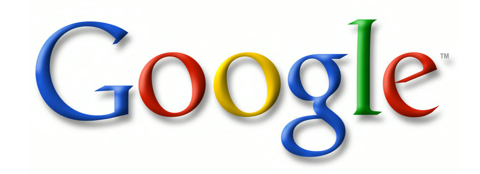
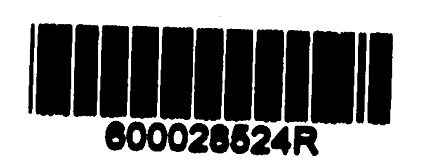

600028524R

ARISTOPHANIS

ECCLESIAZUSAE.

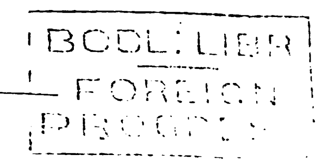
ANNOTATIONE CRITICA,

COMMENTARIO EXEGETICO, ET SCHOLIIS GRAECIS

INSTRUXIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES,

AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,

IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCLXXXI.

ARISTOPHANIS

COMOEDIAE.

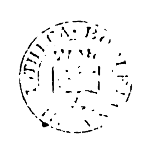
ANNOTATIONE CRITICA,

COMMENTARIO EXEGETICO, ET SCHOLIIS GRAECIS

INSTRUXIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES,

AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

PARS III.

ECCLESIAZUSAE.

HALIS SAXONUM,

IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCLXXXI.

ARISTOPHANIS

ECCLESIAZUSAE.

ANNOTATIONE CRITICA,

COMMENTARIO EXEGETICO, ET SCHOLIIS GRAECIS

INSTRUXIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES,

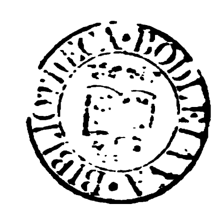
AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,

IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCLXXXI.

ARGUMENTUM.

Acta haec fabula est Olympiadis 96. anno quarto, archonte Demostrato, ut demonstrari potest e Philochoro, qui biennio ante hujus fabulae editionem vult ictum fuisse foedus inter Athenienses et Boeotos: quo referuntur haec Aristophanis v. 193. *τὸ συμμαχικὸν αὖ τοῦθ' ὅτ' ἐσκοποίμεθα, | εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν.* Scholiastes: *περὶ τοῦ συμμαχικοῦ Φιλόχορος ἱστορεῖ ὅτι πρὸ δύο ἐτῶν ἐγένετο συμμαχία Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν.* Corrigendum est: *Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν.* Inita est haec belli societas inter Athenienses et Boeotos Olymp. 96, 2., Diophanto archonte. Diodorus Sic. XIV. 82. *ἐπὶ Διοφάντου ἄρχοντος Ἀθήνησι Βοιωτοὶ καὶ Ἀθηναῖοι, πρὸς δὲ τούτοις Κορίνθιοι καὶ Ἀργεῖοι, συμμαχίαν πρὸς ἀλλήλους ἐποιήσαντο.* Neque eventus belli tam prospere quam rebantur illis cessit. Comicus noster v. 195. *ὅτε δή γ' [δ'] ἐγένετ'* (*τὸ συμμαχικὸν* scilicet), *ἤχθοντο.* Nam, cum ad Nemeam fluvium manus conseruissent, plures Atheniensium Boeotorumque quam Lacedaemoniorum milites desiderati sunt. Anno vero sequente, Eubulida Athenis archonte, cum Corinthii, ut refert Diodorus XIV. 86., inter se dissiderent atque secessionem facerent, utrinque est dimicatum instructa acie, sed fusi sunt Boeoti eorumque *σύμμαχοι.* Meminit Aristophanes v. 199. *Κορινθίοις ἄχθεσθε [ἤχθεσθε]. ἦσαν γὰρ διάφοροι*, inquit scholiastes. PETITUS in Miscellan. I. 15. Cum Petito consentit Palmerius ad v. 196. Lenaeis hanc fabulam actam esse probabiliter colligi potest ex v. 18, ubi *Σκίρα* semper ab mulieribus celebrata memorantur, post quod festum proximi ludi scenici sunt Lenaeorum. Est autem haec fabula

valde diversa a prioribus omnibus non solum argumenti tractandi ratione, quae mediae quam grammatici vocant comoediae similior est quam Atticae veteri, sed etiam canticis chori, quae perpauca sunt, valde imminutis, quum choregia olim legibus praescripta prope tota sublata esset: quod magis etiam ex altera quae superest Pluti editione (Ol. 97, 4) elucet. De qua legenda quae ab Rittero et me dicta sunt in Annot. Ox. p. 23. DIND. "'The Female Parliament,' as the name of this comedy may be freely rendered, was not produced until nineteen years after the play last noticed (the Thesmophoriazusae, or 'the Women's Festival'), but may be classed with it as being also in great measure levelled against the sex. It is a broad but very amusing satire upon those ideal republics, founded upon communistic principles, of which Plato's well-known treatise is the best example. His 'Republic' had been written, and probably delivered in the form of oral lectures at Athens, only two or three years before, and had no doubt excited a considerable sensation. But many of his most startling principles had long ago been ventilated in the schools, and their authorship has been commonly attributed, as was also the art of 'making the worse cause appear the better', with very much besides of the sophistical teaching of the day, to Protagoras of Abdera. — It is plain from the whole character of this play, as well as from 'the Women's Festival,' that, whatever reasons the Athenian women might have had for complaining of their treatment at the hands of Euripides, they had little cause to congratulate themselves upon such an ally as Aristophanes. The whip of the tragic poet was as balm compared with the scorpions of the satirist. But it must be born in mind, in estimating these unsparing jests upon the sex which we find in his Comedies, as well as the coarseness which too often disfigures them — though it is but a poor apology for either — that it is very doubtful whether it was the habit for women to attend the dramatic performances. Their presence was certainly exceptional, and confined probably under any circumstances to the less public festivals and to the exhibitions of tragedy." (Aristophanes, by the Rev. W. L. Collins, M. A. p. 146 sq.)

De fabulae hujus consilio dixit Stallbaum ad Proleg. in Platon. Remp. p. LXX. De tempore ejus minus certa sunt argumenta: brevia enim et jejuna sunt scholia, neque multum lucis affert ipsa fabula, ut monuit jam Palmerius. V. ad 196.

In hac fabula, ut in Pluto, nulla parabasis est. V. Müller. Literat. of Anc. Greece XXVIII. § 11. Vice ejus funguntur vv. 1155—1162.

CATALOGUS CODICUM MANUSCRIPTORUM HUJUSCE FABULAE.

A.	Par. Bibl. Reg. 2712.
B.	Par. Bibl. Reg. 2715.
R.	Ravennas.
Γ.	Flor. Bibl. Laur. 31, 15.

Ex his ipse verbatim et accurate contuli A. (cum ed. Dind. 1835.) B. (cum eadem). R. (vv. 1136—1182. cum ed. Bergk. 1857.) *Γ*. (cum eadem).

EDITIONES SINGULARES HUJUSCE FABULAE.

Faber, ed. Tanaquil. Versio et notae. 2 voll. 18mo. Amst. 1670.
Wolf, ed. 8vo. Halae, 1787.
Rannerus, ed. G. C., 8vo. Norimbergae, 1815.
Dindorfius, ed. Gul. 8vo. Lips. 1826.

PRAECIPUAE EDITIONES ARISTOPHANIS.

Ald. — Insunt novem fabulae (desunt Lys. et Thesm.) cum scholiis Graecis. Curavit Marcus Musurus. Fol. ap. Ald. Venetiis, 1498. (Editio princeps.)[1]
Junt. I. — Sumptu Philippi Juntae, 8vo. parv. Flor. 1510. (Secundum volumen, separatim editum, continet Lys. et Thesm.)
Junt. II. — Insunt novem fabulae Aldinae, 8vo. parv. Flor. 1525.
Gorm. — Insunt novem fabulae, 8vo. Par. 1528.
Crat., sive Bas. I. — Ed. Grynaeus, 8vo. ap. Cratandrum, Basil. 1532.
Zan., sive Ven. I. — Ed. Zanetti, 8vo. Ven. 1538.
Junt. III. — 8vo. Flor. 1540.
Wech. — Ed. Wechel. 4to. Paris, 1540.

---

1) In praefatione Aldi hoc legitur: "Accipe igitur novem Aristophanis fabulas; nam decimam, Lysistratam, ideo praetermisimus quia vix dimidiata haberi a nobis potuit."

Farr., sive Ven. II. — Ed. Farreus, 18mo. Ven. 1542.
Brub. — Ed. Brubachius, 12mo. Francof. 1544.
Frob., sive Basil. II. — Ed. Gelenius, folio, ap. Frobenium, Basil. 1547.
Canin. — Ed. Caninius, 8vo. min. ap. Gryph. Lugd. 1548.
Frischl. — Insunt quinque fabulae (Pl. Eq. Nub. Ran. Ach.), Francof. 1586.
Raph., sive Plant. — Ed. Raphelius, 18mo. ap. Plantin. Lugd. 1600.
Port. — Ed. Portus, fol. Genevae, 1600.
Mair. — 18mo. (aut 24mo.), Lugd. Bat. 1624.
Amst. — 2 voll. 18mo. Amstel. 1670.
Kust. — Ed. Lud. Kusterus, fol. Amst. 1710.
Be., sive Bergl. — Ed. Steph. Berglerus, 2 voll. 4to. Lugd. Bat. 1760.
Br. — Ed. R. F. B. Brunckius, 3 voll. 8vo. Argentorati, 1781—1783.
Inv. — Ed. Phil. Invernizius, 13 voll. 8vo. Lips. 1794—1826.
Sch., sive Schaef. — Ed. G. H. Schaeferus, 3 voll. 18mo. Lips. 1812.
Schutz. — Ed. C. G. Schutzius, Vol. I. (Ach. Eq. Nub.) 8vo. Lips.
Dind. I. — Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. Lips. 1825.
Boiss. — Ed. Boissonade, 4 voll. 32mo. Paris, 1826.
Bekk. — Ed. Imm. Bekkerus, 5 voll. 8vo. maj. Lond. 1829.
Bo. — Ed. F. H. Bothe, 4 voll. 8vo. Lips. 1828 — 1830. (Ed. II. Lips. 1845.)
Dind. II. — Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. min. ap. Black. Lond. 1830.
Dind. III. — Ed. G. Dind. in Poetis Scenicis Graecis, 8vo. maj. Lips. 1830.
Dind. IV., sive Dind. Ox. — 2 voll. 8vo. Oxon. 1835.
Dind. V., sive Dind. Par. — 8vo. maj. Paris, 1838.
Dind. V. corr. (sive Dind.) — Ed. V. correctior, in Poetis Scenicis Graecis, 4to. Lond. 1867.
Weis. — Ed. C. H. Weise, 3 voll. 12mo. Tauchn. Lips. 1842.
Hold. — Ed. Hubert Holden, 8vo. Cant. 1848.
Bergk. — Ed. Th. Bergk, 2 voll. 12mo. Teubner, Lips. 1852. (Ed. II. 1857.)
Mein. — Ed. Aug. Meineke, 2 voll. 8vo. Lips. 1860.

SCHOLIORUM GRAECORUM IN ARISTOPHANEM CODICES MANUSCRIPTI.

A. Codex Parisinus membranaceus, Bibliothecae publicae 2712.
B. Codex Parisinus chartaceus, Bibliothecae publicae 2715.
C. Codex Parisinus chartaceus, Bibliothecae publicae 2717.
D. Codex Parisinus bombycinus, Bibliothecae publicae.
E. Codex ipsius Brunckii.
F. Codex Parisinus chartaceus, Bibliothecae publicae 2820.
G. Codex Venetus, Bibliothecae Marcianae 475. Plerasque glossas breves non habet, in scholiis autem ita consentit cum V. ut prudenter dissensum modo ejus enotaverit Dind.
L. Codex Leidensis Vossianus Lysistratae.
M. Codex Mediolanensis, Bibliothecae Ambrosianae L. 39.

R. Codex Ravennas, Bibliothecae Universitatis.[1]
V. Codex Venetus, Bibliothecae Marcianae 474.
Γ. Codex Florentinus, Bibliothecae Laurentianae 31, 15.
Θ. Codex Florentinus, Bibliothecae Laurentianae 2779.
Bar. Codex Lysistratae Oxoniensis, Bibliothecae Bodleianae Baroccianus 38.
Dorv. (sive Dv.) Codex Dorvillianus; Bibliothecae Bodl. X, 1. 3, 13.
Par. Codex Parisinus chartaceus, Bibliothecae publicae 2827.
Put. Apographum scholiorum in Lysistratam et Thesmophoriazusas a Claudio Puteano in marginibus editionis Frobenianae ex optimo codice et Ravennatis simillimo factum, ante Dübnerum incognitum. Servatur Parisiis in Bibliotheca publica.[2]
Reg. Codex Parisinus chartaceus, Bibliothecae publicae 2827.
Vict. Scholia a Petro Victorio ex pluribus libris collecta.
Harleiani, Barocciani, et Cantabrigienses codices suis locis accurate indicantur.
( ) His parentheseos signis quae inclusa leguntur absunt abs codice Ravennate (R.). Iisdem quando includuntur numeri versuum, indicio est scholia in eos versus non habere hunc codicem, nisi quae forte subjunguntur a ceteris separata et notata litera R. Desunt praeterea in hoc codice scholia Equitum a v. 216 usque ad finem, Pacis v. 1039 usque ad finem, Avium vv. 239—394, Lysistratae vv. 376—404.
[ ] His uncis quae includuntur absunt abs codice Veneto (V.), item scholia versuum quorum numeri iisdem includuntur. Absunt ab eo scholia Acharnensium, Ecclesiazusarum, Thesmophoriazusarum et Lysistratae.
⟦ ⟧ His uncis duplicatis quae includuntur absunt ab utroque codice, Ravennate aeque ac Veneto.
Iis signis non erat opus ubi subscribitur codicis nomen qui scholia praebet.

---

1) Scholia in hanc fabulam ex R. primum edidit Bekkerus, postea longe accuratius excusso codice Dindorfius.

2) Claudius Puteanus Frobenianae editionis exemplo, quod in bibliotheca Regia servari dixi, scholia quaedam (in hanc fabulam) adscripsit aliunde ducta et recentiora. DÜBNER.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I.

Αἱ γυναῖκες συνέθεντο πάντα μηχανήσασθαι εἰς τὸ δόξαι ἄνδρες εἶναι, καὶ ἐκκλησιάσασαι πεῖσαι παραδοῦναι σφίσι τὴν πόλιν, δημηγορησάσης μιᾶς ἐξ αὐτῶν. αἱ δὲ μηχαναὶ τοῦ δόξαι αὐτὰς ἄνδρας εἶναι τοιαῦται. πώγωνας περιθέτους καὶ[1] ἀνδρείαν ἀναλαμβάνουσι[2] στολήν, προνοήσασαι καὶ προασκήσασαι[3] τὸ σῶμα αὐτῶν, ὡς ὅτι μάλιστα ἀνδρικὸν εἶναι δόξαι. μία δὲ[4] ἐξ αὐτῶν Πραξαγόρα λύχνον ἔχουσα προέρχεται κατὰ τὰς συνθήκας καὶ φησὶν "ὦ λαμπρὸν ὄμμα."

I. 1. ποιοῦνται καὶ Ald. ποιοῦνται om. R. Dind. Bergk. 2. Ita R. ἀναλαμβάνονται Ald. 3. προασκήσασαι καὶ προν. R. 4. δέ] δὴ R.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.[1]

Ἐν τοῖς Σκίροις τὰ γύναι' ἔκρινεν ἐν στολαῖς
ἀνέρων προσκαθίζοντα,[2] γενομένης ἐκκλησίας,
περιθέμεναι[3] πώγωνας ἀλλοτρίων τριχῶν.
ἐποίησαν οὕτως. ὑστεροῦντες οὖν στολαῖς
ἄνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν· καὶ δὴ μία
δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσας τῶν ὅλων
τὴν ἐπιτροπὴν βέλτιον ἄρξειν μυρίῳ·
ἐκέλευσέ τ' εἰς κοινὸν[4] φέρειν τὰ χρήματα
καὶ χρῆσθ'[5] ἅπασιν[6] ἐξ ἴσου ταῖς οὐσίαις
καὶ ταῖς γυναιξὶ μετατίθεσθαι τοὺς νόμους.

II. 1. Argumentum metricum om. R. 2. προκαθίζειν conj. Bergk. 3. περιθεμένας conj. Bergk. 4. κοινὸν Γ. τὸ κοινὸν Ald. 5. χρῆσθαι Γ. Ald. 6. ἅπασιν — μετατίθεσθαι additum ex Γ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.
ΒΛΕΠΥΡΟΣ.
ΑΝΗΡ ΤΙΣ.
ΧΡΕΜΗΣ.
Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ.
Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ.[1]
ΚΗΡΥΞ.
ΓΡΑΕΣ ΤΙΝΕΣ.
ΝΕΑΝΙΣ.
ΝΕΑΝΙΑΣ.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.
ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

1) *ΑΝΗΡ Α* et *Β* post *Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ* et *Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ* addit Bergkius, cui *ΑΝΗΡ Α* non videtur alius esse quam vicinus Blepyri (*ΑΝΗΡ ΤΙΣ*), et *ΑΝΗΡ Β* non diversus a Chremete: sicut etiam *ΔΕΣΠΟΤΗΣ* non alius esse quam ipse Blepyrus.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

Ὦ λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου
κάλλιστα τοῖς σοφοῖσιν ἐξηυρημένον·
γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν·
τροχῷ γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς ῥύμης ὕπο
μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις·
ὅρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.
Σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν εἰκότως, ἐπεὶ
κἀν τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τρόπων
πειρωμέναισι πλησίος παραστατεῖς,
λορδουμένων τε σωμάτων ἐπίσκοπον

1. *ὦ* om. B. *τροχηλάτου* A. R. vulg. *τραχηλάτου* B. Γ.

2. *κάλλιστ' ἐν εὐσκόποισιν* A. B. Γ. vulg. *κάλλιστ' ἐν εὐστόχοισιν* R. Mein. "Quod videtur legisse scholiasta, qui interpretetur *κάλλιστα τοῖς σοφοῖς εὑρημένον*. Sed quod additur *τοῖς εὖ σκεπτομένοις* melius alteri scripturae convenit." (Dind.) *κάλλιστον, ἐν σκοτίοισιν ἐξητημένον* conj. Weston. ad Hermesian. p. 79. *ἐξητημένον* A. B. M. R. Γ. Ald. *ἐξηρτημένον* Bentl. Palmer. Br. Dind. *ἐξηυρημένον* conj. Mein. (schol: *κάλλιστα τοῖς σοφοῖς εὑρημένον, τοῖς εὖ σκεπτομένοις.* "Suspensae lucernae nullum, inquit, in sequentibus indicium."). *ἐζητημένον* conj. Be. (coll. Th. 445. *εὖ διεζητημένους.*) *ἐξησκημένον* conj. alii. "Schol: *εὑρημένον.* An legebat *ἐζητημένον*, excogitatum?" (Dobr.). "Signum nempe erat lucerna accensa in loco edito suspensa, ut ibi convenirent mulieres. Nam *εὔσκοποι τόποι* sunt loci eminentes, qui undequaque prospiciuntur, et utitur ea voce Arist. H. A. IX. 41." (Palmer.). Qu. *κάλλιστα τοῖς σοφοῖσιν ἐξηυρημένον* (vel *ἐξησκημένον*). Vulgata inepta est. Praxagora lucernam, quam in manu habet, alloquitur. V. schol.

3. *γὰρ σὰς* A. R. *γὰρ δισσὰς* B. Γ. Qu. *τὰς σάς.*

4. *τροχῷ* A. B. R. *τρόχῳ* Γ. *ἄπο* vulg. Dind. Mein. *ὕπο* Bergk. Quod et ipse conjeceram.

8. *τοῖσι* A. B. corr. R. *τοῖς* Γ. *δοματίοισιν* R. *τρόπω* B.

9. *πλησίος* B. M. Γ. Bergk. *πλησίον* A. Ald. vulg. Mein. *πλησίως* R.

10. *λορδουμένων* A. B. R. Γ. Suidas in h. v. Biset. Kust. Be. etc. *χορδουμένων* Ald. *ἐπιστάτην* vulg. Dedi *ἐπίσκοπον*, quod multo aptius est. Cf. 17.

ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.
Μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
λάμπεις, ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα·
στοάς τε καρποῦ βακχίου τε νάματος
πλήρεις ὑποιγνύσαισι συμπαραστατεῖς·
καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
Ἀνθ' ὧν ξυνείσει καὶ τὰ νῦν βουλεύματα,
ὅσα Σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
Ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν ἃς ἥκειν ἐχρῆν.
Καίτοι πρὸς ὄρθρον γ' ἐστίν· ἡ δ' ἐκκλησία
αὐτίκα μάλ' ἔσται· καταλαβεῖν δ' ἡμᾶς ἕδρας,
ἅς Φυρόμαχός ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι,
δεῖ τὰς ἑτέρας πως κἀγκαθεζομένας λαθεῖν.

11. ὀφθαλμὸν R. Γ. ὀφθαλμὸς A. B. ἐξείρ (sic) Γ. δόμων A. R. δόμῳ Γ. δόμου B.

13. ἀφεύων A. B. R. Γ. Fab. Bentl. ἀφαύων Ald.

14. στοάς A. B. στοᾶς M. R. Γ. Altera forma στοιὰ ter utitur noster, sed in anapaestis, infra 676. 684. 686. Cf. Elmsl. ad Ach. 548. τε vulg. Praestat forsan δέ. βακχίου A. B. Γ. Scal. βακχείου R. Ald. Cf. Soph. Trach. 704. βακχίας (βακχείας libri plerique) ἀπ' ἀμπέλου. Oed. C. 678. βακχιῶτας (βακχειῶτας omnes fere libri).

15. πλήρεις R. πλήρης A. B. Γ. ὑποιγνύσαισι] Fort. ὑπανοιγνύσαισι. Sic Ephipp. com. III. 327. φοινικίνου βῖκός τις ὑπανεῴγνυτο. Dem. p. 889. ἢ εἰ γράμματ' ἔκλεπτεν ἢ ὑπανέῳγεν. Sed cf. Th. 424. ὑποῖξαι τὴν θύραν. Nisi ibi etiam reponendum ὑπανοῖξαι.

16. συνδρῶν] συνορῶν conj. Mein.: "Non adjutor facinorum mulierum dicendus erat lychnus, sed testis." Sed cf. Soph. El. 498. 1025. Eur. Or. 406. 1535. Hec. 871. Andr. 40. 337. Qu. τάδε δὲ ξυνειδώς. λαλεῖς A. B. R. λαλοῖς Γ.

17. συνοίσει A. B. R. Γ Ald. συνείσει Biset. Bentl. Reisk. ξυνείσει Br. Idem error librorum in Soph. Phil. 1085. ἐμοὶ καὶ θνήσκοντι συνείσει (συνοίσει, ut hic, omnes libri). Aesch. Suppl. 239. συνοίσεται (συνείσεται Dobr.).

19. ἅς] Qu. ὧν (ἐκείνων, αἳ).

20. γ' om. B.

21. δ' add. A. B. R. om. M. Ald. Fort. θ'. Vel καταλαβεῖν δὲ τὰς ἕδρας etc.

22. ἅς] ἀς R. Fort. ὡς. φυρόμαχος R. Be. Dind. σφυρόμαχος A. B. Γ. vulg. Nomen Φυρόμαχος legiturAthen. 161 C. (Alex.) 245 E. 343 B. (Euphron.) 414 D. Suid. in Προυσίας. Cf. Arg. Dem. Or. 43. Φυλομάχη (al. Φιλομ. Fort. Φυρομ.). Nusquam alibi legitur nomen Σφυρόμαχος.

23. δεῖ] δεῖν Faber. Reisk. ἑταίρας A. B. R. Γ. Ald. vulg. ἑτέρας

Τί δῆτ' ἂν εἴη; πότερον οὐκ ἐρραμμένους
ἔχουσι τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν;
ἢ θαἰμάτια τἀνδρεῖα κλεψάσαις λαθεῖν
ἦν χαλεπὸν αὐταῖς; Ἀλλ' ὁρῶ τονδὶ λύχνον
προσιόντα. Φέρε νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνῃ.

ΓΥΝΗ Α.

Ὥρα βαδίζειν, ὡς ὁ κῆρυξ ἀρτίως
ἡμῶν προσιουσῶν δεύτερον κεκόκκυκεν.
ΠΡ. *Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἠγρηγόρη*

Iunt. 1. Dind. Sic *ἑταίρα* et *ἑτέρα* confusa Thes. 346. *ἑταίρα* pro *ἑτέρα* Dorv. in Nub. 531. *ἑτέρους* pro *ἑταίρους* libri Lys. 1153. *ἕτεραι* pro *ἑταῖραι* legebatur in Schol. Eur. Alc. 447. Qu. *προτέρας*, anteriores. Cf. Nub. 562. *ἑτέρας* (*προτέρας* V.). Sed, quum non constet quid dixerit ille Phyromachus, nihil certi statui potest de scriptura hujus loci. *πῶς κἀγαθιζομένας λαθεῖν* M. *πως κωλαθιζομένας λαθεῖν* R. *καθαγιαζομένας πως λαθεῖν* A. B. *καθαγιαζομένας πελαθεῖν* Γ. *κἀγαθιζομένας λαθεῖν* (om. *πως*) Ald. *ἐγκαθιζομένας λαθεῖν* Scal. Br. Bekk. *κἀγκαθιζομένας λαθεῖν* Bentl. *κἀγκαθεζομένας λαθεῖν* Dind. Mein. *ὥστ' ἐγκαθεζομένας λαθεῖν* conj. Mein. Ipse conjicio *δεῖ τὰς προτέρας πως* —. Cf. ad 98. "Verae scripturae vestigia servata sunt in scholio obscuro ad v. 1. *Πραξαγόρα λύχνον ἔχουσα προέρχεται. ὑποπτεύεται δὲ ὁ ἴαμβος ἢ τοῦ Ἀγάθωνος ἢ τοῦ Δικαιογένους, διὰ τὰς ἑταίρας ἐγκαθιζομένας. πρὸς δ οὐδὲν εἶπεν, ἀλλὰ μόνον ὅτι τὰς ἑταίρας δεῖ πῶς. βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι τοὺς ἄνδρας προλάβωμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.*" (Dind.). *λαθεῖν*] *λαβεῖν* Reisk. Confunduntur *ἐλάμβανε* et *ἐλάνθανε* Av. 571. Sed nil mutandum.

24—26. Hi versus desunt in A. B. Γ.

26. *ἢ* Ald. *εἰ* R. *θ' αἱμάτια* R. Γ. *θαιμάτια* Ald. Cf. 75. 275. *λαθεῖν* R. Ald. Bekk. Mein. Bergk. Cobet. V. L. p. 116. *λαβεῖν* M. (?) Br. Dind. Cf. 40. Sed revocandum *λαθεῖν*. Cf. 23. 98.

27. *ὁρῶ*] *ὁρᾶι* R.

28. *νῦν* R. Γ. Ald. *νυν* (A. B.?)

29. *τυγχάνῃ* A. B. Ald. *τυγχάνεις* B. (s. Br.) R. Γ.

30. *ΓΥΝΗ Α*] Lineolam ponit R. Choro tribuit Bergk. *κήρυξ* B. Γ. Ald. Br. Bergk. Mein. *κῆρυξ* A. R. Bekk. Dind.

31. *προσιόντων* libri et vulg. Dind. Mein. *προσιουσῶν* Bentl. Fab. *προϊόντων* Abresch ad Aristaen. Ep. I. 5. Qu. *προϊουσῶν*. Sed cf. 28. 52.

32 *δέ γ'* B. corr. R. *δ'* A. Γ. *ἐγρηγόρειν* A. Reisig. Conj. p. X. Bekk. Bergk. *ἐγρηγορεῖν* R. Γ. *ἐγρηγορῶ* Ald. *ἐγρηγόρουν* B. (in ras.) Br. *ἐγρηγόρη* Pors. Dind. Mein. Annon *ἠγρηγόρη*? Cf. Pl. 744. *ἐγρηγόρεσαν* (*ἠγρηγ.*?). Vesp. 800. *ἠκηκόη* (*ἠκηκόειν* libri). Pac. 616. Augmentum addi debere videtur ut in *ἠγειρόμην*, *ἠγρόμην*, etc.

τὴν νύκτα πᾶσαν. Ἀλλὰ φέρε τὴν γείτονα
τήνδ' ἐκκαλέσωμαι θρυγονῶσα τὴν θύραν.
Δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν.

ΓΥ. Β. Ἤκουσά τοι
ὑποδουμένη τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων,
ἅτ' οὐ καταδαρθοῦσ'· ὁ γὰρ ἀνήρ, ὦ φιλτάτη,
Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν ᾧ ξύνειμ' ἐγώ,
τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,
ὥστ' ἄρτι τουτὶ θοἰμάτιον αὐτοῦ λαβεῖν.

ΓΥ. Α. Καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωστράτην
προσιοῦσαν ἤδη τήνδε καὶ Φιλαινέτην.

ΠΡ. Οὔκουν ἐπείξεσθ'; ὡς Γλύκη κατώμοσε
τὴν ὑστάτην ἥκουσαν οἴνου τρεῖς χόας
ἡμῶν ἀποτίσειν κἀρεβίνθων χοίνικα.

34. ἐκκαλέσωμαι A. R. ἐκκαλέσομαι Γ. ἐκκαλέσσομαι B. τρυγονῶσα B. Γ. Suid. h. v. Br. Dind. τρυγανῶσα A. θρυγονῶσα R. Ald. Theognost. p. 20, 23. Bekk. Mein. θρυγανῶσα (ex Hesych.) Bentl. Bergk. "Fort. θυργανῶσα. V. Hesych. θυργανᾶν: κρίνειν. Ubi corrig. κρούειν." (Bergk.) Hesychius, θρυγανᾷ: κνᾶται (κνᾷ καὶ Mein.), ξύει. Suidas: τρυγονῶσα, ἡσύχως κνῶσα. Ἀριστοφάνης· τρυγονῶσα τὴν θύραν.

35. ΓΥ. B. praef. A. B. R. (?) γυνὴ in Γ. Γυ. A. Bergk.

36. κνῦμα A. B. R. Γ. Suid. Eust. p. 1746, 7. Br. etc. κνῆμα B. (s. Br.) κνίσμα Ald.

37. καταδαρθοῦσ' A. B. R. καταθοῦσ' Γ.

39. στρώμασιν A. B. R. Ald. στρώμασι Γ.

40. θοιμάτιον R. Γ. Ald. θοἰμάτιον A. B. λαβεῖν R. Ald. Br. etc. λαβὼν A. B. M. Γ. Verum videtur 'λαβον.

41. ΓΥ. A. praef. A. B. R. Γ. Br. Bekk. Dind. cont. M. Ald. ΠΡΑ. Reisk. Bergk. κλειμαρέτην B.

42. προσιοῦσαν Ald. Br. Bekk. Mein. παροῦσαν A. B. R. Γ. παριοῦσαν R. (s. Bekk. sed fallitur, opinor). Dind. Cf. 28. 31. 52. Lys. 65. Qu. τασδὶ προσιούσας δεῦρο (vel δευρὶ — τάσδε).

43. ΠΡ. A. R. Ald. Br. Bekk. Dind. ΧΟ. Bergk. Mein. "Fortasse Praxagorae dandi sunt" (Mein.) Versum om. B. Γ. οὔκουν A. R. Br. οὐκ οὖν Ald. Post ἐπείξεσθ' interrogant Faber. Br. etc. κατώμοσεν vulg.

44. οἴνου] ὤνου B. ἥκουσαν A. B. Ald. ἥκουσαν R. Γ. χόας A. Dind. Bergk. Mein. χοᾶς R. Ald. Suid. in χοᾶ. Br. Bekk. χοάς B. Γ. Cf. ad Ach. 1000. 1086.

45. ἡμῶν] ἦ μὴν conj. Mein. κἀρεβίνθων A. R. Ald. κἀρεβίνθου B. Γ.

ΓΥ. Α. Τὴν Σμικυθίωνος δ' οὐχ ὁρᾷς Μελιστίχην
σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; καί μοι δοκεῖ
κατὰ σχολὴν παρὰ τἀνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη.
ΓΥ. Β. Τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὁρᾷς Γευσιστράτην
ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα,
καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου;
ΠΡ. Ὁρῶ προσιούσας χἀτέρας πολλὰς πάνυ
γυναῖκας, ὅ τι περ ἔστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.
ΓΥ. Β. Καὶ πάνυ ταλαιπώρως ἔγωγ', ὦ φιλτάτη,
ἐκδρᾶσα παρέδυν. Ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην
ἔβηττε τριχίδων ἑσπέρας ἐμπλήμενος.
ΠΡ. Κάθησθε τοίνυν, ὡς ἂν ἀνέρωμαι ταδὶ

46. ΓΥ. Α. praef. (A. B. R. Γ.?) Br. Bekk. Dind. cont. M. Ald. Lineola est in A. (s. Br.) Alteri mulieri tribuerit Reisk. σμικυρίωνος B. δ' add. R. Bekk. Dind. etc. om. A. B. Γ. Ald. Br. Cf. 49. Μελιστίχην] Fort. Μελαντίχην. Nomen Μελάντιχος legitur in C. I. no. 1574. 1577. 1590.

47. ταῖς A. B. R. τοῖς Γ. ἐμβάσιν A. B. R. ἐμβάσι Γ. καί μοι] καίτοι Cobet. κἀμοὶ Bergk. (verba haec usque ad μόνη Praxagorae tribuens). Fortasse recte.

48. παρὰ τἀνδρὸς A. B. R. Suid. in κατὰ σχολήν. Br. παρά τ' ἀνδρὸς Γ. Ald.

49. ΓΥ. Β.] γυνή τις M. ΓΥ. Α. Bergk.

51. ΠΡ. praef. A. Γ. Bergk. Alteri mulieri dat R. Praecedenti personae cont. Ald. Br. Dind. etc. Φιλοδωρήτου A. B. Br. Φιλοδωρίτου R. Γ. Φιχοδωρίτου Ald. τε] γε conj. Mein. Χαιρητάδου A. R. Γ. Br. Χαρητάδου M. Ald. Χωρητάδου B. Cf. nomen Χαιρήμων. Pro καὶ Χαιρητάδου tentabam καὶ τὴν Χαριάδου (Athen. 377 F. 379 D. etc.), sed vide comm.

52. ΠΡ. praef. B. R. om. A. Γ. χἀτέρας A. B. R. χ' ἀτέρας Γ. Ald.

53. ὅ τι περ ἔστ' ὄφελος Γ. ὅ τι πέρ ἐστ' ὄφελος A. B. R. vulg. ὅ τι πάρεστ' ὄφελος Ald.

54. ΓΥ. Β. praef. Bergk. γυνή τις M. ἔγωγ' B. R. Ald. γ' A. Γ.

55. ἐκδρᾶσαι Γ.

56. ἐμπλήμενος diserte R. Suid. s. h. v. Br. Bekk. Dind. etc. ἐμπεπλησμένος A. Γ. ἐμπλησμένος B. M. Ald. πεπλησμένος Schol. Eq. 659. et Suid. in τριχίδες. Cf. ad Vesp. 424. 1127.

57. ὡς ἂν εἴρωμαι A. B. Γ. ὡς ἀνείρωμαι R. Ald. ὡς ἂν ἀνέρωμαι Dawes. Br etc. Fort. ὡς ἂν ἔρωμ' ἐγὼ ταδὶ, vel ὡς ἂν ἔρωμαι ταῦτ' ἐγώ. Cf. Nub. 345. ἀπόκριναι νυν ἅττ' ἂν ἔρωμαι. Vel ὡς ἂν ἐπέρωμαι. Cf. Lys. 98. Pl. 32. τάδε vulg. Dind. ταδὶ Mein.

ὑμᾶς, ἐπειδὴ ξυλλελεγμένας ὁρῶ,
ὅσα Σκίροις ἔδοξεν εἰ δεδράκατε.
ΓΥ. Α. Ἔγωγε. Πρῶτον μέν γ' ἔχω τὰς μασχάλας
λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν ξυγκείμενον·
ἔπειθ', ὁπόθ' ἀνὴρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μου,
ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας
ἐχραινόμην ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.
ΓΥ. Β. Κἄγωγε· τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας
ἔρριψα πρώην, ἵνα δασυνθείην ὅλη

58. *συλλελεγμένας* vulg. Mein. *ξυλλελεγμένας.* Dind.

60. *γυνή τις* praef. M.

61. *λόχμης* A. R. *λόγχης Γ. λέχους* (pr. *λο*) B. *καθάπερ*] *ὥσπερ* Suidas in *λόχμας.*

62—64. post 48 transponit Mein.

62. *ὁπόθ' ἀνὴρ* (sic) R. *ὁπότ' ἀνὴρ* A. B. *Γ.* Ald. Br. *ὁπόθ' ἀνὴρ* Dawes. Bekk. *εἰς ἀγοράν*] *ἐς τὸν ἀγρὸν* Herw. A. C. p. 53., coll. Pac. 1318. Neque enim recte de tam brevi distantia dici *οἴχεσθαι*, neque probabiliter maritum fingi per totum diem abesse in foro ita ut uxori nasceretur opportunitas *τοῦ χραίνεσθαι δι' ἡμέρας.* *μου*] *πη* Kust.

64. *ἐχλιαινόμην* libri et vulg. *ἐχραινόμην* Bergk. Mein. Dind. Cobet. V. L. p. 264. (Cf. Bekk. Anecd. p. 72, 28. *χραίνεσθαι πρὸς ἥλιον· τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐπικαίειν* [*ἐπικαίεσθαι* Mein.] *τῷ ἡλίῳ.*) *ἐμελαινόμην* olim Mein., coll. schol: *ὥστε μέλαινα γίνεσθαι ὡς ἀνήρ.* Praestat, opinor, compositum *ἐπεχραινόμην.* Cf. Lucian. 47, 6. *τὸ σῶμα πρὸς τὸν ἥλιον ἐς τὸ Αἰθιοπικὸν ἐπιχράναντες.* Jov. Trag. 44, 8. *ὀλίγον ὅσον τοῦ χρυσοῦ ἀποστίλβοντος ὡς ἐπικεχρῶσθαι* (*ἐπικεχράνθαι* cod. M.) *καὶ ἐπηλυγάσθαι* (*ἐπαυγάζεσθαι* Cobet. l. l.) *μόνον.* Tentabam praeterea *ἐμελαινόμην.* (Cf. 736. Th. 31. *ὁ μέλας, ὁ καρτερός.* Galen. T. VI. p. 47. *ἐξ ἡλίου μελανότης, ἐκ μακρᾶς σκιατροφίας λευκότης.*) Vel *ἐχρωννύμην* (Antiph. com. III. 125. *χρωσθείς*). Vulgata *ἐχλιαινόμην* neque sensum idoneum praebet, neque metro tolerari potest, quum longa sit prima. Cf. Lys. 386. *σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.* Ach. 975. Quamquam corripitur eadem in hexametro, Soph. ap. Athen. XIII. 604 D. *Ἥλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐριπίδη, ὅς με χλιαίνων | γυμνὸν ἐποίησεν.*

65. *ἑτέρα γυνὴ* praef. M. *δέ γ'*] *γὰρ* conj. Mein. *τὸ ξυρὸν* A. B. R. *Γ.* Br. *τὸν ξυρὸν* Ald. "Neutro genere hoc nomen comicum nostrum extulisse, inde probabile est, quod masculinum *ξυρὸς*, tanquam rarius, notatione dignum judicaverit Pollux, eoque usum fuisse Archippum observet 10, 177. *τὸ δὲ ξυρὸν πολλῶν εἰρηκότων, παρατηρητέον ὅτι Ἄρχιππος ἐν τῷ Ῥίνωνι ἀρρενικῶς αὐτὸ εἴρηκε.*" (Br.).

66. *πρῶτον* vulg. *πρώην* conj. Mein. Quod recipiendum duxi.

καὶ μηδὲν εἴην ἔτι γυναικὶ προσφερής.
ΠΡ. Ἔχετε δὲ τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν
πάσαισιν ἡμῖν, ὁπότε συλλεγοίμεθα;
ΓΥ. Α. Νὴ τὴν Ἑκάτην καλόν γ' ἔγωγε τουτονί.
ΓΥ. Β. Κἄγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα.
ΠΡ. Ὑμεῖς δὲ τί φατέ;
ΓΥ. Α. Φασί· κατανεύουσι γοῦν.
ΠΡ. Καὶ μὴν τά γ' ἄλλ' ὑμῖν ὁρῶ πεπραγμένα.
Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
καὶ θαἰμάτια τἀνδρεῖα, καθάπερ εἴπομεν.
ΓΥ. Α. Ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην
τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρα.
ΠΡ. Τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο τὸ σκύταλον ᾧ πέρδεται;
ΓΥ. Β. Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν
τὴν τοῦ Πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος,

67. προσφερής] προσφερὲς malit Faber.

68. δὴ R.

69. ἡμῖν A. B. Γ. Ald. ὑμῖν M. R. ὁπότε A. R. ὁππότε B. Γ.

70. ἑτ. γυ. praef. M. καλόν γ' ἔγωγε R. Bentl. Bekk. Dind. Mein. Reisig. Conj. p. 178. (Recte. Cf. 79.) καλὸν ἔγωγε A. Γ. Ald. ἔγωγε καλὸν B. Pors. ("By Hecate have I; see, a fine one", vertit Dobraeus Add., de ista adjectivi positione conferens Pl. 542. σαπρόν. Ach. 1101. σαπροῦ. Ran. 138. ἄβυσσον. etc. Sed produci nequit in comoedia prior syllaba in καλός.) τὸν καλὸν ἔγωγε Dawes. Reisk. Br.

71. ἑτ. γυ. praef. M.

72. κατανεύουσι] κατανεύει τε A. γὰρ A. B. R. Γ. Br. γοῦν M. Ald. Recte, opinor. Frequens haec confusio. Cf. ad Vesp. 217. 795. Pac. 545. Pl. 1088. Qu. φασίν· ἐπινεύουσι γοῦν. Cf. Ach. 115. Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὑτοιί.

73. τά γ' ἄλλ' B. R. Γ. τἄλλα γ' A.

75. θαἰμάτια R. θ' αἱμάτια Γ. θοιμάτια A. Ald. θ' οἱμάτια B. θαιμάτια Br. Pors θαἰμάτια Bekk. εἴπομεν A. B. Ald. Br. Mein. Dind. εἴπαμεν R. Γ. Bekk. Bergk. Praestat εἴπομεν, quod legitur etiam Lys. 251.

76. ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον] Qu. ἔγωγε τὸ σκυτάλιον —. Cf. Aristoph. Mein. II. 1118. σκυτάλιον (σκύταλον vulg.) ὑποσίδηρον.

78. ἐκεῖνο τῶν σκυτάλων ᾧν libri et vulg. Bekk. ἐκείνων — Suid. s. v. σκύταλον. Seager. Dind. Bergk. Mein. ἐκεῖνο τὸ σκύταλον Both. Idem ipse conjeceram; namque in Cratetis loco ap. schol. σκυτάλην ἔχουσα ἐπέρδετο, ad quem hic alluditur, singulare usurpatur, non plurale. Scripserat forsan comicus τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖν', ὃ Λάμι' ἔχουσ' ἐπέρδετο; Vel τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο τὸ σκυτάλιον οὑφόρει; Vulgata plane mendosa est.

79. ΠΡ. Dind. Mein. ΓΥ. Α. Bergk. Praxagorae cont. Ald. σωτῆρα Γ.

εἴπερ τις ἄλλος, βουκολεῖν τὸ δήμιον.
ΠΡ. Ἀλλ' ἄγεθ' ὅπως καὶ τἀπὶ τούτοις δράσομεν,
ἕως ἔτ' ἐστὶν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν·
ἡκκλησία δ', εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἕω γενήσεται.
ΓΥ. Α. Νὴ τὸν Δί', ὥστ' ἐκεῖ γε καταλαβεῖν ἕδρας
ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πρυτάνεων καταντικρύ.
ΓΥ. Β. Ταυτί γέ τοι νὴ τὸν Δί' ἐφερόμην, ἵνα

81. *τις ἄλλος* R. Ald. *τις* (om. *ἄλλος*) A. Γ. *τι* (om. *ἄλλος*) B. Hic locus gravi vitio deturpatus Bergkio videtur. *βουκολεῖν* A. R. Γ. Ald. *βουκολεῖν ἐθέλει* B. *τὸν* libri et vulg. Bekk. Dind. Bergk. *τὸ* Both. Mein. Recte. *τὸν δήμιον* libri et vulg. Bekk. Bergk. *τὸ δήμιον* Both. Dind. Mein. Recte. Vide comm. "Scribendum *τὸ δήμιον*. Nam de *δεσμοφύλακι* nugae sunt scholiastae, exortae illae ex falsa lectione *τὸν δήμιον*. Pastori Argo comparatur Lamias, ingentem baculum ferenti; populus Atheniensis Ioï vaccae, quem optime ille queat pascere, homo quadratus, sicut Cleon, ut qui tantum gestet baculum. Nosti quid saepe sit *βουκολεῖν*, *pascere*, quo pertinet proverbium *Vulpes bovem ducit.*" (Bo.).

82—87 post v. 99 transponendos esse censent Bergk. Mein. "Quamquam ne sic quidem omnes tollentur difficultates, neque dubitandum est quin inter vv. 81. et 82 exciderit versus, quo Praxagora ex muliere altera sciscitata erat [esset?] quo consilio lanam attulisset." (Mein.).

82. *ΠΡ.* A. R. Br. Bekk. Reisig. p. 308. Dind. etc. *ΓΥ.* praef. Ald. *λέγεθ'* A. (s. Br.) M. Γ. Iunt. 1. *γεθ'* R. (s. Bekk.) *λέγοιθ'* B. Ald. *λέγοιτ' ἂν* Br. *ἀλλ' ἄγεθ'* Dind. Bergk. Mein. *οὕτω δ' ὅπως* Elmsl. ad Ach. 127, ut in Ach. 930. Ran. 905. *νῦν οὖν ὅπως* Reisig. Conj. p. 308. Vulgatam jam suspectam habebat Reiskius. Scripturae *λέγεθ'* et *γεθ'* errori librarii alicujus deberi videntur, qui *ἀλλ'* pro *ἄλλη* aut *ἄλ.* (sc. *γυνή*) accepisset.

83. *ἐστὶν ἄστρα* libri et vulg. *ἐστὶ τἄστρα* Cobet. Mein. Dind. Quod et ipse conjeceram.

84. *ἡκκλησία* A. R. *ἡ 'κκλησία* Ald. *ἥκλησία* Γ. *ἐκκλησία* B.

85. Om. B. Γ.

86. *ΓΥ. Α.* A. R. Γ. Br. Bekk. etc. *ΠΡ.* Ald. *ὥστε δεῖ σε* libri et vulg. Bekk. Dind. *ὥστε δεῖ με* Bergk. *ὥστε φεῖ γε* Mein. Reponendum *ὥστ' ἐκεῖ γε*. Cf. 100. 117. Si sincerum esset *δεῖ*, requireretur *ὡς* pro *ὥστε*. Cf. 108. Attamen cf. 23. *καταλαβεῖν δ' ἡμᾶς ἕδρας — δεῖ* etc.

87. *τῷ λίθῳ* Γ. *τῶν πρυτάνεων* A. R. *τῷ πρυτάνεων* Γ. *τῶ πρυτάνεω* B. *καταντικρύ* B. R. Γ. *κατ' ἀντικρύ* A. Γ. Ald. Qu. *ἐναντίον*.

88. *ταυτί γέ τοι*] *ἔγωγέ τοι* Elmsl. ad Ach. 108. Quem offendebat *ταυτί γε* pro *ταυταγὶ* positum. Sed ita nullum post verbum objectum foret. Vide igitur an reponendum sit *τάδ' ἔγωγέ τοι* aut *ταδί γέ τοι*.

πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας.
ΠΡ. Πληρουμένης, τάλαινα;
ΓΥ. Β. Νὴ τὴν Ἄρτεμιν
ἔγωγε. Τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροῴμην ἅμα
ξαίνουσα; γυμνὰ δ' ἐστί μου τὰ παιδία.
ΠΡ. Ἰδού γέ σε ξαίνουσαν, ἣν τοῦ σώματος
οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει.
Οὐκοῦν καλά γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι
ὁ δῆμος ὤν, κἄπειθ' ὑπερβαίνουσά τις
ἀναβαλλομένη δείξειε τὸν Φορμίσιον.
Ἢν δ' ἐγκαθεζώμεσθα πρότεραι, λήσομεν
ξυστειλάμεναι θαἰμάτια· τὸν πώγωνα δὲ
ὅταν καθῶμεν, ὃν περιδησόμεσθ' ἐκεῖ,
τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁρᾶν;

91. ἀκροῴμην A. R. Γ. ἀκουοίμην B. ἄρα libri et vulg. Bekk. ἀρὰς (!) Bergk. ἅμα Dobr. Mein. Dind. Idem et ipse conjeceram. Correctio certissima. Vide comm.

92. ἐστί A. B. R. ἔστι Γ. μου A. B. R. (non μοι) Γ. Ald. Mein. μοι conj. Br. ed. Bekk. tacite. Bergk. Dind.

93. ἣν Γ.

94. παραφανῆναι Γ.

95—109. ΓΥ. 95—97. ΠΡ. 98—101. ΓΥ. 102—104. ΠΡ. 105—110. DOBR.

95. οὐκοῦν R. Ald. vulg. οὐκ ἂν A. B. Γ. Reponendum suspicor ἦ τἂν —. καλά γ' ἂν πάθοιμεν libri. καλὰ τἂν πάθοιμεν Elmsl. ad Ach. 323. Fort. κάλ' ἂν πάθοιμεν, vel χαρίεντά γ' ἂν πάθοιμεν. Cf. 794. χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἄν, εἰ etc. et vide comm.

97. τὸν B. pr. R. Suid. in Φορμίσιος. Bentl. Br. τὴν A. B. corr. Γ. τὸ Ald.

98. ἐγκαθεζώμεσθα R. (ni fallor). Dind. Mein. Bergk. ἐγκαθιζώμεσθα A. R. (s. Bekk.) Ald. Br. Bekk. ἐκαθεζόμεσθα Γ. αὖ καθεζώμεσθα B. Cf. ad 23. Th. 184. πότεραι Γ.

99—104. post 81 habet Γ.

99. ξυστειλάμεναι A. R. Ald. συστειλάμεναι B. Γ. θαἰμάτια R. θ' αἱμάτια Γ. θαιμάτια Ald. θοιμάτια A. θοἰμάτια B. θαἰμάτια Bekk. τε vulg. Corrigendum, ni fallor, δέ.

100. ὅτ' ἂν Γ.

101. τίς A. R. Γ. τίς δ' B. ὁρῶν vulg. ὁρᾶν Cobet. Recte, opinor. Alioqui enim addendum fuisset εἶναι; quamquam non nescius sum bene dici ἡγεῖσθαι θεούς.

ΓΥ. Α. *Ἀγύρριος γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων*
λέληθε· καίτοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή·
νυνὶ δ', ὁρᾷς, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.
ΠΡ. *Τούτου γέ τοι δὴ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν*
τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον εἵνεκα,
ἤν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
δυνώμεθ', ὥστ' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν·
νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν.
ΓΥ. Α. *Καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία*
δημηγορήσει;
ΠΡ. *Πολὺ μὲν οὖν ἄριστά που.*
Λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
πλεῖστα σποδοῦνται δεινοτάτους εἶναι λέγειν.
Ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.
ΓΥ. Α. *Οἶδ' οἶδα· δεινὸν δ' ἐστὶν ἡ μὴ 'μπειρία.*
ΠΡ. *Οὔκουν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθάδε,*

102—104. Mulieri *α'* tribuunt Dobr. Mein. Dind. mulieri *ή* olim Bergk. Vulgo Praxagorae continuantur.

102. om. *Γ.* *ἀγύρριος* A. R. *Γ.* Ald. *ἀργύριος* B. Cf. ad Plut. 176. Philemon. Athen. 340 E. *γοῦν* A. B. R. *γ' οὖν* *Γ.* Ald. *Προνόμου*] Fort. *Προνάπους* (Vesp. 74).

103. *καίτοι πρότερον* A. R. Ald. *πρότερον καίτοι* B. *πρότερον δέ τοι* *Γ.*

104. *τὰ* om. M.

105. *τουτί γε* Bentl. *τοι νὴ* vulg. *τοίνυν* Both. Mein. Dind. Reponendum forsan *τοι δή.* Et alibi consociantur particulae *γέ τοι δὴ*, ut in Ran. 1047. Ineptum jusjurandum foret *νὴ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν.* Vulgo haec Praxagorae continuantur. Cf. ad 102.

106. *τοσοῦτον* A. B. R. *Γ.* *τοσούτου γ'* Ald. *οὕνεκα* libri et vulg. Scribo, ut soleo, *εἵνεκα.*

107. *τὰ πράγματα*] *τὰς ἡνίας* reponi velit Cobet. V. L. p. 116., coll. v. 466. *μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας.* Eq. 1109. *τούτῳ παραδώσω τῆς πόλεως τὰς ἡνίας.*

108. *πρᾶξαι*] Fort. *δρᾶσαι.* Sed vide comm.

110. *ξυνουσία* A. B. R. *Γ.* *ἐξουσία* Ald.

111. *οὖν* om. A. non B. R. *Γ.*

112. *ὅσοι* A. R. Ald. *ἀπὸ* B. *ἄπο* *Γ.*

113. *πλεῖσται* *Γ.*

115. *δ'* add. R. *Γ.* Ald. om. A. B. et Suidas in *ἡ μὴ 'μπειρία.* *οὐκ οἶδα* vulg. *οἶδ' οἶδα* aut *εὖ οἶδα* conj. Mein. Qu. *ἐγᾦδα.* Displicet vulgata. *ἡ 'μή' μπειρία* Ald. *ἡ 'μὴ ἀπειρία* Toup. Em. III. 147.

116. *οὐκοῦν* B. R. Ald. *οὔκουν* A. *Γ.* *ἐνθάδε* libri et vulg. *ἐνθαδὶ* Mein.

ὅπως προμελετήσαιμεν ἀκεῖ δεῖ λέγειν;
Οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη,
ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που.

ΓΥ. Α. Τίς δ', ὦ μέλ', ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται;

ΠΡ. Ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ·
ἐγὼ δὲ θεῖσα τὸν στέφανον περιδήσομαι
καὐτὴ μεθ' ὑμῶν, ἤν τί μοι δόξῃ λέγειν.

ΓΥ. Α. Δεῦρ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι, τάλαν,
ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται.

ΠΡ. Πῶς καταγέλαστον;

ΓΥ. Α. Ὥσπερ εἴ τις σηπίαις
πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις.

ΠΡ. Ὁ περιστίαρχος, περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν.
Πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες, παῦσαι λαλῶν.

117. ὅπως προμελετήσωμεν libri et vulg. Bekk. Bergk. Mein. ὡς ἂν προμελετήσωμεν Br. ὅπως προμελετήσαιμεν Kidd. ad Dawes. p. 137. Dind. Recte omnino, nam apud comicos saltem nunquam non cum particula ἂν consociatur ὅπως ante subjunctivum. Cf. ad Vesp. 1525. Praeterea cf. Lys. 374. ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέσαιμι (sc. ἀφικόμην). ἀκεῖ A. R. ἃ 'κεῖ Ald. ἃ Γ. που ἃ B.

118. περιδομένη (om. ἂν) B.

119. ἄλλαι libri et vulg. Dind. Bergk. ἅλλαι Mein. Recte. που A. R. Γ. γέ που B.

120. μέλ' A. B. R. Γ. Ald.

121. δὴ om. Ald. add. libri. περιδοῦ B. R. Bekk. etc. περίδου A. Γ. Ald.

122. τοὺς στεφάνους A. R. Γ. Ald. vulg. Dind. τοῖς στεφάνοις B. τὸν στέφανον Cobet. Mein. Recte, opinor.

123. μοι A. R. Ald. μὴ B. Γ. δόξει λέξειν R.

124. σκέψαι, τάλαν] Fort. σκέψ', ὦ τάλαν. Cf. ad Ran. 559.

125. ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα vulg. ὡς καταγέλαστον τοῦτο πρᾶγμα conj. Mein. οὐ καταγέλαστόν σοι τὸ πρᾶγμα Cobet. Non male. Ipse tentabam ὡς καταγέλαστον τόδε τὸ πρᾶγμα, vel potius ὡς καταγέλαστον πάνυ τὸ πρᾶγμα.

128. περιφέρειν R. Ald. εἰσφέρειν B. φέρειν A. Γ χρὴ vulg. Dind. χρῆν Cobet. Mein. Post γαλῆν plene interpungit Bergk. Recte. Vulgo virgula tantum est.

129. πάριτ' A. B. M. R. Γ. Ald. Bergk. Mein. πάριθ' Faber. Br. Bekk. Dind. Bene habet πάριτ'. Cf. Ach. 43. πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν, | πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος. Eq. 751. λαλῶν] ληρῶν Suid. in Ἀριφράδης. Qu. παῦε ληρῶν, Ἀρίφραδες.

Κάθιζε παριών. Τίς ἀγορεύειν βούλεται;
ΓΥ. Α. Ἐγώ.
ΠΡ. Περίθου δὴ τὸν στέφανον τύχἀγαθῇ.
ΓΥ. Α. Ἰδού.
ΠΡ. Λέγοις ἄν.
ΓΥ. Α. Εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω;
ΠΡ. Ἰδοὺ πιεῖν.
ΓΥ. Α. Τί γάρ, ὦ μέλ', ἐστεφανωσάμην;
ΠΡ. Ἄπιθ'· ἐκποδών· τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς εἰργάσω
κἀκεῖ.
ΓΥ. Α. Τί δ'; οὐ πίνουσι κἀν τἠκκλησίᾳ;
ΠΡ. Ἰδού γέ σοι πίνουσι.
ΓΥ. Α. Νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
καὶ ταῦτά γ' εὔζωρον. Τὰ γοῦν βουλεύματα
αὐτῶν ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις
ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.

130. *κάθιζε παριών . τίς —;* vulgo. *κάθιζ' ὁ παριών. τίς —;* conj. Mein., coll. Dem. Phil. II. p. 66. *πρῶτον ἡμεῖς οἱ παριόντες* (nos oratores) *τούτων ἀφέσταμεν, ἔπειθ' ὑμεῖς οἱ καθήμενοι* (vos audientes) *ἄμεινον Φιλίππου παρεσκεύασθε.* Quod recepit Dind. Qu. *κάθιζε. παριὼν τίς —;* Cf. Dem. de Cor. 170. *ἠρώτα μὲν ὁ κήρυξ "τίς ἀγορεύειν βούλεται"; παρῄει δ' οὐδείς.* Thuc. I. 139. *καὶ παριόντες ἄλλοι τε πολλοὶ ἔλεγον* etc. Sed praestat, opinor, pro *παριὼν* reponi *πάριτε.* Et totum locum sic refinxerim: *Ὁ περιστίαρχος — τὴν γαλῆν. | πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν· (Ἀρίφραδες, παῦσαι λαλῶν, | κάθιζε). πάριτε. τίς —;* Cf. Ach. 43. *πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν, | πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.* Ubi *πάριτε*, ut in hoc loco, ab praecone iteratur. Tentabam etiam *κάθιζε, σίγα* (ut in Vesp. 905. Ach. 123. 59.). Vel *σίγα, σιώπα* (ut in Th. 381). Vel *κάθιζε κάθιζε* (cf. Ran. 1393. *μέθεσθε μέθεσθε*). Corruptum esse *παριὼν*, latere autem nomen proprium viri vel agnomen, ut *Παίων* vel *Πρίων*, suspicatur Bergk. Qu. *κάθιζε, Παύσων.* Vel *Στράτων, κάθιζε.* Parum probabilis est Meinekii conjectura.

131. *περίθου* A. R. *παράθου* B. M. Γ. *τύχἀγαθῇ* R. *τύχ' ἀγαθῇ* A. Γ. Ald. *τύχῃ 'γαθῇ* B. Cf. ad Th. 283.

133. *μέλ'* etiam hic recte libri.

134. *ἄπτεθ' ἐκποδῶν* Γ.

135. *κἀκεῖ* A. B. R. Γ. *ἐκεῖ* Ald. *πίνουσι κἀν* A. R. *πίνουσιν ἐν* B. *πίνουσιν ἂν* Γ. *τῇ 'κκλησίᾳ* B. *τῆ 'κκλησίᾳ* Γ. *τῆ 'κκλησία* A. *τῆικκλησίαι* R. hic et v. 188. 191., ut solet.

138. *ἐνθυμουμένοις*] *ἐνθυμούμενοι* conj. Reisk. Cf. ad Av. 47.

139. *μεθυόντων* A. B. R. Γ. Suid. in *παραπεπλ.* Iunt. *μεθύοντ'* Ald. *ἔστιν* Γ.

Καὶ νὴ Δία σπένδουσί γ'· ἢ τίνος χάριν
τοσαῦτ' ἂν ηὖχοντ', εἴπερ οἶνος μὴ παρῆν;
Καὶ λοιδοροῦνταί γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότες,
καὶ τὸν παροινοῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.
ΠΡ. Σὺ μὲν βάδιζε καὶ κάθησ'· οὐδὲν γὰρ εἶ.
ΓΥ. Α. Νὴ τὸν Δί' ἦ μοι μὴ γενειᾶν κρεῖττον ἦν·
δίψῃ γάρ, ὡς ἔοικ', ἀφαυανθήσομαι.
ΠΡ. Ἔσθ' ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν;
ΓΥ. Β. ἐγώ.
ΠΡ. Ἴθι δὴ στεφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.
Ἄγε νυν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς,
διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ.
ΓΥ. Β. Ἐβουλόμην μὲν ἂν ἕτερον τῶν ἠθάδων
λέγειν τὰ βέλτισθ', ἵν' ἐκαθήμην ἥσυχος·

140—141. Alii mulieri tribuendi Bergkio videntur.

140. σπεύδουσί γε Γ.

141. τοσαῦτά γ' εὔχοντ' B. τοσαῦτά γ' εὔχοντο R. τοσαῦτά γ' εὔχονται A. τοσαῦτ' εὔχονται (aut -τα) Γ. τοσαῦτ' ἔχοντ' M. τοσαῦτ' ἐπεύχοντ' Ald. τοσαῦτά γ' εὔχοιντ' Faber. Reisk. τοσαῦτ' ἂν εὔχοντ' Herm Bergk. τοσαῦτ' ἂν ηὔχοντ' Dind. Mein. Recte. Iure vero addi videtur augmentum in ηὔχοντ'. Sic αἰτιῶμαι ᾐτιώμην, αὐαίνομαι ηὐαινόμην, εἰκάζω ᾔκαζον, οἰδῶ ᾤδουν, etc. De augmento in οὐτάζω etc. non liquet. Non repudiasse diphthongum ηυ linguam Atticam docet crasis quae fit in ηὑγένεια, μὴ εὐτυχὴς et similibus. οἶνος — ὥσπερ om. A. B. Γ.

142. ἐμπεπωκότες R. (?) Ald. Scal. Kust. ἐμπεπτωκότες A. M. ἐκπεπτωκότες B. ἐκπεπωκότες R. (s. Bekk.) Γ. Cf. Pac. 1143. 1156.

143. ἐκφέρουσιν Γ.

144. κάθησ' R. Γ. Iunt. 2. Bekk. Dind. etc. κάθιζ' A. B. Ald. Illud est v. 169. 554.

146. δίψῃ B. R. Γ. Dind. δίψει A. Ald. Br. Bekk. Cf. ad Eq. 531. ἔοικ' ἀφαυανθήσομαι R. Bekk. Dind. ἔοικεν ἀφαυανθήσομαι Ald. Br. ἔοικε φαυανθήσομαι A. B. Γ.

149. νῦν Γ.

150. διερεισμένη A. B. R. Γ. vulg. διερειδομένη Reisk. διερεισαμένη Schaefer. ad Dionys. de comp. verb. p. 164. Bekk. Dind. etc. τὸ σχῆμα] Fort. τὸ σῶμα. τῇ βακτηρίᾳ R. Ald. τῆς βακτηρίας A. B. Γ.

151. ἂν ἕτερον B. Γ. Mein. Dind. ἕτερον ἂν R. vulg. ἂν τὸν ἕτερον A. Praestat, opinor, ἂν ἕτερον. Cf. Ran. 672. ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε πρότερον ποιῆσαι. et ad Vesp. 960.

152. ἵν' A. B. Γ. ἦν R.

νῦν δ' οὐκ ἐάσω, κατά γε τὴν ἐμήν, μίαν
ἐν τοῖς καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν
ὕδατος. Ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τὼ θεώ.
ΠΡ. Μὰ τὼ θεώ; τάλαινα, ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;
ΓΥ. Β. Τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ' ᾔτησά σε.
ΠΡ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀνὴρ ὢν τὼ θεὼ κατώμοσας.
Καίτοι τά γ' ἄλλ' εἶπας σὺ δεξιώτατα.
ΓΥ. Β. Ὦ νὴ τὸν Ἀπόλλω.
ΠΡ. Παῦε τοίνυν, ὡς ἐγὼ
ἐκκλησιάσουσ' οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα

153. *κατά γε τὴν ἐμὴν μίαν* libri et vulg. *κατά γε τὴν ἐμὴν βίαν* Dawes. "Subintelligitur *γνώμην;* et idem valet atque si dixisset *κατὰ τὴν ἐμοῦ καίτοι μιᾶς γνώμην.* Similiter *μίαν* pro *μίαν γνώμην* dixit Aelian. H. A. 5, 9, 4. et *κατά γε τὴν ἐμὴν* Polyb. p. 469. 58." (Reisk.) Frustra, opinor, *οὐκ — μίαν* pro *οὐδεμίαν* positum arbitratur Dindorfius, coll. Thesm. 549. *μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην.* Thucyd. I, 80. *ὄχλῳ, ὅσος οὐκ ἐν ἄλλῳ ἑνί γε χωρίῳ Ἑλληνικῷ ἐστιν.* Quae tamen exempla aliena sunt. "Considerandum an recte dicatur, *οὐκ ἐάσω μίαν* pro *οὐδεμίαν ἐάσω.*" (Pors. ad Toup. p. 441.) *Μίκαν* pro *μίαν* reponendum censet Mein., "quod copae nomen fuerit strenue vinum aqua miscentis." Cf. ad Lys. 723. Corrigendum, ni fallor, *κατά γε τὴν ἐμὴν μιᾶς*, i. e. according to my opinion for one. Vel *νῦν δ' οὐκ ἐάσω, κατά γε τὴν ἐμήν, ἔτι —*. Quod si verum est *μίαν*, subaudiendum erit *καπηλίδα.*

154. *τοῖς* A. B. Γ. Reisk. Dind. *τοῖσι* R. Ald. Br. Bekk.

157. *ἔστιν* Γ. *γ'* add. R. Bekk. Dind. etc. om. A. B. M. Γ. Ald. Cf. ad Nub. 402. *πιεῖν γ' ᾔτησά σε*] *πιεῖν ᾔτησά γε* Cobet.

158. 160. 162. 164. 166. 168. 170. Hi versus lacerati et mutili sunt in A.

159. *καίτοι — εἰποῦσα* vulg. Soloecum est *καίτοι* cum participio. Reponendum *καίτοι — εἶπας σύ.* minus placeret *καίπερ — εἰποῦσα.*

160. *ὦ*] Fort. *εὖ.* Sic Ran. 1166. *εὖ νὴ τὸν Ἀπόλλω.* 1169. *εὖ νὴ τὸν Ἑρμῆν.* Nub. 372. Sed cf. Lys. 836. *ἀπόλλωνα* Γ.

161. *οὐκ ἂν* A. M R. *οὐ* B. *οὐδ' ἂν* Suid. in *ἀκριβ.* Bentl. Pors. *οὐ προβαίην ἂν πόδα* Kust. ad Suid. I. 92. *οὐ προβαίην τὸν πόδα | τὸν ἕτερον ἂν* Br. Uterque male. *ἐκκλησιάζουσ'* A. B R. Γ. Ald. Br. Bekk. *ἐκκλησιάσουσ'* Bentl. Kust. Dind. Mein. Recte. *ἐκκλησιῶσα* (ut *βιβῶν* Soph. Oed. C. 372. *κατασκιῶσι* 406. *προσβιβᾷ* Av. 425.) Buttm. Gr. Ampl. p. 403., refragante Reisig. Enarr. Soph. Oed. C. 372. Futurum *ἐκκλησιάσω* legitur Thesm. 90. *ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γυναιξὶ* etc. Isocr. p. 159. *ἐκκλησιάσοντες.* Fort. *ἐκκλησίαζ'* concionem versus, ut *θύραζε* etc. Cf. 352. *ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν.*

τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ᾽ ἀκριβωθήσεται.
ΓΥ. Β. Φέρε τὸν στέφανον· ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.
Οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς.
Ἐμοὶ γάρ, ὦ γυναῖκες αἱ καθήμεναι —
ΠΡ. Γυναῖκας, ὦ δύστηνε, τοὺς ἄνδρας λέγεις;
ΓΥ. Β. Δι᾽ Ἐπίγονόν γ᾽ ἐκεινονί· βλέψασα γὰρ
ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας ᾠόμην λέγειν.
ΠΡ. Ἄπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησ᾽ ἐντευθενί.
Αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ᾽ ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ
τονδὶ λαβοῦσα. Τοῖς θεοῖς μὲν εὔχομαι
τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.
Ἐμοὶ δ᾽ ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα
ὅσονπερ ὑμῖν, ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
βαρέως τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα πράγματα.
Ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην
ἀεὶ πονηροῖς· κἄν τις ἡμέραν μίαν
χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.
Ἐπέτρεψας ἑτέρῳ; Πλείον᾽ ἔτι δράσει κακά.
Χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν,

162. ταῦτ᾽ A. B. Γ. Suid. Bekk. τοῦτ᾽ R. (s. Bekk.) Ald. Br.

163—165. et 167—168. fortasse aliquis tribuat mulieri A. BERGK.

166. αὖ A. B. R. Ald. vulg. ὦ Γ. Recte, opinor. Cf. 763. Lys. 426. 699. 959.

167. ΔΓ A. B. R. Γ. μὰ ΔΓ Ald. Ἐπίγονον] Ἐπιγένη non sine veri specie reponendum censet Bergk. Comm. p. 86. Ἐπιγένης certe nescioquis memoratur infra 931. Epigenes adolescens nescioquis infirmi corporis memoratur Xen. Mem. III. 12. 1. γ᾽ A. R. Γ. Ald. τ᾽ B. ἐκεῖνον. ἐπιβλέψασα A. B. R. Γ. Br. Bekk. ἐκεῖνον. εἴ τι βλέψασα M. Ald. ἐκεινονί· βλέψασα γὰρ Elmsl. ad Ach. 178. Dind. Mein. Bergk. ἐκεῖνον. ἐμβλέψασα conj. Bergk.

169. ἄπερρε Γ. κάθησ᾽ Γ. (ni fallor) R. Br. Bekk. Dind. etc. κάθησθ᾽ A. B. M. Γ. (s. Dind.) Ald. καὶ σὺ καὶ] χ᾽ ἥσυχος conj. Markl. ad Suppl. 1181. Nihil opus: cf. 144.

170. ὑμῶν γ᾽ B. M. Γ. Ald. Br. ὑμῶν A. R. Bekk. Dind. Mein. Bergk. Revocandum omnino ὑμῶν γ᾽, i. e. vestra quidem causa, quod quidem ad vos attinet. Cf. Nub. 420. et ad 422 infra.

171. τοῖς θεοῖς μὲν vulg. Qu. τοῖς θεοῖσι δ᾽, vel τοῖς θεοῖς δέ γ᾽.

173. ἐμοὶ δ᾽] ἐμοί γ᾽ Br. ἔμοιγ᾽ Bekk.

175. τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα R. Ald. vulg. τὰ — πράγματα βαρέως A. B. Γ. βαρέως τὰ τῆς πόλεως πράγματα Suidas in προστάτης. Unde correxi ut supra.

180. νουθετεῖν om. R.

οἳ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε,
τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ' ἑκάστοτε.
Ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα
οὐδὲν τὸ παράπαν, ἀλλὰ τόν γ' Ἀγύρριον
πονηρὸν ἡγούμεσθα· νῦν δὲ χρωμένων
ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον ὑπερεπῄνεσεν,
ὁ δ' οὐ λαβὼν εἶναι θανάτου φήσ' ἀξίους
τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τἠκκλησίᾳ.
ΓΥ. Α. Νὴ τὴν Ἀφροδίτην εὖ γε ταυταγὶ λέγεις.
ΠΡ. Τάλαιν', Ἀφροδίτην ὤμοσας; Χαρίεντά γ' ἂν
ἔδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τἠκκλησίᾳ.
ΓΥ. Α. Ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπον.
ΠΡ. Μηδ' ἐθίζου νυν λέγειν.
Τὸ ξυμμαχικὸν αὖ τοῦθ', ὅτ' ἐσκοπούμεθα,
εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖσθ' ἔφασκον τὴν πόλιν·

181. *μὲν* add. A. B. R. Γ. Suid. in *δυσαρεστουμένους*. Kust. om. Ald.

184. *τόν γ' Ἀγύρριον*] Malim *καὶ τὸν Ἀγύρριον*. Vulgata debetur, opinor, librariis qui *Ἀργύριον* scriberent. Idem conjicit Bergk. Locus corruptus et fort. lacunosus videtur Meinekio.

185. *ἡγούμεσθα* B. Γ. R. *ἡγούμεθα* A. *χρωμένων*] *χρώμεθα* B. *χρώμενοι* prop. Elmsl. n. ms.

188. *μισθοφορεῖν ζητοῦντας* R. Ald. *μισθοφοροῦντας* A. B. Γ. *τἠκκλησίᾳ* A. R. (?) *τῇ 'κκλησίᾳ* Ald. *τῇ 'κκλησία* B. *τῇ ἐκκλησίᾳ* Γ.

189. Cf. Av. 1614. *νὴ τὸν Ποσειδῶ ταυταγὶ καλῶς λέγεις*. Unde hic fortasse reponendum suspiceris — *ταυταγὶ καλῶς λέγεις*.

190. *Ἀφροδίτην* A. R. Ald. *Ἀφροδίτην γ'* B. Γ. *ὠνόμασας* libri et vulg. Bekk. *ὤμνυσας* (!) Bentl. *ὤμοσας* Dobr. Mein. Dind. conj. Bergk. Recte omnino. Cf. 158. *ἀνὴρ ὢν τὼ θεὼ κατώμοσας*. Defendi tamen fortasse potest vulgata ex 299. *καίτοι τί λέγω; φίλους | γὰρ χρῆν μ' ὀνομάζειν*. Post *ὤμοσας* interrogandum videtur, atque ita Dind. Mein. *χαρίεντά γ' ἂν* A. R. Γ. *χαρίεντ' ἄγαν* (*αν* in ras.) B. Cf. 95.

191. *εἶπας* A. B. M. R. Γ. vulg. Bekk. Dind. Mein. Bergk. *εἶπες* Porson. *εἶπας* legitur infra 514. Ach. 580. Eq. 347. 1237. Pac. 131. Th. 902. Lys. 594. Pl. 220. Nusquam apud nostrum legitur *εἶπες*. Ut hic *εἶπας* — *εἶπον*, sic *ἤνεγκον* — *ἤνεγκας* Thesm. 742.

192. *ἐθίζου νῦν* A. B. R.* Ald. Br. Bekk. Dind. Mein. Bergk. *ἐθίζουν αὖ* Γ. (ut vid.) *ἐθίζου νυν* recte Reisk. Ut et ipse correxeram. Cf. Eq. 962. *καὶ τῶν ἐμῶν νυν* (*νῦν* libri). 971 *καὶ σύ νυν φέρε*. 1183. *λαβὲ καὶ ταδί νυν* (*νῦν* libri). 971. Av. 1627. *καὶ τὸν Τριβαλλόν νυν ἐροῦ*.

194. *ἀπολεῖν* libri et vulg. *ἀπολεῖσθ'* conj. Bergk. *ἀπερεῖν* Hirschig.

ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἤχθοντο, τῶν δὲ ῥητόρων
ὁ τοῦτ' ἀναπείσας εὐθὺς ἀποδρὰς ᾤχετο.
Ναῦς δεῖ καθέλκειν; Τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.
Κορινθίοις ἤχθεσθε, κἀκεῖνοί γέ σοι,
νῦν δ' εἰσὶ χρηστοί· καὶ σύ νυν χρηστὸς γενοῦ.
Ἀργεῖος ἀμαθής, ἀλλ' Ἱερώνυμος σοφός.
Σωτηρία παρέκυψεν, ἀλλ' ὠρᾴζεται
Θρασύβουλος αὐτὴν οὐχὶ παρακαλούμενος.
ΓΥ. Α. Ὡς ξυνετὸς ἁνήρ.
ΠΡ. Νῦν καλῶς ἐπήνεσας.
Ὑμεῖς γάρ ἐστ', ὦ δῆμε, τούτων αἴτιοι.
Τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα

195. ὅτε δὴ δ' A. B. Γ. Bentl. Br. Pors. ὅτε δή γ' R. Ald. Sic ἐπειδὴ δέ. Cf. 315. 827. et Lys. 523. Elmsl. ad Ach. 10. ἤχθοντο R. Γ. Ald. ᾔσθοντο A. B. τῶν δὲ A. B. R. Γ. Ald. καὶ τῶν B.

197. ναῦς A. R. Γ. Ald. τὰς ναῦς B. δεῖ R. Dind. Bergk. Mein. δὴ A. B. Γ. Ald. Br. Bekk. Cf. ad Lys. 1076. Fort. δ' αὖ: sed cf. ad Av. 78. Colon post καθέλκειν ponunt Dind. etc. Fortasse interrogandum. Vulgo nulla interpunctio est. τῷ πένητι A. R. Γ. Ald. τοῖς πένησι B. μὲν δοκεῖ B. R. Ald. μέν σοι δοκεῖ A. Γ.

198. καὶ om. B. Γ. non A. R.

199. ἄχθεσθε A. B. Ald. Br. Bekk. αχθεσθαι (sic) R. ἤχθεσθε Γ. (ni fallor). Reisk. Dind. Bergk. Mein. γέ σοι B. R. Γ. Ald. δὲ σοὶ A. Punctum post 601 ponunt Reisk. Dind. etc. om. libri et Ald. Br. Bekk.

200. νῦν δ' A. Dind. νῦν B. R. Γ. Ald. Bekk. Bergk. Mein. χρηστὸς γενοῦ R. Γ. Ald. γενοῦ χρηστὸς A. B. σὺ νῦν libri et vulg. Dind. Bergk. σύ νυν Cobet. Mein. Recte. Cf. ad 192.

202. ὀρείζεται R. ὀρίζεται Ald. Br. Bekk Bergk. οὐχ ὀρίζεται A. οὐ χρήζετε B. ὠστίζεται Bentl. ἐρίζεται Seager. οὐ ῥύσεται (!) Both. Dind. ὠρᾴζεται optime Mein. Quam conjecturam confirmare videntur scholiastae verba, οὗτος αὐθάδης καὶ δωροδόκος, ὑπερόπτης ὢν τοῦ δήμου, ἠβούλετο δι' αὐτοῦ πάντα πράττεσθαι. Brunckius conj.: σωτηρία παρέκυψεν· ἀλλ' οὐ χρήζετε, | Θρασύβουλον αὐτὸν οὐχὶ παρακαλούμενοι. "Distinxi post ὀρίζεται, et indicavi lacunam. Manifestum est enim non Thrasybulum dici ὀρίζεσθαι, sed σωτηρίαν." (Dind.)

203. αὐτὸς vulg. Reponendum suspicor οὗτος, aut potius αὐτήν.

204. ἀνὴρ libri et vulg. Br. ὠ 'νὴρ Bentl. ἁνὴρ Dind. Bekk. etc.

205. γὰρ libri et Bekk. Dind. etc. γ' ἄρ' Ald. Br. ἄρ' frustra Mein. ἐστ' R. (?) Γ. ἔστ' B. Ald. ὦστ' A.

ἰδίᾳ σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὅ τι τις κερδανεῖ·
τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ Αἴσιμος κυλίνδεται.
Ἢν οὖν ἐμοὶ πίθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι.
Ταῖς γὰρ γυναιξί φημι χρῆναι τὴν πόλιν
ἡμᾶς παραδοῦναι· καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.
ΓΥ. Α. Εὖ γ' εὖ γε νὴ Δί', εὖ γε· λέγε λέγ', ὦγαθέ.
ΠΡ. Ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες
ἐγὼ διδάξω. Πρῶτα μὲν γὰρ τἄρια
βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
ἁπαξάπασαι, κοὐχὶ μεταπειρωμένας
ἴδοις ἂν αὐτάς. Ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις,
εἴ πού τι χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο;
Καθήμεναι φρύγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
τὰ Θεσμοφόρι' ἄγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·

207. *σκοπεῖσθ'* R. Γ. Ald. *σκοπεῖς* A. B. Fort. *σκοπεῖθ'*. Cf. ad 282. Eq. 257. *‿τις* R. Γ. *τὶς* Ald. *τι* A. B. *κερδανεῖ* B. R. Γ. Ald. *κερδανεῖς* A.

209. *πείθησθε* A. B. R. Γ. Ald. *πείθεσθε* M. *πέπεισθε* Suidas in *ἔτι*. *πίθησθε* Cobet. Mein. Dind. conj. Bergk.

211. *ἡμᾶς* A. B. R. Γ. *ὑμᾶς* Ald.

212. *ταμίαισι* R. Γ. Ald. *ταμίαις* A. B.

213. *ΓΥ. Β.*] *ΓΥ.* Ald. Haec inter duas mulieres *α'* et *β'* distribuunt Bergk. Mein. Choro assignat Cobet. *εὖ γ'* B. R. Ald. *εὖ γε* A. Γ. *ΓΥ. Β. λέγε* — Mein. *ὦγαθὲ* A. B. R. *ὠ 'γαθέ* Γ. Ald.

215. *γάρ*] Fort. *γε*.

217. *ἅπαξ ἅπασαι* R., ut solet.

219. *εἰ τοῦτο* libri et vulg. Dind. Bekk. *εἴ πού τι* Dobr. Bergk. Mein. Quod recipiendum videtur. Qu. *εἰ ταὐτὰ*, si eadem strenue servaret. Dobraeus explicat: If anything had happened to be in the best possible order (or trim), the Athenians would think the country could never he saved till that was altered. *ἂν ἐσώζετο*] *ἐσώζετ' ἂν* Elmsl. ad Ach. 127.

220. *καινὸν* A. R. Ald. *κακὸν* Γ. *γε κακὸν* B. Post *περιειργάζετο* interrogationis notam ponunt Br. Bekk. Dind. plene interpungunt Bergk. Mein.

221. et seqq. *πρὸ τοῦ* A. B. R. *προτοῦ* Γ. Ald.

222. *φέρουσι* vulg. *φοροῦσι* Bisschop ad Xen. Anab. p. 95.

πέττουσι τοὺς πλακοῦντας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·,
τοὺς ἄνδρας ἐπιτρίβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
αὑταῖς παροψωνοῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
οἶνον φιλοῦσ' εὔζωρον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
βινούμεναι χαίρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
Ταύταισιν οὖν, ὦνδρες, παραδόντες τὴν πόλιν
μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα
τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἁπλῷ τρόπῳ
ἐῶμεν ἄρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μόνον,
ὡς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὖσαι μητέρες
σώζειν ἐπιθυμήσουσιν· εἶτα σιτία
τίς τῆς τεκούσης θᾶττον ἐπιπέμψειεν ἄν;
Χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή,
ἄρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθείη ποτέ·

223. πέττουσι — πρὸ τοῦ] Hic versus accessit ex R. Deest in A. B. M. Γ. Ald.

226. αὑταῖς A. B. R. Bekk. Bo. Dind. Bergk. Mein. αὐταῖς Γ. Ald. αὑτοῖς (moechorum gratia) Br.

227. τὸν οἶνον εὔζωρον φιλοῦσ' R. Ald. Br. Bekk. Dind. olim. τὸν οἶνον εὔζωρον φιλοῦσιν A. B. Γ. οἶνον φιλοῦσ' εὔζωρον Hanov. Exerc. p. 137. Bergk. εὔζωρον ἐμπίνουσιν Mein. πιεῖν φιλοῦσ' εὔζωρον Cobet. εὐζωρότερον φιλοῦσιν hodie Dind. (εὐζωρότερον enim ex Aristophane afferre Phrynichum p. 145. ed. Lob.) ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ A. B. R. Γ. Hanov. Bergk. Mein. Dind. ὥσπερ πρὸ τοῦ Ald. Br. Bekk. Dind. olim. Postulatur hic omnino καὶ aeque ac in reliquis vicinis versibus.

229. ὦνδρες A. B. R. ὦ 'νδρες Γ. ὦ 'νδρες Ald.

230. περιλαλῶμεν] παραλαλῶμεν conj. Meinek. ad Menand. p. 203.

231. μέλλουσιν A. R. Γ. μέλλωσιν B. ἀλλ' ἁπλῷ τρόπῳ R. Ald. ἀλλὰ τῷ τρόπῳ A. B. Γ. ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ Nauck. ἀλλ' αὐτῶν τρόπῳ Mein. Quod nequaquam placet.

232. μόνα A. R. Ald. μόνον B. Γ. Recte: cf. ad Nub. 1401.

234. σώζειν R. Ald. σώζουσιν A. B. Γ. ἐπιθυμήσουσιν R. Fab. Bekk. Dind. ἐπιθυμοῦσιν A. B. Γ. Ald. μαλ' ἐπιθυμοῦσιν Scal. Br. εἶτα A. B. R. εἰ τὰ Γ.

235. 237. 239. 241. 243. 245. 247. 249. Hi versus mutili sunt in A.

235. θᾶττον A. (?) Suid. h. v. Dind. Bergk. Mein. μᾶλλον A. B. R. Γ. Ald. Br. Bekk. Suidas, θᾶττον: ἀναπνοῆς τάχιον. ἢ ἀντὶ τοῦ μᾶλλον· τὰ σιτία τῆς τεκούσης θᾶττον ἐπιπέμψειεν ἄν. ἐπιπέμψειεν A. B. R. vulg. ἐπιπέμψειας Γ. Verum fortasse ἐκπέμψειεν aut ἂν πέμψειεν.

αὐταὶ γάρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰθισμέναι.
Τὰ δ' ἄλλ' ἐάσω. Ταῦτ' ἐὰν πίθησθέ μοι,
εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε.

ΓΥ. Α. Εὖ γ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, καὶ δεξιῶς.
Πόθεν, ὦ τάλαινα, ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;

ΠΡ. Ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τἀνδρὸς ᾤκησ' ἐν πυκνί,
ἐκεῖ τ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.

ΓΥ. Α. Οὐκ ἐτὸς ἄρ', ὦ μέλ', ἦσθα δεινὴ καὶ σοφή·
καί σε στρατηγὸν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
αἱρούμεθ', ἢν ταῦθ' ἁπινοεῖς κατεργάσῃ.
Ἀτάρ', ἢν Κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρείς,
πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τἠκκλησίᾳ;

ΠΡ. Φήσω παραφρονεῖν αὐτόν.

ΓΥ. Α. Ἀλλὰ τουτογὶ
ἴσασι πάντες.

ΠΡ. Ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾶν.

238. αὐταὶ R. Ald. αὗται A. B. Γ.
239. ἐάσω A. R. Γ. Ald. ἐάσω γε B. ταῦτα δ' ἢν A. Dind. ταῦτα κἂν B. R. Ald. κἂν (om. ταῦτα) Γ. ταῦτά γ' ἂν Bentl. Be. ταῦτα δ' ἂν Br. Bekk. ταῦτα· κἂν Mein. ταῦτ' ἐὰν Bergk. Quod et ipse conjeceram. Cf. ad Nub. 615. Vulgatam scripturam servandam censet Holdenus, virgula tantum posita post τὰ δ' ἄλλ', quae verba significare dicit quod ad caetera attinet, quod superest, Gallice au reste. Confert autem Eurip. Alc. 792. τὰ δ' ἄλλ', ἔασον ταῦτα καὶ πιθοῦ λόγοις. Aeschyl. Suppl. 238. καὶ τἄλλα, πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν. Agam. 918. καὶ τἄλλα, μὴ — ἐμὲ | ἅβρυνε etc. πείθησθε A. B. R. Γ. vulg. πεισθῆσθε (sic) Ald. πίθησθε Cobet. Mein. Dind. μοι A. B. R. Ald. μου Γ.
240. διάξετε (ε pr. in ras.) B. διέξετε M.
242. ἔμαθ' Γ.
243. μετὰ τἀνδρὸς A. B. Γ. μετ' ἀνδρὸς R. Ald. ᾤκησ' A. R. Ald. ᾤκισ' B. Γ. πυκνὶ A. R. Ald. πνυκὶ B. Γ. Bentl. Cf. ad Eq. 165.
244. ἔπειτ' libri et vulg. Mein. ἐκεῖ τ' Dind. Recte. Idem ipse conjeceram. ἀκοῦσ' Ald. Correxit Bentleius.
245. καὶ δεινὴ Γ.
246. στρατηγὸν R. Ald. vulg. στρατηγεῖν A. B. Γ. στρατηγίδ' olim Bentl. Sed cf. 491. 500. 727. γυναῖκ' Γ.
247. ἢν — κατεργάσῃ A. B. Γ. Ald. ἢν — κατεργάσει R. Qu. εἰ — κατεργάσει, vel ἵνα — κατεργάσῃ. ἁπινοεῖς A. B. R. ἃ 'πινοεῖς Γ. Ald.
248. ἀτὰρ B. R. Ald. αὐτὰρ A. Γ. λοιδορεῖται R.
249. τῇ 'κκλησίᾳ Γ.
250. τουτό γε B. R. Ald. τοῦτόν γε A. καὶ τοῦτόν γε Γ. Malim τουτογί.

ΓΥ. Α. Καὶ τοῦτ' ἴσασιν.
ΠΡ. Ἀλλὰ καὶ τὰ τρύβλια
καλῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.
ΓΥ. Α. Τί δ', ἢν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ;
ΠΡ. Τούτῳ μὲν εἶπον ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν.
ΓΥ. Α. Τί δ', ἢν ὑποκρούωσίν σε;
ΠΡ. Προσκινήσομαι,
ἅτ' οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κρουμάτων.
ΓΥ. Α. Ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον, ἤν σ' οἱ τοξόται
ἕλκωσιν, ὅ τι δράσεις ποτ'.
ΠΡ. Ἐξαγκωνιῶ
ὡδί· μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι.
ΓΥ. Β. Ἡμεῖς δέ γ', ἢν αἴρωσ', ἐὰν κελεύσομεν.
ΓΥ. Α. Ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς·
ἐκεῖνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ
τὰς χεῖρας αἴρειν μνημονεύσομεν τότε·
εἰθισμέναι γάρ ἐσμεν αἴρειν τὼ σκέλη.

252. τρύβλια R. Γ. Ald. Bergk. Mein. τρυβλία A. B. Br. Bekk. Dind.

253. τὴν δὲ πόλιν] Malim τὴν πόλιν δ'. εὖ καὶ om. R. Unde reponendum conjicias τὴν δὲ δὴ πόλιν καλῶς. Nisi praestat καλῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ δὴ πόλιν κακῶς.

254. λοιδορῇ A. R. Ald. λοιδορεῖ B. Γ.

255. μὲν εἶπον A. M. R. Γ. Ald. schol. ad Ach. 863. Suid. in τούτῳ μέν. Bekk. Dind. Bergk Mein. μὲν εἴποιμ' B. μὲν ἂν εἴποιμ' Br. improb. Elmsl. μὲν ἂν εἶπον Bentl. εἶπον hic pro ἐρῶ dictum accipit Elmsleius ad Med. 267. Edictum volo reddit Hermannus. Legendum forsan γ' ἂν εἴποιμ'. Cf. Dem. p. 1426. ἐγὼ δὲ τούτοις μὲν τοσοῦτον ἂν εἴποιμι, ὅτι —. Sed praecessit futurum φήσω (250). Qu. τοῦτον κελεύσω 'γὼ 'ς —. Vel τούτῳ (αὐτῷ) προσήκειν —. Mendosum mihi videtur εἶπον. ὁρᾶν] βλέπε schol. ad Ach. 863.

256. ὑποκρούωσι R. Suid. in ὑποκρούουσι. ὑποκρούσωσιν B. ὑποκρούσωσι A. Γ. Ald. Br. ὑποκρούωσιν Dind. Mein.

258. ἤν σ' οἱ R. Bekk. Dind. etc. ἤν σε οἱ Γ. ἤν σε A. B. Br. ἤν σοι Ald.

259. ποτ' A. B. Br. ποτε Γ. R. ποτέ Ald. ἐξασκονιῶ B.

261. Fort. h. v. est mulieri B. tribuendus, ut reliqua deinceps sint mulieris A. BERGK. κελεύσομεν A. B. κελεύσωμεν R. Γ. ἢν αἴρωσ'] Fort. ἤν σ' αἴρωσ'. Vel ἡμεῖς δέ, σ' ἢν αἴρωσ'. Nam pronomen aegre omitti potest.

265. τὼ A. R. Γ. Bekk. Dind. etc. τὰ B. Ald. Br. Cf. Av. 1254. τῆς διακόνου — ἀνατείνας τὼ σκέλη. Pac. 325. τὼ σκέλη. 241. τοῖν σκελοῖν. Sed plurale est in Pac. 889. ἄραντας ὑμᾶς τὰ σκέλη | ταύτης μετέωρα. Lys. 1259. τῶν σκελῶν.

ΠΡ. Χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ', ὅμως δὲ χειροτονητέον
ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.
Ἄγε νυν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτώνια·
ὑποδεῖσθε δ' ὡς τάχιστα τὰς Λακωνικάς,
ὥσπερ τὸν ἄνδρ' ἐθεᾶσθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν
μέλλοι βαδίζειν ἢ θύραζ' ἑκάστοτε·
ἔπειτ', ἐπειδὰν ταῦτα πάντ' ἔχῃ καλῶς,
περιδεῖσθε τοὺς πώγωνας· ἡνίκ' ἂν δέ γε
τούτους ἀκριβῶς ἦτε περιηρμοσμέναι,
καὶ θαἰμάτια τἀνδρεῖ', ἅπερ γ' ἐκλέψατε,
ἐπαναβάλεσθε· κᾆτα ταῖς βακτηρίαις
ἐπερειδόμεναι βαδίζετ', ᾄδουσαι μέλος

266. δὲ R. Γ. Ald. γε B. om. A.

267. ἐξωμισάσαις vulg. ἐξωμιάσαις ἂν B. Corrigendum, ni fallor, ἐξωμισάσας. De qua constructione cf. infra 876. et ad Av. 1237. Thuc. VIII. 65. ὡς οὔτε μισθοφορητέον εἴη ἄλλους ἢ τοὺς στρατευομένους. Plat. Gorg. 480. παντὶ τρόπῳ παρασκευαστέον καὶ πράττοντα καὶ λέγοντα, ὅπως etc. Legg. IX. 876 E. τοῦτο αὐτὸ ποιητέον ἐπανελθόντας ἤδη πάλιν ἐπὶ τοὺς νόμους. Erast. 138. ἀλλ' αὐτὸν κολαστέον δικάζοντα ὀρθῶς. Isocr. p. 190. οὐ μὴν δουλευτέον τοὺς νοῦν ἔχοντας τοῖς οὕτω κακῶς φρονοῦσιν. Lucian. Q. H. S. C. 45. καὶ σωφρονητέον εἰδότας ὡς etc. 46. συνθήκῃ τῶν ὀνομάτων εὐκράτῳ — χρηστέον οὔτε ἄγαν ἀφιστάντα etc. Schaef. Melet. p. 89 sq.

268. νυν A. B. R. Br. Bekk. etc. νῦν Γ. Ald.

269. δ' A. B. Γ. vulg. μ' R.

270. τὸν ἄνδρ' ἐθεᾶσθ' A. B. R. Γ. Elmsl. ad Ach. 178. Dind. Bekk. etc. τὸν ἄνδρα θεᾶσθ' Ald. Br. ὅτ' vulg. Malim ὁπότ'. Cf. 62. ἔπειθ', ὁπόθ' ἀνὴρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μου — ἐχραινόμην etc. et ad Pl. 1139.

271. μέλλοι A. R. Ald. vulg. μέλοι Γ. μέλλει B. Schaefer. Melet. p. 95.

272. ἔχει R.

274. ἀκριβώσητε A. B. R. Ald. Bekk. ἀκριβώσειτε (sic) Γ. ἀκριβῶς ἦτε Hirschig. Bergk. Mein. Dind. Vera haud dubie emendatio. Nihil obstat v. 162. Contrarius error est in Soph. Phil. 764. ἕως ἀνῇ (ἂν ᾖ al.).

275. θαιμάτια Γ. Ald. θοἰμάτια B. θοιμάτια A. τἀνδρεῖα τ' ἅπερ R. Γ. τἀνδρεῖα τάπερ M. Ald. τἀνδρεῖα θ' ἅπερ A. B. τἀνδρεῖά γ' ἅπερ Toup. Br. Bekk. Dind. Bergk. Mein. τἀνδρεῖά γ' ἃ παρεκλέψατε malint Hirschig. Mein. Scribendum videtur τἀνδρεῖ', ἅπερ γ'. Idem proponit Elmsleius in n. ms. Cf. 26.

276. ἐπαναβάλεσθε B. Suid. h. v. Bentl. Br. ἐπαναβάλλεσθε A. R. Γ. Ald. κατὰ Γ.

277. βαδίζουσ' Γ. ᾄδου Γ.

πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
τὸν τῶν ἀγροίκων.

ΓΥ. Β. Εὖ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε
προΐωμεν αὐτῶν· καὶ γὰρ ἑτέρας οἴομαι
ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πύκν' ἥξειν ἄντικρυς
γυναῖκας.

ΠΡ. Ἀλλὰ σπεύσαθ', ὡς εἴωθ' ἐκεῖ
τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις ἐς τὴν πύκνα
ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.

ΧΟΡΟΣ.

Ὥρα προβαίνειν, ὦνδρες, ἡμῖν ἐστι· τοῦτο γὰρ χρὴ
μεμνημένας ἀεὶ λέγειν, μὴ καί ποτ' ἐξολίσθῃ,

279. *τὸν* om. R.

280. *αὐτῶν* B. R. Ald. *αὐτῷ* A. *αὐτὸν* Γ. pr. *ἀσταὶ* tentat Mein. Distinctionem enim fieri inter mulieres urbanas et rusticas. *καὶ γὰρ ἑτέρας*] *γὰρ* om. A. Legerim igitur *χἀτέρας γάρ*. Sed cf. 211.

281. *ἐς* R. (?) Br. Bekk. Dind. *εἰς* A. B. Γ. Ald. *πύκν'* M. Ald. Bekk. Dind. *πνύκ'* R. Bentl. *πνύχ'* A. B. Γ. Iunt. Br.

282. Pers. om. M. *σπεύσαθ'* B. R Bentl. Br. *σπεύσασθ'* A. Γ. Ald. *ὡς εἴωθ' ἐκεῖ* libri et vulg. *ὡς οἷόν τ', ἐπεὶ* Mein. Etiam Bergkio vulgata haud dubie corrupta videtur. Mihi reponendum videtur *ὡς εἰρημένον*. Cf. 289 sq. Lys. 13. *εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε | βουλευσομέναισιν* etc. *ὡς εἴρητ' ἐκεῖ* etc. Vel *ὡς ἔστιν γ' ἔθος*. Hoc versu desinit codex A.

283. *ὀρθρίοις* B. M. Iunt. Suid. in *ὑπαποτρέχειν* Pors. Bekk. etc. *ὀρθρίοισιν* Γ. *ὀρθίοις* R. *ὀρθρίως* Ald. Br. *ἐς* B. R. Γ. Ald. *πύκνα* R. Ald. Bekk. etc. *πνύκα* B. Γ. Bentl. Br.

284. *ὑπαποτρέχειν*] *ἔστ' ἀποτρέχειν* Mein. *ὥστ' ἀποτρέχειν* conj. Bergk. *πάτταλον* libri et Suid. s. h. v. *πάσπαλον* Scal. *πασπάλην* Bentl. Cf. Vesp. 91. *ὕπνου δ' ὁρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην*. Qu. *ἔχουσιν οὐδὲ πάτταλον* (vel *πασπάλην*).

285. *ὦνδρες* B. R. *ὦ 'νδρες* Γ. *ὦ ἄνδρες* Ald. *τοῦτο*] *ταῦτο* B. *τοῦτο τὸ ῥῆμα* Suid. in *ἐξολίσθῃ*. Unde forsan reponendum *ὥρα προβαίνειν, ὦνδρες, ἐστι· τοῦτο γὰρ τὸ ῥῆμα | μεμνημένας ἀεὶ λέγειν χρή, μή ποτ' ἐξ.*

286. *ὡς μή ποτ'* libri et vulg. *μὴ καί ποτ'* Dobr. Add. p. 145. Elmsl. n. ms. Dind. *καὶ μήποτ'* Elmsl. in Mus. Crit. I. 483., qui *ὡς* pro *ἵνα* ante conjunctivum sine adjecta particula *ἂν* raro aut nusquam usurpare nostrum recte monet. De *μὴ καὶ* cf. 495. Th. 580. Conjicias etiam *ἵνα μή ποτ' ἐξολίσθῃ*. *Ἵνα* pro *ὡς* suadet etiam Meinekius. Ceterum post *ἐξολίσθῃ* virgulam ponunt Br. Bekk. Dind. Bergk. omittit Mein. Si ab *ἐξολίσθῃ* pendet accusativus *ἡμᾶς*, conferas Eq. 491. *ἵν' ἐξολισθά-*

ἡμᾶς. Ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρὸς, ἢν ἁλῶμεν
ἐνδυόμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικοῦτον.
Χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὦνδρες· ἠπείλησε γὰρ Στρ.
ὁ θεσμοθέτης, ὃς ἂν
μὴ πρῴ πάνυ τοῦ κνέφους
ἥκῃ κεκονιμένος,
στέργων σκοροδάλμῃ,
βλέπων ὑπότριμμα, μὴ
δώσειν τὸ τριώβολον.
Ἀλλ', ὦ Χαριτιμίδη
καὶ Σμίκυθε καὶ Δράκης,

νειν δύνῃ τὰς διαβολάς. Parum probabilis est Bergkii conjectura, ἐξολίσθῃ. ἡμῖν ὁ κίνδυνος γὰρ —.

287. ἡμᾶς] ὁρμᾶσθ' conj. Mein., pleno puncto posito post ἐξολίσθῃ. "Vitiosum videtur ἡμᾶς, quod eo loco positum est, quo sine singulari aliqua vi poni non potest." (Mein.). Ipse conjicio τὸ ῥῆμ'. ὁ γὰρ κίνδυνος Suidas in ἐξολίσθῃ.

288. ἐνδούμεναι B. M. R. Γ. Ald. ἐνδυόμεναι Faber. Br. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Schol: καταδυόμεναι εἰς τηλικαύτην τόλμαν λάθρα. Cf. 332. Vera scriptura fortasse est ἐνιστάμεναι, entering upon, engaging in. Cf. Lys. 268. ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον.

289. ἠπείλησε γάρ] ὡδὶ γὰρ ἠπείλησε B. ΗΜΙΧ. praef. M. Br. Bekk. om. B. R. (?) Γ. Ald.

290—310. Horum versuum bini quique in unum sunt conjuncti in libris. DIND.

290. ὃς B. R. Γ. Faber. Dawes. Br. ὡς M. Ald.

291. πρῴ B. R. Ald. πρὼ Γ. τοῦ κνέφους] An καὶ κνέφους? Scripturam codicis B. non intelligo. κεκονιμένος B. Γ. Dawes. Br. κεκονισμένος R. Ald. κεκονιαμένος Suidas h. v.

292. βλέπων ὑπότριμμα, στέργων σκοροδάλμῃ libri et Suidas in ὑπότριμμα. Ald. Br. Bekk. στέργων σκοροδάλμῃ, βλέπων ὑπότριμμα Pors. Dind. Bergk. Mein. βλέπων ὑπότριμμα κάρ- | εὔγων σκοροδάλμην Bentl. et Kidd. ad Dawes., coll. Pac. 529. τοῦ μὲν γὰρ ὄζει κρομμυοξερυγμίας. Magis placeret σκοροδάλμης. Sed metrum istam rationem non patitur, nisi quidem legas κεκονιμένος, ἐ- | ρεύγων σκοροδάλμης, | βλέπων ὑπ. —.

293. ἀλλ', ὦ] σὺ δ', ὦ Pors. Χαριτιμίδη R. Bentl. Pors. Br. Χαριτιμία ἢ B. Χαριτιμια ἢ Γ. Χάριτι μία ἢ Ald. Similis fere corruptela est Thesm. 291. "Charitimides classis Atticae dux apud Ctesiam post Herodot. Wessel. p. 818." (Dobr.) Simile nomen Ἐχετιμίδας (Dor. pro — δης) legitur Thuc. IV. 119. Δράκης B. Γ. Br. Δράμης B. Δράκη Ald.

ἕπου κατεπείγων,
σαυτῷ προσέχων ὅπως
μηδὲν παραχορδιεῖς
ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι.
Ὅπως δὲ τὸ σύμβολον
λαβόντες ἔπειτα πλη-
σίοι καθεδούμεθ', ὡς
ἂν χειροτονῶμεν
ἅπανθ' ὁπόσ' ἂν δοκῇ
ταῖς ἡμετέραις φίλαις.
Καίτοι τί λέγω; φίλους
γὰρ χρῆν μ' ὀνομάζειν.
Ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομεν τούσδε τοὺς ἐξ ἄστεως Ἀντ.
ἥκοντας, ὅσοι πρὸ τοῦ
μὲν, ἡνίκ' ἔδει λαβεῖν
ἐλθόντ' ὀβολὸν μόνον,
καθῆντο λαλοῦντες
ἐν τοῖς στεφανώμασιν·
νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν.

294. κατεπείγων] Fortasse μάλ' (vel τάχ') ἐπείγων. V. ad Pac. 943. σαυτῷ codices et Suidas in παραχορδιεῖς Iunt. σαυτὸν Ald.

295. παραχορδιεῖς B. (εῖς in ras.) R. Suid. h. v. Dawes. Br. παραχορδιῇς M. Γ. Ald. (-ῇς).

297. πλησίοι R. Ald. Suid. in συμβόλαιον. Kust. Bergk. Mein. πλησία Γ. Iunt. 1. πλησίον B. Br. Bekk. Dind. πληθίοι (sic) M. Recte habet πλησίοι. Cf. ad Soph. Aj. 1168. καθεδούμεθ' R. Ald. καθεδοῦμεν B. Γ.

298. ὁπόσ' R. Ald. ὅπως B. Γ. δέῃ τὰς ἡμετέρας φίλας. vulg. Conjicio δοκῇ ταῖς ἡμετέραις φίλαις. Alioqui scripsisset simpliciter ὁπόσ' ἂν δέῃ.

299. χρῆν R. Γ. Ald. χρὴ B. μ' om. Kust. Dawes.

300. ἕτερος χορὸς praef. M. ὅρα δ' ὅπως] οὕτω δ' ὅπως malit Elmsl. ad Ach. 930. Qu. ὁρᾶθ' ὅπως. ὅπω (sic) Γ. ὠθήσομεν R. Γ. Fab. Pors. Br. ὀνθήσομεν B. ὠθήσομαι Ald. ἐξ ἄστεως R. Ald. ξένους B. Γ. ἄστεως] ἄστεος Dawes. Br.

301. ἐλθόντ' ἔδει λαβεῖν B. M. Ald. ἐλθόντας (-ες Γ.) ἔδει λαβεῖν R. Γ. Br. Bekk. ἔδει λαβεῖν ἐλθόντ' Dawes. Dind. Bergk. Mein.

302. κάθηντο B. Γ. Ald. Bekk. κάθητο R. καθῆντο Br. Dind. Bergk. Mein. Cf. ad Th. 479. λαλοῦντες R. Ald. Dawes. Br. λαλοῦσαι B. Γ. Iunt.

303. ἐν τοῖς στεφανώμασιν] Haec verba accesserunt ex R. Desunt in B. Γ. Ald.

Ἀλλ' οὐχὶ, Μυρωνίδης
ὅτ' ἦρχεν ὁ γεννάδας,
οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
τὰ τῆς πόλεως διοι-
κεῖν ἀργύριον φέρων·
ἀλλ' ἧκ' ἂν ἕκαστος
ἐν ἀσκιδίῳ φέρων
πιεῖν ἅμα τ' ἄρτον αὖ-
ον καὶ δύο κρομμύω
καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας.
Νυνὶ δὲ τριώβολον
ζητοῦσι λαβεῖν, ὅταν
πράττωσί τι κοινὸν, ὥσ-
περ πηλοφοροῦντες.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

Τί τὸ πρᾶγμα; ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φρούδη 'στί μοι;
ἐπεὶ πρὸς ἕω νῦν γ' ἔστιν, ἡ δ' οὐ φαίνεται.
Ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν,
τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ
καὶ θοἰμάτιον· ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν
οὐκ ἐδυνάμην εὑρεῖν, ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν

306—7. πιεῖν — κρομμύω | ἀλλ' — φέρων in Γ.

306. φέρων libri et vulg. Bekk. Bergk. Mein. λαβὼν Br. Pors. Dind. Cf. 302. 309. Sed nil temere mutandum. Cf. Ach 90. δύο δραχμὰς φέρων. 66. etc. Felix vero et probabilis est Hirschigii conjectura, διοικεῖν ἀργύριον λαβεῖν [φέρειν]. ἧκεν vulg. Dedi ἧκ' ἂν. Cf. 304.

307. ἄρτον B. Γ. Br. ἄρτον αὖ R. Ald. Bekk. ἄρτον ἂν Dawes. Pors. Dind. Mein. ἄρτον ἕνα Bentl. ἄρτον αὖον Reisk. Bergk. Verum videtur ἄρτον ἕνα. Cf. Philem. IV. 29. εἷς ἄρτος, ὄψον ἰσχάς. Alex. III. 483. ἄρτος καθαρὸς εἷς ἑκατέρῳ. καὶ δύο libri et vulg. Bekk. Bergk. καὶ πρὸς δύο Pors. Dind. Mein. De καὶ πρὸς cf. ad Lys. 628. Probabilius mihi videtur κὤψον δύο Cf. Vesp. 301. Pac. 123. Philem. com. IV. 29. εἷς ἄρτος, ὄψον ἰσχάς. Hom. Il. λ'. 630. ἐπὶ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον. κρομύω R.

311. πρᾶγμ' Γ.

312. νῦν γ' ἔστιν] νῦν δὴ 'στιν Elmsl. n. ms. Cf. Vesp. 216.

313. κατάκειμαι πάλαι vulg. Malim κεῖμαι καὶ πάλαι. Cf. ad 514.

314—315. Dobraeus: τὰς ἐμβάδας καὶ θοιμάτιον ἐν τῷ σκότῳ | ζητῶν λαβεῖν. ὅτε δὴ δ' —.

315. θοιμάτιον Γ. Ald. θοἰμάτιον B. Bekk. ὅτε δὴ δ' R. Γ. Bentl. Pors. Br. rec. ὅτε δ' ἤδ' Ald. ὅτε δῆτ' B. ὅτε δ' οὐδ' Toup. II. 374.

ἐπεῖχε κρούων μοὐ Κόπρειος, λαμβάνω
τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοΐδιον,
καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι.
Ἀλλ' ἐν καθαρῷ ποῦ ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι;
Ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός ἐστιν ἐν καλῷ.
Οὐ γάρ με νῦν χέζοντά γ' οὐδεὶς ὄψεται.
Οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὢν ἠγόμην
γυναῖκ'. Ὅσας εἴμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.
Οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθε
δράσουσ'. Ὅμως δ' οὖν ἐστιν ἀποπατητέον.

ΑΝΗΡ.

Τίς ἐστιν; οὐ δήπου Βλέπυρος ὁ γειτνιῶν;

δτ' οὖν Fritzsch. ad Thesm. 730. conj. Mein. Cf. ad 195. Lys. 523. De numeris hujus versus vid. ad Ach. 47. et Av. 108. Nullam offensionem hic habet anapaestus post dactylum propter interpunctionem majorem et pausam in oratione.

317. *ἐπεῖχε κρούων*] Qu. *ἐπέμενε κρούων*. Cf. Act. Apost. XII. 16. Sed v. Pac. 1121. *παῖ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ* etc. *ὁ κοπρεαῖος* R. Ald. vulg. *ὁ κοπραῖος* A. B. *Γ*. *ὅδε Κοπρεῖος* (vel *Κοπραῖος*) Lenting. Conjicias etiam *ὅ γε Κόπρειος*. Vel *ἐπεῖχέ μου* (*μοι*) *κρούων ὁ Κόπρειος*. Exciderat fortasse *μου* ante *κρού* —. Vel *ἐπεῖχε κρούων μοὐ* (*μοι ὁ*) *Κόπρειος*. Cf. ad Vesp. 902. *ποῦ μοὐ διώκων* —; Nisi totus versus sic potius corrigendus, *ἐπέχων ἔκρου' ἀνὴρ ὁ Κόπρειος* etc. (Sic Pac. 1121. *παῖ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ.*) Cf. Eq. 899. Vesp. 1184. Pac. 9. infra 362, in quibus locis aut *ἀνὴρ* aut *ἄνθρωπος* additur. Certe forma *κοπρεαῖος* analogiae repugnat. Cf. ad Eq. 899. *ἀνὴρ Κόπρειος* (*κοπρεῖος* R. *κόπριος* reliqui).

318. *ἡμιδιπλοΐδιον* libri et Ald. Correxerunt Toup. Pierson. Br. etc.

319. *ὑφέλκομαι* B. R. Ald. *ἀφέλκομαι* (fort. *ἐφ.*) *Γ*. Qu. *ὑποδύομαι*. Constanti usu de induendis calceis dici *ὑποδοῦμαι*, non *ὑφέλκομαι*, monet Mein. *Ὑφέλκεσθαι* vero abscondita protrahere significare, ut in Vesp. 187. *ὕφελκε θᾶττον αὐτόν.*

320. *ποῦ ποῦ*] *ποῦ ποτε* Cobet. Quod et ipse conjeceram. Sed cf. Th. 292. *ποῦ ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ* —;

321. *ἦ* — *ἐν καλῷ*; vulg. Malim *ἢ* — *ἐν καλῷ*, sine interrogatione.

322. *νῦν*] *νῦν οὐδεὶς Γ*. Displicet in vulgata collocatio particulae *γε*. Fort. *οὐ γάρ με μὴ νῦν γ' οὐδεεὶς χέζοντ' ἴδῃ*. Vel *οὐ γάρ με νῦν χέζοντ' ἂν οὐδεεὶς ἴδοι*. Vel *νυνὶ γὰρ οὐδεείς με χέζοντ' ὄψεται*.

323. *ὅτε Γ*.

325. *οὐ γὰρ πρὸς ὑγιὲς — λαθοῦσ'* conj. Mein. Qu. *οὔτοι γὰρ ὑγιὲς* —. *ἐξελήλυθεν* vulg. Dedi *ἐξελήλυθε*.

327. *τίς ἐστιν*; vulg. *τίς ἐστιν* Dind. Mein. Malim *τίς οὗτος*; Cf. Nub. 218.

Νὴ τὸν Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. Εἰπέ μοι,
τί τοῦτό σοι τὸ πυρρόν ἐστιν; Οὔτι που
Κινησίας σου κατατετίληκέν ποθεν;

ΒΑ. Οὐκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθα
τὸ κροκωτίδιον ἀμπισχόμενος, οὐνδύεται.

ΑΝ. Τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποῦ 'στιν;

ΒΑ. Οὐκ ἔχω φράσαι·
ζητῶν γὰρ αὔτ' οὐχ ηὗρον ἐν τοῖς στρώμασιν.

ΑΝ. Εἶτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκ' ἐκέλευσάς σοι φράσαι;

ΒΑ. Μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἔνδον οὖσα τυγχάνει,
ἀλλ' ἐκτετρύπηκεν λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν·
ὃ καὶ δέδοικα μή τι δρᾷ νεώτερον.

ΑΝ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ ταὐτὰ τοίνυν ἄντικρυς
ἐμοὶ πέπονθας. Καὶ γὰρ ᾗ ξύνειμ' ἐγὼ
φρούδη 'στ', ἔχουσα θοἰμάτιον οὑγὼ 'φόρουν.
Κοὐ τοῦτο λυπεῖ μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.
Οὔκουν λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.

328. *ΒΑ. νὴ τὸν Δί' — ἐκεῖνος. ΑΝ. εἰπέ μοι* Ald. Omnia alteri viro continuant B. R. *Γ.* Br.

329. *οὔ τι που* (sic) *Γ.*

330. *κατατετίληκέν ποθεν Γ.* Br. Dind. Bergk. Mein. *κατατετίλληκεν; πόθεν.* B. *κατατετίληκεν; ΒΑ. πόθεν;* R. (?) Ald. Bekk. Negatio *πόθεν;* (de qua v. 389. et Ran. 1455) locum hic non habet, quum sequatur protinus *οὔκ.*

332. *κροκώπιον* R. *κροκώπιον* B. *Γ.* Ald. *κροκωτίδιον* Arnaldus Anim. Crit. p. 252. Br. etc. *κροκώτιόν γ'* Ald. Cf. Lys. 47. *ἀμπισχόμενος* R. *Γ.* Ald. *ἀμπεχόμενος* B. *οὐνδύεται* B. R. Dind. Bekk. *οὐ 'νδύεται Γ. ὃ 'νδύεται* Ald. *δὐνδύεται* Br.

333. *σου* R. Ald. vulg. *σοι* B. *Γ.* Non male.

334. *εὗρον* vulg. *ηὗρον* Dind. etc.

335. *εἶτ' οὐδέ*] Qu. *εἶτ' οὐχί.* *σοι* R. *Γ.* Ald. *σου* B.

336. *μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ* —] *μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ* — uno tenore Lenting. Cf. Nub. 1228. Nihil opus.

338. *δρᾶν Γ.*

339. *ταῦτα Γ.*

340. *ᾗ*] *εἰ* B.

341. *θοιμάτιον Γ.* *οὐ 'γὼ Γ.* *'φόρουν*] Qu. *φορῶ.* Cf. 332. *οὐνδύεται.*

342. *τοῦτο* B. R. *τοῦτό πω Γ.* Ald. *ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας*] *ἀλλ' ὅτι καὶ τὰς ἐμβάδας* conj. Mein. Recte, opinor.

343. *γ'* om. B. *Γ.* *ἠδυνάμην Γ.* (ut vid.).

ΒΛ. Μὰ τὸν Διόνυσον οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμὰς
Λακωνικάς, ἀλλ', ὡς ἔτυχον χεζητιῶν,
ἐς τὼ κοθόρνω τὼ πόδ' ἐνθεὶς ἱέμην,
ἵνα μὴ 'γχέσαιμ' ἐς τὴν σισύραν· φανὴ γὰρ ἦν.
ΑΝ. Τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ
κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων;
ΒΛ. Γνώμην γ' ἐμήν.
Οὔκουν πονηρά γ' ἐστὶν ὅ τι κἄμ' εἰδέναι.
ΑΝ. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμονιάν τιν' ἀποπατεῖς· ἐμοὶ δ'
ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν,
ἤνπερ λάβω θοἰμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.
ΒΛ. Κἄγωγ', ἐπειδὰν ἀποπατήσω· νῦν δέ μου
ἀχράς τις ἐγκλῄσασ' ἔχει τὰ σιτία.
ΑΝ. Μῶν ἣν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;
ΒΛ. Νὴ τὸν Διόνυσον ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα.
Ἀτὰρ τί δράσω; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
μόνον τὸ λυποῦν ἐστιν, ἀλλ', ὅταν φάγω,

344. οὐδ' ἐγὼ γάρ] οὐδ' ἐγώ γε Faber. Br. tacite. Elmsl. ad Ach. 127. Delenda virgula vulgo posita post Διόνυσον. Et ita Mein. Cf. ad Pl. 106.
345. Λακωνικῶς Γ.
346. ἐς A. R. Ald. ἐν B. Γ. ἵεμαι A. M. Γ. Ald. ἵεμε R. (sic κὲ pro καὶ 495). ἱέμην B. Br. Bekk. ἵεμαι Dind. Bergk. Mein. Dedi ἱέμην propter ἐγχέσαιμι.
347. σισύραν libri et vulg. Dind. etc. σίσυραν Bergk. φανή] φακῆ B.
348. ἡ γυνὴ B.
350. ἐστὶν ὅ τι A. R. Γ. Ald. ἐστὶν ὅσον B. (qu. ex interpretatione.) Legendum, ni fallor, ἐστὶν ὅσα. Vel ἔσθ' ὅσον (vel ὅσα γε), κἄμ' εἰδέναι. Vel ἐστὶν ὅσα γ' (vel ἔσθ' ὅσον γ') ἔμ' εἰδέναι. Cf. Nub. 1252. οὐχ, ὅσον γέ μ' εἰδέναι. Plat. Theaet. 145 A. οὐχ, ὅσον γ' ἐμὲ εἰδέναι. Soph. Oed. R. 1239. ὅσον γε κἀν ἐμοὶ μνήμης ἔνι. Thuc. VI. 25. ὅσα ἤδη δοκεῖν αὐτῷ. Lucian. Jov. Trag. c. 10. οὐχ, ὅσα γε, ὦ Ἀφροδίτη, κἀμὲ ὁρᾶν. Cf. ad Nub. 1252. Th. 34.
352. ἐστιν Γ. εἰς A. B. R. Γ. εἰς τὴν Ald. Correxerunt Bentl. Br. etc.
353. θοιμάτιον Γ.
354. κἄγωγ' vulg. Qu. κἄμοιγ' (ὥρα βαδίζειν). νῦν A. pr. m. B. R. Bentl. Kust. νυνὶ F. corr. M. Γ. Ald. μου] μοι conj. Mein. ed. Dind.
355. ἐγκλείσασ' A. B. R. Γ. Ald. ἐγκλήσασ' M. ἐγκλῄσασ' Dind. Mein.
356. ἣν Γ. Mox λακωμανικοῖς R.
357. νὴ τὸν δι (et deinde rasura) B. Γ.
358. γὰρ B. in ras.
359. τὸ — φάγω desunt in B. Γ.

ὅποι βαδιεῖταί μοι τὸ λοιπὸν ἡ κόπρος.
Νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
ὅστις ποτ' ἔσθ' ἅνθρωπος ἀχραδούσιος.
Τίς ἂν οὖν ἰατρόν μοι μετέλθοι καὶ τίνα;
Τίς τῶν καταπρώκτων δεινός ἐστι τὴν τέχνην;
Ἄλλ' οἶδ'· Ἀμύνων. Ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται.
Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.
Οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων
οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
Ὦ πότνι' Εἰλείθυια, μή με περιίδῃς
διαρραγέντα μηδὲ βεβαλανωμένον,
ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμῳδική.

ΧΡΕΜΗΣ.

Οὗτος, τί ποιεῖς; Οὔτι που χέζεις;

ΒΛ. Ἐγώ;
Οὐ δῆτ' ἔτι γε μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἀνίσταμαι.

360. *μου* B. *τὸ* om. B. Γ.

361. *οὗτος — θύραν* desunt in B. Γ.

362. *ἔστ' ἄνθρωπος* A. B. C. vulg. *ἐστὶν ἄνθρωπος* Γ. Legendum, opinor, *ὅστις ποτ' ἔσθ' ἅνθρωπος ἀχραδούσιος.* Cf. ad Ran. 427. *κἀκεκράγει | Σεβῖνον, ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος.* Av. 1575. *τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι, | ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.* Lucian. Par. 12. *Ἐπίκουρος οὗτος, ὅστις ποτέ ἐστιν ὁ σοφός.* Virgulam post *ἄνθρωπος* ponunt Dind. Bergk. non Bekk. Mein. *ἀχραδούσιος* libri et vulg. Bekk. *ἀχραδούσιος* Dind. Bergk. Mein.

363. *οὖν* A. R. Ald. *εἶναι* B. Γ. *μοι — τίνα* desunt in B. Γ.

364. *τῶν κατὰ πρωκτὸν* B. Bentl. Br. Dobr. Bekk. Mein. *τῶν καταπρώκτων* M. R. Ald. Dind. Bergk. Reisig. Conj. p. XI. (coll. v. *καταπύγων*). *τῶν κατὰ πρωκτῶν* A. Γ. Simili corruptela *διὰ λεπτοῦ* in *διαλέπτου* abiit in Nub. 161.

365. *ἆρ' οἶδ' Ἀμύνων;* A. R. Ald. Bekk. *ἆρ'* (*ἄρ'* B.) *οἶδ' Ἀμύνων;* (omissa reliqua parte versus) B. Γ. *ἀλλ' οἶδ', Ἀμύνων.* Mein. Recte, opinor. Prima persona est *οἶδ'.* *Ἀμύνων*] Fort. *Ἀμείνων.*

366. *Ἀντισθένη* B. Suid. in *πρωκτὸς* et *χεζητιάων.* Br. Dind. Mein. *Ἀντισθένην* R. Γ. Ald. Bekk. Bergk.

367. *ἀνήρ*] *ἀνὴρ* libri et Ald.

370 *μὴ δὲ* Γ.

371. *σκοραμὶς κωμωδική* Γ.

372. *οὔ τι που* Γ. *οὔ τί που χέζεις ἔτι; ΒΛ. οὐ δῆτ' ἔτι γε* Elmsl. n. ms.

373. *ἔτι γε* A. R. Ald. *ἔγνως* B. *ἔτως* Γ. (ut vid.).

ΧΡ. Τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει χιτώνιον;
ΒΛ. Ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβών.
Ἀτὰρ πόθεν ἥκεις ἐτεόν;
ΧΡ. Ἐξ ἐκκλησίας.
ΒΛ. Ἤδη λέλυται γάρ;
ΧΡ. Νὴ Δί' ὄρθριον μὲν οὖν.
Καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος, ὦ Ζεῦ φίλτατε,
γέλων παρέσχεν, ἣν προσέρραινον κύκλῳ.
ΒΛ. Τὸ τριώβολον δῆτ' ἔλαβες;
ΧΡ. Εἰ γὰρ ὤφελον.
Ἀλλ' ὕστερος νῦν δὴ ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι.
Μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ τὸν θύλακον.
ΒΛ. Τὸ δ' αἴτιον τί;
ΧΡ. Πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος,
ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθ' ἀθρόος ἐς τὴν πύκνα.

374. τὸ τῆς γυναικὸς δ' R. Γ. Ald. τὸ τῆς γυναικὸς A. τί τῆς γυναικὸς B. τί δὲ τῆς γυναικὸς Br. Corrigendum forsan τί δέ; τῆς γυναικὸς correxerim. Nisi malis τὸ δὲ τῆς γυναικὸς —. χιτώνιον R. Γ. Iunt. Bekk. Dind. τριβώνιον A. B. M. Ald. τὸ χιτώνιον Br.

376. ἀτὰρ A. B. R. Ald. αὐτὰρ Γ.

377. νὴ Δί' A. B. R. Γ. Bentl. Pors. Br. νὴ τὸν Δί' Ald. ὄρθριον vulg. Qu. ὀρθρία. Cf. ad 526.

379. καὶ γέλων — ἣν Γ.

381. νῦν ἦλθον A. B. Γ. Ald. vulg. νυνὶ ἦλθον M. νὴ δί' ἦλθον R. Iunt. 2. ἦλθον νὴ Δί' Reisig. Conj. p. XVI. Mein. Βλ. — ἦλθες; Χρ. ὥστ' Bentl. (ut vid.) Dobraeus conj: ἀλλ' ὕστερος ἦλθον, ὥστ' ἔχων αἰσχύνομαι | μὰ τὸν Δί' οὐδὲν —. Idem (si expedio) v. 382. πλὴν τουδὶ φέρων, ut θύλακον ex interpretatione irrepserit. Vide an legendum sit ἀλλ' ὑστέρησα νὴ Δί'. Vel ἀλλ' ὕστερος γὰρ ἦλθον. Vel ἀλλ' ὕστερος νῦν δὴ ἦλθον. De qua crasi cf. ad Th. 536. Ceterum post αἰσχύνομαι plene interpungendum videtur.

382. μὰ τὸν Δί' libri et vulg. Bo. Bergk. μὰ Δί' Mein. Dind. ἔχων μὰ τὸν Δί' Brunck. "Recte sensit Brunckius non posse abesse ἔχων vel simile participium. Sed probabilius videtur aliquid ante hunc versum excidisse." (Dind.). οὐδὲν ἄλλο A. B. οὐδὲν ἄλλον R. Bekk. οὐδέν' ἄλλον M. Γ. Ald. Bo. Bergk. οὐδέν' (οὐδὲν?) ἄλλο γ' Br. Dind. οὐδέν' ἄλλον μᾶλλον Mein.

384. ἦλθ' ἀθρόος B. Bentl. Dawes. Br. etc. ἦλθεν ἀθρόος A. M. Γ. ἦλθεν ἀθρόως R. Ald. (Unde ἦλθεν ἀθρόως ἐς πύκνα, om. τὴν, ut in 243, conj. Mein. ed. Dind.) ἦλθ' ἄθρους Mein. Aut ἀθρόος ubique scribendum, aut ἄθρους, ut in Fr. 531, ubi forma disyllaba propter metrum postulatur. Similiter ᾄδης et ἀΐδης, ἥλιος et ἠέλιος. Cf. ad Ach. 26. ἐς τὴν πύκνα R. Γ. Bekk. Dind. etc. ἐς τὴν πνύκα A. B. M. Ald. Br. ἐς πύκνα Dind.

Καὶ δῆτα πάντες σκυτοτόμοις ᾐκάζομεν
δρῶντες αὐτούς· οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς
ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡκκλησία.
Ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι συχνοί.
ΒΛ. Οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθών;
ΧΡ. Πόθεν;
Οὐδὲ μὰ Δί' εἰ τότ' ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον
ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετ'.
ΒΛ. Οἴμοι δείλαιος.
Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου
τὸν ζῶντα μᾶλλον· τἀμὰ γὰρ διοίχεται.
Ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου
οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη;
ΧΡ. Τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
γνώμας προθεῖναι τῆς πόλεως; Κᾆτ' εὐθέως

385. πάντες A. B. M. Γ. Ald. πάντας R. (?) Suid. in σκυτοτόμος. Br. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Revocanda vulgata. Cf. 688. τούτους ἀπελῶσιν ἅπαντες. σκυτοτόμοις R. (?) Suid. Bentl. Faber. Br. σκυτοτόμοι A. B. M. Γ. Ald. ᾐκάζομεν B. R. ἠκάζομεν Γ. Ald. εἰκάζομεν Suid. Fab.

387. ἡ ἐκκλησία Γ.

389. ἄρα ἂν Γ. ποθὲν (om. personae nota) B.

390. οὐδ' εἰ μὰ Δία libri et vulg. οὐδὲ μὰ Δί' εἰ Mein. Dind. Quam correctionem jandudum ipse feceram.

391. ἀλεκτρυὼν] ἀλεκτρυὼν libri. ἐφθέγγετο R. Γ.

393. διοίχεται A. R. οἴχεται B. Γ.|

394. αὐτὰρ Γ. ὅτι A. R. ὅτε B. Γ. ὄχλος B.

395. ξυνελέγη A. R. Ald. συνελέγη B. συνελλέγη Γ.

397. καθεῖναι libri et vulg. Dind. προθεῖναι Schoemann. (de Comit. Athen. p. 104.) Mein. Bergk. Cobet. V. L. p. 353. Quod et ipse conjeceram. Cf. Thuc. VI. 4 καὶ σύ, ὦ Πρύτανι, γνώμας προτίθει αὖθις Ἀθηναίοις. Dem. p. 169. προθεῖναι περὶ τούτων τῷ βουλομένῳ γνώμην ἀποφήνασθαι. Herod. VIII. 59. προθεῖναι τὸν (τὸν delet Cobet. V. L. p. 353.) λόγον. Xen. Mem. IV. 2. 3. τῆς πόλεως λόγον περί τινος προτιθείσης. Aesch. de Fals. Leg. § 66. λόγων γὰρ μὴ προτεθέντων εἰς τὴν ὑστέραν ἐκκλησίαν. Plut. Lyc. 6. τοῦ δὲ πλήθους ἀθροισθέντος εἰπεῖν μὲν οὐδενὶ γνώμην τῶν ἄλλων ἐφεῖτο, τὴν δ' ὑπὸ τῶν γερόντων — προτεθεῖσαν (propositam) ἐπικρῖναι κύριος ἦν ὁ δῆμος. Lysand. 15, 17. Infra 401. καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου. Inaudita certe locutio est γνώμας καθεῖναι. V. Schoem. de Com. Athen. p. 104. Defendi non potest vulgata ex Vesp. 174. οἵαν πρόφασιν καθῆκεν. Dem. p. 858. τοῦτον γὰρ τὸν

πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσε.
Κἄπειθ' ὁ δῆμος ἀνεβόα πόσον δοκεῖς,
"Οὐ δεινὰ τολμᾶν τουτονὶ δημηγορεῖν,
καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου,
ὃς αὐτὸς αὑτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο;"
Ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη,
"Τί δαί μ' ἐχρῆν δρᾶν;"
ΒΛ. Σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπῷ
τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ
σαυτοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας,
ἔγωγ' ἂν εἶπον, εἰ παρὼν ἐτύγχανον.
ΧΡ. Μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δεξιώτατος
παρῆλθε γυμνός, ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν·
αὐτός γε μέντοὔφασκεν ἱμάτιον ἔχειν·
κἄπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους,
"Ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας
τετραστατήρου καὐτόν· ἀλλ' ὅμως ἐρῶ
ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.

λόγον καθῆκεν. Corrigendum praeterea fortasse τῇ πόλει pro τῆς πόλεως. Vide Thuc. I. 1. κατευθέως Γ.

398. πρῶτος Νεοκλείδης deest in B. Γ. παρείρπυσεν vulg.

399. ἀναβοᾷ vulg. Malim ἀνεβόα.

400. οὐ Ald. Dind. Elmsl. n. ms. ὡς B. R. (?) Br. Bekk. om. A. Γ.

401. προκειμένου] An πρόκείμενον, ut εἰρημένον Lys. 13. etc.?

402. ὃς A, B. R. Γ. Fab. ὡς Ald. αὐτῷ Γ. φλεβαρίδ' Γ. φλεβαρίδ' B.

404. με χρῆν A. (?) Ald. με χρὴ B. R. Γ. μ' ἐχρῆν Br. Bekk. Dind. Bergk. Mein. ὀπὸν B.

405. τιθυμάλλου B. corr. in ras. τιθύμαλλον pr. ἐμβάλλοντα Γ. τοῦ Λακωνικοῦ] τῶν Λακωνικῶν Dobr. Quod non probandum.

406. σαυτοῦ R. Suid. in γλάμων Bekk. Dind. σαυτῶ B. Γ. σαυτῷ Ald. Br. παραλείφειν suspectum habent Dobr. Mein. An καταλείφειν? (Eq. 1332. σμύρνῃ κατάλειπτος.)

410. μέντοὔφασκεν R. μέντ' οὔφασκεν B. Ald. μέντ' οὐ 'φασκεν Γ. μέν τ' οὔ φασκεν M. μέντοι ῎φασκεν Porson. Tyrwh. μέντοὔφασκεν Reisig. Synt. Crit. p. 18. Bekk. Dind. etc. Similis crasis est in μέντοὐγὼ Ran. 971. μοὐγκώμιον Nub. 1205. μοὔχρησεν Vesp. 159. οὑμοὶ Eq. 1003. Ran. 967. οὑπιχώριοι Ran. 461. etc. ἱμάτιόν γ' B.

414. ὡς vulg. πῶς conj. Mein. et ipse. Sed cf. Ach. 642. σώσατε B.

Ἢν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς
χλαίνας, ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τραπῇ,
πλευρῖτις ἡμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτέ.
Ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι μηδὲ στρώματα,
ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονενιμμένους
ἐς τῶν σκυλοδεψῶν· ἣν δ' ἀποκλῄῃ τῇ θύρᾳ
χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω."
ΒΛ. Νὴ τὸν Διόνυσον χρηστά γ'· εἰ δ' ἐκεῖνά γε
προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν,
τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας
δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλάειν μακρά,
ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικύδους τἀγαθόν.
ΧΡ. Μετὰ τοῦτον εὐθὺς εὐπρεπὴς νεανίας
λευκός τις ἀνεπήδησ', ὅμοιος Νικίᾳ,
δημηγορήσων, κἀπεχείρησεν λέγειν
ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν.
Εἶτ' ἐθορύβησαν κἀνέκραγον ὡς εὖ λέγοι,

415. κναφῆς R. Γ. Bekk. Dind. Mein. etc. κναφῆς Ald. Br. κναφεῖς B. γναφῆς probat Blomf. Gl. Pers. 582. Cf. ad Vesp. 1128. et Pl. 166.

416. τραπῇ B. R. Fab. τράπη M. Ald.

417. πλευρίτις Γ. ἡμῶν B. Γ. Ald. ἂν ἡμῶν R. Bergk. ἂν ὑμῶν Suid. in κναφεὺς et τετραστατήρου. οὐδέν' ἂν B. R. Ald. οὐδὲν ἂν M. Suid. in τετρ. οὐδένα idem in κναφεύς. λάβοι libri et Suid. in τετρ. βλάψοι idem in κναφεύς. Fortasse οὐδένα βλάψει ποτὲ, quum praecesserit ἢν παρέχωσι, non εἰ παρέχοιεν.

420. τῶν σκυλοδεψῶν A. R. Ald. Suid. in σκῦλα. τῶν κυλοδεψῶν Γ. Ald. τὸν κυλοδεψὸν B. ἀποκλίνῃ (i. e. ἀποκλήιηι, IN pro HI, ut monuit Cobet. V. L. p. 159) libri et Suidas in τετραστατήρου. Ald. ἐπικλίνῃ Kust. Br. Bekk. ἀποκλείῃ Faber. Abresch. Lect. Aristaen. II. 270. ἀποκλῄῃ Dind. Mein. Cf. ad Av. 1262. Faber conjicit ἢν δ' ἀποκλείῃ τις θύραν vel — τῆς θύρας vel — τὴν θύραν, vel ἀποκλείηθ' ἡ θύρα. τῇ θύρᾳ M. R. Suid. in τετρ. Ald. Abresch. Dind. Mein. etc. τῇ θύρα Γ. τῆς θύρας B. τὴν θύραν A. et Suidas in ἀλφιταμοιβός.

425. μακρὰ A. R. μακρὰν B. μακρὰν παρέχειν Γ.

426. ἀπέλαυσεν B. ναυσιμήδης B. τ' ἀγαθὸν Γ.

427. τοῦτο τοίνυν vulg. τοῦτον εὐθὺς (εὐθ in ras.) B. Quod et ipse conjectura assecutus eram. νῦν Γ. εὐτρεπὴς B.

428. ἀνεπήδησ' R. Bentl. Pors. Bekk. Dind. etc. ἀνεπήδησεν B. Γ. Ald. Br. V. Elmsl. ad Ach. 178.

429. κἀπεχείρησε Γ. κἀπιχείρησεν B.

τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος· οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
ἀνεβορβόρυξαν.
ΒΛ. Νοῦν γὰρ εἶχον νὴ Δία.
ΧΡ. Ἀλλ' ἦσαν ἥττους. Ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ,
τὰς μὲν γυναῖκας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ
πολλὰ κακά.
ΒΛ. Καὶ τί εἶπε;
ΧΡ. Πρῶτον μέν σ' ἔφη
εἶναι πανοῦργον —
ΒΛ. Καὶ σέ;
ΧΡ. Μή πω τοῦτ' ἔρῃ.
Κἄπειτα κλέπτην —
ΒΛ. Ἐμὲ μόνον;
ΧΡ. Καὶ νὴ Δία
καὶ συκοφάντην.
ΒΛ. Ἐμὲ μόνον;
ΧΡ. Καὶ νὴ Δία
τωνδὶ τὸ πλῆθος.
ΒΛ. Τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;
ΧΡ. Γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νουβυστικὸν
καὶ χρηματοποιόν· κοὔτε τἀπόρρητ' ἔφη

433. γὰρ libri et vulg. ἄρ' vel γ' ἄρ' Dobr. ἄρ' Fritzsch. ad Ran. 917. Bergk. Fortasse recte. Sic Av. 1371. καὶ πείσομαί σοι. — Νοῦν ἄρ' ἕξεις νὴ Δία. Cf. ad 558 infra. Sed nil temere mutandum ostendit locus similis Ran. 917. ἐγὼ δ' ἔχαιρον —. ΕΥ. ἠλίθιος γὰρ ἦσθα. ἀνεβορβόρυξαν] Qu. ἀντανεβρύαξαν Cf. Eq. 602. ἀνεβρύαξαν.

435. λέγων om. Γ.

436. τί] τί μ' Ferd. Rank. Fortasse recte.

437. καὶ om. Γ. μή που τ' (aut μή πω που τ') Γ.

438. καὶ νὴ Δία καὶ συκοφάντην] Qu. νὴ τὸν Δία καὶ συκοφάντην. Cf. ad Lys. 24. Venit fortasse vulgata ex proximo versu. Sed offendere non debet duplex καί: cf. Nub. 663. κλέπτειν Frob. Unde mox συκοφαντεῖν voluit Bentl.

440. τῶνδὶ Γ. δέ] δὴ Β.

441. δ'] δέ γ' Β. εἶναι πρᾶγμ' ἔφη R. et Suidas in νουβυστικόν. ἔφη πρᾶγμ' εἶναι Β. Γ. Ald. πρᾶγμ'] Fort. χρῆμ'. Sed mox sequitur χρηματοποιόν. νοῦ βαστιζόν Γ.

442. κοὔτε τἀπόρρητ' A. R. κοὔ τ' ἀπόρρητ' Γ. κοὔτ' ἀπόρρητ' M. Ald. καί γε τἀπόρρητ' B. κ' οὔτε τ' ἀπόρρητ' Brub. Fab. κοὐχὶ τἀπ. Dawes. M. C. p. 316. κοὔτι τἀπ. Lenting. Praestat forsan οὐδὲ τἀπόρρητά γε. Sed

ἐκ Θεσμοφόροιν ἑκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν,
σὲ δὲ κἀμὲ βουλεύοντε τοῦτο δρᾶν ἀεί.
ΒΛ. Καὶ νὴ τὸν Ἑρμῆν τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο.
ΧΡ. Ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
ἱμάτια, χρυσί', ἀργύριον, ἐκπώματα
μόνας μόναις, οὐ μαρτύρων ἐναντίον,
καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα κοὐκ ἀποστερεῖν·
ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν.
ΒΛ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ μαρτύρων γ' ἐναντίον.
ΧΡ. Οὐ συκοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλὰ κἀγαθά.

nil temere mutandum. *Οὔτε* dixit ea mente, ut mox inferret *συμβάλλειν τε πρὸς ἀλλήλας* etc.; sed, mutata oratione subjungit *ἔπειτα συμβάλλειν* —. Displicet tamen nonnihil bis iteratum *ἔφη*.

443. *θεσμοφόροιν* R. Ald. *θεσμοφόρων* A. B. (in ras.) *Γ.* Qu. *ἐκ Θεσμοφορείου 'κάστοτ'* —. Vel *ἐκ Θεσμοφορίων ἐκφέρειν ἑκάστοτε*.

444. *βουλεύοντε* Iunt. 2. *βουλεύονται* R. *δουλεύοντε* A. B. M. *Γ.* Ald. Hoc versu desinit A.

445. *νὴ* add. B. R. om. *Γ.*

447. *χρυσί'* B. R. *χρύσια* (sic) *Γ.* *χρυσίον* Suidas in *συμβάλλειν*. *χρυσὸν* conj. Bentl.

448. *μόναις γ' οὐ μαρτύρων* B. *Γ.* Br. Dobr. *μόναις οὐ μαρτύρων γ'* R. Ald. Both. *μόναις γ' οὐ μαρτύρων γ'* Iunt. 2. *μόνας μόναις, οὐ μαρτύρων* Mein. Bergk. *μόναις, κοὐ μαρτύρων* Dind. Quod et ipse conjeceram. Invecta videtur particula *γ'* ex v. 451. Vide autem an corrigendum sit *μόνας μόνας* (praecessit enim *πρὸς ἀλλήλας*) —.

451. *γ'* R. Reisk. Bekk. etc. *τ'* B. M. *Γ.* Ald. Br.

453. *ἀλλὰ* R. *Γ.* Bekk. Dind. Bergk. Mein. *ἄλλα* B. M. Ald. Dobr. Fort. *δρᾶν δέ*. *πολλὰ* B. R. *Γ.* Bentl. Elmsl. ad Ach. 178. Dobr. Bekk. Dind. etc. *πολλά τε* M. Ald. *κἀγαθά*] *βλάπτειν* add. B. R. (Gl.). Post *κἀγαθὰ* lacunam indicat Mein. Bergkio, versus excidisse videtur aut scribendum *ἀλλὰ πολλὰ κἀγαθὰ | ποιεῖν, ἕτερά τε τὰς* etc. Si forte verum est *ἄλλα*, conferre licebit Pac. 1008. *τυρβάζεσθαι | Μορύχῳ, Τελέᾳ, Γλαυκέτῃ, ἄλλοις | τένθαις πολλοῖς*. 538. *ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν*. Eq. 735. *ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοί τε κἀγαθοί*. Dem. p. 398. *Ἐργοκλῆς, Διονύσιος, ἄλλοι*. p. 412. *ἔλεος, φθόνος, ὀργὴ — ἄλλα μυρία*. p. 661. *Σίμων. Βιάνωρ, Ἀθηνόδωρος, ἄλλοι μυρίοι*. p. 776. *ἄλλα μυρία*. Plat. Phaed. 98 C. *καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ ἄτοπα*. Men. 93. *καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ θαυμαστὰ εἰργάζετο*. Phaedr. 267. *καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ καλά*. Dem. p. 597. *ἄλλα πολλὰ ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν, ἃ τῇ πόλει γέγονεν ἐκ τοῦ ταύτας κατεσκευάσθαι καλῶς ἀγαθά*. Sed verum videtur *ἀλλά*. Cf. Eur. Andr. 952. *ὑγιὲς*

Ἕτερά τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας ηὐλόγει.
ΒΛ. Τί δῆτ' ἔδοξεν;
ΧΡ. Ὅ τι; ἐπιτρέπειν τὴν πόλιν
ταύταις. Ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
οὔπω γεγενῆσθαι.
ΒΛ. Καὶ δέδοκται;
ΧΡ. Φήμ' ἐγώ.
ΒΛ. Ἅπαντ' ἄρ' αὐταῖς ἐστι προστεταγμένα
ἃ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελεν;
ΧΡ. Οὕτω ταῦτ' ἔχει.
ΒΛ. Οὐδ' ἐς δικαστήριον ἄρ' εἶμ', ἀλλ' ἡ γυνή;
ΧΡ. Οὐδ' ἔτι σὺ θρέψεις οὓς ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.
ΒΛ. Οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἀρά μοι;
ΧΡ. Μὰ Δί', ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἤδη μέλει·
σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.
ΒΛ. Ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισι νῷν,

γὰρ οὐδὲν — δρῶσιν — ἀλλὰ πολλὰ καὶ κακά. Ceterum majori puncto distinxi post κἀγαθά.

454. εὐλόγει vulg. ηὐλόγει Mein. Dind.

455. ἐπιτρέπειν γε τὴν πόλιν B. Br. Dind. ἐπιτρέπειν σε τὴν πόλιν M. R. Ald. Mein. ἐπιτρέπειν δεῖν τὴν πόλιν Cobet. Ipse correxerim potius, ὅ τι; ἐπιτρέπειν τὴν πόλιν. Exciderat, opinor, ὅ τι ante simile ἐπι; deinde metri gratia invectum σε aut γε.

456. ταύταις M. R. Γ. αὐταῖς B. Bergk. Cf. 458.

458. ἅπαντά τ' (θ' M.) αὐταῖς libri et vulg. ἅπαντα ταύταις Lenting. (coll. 456.) ἅπαντ' ἄρ' αὐταῖς Cobet. Mein. Dind. ἅπαντ' ἄρ' ἀσταῖς conj. Mein.

459. ἀστοῖς τ' Γ. ἔμελλεν R. οὕτω R. οὗπο B. Γ.

460. εἰς libri. ἐς Dind. Mein.

461. Om. B. Γ.

462. τὸν ὄρθρον vulg. Malim πρὸς ὄρθρον (ut in v. 20. Lys. 1089). Alioqui dicendum fuisset τοὺς ὄρθρους, ut in Lys. 966. μὴ βινῶν τοὺς ὄρθρους. ἔτι πρᾶγμ' ἄρα μοι R. Γ. Ald. ἔτι πρᾶγμ' ἐστι μοι B. Br. et (ἐστί) Bo. ἔτι πρᾶγμ' ἀρά μοι Kust. Dind. Mein. Bergk. ἄρ' ἔτι πρᾶγμά μοι Herm. Praef. Oed. C. p. XXII. coll. 460. οὐδ' εἰς δικαστήριον ἄρ' εἶμ' —; Fort. ἔτ' ἄρ' ἦν πρᾶγμά μοι. Vel ἆρα πρᾶγμ' ἔτι.

463. ταῦτ' vulg. Qu. τοῦτ'.

464. ἀστενακτὶ B. R. Γ. Suid. in h. v. Br. Bekk. Dind. prob. Blomf. Gl. Prom. 216. ἀστενακτεὶ M. Ald. Legitur vox etiam in Aeschyl. ap. Athen 303 C.

465. νῷν aut νῶϊν libri et vulg. Dind. νὼ Dobr. (ad Av. 1008.) Mein. Ceterum ante haec versum excidisse suspicatur Mein., cujus haec fere fuerit sententia, "haec sane tu bene instituisti, at vero etc."

μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας
ἔπειτ᾽ ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν —
ΧΡ. Τί δρᾶν;
ΒΛ. βινεῖν ἑαυτάς.
ΧΡ. Ἢν δὲ μὴ δυνώμεθα;
ΒΛ. Ἄριστον οὐ δώσουσι.
ΧΡ. Σὺ δέ γε νὴ Δία
δρᾶ ταῦθ᾽, ἵν᾽ ἀριστᾷς τε καὶ βινῇς ἅμα.
ΒΛ. Τὸ πρὸς βίαν δεινότατον.
ΧΡ. Ἀλλ᾽, εἰ τῇ πόλει
τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ᾽ ἄνδρα δρᾶν.
Λόγος γέ τοί τις ἔστι τῶν γεραιτέρων,
ὅσ᾽ ἂν ἀνόητ᾽ ἢ μῶρα βουλευσώμεθα,
ἅπαντ᾽ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν.
Καὶ ξυμφέροι γ᾽, ὦ πότνια Παλλὰς καὶ θεοί.
Ἀλλ᾽ εἶμι· σὺ δ᾽ ὑγίαινε.
ΒΛ. Καὶ σύ γ᾽, ὦ Χρέμης.

ΧΟΡΟΣ.

Ἔμβα, χώρει.
Ἆρ᾽ ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ;

467. *ἀναγκάζουσι* B. *Γ.*

468. *κινεῖν* libri et Ald. Br. Bekk. *βινεῖν* Dind. etc. *δυνώμεθα*] *βουλώμεθα* malit Mein. propter v. 470. Post *δυνώμεθα* virgula tantum distinguit Mein.

469. 470. Desunt in Ald. Habent codices et Iunt. 1.

469. *δώσουσιν Γ.* *ἄριστον οὐ δώσουσι*] Haec, quae vulgo Blepyro tribuuntur, Chremeti continuat Mein. *σὺ δὲ — βινῇς ἅμα*] Haec, quae vulgo Chremetis sunt, Blepyro tribuit Mein. Qu. *σὺ δὲ νὴ τὸν Δία* etc.

470. *ταῦθ᾽*] Qu. *τοῦθ᾽*. Sed cf. 472. *ἀριστᾷ Γ.* *κινῇς* B. R. *κινεῖς* M. *Γ. βινῇς* Dind. etc.

471. *τὸ — δεινότατον*] Haec, quae vulgo Blepyro tribuuntur, Chremeti dat Mein. *ἢ* pro *εἰ Γ.*

472. *τοῦτο*] Fort. *τουτί.*

473—475. Haec a Chremetis oratione separavit et Blepyro tribuit Mein.

473. *γε* Suidas in *γεραίτερος* et *μῶρα.* Dind. Mein. *τε* B. R. vulg. Bekk. *τοι τίς ἐστι Γ.*

474. *ὅσ᾽ ἂν ἀνόητ᾽ ἢ μῶρα* Bentl. Reisig. Conj. p. X. Dind. Bekk. Mein. *ὅσ᾽ ἂν ἀνόηταχῆμῶρα* R. *ὅσ᾽ ἀνόητα χ᾽ ἡ μώρα* Suidas in *γεραίτερος. ὡς ἀνόητα χὴ μῶρα* idem in *μῶρα. ἀνόηθ᾽ ὅσ᾽ ἂν καὶ μῶρα* B. Br. *ὅσ᾽ ἂν ἀνόητα καὶ μῶρά* Ald. et (*μωρὰ*) *Γ.*

479. *ἆρ᾽ ἐστὶ Γ.*

στρέφου, σκόπει,
φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς· πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι·
μή πού τις ἐκ τοὔπισθεν ὢν τὸ σχῆμά σου φυλάξῃ.
Ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βάδιζε. *Στρ.*
Ἡμῖν δ' ἂν αἰσχύνην φέροι
πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐλεγχθέν.
Πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυ-
τὴν, καὶ περισκοπουμένη
τἀκεῖσε καὶ τἀκ δεξιᾶς
φύλαττ', ὅπως μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.
Ἀλλ' ἐγκονῶμεν· τοῦ τόπου γὰρ ἐγγύς ἐσμεν ἤδη

481. *φύλασσε* B. *Γ.* *σεαυτὴν* B. *σεαυτὸν Γ.*

482. *μή που τις Γ.* *ἐκ τοὔπισθεν ὢν* vulg. *ἐκ τοὔπισθ' ἰὼν* malit Mein., coll. Ran. 286. Malim *ἐξόπισθεν ὢν*. Sed cf. Pl. 1209. *ἀναχωρεῖν | ἐς τοὔπισθεν.* *καταφυλάξῃ* R. Ald. vulg *φυλάξῃ* B. *Γ.* *παραφυλάξῃ* Mein. Fort. *σου* (vel *τόδε*) *φυλάξῃ.*

483. *ὡς ὦ* B. *Γ.* *ἐπικτυπῶν βάδιζε*] Fort. *ἐπικτυποῦσα χώρει*, vel *κτυποῦσά μοι βάδιζε*, vel *βάδιζ' ἐπικτυποῦσα*. Cf. 481. 485.

484. *δ' ἂν* R. Br. Bekk. etc. *δ' Γ.* Ald. *δέ γ'* B. Bentl. *φέρει* B.

485. *τοῖς ἀνδράσιν* B. *τοῖς ἀνδράσι* R. *ταῖς ἀνδράσι Γ.* *τοῦτο Γ.*

487. *καὶ* (ante *περισκ.*) om. B. *εὖ* Bentl. *κύκλῳ* Br. *κἀκεῖσε* libri et Ald. *τἀκεῖσε* Fab. Bentl. Dind. Mein. Ante hanc vocem *περιστρέφου* addit Hermannus, *τἀνθένδε καὶ* Cobetus, *τὰ δεῦρο καὶ* Kiehl. Lacunam indicat Dind. *τἀκεῖσε καὶ τὰ τῇδε* Holden. Lacunam commode expleri posse verbis *τὰ πάνθ' ὅρα* censet Mein. Supplendum forsan *τὰ τῇδε* (vel *τὰ δεῦρο*) *καὶ τἀκεῖσε* etc. Vel *τἀκεῖσε καὶ τὰ τῇδε* etc. Sed probabilius videtur post *τἀκ δεξιᾶς* supplendum *φύλατθ' ὅπως* (*μὴ* etc.): nam Graecum non est *μὴ γενήσεται*. Cf. ad 495. Adde quod parum eleganter in duos versus disjungerentur verba *τἀκεῖσε καὶ τἀκ δεξιᾶς.*

488. *τἀκ δεξιᾶς* R. Bekk. Dind. *τά τ' ἐκ δεξιᾶς* M. *Γ.* vulg. *τά τ' ἐκ δεξιῶν* B. *μὴ ξυμφορὰ —*] Ante *μὴ* supplendum videtur *φύλατθ' ὅπως*. Nisi corrigendum potius *τἀκ δεξιᾶς, ἵνα μὴ γένηται ξυμφορὰ τὸ πρᾶγμα.* Vel *τἀκ δεξιᾶς, μὴ ξυμφορὰ τὸ πρᾶγμά σοι γένηται.* Vel *ἅπανθ' ὅρα μὴ ξυμφορὰ τὸ πρᾶγμά σοι γένηται.* Vulgata certe suspecta mihi est. Cf. ad 495. Defendit tamen eam Hermannus ad Eur. Med. 310. Matthiae (§ 520) conferri jubet Plat. Rep. V. p. 6. *φοβερόν τε καὶ σφαλερὸν μὴ σφαλεὶς τῆς ἀληθείας — κείσομαι* (*κείσωμαι?*). *γενήσεται* R. *Γ.* Ald. vulg. *γένηται* B.

489. *ἐγγὺς ἐσμὲν Γ.*

ὅθενπερ εἰς ἐκκλησίαν ὡρμώμεθ' ἡνίκ' ᾖμεν·
τὴν δ' οἰκίαν ἔξεσθ' ὁρᾶν ὅθενπερ ἡ στρατηγὸς
ἔσθ' ἡ τὸ πρᾶγμ' εὑροῦσ' ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις.
Ὥστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔστ' ἐπαναμενούσας, Ἀντ.
πώγωνας ἐξηρτημένας,
μὴ καί τις ἐξόπισθ' ἰδὼν ἡμῶν ἰὼν κατείπῃ.
Ἀλλ' εἶα δεῦρ' ἐπὶ σκιᾶς
ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον,
παραβλέπουσα θατέρῳ,
πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις ἥπερ ἦσθα.
Καὶ μὴ βράδυν', ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν ἡμῶν
χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὁρῶμεν. Ἀλλ' ἐπείγου
ἅπασα καὶ μίσει σάκον πρὸς τοῖν γνάθοιν ἔχουσα·
χαὖται γὰρ ἥκουσιν πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.

490. ὁρμώμεθ' libri et Ald. ὡρμώμεθ' Port. Br. Idem vitium in Soph. Oed. C. 1159. ἦμεν Γ.

491. ἡ στρατηγός] Qu. ἡ στρατηγίς, ut in 835. 870. Sed τὴν στρατηγὸν est 500. τῆς στρατηγοῦ 727.

492. ἔσθ'] ἦλθ' conj. Mein. εὑροῦσα R Γ.

493. ἡμᾶς add. R. om. B. Γ. ἐστι supr. in B. ἔστ' om. B.

495. μὴ καί τις B. Γ. μῆκε τις (sic) R. ὄψεθ' ἡμᾶς R. vulg. ὄψαιτο ἡμᾶς B. Γ. ἡμᾶς ὄψεται Herm. Dind. Mein. Bergk. Quod soloecum est. Cf. 482. et ad 488. Uno versu tetrametro πώγωνας — ἡμᾶς in libro. Latet aliquid, nam soloecum est μὴ ὄψεται. Fort. μὴ καί τις ἐξόπισθεν ὢν (vel ἐξόπισθ' ἀνὴρ) ἡμᾶς (vel τὸ σχῆμ') ἰδὼν κατείπῃ. Vel μὴ καί τις ἐξόπισθ' ἰδὼν ἡμῶν ἰὼν κατείπῃ. Vel μὴ καί τις ἀνθρώπων ἰδὼν ἡμῶν ἴσως κατείπῃ. (Cf. 506. πρίν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν.) Vel μὴ καί τις ἐνθάδ' ὢν —. In vulgata valde displicet pronominis repetitio ἡμᾶς — χἡμῶν. χ' ἡμῶν Γ. ἴσως R. Ald. ἴσω (sic) M. Γ. εἴσω B. ἰὼν Dobr. (cf. 671.) ἰδὼν conj. Mein. κατείπῃ R. Reisk. Bergl. Dind. Bekk. κατέπτη B. M. Γ. κατέπτῃ Ald.

496. εἶα B. Γ. Ald. σκιᾷ B. Γ. sec. Dind. Fallitur, opinor.

498. θατέρῳ] θατέρᾳ temere Elmsl. ad Ach. 828. Cf. Vesp. 497.

499. ἥπερ] ὅπερ B. Fort. ὥσπερ.

500. βράδυνε R. Γ. στρατηγὸν] conjicias στρατηγίδ', sed vide ad 727.

502. ταῖν libri et vulg. τοῖν Mein. Dind. ἔχουσα] Fort. φέρουσα; nam ἔχουσαι est in fine proximi versus est. Confer v. σακεσφόρος.

503. χ' αὗται Γ. Malim αὗται. πάλαι vulg. Dind. Bergk. πάλιν Dobr. Mein. Recte, opinor. τοῦτ'] ταῦτ' Dobr. τὸ πρὶν conj. Mein., quum ultimam in ταὐτὸ non eliserint, sed ante vocalem constanter ταὐτὸν dixerint, veteres Attici. Qu. τὸ χρῆμ' ἐκεῖν'.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

Ταυτὶ μὲν ἡμῖν, ὦ γυναῖκες, εὐτυχῶς
τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν ἁβουλεύσαμεν.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα, πρίν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
ῥιπτεῖτε χλαίνας, ἐμβὰς ἐκποδὼν ἴτω,
χάλα συναπτοὺς ἡνίας Λακωνικὰς,
βακτηρίας ἄφεσθε. Καὶ μέντοι σὺ μὲν
ταύτας κατευτρέπιζ'· ἐγὼ δὲ βούλομαι
εἴσω παρερπύσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με
ἰδεῖν, καταθέσθαι θοἰμάτιον αὐτοῦ πάλιν
ὅθενπερ ἔλαβον τἄλλα θ' ἀξηνεγκάμην.

ΧΟ. Κεῖται καὶ δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας· σὸν δ' ἔργον
τἄλλα διδάσκειν,

504. ἡμῖν, ὦ γυναῖκες B. Γ. vulg. ὦ γυναῖκες, ἡμῖν R. Bekk. Dind. Mein. Revocanda vulgata. Cf. Thesm. 455. ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δρᾷ κακά. Frequentes sunt transpositiones in R.

505. ἃ 'βουλεύσαμεν Γ.

507. ῥιπτεῖτε] An ῥίπτεσθε? ἐκποδῶν Γ. ἐκ ποδῶν malit Mein. ed. Dind. Quibus non assentior. Qu. ἐκποδὼν ἴτω τρίβων.

508. χάλα] χαλᾶτε Fa'.. Br. tacite. χάλα σὺ conj. Elmsl. ad Ach. 178. Iure hic locus offendit Meinekium. "Primum inquit, singularis χάλα medius inter plurales ῥιπτεῖτε et ἄφεσθε positus, tum [dein?] ἡνίαι Λακωνικαὶ de corrigiis calceorum dictae, quod quis non miratur in poeta comico? denique tota sententia — calceos exuendos esse jam dixerat ἐμβὰς ἐκ ποδῶν ἴτω. Accedit quod qui laxare corrigia jubentur non etiam calceos exuere jubentur. Haec omnia me movent ut versum hunc aut aliunde illatum credam, aut, si Aristophanis est, poetam nescio quem tragicum rideri, qui ἡνίας pro corrigiis dixerat." Qu. χαλᾶθ' (v. χαλᾶσθ' vel χαλάσασθ') ὑφαπτούς —. Vel χαλᾶτέ θ' ἁπτοὺς —. Vel χαλᾶτε ῥαπτοὺς —.
ἡνίας] Fort. ἀγκύλας. V. Alex. com. III. 398. ἀγκύλην τῆς ἐμβάδος.

509. καὶ μέντοι σὺ μὲν] Vitiosa haec videntur. Qu. καί, Μίκα (vel Γλύκη, 43), σὺ μὲν etc. Vel Κλειναρέτη (vel Σωστράτη, 41), σὺ μὲν etc. Vel κἀνταυθὶ (κἀνθαδὶ) σὺ μὲν etc. Unam aliquam videtur compellare.

510. ταύτας] ταυτὶ malit Mein. κατευτρέπιζε Γ. Fort. παρευτρέπιζε. Cf. Eur. Iph. T. 707. Polyb. V. 108. 4.

511. ἔσω Both. τὸν ἄνδρα με] τι δρᾶν ἐμὲ B.

512. θοιμάτιον Γ.

513. ὅθεν περ ἔλαβον B. R. Γ. Iunt. 2. Reisk. Br. ὅθεν παρέλαβον Ald. Cf. ad Eq. 333. τἄλλα Γ. ἀξηνεγκάμην R. ἂξηνέγκαμεν Γ. Ald. ἀξηνέκαμεν B. ἃ 'ξηνεγκάμην Reisk. Br.

514. κεῖται δὴ (δὲ B.) libri et vulg. κεῖται δ' ἤδη (vel δή τοι) Bentl. κεῖται μὲν δὴ Pors. ἔρριπται δὴ conj. Bergk. κεῖται καὶ δὴ Dobr.

ὅ τι σοι δρᾶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς
ὑπακούειν.
Οὐδεμιᾷ γὰρ δεινοτέρᾳ σου ξυμμίξασ' οἶδα γυναικί.
ΠΡ. Περιμείνατέ νυν, ἵνα τῆς ἀρχῆς, ἣν ἄρτι κεχειροτόνημαι,
ξυμβούλοισιν ἁπάσαις ὑμῖν χρήσωμαι. Καὶ γὰρ ἐκεῖ μοι
ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρειόταται γεγένησθε.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

Αὕτη, πόθεν ἥκεις, Πραξαγόρα;
ΠΡ. Τί δ', ὦ μέλε,
σοὶ τοῦθ';
ΒΛ. Ὅ τι μοι τοῦτ' ἐστίν; ὡς εὐηθικῶς.
ΠΡ. Οὔτοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις.
ΒΛ. Οὐκ ἴσως
ἑνός γε.
ΠΡ. Καὶ μὴν βασανίσαι σοι τουτογὶ
ἔξεστι.
ΒΛ. Πῶς;
ΠΡ. Εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζω μύρου.

Mein. Bergk. Lenting. (Quod et ipse conjeceram. Scilicet exciderat καὶ post — ται.) κατάκειται δὴ Dind. Cf. ad 513. Tentabam praeterea πεποίηται δή. Cf. Th. 231. πάντα πεποίηται καλῶς. Lys. 1273.

515. ξύμφορον R. Ald. σύμφορον Γ. συμφέρον B. Cf. ad Pl. 49. ὑπακούειν B. R. Γ. Iunt. ἐπακούειν Ald. Cf. ad Nub. 274.

516. οὐδεμιᾷ] οὐδεμιὰ Γ. οὐδὲ μιᾷ malit Elmsl. in Ed. Rev. XXXVII. 76. Cf. ad 624. δεινοτέρᾳ σου R. Γ. Ald. vulg. οὐδεμιᾷ σου Both. σου δεινοτέρᾳ B. Hoc numerosius videtur. Cf. ad Vesp 687 ξυμμίξασ' R. Ald. συμμίξασ' B. Fab. ξυμμίξας Γ.

517. περιμείνατε R. παραμείνατε B. Γ. νῦν Γ.

518. πάσαις R. Br. Pors. Dind. Mein. ἁπάσαις B. M. Γ. Ald. Vulgatam tuentur Herm. El. D. M. p. 401. Reisig. Conj. p. 173. Cf. ad Eq. 508. χρήσωμαι B. R. Γ. Bentl. Br. χρήσομαι Ald.

521. τοῦθ' Ald. τοῦτο B. R. Γ.

522. οὔτοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ] οὔτἄρα παρὰ μοιχοῦ Cobet. Mein. Male: cf. ad Ach. 415. παρὰ B. R. Γ. Bekk. Dind. περὶ Ald.

523. τουτί γέ σοι vulg. Malim σοι τουτογί, vel γε τοῦτό σοι. Illud suadet Elmsleius ad Ach. 108. Prava certe est vulgata scriptura: nunquam enim dicitur τουτί γε. Cf. Anaxilam ap. Athen. 124 F. ὕδατός τε λακκαίου παρ' ἐμοῦ τουτί γέ σοι (hic etiam σοι τουτογὶ Elmsl.). In Eq. 721. pro vulgato τουτογὶ σοφίζεται Suidas (in πρωκτὸς) τουτί γε exhibet. Scilicet, τουτογὶ in τουτί γε depravato, transpositio metri causa facta est.

524. ὄζω] ὄζει Cobet. Nihil opus.

ΒΛ. Τί δ'; Οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἄνευ μύρου;
ΠΡ. Οὐ δῆτα, τάλαν, ἔγωγε.
ΒΛ. Πῶς οὖν ὀρθρία
ᾤχου σιωπῇ θοἰμάτιον λαβοῦσά μου;
ΠΡ. Γυνή μέ τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη
μετεπέμψατ' ὠδίνουσα.
ΒΛ. Κᾆτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ
φράσασαν ἰέναι;
ΠΡ. Τῆς λεχοῦς δ' οὐ φροντίσαι
οὕτως ἐχούσης, ὦνερ;
ΒΛ. Εἰποῦσάν γέ μοι.
Ἀλλ' ἔστιν ἐνταυθί τι κακόν.
ΠΡ. Μὰ τὼ θεώ,
ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ᾠχόμην· ἐδεῖτο δὲ
ἥπερ μεθῆκέ μ' ἐξιέναι πάσῃ τέχνῃ.
ΒΛ. Εἶτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιόν σ' ἐχρῆν ἔχειν;
Ἀλλ' ἔμ' ἀποδύσασ', ἐπιβαλοῦσα τοὔγκυκλον,
ᾢχου καταλιποῦσ' ὡσπερεὶ προκείμενον,

525. κἄνευ R. Ald. ἄνευ B. Γ.

526. οὐ δὴ τάλαιν' ἔγωγε libri et vulg. Dind. οὐ δῆτα, τάλαν, ἔγωγε Reisk. Bergk. Mein. Fritzsch. ad Thesm. 616. Verissima correctio, in quam et ipse incideram. ὄρθριον vulg. ὀρθρία Cobet. Mein. Dind. Forsan recte. Sic 283. τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις. Lys. 60. ἀλλ' ἐκεῖναί γ' — διαβεβήκασ' ὄρθριαι. Similiter μεσημβρινοὶ Ach. 40. κνεφαῖος Vesp. 124. ἧκουν ὄρθριαι Pherecrat. Athen. p. 263. ὄρθριος — ἔτρεχε Menand. IV. 179. Sed nonnunquam, ut videtur, adverbium est ὄρθριον: cf. 377.

527. σιωπῇ] σὺ καὶ πῇ B. Fort. σὺ σιγῇ. Cf. 1088. Pac. 1053. θοιμάτιον Γ. μου R. Dind. Mein. μοῦ (!) Bentl. μοι B. M. Γ. Ald. Br.

529. κἆτ' Γ.

530. φράσουσαν ἰέναι M. Fort. ἰέναι φρασάσῃ (sc. σοι). οὐ] ἦν B. Reisig. Conj. p. XII.

531. 542. ὦ ̓νερ Γ.

532. ἐνταῦθά τι κακὸν vulg. Dind. ἐνταυθί τι κακὸν Both. Mein. Lenting. malit Bergk. (Quod certe numerosius videtur.) ἐνταυθὶ κακόν τι Cobet.

533. ὥσπερ εἶχον] οἷπερ εἶπον conj. Mein.

535. εἰ τοῦτο σαυτῆς Γ. ἐχρῆν σ' ἔχειν R. Ald. σ' ἐχρῆν ἔχειν Γ. γ' ἐχρῆν ἔχειν B. Fort. σ' ἐχρῆν λαβεῖν. Cf. 40. 314. 343. 375. 527.

536. ἐπιβαλοῦσα B. R. Γ. Bentl. ἐπιλαβοῦσα Ald. τοὔγκυκλον R. Ald. τοὔκυκλον Γ. τοῦ κύκλου B.

537. Praestat forsan sic interpungi, ᾦχου καταλιποῦσ', ὡσπερεὶ προκείμενον | μόνον οὐ στεφανώσασ' etc. ᾤχου Γ. ὥσπερ εἰ Γ.

μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.
ΠΡ. Ψῦχος γὰρ ἦν· ἐγὼ δὲ λεπτὴ κἀσθενής.
Ἔπειθ', ἵν' ἀλεαίνοιμι, τοῦτ' ἠμπεσχόμην·
σὲ δ' ἐν ἀλέᾳ κατακείμενον καὶ στρώμασι
κατέλιπον, ὦνερ.
ΒΛ. Αἱ δὲ δὴ Λακωνικαὶ
ᾤχοντο μετά σου κατὰ τί χἠ βακτηρία;
ΠΡ. Ἵνα θοἰμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδησάμην
μιμουμένη σε καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν
καὶ τοὺς λίθους παίουσα τῇ βακτηρίᾳ.
ΒΛ. Ἴσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἑκτέα,
ὃν χρῆν ἔμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι.
ΠΡ. Μὴ φροντίσῃς· ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.
ΒΛ. Ἡκκλησία;
ΠΡ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἐφ' ἣν ἐγᾠχόμην.

538. οὐδ' ἐπιθεῖσα] Fort. οὐ παραθεῖσα. Cf. 1032. παράθου τὰς ληκύθους. Sed v. 1111. ἄνω 'πιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.

540. ἵν' ἀλεαίνοιμι B. R. Γ. Kust. Br. vulg. ἵνα λεαίνοιμι Ald. Malim ἵν' ἀλεαίνοι με. Nam ἀλεαίνω, ut θερμαίνω, transitivum esse debet. Obstare quidem videtur Zonaras I. p. 135, qui ἀλεαίνειν τὸ θερμαίνεσθαι, οὐκ ἀλεαίνεσθαι dici admonet, hoc loco allato et alio Menandri. ἤδη ἀλεαίνῃ (ἤδη δ' vel ἤδη δ' ἀλεαίνει?) πρὸς τὸ πῦρ καθημένη. Sed fallitur fortasse grammaticus. ἠμπισχόμην B. R. Γ. Suid. in ἀλεαίνοιμι. vulg. ὑπισχόμην Γ. corr. (ut vid.) ἠμπεσχόμην Bekk. Anecd p. 381, 25. Mein. Dind. Recte hic legitur aoristus ἠμπεσχόμην. Imperfectum est ἠμπισχόμην. Elmsleius contra (ad Med. 1128) ἠμπισχόμην aoristum esse affirmat: augmentum enim hoc verbum in medio recipere non magis videri quam ἀμφιέννυμι. Cf. ad Eq. 893. Lys. 1156.

541. στώμασιν vulg. Correxi στρώμασι.

543. μετὰ σοῦ vulg. Malim μετά σου. κατὰ τί R. Fab. κἄστι B. Γ. κᾆτι Br. διὰ τί Elmsl. n. ms. καὶ κατίσχ' ἡ Ald. χ' ἡ R. Γ. χἠ B.

544. θοιμάτιον Γ.

547. οἶσθ' vulg. Malim ἴσθ', absque interrogatione. ἑκτέα R. Ald. ἐκτέα Γ. ἐκτέον B. Ἡμιεκτέον est Nub. 643. 645.

548. ὃν] ὃ B.

549. ἔτεκεν R.

550. ἡ 'κκλησία B. ἡ ἐκκλησία Γ. ἔφην Ald. ἣν om. R. ἐγᾠχόμην R. Reisig. Synt. Crit. p. 18. Tyrwh. ἔγωγ' ᾠχόμην M. Ald. ἔγω (supr. γ') ᾠχόμην Γ. 'γωγ' ᾠχόμην B. ἐγὼ 'χόμην Bentl. ἐγὼ ᾠχόμην Elmsl. Aut ἐγᾠχόμην aut plene ἐγὼ ᾠχόμην scribendum. Similis crasis est in μοἶχεται Av. 86. εἶ εἶποι 180. μὴ ἡμεῖς Th. 536. τοὐρανοῦ Pac. 199.

Ἀτὰρ γεγένηται;

ΒΛ. Ναὶ μὰ Δί'. Οὐκ ᾔδησθά με
φράσαντά σοι χθές;

ΠΡ. Ἄρτι γ' ἀναμιμνήσκομαι.

ΒΛ. Οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα;

ΠΡ. Μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.

ΒΛ. Κάθησο τοίνυν σηπίας μασωμένη.
Ὑμῖν δέ φασι παραδεδόσθαι τὴν πόλιν.

ΠΡ. Τί δρᾶν; ὑφαίνειν;

ΒΛ. Οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἄρχειν.

ΠΡ. Τίνων;

ΒΛ. Ἀπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.

ΠΡ. Νὴ τὴν Ἀφροδίτην μακαρία γ' ἄρ' ἡ πόλις
ἔσται τὸ λοιπόν.

ΒΛ. Κατὰ τί;

ΠΡ. Πολλῶν εἵνεκα.
Οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾶν
ἔσται τὸ λοιπὸν οὐδάμ', οὐδὲ μαρτυρεῖν,
οὐ συκοφαντεῖν —

ΒΛ. Μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν

551. ἀτὰρ B. R. αὐτὰρ Γ. γεγένηται (γεν in ras.) B. οὐκ ᾔδεισθά με libri et Ald. Bekk. Bergk. οὐκ ᾔδησθά με Br. Dind. Mein. Etym. M. p. 420, 13. ᾔδεισθα: τὸ κοινότερον διὰ τοῦ ῑ (εῖ?), τὸ δὲ Ἀττικώτερον διὰ τοῦ η̄, ᾔδησθα. Εὔπολις. V. ad Nub. 329. Corrigendum suspicor οὐ μέμνησ' ἐμέ. Cf. 354. μέμνησαι δῆθ' ὅτε —; Av. 1054. μέμνησ' ὅτε —; Philem. IV. 24. μέμνησ';

553. τὴν δόξαντ' Γ.

555. δέ φασι B. R. Ald. δὲ φασὶ Γ.

556. τίνων B. R. Γ. τίνος M. Ald.

557. τὴν πόλιν B.

558. γὰρ libri et vulg. Dind. τἄρ' Mein. γ' ἄρ' Dobr. Recte. Cf. Pl. 657. νὴ Δί' εὐδαίμων ἄρ' (γὰρ al. γ' ἄρ' Pors.) ἦν etc. 920. νὴ Δία πονηρόν γ' ἄρα προστάτην ἔχει. 877. Ran. 1195. εὐδαίμων ἄρ' ἦν. Ceterum deleatur virgula post Ἀφροδίτην vulgo posita. Cf. ad Ran. 164.

559. κατὰ τί — τὸ λοιπὸν desunt in B. Γ. οὕνεκα vulg. Dedi εἵνεκα.

561. οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν] οὐδαμοῦ καταμαρτυρεῖν Reisk. Iure locum suspectum habet Mein. Qu. οὐ δικάζειν οὐδενί. Vel οὐδενὸς καταμαρτυρεῖν. Vel οὐδαμῶς, οὐ μαρτυρεῖν. Vel, quod maxime placet, οὐδάμ' (cf. ad Fr. 662.), οὐδὲ μαρτυρεῖν. Verum certe videtur μαρτυρεῖν. Cf. Eq. 1317. καὶ μαρτυριῶν ἀπέχεσθαι (χρή). Vide etiam comm.

562. ΒΛ.] ΑΝΗΡ Bergk.

τουτὶ ποιήσῃς μηδ' ἀφέλῃ με τὸν βίον.
ΑΝ. Ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, τὴν γυναῖκ' ἔα λέγειν.
ΠΡ. μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον,
μὴ γυμνὸν εἶναι μὴ πένητα μηδένα,
μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ 'νεχυραζόμενον φέρειν.
ΑΝ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ μεγάλα γ', εἰ μὴ ψεύσεται.
ΠΡ. Ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ', ὥστε σέ τέ μοι μαρτυρεῖν
καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἔχειν.
ΧΟ. Νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ φιλόδημον ἐγείρειν

563. *ἀφέλῃ* B. R. *Γ.* Dind. *ἀφέλῃς* Ald. Br. Bekk. *μἀφέλῃ* pro *μηδ' ἀφέλῃ* Bergk. Quod et ipse conjeceram. Tentabam etiam *τὸν βίον με μὴ ἀφέλῃ.* Porro pro *μου* reponendum videtur *με*. Cf. Ran. 526. *τί δ' ἔστιν; οὐ δήπου μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ | ἅδωκας αὐτός;* 586. *ἀλλ', ἤν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνου* etc. 600. *ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πειρ-| άσεταί μ'.* Ach. 464. *ἄνθρωπ', ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν.* Th. 844. 935. Eccl. 1023. Soph. Phil. 933. *πρὸς θεῶν πατρῴων τὸν βίον με μὴ ἀφέλῃ* (ita Elmsl. *μή μ' ἀφέλῃς* L. *μή μου 'φέλῃς* vulg.) 376. 1303. Aj. 100. Isae. II. 57. *μὴ οὖν — ἀφέλησθέ μου* (*με* Q.) *τὸ ὄνομα τῆς κληρονομίας.*

564. *ΑΝ.* praef. Ald. Dind. *ΠΡ.* M. Mein. *ΒΛ.* Bergk. *ΧΟ.* Br. Tyrwh. prob. Dind. Adesse Blepyri socium constat ex v. 710. *σφῷν.* *δαιμόνιε Γ.*

565 sq. Notandum est particulam *μὴ* nunc adhiberi, quum in superioribus (560—562) *οὐ* praecesserit. Nimirum pergit Praxagora quasi praecesserit non *οὐ γὰρ ἔτι ἔσται*, sed *ἤδη ἀπαγορευθήσεται.* Hujusmodi constructionis variationes apud optimos scriptores ubique exstant. Transponendi forsan vv. 565. 566. aut 566. 567.

565. *λωποδυτῆσαι* vulg. *λωποδυτεῖν σε* Mein. Displicet certe aoristus *λωποδυτῆσαι* inter praesentia positus. Vide an legendum sit *μὴ λωποδυτεῖν ἔτι* etc., aut *μὴ λωποδυτεῖν τιν' ἢ* etc., aut *μὴ λωποδυτεῖν, μὴ τοῖσι πλησίον φθονεῖν.*

567. *μήτ' ἐνεχ. Γ. ἐνεχυραζόμενον* (om. *μὴ*) B.

568. *ΑΝ.* Ald. Dind. Bergk. Mein. *ὁ αλλο* R. *ἄλλος ἀν.* M. *ΧΟ.* Br. *ΒΛ.* Tyrwh. *μεγάλ' εἰ* B. *Γ.* *ψεύσεται* libri. *ψεύδεται* Br. Bekk. Both. Fortasse recte. Cf. Ach. 561. Vesp. 966. Th. 885. conj. Bergk.

569. *τοῦθ'* R. *Γ.* Ald. *τόνδ'* B. *ὥστε σέ γέ μοι μαρτυρεῖν* R. Bekk. *ὥστ' ἔμοιγε μαρτυρεῖν* Ald. *ὅστις γέ μοι μαρτυρεῖν* M. *Γ.* *ὅστις ἄν μοι μαρτυρῇ* B. *ὥστε σέ τε συμμαρτυρεῖν* Bergk. Mein. Dind.

570. *ἐμοὶ* libri et vulg. Dind. *ἔτι* Cobet. Mein. *ἔχειν* conj. Dind.

571—580. Hoc carmen tractat Reisigius in Synt. Crit. p. 4. Bergkius conj.: *νῦν δή σε πυκνὴν φρένα δεῖ φιλόσοφόν τ' ἐγείρειν.*

571. *σε*] *γε* B. *πυκνὴν* B. R. *Γ.* Iunt. *πυκνὰν* Ald. *φιλόσοφον* libri et vulg. Bergk. Mein. *φιλόδημον* Dind. *φιλόκοινον* tentat Mein., ad

φροντίδ' ἐπισταμένην ταῖς σαῖσι φίλαισιν ἀμύνειν.
Κοιναῖς γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν
ἔρχεται γνώμης ἐπίνοια πολίτην
δῆμον ἐπαγλαϊοῦσα μυρίαισιν
ὠφελίαισι βίου. Δηλοῦν δ' ὅ τι περ δύνασαι καιρός·
δεῖται γάρ του σοφοῦ ἐξευρήματος ἡ πόλις ἡμῶν.
Ἀλλὰ πέραινε μόνον
μήτε δεδραμένα μήτ' εἰρημένα πω πρότερον·
μισοῦσι γάρ, ἢν τὰ παλαιὰ πολλάκις θεῶνται.

sententiam tamen longe praestare *φιλόσοφον* concedens. Quare tetrametro dactylico attexi dipodiam trochaicam hic censet, coll. Ran. 884.

573. *ταῖσι* libri et vulg. Mein. *ἐπὶ ταῖσι* Reisig. *ταῖς σαῖσι* Dind. "Probabile est haec quoque ad hexametri mensuram esse revocanda, *φροντίδ' ἐπισταμένην ταῖς σαῖσι φίλαισιν ἀμύνειν.* Sic chorus mulierum in Lys. 712. *φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.*" Cf. 298. *τὰς ἡμετέρας φίλας.* *κοινὴ* B. R. *Γ.* *κοινῇ* Ald. *κοινῇ* Br. Bekk. Dind. Mein. *κοινῆς* (*κοιναῖς*) conj. Reisk. *κοιναῖς* conj. Bergk. Qu. *καινή.* Vesp. 346. *ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν.* 1044. *εὐτυχίαισιν* B. R. *Γ.* Ald. vulg. Dind. *εὐτυχίαισι* M. *εὐτυχίᾳ νῦν* Mein.

574. *γλώττης* libri et vulg. *γνώμης* Markland. ad Suppl. 547. Br. Reisig. Dind. Bergk. Mein. Confunduntur *γνώμης* et *γλώσσης* Soph. El. 1175. et alibi non raro. Cf. ad Ran. 355. Virgula post *ἐπίνοια* forsan delenda, ut cohaereant *ἔρχεται ἐπαγλαϊοῦσα.* *πολίτην δῆμον*] *πόλιν πάνδημον* Reisig. Fort. *πολιτῶν δῆμον* (ut *δᾶμον ἀστῶν* Pind. Ol. 5, 33), aut *πολίταις* (*ἔρχεται*), *δῆμον* —. Quod proponit etiam Bergk. Sed nil mutandum. Cf. Eq. 42. *πυκνίτην δῆμον.* Ach. 161. *ὁ θρανίτης λεώς.*

575—580. Hi versus sic potius sunt dividendi: *μυρίαισιν ὠφελίαισι βίου, δηλοῦν ὅτι περ δύναται.* | *καιρὸς δέ· δεῖται γάρ τι σοφοῦ τινος ἐξευρήματος ἡ πόλις ἡμῶν.* | *ἀλλὰ πέραινε μόνον* | *μήτε δεδραμένα μήτ' εἰρημένα πω πρότερον.* | *μισοῦσι γάρ, ἢν τὰ παλαιὰ πολλάκις θεῶνται.* DIND. Scriptura horum versuum aeque ac metrum valde incerta est.

575. *ὠφελίαισι* B. Bekk. Dind. etc. *εὐτυχίαισι* (*-ιν B.*) B. M. *Γ.* vulg.

576. *δηλοῦν ὅ τι περ δύναται καιρὸς* libri et vulg. *δηλοῦν θ'* — Reisk. *δηλοῦν ὅτι περ δύναται. καιρὸς δέ· δεῖται* etc. Herm. et (*δηλοῦσ'*) Dind. Fritzsch. et (*δηλοῦ δ'*) Mein. Ipse malim *δηλοῦν δ' ὅ τι περ δύνασαι καιρός.*

577. *δεῖται γάρ τοί γε* R. Iunt. 2. *δεῖται γάρ τοι* B. *Γ.* Iunt. 1. *δεῖται γάρ τι* Br. recc. (Quod plane vitiosum est.) Verum videtur *δεῖται δὲ* (vel *γε*). Vel *δεῖται γάρ του.* Cf. Xen. Mem. III. 6. 14. *πῶς οὐχ ἵνα — πρῶτον ἐπειράθης αὐξῆσαι; δεῖται δέ.* Thuc. III. 13. *καιρὸς δὲ ὡς οὔπω πρότερον.* Aesch. Pers. 142. *φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον* | *θώμεθα, χρεία δὲ προσήκει,* | *πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης.* Infra 877. *ὥρα δ' ἦν πάλαι.* Ran. 604. *δεῖν δ' ἔοικεν, ὡς* etc. *σοφοῦ τινος* libri et recc. *σοφοῦ* Br.

Ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἅπτεσθαι καὶ δὴ χρὴ τῆς ἐπινοίας,
ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλεῖστον παρὰ τοῖσι θεαταῖς.
ΠΡ. Καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω πιστεύω, τοὺς δὲ θεατὰς
εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ἠθάσι λίαν
τοῖς τ' ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' ὃ μάλιστα δέδοικα.
ΒΛ. Περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσῃς· τοῦτο γὰρ ἡμῖν
δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρετῆς ἐστιν, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελῆσαι.
ΠΡ. Μή νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπῃ μηδ' ὑποκρούσῃ
πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φράζοντος ἀκοῦσαι.
Κοινωνεῖν γὰρ πάντας φάσκω χρῆναι πάντων μετέχοντας
κἀκ ταὐτοῦ ζῆν, καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ' ἄθλιον εἶναι,
μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλήν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ ταφῆναι,

581. *ἀλλ' ἅπτεσθαι*] *ἀλλὰ πέτεσθαι* Bentl. (Cf. Lys. 55. 321.) At postea *ἀλλ' ἅπτεσθαι τῆς διανοίας* id. cum Fabro. Qu. *ἀλλὰ συνάπτειν.* *χρὴ* B. Br. Dind. *χρῆν* M. R. *Γ.* Ald. Bekk. *ταῖς διανοίαις* libri et vulg. *τῆς διανοίας* Fab. Bentl. Be. Ipse malim *τῆς ἐπινοίας.* Cf. 574. 589. Vesp. 1073. Respicit ad Praxagorae verba 569. Pindarus dativum post *ἅπτεσθαι* posuit, sed sensu paullo diverso, sc. consequendi, attingendi. V. Pyth. X. 44. Isthm. IV. 20. Nisi forte vitiosum est *ἅπτεσθαι.*

582. *μετέχει πλείστων* Toup. III. 228. Ipse malim *πλεῖστον μετέχει.*

584. *ἐθελήσουσι Γ.* *ἠθάσι*] *γρ. ἤθεσι* B. V. Pors. ad Eur. Or. 264.

585. *τοῖς* B. R. Bekk. Dind. *τοῖς τ' Γ.* Ald. vulg. Mein.

586. *ἧμιν Γ.*

587. *ἀρχῆς* vulg. *ἀρετῆς* conj. Bergk. Quod et ipse conjeceram. Et profecto verum hoc videtur: Non enim de bono aliquo, sed de indolis virtute agitur. Sensus est: If we have one excellence (virtue, good point), it is that we are fond of novelty. Latine, omnium virtutum loco est nova sectari. Cf. Theog. 699. *πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεται ἥδε, | πλουτεῖν· τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος.* *ἐστιν* R. *ἐστί Γ.* *ἐστι* B. Ald.

588. *μὴ νῦν Γ.* Ald. *ὑποκρούσῃ* R. Ald. *ἀποκρούσῃ* B. *Γ.*

589. *ἐπίστασθαι*] *ἐπιστῆσαι* Elmsl. ad Med. 215. Male.

590. *φήσω* vulg. Parum hic convenit futurus. Reponendum, ni fallor, *φάσκω.* Cf. 674. *τὸ γὰρ ἄστυ | μίαν οἴκησίν φημι ποιήσειν.*

592. *πολλήν*] *πολλά* B. *μηδέ*] *καὶ μὴ* B. *Γ.*

μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ'
οὐδ' ἀκολούθῳ·
ἀλλ' ἕνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βίοτον, καὶ τοῦτον ὅμοιον.
ΒΛ. Πῶς οὖν ἔσται κοινὸς πᾶσιν;
ΠΡ. Κατέδει πέλεθον πρότερός μου.
ΒΛ. Καὶ τῶν πελέθων κοινωνοῦμεν;
ΠΡ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἔφθης μ' ὑποκρούσας·
τοῦτο γὰρ ἤμελλον ἐγὼ λέξειν. Τὴν γῆν πρώτιστα ποιήσω
κοινὴν πᾶσιν καὶ τἀργύριον καὶ τἄλλ' ὁπόσ' ἐστὶν ἑκάστῳ.
Εἶτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς
ταμιεύουσαι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γνώμην προσ-
έχουσαι.
ΒΛ. Πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δὲ
καὶ Δαρεικούς, ἀφανῆ πλοῦτον;
ΠΡ. Τοῦτ' ἐς τὸ μέσον καταθήσει,

593. οὐδ' om. M. Ald. ἀκολούθοις B. in ras. ἀλούθω Γ.

594. ποῶ Γ. κοινὸν om. B. Γ. πᾶσιν B. πᾶσι R. Γ. ἅπασιν Mein.

595. ἅπασιν B. Br. Mein. ἅπασι R. Γ. Ald. πᾶσιν Dind. Cf. 673. κοινὴν πᾶσιν. κατέδει B R. Γ. Br. κατεδεῖ Ald. σπέλεθον B. Γ. vulg. Bergk. σπελεθὸν R. πέλεθον Bo. Dind. Mein. βέλεκον et βελέκων tentat Dind. ad Fr. 595, coll. Etym. M. p. 194, 31. βέλεκοι: ὄσπρια. "Καὶ τῶν βελέκων" Ἀριστοφάνης. Cf. Suid. s. h. v. Hesych. in βέλλεκος. "Haec nemo dum ita explicuit, inquit, ut satisfaceret." An πελέθων? Cf. Acharn. 1170. τῇ χειρὶ πέλεθον (libri partim σπέλεθον) ἀρτίως κεχεσμένον. μου B. R. μοι M. Γ. Ald.

596. σπελέθων B. Γ. Ald. σπελεθῶν R. πελέθων Both. etc. μ'] μοι B.

597. τοῦτο γὰρ ἤμελλον] Corrigendum suspiceris τουτὶ γὰρ ἔμελλον. Sed ἤμελλ' item in anapaestico tetrametro legitur Ran. 1038, ubi alteram formam respuit metrum. ποήσω Γ.

598. πάντων vulg. Lege πᾶσιν. Cf. 594. 673. καὶ τἀργύριον] καὶ τἀγροίκων Mein. πᾶν τ' ἔγγειον (vel καὶ τοὔγγειον) id. in Vind., coll. titulo Attico ap. Boeck. C. I. Vol. I. p. 862, 9, ubi ἔγγειοι ἐγκτήσεις καὶ οἰκίαι commemorantur. Bekk. Anecd. p. 251, 26. ἔγγαια (ἐγγυαῖα?) χρήματα: τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ διδόμενα. τἄλλ'] τἄργ' conj. Mein. Requiri enim nomen quod ad agri culturam spectet.

599. καὶ τῶν pro κοινῶν M.

600. ταμιευόμεναι] Malim ταμιεύουσαι. Cf. ad Thesm. 419. Isae. VI. 73. ὑμῖν αὐτὸν (τὸν κλῆρον) ταμιεύσει. Ταμιεύειν valere alteri administrare, ταμιεύεσθαι sibi administrare meminerit lector. Forma activa semper usurpatur nostro. Causa erroris fuit, opinor, vicinum φειδόμεναι. Defendi tamen fortasse potest vulgata.

602. τοῦτ' R. Γ. Ald. τοῦτον B. ταῦτ' Br.

καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει.
ΒΛ. Κἀκτήσατο γὰρ διὰ τουτί.
ΠΡ. Ἀλλ' οὐδέν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ.
ΒΛ. Κατὰ δὴ τί;
ΠΡ. Οὐδεὶς οὐδὲν πενίᾳ δράσει· πάντα γὰρ ἕξουσιν ἅπαντες,
ἄρτους, τεμάχη, μάζας, χλαίνας, οἶνον, στεφάνους, ἐρεβίνθους.
Ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἐξευρὼν ἀπόδειξον.
ΒΛ. Οὔκουν καὶ νῦν οὗτοι μᾶλλον κλέπτουσ', οἷς ταῦτα πάρεστι;
ΠΡ. Πρότερόν γ', ὦταῖρ', ὅτε τοῖσι νόμοις ἔτ' ἐχρώμεθα τοῖς προτέροισι·
νῦν δ', ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ καταθεῖναι;
ΒΛ. Ἢν μεῖρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκαλαθῦραι,
ἕξει τούτων ἀφελὼν δοῦναι, τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθέξει
ξυγκαταδαρθών.

603. καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει.] ΒΛ. καὶ μὴ καταθείς; ΠΡ. ψευδορκήσει Bentl. Tyrwh. conj. Mein. καὶ μὴ καταθεὶς — ΒΛ. ψευδορκήσει· κἀκτήσατο γὰρ διὰ τοῦτο nunc malit Mein. Totum versum Blepyro tribuunt Bergk. Mein. ψευδομόσει (ult. in ras.) B. διὰ τοῦτο vulg. Malim διὰ τουτί. Fort. διὰ τούτου. Sed cf. 741.

604. τοι] τι B. κἆτα Γ.

605. οὐδὲν B. R. Γ. οὐδ' ἐν Ald. πενίᾳ] πνεύματι B. Γ.

608. μᾶλλον om. B.

609. προτοῦ γ' B. ὦ 'ταῖρ' Γ. ὦ 'τέρ R. ὦ τὰν B. prob. Mein. ὦταῖρε legitur Vesp. 1239. ὅτε τοῖσι R. ὅτου τοῖσι Γ. τούτοισι B. διεχρώμεθα vulg. ἔτ' ἐχρώμεθα Mein. τοῖσι νόμοισιν ἐχρώμεθα Faber. προτέροισι R. Γ. Br. προτέροις B. προτέροισιν Ald. Dind.

611. ἐπιθυμήσῃ] ἐπιθυμῇ τις Herwerden. Cf. ad Av. 565. Sed cf. 618. ἣν ταύτης ἐπιθυμήσῃ. 672. Ante hunc versum excidisse nonnulla suspicatur Mein., justum cum praecedentibus nexum desiderans. βούληται R. Suid. in σκαλαθῦραι. Fab. Bentl. βούληται (-εται Γ. Ald.) τοῦτον B. Γ. Ald. σκαλωθῦραι B.

612. μεθέξει] παρέξει conj. Mein., nisi ξυγκαταδαρθοῦσ' potius corrigendum sit. τούτων] Temere ταύτην Bergler. An τῶν ὧν? Sed possessivo ὅς non videntur uti comici. Cf. tamen ad Philem. com. IV. 40. Dicit, opinor, τὰ μὴ κατατεθέντα (610).

613. ξυγκαταδραθὼν R. Γ. (?) οὔκ. (sic, om. ΠΡ.) in B. ξυγκαταδαρ-

ΠΡ. Ἀλλ' ἐξέσται προῖκ' αὐτῷ ξυγκαταδαρθεῖν.
Καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγκατακεῖσθαι
καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ.
ΒΛ. Πῶς οὖν, εἰ πάντες ἴασιν
ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐρείδειν;
ΠΡ. Αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς καθεδοῦνται·
κᾆτ', ἢν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν πρῶθ' ὑποκρούσει.
ΒΛ. Καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἢν ταῖς αἰσχραῖσι συνῶμεν,
οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον πρὶν ἐκεῖσ' οἷ φῄς ἀφικέσθαι;
ΠΡ. Οὐχὶ μαχοῦνται.
ΒΛ. Περὶ τοῦ;
ΠΡ. Θάρρει, μὴ δείσῃς, οὐχὶ μαχοῦνται.

θοῖσ' conj. Mein. προῖκ' αὐτῷ] προῖκά γ'. αὐταῖς B. De scriptura in Γ. non liquet.

614. ποῶ Γ. ξυγκατακεῖσθαι R. Ald. ξυγκαταδαρθεῖν B. Γ. (ex 613) συγκατακεῖσθαι Pors. Br.

615. οὐ R. εἰ Ald. Br. om. B. Γ. Bekk. etc. ἴασιν R. Ald. ἴσασιν Γ. γὰρ ἴσασιν B.

616. ἐπὶ] ὅτι που ἐπὶ B. καὶ om. B. Γ. ζητήσουσιν R. Iunt. 2. ζητοῦσιν B. Γ. Ald.

618. κἄτ' Γ. ὑποκρούσει] ὑπαφήσει B.

619. τὰς πρεσβύτας Γ. συνῶμεν B. R. Br. ξυνῶμεν Γ. Ald.

621—622. ΠΡ. οὐχὶ μαχοῦνται περὶ σοῦ θάρρει μὴ δείσῃς. ΒΛ. οὐχὶ μαχοῦνται | περὶ τοῦ. ΠΡ. τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. ΒΛ. καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρχει R. οὐχὶ μαχοῦνται περί σου (περὶ σοῦ Γ.). θάρρει, μὴ δείσῃς. οὐχὶ μαχοῦνται. | περὶ τοῦ; τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. καὶ σοὶ (καί σοι Γ) τοιοῦτον ὑπάρχει (-ειν Γ.) B. Γ. ΠΡ. οὐχὶ μαχοῦνται περὶ τοῦ. ΠΡ. τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. | ΒΛ. καί σοι τοιοῦτον ὑπάρξει Ald. ΠΡ. οὐχὶ μαχοῦνται περὶ σοῦ. θάρρει μὴ δείσῃς. ΒΛ. οὐχὶ μαχοῦνται; | περὶ τοῦ; ΠΡ. τοῦ μὴ — ὑπάρξει M. Ita Bentleius: οὐχὶ μαχοῦνται; ΠΡ. περὶ τοῦ; ΒΛ. περὶ σοῦ. ΠΡ. καὶ σοὶ etc. (Ut σοῦ de sexu muliebri intelligatur, ut σοὶ in 199.) Faber: ΠΡ. οὐχὶ μαχοῦνται. ΒΛ. περὶ τοῦ; ΠΡ. περὶ τοῦ; τοῦ μή σοι ξυγκαταδαρθεῖν. Tyrwhitt: ΠΡ. οὐχὶ μαχοῦνται. ΒΛ. περὶ τοῦ; ΠΡ. περὶ τοῦ; περὶ τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. | καί σοι τοιοῦτον ὑπάρξει ΒΛ. τὸ τί; ΠΡ. περὶ τούτων δῆτα μάχεσθαι. Dobraeus: οὐχὶ μαχοῦνται, περὶ σοῦ (ita Iunt. 1. 2.) θάρρει, μὴ δείσῃς, οὐχὶ μαχοῦνται | περὶ τοῦ μή σοι ξυγκ. —. Ut omnia Praxagorae sint. (Ita etiam Mein.) Lenting: ΠΡ. οὐχὶ μαχοῦνται περί σου, θάρρει, μὴ δείσῃς, οὐχὶ

ΒΛ. Περὶ τοῦ;
ΠΡ. Τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. Καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρξει.
ΒΛ. Τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἔχει· προβεβούλευται γὰρ ὅπως ἂν
μηδεμιᾶς ᾖ τρύπημα κενόν· τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει;
φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς βαδιοῦνται.
ΠΡ. Ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φαυλότεροι τοὺς καλλίους ἀπιόντας
ἀπὸ τοῦ δείπνου καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσιν δημοσίοισι,
κοὐκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς καὶ τοῖς μεγάλοις καταδαρθεῖν

μαχοῦνται. ΒΛ. περὶ τοῦ; ΠΡ. τοῦ μὴ ξυγκ. —. Porson: ΠΡ. οὐχὶ μαχοῦνται. ΒΛ. περὶ τοῦ; ΠΡ. περὶ τοῦ; περὶ τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν, coll. Av. 609. Brunck: ΠΡ. οὐχὶ μαχοῦνται. ΒΛ. περὶ τοῦ; ΠΡ. θάρρει, μὴ δείσῃς, οὐχὶ μαχοῦνται. | ΒΛ. περὶ τοῦ; ΠΡ. τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρχει. (Ita etiam Dind.).

621. περὶ τοῦ Ald. περὶ σοῦ R. Γ. Mein. περί σου B.

622. τοῦ σοὶ ξυγκ. conj. Bergk. τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν, κεἴ σοι τοιοῦτον ὑπάρξει (etiamsi tibi tale quid eveniet, sc. τὸ ἐπιλείπειν τὸ πέος) conj. Both. Latet certe aliquid. ὑπάρχει B. R. vulg. ὑπάρχειν Γ. ὑπάρξει M. Ald. Both. Quod verum videtur. Cf. 654. 669.

623. ΒΛ. praef. M. Γ. Dind. Mein. ΠΡ. R. Blepyro continuat Ald. ὑμέτερον R. Γ. Iunt. Bentl. Be. Pors. Dind. Mein. ἡμέτερον B. Ald. vulg.

624. μηδεμιᾶς] μηδὲ μιᾶς, ut numerosius, malit Elmsleius Ed. Rev. XXXVII. 76. Cf. ad 516. ἢ pro ᾖ Γ. ΠΡ. τὸ δὲ — R. Blepyro cont. M. Γ. Iunt. Be. etc.

625. τοὺς δὲ R. (ut vid.) Bentl. Br. δὲ τοὺς B. Γ. Ald. Cf. ad Lys. 595.

626. οἱ φαυλ.] αἱ φαυλ. Brunck. Cf. 703.

627—628. Unum versum efficit Hirschig: ἀπὸ τοῦ δείπνου· κοὐκ ἐξέσται etc., ejectis ut interpolamento verbis καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσιν δημοσίοισιν. Ita enim languidam repetitionem ejusdem sententiae evitari.

627. τοῖσιν δημοσίοισιν R. Br. Dind. Mein. τοῖσι δημοσίοισι B. Γ. Ald.

628. Hic versus deest in B. Γ.

628. οἱ φαυλότεροι, vulg. ΒΛ. οἱ φαυλότεροι; Mein. "οἱ φαυλότεροι recte delet Tyrwhittus, versu probabiliter expleto κοὐκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς καὶ τοῖς μεγάλοις καταδαρθεῖν. Quid dici hic debuerit et per se manifestum est et magis etiam intelligetur comparatis versibus 702—706." (Dind.). Quae conjectura probatur Porsono ap. Gaisf. ad Suppl. p. 206. Et sic Dind. Post τοῖσι καλοῖς sequi oportere videtur καὶ τοῖς μεγάλοις, quum mox ex oppositione inferatur τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς. Vel καὶ τοῖς σεμνοῖς (cf. 617. 632.), vel τοῖς τ' εὐπρεπέσιν (cf.

ταῖσι γυναιξὶ πρὶν ἂν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς χαρίσωνται.
ΒΛ. *Ἡ Λυσικράτους ἄρα νυνὶ ῥὶς ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρονήσει.*
ΠΡ. *Νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δημοτική γ' ἡ γνώμη, καὶ καταχήνη*
τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλὴ καὶ τῶν σφραγῖδας ἐχόντων,
ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἴπῃ πρότερος, "Παραχώρει, κᾆτ' ἐπιτήρει

702). Similia tamen contulit Meinekius Fr. Com. IV. 450, Apollodor. Stob. Fl. 121, 13. *ἐν θηρίοις δὲ καὶ πιθήκοις ὄντα δεῖ | εἶναι πίθηκον.* Soph. Phil. 139. *τέχνα γὰρ τέχνας* [l. *ἑτέρας*] *ἑτέρα προὔχει καὶ γνώμα.* Horat. Od. 4, 4. 29. Fortes creantur fortibus et bonis. Cf. etiam ad prox. v.

629. *ταῖσι γυναιξὶν* B. R. Dind. *ταῖς γυναιξὶν Γ.* *ταῖς γυναιξὶ* Ald. *ταῖσι γυναιξὶ* Fab. Kust. Pors. Mein. *πρὶν τοῖς — χαρίσωνται* Ald. Br. Bekk. Dind. Bergk *πρὶν τοῖς — χαρίσονται* R. *πρὶν τοῖς — χωρὶς* B. *πρὶν τοῖς — χάρι* (eras. *α*) *Γ.* *πρὶν τοῖς — χαρίσασθαι* Reisig. Conj. p. 65. (coll. 620.) Elmsl. ad Med. 215. Hirschig. Pors. ap. Gaisf. ad Eur. Suppl. p. 206. prob. Dobr. *πρὶν ἂν τοῖς — χαρίσωνται* Pors. Elmsl. n. ms. Mein. Hoc proculdubio verum. Saepe *ἂν* post *πρὶν* excidit, ut in v. 752. Cf. ad 752. Ran. 1281. Eccl. 1016. *μὴ σποδεῖν αὐτὴν, πρὶν ἂν | τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον.* 857. *πρὶν ἂν ἀπενέγκῃς.* 752. *πρὶν ἂν ἐκπύθωμαι.* 770. *πρὶν ἄν γ' ἴδω.* Vesp. 725. *πρὶν ἂν — ἀκούσῃς.* Pac. 84. *πρὶν ἂν ἰδίσῃς.* Eq. 961. *πρὶν ἄν γε — ἀκούσῃς.* Lys. 704. *πρὶν ἂν — ἐκτραχηλίσῃ.* 1005. *πρὶν ἂν* [*χ'*] *— ποιησώμεθα.* Vesp. 920. *πρὶν ἄν γ' ἀκούσῃς.* 579. *πρὶν ἂν — εἴπῃ.* Av. 1409. *πρὶν ἂν — διαδράμω.* Ach. 176. *πρὶν ἄν γε στῶ.* 230. *πρὶν ἂν — ἐμπαγῶ* [*ἀντεμ.*]. Cratini quidem exemplum laudat Grammaticus Bekkeri Anecd. p. 129, 10. *πρὶν παροῦσα διδάσκῃ*, in quo omittatur particula *ἂν*; sed nemo propterea, opinor, in nostro loco retinebit *πρὶν — χαρίσωνται.* De *πρὶν* et *πρὶν ἂν* consulendus Elmsl. ad Eur. Heracl. 959. et ad Med. pp. 119—121. Reisig. Conj. p. 65. Recte judicat Elmsleius ad Her. 959: "Tragicis quidem *ἕως γένηται, πρὶν γένηται* et similia, omissa *ἂν* dicere licuit; non vero comicis et prosae orationis scriptoribus." Sic Soph. Aj. 965. *πρίν τις ἐκβάλῃ.* Contra omissionem particulae in tetrametro anapaestico defendi posse judicat Dind. ad 752. *μικροῖς* (*μικροῖσι* B.) libri et vulg. *σιμοῖς* Lennep. prob. Mein. conj. Bergk. Quod et ipse conjeceram. *Σιμοῖς* corrigendum videatur ex seq. v. (simus enim fuit Lysicrates). Cf. etiam. v. 705. *τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς.* et 617. *αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι.*

630. *τοῖς* B. *καλοῖς Γ.*

631. *γ'* om. *Γ.*

633. Hunc versum om. B. *Γ.* *ἐμβάδ' ἔχων* R. *ἐμβάδι γ'* vulgo. Si-

ὅταν ἤδη 'γὼ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτεριάζειν."

ΒΛ. Πῶς οὖν οὕτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὑτοῦ παῖδας ἕκαστος
ἔσται δυνατὸς διαγιγνώσκειν;

ΠΡ. Τί δὲ δεῖ; πατέρας γὰρ ἅπαντας
τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισιν νομιοῦσιν.

ΒΛ. Οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἑξῆς πάντ' ὄντα γέροντα
διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ' ὄντα
ἄγχουσι. Τί δῆθ', ὅταν ἀγνὼς ᾖ; πῶς οὐ τότε κἀπιχεσοῦνται;

ΠΡ. Ἀλλ' ὁ παρεστὼς οὐκ ἐπιτρέψει· τότε δ' αὐτοῖς οὐκ ἔμελ' οὐδὲν
τῶν ἀλλοτρίων ὅστις τύπτοι· νῦν δ', ἢν πληγέντος ἀκούσῃ,

militer, sed addito τις, Lysistr. 560. ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κᾆτ' ὠνῆται κορακίνους. De nomine proprio aliquo restituendo non sine veri specie cogitarunt Bentleius, Reiskius, Bothius, etc. Quorum Bothius Ἐμβαδίων corrigebat, quae conjectura ex Heinsii annotatione ad corruptum Hesychii locum peti poterat, Ἐμβάδιον: παίζει ἐπὶ τούτου. "Vid. Aristoph. in loco corrupto Eccles. p. 452. ed. Wech." "Ἐμβάδας a Theopompo comico dictus est Meletus: v. schol. Plat. Clark. p. 330. ed. Bekk. Θεόπομπος δὲ Στρατιωτίσιν ἐμβάδαν αὐτὸν εἶπεν παρὰ τὰς ἐμβάδας." (Dind.) ἐμβαδίων (sic) Mein. Latet fortasse nomen proprium etiam in πρότερος, id quod suspicabatur etiam Bentleius, qui: "Forte propria nomina sub illis latent, ὅταν Ἐμβαδίᾳ γ' εἴπῃ Πρότερος." Veri tamen speciem habet lectio ἐμβάδ' ἔχων (i. e. ἐμβάδε). Cf. 848. Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδε | ἔχων. Apte autem opponitur pauper ἐμβάδ' ἔχων divitibus σφραγῖδας ἔχουσι. πρότερος vulg. προτέρῳ Faber. Br. Bekk. I. e. priori locum cede. Id quod ipse conjeceram. Meinekius sic: εἴπῃ πρότερος, παραχώρει. Qu. Πρόναπος.

634. ὅτ' ἂν Γ. διαπραξάμενος R. Ald. παραταξάμενος B. Γ.

635. αὐτοῦ B. R. Kust. αὑτοῦ Γ. Ald.

636. διαγιγνώσκειν R. Ald. διαγινώσκειν B. Γ. δέ] δαὶ B. Γ. γὰρ om. B. R. Γ. Ald. add. Fab. Bentl. Br. Exciderat γὰρ post simile -ρας. ἅπαντας] ἅπαντες conj. Mein. Quod non probandum.

637. αὐτῶν Γ. τοῖς χρόνοισι Γ. τοῖσι χρόνοις B.

638. οὐκοῦν B. R. Br. οὔκουν M. Γ. Ald. ἑξῆς om. B. Γ. τὸν πάντα γέροντα vulg. Inepte. Lego πάντ' ὄντα γέροντα. Cf. Ach. 222. etc. Minus placeret πάντας γε γέροντας, aut οὐκοῦν ἑξῆς εὖ καὶ χρηστῶς ἄγξουσιν πάντα γέροντα.

639. διαγινώσκοντες B.

640. ἀγνὼς libri. ἀγνὸς Ald. Dind. ἄγνως Br. Malc. Vide Arcad. p. 93, 20.

μὴ αὐτὸν ἐκεῖνον τύπτῃ δεδιὼς τοῖς δρῶσιν τοῦτο μαχεῖται.
ΒΛ. *Τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελθὼν Ἐπίκουρος*
ἢ Λευκολόφας πάππαν με καλεῖ, τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκοῦσαι.
ΠΡ. *Πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἐστι —*
ΒΛ. *Τὸ ποῖον;*
ΠΡ. *εἴ σε φιλήσειεν Ἀρίστυλλος φάσκων αὐτοῦ πατέρ' εἶναι.*
ΒΛ. *Οἰμώζοι τἂν καὶ κωκύοι.*
ΠΡ. *Σὺ δέ γ' ὄζοις ἂν καλαμίνθης.*
Ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονεν πρὶν τὸ ψήφισμα γενέσθαι,
ὥστ' οὐχὶ δέος μή σε φιλήσῃ.
ΒΛ. *Δεινὸν μέντἂν ἐπεπόνθη.*

643. *μὴ αὐτὸν ἐκεῖνον* libri et vulg. *μὴ τὸν ἑαυτοῦ* Faber. *μὴ 'υτὸν ἐκεῖνον* Markl. ad Iph. T. 1010. *μὴ αὐτὸν ἐκεῖνος* Bergk. *μὴ τὸν ἐκείνου* Elmsl. n. ms. Fabri correctionem improbat Bentleius. *τύπτῃ* Γ. Ald. *τύπτει* R. *τύψῃ* B. *δρῶσιν* Γ. (?) *δρῶσι* B. R. Ald.

645. *πάπαν* libri et Ald. *πάππαν* Br. *καλεῖ* B. R. Γ. Mein. Dind. *καλῇ* M. Ald. *καλοῖ* Br. Sequitur enim mox *φιλήσειεν.* Sed optativus foret *καλοίη.* Futurum est *καλεῖ.* *Λευκόλοφος* Reisk. Cf. ad Ran. 1513.

646—648. *Πρ.*] Fort. *ἀνὴρ,* ut deinde 649. et dimidium v. 650. Praxagorae sit. BERGK.

647. *φιλήσειεν* R. Ald. *φιλήσει* B. Γ. Qu. *εἴ σε φιλήσει τις Ἀρίστυλλος.* *αὑτοῦ* B. Γ. Ald. Br. *αὐτοῦ* R. (?) Kust. Bekk. Dind. *σ' αὑτοῦ* Mehler (Mnem. II. 218). *αὐτὸν* malit Bergk.

648. *γ' ἂν* B. R. Γ. Bekk. Dind. *μ' ἂν* M. *μὰν* Ald. *τ' ἂν* Bentl. *τἂν* Lenting. Cobet. Mein. Bergk. Recte. *κωκκύοι* B.

649. *πρότερον* B. R. Ald. *τὸ πρότερον* Γ. *γέγονεν* B. R. *γέγονε* Γ. Ald.

650. *μή* R. Ald. *οὐ μή* B. Γ. *δεινόν*] Qu. *δεινά γε.* Cf. Ach. 323. *δεινὰ τἄρα πείσομαι.* *μέντ' ἂν* R. Γ. Ald. *μέντ'* B. *μέντ' ἄρ'* male Bentl. *μέντ' ἄν γ'* male etiam Br. *ἐπεπόνθειν* B. R. Γ. Bergk. *ἐπεπόνθην* M. Ald. *ἐπεπόνθη* Suid. in h. v. Bentl. Br. Pors. Bekk. Dind. Mein. Suidae verba sunt, *Ἐπεπόνθη ἀντὶ τοῦ ἐπεπόνθειν, καὶ ἑωράκη ἀντὶ τοῦ ἑωράκειν, καὶ ᾔδη ἀντὶ τοῦ ᾔδειν.* Quem huc respexisse credibile est. Similia Photius in *ἑωράκη.* Cf. ad Av. 511. Vesp. 800. Plat. Apol. 31 E. *ἀπολώλη* (ita Bodl. lege *ἀπωλώλη*). Ibid. *ὠφλήκη.* 36 A. *ἀποπεφεύγη* (ita Bodl. *ἀπεπεφεύγειν* V. lege *ἀπεπεφεύγη*). Euthyphr. p. 14 C. *ἐμεμαθήκη.* Prot. p. 335 D. *ἀνεστήκη* (lege *ἀνειστήκη*). Symp. p. 198 C. *ἐπεπόνθειν* (-*θει* al.). p. 193. *ξυνῄδειν.* c. 20. *ᾔδειν* (*ᾔδη* plures mss.).

Τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων;
ΠΡ. Οἱ δοῦλοι· σοὶ δὲ μελήσει,
ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῷ χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον.
ΒΛ. Περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐρέσθαι.
ΠΡ. Τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοίφ' ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.
ΒΛ. Ἓν ἔτι ζητῶ· πῶς, ἤν τις ὄφλῃ παρὰ τοῖς ἄρχουσι δίκην τῳ,
πόθεν ἐκτίσει ταύτην; ἐκ γὰρ τῶν κοινῶν γ' οὐχὶ δίκαιον.
ΠΡ. Ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται.
ΒΛ. Τουτὶ δέ γ' ὅσους ἐπιτρίψει.
ΠΡ. Κἀγὼ ταύτῃ γνώμην ἐθέμην. Τοῦ γάρ, τάλαν, εἵνεκ' ἔσονται;

Xen. Oecon. XV. 5. ἠχηκόειν (ἠχηκόην pr. m. Par. C.). Dem. p. 702. ἐπεπόνθειν (-θει unus). p. 909. ἐδεδανείκειν. p. 1151. ἐπεπόνθειν. p. 1153. εἰσῄειν. p. 1103. ἀπῄειν. p. 1155. ὠφλήκειν. p. 1161. ᾔδειν. p. 1159. ᾔδειν et ἐπηγγέλκειν. p. 1256. ἐπεπόνθειν. p. 1259. ἐγνώκειν. Id. de Cor. 23. ἐπεπράκειν. 66. συνῄδειν. Lysias X. 30. ᾔδειν. V. Piers. ad Moer. p. 173—174. Pors. ad Med. 863. · φιλήσει B.

652. λιπαρῶς R. Γ. Ald. λιπαρὸν B. Br. Bekk. λιπαρῷ Γ. (qu.) Bentl. Dind. Bergk. Mein. Recte: cf. Pl. 616. Eq. 536.

653. δ' om. Γ. δὲ R. ἐστὶν pro ἔστιν Γ. ἔρεσθαι Γ. Ald.

654. ὑμεῖς B. φανοῦμεν Γ.

655. ἤν τις B. R. ἤ τις Γ. εἴ τις M. ἤν] ὅταν B. τῳ R. (qu.) Bentl. Be. Br. τῷ Ald. τῶ Γ. (ut vid.) τις B.

656. οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ δίκαιον vulg. Dind. Mein. οὐ γὰρ δὴ 'κ τῶν κοινῶν γε δίκαιον Cobet. Quod recipiendum duxi. Possis etiam non male οὐ δὴ 'κ τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ δίκαιον, vel οὐκ ἐκ τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ δίκαιον, vel potius ἐκ γὰρ τῶν κοινῶν γ' οὐχὶ δίκαιον.

657. δίκαι] δίκαια B. τουτὶ πόσους Γ. Ald. τουτὶ ποσσ' Γ. (s. Dind.) τουτὶ πάλιν B. τουτὶ τ' οὗπος R. τουτί γε πόσους Bentl. τουτὶ δὲ πόσους Fab. Br. Dind. Bergk. τουτὶ τοὔπος σ' Mein. Qu. τουτὶ τοὔπος μ' ἐπιτρίψει (cf. 562—563), aut τουτὶ πολλοὺς ἐπιτρίψει, aut potius τουτὶ δέ γ' ὅσους ἐπιτρίψει. Certe parum hic convenit interrogativum πόσους (pro ὅσους). Si verum est τουτὶ δέ γ' ὅσους, cf. Eq. 269. ὡς δ' ἀλαζών, ὡς δὲ μάσθλης. 397. ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται.

658. ΠΡ. κἀγὼ — ἔσονται; vulg. Dind. ΑΝ. κἀγὼ —. ΠΡ τοῦ —; Bergk. Mein. ταύτην γνώμην B. R. Γ. Ald. Br. Bekk. Bergk. Mein. ταύτῃ γνώμῃ γ' Toup. I. 200. (coll. Soph. Phil. 1448. κἀγὼ γνώμῃ ταύτῃ τίθεμαι). ταύτῃ γνώμην Reisig. Conj. p. 180. Dind. Qu. κἀγὼ ταύτῃ γνώμῃ

ΒΛ. Πολλῶν ἕνεκεν νὴ τὸν Ἀπόλλω· πρῶτον δ' ἑνὸς εἵνεκα δήπου,
ἥν τις ὀφείλων ἐξαρνῆται.
ΠΡ. Πόθεν οὖν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας,
ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; Κλέπτων δήπου 'στ' ἐπίδηλος.
ΒΛ. Νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ γε διδάσκεις. Τουτὶ τοίνυν φρασάτω μοι,
τὴν αἰκείας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὰν
εὐωχηθέντες ὑβρίζωσιν; τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀπορήσειν.
ΠΡ. Ἀπὸ τῆς μάζης ἧς σιτεῖται· ταύτης γὰρ ὅταν τις ἀφαιρῇ,
οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὕτως αὖθις τῇ γαστρὶ κολασθείς.
ΒΛ. Οὐδ' αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται.
ΠΡ. Πῶς γὰρ κλέψει μετὸν αὐτῷ;

τίθεμαι, fere ut in Sophoclis loco. τοῦ — ἔσονται om. B. Γ. οὕνεκ' vulg. Dedi εἵνεκ', ut in v. prox. Et sic Both. Bergk.

659. πολλῶν ἕνεκεν —] Fort. πολλῶν νὴ τοῦτον τὸν Ἀπόλλω. De ἕνεκεν cf. ad Nub. 420. δ' om. R. εἵνεκα recte libri et Ald. Bekk. Bergk οὕνεκα Br. Dind. Mein.

660. ἐξαρνεῖται R.

661. πάντων ὄντων | πάντως B. ὄντων om. Γ. 'στ' (sic) Γ.

662. ΧΟ. praef. R. Qu. ΧΟ. νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ γε διδάσκει —. τουτὶ τοίνυν φρασάτω μοι vulg. τουτί τις νῦν φρασάτω μοι Porson. Praestaret τουτί νύν τις —. Possis etiam τουτὶ τοίνυν σὺ φράσον μοι, vel ἔτι νυν ἓν τοῦτο φράσον μοι, vel τουτὶ τοίνυν με δίδαξον, vel denique τουτὶ τοίνυν ἔτι δεῖξον. Sed fortasse nil mutandum. Similis mutatio personae est in Lys. 486. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν Δία πρῶτα πυθέσθαι, ubi erit fortasse qui ὑμῶν pro αὐτῶν corrigat.

663. τῆς αἰκίας B. Γ. Ald. vulg. Dind. Bo. τῆς αἰκείας R. Bekk. τὴν αἰκίας (sc. δίκην) Dobr. Pors. Elmsl. Mein. τὰς αἰκίας (ᾳκείας Dawes.) Dawes. Reisk. Dobr. Fortasse recte. Vulgata certe mendosa est, in qua displicet articulus ante αἰκίας. Simili errore τῷ Διονύσου in τῷ Διονύσῳ abiit Eq. 536. ὁ δὲ νεανίαν in ὁ δὲ νεανίας Ach. 685. Cf. etiam ad Ach. 1093.
τύπτοντες B. R. Γ. κλέπτοντες Ald. ληφθέντες Bentl. De scriptura vocis αἰκία v. Elmsl. ad Bacch. 1371. Soph. Oed. C. 748. κτίσουσιν R.

664. ὑβρίζουσι Γ.

665. ταύτης R. Γ. (ni fallor). Bekk. Bergk. Mein. ταύτην B. Ald. Br. Dind.

666. αὖθις add. R. Bekk. etc. om. B. M. Γ. Ald. φαύλως οὐδεὶς οὕτως Bentl. Tyrwh. Br.

667. κλέψαι libri et Ald. Suid. s. v. μετόν. κλέψει Pors. Br. etc. κλέψαιμι τὸ 'μαυτοῦ mire Ald.

ΒΛ. Οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν;
ΠΡ. Οὐκ, ἢν οἴκοι γε καθεύδῃς,
οὐδ' ἤν γε θύραζ', ὥσπερ πρότερον· βίοτος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει.
Ἢν δ' ἀποδύῃ γ', αὐτὸς δώσει. Τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα μάχεσθαι;
ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρεῖττον ἐκείνου κομιεῖται.
ΒΛ. Οὐδὲ κυβεύσουσ' ἆρ' ἄνθρωποι;
ΠΡ. Περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσῃ;
ΒΛ. Τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις;
ΠΡ. Κοινὴν πᾶσιν. Τὸ γὰρ ἄστυ
μίαν οἴκησίν φημι ποιήσειν ξυρρήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα,
ὥστε βαδίζειν ὡς ἀλλήλους.
ΒΛ. Τὸ δὲ δεῖπνον ποῦ παραθήσεις;

668. ἌΝ. οὐκ ἦν — Bentl. γε add. R. Ald. om. B. Γ. καθεύδῃ (sc. τις) Reiskius, ob sequentia δώσει, κομιεῖται, αὐτῷ etc.

669. ΠΡ. praef. Bentl. ΒΛ. οὐδ' — πρότερον; ΠΡ. βίοτος — Dobr. Mein. Bergk. Vulgo haec affirmative Praxagorae continuantur. Et sic Dind. γε] σε B. θύραζ' B. R. vulg. θύραζε Γ. θύρασ' Mein. Dind. Cf. ad Lys. 1037.

670. δώσει vulg. Mein. δώσεις conj. Bergk. ed. Dind. Minus recte.

671. ἐκείνου κομιεῖται B. R. Γ. Bekk. Dind. κομιεῖται ἐκείνου M. Ald. Br. ἐκείνου κομιεῖ τι Bergk. Dind. Male.

672. κυβεύσουσ' R. Γ. Ald. Br. in not. Bekk. Dind. Bergk. Mein. κυβεύσουσιν B. Br. Lenting. Herm. Praef. Oed. Col. p XXII. Quod ferendum, si retineatur ἄρ'. ἄρ' B. R. Γ. Ald. Br. ἆρ' Bekk. Dind. etc. ἄνθρωποι libri et vulg. Bekk. ἄνθρωποι Dind. Bergk. Mein. Lenting. Cf. Eq. 92. ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι (ἄνθρ. Dind. etc.). Av. 190. ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι (οἱ ἄνθρ. Suid.) θεοῖς. Plat. Gorg. 467. πότερον οὖν σοι δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι τοῦτο βούλεσθαι etc. Thuc. IV. 97. ὅσα ἄνθρωποι (l. ἄν.) ἐν βεβήλῳ δρῶσι. VII. 47. τῆς τε ὥρας — ταύτης οὔσης, ἐν ᾗ ἀσθενοῦσιν ἄνθρωποι (l. ἄν.) μάλιστα. Xen. Mem. III. 12. 5. πρὸς πάντα γάρ, ὅσα πράττουσιν ἄνθρωποι (l. ἄν.), χρήσιμον τὸ σῶμά ἐστι. Lucian. II. 585. δάφνην αὐτὴν καλοῦσιν ἄνθρωποι (οἱ ἄνθρ. duo Vat.). Cf. etiam ad Eq. 1112.

ποιήσει vulg. Malim ποιήσῃ, For why should he do this? Nisi malis ποιῇ τις. Cf. Pl. 1027. τί γὰρ ποιήσει (ποιήσῃ?); et ad Ran. 194. Non obstant vv. 658. 667. Ceterum subaudire potest τις, ut in vv. 611. 618.

673. πᾶσι Γ.

674. συρρήξασ' R.? vulg. Mein. συρρήξας B. Γ. ξυρρήξασ' Dind. Cf. ad 516.

675. ὡς ἀλλήλους B. M. Γ. Ald. Brunck. εἰς ἀλλήλους R. Bekk. Bergk. εἰς ἀλλήλων Dind. Mein. Bene habet vulgata. Cf. 925. 933. 1005.

ΠΡ. Τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιὰς ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω.
ΒΛ. Τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται;
ΠΡ. Τοὺς κρατῆρας καταθήσω
καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισιν
τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, κεἴ τις δειλὸς γεγένηται,
ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι.
ΒΛ. Νὴ τὸν Ἀπόλλω χαρίεν γε.
Τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις;
ΠΡ. Ἐς τὴν ἀγορὰν καταθήσω·
κᾆτα στήσασα παρ' Ἁρμοδίῳ κληρώσω πάντας, ὅπως ἂν
εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπίῃ χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ.
Καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ Βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀκολουθεῖν
τὴν βασίλειον δειπνήσοντας, τὸ δὲ Θῆτ' ἐς τὴν παρὰ ταύτην,
τοὺς δ' ἐκ τοῦ Κάππ' ἐς τὴν στοιὰν χωρεῖν τὴν ἀλφιτόπωλιν.
ΒΛ. Ἵνα κάπτωσιν;
ΠΡ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν.
ΒΛ. Ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα

1013. 1028. 1084. 1088. Pl. 237. *ἣν μὲν γὰρ ὡς* (*εἰς* libri) *φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω*, etc. Alterius structurae exempla sunt, Eccl. 420. *ἰέναι — ἐς τῶν σκυλοδεψῶν*. Lys. 1065. *ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ*. 1070. *χωρεῖτ' — εἰς ἑαυτῶν*. 1210. *ἴτω εἰς ἐμοῦ*. Saepe permutantur in libris *ὡς* et *εἰς*.

676. *τὰ δὲ δικ.* B. *Γ.* *στοιὰς* M. R. Ald. *στοὰς* B. *Γ.* (hic et infra) et Suid. in *ἀνδρῶνα*. Vid. Elmsl. ad Eurip. Heracl. 431.

677. *καταθήσω* vulg. *καταθεῖναι* Herwerd. A. C. p. 53. Librarii oculi aberrasse videntur ad v. 681, ubi optime habet *καταθήσω*. Ipse tentabam *παρανήσω* vel *παρανῆσαι* (Hom. Od. *α'*. 417. *σῖτον παρενήνεον ἐν κανέοισιν*. *π'*. 51. Nub. 1203. *ἀμφορῆς νενησμένοι*).

678. *παιδαρίοισι* *Γ.* Ald. Br. *παιδαρίοισιν* B. R. Bekk. Dind. Mein.

681. *ἐς* Ꞵ. *Γ.* Br. *εἰς* R. Ald. Bekk. *καταθήσω* B. *Γ.* Ald. *καθήσω* R.

682. *κᾆτα στήσασα* R. *καταστήσασα* B. *Γ.*
ἕως ἂν vulg. Correxi *ὅπως ἄν*. Cf. ad Eq. 25.

684. *κηρύξει* R. Ald. *κήρυξε* *Γ.* *στοιὰν* B. R. Ald. *στοὰν* *Γ.*

685. *τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν παρὰ ταύτην* R. Ald. *τὸν δὲ θῆτ' ἐστι παρα' αὐτὴν* *Γ.* *τοὺς δ' ἐκ τοῦ θῆτα παρ' αὐτὴν* B. Lenting.

686. *ἐς* R. *εἰς* B. *Γ.* *στοιὰν* R. *στοὰν* B. *Γ.*

687. *ἵνα κάμπτωσι. ΒΛ. μὰ δί' ἀλλ' — ἅπαντες* Ald. *ΒΛ. ἵνα κάπτωσιν; ΠΡ. μὰ Δί —. ΒΛ. ὅτῳ —* Bentl. Br. Tyrwh. Dind. Bekk. etc. (Et sic fere legitur in libris.) *ΒΛ. ἵνα κάπτωσιν; ΠΡ. μὰ Δί —. ΒΛ. ὅτῳ — δειπνήσει; ΠΡ. τούτους* — Lenting, qui: "Ubi tetrametri ana-

μὴ 'ξελκυσθῇ καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν ἅπαντες.
ΠΡ. Ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν.
Πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν,
ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ
πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δᾷδα λαβών.
Αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους
προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου
τάδε λέξουσιν, "Δεῦρο παρ' ἡμᾶς.
Ἐνθάδε μεῖράξ ἐσθ' ὡραία."
"Παρ' ἐμοὶ δ'", ἑτέρα
φήσει τις ἄνωθ' ἐξ ὑπερῴου,
"καὶ καλλίστη καὶ λευκοτάτη.
Πρότερον μέντοι δεῖ σε καθεύδειν
αὐτῆς παρ' ἐμοί."
Τοῖς εὐπρεπέσιν δ' ἀκολουθοῦντες
καὶ μειρακίοις οἱ φαυλότεροι
τοιάδ' ἐροῦσιν, "Ποῖ θεῖς, οὗτος;

paestici dimetris mutantur, eadem persona fere illos claudit, hos incipit. V. Ach. 659. Eq. 547. 824. Nub. 439. 1009. Vesp. 619. 719. 1051. Pac. 765. Av. 523. 723. Thesm. 814. Lys. 532. Pl. 598. Ran. 1076. Argumentum quae infringere posse videantur adduci possint Av. 611. Lys. 598, nec tamen infringent. Tum [dein?] istud decernere, *τούτους ἀπελῶσιν ἅπαντες*, solam facti ducem decuit." *κάπτωσιν* R. *κάπτωσι* B. Γ. Brub. *κάμπτωσι* Ald. et Suid. h. v. *ὅτω* Γ. *ὅτο* R. *ὅταν* B. *ἂν* hic desiderat Elmsleius n. ms. Qu. *δειπνῶσ'*. *ΒΛ. ὅτῳ ἂν δὲ τὸ γράμμα* etc.

688. *μὴ ἐξελκυσθῇ* Γ. *καθὸ* Γ. *τούτους* B. Γ. Ald. *τούτοις* R. Qu. *τοῦτόν γ'*. *ἀμπελῶσιν* Γ. *ἅπαντες* B. M. R. Γ. Suidas in *κληρώσω*. Br. Dind. Bekk. *ἅπαντας* Ald. Reponendum suspicor *ἀδείπνους*. *Ἀπελῶσιν* dictum ut *νομιοῦσιν* 637. Ceterum interrogationis nota additur in B. Et ita Tyrwhittus.

689. *οὐκ ἔσται* R. Br. *οὐκ ἔστι* Γ. Ald. *οὐκέτι* B.

690. *παρέξω* B. Fortasse recte, sed praecessit *ἡμῖν*.

692. *ἄπεισι* Γ. *ἄπισι* R. *δᾶδα* Γ.

693. *τὰς* om. Γ.

694. *δείπνου*] *τοῦ δείπνου* R. et Suidas in *δίοδοι* et *προσπίπτουσαι*.

695. *λέξουσι* Γ.

696. *μείραξ* B. Γ. Ald. *μεῖραξ* R. (?) Bekk. Dind. Mein.

700. *πότερον* Γ.

702. *τοῖς δ' εὐπρεπέσιν* B. R. Γ. Ald. *τοῖς εὐπρεπέσιν δ'* Bentl. Pors. Dind. Mein. *τοῖς δ' εὐπρεπέσιν γ'* Br. Bekk.

703. *ἐροῦσι* Γ. *θεὸς* pro *θεῖς* B. Γ.

πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθών·
τοὺς γὰρ σιμοὺς καὶ τοὺς αἰσχροὺς
ἐψήφισται προτέρους βινεῖν,
ὑμᾶς δὲ τέως θρῖα λαβόντας
  διφόρου συκῆς
ἐν τοῖς προθύροισι δέφεσθαι."
Φέρε νυν φράσον μοι, ταῦτ' ἀρέσκει σφῷν;
ΒΛ. Πάνυ.
ΠΡ. Βαδιστέον τἄρ' ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοί,
ἵν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα,
λαβοῦσα κηρύκαιναν εὔφωνόν τινα.
Ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ᾑρημένην
ἄρχειν, καταστῆσαί τε τὰ ξυσσίτια,
ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον τήμερον.
ΒΛ. Ἤδη γὰρ εὐωχησόμεσθα;
ΠΡ. Φήμ' ἐγώ.
Ἔπειτα τὰς πόρνας καταπαῦσαι βούλομαι
ἁπαξαπάσας.
ΒΛ. Ἵνα τί;
ΠΡ. Δῆλον τουτογί·

705. τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς — προτέροις vulg. Malim τοὺς γὰρ σιμοὺς καὶ τοὺς αἰσχροὺς -- προτέρους, ut mox ὑμᾶς — λαβόντας.

706. προτέροις B. Ald. πρὸ τοῦ B. προ (τ supr. ο) Γ. βινεῖν B. R. Ald. κινεῖν (ut vid.) Γ.

707. θρία B. Γ. λαβούσας B. Γ.

709. προθύροισι B. R. Γ. Bentl. προθύροις Ald.

710. νῦν Γ. Ald. Br. Bekk. νυν B. (qu.) Dind. φράσον μοι] φράσατόν μοι Reisig. Conj. p. 238. ταῦτ' R. Γ. Ald. τοῦτ' B. σφῶν Γ. Ald. σφῷν; ΒΛ. πάνυ] σοί. ΒΛ. πάνυ γε Herw. A. C. p. 54. coll. 760. Malim σοί. ΒΛ. πάνυ. "πάνυ Blepyrus et alter ille una dicere videntur." (Bergk.)

711. τ' ἄρ' R. Br. ἄρ' B. Γ. Ald. νῦν vel γ' ἄρ' Bentl. νῦν Faber. τἄρ' Dind. Cf. ad Ran. 656.

716. σήμερον B. R. Γ. Ald. τήμερον Br.

718—724. post 710 transponendos esse censet Mein.

718. Qu. τὰς πόρνας γε παῦσαι. Cf. ad Eq. 877. Hoc sensu dicebant παύειν; vix, opinor, καταπαύειν.

719. ΠΡ.] ΑΝ. Bergk. Qui ΠΡ. praefigit versui 721. Fortasse recte. τοῦτο τί B. M. Γ Ald. τουτοτί R. τουτογὶ Bentl. Br.

ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὗται τὰς ἀκμάς.
Καὶ τάς γε δούλας οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν Κύπριν,
ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον
κατωνάκην τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.
ΒΛ. Φέρε νιν ἐγώ σοι παρακολουθῶ πλησίον,
ἵν' ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσι τοιαδὶ,
"Τὸν τῆς στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θαυμάζετε;"

(ΧΟΡΟΥ.)

* * * * * *

ΑΝ. Α. Ἐγὼ δ' ἵν' εἰς ἀγοράν γε τὰ σκεύη φέρω,
προχειριοῦμαι κἀξετάσω τὴν οὐσίαν.
Χώρει σὺ δεῦρ', ἡ κιναχύρα, καλὴ καλῶς

720. ἔχωσιν B. M. R. Ald. ἔχωσι Γ. ἔχωμεν Br. αὗται B. R. Γ. Ald. αὐταὶ Br. Bergk. ἀσταὶ Elmsl. Lenting. prob. Mein. Cf. Thesm. 541. ὅσαι πάρεσμεν ἀσταί (αὐταί Iunt.). Fort. αἱδί. Chori mulieres intellige. Cf. τάσδε 1138. 1167. τωνδὶ Ach. 609.

721—724. alii personae tribuit R.

721. οὐχί] οὐκέτι Herwerden. Mein.

724. κατωνάκῃ (κατωνάκη Γ.) libri et vulg. κατωνάκην Bentl. Tyrwh. Dobr. Dind. Mein. Idem et ipse conjeceram. "Ita exprimebant. Attici modum, ad quem aliquis vel aliqua ἐκείρετο vel ἐτίλλετο. Κατωνάκη habitus servilis. V. Lys. 1151—55." (Tyrwh.). Qui vertit in slave-fashion. "Lego κατωνάκην (ut sunt αἱ κατωνάκαι), qua constructione μοιχὸν Ach. 849. σκάφιον Av. 806. Th. 838. δέλτα forsan Lys. 151. λόφους Herodot. 4, 175. χειρόμακτρον Athen. IX. 410 C. σύμβολον Hermipp. Polluc. IX. 71." (Dobr.) V. ad Ach. 849. Av. 806. Frustra Brunckius κατωνάκῃ per τῶν δούλων χάριν explicat.

725. Ἀν. (i. e. maritus Praxagorae) praef. Bentl. νυν B. Br. Dind. νῦν Γ. Ald.

726. ἀποβλέπωμαι] An ἀποβλέπωσι? λέγωσί μοι ταδὶ vulg. Haec manifesto vitiosa sunt. Corrigendum, ni fallor λέγωσι ταῦτά με, vel ταδὶ λέγωσί με, vel λέγωσι τοιαδὶ, vel denique λέγωμαι τοιαδί.

728. ΑΝ. Α.] ΠΡ. Ald. ΑΝ., ni fallor, in B. Γ. Ante h. v. lacunam indicat Dind., nonnulla excidisse ratus. Vide Add.

729. προχειροῦμαι B. Γ. κἀξετάσω] κἀξετῶ Cobet. Mein., coll. Bekk. Anecd. p. 251, 32. ἐξετῶμεν: ἐξετάσομεν. Post h. v. χοροῦ habet R., versu ceteroquin vacuo. Cf. ad 727. Et sic Bergk. Mein.

730. Ἀν. praef. Ald. Mein. ἄλλος ἀνὴρ R. Ἀνὴρ α' Bergk. Continuant Br. Bekk. Dind. Blepyri vicinum intelligi viderunt Beer. Mein. σὺ add. R. Ald. om. B. Γ. δεῦρο κιναχύρα vulg. Malim δεῦρ', ἡ κιναχύρα. Cf 734. ἡ χύτρα. 737. ἡ κομμώτρια. 739. ἡ κιθαρῳδός. κιραχύρα B.

τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῇς,
πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους τρέψασ' ἐμούς.
Ποῦ 'σθ' ἡ διφροφόρος; Ἡ χύτρα, δεῦρ' ἔξιθι·
νὴ Δία μέλαινά γ' ὡς ἂν εἰ τὸ φάρμακον
ἕψουσ' ἔτυχες ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.
Ἵστω παρ' αὐτήν, δεῦρ' ἴθ' ἡ κομμώτρια.
Φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρε,
ἐνταῦθα. Σὺ δὲ δεῦρ', ἡ κιθαρῳδός, ἔξιθι,
πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν
ἀωρὶ νύκτωρ διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.
Ὁ τὴν σκάφην λαχὼν προΐτω. Τὰ κηρία

733. *κάτω δή*] *περὶ κάτω* (!) Cobet. V. L. p. 90, coll. Strattide Athen. 467 E. *δείνῳ* (*δίνῳ*) *περὶ κάτω τετραμμένῳ*. Phot. v. *περὶ κάτω τραπήσεται: ἀντὶ τοῦ περιτραπήσεται κάτω, συνήθως λέγουσι.* Connecte *πολλοὺς δή*. *στρέψασ'* B. Ald. vulg. *στρέψασα* R. *στρέψας Γ.* *τρέψασ'* Cobet. Mein. Dind. Utrumque probum *κάτω στρέφειν* et *κάτω τρέπειν*.

734. *δεῦρο Γ.*

735. *οὐδ' ἂν εἰ* vulg. "Id est *ὥστ' οὐκ ἂν εἴης μελαντέρα, οὐδ' ἂν εἰ —*, quae tam mira est ellipsis, ut aliquid excidisse suspicer. Quae etiam Dobraeis ententia aliquando fuit." DIND. "Vulgatam defendit Lys. 307. *οὔκουν ἂν εἰ —*, et reliqua, ubi similiter pendet *ἄν*." (Dobr. Add. p. 109.) *οὐδαμῶς* Bentleii est conjectura, *οἷ' ἂν εἰ* Meinekii. Ipse tentabam *ὡς ἂν εἰ* (ita etiam Bergk. Halbertsma) etc., vel *νὴ Δία μέλαιν', ὡς οὐδ' ἂν* (sc. *εἴης*) *εἰ* etc., vel denique *οὔτι που —;*

736. *ἕψουσ'* B. *Γ.* Suid. in *Λυσικράτης*. Dind. *ἑψοῦσ'* R. Ald. Br. Bekk. *ἔτυχ'* B. *Γ.*

737. *ἴστω Γ.* *ἴθ' ἡ* libri. *ἴθι* Ald. Correxit Faber. *κομώτρια* B. *κομμότρια Γ.*

741. *νύκτωρ* R. Suidas in *ὄρθριος νόμος*. Dind. Bergk. ("Fortasse rectius," Mein.) *νυκτῶν* B. M. *Γ.* Ald. Br. Bekk. "Formula illa in *ἀώριον νύκτωρ* corrupta in Bekkeri Anecd. p. 476, 11. Quod Suidas in *ἀωρία* citavit sine nomine scriptoris *ἀωρὶ τῶν νυκτῶν*, ad locum Aristophanis male retulit Kusterus. Id ex Procopio sumptum esse potest. cujus vide Bell. Gotth. p. 473 a. et 486 d. Idem scriptor *ἀωρὶ νύκτωρ* quoque dixit Histor. arc. p. 39 a." (Dind.). Aut *νύκτωρ* aut *τῶν νυκτῶν* hic conveniret, non *νυκτῶν*.

742. *ὁ* om. B. *Γ.* *λαβὼν* vulg. Imo *λαχών*, vel *φέρων* (cf. 851. *ὁ τὴν μάζαν φέρων*. et ad 305), vel *ἔχων* (Av. 864. *ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων;*). *Λαχὼν* conjicit etiam Meinekius. Intelligitur autem *ἡ σκάφη* quae ut in pompa *σκαφηφόρος* comice fingitur, ut paullo supra *κιναχύρα κανηφόρος, χύτρα διφροφόρος, ὑδρία ὑδριαφόρος*. Vulgata sensu cassa est.

κόμιζε, τοὺς θαλλοὺς καθίστη πλησίον,
καὶ τὼ τρίποδ' ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον.
Τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε.
ΑΝ. Β. Ἐγὼ καταθήσω τἀμά; κακοδαίμων ἄρα
ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.
Μὰ τὸν Ποσειδῶ οὐδέποτέ γ', ἀλλὰ βασανιῶ
πρώτιστα τοῦτο πολλάκις καὶ σκέψομαι.
Οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἱδρῶτα καὶ φειδωλίαν
οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἀποβαλῶ
πρὶν ἂν πύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει.
Οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται;
πότερον μετοικιζόμενος ἐξενήνοχας
αὔτ', ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων;
ΑΝ. Α. Οὐδαμῶς.
ΑΝ. Β. Τί δῆτ' ἐπὶ στοίχου 'στὶν οὕτως; Οὔτι που

προΐτω vulg. Reponendum, ni fallor, πρόϊθι, ut mox κόμιζε, καθίστη, ἐξένεγκε, et supra χώρει, ἔξιθι, ἴστω, ἴθι, ἔξιθι. Cf. ad Ach. 242. προΐτω 'ς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἡ κανηφόρος. Vel προϊὼν τὰ χηρία | κόμιζε. Non constat autem utrum eadem persona τὴν σκάφην et τὰ χηρία portet.

743. τοὺς θαλλούς] καὶ θαλλοὺς Scal. Bentl. Fab.

744. τὼ R. Γ. Ald. τὸν B. Cf. 787.

746. ἄλλος φειδωλὸς praef. in M. R. Γ. ἀνὴρ in B. Ald. vulg. ΑΝΗΡ Β. Dind. ΧΡΕΜΗΣ Beer. Mein. καταθήσω] Fort. καταθῶ δή. Legitur καταθῶ Pac. 1214.

747. ἀνὴρ om. Ald. Unde νὴ Δί' supplebat Scal.

748. γ' οὐδέποτ' B. R. Γ. Ald. Br. Bekk. οὐδέποτέ γ' Pors. Elmsl. ad Ach. 127. Dind. etc. Cf. Lys. 252. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτέ γ'· ἄλλως γὰρ ἂν etc. Vesp. 163. μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδέποτέ γε.

749. πρώτιστον αὐτὰ vulg. Correxi πρώτιστα τοῦτο.

751. οὕτως add. R. Suidas in οὐδὲν πρὸς ἔπος et οὑτοσί. Kust. Br. Bekk. Dind. etc. om. B. M. Γ. Ald. Non male potuisset suppleri etiam ἔγωγ'. ἐκβαλῶ vulg. Dedi ἀποβαλῶ. Cf. 811. 907. Nub. 1256. προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτά. Vesp. 19. 22. 1312. Saepe in libris confunduntur ἐκ et ἀπό.

752. πρὶν ἐκπύθωμαι libri et vulg. πρὶν ἂν ἐκπύθωμαι Pors. Dind. Mein. πρὶν ἂν πύθωμαι Elmsl. ad Med. 215. Omissum ἂν non posse defendi exemplo ex anapaestis tetrametris petito v. 629. vere monet Dind. Cf. ad 629. Ran. 1281. Vulgatam defendit Reisig. Conj. p. 65, cui tragicum haec colorem habere videntur. (Sic πρὶν — ἐκμάθῃ Eur. Med. 222.) Defendit etiam Herm. Opusc. IV. p. 105. Qu. πρὶν ἐκπυθέσθαι, vel πρὶν (πρίν γ') ἂν πύθωμαι.

756. οὕτως B. R. Γ. Iunt. Scal. οὗτος M. Ald. οὔ τι μὴ vulg. οὔ τί που

Ἱέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε;
ΑΝ. Α. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
ἐς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους.
ΑΝ. Β. Μέλλεις ἀποφέρειν;
ΑΝ. Α. Πάνυ γε.
ΑΝ. Β. Κακοδαίμων ἄρ' εἶ
νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα.
ΑΝ. Α. Πῶς;
ΑΝ. Β. Πῶς; ῥᾳδίως.
ΑΝ. Α. Τί δ'; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ;
ΑΝ. Β. Ποίοισιν, ὦ δύστηνε;
ΑΝ. Α. Τοῖς δεδογμένοις.
ΑΝ. Β. Δεδογμένοισιν; ὡς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα.
ΑΝ. Α. Ἀνόητος;
ΑΝ. Β. Οὐ γάρ; ἠλιθιώτατος μὲν οὖν
ἁπαξαπάντων.

Br. Dind. εἴ τι μὴ (sine interrogatione, nisi forte) conj. Mein. "Fort. εἰπέ μοι cum Fritzsch.", Bergk. Quum Priscianus hoc ut geminatae negationis exemplum adducat, Hermannus (ad Eur. Iph. T. 904.) scribendum censet, sine interrogatione, οὔ τι μὴ — πομπὴν πέμπετε, quasi constructio sit οὐ δεινὸν μὴ — πέμπετε. Sed hujusmodi locutionis nullum alibi exstat exemplum. "οὔ τι μὴ insolenter dictum eo significatu quo ἆρα μή dici solet. Recte fortasse Brunckius οὔ τί που. Nam μή ex glossemate esse potest: vid. ad Nub. 1260. Vulgata scriptura utitur Priscianus 18. p. 1196." (Dind.). Venit istud μή, ni fallor, ex gl. μὴ οὖν vel μὴ ἆρα (cf. ad Nub. 1260). Verum videtur οὔτι που. Cf. Pac. 1211. Lys. 354. Ran. 522.

757. πομπὴν πέμπετε B. R. Γ. πομπὴ πέμπεται Iunt. 2. Br. M. Ald. πομπὴ πέμπετε Iunt. 1. et Priscian.

758. Interpolata haec censet Mein. "Mirum enim videri debet Chremetem postea demum, ubi vicinus rursus novarum legum mentionem injicit, ea de re mirari; hic autem solum illud ἀποφέρειν urgere, quasi de legibus nil audivisset." ἀλλ' ἀποφέρειν B. Ald. ἀλλὰ φέρειν R. Γ.

759. Fortasse spurium censet Mein. ἐς B. R. Γ. εἰς Ald. δεδιδαγμένους B. διδαγμένους Γ.

760. Bergkius conj: ΑΝ. Β. κακοδαίμων, ἀρεῖς; ΑΝ. Α. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἀποίσω. ΑΝ. Β. δαιμονᾷς.

761. πῶς; ῥᾳδίως] πῶς om. B. Corrupta haec videntur Bergkio, lacunosa Meinekio, quare non video. Offendere non debet πῶς pro usitatiori ὅπως positum. Cf. ad Av. 608.

762. με] γε B. om. Γ.

ΑΝ. Α. Ὅτι τὸ ταττόμενον ποιῶ;
ΑΝ. Β. Τὸ ταττόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σώφρονα;
ΑΝ. Α. Μάλιστα πάντων.
ΑΝ. Β. Τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον.
ΑΝ. Α. Σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοεῖ;
ΑΝ. Β. Φυλάξομαι,
πρὶν ἄν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὅ τι βουλεύεται.
ΑΝ. Α. Τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
τὰ χρήματ' εἰσίν;
ΑΝ. Β. Ἀλλ' ἰδὼν πεισθήσομαι.
ΑΝ. Α. Λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς.
ΑΝ. Β. Λέξουσι γάρ.
ΑΝ. Α. Καί φασιν οἴσειν ἀράμενοι.
ΑΝ. Β. Φήσουσι γάρ
ΑΝ. Α. Ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'.
ΑΝ. Β. Ἀπιστήσουσι γάρ.
ΑΝ. Α. Ὁ Ζεύς σέ γ' ἐπιτρίψειεν.
ΑΝ. Β. Ἐπιτρίψουσι γάρ.
Οἴσειν δοκεῖς τιν' ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει;
Οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστὶν, ἀλλὰ λαμβάνειν
ἡμᾶς μόνον δεῖ νὴ Δία· καὶ γὰρ οἱ θεοί.

766. ποῶ Γ.

767—768. τὸ ταττ. — πάντων] Haec omnia Ἀνδρὶ Α. continuabantur. Post Tyrwhittum correxit Dind.

767. ποεῖν Γ.

769. οὐ] οὐδὲ R. διανοῇ B.

770. πρὶν ἄν γ' R. Ald. πρίν γ' ἂν Γ. πρίν περ ἂν ἴδω B. Cf. ad Ach. 176. ὅ τι (τι in ras.) περ B. βουλεύεται R. Ald. βούλεται B. Γ.

771. Qu. τί δ' ἄλλο γ' —; Quae solennis formula est. V. ad Nub. 1495. Sed cf. Pl. 1172.

772. ἐπειθόμην vulg. Mein. ἂν ἐπιθόμην Br. Dind. (I. e. credidissem, quod parum huic loco convenit.) Cf. ad Ran. 1376. Nub. 73. Reponendum videtur πεισθήσομαι, ut in Soph. Phil. 624. Vulgatam aegre defendas. Confer tamen 255. τούτῳ μὲν εἶπον. Ubi vide adnot.

773. λέξουσι Ald. λέγουσι B. M. R. Γ.

774. καὶ φασὶν Γ.

775. ἀπολεῖς] ἀπόλοι' Reisk. πάντ' Ald. πάντα R. σύ γε B. om. Γ.

776. σέ γ' B. R. Γ. σ' Ald.

777. ὅστις] ὃς B.

779. ἡμᾶς] ὅμως B. νὴ Δία B. Γ. vulg. Bergk. Mein. νὴ δί' (sic)

Γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων·
ὅταν γὰρ εὐχώμεσθα διδόναι τἀγαθὰ,
ἕστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπτίαν,
οὐχ ὥς τι δώσοντ', ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.
ΑΝ. Α. Ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἔα με τῶν προὔργου τι δρᾶν.
Ταυτὶ γάρ ἐστι συνδετέα. Ποῦ μοὖσθ' ἱμάς;
ΑΝ. Β. Ὄντως γὰρ οἴσεις;
ΑΝ. Α. Ναὶ μὰ Δία καὶ δὴ μὲν οὖν
τωδὶ ξυνάπτω τὼ τρίποδε.
ΑΝ. Β. Τῆς μωρίας,
τὸ μηδὲ περιμείναντα τοὺς ἄλλους ὅ τι
δράσουσιν εἶτα τηνικαῦτ' ἤδη —
ΑΝ. Α. Τί δρᾶν;
ΑΝ. Β. ἐπαναμένειν, ἔπειτα διατρίβειν ἔτι.
ΑΝ. Α. Ἵνα δὴ τί;
ΑΝ. Β. Σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις
ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξειεν γαλῆ,

R. νὴ Δί Dind. Vide ad Eq. 319. Sic autem interpungitur in B. Γ., δεῖ. νὴ Δία καὶ γὰρ —. οἱ om. Γ.

780. τῶν add. R. Ald. om. B. Γ. τε libri et Ald. γε Reisk. Br. etc. τῶν ἀγαλμάτων R. Reisk. Bekk. Dind. καὶ τἀγάλματα B. Γ. καὶ (om. ἀγαλμάτων) Ald. Ita Faber: γνώσει δ' ἀπὸ τῶν ἱερῶν τε (ex sacris) τῶν τ' ἀγαλμάτων.

781. εὐχώμεθα Γ.

782. τὴν χεῖρ'] χεῖραν B.

783. δώσοντες B. Γ. ὅπως] ὡς B. M.

784. ὁ pro ὦ Γ. ἀνδρῶν] ἀνδρῶν σύ γε B. ἔα libri et vulg. ἃ scribendum censet Dind. Ἔα monosyllabum hic est, ut in Th. 176. Nub. 932. Cf. ad Av. 1495. με om. B. Γ. et τῶν B. προύγου (sic) Γ.

785. γὰρ ἔστι Γ. συνδετέα B. Γ. Br. συνδοτέα R. Ald. μοὔσθ' Ald. μοῦσθ' B. Γ. μοι 'σθ' Br. μοὖσθ' Dind. συνδετέα μοι· ποὖσθ' [ποῦ 'σθ'?] ἱμάς; Elmsl. n. ms. Correctio probabilis. ἱμὰς R. Ald. ἡμᾶς B. Γ.

786. καὶ δὴ μὲν οὖν] Fort. καὶ δὴ γὰρ οὖν. Virgulam post Δία delevi. Cf. ad Vesp. 1324.

787. τῶδι Γ.

788. τὸ δὲ μὴ Γ. B. Γ. παραμείναντα B. Γ.

790. ἔπειτα fortasse alteri tribuendum et per interrogationem efferendum censet Mein.

791. γένηται Γ.

792. διάξειεν B. R. Bentl. διίξειεν Γ. Ald. γαλὴ Γ.

παύσαιντ' ἂν ἐσφέροντες, ὤμβρόντητε σύ.
ΑΝ. Α. *Χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἄν, εἰ μὴ 'χοιμ' ὅποι*
ταῦτα καταθείην.
ΑΝ. Β. *Μὴ γὰρ οὐχ ὅπου λάβῃς.*
Θάρρει, καταθήσεις, κἢν ἔνης ἔλθῃς.
ΑΝ. Α. *Τιή;*
ΑΝ. Β. *Ἐγᾦδα τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχύ,*
ὅττ' ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνουμένους.
ΑΝ. Α. *Οἴσουσιν, ὦ τᾶν.*
ΑΝ. Β. *Ἣν δὲ μὴ 'νέγκωσι, τί;*

793. *ἂν*] *ἄρ'* R. *εἰσφέροντες* libri et vulg. *ἐσφέροντες* Dind. Mein. *ὠμβρότητε* B. *ὦ 'μβρότητε* Γ.

794. *γοῦν* B. Ald. *γ' οὖν* R. Γ. *τἂν* Elmsl. ad Ach. 323, collatis similibus locis, Av. 225. *δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ'*. Eccl. 650. *δεινὸν μέντἂν ἐπεπόνθη*. Thucyd. 3, 13. *πάθοιμεν τἂν δεινότερα*. Plat. Gorg. 315 C. *δεινὰ μέντἂν πάθοις*. Cf. ad Lys. 1098. Qu. *γάρ* Cf. Ach. 71. *σφόδρα γὰρ ἐσωζόμην ἐγὼ —*. Saepe confunduntur particulae *γὰρ* et *γοῦν*. (Sed cf. 806.) Vel *χαρίεντά γ' ἂν* etc. Cf. 190. *χαρίεντά γ' ἂν | ἔδρασας, εἰ ταῦτ' εἶπας* etc. Pl. 849. *χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων*. Av. 1401. *χαρίεντά γ' ἐσοφίσω*. Supra 95. *οὐκοῦν καλά γ' ἂν πάθοιμεν —*. *εἰ μάχοιμ'* B. *εἰ μὴχοιμ'* Ald. *εἰ μὴ 'χοιμ'* (vel *σχοίμ'*) Bentl.

795. *ταῦτα*] Numerosius foret *ταυτί*. Cf. ad Pl. 1157. *καταθείην* (ni fallor) B. Γ. Br. *καταθείμην* R. Ald. *μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι* libri et vulg. Latet haud dubie menda. Scribendum forsan *μὴ γὰρ οὐχ ὅπου λάβῃς*, i. e. "timendum est ut habeas ubi capere possis." Ellipsis sic supplenda: *δέδοικα γὰρ μὴ οὐκ ἔχῃς ὅπου λάβῃς*. Vel *μὴ γὰρ οὐχ ὁπόθεν λάβῃς*. Vel *μὴ οὐχ ὅπου* (*ὁπόθεν*) *λάβῃς μὲν οὖν*. Vel *μὴ γὰρ οὐ λάβῃς ποθέν* (vel *πάλιν*). Nisi interrogatiive haec efferenda sunt, *μὴ γὰρ οὐκ ἔχῃς* (sc. *ὅποι καταθῇς*) *φοβεῖ;* Vereris enim ne non habeas quorsum deponas? Sed valde incerta est emendatio hujus loci. *λάβοις* vulg. Dind. *λάβῃς* Heind. ad Phaed. p. 36. Mein. *ὅποι*] *ὅπου* Lenting.

796. *κἂν* vulg. Dedi *κἢν* (*καὶ ἥν*). *ἔνης* R. Γ. Ald. vulg. *ἕνης* Γ. pr. Bergk. *ἔνην* B. Fort *ἐς ἔνην* Cf. Ach. 172. Nub. 1134.

797. *ἐγ' ᾦδα* Γ. *χειροτονοῦντας μὲν ταχὺ* R. Suid. in *ἔνη*. Bekk. Dind. Bergk. Mein. *χειροτονοῦντας μὲν ταχεῖς* B. Γ. Ald. Br. Unde corrigendum suspicor *χειροτονεῖν ὄντας ταχεῖς*. Cf. Soph. Oed. R. 617. *φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς*.

799. *ὦ τᾶν* Γ. Ald. Dind. *ὦ τὰν* B. R. (?) Bergk. *μὴ κομίσωσι* libri et vulg. Bergk. Dind. Mein. Ratio postulat ut reponatur non quod voluit Tyrwhittus *οἴσωσι*, sed *'νέγκωσι;* id quod conjiciunt Elmsleius ad Tyrwh. Conj. nescioquis vir doctus H. L. in Class. Journ. XXXII. 42. et Holden. *Κομίσωσι* invectum ex v. prox. seq.

ΑΝ. Α. Ἀμέλει κομιοῦσιν.
ΑΝ. Β. Ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
ΑΝ. Α. Μαχούμεθ' αὐτοῖς.
ΑΝ. Β. Ἢν δὲ κρείττους ὦσι, τί;
ΑΝ. Α. Ἄπειμ' ἐάσας.
ΑΝ. Β. Ἢν δὲ πωλῶσ' αὐτὰ, τί;
ΑΝ. Α. Διαρραγείης.
ΑΝ. Β. Ἢν διαρραγῶ δὲ, τί;
ΑΝ. Α. Καλῶς ποιήσεις.
ΑΝ. Β. Σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν;
ΑΝ. Α. Ἔγωγε· καὶ γὰρ τοὺς ἐμαυτοῦ γείτονας
δρῶ φέροντας.
ΑΝ. Β. Πάνυ γ' ἂν, οἶμ', Ἀντισθένης
αὐτοῖς ἐνέγκοι· πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.
ΑΝ. Α. Οἴμωζε.
ΑΝ. Β. Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
αὐτοῖσιν εἰσοίσει τί;
ΑΝ. Α. Πλεῖν γε Καλλίου.
ΑΝ. Β. Ἄνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.
ΑΝ. Α. Δεινόν γε λέγεις.

800. Hunc v. secludunt Bergk. Mein. ἢν — αὐτοῖς. αν. β. om. B. Γ. ἢν δὲ μὴ κομίσωσι libri et vulg. ἢν δὲ κωλύσωσι Dobr. Mein. Dind. "ἢν δὲ μὴ κομίσωσι ex superiore versu repetitum videri potest." (Dind.)

802. om. B. Γ. ἄπειμ'] ἄπει μ' —; Tyrwhitt. Fritzsch. Bergk.

804. σὺ δ' ἐπιθυμήσεις] Suspectum. Qu. σὺ δέ τι (810) μέλλεις ἐσφέρειν; vel σὺ δέ τι διανοεῖ φέρειν; vel σὺ δὲ τὰ σ' ἐπινοεῖς φέρειν;

806. πάνυ γ' ἂν οὖν vulg. Quod vix rectum videtur. Corrigendum suspicor πάνυ γ' ἂν, οἶμ', Ἀντισθένης.

807. αὔτ' εἰσενέγκοι libri et vulg. (Cf. Pl. 503.) αὐτοῖς ἐνέγκοι conj. Mein. Quod et ipse conjeceram. Cf. 777. οἴσειν δοκεῖς τιν' —; 804. 806. 810.

810. αὐτοῖσιν] ἀστοῖσιν conj. Bergk. αὐταῖσιν Lenting. εἰσοίσει τί πλείω Ald. εἰσοίσει τί πλεῖον B. Br. εἰσοίσει τι: πλείω R. εἰσοίσει. Α. τί; Β. πλείω Faber. εἰσοίσει τι; ΑΝ. Α. πλείω Bergk. Dind. Mein. Recte. πλείω M. R. Γ. (supr. ον) Ald. vulg. πλεῖον B. Cf. ad Pac. 1081. Malim πλεῖν γε, yes more than Callias. Postulatur enim omnino particula. Cf. Av. 178. εἶδές τι; Β. τὰς νεφέλας γε —.

811. ὠ'νθρωπος B. ὤνθρωπος M. R. Γ. ἄνθρωπος Dind. etc.

812. δεινά γε vulg. Bergk. Dind. δεινόν γε Reisig. C. p. 216. δεινὸν Cobet. Mein. Praestat δεινόν γε, quum sequatur τί δεινόν; Cf. ad Lys. 499.

ΑΝ. Β. *Τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ ὁρῶν*
ἀεὶ τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα.
Οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' οὔδοξε, τὸ περὶ τῶν ἁλῶν;
ΑΝ. Α. *Ἔγωγε.*
ΑΝ. Β. *Τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκείνους ἡνίκα*
ἐψηφισάμεθ' οὐκ οἶσθα;
ΑΝ. Α. *Καὶ κακόν γέ μοι*
τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο. Πωλῶν γὰρ βότρυς
μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων,
κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα·
ἔπειθ', ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον,
ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ μὴ δέχεσθαι μηδένα
χαλκὸν τὸ λοιπόν· ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.
ΑΝ. Β. *Τί δ'; ἔναγχος οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὤμνυμεν*
τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει
τῆς τετταρακοστῆς, ἣν ἐπόρισ' Εὐριπίδης·
κεὐθὺς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην·

813. *ἀεὶ* R. (?) Br. Bekk. etc. *αἰεὶ* Γ. B. Γ. Ald. *γιγνόμενα* R. (?) Br. Bekk. etc. *γινόμενα* B. Γ. Ald.

814. *ἐκεῖνα* Γ. *οὐδοξε* (sic) R. *οὔδοξε* (del. *οὔ*, ut vid.) Γ. *ἅ"δοξε* B. Idem *τὰ* pro *τό*.

816. *ἐψηφισάμεσθ'* R. Ald. Bergk. *ἐψηφισάμεθ'* B. Iunt. 2. Br. Dind. *ἐψηφισάμεθα* Γ.

821. *ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ* R. Ald. *ἐνέκραγε κῆρυξ* B. *ἐνέκραγε κήρυξ* Γ.

,822. *χαλκοῦν* libri et Suid. in *ὑπέχοντος*. vulg. *χαλκὸν* codex Poll. IX. 93. Dind. Mein.

823. *τὸ δ' ἔναγχος* libri et vulg. Corrigendum, *τί δ'; ἔναγχος* etc. Cf. 135. *τί δ'; οὐ πίνουσι —;* 525. *τί δ'; οὐχὶ βινεῖταί γυνὴ —;* 762. *τί δ'; οὐχὶ πειθαρχεῖν — δεῖ;* Nub. 481. *τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διανόει —;* Ran. 73. *τί δ'; οὐκ Ἰοφῶν ζῇ;* 798. *τί δέ; μειαγωγήσουσι* etc. Pl. 172. *τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς;* 1150. Plat. Alc. II. 144. B. *τί δέ; τὸν Ὀρέστην δοκεῖς —;* Phaedr. 234 E. *τί δέ; καὶ ταύτῃ δεῖ* etc. Dem. p. 369. *τί δ'; οὐ τριήρεις —;* p. 435. p. 660. p. 777. p. 797. etc. Eur. Bacch. 654. Quod si forte verum est *τὸ δ' ἔναγχος*, conferre licebit Isae. VI. 16. *τὸ δ' ὕστερον —*, et interpretari A n d a s t o t h a t r e c e n t a f f a i r. *ἡμεῖς* add. codices. Kust. etc. om. Ald. Unde Scaliger: *τί δ'; οὐκ ἔναγχος τοὐθ' ἅπαντες ὤμνυμεν —;* Porsonus *τὸ δ' ἔναγχος οὐχ ἀπαξάπαντες ὤμνυμεν.*

824. *τῆς τεσσαρακοστῆς* libri et Ald. *τῆς τετταρακοστῆς* Br. Qu. *ἀπὸ τετταρακοστῆς*. Sed vereor ut omitti queat articulus.

825. *ἐπόρισ'* B. R. Γ. Scal. Be. Br. *εὐπόρισ'* Ald.

826. *καὐθὺς* B. M. R. Γ. Ald. *κεὐθὺς* Γ. corr. Kust.

ὅτε δὴ δ᾽ ἀνασκοπουμένοις ἐφαίνετο
ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ τὸ πρᾶγμ᾽ οὐκ ἤρκεσε,
πάλιν κατεπίττου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην;

ΑΝ. Α. *Οὐ ταυτὸν, ὦ τᾶν. Τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν,*
νῦν δ᾽ αἱ γυναῖκες.

ΑΝ. Β. *Ἄς γ᾽ ἐγὼ φυλάξομαι*
νὴ τὸν Ποσειδῶ μὴ κατουρήσωσί μου.

ΑΝ. Α. *Οὐκ οἶδ᾽ ὅ τι ληρεῖς. Φέρε σὺ τἀνάφορον ὁ παῖς.*

ΚΗΡΥΚΑΙΝΑ.

Ὦ πάντες ἀστοί· νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ᾽ ἔχει·
χωρεῖτ᾽, ἐπείγεσθ᾽ εὐθὺ τῆς στρατηγίδος,
ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις
φράσῃ καθ᾽ ἕκαστον ἄνδρ᾽ ὅποι δειπνήσετε·
ὡς αἱ τράπεζαί γ᾽ εἰσὶν ἐπινενησμέναι
ἀγαθῶν ἁπάντων καὶ παρεσκευασμέναι,

827. *ὅτε δὴ δ᾽* B. M. Γ. Bentl. Pors. Br. *ὅτε δῆθ᾽* R. *ὅτε δ᾽ ἡ δ᾽* Ald. Cf. 195. 315. etc. *ἐφαίνετο* R. Ald. *ἐμαίνεται* B. *ἐμφαίνεται* Γ. Unde corrigendum fortasse suspiceris *ἐνεφαίνετο*.

828. *ἤρκεσεν* vulg. Mein. *ἤρεσεν* Scal. Dind. Dedi *ἤρκεσε*.

829. *κατεπίπτου* Γ.

830. *ταυτὸν* B. Γ. Ald. *ὦ τὰν* B. Γ. Ald.

831. *ἅς γ᾽* B. Γ. Ald. Br. Bekk. Both. *ἅς* R. Dind. Bergk. Mein. Male.

832. *κατουρήσωσι* B. Ald. *κατουρήσουσι* M. R. Γ. Unde *Ποσειδῶ. οὐ μὴ κατουρήσουσι* (!) conj. Mein.

833. *τἀνάφορον* R. Ald. *τἀνόφορον* B. Γ.

834. *ΚΗΡΥΞ* libri et vulg. Dind. *ΚΗΡΥΚΑΙΝΑ* Fab. Both. Mein.

836. *ἡμῖν* B. R. Ald. *ὑμῖν* Γ. (qu.) Fab. Br. *ἡ τύχη*] *εἰ τύχοι* R.

837. *φράσει* R. *ὅποι* M. R. Γ. Ald. Both. *ὅπου* B. Br. Dind. Bergk. Mein. Cf. ad 794. *ὅποι ταῦτα καταθείην*. Av. 45. Retinui *ὅποι*. Cf. 684—686.

838. *ἐπινενασμέναι* libri et Suid. h. v. Ald. Bekk. Bergk. *ἐπινενησμέναι* Br Mein. *ἐπινενημέναι* hodie Dind. Brunckii conjecturam confirmat Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 13, 24. *ἀγαθῶν πάντων ἐπινένηται ἡ τράπεζα: ἀντὶ τοῦ ἐπισεσώρευται, μεμέστωται.* Cf. ad Nub. 1203, ubi libri partim *νενασμένοι*, partim *νενησμένοι*. Per figuram mensae dicuntur *ἐπινενησμέναι ἀγαθῶν* pro eo quod proprie diceretur *ἀγαθὰ ἐπινενησμένα ἐπὶ τῶν τραπεζῶν*. Cujusmodi est Theocriti illud 5, 128. *ἁ παῖς ἀνθ᾽ ὕδατος τᾷ κάλπιδι κηρία βάψει.* Ita nos dicimus, tables piled up with good things, et good things piled up on tables. Fort. *ἐπισεσαγμέναι*, vel *ἐπινεναγμέναι*. Joseph. Bell. Jud. 1, 13. *πᾶσα οἰκία ὁπλιτῶν νέναχτο* (*ἐνέναχτο?*). Cf. ad 840.

κλῖναί τε σισυρῶν καὶ δαπίδων σεσαγμέναι.
Κρατῆρας ἐγκιρνᾶσιν, αἱ μυροπώλιδες
ἑστᾶσ' ἐφεξῆς, τὰ τεμάχη ῥιπίζεται,
λαγῷ' ἀναπηγνύασι, πόπανα πέττεται,
στέφανοι πλέκονται, φρύγεται τραγήματα,
χύτρας ἔτνους ἕψουσιν αἱ νεώτεραι·
Σμοῖος δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων

840. *κλίναι* R. *Γ.* *νενασμέναι* libri et vulg. Mein. *νεναγμέναι* Dind. *ἐστρωμέναι* (*σισύραις καὶ δάπισιν*) conj. Kust. *κεκασμέναι* (Eq. 685.) conj. Both. *σεσαγμέναι* conj. Mein. Idem ipse conjeceram. Cf. Pher. II. 344. *τὴν γαστέρ' ἤων κἀχύρων σεσαγμένος*. Plat. com. II. 650. *πτίλων σεσαγμένος*. Aesch. Ag. 627. *πημάτων σεσαγμένον*. Polyb. I. 19. 13. *φορμοὶ ἀχύρων σεσαγμέναι*. Lucian. Herm. 65. *κεράμιον ψάμμῳ* (qu. *ψάμμου*) *σεσαγμένον*. Eubul. III. 227. *τῶν πράσων — ἔσαττον τὰς γνάθους*. Eupolis ap. Poll. X. 91. *ἀλλὰ τὰς κοίτας γ' ἔχουσι πλουσίως σεσαγμένας*. Confer tamen Theocr. IX. 9. *ἔντι δέ μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν στιβὰς, ἐν δὲ νένασται | λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα*. Ex quo loco reponendum hic conjicias *νενασμένων* (sc. *ἐπινενησμέναι*). Cf. ad 838. Similiter Nonnus Dion XIV. 240. *λαιῇ μὲν κέρας εἶχε βεβυσμένον ἡδέος οἴνου*.

841. *κρατῆρα συγκιρνᾶσιν* R. Ald. *κρατῖνα συγκιρνᾶσιν* B. M. *Γ.* *κρατῆρας οὓς κιρνᾶσιν αἱ μυροπώλιδες, ἑστᾶσ' ἐφεξῆς* Pors. ad Orest. 1645. Bekk. *κρατῆρας ἐγκιρνᾶσιν* Dawes. Br. Dind. Mein. Dein *αἱ μυροπώλιδες* ad *ἐγκιρνᾶσιν* refert Brunck., ad *ἑστᾶσ'* Lenting. Dind.

842. *ἑστᾶσ'* R. *Γ.* Scal. Pors. Elmsl. ad Ach. 178. Dind. Bergk. Mein. *ἱστᾶσ'* B. *ἑστῶσ'* M. Ald. *ἱστᾶσί τ'* Br.

843. *λαγὼ* (sic) *Γ.* *ἀναμιγνύουσι* B. *πόπανα*] Athenaeus III. p. 110. *μνημονεύει δὲ τοῦ λαγάνου Ἀριστοφάνης ἐν Ἐκκλησιαζούσαις φάσκων* "*λάγανα πέττεται.*" Memoriae errore, ut videtur. DIND.

844. *φρύγεται* R. Scal. Kust. *φρύσσεται* B. *φρύγονται Γ.* Ald.

845. *ἕψουσιν Γ.* *αἱ νεώταται* libri et vulg. Dind. *αἱ νεώτεραι* Both. Mein. Lenting. ad Med. 67. Recte. Cf. ad Eq. 604. *οἱ νεώτεροι* (*νεώτατοι* male R. Dind.). Nub. 115. Lys. 20. Cf. Eccl. 473. *τῶν γεραιτέρων*. 1019. *ταῖς πρεσβυτέραις*. 940. *πρεσβυτέραν*. Nub. 1392. *τῶν νεωτέρων*. 1395. *τῶν γεραιτέρων*. Lys. 177. *ταῖς πρεσβυτάταις* (*-τέραις?*) *γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν*. Ach. 286. *ὠχαρνέων γεραίτατοι* (*γεραίτεροι?*). Thuc. II. 21. *ὃ οὔπω ἑωράκεσαν οἵ γε νεώτεροι, οὐδ' οἱ πρεσβύτεροι πλὴν* —. Dem. p. 1452. *ὑμεῖς τοίνυν οἱ πολλοὶ, καὶ μάλισθ' οἱ πρεσβύτατοι* (*-τεροι O.*). p. 1383. *αἱ μεν σωφρονέσταται* (*-τεραι* jure Reisk.) *τῶν γυναικῶν*. Isocr. Or. XV. § 187. *τοὺς νεωτέρους*. ibid. *τοῖς νεωτέροις*. Pherecr. *Γρ.* Fr. V. *αἱ γεραίτεραι*. Eur. Med. 67. *παλαίτεροι* (*παλαίτατοι* male mss.).

846. *σμοιὸς* R. Ald. Suid. h. v. Br. *σμυὸς* B. *Γ.* Cf. ad Th. 392. *Σμοῖος* Dind. Bergk. Mein. V. Dind. in Steph. Thes. s. v. *Βοῖος*.

τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλια.
Γέρων δὲ χωρεῖ, χλανίδα καὶ κονίποδε
ἔχων, καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου·
ἐμβὰς δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐρριμμένος.
Πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὡς ὁ τὴν μᾶζαν φέρων
ἕστηκεν· ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.

ΑΝ. Β. Οὔκουν βαδιοῦμαι δῆτα. Τί γὰρ ἕστηκ' ἔχων
ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;
ΑΝ. Α. Καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθεὶς τὴν οὐσίαν;
ΑΝ. Β. Ἐπὶ δεῖπνον.
ΑΝ. Α. Οὐ δῆτ', ἤν γ' ἐκείναις νοῦς ἐνῇ,
πρὶν ἄν γ' ἀπενέγκῃς.
ΑΝ. Β. Ἀλλ' ἀποίσω.
ΑΝ. Α. Πηνίκα;
ΑΝ. Β. Οὐ τοὐμὸν, ὦ τᾶν, ἐμποδὼν ἔσται.
ΑΝ. Α. Τί δή;
ΑΝ. Β. Ἑτέρους ἀποίσειν φήμ' ἔθ' ὑστέρους ἐμοῦ.
ΑΝ. Α. Βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅμως;

847. τρύβλια B. M. R. Γ. Ald. Bergk. Dind. Mein. τρυβλία Br.

848. γέρων vulg. Bo. Γέρων Dind. Mein. Bergk. "Γέρων nomen proprium exstat in inscriptione apud Boeckh. 1. 490. Olim conjeceram Γέρης (ex v. 932). Th. Bergkius aliquando de Πέρων cogitabat, memorato apud Athen. 15. p. 689. 690." (Dind.). κονίποδα libri et schol. κονίποδας Br. Mein. Imo legendum κονίποδε, ut ἐμβάδ' ἔχων v. 633. Et sic hodie Dind.

849. καχάζων B. R. Γ. Br. καγχάζων Ald. κιχλίζων Kust. Fortasse recte: usurpatur enim κιχλίζειν de effuso et lascivo risu. V. Nub. 983. 1073. νεανίδου B. Γ.

851. ὁ om. Ald. μᾶζαν B. R. (?) Bekk. etc. μάζαν Γ. Ald.

852. διοίγνετε M. Fort. διοίγετε. Vide schol. Sed ἀνοιγνυμένων legitur Eq. 1326.

853. οὐκοῦν B. R. Ald. οὔκουν Γ.

854. ταῦτα τῇ πόλει B. Ald. τῇ πόλει ταῦτα Γ. τῇ πόλει ταυτὶ (in ras.) B.

855. κυ. (i. e. κῇ.) Ald. ΑΝ. (aut ΑΝ. Β.) Bentl. Tyrwh. Br. Bekk. etc.

857. πρίν γ' ἂν B. Bentl. Br. Bekk. πρίν γ' (om. ἂν) M. R. Γ. Ald. πρὶν ἄν γ' Pors. Mein. Bergk πρὶν ἂν Dind. Cf. ad Ach. 176. Nub. 267. ἀπενέγκῃς B. R. ἀπενείκῃς M. Ald. ἀπὸ νίκης Γ. πηνίκα B. R. Fab. ὁπηνίκα Γ. Ald.

858. ὦ τᾶν Γ. Ald. Dind. Mein. ὦ τὰν B. R. (?) Bekk. Bergk. ὦ 'τὰν Br. ἐμποδῶν Γ. (ut vid.). τί δή] Malim τί δαί. Qu. τιή.

860. ὅμως B. R. Γ. Fab. ὅπως Ald.

ΑΝ. Β. Τί γὰρ πάθω;
τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν
τοὺς εὖ φρονοῦντας.
ΑΝ. Α. Ἢν δὲ κωλύσωσι, τί;
ΑΝ. Β. Ὁμόσ' εἶμι κύψας.
ΑΝ. Α. Ἢν δὲ μαστιγῶσι, τί;
ΑΝ. Β. Καλούμεθ' αὐτάς.
ΑΝ. Α. Ἢν δέ γ' ἀπελαύνωσι, τί;
ΑΝ. Β. Ἐπὶ ταῖς θύραις ἑστὼς —
ΑΝ. Α. Τί δράσεις; εἰπέ μοι.
ΑΝ. Β. τῶν ἐσφερόντων ἁρπάσομαι τὰ σιτία.
ΑΝ. Α. Βάδιζε τοίνυν ὕστερος· σὺ δ', ὦ Σίκων
καὶ Παρμένων, αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.
ΑΝ. Β. Φέρε νυν ἐγώ σοι ξυμφέρω.
ΑΝ. Α. Μὴ μηδαμῶς.
Δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι,
ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χρημάτων.
ΑΝ. Β. Νὴ τὸν Δία δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος,
ὅπως τά τ' ὄντα χρήμαθ' ἕξω, τοῖσδέ τε

861. τοὺς γὰρ δυνατοὺς B.

863. μαστιγῶσι] Fort. μαστίζωσι. Eupolis II. 452. μαστίξας ἐμέ. Alexis III. 443. τῷ σιλφίῳ μάστιξον εὖ. Sed altera forma legitur Aristoph. Fr. 508. μαστιγουμένη. Com. anon. IV. 669. μαστιγῶν

864. ἢν δὲ καταγελῶσι libri et vulg. ἢν δὲ κἀπελῶσι Bergk. Corrigendum suspicor ἢν δέ γ' (vel σ') ἀπελαύνωσι.

866. εἰσφερόντων libri et vulg. ἐσφερόντων Dind. etc.

867. Σίκων R. Γ. Ald. σίμων B. M. "Sicon nomen servile satis aliunde notum. Vide ad Fragm. p. 562. Cum eo compositum Αἰολοσίκωνος nomen, quo inscripta fuit Aristophanis comoedia." DIND.

868. πομηγίαν B.

869. νυν B. R. (?) νῦν Γ. Ald. μὴ R. Ald. om. Γ. σὺ B. Qu. σύ; μηδαμῶς. Quamquam alibi legitur non raro μὴ μηδαμῶς, ut in Pac. 385.

871. ὅτ' ἂν Γ. προσποιῇ] Expectabas προσποιήσῃ, ut monuit Elmsleius ad Med. 310. Cf. ad Vesp. 1440. "μὴ προσποιῇ, ne affectes mea: προσποιήσῃ si dixisset, id esset ne petas." (Herm. ad Eur. Med. 310.) Vide an corrigendum sit προσποιήσῃ τῶν ἐμῶν (gl. χρημάτων). Quum irrepsisset glossema, προσποιήσῃ in προσποιῇ mutatum esse metri gratia suspicari licet.

873. τὰ μὲν ὄντα vulg. ὄντα om. B. τά τ' ὄντα Elmsl. n. ms. Recte opinor. τοῖς δέ γε B. Ald. τοῖσδέ γε R. Γ. τοῖσδε δὲ Br. τοισδεδὶ

τῶν ματτομένων κοινῇ μεθέξω πως ἐγώ.
Ὀρθῶς ἔμοιγε φαίνεται· βαδιστέον
ὁμόσ' ἐστὶ δειπνήσοντα κοὐ μελλητέον.

(ΧΟΡΟΥ.)

ΓΡΑΥΣ Α.

Τί ποθ' ἄνδρες οὐχ ἥκουσιν; ὥρα δ' ἦν πάλαι.
Ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ
ἕστηκα καὶ κροκωτὸν ἠμφιεσμένη,
ἀργός, μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος,
παίζουσα. Πῶς ἂν περιβάλοιμ' αὐτῶν τινὰ
παριόντα; Μοῦσαι, δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοὐμὸν στόμα,
μελύδριον εὑροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.

ΝΕΑΝΙΣ.

Νῦν μέν με παρακύψασα προὔφθης, ὦ σαπρά·
ᾤου δ' ἐρήμας οὐ παρούσης ἐνθαδὶ
ἐμοῦ τρυγήσειν καὶ προσάξεσθαί τινα

Bergk. Mein. Dind. Quod et ipse conjeceram. Cf. ad 989. Eq. 1357. Av. 18. Aliter Elmsleius n. ms., τά τ' ὄντα — τοῖσδέ τε. Quod recepi.

874. πῶς Γ.

876. ἐστι Γ. δειπνήσοντα] Suspiceris δειπνήσοντι corrigendum: cf. 267. et Av. 1237. Sed nil temere mutandum. μελλητέον B. R. Γ. Bentl. Kust. μελητέον Ald. Post hunc versum ΧΟΡΟΥ ponit Meinekius.

877. ποτ' ἄνδρες B. Γ. Ald. Br. ποθ' ἄνδρες (sic) R. ποθ' ἄνδρες Dind. ἥξουσιν B. R. Γ. Ald. ἥκουσιν Br. τί ποθ' ἄνδρες; οὐχ ἥξουσιν; Lenting. ὥρα δ'] Fort ὥρα γ'. Cf. ad 1150.

878. ψιμυθίῳ B. R. Ald. ψιμυθίων Γ.

881. παίζουσ' ὅπως ἂν περιλάβοιμι vulg. παίζουσα. πῶς ἂν περιβάλοιμι —: Dobr. Mein. Recte, ut videtur. Nisi praestat ζητοῦσ' ὅπως ἂν περιβάλοιμ' —. Alioqui dicendum fuisset — ὅπως ἂν περιβάλω. ὅπως R. Ald. ὅμως B. Γ. περιλάβοιμ' R. Ald. Br. Bekk. Bergk. Dind. παραλάβοιμ' B. Γ. περιβάλοιμ' Dobr. Mein. Recte, opinor (cf. 938. 947): quanquam defendi fortasse potest vulgata περιλάβοιμ'. Cf. Pl. 934. οἴμοι περιείλημμαι μόνος. Cf. etiam ad Soph. Ant. 344.

884. ἄλλη νέα praef. R. ἄλλ. Ald. ΝΕ. Tyrwh. Br. Dind. etc. νῦν vulg. Qu. σύ.

885. ᾤου δ' ἐρήμας] ὤου δὲ ῥήμας Γ. Qu. ᾤου τ' —. ἐνθάδε libri et vulg. Dind. Bergk. ἐνθαδὶ Br. Bekk. Mein.

886. προσάξασθαι Γ.

ᾄδουσ'. Ἐγὼ δ', ἢν τοῦτο δρᾷς, ἀντᾴσομαι·
κεἰ γὰρ δι' ὄχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις,
ὅμως ἔχει τερπνόν τι καὶ κωμῳδικόν.
ΓΡ. Α. Σαυτῇ διαλέγου κἀποχώρησον· σὺ δὲ,
φιλοττάριον αὐλητὰ, τοὺς αὐλοὺς λαβὼν
ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος.
Εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται πα-
θεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χρὴ καθεύδειν.
Οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔν-
εστιν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείροις·
οὐδέ τις στέργειν ἂν ἐθέλοι
μᾶλλον ἢ 'γὼ
τὸν φίλον ὅτῳ περ ξυνείην,
ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἂν πέτοιτο.
ΝΕ. Μὴ φθόνει ταῖς νέαισι.

887. *ᾄδουσα — δὲ Γ.* *ἢν* Ald. · *δρᾷς, ἀντᾴσομαι* R. (qu.) Br. Bekk. etc. *δράσαντ' ᾄσομαι Γ.* Ald. *δράσης ᾄσομαι* B.

888. *τοῦτο* et mox *κωμωδικὸν Γ.*

890. *ἡ γραῦς* praef. R. *τούτῳ* (*τούτω Γ.*) libri. *τύμβῳ* Mein. Legendum, ni fallor, *σαυτῇ*. Cf. 930. *τί μοι διαλέγει;* Pac. 1062. *μὴ διαλέγου νῷν μηδέν.* et ad Pl. 1082. Confer etiam proverbium *λίθῳ διαλέγου* Plutarch. Prov. 24. *κἀποχώρησον* B. R. Fab Be. Br. Bekk. etc. *κἀπιχώρησον Γ.* Ald. *κἀπιχείρησον* Reisk.

891. *φιλοττάριον*] Vox nihili videtur. Qu. *φίλε νοττάριον*, vel *ὦ νοττάριον*, vel *φίλε παιδάριον*, vel *φίλε νηττάριον* (Pl. 1011), vel *φίλε φαττάριον* (Pl. 1011), vel *μελιττάριον* (Vesp. 367. *ὦ μελίττιον*). Cf. *βοιδάριον, ὀρνιθάριον, ψυχάριον, χρυσάριον*, etc. *αὐλητὰς Γ.* pr.

893. *Γρ.* praef. Ald. Correxit Tyrwhitt.

894. *χρὴ καθεύδειν* om. B. *Γ.*

896. *πεπείροις* Ald. Suid. in *πέπειρος*. vulg. *πεπείραις* R. Bergk. Mein. Dind. *ἐμπείροις* B. *Γ.* Praestat forsan *πεπείραις*. Sed Eupol. II. 439. *πεπείρους ἀχράδας*.

897 — 899. Haec alii aliter constituunt. Ipse Dindorfium sequor.

897. *τις* B. Port. Br. *τοι* R. *Γ.* Ald.

898. *τὸν φίλον* libri et vulg. *τῶν φίλων* Bergk. Dind. *τὸν φίλον γ'* (?) Mein. Ipse tentabam *τὸν φιλοῦνθ'*. *ᾧπερ*] *ὅτῳ περ* Dobr. Qu. *ὅτῳ*. Cf. Pl. 41. *ὅτῳ ξυναντήσαιμι* etc. Parum hic convenit *ᾧπερ*.

899. *ἐφ'* B. R. Ald. *ἀφ' Γ.* Deinde *πεποτο* (sic) B.

900. *ἡ νέα* praef. R. *ταῖσι* libri et vulg. *ταῖς* Herm. de M. p. 111. Reisig. C. p. 321. Dind. Mein. *ταῖσιν* Herm. (El. D. M.) Bergk. Fort. *ταῖς νέαις*, ut duo cretici exstent, et in v. ant. 906. *ἐκπέσοι τρῆμά σου*.

Τὸ τρυφερὸν γὰρ ἐπιπέφυκε
τοῖς ἁπαλοῖσι μηροῖς
κἀπὶ τοῖς μήλοις ἐπαν-
θεῖ· σὺ δ', ὦ γραῦ, παραλέλεξαι κἀντέτριψαι,
τῷ θανάτῳ μέλημα.
ΓΡ. Α. *Ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα,*
τό τ' ἐπίκλιντρον ἀποβάλοιο
βουλομένη σποδεῖσθαι,
κἀπὶ τῆς κλίνης ὄφιν
ψυχρὸν εὕροις καὶ προσελκύσαιο σαυτῇ
βουλομένη φιλῆσαι.
ΝΕ. *Αἰαῖ, τί ποτε πείσομαι;*

900—923. Haec tractarunt Herm. El. D. M. p. 746. et Reisig. Conj. p. 320. qui antistrophica haec constituit.

901. *ἐμπέφυκε* vulg. *ἐπιπέφυκε* conj. Mein., quibus ad amussim respondeant numeri v. 907. *τό τ' ἐπίκλιντρον ἀποβάλοιο.*

902. *τοῖς* libri et Ald. *τοῖσιν* Br. *ἁπαλοῖς* B. M. Γ. Ald. Br. *ἁπαλοῖσι* R. Bekk. Dind. Mein. *μηρίοις* R. Ald. Bekk. *μηρίοισι* M. Br. *μηροῖς* B. Γ. Reisig. Dind. Mein. Respondet versus 908. *βουλομένη σποδεῖσθαι.*

903. *ἐπανθεῖ*] *ἐπήνθηκεν* Bentleius, qui ita distribuit: *ἐπήνθηκ-* | *-εν* — *κἀντέτριψαι* | *τῷ* —. Meinekius sic: *κἀπὶ* — *γραῦ* | *παραλέλεξαι* —.

904. *παραλέλεξαι*] *παραπέπλεξαι* malit Bisetus. V. schol. Scribendum forsan *παρατέτιλσαι*. Cf. Ran. 516. *ἠβυλλιῶσαι κἄρτι παρατετιλμέναι*. Lys. 89. 151. 279. Sed vide comm.

906. *ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα*] Haec vitiosa esse ostendunt et sensus quomodo enim *ἐκπεσεῖν* potest *τρῆμα*?) et locus similis Lys. 410. *ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος*. Corrigendum forsan *ἐκπέσοι 'κ τοῦ τρήματός σου* (sed quid? *βάλανος*?). Latet aliquid. Excidisse videtur nonnihil. *σου*] *συ* B. in ras. *γε* conj. Bergk.

907. Qu. *τήν τε βάλανον.* *ἀποβάλοις* libri et Suidas in *ἐπίκλιντρον*. *ἀποβάλοιο* Both. Herm. Dind Mein. Conjectura non satis certa. Cf. ad 921.

909. *ὄφιν* vulg. *ὄφιν ψυχρὸν* Bergk. prob. Mein. Lacunam post *εὕροις* indicat Mein., ante et post *εὕροις* Dind.

910. *εὕροις* vulg. *ψυχρὸν εὕροις* conj. Bergk. Idem jampridem ipse conjeceram. Versus non integer, sic fortasse supplendus, *ψυχρὸν εὕροις καὶ προσελκύσαιο σαυτῇ*. Cf. v. stroph. 904. Facile excidere potuisset *ψυχρὸν* ante *εὕροις*, et *σαυτῇ* post — *σαιο*.

912. *αἲ αἲ* B. Γ. *αἳ αἳ* R. *πείσομαι* R. Ald. *πειράσομαι* B. Γ. *μου τοὖρος* B. Γ. Ald. *μ' οὑταῖρος* (aut *μ' ου'τ.*) R. *μοῦ "ταιρος* (i. e. *μοι ἑτ.*) Reisk. *μοὐταῖρος* Bekk. Dind. etc. Versus non integer. Fort. *οὑμὸς γὰρ οὐχ ἥκει φίλος*. Cf. 898. 931.

οὐχ ἥκει μοὐταῖρος·
μόνη δ' αὐτοῦ λείπομ'· ἡ
γάρ μοι μήτηρ ἄλλῃ βέβηκε,
καὶ τἄλλ' οὐδὲν μετὰ ταῦτα δεῖ λέγειν.
Ἀλλ', ὦ μαῖ', ἱκετεύομαι,
κάλει τὸν Ὀρθαγόραν, ὅπως
σαυτῆς κατόναι', ἀντιβολῶ σε.
ΓΡ. Α. Ἤδη τὸν ἀπ' Ἰωνίας
τρόπον, τάλαινα, κνησιᾷς·
δοκεῖς δέ μοι κἂν λάβδα κατὰ τὰς Λεσβίας.
Ἀλλ' οὐκ ἄν ποθ' ὑφαρπάσαιο
τἀμὰ παίγνια, τὴν δ' ἐμὴν
ὥραν οὐκ ἀπολεῖς οὐδ' ὑπολήψει.

913. 914. *μόνη — λέγειν*] Versibus his, quos interpolatos esse manifestum est, nihil profuerunt conjecturae criticorum. DIND.

913. *μοι* delendum conj. Bergk. Qu. *μου*. *ἄλλῃ* B. R. Bentl. Kust. *ἄλλη* Γ. Ald. *βέβηκεν* Γ. (ut vid.).

914. *βέβηκε, καὶ τἄλλα μ'* (*γ'* Dind.) *οὐδὲν τὰ μετὰ ταῦτα δεῖ λέγειν* Dobr. Dind. *βέβηκεν· ἀλλ' οὐδέν με ταῦτα δεῖ λέγειν* Reisig. Conj. p. 321. *βέβηκε· καίτοι τἄλλα γ' οὐ- | δὲν τὰ μετὰ ταῦτα δεῖ λέγειν* Herm. *βέβηκε· καίτοι τἄλλα γ' οὐδὲν δεῖ λεγειν* Mein. *βέβηκε· κᾆτ' — ἀλλ' οὔ με* Bergk. *οὐδέν με ταῦτα* M. Ald. *οὐδὲν μετὰ ταῦτα* B. R. Γ. *οὐδέν μεταταῦτα* Iunt. 1. *δεῖ λέγειν* om. B.

915. *μαί'* Γ. *ἱκετεύομαι* libri et vulg. Dind. *ἱκετεύομεν* Herm. Seidler. Mein. Cf. Soph. Oed. C. 241. Medium *ἱκετεύομαι* tuetur Reisig. l. l. Qu. *ἀλλ', ὦ μαῖ', ἱκετεύω, μοι κάλει*. Vel *ἀλλ', ὦ μαῖα, σ' ἱκνοῦμαι*. Cf. 958. 966.

916. *κάλει τὸν* —] Qu. *κάλεσον* —. *ὀρθραγόραν* Scal. Scripserat forsan Comicus *κάλει τὸν* (aut *κάλεσον*) *Ὀρθαγορίσκον, οὔ- | τω σαυτῆς* etc. Cf. v. *ποσθαλίσκος* Th. 291. *ὅπως* vulg. *οὕτω* Faber. Both. prob. Br. Reisig. Recte, opinor. Cf. Th. 469. *οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων*.

917. *σαυτῆς* vulg. *σαυτῆς ἂν* Herm. Mein. Dind. *τῶν σαυτῆς* conj. Bergk. *κατόναι'* non sanum videtur. In hac formula solenne est simplex *ὄναιο*. Qu. *μάλ' ὄναι'*. Vel *οὕτως αὐτὴ Κύπριδος ὄναι'*.

918. *ἀπὸ* Γ.

920. *καὶ* vulg. Imo *κἄν*. Cf. ad Av. 671. *λάβδα* Ald. *λαύδα* B. Γ. *λάμβδα* R. Bergk. Ut *κύβδα* formatum ab *κύπτω*, *κρύβδα* ab *κρύπτω*, ita *λάβδα* ab *λάπτω*. Ineptit Scholiasta. *τοὺς Λεσβίους* vulg. Imo *τὰς Λεσβίας*, vel *τὰς Λεσβίδας* (Pherecr. Com. II. 339. *γυναῖκας ἑπτὰ Λεσβίδας*, al. *Λεσβίας*).

921. *ΝΕΑΝΙΣ* praef. Bergk. *ὑφαρπάσοιο* vulg. *ὑφαρπάσαις* Scal. prob. Elmsl. ad Med. 319. Cf. ad 907. 910. Suspectum est medium *ὑφαρπάσαιο*.

923. *ὥραν*] Aut hoc corruptum est, aut 921—923. adolescentulae et

ΝΕ. *Ἀιδ' ὁπόσα βούλει καὶ παράκυφθ' ὥσπερ γαλῆ·*
οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἶσιν ἀντ' ἐμοῦ.
ΓΡ. Α. *Οὔκουν ἐπ' ἐκφοράν γε.*
ΝΕ. *Καινόν γ', ὦ σαπρά.*
ΓΡ. Α. *Οὐ δῆτα.*
ΝΕ. *Τί γὰρ ἂν γρᾳῒ καινά τις λέγοι;*
ΓΡ. Α. *Οὐ τοὐμὸν ὀδυνήσει σε γῆρας.*
ΝΕ. *Ἀλλὰ τί;*
ἤγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον;
ΓΡ. Α. *Τί μοι διαλέγει;*
ΝΕ. *Σὺ δὲ τί διακύπτεις;*
ΓΡ. Α. *Ἐγώ;*
ᾄδω πρὸς ἐμαυτὴν Ἐπιγένει τὠμῷ φίλῳ.
ΝΕ. *Σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος ἢ Γέρης;*

924—925 vetulae tribuendi sunt; hoc fecit Bergkius, sed prohibere videntur sequentia. MEIN. Qu. *Κύπριν.* *ἀπολήψει* vulg. *ἀπολάψει* conj. Dind. Verum videtur *ὑπολήψει* intercipies, quod dedi.

924. *παράκυφθ'* R. (?) Faber. Be. *παράκυφ'* B. *Γ.* Ald. *παράκυφρ'* M. *ὥσπερ* M. R. Ald. *ὡς* B. *Γ.*

925. *εἴσεισ'* vulg. *εἶσιν* Elmsl. n. ms. Cf. 933. 1084. 1013. et ad Eq. 970.

926—929. Personas, ut incertas, cancellis includit Bergk.

926. Adolescentulae haec tribuenda arbitrantur Bentl. Be. Tyrwh. Lenting. ad Med. 1206. "Tolle notam interrogationis post *ἐκφοράν γε.* Puellam alloquitur anus, ut vetulas solent juniores. Recte hic schol. Vide Pl. 1008. 1009." (Dobr.). *ἐπ' ἐκφοράν*] *ἐκπεφοράν Γ.* *γε* om. B. *Γ.* *καινόν γ'*] *καὶ νῦν γ'* conj. Bentl. *γ'* om. B. *Γ.*

927. *γρᾳῒ καινὰ* R. Bekk. Dind. etc. *γρᾶ καινὰ* M. *Γ.* (*γρακαῖτα Γ.*, sec. Dind.) *γραῦς μαινάς* B. *γραῦς τάλαινα* Ald. *καινά*] Legendum forsan *καινόν.* Quid enim novum vetulae quis dicere possit, cui omnia *ἀρχαῖα* sint? Qu. *τί γὰρ ἂν γρᾳῒ καινὸν ἂν λέγοις;*

928. *γέρας* B.

929. *Γρ. ἢ ˇγχουσα — Νε. τί μοι — Γρ. σὺ δὲ — Νε. ἐγώ; Γρ. ᾄδω — φίλῳ* edd. ante Brunck. Correxit etiam Bentleius. *ἤνχουσα Γ.* *ἤγχουσα* Ald. *ἢ ˇγχουσα* B. *ἄγχουσα* Suid. s. h. v. *ψιμύθιον* R. *Γ.* Br. *ψιμμύθιον* M. Ald. *ψιμίθιον* B.

930. *ΝΕ. — ΓΡ. Α. — ΝΕ. —* Bergk. *διαλέγῃ* B.

931. *Ἐπιγένει*] *Ἐπιγόνῳ* Both. (ex 167). Cf. Isae. Fr. II. 3. *Ἐπιγένους.* *τῷ 'μῷ Γ.*

932. *ΓΡ. Α.* praef. Bergk.

ΓΡ. Α. Δείξει γε καὶ σοί· τάχα γὰρ εἰσιν ὡς ἐμέ.
Ὁδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν.
ΝΕ. Οὐ σοῦ γ', ὤλεθρε,
δεόμενος οὐδέν.
ΓΡ. Α. Νὴ Δί', ὦ φθίνυλλα σύ.
ΝΕ. Δείξει τάχ' αὐτὸς, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι.
ΓΡ. Α. Κἄγωγ', ἵνα γνῷς ὡς πολύ σου μεῖζον φρονῶ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

Εἴθ' ἐξῆν παρὰ τῇ νέᾳ καθεύδειν,
καὶ μὴ 'δει πρότερον διασποδῆσαι
ἀνάσιμον ἢ πρεσβυτέραν·
οὐ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ' ἐλευθέρῳ.
ΓΡ. Α. Οἰμώζων ἄρα νὴ Δία σποδήσεις.
Οὐ γὰρ τἀπὶ Χαριξένης τάδ' ἐστίν.
Κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν
ἔστι δίκαιον, εἰ δημοκρατούμεθα.
Ἀλλ' εἶμι τηρήσουσ' ὅ τι καὶ δράσει ποτέ.
ΝΕΑ. Εἴθ', ὦ θεοὶ, λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην,

933. *ΝΕΑΝΙΣ* praef. Bergk. *δείξει γε καὶ σοὶ* Ald. vulg. *δόξει γε καὶ σοὶ* B. R. *Γ.* Bekk. Qu. *δείξει γέ τοί σοι.* Vel *δείξει τάχ' αὐτό.* Vel *δείξει τάχ' αὐτός* (936). Vel *δείξειν ἔοικε* (Vesp. 994). Vel *δείξει γε μέντοι* (v. 1008). Vel *δείξει γε τοὔργον.* Sed cf. Soph. Oed. R. 1294. *δείξει δὲ καὶ σοί* (f. *τοί σοι*). *εἰσὶν* R.

934—936. *ΝΕ. ὁδὶ —. ΓΡ. οὐ —. ΝΕ. νὴ — ἀπέρχομαι* Mein. Dind. Unde?

934. *ΓΡ. Α.* praef. Bergk. *ὁδὶ γὰρ αὐτὸς*] Malim *ὁδὶ δὲ αὐτός.* *ὤλεθρε* R. *Γ.*

935. *φίνυλλα* M. *σύ*] *σοι* malit Bergk. Quo sensu non video. *ΝΕ. νὴ Δί' — ἀπέρχομαι* Bergk.

937. *κἄγωγε Γ.* *πολύ σου* B. *Γ.* vulg. Mein. *πολὺ σοῦ* R.? Bekk. Both. Dind. *μεῖζον*] *μᾶλλον* Mein. Male. Dicebant *μέγα φρονεῖν*, non *μάλα.* Post h. v. ponendum forsan *ΧΟΡΟΥ.*

938. *νέος τις* praef. R. *εἴθ'*] *εἶτ'* B. *τῇ νέα Γ.*

939. *μηδὲν* libri et vulg. Bekk. Both. *μὴ 'δει* verissime Elmsl. ad Med. p. 242. et in Mus. Crit. II. 44. Dind. Bergk. Mein.

940. *πρεσβύτερον* libri et vulg. *πρεσβυτέραν* Both. Reisig. Dind. Mein.

941. *τούτω γ' ἐλευθέρω* B.

942. *ἡ γραῦς* R. *ΓΡ. Β.* Br. 943. *τὰ 'πὶ Γ.*

945. *ἔστι* B. *ἐστὶ* Ald. *ἐστιν* R. *Γ.* *εἰ*] *εἴπερ* B.

946. *εἰ μὴ* pro *εἶμι Γ.* *δράσεις* R. Ald. *δράσοι* B. (in ras.) *Γ.* *δράσει* Br. (tacite) Bekk. Dind. Mein.

947. *ἄλλος ἀνὴρ* in R.

ἐφ' ἣν πεπτωκὼς ἔρχομαι πάλαι ποθῶν.
ΝΕ. Ἐξηπάτηκα τὸ κατάρατον γρᾴδιον·
φροίδη γάρ ἐστιν οἰομένη μ' ἔνδον μενεῖν.
ΓΡ. Α. Ἀλλ' οὑτοσὶ γὰρ αὐτὸς οὗ μεμνήμεθα.
Δεῦρο δὴ δεῦρο δὴ,
φίλον ἐμὸν, δεῦρό μοι
πρόσελθε καὶ ξύνευνος
τὴν εὐφρόνην ἐμὸς ὅπως τήνδ' ἔσει.
Πάνυ γὰρ δεινός τις ἔρως με δονεῖ
τῶνδε τῶν σῶν βοστρύχων.
Ἄτοπος δ' ἔγκειταί μοί τις πόθος,
ὅς με διακναίσας ἔχει.
Μέθες, ἱκνοῦμαί σ', Ἔρως,
καὶ ποίησον τόνδ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι.
ΝΕΑ. Δεῦρο δὴ δεῦρο δὴ,

948. πεπτωκὼς Γ. πάλαι ποθῶν R. Ald. Bekk. Dind. Bergk. Mein. ποθῶν πάλιν B. Γ. ποθῶν πάλαι Br.

949. ὁ νέος in R. ἐξηπάτησα vulg. Lege ἐξηπάτηκα. V. Vesp. 981. 992. Ran. 1404. et ad Nub. 1033. Vesp. 1291. Pl. 666. γραΐδιον B. Γ. Ald. et haud dubie R.

950. μένειν libri et vulg. μενεῖν Dind. Mein.

951. ἡ νέα praef. R. Νέ. Ald. ΓΡ. Α. Br. Both. Dind. Adolescentulae continuant Bentl. Bergk. Mein. οὐ μεμνήμεθα libri. οὗ 'μεμνήμεθα Br. Mein. Dind. Cf. Av. 1632. οὐ 'μνήσθην ἐγώ. 952. ἐμόν] ἐμοὶ B.

953. ξύνευνός μοι libri et vulg. ξύνευνος (del. μοι) Bo. Dind. Mein.

954. τὴν εὐφρόνην ὅπως ἔσει B. R. Γ. Bentl. Dawes. Be. Br. τὴν εὐφροσύνην Ald. — τὴν εὐφρόνην φίλος ὅπως τήνδ' ἔσει Hom. El. D. M. p. 202. Dind. Scribendum forsan τήνδ' ὅπως εὐφρόνην ἐμὸς ἔσει, ut trium creticorum sit versus. Vel εὐφρόνην ἐμὸς ὅπως τήνδ' ἔσει. Quibus apte respondebunt antistrophica εἰ δὲ μὴ, καταπεσὼν κείσομαι 962. Post εὐφρόνην φίλος add. Hĕrm. Dind., hic tamen incertum φίλος habens. ἔσῃ B. εἴσει Fab. ἔσει μοι Both. τήνδ' ante ἔσει add. Herm Dind. γάρ τις vulg. γὰρ δεινός τις Dind.

955. τῶν δὲ Γ.

956. ἄτοπος δὲ πόθος ἐπέγκειται (?) Dind. Qu. ἄτοπος δὲ μοὔγκειται πόθος. Versus vitii suspectus.

957. Post ἔχει participium aliquod aut adverbium (‒́ ‒), ab litera vocali incipiens, excidisse suspicatur Dind.

958. μάθες Γ. πόησον Γ. τόνδέ σ' εὐνὴν Γ.

960. ὁ νεός in R.

καὶ σύ μοι καταδραμοῦ-
σα τὴν θύραν ἄνοιξον
τήνδ'. εἰ δὲ μή, καταπεσὼν κείσομαι.
Φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῷ
βούλομαι κόλπῳ
πληκτίζεσθαι μετὰ τῆς σῆς πυγῆς.
Κύπρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ;
Μέθες, ἱκνοῦμαί σ', Ἔρως,
καὶ ποίησον τήνδ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι.
ΓΡ. Α. Καὶ ταῦτα μέντοι μετρίως πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην Στρ.
εἰρημέν' ἐστίν. Σὺ δέ μοι, φίλτατον, ὦ ἱκετεύω
ἄνοιξον, ἀσπάζου τέ με·
διά τοι σὲ πόνους ἔχω.
ΝΕΑ. Ὦ χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα, Κύπριδος ἔρνος, Ἀντ.

961. καταδραμοῦσα om. B.

962. τήνδ'] Delendum hoc videtur, ut quadrent haec cum v. 953.

963. ὦ φίλον Reisig. Verba φίλον — πυγῆς non integra sunt. ἀλλ' ἐν τῷ vulg. ἀλλὰ πρόσελθ'· ἐν γὰρ τῷ Dind. ἀλλ' ἔξελθ'· — conj. id. Sed hic alienus est versus anapaesticus. Post κόλπῳ πεσὼν addit Dind. τῷ om. Ald.

964. τῆς σῆς vulg. σῆς (del. τῆς) Bentl. Dind. Κατὰ pro μετὰ conj. Dind.

965. ἐπὶ ταύτῃ] Fort. ἐπ' αὐτῇ. Cf. v. 957.

967. πόησον M. τήνδ' B. R. Brub. Kust. τήνδε Γ. τὴν Ald.

968—972. καὶ — ἔχω] ΝΕ. praef. Herm. Mein. Bergk. ΓΡ. Α. Dind. Vulgo haec puellae continuantur.

968. μέντοι R. Reisig. Conj. p. 300. Dind. Mein. μέν μοι B. Γ. Ald. Br. Bekk. Both. Cf. ad Ran. 1023. Ach. 1025. καὶ ταῦτα μέντοι νὴ Δί' ὥπερ μ' ἐτρεφέτην etc.

969. ἐστίν] ἔστω Cobet.

970. ὦ B. R. Γ. Ald. Br. Bekk. ὢ Dind. Both. Bergk. Mein. φίλτατον, ὦ ἱκετεύω] Numeri sunt — ◡ ◡ ◡ ◡, ◡ — —. Nam corripitur ὦ ante vocalem, ut ἰοῦ in Pac. 345. ἰοῦ ἰοῦ κεκραγέναι, et ἰοὺ in Lys. 295. ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ. Sed vide an potius corrigendum sit φίλτατον, ὦ σ' ἱκνοῦμαι (vel ἱκνοῦμαί σ'). Cf. 958. 966. In antistropha respondent verba θρέμμα, Τρυφῆς πρόσωπον, ubi τε post Τρυφῆς male inserit Dind.

971. ἄρηξον Herm. V. Beer. p. 168. με B. in ras. Suid. in ἀσπάζου. τε M. R. Γ. Ald. με libri omnes v. 975. Correxi utrobique τέ με.

971. σε Γ. 972. ΝΕΑ. Dind. Bergk. Mein. Vulgo haec puellae continuantur. χρυσοδαίδαλτον R. Γ. Suid. in δαίδαλον et θρύψις. Iunt. II. Br. etc. χρυσοδαίδαλον B. χρυσοδαίδαλμον Ald.

ΝΕΑ. μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, Τρυφῆς πρόσωπον,
ἄνοιξον, ἀσπάζου τέ με·
διά τοι σὲ πόνους ἔχω.
ΓΡ. Α. Οὗτος, τί κόπτεις; μῶν ἐμὲ ζητεῖς;
ΝΕΑ. Πόθεν;
ΓΡ. Α. Καὶ τὴν θύραν γ' ἤραττες.
ΝΕΑ. Ἀποθάνοιμ' ἄρα.
ΓΡ. Α. Τοῦ δαὶ δεόμενος δᾷδ' ἔχων ἐλήλυθας;
ΝΕΑ. Ἀναφλάστιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον.
ΓΡ. Α. Τίνα;
ΝΕΑ. Οὐ τὸν Σεβῖνον, ὃν σὺ προσδοκᾷς ἴσως.
ΓΡ. Α. Νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
ΝΕΑ. Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέτεις
εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαῦθις ἀναβεβλήμεθα.
Τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.
ΓΡ. Α. Ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν, ὦ γλύκων·
νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.

973. Μούσης] Fort. Μουσῶν. θρέμμα] θρύμμα R. et Suid. in θρύψις et Χαρίτων. prob. Bentl. Lentingio minus probandum videtur θρύμμα ob seq. Τρυφῆς. Τρυφῆς] Τρυφῆς τε Dind.

974. πρόσωπον] Mendosum hoc videtur, sed quid proponam non suppetit. Qu. μέλημα. Cf. Pind. Fr 71.

975. ἄνοιξον] ἄρηξον Herm. με vulg. Dedi τέ με. Cf. ad 971. σε Γ.

976. πόθεν;] πόθος. B. Γ.

978. τοῦ δαὶ R. Elmsl. n. ms. Bekk. Dind. etc. ποῦ δαὶ Ald. τοῦ δὲ B. ποῦ δὲ Γ. τοῦ δὲ σὺ Br.

979. Ἀναφλύστιον vulg. Praestat fortasse scribi Ἀναφλάστιον (quasi Ἀναφλύστιον), litera una mutata ut in Βαλλήναδε pro Παλλήναδε Ach. 233. Sic etiam Ἀχραδούσιος pro Ἀχερδούσιος supra 362. et similia. Cf. ad Lys. 852.

980. οὐ τὸν σὲ βινοῦνθ' R. οὐ τόν (αὐτήν s. Br.) σε κινοῦνθ' B. αὐτόν σε κινοῦνθ' Γ. αὐτόν σε βινουῶνθ' (sic) M. αὐτὸν σεβινοῦνθ' Ald. Iunt. 1. 2. οὐ τόν σε βινοῦνθ' Bekk. οὐ τὸν Σεβῖνον Bentl. Reisig. C. p. XIII. Dind. Both. Bergk. (Recte, ut videtur.) οὐ τὸν Σεβῖνόν γ' Dobr. Mein. Cf. Ran. 427. Σεβῖνον, ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος. προσδοκᾷς] προσεδόκας Cobet. Mein.

981 βούλει R.

982. νυνί] νῦν B. ὑπερεξηκοντούτεις B.

983. εἰσαῦθις B. M. R. Ald. εἰς αὖθις Γ.

985. προτέρας R. Ald. vulg. πρότερον B. Γ. Both γε om. B. M. Γ. Qu. ἐπὶ τῆς πρότερόν γ' ἀρχῆς τάδ' ἦν, ὦ γλυκύτατον. Cf. ad Soph. Ant. 102.

986. πρῶτον vulg. πρότερον conj. Mein.

ΝΕΑ. Τῷ βουλομένῳ γε, κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
ΓΡ. Α. Ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
ΝΕΑ. Οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· τηνδεδί μοι κρουστέον.
ΓΡ. Α. Ὅταν γε κρούσῃς τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν.
ΝΕΑ. Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.
ΓΡ. Α. Οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι· νῦν δε θαυμάζεις ὅτι
θύρασί μ' ηὗρες. Ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.
ΝΕΑ. Ἀλλ', ὦ μέλ', ὀρρωδῶ τὸν ἐραστήν σου.
ΓΡ. Α. Τίνα;
ΝΕΑ. Τὸν τῶν γραφέων ἄριστον.
ΓΡ. Α. Οὗτος δ' ἐστι τίς;
ΝΕΑ. Ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους.
Ἀλλ' ἄπιθ', ὅπως σε μὴ θύρασιν ὄψεται.
ΓΡ. Α. Οἶδ' οἶδ' ὅ τι βούλει.
ΝΕΑ. Καὶ γὰρ ἐγὼ σὲ νὴ Δία.
ΓΡ. Α. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἥ μ' ἔλαχε κληρουμένη,
μὴ 'γώ σ' ἀφήσω.
ΝΕΑ. Παραφρονεῖς, ὦ γρᾴδιον.
ΓΡ. Α. Ληρεῖς· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τἀμὰ στρώματα.

987. 988. *πεττοῖς* bis B. Br. *πετοῖς* Γ. *παιτοῖς* M. R. Ald. Lectio mira, cujus interpretatio in scholiis haec fertur: *Παιτοί. ἔθνος μέν ἐστι Θρᾳκικόν· ἔπαιζε δὲ Παιτοῖς παρὰ τὸ παίειν.* Cf. ad Lys. 852. *Παιονίδης Κινησίας.*

988. Hunc versum om. B. Γ. *οὐδὲ δειπνεῖς*] *οὐδ' ἐδείπνεις* Bentl. Qu. *οὐχὶ δειπνεῖς.* Vel *οὐκέτ' ἔσται*, vel *οὐ τάδ' ἔσται.* Vulgata inepta est.

989. *οἶδ' οἶδα τί λέγεις* Bentl. (Cf. 998.) *οὐκ οἶδα τί λέγεις* malit Richter. ad Vesp. 853, ne ictus in encliticum *τι* cadat. Cf. ad Av. 181. Fort. *οὐκ οἶδ' ὅ τι ληρεῖς*, ut in v. 833. *τηνδεδί* B. pr. R. Elmsl. n. ms. Bekk. Dind. etc. *τήνδεδί* Γ. *τὴν δὲ δί* (sic) M. *τηνδεδὲ* B. corr. *τήνδε δὴ* Ald. Br. Cf. ad Av. 18. et Eq. 1357.

991. *νῦν* Γ.

993. *θύρασί μ'* M. R. Γ. *θύρησί μ'* B. *εὗρες* vulg. *ηὗρες* Dind. Mein. *πρόσαγε* R. *πρός γε* B. Γ. Ald.

994. *μέλ'* B. R. Γ. Bentl. Br. *μέλε'* M. Ald.

997. *μή σ' ἐπὶ θύραισιν* vulg. *σε μὴ θύρασιν* Halbertsma. Recte, opinor. Cf. 993. Alioqui addito articulo opus foret ut in V. 1114. etc.

998. *καὶ γὰρ ἐγώ σε* libri et vulg. *καί σ' ἔγωγε* malit Elmsl. ad Ach. 127. Praestat scribi *καὶ γὰρ ἐγὼ σὲ* —. Nisi quidem vera scriptura est *καὶ γὰρ ἔγωγε* (*οἶδα ὅ τι βούλομαι*, sc. ut ad Orcum abeas), ut legebat et explicabat Scholiasta, quam recepit Both. *ἐγώ σε*] *ἔγωγε* lemma scholii.

1000. 1003. *γραΐδιον* B. Γ. Ald. et haud dubie R.

ΝΕΑ. Τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν,
ἐξὸν καθέντι γράδιον τοιουτονὶ
ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν;
ΓΡ. Α. Μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τάλαν, ἀλλ' ἕπου δεῦρ' ὡς ἐμέ.
ΝΕΑ. Ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μοὐστὶν, εἰ μὴ τῶν ἐτῶν
τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.
ΓΡ. Α. Νὴ τὴν Ἀφροδίτην δεῖ γε μέντοι σ', ὡς ἐγὼ
τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἥδομαι.
ΝΕΑ. Ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι,
κοὐκ ἂν πιθοίμην οὐδέποτ'.

1002. ὠνοίμεθ' ἂν B. Γ. Ald. vulg. Dind. ὠνήμεθ' ἂν M. ὠνούμεθ' ἂν Suidas in ἐξὸν, ut videtur. ὠνούμεθα Cobet. Mein. Idem ipse conjeceram.

1003 καθέντα] καθέντας conj. Mein. καθέντα aeque probum hic esse atque καθέντι exemplis docet Elmsleius ad Her. 7. Cf. 1020. Lys. 402.

1004. ξυλλαμβάνειν R. Ald. Br. etc. συλλαμβάνειν B. Γ.

1005. σκῶπτε Γ. ὦ τάλαν] ὦ 'τᾶν Bentl. ὦ τᾶν Elmsl n. ms. Dobr. "Probabilis est Bentleii conjectura ὦ τᾶν. Sic Nub. 1267. μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τᾶν, ἀλλὰ etc." (Dind.). Sed mulier hic loquitur, cui multo magis convenit dicere ὦ τάλαν quam ὦ τᾶν. V. Lys. 102. 910. 914. Th. 644. 760. Ran. 559. Eccl. 90. 124. 156. 242. 658. 919. De numeris v. ad Ach. 107.

1006. οὐκ B. Γ. Ald. vulg. οὐδ' R. Bergk. μοὐστὶν B. M. μου 'στὶν Γ. Ald. μοὔστιν R. (?) Bekk. ἐμῶν libri et Ald. Bekk. Mein. ἐτῶν Tyrwhitt. Br. Dind. Mein. "Locus hic procul dubio corruptus est, quod ostendit sententiae absurditas. Quis enim unquam audivit de civitate quempiam bene mereri et honoris commodive aliquid prae aliis adipisci, quod de aliorum bonis in commune quicquam contulerit? Immo de suis contulisse eum oportuit. Est igitur istud ἐμῶν librarii ineptiae imputandum. Quid reponendum esset non mihi succurrerat; sed bona fortuna, postquam iam typis descripta erat haec fabula, opem mihi et comico tulit vir ingenii et doctrinae laudibus celebratissimus Thomas Tyrwhitt. Is literis ad me datis ultro mecum conjecturam communicavit eo probabiliorem, quod lenissima medicina, ἐτῶν pro ἐμῶν scribendo, lepidam et facetam comico sententiam reddit." (Br.). Scripturam τῶν ἐμῶν tuetur Boeckh. Publ. Oecon. II. p. 291.

1008. δεῖ γε μέντοι (om. σ') B. R. Γ. Br. Bekk. δεῖ μέντοι (om. σ') M. δεῖ σε μέντοι γ' Ald. δεῖ γε μέντοι γ' Iunt. 1. 2. 3. etc. δεῖ γε μέντοι σ' Reisig. Conj. p. 295. Dind. Bergk. Mein. Recte. Nunquam consociantur particulae μέντοι γε, nisi praecedente particula γε (v. ad Th. 708.)

1010. ἥδομαι pro ἄχθομαι B. Γ.

1011. πιθοίμην B. in ras. πυθοίμην Γ. οὐδέποτε Γ. οὐδέποτέ γε νὴ Δία Elmsl. ad Ach. 127. Frustra.

ΓΡ. Α. Ἀλλὰ νὴ Δία
ἀναγκάσει τοιτί σε.
ΝΕΑ. Τοῦτο δ' ἐστὶ τί;
ΓΡ. Α. Ψήφισμα, καθ' ὅ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.
ΝΕΑ. Λέγ' αὐτὸ τί ποτε κἄστι.
ΓΡ. Α. Καὶ δή σοι λέγω.
Ἔδοξε ταῖς γυναιξὶν, ἢν ἀνὴρ νέος
νέας ἐπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἂν
τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον· ἢν δὲ μὴ θέλῃ
τὴν γραῦν προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας,
ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξὶν ἔστω τὸν νέον
ἕλκειν ἀνατὶ λαβομέναις τοῦ παττάλου.
ΝΕΑ. Οἴμοι· Προκρούστης τήμερον γενήσομαι.
ΓΡ. Α. Τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.
ΝΕΑ. Τί δ', ἢν ἀφαιρῆταί μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
ἢ τῶν φίλων ἐλθών τις;
ΓΡ. Α. Ἀλλ' οὐ κύριος

1013. καθό σε Γ.
1014. κἄστι Γ. κἄστιν R.
1017. πρῶτον vulg. πρότερον Herw. A. C. p. 54. Sed cf. 990. θελήσῃ Γ.
1018. Pro adulterino hunc versum habet Herw. A. C. p. 54. πρότερον vulg. Repônendum, ni fallor, τὴν γραῦν, sensu postulante. Verae scripturae locum occupavit vario lectio πρότερον in v. 1017.
1020. ἀνατὶ B. M. R. Ald. ἀνὰ τί Γ. ἀνατεὶ Br., ut scribendum docet Choerob. ms. Reg. Paris. 2554. f. 91. Scripturam ἀνατὶ probant Elmsl. ad Med. 1324. Blomf. Gl. Prom. 216. Et sic scribitur hoc adverbium in Etym. M. 100, 56. Tim. Lex. p. 31. Hesych. etc. Legitur praeterea Aesch. Eum. 59. 76. Soph. Ant. 485. Eur. Med. 1354. Plat. Legg. 871 E. ἀνατεὶ κτεινέτω. 917 C. ἀνατεὶ τυπτέτω. 935 B. κολαζέτω ἕκαστον ἀνατεί. Formatum ἀνατὶ ab ἄνατος, ut ἀμαχὶ ab ἄμαχος ἀωρὶ ab ἄωρος, πανθοινὶ a πάνθοινος, ἀσπουδὶ ab ἄσπουδος. Contra recte scribitur αὐτοβοεὶ, et, ut videtur, αὐτοετεὶ ἀβλαβεὶ ἀτρεμεὶ ἠρεμεὶ πανσυδεί. Vide Blomfield. Gl. ad. Aeschyl. Prom. 216. Ellendt. in Lex. Soph. I. p. 145. Plura Ruhnk. ad Tim p. 31. λαβομένας vulg. Malim λαβομέναις. Cf. ad 1003. 1155. Pl. 287. Lys. 14. 179.
1021. τήμερον R. Ald. σήμερον B. Γ.
1022. ἡμετέροις Γ. πιστέον R.
1023. Ita ut supra R. Ald. τί δ' ἢν ἀνὴρ ἀφέλῃ με, ἢ τῶν δημοτῶν B. τί δ' ἀνὴρ ἀφαιρῆταί με τῶν — Γ.
1024. ἐλθών τις B. R. Γ. Brub. Bentl. Kust. ἐλθόντες M. Ald.

ὑπὲρ μέδιμνόν ἐστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι.
ΝΕΑ. Ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν;
ΓΡ. Α. Οὐ γὰρ δεῖ στροφῶς.
ΝΕΑ. Ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι.
ΓΡ. Α. Κλάων γε σύ.
ΝΕΑ. Τί δῆτα χρὴ δρᾶν;
ΓΡ. Α. Δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.
ΝΕΑ. Καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοὐστί;
ΓΡ. Α. Διομήδειά γε.
ΝΕΑ. Ὑποστόρεσαί νυν πρῶτα τῆς ὀριγάνου,
καὶ κλήμαθ' ὑπόθου ξυγκλάσασα τέτταρα,
καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθου τὰς ληκύθους,
ὕδατός τε κατάθου τοὔστρακον πρὸ τῆς θύρας.
ΓΡ. Α. Ἦ μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.
ΝΕΑ. Νὴ τὸν Δί', ἤνπερ ᾖ γέ που τῶν κηρίνων.
Οἶμαι γὰρ ἔνδον διαπεσεῖσθαί σ' αὐτίκα.
ΝΕ. Ποῖ τοῦτον ἕλκεις;

1026. στροφῆς R. Γ. Ald. στροφῶν B. Quod probandum videtur. Cf. Pl. 1154. οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν. Ran. 775. τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν.

1027. κλάων γε σὺ R. Elmsl. n. ms. Bekk. Dind. Bergk. Mein. κλα (κλά?) γε σὺ Γ. κλᾷε σὺ Ald. κλάε σὺ M. κλαύσεις γε σὺ B. κλαύσει γε σὺ Br. κλάων σύ γε Be.

1029. μοὔστι M. Ald. Bekk. μου 'στί Γ. μοὐστὶν R. μοὐστὶ B. Dind. Qu. καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοὐστὶ δρᾶν; ΓΡ. Α. Διομηδία.

1030. ὑποστορέσαι Γ. νυν B. R. Br. Bekk. Dind. etc. νῦν Γ. Ald.

1031. συγκλάσασα vulg. Mein. ξυγκλάσασα Dind.

1032. καὶ παράθου] Qu. κἀπίθου, vel κᾆτ' ἐπίθου. Cf. 538. μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον. 1111. Sed 1101. Φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις. 1033. κατάθου] καθαροῦ Faber.

1034. ἦ μὴν B. R. Ald. ἡ μὴν Γ. Qu. καὶ μὴν, vel οὐ δῆτ' (—;), vel ἴσως, vel aliud quid. Certe ἦ μὴν ἔτ' minantis verba sunt. Cf. Pl. 608. ἦ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθὶ | μεταπέμψεσθον. Soph. Tr. 256. στεφάνην] στέφανον conj. Mein. Recte, opinor.

1035. ἤμπερ ᾖ γε R. ἣν περί γε Γ. ἣν περίης γε B. ἣν περί γε M. Ald. Cf. Vesp. 97. καὶ νὴ Δί' ἣν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον etc. Pac. 828. οὐκ, εἰ μή γέ που. —. Plat. Euthyd. 299. πάνυ γε σφόδρα — ἐὰν ᾖ γε ὁ πίνων ὅσος etc. κηρίνων R. Iunt. 2. Br. etc. κηρίων B. M. Γ. Ald. κειριῶν Bentl Reisk., de fasciis in funere necessariis intelligentes. Res vero dilapsuras (cf. διαπεσεῖσθαι) constringi solere fasciis.

1037. ἕλκεις σὺ Ald. Br. Dind. ἕλκεις (om. σὺ) B. M. R. Γ. Mein. εἰσέλ-

ΓΡ. Α. Εἰς ἐμαυτῆς εἰσάγω.
ΝΕ. Οὐ σωφρονοῦσά γ'. Οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει
παρὰ σοὶ καθεύδειν τηλικοῦτος ὤν, ἐπεὶ
μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή·
ὥστ', εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.
ΓΡ. Α. Ὦ παμβδελύρα, φθονοῦσα τόνδε τὸν λόγον
ἐξηῦρες· ἀλλ' ἐγώ σε τιμωρήσομαι.
ΝΕΑ. Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα κεχάρισαί γέ μοι,
ὦ γλυκύτατον, τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου·
ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἑσπέραν
μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.
ΓΡ. Β. Αὕτη σύ, ποῖ τονδὶ παραβᾶσα τὸν νόμον
ἕλκεις, παρ' ἐμοὶ τῶν γραμμάτων εἰρηκότων
πρότερον καθεύδειν αὐτόν;
ΝΕΑ. Οἴμοι δείλαιος.
Πόθεν ἐξέκυψας, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη;
τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
ΓΡ. Β. Βάδιζε δεῦρο.

κεις σὺ Dobr. ἕλκεις ἄνδρα Bergk. Qu. ποῖ τοῦτον ἕλκεις; — Ποῖ; τὸν ἐμαυτῆς εἰσάγω (sc. domum). Non postulatur hic pronomen ut in vv. 1049. 1065. De numeris hujus versus vide quae dixi ad Ach. 1023. Cf. Pl 838. καὶ κατεγέλων γ', εὖ οἶδ' ὅτι. — Κομιδῇ μὲν οὖν. τὸν ἐμαυτῆς libri et vulg. Dind. τόν γ' ἐμαυτῆς conj. Bergk. (Idem ipse conjeceram.) εἰς ἐμαυτῆς Mein. Recte. Cf. 675. Apte sic respondetur interrogationi ποῖ τοῦτον ἕλκεις; Fort. ὡς ἐμαυτὴν εἰσάγω. εἰσάγω B. R. Ald. vulg. εἰσάγων Γ. ἄγω Dobr. Bergk.

1040. αὐτῷ R. Γ. vulg. αὐτοῦ B. Quod non praeferendum. Thesm. 619. τίς ἔστ' ἀνήρ σοι;

1041. Qu. ἣν — καταστήσησθε (vel — ητε).

1043. παμβδελυρὰ vulg. Malim παμβδελύρα. Sic παμπόνηρος, etc. νόμον libri et vulg. λόγον Faber. Br. Bekk. Dind. Both. Bergk. Mein. Male. Cf. Soph. Tr. 1177. ἀλλ' αὐτὸν εἰκαθόντα συμπράσσειν, νόμον | κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.

1044. ἐξεῦρεν B. Γ.

1047. ἂν pro ἀντὶ Γ. εἰς B. Γ. Br. Dind. Bergk. Mein. ἐς R. Ald. Bekk.

1048. παχεῖαν R. Ald. ταχεῖαν B. Γ.

1049. ἑτέρα γραῦς praef. in R. αὕτη R. Ald. αὑτὴ B. Γ. ποῖ παραβᾶσα τόνδε] ποῖ τονδὶ παραβᾶσα Both. Mein. Ita certe clarior evadet constructio. Ipse tentabam τόνδε ποῖ παραβᾶσα —;

ΝΕΑ. Μηδαμῶς με περιίδῃς
ἑλκόμενον ὑπὸ τῆσδ', ἀντιβολῶ σ'.
ΓΡ. Β. Ἀλλ' οὐκ ἐγώ,
ἀλλ' ὁ νόμος ἕλκει σ'.
ΝΕΑ. Οὐκ ἐμέ γ', ἀλλ' ἔμπουσά τις
ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἠμφιεσμένη.
ΓΡ. Β. Ἕπου, μαλακίων, δεῦρ' ἀνύσας καὶ μὴ λάλει.
ΝΕΑ. Ἴθι νυν ἔασον εἰς ἄφοδον πρώτιστά με
ἐλθόντα θαρρῆσαι πρὸς ἐμαυτόν· εἰ δὲ μή,
αὐτοῦ τι δρῶντα πυρρὸν ὄψει μ' αὐτίκα
ὑπὸ τοῦ δέους.
ΓΡ. Β. Θάρρει, βάδιζ'· ἔνδον χεσεῖ.
ΝΕΑ. Δέδοικα κἀγὼ μὴ πλέον ἤπερ βούλομαι.
Ἀλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο
ἀξιόχρεως
ΓΡ. Β. Μή μοι καθίστη.
ΓΡ. Γ. Ποῖ σὺ ποῖ
χωρεῖς μετὰ ταύτης;
ΝΕΑ. Οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ἕλκομαι.
Ἀτὰρ ἥτις εἶ γε, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι,

1055. τῆσδ' R. Scal. Kust. etc. τῆς B. Γ. Ald. Dein σε Γ.
1056. σ' B. R. Iunt. σε Γ. om. Ald. οὐκ ἐμέ γ' R. Γ. Ald. οὐκ ἔμ' B. οὐ μὰ Δί' Halbertsma.
1057. φίκταιναν Γ. ἠμφιεσμένην M.
1058. Fort. ἕπου, μαλάκων, μοι. Sed cf. 1074. δεῦρ' ἕπου (absque μοι).
1059. νυν B. R. νῦν Γ. Ald. εἰς R. (qu.) Bekk. Dind. etc. ἐς B. Γ. Ald. Br.
1061. πυρρόν] πολλὸν B.
1062. βάδιζε Γ. χεσεῖ B. R. Ald. χεσοῖ M. Γ.
1063. πλέον γ' ἢ B. R. Bentl. Fab. Br. Bekk. πλέον ἢ M. Γ. Ald. πλέον ἤπερ Pors. (ex schol.) Dind. Bergk. Mein.
1064—1065. ἐγγυητάς — ἀξιόχρεως] Praestat forsan ἐγγυητά — ἀξιόχρεω. δύο B. Γ. Ald. δύω R.
1065. ἄλλη γραῦς τρίτη in R. Bergkio γραῦς ά non diversa videtur esse a γρ β'.
1066. μετὰ ταύτης R. Bekk. Dind. etc. Reisig. Conj. p. 98. μετ' αὐτῆς B. M. Γ. Ald. ἔγωγε Γ.
1067. αὐτὰρ Γ. Idem mox εἶ pro εἰ. ἥτις B. (ni fallor) Brub. Br. εἴτις R. Γ. Ald. γε] γραῦ Bergk. σὺ Cobet. Mein. Fortasse recte, sed nil temere mutandum. Saepissime consociantur particulae ἀτὰρ — γε.

ὅτι μ' οὐ περιεῖδες ἐπιτριβέντ'. Ὦ Ἡράκλεις,
ὦ Πᾶνες, ὦ Κορύβαντες, ὦ Διοσκόρω,
τοῦτ' αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
Ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἔστ', ἀντιβολῶ, τουτί ποτε;
Πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,
ἢ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων;
ΓΡ. Γ. Μή σκῶπτέ μ', ἀλλὰ δεῦρ' ἕπου.
ΓΡ. Β. Δευρὶ μὲν οὖν.
ΓΡ. Γ. Ὡς οὐκ ἀφήσω σ' οὐδέποτ'.
ΓΡ. Β. Οὐδὲ μὴν ἐγώ.
ΝΕΑ. Διασπάσεσθέ μ', ὦ κακῶς ἀπολούμεναι.
ΓΡ. Β. Ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σε δεῖ κατὰ τὸν νόμον.
ΓΡ. Γ. Οὔκ, ἢν ἑτέρα γε γραῦς ἔτ' αἰσχίων φανῇ.

1068. ὅτι μου M. ἐπιτριβέντα Γ. ὦ pro ὦ Γ.

1070. τοῦτ' αὖ B. R. Reisk. Br. etc. τοῦτ' ἂν M. Ald. τοῦτο ἂν Γ. τούτου] Fort. τἄλλου (pro θατέρου) vel κείνου. Vel sic, τοῦτ' αὖ τὸ κακὸν πολὺ θατέρου 'ξωλέστερον. Sed, quum ambae vetulae adsint, defendi posse videtur τούτου. In v. 1053. τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον recte legitur, quia prior vetula non adest.

1071. αὐτὰρ Γ. πρᾶγμ' ἔστ'] πρᾶγμα ἐστὶν Γ. Fort. πρᾶγμά γ' τουτὶ τί ποτε B. Γ.

1072. πότερον] Qu. πότερα. Sed v. ad Ach. 47. ψιμιθίου B.

1073. τῶν πλειόνων libri et schol. τῶν νεκρῶν Ald. ex gl. Correxerant jam Bentl. Fab. etc.

1075. σ' (γ' Γ., ut vid.) οὐδέποτ' (οὐδέποτε Γ.) B. R. Γ. Ald. Br. Bekk. Bo. Bergk. Mein. οὐδέποτέ σ' Dind. (Fortasse recte. Cf. 1085. ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ Δία σ'. et ad 748. et Thesm. 926.) ὥς σ' οὐκ ἀφήσω οὐδέποτέ γ' Elmsl. ad Ach. 127. Quod non probandum. Dindorfius similiter transpositum monet in v. 748. μὰ τὸν Ποσειδῶ οὐδέποτέ γ', ubi libri μὰ — γ' οὐδέποτ'. Sed alia est ratio ejus loci, neque scripturam μὰ — γ' οὐδέποτ' patitur Attici sermonis indoles. In nostro loco multo fortior est negatio, si οὐδέποτε in fine clausulae ponatur; contra languet scriptura ὡς οὐκ ἀφήσω οὐδέποτέ σ'. Sic supra 1011. κοὐκ ἂν πιθοίμην οὐδέποτ'. B. Ἀλλὰ νὴ Δία. Quare retinenda nunc mihi videtur vulgata et hic et in simili loco Thesm. 926. οὐ γὰρ προδώσω σ' οὐδέποτ', ἥνπερ ἐμπνέω. Ubi item οὐδέποτέ σ' transponit Elmsleius ad Ach. 127. Cf. etiam ad Eq. 340.

1076. διασπάσασθε Γ. κακῶς] Fort. κάκιστ'.

1077. σ' ἔδει libri et vulg. σε δεῖ Cobet. Bergk. Mein. Dind.

1078—1080. Haec omnia adolescentis esse suspicatur Lenting. Fortasse recte.

1078. οὐκ] οὔκουν Γ.

ΝΕΑ. Ἢν οὖν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
φέρε πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι;
ΓΡ. Γ. Αὐτὸς σκόπει σύ· τάδε δέ σοι ποιητέον.
ΝΕΑ. Ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ;
ΓΡ. Β. Οὐκ οἶσθα; βαδιεῖ δεῦρ'.
ΝΕΑ. Ἀφέτω νύν μ' αὑτηί.
ΓΡ. Γ. Δευρὶ μὲν οὖν ἴθ' ὡς ἔμ'.
ΑΝΕ. Ἤν γ' ἡδί μ' ἀφῇ.
ΓΡ. Β. Ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ Δία σ'.
ΓΡ. Γ. Οὐδὲ μὴν ἐγώ.
ΝΕΑ. Χαλεπαί γ' ἂν ἦστε γενόμεναι πορθμῆς.
ΓΡ. Β. Τιή;
ΝΕΑ. Ἕλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.
ΓΡ. Β. Σιγῇ βάδιζε δεῦρο.
ΓΡ. Γ. Μὰ Δί', ἀλλ' ὡς ἐμέ.
ΝΕΑ. Τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννωνοῦ σαφῶς
ψήφισμα, βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον.

1079. ὑφ' ὑμῶν B. R. Bentl. Kust. ὑφ' ἡμῶν Γ. Ald. Qu. ὑπὸ σφῷν.

1080. φέρε πῶς] πῶς ποτ' Cobet. Non male.

1082. ποτέρας pro προτέρας M. καλέσας B. Γ.

1083. δεῦρο Γ. Qu. βαδιεῖ δεῦρ'; Cf. Nub. 633. νῦν Γ.

1084. ἐμέ R. Γ. ἣν ἡδί γ' ἀφῇ R. Bekk. ἣν νὴ δία γ' ἀφῇ (ἀφ Ald.) M. Ald. Iunt. I ἣν μὴ δία γ' ἀφῇ Γ. ἣν μὰ δία μ' ἀφῇ B. ἤν γ' ἡδί μ' ἀφῇ Br. ἢν ἡδί μ' ἀφῇ Dind. Bergk. Mein. Postulatur particula γε. Legendum igitur videtur ἤν γ' ἡδί μ' ἀφῇ. Ἤν γε legitur etiam v. 669. 856. Pl. 221.

1085. σε R. Γ. μὰ B. R. Γ. νὴ Ald.

1086. γ' ἂν R. Γ. Ald. γε B. ἦσται R. ἦ B. Γ. ἦστε Br. Bekk. Dind. etc. ἦστε Ald. ἦτε Suidas in πορθμεῖς. ἦστην (sec. pers.) Elmsl. n. ms. Ἦστε legitur etiam Pac. 821. ἦστην Eq. 982. γενόμεναι R. Ald. στενόμεναι B. Γ. Fort. χαλεπά — γενομένα πορθμῆ. Sic ἕλκοντε — ἀπεκναίετε in v. seq. πορθμῆς B. Γ. πορθμῆς Ald. πορθμεῖς B. τιή R. Ald. om. B. M. Γ. Fortasse τί δαί.

1087. ἕλκοντες Γ. ἀπεκναίετε R. Ald. ἐπεκναίετε B. Γ.

1088. σιγῇ vulg. Qu. σίγα.

1089. τουτὶ] τουτὶ τὶ B. Dein τὸ om. Γ. Καννώνου R. Br. Bekk. Καννόνου M. Κανόνου Γ. Ald. Διαγόρου B. Καννωνοῦ Dind. Mein. Καννωνὸς scribitur hoc nomen apud Theognost. in Crameri Anecd. vol. 2. p. 68. 19. Vulgatum accentum tuentur praeter libros Xenophon Hell. I. 7. 21. I. 7. 24. et Hesychius in Καννώνου ψήφισμα.

Πῶς οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρας δυνήσομαι;
ΓΡ. Β. Καλῶς, ἐπειδὰν καταφάγῃς βολβῶν χύτραν.
ΝΕΑ. Οἴμοι κακοδαίμων, ἐγγὺς ἤδη τῆς θύρας
ἑλκόμενός εἰμ'.
ΓΡ. Γ. Ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον·
ξυνεσπεσοῦμαι γὰρ μετά σου
ΝΕΑ. Μὴ πρὸς θεῶν·
ἑνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν.
ΓΡ. Γ. Νὴ τὴν Ἑκάτην, ἐάν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
ΝΕΑ. Ὦ τρισκακοδαίμων, εἰ γυναῖκα δεῖ σαπρὰν
βινεῖν μ' ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,
κἄπειτ', ἐπειδὰν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ, πάλιν
Φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.
Ἆρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί; Βαρυδαίμων μὲν οὖν
νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἀνὴρ καὶ δυστυχής,
ὅστις τοιούτοις θηρίοις ξυνείρξομαι

1091. *δικωπεῖν ἀμφοτέρας δυνήσομαι* R. Γ. Ald. *δικωτὸν ἀμφοτέροις κινήσομαι* B. *ἀμφοτέρας*] *ἀντιβολῶ* malit Mein. *Κωπηλατεῖν* enim aut *ἐλαύνειν* simile quid dici oportuisse.

1093. *τί πέπονθα* ante *ἐγγὺς* in Γ.

1094. *ἑλκόμενός εἰμ'* B. Bekk. Dind. etc. *ἑλκόμενός εἰμι* Γ. Ald. *ἑλκόμενος εἰμί* R. Cf. Pl. 767 *ὡς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.* Ran. 35. *Γρ. γ'.*] *ἄλλη* in Γ.

1095. *ξυνεσπεσοῦμαι* R. Ald. vulg. *ξυμπεσοῦμαι* B. Γ. *μετὰ σοῦ* vulg.

1096. *ἑνὶ* B. R. Γ. *ἓν* Ald.

1097. *ἐάν* R. Ald. *ἤν* B. Γ. *γ'* add. B. R. Γ. Bentl. om. Ald. *βούλῃ* B. Γ. Ald. *βούλει* R.

1098. *ὦ* Γ.

1099. *βινεῖν* vulg. Dedi *βινεῖν μ'.*

1101. *Φρύνην* vulgo. Scribendum forsan *φρύνην* (sic), ut rubeta intelligatur. *ταῖς γνάθοις*] *τοῖν γνάθοιν* Cobet. Nihil opus. Cf. Antiph. III. 143. *ταῖς γνάθαις.* 140. Arist. Fr. 544. *τὰς γνάθους.* Antiph. III. 56. Eubul. III. 22ä. 250. Men. IV. 297. Eubul. III. 250. *τῶν γνάθων.*

1102. *ἆρ' οὐ* Γ. Fort. *ἄρα.*

1103. *σωτῆρα* Γ.

1104. *συνείξομαι* B. R. Γ. Ald. *συνεύξομαι* M. *συννήξομαι* Biset. Bekk. *ξυννήξομαι* Br. Both. *συνείρξομαι* Brub. Bl. Praef. Av. p. V. Bergk. Mein. Dind. (*ξυν.*) Quod unice verum videtur. Cf. Cratin. II. 63. *καθείργνυται* (*καθήργ.* unus liber). Soph. Aj. 448. *ἀπεῖρξαν* (al. *ἀπῆξαν* et *ἀπῇξαν*). Critias trag. ap. Sext. Empir. p. 262. *οἱ νόμοι* | *ἀπεῖργον* (*ἀπῆγον* libri) *αὐτοὺς ἔργα μὴ πράσσειν βίᾳ.* Lucian. Cal. etc. 18. *μικροῦ δεῖν συγκαθ-*

Ὑμεῖς δ', ἐάν τι πολλὰ πολλάκις πάθω
ὑπὸ τοῖνδε τοῖν κασαλβάδοιν δεῦρ' ἐσπλέων,
θάψαι μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς ἐσβολῆς·
καὶ τὴν ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος
ζῶσαν καταπιττώσαντες, εἶτα τὼ πόδε

εἵρχθη λέοντι. Id. V. H. I. 33. σὺν τῷδε καθειργμεθα τῷ θηρίῳ. Plut. Alex. 2. ἡ μὲν οὖν νύμφη πρὸ τῆς νυκτὸς ᾗ συνειρχθησαν εἰς τὸν θάλαμον, etc. Aeschin. I. 182. συγκαθειργμένη (ἵππῳ). Soph. Aj. 593. ξυνέρξετε. Plat. Rep. V. 461 B. μὴ συνέρξαντος ἄρχοντος. Plato com. Athen. 315 B. τοίγαρ σε γραῒ συγκατῴκισεν σαπρᾷ. Philoxenus ap. Zenob. V. 45. οἴφ μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν (συγκατῴκισεν Valck. ad Hipp. 1389. Cf. Diog. VII. 19. Apost. XIV. 24. Arsen. p. 379. Prov. Bodl. 737. De metro v. Meinek. Fr. Com. IV. 550.) Theognetus com. ap. Athen. 104 C. οἴφ μ' ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συνῴκισεν. Eur. Hipp. 646. ἄφθογγα δ' αὐταῖς συγκατοικίζειν δάκη | θηρῶν (ἐχρῆν). Phot. p. 553, 13. συνεῖρκτο: συνεφυλάττετο, συνεδέδετο. Tentabam praeterea ξυγκλείσομαι (ξυγκλήσομαι). Cf. Lucian. Dial. Mort. XIV. 4. λέουσι συγκατακλείων πεπαιδευμένους ἄνδρας. Heliod. 2, 29. καθ' ἣν νύκτα συγκατεκλείσθη τῷ γήμαντι. Juven. XIII. 156. "cum quo | clauditur adversis innoxia simia fatis." Cf. ad Lys. 554. Vel ξυζήσομαι. Vel ξυζεύξομαι (cf. Eur. Ion. 343). Vel ξυνοίσομαι. (Lucian. Com. 46. πρὸς βίαν συνενεχθῆναι αὐτῇ σπουδάζων.) Vel denique ξυμμίξομαι. De scriptura ξυννήξομαι conferre licet Lucian. V. Hist. I. 33. συννηχόμεθα τῷ περιέχοντι τούτῳ θηρίῳ Philops. 34. ἐπὶ κροκοδείλων ὀχούμενον καὶ συννέοντα τοῖς θηρίοις. Tox. 20. συμπαρανήχεσθαι. ibid. συννέοντα. Sed unice placet ξυνείρξομαι, sensu passivo, ut εἵρξομαι ap. Aeschin. c. Ctes. 122. ἥτις δ' ἂν μὴ παρῇ πόλις, εἵρξεται τοῦ ἱεροῦ, etc. et Xen. Anab. VI. 6. 16.

1105. ὅμως vulg. ὑμᾶς Mein. (spectatores intelligens). ὑμεῖς Herw. A. C. p. 54. (Quod et ipse conjeceram.) αὐτῶ conj. Bergk. πολλὰ πολλάκις B. R. Γ. πολλάκις (om. πολλὰ) Ald. Nihil opus est Reiskii correctione, ὅμως δ' ἐάν τι πολλάκις, δεῦρ' εἰσπλέων, | ὑπὸ ταῖνδε ταῖν κασαλβάδοιν, ὦ Ζεῦ, πάθω.

1106. ταῖνδε ταῖν B. Γ. vulg. ταῖνδαι ταῖν R. τοῖνδε τοῖν Cobet. Mein. Dind. ἐσπλέων et mox ἐσβολῆς B. R. Γ. Ald.

1107. ἐπ' αὐτῷ R. Bekk. Dind. etc. ἐμαυτῷ Γ. ἐμαυτὸν B. ἐν αὐτῷ Ald. Br.

1108. τὴν B. Br. Bekk. τῶν M. R. Γ. Ald. τήνδ' Be. Bergk. Mein. Dind. καὶ τήν μ' ἀνελοῦσαν vel καὶ τὴν ἀνόσιον dubitanter proponit Herw. A. C. p. 55. Fort. καὶ τήνδ' ἄνω θεῖν', cujus repetitio post longius intervallum sit ἄνω 'πιθεῖναι v. 1111. ἐπιπολῆς R. Γ. ἐπὶ πολῆς B. ἐπι πολλῆς Ald. σήματος] Fort. σώματος. Sed cf. Th. 886. 888.

1109. καταπιττώσαντας — μολυβδοχοήσαντας vulg. καταπιττώσαντες — μολυβδοχοήσαντες Herw. Cf. ad 1105. Idem ipse conjeceram.

μολυβδοχοήσαντες κύκλῳ περὶ τὼ σφυρώ,
ἄνω 'πιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.

(ΧΟΡΟΥ.)

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

Ὦ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαίμων δ' ἐγώ,
[αὐτή τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
ὑμεῖς θ' ὅσαι παρέστατ' ἐπὶ ταῖσιν θύραις,
οἱ γείτονές τε πάντες οἵ τε δημόται,
ἐγώ τε πρὸς τούτοισιν ἡ διάκονος,]
ἥτις μεμύρισμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν
ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ. Πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ

1110. *μολυβδοχοήσαντας* R. Ald. et (-*τος*) M. *μολιβδοχοήσαντας* Γ. Cf. ad Nub. 913. *τὰ σφυρὰ* vulg. Malim *τὼ σφυρώ*, ut *τὼ πόδε* in v. praec., *τὼ σκέλη* Av. 1254. etc.

1111. *'πιτιθεῖναι* Γ. *πιθηναι* R. Ceterum post hunc versum *ΧΟΡΟΥ* posui.

1112. sqq. Turpiter haec interpolata esse videntur. *δ' ἐγώ*] *δὲ γῇ* Dobr. Mein. Dind. "*ἐγὼ* aperte vitiosum. Vide 1116." (Bergk.).

1113—1116. Pluribus de causis interpolata haec esse suspicor. Apte autem cohaerebunt *εὐδαίμων δ' ἐγώ, ἥτις μεμύρισμαι* —.

1113. *αὐτή* B. (ni fallor) Br. Bekk. Dind. Bergk. Mein. *αὕτη* M. R. Γ. (*αὖ τη*) Ald. *τέ μοι* libri. *τε μου* Mein. *αὐτή τ' ἐμὴ* conj. Be. Bergk.

1114. *ὑμεῖς δ'* B. R. Γ. Ald. Br. *ὑμεῖς θ'* Dind. Bergk. Mein. malit Bekk. *ὅσαι*] Qu. *ὅσοι*. Nisi Chorum dicit. *παρέστατ'* R. Bekk. Dind. etc. *πάρεστ'* B. M. Γ. Ald. Br. *ταῖσιν* B. R. Pors. Bekk. etc. *ταῖσι* Γ. *ταῖς* Ald.

1115. *γείτονές τε πάντες* R. *γείτονές θ' ἅπαντες* B. *γείτονες πάντες* M. Γ. *γείτονές γε πάντες* Ald. *οἱ τῶν δημοτῶν* B. R. Γ. Ald. *οἵ τε δημόται* Br. Bekk. Dind. Mein.

1117. *μεμύρωμαι* R. Ald. Suid. s. h. v. Dind. Both. *μύρωμαι* B. Γ. *μεμύρισμαι* Athen. p. 691 B. Br. Mein. Bergk. *μεμέθυσμαι μεθύσμασιν* (?) conj. Mein. Forma *μυρίζειν* saepius legitur apud comicos, altera *μυροῦν* ne semel quidem. Pl. 529. *μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς*. Lys. 938. *βούλει μυρίσω σε;* Antiphan. Athen. 342 E. *μεμυρισμένος*. Alexis Athen. p. 691 E. *οὐ γὰρ ἐμυρίζετ'* —. Alcaeus ibid p. 691 B. *μυρίσασα*. Eubul. Poll. X. 120. *μύρισον*. Herod. I. 195. *μεμυρισμένοι πᾶν τὸ σῶμα*. Athen. p. 565 E. *μεμυρισμένον*. Apost. XII. 3. *Νεκρὸν μυρίζεις*. V. Athen. XV. 691. Antiquiorem formam *μυρῶ* esse, non *μυρίζω*, tradit Eust. p. 962. Sic *νευρίζεσθαι* et *νευροῦσθαι*. Post hunc versum nonnulla excidisse suspicatur Bergk. *μυρώμασιν*] An *μυρίσμασιν*?

1118. *ἀγαθοῖσιν*] *ἀγαθοῖσί γ'* Cobet. *ὑπέρπαικε νῦν* (sic) B. *ὑπερπέπαικαν αὖ* Ald. *ὑπερπέπαικεν αὐτῶν* (omisso *ἁπάντων*) Suidas. Qu. *ὑπερβέβληκεν αὖ*. Sed cf. ad v. prox.

τούτων ἁπάντων τὰ Θάσι' ἀμφορείδια·
ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον,
τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτετο·
ὥστ' ἐστὶ πολὺ βέλτιστα, πολὺ δῆτ', ὦ θεοί.
[Κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐκλεγομένας ὅ τι ἂν μάλιστ' ὀσμὴν ἔχῃ.]
Ἀλλ', ὦ γυναῖκες, φράσατέ μοι τὸν δεσπότην,
τὸν ἄνδρ', ὅπου 'στί, τῆς ἐμῆς κεκτημένης.
ΧΟ. Αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἐξευρεῖν δοκεῖς.
ΘΕ. Μάλισθ'· ὁδὶ γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται.
Ὦ δέσποτ', ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

Ἐγώ;
ΘΕ. Σὺ μέντοι νὴ Δί' ὥς γ' οὐδεὶς ἀνήρ.
Τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος,
ὅστις πολιτῶν πλειόνων τρισμυρίων
ὄντων τὸ πλῆθος οὐ δεδείπνηκας μόνος;
ΧΟ. Εὐδαιμονικόν γ' ἄνθρωπον εἴρηκας σαφῶς.

1119. τούτων ἁπάντων R. Ald. τῶν — Γ. αὐτῶν — B. et (om. ἁπάντων) Suid. Fort. ἅπαντα ταῦτα, vel ἅπαντα τἄλλα. Ὑπερπαίειν, ut ὑπερβάλλειν, accusativum, ni fallor, regit. ἀμφορείδια recte hic B. R. Γ. Ald. Suid. ἀμφορίδια Pollux X. 72, qui Θάσια ἀμφορίδια per errorem ex Acharnensibus memorat. Ἀμφορίδια ex h. l. sumsisse videtur Suidas in ἀμφορεαφόρους. Cf. ad Pac. 202.

1121. πάντ' ἀπέπτατο B. R. Suid. in ἀπανθ'. Bekk. etc. πάντα πέπτατο M. Γ. Ald. πάντ' ἀπέπτετο Br. Mein. ("at fortasse tragicum sermonem imitatur.") Dind.

1122. πολὺ δὴ β. M.

1123—1124. Hos versus aliunde huc illatos censent Mein. Dind. Corrupta haec esse censet Bergk. Exciderunt fortasse nonnulla post v. 1123.

1123. ἄκατον Γ.

1124. ἐκλεγομένας M. R. Γ. Ald. ἐκλεγομένη B. ἐκλεγόμενος Scal. Fab. Mein Fortasse recte. Nisi praestat ἐκλεγομένη γ'. Parenthetice autem dicta sunt, ut videtur, ista εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην. μάλιστα Γ. ἔχῃ Ald. ἔχει R. ἔχοι B. Γ. Cf. ad 1097.

1125. μου Γ.

1127. αὐτοῦ μένουσ' R. Ald. αἰτουμένης Γ. αἰτουμέναις B. γὰρ B. M. R. Γ. Ald. γ' ἂν Br. Dind. etc. Praestat forsan simplex ἄν. ἐξευρεῖν] ἐπιχεῖν conj. Mein.

1130. 1135. ΔΕΣΠΟΤΗΣ vulg. ΒΛΕΠΥΡΟΣ Voss. Mein. Dind.

1132. πλεῖον ἢ libri et vulg. Dind. πλεῖν ἂν ἢ Geel. (Mnem. II. 220)

ΘΕ. *Ποῖ ποῖ βαδίζεις;*
ΒΑ. *Ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.*
ΘΕ. *Νὴ τὴν Ἀφροδίτην πολύ γ' ἁπάντων ὕστατος.*
Ὅμως δ' ἐκέλευε ξυλλαβοῦσάν μ' ἡ γυνὴ
ἄγειν σε καὶ τασδὶ μετά σου τὰς μείρακας.
Οἶνος δὲ Χῖός ἐστι περιλελειμμένος
καὶ πόλλ' ἀγαθά. Πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε.
Καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὔνους τυγχάνει,
καὶ τῶν κριτῶν εἰ μή τις ἑτέρωσε βλέπει,
ἴτω μεθ' ἡμῶν· πάντα γὰρ παρέξομεν.
ΒΑ. *Οὔκουν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς*
καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν', ἀλλ' ἐλευθέρως
καλεῖς γέροντα, μειράκιον, παιδίσκον; ὡς

Mein. *πλεῖν τι* (?) *ἤ* aut *πλειόνων* conj. Dind. Raro usurpatur *πλεῖον*: v. ad Nub. 1295. Legendum arbitror *πλειόνων τρισμυρίων*.

1135. Hoc versu desinunt B. *Γ*.

1135. *ποῖ ποῖ*] *ποῖ ποτε* malit Mein.

1137. *συλλαβοῦσάν* vulg. Mein. *συλλαβοῦσά* R. *ξυλλαβοῦσάν* Both. Dind.

1138. *τὰσδὶ* R. *τὰς δὴ* M. *τασδὶ* Ald.

1139. *περιλελειμμένος* Ald. *παραλελειμμένους* R. *παρατεθειμένος* (aufgetischt) Reisk. Cf. 1133.

1140. *καὶ τ' ἄλλ'* R. Fort. *κἄτ' ἄλλ'* —, vel *καὶ πόλλ'* —.

1141. *κεἰ τῶν θεατῶν ὢν τις εὔνους τυγχάνει* Pors. ad Hec. 682. coll. Pl. 33. *τὸν δ' υἱὸν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει.* Possis etiam *κεἰ τῶν θεατῶν τυγχάνει γ' εὔνους τις ὤν.* Vel *κεἰ τῶν θεατῶν τυγχάνει τις εὐνοῶν.* In tragoedia nonnunquam absolute usurpatur *τυγχάνειν*, dubito an etiam in comoedia. V. Soph. Aj. 9. El. 46. 313. 1457.

1142. *μή τις ἑτέρωσε*] *μὴ 'τέρωσέ τις* Cobet. Fortasse recte.

1143. *μεθ' ἡμῶν*] Posset legi *μεθ' ὑμῶν*. FABER.

1144. Lineola in R. *ΧΟ.* Bentl. *ΒΑ.* Both. Beer. Mein. Dind. *ΛΕΣ.* Bergk. Vulgo (Ald. Br. Bekk.) ancillae haec continuantur. *οὐκοῦν* R. Ald. Br. Bekk. *οὔκουν* Dind. Bergk. Mein. Cf. Pl. 974. et ad 638. supra.

1145. *παραλείψῃς* R. Ald. *παραλείψεις* Br. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Cf. ad Av. Nub. 296. 133. Ran. 462. *μηδὲν* M.

1146. *καλεῖν* R. Ald. Br. Bekk. Bergk. *καλεῖς* Bl. Praef. Av. p. V. Cobet. Mein. Dind. Cf. Ran. 202. *οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ἀλλ' ἀντιβὰς | ἐλᾷς προθύμως;* 462. *οὐ μὴ διατρίψεις, ἀλλὰ γεύσει* (male *γεῦσαι* vulgo) *τῆς θύρας;* Av. 131. *ὅπως παρέσει μοι — καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσεις* (*ποιήσῃς* vulg.). Cf. tamen Thesm. 157. *ὅταν Σατύρους τοίνυν ποιῇς, καλεῖν ἐμέ.* Fr. 559. *οὐκ ἔσθω κενέβρει'· ὁπόταν θύῃς τι, καλεῖν με.* Ita enim locum depravatum corrigo.

τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἐστιν ἐσκευασμένον
ἁπαξάπασιν, ἣν ἀπίωσιν οἴκαδε.
Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη 'πείξομαι.
Ἔχω γέ τοι καὶ δᾷδα ταυτηνὶ καλῶς.
ΧΟ. *Τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις*
τασδὶ λαβών; Ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
ἐπᾴσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.
Σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι,
τοῖς σοφοῖς μὲν τῶν σοφῶν μεμνημένοις κρίνειν ἐμὲ,
τοῖς γελῶσι δ' ἡδέως διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ.

1147. *αὐτοῖς*] *ἀστοῖς* conj. Mein. *ἐστ' ἐπεσκευασμένον* vulg. Dind. *ἐστιν ἐσκευασμένον* emendat Cobet. V. L. p. 282. *Ἐπισκευάζειν* enim reficere significare. Quod jure recepit Mein. Vulgatam legebat, ut videtur, Phrynichus p. 39, 24 Bekk. *ἐπεσκεύασται τὸ δεῖπνον. χρῶ.*

1148. *ἅπαξ ἅπασιν* R. *ἁπαξάπασιν* Ald.

1149. *ΧΟ.* praef. Br. Bekk. Dind. olim. *ΘΕΡ.* Bergk. Personae praecedent. continuant R. Ald. Mein. Dind. *ΛΕΣΠ.* Bl. Praef. Av. p. V. Holden., cui tamen non displiceret, si totus locus (a v. 1144. *οὔκουν ἅπασι δῆτα* ad *οἴκαδε*) hero tribueretur. Sed altera praestat distributio. Herus mox una cum Choro exit.

1150. *ἔχω δέ τοι* R. Bekk. Dind. Mein. *ἔχουσά τοι* Ald. Br. *ἔχω γέ τοι* Lenting, qui *ἔχω δὲ* ortum suspicatur ex proximo v. *ἐγὼ δὲ* —. Idem conjicit Mein. Recte, opinor. Cf. Pl. 1041. *στεφάνους γέ τοι καὶ δᾷδ' ἔχων πορεύεται.* et ad Av. 600. Mox *καλῶς* forsan Choro tribuendum censet Mein. *καὶ δᾷδα*] Fort. *τὴν δᾷδα.* Sed cf. 70.

1151. Lineola apposita in R. *ΧΟ.* praefigunt Bl. Praef. Av. p. V. Bergk. Dind. Mein. Vulgo haec Choro continuantur. Vide ad 1149.

1152. *τάσδι* R.

1153. *μελλ.* R. Biset. Bentl. Kust. *μελ.* Ald. et Suidas in *μέλος.*

1154. *σμικρὸν ὑποθέσθαι δὲ πρῶτον* conj. Mein. Male.

1155. *σοφοῖσι μὲν* M. R. Ald. *σοφοῖσι* Kust. *σοφοῖς μὲν* Scal. Pors. Br. *μεμνημένους* Ald. Br. Bekk. Dind. *μεμνημένοις* R. Iunt. 2. etc. Inv. (tacite). Bergk. Mein. Reisig. Conj. p. 142. *μεμνημένος* M. Vulgatam revocavi. Cf. Lys. 177—179. *ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,* | — *θύειν δοκούσαις* (malim *δοκούσας*) *καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.* Eq. 1312. Vesp. 270. et ad 1020 supra.

1156. *διὰ τὸν γέλων* R. Ald. Br. Bekk. Both. Bergk. *διὰ τὸ γελᾶν* Pors. Mein. Dind. *διὰ τὸ γελῶν* Reisig. C. p. 143. (Ut alibi *τὸ δεδιός, τὸ θαρσοῦν, τὸ θυμούμενον, τὸ λυπούμενον, τὸ χαῖρον, τὸ νοσοῦν, τὸ ποθοῦν,* alia.) *διὰ τὸν γέλων* (ut synecphonesis sit) tuetur Herm. El. D. M. p. 86. "Lectio propter dactylum pro trochaeo positum vitiosa." (Dind.). Omnia plana erunt, si *διὰ* pro monosyllabo longo, pronuntiatum quasi *ζὰ*, acci-

Σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ,
μηδὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
ὅτι προείληχ᾽· ἀλλὰ πάντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους
μὴ 'πιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς ἀεί,
μηδὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι,
αἳ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων ἀεί.
Ὦ ὢ ὥρα δή,
ὦ φίλαι γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν,
ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπαποκινεῖν. Κρητικῶς οὖν τὼ πόδε
καὶ σὺ κίνει.
ΒΛ. Τοῦτο δρῶ.
ΧΟ. Καὶ τάσδε νυν ∪ _ ∪ _
∪ _ ∪ ∸ ∪ λαγαρὰς τοῖν σκελίσκοιν τὸν ῥυθμόν.

pias. Cf. ad Nub. 916. *διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν | οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων.* Av. 1752. *διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας.* Vesp. 461. 1169. Menand. ap. Etym. M. p. 407, 22. *ἐπίθες τὸ πῦρ ἡ ζάκορος οὑτωσὶ καλῶς.* Alcaeum Fr. 1. v. 6. *λαῖφος δὲ πᾶν ζάδηλον ἤδη* (i. e. *διάδηλον*, Aeolice). Sapph. Fr. XLIX. *ζαελεξαάμαν* (*ζελ.*?) *ὄναρ Κυπρογενείᾳ* (i. e. *διελεξάμην*).

1158. *μηδέν'* R.

1159. *ἀλλὰ πάντα* R. Bekk. *ἀλλ' ἅπαντα* Ald. Br. Dind. etc. *ἀλλ' ἅπαντας* Dobr. Mein. Pro *χρὴ* reponendum suspicor *δή*. Ita melius procedet oratio.

1161. *τόν τε τρόπον* R. *τόν γε τρόπον* Ald *τὸν τρόπον* Bentl. Pors. Br. etc.

1163. *ἡμιχ.* praef. in R. Dind. Continuant Ald. Br. Bekk. Bergk. Mein. Dind. *Δεσπότῃ* forsan haec tribuenda. *ὦ ὢ* Ald. *ω ω* (sic) R. *ἰὼ* Both. *ἰὼ ἰὼ* malit Mein. Delendum Dindorfio videtur

1164. *φίλαι* (ad praec. v. relatum) R. Ald. Br. Bekk. *ὦ φίλαι* Dind. Bergk. Mein.

1165. *ὑπαναχινεῖν* R. Ald. *ὑπαναγινεῖν* (?) Reisk: *ὑπαποκινεῖν* Cobet. Mein. Dind. conj. Bergk. Quod ipse jampridem conjeceram. Cf. Av. 1011. Th. 924. Eq. 20. Qu. *ΧΟ. Κρητικῶς* —.

1166. *Ἡμιχ. τοῦτο δρῶ* R. Ald. Br. Bekk. *ΔΕΣ.* — Bergk. *ΒΛ.* — Enger. Mein. Dind. Blepyri haec videntur esse.

1167. *Ἡμιχ. καὶ τάσδε* — R. Ald. *ΧΟ.* Br. Voss. Bekk. Both. Dind. Mein. Bergk. *νῦν* vulg. *νυν* conj. Mein. Qui hic lacunam indicat, ut etiam Dind. Excidisse nonnulla videntur, sed in loco tam corrupto omnia incerta. *λαγαρὰς* R. Ald. vulg. Qu. *τὰς λαγαρὰς*, vel *τὰς λαγόνας*. Sed incerta hic omnia.

1168. *ἔπεισι*] *ἐποίσει* ** | *λοπάδα* — conj. Dind. Qu. *εἴσεισι*, apportabuntur, apponentur.

Τάχα γὰρ ἔπεισι λεπαδοτεμαχοσελαχογαλεο-
κρανιολειψανοδριμυποτριμματο-
σιλφιοτυρομελιτοκατακεχυμενο-
κιχλεπικοσσυφοφαττοπεριστερα-
λεκτρυονοπτεγκεφαλοκιγκλοπε-
λειολαγῳοσιραιοβαφητραγανοπτερύγων.
Σὺ δὲ ταῦτ' ἀκροασάμενος τρέχε καὶ ταχέως
λαβὼν τρύβλιον

1169. *λοπαδο* M. R. Ald. Suidas in *μέλος*. Bergk. *λεπαδο* Fab. Br etc. *λοπαδοτέμαχος σελ.* Bergk. "Cum patinae nomen necessarium videatur, fortasse *λοπάδιον* scribendum et monstrosum cibi nomen a *τεμαχοσελαχο* ordiendum est." MEIN. Qu. *λοπὰς τεμ* —. Cf. Eq. 1034. Vesp. 511.
ταμαχοσ Ald. *τεμαχόσσ* R.

1170. *υποτριμματο* R. *υποτιτριμματο* M. Ald.

1171. *παρασ* libri et vulg. *πρασο* olim Dind. (Cf. ad Pac. 242.) *καραβο* conj. Mein. *πραο* Bergk. Comm. Scripserat, opinor, *τυρο*. Cf. Anaxipp. com. IV. 459. *σίλφιον, τυρὸν, κορίαννον*. Qu. *σιλφιοπο*.

1172. *κινκλ* R Ald. *κιγκλ* M. Kust. *κιχλ* Fab. Br. etc. *κοσσυφοπερ* Ald. Br. *κοσσυκοφαττοπερ* R. *κοσσυφαοπερ* M. *κοσσυφοφαττοπερ* Bekk. Dind. Mein. Magis Atticum foret *κοψιχο* —.

1173. *εγκε* R. Dind. olim. Both. *εκε* Ald. Br. Bekk. Mein. Dind. *φαλλιο* R. Ald. Br. Bekk. Mein. Dind. *φαλο* olim Dind.

1174. *λαγωο*] Scribendum *λαγῳο*. *τραγανο*] Fort. *τραγαλο*. Cf verbum *τραγαλίζεσθαι* Vesp. 674. *πτερυγων* (sic) R. *πτέρυγον* Bergk. Comm.

1175. *ταχὺ καὶ ταχέως* libri et vulg. *ταχέως ταχέως* Meinekius, coll. Pl. 644. *ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον, ὦ δέσποινα*. "Error, inquit, ex perpetua illa vocularum *ὡς* et *καὶ* permutatione natus est." "*ταχὺ καὶ* fortasse delendum." (Dind.). Qu. *πάνυ δὴ ταχέως*, vel *πάνυ* (*ταχὺ*) *θαρραλέως*, vel *ταχὺ χάρπαλέως* (Lys. 331), vel *πάνυ καρπαλίμως* (Th. 957.), vel potius *τρέχε καὶ ταχέως*. Vulgata certe inepta est.

1176. *λαβὲ* — *λαβὼν* vulg. Transponendum videtur *λαβὼν* — *λαβὲ* (eme).
τρύβλιον R. Ald Bergk. Mein. Dind. *τρίβλιον* M. *τρυβλίον* Bekk. Ceterum virgulam post *τρύβλιον* deleverim: *τρύβλιον* enim portare jubetur ad *λέκιθον* emendum. *λαβὼν κόνισαι* M. Ald. Bekk. *κονίσαι λαβὼν* R. *κόνισαι λαβὼν* Dind. Bergk. Mein. *λέκιθον ἵν' ἐπιδειπνῇς κόνισαι ἰσχυρῶς* Suidas in *ἐπιδειπνεῖς*. Pro *λαβὼν* reponendum forsan *λαβεῖν* (*λέκιθον*, ad emendam pultem). Sed praestat, opinor, *κονίσας* (*κονίσαι* R.) *λαβέ*. I. e. festinans eme. Qui usus Homericus est verbi *κονίειν*. Il. XIII. 830. *οἱ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίοιο*. XXIII. 372. 449. Od. VIII. 122. Aesch. Sept. 60. *Ἀργείων στρατὸς | χωρεῖ, κονίει*. Legendum igitur videtur *εἶτα λαβὲ κονίσας* (v. troch.). Sensus enim est, propere sumpta olla festina et pultem eme (*λαβὲ*), ut coenes. Instar

εἶτα λαβὲ κονίσας
λέκιθον, ἵν' ἐπιδειπνῇς.
Ἀλλὰ λαιμάττουσί που.
Αἴρεσθ' ἄνω, ἰαὶ εὐαί.
Δειπνήσομεν, εὐοῖ εὐαί.
Εὐαὶ ὡς ἐπὶ νίκῃ·
εὐοῖ εὐοῖ, εὐαὶ εὐαί.

commentarii in hunc locum est Eq. 647 sq. *κἀγὼ 'φρασα | αὐτοῖς, ἀπόρρητον ποιησαμένους ταχὺ, | ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τοὐβολοῦ, | τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρύβλια.*

1177. *ἐπιδειπνῇς* R. Post *ἐπιδειπνῇς* plura excidisse videntur Dindorfio.

1178. *Ἡμιχ. ἀλλὰ* — praef. R. Ald. Br. Bekk. om. Mein. Bergk. Dind. "*HMIX.* quod huic versui, et *XO.* quod sequentibus vulgo praescriptum est, delevit J. H. Vossius, qui inde ab 1163 coryphaeum, postremos autem quattuor versus universum chorum canere primus intellexit." (Mein.).

λαιμάττουσι] Qu. *λιμώττουσι*, esuriunt. Sed, quum prima potius persona postulari videatur, reponendum forsan *ἀλλὰ λιμώττω γέ που.* (vel *γ' ἐγὼ*), quod dicat Chori hortationi respondens Blepyrus, Esurio quidem hercle, Anglice I am hungry enough to be sure. Scholiastae adnotatio *δυνηθείης* (*δυνηθῇς*?) Meinekio spectare videtur ad *ἐπιδειπνῇς* in v. 1177.

1179. *Χο.* praef. R. (?) Br. Bekk. Both. om. Ald. Bergk. Mein. Dind.

ι . αι εὐαι (sic, erasis duabus lit.) R. *ἰαὶ εὐ αἶ* M. Ald *ἰαὶ εὐαὶ* Suid. in *ἐποποῖ. ἰαὶ ἰαὶ* Bergk. conj. Dind. *ἰαῖ. εὐαῖ* Both. Qu. *εὐοῖ εὐοῖ.* "Exaequanda haec sunt Lysistratae versibus 1292—1294. *αἴρεσθ' ἄνω, ἰαὶ ἰαὶ,* (vel *αἴρεσθ' ἄνω, εὐαὶ εὐαί.*) | *δειπνήσομεν,* | *εὐαὶ, ὡς ἐπὶ νίκῃ,* | *εὐαὶ εὐαί.*" (Dind.).

1180. *ευοῖ. εὐαὶ* (aut *εὐαῖ*) R. *εὖ οἶ. εὖ αἶ* M. Ald. *δειπνήσομεν εὐοῖ. εὐαὶ εὐαί. ὡς ἐπὶ νίκῃ* (sic) Suid. *εὐοῖ εὐοῖ* Both. *εὐοῖ* (del. *εὐαὶ*) conj. Dind.

1181. *εὐαι ὡς* R. *εὐαῖως* Ald. Br. *εὐαὶ ὡς* Suid. Tyrwh. Bekk. Dind. Mein. *εὐοῖ ὡς* Both. *επινίκηι* R. *ἐπινίκῃ* Ald.

1182. *εὐαι. εὐαι. εὐαι. εὐαί* R. *εὖ αἶ. εὖ αἶ. εὖ αἶ. εὖ αἶ. εὐαι* M. Ald. *εὐαὶ εὐαί, εὐά* Suid. *εὐοῖ εὐοῖ, εὐαὶ εὐαὶ* Mein. conj. Dind. *εὐαὶ* quater Bekk. Dind. *εὐοῖ* quater Both.

COMMENTARIUS.

COMMENTARIUS.

1. *ὦ λαμπρὸν ὄμμα*] Orditur stylo tragico, quasi Soli aut Lunae nescio quid narraret, ut v. g. Soph. Ajac. 845. *σὺ δ', ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν | ἥλιε — ἄγγειλον ἄτας ἐμάς.* et Euripides initio Phoenissarum, *ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν — ἥλιε, θοαῖς ἵπποισιν εἱλίσσων φλόγα.* Saepe autem comicus jocatur tragicorum cothurnos rebus vilibus et frivolis aptando. Quod et alios comicos fecisse apparet. Sic, cum in Medea Eurip. v. 57. dicatur *ὥσθ' ἵμερός μ' ὑπῆλθε γῇ τε κοὐρανῷ | λέξαι μολούσῃ δεῦρο Μηδείας τύχας*, Philemon (Athen. p. 288 D.) inde fecit *ὡς ἵμερός μ' ὑπῆλθε γῇ τε κοὐρανῷ λέξαι μολόντι τοὔψον ὡς ἐσκεύασα.* BE. Ex scholiastae annotatione colligi potest Agathonis aut Dicaeogenis locum rideri. DIND.

τροχηλάτου] Xenarchus Athen. 63 F. *τῆς τροχηλάτου. κόρης | πίμπλησι λοπάδος στεῤῥοσώματον κύτος.* Strab. VII. 463. *τὸν κεραμεικὸν τροχόν.* Critias Athen. 28 B. vas fictile *τροχοῦ ἔκγονον* vocat.

Schol. *Ὦ λαμπρὸν: Πραξαγόρα λύχνον ἔχουσα προέρχεται. (ὑποπτεύεται δὲ ὁ ἴαμβος ἢ τοῦ Ἀγάθωνος ἢ τοῦ Δικαιογένους, διὰ* (*δεῖ*? v. 23.) *τὰς ἑταίρας ἐγκαθιζομένας. ὃ πρὸς οὐδὲν εἶπεν, ἀλλὰ μόνον ὅτι τὰς ἑταίρας δεῖ πως.) βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι τοὺς ἄνδρας προλάβωμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.*

τοῦ τροχηλάτου: Διὰ τὸν κεράμεον τροχόν. καταχρηστικῶς δὲ εἶπεν· οὐ γὰρ ἐν τροχῷ ἐλαύνεται, ἀλλὰ τύπῳ γίνεται.

2. *κάλλιστ'*] Percommode.

ἐν εὐσκόποισιν] Conspicuis in locis. Sub. *τόποις.* Xen. Cyr. 6, 3, 2. *διερευνητὰς — ἀναβιβάζων ἐπὶ τὰ πρόσθεν εὐσκοπώτατα.* Arist. H. A. 9, 40, 5. *οἱ ἡγεμόνες ὅταν λάβωσι τόπον εὔσκοπον.* Cf. 627. *ἐπὶ τοῖσιν δημοσίοισιν.* Plat. Legg. X. 910 A. *ἐν καθαροῖς.* Soph. Oed. C. 10. *πρὸς βεβήλοις.* Sic in sacris literis *ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις* S. Matth. Ev. XXI. 9. *ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.* S. Paul. Epist. ad Ephes. I. 3. II. 6.

ἐξηρτημένον] Suspensum. Cf. 494. *πώγωνας ἐξηρτημένας.* Macho Athen. p. 582 C. *πινακίδα καὶ γραφεῖον ἐξηρτημένον.* Aesch. Prom. 714. *ἐξηρτημένοι.*

Schol. *κάλλιστα: Ἡ ἔννοια, κάλλιστα τοῖς σοφοῖς εὑρημένον, τοῖς εὖ σκεπτομένοις. οἱ δὲ τοῖς φύλαξιν, ὅτι μετὰ λύχνων σκοποῦσιν. (ῥύμης δὲ τῆς ὁρμῆς.)*

3. *γονάς τε γὰρ σάς*] Ridicule. De lucerna enim tanquam de deo vel heroe aliquo loquitur. De illorum enim partu et nativitate signate dici

solebat *Γοναί*. Hinc Polyzelus comicus scripsisse legitur *Διονύσου Γονὰς*, *Μουσῶν Γονὰς*, *Ἀφροδίτης Γονὰς*, teste Suida; Philiscus *Διὸς Γονὰς*, *Πανὸς Γονὰς*, *Ἑρμοῦ Γονὰς*, teste eodem; Araros, filius Aristophanis, *Πανὸς Γονὰς*, teste eodem Suida et Athenaeo p. 175. KUST. Vid. Lobeck. Aglaoph. p. 436. DIND. Cf. Soph. Aj. 1094. *ὃς μηδὲν ὢν γοναῖσιν εἶθ' ἁμαρτάνει*. Ant. 950. 641. Et *βλάσται* Trach. 382. Similiter Critias Athen. 28 B. *τὸν δὲ τροχοῦ γαίης τε καμίνου τ' ἔκγονον εὗρεν*, | *κλεινότατον κέραμον, χρήσιμον οἰκονόμον*. Philyllius Athen. 110 F. *πυρῶν ἐκγόνους τριμήνων* | *γαλακτοχρῶτας κολλάβους θερμούς*. Antiphan. Athen. 169 E. *Καρύστου θρέμμα, γηγενής, ζέων* (i. e. *λοπάς*). Pind. Nem. IX. 123. *ἀμπέλου παῖς* (vinum). Aesch. Pers. 624. *ἄνθη τε πλεκτὰ, παμφόρου γαίας τέκνα*. Incert. in Anal. III. p. 271. *γῆς θυγάτηρ ῥάφανος*. S. Matth. Ev. XXVI. 29. *γεννήματος τῆς ἀμπέλου*. Flagellum *ῥοίζου μητέρα* dicit Philodemus Anthol. p. 412. Quercus *βαλάνων μάτηρ* est (Zonas in Anthol. I. XX. 7), vitis vini mater (Aesch. Pers. 620).

4. *ῥύμης*] Antiphanes Athen. 449 P. *πότερ', ὅταν μέλλω λέγειν σοι τὴν χύτραν, χύτραν λέγω*, | *ἢ τροχοῦ ῥύμαισι τευκτὸν κοιλοσώματον κύτος*, | *πλαστὸν ἐκ γαίης, ἐν ἄλλῃ μητρὸς ὀπτηθὲν στέγῃ;* Cf. Pac. 85. *πτερύγων ῥύμῃ*. Nub. 407. Av. 1182.

5. *μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις*] Id est, ellychnia habes, quae edunt flammam, usum et vicem solis noctu praebentem. KUST. Splendidum solis munus recte vertunt. Cf. Eur. El. 992. *βροτῶν ἐν ἁλὸς ῥοθίοις* | *τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες*. Iph. T. 759. *ξενοφόνους τιμὰς ἔχω* (coll. 53. *τέχνην τήνδ' ἣν ἔχω ξενοκτόνον*). Herc. 845. *τιμὰς δ' ἔχω τάσδ', οὐκ ἀγασθῆναι φίλοις*. Aesch. Eum. 419. *τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσει τάχα*. V. Valck. ad Hipp. 107. Seidler. ad Eur. El. 988.

μυκτῆρσι] *Μυκτῆρες* sunt canaliculi in lucerna prominentes, in quibus cubant ellychnia. Unde *λύχνος δίμυξος, τρίμυξος*, duo aut tria habens ellychnia; etiam *προμύξαι λύχνον*, emungere lychnum. Quae monuit Berglerus. V. Plat. com. ap. Athen. 700 F. *λύχνον δίμυξον*. Metagen. ibid.

6. *ὅρμα*] Excita flammae signa constituta, i. e. ad quae mulieres constituerunt convenire. BE.

Schol. *ὅρμα φλογός*: *Σύμβολον ἡμῖν δίδου περὶ τῶν συγκειμένων διὰ τῆς φλογός*.

7. *δηλοῦμεν*] Aperimus consilia nostra. Cf. 17.

8. *δωματίοισιν*] Cubiculis. Cf. Lysiam de Caede Erat. 28. Casaub. ad Theophr. Ch. XIII. Idem est *κοιτὼν* (Poll. I. 79), et *οἴκημα* (Plat. Prot. 316. Ach. Tat. II. 19).

Ἀφροδίτης τρόπων] Ritus modosque Veneris vel figuras, ut est in Priapeis, tot figuras, quot Philaenis invenit; vel etiam aliter Graece *μηχανὰς*, unde *τὸ Κυρήνης δωδεκαμήχανον*. Vide in Ran. 1327. BE.

10. *λορδουμένων*] Mnesimach. com. III. 570. *πίνει, σκιρτᾷ, λορδοῖ* (sc. *ἑαυτὸν*), *κεντεῖ*. Noster Fr. 191. *λόρδου κιγκλοβάταν ῥυθμόν*. 496. *λόρδος*. Eust. ad Od. *ἑ*. 66. *τὸ μὲν λορδοῦν σχηματισμὸν δηλοῖ σώματος οὐ σεμ-*

νόν. Valet autem *λορδοῦσθαι* curvari extrorsum, resupinum jacere. Vox frequens apud Hippocratem, i. q. *λορδαίνεσθαι.* Hinc nomen fictum *Λόρδων.* Plat. com. II. 675. *Λόρδωνι δραχμή, Κυβδάσῳ τριώβολον.*

Schol. *χορδουμένων: Κινουμένων. τοῦτο δὲ λέγει, ἐπεὶ οἱ συνουσιάζοντες κινοῦνται.*

12. Schol. *ἀπορρήτους μυχούς: Τὸ αἰδοῖον λέγει τῆς γυναικός, διὰ τὸ μηδένα αὐτὸ βλέπειν.*

13. *ἀφεύων*] Cf. Th. 216. 236. 590. Pac. 1144. De re cf. Lys. 827. *ἀπεψιλωμένον* (sc. *τὸν σάκανδρον*) *τῷ λύχνῳ.* Plat. com. ap. Athen. 441 E. *Κονισάλῳ δὲ καὶ παραστάταιν δυοῖν | μύρτων πιναχίσκος χειρὶ παρατετιλμένων· | λύχνων γὰρ ὀσμὰς οὐ φιλοῦσι δαίμονες.*

τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα] Cf. Nub. 978. *τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει.* Vesp. 1065. *κύκνου — πολιώτεραι — ἐπανθοῦσι τρίχες.*

Schol. (*ἀφαύων: Ἀποξυρῶν.*)

τρίχα: Τοῦ αἰδοίου τὴν ἐπικειμένην τρίχα.

14. *καρποῦ*] Frumenti, frugum. Cf. Nub. 1119. *εἶτα τὸν καρπόν τε καὶ τὰς ἀμπέλους φυλάξομεν.*

βακχίου — νάματος] Cf. Soph. Tr. 704. *βακχίας ἀπ' ἀμπέλου.* Moschio ap. Stob. Ecl. Phys. 1, 9, 38. *βακχίου | γλυκεῖα πηγή.* Antiphan. Athen. 781 D. *βακχίου παλαιγενοῦς.* Eur. Oen. Fr. 9. *πυκνοῖς δ' ἔβαλλον βακχίου τοξεύμασι | κάρα γέροντος.* Soph. Fr. 239. *βάκχειος* (*βάκχιος?*) *βότρυς.* De re cf. Th. 556—557.

Schol. *στοάς: Τὰ ταμιεῖα στοὰς λέγουσι. καὶ γὰρ παραμήκη. — ἐν αἷς ὁ σῖτος.* R.

15. *ὑποιγνύσαισι*] De furtis mulierum conf. Thesm. 418—420. *ἃ δ' ἦν ἡμῖν προτοῦ, | αὐταῖς ταμιεύεσθαι προαιρούσαις λαβεῖν* (*λαθεῖν?*) | *ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον.* mox *προτοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν* etc. BE.

συμπαραστατεῖς] Cf. Ran. 385.

16. *ταῦτα συνδρῶν*] Cf. Soph. El. 498. *τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν.* 1025.

17. *συνείσει —*] Anglice, thou shalt be privy to. Cf. Lys. 841. *καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν ξύνοιδεν ἡ κύλιξ.* Vesp. 999. Soph. El. 93. *τὰ δὲ παννυχίδων ἤδη στυγεραὶ ξυνίσασ' εὐναὶ —.* Phil. 1085. *ἐμοὶ καὶ θνῄσκοντι συνείσει.* (Ubi antrum compellat Philoctetes.) Aesch. Cho. 216. *καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένῃ βροτῶν;* Xen. Oecon. 3, 7. *ἐγώ σοι σύνοιδα — καὶ πάνυ μακρὰν ὁδὸν βαδίζοντι.* Plut. Dem. 8. *οὐ ταὐτὰ γάρ ἐμοὶ καὶ σοί, ὦ Πυθέα, ὁ λύχνος σύνοιδε.*

18. *Σκίροις*] Festum in honorem Minervae *Σκιράδος*, etiam *Σκιροφόρια* dictum. V. Meurs. de Pop. Att. in *Σκίρον.* Schol: *Σκίρα, ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν Σκιροφοριών. Σκίροις*, ut *Θησείοις* Pl. 627. Mensis autem *Σκιροφοριὼν* aestivus et fere solstitialis fuit. BR. "Celebrantur ab mulieribus: vid. Thesm. 834. *προεδρίαν αὐτῇ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ Σκίροις | ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς αἷσιν ἡμεῖς ἤγομεν.*

Proximi post Scira ludi scenici sunt Lenaeorum. His igitur fortasse acta haec fabula est." (Dind.) Cf. 59. Templum *Ἀθηναίης Σκιράδος* memoratur Herod. VIII. 94. Frustra *Σκίροις* de loco in Athenarum suburbio intelligi debere censet Palmerius, coll. Strab. IX. Paus. Attic. Suid.

Schol. *Σκίροις*: *Σκίρα ἑορτή ἐστι τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς, Σκιροφοριῶνος ιβʹ. οἱ δὲ Δήμητρος καὶ Κόρης. ἐν ᾗ ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἐρεχθέως φέρει σκιάδειον λευκόν, ὃ λέγεται σκῖρον.*

20—21. Cf. 84 sq. Ach. 19. *οὔσης κυρίας ἐκκλησίας | ἑωθινῆς ἔρημος ἡ πνὺξ αὑτηί.*

πρὸς ὄρθρον] Cf. Lys. 1089. Theocr. V. 126. *τὸ πότορθρον*. Lysias I. 14. *ἐπειδὴ δὲ ἦν πρὸς ἡμέραν* —. Xen. Anab. IV. 5. 21. *ἐπεὶ δὲ πρὸς ἡμέραν ἦν*. Sic *πρὸς ἑσπέραν, πρὸς ἕω*, etc.

21. *καταλαβεῖν — ἕδρας*] Cf. 86. *καταλαβεῖν ἕδρας*. Dem. p. 1443. *ὥσπερ τῶν τὰ θέατρα καταλαμβανόντων*.

ἕδρας] Ambigue fortasse dictum. Cf. ad Nub. 1507. *καὶ τῆς Σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἕδραν*.

22. *ἅς Φυρόμαχός ποτ' εἶπε*] Cf. 356. *μῶν ἦν (ἀχράδα) Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;* "Quid autem illud sit quod Phyromachus dixerit jam ab veteribus grammaticis est ignoratum: unde factum ut alii *ψήφισμα* quoddam illius excogitarent satis absurde, *ὥστε δεῖν τὰς γυναῖκας τὰς ἑταίρας χωρὶς τῶν ἐλευθέρων καθέζεσθαι*, alii Cleomachi nomen substituerent, histrionis tragici, quem *φαίνεσθαι ὑποκρινόμενόν ποτε εἰρηκέναι τι ἐν δράματι καὶ ἐσκῶφθαι διὰ τὸ κακέμφατον*. Quod notum est Hegelocho accidisse." (Dind.)

Φυρόμαχος] Ab *φύρειν μάχην* ductum. Nomen *Φυρόμαχος* legitur Alex. com. III. 483. Euphron. com. IV. 492. et alibi.

Schol. *ἅς Σφυρόμαχος*: (*Γράφεται*) *ἅς Κλεόμαχος*. (*καὶ*) *φασὶ Κλεόμαχον τραγικὸν ὑποκριτήν. οὗτος φαίνεται ὑποκρινόμενός ποτε εἰρηκέναι ἕδρας ἐν δράματι καὶ ἐσκῶφθαι διὰ τὸ κακέμφατον. ὁ δὲ Σφυρόμαχος ψήφισμα εἰσηγήσατο ὥστε τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς ἄνδρας χωρὶς καθέζεσθαι καὶ τὰς ἑταίρας χωρὶς τῶν ἐλευθέρων.*

23. *τὰς ἑτέρας*] Cf. Vesp. 398. *ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἑτέραν*, etc. Plut. Mar. 35. *λέγεται κατὰ θύρας ἑτέρας ἀσφαλῶς ἀποπεμφθεὶς διεκπεσεῖν εἰς τὸ στρατόπεδον*. Xen. Hell. 6, 2, 20. *ἄλλοι δ' ἐκδραμόντες καθ' ἑτέρας πύλας ἐπιτίθενται ἀθρόοι τοῖς ἐσχάτοις*. Apollodor. Stob. Fl. 46, 15. *τὴν γὰρ αἰσχύνην πάλαι | πᾶσαν ἀπολωλέκασι καθ' ἑτέρας θύρας*. Vide Meinek. Fr. Com. IV. 455. Plut. Mar. 30. *ἑτέραις θύραις ἐκεῖνον ὑπεδέξατο τούτων ἀγνοούντων*. "Ita apparet Sphyromachi illud dictum, quidquid tandem fuerit, ad solas *ἕδρας τὰς ἑτέρας* pertinere, extrema autem *ἐγκαθεζομένας λαθεῖν* ad mulierum spectare consilium concionem eludere parantium." (Dind. ed. 1825.) Reponendum forsan *τὰς προτέρας*.

ἐγκαθεζομένας] Cf. 98. *ἢν δ' ἐγκαθεζώμεσθα πρότεραι*, etc. Thesm. 184. *ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρα | ἐν ταῖς γυναιξὶν* etc. Ran. 1522. *ἐς τὸν θᾶκον — ἐγκαθεδεῖται*. Th. 600. 688. Vesp. 1114. *ἐγκαθήμενοι*.

24. Cf. Vesp. 273 sq. Rhes. 577. *τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν λόχος βέβηκέ πῃ;*

ἐρραμμένους — πώγωνας] Cf. Nub. 538. Infra 68.

26. *Schol.* *θαἰμάτια, τὰ ἱμάτια*. R.

28. *ἐπαναχωρήσω*] Cf. Lys. 461. *παύεσθ', ἐπαναχωρεῖτε*. Av. 648. *ἐπανάγουσαι πάλιν*.

30. *ὁ κῆρυξ*] Gallus gallinaceus.

Schol. *ὥρα βαδίζειν: Μία τῶν ἐρχομένων γυναικῶν πρὸς τὴν Πραξαγόραν ταῦτα λέγει. — κῆρυξ ὁ ἀλέκτωρ*. R.

31. *δεύτερον κεκόκκυκεν*] Bis (secundum) cecinit. Cf. 390. *ὅτε τὸ δεύτερον | ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετ'*. S. Marc. Ev. 14, 72. *ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησε*. Lucian. dial. mer. XI. 3. *ἤδη τρίτον τοῦτο ᾖσεν ἀλεκτρυών*. *Κοκκύζειν* de galli cantu usurpabant comici. Phryn. App. Soph. p. 21, 24. *Ἄιδειν ἀλεκτρυόνας Ἀττικῶς· τὸ δὲ κοκκύζειν κωμικοὶ λέγουσιν*. Antiatt. p. 101, 4. Poll. V. 89. Cratinus de galli cantu ap. Eust. ad Hom. p. 1479, 43. *κοκκύζειν τὸν ἀλεκτρυόν' οὐκ ἀνέχονται*. Plat. com. II. 687. *αἱ δὲ κοκκύζων ὄρθρι' ἀλέκτωρ προκαλεῖται*. Heraclides apud Athen. p. 533 E. *ἀλεκτρυόνα — ἀωρὶ κοκκύζοντα — κατέκοψεν*. Theocr. VII. 123. *ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ | κοκκύσδων νάρκησιν ἀνιαρῇσι διδοίη*. Lucian. Somn. 14. *ἐκόκκυζον* (loquitur gallus). Id. Ocyp. v. 114. *ἐπεὶ δ' ἀλέκτωρ ἡμέραν ἐσάλπισεν*. Unde *κοκκυβόαν ὄρνιν* gallum gallinaceum dixit Sophocles ap. Eust. p. 1479, 44. De verbo *κοκκύζειν* cf. ad Ran. 1380.

32. *ἠγρηγόρη*] Vigilabam. Attice pro *ἐγρηγόρειν*. Sic *ᾔδη* Av. 511. *ἐπεχήνη* Ach. 10. *ἐπεπόνθη* Eccl. 650. Cf. Pl. 744. *τὴν νύχθ' ὅλην ἐγρηγόρεσαν*. Lys. 306. *ἐγρήγορεν*.

34. *φέρ' ἐκκαλέσωμαι*] Cf. Vesp. 183. *φέρ' ἴδωμαι*.

ἐκκαλέσωμαι] Vesp. 221. *ἐκκαλοῦνται*.

θρυγονῶσα] Leviter scalpens.

Schol. *θρυγονῶσα: Ἡσύχως κνῶσα*.

36. *τὸ κνῦμα*] Ab *κνύω*. Cf. Thesm. 481. *οὗτος πόθῳ μου 'κνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν*. Suidas: *κνῦμα, ὁ ἠρεμαῖος κνησμός*. ubi hunc comici locum profert.

Schol. *ὑποδουμένη: Τὰ ὑποδήματα βάλλουσα. κνίσμα σου (κνῦμα δὲ Γ.) τὸν ἠρεμαῖον κνισμόν*.

38. *Σαλαμίνιος*] Hoc praemittit quia verbum *ἐλαύνειν* inferet, quod de agitatione navium usurpatur. Erant autem Salaminii insulani, ac proinde saepe navigabant. BE. Cf. Ran. 204. *κᾆτα πῶς δυνήσομαι — ἀσαλαμίνιος | ὢν εἶτ' ἐλαύνειν;*

ᾧ ξύνειμ' ἐγώ] Cf. 340. *ᾗ ξύνειμ' ἐγώ*. 898.

Schol. *Σαλαμίνιος: Ὡς ναυτικῶν ὄντων τῶν Σαλαμινίων καὶ κατωφερῶν. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Σαλαμινίας νεὼς νοεῖσθαι τὸ Σαλαμίνιος, ὡς ἀπὸ τῆς Παράλου Παράλιος*.

39. *ἤλαυνέ μ'*] Tanquam de nave, sed simul aliud significatur. Ut in oraculo de Adonide, quod Plato comicus eius patri redditum dixit in dramate cognomini, referente Athenaeo X. p. 456 A. *ὦ Κινύρα βασιλεῦ Κυπρίων ἀνδρῶν δασυπρώκτων, | παῖς σοι κάλλιστος μὲν ἔφυ θαυμαστότατός τε | πάντων ἀνθρώπων, δύο δ' αὐτὸν δαίμον' ὀλεῖτον, | ἡ μὲν*

ἐλαυνομένη λαθρίοις ἐρετμοῖς, ὁ δ' ἐλαύνων. Intelligitur autem Bacchus et Venus, qui ambo Adonidem amarunt. BE. Sosipater Brunck. Anal. I. 504. *τῆς μὲν ἐρεσσομένης, τοῦ δὲ σαλευομένου.* Philippus ibid. II. 219. *ὥς ποτ' ἐπὶ γαίης κὰν βυθῷ μ' ἐρέσσετε.*

40. *ἄρτι*] Nunc demum.

θοἰμάτιον] Non dissimilia fuisse videntur pallia virile et muliebre. Aelian. V. H. VII. 9., qui tamen narrat Xanthippen mariti sui pallium exire noluisse indutam.

41. *καὶ μήν*] Atqui. Hae particulae usurpari solent, quando nova persona introducitur, ut in Aesch. Sept. 378. Soph. Aj. 1223. Eur. Hec. 216. 665. Her. 119. Alc. 510. Or. 348. 456.

42. *Φιλαινέτην*] Confer nomen *Ἐπαίνετος.*

45. *ἐρεβίνθων*] *Κακεμφάτως.* Cf. ad Ach. 801. Ran. 545. Vino igitur et cicere multabitur mulier quae postrema venerit.

Schol. *κἀρεβίνθων*: *Ὑποπίνοντες γὰρ ἔκαπτον φρυκτοὺς ἐρεβίνθους.*

46. *τὴν Σμικυθίωνος*] Sc. uxorem. Sic Eq. 449. *Βυρσίνης τῆς Ἱππίου* (sc. *γυναικός*). Eupolis ap. schol. Lys. 270. *τὴν Λύκωνος* (sc. *γυναῖκα*). Eur. Or. 1702. *τῇ θ' Ἡρακλέους Ἥβῃ.* Herod. VI. 31. *ἡ Κλεισθένευς Ἀγαρίστη.* Virg. Aen. III. 319. Hectoris Andromache. Tacit. Ann. IV. 11. Apicatam Sejani.

Σμικυθίωνος] Idem, ut videtur, qui *Σμίκυθος* dicitur infra 293. Nomen *Σμικυθίων* occurrit etiam Vesp. 401.

Schol. *τὴν Σμικυθίωνος*; (*Λείπει*) *γυναῖκα.*

47. *Schol.* *ἐμβάσιν*: *Ἐμβὰς ἀνδρεῖον ὑπόδημα.*

48. *κατὰ σχολήν*] Vix, cum negotio. I. q. *σχολῇ*, Soph. Oed. R. 434. Ant. 386. etc. Mox *μόνη* significat, opinor, incomitata, sine ancilla aut pedisequa.

Schol. *κατὰ σχολήν*: *ἀντὶ τοῦ μόλις ἢ ἀψοφητί.* R. L.

49. *τὴν τοῦ καπήλου δ' —*] Sic infra 374. *τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει χιτώνιον;*

Γευσιστράτην] Nomen comice fictum ad instar *Λυσιστράτη*, *Πεισιστράτη*, etc., cum allusione ad verbum *γεύεσθαι* (sc. *τοῦ οἴνου*). Construe *εἰς ἐκκλησίαν* cum *ἧμεν.*

Schol. *Γευσιστράτην*: *Παρὰ τὴν Λυσιστράτην εἴρηται.*

50. *Schol.* *τὴν λαμπάδα*: *Τὴν δᾷδα λέγει διὰ τὸ νύκτα εἶναι.*

51. *τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου*] I. e. — *καὶ τὴν Χαιρητάδου.* Cf. Ran. 773. *καὶ τοῖσι πατραλοίαισι καὶ τοιχωρύχοις.* Av. 1435. *ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ δικορραφεῖν* (pro *ἢ ἐκ τοῦ δικ.*, sc. *διαζῆν*). Thesm. 491. *ὑπὸ τῶν δούλων τε κὠρεωκόμων.* Nub. 104. *ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.* 622. *ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπηδόνα.* 1465. *τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτη.* 1418. *εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν.* (Ubi tamen vide annotationem criticam.) Plat. com. II. 679. *τοὺς ἐκπλέοντάς τ' εἰσπλέοντάς τ' ὄψεται.* Antiph. Athen. 553 D. *τὰς γνάθους καὶ τιτθία.* Soph. El. 991. *καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος.* 1498. *τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά.* Eur. Suppl. 487.

ἴσμεν καὶ τὰ χρηστὰ καὶ κακά. Hel. 14. τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα πάντ' ἠπίστατο. 923. τά τ' ὄντα καὶ μὴ —. Iph. A. 859. χωρὶς τἀμὰ κἀγαμέμνονος. 189. δύ' Αἴαντε — τὸν Οἰλέως Τελαμῶνός τε γόνον. Andr. 149. οὐ τῶν Ἀχιλλέως οὐδὲ Πηλέως ἄπο | δόμων. Herod. IV. 52. χώρης τῆς τε ἀροτήρων Σκυθέων καὶ Ἀλαζώνων. Thuc. VII. 56. τήν Ἀθηναίων τε πόλιν καὶ Λακεδαιμονίων. III. 33. Aesch. c. Ctes. 91. τηλικαῦται δυνάμεις — ἥ τε Φιλίππου καὶ Θηβαίων. Plat. Lys. 206. ἐν τοῖς παισί τε καὶ νεανίσκοις. Apol. 19 B. ζητῶν τά τε ὑπὸ γῆς καὶ οὐράνια. Rep. 399 D. ἐν ταῖς ᾠδαῖς τε καὶ μέλεσιν. Menex. 245. τὰ τροπαῖα τά τε Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι καὶ Πλαταιαῖς. Theaet. 202 χωρὶς τοῦ λόγου τε καὶ ὀρθῆς δόξης. Plut. Per. 6. δυοῖν οὐσῶν ἐν τῇ πόλει δυναστειῶν, τῆς Θουκυδίδου καὶ Περικλέους. Lucian. D. D. XX. 12. τὴν Φρυγίαν τε καὶ Λυδίαν. Nigr. 31. τὸ ἐν ταῖς τραγῳδίαις τε καὶ κωμῳδίαις λεγόμενον. 32. τῇ πνοῇ τῶν ἴων τε καὶ ῥόδων. Cont. 37. οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀρισταίνετόν τε καὶ Εὔκριτον. Sic ἐκ τοῦ τε λέγειν καὶ ποιεῖν et similia dicebant.

Χαιρητάδου] Nomen Χαιρητάδης formatum a χαίρω, ut Γηρυτάδης a γηρύω. Confer nomina Χαιρήμων, Χαιρέας, Χαιρεφῶν, etc.

53. ὅ τι περ ἔστ' ὄφελος —] Quae sunt alicujus momenti. Schol: αἱ εὐγενεῖς. Gallice, l'élite. Dobraeus confert Xen. Hell. V. 3. 6. καὶ ὅσι περ ὄφελος ἦν τοῦ στρατεύματος. ibid. VI. 2. 23. εἰ μὴ — οἰηθέντες ὄφελός τι αὐτῶν εἶναι ἀπεστρέφοντο. Herodot. VIII. 68. τῶν ὄφελός ἐστι οὐδέν. Lucian. Tim. c. 55. ὅ τι περ λιχνείας καὶ ἀπληστίας ὄφελος. Ubi plura congessit Hemsterh. Adde Lucian. Herod. 8. αὐτοί τε οὖν ἤδη συνεληλύθατε ὅ τι περ ὄφελος ἐξ ἑκάστης πόλεως. Id. Lex. 14. ὅ τι περ ὄφελος ἴσμεν τῆς Ἀττικίσεως ἄκρον. Tim. 55. ὅ τι περ λιχνείας καὶ ἀπληστίας ὄφελος. 50. χαῖρε, ὦ Τίμων, τὸ μέγα ὄφελος τοῦ γένους, τὸ ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων (l. Ἀθηνῶν), τὸ πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος. Theocr. XIII. 18. συνέποντο | πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι ὧν ὄφελός τι. Aesch. II. 26. οὓς (λόγους) τὸ μέγα ὄφελος τῆς πόλεως εἴρηκε Δημοσθένης. Plat. Rep. VI. E. ἀποτυγχάνει καὶ τῶν ἄλλων εἴ τι ὄφελος ἦν. VIII. 567 B. ὅτου τι ὄφελος. Legg. I. 630 C. οὐ καὶ σμικρὸν ὄφελος. Crit. 54 A. εἴπερ γέ τι ὄφελος αὐτῶν ἐστι. et alibi saepe.

Schol. ἔστ' ὄφελος: Ἀντὶ τοῦ αἱ εὐγενεῖς.

54. καὶ πάνυ] Valde. Ut καὶ λίαν, καὶ μάλα, καὶ κάρτα, καὶ σφόδρα.

55. παρέδυν] Prodii. I. q. παρέκυψα.

56. τριχίδων ἐμπλήμενος] Cf. Vesp. 1127. ἐπανθρακίδων ἐμπλήμενος. 424. ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος. Eq. 934. τῶν τευθίδων ἐμπλήμενος. Tamen autem facile excitare possunt τριχίδες, quarum ossa valde minuta sunt.

Schol. τριχίδων: Λέγει τῶν καλουμένων νῦν θρισσῶν. αὗται δὲ ἐσθιόμεναι βῆχα ἀνεγείρουσιν.

58. ξυλλελεγμένας] Usitatior forma est ξυνειλεγμένας. Sic Av. 295. ξυνείλεκται. Similiter εἰλημμένος et λελημμένος (Aesch. Ag. 885. Eur. Bacch. 1100. Ion. 1113. Cycl. 432.). Cf. ad 1090 infra.

60. *τὰς μασχάλας*] Quas in concione *χειροτονοῦσαι* sublaturae erant. Apost. I. 74. *Αἴρειν μασχάλην: ἐπὶ τῶν ὀρχουμένων ἀγροίκως.*

Schol. ἔχω τὰς μασχάλας: Ἔθρεψαν γὰρ τρίχας, ἵνα, ὅταν χειροτονῶσι, δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι.

61. *λόχμης*] Cf. Lys. 800. *τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς.* Av. 202. 265. Vesp. 928.

Schol. λόχμης: ἀντὶ τοῦ συμφύτου τόπου. R.

62. *ὁπόθ' — οἴχοιτο*] Cf Pl. 1137. *ὁπότε — ὀφέλοιο.* Thuc. II. 13. *τοσοῦτοι γὰρ ἐφύλασσον τὸ πρῶτον, ὁπότε οἱ πολέμιοι ἐσβάλοιεν.*

64. *πρὸς τὸν ἥλιον*] Cf. Vesp. 772. Fr. 501. Recte explicat scholiasta.

Schol. πρὸς τὸν ἥλιον: Ὥστε μέλαινα γενέσθαι ὡς ἀνήρ.

66. *Schol. ἔρριψα: Ξυρὸν ἔρριψα, ἵνα μὴ βλέπουσα αὐτὸ ἐρεθιζοίμην πρὸς ξυράν.*

67. *προσφερής*] Eodem sensu *ἐμφερής*, Nub. 502. Vesp. 1103. et *προσεμφερὴς* Fr. 396.

70. *τουτονί*] Eccum, *δεικτικῶς.* Cf. 1150. *ἔχω δέ τοι καὶ δᾷδα ταυτηνὶ καλῶς.* 77. 318.

71. *Ἐπικράτους*] De quo scholiasta versum Platonis comici affert, *ἄναξ ὑπήνης Ἐπίκρατες σακεσφόρε.* Ita vocatur etiam ab Aristippo in Epistola, quae est inter Socraticas 13., cum inquit: *καὶ τῶν τὰ κοινὰ πρασσόντων Ἐπικράτεα τὸν Σακεσφόρον.* Alias *σακεσφόρος* cognominatur Ajax a Sophocle in cognomini dramate v. 19. quia prae ceteris heroibus magnitudine insignem gerebat clypeum. Scite autem transfertur; nam, cum *σάκος σάκους*, sit clypeus, *σάκος σάκου*, i. e. saccus, accipitur quandoque pro barba, ut apud nostrum infra v. 502. *σάκον πρὸς ταῖν γνάθοιν.* Unde *σακεσφόρος* dicitur pro *σακοφόρος*, quod idem est ac *σακκογενειοτρόφος*, de quo v. 502. BE. Plura de hoc Epicrate dixit Harpocratio. DIND. Plut. Pelop. c. 30. *Ἐπικράτους γοῦν ποτε τοῦ σακεσφόρου μήτ' ἀρνουμένου δῶρα δέξασθαι* etc. Plat. com. II. 656. *Ἐπικράτης τε καὶ Φορμίσιος* (Eccl. 97). Prolixam ille alebat barbam, unde cognomen ei haesit *σακεσφόρος.* De eo v. Meinek. Hist. Crit. Com. Gr. p. 182. Bergk. Comm. de R. C. A. A. p. 389—394.

Schol. Ἐπικράτους: (Οὗτος εἰς δασύτητα κωμῳδεῖται.) ἦν δὲ ῥήτωρ καὶ δημαγωγός. οὗτος μέγαν πώγωνα ἔχων ἐπεκαλεῖτο σακεσφόρος. καὶ Πλάτων ὁ κωμικός φησιν "ἄναξ ὑπήνης Ἐπίκρατες σακεσφόρε."

74. *Λακωνικὰς — καὶ βακτηρίας*] Cf. 508—509. 542.

Λακωνικάς] Sc. *ἐμβάδας.* (Distinctio tamen fit inter *ἐμβάδας* et *Λακωνικὰς* in Vesp. 1157—1158.) Cf. 269. 345. 508. 542. Vesp. 1159. 1162. Th. 142. Poll. VII. 22. *αἱ δὲ Λακωνικαὶ τὸ μὲν χρῶμα ἐρυθραὶ* etc. Calcei virilis genus fuerunt *Λακωνικαί.* V. Thesm. 142. *πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει; | καὶ ποῦ πέος, ποῦ χλαῖνα, ποῦ Λακωνικαί;*

Schol. Λακωνικάς: Εἶδος ὑποδήματος.

75. *θαἰμάτια τἀνδρεῖα*] I. e. *χλαίνας* (507) seu *τρίβωνας* (850).

76. *τὸ σκύταλον*] Cf. Pind. Ol. IX. 32. *σκύταλον τίναξε.* Sed *σκυτάλα* Ol. VI. 91.

77. τὸ τοῦ Λαμίου] Lamia fuit femina, et Lamias vir, carceris custos, ut ait scholiastes. In masculino genere dicit Lamiam, et alludit ad locum Pherecratis [Cratetis], qui de Lamia femina: ὅτι σκύταλον ἔχουσα ἐπέρδετο. ut est apud scholiastem, cujus verba adduxi in Vespis v. 1177. ad haec verba ἡ Λαμί' [Λάμι'] ἁλοῦσ' ἐπέρδετο. BE. Ad hunc Lamium referendae fortasse glossae Photii p. 206, 21. Λάμιος: ἐκαλεῖτό τις Ἀθήνησιν οὕτω καὶ Μνησίθεος. et Hesychii, Λάμιον (codex λάμιαν)· τὸν πριόνα· ἢ ὁ Λάμιος πέλεκυς. ἦν τις Ἀθήνησιν, ὃς ἐκωμῳδεῖτο (ὃν ἐκωμῴδει codex: quod fortasse ὃν ἐκωμῴδουν est). λέγεται δὲ καὶ Γνησίθεός (Μνησ.?) τις ἐξ ἐπιθέτου Λάμιος. DIND. Schol: Λαμιός τις πένης καὶ ἀπὸ ξυλοφορίας ζῶν. Meinek. Fr. Com. Gr. IV. p. 644. Ex Hesychii et Photii glossis patet fuisse quendam Athenis ita appellatum, et alteri cognomen hoc impositum esse, cujus verum nomen esset Mnesitheus.

τοιτί] Δεικτικῶς. Sic 317. λαμβάνω | τοιτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοίδιον.

Schol. Λαμίου: Λάμιός τις πένης καὶ ἀπὸ ξυλοφορίας ζῶν. (διὸ καὶ βακτηρίαν ἐξενέγκασα αὐτοῦ φησιν εἶναι. κωμωδεῖται γὰρ καὶ ὡς δεσμοφύλαξ. ἀρσενικῶς δὲ Λαμίαν (εἶπεν. ἔστι δὲ καὶ θηλυκῶς ἡ Λάμια supplet Meinekius Fr. Com. II. 240.), ὑπὲρ (περὶ Mein.) ἧς ὁ Κράτης λέγει ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, ὅτι σκυτάλην ἔχουσα ἐπέρδετο.)

78. ὧν πέρδεται] Schol: ἀντὶ τοῦ ὧν φέρει. ἢ ἴσως ὑπὸ τοῦ βάρους ἐπέρδετο. Quae parum probabilis interpretatio est. Latet omnino menda. De genitivo ὧν per attractionem posito. Cf. ad Ach. 677. Nequitiam hic subesse jure suspiceris, si conferas Ach. 250. Pl. 176.

Schol. ὧν πέρδεται: Ἀντὶ τοῦ ὧν φέρει. ἢ ἴσως ὑπὸ τοῦ βάρους ἐπέρδετο. — τὸ σκύταλον τὸ ῥόπαλον. R. Γ.

79. Δία τὸν σωτῆρ'] Ridicule per Jovem servatorem jurat quae hominem exitiosum reipublicae futurum memoret.

80. τοῦ Πανόπτου] Aeschyl. in Suppl. v. 304. ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις; respondetur: Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε. BE. Aesch. Prom. 91. τὸν πανόπτην ἡλίου κύκλον. Eum. 1045. Ζεὺς ὁ πανόπτας. Eur. Phoen. 1115. πανόπτην.

Schol. (τὴν τοῦ πανόπτου: Τοῦ τὴν Ἰὼ φυλάττοντος. αἰνίττεται δὲ ὡς ὄντος αὐτοῦ δεσμοφύλακος. ἀναφέρει δὲ τοῦτον ἐπὶ τὸν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ Ἄργον.

81. βουκολεῖν] Curare, pascere. Anglice, to tend. Ambigue dictum: valet enim βουκολεῖν non modo pascere, sed etiam ludificari, Anglice to beguile, delude. Suidas, Βουκολήσας: ἀπατήσας. Aesch. Ag. 678. ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος. Eum. 73. μὴ πρόκαμνε βουκολούμενος πόνον. Eur. Hipp. 151. ἐλπίσι βουκολοῦμαι. Alciphr. III. 5. ἐλπίσιν ἀπατηλαῖς βουκολούμενοι. Babr. 19, 7. βουκολεῖν λύπην. Pac. 153. κάτω κάρα ῥίψας με βουκολήσεται. Similiter ποιμαίνειν, to beguile, Theocr. XI. 80. Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα | μουσίσδων.

τὸ δήμιον] Plebeculam. Cf. Aesch. Suppl. 370. σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δάμιον, πρύτανις ἄκριτος ὤν, κρατύνεις βωμὸν etc. 698. φυλάσσοι τ' ἐντί-

μους τιμὰς τὸ δάμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει. Aliud est *ὁ δήμιος*, carnufex. Lucian. Herm. 82. *τῷ δημίῳ παραδεδόσθαι.* Id. de m. Per. 34. *τοῖς — ὑπὸ τοῦ δημίου ἐχομένοις.* Joseph. A. XIX. 1. 6. *δορυφόροι καὶ δήμιοι καθεστηκότες ἀντὶ στρατιωτῶν.*

Schol. *εἴπερ τις ἄλλος*: *Ὡς οὐδεὶς ἄλλος τὸν δῆμον. βουκολεῖν δὲ ὡς τὴν Ἰὼ ὁ Ἄργος ἐν Ἰνάχῳ Σοφοκλέους.* R.

82. *τἀπὶ τούτοις δράσομεν*] Cf. Pl. 57. *ἢ τἀπὶ τούτοις δρῶ;* Eur. Phoen. 1208. *ἄνελθέ μοι πάλιν | τί τἀπὶ τούτοις παῖδ' ἐμὸν δρασείετον.*

85. *ἐξ ἕω*] Cf. 20. Ach. 19. *οὔσης κυρίας ἐκκλησίας | ἑωθινῆς.* Th. 2. *ἐξ ἑωθινοῦ.*

87. *τῷ λίθῳ*] I. e. *τῷ βήματι.* Cf. Pac. 680. *ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πυκνί.* Ach. 683.

Schol. *ὑπὸ τῷ λίθῳ*: *Ὑπὸ τῷ βήματι.*

88. Altera accedit mulier lanam in manu habens, carminatura eam dum concio congregatur.

Schol. *τουτί γέ τοι*: *Γυνὴ ἔρχεται φέρουσα καὶ ξαίνουσα ἔρια, πρὶν ἀπελθεῖν ἐκεῖσε,*

89. *Schol.* *πληρουμένης*: *Οἷον ἕως συνάγονται. φθάσαι γάρ, φησί, δεῖ καὶ μὴ μεῖναι ἕως πληρωθῇ.*

91. *ἅμα ξαίνουσα*] Inter texendum. Cf. Vesp. 609. *καὶ παππίζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται.* Cratin. II. 179. *ἐπονομάζουσ' ἅμα | ἵησι λάταγας.* Aesch. Cho. 897. *μαστόν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα | οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.* Philetaer. Athen. 570 F. *ἀποθανεῖν βινοῦνθ' ἅμα.* Herod. I. 179. *ὀρύσσοντες ἅμα τὴν τάφρον ἐπλίνθευον τὴν γῆν.* III. 77. *καὶ ἅμα ἱστορέοντες — ἀπείλεον* etc. IV. 67. *ἅμα τε λέγοντες ταῦτα συνειλέουσι τὰς ῥάβδους.* IV. 160. *κτίζοντες δ' ἅμα αὐτὴν ἀπιστᾶσι* etc. Thuc. II. 91. *ἐπαιώνιζόν* (al. *ἐπαιάνιζόν*) *τε ἅμα πλέοντες.* III. 49. *ἤσθιον ἅμα ἐλαύνοντες.* Xen. An. III. 3. 10. *φεύγοντες ἅμα ἐτίτρωσκον.* An. IV. 1. 19. *ἠναγκάζοντο φεύγοντες ἅμα μάχεσθαι.* Hell. VII. 1. 21. *καὶ ταῦτα ἅμα ποιοῦντες κατέβαινον.* VI. 2. 29. *θέοντες ἅμα ἀνεπαύοντο.* Plat. Charm. 162. *καὶ ἅμα ταῦτα λέγων ὑπεγέλα.* Rep. 521 C. *τόδε ἐννοῶ λέγων ἅμα.* Antiph. 1. 19. *ἡ δὲ — τὴν σπονδὴν ἅμα ἐγχέουσα — ἐνέχει τὸ φάρμακον.* Theophr. Char. 2. *ὥστε ἅμα πορευόμενον εἰπεῖν.* 7. *ἅμα διηγούμενος κατηγορίαν παρεμβαλεῖν.* 9. *ἅμα γελῶν ἀπαλλάττεσθαι.* 11. *τραγηματίζεσθαι ἅμα τῷ πωλοῦντι προσλαλῶν.* 20. *καὶ ἐσθίων δ' ἅμα διηγεῖσθαι* etc. Theocr. VIII. 85. *αἰ δέ τι λῇς με καὶ αὐτὸν ἅμ' αἰπολέοντα διδάξαι.* Lucian. D. D. XVIII. 1. *καὶ ταῦτα πάντα ἔπραξεν ὀρχούμενος ἅμα.* Tox. 25. *ταῦτα ἅμα διεξιὼν — ἦγεν* etc. Conv. 9. *καὶ ἅμα λέγων κατεκλίνετο.* Similiter *μεταξὺ* cum participio conjungitur. Cf. ad Ran. 1242. *μεταξὺ θύων.*

93. *ἰδού γέ σε ξαίνουσαν*] Cf. 136. Thesm. 206. *ἰδού γε κλέπτειν.* Nub. 1469. Eq. 87.

94. *Schol.* *παραφῆναι*: *Παραδεῖξαι ὡς πρὸς ἄνδρας.*

95. *καλά γ' ἂν*] Ironice, ut infra 191. *χαρίεντά γ' ἂν | ἔδρασας, εἰ ταῦτ' εἶπας* etc. 794. *χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἄν, εἰ* etc. Av. 141. *καλῶς γε —.*

96. ὑπερβαίνουσα] Transcendens subsellia.
Schol. ὑπερβαίνουσαν: Ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναβαίνουσαν.

97. τὸν Φορμίσιον] Persona pro re. Schol: καὶ οὗτος δασὺς ἦν. αἰνίττεται δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Cf. Ran. 965. Plat. com. II. 656. Ἐπικράτης τε (Eccl. 71) καὶ Φορμίσιος. Eodem sensu usurpabantur nomina propria Λαχάρης, Σάραβος, Βασιλίδης, Σάκτας, Ἱπποκλείδης. Similiter podex dicebatur Θεόδωρος, Τιμησιάναξ, Βάτταλος, Ἐξήκεστος, Ἀριστόδημος, Τίμαρχος. V. Mein. Fr. Com. IV. 637. Φορμίσιος dux commemoratur Ran. 965.

ἀναβαλλομένη] Rejecta veste. Contrarium est ξυστειλάμεναι θαἰμάτια v. 99.

Schol. Φορμίσιος: (Καὶ) οὗτος δασὺς (ἦν). αἰνίττεται δὲ τὸ (γυναικεῖον) αἰδοῖον.

98. ἐγκαθεζώμεσθα] Cf. 23. Thesm. 184. ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρα | ἐν ταῖς γυναιξὶν etc. Ran. 1523. ἐγκαθεδεῖται.

99. ξυστειλάμεναι θαἰμάτια] I. q. ξυσταλεῖσαι (Vesp. 424. Lys. 1042).
τὸν πώγωνα — καθῶμεν] Cf. ad Thesm. 841. κόμας καθεῖσαν. Plut. Phoc. 10. πώγωνα καθειμένος. Anton. 80. πώγωνα πολιὸν καθείς. Lucian. Pisc. 11. πώγωνας βαθεῖς καθειμένοις. Id. de Merc. cond. 40. πώγωνας — καθειμένοι. Dem. p. 442. θοἰμάτιον καθεὶς ἄχρι τῶν σφυρῶν. Sueton. Caes. 69. ut barbam capillumque demiserit.

100. ὃν περιδησόμεσθ'] Cf. Ran. 1038. τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος τὸν λόφον ἤμελλ' ἐπιδήσειν. Infra 121. 122. 127.
Schol. ἀντὶ τοῦ ὅτε καθήμεθα. R.

102. Ἀγύρριος] Memoratur infra v. 184 et in proxima superstite fabula Pl. 1076. Cf. ad 254. 647. infra. Meminit ejus etiam Plato comicus II. 681. λαβοῦ λαβοῦ τῆς χειρὸς ὡς τάχιστά μου· | μέλλω στρατηγὸν χειροτονεῖν Ἀγύρριον. Dem. p. 742. Ἀγύρριον (al. ἀργύριον) τὸν Κολυττέα, ἄνδρα χρηστὸν καὶ δημοτικὸν καὶ περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον πολλὰ σπουδάσαντα. De Agyrrhio v. Meinek. Fr. Com. I. 161. II. 661. De nominis scriptura vide Wesseling ad Diodor. XIV. 99.

Προνόμου] Pronomum tibicinem fuisse annotavit scholiasta. Pronomus tibicen memoratur in monumento Attico Olymp. 99, 1. apud Boeckh. Corp. Inscr. vol. 1. p. 345. DIND. Bene barbatus videtur fuisse.

Schol. Ἀγύρριος: Ὁ Ἀγύρριος στρατηγὸς θηλυδριώδης, ἄρξας ἐν Λέσβῳ. καὶ τὸν μισθὸν δὲ τῶν ποιητῶν συνέτεμε, (καὶ πρῶτος ἐκκλησιαστικὸν δέδωκεν). ὁ δὲ Πρόνομος αὐλητὴς μέγαν ἔχων πώγωνα, Ἀγύρριος δὲ εὐρύπρωκτος. οὗτος οὖν τὸν Προνόμου ἔχων πώγωνα λανθάνει ὢν γυνή.

103. πρότερον ἦν οὗτος γυνή] Eadem ratione vir vocatur foemina apud Aeschinem c. Timarch. p. 128. ἐκκλησίας οὔσης εἶπεν ἀναστάς, ὦ Ἀθηναῖοι, κλέπτουσιν ὑμῶν κοινῇ ἀνὴρ καὶ γυνὴ χιλίας δραχμάς. θαυμασάντων δὲ ὑμῶν πῶς ἀνὴρ καὶ γυνή, καὶ τίς ὁ λόγος, εἶπε μικρὸν διαλιπών, Ἀγνοεῖτε, ἔφη, ὅ τι λέγω; ὁ μὲν ἀνήρ ἐστιν Ἡγήσανδρος ἐκεῖνος νυνί, ἔφη· πρότερον δ' ἦν καὶ αὐτὸς Λεωδάμαντος γυνή· ἡ δὲ γυνὴ Τίμαρχος. BE.

104. *πράττει τὰ μέγιστ'*] Cf. Av. 800. *εἶτ' ἐξ οὐδενὸς | μεγάλα πράττει.* Eur. Iph. A. 346. *ἄνδρα — πράσσοντα μεγάλα.* Lucian pro m. c. p. 722. *τοὺς τὰ μέγιστα πράττοντας.*

105. *τούτου — εἵνεκα*] Genitivus *τούτου* pendet ab *εἵνεκα*. Hyperbati similia exempla sunt infra 658. Com. anon. IV. 679. *τούτου γὰρ αὐτὴν ἕνεκα πρὸς σὲ κατεθέμην.* Soph. Oed. R. 857. *ὥστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῇδ' ἐγὼ | βλέψαιμ' ἂν εἵνεκ'.* Phil. 598. *τίνος δ' Ἀτρεῖδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ | τοσῷδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν;* El. 578. *τούτου θανεῖν | χρῆν αὐτὸν εἵνεκ' ἐκ σέθεν;* Sensus est: Idcirco utique, per hunc advenientem diem juro, tam magnum facinus audemus, si qua ratione etc. His verbis Praxagora magnitudinem et excellentiam consilii sui profitetur, et socias dehortatur ne imprudentia irritum id reddant. Anglice reddas: Surely our object in undertaking this adventurous enterprise, I swear by the day that is dawning upon us, is etc. Sed pro vulgato *νὴ* reponendum suspicor *δή*.

τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν] The coming day, the day that is dawning. Cf. Xen. Anab. I. 7. 1. *ἐξέτασιν ποιεῖται τῶν Ἑλλήνων — περὶ μέσας νύκτας· ἐδόκει γὰρ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἕω ἥξειν βασιλέα — μαχούμενον.* et mox, *μετὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν ἅμα τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ* etc. IV. 5. *διεγένοντο δὲ τὴν νύκτα πῦρ καίοντες. — ἐντεῦθεν δὲ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν ὅλην ἐπορεύοντο* etc. IV. 5. 30. *ταύτην μὲν οὖν τὴν νύκτα διασκηνήσαντες* etc. — *τῇ δ' ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ — ἐπορεύετο.* VII. 4. 17. *εἰς τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα.* Plat. Crit. 44. *οὐ τοίνυν τῆς ἐπιούσης ἡμέρας οἶμαι αὐτὸ ἥξειν.* 46. *τῆς γὰρ ἐπιούσης νυκτὸς ταῦτα πάντα δεῖ πεπρᾶχθαι.* Plut. Alex. 52. *ἐπεὶ δὲ τήν τε νύκτα κλαίων διήνεγκε καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν ἤδη — ἄναυδος ἔκειτο* etc. Id. Mar. 20. *οὐ μὴν ἐπῆλθον οὔτε νυκτὸς οὔτε τῆς ἐπιούσης ἡμέρας.* Id. Cic. 9. *αἰτουμένου δ' ἡμέραν αὐτοῦ μίαν ὁ Κικέρων μόνην τὴν ἐπιοῦσαν ἔδωκε.* Eur. Med. 356. *εἴ σ' ἡπιοῦσα λαμπὰς ὄψεται θεοῦ.* Rhes. 331. *πέποιθα· δείξει τοὐπιὸν σέλας θεοῦ.* Theogn. 1376. *οὐδέ οἱ ἐν πόντῳ νὺξ ἐπιοῦσα μέλει.* Alciphr. III. 39. *εἰς τὴν ἐπιοῦσαν* (on the morrow). Eur. Phoenic. Fr. 9, 7. *οἵ τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν | ποθεῖτ'.* Rhes. 992. *ἀκτῖνα τὴν στείχουσαν ἡλίου.* Vesp. 248. *σπεύδωμεν — πρὶν ἡμέραν γενέσθαι* (before daylight dawns).

Schol. *τούτου γέ τοι: Νὺξ γὰρ ὑπόκειται ἔτι. ὑπερβατόν· καὶ τὸ ἑξῆς· τούτου γέ τοι ἕνεκα τοσοῦτον τόλμημα τολμῶμεν, νὴ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν, ἥν πως παραλαβεῖν.*

106. *τόλμημα τολμῶμεν*] Pl. 419. *τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετόν.*

107. *τῆς πόλεως τὰ πράγματα*] Cf. 175. Pl. 907. *τῶν τῆς πόλεώς εἰμ' ἐπιμελητὴς πραγμάτων.* 919. *ὥστ' εἰς ἔμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.* Eq. 130. *καὶ πρῶτος ἕξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.* Lys. 32.

108. *ὥστ' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν*] Quo respublica aliqua prospera fortuna utatur, recte vertit Lenting. p. 123. Male vulgo reddunt, quo boni quippiam in rempublicam conferamus. Nisi forte reponendum *δρᾶσαι* pro *πρᾶξαι*.

109. *οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν*] Alludit ad proverbium: *ἂν ἀργύριον ᾖ, πάντα θεῖ κ' ἐλαύνεται* [*κἀλαύνεται*], Si pecunia adsit, omnia ventis remisque feruntur. Meminit schol. et Suidas in *θεῖ*. Occurrit apud Aristaenetum 1, 14. ubi meretrix avara adolescenti· *ἀλλ', ἐὰν ἀργύριον ᾖ, πάντα θεῖ κ' ἐλαύνεται.* ubi vide Mercerum. BE. Xen. Hell. 6, 2, 29. *καὶ, εἰ μὲν αὔρα φέροι, θέοντες ἅμα ἀνεπαύοντο· εἰ δὲ ἐλαύνειν δέοι, κατὰ μέρος τοὺς ναύτας ἀνέπαυον*, DOBR. Lys. 550. *ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.* Cursu et remis dicit Cicero pro Flacco c. 14. Similiter fere nos dicimus, all goes on swimmingly.

Schol. *νῦν μὲν γάρ*: *Παρὰ τὴν παροιμίαν "ὅτ'* (*ὅταν*?) *ἀργύριον ᾖ, πάντα θεῖ κἀλαύνεται."*

ὅ ἐστιν οὔτε ἀνέμοις οὔτε κώπαις πλέομεν.

110. Schol: *ἐκ τραγῳδίας τοῦτο.* Versus ex tragoedia sumptus. Cf. Eur. Iph. A. 421. *θηλύπους βάσις.* Eur. Fr. 364. *γυναικόφρων θυμός.* Ex Euripidis Hypsipyle haec esse arbitratur Mein., coll. Apoll. Arg. I. 653. sq.

Schol. (*καὶ πῶς γυναικῶν*: *Ἐκ τραγῳδίας τοῦτο.*)

112. *λέγουσι γὰρ* —] Cf. Nub. 1093. *δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων; | ΔΙ. ἐξ εὐρυπρώκτων.* 1052 sq. Eq. 879. *κοὐκ ἔσθ' ὅπως ἐκείνους | οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένοιντο.* 425. Ran. 1070. Lucian. III. 24, 75.

113. *σποδοῦνται*] Hesychius *σποδεῖσθαι* per *περαίνεσθαι* explicat.

Schol. *σποδοῦνται*: *Κινοῦνται.*

114. *ὑπάρχει τοῦτο*] Cf. 622. *καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρχει.* Th. 155. *ἐν τῷ σώματι | ἔνεσθ' ὑπάρχον τοῦθ'.* 851. 1012. Lucian. Dem. enc. 8. *ἔοικε φύσει πως ὑπάρχειν*, etc. Soph. El. 114.

τοῦτο] Sc. *τὸ σποδεῖσθαι.*

Schol. (*κατὰ τύχην*: *Ἤγουν κατὰ συνουσίαν.*)

115. *ἡ μὴ 'μπειρία*] Imperitia. I. q. *ἡ ἀπειρία.* Cf. Eur. Hipp. 196. *δι' ἀπειροσύναν ἄλλου βιότου | κοὐκ ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίας.* Hec. 12. *μὴ σπάνις.* Orest. 931. *οὐ σπάνις.* Bacch. 1288. *ὡς ἐν οὐ καιρῷ πάρει.* 455. *οὐ πάλης.* Thuc. I. 137. *τὴν τῶν γεφυρῶν — οὐ διάλυσιν.* III. 95. *διὰ τῆς Λευκάδος τὴν οὐ περιτείχισιν.* V. 35. *τὴν τῶν χωρίων ἀλλήλοις οὐκ ἀπόδοσιν.* V. 50. *κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως.* Xen. An. II. 5. 9. *τῶν τε ἐπιτηδείων οὐκ ἀπορία.* Cf. ad Nub. 1120. *μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.* Similiter Lucret. II. 929. Scire licet gigni posse ex non sensibu' sensus. Ita Virgil. Ante mala. Tibull. Ante comas. Catull. Olim furores. Plaut. Nunc homines. Quae contulit Faber.

Schol. *ἡ 'μὴ 'μπειρία*: *Ἀντὶ τοῦ ἡ ἀπειρία.*

116. *Schol.* *ἐπίτηδες*: *Ἀντὶ τοῦ ἐκ σπουδῆς.* R. *Γ.*

117. *Schol.* *ἅττα.* R.

118. *οὐκ ἂν φθάνοις*] Cf. Pl. 485. 874. 1133. Eur. Tro. 456. *οὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν αὔραν ἱστίοις καραδοκῶν.* Her. 721. *φθάνοις δ' ἂν οὐκ ἂν τοῖσδε συγκρύπτων δέμας.* Alc. 678. Or. 925. 930. 1567. Iph. T. 244. Herod. VII. 162. *οὐκ ἂν φθάνοιτε τὴν ταχίστην ὀπίσω ἀπαλλασσόμενοι.*

Schol. *περιδουμένη*: *Περιδεσμεύουσα τὴν τριχίνην γενειάδα. γένειον γὰρ ὁ τόπος.*

120. *ὦ μέλ'*] Cf. 133. Pac. 137. Ad mulierem dictum, ut *τάλαν* 124. Lys. 102. Ran. 559. etc.

λαλεῖν] Garrire. Cf. Thesm. 393. *τὰς λάλους*. "Apud Plautum: Nam multum loquaces merito omnes habemur. Nec mutam profecto repertam ullam esse Hodie dicunt mulierem. Item: Largiloquae extemplo sumus, plus loquimur quam sat est." (Faber.) Adde Plaut. Aul. II. 1. 5. multum loquaces merito omnes habemur.

121. *Schol.* *περίδου*: *Περίθες*.

122. *θεῖσα τοὺς στεφάνους*] Positis in medio coronis, ut expeditior sim. Usitatius foret *θεμένη*. Cf. Lys. 358. etc.

περιδήσομαι] Sc. *τὸ γένειον* (118).

Schol. *περιδήσομαι*: *Ὅτι καὶ οἱ δημαγωγοὶ ἐστέφοντο.*

123. *ἥν τι — λέγειν*] Si forte quid dicere mihi videbitur necessarium. Anglice, In case I should wish to say anything. Cf. Vesp. 1409. *ἄκουσον, ἥν τί σοι δόξω λέγειν.* Timocl. ap. Athen. 223 B. *ὦ τᾶν, ἄκουσον, ἥν τί σοι μέλλω λέγειν.* Plura dabo ad Ran. 175.

124. *τάλαν*] Ad feminam dictum, ut in Lys. 102. Ran. 559. Pl. 706. 1055. Ita supra 120. *ὦ μέλε*.

Schol. (*τάλαν*: *Παρέλκει τὸ τάλαν.*)

125. *Schol.* *καταγέλαστον*: *Τὸ ἡμᾶς πώγωνας ἔχειν.*

126. *σηπίαις — ἐσταθευμέναις*] Ach. 1041. *τὰς σηπίας στάθευε.* Comparantur mulieres cum sepiis fortasse quia ambae *λευκαὶ* (387. 428.), ambae barbatae sunt. "*ἀπρόσλογον εἰκασίαν* dicit scholiasta. Similis comparatio Vesp. 1309. *ἔοικας, ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγί.* Nempe talibus etiam risus captatur." (Be.)

Schol. *σηπίαις*: (*Σηπία εἶδος ἰχθύος.*) *ἀπρόσλογος δὲ ἡ εἰκασία.* — *λευκαὶ γὰρ αἱ σηπίαι.* R. *ἐσταθευμέναις δὲ ἐξ ἐπιπολῆς ὀπτηθείσαις.* (*σταθεύειν γὰρ τὸ μὴ λίαν ὀπτῆσαι.* *ἢ χλιανθείσαις πυρί.*)

127—128. Cf. Ach. 43. *πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν, | πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.*

128. *τὴν γαλῆν*] Comica licentia pro *τὸ χοιρίδιον*. Porcello enim lustrabatur concio; qui autem lustrabat *περιστίαρχος* appellabatur. Pollux VIII. 104. *περὶ περιστιάρχων. ἐκάθαιρον χοιριδίοις μικροῖς οὗτοι τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ θέατρον. καθάρσιον δὲ ἐκαλεῖτο τοῦτο τὸ χοιρίδιον.* Sic constituendus videtur Onomastici locus. *Κάθαρμα* etiam vocabatur illa hostia. Noster Acharn. 44. *πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.* Locus Aeschinis in Orat. c. Timarchum, quem scholiastes ad illum versum adducit, est in editione Reiskii p. 48. *ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον περιενεχθῇ καὶ ὁ κῆρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὔξηται, προχειροτονεῖν κελεύει τοὺς προέδρους περὶ ἱερῶν τῶν πατρίων καὶ κηρύκων καὶ πρέσβεων καὶ ὁσίων. καὶ μετὰ ταῦτα ἐπερωτᾷ ὁ κῆρυξ, ΤΙΣ ἈΓΟΡΕΥΕΙΝ ΒΟΥΛΕΤΑΙ τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων;* BR. Vid. Schoemann. de comit. p. 91. (plagula G.)

ὁ περιστίαρος] I. e. *ὁ τῶν περιστίων ἀρχόμενος. Περίστια* autem pro *περιίστια* (ex *περὶ* et *ἱστίη*, i. q. *ἑστία*). Schol: *περιστίαρχος. ὁ τῶν καθαρσίων προηγούμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. περίστια γὰρ τὰ καθάρσια.* Apost. XIV. 21. *Περιεστίαρχος ἐγένου: Ἴστρος δὲ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, Περίστια, φησὶ, προσαγορεύεται τὰ καθάρσια, καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες περιστίαρχοι· ἔξωθεν γὰρ περιέρχονται μαχαιροφοροῦντες* (*χοιροφορ.* Bernh.) etc. Cf. Poll. VIII. 104. et ad Suidam in h. v.

περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν] Praeter exspectationem pro *τὸ χοιρίον*, ut in mulierum concione. *Γαλαῖ* autem nonnunquam audiunt mulieres (v. ad Ach. 255.). Cf. Aeschin. I. 23. *ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον περιενεχθῇ καὶ ὁ κῆρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὔξηται, προχειροτονεῖν κελεύει τοὺς προέδρους περὶ ἱερῶν — καὶ ὁσίων, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπερωτᾷ ὁ κῆρυξ "τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων;" ἐπειδὰν δὲ οὗτοι πάντες εἴπωσι, τότ' ἤδη κελεύει λέγειν τῶν ἄλλων Ἀθηναίων τὸν βουλόμενον οἷς ἔξεστι.*

Schol. περιστίαρχος: Ὁ τῶν καθαρσίων προηγούμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. περίστια γὰρ τὰ καθάρσια.

τὴν γαλῆν: εἰς τὴν λεπτότητα τοῦ δελφακίου. R. *Γ.*

129. *πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν*] Anglice, come forward. Ach. 43. *πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν, | πάριθ' ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.* (Ubi praeco loquitur.) Eq. 751. *ἀλλ' ἐς τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν' ἐς τὴν πύκνα.* In hoc loco praeconis munere fungitur Praxagora.

Ἀρίφραδες] Ariphrades notus ex Equit. 1281. et Vesp. 1280. Facete hic fingit comicus eum inter mulieres sedere. BR.

παῦσαι λαλῶν, κάθιζε] Sic Ach. 123. *σίγα, κάθιζε.* Vesp. 905. *σίγα, κάθιζε, σὺ δ' ἀναβὰς κατηγόρει.*

Schol. Ἀρίφραδες: Ὡς ἀναμεμιγμένου αὐταῖς. λοιδορεῖται δὲ πρὸς γυναῖκας αἰσχρὸς ὢν κιθαρῳδός (qu. *ὤν. ἦν δὲ κιθ.* vel *ἦν δὲ ἀδελφὸς αὐτῷ κιθ.* sc. Arignotus. v. Eq. 1278. Vesp. 1278.).

130. *κάθιζε παριών*] Anglice, come forward and take your seat. Sed latet, opinor, mendum.

τίς ἀγορεύειν βούλεται;] Eadem formula Ach. 45. et Thesm. 379. ubi haec leguntur: *τίς ἀγορεύειν βούλεται; | ΓΥ. ἐγώ. ΚΗ. περίθου νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν. | σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν.*

131. *περίθου δὴ τὸν στέφανον*] Cf. 148. 163. 171. Th. 380. *περίθου νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν.* Lys. 533. *ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλήν.* Eq. 1227. *κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτῳὶ | αὐτὸν περιθῶ.* Herod. II. 162. *περιέθηκέ οἱ κυνέην.* Theophr. Char. 21. *ἐστεφανωμένος παρελθὼν εἰπεῖν, Ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι* etc. Arrian. Epict. I. 19. *εἰ ἅπαξ ἐπιθυμεῖς στεφάνου, ῥόδινον λαβὼν περίθου.* Herodian. VI. 2. *περιθέμενος τὸ διάδημα.* Eur. Bacch. 706. *ἐπὶ δ' ἔθεντο κισσίνους | στεφάνους.*

τύχἀγαθῇ] Cf. ad Av. 436. 675. et ad Th. 283.

Schol. στεφανοῦνται γὰρ οἱ δημηγοροῦντες. Γ.

132. *εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω;*] Tenendum est subjunctivum hic esse *λέγω*. Cf. Th. 735. *ὦ θερμόταται γυναῖκες, ὦ ποτίσταται | κὰκ παντὸς ὑμεῖς μηχανώμεναι πιεῖν.*

Schol. *πρὸς τὸ τῶν γυναικῶν φίλοινον.* R. *Γ.*

133. *τί γάρ, ὦ μέλ', ἐστεφανωσάμην;*] Veteres coronati potabant, ut satis notum. BE. Cf. Av. 464.

Schol. *ἐστεφανωσάμην: ἐπεὶ καὶ οἱ ἐν τοῖς συμποσίοις ἐστεφανοῦντο.* R. *Γ.*

136. *ἰδού γέ σοι πίνουσι*] Cf. ad Nub. 1469.

137. *εὔζωρον*] Sc. *οἶνον*. Cf. 227. Cratin. II. 216. *εὔζωρον κέρασον.* Eupol. II. 573. Antiph. III. 77. Eubul. III. 268. Ephipp. III. 325. Diph. IV. 402. Eur. Alc. 757. *πίνει μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ.*

Schol. *οὐ μόνον ζωρὸν, ἀλλὰ καὶ εὔζωρον, ἄκρατον.* R.

138. *Schol.* *ἀντὶ τοῦ ἐνθυμουμένων.* R. *Γ.*

139. Cf. Eq. 1054. *τοῦτό γέ τοι Παφλαγὼν παρεκινδύνευσε μεθυσθείς.* *παραπεπληγμένα*] Insana. Cf. Lys. 831. *ἄνδρ' ἄνδρ' ὁρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον.* Pl. 242. *παραπλῆγ' ἄνθρωπον.*

Schol. *μεθυόντων ἐστί: Μανικά. διαβάλλει τοὺς Ἀθηναίους ὡς ἀεὶ κακὰ βουλευομένους.*

142. *ὥσπερ ἐμπεπωκότες*] I. e. quasi bene appoti. Cf. Pac. 1143. Cycl. 336. etc.

143. *τὸν παροινοῦντ'*] Temulentum quemque. Hinc *παροινικὸς* Ach. 981. Vesp. 1300.

ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται] Nempe ut in conviviis. Aristophontis comici parasitus apud Athenaeum p. 238. dicit: *δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον | τῶν παροινούντων; παλαιστὴν νόμισον αὐτάργειόν μ' ὁρᾶν.* etc. BE.

144. *οὐδὲν γὰρ εἶ*] Cf. Vesp. 1504. *ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'.*

145. Cf. Vesp. 209. *νὴ Δί' ἦ μοι κρεῖττον ἦν | τηρεῖν Σκιώνην —.* 478. *νὴ Δί' ἦ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι —.*

γενειᾶν] Barbam alere vel habere. Vox formata ut *κομᾶν, λοφᾶν*, etc. *Schol.* *μὴ ἔχειν τοῦτον τὸν πώγωνα.* R. *Γ.*

146. *δίψῃ —*] Respicere videtur ad Cratini illud, *Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχων, δίψει δ' ἀπολωλώς.* Vide schol. ad Eq. 534.

ἀφαυανθήσομαι] Cf. ad Ran. 1089. *ὥστ' ἐπαφηυάνθην (ὥστε γ' ἀφ.?) — γελῶν.* Phil. Jud. I. p. 455. *τὰ ἀφαυανθέντα ἀναβλαστεῖν ἐποίησε.* Aesch. Prom. 140. *σὸν δέμας — πέτραις προσαυαινόμενον.* Eur. Cycl. 468. *συναυανῶ κόρας.* Soph. Phil. 954. *αὐανοῦμαι (αὑ.?).* 819. Cf. v. *ἀφαύειν.* Eq. 394.

Schol. *ἀφαυανθήσομαι: ξηρανθήσομαι.*

148. *τὸ χρῆμ' ἐργάζεται*] Res agitur vertunt. Non male, modo non passive accipias *ἐργάζεται*. Schol: *τὸ πρᾶγμα ἀνύεται.* Cf. 1164. *εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν.* Ran. 795. *τὸ χρῆμ' ἄρ' ἔσται;* 882. *νῦν γὰρ ἀγὼν σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.* Pac. 472. *πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοὔργον;* 509. *χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον, ὤνδρες, ὑμῖν.*

510. *χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν.* Nub. 907. *χωρεῖ τὸ κακόν.* Lucian. Herm. 61. *ἐπιρρεῖ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν τὸ πρᾶγμα ἐξαντλούμενον.*

Schol. ἐργάζεται: Τὸ πρᾶγμα ἀνύεται. λέγει δὲ ὅτι λοιπὸν πρωΐας ἐγένετο.

150. *διερεισαμένη* —] Schol: *διαπηξαμένη* (*διαπλιξαμένη*?), *ἀσφαλισαμένη.* Cf. Eur. Hec. 65. *κἀγὼ σκολιῷ σκίπωνι χερὸς* (*δέμας*?) | *διερειδομένη σπεύσω* etc. Tro. 150. *σκήπτρῳ Πριάμου διερειδομένα.* Herc. 108. *ἀμφὶ βάκτροις ἔρεισμα θέμενος* (i. q. *ἐρεισάμενος*). Aesop. Fab. 45. *ἐπὶ τὰ κέρατα* (*τοῦ τράγου*) *διερεισαμένη.* Heliod. X. 31. *τοῖν ποδοῖν τὴν βάσιν εἰς τὸ ἑδραῖον διερεισάμενος.* Theocr. VII. 7. *εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ.* Ephipp. Athen. 509 C. *σχῆμ' ἀξιόχρεων ἐπικαθεὶς βακτηρίᾳ* | *ἀλλότριον, οὐκ οἰκεῖον, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ* (*ἐμοὐδόκει*? Cf. ad Pl. 736), | *ἔλεξεν* etc. Dionys. ibid. 615 E. *ἢ συγκαθεῖναι τῇ 'πὶ* (*σχῆμ' ἐπὶ τῇ*?) *βακτηρίᾳ.*

Schol. διερεισαμένη: Οἷον διαπηξαμένη (*διαπλιξαμένη*?), *ἀσφαλισαμένη.*

151. *ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἠθάδων*] Ut oratores solent. Demosthenes Philippica I. init.: *εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος προὐτίθετο, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λέγειν, ἐπισχὼν ἂν ἕως οἱ πλεῖστοι τῶν εἰωθότων γνώμην ἀπεφήναντο, εἰ μὲν ἤρεσκέ τί μοι τῶν ὑπὸ τούτων ῥηθέντων, ἡσυχίαν ἂν ἦγον· εἰ δὲ μή, τότ' ἂν αὐτὸς ἐπειρώμην ἃ γιγνώσκω λέγειν.* Isocrates initio Archidami. BE. Cf. Ran. 866. *ἐβουλόμην μὲν* (*ἂν*?) *οὐκ ἐρίζειν ἐνθαδί.*

τῶν ἠθάδων] I. e. *τῶν εἰθισμένων.* Cf. Soph. El. 372. *ἐγὼ μὲν — ἠθὰς εἰμί πως* | *τῶν τῆσδε μύθων.* Paullo diverso sensu infra 584. *τοῖς ἠθάσι λίαν* | *τοῖς τ' ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν.* Eur. Andr. 819. *τῶν γὰρ ἠθάδων* | *φίλων νέοι μολόντες εὐπιθέστεροι.* Av. 271. *οὗτος οὐ τῶν ἠθάδων — ἀλλὰ λιμναῖος.* Cycl. 250. *τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἠθάδων — ἡδίον' ἐστίν.*

Schol. (*τῶν ἠθάδων: Τῶν ἔθος ἐχόντων λέγειν.*)

152. *ἵν' ἐκαθήμην* —] Cf. ad Vesp. 961.

ἐκαθήμην ἥσυχος] Cf. Eur. Hel. 1090. *ἥσυχοι καθώμεθα.*

Schol. ἥσυχος: ἀντὶ τοῦ ἥσυχα τάδε τοιαῦτα ἐστί. Rav.

153. *κατά γε τὴν ἐμὴν μιᾶς*] Anglice, according to my opinion at least for one. Schol: *λείπει γνώμην.* Cf. Plat. Polit. 277 A. *νῦν δὲ κατά γε τὴν ἐμὴν οὔπω φαίνεται.* 291 C. *οὐκοῦν δὴ κατά γε τὴν ἐμήν.* Phileb. 41 B. *ἀλλ' — εἰσὶ κατά γε τὴν ἐμήν.* Legg. 653 C. *καὶ παιδείαν προσαγορεύων κατά γε τὴν ἐμὴν ὀρθῶς ἂν προσαγορεύοις.* Soph. 225 D. *κατὰ γνώμην τὴν ἐμήν.* Rep. III. p. 284. *ἡ ἐμὴ νικᾷ.* Polit. 260. *κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν.* Gorg. 472 E. *κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν.* 469 C. *κατὰ τὴν αὐτοῦ δόξαν.* Theaet. 178 C. *κατὰ τὴν ποτέρου δόξαν φῶμεν* etc. Phil. 32 C. *κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν.* Legg. XII. 949 A. *κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην δόξαν.* Crat. 327 A. *οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν δόξαν.* Pol. I. 350 E. *μηδαμῶς — παρά γε τὴν σαυτοῦ δόξαν.* Herod. II. 26. *κατὰ γνώμην τὴν ἐμήν.* V. 3. Polyb. IV. p. 469. *ἀλλ' ἔμειναν ἐπὶ τῶν αὐτῶν οὐκ ὀρθῶς κατά γε τὴν ἐμήν.* Damascius ap. Suid. v. *Οὐλπιανός: — οὐκ οὕτω ἔχον κατά*

γε τὴν ἐμήν. Suid. s. v. *γνώμην ἐμήν*. Infra 349. *γνώμην γ' ἐμήν*. Pac. 232. *ἐξιέναι, γνώμην ἐμὴν, | μέλλει*. Paullo diverso sensu Eurip. Andr. 737. *ὅταν δὲ τάχει θῶ κατὰ γνώμην ἐμὴν, | ἥξω*.

Schol. (*ἐμὴν μίαν: Λείπει γνώμην.*)

154. *λάκκους*] *Κονιατοὺς* intellige, ad recipiendam aquam aut vinum. Xen. An. IV. 2. 22. *οἶνος πολὺς ἦν, ὃν ἐν λάκκοις κονιατοῖς εἶχον. Ὕδατος λακκαίου* mentio fit Theophr. Char. XX. 3. Ideo autem hoc vetat fieri mulier ne vinum aqua adulteretur.

155. *μὰ τὼ θεώ*] I. e. Cererem et Proserpinam. Solenne mulierum jusjurandum. Vide Hesychii interpretes in *μὰ τὼ θεώ*.

Schol. *μὰ τὼ θεώ*: (*Ἐπειδὴ γυναικῶν ὁ ὅρκος.*) *παίζει. οὐ γάρ δεῖ σε, φησὶν, ὑποκρινομένην ἄνδρα γυναικεῖον ὅρκον ὀμνύναι τὰς θεάς.*

157. Cf. Soph. Phil. 246. *πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης.*

πιεῖν] Cf. 132.

160. *ὦ νὴ τὸν Ἀπόλλω*] Cf. Lys. 836. *ὦ νὴ Δί' ἐστὶ δῆτα*. Redde: Oh, by Apollo, so I did!

161. *ἐκκλησιάσουσ'*] Cf. Thesm. 90. *ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γυναιξὶ* etc. Isocr. p. 159. *ἥκομεν γὰρ ἐκκλησιάσοντες περὶ πολέμου* etc. Dem. p. 739. *ἐάν τις — ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἐκκλησιάζῃ ἢ δικάζῃ* etc. p. 1436. *περὶ ὧν νυνὶ τυγχάνετε ἐκκλησιάζοντες.*

οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα τὸν ἕτερον] Cf. Eur. Phoen. 1412. *προβὰς δὲ κῶλον δεξιόν*. 1536. *κλύεις, ὦ κατ' αὐλὰν ἀλαίνων γεραιὸν πόδα δύστανον —;* Her. 169. *εἰς ἄντλον ἐμβήσει πόδα*. 802. *ἐκβὰς τεθρίππων Ὕλλος ἁρμάτων πόδα*. Alc. 1153. *νόστιμον δ' ἔλθοις πόδα*. Hec. 812. *ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα;* Med. 712. *ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσου πόδα*. Or. 1475. *Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβάς*. El. 94. *καὶ τειχέων μὲν ἐντὸς οὐ βαίνω πόδα*. 1173. *ἀλλ' οἴδε — βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα*. Theogn. 807. *ἀστῶν μηδενὶ πιστὸς ἐὼν πόδα τόνδε πρόβαινε*. Canticum ap. Lucian. Salt. 10. *πόρρω παῖδες πόδα μετάβατε καὶ κωμάξατε βέλτιον.* "Verba quae motum significant recte accusativum adsciscunt instrumenti aut membri quod praecipue adhibetur." (Pors. ed Orest. 1427.) Dinarch. I. 83. *ἐπειδὴ δὲ πρεσβεύειν ἔδει περὶ τῆς εἰρήνης, οὐκ ἂν ἔφασκεν ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθεῖν οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα*. Lucian. Q. H. S. C. 29. *οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα ἐκ Κορίνθου πώποτε προβεβηκώς*. Id. Herm. 32. *οὐδεπώποτε ἐξ Αἰθιοπίας τὸν ἕτερον πόδα προελθών*. Tox. 48. *ἐπιβὰς τῇ βύρσῃ τὸν δεξιὸν πόδα*. Soph. Fr. 599. *ὄχοις Ἀκεσταίοισιν ἐμβεβὼς πόδα*.

162. *Schol.* *ἀκριβωθήσεται: Ἀκριβῶς μελετηθήσεται.*

165. *αἱ καθήμεναι*] Sedebant enim in concione. V. Demosth. p. 66. ubi de oratoribus et auditoribus, *πρῶτον μὲν ἡμεῖς οἱ παριόντες·* mox deinde *ἔπειθ' ὑμεῖς οἱ καθήμενοι*. BE.

167. *Ἐπίγονον*] Hunc tanquam mollem et effoeminatum atque comtulum instar mulieris ridet. Similiter Agathonem in Thesm. 97. Cum enim is prodiret, diceretque quidam illum esse Agathonem, alter inquit: *ἀλλ' ἦ τυφλὸς μέν εἰμ', ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ | ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὁρῶ*. Erat autem Cyrene meretrix. Sic et Clisthenem ibid.

v. 571. nam, illo accedente, chorus mulierum dicit, *γυνή τις ἡμᾶς προστρέχει*. BE. De articulo omisso cf. ad Ach. 708. Similis fere jocus est Thesm. 98.

Schol. *Ἐπίγονόν γ' ἐκεῖνον*: *Οὗτος κωμῳδεῖται ὡς μαλακὸς καὶ ὡς μετὰ γυναικῶν ἀεὶ εὑρισκόμενος.*

169. *καὶ σύ*] Cf. 144.

ἐντευθενί] Posthac. Cf. Pac. 922. Vesp. 125.

Schol. *ἀποφθείρου, πορεύου μετὰ φθορᾶς.* R. Γ.

170. *ὑμῶν γ' ἕνεκα*] Vestra quidem causa, quod quidem ad vos attinet, adeo infeliciter rem geritis. Cf. 367. *οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων | οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν*. Nub. 420.

μοι λέξειν δοκῶ] Anglice, I intend to speak. Cf. Plat. Theaet. 183 D. *ἀλλά μοι δοκῶ — οὐ πείσεσθαι αὐτῷ*. Prot. 340. *δοκῶ οὖν μοι ἐγὼ παρακαλεῖν σε* etc. et ad Ach. 994.

171. *τονδί*] Sc. *τὸν στέφανον*. Cf. Nub. 255. Eadem ellipsis est Thesm. 380. *περίθου νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν.*

Schol. *τὸν στέφανον*. R.

172. *Schol.* *ἀντὶ τοῦ κατορθῶσαι.* R.

173. Cf. ad Ran. 1163. Soph. Oed. R. 630. *κἀμοὶ πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ.*

175. *τὰ τῆς πόλεως — πράγματα*] Cf. 107.

Schol. *τὰ τῆς πόλεως*: *Ἐντεῦθεν ἡ ὑπόκρισις τῆς δημηγορίας.*

176. *προστάταισι χρωμένην ἀεὶ πονηροῖς*] Cf. Pac. 683. *ἀποστρέφεται τὸν δῆμον ἀχθεσθεῖσ' ὅτι | αὑτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο*. Pl. 920. Eq. 1128. Ran. 725. Eur. El. 374. *πλούτῳ; πονηρῷ τἄρα χρήσεται κριτῇ.* Theodect. Stob. 86, 5. *τὴν προστάταισι χρωμένην ἀναξίαις*. Dem. p. 35. *χρωμένοις οἷς εἶπον προστάταις*. Andoc. 30, 32. *ἐγὼ δὲ νομίζω τὸν τοιοῦτον πονηρὸν εἶναι προστάτην, ὅστις* etc.

177. *τις*] Sc. *προστάτης*.

179. *ἑτέρῳ*] Sc. *προστάτῃ*.

183. *ἦν δτ' —*] Sc. ante Periclis tempora, nondum imminuta Areopagi auctoritate, neque instituta judicum atque concionantium mercede aut stipendio militum.

185. *ἡγούμεσθα*] Ducebamus. Ad *χρωμένων* subaudiendum *ἡμῶν*.

Schol. *οὗτος πονηρός ἐστι.* R.

188. *Schol.* *τοὺς μισθοφορεῖν*: *Τοὺς μισθοὺς βουλομένους λαβεῖν. καὶ γὰρ παρὰ τῶν δημαγωγῶν λαμβάνουσι, καὶ ὁ μὴ λαβὼν μισεῖ θέλων λαβεῖν.*

189. Cf. Av. 1614. *νὴ τὸν Ποσειδῶ ταυταγὶ καλῶς λέγεις.*

190. *Ἀφροδίτην ὤμοσας*] Cf. 158. *ἀνὴρ ὢν τὼ θεὼ κατώμοσας.*

χαρίεντά γ' ἂν ἔδρασας] Cf. 95. *καλά γ' ἂν πάθοιμεν.*

192. *μηδ' ἐθίζου νυν*] I. e. *μηδὲ ἔθιζέ νυν σεαυτόν*, Ne adsuesce igitur dicere. Anglice, Do not then accustom yourself to speak etc. Cf. Plut. Lyc. 12. *ὅπως ἐθίζωνται — ἀδεῶς ὁδεύειν.*

193. *τὸ ξυμμαχικόν*] V. Paus. Lacon. III. 9. 6. IV. 17. 3. et ad Pl. 173. Isocr. p. 70 C. *τὴν συμμαχίαν τὴν περὶ Κόρινθον συστᾶσαν μόλις ποτὲ*

— *ενίκησαν*. Sic *τὸ Ἑλληνικὸν* (Thuc. I. 1.), *τὸ Δωρικὸν* (VII. 44), *τὸ βαρβαρικὸν* (Plat. Menex. p. 289.), *τὸ ὁπλιτικὸν*, *τὸ ἱππικὸν*, *τὸ στρατιωτικὸν* etc.

Schol. τὸ συμμαχικόν: Τὸ πρὸς τοὺς συμμάχους δίκαιον. R. *Γ. ἡ μὲν γνώμη τίς ἦν καὶ ὑπὸ τίνος ἄδηλον. περὶ δὲ τοῦ συμμαχικοῦ Φιλόχορος ἱστορεῖ ὅτι πρὸ δύο ἐτῶν ἐγένετο συμμαχία Λακεδαιμονίων* (*Ἀθηναίων* ex historia post Petitum Palmer.) *καὶ Βοιωτῶν.*

194. *ἀπολεῖσθ' — τὴν πόλιν*] Contra *σώζεσθαι* dicitur *ἡ πόλις* 219. etc.

196. *ὁ τοῦτ' ἀναπείσας*] Scholiasta, *Κόνωνα λέγει*. Omnino verum puto Cononem innuere voluisse comicum nostrum. Et primum quidem *τὸ συμμαχικὸν* non potest intelligi quam de celebri illa societate, quae inter Athenienses, Boeotos, Argivos, et Corinthios facta est contra Lacedaemoniorum nimiam potentiam: unde ortum est bellum, quod dictum est *συμμαχικὸν* et Corinthiacum, de qua societate Xenophon, sed sine anni notatione, IV. 4. Diodorus vero XIV. 82. ad Olymp. 96, 2. archonte Diophanto eam ponit: *Τούτων δὲ τὴν ἀρχὴν παρειληφότων Βοιωτοὶ καὶ Ἀθηναῖοι, πρὸς δὲ τούτοις Κορίνθιοι καὶ Ἀργεῖοι, συμμαχίαν πρὸς ἀλλήλους ἐποιήσαντο. Μισουμένων γὰρ τῶν Λακεδαιμονίων*, etc. Quod autem ad v. 196. adtinet, is optime de Conone intelligitur. Nam ejus praecipue opera et suasione rex Persarum pecunias misit, quibus adjutus Conon socios Lacedaemoniorum ad Athenienses deficere persuasit, et capta Cythera Corinthum ivit, et ibi societatem provexit datis pecuniis. Anno vero sequente, cum muros Athenarum instaurasset, a Teribazo Sardis incarceratus est: unde nunquam rediit. Ideo dicit Aristophanes *ᾤχετο*. Haec omnia ex Diodoro lib. XIV. et ex Aem. Probo, seu Cornel. Nep. in vita Cononis constant. Ideo credo hanc fabulam prodiisse post Cononis incarcerationem, quae evenit Eubulide archonte Olymp. 96, 3. PALMER. Unicum hunc locum esse in hac fabula monuit Palmerius, undo de didascalia ejus colligi aliquid posset, si quid commentati essent scholiastae. Tacent autem, nisi quod breviter annotant *Κόνωνα λέγει*.

Schol. ὁ τοῦτ' ἀναπείσας: Κόνωνα λέγει.

197. *ναῦς δεῖ καθέλκειν; —*] Cf. Av. 78. *ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ; δεῖ τορύνης καὶ χύτρας· | τρέχω 'πὶ τορύνην.*

ναῦς — καθέλκειν] Cf. Ach. 544. *καθείλκετε | τριακοσίας ναῦς.*

198. *Schol. γεωργοῖς: Ἐβαροῦντο γὰρ* (*ταῖς*) *τριηραρχίαις.*

199. *σοι*] Populum alloquitur.

Κορινθίοις ἤχθεσθε] Succensebant Athenienses Corinthiis, quod illi, ut refert Diodorus XIV. 86, Eubulida archonte, propter internas dissensiones a belli societate secessum fecerunt; quo factum sit ut funderentur Boeoti eorumque socii.

Schol. Κορινθίοις: Ἦσαν γὰρ διάφοροι. τὸ δὲ σοί ὡς πρὸς τὸν δῆμον.

200. *χρηστοί*] Faciles, commodi.

201. *Ἀργεῖος*] Non adjectivum gentile, sed nomen proprium esse monet scholiasta. DIND.

Ἱερώνυμος] Illo tempore fuit Hieronymus vir clarus, et quem Conon, dum ad conveniendum regem Artaxerxem pergebat, ducem classis regiae et Atheniensis cum Nicophemo reliquit. Ideo et hoc cum supradictis concordat. V. Diodor. lib. 14. PALMER.

Schol. Ἱεράνυμος σοφός: Κατ' εἰρωνείαν. ὁ γὰρ Ἀργεῖος σοφός, ὁ δ' Ἱερώνυμος ἀμαθής. ταῦτα δὲ εἰς τὸ κωμῳδῆσαί τινας. τὸ δὲ Ἀργεῖος ὄνομα κύριον.

202. παρέκυψεν] Apparuit, emicuit. Anglice peeped forth.

ὡρᾴζεται] I. e. θρύπτεται, ut explicat schol. Theocr. I. 109. Anglice, gives himself airs. Verbo ὡρᾴζεσθαι usi sunt Cratinus ap. Antiatticist. p. 116, 30. et Eupolis (Fr. Inc. 23) ap. Phrynich. Praep. Soph. p. 43, 15. ὡρᾳζομένη (ὡραϊζ. vulg.) καὶ θρυπτομένη. Neander Fr. Inc. 291.* ὡς ὡραΐζεθ' (fort. ὡρᾴζεταί πως, vel — γὰρ) ἡ τύχη πρὸς τοὺς βίους. Lysias VIII. 13. ὁριζόμενος (ὡραϊζόμενος?) ὁ Πολυκλῆς εἶπεν ὅτι —. Plut. Comp. Dem. c. Cic. 1. ἔξω παντὸς ὡραϊσμοῦ καὶ παιδιᾶς. Lucian. Amor. 38. ἐξ ἐωθινοῦ γυναικὸς ὡραϊζομένης (scr. ὡρᾳζ.) ἐπικτήτοις σοφίσμασιν. 9. γενναίοις ἐνωραϊζόμενον (scr. ἐνωρᾳζόμενον). Plut. Pomp. 69. διὰ τὸν ὡραϊσμόν. Activum ὡραΐζειν legitur Alciphr. Fr. 6. Similis formae sunt verba ἀγλαΐζομαι, ἀστεΐζομαι.

203. Θρασύβουλος] De eo v. schol. "Non fuit ille Thrasybulus patriae suae liberator, populi amantissimus, sed alius, credo, ὁ Θράσωνος, de quo Plut. in Alc., qui hoc tempore vigebat et Alcibiadem ad populum calumniatus est post malam ad Ephesum pugnam." (Palmer.)

Schol. Θρασύβουλος: (Οὗτος αὐθάδης καὶ δωροδόκος.) ὑπερόπτης (ὢν) τοῦ δήμου ἠβούλετο δι' αὐτοῦ (αὑτοῦ?) πάντα πράττεσθαι.

204. *Schol.* διὰ τὸ ἀνήρ. R.

206. *Schol.* (τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες: Ὅπως μὲν αὐτοὶ κερδανεῖτε σκοπεῖσθε· ὅπως δὲ φροντίσετε περὶ τῶν κοινῶν, ἐξ ὧν μισθοφορίαι, ἀμελεῖτε τοῦ κοινοῦ.)

207. Construe: ἰδίᾳ σκοπεῖσθε ὅ τι ἕκαστός τις κερδανεῖ. Nisi forte ἕκαστος cum σκοπεῖσθε, τις cum κερδανεῖ connectendum. Cf. Vesp. 1082. ἐμαχόμεσθ' — στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ'. et ad Pl. 785.

208. τὸ κοινόν] Respublica. Isocr. 245 E. τὸ κοινὸν ἡμῶν πεπλημμέληκεν.

Αἴσιμος] Hunc χωλὸν et ἄτιμον fuisse monet schol. Αἴσιμος aliquis commemoratur Lys. Or. XIII. 86.

κυλίνδεται] Volvitur. Anglice, rolls about, stumbles about.

Schol. Αἴσιμος: Χωλὸς ἄτιμος καὶ ἀμαθής. — ἄτιμος οὗτος καὶ χωλός. τὸ δὲ κοινὸν ὅτι τὸ κοινὸν ἀμελεῖτε. σκοπεῖσθε δὲ τί κερδανεῖτε. R.

209. *Schol.* (σωθήσεσθ' ἔτι: Παρέλκει τὸ ἔτι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς.)

211. ἐν ταῖς οἰκίαις —] Eodem argumento utitur etiam Lys. 495. οὐ καὶ τἄνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν;

212. *Schol.* (ταμίαις: Ἐφόροις, φύλαξι, διοικητρίαις.)

216. *Schol.* βάπτουσι: Πλύνουσι. — οὐδὲν καινοτομοῦσι, φησί. R.

217. *Schol.* ἁπαξάπασαι: ἀντὶ τοῦ πᾶσαι. τὰ δὲ τοιαῦτα Ἀττικά. μεταπειρωμένας: μεταβαινούσας, μεταβαλλομένας ἀπὸ πράγματος εἰς πρᾶγμα. R.

219. *εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν*] Si hunc morem graviter servasset. Schol: *ἀντὶ τοῦ, εἰ ἐφύλαττε τὸν ἀρχαῖον νόμον.* Suidas *χρηστῶς. ἀντὶ τοῦ φυλακτικῶς. Ἀριστοφάνης· — ἀντὶ τοῦ, ἐφυλάττετο τὸν ἀρχαῖον νόμον, καὶ μὴ ἐπολυπραγμόνει, καὶ τὰς καινὰς ἔφερε* (l. *εἰσέφερε*) *πολιτείας.*

Schol. ἐφύλαττε τὸν ἀρχαῖον νόμον. R.

220. *εἰ μή τι καινόν*] Notat Athenienses tanquam novatores. Infra etiam v. 586. *περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσῃς· τοῦτο γὰρ ἡμῖν | δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστι, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελεῖσθαι.* BE.

Schol. εἰ μή τι καινὸν ἄλλο: Ἀντὶ τοῦ, εἰ μὴ ἐπολυπραγμόνει καὶ καινὰς ἔφερε πολιτείας.

221. *ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ*] Cf. Pl. 95. *εἰ πάλιν ἀναβλέψειας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.* Th. 398. Pac. 350. Phrynich. ap. Eust. p. 1112, 38. *ἐβουλόμην ἂν ἡμῖν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.* Thuc. II. 15. *νεμομένους τὰ αὑτῶν ἑκάστους, ἅπερ καὶ πρὸ τοῦ.* Similiter Lys. 528. *ὥσπερ χἠμεῖς.*

Schol. φρύγουσι: Λείπει τὸ κριθάς.

222. *ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν*] Propria mulieribus ferendorum onerum ratio: unde quasi rem novam et a more aliarum gentium alienam annotavit Herodotus (II. 35.) Aegyptios onera capitibus accipere, *τὰ ἄχθεα οἱ μὲν ἄνδρες ἐπὶ κεφαλέων φορέουσι, αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ τῶν ὤμων.* Et Nymphodorus historicus apud schol. Sophocl. Oed. Col. 337. *καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν φέρειν τὰ φορτία, τὰς δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων ἠνάγκασε.* Loquitur autem de Sesostri rege Aegyptiorum, qui viros coegerit more mulierum vivere. BE. Cf. Pl. 1199. *τὰς χύτρας — ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε.*

223. *πέττουσι τοὺς πλακοῦντας*] Cf. Pac. 869. *ὁ πλακοῦς πέπεπται, σησαμῆ ξυμπλάττεται.*

224. *ἐπιτρίβουσιν*] Parasitus in Plauti Menaechm. 4, 1. roganti mulieri quid sibi cum marito sit agendum respondet: Idem quod semper, male habeas. BR.

Schol. ἐπιτρίβουσι, μοιχεύουσιν, ἢ ἐν τῷ μηδὲν πράττειν.

225. *μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον*] Cf. Aristaen. Ep. II. 22. *τὸν μοιχὸν ἔνδον ἐχούσης.*

226. *αὑταῖς παροψωνοῦσιν*] Sibi clam obsonantur. Schol: *λάθρα ὀψωνοῦσι.* Athenaeus p. 171 B. *παροψωνεῖν δ' ἔφη Κρατῖνος ἐν Κλεοβουλίναις οὕτως* (locus intercidit). Hinc *παροψώνημα* (schol. *τὴν ἐκ περιουσίας τρυφήν*), Aesch. Ag. 1422. Conferatur vox *παροψὶς*, Gallice entremels, Fr. 236. Sotad. ap. Athen. p. 368 C. Juvenal. III. 142. Eadem vis praepositionis est in *παρεμπολᾶν* Eur. Med. 906. Clem. Alex. Strom. VI. p. 695. *ἐφάπτεται φιλοσοφίας, οἷα τρωγάλιόν τι ἐπὶ τῷ δείπνῳ παροψωμένος* (*παροψωνούμενος*?). Simile compositum *ὑποψωνεῖν* occurrit Ach. 842., quod significare videtur clam obsonando praevertere, i. e., ut nos dicimus, to forestall.

Schol. παροψωνοῦσιν: Ἀντὶ τοῦ λάθρα ὀψωνοῦσιν.

227. Cf. versum ap. Etym. M. p. 302, 30. *καὶ κύλιχ' εὐζώρου, ὡς ἂν μεθύουσα καθεύδῃς.*

Schol. εὔζωρον: Ἄκρατον.

230. περιλαλῶμεν] Schol: φλυαρῶμεν. Anglice, chatter, prate. Cf. Arist. Fr. (Mein. II. 372.) Εὐριπίδης δ' ὁ τὰς τραγῳδίας ποιῶν | τὰς περιλαλούσας οὗτός ἐστι τὰς σοφάς. Ran. 839. ἀπεριλάλητον. Hinc περιλάλημα prating, gossip (Hesych.), περίλαλος valde loquax (Suid.).

Schol. μὴ περιλαλῶμεν: Μὴ φλυαρῶμεν.

231. ἁπλῷ τρόπῳ] Sic ἁπλῷ λόγῳ Ach. 1151.

232. *Schol.* σκεψάμεναι: Οἷον ἐκ τῶν ἐπαγομένων λογισάμενοι.

236. Cf. Eq. 759. κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμήχανος (i. q. εὔπορος) πορίζειν. Ita enim legendum. "Imitatur fortasse alicujus poetae versum, in quo pro χρήματα v. c. πόρους scriptum erat." (Bakh.)

Schol. πορίζειν: Εὑρίσκειν, συνάγειν.

239. Cf. 914. καὶ τἄλλ' οὐδέν με ταῦτα (μετ' αὐτὰ?) δεῖ λέγειν.

Schol. τὰ δ' ἄλλα: Μετὰ τὸ ἐάσω στικτέον. τὸ δὲ ταῦτα, οἷον ταῦτα συμβουλεύων.

241. Cf. Av. 362. 820. 1510.

243. ἐν ταῖς φυγαῖς] In tempore fugarum. Intelligit enim fugas, quae factae sunt ab agris et pagis in urbem belli hujus initio; quo tempore ob multitudinem migrantium omnia loca publica tum sacra tum profana occupata sunt. Thuc. II. 17. τά τε ἔρημα τῆς πόλεως ᾤκησαν καὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ἡρῷα πάντα — τό τε Πελασγικὸν καλούμενον. et paullo post, κατεσκευάσαντο (l. κατεσκηνώσαντο) δὲ καὶ ἐν τοῖς πύργοις τῶν τειχῶν πολλοὶ καὶ ὡς ἕκαστός που ἐδύνατο. Igitur Pnyx eo quod plurimum spatii habebat in circuitu proculdubio quosdam etiam ex illis novis incolis accepit: nam in ipso medio non credo ob necessitatem convocandi populum. Ergo ait Praxagora se didicisse concionari quando fugarum tempore habitabat in Pnyce, et ibi saepe concionantes rhetoras audiebat. PALMER. Cf. ad Eq. 792. Aliter Dobraeus: "φυγαὶ sunt proscriptiones a triginta viris factae (Olymp. 94, 1.) ut monet scholiasta." Cf. Isocr. p. 184. τὰς φυγὰς τὰς ἐπὶ τῶν τυράννων καὶ τὰς ἐπὶ τῶν τριάκοντα γενομένας. Plat. Apol. 21 A. ξυνέφυγε τὴν φυγὴν ταύτην καὶ μεθ' ὑμῶν κατῆλθε. De qua fuga v. Nepot. Thrasybul. 1. Justin. V. 8. Sed quid erat cur tunc in Pnyce habitarent cives Athenienses?

Schol. ἐν πυκνί: Ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ὡς ἀποκεκρυμμένων ἐκείνων τῶν μερῶν καὶ δυναμένων ἐκεῖ κρύπτεσθαι ἐπὶ τῆς φυγῆς (ἐν ταῖς φυγαῖς?) τῶν τριάκοντα.

245. *Schol.* οὐ ματαίως καὶ ἐτωσίως. δεινὴ καὶ σοφή, ἱκανὴ ἐν τῷ λέγειν. R.

(ὦ μέλ' ἦσθα: Παρέλκει τὸ μέλε.)

246. Cf. Av. 1581. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν. Lys. 42. αὐτόθεν] Illico, statim. Anglice, at once, on the spot. Cf. Eq. 330.

Schol. αὐτόθεν: Ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου.

247. κατεργάσῃ] Cf. Eq. 933.

248. Κέφαλος] Hunc recte distinguit scholiasta ab Cephalo, clari nominis oratore, quem Andocides, Demosthenes aliique memorant. DIND.

Plat. com. II. 681. *βόσκει* (*βόσκω*?) *δυσώδη Κέφαλον αἰσχίστην νόσον*. V. Taylor. Vit. Lys. p. 103.

σοι λοιδορῆται] Cf. Eq. 1400. Pl. 456.

προσφθαρείς] Redde, irruens, invectus, in te. Cf. Aelian. V. H. XIV. 26. *προσφθαρεὶς αὐτῷ*. Pac. 72. *ἐκφθαρεὶς οὐκ οἶδ' ὅποι*. Av. 916. *κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;* Nub. 789. Eq. 892. Dem. p. 560. *ἀλλὰ δεινοί τινές εἰσιν — φθείρεσθαι πρὸς τοὺς πλουσίους*.

Schol. *Κέφαλός σοι*: *Δημαγωγὸς οὗτος ἕτερος, οὐχ ὃν λέγει Δημοσθένης, ἀλλὰ λοίδορος*.

252. *Schol.* *τρύβλια*: *Εἶδος ὀξυβάφου τὸ τρύβλιον*.

253. *τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς*] Schol: *ἀπὸ κοινοῦ, τὸ κεραμεύειν ἀντὶ τοῦ κατεργάζεσθαι. ἦν δὲ κεραμέως πατρὸς Κέφαλος*. Posset utcunque iste jocus, qui consistit in ambiguitáte verbi *κεραμεύειν*, exprimi etiam in Latino sermone, et locus ita verti, sed etiam patinas eum dicerem male conficere, rempublicam autem probe. BE. Ironice hoc dictum pro contrario *εὖ καὶ καλῶς κεραμεύειν τὰ τρύβλια, τὴν δὲ πόλιν κακῶς*. Nisi latet menda. Cf. Av. 1538. *Βασίλεια — ἥπερ ταμιεύει* (al. *κεραμεύει*) *τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς | καὶ τἄλλ' ἁπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν, | τὴν εὐνομίαν*, etc.

εὖ καὶ καλῶς] Alexis Athen. 322 D. *τῷ σιλφίῳ μάστιξον εὖ τε καὶ καλῶς*. Plat. Parm. 128. *καλῶς τε καὶ εὖ*.

Schol. *κεραμεύειν*: *Ἀπὸ κοινοῦ τὸ κεραμεύειν, ἀντὶ τοῦ κατεργάζεσθαι. ἦν δὲ κεραμέως πατρὸς ὁ Κέφαλος. ἔλεγον δὲ κεραμεύειν καὶ τὸ κακῶς ποιεῖν τὰ κοινά*.

254. *Νεοκλείδης*] Cf. 398. De eo Pl. 665. *ὅς ἐστι μὲν τυφλὸς, | κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν*. 716. 747. Etiam ut fur et concionum turbator notatur.

Schol. *Νεοκλείδης ὁ γλάμων*: *Ἐκωμῳδεῖτο ὡς συκοφάντης καὶ ξένος καὶ κλέπτης. ὁ λημῶν· ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς μεστοὺς ἀκαθαρσίας*.

255. *τούτῳ μὲν εἶπον*] Huic quidem dico. Aoristus praesens. Cf. Eur. Phoen. 790. *σοὶ μὲν τάδ' εἶπον, προσπόλοις δ' ἐμοῖς λέγω, | ἐκφέρετε τεύχη* etc. El. 1276. *σοὶ μὲν τάδ' εἶπον —*. Med. 266. *σὲ τὴν σκυθρωπὸν — Μήδειαν εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν*. Iph. A. 94. *Ταλθύβιον εἶπον πάντ' ἀφιέναι στρατόν*. Orest. 1584. *Μενέλαον εἶπον*. Suppl. 1170. *παισίν θ' ὑπεῖπον τοῖσδε τοὺς αὐτοὺς λόγους, | τιμᾶν πόλιν τήνδ'* etc. Rhes. 640. *καὶ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εἶπον*. Cycl. 101. *χαίρειν προσεῖπα* (*προσεῖπον*?) *πρῶτα τὸν γεραίτατον*. Eur. Archel. Fr. 11 *σοὶ δ' εἶπον, ὦ παῖ, τὰς τύχας ἐκ τῶν πόνων | θηρᾶν*. V. Monk ad Hipp. 1403. Sed legendum forsan *τούτῳ γ' ἂν εἴποιμ'*. Cf. Dem. p. 1426. *ἐγὼ δὲ τούτοις μὲν τοσοῦτον ἂν εἴποιμι, ὅτι* etc. Afferunt hunc versum schol. ad Acharn. 863. et Suidas in *τούτῳ μέν*.

ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν] Cf. ad Ach. 863. *τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός*. Proverbium de lippis ap. schol: *ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν καὶ τριῶν ἀλωπέκων*. Diogen. I. 86. *Ἀνδρὸς γέροντος μήποτ' ἐς πυγὴν ὁρᾶν: ἐπὶ τῶν πρὸς ἔνια μὴ χρησίμων*. Zenob. I. 97.

Schol. ἐς κυνὸς πυγήν: Παροιμία παιδικὴ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμιώντων, ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν καὶ τριῶν ἀλωπέκων.

256. ὑποκρούωσιν] Interpellent. Cf. 588. μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπῃ μηδ' ὑποκρούσῃ. 596. ἔφθης μ' ὑποκρούσας. Ach. 38. Pl. 548. Henioch. Stob. Fl. 43, 27. τάχ' ἄν τις ὑποκρούσειεν ὅ τι πότ' ἐνθάδε | νῦν εἰσι κἀνέρωτα. Sed valet ὑποκρούειν etiam aliud quid, nempe subagitare. Cf. 618. τὴν αἰσχρὰν πρῶθ' ὑποκρούσει. 1017 sq.

προσκινήσομαι] In Lys. 227. κακῶς παρέξω, κοὐχὶ προσκινήσομαι. Jocus est in ambiguo. BR. Adde Pac. 902.

Schol. ὑποκρούσωσί σε: Ὑποβάλλωσί σε. λαμβάνωνταί σου.

257. κρουμάτων] Et hoc ambiguum. Cf. 990. τηνδεδί μοι κρουστέον. | ΓΡ. ὅταν γε κρούσῃς τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν. 1017—1018.

Schol. πολλῶν κρουμάτων: Καὶ μετὰ τούτου ἔπαιξε πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν τῆς συνουσίας.

258. ἣν σ' οἱ τοξόται ἕλκωσιν] Cf. Eq. 665. κᾆθ' εἷλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοἱ τοξόται.

259. ἐξαγκωνιῶ] Anglice, I will shoulder (hustle) them away. Plaut. Pers. II. 5. 6. Subnixis alis me inferam. Lucian. Tim. 53. τὸν πλησίον παραγκωνιζόμενος. Pisc. 34. ἀλλήλους παραγκωνιζόμενοι.

Schol. ἐξαγκωνιῶ: Τοὺς ἀγκῶνας ὑπὸ ταῖς πλευραῖς ποιήσω. οὐδέποτε γὰρ οὕτω μέση ληφθήσομαι. (Ἄλλως. παραδώσω [παρώσω vel παρωθήσω?], ἵνα τῶν χειρῶν ἕλῃ με, καὶ μὴ μέσην ἄρας με γνῷ ὅτι γυνή εἰμι ἐκ τῶν τιτθίων.)

260—261. μέση — ληφθήσομαι — αἴρωσ'] Cf. Ach. 275. μέσην λαβόντ', ἄραντα.

Schol. ὡδί, οὕτως. R.

263. *Schol.* τίνι. (262.) ἔσκεπται. R.

264. τὰς χεῖρας αἴρειν] I. e. χειροτονεῖν.

265. αἴρειν τὼ σκέλη] Cf. Lys. 229. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰς Περσικάς. Pac. 889. ὥστ' εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τὼ σκέλη | ταύτης μετέωρα etc. Quid sit tollere pedes ostendit versu illo Ovidius de A. A. III. 775. Milanion humeris Atalantes crura ferebat. BR.

Schol. αἴρειν τὼ σκέλη: Ἐν τῇ συνουσίᾳ· λέγει τὰς χεῖρας αἴρειν, ὥσπερ οἱ ῥήτορες οἱ κρινόμενοι.

267. ἐξωμισάσαις] De re cf. Lys. 662.

Schol. ἐξωμισάσαις: Ἄχρι τῶν ὤμων γυμνωσάσαις.

268. ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτώνια] Tunicas succingite. Cf. Lys. 1084. ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων | θαἰμάτι' ἀποστέλλοντας (ἀναστ.?). Eodem sensu, ut videtur, usurpatur ἀνακολπάζειν (ἀνακολπίζειν?) Th. 1174.

269. *Schol.* ὑποδεῖσθε: Ὑποδεσμεύσατε.

273. ἡνίκ' ἂν δέῃ] Cf. Pl. 107. Pac. 1159. Nub. 1124. Eur. Iph. T. 1217. Similiter Nub. 1124. ἡνίκ' ἂν γάρ. Cf. ad Pac. l. l.

274. ἀκριβώσητε] Anglice, have adjusted. Cf. Xen. Cyr. IV. 3. 14. πρὶν ἀκριβοῦν τὸ ἔργον τοῦτο. Sed reponendum videtur ἀκριβῶς ἦτε.

ἦτε περιηρμοσμέναι] Medio sensu. I. q. *περιαρμόσησθε.*

Schol. *ἀκριβῶς ποιήσετε.* R.

276. *ἐπαναβάλεσθε*] Herod. II. 81. *ἐπὶ τουτοισὶ δὲ εἰρίνεα εἵματα λευκὰ ἐπαναβληδὸν φορέουσι.*

ταῖς βακτηρίαις] Cf. Poll. X. 29. *καὶ βακτηρίαι προσήκουσι γεωργοῖς.* Etym. Mag. *βακτηρία, ἣν ἐκάλουν ὀρθήν. ἐχρῶντο δὲ αὐτῇ οἱ ἐν περιουσίᾳ (οἱ ἐκκλησιάζοντες?) καὶ οἱ δικάζοντες, τῇ δὲ καμπύλῃ οἱ ἄγροικοι.* Cf. 153. 543. 546. Ach. 31. Pl. 272.

Schol. *ἐπαναβάλεσθε: ἀντὶ τοῦ περιστολίσασθε.* R.

277. *ἐπερειδόμεναι*] Cf. Alciphr. III. 55. *στελεῷ* (*στελέχει* Bergl.) *πρινίνῳ ἐπερειδόμενος.*

ᾄδουσαι] Apparet quandoque cantantes ire solitos in concionem. In Vespis v. 219. BE.

280. *αὐτῶν*] Eas mulieres dicit, quas mox dicit sese credere ad forum venturas. Pronomen igitur *αὐτὸς*, quod perraro fit, non ad nomen quod praecessit, sed ad sequens referendum est. LENTING. Nisi legendum, quod suspicor, *αὐταὶ* (ipsae, solae), vel *αὖται*, vel *αἰδί.* Schol: *τῶν λοιπῶν γυναικῶν.*

Schol. *προΐωμεν αὐτῶν: Προηγησώμεθα τῶν λοιπῶν γυναικῶν.*

281. *ἄντικρυς*] Protinus, recta via; ita ut non, ut nos, prius quam eo pergant huc devertant. Cf. Lys. 609. 1069. LENTING. Schol: *ἀντὶ τοῦ αὐτίκα.* Perperam vulgo reddunt exadvorsum.

Schol. *ἄντικρυς: ἀντὶ τοῦ αὐτίκα.* R.

283. *παροῦσιν — ἐς τὴν πύκνα*] Cf. Eq. 751. *ἀλλ' ἐς τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν' ἐς τὴν πύκνα.*

ὀρθρίοις] Cf. ad 377. 526. Lys. 61. *διαβεβήκασ' ὄρθριαι.*

284. *ὑπαποτρέχειν*] Cf. v. *ὑπαποκινεῖν*, Av. 1011. Th. 924.

μηδὲ πάτταλον] Scholia: *τὸ τυχόν. οἱ γὰρ ὕστερον ἐλθόντες οὐκ ἐλάμβανον τὸ ἐκκλησιαστικόν.* Nempe triobolum. Infra 380. ad redeuntem ex concione: *τὸ τριώβολον δῆτ' ἔλαβες;* dein ille: *εἰ γὰρ ὤφελον, | ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον.* Vide et mox 292. Quod autem ad *οὐδὲ πάτταλον* attinet, videtur id proverbiale esse, aut allusio ad proverbium *παττάλου γυμνότερος*, quod occurrit apud Aristaenetum II. 18. *ὡς δὲ λοιπὸν τὸν ἀθλίως ἐρώμενον ἐψίλωσαν χρημάτων καὶ κατέστησαν παττάλου γυμνότερον, ἀπέλιπον αὐτὸν ἐν πενίᾳ δήπου μυρίᾳ.* Dicitur autem *οὐδὲ πάτταλον*, ut *οὐδὲ γρὺ*, et similia, quae congessi ad Plut. 17. BE. Lucian. Jud. voc. 9. *ὡς, τὸ δὴ λεγόμενον, μηδὲ πάσσαλόν μοι καταλιπεῖν.* Cf. Vesp. 91. *οὐδὲ πασπάλην.* "Gallice eadem ratione dicimus, Vous n'y gagnerez pas un clou." (Faber.)

Schol. *ὑπαποτρέχειν: Ὀπίσω τρέχειν.*

πάτταλον: Τὸ τυχόν. οἱ γὰρ ὕστερον ἐλθόντες οὐκ ἐλάμβανον τὸ ἐκκλησιαστικόν.

285. *ΧΟΡΟΣ*] Rusticorum tantum, ni fallor. Cf. 300.

τοῦτο] Hoc vocabulum, scilicet *ὦνδρες.*

Schol. *τὸ ἄνδρας.* R.

286. ἐξολίσθῃ] Excidat memoria. Alciphr. III. 11. οἶδα ἀκούσας ἄλλα τινὰ δαιμόνων ὀνόματα, ὧν διὰ τὸ πλῆθος ἀπώλισθέ μοι τῆς μνήμης τὰ πλείονα.

Schol. ἐκπέσῃ. R.

288. τόλμημα τηλικοῦτον] Cf. Dem. p. 727. τηλικοῦτο (al. -τον) πρᾶγμα. Schol. (ἐνδούμεναι: Καταδυόμεναι εἰς τηλικαύτην τόλμαν λάθρα.)

289. Versus iambico-trochaicus. Cf. ad Vesp. 248.

Schol. (χωρῶμεν: Τοῦτ' ἐστὶ τὸ μέλος ὃ εἶπεν ἔνδον αὐταῖς, τὸ ἀγροικικόν.)

290. πρῷ πάνυ τοῦ κνέφους] Hinc oritur suspicio quod haec fabula prodierit Lenaeis Liberalibus hieme, ut comici fictio concordet cum tempore quo repraesentabatur fabula. Nam tunc hiems erat et dies brevissimi: ideo diluculo cogebatur populus, non vero tam mane verno tempore, jam diebus satis prolixis. PALMER.

πρῷ πάνυ] Cf. Vesp. 104. de simili re.

291. κεκονιμένος] Festinabundus, proprie pulvere conspersus. Cf. 1177. κόνισαι. Hom. Il. φ'. 541. κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο | φεῦγον. ν'. 820. κονίοντες πεδίοιο. χ'. 405. ὣς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν. Lucian. D. D. XXIV. 1. καὶ ἐπανελθόντα ἔτι κεκονιμένον παρατιθέναι τὴν ἀμβροσίαν. Tim. 45. πανταχόθεν συνθέουσι κεκονιμένοι καὶ πνευστιῶντες. Cat. 3. τὼ πόδε κεκονιμένον καὶ πνευστιῶντα. Anach. 3. οἱ δὲ — κεκονιμένοι καὶ αὐτοὶ παίουσιν ἀλλήλους etc. Plura Kusterus ad hunc locum. Confer vocem ἐγκονεῖν.

Schol. πρῷ μονοσυλλάβως. ἀντὶ τοῦ ἔτι κνέφους ὄντος.

κεκονιμένος: οἷον σπουδάζων πάνυ καὶ σχεδὸν κόνεως πεπληρωμένος. R.

292. στέργων σκοροδάλμῃ] Contentus muria alliata. Cf. Eurip. Suppl. 257. στέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς. Incert. apud Stob. Flor. 97, 17. στέργειν θ' ὑδρηροῖς ὥστε θὴρ ἀεὶ ποτοῖς. Dem. p. 677. στέργειν ἠναγκάζετο τούτοις. Dinarch. I. 94. στερκτέον [ἂν] εἴη τοῖς συμβαίνουσιν. Lys. 33, 4. στέργειν ἂν ἦν ἀνάγκη τὴν τύχην (τῇ τύχῃ?). Plat. Hipp. maj. 295. στέρξω ἐγὼ — τῇ ἐμῇ τύχῃ. Isocr. p. 35 A. ὅσοι — μὴ στέργουσιν οἷς ἔπραξαν. p. 145. στέργειν ταύτῃ τῇ τιμῇ. p. 159. στέργειν τοῖς παροῦσιν. p. 237. ἀνάγκη στέργειν τοῖς ἤδη συμβεβηκόσι. p. 411. στέργειν τοῖς παροῦσιν. Lucian. Abd. 11. στέργειν — τοῖς ἐγνωσμένοις. Bis accus. 4. στέργειν τοῖς δεδικασμένοις. Similiter ἀγαπᾶν τινι dicebant, et νομίζειν τινί. Dem. p. 13. ἀγαπήσας τοῖς πεπραγμένοις. p. 1002. οὐκ ἀγαπᾷ Βοιωτὸς τουτοισί. Lysias II. 21. οὐκ ἀγαπῶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς. II. 44. ἀγαπώντων — τῇ σωτηρίᾳ. Isocr. de pace p. 372. ἡμᾶς οὐ στέργοντας οἷς ἂν ἔχοιμεν. Lucian. pro Imag. 15. ἀγαπήσας τοῖς ἐγνωσμένοις. Charid. 21. τούτοις — ἀγαπῶντα. D. Mort. XXVI. 2. ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι. Pisc. 10. ἀγαπήσομεν οἷς ἂν ἐκείνη διαγνῷ. Jup. Conf. 19. καὶ τούτοις ἀγαπήσομεν.

βλέπων ὑπότριμμα] I. e. acerba tuens. Sic βλέπειν ὀρίγανον, νᾶπυ, ὀπὸν, δριμὺ, etc. Plura ad Ach. 90.

τὸ τριώβολον] Merces ecclesiastica sive heliastica erat triobolum. Cf. 308. 380. 392. Pl. 329. Av. 1541. Similiter Vesp. 689. *ὅταν — ἥκειν εἴπῃ πρῴ κἂν ὥρᾳ δικάσονθ', ὡς ὅστις ἂν ὑμῶν* | *ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου τὸ τριώβολον οὐ κομιεῖται.* Ubi de mercede judiciali agitur.

Schol. ὑπότριμμα: Ἀντὶ τοῦ δριμύ. οἱ γὰρ δικάζοντες ὀφείλουσι (*φιλοῦσι*?) *δριμεῖς εἶναι.*

στέργων: Ἡδόμενος σκορόδοις. καὶ τοῦτο ἀγροικικὸν ἐμφαίνει.

293. *Χαριτιμίδη*] Charitimides classis Atticae dux apud Ctesiam memoratur. Simile nomen est *Ἐχετιμίδας* Thuc. IV. 119.

Σμίκυθε] Nomen *Σμικύθης* est in Eq. 969. *Σμικυθίων* Vesp. 401. Eccl. 46. Nomen *Μίκυθος* legitur Herod. VII. 170. Sed *Σμίκυθος* idem dicitur Paus. V. 26. Confer nomen *Μιλτοκύθης*.

Δράκης] Idem nomen choreutae est Lys. 254. *χώρει, Δράκης, ἡγοῦ βάδην.*

Schol. ἀναπλάττει ὀνόματα. R.

294. *ἔπου κατεπείγων*] Exspectabas *ἕπεσθε κατεπειγόμεναι* etc. Sed cf. Vesp. 433. *ὦ Μίδα καὶ Φρὺξ βοήθει δεῦρο καὶ Μασυντία.*

κατεπείγων] Cf. Lucian. Tim. 48. *πρὸς τὰ κατεπείγοντα.*

295. *παραχορδιεῖς*] Aberrabis. Schol: *παρὰ ῥυθμὸν ποιήσεις.* Cf. vv. *παραπαίειν, παράκοπος, παράμουσος, παραπλὴξ, πλημμελεῖν, πλημμελής.*

ὅπως δὲ —] *ὅρα δ' ὅπως ᾠθήσομεν τούσδι τοὺς ἐξ ἄστεως.* Antiphan. Athen. p. 123 B. *ὅπως ὕδωρ ἕψοντα μηδέν' ὄψομαι.*

Schol. μηδὲν παραχορδιεῖς: Παρὰ ῥυθμὸν ποιήσεις, μηδὲν παραφθέγξῃ, ἀλλὰ δεῖ εἰπεῖν ὅπως (l. *ὅπως δεῖ εἰπεῖν*). *σύμβολον δέ τι δηλοῖ φανερὸν ἤδη.*

296. *τὸ σύμβολον*] Tesseram, qua reddita concionantes pariter atque judices (Plut. 276.) mercedem accipiebant. Anglice our ticket. Cf. Dem. de Cor. 210. *καὶ παραλαμβάνειν γε ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ τὸ φρόνημα τὸ τῆς πόλεως νομίζειν ἕκαστον ὑμῶν δεῖ, ὅταν τὰ δημόσια εἰσίητε κρινοῦντες.* Theophr. Char. 6. Laminae aliquot istiusmodi exstant (Boeckh. C. I. n. 207—210) aut heliasticae aut ecclesiasticae: utriusque enim generis erant.

Schol. (ad 294?) *ἀντὶ τοῦ σεαυτόν.* R.

297. *πλησίοι*] Sc. *ἀλλήλων.* Hom. Il. ζ. 249. *πλησίοι ἀλλήλων.* Od. ε. 71. Soph. El. 640. *παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοί·*

Schol. πλησίον ἀλλήλων. R.

298. *ὁπόσ' ἂν δέῃ*] Sc. *χειροτονεῖν.*

Schol. ὁπόσ' ἄν: Ὁπόσ' ἂν δέῃ χειροτονεῖν τὰς ἡμετέρας φίλας. R.

300. *ᾠθήσομεν*] Ut *δοκήσω, τυπτήσω,* etc. Cf. Soph. Aj. 1248. Eur. Cycl. 588.

Schol. ὅρα δ' ὅπως: Ὁρᾷ ἄνδρας προσιόντας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

302. *ἐλθόντ'*] Sc. *τινά.* Cf. Nub. 989.

ὀβολὸν μόνον] Apparet ex hoc loco comitiorum mercedem, quae olim unius oboli fuerat, postmodum ad triobolum auctam esse: de quo v. Schoemann. de comitiis p. 66. Duorum obolorum mercedem solus memorat

scholiasta ad Pluti v. 171. *διώβολον γὰρ ἐδίδοτο εἰσιοῦσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.* De quo dubito, quum *τριώβολον* in illa ipsa fabula memoretur v. 329. [Legendum haud dubie *τριώβολον.*] DIND.

ἐν τοῖς στεφανώμασιν] I. e. in loco ubi veneunt coronae sive serta. Cf. Th. 448. Pherecr. Athen. 685 B. *λουσάμενοι δὲ πρὸ λαμπρᾶς | ἡμέρας ἐν τοῖς στεφανώμασιν, οἱ δ' ἐν τῷ μύρῳ | λαλεῖτε* —. Antiphan. Athen. 380 F. *ἐν τοῖς στεφάνοις.* Eq. 1375. *τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω τὰν τῷ μύρῳ, | ἃ στωμυλεῖ τὰ τοιαδὶ* (*ἃ τοιαδὶ στωμύλλεται?*) *καθήμενα* etc.

Schol. ἔνθα οἱ στέφανοι πλέκονται. *ὡς διὰ τὴν εὐτέλειαν τοῦ μισθοῦ δικάζειν* (*οὐ δικάζειν?*) *θελόντων.* R.

303. *Μυρωνίδης*] Vid. ad Lys. 801. Myronidem senes septuagenarii potuissent videre adolescentes, quum nihil traditum sit quo anno ille mortuus sit, et post pugnam ad Oenophyta anno fere 26 ante bellum Peloponnesiacum commissam plures annos vivere potuisset, ut monuit Palmerius. Cf. Lys. 801. Thuc. I. 105. IV. 95.

Schol. Μυρωνίδης: Τῶν εὐδοκιμούντων οὗτος ὁ στρατηγός.

306. *Schol. παρεγίνετο.* R.

ἐν ἀσκιδίῳ: Πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἔθος σεσημείωται.

307. *κρομμύω — ἐλάας*] Eupolis Athen. 170 D. *ἐπιφαγεῖν μηδὲν ἄλλ'* (*ἀλλ'?*) *ἢ κρόμμυον | λέποντα καὶ τρεῖς ἁλμάδας* (sc. *ἐλάας*).

308. *τριώβολον*] Mercedem concionalem primus traditur instituisse Callistratus. Ad triobolum eam auxit populi fautor Agyrrhius Colyttensis.

310. *ὥσπερ πηλοφοροῦντες*] Schol: *ὡς χειροτέχναι καὶ μισθωτοί.* Species pro genere. Cf. Eq. 755. *κέχηνεν ὥσπερ ἐμποδίζων* (*ὁρμαθίζων?*) *ἰσχάδας.* Lys. 337.

Schol. πηλοφοροῦντες: Ὡς χειροτέχναι καὶ μισθωτοί.

312. Cf. Th. 846. *ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν, ὁ δ' οὐδέπω.*

πρὸς ἕω] Cf. Arrian. Anab. VII. 16. 6. *ἐκπεριελθὼν πρὸς ἕω.* Sic *πρὸς ὄρθρον* v. 20. Lys. 1089. *πρὸς ἑσπέραν* Vesp. 1085. Lys. 412.

314. *τὰς ἐμβάδας*] Sc. *τὰς Λακωνικάς.* Cf. 269. 345. 507. (In Vesp. 1157. distinguuntur *ἐμβάδες* et *Λακωνικαί.*) *Περσικαὶ* contra (319) soleae muliebres erant. Saepe vero una memorantur *τριβώνιον* (seu *ἱμάτιον*) et *ἐμβάδες*, senum praecipue pauperum vestimenta. Cf. 342. Nub. 858. Pl. 848. 941. Isae. p. 94. *ὀνειδίζει καὶ ἐγκαλεῖ αὐτῷ ὅτι ἐμβάδας καὶ τριβώνια φορεῖ.*

315. *ὅτε δὴ δ'*] I. q. *ἐπειδὴ δέ.* Cf. 195. *ὅτη δὴ δ' ἐγένετ'.* 827. Vesp. 121. Lys. 523. Eq. 658. Ach. 535. *ὅτε δὴ 'πείνων.*

ψηλαφῶν] Pac. 691. *πρὸ τοῦ μὲν οὖν | ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα.* Plat. Phaed. § 47. *ὃ δή μοι φαίνονται ψηλαφῶντες οἱ πολλοὶ ὥσπερ ἐν σκότῳ.* Act. Apost. XVII. 27. *ζητεῖν τὸν θεόν, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὕροιεν.* S. Luc. Evang. XXIV. 39. Epist. Hebr. XII. 18. Eodem sensu *ἀμφαφᾶν.* Od. θ'. 195. *καί κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα | ἀμφαφόων.*

316. *ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν* —] Cf. 361. *νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν* etc. 990. *ὅταν γε κρούσῃς τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν.*

317. *ἐπεῖχε κρούων*] Perstabat pulsans. Anglice, kept knocking. Cf. Pac. 1121. *παῖ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ.* Thuc. II. 101. *ὁ δὲ τήν τε Χαλκιδικὴν — ἐπέχων ἔφθειρεν* etc. Act. Apost. XII. 16. *ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε* (i. q. *ἐπεῖχε*) *κρούων.*

ὁ Κόπρειος] Coprius ille, stercoraceus ille, i. e. stercus podicem onere suo jam premens. Cf. ad Eq. 899. *νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ Κόπρειος.* Idem est ille qui infra dicitur *ἄνθρωπος ἀχραδούσιος* 362. et *ὁ κοπρολόγος* Vesp. 1184. Est autem *Κόπρειος* proprie nomen gentile, ab *Κόπρος* tribus Hippothoontidis pago.

Schol. ὁ Κοπρεαῖος: Βούλεται εἰπεῖν ὡς (om.?) *ὅτι ἠπειγόμην ἀποπατῆσαι.*

318. *ἡμιδιπλοίδιον*] Amiculum muliebre. Idem infra *κροκωτίδιον* dicitur 331, *χιτώνιον* 374. *Διπλοῒς* seu *διπλοίδιον* tunicae muliebris pars superior, extrinsecus reduplicata (Anglice, the lappet or turn-over of the under garment) aut potius ipsa tunica fuisse videtur; *ἡμιδιπλοίδιον* autem forsan vocabatur aut quando plica exterior dimidia tunica tenus demittebatur, aut quando aut pectus aut tergum, non tamen utrumque, tegebat. Vide statuae muliebris effigiem apud Becker Char. Exc. I. p. 310. Cf. v. *διπλοΐζειν* Aesch. Ag. 835.

Schol. ἡμιδιπλοΐδιον: Τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον, ἢ ἀναβόλαιον γυναικῶν.

319. *ὑφέλκομαι*] Idem fere quod *ὑποδοῦμαι.*

Schol. Περσικάς: Εἶδος ὑποδημάτων.

ὑφέλκομαι: Ἀντὶ τοῦ περιδεσμεύομαι, ὑποδέδεμαι.

320. *ἐν καθαρῷ*] In loco puro (sc. ab hominibus). Hom. Il. *θ'*. 491. *Τρώων αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἕκτωρ — ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος. κ'.* 199. *ψ'.* 61. *ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνας κλύζεσκον.* Soph. Oed. C. 1575. *ὃν* (Cerberum) — *κατεύχομαι ἐν καθαρῷ βῆναι ὁρμωμένῳ νερτέρας τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας.* Pind. Ol. XI. 45. *ἐν καθαρῷ.* VI. 22. *καθαρὰ κέλευθος.* Plut. Sol. 22. *πόλιν οἰκοῦντι καθαρὰν ὄχλου ξενικοῦ.* Thes. 6. *οὐδὲν μέρος καθαρὸν ἀπὸ λῃστῶν.* Num. *ψόφων — καθαρὰς τὰς ὁδούς.* Idem Aemil. p. 185. *ὑπηρέται τε πολλοὶ — ἀναπεπταμένας τὰς ὁδοὺς καὶ καθαρὰς παρεῖχον* (open and clear). Phil. adv. Flacc. p. 535. *κἂν τῷ καθαρωτάτῳ στάντες ἀνεβόησαν ὁμοθυμαδόν.* Paus. IX. 22. 3. *χωρὶς δὲ τὰ ἱερὰ ὑπὲρ αὐτὰς ἐν καθαρῷ τέ ἐστι καὶ ἐκτὸς ἀνθρώπων.* Liv. 24, 14. campus purus ac patens. Hor. Epist. II. 2. 71. Purae sunt plateae, nihil ut meditantibus obstet. Plurale *ἐν καθαροῖς* est Plt. Legg. X. 910 Aa.

Schol. ἐν καθαρῷ: Οἷον ἐν ἐρημίᾳ.

321. *ἐν καλῷ*] Opportunum, commodum. Cf. Thesm. 292. *ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ, τῶν ῥητόρων ἵν' ἐξακούω;* Plat. com. ap. Plut. Them. 32. *ὁ σὸς δὲ τύμβος ἐν καλῷ κεχωσμένος.* Com. incert. ap. Dion. Chrys. Or. 64. *καὶ τοὐρανοῦ γ', ὥς φασιν, ἐστὶν ἐν καλῷ.* Soph. El. 384. *νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν.* Eur. Her. 971. *οὔκουν ἔτ' ἐστὶν ἐν καλῷ δοῦναι δίκην;* Thuc. V. 59. *ἐν καλῷ ἐδόκει ἡ μάχη ἔσεσθαι.* Lucian. Nav. 15. *οὕτως ἐπῆρέ σε καὶ οἰκία ἐν καλῷ τῆς πόλεως οἰκοδομηθεῖσα.* Theocrit.

XV. 73. *θάρσει, γύναι, ἐν καλῷ εἰμές.* 74. *κεὶς ὥρας — ἐν καλῷ εἴης.* Alciphr. III. 20. *τὸ καλὸν τοῦ θεάτρου.* Sic *ἐν εὐμαρεῖ* Eur. Hel. 1247. *ἐν εὐσεβεῖ* 1297. *ἐν ἁγνῷ* Aesch. Suppl. 221.

323 *γέρων ὤν —*] *Δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή,* ut ait Euripides Thesm. 413.

325—326. "Videntur tragoediae esse versus: *ἀποπατητέον* pro *καρτερητέον* Aristophanes substituit." NAUCK. p. 658.

325. *ὑγιὲς οὐδέν*] Cf. Th. 636. *οὐδὲν ὑγιὲς γὰρ λέγει.* Pl. 355. Soph. Phil. 1006. *ὦ μηδὲν ὑγιὲς μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν.*

327. *γειτνιῶν*] Eadem forma est Dem. p. 1272. Lucian. de Hist. conscr. 55. Alia forma est *γειτονεῖν*, Aesch. Pers. 310. Plat. Polit. 271. Legg. VIII. 842 E. *γειτόνημα* Legg. IV. 705 A.

328. *νὴ τὸν Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος*] Sic Mysis in Terentii Andria 4, 6, 6. Quem video? estne hic Crito sobrinus Chrysidis? | Is est. Eun. 3, 4, 7. Sed quisnam a Thaïde exit? | Is est, an non est? Ipsus est. BR.

329. *τοῦτο τὸ πυρρόν*] His significatur color muliebris pallae qua indutus est Blepyrus; quam priusquam discernat ille nescio quis, Blepyrum, quem rubentem conspicit, a Cinesia cinaedo concacatum fuisse arbitratur. BR. Cf. 1061. *αὐτοῦ τι δρῶντα πυρρὸν ὄψει μ' αὐτίκα* | *ὑπὸ τοῦ δέους* (i. e. videbis me cacare). Ran. 308. 483. Eq. 900. Ach. 82.

330. *Κινησίας σου κατατετίληκεν*] Alludit ad *πυῤῥίχην Κινησίου*, de qua in Ranis v. 153., et quia idem iste *κατατετίληκε τῶν Ἑκαταίων.* Vide ad Ran. v. 366. BE.

σου κατατετίληκεν] Cf. Ran. 366. *ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων.* (Ubi schol: *Κινησίας δὲ τοῦτο πεποίηκε.*) Av. 1054. Cf. etiam schol. ad Ran. 153. App. Prov. IV. 81. *Τὰ Κινησίου δρᾷ: ἐπὶ τῶν μαλακῶν.* De Cinesia poëta v. Athen. 551 D.

Schol. *Κινησίας: οὗτος μαλακός.* R.

331 sq. Cf. Dem. p. 583. *ὥστε με — φοβηθέντα τὸν ὑμέτερον θόρυβον θοἰμάτιον προέσθαι καὶ μικροῦ γυμνὸν ἐν τῷ χιτωνίσκῳ γενέσθαι.*

332. *τὸ κροκωτίδιον*] Cf. Lys. 47. Plaut. Epid. II. 2. 47. Calthulam aut crocotulam. Virg. Aen. IX. 614. Vobis picta croco et splendenti murice vestis.

ἀμπισχόμενος] Aoristus verbi *ἀμπέχω*. Cf. Vesp. 1150. Aoristus activae vocis *ἀμπισχὼν* est Ran. 1063.

Schol. (*κροκώτιον: Ὑποκοριστικῶς. εἴρηται δ' ἐν Βατράχοις* [46] *ὅτι ἔνδυμά ἐστι Διονυσιακὸν ὁ κροκωτός. ἐνταῦθα δὲ δῆλον ὡς γυναικεῖον. ἀμπισχόμενος δὲ*) *περιβεβλημένος.*

335. *φράσαι*] Indicare, monstrare.

337. *ἐκτετρύπηκεν*] Schol: *λάθρα ἐξῆλθεν,* scilicet ut mus. Cf. Vesp. 140. 141. Infra 624. *τρύπημα* obscoeno sensu, quo fortasse nunc respicit senex. Hesychius, *Ἐκτρυπῆσαι: ἐξελθεῖν λεληθότως.* "Contrarium huic est *εἰστρυπᾶν*, quod Suidas exponit *παρεισέρχεσθαι.*"

Schol. *ἐκτετρύπηκεν: ἀντὶ τοῦ λάθρα ἐξῆλθεν.* R.

338. *ὃ καὶ δέδοικα μή —*] Cf. Eur. Ph. 263. *ὃ καὶ δέδοικα μή με δικτύων ἔσω | λαβόντες οὐκ ἐκφρῶσ' —*. 156. *ὃ καὶ δέδοικα μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοί*. Hec. 13. *ὃ καί με γῆς | ὑπεξέπεμψεν· οὔτε γὰρ* etc. El. 274. Hom. Il. τ'. 176. *τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα*. Soph. Tr. 186.

μή τι δρᾷ νεώτερον] Anglice, lest she be after some mischief. Eur. Med. 37. *δέδοικα δ' αὐτὴν μή τι βουλεύῃ νέον*. Bacch. 320. *μηδὲν νέον δρᾶν*. Aliud significaret *μή τι δράσῃ*, sensu futuro. V. Elmsl. ad Med. 311. *ὀρρωδία μοι μή τι βουλεύσῃς* (*βουλεύῃς* Elmsl.) *κακόν*. Cf. Nub. 493.

Schol. νεώτερον: *Καινὸν καὶ ἄτοπον*.

339. *ταὐτὰ — ἐμοὶ πέπονθας*] Cf. Eur. Iph. T. 658. *Πυλάδη, πέπονθας ταὐτὸ* (*ταὐτὰ* Elmsl.) *πρὸς θεῶν ἐμοί*. Bacch. 189. *ταὐτά μοι πάσχεις ἄρα*. Cycl. 638. *ταὐτὸν πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοί*. Ion. 330. *πέπονθέ τις σῇ μητρὶ ταὔτ' ἄλλη γυνή*. Epicratem Athen. 570 B. *πεπονθέναι δὲ ταὐτά μοι δοκεῖ | τοῖς αἰτοῖς*. Plat. Rep. 468 D. *πεισόμεσθα ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, ταὐτά γε Ὁμήρῳ*. Euthyphr. 8 D.

340. *ᾗ ξύνειμ' ἐγώ*] Cf. 38. *ᾧ ξύνειμ' ἐγώ*. Soph. El. 562. *ἀνδρός, ᾧ τανῦν ξύνει*. 276. 358.

341. Cf. 527. Dem. p. 1259. *καὶ μετὰ ταῦτα ἐγὼ μὲν ἀπεκομίσθην γυμνός, οὗτοι δ' ᾤχοντο θοἰμάτιον λαβόντες μου*.

343. *οὔκουν — γ'*] Cf. 350.

344. Cf. Pl. 99. *καὶ θαῦμά γ' οὐδέν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων*.

345. *Λακωνικάς*] Atqui supra v. 314. dicebat *τὰς ἐμβάδας ζητῶν*. Distinguuntur autem haec duo clare in Vespis v. 1157. *ἄγε νῦν ἀποδύου τὰς καταράτους ἐμβάδας, | τασδὶ δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικάς*. BE.

346. *ἐς τὼ κοθόρνω τὼ πόδ' ἐνθείς*] Cf. ad Vesp. 1161. *ἔνθες πόδ', ὦ τᾶν*, etc. Ephipp. Athen. 509 C. *εὖ δ' ἐν πεδίλῳ πόδα τιθεὶς ὑποξύλῳ*.

ἱέμην] Proficiscebar. Cf. Eq. 625. *ἱέμην*. Vesp. 423. *ἵεσο*. Lys. 1259. Pherecrat. ap. Harpocration. p. 114, 9. *οὗτος, πόθεν ἥκεις; Β. εἰς Κολωνὸν ἱέμην*. Proverbium *ὄψ' ἦλθες, ἀλλ' εἰς τὸν Κολωνὸν ἵεσο* (ap. Polluc. VII. 133. et alios). Eur. Bacch. 628. *ἵεται — δόμων ἔσω*. Si vera hic est lectio *ἵεμαι*, conferre licebit Ran. 23. *τοῦτον δ' ὀχῶ, | ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο*.

Schol. (*κοθόρνω*: *Κόθορνος εἶδος ὑποδήματος, ἁρμόζον ἀμφοτέροις ποσί*).

347. *'γχέσαιμ' ἐς τὴν σισύραν*] Cf. Av. 792. *οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοἰμάτιον*.

φανή] Schol: *λαμπρά, καθαρά*. Cf. Ach. 845. *χλαῖναν δ' ἔχων φανὴν δίει*.

Schol. (*τὴν σισύραν*: *Τὸ μαλλωτὸν στρῶμα. φανὴ δὲ λαμπρά, καθαρά*).

348. *γυνή — τῶν φίλων*] Cf. Ach. 515. *ἡμῶν γὰρ ἄνδρες*.

349. *γνώμην γ' ἐμήν*] Ut mihi quidem videtur. Cf. 153. Pac. 232. *ἐξιέναι γνώμην ἐμὴν μέλλει*. Vesp. 983. Aristid. p. 326. p. 86. Herod. IV. 59. *κατὰ γνώμην γε τὴν ἐμήν*. Plat. Soph. 225. *κατὰ γνώμην τὴν ἐμήν*.

Schol. γνώμην ἐμήν: *Οἷον κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην καὶ οἴησιν*.

350. *οὔκουν πονηρά γ' ἐστίν*] Saltem non mala est.

ὅ τι κἄμ' εἰδέναι] Cf. ad Thesm. 34. Plat. Theaet. 145 A. *οὐχ ὅσον γ' ἐμὲ εἰδέναι.*

Schol. *ὅσον ἐμὲ εἰδέναι.* R.

351. *ἱμονιάν τιν' ἀποπατεῖς*] Quasi funem cacas. Schol: *ὡς αὐτοῦ μακρὰ ἀποπατοῦντος καὶ χέζοντος.*

ἱμονιάν] Ran. 1297. Apollodor. Athen. 125 A. *τοῦ φρέατος εὐτρεπεῖς | τὰς ἱμονιὰς πεποίηκα.* Alex. Athen. 170 B. Lucian. VII. 10. *τοῦ ἡλίου καθάπερ ἱμονιᾷ τινι τὴν ἰκμάδα ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνασπῶντος.*

ἀποπατεῖς] Proverbium Append. II. 66. *Ἐν Πυθίῳ κρεῖττον ἦν ἀποπατῆσαι.*

σ'] In fine versus, ut in Av. 1716. Soph. Oed. C. 17. Sic *μ'* in Ran. 298.

Schol. *ἱμονιάν*: *Ἱμονιὰ καλεῖται τὸ σχοινίον, ἐν ᾧ ἀρύονται τοῦ ὕδατος. ταῦτα δὲ λέγει ὡς αὐτοῦ μακρὰ ἀποπατοῦντος καὶ χέζοντος.*

354. *κἄγωγ'*] Sub. *βαδιοῦμαι.* Nisi reponendum *κἄμοιγ'* (*ὥρα βαδίζειν*).

355. *ἀχράς*] Quae alvum stringit. V. schol. Bekk. Anecd. p. 475, 10. *ἀχράς*: *ὁ καρπὸς τῆς ἀχέρδου.* Est autem *ἄχερδος* prunus sylvestris, Anglice sloe. Alcaeus Anth. p. 272. *καὶ πνιγόεσσαν ἄχερδον ἀποστύφουσαν ὁδιτῶν | χείλεα.* De Alexidis loco vide Meinek. Fr. Com. III. p. 398.

Schol. *ἀχράς τις*: *Στένωσιν τῇ γαστρὶ παρέχει* (*ὁ λεγόμενος παρ' ἡμῖν ἄπιος. οὕτω γὰρ καὶ Πλάτων ἐν Νόμοις ἀπίους εἴρηκεν. οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ παρ' Ἀλέξιδι· καὶ ἐν Ἀγρίοις Φερεκράτει, "πρὶν ἀναχυκῆσαι τοὺς ἀπίους ἁρπαζέτω." ἐπέχει δὲ τὴν γαστέρα ἡ ἀχράς.*)

356. *ἣν Θρασύβουλος εἶπε*] Cf. 22. *ἕδρας, | ἃς Φυρόμαχός ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι.*

Θρασύβουλος] De hoc sic narrat scholiasta, *οὗτος ἀντιλέγειν μέλλων τοῖς Λακεδαιμονίοις πρέσβεσι περὶ σπονδῶν ἐληλυθόσιν, εἶτα δωροδοκήσας, ἀχράδας προσεποιήσατο βεβρωκέναι καὶ μὴ δύνασθαι λέγειν.* Simillima de *ἀργυράγχῃ* Demosthenis narratio est apud Gellium N. A. XI. 9. DIND.

τοῖς Λακωνικοῖς] Pro *τοῖς Λάκωσι.* Sic *Ἀττικωνικὸς*, *Ἑλληνικὸς*, etc.

Schol. *Θρασύβουλος*: *Οὗτος ἀντιλέγειν μέλλων τοῖς Λακεδαιμονίων πρέσβεσι περὶ σπονδῶν ἐληλυθόσιν, εἶτα δωροδοκήσας, ἀχράδας προσεποιήσατο βεβρωκέναι καὶ μὴ δύνασθαι λέγειν.*

357. *Schol.* *οἷον ἐπίκειται καὶ θλίβει.* R.

359. *Schol.* *ἀλλ' ὅταν φάγω*: (*Ἀγωνιῶ δὲ, ἐὰν φάγω, οὕτω τὴν γαστέρα στενούμενος,*) *εἰς ποῖον τόπον χωρήσει ἡ ἔνδον κόπρος.*

361. Cf. Fr. 259. *οὐδεὶς βεβαλάνωκε τὴν θύραν.* Av. 1159. *ἅπαντ' ἐκεῖνα κεκύλωται πύλαις | καὶ βεβαλάνωται.* Vesp. 200. Supra 316. *ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν | ἐπεῖχε κρούων μοὺ Κόπρειος.*

Schol. (*βεβαλάνωκεν*: *Ἐκλείδωσεν. βάλανος γὰρ τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλοῦμεν μάγγανον. ταῦτα δ' εἴρηται καὶ ἐν ἄλλοις.*)

362. *ἄνθρωπος Ἀχραδούσιος* idem valet quod v. 317. *ὁ Κοπρεαῖος.* Finxit autem a praecedenti *ἀχρὰς* gentile nomen, quasi a pago aliquo

Attico. Saepe jocum petit e pagorum nominibus comicus. Vide ad Ran. 426. BR. Cf. Dem. p. 568. *Νικήρατος Ἀχερδούσιος*. Aeschin. I. 110. *Πάμφιλος ὁ Ἀχερδούσιος*. Incert. ap. Etym. M. p. 181, 3. *μοχθηρὸς ὢν καὶ τὴν γνώμην (τὴν φύσιν* vel *τὸν τρόπον?) Ἀχερδούσιος*. Sic *Σέβῖνος — ἀναφλύστιος* Ran. 427. *Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς* Av. 1126. *Φιλοκράτης ὁ Στρούθιος* 1077. *Παιονίδης Κινησίας* Lys. 852.

Schol. Ἀχραδούσιος: παρὰ τὴν ἀχράδα. ἔστι δὲ δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς Ἀχερδούς. R.

364. *τῶν κατὰ πρωκτόν*] Sub. *ἰατρῶν*. Dobraeus apte confert Herodot. II. 84. *οἱ μὲν γὰρ ὀφθαλμῶν ἰητροὶ κατεστέασι — οἱ δὲ τῶν κατὰ νηδύν*. Bentleius Platonis verba, *διδάσκαλος τῶν κατὰ μουσικήν*. Adde Plut. Symp. IV. 1. 3. *οἱ περὶ ἅλα καὶ κύμινον*. Plat. Euthyd. 304. *οἳ νῦν σοφώτατοί εἰσι τῶν περὶ τοὺς τοιούτους λόγους*. Crat. 405 D. *οἱ κομψοὶ περὶ μουσικὴν καὶ ἀστρονομίαν*. Lach. 193. *τῶν ταῦτα δεινῶν*. Theag. 126. *ὅσοι τὰ πολιτικὰ δεινοὶ γεγόνασιν*. ibid. *τὰ ἱππικὰ — σοφὸς γενέσθαι*. ibid. *τοὺς δεινοὺς ὄντας ταῦτα*. Recte Brunckius: "*Οἱ κατὰ πρωκτὸν* sunt ii qui circa partem illam occupantur, qui in ea operam suam ponunt; sicque non minus quam medici innui possunt drauci [i. e. cinaedi], qua in ambiguitate consistit jocus." Sic nos dicimus eye-doctors, ear-doctors, etc.

365. *Schol. Ἀμύνων: Ῥήτωρ ἡταιρηκώς, οὐκ ἰατρός, ὁ Ἀμύνων*.

366. Cf. Th. 65. *Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ*. Xen. An. VII. 2. 8. *κελεύει πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ πλεῦσαι*.

Ἀντισθένης Ἀντιφάτου Κυθήριος memoratur in Tit. Boeckh. T. I. n. 213. Idem, ut videtur, Xen. Mem. III. 4. Quem hic forsan tangi arbitratur Bergkius Comm. p. 86. Inepte autem medicus fuisse fingitur ab scholiasta. Imo ut mollis tangitur. Cf. 806 — 808.

Schol. Ἀντισθένην: ἰατρὸς θηλυδριώδης. καὶ οὗτος τῶν καταπρώκτων. R.

367. Cf. Eubul. com. III. 230. *ὡς χεζητιῶν | μακρὰν βαδίζων πολλὰ δ' ἐσθίων ἀνὴρ | δάκνων τὰ χείλη παγγέλοιός ἐστ' ἰδεῖν*.

ἕνεκά γε στεναγμάτων] Cf. 170. *αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ' ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ*. Dem. p. 32. *πάλαι γὰρ ἂν ἕνεκά γε ψηφισμάτων ἐδεδώκει δίκην*. Xen. Mem. IV. 3. 3. *ὅμοιοι τοῖς τυφλοῖς ἂν ἦμεν ἕνεκά γε τῶν ἡμετέρων ὀφθαλμῶν*. Isocr. Or. XV. § 174. *ἀσφαλῶς ἂν ἔζων ἕνεκά γε τῶν συκοφαντῶν*. Antiph. V. 8. *ἕνεκά γε τοῦ πιστεύειν*.

στεναγμάτων] Quia nimirum inter cacandum difficulter egerat. BE. Allusio fortasse subest etiam ad vocem *στενοῦσθαι* vel *στένωσις* (v. schol. et confer Anglicum confined).

Schol. σφιγμάτων. R.

369. *ὦ πότνι' Εἰλείθυι'*] Haec quasi parturiens. Cf. Lys. 742. *ὦ πότνι' Εἰλείθυι', ἐπίσχες τοῦ τόκου*. Terent. Andr. Juno Lucina, fer opem, obsecro. Loquitur autem more tragicorum. Prima syllaba producta in *πότνια*, ut in Lys. 742. et Philem. com. IV. 21. in parodia. "Mensura tragica. Cf. Lys. 742. Sed genus tantum loquendi tragicorum, non certum alicuius poetae versum imitatur: nam quominus sequentia *μή με*

περιΐδῃς tragoediae tribuamus obstat hiatus. Cf. Pors. ad Med. 284." (Bakh.)

μή με περιίδῃς διαῤῥαγέντα] Cf. 1054. μηδαμῶς με περιίδῃς | ἑλκόμενον ὑπὸ τῇσδ'. 1068. ὅτι μ' οὐ περιεῖδες ἐπιτριβέντ'. Pac. 10. εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιιδεῖν. Ach. 167. ταυτὶ περιόψεσθ', οἱ πρυτάνεις, πάσχοντά με —; 55.

Schol. Εἰλείθυια: Ἐπεὶ αἱ ὠδίνουσαι ἐπικαλοῦνται τὴν Εἰλείθυιαν. καὶ αὐτὸς οὖν στενοχωρούμενος ἐπικαλεῖται αὐτήν.

370. *Schol.* κατεχόμενον ὑπὸ τῆς κόπρου. R.

371. σκωραμίς] Formatum ut πυραμίς.

Schol. σκωραμίς: (Ἀμὶς μὲν ἐν ᾧ οὐροῦσι,) σκωραμὶς (δὲ) ἐν ᾧ ἀποπατοῦσιν.

372. *Schol.* (οὗτος τί ποιεῖς: Ἀνήρ τις ἐπανιὼν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας Χρέμης.)

374. τὸ τῆς γυναικὸς δ'] Similis collocatio particulae γὰρ est Lys. 594. ὁ μὲν ἥκων γὰρ —.

377. νὴ Δί' ὄρθριον μὲν οὖν] Imo hercle primo diluculo. Ὄρθριον adverbiascit, ut infra 526. et fort. Av. 489. Thuc. V. 58. ὄρθιον (ὄρθριον recte plures mss.) ἑτέραν ἐπορεύοντο. Theocr. VII. 21. πᾷ δὴ σὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις;

378. ἡ μίλτος] Vid. ad Acharn. 22. Herod. IV. 191. τὸ σῶμα χρίονται μίλτῳ. VII. 68. IV. 194. μιλτοῦνται πάντες οὗτοι. III. 58. νῆες μιλτηλιφέες. Hom. Il. β'. 637. νῆες μιλτοπάρῃοι.

Schol. ἡ μίλτος: Κατὰ γὰρ τὴν ἀγορὰν ἐσόβουν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἀθηναίους μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ. (μίλτος δὲ χρώματος εἶδος ἐρυθροῦ. καὶ Ὅμηρος [Il. B, 637] "νῆες μιλτοπάρῃοι." προσέῤῥαινον δὲ προσέβαλον. θύλακον δὲ ἀρτοθήκην σημαίνειν καὶ ἐν Πλούτῳ ζητητέον. αἰσχύνομαι, φησὶν, ἐπεὶ κενὸς ἔσται.)

379. γέλων παρέσχεν] Cf. Eq. 320.

Schol. ἔβαλλον κύκλῳ. R.

381. ὕστερος — ἦλθον] Cf. Vesp. 690. ὅστις ἂν ὑμῶν ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου 691. κἢν ὕστερος ἔλθῃ. Pac. 1009. ἥκειν ὕστερον εἰς τὴν ἀγοράν. Lys. 69. 326.

382. Cf. Av. 503. ὀβολὸν κατεβρόχθισα, κᾆτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον. Vesp. 315. ἀνόνητον ἄρ', ὦ θυλάκιόν, σ' εἶχον ἄγαλμα. Versum post αἰσχύνομαι excidisse putat Elmsleius (ad Tyrwh. Conj. p. 76).

μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄλλο γ' —] Subaudi ἔλαβον ex v. 380. Si quidem sanus est locus. Dindorfio probabilius videtur aliquid ante hunc versum excidisse. Qua suspicione fortasse nihil opus est; sunt enim haec verba responsio ad interrogationem Blepyri τὸ τριώβολον δῆτ' ἔλαβες; Itaque praecedentia εἰ γὰρ — αἰσχύνομαι quasi ἐν μέσῳ legenda erunt. "Faber vertit quasi esset οὐδὲν ἄλλο γ' ἤ. Alias vertendum: Nemo est coram quo magis erubescam quam coram sacco farinario. Nempe quia vacuus jam erit, postquam non accepi mercedem comitialem, unde farinam eram emturus. Ἀπὸ γὰρ τοῦδέ με τοῦ μισθαρίου — ἔχειν ἄλφιτα

δεῖ, ut ait judicum Chorus in Concionem iturus in Vespis v. 300. ad quem cum ibi puerorum grex dixisset: Quid si non exerceatur hodie judicium? Tunc ille ad saccum farinarium sermonem convertens dicit: *ἀνόνητόν ἄρα σ', ὦ θυλάκιόν, γ'* [*ἀνόνητον ἄρ', ὦ θυλάκιόν, σ'*] *εἶχον ἄγαλμα.*" (BE.)

Schol. τῶν ἀλφίτων, ἐπεὶ κενός ἐστι. R.

383. Colorem hinc duxit Dionysius Arch. Rom. VII. 17. *ὄχλος γάρ, ὅσος οὐδεπώποτ', ἐκεῖ συνῆλθεν.* MEIN.

384. Cf. Ach. 26. *ἀθρόοι καταρρέοντες*, Posidipp. com. IV. 523. *κινεῖ* (*κινεῖτ'*?) *ἀθρόος οὗτος* (*ὄχλος*).

385. *καὶ δῆτα*] Cf. Ach. 68. 142. Av. 511.

σκυτοτόμοις] Dicit hoc quia sutores albi essent, utpote qui sole non infuscantur, sed totos dies domi sedent et sub umbra opus faciunt. BE. Galen. vol. VI. p. 47. *ἐξ ἡλίου μελανότης, ἐκ μακρᾶς σκιατροφίας λευκότης.* DIND. Cf. proverbium apud schol. ad Pac. 1308. *οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος εἰ μὴ σκυτοτομεῖν.* Plaut. Aul. 1, 1, 33. tum autem interdiu | quasi claudus sutor domi sudat totos dies. 3, 5, 39. sedentarii sutores. Cf. 432. *τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος.*

ᾐκάζομεν] De verbo *εἰκάζειν* v. ad Vesp. 1308. 1311.

Schol. σκυτοτόμοι: Ἐπειδὴ οἱ σκυτοτόμοι ἐν σκιᾷ καθεζόμενοι ἐργάζονται τοῦτο ἔφη.

386. *οὐ γὰρ ἀλλ'* —] Cf. ad Nub. 232.

ὑπερφυῶς ὡς λευκοπληθής] Cf. Pl. 750. *ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος.* Plat. Parm. 135. *θαυμαστῶς ὡς δυσανάπειστον εἶναι.* Clit. 407 E. *θαυμαστῶς ὡς ἐπαινῶ.* Phaed. 92 A. *θαυμαστῶς ὡς ἐπείσθην ὑπ' αὐτοῦ.* Pol. I. 331 A. *εὖ οὖν λέγει θαυμαστῶς ὡς σφόδρα.*

Schol. οὐ γάρ: καὶ γάρ. R.

387. *λευκοπληθής*] Anglice, filled with pale faces. Sc. ob frequentiam feminarum. Cf. 428. Th. 191. Ran. 1092. Eur. Bacch. 457. *λευκὴν δὲ χροιὰν εἰς παρασκευὴν ἔχεις, | οὐχ ἡλίου βολαῖσιν, ἀλλ' ὑπὸ σκιᾶς | τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος.* Galen. VI. 47. *ἐξ ἡλίου μελανότης, ἐκ μακρᾶς σκιατροφίας λευκότης.* Long. I. *λευκὸς ὡς ἐξ ἄστεος γυνή.* Proverb. Append. II. 55. *Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς κόραις.* Lucian. D. Mar. I. 2. *τὸ λευκὸν μονὸν — ἰδὲ σεαυτὴν οὐδὲν ἄλλο ἢ χρόαν λευκὴν ἀκριβῶς· οὐκ ἐπαινεῖται δὲ τοῦτο, ἢν μὴ ἐπιπρέπῃ αὐτῷ καὶ τὸ ἐρύθημα.* Id. Abd. 28. *ἐν σκιᾷ τετραφημένα καὶ λευκὰ αἵματος ἐνδείᾳ.* Nempe erat iste concio *λευκοπληθής*, quia *γυναικοπληθής*. Aesch. Pers. 125. *γυναικοπληθὴς ὅμιλος.* Suppl. 30. *ἀρσενοπληθῆ δ' | ἑσμὸν ὑβριστὴν Αἰγυπτογενῆ.* Eur. Alc. 951. *σύλλογοι | γυναικοπληθεῖς.* Hec. 1136. *πλήθει γυναικῶν οὐδὲν ἤνυον τάλας.* Herc. 1272. *τετρασκελῆ | κενταυροπληθῆ πόλεμον.* Suppl. 1219. *καὶ χαλκοπληθῆ Δαναϊδῶν ὁρμᾶν στρατόν.* Anaxandr. com. III. 183. *ἄνδρας μυριοπληθεῖς.*

388. *ὥστ' οὐκ ἔλαβον*] Sc. *τὸ τριώβολον.* Nempe propter ingentem multitudinem, quae aderat.

389. *πόθεν;*] Minime. Cf. 976. Vesp. 1115. Ran. 1455. Aelian. V. H. XIII. 2. *πλὴν οὐκ ἀπήντησε ταῦτα ταύτῃ· πόθεν;* Alciphr. I. 23. *πῶς γὰρ ἢ πόθεν;* Dem. p. 885, 16. *οὐκ ἔχων ἀποδοῦναι τὰ χρήματα τοῖς δανείσασι· πῶς γάρ;* p. 178, 35. Valck. ad Phoen. 1614. Suid: *πόθεν. ἀρνητικὸν, ἴσον τῷ οὐδαμῶς.*

390. *οὐδ'*] Sub. *ἂν ἔλαβες.*

ὅτε τὸ δεύτερον ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετ'] Cf. 31. S. Marc. Evang. XIV. 30. *πρὶν ἢ δὶς ἀλέκτορα φωνῆσαι.* Juven. IX. 107. Quod tamen ad galli cantum facit ille secundi. Secunda proprie *ἀλεκτροφωνία* seu gallicinium est.

Schol. τὸ δεύτερον: Ὁ γὰρ ἀλεκτρυὼν τρίτον κοκκύζει.

392. Parodia verborum Aeschyli ex Myrmidonibus, *Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος | τὸν ζῶντα μᾶλλον.* Verba autem sunt Achillis Antilocho respondentis, qui primus ei Patrocli interfecti nuntium attulerat (cf. Hom. Il. *σ'*. 18), ut monuit jam Porsonus ad Med. 750. "Eandem sententiam expressit Euripides, Phoen. 1640: *ὥς σε στενάζω τῶν τεθνηκότων πλέον.*" (Bakh.)

Schol. ἀποίμωξόν με: Παρὰ τὸ ἐξ Αἰσχύλου Μυρμιδόνων "Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος τὸν ζῶντα μᾶλλον."

393. *τἀμὰ γὰρ διοίχεται*] Recte Schol: *ἀντὶ τοῦ ἀπόλωλα.* Ut sit *τὰ ἐμὰ* pro *ἐγώ.* Euripides in Andromacha v. 234. *ὡς δὴ σὺ σώφρων, τἀμὰ δ' οὐχὶ σώφρονα.* BE. Jungenda haec esse cum praecedentibus monuit Porsonus ad Med. 750.

Schol. τἀμὰ γὰρ διοίχεται: Ἀντὶ τοῦ ἀπόλωλα.

394. Cf. Pac. 1191. *ἰοὺ ἰού· | ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.* Theocr. XVIII. 4. *μέγα χρῆμα Λακαινᾶν.* Aelian. V. H. II. 13. *καὶ ἔτι ὄντων Διονυσίων πάμπολύ τι χρῆμα τῶν Ἑλλήνων σπουδῇ τῆς θέας ἀφίκετο.*

395. *ἐν ὥρᾳ*] Mature. Cf. Vesp. 242.

τί δ' ἄλλο γ' ἤ] Cf. ad Nub. 1495.

Schol. ἐν ὥρᾳ: Ἀντὶ τοῦ ὄρθρου.

397. *περὶ σωτηρίας γνώμας προθεῖναι τῇ πόλει*] Sententias urbis rogare de salute publica. Cf. Thuc. VI. 14. *καὶ σὺ, ὦ πρύτανι, γνώμας προτίθει αὖθις Ἀθηναίοις.*

398. *γλάμων*] Cf. Eccl. 254. Ran. 588.

παρείρπυσε] Anglice, crept forward. Pro *παρῄει* sive *παρῆλθε.* Cf. Hom. Il. *ψ'*. 225. Od. *α'*. 193. *ν'*. 220.

Schol. παρείρπυσεν: Ὡς ἐπὶ ὄφεως εἶπεν, ἐπειδὴ τυφλὸς ἦν.

399. *πόσον δοκεῖς*] Cf. ad Ach. 12.

400. *οὐ δεινὰ —;*] Ach. 770. 1079.

402. *ὃς αὐτὸς αὑτῷ —*] In hanc sententiam Aeschines contra Timarchum: *τὸν γὰρ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς οἰκήσαντα καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως παραπλησίως ἡγήσατο διαθήσειν, καὶ οὐκ ἐδόκει οἷόν τ' εἶναι τῷ νομοθέτῃ τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἰδίᾳ μὲν εἶναι πονηρὸν, δημοσίᾳ δὲ χρηστόν. οὐδ' ᾤετο δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα ἥκειν ἐπὶ τὸ βῆμα*

τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον ἢ τοῦ βίου. BE. Cf. Eur. Her. 11. *σώζω τάδ' αὐτὸς δεόμενος σωτηρίας.*

αὐτὸς αὐτῷ] Ipse sibi. Nub. 407. Aesch. Ag. 845. *τοῖς τ' αὐτὸς αὑτοῦ πήμασιν βαρύνεται.* Soph. Oed. C. 929. *σὺ δ' — αἰσχύνεις πόλιν | τὴν αὐτὸς αὑτοῦ.* Aj. 1132. *τούς γ' αὐτὸς αὑτοῦ πολεμίους.* Eur. Her. 814. *οὔτ' αὐτὸς αὑτοῦ δειλίαν (αἰδεσθείς).* Atticista anon. *Αὐτὸς αὑτὸν, ἀντὶ τοῦ ἐμαυτὸν* etc. Quae accepta refero Elmsleio ad Her. 814.

βλεφαρίδ'] Palpebrarum cilium.

Schol. οὐκ ἐσώσατο: *Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔσωσε.* R.

404. *σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπῷ*] Similiter Eubulus Comicus apud Athenaeum II. p. 66. *κόκκον λαβοῦσα κνίδιον ἢ τοῦ πεπέριος, | τρίψασ' ὁμοῦ σμύρνῃ διάπαττε τὴν ὁδόν.* Ceterum Neoclidis oculos non mitioribus medicamentis curasse fingitur Aesculapius in Pluto 716 sq. BE. Cf. Eubul. ap. Athen. 65 C. *τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις.*

Schol. ὀπῷ: *Πάνυ γὰρ δριμύτατος ὁ ὀπός. τιθύμαλλος δὲ εἶδος βοτάνης δριμυτάτης. ἴσως δὲ αὕτη παρὰ Λάκωσιν εὑρίσκεται. εἰώθασι δὲ οἱ ἰατροὶ καὶ πατρίδας ὑπ' ἀλαζονείας τῶν βοτανῶν ὀνομάζειν, (οἷον Κυρηναϊκὸν ὀπὸν καὶ Σμυρναϊκόν. ἦν μέντοι διαβόητος καὶ ὁ Λακωνικὸς τιθύμαλλος).*

405. *τιθύμαλλον — τοῦ Λακωνικοῦ*] His, opinor, salse subindicatur vafrities ejus et perfidia. Perfidi enim et dolosi habebantur Lacones. *Τιθύμαλλος* est euphorbia, herba purgativa, cujus species septem enumerat Dioscorides IV. 165. Cf. Cratin. com. II. 215. *τιθύμαλλον καὶ σφάκον.* Quod ad constructionem, cf. 883. *μελύδριον εὕρουσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.* Pac. 1154. *μυρρίνας — τῶν καρπίμων.* Fr. 84. *προσκεφάλαιον τῶν λινῶν.* 93. *Λαμπτρεὺς ἔγωγε τῶν κάτω.* 184. *κοπίδι τῶν μαγειρικῶν.* 284. *ἀμφορέα κενὸν λαβὼν | τῶν ἔνδοθεν.* Pherecr. II. 281. *ἰσχάδας — τῶν μελαινῶν.* ibid. *ἰσχάδας — τῶν πεφωγμένων.* II. 291. *σῦκα τῶν διφόρων.* Plat. com. Athen. 110 D. *ἄρτους — τῶν καθαρύλλων.* Antiphan. Athen. 686 B. *στεφάνους — τῶν χρηστῶν δύο.* Eubul. ap. Athen. 679 D. *στεφάνους — τῶν διεξηνθισμένων.* Id. 106 A. *καρῖδας δὲ τῶν κυφῶν.* Id. ap. Poll. VI. 67. *θύμον τε τῶν Ὑμηττίων.* Alexin Poll. X. 111. *λάρκον — τῶν ἀνθρακηρῶν.* Diphil. Athen. 67 D. *ὄξις — τῶν Κλεωναίων.* Archipp. com. II. 726. *στέφανον ἔχων τῶν ἐκκυλίστων.* Theophil. com. III. 627. *κύλικα — τῶν θηρικλείων.* Cephisodor. ap. Poll. VII. 87. *σανδάλιά τε τῶν λεπτοσχιδῶν.* Strattin com. II. 772. *ὑποδήματα — τῶν ἁπλῶν.* Philonid. ap. Poll. X. 115. *οἱ δίμυξοι τῶν λύχνων.* Hipparch. com. IV. 431. *γρῦπας — τῶν Περικῶν.* Polioch. Athen. 60 C. *λάχανα τῶν αὐτοχθόνων.* Philoxenus Athen. 685 D. *ἀμυγδαλίδες τε τῶν μαλακοφλοΐων.* Xen. An. IV. 1. 14. *γυναικὸς τῶν εὐπρεπῶν.* Symp. VII. 2. *τροχὸς τῶν κεραμεικῶν.* Theophr. Char. 5. *βακτηρίας τῶν σκολιῶν.* 21. *Θυριακὰς τῶν στρογγύλων ληκύθους, καὶ βακτηρίας τῶν σκολιῶν ἐκ Λακεδαίμονος.* H. Pl. I. 14. *μηλέαι τῶν διφόρων.* Athen. 255 E. *ψιλοτάπιδι τῶν πάνυ πολυτελῶν.* Alciphr. III. 51. *ὀλύνθους — τῶν Ἀττικῶν.* Plut. Lys. 2. *πολυτελῆ χιτώνια τῶν Σικελικῶν.*

Pomp. 36. ἱμάτια τῶν πολυτελῶν. Anton. 4. σάγος περιέκειτο τῶν στερεῶν. 79. παρεζωσμένη — τῶν ληστρικῶν ξιφίδιον. Lucian. V. A. 19. παλάθας τῶν Καρικῶν. Pisc. 45. ἄρτους τῶν αὐτοπυριτῶν. Iup. Trag. 16. νεφέλην τῶν παχειῶν. D. D. M. VI. 2. δελφῖνα — τῶν ὠκέων. Icar. 3. γῦπα τῶν καρτερῶν. D. Mort. X. 9. λαβὼν πέλεκυν τῶν ναυπηγικῶν. Dial. mer. V. 4. ὅρμον — τῶν πολυτελῶν, καὶ ὀθόνας τῶν λεπτῶν. Fug. 20. ἐσθῆτας τῶν μαλακῶν. Aelian. V. H. XIV. 30. ὄρνιθας — τῶν ᾠδικῶν.

406. παραλείφειν] Cf. Aristot. Rhet. III. 2. ταῖς τίτθαις, αἳ — τῷ σιάλῳ τὰ παιδία παραλείφουσι.

407. Cf. Demosth. Epist. III. ταῦτα δ', εἰ μὲν παρῆν, λέγων ἂν ὑμᾶς ἐδίδασκον.

408. Εὐαίων] Hoc nomen legitur apud Demosthenem. Epithetum εὐαίων apud Sophoclem et Euripidem.

Schol. πένης οὗτος. R.

409. 410. Cf. Hippolochum Athen. p. 129 A. ἐπεισβάλλουσιν αὐλητρίδες — ἐμοὶ μὲν γυμναὶ δοκῶ (δοκοῦσαι?), πλὴν ἔλεγόν τινες αὐτὰς ἔχειν χιτῶνας. DOBR.

409. γυμνός] Ita dicitur qui tunicam tantum indutus est, nec pallium gerit. Cf. Lys. 151. Isocr. 615, 12. Plut. Ages. 34. Phoc. 4.

411. Cf. 631. δημοτικὴ — γνώμη. Nub. 205. τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον. Isocr. p. 143. Σόλων μὲν ὁ δημοτικώτατος γενόμενος.

412. Similiter Euripides Heracl. 10. τὰ κείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς | σώζω τάδ', αὐτὸς δεόμενος σωτηρίας. Ubi nostrum locum apposuit Elmsleius.

412. σωτηρίας τετραστατήρου] Intelligit haud dubie pallium quod tanta pecunia, i. e. 16 drachmis constet. In Pluto v. 982 vetula adolescenti pro pallio fortasse pretiosiori viginti drachmas numerat.

416. ἥλιος τραπῇ] Solstitio hiberno. KUST. Xen. Mem. IV. 3. 8. τὸ δὲ τὸν ἥλιον, ἐπειδὰν ἐν χειμῶνι τράπηται —. Plut. Caes. 37. χειμῶνος ἐν τροπαῖς ὄντος. 52. περὶ τροπὰς χειμερινὰς διαβὰς εἰς Σικελίαν.

Schol. ἥλιος τραπῇ: Εἰς χειμερινὴν δηλονότι τροπήν.

417. πλευρῖτις] Celsus de Med. I. 3. Per autumnum vero propter coeli varietatem periculum maximum est. Itaque neque sine veste neque sine calceamentis prodire oportet, praecipueque diebus frigidioribus, neque sub dio noctu dormire, aut certe bene operiri. IV. 6. Alciphr. III. 42. λάβρως ἐπαιγίζων ὁ βορρᾶς δίεισί μοι τῶν πλευρῶν ὥσπερ βέλος.

λάβοι] Anglice, take, seize. Etiam νόσον λαβεῖν dicebant. Cf. ad Vesp. 1167.

Schol. πλευρῖτις: Εἶδος νοσήματος. R.

418. κλίνη — στρώματα] Cf. Ach. 1090. Antiph. com. III. 124. στρώματα, κλίνας. Diodor. com. III. 544. ἐστρωμένην κλίνην. ibid. κλίνας — ἐστρωμένας.

420. ἰέναι — ἐς τῶν σκυλοδεψῶν] Cf. Lys. 1065. ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ. 1070. χωρεῖτ' — εἰς ἑαυτῶν. 1210. ἴτω εἰς ἐμοῦ.

ἐς τῶν σκυλοδεψῶν] Cf. Lys. 407. *ἐν τῶν δημιουργῶν*. Nub. 964. *ἐς κιθαριστοῦ*. 973. *ἐν παιδοτρίβου*. 996. *εἰς ὀρχηστρίδος*. Th. 795. *ἐν ἀλλοτρίων*. Plat. com. Athen. 441 E. *ἐν τῷ καπήλῳ* (imo *ἐν τοῦ καπήλου*).

ἀποκλήῃ τῇ θύρᾳ] Cf. Vesp. 775. *οὐδείς σ' ἀποκλήσει θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι*. 334. Timocl. com. III. 607. *τῆς θύρας* (*ταῖς θύραις*?) *ἀπεκλειόμην*. Dem. p. 778. *κεκλειμένης σοι τῆς παρρησίας οὐ κιγκλίσιν οὐδὲ θύραις*. Eur. Hel. 977. *ὅρκοις κεκλῄμεθα*. et ad Ach. 127. Lys. 423. Horat. exclusus fore. Mus. Phil. Vol. I. p. 406. Subaudiendum vero *τις*. Nisi legendum *τις θύρᾳ* pro *τῇ θύρᾳ*.

421. Confer versum apud schol. Ran. 1488. *χειμῶνος ὄντος τρεῖς σισύρας ὑφείλετο*. Qui ex hoc versu corruptus videtur.

σισύρας] Cf. ad 347.

423. *Schol. ἀντέλεγεν*. R.

424. *τρεῖς χοίνικας*] Cf. Pac. 1144. *φασήλων — τρεῖς χοίνικας* 1217. *ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας*. Fr. 79. *ἀλφίτων — τρεῖς χοίνικας*.

Schol. τοῖς πένησι. R.

425. *κλάειν μακρά*] Cf. ad Pl. 612.

Schol. κλάειν μακρά: Τοῦτο λέγει γέλωτος χάριν.

426. *ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν*] Cf. ad Vesp. 961.

Ναυσικύδους] Scholiastes ait hunc fuisse *ἀλφιταμοιβὸν* ex quorundam sententia; quod verum puto. Nam idem patet ex Xenophonte Apomn. II. 7. 6. ubi eum ex *ἀλφιτοποιΐας* divitem esse factum scribit: *εἶτ' οὐκ οἶσθ' ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν τούτων ἀλφιτοποιΐας Ναυσικύδης οὐ μόνον ἑαυτόν τε καὶ τοὺς οἰκέτας τρέφει, ἀλλὰ καὶ πρὸς τούτοις καὶ ὗς πολλὰς καὶ βοῦς, καὶ περιποιεῖται τοσαῦτα ὡς* [*ὥστε*?] *καὶ τῇ πόλει πολλάκις λειτουργεῖν*. BE. De forma genitivi v. ad Vesp. 74. DIND. Nomen *Ναυσικύδης* (*ὁ Χολαργεύς*) legitur Plat. Gorg. 487.

τἀγαθόν] Ironice. Cf. Soph. Ant. 275. *τοῦτο τἀγαθὸν λαβεῖν*. 31. *τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα*.

Schol. Ναυσικύδους: Οἱ μὲν ὅτι ἀλφιταμοιβός, οἱ δὲ ὅτι πένης, οἱ δὲ ὅτι οἱ ἀλφιταμοιβοὶ τοῦ Ναυσικύδους τοῦτο ἀπέλαυσαν.

427. *εὐπρεπής*] Cf. Th. 191. *σὺ δ' εὐπρόσωπος, λευκός, ἐξυρημένος,* | *γυναικόφωνος, ἁπαλός, εὐπρεπὴς ἰδεῖν*. Erat autem Praxagora uxor istius Blepyri. BE.

428. *Νικίᾳ*] Nicias, cujus hic mentio, diversus est a nobili expeditionis Siculae duce, hujus forte nepos, ut censet Palmerius. BR. Niciam eundem hic respici putat Bergk. (Comm. p. 86.) cujus mentio fit in Tit. ap. Boeckh. T. I. n. 213. *Νικίας Ἐπιγένους Κυδαθηναιεύς*. De Nicia enim Nicerati filio non agi posse, qui quo tempore docta sit haec fabula admodum fuisse puerum, id quod constare e Lysia in Polioch. p. 305. ed. Bekk.

ἀνεπήδησ'] Cf. Aesch. c. Ctes. 149. *ἀναπηδήσας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ*. Andoc. I. 115. *ἐντεῦθεν* (*ἐνταῦθ'* requirit Bekk. absque causa) *ἀναπηδᾷ Κέφαλος οὑτοσὶ καὶ λέγει* etc. Phryn. Praep. Soph. p. 7, 10. *ἀναπηδᾶν ἐν δήμῳ. Κρατῖνος ἐπί τινος ἀκόσμως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀναπηδῶντος*.

Schol. γυναικώδης οὗτος. R.

431. εἶτ' ἐθορύβησαν, — ὡς εὖ λέγοι] Cf. Xen. An. ταῦτ' ἀκούσαντες οἱ στρατιῶται ἀνεθορύβησαν ὡς εὖ λέγοι. An. VI. 1. 30. ἐνταῦθα δὴ ὡς εὖ εἰπόντος τοῦ Ἀγάθωνος ἀνεθορύβησαν. Dem. p. 72. ταῦτ' ἀκούσαντες — καὶ θορυβοῦντες ὡς ὀρθῶς λέγεται etc. p. 97. εὐθὺς — θορυβεῖτε ὡς ὀρθῶς λέγει. Isocr. p. 288. ἐθορύβησαν, ὃ ποιεῖν εἰώθασιν ἐπὶ τοῖς χαριέντως διειλεγμένοις. Plut. Nic. 28. εἰπὼν ὅτι τοῦ νικᾶν κρεῖττόν ἐστι τὸ καλῶς χρῆσθαι τῇ νίκῃ οὐ μετρίως ἐθορυβήθη. Isocr. p. 281. ἐπῃνημένος δ' ἦν καὶ τεθορυβημένος (ὁ λόγος). Plat. Prot. 339. εἰπὼν οὖν ταῦτα πολλοῖς θόρυβον παρέσχε καὶ ἔπαινον τῶν ἀκουόντων. Cf. ad Eq. 1380. καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.

432. τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος] Scilicet mulieres. Cf. 385. Quibus opponuntur οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν, i. e. viri. Cf. 279. 281.

433. νοῦν γὰρ εἶχον] Cf. Ran. 917. ἐγὼ δ' ἔχαιρον —. ΕΥ. ἠλίθιος γὰρ ἦσθα. Av. 1371. νοῦν ἄρ' ἕξεις νὴ Δία.

ἀνεβορβόρυξαν] Vox comica licentia ficta pro ἀνεβρύαξαν (Eq. 306), ut de turba rustica. Cf. Eq. 306. ὦ βορβοροτάραξι. De voce ἀναβορβορύζειν v. Hippocr. p. 1121. ed. Foës. Cf. v. ἀναθορυβεῖν, ἀναβοᾶν, etc.

Schol. ἀνεβορβόρυξαν: Ἀνετάραττον.

νοῦν γὰρ εἶχον νὴ Δία: Αἱ γυναῖκες εἰς ἄνδρας σκευασθεῖσαι.

434. κατεῖχε τῇ βοῇ] Vociferatione implebat, scilicet αὐτοὺς sive τὴν ἐκκλησίαν. Nub. 572. ὃς ὑπερλάμπροις ἀκτῖσιν κατέχει γῆς πέδον. Soph. Phil. 10. κατεῖχ' ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις.

435. τὰς μὲν γυναῖκας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων] Cf. Nub. 910. ῥόδα μ' εἴρηκας. Eq. 810.

438. καὶ νὴ Δία καὶ συκοφάντην] Sic Nub. 663. τήν τε θήλειαν καλεῖς | ἀλεκτρυόνα καὶ ταὐτὸ καὶ τὸν ἄρρενα.

439. καὶ συκοφάντην] Etiam sycophantem.

440. τωνδί] Spectatorum, ut alibi non raro jocatur comicus.

Schol. ἄλλως ἀντὶ τοῦ ματαίως. τοῦτο δὲ ὡς ἐν ἐρωτήσει. R.

441. πρᾶγμ' — νουβυστικόν] Cf. Lys. 677. ἱππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κἄποχον γυνή. Pac. 38. μιαρὸν τὸ χρῆμα —. Vesp. 933. κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρός. Av. 826. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. Eupol. Athen. p. 623 E. καὶ μουσικὴ πρᾶγμ' ἐστὶ βαθὺ καὶ καμπύλον. Monost. 734. ὑπερήφανον πρᾶγμ' ἐστὶν ὡραία γυνή. Eur. Orest. 70. ἄπορον χρῆμα δυστυχῶν δόμος. Herod. III. 53. τυραννὶς χρῆμα σφαλερόν. Plat. Ion. p. 534 B. κοῦφον χρῆμα ποιητής ἐστι καὶ πτηνὸν καὶ ἱερόν. Theocr. XV. 83. σοφόν τι χρῆμ' ὤνθρωπος. Lucian. Asin. ξένος πρᾶγμα εὐκαταφρόνητον. Heliod. Aethiop. VI. 9. ἄνθρωπος οὖσα πρᾶγμα ἀστάθμητον. Arrian. Cyneg. 34. ὅτι ἐπίβουλόν τι χρῆμα (ἡ ἀλώπηξ). Schol. ad Il. 22, 88. φίλοικτον χρῆμα ἡ γυνή.

νουβυστικόν] I. e. νοῦ βεβυσμένον. Hom. Od. δ'. 134. νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον. Cf. Vesp. 1294. νουβυστικῶς.

Schol. νουβυστικόν: Νοῦ πεπληρωμένον.

10*

442. *τἀπόρρητ'* — *ἐκφέρειν*] Cf. Eq. 282. *νὴ Δί' ἐξάγων γε τἀπόρρηθ'* etc. Th. 363. *τἀπόρρητά τε τοῖσιν ἐχθροῖς* — *λέγουσ'*. Herod. V. 79. *ἐξέφερον τὸ χρηστήριον*. IX. 5. *τὸν λόγον* — *ἐξενεῖκαι ἐς τὸν δῆμον*. Eur. Hipp. 293. *κεἰ μὲν νοσεῖς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν,* — *εἰ δ' ἔκφορός σοι συμφορὰ* etc.

443. *ἐν Θεσμοφόροιν*] Cf. Th. 83. *κἀν Θεσμοφόροιν μέλλουσι περί μου τήμερον | ἐκκλησιάζειν*. 89. *ἐς Θεσμοφόροιν*. Similiter Lys. 2. *ἐς Πανός*. Pl. 411. *εἰς Ἀσκληπιοῦ*. Eq. 1312. *ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν*. Supra 420. *ἐς τῶν σκυλοδεψῶν*. Pl. 84. *ἐκ Πατροκλέους*. Plerumque additur articulus, ut in Th. 297.

ἐκφέρειν] Efferre, vulgare. Isocr. 161 D. *τοῖς μὲν ἐκφέρουσιν εἰς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας τὰ τῆς πόλεως ἁμαρτήματα*. Thesm. 472. *αὐταὶ γάρ ἐσμεν, κοὐδεμί' ἐκφορὰ λόγου*.

Schol. *ἀντὶ τοῦ τοὺς Ἀθηναίους*. R.

444. *βουλεύοντε*] Munere senatorio fungentes. Dem. p. 605. *οὗτος ἐβούλευε πέρυσιν*. p. 1152. *ὅσοι ἐβούλευον ἐπ' Ἀγαθοκλέους ἄρχοντος*. ibid. *τῶν τότε βουλευόντων*. Antiph. VI. 45. *ὁρῶντες δ' ἐμὲ βουλεύοντα καὶ εἰσιόντ' ἐς τὸ βουλευτήριον*. Isocr. p. 513. *βεβουλευκὼς ἐπὶ τῶν τριάκοντα*. Plut. Pomp. 14. *πρὸ ἡλικίας ἐβούλευε Πομπήϊος*. "Sane mireris miseros senes, qui modo tribus obolis, concionali mercede, sese caruisse dolebant, subito senatores factos." (Lenting.)

446. *συμβάλλειν*] Mutua dare. Cf. Dem. p. 901. *ὅπως μὴ ἀπολεῖ ἃ δι' ἐμοῦ τούτῳ συνέβαλεν*. p. 907. *συμβόλαια πολλοῖς συμβάλλοντες οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσήλθομεν*. Isae. X. 14. *ὁ γὰρ νόμος διαρρήδην κωλύει παιδὶ μὴ ἐξεῖναι συμβάλλειν μηδὲ γυναικὶ πέρα μεδίμνου κριθῶν*. Plat. Alc. I. 125. *τῶν καὶ συμβαλλόντων ἑαυτοῖς καὶ χρωμένων ἀλλήλοις*. ibid. *συμβαλλόντων πρὸς ἀλλήλους*.

Schol. *συμβάλλειν*: *Μεταδιδόναι, κιχρᾶν*.

447. *χρυσί'*] Ornamenta aurea muliebria. Cf. Lys. 1190. *χλανιδίων καὶ ξυστίδων καὶ χρυσίων*. Ach. 258.

448. *μόνας μόναις*] Quasi praecessisset, non *πρὸς ἀλλήλας*, sed *ἀλλήλαις*. Cf. Vesp. 1272. *μόνος μόνοις τοῖς Πενέσταισι ξυνῆν*. Soph. Aj. 467. *ξυμπεσὼν μόνος μόνοις*. 1283. *Ἕκτορος μόνος μόνου* — *ἦλθ' ἐναντίος*. Dem. p. 916. *σὺ δὲ μόνος μόνῳ φῂς δοῦναι τῷ ναυκλήρῳ τὸ χρυσίον*.

μαρτύρων ἐναντίον] Isae. Fr. VI. 1. *ὧν* (*μαρτύρων*) *ἐναντίον ἡμῖν ἀποδοῦναί φησιν*. Dem. 915. *ἴστε γὰρ δήπου πάντες ὅτι δανείζονται μὲν μετ' ὀλίγων μαρτύρων· ὅταν δ' ἀποδιδῶσι, πολλοὺς παρίστανται μάρτυρας, ἵνα ἐπιεικεῖς δοκῶσιν εἶναι περὶ τὰ συμβόλαια*. Id. in Mid. p. 538. *ἐγὼ δ' ὑπ' ἐχθροῦ* — *ἐναντίον πολλῶν καὶ ξένων καὶ πολιτῶν ὑβριζόμην*. Eq. 298. Theophr. Char. 14. *δεινὸς δὲ* (*ὁ ἀναίσθητος*) *καὶ ἀπολαμβάνων ἀργύριον ὀφειλόμενον μάρτυρας παραλαβεῖν*.

449. *ἀποφέρειν*] I. q. *ἀποδιδόναι*, reddere.

ἀποστερεῖν] Anglice, keep back. Cf. ad Nub. 1464.

Schol. *ἀποδιδόναι*. R.

450. *Schol.* *τὸ ἀποστερεῖν*. R.

451. *μαρτύρων γ' ἐναντίον*] Et quidem coram testibus. Eadem vis particulae infra 1029.

452. *δικάζειν*] Lites intendere. Notandus articulus in fine versus. Cf. Aesch. Ag. 7. Sept. 366. Eum. 140. Soph. Ant. 409. Phil. 263. Oed. C. 351.

Schol. *εἰς ἀγορὰν φέρειν.* R.

453. *ἀλλὰ πολλὰ κἀγαθά*] Sc. *δρᾶν.* Nisi corrigendum *δρᾶν δὲ πολλὰ κἀγαθά*, aut excidit aliquid.

πολλὰ — κἀγαθά] Cf. Th. 351. *πολλὰ δοῦναι κἀγαθά.* Eq. 1276. *ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακά.* 735. Nub. 1374. *πολλοῖς κακοῖς καἰσχροῖσι.* Eur. Andr. 953. *ὑγιὲς γὰρ οὐδὲν αἱ θύραθεν εἴσοδοι | δρῶσιν γυναικῶν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ κακά.* Herod. VIII. 61. *τοὺς Κορινθίους πολλά τε καὶ κακὰ ἔλεγε.* VIII. 89. *ἄλλοι πολλοί τε καὶ ὀνομαστοί.* IX. 107. *Ἀρταΰντην ἔλεγε πολλά τε καὶ κακὰ ἄλλα τε καὶ — ἄξιον εἶναι παντὸς κακοῦ.* Isac. VI. 26. *πολλῶν καὶ κακῶν ἦρξεν.* Andoc. de Myst. p. 13, 22. *καὶ ἐπεύχεσθαι εὐορκοῦντι μὲν εἶναι πολλὰ καὶ ἀγαθά.* Dem. p. 569. *πολλὰ κἀγαθὰ ὑμᾶς εἰργασμένοι.* Isocr. p. 199. *πολλοὶ καὶ καλοὶ κἀγαθοί.* Horat. Serm. II. 3. 9. multa et praeclara minantis. Cf. ad Pac. 1008.

Schol. *βλάπτειν.* R.

454. *ἕτερά τε πλεῖστα*] Cf. Aesch. c. Ctes. 122. *τοιαῦτα καὶ πρὸς τούτοις ἕτερα πολλὰ διεξελθόντος* etc.

457. *Schol.* *φήμ' ἐγώ: Ὡς φιλούντων αὐτῶν τὰ μὴ γενόμενα καινοποιεῖν.*

460 sq. Cf. Vesp. 300 sq.

462. *οὐδὲ — ἀρά μοι;*] Supplendum *ἔσται.* Cf. 672. *οὐδὲ κυβεύσουσ' ἄρ' ἄνθρωποι;* Thesm. 8. *οὐδ' ἄρ' ὁρᾶν δεῖ μ';* Nub. 1252. et ad Av. 91.

στένειν] Sc. quod mane expergiscendum est. Cf. Vesp. 774. *κἂν ἔγρῃ μεσημβρινός, | οὐδείς σ' ἀποκλῄσει θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.*

πρᾶγμ' — μοι] Mihi opus erit. Cf. 670. *τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα μάχεσθαι;* Th. 244. *ἀλλ' οὐκέτ' οὐδὲν πρᾶγμά σοι (θαρρεῖν).* Eur. Med. 439. *κἀμοὶ μὲν οὐδὲν πρᾶγμα.* Av. 1308. *οὐ τἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἑστάναι.*

464. *Ἀστεναχτὶ* legitur etiam Aesch. Fr. 297.

465. *τοῖσιν ἥλικοισι νῷν*] I. e. *τοῖς τηλικούτοις ἥλικοι* (vel *ἥλικω*) *νὼ ἐσμέν.* Anglice, to those of our age. Cf. Ach. 703. *ἄνδρα κυφὸν ἥλικον Θουκυδίδην.* Nub. 349. *ἢν μὲν ἴδωσι κομήτην, | ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόνπερ τὸν Ξενοφάντου.* Hermipp. II. 415. *τὴν κεφαλὴν ἔχει | ὅσην κολοκύντην.* Plat. Lach. 180. *οἱ ἥλικοι ἐγὼ ἔτι γιγνώσκομεν τοὺς νεωτέρους.* Soph. p. 241. *οἵῳ γε ἐμοὶ παντάπασι ἄπορον.* Plat. Parm. 161 B. *περὶ τοῦ τοιούτου ὁ λόγος — οἵου τοῦ ἑνός.* Xen. Hell. II. 3. 25. *γνόντες μὲν τοῖς οἵοις ἡμῖν τε καὶ ὑμῖν χαλεπὴν πολιτείαν εἶναι δημοκρατίαν.* Cyr. VI. 2. 2. *οἱ δὲ οἷοίπερ ὑμεῖς ἄνδρες — καταμανθάνουσιν.* Mem. I. 9. 3. *χαριζόμενον οἵῳ σοὶ ἀνδρί.* Thucyd. VII. 21. *πρὸς ἄνδρας τολμηροὺς οἵους καὶ (γε?) Ἀθηναίους.* Soph. Tr. 444. *κἀμοῦ γε (ἄρχει)· πῶς δ' οὐ χἀτέρας οἵας γ' ἐμοῦ;* Arist. H. A. VIII. 24. 6. *τοῦτο δ' ἐστὶν*

ἡλίκον σφονδύλη. II. 7. 1. μέγεθος δ' ἐστὶν ἡλίκον (al. ἡλίκος) ὄνος. Lucian. Alex. 20. ἦν δὲ τὸ μηχάνημα τοῦτο ἀνδρὶ μὲν οἵῳ σοὶ — πρόδηλον. Adv. ind. 3. οἵῳ δὲ σοὶ — οὐδὲ ἐγγὺς γενέσθαι — κατηξίωσαν. Pro merc. cond. 2. φιλικὴν καὶ οἵῳ σοὶ χρηστῷ καὶ φιλοσόφῳ ἀνδρὶ πρέπουσαν (ξυμβουλήν). Toxar. 11. οὐ φαῦλον τὸ ἔργον ἀνδρὶ οἵῳ σοὶ πολεμιστῇ μονομαχῆσαι. Hom. Od. κ'. 113. τὴν δὲ γυναῖκα | εὗρον ὅσην τ' ὄρεος κορυφὴν ι. 321. τὸ μὲν ἄμμες ἐΐσκομεν εἰσορόωντες | ὅσσον θ' ἱστὸν νηὸς ἐεικοσόροιο. 325. τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστάς. Herod. I. 160. ἐπὶ μισθῷ ὅσῳ δή. 157. Cf. ad Ach. 601. 703.

Schol. τοῖσιν ἡλίκοισι: Ἀντὶ τοῦ τοῖς γέρουσι.

466. τῆς πόλεως τὰς ἡνίας] Cf. 107. ἥν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα (τὰς ἡνίας Cobet.). Eq. 1109. τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας. Plat. Pol. 266 E. οἷον ἡνίοχον εἰς αὐτὴν ἐνστήσαντα παραδοῦναι τὰς τῆς πόλεως ἡνίας, ὡς οἰκείας καὶ αὐτῷ ταύτης οὔσης τῆς ἐπιστήμης. Plut. Per. 11. τῷ δήμῳ τὰς ἡνίας ἀνεὶς ὁ Περικλῆς ἐπολιτεύετο πρὸς χάριν. Alciphr. III. 61. τὰς ἡνίας ἔχει τοῦ δήμου. Dorv. ad Charit. p. 540.

471. *Schol.* ἀηδές. R.

473. *Schol.* λόγος τέ τοι τίς ἐστι: Λέγεται, ὅτε Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς Ἀττικῆς, νικῆσαι τὴν Ἀθηνᾶν. καὶ φασὶν ἡττηθέντα τὸν Ποσειδῶνα καὶ λυπηθέντα καταρᾶσθαι τῇ πόλει, καὶ λέγειν αὐτὸν ὅτι γένοιτο (γενήσοιτο?) τοὺς Ἀθηναίους ἀεὶ κακῶς βουλεύεσθαι, ἀκούουσαν δὲ τὴν Ἀθηνᾶν προσθεῖναι ὅτι κακῶς βουλεύεσθαι καὶ ἐπιτυγχάνειν.

474. Respicit his verbis ad Atheniensium δυσβουλίαν, quam propitia deorum voluntas soleret ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν, ut dixit Nub. 589. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν | τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεούς, | ἅττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν. DIND. In hanc sententiam et Eupolis apud Athenaeum X. p. 425. — ὦ πόλις πόλις, | ὡς εὐτυχὴς εἶ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς. BE.

475. ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν] Cf. Nub. 594. ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται.

476. ὦ πότνια Παλλὰς καὶ θεοί] Cf. ad Pl. 1. ὦ Ζεῦ καὶ θεοί. 438. ἄναξ Ἄπολλον καὶ θεοί. Nub. 413. ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕλλησι. Alexin Athen. 562 A. μὰ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ θεούς.

478. Redit chorus mulierum ex concione.

ἔμβα, χώρει] Cf. Lys. 1303. εἶα μάλ' ἔμβη. Ran. 377. Eur. El. 113. 128.

Schol. (ἔμβα, χώρει: Ἐξέρχεται ὁ χορὸς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.)

479. τις — ὅστις] Ὅστις pro usitatiori ὅς. Cf. Eur. Andr. 915. σοὶ δ' ἦν τις, ὅστις τοῦδ' ἐκοινώνει φόνου; El. 630. ἤπου τις, ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδών, γέρον. Plura Elmsleius ad Med. 775 (789.)

482. τὸ σχῆμα] Formam virilem.

Schol. τὸ ἀνδρεῖον. R.

483. τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν] Cf. 545. μιμουμένη σε καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν. Notanda generis permutatio, si vera est scriptura.

Schol. ψόφον ποιῶν. R.

486. *συστέλλου σεαυτήν*] Cf. Vesp. 424. *ἐπ' αὐτὸν ἵεσο | ξυσταλείς.* Lys. 1042. *ξυσταλέντες.* Eccl. 99. *ξυστειλάμεναι θαἰμάτια.* Eq. 432.

487. *περισκοπουμένη* —] Cf. Thesm. 666. *καὶ τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκόπει καλῶς.* 658. 959. Av. 423. *ὡς σὰ ταῦτα πάντα, καὶ τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε καὶ τὸ δεῦρο* etc. Soph. El. 898. *περισκοπῶ, | μή πού τις ἡμὶν ἐγγὺς ἐγχρίμπτῃ βροτῶν.* Eur. Phoen. 92. *ἐπίσχες, ὡς ἂν προυξερευνήσω στίβον, | μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται, | κἀμοὶ μὲν ἔλθῃ φαῦλος ὡς δούλῳ ψόγος.* 265. *ὧν εἵνεκ' ὄμμα πανταχῇ διοιστέον, | κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ᾖ.* Plat. Theaet. 155. *ἄθρει δὴ περισκοπῶν μή τις τῶν ἀμυήτων ἐπακούῃ.* Eur. Iph. T. 76. *ἀλλ' ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεών.*

488. *ξυμφορά*] Cf. Soph. Aj. 68. *μηδὲ συμφορὰν | δέχου τὸν ἄνδρ'.* Eur. Or. 139. *ἀλλ' ἐμοὶ τόνδ' ἐξεγεῖραι ξυμφορὰ γενήσεται.*

490. Constructio est, *ὅθενπερ ὡρμώμεθα, ἡνίκ' ᾖμεν εἰς ἐκκλησίαν.* Similia hyperbati exempla sunt Av. 1418. Th. 811. 812. infra 1049. Eq. 332. *ἀλλ', ὦ τραφεὶς ὅθενπέρ εἰσιν οἵπερ εἰσὶν ἄνδρες.*

ᾖμεν] Ibamus. Cf. Pl. 659.

491. *ἡ στρατηγός*] Praxagora.

494. *πώγωνας ἐξηρτημένας*] I. e. *πώγωνας ἐξηρτημένας ἐχούσας.* Cf. Aeschin. p. 77. *ἐξηρτημένος ἐπιστολάς.* Machon. Athen. p. 582 C. *πινακίδα καὶ γραφεῖον ἐξηρτημένον.* Aesch. Prom. 714. *ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι.* Plut. Lys. 1. *εὖ μάλα κομῶντος — καὶ πώγωνα καθειμένου γενναῖον.* Soph. Aj. 1178. *ῥίζαν ἐξημημένος.* Tr. 157. *δέλτον ἐγγεγραμμένην | ξυνθήμαθ'.* Lucian. Cat. 3. *πήραν ἐξημμένον.* Virg. Ecl. III. 106. inscripti nomina regum flores. Hor. Epod. I. 1. 56. Sat. I. 6. 74.

ἐξηρτημένας] Cf. Pac. 470. *ἐξαρτῶμαι.* 1247.

495. *μὴ καὶ* —] Cf. Th. 580. *τηρεῖτε μὴ καὶ προσπέσῃ | ὑμῖν ἀφράκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.* Soph. Phil. 46. *μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσών.* 13.

ἡμῶν — κατείπῃ] Cf. Pac. 376. *μὴ πρὸς τῶν θεῶν | ἡμῶν κατείπῃς.* Th. 340. *ἢ παιδίον | ὑποβαλλομένης κατεῖπεν.*

496. *ἐπὶ σκιᾶς*] Andoc. p. 112. Bekk. *ὑπὸ τὴν σκιάν.*

497. *τὸ τειχίον*] Parietem. Differunt inter se *τειχίον* et *τεῖχος.* Illud apud Atticos de aedium pariete aut agrorum sepe seu maceria, hoc de urbis muro tantum usurpatur. Hesychius, *Τειχίον: Ἀττικοὶ τὸν περίβολον τοῖς χωρίοις* etc. Vide Ammon. v. *τείχη.* Moer. v. *τειχίον.* *Τὸ τειχίον* hic memoratum non differre censet Meinekius ab eo quod commemoratur Vesp. 1109. *οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις — πυκνός.* Quod valde incertum videtur.

498. *παραβλέπουσα θατέρῳ*] Sc. *ὀφθαλμῷ.* Limis intuens. Cf. Vesp. 497. *παραβλέψασα — θατέρῳ.* Ran. 409. *παραβλέψας τι.*

Schol. *παραβλέπουσα: Μὴ ἀτενίζουσα, φησίν, ἀλλὰ τῷ ἑτέρῳ ὀφθαλμῷ βλέπουσα.*

499. *Schol.* *ἦπερ ἴσθα: ἀντὶ τοῦ ὡς ᾖσθα.* R.

502. *μίσει — ἔχουσα*] Cf. 580. *μισοῦσι γάρ, ἢν τὰ παλαιὰ πολλάκις θεῶνται.* Eur. Rhes. 333. *μισῶ φίλοισιν ὕστερον βοηδρομεῖν.* Babr. 111, 16.

πλείους | σπόγγους κατῆγεν — τοὺς δ' ἅλας ἐμεμισήκει. Achaeus Athen. 173 D. *καρυχοποιοὺς προσβλέπων βδελύττομαι.* Pl. 645. *φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα.* Vesp. 1535. *εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι.*

σάκον] Barbam. Cf. ad 71. Hegesander apud Athen. p. 162. *σακκογενειοτρόφους* philosophos dicit. Cf. v. *σάκανδρος*, Lys. 824. Epicratis agnomen fuit *σακεσφόρος*. De scriptura *σάκος* cf. ad Ach. 822.

Schol. σάκον λέγει τὸν πώγωνα.

503. *ἥκουσιν*] Reduces sunt.

507. *ῥιπτεῖτε χλαίνας*] Cf. 850. *ἐμβὰς δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐρριμμένος.* Aeschin. 4, 33. *ῥίψας θοἰμάτιον γυμνὸς ἐπαγκρατίαζεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.* Lysiam III. 35. *τὸ γὰρ μειράκιον — ῥῖψαν θοἰμάτιον φεῦγον ᾤχετο.* Lucian. Herm. 23. *καὶ αὐτὸ ἀπορρίψαντα τὸ ἱμάτιον.* Dion. Chrys. Or. VII. p. 103. *οἱ δὲ τὰ ἱμάτια ἐρρίπτουν ὑπὸ τοῦ φόβου.*

χλαίνας] I. e. *τρίβωνας.* Quae tamen vestimenta distinguuntur in Vespis 1131—1132.

Schol. τὰ ὑποδήματα. R.

508—509. *Λακωνικὰς — βακτηρίας*] Cf. 74. *Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας.* 542.

508. *Λακωνικάς*] I. q. *ἐμβάδας*, ut videtur. Distinctio tamen fit inter *ἐμβάδας* et *Λακωνικὰς* Vesp. 1157—1158. Tentabam etiam *χαλᾶθ' ὑφαντοὺς ἐμβάδας Λακωνικάς.* Cf. Epicrat. III. 372. *τοὺς κάλως ἔκλυε καὶ χάλα πόδα.*

χάλα — ἡνίας] Cf. Plat. Prot. 337 E. *ἐφεῖναι καὶ χαλάσαι τὰς ἡνίας τοῖς λόγοις.* Eur. In. Fr. 21. *μήτ' εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα*, etc.

Schol. συναπτούς: Τὰς συναπτούσας καὶ δεσμευούσας τὰ ὑποδήματα.

509. *βακτηρίας*] Cf. 74. 542. Vesp. 33.

σὺ μὲν —] Unam ex choro, quasi coryphaeum, videtur alloqui.

510. *βούλομαι — καταθέσθαι*] Id est *καταθήσομαι.* Sic in Plut. 770. *ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι.*

511. *Schol. παρερπύσασα: Ἠρέμα εἰσελθοῦσα.*

512. *καταθέσθαι θοἰμάτιον*] Cf. Nub. 497. *φέρε νυν κατάθου θοἰμάτιον.*

514. *κεῖται καὶ δὴ* —] Ecce humi jacent omnia quae dixisti. Cf. Ach. 584. *κεῖται.* Th. 214. *καὶ δὴ χαμαί.* Pac. 327. *ἣν ἰδού, καὶ δὴ πέπαυμαι.* Lys. 909. *ἰδού, τὸ μέν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κποδών.* 925. *καὶ δὴ 'κδύομαι.* Sic loqui solent qui quod faciendum fuit jam factum ostendunt, ut monuit Lenting.

515. *σοι*] Referendum ad *ὑπακούειν.*

516. Cf. Vesp. 631 sq. Th. 433.

ξυμμίξασ' οἶδα] Memini congressa fuisse. Cf. ad Vesp. 436. Soph. Phil. 680. Dem. p. 46. *οἶδα ἀκούων ὅτι* —.

ξυμμίξασα] I. e. *συντυχοῦσα*, ut exponit Suidas in h. v. Cf. Herod. VII. 29. *οὐδενὶ ἀνδρὶ συνέμιξα ἐς τόδε ὅστις ἠθέλησε* etc. VII. 153. *ἄλλοι τε ἀπίκατο ἄγγελοι — συμμίξοντες Γέλωνι*, etc. VIII. 79. *θέλων αὐτῷ συμμῖξαι.* Vesp. 1467. *οὐδενὶ γὰρ οὕτως ἀγανῷ ξυνεγενόμην.*

517. *ἣν — κεχειροτόνημαι*] Sic Thuc. I. 126. *οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακήν.* Soph. Ant. 408. *πρὸς σοῦ τὰ δείν' ἐπηπειλημένοι.*
519. *Schol. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.* R.
520. Aedes intranti Praxagorae occurrit maritus Blepyrus.
τί — σοὶ τοῦθ';] Cf. Eq. 1198. *τὶ δὲ σοὶ τοῦτ';* Lys. 514. *τὶ δὲ σοὶ ταῦτ';* Thesm. 498. *εἰ δὲ Φαίδραν λοιδορεῖ, | ἡμῖν τί τοῦτ';* Theocr. XV. 89. *τί δὲ τὶν, εἰ κωτίλαι εἱμές;*
Schol. ἀνὴρ Πραξαγόρας. R.
522. *οὔτοι — γε*] Surely not. Cf. Soph. Oed. C. 650. El. 137. 773. Tr. 491. Eur. Her. 64. El. 363. Alc. 718.
παρὰ τοῦ μοιχοῦ] Ab adultero, quem tu cogitas. Similis vis emphatica articuli est 1017. *τὴν γραῦν.* Thesm. 499. *ἡ γυνή.* 501. *τὸν μοιχόν.* 563. *ἀχαρνική.* 894. *τοῦ χρυσίου.* Av. 77. *τὸ τρύβλιον.* Ach. 415. *τοῦ παλαιοῦ δράματος.* Vesp. 500. *ἡ πόρνη.* Nub. 179. *θοἰμάτιον.* Lucian. de m. c. 36. *ἡ ἅβρα* (*Σύρα*?) *προσελθοῦσα ὤρεξε παρὰ τοῦ μοιχοῦ γραμμάτιον* (*γραμματεῖον*?). Plura ad Ach. 415.
523. *Schol. ἐξερευνῆσαι.* R.
524. *τῆς κεφαλῆς ὄζω μύρου*] Cf. ad Ach. 852. Pl. 120. Duplex autem genitivus, ut in Vesp. 1058. *ὑμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων ὀζήσει δεξιότητος.*
526. *ὄρθριον*] Diluculo, adverbialiter, ut v. 377.
528. *γυνή μέ τις — μετεπέμψατ' ὠδίνουσα*] Cf. Alciphron. Epist. I. 28. *ὠδίνουσά με ἀρτίως ἥκειν ὡς ἑαυτὴν ἡ τοῦ γείτονος μετέπεμψε γυνή.* BE.
530. *τῆς λεχοῦς*] Puerperae. *Λεχὼ* est *ἡ ἀρτίτοκος, ἡ προσφάτως τετοκυῖα,* ut explicant Hesych. Phot. Suid. Cf. Eupol. II. 529. *λεχὼ στρατιῶτις.* Eur. El. 652.
τῆς λεχοῦς δ' οὐ φροντίσαι —] Cf. Vesp. 835. *τοιουτονὶ τρέφειν κύνα.*
531. *Schol. ὠδινούσης.* R.
533. *ὥσπερ εἶχον*] Cf. Antiph. com. III. 114. Eq. 488. *ὡς ἔχω.* Lys. 376. 610.
Schol. μηδὲν κλέψας ἔνδοθεν. R.
534. *μεθῆκε*] Arcessebat, a *μεθήκειν.* Cf. Eq. 937. Eur. Hec. 510. *μετῆλθες ἡμᾶς.* Alc. 46. *ἣν σὺ νῦν ἥκεις μέτα.* Phoen. 1337. *ἥκω μετὰ — Ἰοκάστην.* Herod. III. 19.
Schol. ἥτις μετεκάλεσέ με. R.
536. *ἔμ' ἀποδύσασ'*] Cf. Lucian. D. D. XX. 10. *μὴ πρότερον αὐτὴν ἀποδύσῃς — πρὶν ἂν τὸν κεστὸν ἀπόθηται.*
τοὔγκυκλον] Cf. ad Thesm. 261.
Schol. τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον. R.
537. *προκείμενον*] Verbum *προκεῖσθαι* de mortuo occurrit etiam in Av. 474. *τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον.* Res ipsa dicebatur *πρόθεσις.* Latine collocatio. BE.
Schol. προκείμενον: Νεκρόν.
538. *στεφανώσασ'*] Mortui nimirum olim coronari solebant. KUST. Haec etiam ad mortuos pertinent, corona et ampulla cum unguentis.

Infra 1034. ad vetulam sepulcro maturam: *καὶ ταινιῶσαι καὶ παράθου τὰς ληκύθους*. Eurip. Phoen. 1626. *ὃς ἂν νεκρὸν τόνδ' ἢ καταστέφων ἁλῷ | ἢ γῇ καλύπτων θάνατον ἀνταλλάξεται*. BE. Cf. Lys. 602. Fr. 417. *ἀλλὰ στεφάνωσαι· καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις*. Eur. Tro. 1143. *ὡς περιστείλῃς νεκρὸν | στεφάνοις*.

ἐπιθεῖσα λήκυθον] Cf. 1032. *καὶ ταινίωσαι καὶ παράθου τὰς ληκύθους*. 996. 1111.

Schol. *στεφανώσασα*: *Εἰώθασι γὰρ ἐπὶ τῶν νεκρῶν τοῦτο ποιεῖν*.

540. *Schol.* *ἀλεαίνοιμι*: *Θερμανοίμην*.

542. *Λακωνικαὶ — βακτηρία*] Conjunguntur etiam Th. et 508—509.

543. *κατὰ τί*] Qua de causa. Cf. Av. 916. *κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης*; Pac. 192. Nub. 239. Pac. 133. *κατ' ἔχθραν*.

544. *μεθυπεδησάμην*] Calceos meos cum tuis permutavi.

Schol. *ἵνα σε μιμησαμένη σώσαιμι τὸ ἱμάτιον*. R.

547. *πυρῶν ἑκτέα*] Tritici sextarium, quantum triobolo emi potest, mercede concionali. *Μέδιμνος* igitur drachmis 3 venibat.

Schol. *πυρῶν ἑκτέα*: *Τριωβόλου ἴσως ἦν. λέγει οὖν ὅτι οἴκοι μένων τὸ τριώβολον ἀπολώλεκεν*. R.

549. *ἄρρεν — παιδίον*] Cf. Isae. VI. 7. *ταῖν δὲ ἀδελφαῖν — οὐκ ἦν ἄρρεν παιδίον*.

550. *Schol.* *προσποιουμένη ἐρωτᾷ ἐπίτηδες εἰ γέγονεν ἡ ἐκκλησία ὡς ἀγνοοῦσα*. R.

551. *γεγένηται*] Sc. *ἐκκλησία*.

ᾔδησθα] Memineras, ut *οἶδα* saepe valet memini. Attice pro *ᾔδεις*. Eadem forma usum esse Eupolin monet Etym. Mag. p. 420, 13. Cf. ad Nub. 329.

552. *φράσαντα*] Sc. hodie fore concionem.

554. Sensus est: Sede et in posterum laute ac beate vivito: magnum enim tibi imperium paratum video. Scilicet sepiae in deliciis erant.

Schol. *οἷον ἐντρυφῶσα διὰ τὴν ἐξουσίαν*. R.

556. *Schol.* *Ἀττικόν ἐστιν ἀντὶ τοῦ πάντων*. R.

557. *κατὰ πόλιν*] Sine articulo. Sic *κατ' οἰκίαν* Vesp. 1180. Usitatius foret *κατὰ τὴν πόλιν*. Sic *ἐν τῇ πόλει* Pac. 704. Utrumque dixisse videntur, ut *ἐν τἀγορᾷ* et *ἐν ἀγορᾷ*, etc.

558. Cf. Pl. 657. *νὴ Δί' εὐδαίμων ἄρ' ἦν*. 920. Vesp. 1506.

559. *κατὰ τί;*] Quamobrem, vel quomodo? Anglice, in what respect? Cf. 604. *κατὰ δὴ τί;* et ad 543.

561. *οὐδαμοῦ δὲ —*] *οὐ δανειστῇ* (aut *δάνειον*, aut aliud quid) conj. Madvig.

μαρτυρεῖν] Apollodor. com. IV. 454. *ψεύδετ', ἐπιορκεῖ, μαρτυρεῖ*. Antiph. III. 111. *ἄγχειν, μαρτυρεῖν* etc. Eq. 1317. *μαρτυριῶν ἀπέχεσθαι | καὶ τὰ δικαστήρια συγκλῄειν* (*χρή*) etc. Vesp. 1041. *ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας ξυνεκόλλων*. 1439.

562. *Schol.* *ἄλλος Βλέπυρος ἐλθών*. R.

563. *Schol.* μηδ' ἀφέλῃς μου τὸν βίον: Διοικοῦσα μετὰ τῶν ἄλλων γυναικῶν.

567. 'νεχυραζόμενον φέρειν] Sub. τινά. I. e. pignora ab debitore auferre. Scilicet ἐνεχυραζόμενον subjectum est, et vocis mediae. Cf. Nub. 35. ἐνεχυράσεσθαί φασιν, pignora se capturos aiunt. ibid. 241. ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι (hic passive).

Schol. μὴ 'νεχυραζόμενον: Τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς δικαζομένοις ἐνέχυρα διδόναι τὴν ἑαυτῶν οὐσίαν.

568. εἰ μὴ ψεύσεται] Sc. Praxagora. Redde, nisi quidem fallet nos. Cf. Nub. 261. μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γέ με.

569. Cf. Soph. Tr. 899. πεύσει δ', ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί (σέ μοι?).

τοῦθ'] Sc. μακαρίαν ἔσεσθαι τὴν πόλιν (558).

570. τοῦτον αὐτόν] Blepyrum ipsum. Cf. Pl. 486. ἢ τί γ' ἂν | ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι;

571. Cf. Eq. 756. νῦν δή σε πάντα δεῖ κάλων ἐξιέναι —. Lys. 1108. δεῖ δὴ νυνί σε γενέσθαι —. Vesp. 526. ΧΟ. νῦν δὴ τὸν ἐκ θἡμετέρου | γυμνασίου δεῖ τι λέγειν καινὸν, | ὅπως φανήσει etc. 346. ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν.

572. φιλόδημον] Eodem sensu φιλόπολις Pl. 726. 901.

πυκνὴν φρένα] Cf. Ach. 445. πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί. Eur. Iph. A. 67.

574. ἐπίνοια] Cf. 589. 581.

πολίτην δῆμον] Cf. Pind. Ol. 5, 33. δᾶμον ἀστῶν. Sic θρανίτης λεὼς Ach. 161.

Schol. πολίτην: Τὸν τῆς πόλεως. R.

575. ὠφελίαισι — δύναται] Metrum hoc videtur esse – ◡ ◡ – ◡ ◡ – –, – ◡ ◡ – ◡ ◡ –. Idem metrum est Nub. 475. ἄξια σῇ φρενὶ etc.

ἐπαγλαΐοῦσα] Adornatura. Hom. Il. σ'. 133. ἐπαγλαϊεῖσθαι. (gavisurum esse). Pind. N. IX. 31. ἀγλαΐαισιν ἀστυνόμοις ἐπιμῖξαι λαόν.

576. ὅτι περ δύνασαι] Cf. Nub. 811. ἀπολάψεις ὅ τι πλεῖστον δύνασαι.

578. πέραινε] Cf. Aeschyl. Pers. 699. εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα. Eurip. Ion. 1348. λέγε, πέραινε σοὺς λόγους. et apud comicum aliquoties. BE.

580. μισοῦσι γὰρ —] I. e. μισοῦσι γὰρ θεώμενοι πολλάκις τὰ παλαιά. Cf. 502. Sc. οἱ θεαταὶ, quorum favorem novitate captat poeta. Cf. 502.

581. ἅπτεσθαι — τῆς διανοίας] Commentationem istam aggredi. Respicit ad Praxagorae verba 569. Cf. 574. 589. Ran. 894. ὧν ἂν ἅπτωμαι λόγων. Nicomach. com. IV. 583. ἔμπροσθε δεῖ ζωγραφίας ἧφθαι. Soph. Ant. 179. ὅστις — μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται βουλευμάτων. Thuc. V. 61. καὶ νῦν — ἅπτεσθαι χρῆναι τοῦ πολέμου. VIII. 92. ἔργῳ ἤδη ἥπτοντο τῶν πραγμάτων. Plat. Theaet. 209. τούτων οὐδενὸς ἡπτόμην τῇ διανοίᾳ. 283. τίνα ποτὲ τρόπον ἅψοιντο τοῦ λόγου. Polit. 266. ἐπειδὴ καὶ γεωμετρίας ἅπτεσθον. Xen. An. V. 6. 28. μηδὲ ἅπτεσθαι τοῦ πράγματος. Isocr. p. 229 A. 'Ορφεὺς, ὁ μάλιστα τούτων τῶν λόγων ἀψάμενος. Aeschin. I. 53. οὐδὲ βελτιόνων διατριβῶν ἥψατο. Lucian. Amor. 31. πλεί-

στων ἀψάμενος χαρίτων. 53. θερμοτέρου τινὸς ἅπτεται πράγματος. Charid. 5. ἡπτόμεθα τῶν περὶ κάλλους λόγων. 13. Sic ἅπτεσθαι ἔργου, etc.

582. χαρίτων μετέχει πλεῖστον] Sc. μέρος. Cf. Ran. 335. φιλοπαίγμονα τιμὰν, χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν μέρος. Pl. 226. ἡμῖν μετάσχῃ τοῦδε τοῦ πλούτου μέρος. Thuc. I. 84. αἰδὼς σωφροσύνης πλεῖστον μετέχει.

583. τοὺς δὲ θεατὰς —] Accusativus pendens, positus quasi secuturum esset simpliciter δέδοικα. Cf. Nub. 493. δέδοικά σ', ὦ πρεσβῦτα, μὴ πληγῶν δέῃ.

584. εἰ — ἐθελήσουσιν] Ut velint. Cf. Eur. Med. 184. δράσω τάδ', ἀτὰρ φόβος εἰ πείσω | δέσποιναν ἐμάν. Heracl. 791. φόβος γὰρ εἴ μοι ζῶσιν οὓς ἐγὼ θέλω. In quibus locis εἰ valet idem fere quod μὴ οὐ.

καινοτομεῖν] Cf. Vesp. 876. δέξαι τελετὴν καινὴν, ὦναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν. Καινοτομεῖν et καινοτομία ducta sunt a re metallurgica. Vide ad Poll. III. 11. Xen. Vect.c. 4. Plat. Legg. II. p. 715. οὔτι καινοτομίας ὀνομάτων ἕνεκα. Polyb. 35, 2, 8. ἑτοίμους πάντας πρὸς καινοτομίαν ποιήσουσι.

τοῖς ἠθάσι] I. e. τοῖς συνήθεσι, rebus usitatis, familiaribus. Cf. ad 151. Av. 271. οὗτος οὐ τῶν ἠθάδων (ὄρνις). Eur. Cycl. 250. τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἠθάδων, ὦ δέσποτα, | ἡδίον' ἐστίν. Ran. 1. τῶν εἰωθότων.

586. Supra etiam v. 220. tangit libidinem novandi in Atheniensibus, ἡ δ' Ἀθηναίων — οὐκ ἂν ἐσῴζετο, | εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο. BE. Act. Apost. XVII. 21. Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν καινότερον.

587. ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστιν] Imperii loco est nova sectari. Anglice, Novelty is with us as good as empire. Cf. Vesp. 575. ἆρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου καταχήνη; Ἄλλης hic πλεονάζει. Cf. Ran. 1164. χωρὶς γὰρ ἄλλης ξυμφορᾶς. Pac. 759. ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων — καὶ τῶν ἄλλων νήσων. Eur. Med. 298. χωρὶς γὰρ ἄλλης ἧς ἔχουσιν ἀργίας. Hom. Od. κ'. 250. καὶ τότε τῶν ἄλλων ἑτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον. Plat. Symp. p. 183. ἀπέθνησκον ὑπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ τῆς ἄλλης ἀργίας. Rep. X. p. 471. κατὰ κάλλη καὶ τὴν ἄλλην ἰσχύν. Arg. Dem. Or. XX. οἷς ἀντ' ἄλλου γνωρίσματος τὸ μεγαλόψυχον προσεῖναι δοκεῖ. Herod. VII. 50. Minime tamen contemnenda est Bergkii conjectura ἀρετῆς, hoc sensu, Nova sectari apud nos omnium virtutum loco est.

Schol. ἄλλης ἀρχῆς: ἀντὶ τοῦ ἄρχειν τὸ καινοτομεῖν. R.

588. ὑποκρούσῃ] Interpellet, obloquatur. Cf. Ach. 38. βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας.

589. τοῦ φράζοντος ἀκοῦσαι] Sententia generalis, ut illa τοῦ λέγοντος εἶναι in Eq. 860. Cf. etiam supra 142. 143. Anglice the speaker. "Hoc dicit tanquam sententiam generalem, oratori esse auscultandum: itaque in masculino genere loquitur, licet ipsa sit foemina." (BE.)

592. τῷ δ' εἶναι μηδὲ ταφῆναι] Cf. Plut. 556. εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ ταφῆναι. Vesp. 926. ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν

ὑβρίαν πλάσαι. Dem. p. 549. ἁπάντων ἂν ἀπεστερήμην ἐγὼ καὶ μηδὲ ταφῆναι προσυπῆρχεν οἴκοι μοι. Aeschin. p. 47.
Schol. οἷον μηδὲ τὸ τυχόν. R.

593. τὸν δ' οὐδ' ἀκολούθῳ] Cf. Dion. Chrys. p. 486 D. οὐ μόνον ἄοικος καὶ ἀνέστιος, ἀλλὰ μηδὲ ἀκόλουθον ἕνα γοῦν ἐπαγόμενος. REISK. Inopiae vel parsimoniae signum erat sine pedissequa exire. Plures vulgo sequebantur. V. Dem. 565. Xen. Mem. I. 7. 2. Plut. Phoc. 19. Lys. in Diog. 903. ubi liberos οὐ μετὰ ἀκολούθου dimitti queritur.

594. καὶ τοῦτον ὅμοιον] Cf. Eq. 189. Pac. 744. 1278. et ad Pl. 546. Plat. Hipp. maj. 292. λίθος, καὶ οὗτος μυλίας.

595. *Schol.* (σπέλεθον: Κόπρον. καὶ ἀλλαχοῦ [Ach. 1169] "κατεάξαι βουλόμενος ἐν σκότῳ λάβοι | τῇ χειρὶ σπέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον".)

596. *Schol.* ἔφθης μ' ὑποκρούσας: Ὅτι ὑπεκρούσω καὶ ἠρώτησας πρότερόν μου.

599. *Schol.* θρέψομεν. R.

600. ταμιευόμεναι] Cf. Th. 419. ἃ δ' ἦν ἡμῖν πρὸ τοῦ | αὐταῖς ταμιευούσαις (ταμιευομέναις?) προαιρούσαις λαθεῖν, | ἄλφιτον etc.

601. πῶς οὖν ὅστις —] Anglice, How then will it be in the case of him who etc.? Idem fere quod πῶς οὖν, εἴ τις —. Cf. 615. 655.

602. Δαρεικοὺς] Aurei numi a Dario rege Persarum dicti. V. Poll. III. 87. BK. Thuc. VIII. 28. στατῆρα Δαρεικόν.

ἀφανῆ πλοῦτον] Ἀφανὴς πλοῦτος praecipue dicitur pecunia numerata, opponiturque fundis, agris, villis, aliisque bonis, quae vulgo immobilia vocantur. V. Harpocr. v. ἀφανὴς οὐσία. KUST. Anglice, personal property. Contra ἐμφανῆ sive φανερὰ χρήματα. Xen. Hell. V. 2. 10. καὶ ἐκείνοις μὲν ἀποδοῦναι τὰ ἐμφανῆ κτήματα. Dem. p. 1485. χρήματα — ἔξω τῶν φανερῶν. Isae. VI. 38. τῆς φανερᾶς οὐσίας. Dinarch. I. 71. φανερὰν κεκτῆσθαι τὴν οὐσίαν. ibid. μηδὲν δὲ φανερὸν ἐν τῇ πόλει κεκτῆσθαι. Isocr. p. 359. τὰ μὲν φανερὰ τῶν χρημάτων παραδοῦναι etc. Menand. IV. 107. κρεῖττόν ἐστιν ἐμφανὴς φίλος ἢ πλοῦτος ἀφανής.
Schol. δαρεικὸς εἶδος νομίσματος. R.

603. κἀκτήσατο γὰρ διὰ τοῦτο] Blepyrus eum, qui pejerando opes acquisivisset, facile etiam pejeraturum contendit, ne eas deponat.

διὰ τοῦτο] Per hanc rationem. Cf. 740. πολλάκις ἀναστήσασά μ' — διὰ τὸν ὄρθριον νόμον. Nub. 1066. τάλαντα πολλὰ | εἴληφε διὰ πονηρίαν. Pac. 323. μηδαμῶς — πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα. Herod. III. 82. ἐλευθερωθέντας διὰ ἕνα ἄνδρα. Plat. Phaed. 96 C. ἄνθρωπος αὐξάνεται — διὰ τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν. Lys. XXX. 16. καὶ ταῦτα διεπράξαντο διὰ τὸν νόμον, ὃν Νικόμαχος ἀπέδειξεν. Cf. ad Lys. 488.
Schol. διὰ τὸ ἐπιορκεῖν. R.

604. κατὰ δὴ τί;] Cf. ad 543. 559.

605. πενίᾳ] Prae paupertate. Thuc. VIII. 45. οὐ τοσοῦτον πενίᾳ. Pac. 1184. κἀπορῶν θεῖ τῷ κακῷ βλέπων ὀπόν.
Schol. ἐν πενίᾳ δράσει: Ἀντὶ τοῦ, οὐδεὶς αἰσχρόν τι δράσαι, ἢ ἐργάσεταί τι, παρακειμένων ἀφθόνως ἅπασιν.

607. *σὺ γὰρ ἐξευρὼν ἀπόδειξον*] Cf. Nub. 736. *περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον, ὦ Σώκρατες.* | *ΣΩ. αὐτὸς ὅ τι βούλει πρῶτος ἐξευρὼν λέγε.* 1062. *φράσον καί μ' ἐξέλεγξον εὑρὼν* (*εἰπὼν* vulg.). Eur. Hec. 1190. *ἐπεὶ δίδαξον τοῦτο.*

609. *διεχρώμεθα*] Passim apud Herodotum, ut *διαχρώμενοι ἐσθῆτι, διαχρῶνται οἴνῳ, διεχρήσατο ἔθεσι ξεινικοῖσι*, etc.

610. *εἰ* —] Cf. Soph. Trach. 666. *ἀθυμῶ δ' εἰ φανήσομαι* —. 176. Oed. R. 747. Eur. Andr. 61. *φόβῳ μὲν εἴ τις δεσποτῶν αἰσθήσεται.* Med. 184. *ἀτὰρ φόβος εἰ πείσω* | *δέσποιναν ἐμάν.*

611. *ἐπιθυμήσῃ*] Sub. *αὐτῆς*. Cf. 618. *ἣν ταύτης ἐπιθυμήσῃ.*

σκαλαθῦραι] Fodicare. Hinc *σκαλαθυρμάτια*, Nub. 630. Eodem sensu *σκαλεύειν.* Pac. 440. *ἔχονθ' ἑταίραν καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας.* Eq. 1286. *κυκῶν τὰς ἐσχάρας.*

Schol. σκαλαθῦραι: Συνουσιάσαι.

612. *τούτων ἀφελών*] Sc. *τῶν οὕτων αὐτῷ καὶ μὴ κατατεθέντων* (610). Ex iis demens quae sibi reservaverit neque in commune deposuerit, ut recte explicat Brunck. Cf. 873. *ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήμαθ' ἕξω, τοισδεδὶ* | *τῶν ματτομένων κοινῇ μεθέξω πως ἐγώ.*

τῶν ἐκ κοινοῦ —] Postquam autem cum illa dormiverit communium participabit, et tantum inde argenti sumet quantum puellae donaverit. Assumtum Blepyri hoc est: Si quis puellam formosam viderit, pecunia ei numerata vel praesenti (ut dicitur) opus futurum, quam puellae extemplo donet, tantundem mox ex acervo communi recuperaturus. Respondet Praxagora fore posthac ut gratiis cum illa dormire liceat, itaque pecuniae nullum omnino usum futurum.

Schol. τῶν κοινῶν χρημάτων. R.

614. *κοινάς*] Ut apud Lacedaemonios. Athen. XIII. 595. *ἣν γὰρ πάντες ᾔδεσαν κοινῆς δαπάνης κοινὴν τοῖς βουλομένοις γιγνομένην*, etc. Lucian. V. Hist. II. 19. *αἱ δὲ γυναῖκές εἰσι πᾶσι κοιναί, καὶ οὐδεὶς φθονεῖ τῷ πλησίον, ἀλλ' εἰσὶ τοῦτο μάλιστα Πλατωνικώτατοι.*

615. *παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ*] Redde, cuilibet liberos ex illis procreare. Male vertit Brunckius, cuilibet volenti liberos pariant.

616. *ἐρείδειν*] Subagitare. Cf. Thesm. 488. Fr. 116.

Schol. συνουσιάζειν. R.

617. *αἱ φαυλότεραι — τὰς σεμνάς*] Similiter opponuntur Lys. 1109. *φαύλην, σεμνήν.* Cf. infra 632. Xen. Mem. I. 2. 24. *ὑπὸ σεμνῶν γυναικῶν θηρώμενος.* Hell. V. 4. 4. *τὰς γυναῖκας — τὰς σεμνοτάτας καὶ καλλίστας τῶν ἐν Θήβαις.* Lucian. Dial. mer. II. 2. *ἤ σεμνήν τινα ἢ καλὴν νύμφην.* Herod. VI. 61. *τὸ εἶδος φλαύρην.*

Schol. αἱ φαυλότεραι: αἱ ἄμορφοι. R.

618. Cf. Nub. 348. *κἆτ' ἣν μὲν* (*κἄπειδὰν*?) *ἴδωσι κομήτην*, etc.

ἐπιθυμήσῃ] Sc. *τις*. Cf. 633. 662. 670. 672.

ὑποκρούσει] Cf. 256—257. 1017—1018.

619. *ταῖς αἰσχραῖσι*] Cf. Hom. Il. *β*. 216. *αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν* (Thersites).

συνῶμεν] Varro de L. L. V. Aeque eadem modestia potius cum muliere fuisse quam concubuisse dicebant.

620. Cf. 1080. *πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι;*

ἐπιλείψει] Cf. Pl. 554.

Schol. *οὐκ ἐπιλείψει: οὐκ ἀρκέσει. ἐκεῖσ': πρὸς τὰς εὐμόρφους.* R.

621. *οὐχὶ μαχοῦνται*] Sc. *αἱ ὡραιοτάται καὶ σεμναί.* Cf. Eq. 339. *ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν πρῶτα διαμαχοῦμαι.* Pl. 1076. *ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι.*

621. Cf. Vesp. 761. *τί σοι πίθωμαι; λέγ' ὅ τι βούλει πλὴν ἑνός.* | *ΒΔ. ποῖον; φέρ' ἴδω. ΦΙ. τοῦ μὴ δικάζειν.*

622 *καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρχει*] Cf. 114. *ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.*

Schol. *τὸ περὶ τούτων μάχεσθαι.* R.

623. *τὸ μὲν ὑμέτερον*] Cf. infra 858. *τοὐμὸν* (pro *ἐγώ*). Lys. 592. *καὶ θὴμέτερον μὲν ἐᾶτε.* Plat. Charm. 154. *τὸ μὲν ἡμέτερον τὸ τῶν ἀνδρῶν ἧττον θαυμαστὸν ἦν.* Eur. Med. 312. *τὸ μὲν σὸν οὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν.* Hel. 893. *ὅπως ἂν τοὐμὸν ἀσφαλῶς ἔχῃ.* Iph. A. 1402. *τὸ μὲν σόν, ὦ νεᾶνι, γενναίως ἔχει.* Ph. 990. *μὴ τὸ σὸν κωλυέτω.* 995. *τοὐμὸν δ' οὐχὶ συγγνώμην ἔχει.* Andr. 257. *τὸ σὸν προσκέψομαι.* Ion. 247. *ὦ ξένε, τὸ μὲν σὸν οὐκ ἀπαιδεύτως ἔχει —.* Plat. Lach. 188. *τὸ μὲν ἐμὸν οὐδὲν κωλύει.* Isocr. Epist. IX. 21. *τὸ μὲν οὖν ἐμὸν ἔλαττόν ἐστιν.* Lucian. de m. c. 3. *ὡς οὖν τό γε ἡμέτερον — ἀναίτιον ᾖ* etc.

γνώμην] Rationem. Anglice, sense, meaning. Cf. Ach. 396. Vesp. 64.

624. *τρύπημα*] Cf. 906. Lys. 410. Sotadem apud Athen. p. 621 A. *εἰς οὐχ ὁσίην τρυμαλιὴν τὸ κέντρον ὠθεῖς.* (De Ptolemaeo Philadelpho, cui soror et conjux eadem.) Eodem sensu, ut videtur Eupolis ap. Etym. M. p. 726, 53. *οὐδὲν κενὸν τρύπημ' ἂν ἐν ταῖς οἰκίαις ἂν εὕροις. Ἀπὸ τριῶν τρυπημάτων τὴν ἐργασίαν πεποιῆσθαι* (de meretrice dictum) olim fuisse in Orat. c. Neaeram testatur Hermogenes p. 318. Theocrit. V. 42. *αἱ δὲ χίμαιραι | αἵδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.* Hinc Veneris epithetum *τρυμαλῖτις* in comoedia apud Hesychium. *Τρύπημα* proprio sensu legitur Pac. 1234.

τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν] Pro *οἱ ἄνδρες.*

625. *φεύξονται*] Sc. *αἱ γυναῖκες.*

τοὺς αἰσχίους] Cf. Herod. I. 196. *αἰσχίους παρθένους ἐλάμβανον.*

ἐπὶ τοὺς δὲ καλούς] Sic Lys. 593. *περὶ τῶν δὲ κορῶν.* Supra 374. *τὸ τῆς γυναικὸς δ'* etc. Vesp. 94. Pl. 1034.

Schol. *τὸ τοὺς ἀμόρφους.* R.

627. Cf. Vesp. 552. *ὃν πρῶτα μὲν ἕρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυφάκτοις | ἄνδρες μεγάλοι* etc.

ἐπὶ τοῖσιν δημοσίοισιν] De publicis aedificiis accipit Mein. Cf. 2. *ἐν εὐσκόποισιν.* Soph. Oed. C. 10. *ἢ πρὸς βεβήλοις ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεοῦ.*

Schol. *τόποις.* R.

629. *χαρίσωνται*] Verbum amatorium. Cf. ad Eq. 517. Plat. Symp. p. 319 A. *χαρίζεσθαι ἐρασταῖς*. p. 320 A. *εἰ μέλλει καλῶς χαριεῖσθαι ἐραστῇ παιδικά*. Phaedr. p. 337 A. *λέγει γὰρ ὡς χαριστέον μὴ ἐρῶντι μᾶλλον ἢ ἐρῶντι*. p. 341 E. et alibi. Sic *χάριτες* concubitus, Gallice les faveurs, (Pind. P. II. 78. Xen. Hier. p. 181. Plut. Amat. p. 751 D.), et *ἄχαρις* virgo *ἡ μήπω δυναμένη χαρίζεσθαι*. Latine dare, morigerari. Contrarium *ἀναίνεσθαι*, Latine negare. Ovid. A. A. I. 345. Quae dant quaeque negant. Haec fere et plura Ruhnken. ad Tim. v. *χαρίζεσθαι*.

630. *Λυσικράτους*] Deformem fuisse satis apparet: sic et infra ejus mentio v. 736. BE.

Schol. *ἡ Λυσικράτους: σιμὸς καὶ αἰσχρὸς ὁ Λυσικράτης*. R.

631. *καταχήνῃ*] Cf. Vesp. 575. *ἆρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου καταχήνη;* Ach. 606. *ἐν Καταγέλᾳ*.

Schol. *καταχήνη: Καταγέλως*.

632. *τῶν σφραγῖδας ἐχόντων*] Cf. Nub. 332. *σφραγιδονυχαργοκομήτας*.

Schol. *τῶν πλουσίων*. R. Γ.

633. *ἐμβάδ' ἔχων*] I. e. pauper aliquis aut senex, cujusmodi homines praecipue ejusmodi calceis vulgaribus utebantur. V. schol. ad h. l. Pl. 759. *ἐκτυπεῖτο δὲ | ἐμβὰς γερόντων* etc. 847. 941. Vesp. 447. Infra 848. *χλανίδα καὶ κονίποδε | ἔχων*. Lucem huic loco praestabit Isaei locus V. 20. *καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ὀνειδίζει καὶ ἐγκαλεῖ αὐτῷ ὅτι ἐμβάδας καὶ τριβώνια φορεῖ, ὥσπερ ἀδικούμενός τι εἰ ἐμβάδας Κηφισόδοτος φορεῖ, ἀλλ' οὐκ ἀδικῶν ὅτι ἀφελόμενος αὐτὸν τὰ ὄντα πένητα πεποίηκεν*. Quod ad duale *ἐμβάδε* (*παρὰ τὸ ἐμβαίνειν*), cf. Eq. 872. *ζεῦγος πριάμενος ἐμβάδοιν*. Infra 848. *κονίποδε*. Supra 346. *κοθόρνω*. Pac. 241. *σκελοῖν*. Lys. 1172.

παραχώρει] Cede. Cf. Ran. 767. *τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει*. Lys. 1216. *παραχωρεῖν οὐ θέλεις;*

ἐπιτήρει ὅταν —] Cf. 946. *ἀλλ' εἶμι τηρήσουσ' ὅ τι καὶ δράσει ποτέ*.

Schol. *γεροντικόν τι καὶ εὐτελὲς ὑπόδημα*. R.

634. *δευτεριάζειν*] Secundas partes agere. Similiter nos dicimus, to play second fiddle. Figurate.

636. *πατέρας γὰρ ἅπαντας — νομιοῦσιν*] Simillimum reipublicae Platonicae institutum est (vid. V. p. 461.) et re vera fuit Amazonum, de quibus Strabo XI. p. 504. *ἀναβαίνουσι δὲ κἀκεῖνοι (οἱ Γαργαρεῖς) κατὰ ἔθος τι παλαιὸν συνθύσοντές τε καὶ συνεσόμενοι ταῖς γυναιξὶ τεκνοποιίας χάριν ἀφανῶς τε καὶ ἐν σκότει ὁ τυχὼν τῇ τυχούσῃ· ἐγκύμονας δὲ ποιήσαντες ἀποπέμπουσιν. αἱ δ' ὅ τι μὲν ἂν θῆλυ τέκωσι κατέχουσιν αὐταί, τὰ δ' ἄρρενα κομίζουσιν ἐκείνοις ἐκτρέφειν. ᾠκείωται δ' ἕκαστος πρὸς ἕκαστον νομίζων υἱὸν διὰ τὴν ἄγνοιαν*. DIND. Athen. XII. 517 D. *νόμον εἶναί φησι παρὰ τοῖς Τυρρηνοῖς κοινὰς ὑπάρχειν τὰς γυναῖκας· — τρέφειν δὲ τοὺς Τυρρηνοὺς πάντα τὰ γινόμενα παιδία οὐκ εἰδότας ὅτου πατρός ἐστιν ἕκαστον*.

637. *τοῖσι χρόνοισιν*] Propter aetatem, aetatis ratione habita. Anglice, by reason of their age.

638. *εὖ καὶ χρηστῶς*] Fortiter et naviter. De more illo frequenti, ut videtur, Athenis patres suffocandi, quem noster saepius exagitat, vide ad Vesp. 1038. *τοῖς ἠπιάλοις*. Cf. Av. 1352. *ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα*. 1347.

640. *κἀπιχεσοῦνται*] Cf. Lys. 440. Th. 570. Eq. 69. Av. 68. Fr. 207. *ταχὺ δ' εὖ οἶδ' ὅτι | καὶ καταχεσοῦνται.*

Schol. ἀγνὼς ᾖ: ὁ πατήρ. R.

642. *τῶν ἀλλοτρίων*] Sc. *πατέρων*.

ἢν πληγέντος ἀκούσῃ] Sc. *τίς τινος*. Cf. ad Vesp. 554. Et de genitivo cf. ad Ran. 815.

643. *αὐτὸν ἐκεῖνον*] Illum ipsum, sc. suum ipsius parentem. Cf. 328. *νὴ τὸν Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος*. Ran. 552. *ἐκεῖνος αὐτός*. Pl. 83. *ἐκεῖνος αὐτός;* 704. *αὐτὸς δ' ἐκεῖνος;* Aesch. Cho. 202. *αὐτοῦ τ' ἐκείνου* etc. Soph. Tr. 287. *αὐτὸν δ' ἐκεῖνον* etc. Plat. Alc. II. 144 A. *εἰ οὖν παρελθὼν εἴσω καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐκεῖνον ἀγνοήσαις τε καὶ οἰηθείης ἄν ἄλλον εἶναί τινα —;* 144 B. *οὐ γὰρ δήπου τὸν ἐντυχόντα, ἀλλ' αὐτὸν ἐκεῖνον ὃν ἠβούλοντο*. Herod. II. 115. *αὐτὸς ἐλθὼν ἐκεῖνος*. II. 121. *νομίζουσαν αὐτοῦ ἐκείνου τῆς χειρὸς ἀντέχεσθαι*. Xen. An. I. 3. 7. *οἵ τε αὐτοῦ ἐκείνου* (*στρατιῶται*). Isae. IV. 11. *ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου*. VI. 33. *αὐτὸν ἐκεῖνον*. VII. 9. *αὐτὸν δ' ἐκεῖνον* —. IX. 33. *αὐτὸν ἐκεῖνον*. IX. 36. Isae. Fr. I. 11. *αὐτῆς ἐκείνης*. Isocr. p. 387. *πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνον*. 388. *αὐτὸν δ' ἐκεῖνον* etc. Plut. Mar. 43. *κοσμήσαντες ὡς ἐκεῖνον αὐτὸν ἔθαπτον*. Syll. 23. *ἐπ' αὐτὸν ἐκεῖνον ἐβάδιζε*. Trag. incert. ap. Plutarch. *οὐ παῖς Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς εἶ*. De crasi in *μὴ αὐτὸν* cf. 131. Th. 476. *ἵνα μὴ ἄλλην λέγω*. 288.

Schol. λείπει ὁ καί σύνδεσμος. R.

644. Epicurus et Leucolophas *αἰσχροὶ* erant, juxta schol.

Schol. οὗτοι αἰσχροί. R.

645. *πάππαν με καλοῖ*] Cf. Pac. 119. *πάππαν με καλοῦσαι*.

τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκοῦσαι] Ach. 315. *τοῦτο τοὔπος δεινὸν ἤδη*. Vesp. 426.

647. *Ἀρίστυλλος*] Schol: *αἰσχροποιὸς οὗτος*. Cf. ad Plut. 314. Fr. 456. Notatur ut fellator Aristyllus. Sub Aristylli nomine et hic et Pl. 314. Platonem tangi sine idonea causa suspicatur Bergkius Comm. p. 404. ut etiam infra 994 sq.

Schol. Ἀρίστυλλος: αἰσχροποιὸς οὗτος. R.

648. *καλαμίνθης*] Menthae silvestris, herbae foetidae. Ironice dictum. Subest tamen, opinor, allusio ad alteram significationem vocis, sc. stercus. Pl. 313. *μινθώσομέν θ' ὥσπερ τράγου τὴν ῥῖνα, σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς*, etc. Ran. 1075. *καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον*.

Schol. καλαμίνθης: Δυσώδης βοτάνη (*ἡ καλαμίνθη*) *καὶ ὄφεις ἐλαύνει καιομένη.*

649. *Schol. γενέσθαι ἀντὶ τοῦ ἐγενήθη.* R.

650. *οὐχὶ δέος μὴ* —] Xen. Mem. II. 1. 25. *οὐ φόβος μή σε ἀγάγω ἐπὶ τὸ* —. Plat. Apol. p. 28 A. *οὐδὲν δὲ δεινὸν μὴ ἐν ἐμοὶ στῇ*. Rep. p. 465 B. *οὐδὲν δεινὸν μήποτε ἡ ἄλλη πόλις — διχοστατήσῃ.*

δεινὸν μέντἂν ἐπεπόνθη] Cf. Ach. 323. *οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. ΔΙ. δεινὰ τἄρα πείσομαι.* Av. 1692. *εὖ γε μέντἂν διετέθην.*

651. *ἔσθ'*] I. e. *ἔσται.*

652. *δεκάπουν τὸ στοιχεῖον*] Hoc explicat Casaubonus ad Athen. VI. 10. ubi scholiastem emendat, cujus nota sic scribenda: *ἡ τοῦ ἡλίου σκιά, ὅταν ᾖ δέκα ποδῶν. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτε γίνεται ὀψέ. — Τὸ παλαιὸν οἱ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον καὶ οἱ καλούμενοι παρεσημαίνοντο τὴν σκιάν. καὶ οὕτως οἱ μὲν ἀνέμενον τοὺς κληθέντας, οἱ δ' ἀπῄεσαν ἐπὶ τὰς ἑστιάσεις· οὐδέπω τηρήσεως οὔσης ἑτέρας, ἀφ' ἧς οἷόν τε ἦν τεκμήρασθαι εἰς πόσας ὥρας προήκει.* Huc respexisse videtur Pollux VI. 44. *τῇ σκιᾷ δ' ἐτεκμαίροντο τὸν καιρὸν τῆς ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὁδοῦ, ἣν καὶ στοιχεῖον ἐκάλουν. καὶ ἔδει σπεύδειν, εἰ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον εἴη.* BR. Suidas in *δεκάπους σκιά: τὸ παλαιὸν καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον καὶ καλούμενοι παρεσημαίνοντο τὴν σκιάν, καὶ οὕτως οἱ μὲν ἔμενον τοὺς κληθέντας, οἱ δὲ ἀπῄεσαν ἐπὶ τὰς ἑστιάσεις, οὐδ' ὑπὸ τηρήσεως οὔσης αἰτίας, ἐφ' ἧς* (*οὐδέπω τηρήσεως οὔσης ἑτέρας, ἀφ' ἧς* corr. Casaub. ad Athen. VI. 10. *οὐδ' ὑποτηρήσεως οὔσης ἐτείας* — Wordsworth Athens etc. p. 153. ed II. 1837.) *οἷόν τε ἦν τεκμήρασθαι εἰς πόσας ὥρας προήκει.* Similiter fere Pollux VI. 8. et Hesych. in *ἑπτάπους σκιά.* Idem in *Δωδεκάποδος: οὕτως ἔλεγον ἐλλειπτικῶς στοιχείου ἢ σκιᾶς. οὕτω γὰρ συνετίθεντο ἐπὶ δεῖπνον ἥξειν, τοῦ στοιχείου ὄντος δωδεκάποδος.* Apost. V. 92. Cf. Fr. 210. *πόλος τόδ' ἐστί. Β. κᾆτα πόστην ἥλιος τέτραπται;* Fr. 564. *ἑπτάπους γοῦν ἡ σκιά | 'στιν ἡ 'πὶ τὸ δεῖπνον* (*βαδιστέον τ' ἐπὶ δεῖπνον*?)· *ὡς ἤδη καλεῖ μ'* (*πάλαι | καλεῖ μ'*?) — *ὁ χορὸς ὁ φιλοτήσιος.* Eubul. com. III. 261. *ὃν φασί ποτε κληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον πρός φίλου τινὸς* (*ἔς τινός*?) | *εἰπόντος αὐτῷ τοῦ φίλου* (*τῶν φίλων* Pors.), *ὁπηνίκ' ἂν | εἴκοσι ποδῶν μετροῦντι τὸ στοιχεῖον ᾖ, | ἥκειν, ἕωθεν αὐτὸν εὐθὺς ἡλίου | μετρεῖν ἀνέχοντος, μακροτέρας δ' οὔσης ἔτι | πλεῖν ἢ δυοῖν ποδοῖν παρεῖναι τῆς σκιᾶς, | ἔπειτα φάναι* (*φάσκειν*?) *μικρὸν ὀψιαίτερον | δι' ἀσχολίαν ἥκειν παρόνθ' ἅμ' ἡμέρᾳ.* III. 262. *μακροτέρας δ' οὔσης ἔτι | πλεῖν ἢ δυοῖν ποδοῖν τῆς σκιᾶς.* Menand. com. IV. 179. *κληθείς ποτε | εἰς ἑστίασιν δωδεκάποδος* (sc. *ὄντος τοῦ στοιχείου*, vel *οὔσης τῆς σκιᾶς*, fere ut nos dicimus, at twelve) *ὄρθριος | πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε τὴν σκιὰν ἰδὼν | ὡς ὑστερίζων, καὶ παρῆν ἅμ' ἡμέρᾳ.* Lucian. Cron. 17. *λούεσθαι μὲν ὁπόταν τὸ στοιχεῖον ἑξάπουν ᾖ.* Lexiph. 4. *ὁ γνώμων σκιάζει μέσην τὴν πόλον.* Alciphr. III. 4. *ὁ γνώμων οὔπω σκιάζει τὴν ἕκτην.* Scilicet in horologiis *σκιαθηρικοῖς* litterae seu *στοιχεῖα*, quae horas secundum solis decursum indicabant, erant decem primae, *Α. Β. Γ. Δ. Ε. ς. Ζ. Η. Θ. Ι.* Hujusmodi horologium antiquum Orchomeniorum hodieque exstat, ut testatur qui id in ipso illo loco (hodie Screpu dicto) vidit Clarke Travels VII. 211. Unde epigrammatis ab Athenaeo servati vim cernere licet, "*Ἓξ ὧραι μόχθοις ἱκανώταται, αἱ δὲ μετ' αὐτὰς | γράμμασι δεικνύμεναι ΖΗΘΙ λέγουσι βροτοῖς.* De more tempus ex umbrae longitudine definiendi vide Meinek. ad Menandr. Fr. p. 129.

λιπαρῷ χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον] Cf. Pl. 616. *λιπαρὸς χωρεῖν ἐκ βαλανείου.* Eq. 536.

Schol. δεκάπουν: Ἡ τοῦ ἡλίου σκιὰ, ὅταν ᾖ δέκα ποδῶν. θέλει οὖν εἰπεῖν, ὅτε γίνεται τὸ ὀψινόν.

654. ὑπάρξει] Cf. 622.

655. ἓν ἔτι ζητῶ] Cf. Vesp. 818. ἓν ἔτι ποθῶ.

ἤν τις ὄφλῃ — δίκην] Cf. Nub. 34. δίκας ὤφληκα. Av. 1457. ὅπως ἂν ὀφλίσκῃ δίκην. Antiph. com. III. 156. οὐδὲ θυροκοπῶν ὦφλεν δίκην.

656. τῶν κοινῶν] Cf. 825. Dem. Ol. III. p. 38. ἵνα τῶν κοινῶν ἕκαστος τὸ μέρος λαμβάνων etc.

657. ἀλλ' οὐδὲ —] Cf. Lys. 927. ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε.

πρῶτον] I. q. ἀρχήν. Anglice, to begin with.

ἐπιτρίψει] Omnes certe sycophantas, quorum Athenis erat uberrimus proventus, qui ex ea re victum sibi quaerebant, ut ille qui in Pluto introducitur v. 851. BE.

Schol. ὡς πρὸς φιλόδικον τοῦτο ὁ χορός. R.

658. κἀγὼ ταύτην γνώμην ἐθέμην] I. e. ea et mei ipsius sententia seu consilium erat in hoc decreto faciendo, sc. pessumdare sycophantas. Cf. Herod. III. 80. τίθεμαι ὦν γνώμην etc. VII. 82. γνώμην θέμενος μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Theogn. 717. ἀλλὰ χρὴ πάντας γνώμην ταύτην καταθέσθαι (γνώμῃ ταύτῃ ποτιθέσθαι?), | ὡς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν. Plat. Legg. II. 674 A. οὐκ ἂν τιθείμην ταύτην τὴν ψῆφον. Tim. 51 D. ὧδε οὖν τήν γ' ἐμὴν αὐτὸς τίθεμαι ψῆφον. Prot. 380 C. σὺ δὲ τίν' ἂν ψῆφον θεῖο; Lach. 184. τὴν ἐναντίαν — Λάχης Νικίᾳ ἔθετο. Dem. p. 361. τίν' ἂν οὖν οἴεσθε — τοὺς προγόνους ὑμῶν, εἰ λάβοιεν αἴσθησιν, ψῆφον ἢ γνώμην θέσθαι περὶ τῶν αἰτίων τοῦ τούτων ὀλέθρου; Andocid. p. 26, 9. τίνα γνώμην ἔθεντο περὶ ἡμῶν οἱ — σύμμαχοι; Lys. XXIV. 29. τὴν αὐτὴν ψῆφον θέσθε. Lucian. Bis accus. 32. ὁ τὴν ἐναντίαν θέμενος. Xen. Cyr. I. 3. 14. σὺν τῷ νόμῳ δεῖν τὸν δικαστὴν τὴν ψῆφον τίθεσθαι. Herod. VII. 82. τοῦ γνώμην θεμένου μὴ στρατεύεσθαι etc. VIII. 108. τὴν ἐναντίην ταύτῃ γνώμην ἐτίθετο. V. 126. Ἀρισταγόρῃ ἡ πλείστη γνώμη ἦν etc. Soph. Oed. R. 134. πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν. Quod si verum est ταύτῃ γνώμην (aut γνώμῃ), conferas Soph. Phil. 1448. κἀγὼ γνώμῃ ταύτῃ (γνώμην ταύτην Elmsl. ad Heracl. 1053.) τίθεμαι. Herod. I. 120. καὶ αὐτὸς — ταύτῃ πλεῖστος γνώμην (τῇ γνώμῃ al.) εἰμί. VII. 220. ταύτῃ καὶ μᾶλλον τῇ γνώμῃ πλεῖστός εἰμι. Heliodor. II. 29. καὶ ταύτῃ τῇ γνώμῃ τίθεμαι καὶ αὐτός. Lysias XXIV. 26. μηδαμῶς — ταύτῃ θῆσθε τὴν ψῆφον. Plat. Theaet. 202 C. ἀρέσκει οὖν σε καὶ τίθεσαι ταύτῃ —; Legg. 662 E. Xen. An. I. 6. 10. ταύτῃ δὲ τῇ γνώμῃ ἔφη καὶ τοὺς ἄλλους προσθέσθαι. Herod. VI. 109. ἢν γὰρ σὺ γνώμῃ τῇ ἐμῇ προσθῇ, etc. III. 83. προσέθεντο ταύτῃ (τῇ γνώμῃ). II. 120. Proclivis sane mutatio erat ταύτῃ (ταύτηι) in ταύτην, praesertim ob vicinam vocem γνώμην. De locutione τίθεσθαί τινι (sc. τὴν ψῆφον etc.) v. Hemst. ad Thom. M. p. 443. Conferas etiam non inepte Xen. Rep. Athen. III. 10. οἱ δὲ τοῦτο γνώμῃ ποιοῦσιν.

τοῦ γάρ, τάλαν —;] Cf. Pl. 1055. *ΓΡ. ποῖ, τάλαν;* Corripitur posterior, ut in 1005. Sed eadem in *τάλας* longa est, Ach. 163, etc.

Schol. γνώμην ἐθέμην: Οἷον κἀμοὶ τοῦτο δοκεῖ σύμφορον εἶναι τὸ μὴ εἶναι δικαστήρια.

660. *πόθεν οὖν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας —;*] Unde acceptam foenori dedit pecuniam ille qui dedit? Nimirum ex publico furatus est, nam privatim nemo quicquam possidet: atque sic non poterit in jus vocare debitorem. Hoc autem dicit, non fore deinceps foeneratores, ac proinde nec lites de foenore. BE.

661. *κλέπτων — ἐπίδηλος*] Pl. 368. *ἀλλ' ἐστὶν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι* (sc. *τὸ βλέμμα αὐτῷ*). Plat. Phaed. 83 E. *ἔνδηλός τι ἐγένετο ἀχθόμενος.* Euthyd. 294. *δῆλοι γάρ μοί ἐστον ἤδη ὅτι σπουδάζετον.* Lucian. Tim. 17. *δῆλος ὢν ἀπὸ τῆς χρόας* (sc. *ἐρῶν*).

662. *φρασάτω*] Dicat mihi aliquis. Subaudiendum *τις*. V. Heindorf. ad Plat. Gorg. § 26. Vel Praxagoras. Notanda personae mutatio non infrequens, praesertim in sermone concitatiori. Cf. Ran. 1119. Lys. 486. Pl. 375. 932.

663. Cf. 656. *πόθεν ἐκτίσει ταύτην* (sc. *τὴν δίκην*);

τὰς αἰκίας] Sc. *δίκας.* Cf. 656. *πόθεν ἐκτίσει ταύτην* (*τὴν δίκην*). Dem. p. 1262. *εἰσὶ κακηγορίας δίκαι. — πάλιν αἰκίας εἰσίν.* p. 976. *τούτων δ' εἰσὶν ἑκάστου χωρὶς αἱ δίκαι — ἡ μὲν αἰκία* (qu. *αἰκίας* vel *αἰκείας*) *καὶ τὰ τῶν βιαίων πρὸς τοὺς τετταράκοντα, αἱ δὲ τῆς ὕβρεως πρὸς τοὺς θεσμοθέτας* etc. p. 1256. *ἔλαχον αὐτῷ τὴν δίκην τῆς* (om.?) *αἰκίας ταυτηνί.* Lysias Fr. 27. *τὴν μὲν αἰκίαν* (*αἰκίας*?) *χρημάτων ἔστι μόνον τιμῆσαι* etc. Plat. Rep. IV. 447 E. V. 462 E. Legg. I. 567 E. IX. 658 C. 663 A. De *αἰκίας δίκῃ* v. Harp. in h. v. Poll. VIII. 6. Lysiam *ἐν τῷ πρὸς Ἱπποκράτην αἰκίας* (sc. *λόγῳ*) laudat. Demosthenis exstat *ὁ κατὰ Κόνωνος αἰκίας λόγος.* Bekk. Anecd. p. 355, 23. *αἰκία, ὕβρις ἔμπληγος. διαφέρει δὲ ὕβρεως, ὅτι αἰκία μὲν ἡ διὰ πληγῶν, ὕβρις δὲ καὶ ἄνευ πληγῶν μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπιβουλῆς.* Cf. ad Av. 1671. p. 360. Anglice, an assault. Similiter Dem. p. 528. *τὴν ἐξούλης* (*ἐξούλην* plures), sc. *δίκην.* p. 736. *εἰ δέ τις ἰδίαν δίκην κλοπῆς ἁλοίη.*

Schol. τῆς αἰκίας: τῆς ὕβρεως. R.

665. *ἀπὸ τῆς μάζης*] In Lacedaemone, ubi communiter vescebantur cives, quem morem Praxagora Athenis etiam vult introducere, mos fuit ita mulctare. Nicocles apud Athenaeum III. p. 141. *διακούσας δὲ πάντων ὁ ἔφορος ἤτοι ἀπέλυσεν ἢ κατεδίκασεν· ὁ δὲ νικήσας ἐζημίωσεν ἐλαφρῶς ἤτοι κάμμασιν ἢ καμματίσι.* Sunt autem ista liba quaedam aut placentae. BE.

665. *σιτεῖται*] Sc. *τις.* Cf. 669. 684. Vesp. 554.

Schol. ἀπὸ τῆς μάζης: Ἀπὸ τῆς τροφῆς, φησίν, ἧς λαμβάνει ἀπὸ τοῦ δημοσίου, δίδωσι τὴν ζημίαν.

666. *φαύλως οὕτως*] Sic facile. Cf. ad Vesp. 461. *ῥᾳδίως οὕτως.* Ach. 214. *οὐκ ἂν — ὧδε φαύλως — ἀπεπλίξατο.*

667. *Schol. οὐδ' αὖ: ἐρωτηματικῶς. μετὸν: μέτεστι.* R.

668. *ἀποδύσουσ'*] Spoliabunt, sc. vestibus. Cf. 670. Av. 712.

τῶν νυκτῶν] Noctu, nocte. (Cf. ad Nub. 1.) Cf. Av. 492. *οἱ δὲ βαδίζουσ' ἀποδύσοντες* (*ὑποδησάμενοι* libri) *νύκτωρ*. 1490. *εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρῳ τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ | γυμνὸς ἦν* (*ἂν*?) *πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ πάντα* (*'γένετο*?) *τἀπιδέξια*. Dem. p. 1342. *τοὺς δ' ἔνδον μένοντας τῆς νυκτὸς μηδὲν παθεῖν* (*ἔστι*). Diogen. VII. 35. *Οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα*. (Aeschyli aut Sophoclis versus.) Hesiod. Op. 365. *οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφι*. Hor. Epist. I. 2. 32. Ut jugulent homines surgunt de nocte latrones.

οὐκ, ἢν οἴκοι γε —] Eadem particulae collocatio est Eur. Her. 966. *οὐχ ὅντιν' ἂν γε ζῶνθ' ἕλωσιν ἐν μάχῃ*. At Hec. 399. *οὐκ, ἤν γε πείθῃ* —. Dem. p. 1340. *οὐκ, ἄν γε σωφρονῇς*.

669. *οὐδ' ἢν γε θύραζ'*] Sc. *καθεύδῃς ἰών*. Anglice, nor indeed if you sleep out.

670. *ἢν δ' γ' ἀποδύῃ*] Sc. *τις*. Cf. Xen. Anab. IV. 5. 13. *τῶν δὲ ποδῶν* (*ἐπικούρημα ἦν*) — *εἰ τὴν νύκτα ὑπολύοιτο* (sc. *τις*). et ad Vesp. 554.

αὐτὸς δώσει] Ipse dabit ultro, sc. *ὁ ἀποδυόμενος*.

τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα μάχεσθαι;] Anglice, for what concern of his is it to fight? Cf. 462. *οὐδὲ στένειν τὸν* (*πρὸς*?) *ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἀρά μοι;*

Schol. αὐτὸς δώσει: Ὁ ἀποδυόμενος ἑκών, ἐξὸν αὐτῷ βέλτιον λαβεῖν.

671. *ἕτερον*] Sc. *ἱμάτιον*.

672. *οὐδὲ κυβεύσουσ' ἄρ'* —;] Cf. 462. *οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἀρά μοι;* Thesm. 8. *οὐδ' ἄρ' ὁρᾶν δεῖ μ';* Nub. 1252. *οὐκ ἄρ'* (*ἆρ'*?) *ἀποδώσεις;* et ad Av. 91. Soph. Aj. 1238. Phil. 106. 114.

ποιήσῃ] Sc. *τις*. Cf. 611. 618.

Schol. ἕνεκα τίνος. καὶ οἱ κυβευταὶ γὰρ δίκην παρεῖχον. R.

673. *Schol. τὴν καθ' ἑκάστην τροφήν.* R.

674. *ξυρρήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα*] Ita Ter. Andr. V. 7. 10. Atque hanc in horto maceriam jube dirui | Quantum potest; hac transfer; unam fac domum. et mox, Fratri aedes fient perviae. (Faber.)

675. *εἰς ἀλλήλων*] Cf. Th. 795. *ἐν ἀλλοτρίων*.

676. *ἀνδρῶνας*] Virorum coenacula. Respicere hic videtur comicus ad *φιδίτια* Lacedaemoniorum, quae *συσσίτια* minus laudat Aristoteles Pol. II. 9.

677. Cf. Pac. 1240. *τί δ' ἆρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι;*

βῆμα] Sc. fori judiciarii. Schol: *ὁ λίθος ἐν τῷ δικαστηρίῳ*. Cf. Pl. 382. *Schol. βῆμα: ὁ λίθος ἐν τῷ δικαστηρίῳ.* R.

678. *ῥαψῳδεῖν ἔσται* —] Cf. Pac. 1248. *καὐτό σοι γενήσεται | τὰ σῦκ' — ἱστάναι*.

ῥαψῳδεῖν — τοῖς παιδαρίοισιν] Cf. Pac. 1265—1267. Similiter Spartanorum pueri carmina ediscebant in laudem deorum et heroum, ut auctor est Plutarchus in vita Lycurgi.

679. *κεἴ τις δειλὸς γεγένηται*] Repetendum *ῥαψῳδεῖν*.

680. *δειπνῶσ'*] Sc. *οἱ δειλοί.*

681. *κληρωτήρια*] Urnas intellige in quibus sortiebantur judices in quo foro judicarent. Commemorantur *κληρωτήρια* forensia etiam ab Eubulo apud Athen. p. 640. et Polluce X. 61. *Κληρωτήριον: εἰ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου ἔοικεν εἰρῆσθαι τοὔνομα ἐν τῷ Γήρᾳ Ἀριστοφάνους, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἂν ἐναρμόσειεν* (Fr. 194). Dem. p. 1144. *κληρουμένων τῶν δικαστηρίων.* "Apud alium neminem e veteribus Atticis hoc vocabulum legere memini; sed a Polluce X. 61. affertur ex Aristophanis *Γήρᾳ*: quanquam ambigit Pollux num sitellam ibi significet an locum illum ubi sortiri solerent. De loco etiam Phrynichus accepisse videtur in Bekkeri Anecd. p. 47, 15. *κληρωτήρια: ἔνθα κληροῦνται οἱ δικασταί.* Alio loco (IX. 44.) Pollux ipse *κληρωτήριον* explicat locum *ἵνα οἱ κληρωταὶ* (sortitores) *συνεκάθιζον.* Sed loquitur ibi in universum de urbium aedificiis, non de Athenis solum, quamobrem incertissimum mihi videtur num locus aliquis hoc nomine Athenis fuerit." (SCHOEMANN. de sortit. judicum p. 27.)

ποῖ τρέψεις] Cf. Nub. 858. *τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροφας;* Vesp. 665. *καὶ ποῖ τρέπεται — τὰ χρήματα τἄλλα;* Anaxandr. com. III. 194. *τὸν ἐμὸν μόναυλον ποῖ τέτροφας;*

Schol. κληρωτήρια: Τὰς κληρωτὰς ἀρχάς.

682. *στήσασα*] Sc. *αὐτά.*

παρ' Ἁρμοδίῳ] Prope statuam Harmodii. Cf. Lys. 633. *ἀγοράσω — ἑξῆς Ἀριστογείτονι* (-ονος?). 634. *ὧδέ θ' ἑστήξω παρ' αὐτόν.* Eq. 536. *θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσῳ* (ad Dionysi statuam).

683. *ἀπίῃ χαίρων*] Eadem verba Eq. 548.

ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ] Schol: *δέον εἰπεῖν δικάζει εἶπε δειπνεῖ.* Sic in Pluto 972. *ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;* BE. Cf. ad Pl. 277. *ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὶ γράμμα σου δικάζειν*, etc. 1167. De *γράμματι δικαστικῷ* v. ad Pl. 277. Lucian. Herm. 40 f.

Schol. γράμματι δειπνεῖ: Δέον εἰπεῖν δικάζειν, εἶπε δειπνεῖν.

684. *κηρύξει*] Sc. *ὁ κῆρυξ.* Cf. Eur. Phoen. 1224. *κελεύσας σῖγα κηρῦξαι στρατῷ.* Isae. IX. 26. *ἀναγνώσεται* (sc. *ὁ γραμματεύς*). Cratin. ap. schol. Vesp. 1231. *Κλειταγόρας ᾄδειν, ὅταν Ἁρμοδίου μέλος αὐλῇ* (*ὁ αὐλητής*). Ach. 11. *ὁ δ' ἀνεῖπεν* (sc. *ὁ κῆρυξ*). Lucian. Zeux. 9. *ἐπειδὰν δὲ σημήνῃ* (sc. *ὁ σαλπιγκτής*).

τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ'] I. e. sectionem illam Heliastarum quae hanc literam eaque designatum tribunal sortita erat. In decem enim sectiones distributi fuisse videntur 6000 dicastae, quarum singulae ex 600 constabant. Hae autem sortiebantur in qua litera, i. e. in quo tribunali, judicaturae essent. Tribunalia enim decem primis literis (*Α. Β. Γ.* etc.) distincta fuisse videntur. Tot autem sortes erant singulis diebus quot tribunalia causas dijudicandas habebant. Eveniebat ergo nonnunquam ut sectiones nonnullae neque operam darent neque mercedem haberent. V. Mitchell Wasps p. 183—184.

685. *τὴν βασίλειον*] I. e. *τὴν τοῦ βασιλέως ἄρχοντος*. Quia incipit a litera *β*. Erat autem in Ceramico. V. Paus. I. 3. *ἔνθα καθίζει βασιλεὺς ἐνιαυσίαν ἄρχων ἀρχὴν καλουμένην βασιλείαν* (*βασίλειον*?). [Aesch.] Ep. IV. p. 669. *πρὸ τῆς βασιλείου στοᾶς*. V. Hesych. et Harp. s. v. *Βασίλειος στοά*. Cf. Dem. p. 776. *τὸ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν, ὅταν ἐν τῇ βασιλείῳ στοᾷ καθεζομένη περισχοινίσηται* etc. Plat. Theaet. 210 D. *εἰς τὴν τοῦ βασιλέως στοάν*. Euth. 2 A. Theag. 121 A.

τὸ δὲ θῆτ' —] Concise dictum pro *τοὺς δὲ ἐκ τοῦ θῆτα*. Jovis Eleutherii *στοὰν* respici putat Wordsworth (Athens etc. p. 170.) quae prope *βασίλειον στοὰν* sita erat, coll. Harp. l. l. *Δύο στοαὶ ἦσαν παρ' ἀλλήλας, ἡ τοῦ Ἐλευθερίου Διὸς καὶ ἡ βασίλειος*. Addit "This was parallel to the Stoa Basileios in site, as *θῆτα* is to *βῆτα* in sound." Cf. Schoemann. de sort. jud. p. 45. Theseum intelligit scholiasta. Respicitur fortasse ad Thracum porticum. Harpocr: *ὅτι δὲ τῶν Θρᾳκῶν στοά τις ἐλέγετο δεδήλωκε καὶ Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα*.

τὴν παρὰ ταύτην] Cujus nomen haud dubie incipiebat litera *θ*.

Schol. *βασίλειον: ἐπεὶ τὸ βασίλειον ἀπὸ τοῦ β ἄρχεται*. R.

ἐς τὴν παρὰ ταύτην: Τοὺς θῆτας, τοὺς μισθωτοὺς εἰς τὸ Θησεῖον· ἐπεὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ θῆτα ἄρχεται.

686. *τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάππ'*] Decem ergo erant tribunalia, id quod testantur scholiastae ad Pl. 277.

τὴν στοιὰν — τὴν ἀλφιτόπωλιν] Porticus nimirum olim Athenis fuit *ἀλφιτόπωλις* dicta, quod farinae illic venderentur. Hesychius: *Ἀλφίτων στοά, ἐν Ἀθήναις, ἐν ᾗ τὰ ἄλφιτα ἐπωλεῖτο*. Hujus porticus etiam meminit schol. ad Acharn. 547. et Eust. ad Iliad. *Λ*. p. 868, 37. KUST. *Στοᾶς* hujus, quae a Pericle constructa est, mentio fit Ach. 548. *στοᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρουμένων*. In Piraeo sita erat. *Στοὰ μυρόπωλις* memoratur apud Megalopolitas Arcadiae Pausan. VIII. 30.

687. *κάπτωσιν*] Vorent. Ludit in paronomasia, quia praecessit *κάππα*.

ὅτῳ — μὴ 'ξελκυσθῇ] Sic *ὅτῳ μετῇ πάτρας* Ran. 1163. Cf. etiam Eur. El. 928. *κἀκείνους στυγῶ | τοὺς παῖδας, ὅστις* etc. Soph. Aj. 759 f. Soph. Fr. 721. *ὅτῳ δ' ἔρωτος δῆγμα παιδικοῦ προσῇ*.

τὸ γράμμα] Nunc sors est signum habens literam aliquam, qua unum ex dicasteriis erat insignitum: ad quae dicasteria alluditur. BE.

Schol. *τὸ κάπτωσιν ἀπὸ τοῦ κ. διὸ ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ κ ἔφη*.

690. Cf. Lys. 1190. *χρυσίων, ὅσ' ἔστι μοι, | οὐ φθόνος ἔνεστί* (*ἔτ' ἔστι*?) *μοι πᾶσι παρέχειν φέρειν | τοῖς παισὶν*, etc.

691. *στεφάνῳ — δᾷδα*] Coronas scilicet et faces gestabant qui comissatum ibant. Cf. Pl. 1041. *στεφάνους γέ τοι καὶ δᾷδ' ἔχων πορεύεται*. Antiph. com. III. 114. *δᾷδα καὶ στεφάνους λαβόντες*. Eur. Alc. 353. *παύσω δὲ κώμους ξυμποτῶν θ' ὁμιλίας, | στεφάνους τε*.

Schol. *σὺν αὐτῷ τῷ στεφάνῳ*. R.

693. *Schol*. *διόδους: Τὰς ὁδούς. ἀπὸ τοῦ διοδεύειν*.

694. *τοῖς ἀπὸ δείπνου*] Cf. Aelian. H. A. XIII. 19. *ἀπὸ δείπνου γενόμενοι*. Theophr. Char. 24. *ἀπὸ δείπνου ἐντεύξεσθαι φάσκων*. Arist. Probl. § 5. p. 870. *διὰ τί τοῖς ἐκ τῶν γυμνασίων — οὐχ εὐθὺς προσφέρουσι*

τροφήν. Arrian. Epict. III. 19. ἂν μὴ εὕρωμεν φαγεῖν ἐκ βαλανείου (sc. ἐλθόντες). Dion. Cass. Excerpt. p. 694. τὸν γυμνικὸν ἀγῶνα ἀπ' ἀρίστου θεωρῶν.

Schol. συναντῶσαι. R.

695. δεῦρο παρ' ἡμᾶς] Ad Sirenas Odysseae respici hic putat Faber.

697. ἑτέρα φήσει τις] Cf. Lys. 524. οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ. "μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔσθ'", ἕτερός τις (sc. ἔλεγε).

698. ἄνωθ' ἐξ ὑπερῴου] Cf. Lucian. VI. 184. ἐμὲ δὲ — κομίζουσιν ἄνω τῇ κλίμακι ἐς οἴκημα ὑπερῷον. Eq. 1001. De ἄνωθε v. Dobr. Adv. II. 29.

699. λευκήν] Cf. Ran. 1091. Th. 192. Nub. 1012.

700. πρότερον — αὐτῆς] Duriuscule dictum pro πρότερον ἢ παρ' αὐτῇ notat Faber.

702. τοῖς εὐπρεπέσιν — καὶ μειρακίοις] Ne καὶ τοῖς μειρακίοις requires, cf. Av. 590. οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες.

Schol. οἱ ἀμορφότεροι. R.

704. ἐλθών] Quum illuc veneris, sc. ad puellae formosae aedes.

705—709. Cf. Ach. 1145—1149, qui simillimus est locus.

705. σιμοῖς] Cf. Theocr. III. 8. ἢ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι etc. Plut. de adul. p. 56 D. ὥς που καὶ Πλάτων (Rep. 474 D) φησὶ τὸν ἐραστὴν κόλακα τῶν ἐρωμένων ὄντα τὸν μὲν σιμὸν καλεῖν ἐπίχαριν, τὸν δὲ γρυπὸν βασιλικὸν, μέλανας δὲ ἀνδρικοὺς, λευκοὺς δὲ θεῶν παῖδας.

Schol. ἀντὶ τοῦ τοῖς ἀμόρφοις. R.

707. θρῖα] Cf. ad Ach. 158.

708. διφόρου συκῆς] Palmerius dicit intelligi τὸ πέος propter geminos testiculos ab radicibus ejus pendentes, et alludi ad ficus quae dicantur διφόροι, quia combinatos fructus ferant. Quae expositio, etsi non nimis apta videatur, tamen potest utcunque confirmari ex isto comici in Pace 1348. τοῦ μὲν μέγα καὶ παχὺ, τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον. nam ibi intelliguntur partes genitales. BE. Latine biferae ficus. Antiphanes Athen. 77 D. ἔστιν παρ' αὐτὴν τὴν διφόρον συκῆν κάτω. Pollux VII. 152. σῦκα δὲ τῶν διφόρων ἐν Κραπατάλοις Φερεκράτης. Διφορεῖν fructum geminum ferre de arboribus apud Theophrastum. Similiter δίγονος περιστερὰ (i. e. quae duos foetus educat) apud Hesych. V. Palmer. Exerc. p. 6 sq. qui confert διθάλασσος, διπόταμος, δίιαμβος, δίθυρος, δικέφαλος, δίοζος. διτόκος. Affert hunc locum Athenaeus III. p. 77 D.

Schol. διφόρου συκῆς: Ἡ παρὰ τὴν δίκην τὸ διφόρου, ἢ ὅτι καὶ δίφοροί εἰσι. τοῦτο δὲ ἵνα κνησμὸν αὐτοῖς τὸ φύλλον ἐμποιῇ.

710. σφῷν] Blepyro et Choro. Vide vv. 569. 570.

711. Cf. Ran. 656. βαδιστέον τἄρ' ἐστὶν ἐπὶ τονδὶ πάλιν.

713. κηρύκαιναν] Praeconissam Latine dicas. Non mirum si in rebus novis vocibus etiam novis et inauditis utatur. Similiter Σκύθαινα Lys. 184. Formatum ut λέαινα, λύκαινα, ὕαινα, μύραινα, μαγείραινα, ἰχθυοπώλαινα, Σκύθαινα.

Schol. δυναμένην μεγάλα βοῆσαι. ὡς κήρυκα. R.

714. *Schol.* ᾑρημένην: κεχειροτονημένην. R.

718. *τὰς πόρνας καταπαῦσαι*] Cf. Eq. 877. *ὅστις | ἔπαυσα τοὺς βινουμένους*. Herod. VI. 43. *τοὺς τυράννους τῶν Ἰώνων καταπαύσας*. Anglice, to put down.

719. *ἵνα τί;*] Sc. *γένηται*. Cf. Andoc. III. p. 26. *ἵνα ἡμῖν τί γένηται;* Plat. Apol. 26 D. *ἵνα τί ταῦτα λέγεις;* S. Matth. Ev. IX. 4. *ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ —;* Martial. III. 60. ut quid enim, Baetice, *σαπροφαγεῖς;* *Ἱνατὶ* et *διατὶ* per hyphen scribunt Arcadius p. 184. et Grammaticus Hermanni p. 460.

720. *αὗται*] Hae quae praesentes sunt chori mulieres et totius urbis mulieres repraesentant. DIND.

τὰς ἀκμάς] Florem. Cf. Thuc. VIII. 46. *τὴν ἀκμὴν τοῦ ναυτικοῦ αὐτῶν ἀφείλετο*. Xen. Lac. I. 6. *ἔταξεν ἐν ἀκμαῖς τῶν σωμάτων τοὺς γάμους ποιεῖσθαι*. Soph. Oed. R. 741. *τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων;*

723. Cf. Th. 205. *δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερήσια | κλέπτειν ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύπριν*. Eur. El. 365. *ὃς συνεκκλέπτει γάμους | τοὺς σούς*.

724. Cf. Th. 537. *ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοῖρον*. Av. 806. *σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ*.

κατωνάκην] Cf. Lys. 1154. 1158. Moerin s. v. *κατωνάκη*. Theopompus ap. Athen. VI. 264. tradit *παρὰ Σικυωνίοις Κατωνακοφόρους καλεῖσθαι δούλους τινάς*.

Schol. *κατωνάκη*: (*Ἱμάτιόν ἐστιν ἐκ τῶν κάτω μερῶν νάκος, τουτέστι διφθέραν, περιερραμμένον. ἐνθαῦτα δὲ*) *δουλικὸς καὶ ἀνελεύθερος χιτών*.

726. *ἀποβλέπωμαι*] Lucian. Rhet. praec. 1. *θαυμάζεσθαι πρὸς ἁπάντων καὶ ἀποβλέπεσθαι*. Theophr. Char. 2. *ἐνθυμῇ ὡς ἀποβλέπουσιν εἰς σὲ οἱ ἄνθρωποι;* et mox *εἰς ἐκεῖνον ἀποβλέπων*. Xen. Mem. IV. 2. 2. *τοσοῦτον διήνεγκε τῶν πολιτῶν ὥστε πρὸς ἐκεῖνον ἀποβλέπειν τὴν πόλιν*. Dem. p. 426. *ἀπέβλεπον, ἐζήλουν, ἐτίμων*. Artemidor. Onir. I. 79. *πάντως γὰρ ἀπόβλεπτον χρὴ εἶναι τὸν χρυσοφοροῦντα*. Eur. Hec. 355. *παρθένοις ἀπόβλεπτος μέτα*. Menand. com. IV. 189. *ἵν' ἀποβλέπωσι πάντες εἰς τὸ Κρωβύλης | πρόσωπον*. Plut. v. Dem. *ταχὺ δόξαν ἔσχε καὶ περίβλεπτος ὑπὸ τῶν λόγων ἤρθη*.

727. *τῆς στρατηγοῦ*] Ut *ἡ ῥήτωρ*, *ἡ γραμματεύς*, et similia.

728. Construe *ἐγὼ δέ γε, ἵν' εἰς ἀγορὰν τα σκεύη φέρω, προχειριοῦμαι* etc.

729. *προχειριοῦμαι*] Cf. v. *μεταχειρίζεσθαι*, Eq. 344.

Schol. *προχειριοῦμαι*: *Εὐτρεπίσω*. — *κἀξετάσω*: *ἀναζητήσω, ἐρευνήσω*. R.

730. Supellectilem suam foras effert quidam, eamque ordine disponit ante aedes. Alloquitur autem singula vasa, ut in comoedia, tanquam sint homines; assignatque singulis locum et officia qualia in pompis et sacrificiis esse solebant quarundam personarum. Nam istud omnino tenendum, haec ad imitationem pompae fieri. Hinc infra 756. quidam ista videns dicit, *οὔτι μὴ | Ἱέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴ πέμπεται;* BE.

κιναχύρα] Cribri genus, *παρὰ τὸ κινεῖν ἄχυρα*.

καλὴ καλῶς] Pac. 1330. *χὤπως μετ' ἐμοῦ | καλὴ καλῶς κατακείσει.* Plaut. Asin. 3, 3, I sane bella belle. Curcul. 4, 2, Sequere istum bella belle. BR. Cf. ad Ach. 253. Pac. 1330.

Schol. *κιναχύρα*: *Ὄνομα δούλης.*

731. *Schol.* *τῶν χρημάτων*: *ἀντὶ τοῦ καλλίστην* (*καλλίστη*?) *πάντων τῶν χρημάτων μου.* R.

732. *ἐντετριμμένη*] Cerussata, i. e. farina conspersa. Cf. 904. Lys. 149. Hermipp. ap. schol. ad Av. 1551. *ὥσπερ αἱ κανηφόροι | λευκοῖσιν ἀλφίτοισιν ἐντετριμμένοις* (-*ος*?). | *ἐγὼ δ' ἐνέκαψα λανθάνων τὴν διφροφόρον.* Com. inc. ap. Clem. Alex. Paed. III. p. 253 B. *ψιμυθίῳ πίθηκος ἐντετριμμένος.*

Schol. *ἐντετριμμένη*: *Ἀντὶ τοῦ σμηχθεῖσα, ἢ εἰδυῖα. στρέψασα δὲ κλέψασα. — κανηφορῇς*: *τὰ κανίσκια ἔχουσα.* R.

733. *κάτω — στρέψασ'*] Saccos farinae effudisse dicitur *κιναχύρα* tanquam persona. Soph. Ant. 717. *κάτω | στρέψας* (sc. *τὴν ναῦν*). Eur. Herc. 1307. *ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον — ἄνω κάτω στρέψασα.* Aesch. Fr. 309. *δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.* Stratt. com. II. 776. *δείνῳ περὶ κάτω τετραμμένῳ.* Ceterum connecte *πολλοὺς — δή*, very many. Non enim conferri debet Soph. Oed. R. 968. *ὁ δὲ θανὼν | κεύθει κάτω δὴ γῆς.* Ubi parum dubito quin legendum sit — *κάτω κέκευθε γῆς.*

Schol. *κλέψασα.* R.

734. *διφροφόρος*] Scholia ad Av. 1550. *ταῖς γὰρ κανηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἀκολουθεῖ τις ἔχουσα.* BE. Ridicule ollam (*χύτραν*) jubet *διφροφορεῖν τῇ κανηφόρῳ*, i. e. sequi cribrum, sive post illud collocari. V. schol. ad Av. 1552. BOTH. Scilicet mos erat in pompis Panathenaicis ut post *τὴν κανηφόρον* proxime incederet *ἡ διφροφόρος*. Vide Av. 1550—1552.

Schol. *διφροφόρος*: *Ἡ τὸ σελλίον* (*ἢ τὸ καθιστήριον*) *βαστάζουσα.*

ἡ χύτρα δεῦρ' ἔξιθι: *Ὡς ἐν κωμῳδίᾳ καὶ τὴν χύτραν ἔξω καλεῖ χάριν γέλωτος.*

736. *Λυσικράτης*] Lysicrates hic a comico ut mollis ridetur. Solebant enim olim homines effoeminati et mulierculrum amori plus nimio dediti, ingravescente jam aetate, capitis nivem pharmaco quodam sive pigmento celare, capillosque nigro colore inficere, ut juniores viderentur: qua de re passim exstant apud scriptores veteres testimonia. Unum tantum hic adducam locum ex Sereno Sammonico de Medicina p. 2. ed. Amstel. qui apprime huc facit: Quos pudet aetatis longae, quos sancta senectus | Offendit, cupiunt properos abscondere canos, | Et nigrum crinem fuco simulare doloso. Et paulo post: Praeterea niveum poterit depellere crinem | Resina ex facili cera viscoque coacta. KUST. Apost. X. 97. *Λυσικράτης ἕτερος*: *ἐπὶ τῶν μελανοτρίχων. οὗτος γὰρ φαρμάκῳ τινὶ ἐμέλαινε τὰς ἑαυτοῦ τρίχας, σιμὸς ὢν καὶ μέλας καὶ αἰσχρὸς* (630) *καὶ κλέπτης.* Alciphr. Fr. 5. *τρίχες — ξανθίζουσαι ἀφαρμάκευτα.* Unde comam colore flavo arte tinxisse veteres constat. De Lysicrate cf. 630.

μελαίνεται] Capillos nigros tingit. Moeris: *Μελαίνεσθαι Ἀττικῶς· βάπτεσθαι Ἑλληνικῶς.* Nicolaus Stob. Flor. p. 87. ed. Gr. *ἀπὸ τῶν ἐτῶν κλέπτει τις ἢ καὶ βάπτεται | θέλων καλὸς εἶναι.*

Schol. μελαίνεται: *Ὡς τοῦ Λυσιστράτου φαρμάκῳ μελαίνοντος αὐτοῦ τὰς πολιάς.*

737. *ἴστω*] Anglice, place yourself. Pro *ἵστασο*, ut *πρίω* pro *πρίασο*. Cratin. ap. schol. Soph. Oed. C. 477. *ἄγε δὴ πρὸς ἕω πρῶτον ἁπάντων ἴστω* —. Sic etiam *ἐπίστω* Soph. Oed. R. 656, sed *ἐπίστασο* ibid. 848. Ceterum verba *ἵστω παρ' αὐτὰν* utrum ad *τὴν χύτραν* an ad *τὴν κομμώτριαν* dicantur dubitari potest. Ad priorem, opinor.

δεῦρ' ἴθ', ἡ κομμώτρια] Cf. 734. 739. Eq. 1389. *δεῦρ' ἴθ', αἱ Σπονδαὶ ταχύ.*

κομμώτρια] I. q. *καλλωπίστρια*. Ollam aliquam pigmentariam dicit. In mundo muliebri recensetur *κομμώτριον* Fr. 309, 8. Confer etiam vv. *κομμωτικὴ*, *κόμμωμα*.

Schol. κομμώτρια: (*Ἐμπλέκτρια, ἡ κοσμοῦσα τὰς γυναῖκας.*) — *ἣν καλοῦμεν νῦν κουρίδα.* R.

738. De hydriaphoris v. Meurs. Panathen. cap. 21. BR.

739. *ἡ κιθαρῳδός*] Schol: *ἡ ἀλετρίς.* Imo ipsa mola dicitur. Cf. Nub. 1357. *ὁ δ' εὐθέως ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν | ᾄδειν τε πίνονθ' ὡσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν.* In quo loco qui ad citharam canit assimilatur mulieri inter molendum canenti, sc. ad molae strepitum. Non absurde conferas Ran. 1316. *κερκίδος ἀοιδοῦ.* Pherecrat. Athen. p. 263. *εἶτα πρὸς τούτοισιν ἦλουν ὄρθριαι τὰ σιτία, | ὥστε τὴν κώμην ὑπηχεῖν θιγγανουσῶν τὰς μύλας.* Nicostrat. ap. Stob. Flor. LXX. 12. *χρηστόν γε μὴν καὶ ἀράξαι ποτὲ μύλην καὶ ἐπαφήσεις* (*ἐπαφῆσαι?*) *αὐτῆς διδοῦσαν ὥσπερ ἐπὶ λύρας.* Qui loci ambo vitio laborant. Hoc loco mola *κιθαρῳδὸς* dicitur. Alii minus recte gallum gallinaceum intelligunt. Perperam Brunckius, "Gallinaceum intelligit, qui *ὄρθριος ᾄδων* dormientes e somno excitat. Hunc v. 30. praeconis nomine designat mulier. Hic citharoedus est: unde intelligendus jocus in *ὄρθριον νόμον*, quo adluditur ad musicum modum, qui *ὄρθιος* appellatur." Cf. Av. 489.

Schol. κιθαρῳδός: *Ἡ ἀλετρίς.*

740. Quia summo mane ibant in concionem. Hinc illa hyperbole in Vespis v. 100. *τὸν ἀλεκτρυόνα δ', ὃς ἦδ' ἐφ' ἑσπέρας, ἔφη, | ὡς ὄψ' ἐγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον | παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.* Etiam ista concio a qua nomen habet haec Comoedia fuit *πρὸς ὄρθρον*, ut loquitur supra v. 20. BE.

Schol. ἀναστήσασα: *ἀλήθουσα.* R.

741. *ἀωρὶ νύκτωρ*] Cf. Antiphont. p. 115. *οὐ γὰρ ἀωρὶ τῶν νυκτῶν* (at an unseasonable hour of the night) *οὐδ' ἐν ἐρημίᾳ ἐλοιδοροῦντο.* p. 117. *ἔστι δὲ — εἰκὸς ἀωρὶ τῶν νυκτῶν πλανώμενον ἐπὶ τοῖς ἱματίοις διαφθαρῆναι.* p. 119. *ἀωρὶ τῆς νυκτός.* Theocrit. XI. 40. *νυκτὸς ἀωρί.* XXIV. 38. Procop. Hist. arc. p. 39 a. *ἀωρὶ νύκτωρ.* Heraclid. com. ap. Athen. 533 E. *ἀλεκτρυόνα — ἀωρὶ κοκκύζοντα — κατέκοψεν.* Lucian. Bis

accus. 1. τοῖς ἀωρὶ τῶν δείπνων ἐπανιοῦσιν. Lucian. Dem. enc. 1. ἀωρὶ — τῶν νυκτῶν ἐξαναστάς. Aesch. Cho. 34. ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα. Bekk. Anecd. p. 476, 10. Ἀωρὶ, ἀωρία: τὸ παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν καὶ τὴν ὥραν. V. Blomf. Gl. Prom. 216.

διὰ τὸν ὄρθριον νόμον] Sic supra 603. κἀκτήσατο γὰρ διὰ τοῦτο.

τὸν ὄρθριον νόμον] Primo enim mane molebant servae (v. ad 739). Allusio autem est ad τὸν ὄρθιον νόμον, qui citharoedorum erat (cf. 489. ἡ κιθαρῳδός), ut docet schol: οὕτω καλούμενος νόμος κιθαρῳδικὸς ὁ ὄρθριος (l. ὄρθιος). et schol. Ran. 1315. ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων: Τιμαχίδας γράφει ὡς τῷ ὀρθίῳ νόμῳ κεχρημένου τοῦ Αἰσχύλου καὶ ἀνατεταμένῳ (ita enim scribendum. V. Wieseler Adv. p. 57). Cf. Av. 489. ὁπόταν νόμον (μόνον libri) ὄρθριον ᾄσῃ.

Schol. ἀωρὶ νύκτωρ: ὄρθρου. R. τὸν ὄρθριον νόμον: Οὕτω καλούμενος νόμος κιθαρῳδικὸς ὁ ὄρθριος.

742. Cf. Ach. 242. προΐτω 'ς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἡ κανηφόρος.

τὴν σκάφην] Alveolum. Cf. ad Eq. 1315. Alex. com. III. 465. οὐ σκάφην, οὐ τήγανον. Timocl. com. III. 612. σκάφην θερμῶν ἐπνιτῶν. Philem. com. IV. 7. ὁρῶ μαγείρου καὶ κύβηλιν καὶ σκάφην. Similiter Ach. 242. προΐτω 'ς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἡ κανηφόρος· | ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν στησάτω. Harpocratio in Μετοίκιον: ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ σκαφέας τοὺς μετοίκους, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκάφας ἐκόμιζον οὗτοι. Alii minus probabiliter ligonem reddunt.

τὰ κηρία] Favos. Schol: τοὺς κηρῶνας. Herod. V. 114. ἑσμὸς μελισσέων ἐσδὺς ἐς αὐτὸν κηρίων μιν ἐνέπλησε.

Schol. τὰ κηρία: Ἴσως τοὺς κηρῶνας λέγει.

743. τοὺς θαλλοὺς καθίστη] Alloquitur τὸν θαλλοφόρον, et deinde illos quorum est τὼ τρίποδε et τὴν λήκυθον efferre. Revera autem ipsas res per prosopopoeiam tanquam personas compellat.

τοὺς θαλλούς] Ramos oleaginos. Senes fere eos gestabant in Panathenaeis, ex eo dicti θαλλοφόροι. Cf. ad Vesp. 544. "Fortasse scopae sunt e vimine oleagino." (Dobr.)

Schol. καθίστη πλησίον: Τοὺς τῆς ἐλαίας κλάδους, ὡς ἐν πομπῇ.

744. τὼ τρίποδ'] Id est mensas tripedes. V. Polluc. X. 80. KUST. Cf. 787. τωδὶ ξυνάπτω τὼ τρίποδε.

τὴν λήκυθον] Ampullam oleum aut unguentum continentem. Av. 1589. ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ. Pl. 811. αἱ δὲ λήκυθοι | μύρου γέμουσι. Fr. 8. τῆς μυρηρᾶς ληκύθου.

745. τὸν ὄχλον] Reliquam farraginem. Brunck: aliaque viliora vasa. Xen. An. IV. 3. 15. τὰ ὑποζύγια καὶ τὸν ὄχλον. III. 2. 36. τὰ σκευοφόρα καὶ ὁ πολὺς ὄχλος. Thuc. VIII. 25. τούς τε Πελοποννησίους πρώτους νικήσαντες καὶ τοὺς βαρβάρους καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον ὠσάμενοι —. Isocr. p. 129. τὸν ἄλλον ὄχλον. p. 131. φημὶ γὰρ χρῆναι τοὺς μὲν γονέας — καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν ὄχλον τὸν ἄλλον ἐκ τῆς πόλεως ἐκπέμψαι. Aesch. Prom. 852. ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων.

746. *ΦΕΙ.*] Prodit homo tenax et parcus, qui non vult obtemperare edicto Praxagorae de afferendis in commune possessionibus. BE.

747. *Schol.* ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον. R.

748. Cf. Lys. 252. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτέ γ'· ἄλλως γὰρ ἂν etc. Vesp. 163. De crasi cf. ad 1075. Eq. 340. Th. 926.

Schol. ἐξερευνήσω. R.

750. τὸν ἐμὸν ἱδρῶτα καὶ φειδωλίαν] Rem meam per sudorem et parsimoniam acquisitam. Sic alibi πόνος ponitur pro eo quod per laborem acquisitum est. Cf. Soph. Phil. 731.

Schol. τὰ χρήματα. R.

751. οὐδὲν πρὸς ἔπος] Nullam ob causam. Cf. Lucian. Philops. 1. οὐδὲν πρὸς ἔπος ταῦτα, φασὶν, οὐδὲ περὶ τούτων ἠρόμην etc. Id. Herm. 36. οὐδὲν πρὸς ἔπος. Similiter ap. Soph. Oed. Col. 580. ἐκ σμικροῦ λόγου, ob levem causam.

ἐκβαλῶ] Amittam. Anglice, throw away. Metaphora petita a navibus, ut videtur, ex quibus ingruente procella fit ἐκβολή. Cf. Eur. Cycl. 644. καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι. Nisi legendum ἀποβαλῶ. Cf. Soph. Aj. 477. οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν | ὅστις etc.

Schol. πρὸς ἔπος: Ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν, ἕνεκα μηδενός.

752. ἐκπύθωμαι] Cf. Pl. 60. σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει.

753. *Schol.* μετοικίσαι θέλων. R.

754. πότερον] Fort. πότερα, ut in Nub. 1105. 1279. etc.

755. ἐνέχυρα θήσων] Oppigneraturus. Cf. 567. Pl. 450. ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν ἀσπίδα | οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη.

756. *Schol.* κατὰ τάξιν. R.

757. πομπὴν πέμπετε] Cf. Ach. 248. Av. 849. Thuc. VI. 56. τοὺς τὴν πομπὴν πέμψαντας. Isaeus de Phil. her. p. 49, 3. ἐτόλμησε συμπέμψαι τὴν πομπήν. Sensus est: Num ideo supellectilem quasi in pompa educis ut sub Hierone praecone veneat? Cf. Lucian. Amor. 39. ὡς δὲ ἐπὶ δημοτελοῦς πομπῆς ἄλλο τις ἄλλη τῶν ὑπηρετουσῶν ἐγκεχείρισται, λεκανίδας ἀργυρᾶς καὶ προχόους, ἔσοπτρά τε etc.

Schol. πέμπεται: Κῆρυξ οὗτος ὅστις τὰ πιπρασκόμενα ἐκήρυττε. τὸ δὲ πομπὴν ὅτι ὡς ἐν πομπῇ αὐτὰ ἐξάγει.

758. ἀποφέρειν] Asportare. Cf. 760. 857. 859.

761. πῶς] Exspectabas ὅπως. Cf. ad Nub. 664. πῶς δή; φέρε. *ΣΩ.* πῶς; ἀλεκτρυὼν κἀλεκτρύων. Ran. 1424. Av. 1234.

ῥᾳδίως] Jocus inexpectatus: nam altero quaerente πῶς; Quomodo miser sum? hic respondet ῥᾳδίως, facile. Quo significat proclive illi esse plecti propter imprudentiam. BOTH.

764. δεδογμένοισιν;] Concise positum pro τοῖς δεδογμένοισιν; Cf. Ach. 920. αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον. *ΔΙ.* νεώριον θρυαλλίς; et ad Lys. 529. Pl. 1046.

767. τὸ ταττόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν] Hic versus et antecedentes quinque conferri possunt cum hoc Euripidis loco in Phoenissis v. 1640. ubi Creon et Antigona colloquuntur: *ΚΡ.* Ἐτεοκλέους βουλεύματ', οὐχ ἡμῶν,

τάδε. | *ΑΝ. Ἄφρονά γε, καὶ σὺ μωρὸς, ὡς ἐπείθου τάδε.* | *ΚΡ. Πῶς; τἀντεταλμέν' οὐ δίκαιον ἐκπονεῖν;* | *ΑΝ. Οὐκ, ἣν πονηρά τ'* [*γ'*] *ᾖ κακῶς τ' εἰρημένα.* BE.

768. *μάλιστα πάντων*] Sic contra *ἥκιστα πάντων* Pl. 440.

Schol. (*ἀβέλτερον*: *Ἀνόητον, ἀσύνετον.*)

769. *φυλάξομαι*] Cavebo. Sub. *καταθεῖναι.* Anglice, I'll take care how I deposit etc. Cf. 826. Ach. 256. etc.

771. *τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ —;*] Cf. Pl. 1172. *τί δ' ἔστιν, ὦ βέλτιστε; ΙΕ. τί γὰρ ἄλλ' ἢ κακῶς;*

772. Cf. Lucian. Philops. 15. *ἐπίστευον γὰρ ἄν, εἴ γε εἶδον αὐτά.* 30. *εἰ δὲ ἑώρων, καὶ ἐπίστευον ἄν.*

773—776. Homoeoteleuton ridiculi causa positum, ut in Nub. 711—715.

774. *οἴσειν ἀράμενοι*] Cf. Ran. 32. *τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.* Pac. 1339. *ἀράμενοι φέρωμεν — τὸν νυμφίον.* Vesp. 1443.

775. *ἀπολεῖς*] Enecas. Cf. Ran. 1245. Pl. 390. Soph. El. 831. Eur. Cycl. 558.

776. *ἐπιτρίψουσι γάρ*] Sc. *σε*, quod ex antecedentibus repetendum. Perdent scilicet te, i. e. *κακοδαίμων εἶ* (ut supra 760. dixit.), qui bona tua in commune depositurus sis.

778. *πάτριον*] Cf. Dem. de Cor. 203. *ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦθ', ὡς ἔοικε, τοῖς Ἀθηναίοις τοῖς τότε πάτρια οὐδ' ἀνεκτά.* Aesch. II. 93. *καὶ τοῦτο ὑμῖν πάτριόν ἐστι ἔτι.* Id. c. Ctes. 20. *οὐδὲ γὰρ πάτριόν ἐστιν αὐτοῖς.*

781. *εὐχόμεσθα διδόναι τἀγαθά*] Cf. Th. 310. *ταῦτ' εὔχεσθε καὶ ὑμῖν αὐταῖς τἀγαθά.* 356. Xen. Mem. I. 3. 2. *καὶ εὔχετο δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς ἁπλῶς τἀγαθὰ δοῦναι.* S. Matth. Evang. VII. 11. *πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν — δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν.*

Schol. διδόναι τἀγαθά: *Ἐπειδὴ ὡς ἐπιτοπλεῖστον τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν ὑπτίας τὰς χεῖρας ἔχουσιν.*

782. *τὴν χεῖρ' ὑπτίαν*] Manum supinam, inversam, ita ut concava videatur. Cf. ad Ach. 583. Eq. 1083. Pac. 908. Aesch. Prom. 1005. *γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν.* Idem quod *τὴν χεῖρα κοίλην* Thesm. 937.

784. *ἔα*] Monosyllabum, ut alibi non raro.

τῶν προὔργου τι δρᾶν] Cf. Pl. 623. *μή πάλιν τις αὖ* | *ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποιεῖν.*

Schol. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν: (*Τοῦτό φησιν*) *ἀνὴρ ὁ θέλων καταθεῖναι.*

786. *ναὶ μὰ Δία καὶ δὴ μὲν οὖν —*] Imo per Jovem jam in eo sum ut hos duos tripodas colligem. Cf. Av. 550. *καὶ δὴ τοίνυν* etc. De particulis *καὶ δὴ* cf. ad Vesp. 1324.

787. *τῆς μωρίας, τὸ —*] Cf. Nub. 818. *τῆς μωρίας,* | *τὸ Δία νομίζειν* etc. 268. Ran. 530. Pl. 593. Av. 5. Xen. Cyr. II. 2. 3. *τῆς τύχης, τὸ ἐμὲ νῦν κληθέντα δεῦρο τυχεῖν.* Eur. Med. 1047. *ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης,* | *τὸ καὶ προέσθαι μαλθακοὺς λόγους φρενί.* Bacch. 263. *τῆς δυσσεβείας. ὦ ξέν', οὐκ αἰδεῖ θεοὺς —;* Alcest. 832. *ἀλλὰ σοῦ, τὸ μὴ φράσαι* | *κακοῦ τοσούτου δώμασιν προσκειμένου.* Soph. Phil. 234. *ὦ φίλτατον φώνημα· φεῦ*

τὸ καὶ λαβεῖν | πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ Phylarch. Athen. 536 E. ὦ τάλας ἐγὼ, | τὸ μηδὲ τούτων ἕνα γενέσθαι (με).

790. ἐπανεμένειν] Denuo exspectare. Praeter exspectationem dictum. Videbatur enim dicturus καταθεῖναι.

791. ἵνα δὴ τί;] Cf. ad Nub. 1192. Pac. 409.

πολλάκις] Ut saepe accidit, id quod saepe evenit. Cf. infra 1105. ὅμως δ', ἐάν τι πολλὰ πολλάκις πάθω, etc. Plat. Lach. 179. εἰ δ' ἄρα πολλάκις μὴ προσεσχήκατε τὸν νοῦν τῷ τοιούτῳ, etc. Virg. Aen. I. 148. ac veluti magno in populo cum saepe coorta est | seditio —. Vide etiam Heindorf. ad Platon. Phaed. p. 60 E. De re cf. Thuc. V. 45. σεισμοῦ δὲ γενομένου πρίν τι ἐπικυρωθῆναι ἡ ἐκκλησία αὕτη ἀνεβλήθη. Plut. Nic. 10. ἐβοήθησε δὲ τῷ Νικίᾳ σεισμός τις διὰ μέσου γενόμενος καὶ διαλύσας τὴν ἐκκλησίαν. "Locum huic supparem apud Terentium habes in Phormione, ubi etiam de disturbando aliquo negotio — A. quamobrem? aut quid dicet? B. Rogas? Quot res! post illa monstra evenerunt mihi: introiit in aedes ater alienus canis: Anguis per impluvium decidit de regulis: Gallina cecinit. Interdixit hariolus: Haruspex vetuit ante brumam aliquid Negoti incipere; quae causa est justissima. Horatius aliquid simile: Rumpas et serpens iter institutum etc." (Faber.)

Schol. εἰ γένοιτο: Εἰ γένοιτό τι σύμβολον, οὐκ ἐπιτελοῦσι τὰ δόξαντα.

792. πῦρ ἀπότροπον] Ignis averruncandus, i. e. mali ominis, ut qui miro modo emicuerit. Cf. Soph. Aj. 613. τὸν ἀπότροπον — ᾄδαν.

διᾴξειεν γαλῆ] Cf. Theophrast. Char. XXV. καὶ τὴν ὁδὸν ἐὰν παραδράμῃ γαλῆ, μὴ πρότερον πορευθῆναι ἕως ἂν διεξέλθῃ τις. Plaut. Stich. 3, 2, 7. Terent. Phorm. 4, 4, 26. Inter infausta animalia habebatur mustela. V. ad Diogen. III. 84. Γαλῆν ἔχεις: ἐπὶ τῶν ἀποτευκτικῶν. etc. Aelian. N. A. XVII. Casaub. ad Theophr. Char. XVI. 1. "Nimirum γαλῆς transcursus per viam vel occursus mali ominis loco habebatur, ut patet ex Theophr. Charact. c. 6. περὶ δεισιδαιμονίας." (KUST.)

793. ὠμβρόντητε] I. q. ὤμπληκτε (Soph. Aj. 1358). Cf. Dem. de Cor. 243. ἐμβρόντητε, εἶτα νῦν λέγεις; Philem. com. IV. 14. οὐκ οἶδας, ἐμβρόντητε (ὠμβρ.?) σύ. Antiph. com. III. 149. ἐγένετ' ἐμβρόντητος. Ophel. com. III. 381. Menand. IV. 97. ἐμβεβρόντησαι. Xen. Hell. IV. 7. 7. ἐμβροντηθέντες ἀπέθανον. Paus. III. 5. αἱ βρονταὶ ἐποίησαν αὐτοὺς ἔκφρονας. Anab. III. 4. 12. Ζεὺς δ' ἐμβροντήτους ποιεῖ τοὺς ἐνοικοῦντας, καὶ οὕτως ἑάλω. Plat. Alc. II. 453 A. τοὺς δὲ ὀλίγον ἔλαττον (ἀφροσύνης ἔχοντας) ἠλιθίους τε καὶ ἐμβροντήτους (μαλοῦμεν). Eodem sensu ἐπιβρόντητος, Ajac. 1386.

794 sq. Cf. 95. οὐκοῦν καλά γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ etc. Xen. An. 1. 7. 7. οὐ τοῦτο δέδοικα μὴ οὐκ ἔχω ὅ τι δῶ ἑκάστῳ τῶν φίλων, — ἀλλὰ μὴ οὐκ ἔχω ἱκανοὺς οἷς δῶ. Eur. Herc. 1245. γέμω κακῶν δὴ κοὐκέτ' ἔσθ' ὅπου τεθῇ. M. Antonin. V. 12. οἰκείως ἂν ἐπιφέροιτο τὸ τὸν κεκτημένον αὐτὰ ὑπὸ τῆς εὐπορίας οὐκ ἔχειν ὅποι χέσῃ. Ubi comici alicujus versum latere suspicatur Nauckius, ὑπ' εὐπορίας γὰρ οὐκ ἔχεις ὅποι χέσῃς.

ὅποι — καταθείην] Cf. Soph. Oed. C. 227. *ἃ δ' ὑπέσχεο ποῖ* (*ποῦ* al.) *καταθήσεις*; 476.

Schol. *εἰ μὴ ἔχοιμ' ,ὅποι*: *Ἐὰν ἐμβραδύνων μηδὲ ὅπη καταθῶ αὐτὰ εὕρω.*

795. *μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι*] Concisa phrasis est et elliptica, sic supplenda: *ἀλλὰ δέδοικα μὴ οὐκ ἔχῃς ὅποι λάβοις.* Times ne habeas ubi deponas: at ego tibi timeo, vel time vero potius, ne habeas ubi capere possis. Dixerat supra idem homo v. 778. *ἀλλὰ λαμβάνειν* | *ἡμᾶς μόνον δεῖ.* BR. Sed hoc significare plane non potest vulgata. Cf. Plat. Phaed. p. 152. *μὴ καθαρῷ γὰρ καθαροῦ ἐφάπτεσθαι μὴ οὐ θεμιτὸν ᾖ.* 69 A. *ὦ μακάριε Σιμμία, μὴ γὰρ οὐχ αὕτη ᾖ ἡ ὀρθή.* Men. 89. *ἀλλὰ μὴ οὐκ ἐν τῷ ἄρτι μόνον δέῃ αὐτὸ δοκεῖν καλῶς λέγεσθαι.* 94. *ἀλλὰ μὴ οὐκ ᾖ διδακτόν.* Crat. 432 A. *μὴ γὰρ οὐ καλῶς σκοπῶμεν* etc. ibid. *μὴ οὐχ αὕτη ᾖ ὀρθότης* etc. 436 B. *ἀλλὰ μὴ οὐχ οὕτως ἔχῃ.* Conv. 194 C. *ἀλλὰ μὴ οὐχ οὗτοι ἡμεῖς ὦμεν.* 214. *μὴ οὐκ ἐξ ἴσου.* Parm. 136. *μὴ γὰρ οὐ φαῦλον ᾖ ὃ λέγει.* Erast. 137. *ἀλλὰ μὴ οὐχ οὕτως, ὦ φίλε, ἔχωσι μηδ' ᾖ τοῦτο φιλοσοφεῖν.* Herod. V. 79. *ἀλλὰ μᾶλλον μὴ οὐ τοῦτο ᾖ τὸ χρηστήριον.*

796. *ἔνης*] Perendie. I. q. *εἰς ἔνην* Nub. 1134. Ach. 172. Schol: *οἷον εἰς τρίτην.* Cf. Theocr. XVIII. 14. *ἔνας.* Dion. Cass. 47, 48. *ἐσένης.* Hesych. *ἔνας*: *εἰς τρίτην.* Id. *ἐρένας*: *εἰς τρίτην ἡμέραν.* Id. *ἐπέναρ* (i. e. *ἐπένης*): *εἰς τετάρτην. Λάκωνες.* Id. *ὑπένες*: *εἰς τετάρτην.* Hesiod. Op. 410. *μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔννηφιν.*

τιή;] Cf. Eq. 126.

Schol. *εἰς τρίτην.* R.

797. Cf. Soph. Oed. R. 617. *φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.* Eur. Fr. Inc. 32, 2 B. *πάτραν βλάπτειν ταχύς.* De re cf. ad Ach. 630. *ἐν Ἀθηναίοις ταχυβούλοις.*

798. *ἅττ' ἂν δὲ δόξῃ*] Sic Pac. 1159. *ἡνίκ' ἂν δ' ἀχέτας ᾄδῃ* etc. 1179. *ἡνίκ' ἂν δ' οἴκοι γένωνται.* et alibi *ἡνίκ' ἂν γάρ, πρὶν ἄν γε*, etc. Cf. ad 273.

Schol. *παρ' ὑπόνοιαν τοῦτο.* R.

799. *οἴσουσιν*] Hic interrumpitur oratio de inconstantia decretorum populi Atheniensis usque ad v. 812. BE.

800. *ἢν δὲ —*;] Anglice, Yes, but if they wont? Interrogatio iterata.

804. *καλῶς ποιήσεις*] Cf. Pl. 864. *νὴ Δία καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.* Pac. 271.

806. *πάνυ γ' ἂν οὖν Ἀντισθένης*] Ironice. Vult autem dicere: Hunc Antisthenem, quamvis alias aegre possit cacare, tamen libentius vel triginta dies cacaturum quam bona sua in commune allaturum. De Antisthene tanquam difficulter et cum gemitu egerente excrementa v. 367. *οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων* | *οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.* BE.

πάνυ γ' ἂν οὖν —] I. e. *πάνυ γοῦν ἄν.* Ironice. Cf. 794. Ran. 1261. *πάνυ γε μέλη θαυμαστά.* Eq. 344. *καλῶς γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα προσπεσόν σοι — μεταχειρίσαιο χρηστῶς.* Eur. Med. 504. 588.

Schol. πένης οὗτος καὶ εὐρύπρωκτος. R.

807. αὔτ'] Nempe τὰ χρήματα αὐτοῦ. Cf. ad Pl. 503. πολλοὶ — πλουτοῦσι πονηροὶ | ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι.

ἐμμελέστερον] Lepidius.

808. πρότερον] Supplendum πρὶν εἰσενεγκεῖν.

χέσαι —] Hyperbolica locutio, ut ista in Ach. 82. κἄχεζεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν. Cf. etiam Ach. 858. ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας | τοῦ μηνὸς ἑκάστου. Menand. com. IV. 104. ἐπὶ πείρᾳ δοὺς τριάκονθ' ἡμέρας. Praeter exspectationem dictum pro περιμεῖναι.

809. οἴμωζε] Plora, abi in malam rem. Cf. Av. 1572. etc.

Καλλίμαχος] Homo egenus.

Schol. Καλλίμαχος: Καὶ οὗτος πένης καὶ χαμαιδιδάσκαλος. (αὐτοῖσι δὲ σὺν αὐτοῖς.)

810. Καλλίου] Pungit Calliam Hipponici ut helluonem et dilapidatorem avitarum et paternarum divitiarum. — De cujus vita prodiga et morte voluntaria ob paupertatem imminentem v. Aelian. V. H. IV. 23. Andoc. de myst. et Arist. Rhet. III. 2. PALMER. Cf. ad Av. 284.

Schol. Καλλίου: Καλλίας τις ἐγένετο πλούσιος, ὃς εἰς πόρνας τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν κατηνάλωσε, καὶ λοιπὸν πένης ἐγένετο.

811. τὸ περὶ τῶν ἁλῶν] V. schol. De hoc decreto nihil aliunde constat.

812. δεινά γε λέγεις] Nunc redit ad illum sermonem de inconstantia decretorum populi Atheniensis, inceptum supra v. 797. BE.

813. *Schol.* ψηφίσματα: Ἐψηφίσαντο γὰρ αὐτοὺς εὐωνοτέρους εἶναι, καὶ τὸ ψήφισμα ἄκυρον γέγονε.

815. τοὺς χαλκοῦς] Nummos vel revera aereos intellige, vel argenteos aere plurimo adulteratos, qui tamen puris putidis illis argenteis aequivalerent, idque ut lucrum inde aerario publico fieret. V. Boeckh. Publ. Oecon. II. p. 136. Schoemann. Com. Athen. p. 276. "Intelligit aereos illos nummos, qui sub Archonte Callia cusi fuerunt. Schol. ad Ran. 720. ἐπὶ Καλλίου χαλκοῦν νόμισμα ἐκόπη." (Kust.) Cf. ad Ran. 720. Dem. p. 1045. σὺ τοίνυν δεῖξον χαλκοῦν ἕνα (ἓν S.) μόνον εἰς τὴν πόλιν ἀναλωκώς.

ἡνίκα — οὐκ οἶσθα;] Cf. Vesp. 449. 1201. 1206. Lys. 1138. 1150. Eur. Hec. 109. Xen. Cyr. I. 6. 8.

818. ἀπῇρα] Discessi. Phryn. Bekk. p. 6, 16. Ἀπαίρειν: τὸ μὲν πλεῖστον οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ πλοῦ τιθέασι, πλὴν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοιπορίας, ὡς Αἰσχύλος καὶ Ἀριστοφάνης. Cf. Lys. 539. ἀπαίρετ' — ἀπὸ τῶν καλπίδων. "Citat locum hunc Pollux IX. 92. Ut autem haec recte intelligantur, sciendum est morem olim fuisse Athenis hominum viliorum et sordidiorum, qui in foro res venales habebant, ut pecunias ex venditione collectas in os et buccam conderent. Patet hoc etiam ex alio fragmento comici nostri, quod legitur apud Pollucem IX. 63. διώβολον, ὅπερ λοιπὸν μόνον ἦν ἐν τῇ γνάθῳ. Clare etiam Theophrast. in Charact. c. 6. περὶ ἀπονοίας, circa fin. καὶ τοὺς τόκους ἀπὸ τοῦ ἐμπολήματος εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν. Vide ibi Casaub., qui plura de hoc more docte ibi nota-

vit." KUST. Cf. Vesp. 609. *καὶ παππίζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται.* 790—792. Av. 503. Pl. 379. Fr. 111. *ὅπερ | λοιπὸν μόνον ἦν ἐν τῇ γνάθῳ διώβολον.* Fr. 144. *ἐν τῷ στόματι τριημιωβόλιον ἔχων.* Fr. 515. *τὴν φάρυγα μηλῶν δύο δραχμὰς ἕξει μόνας* (*δύο δραχμὰ 'ξέλξει μόνον*?). Alex. com. III. 437. *εἶθ' ὁ μὲν ἔδωκεν ὡς τοιαῦτ'* (*σῦκα*) *ὠνούμενος | τιμὴν, ὁ δ' ἐγκάψας τὸ κέρμ' εἰς τὴν γνάθον | ἐρίν' ἀπέδοτο.*

819. *ἐπ' ἄλφιτα*] Ad emendam farinam.

820. *ὑπέχοντος*] Cf. Ach. 1063. Pac. 909.

τὸν θύλακον] Cf. Pl. 763. *ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.*

822. *χαλκόν*] Aes, i. e. monetam aeream, cui recte opponitur *ἄργυρος*. Proprie enim *χαλκίον* est aes signatum, ut *ἀργύριον* argentum signatum. Similiter nos dicimus gold, silver, copper.

ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα] Notanda orationis mutatio ab indirecta ad directam, ut in Eq. 668. *ὁ δ' ἠντεβόλει γ'* (*'τ'*?) *αὐτοὺς ὀλίγον μεῖναι χρόνον, | ἵν' ἅτθ' ὁ κῆρυξ οὐκ Λακεδαίμονος λέγει | πύθησθ'*, etc. 994. Lys. 519. Vesp. 689. S. Luc. Evang. VII. 4 sq.

823. *ἔναγχος*] Recens, nuper. Cf. Nub. 639. *ἔναγχος γάρ ποτε* etc. Eupol. II. 500. *οὐδ' εἶδον, εἰ μὴ 'ναγχος.* Menand. IV. 300. *ἔγημ' ἔναγχος.* Plat. Phaedr. 257 C. Gorg. 462 B. Conv. 172 A. etc. Lucian. Dial. Mer. II. 1. Vox rarior.

825. *τῆς τετταρακοστῆς*] Cf. 656. Dem. p. 1208.

Εὐριπίδης] Tragici filium intelligit Boeckhius in Oecon. civ. Athen. vol. 2. p. 27. Adimanti filius Myrrhinusius, qui memoratur in Tit. ap. Boeckh. T. I. n. 213, respici videtur Bergkio Comm. p. 85.

Schol. *τῆς τεσσαρακοστῆς*: *Οὗτος ἔγραψε τεσσαρακοστὴν εἰσενεγκεῖν ἀπὸ τῆς οὐσίας εἰς τὸ κοινόν.*

826. *κατεχρύσου*] Inaurabat, auro obducebat, i. e. laudabat. Cf. Herod. I. 98. 129. II. 63. III. 57. IV. 26. Plut. Per. 12. *τὴν πόλιν καταχρυσοῦντας καὶ καλλωπίζοντας ὥσπερ ἀλαζόνα γυναῖκα.* Diphil. ap. Athen. X. p. 422. *εὖ γ' ὁ κατάχρυσος εἶπε πόλλ' Εὐριπίδης.* Similiter fere Nub. 912. *χρυσῷ πάττων μ' οὐ γιγνώσκεις.* Sic *καταχαλκοῦν* (Herod. VI. 50.), *καταργυροῦν, καταβυρσοῦν* (Thuc. VII. 65.), etc.

828. *ὁ Δίος Κόρινθος*] Proverbium de illis qui eadem saepe inculcam. Vide ad Ran. 439. Nam et istud decretum in ore erat omni populo. BE. Nugae, ineptiae. De origine hujus proverbii disserunt Dissen. ad Pind. Nem. 7, 162. Mueller. Dor. I. p. 88.

Schol. *ταυτολογία καὶ λῆροι.* R.

829. *κατεπίττου*] Pice obducebat vel illinebat. Cratin. II. 127. *ὄψει γὰρ αὐτὴν — καταπιττουμένην.* "Ut antea laudibus eum quasi auro ornabant, ita postea maledictis quasi pice nigra deformabant." BE.

831. *Schol.* *φυλάξομαι*: *Ὥστε ἐπιμέλειαν ἡμῶν ποιεῖσθαι.*

832. *κατουρήσωσί μου*] Cf. Hor. Sat. I. 8. 38. In me veniat mictum atque cacatum | Julius. I. 2. 44. Hunc perminxerunt calones.

833. *τἀνάφορον*] Lignum bajulatorium. Cf. Ran. 8.

Schol. ἀνάφορον: Ξύλον ἀμφίκοιλον, ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται βαστάζουσιν.

834—852. Gemellus locus est Ach. 1085—1093.

834. *Schol.* κοινῇ πάντες ἀστοὶ γεγενήμεθα. R Γ.

835. εὐθὺ τῆς στρατηγίδος] Cf. Pac. 68. εὐθὺ τοῦ Διός. 301. δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας.

στρατηγίδος] Cf. 870. Pherecr. Fr. Inc. 53.

Schol. ἀντὶ τοῦ πρὸς αὐτήν. Ἀττικὰ γάρ ἐστι τὰ τοιαῦτα. R. Γ.

836. κληρουμένοις] Sortitis. Cf. 682. Cf. Aesch. Ag. 324. ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον.

837. ὅποι δειπνήσετε] Ita Eur. Bacch. 184. ποῖ δεῖ χορεύειν, ποῖ καθιστάναι πόδα; Ubi v. Elmsl. et ad Oed. C. 23.

838 sq. Cf. Ach. 1090. κλῖναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα. 1089—1093.

838. ἐπινενασμέναι] I. e. πλήρεις, refertae. Schol: πεπληρωμέναι. Suidas: ναστὸν, πυκνὸν, πλῆρες, μεστόν. Cf. Pherecr. com. II. 350. βριθομένης ἀγαθῶν τραπέζης. Athen. 12 A. τράπεζαι κατηρεφέες παντοίων ἀγαθῶν κατ' Ἀνακρέοντα.

Schol. ἐπινενασμέναι: Πεπληρωμέναι.

840. Cf. Pl. 528. ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν — οὔτ' ἐν δάπισιν.

δαπίδων σεσαγμέναι] Cf. Plat. com. II. 650. ὥσπερ κνεφάλλων ἢ πτίλων σεσαγμένος. Herod. VII. 86. σκευῇ ἐσεσάχατο τῇ αὐτῇ. Aesch. Ag. 644. πημάτων σεσαγμένον.

Schol. σισυρῶν: Τῶν μαλλωτῶν στρωμάτων. (δαπίδων δὲ) τῶν ταπήτων.

841. κρατῆρας ἐγκιρνᾶσιν] Eubul. Athen. 36 B. τρεῖς γὰρ μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω | τοῖς εὖ φρονοῦσιν. Com. anon. IV. 676. ἐν δ' ἐκίρνατο (οἶνος). Pind. Nem. IX. 118. ἐγκιρνάτω τίς μιν (τὸν κρατῆρα). Alcaeus ap. Athen. X. 430. ἔγχεε κιρναὶς ἕνα καὶ δύο. Arist. Fr. 555. κιρνάντες — κοτυλίζετε τοῖσι πένησιν. Ran. 511. οἶνον ἀνεκεράννυ (ἐν.?) γλυκύτατον.

842. ῥιπίζεται] A ῥιπὶς flabellum. Schol: ἀντὶ τοῦ ὀπτᾶται. Ach. 888. δμῶες, ἐξενέγκατε | τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα. 669. Figurate usurpatur ῥιπίζειν Ran. 360. Alciphr. III. 47. ῥιπίζομαι ταῖς ἐλπίσιν.

Schol. ῥιπίζεται: Ἀντὶ τοῦ ὀπτᾶται. τὸ γὰρ πῦρ οἱ ἄνθρωποι ἐρρίπιζον, ἵνα ὀπτήσωσιν.

843. ἀναπηγνύασι] Sc. τοῖς ὀβελοῖς, verubus affigunt. Alexis Athen. IV. 134 A. ἥδιστ' ἂν ἀναπήξαιμ' ἐπὶ τοῦ ξύλου λαβών (sc. hominem).

844. στέφανοι πλέκονται] Cf. Thesm. 448. Plaut. Bacch. I. 1. 37. Pro insigni sit corona plectilis.

φρύγεται τραγήματα] Cf. Ran. 510. τραγήματα | ἔφρυγε.

τραγήματα] Ut ἐρέβινθοι, φάσηλοι, φηγοὶ (Pac. 1136. 1137. 1144), etc.

Schol. (τραγήματα δὲ) τὰ τρωγάλια λέγει. (ἔτνος δὲ) εἶδος ἀθάρας ἀπὸ φασηλίων.

845. *χύτρας ἔτνους ἕψουσιν αἱ νεώτεραι*] *Κατεμφάτως*. Cf. Av. 78. *ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ; δεῖ τορύνης καὶ χύτρας*. Plat. Hipp. I. 290 E. *ὅταν τις χύτραν ἕψῃ ἔτνους μεστήν*. Cratet. com. II. 235. *ἔτνους τρύβλιον*. Ran. 505. *ἧψε κατερικτῶν χύτρας | ἔτνους δύ' ἢ τρεῖς*. Epicharm. Fr. 11. *πόλτον ἕψειν ὄρθριον*. Fr. 17. *χύτρα δὲ φακέας ἥψετο*. et ad Ach. 246.

846. *ἱππικὴν στολὴν ἔχων*] *Κατεμφάτως* et hoc. Cf. ad Vesp. 501.

Σμοῖος] Ejusdem formae nomen est *Βοῖος*.

Schol. Σμοιός: Κύριον ὄνομα. αἰσχροποιὸς εἰς γυναῖκας, καὶ ἱππεύσας πρότερον, καὶ τοῖς ναύταις διανέμων τὰ τρύβλια.

847. *τὰ τρύβλια*] Sc. *τὰ αἰδοῖα*. Dicit autem *διακαθαίρει* cum allusione ad verbum *διακορεύειν*, de quo cf. Thesm. 480. "Smoeus iste erat *αἰσχροποιὸς εἰς τὰς γυναῖκας*, ut ait scholiastes; qualis et Ariphrades, de quo similiter in Pace v. 885. *τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται*." BE. Cf. Eq. 1285.

848. *κονίποδε*] Schol: *στενὸν σανδάλιον*. Hesychius per *μοιχικὸν ὑπόδημα* explicat.

Schol. κονίποδα: Στενὸν σανδάλιον.

849. *καχάζων*] Cachinnans. Soph. Aj. 199. *πάντων καγχαζόντων* (*καχ*. Dind.) *γλώσσαις*. Anacreon III. 29. *ἀνὰ δ' ἅλλεται καχάζων*. Theocrit. V. 142. *καχαξῶ* (schol. *καταγελάσω*). Saepius usurpatur altera forma *καγχάζειν*. Eubulus ap. schol. Pl. 1130. *καγχάζετε*. Plato Rep. I. 357 A. *ἀνεκάγχασε* (*ἀνεκάκχασε* cod. unus.) — *μάλα σαρδόνιον*. Euthyd. 300 D. *μέγα πάνυ ἀνακαγχάσας*. Xen. Symp. I. 16. *ἐξεκάγχασεν ἐπὶ τῷ οἰκτισμῷ αὐτοῦ*. Arist. Ethic. Nicom. VII. 8. *ὥσπερ οἱ κατέχειν πειρώμενοι τὸν γέλωτα ἀθρόον ἐκκαγχάζουσιν*. Lucian. Pseudol. 7. *ἀνεκάγχασε μάλα ἡδύ*. Id. de Luct. 19. *παμμέγεθες — ἀνακαγχάσαι*. Id. Philopatr. 22. *οἱ δὲ ἀνεκάγχασαν ἅπαντες ὡς ἀποπνιγέντες ὑπὸ τοῦ γέλωτος*. Id. Jup. Trag. 31. *τί τοῦτο ἀνεκάγχασας, ὦ Μῶμε;* Lycophr. 284. *γελᾷ στρατὸς | ἐπεγκαχάζων τοῦ δεδουπότος μόρῳ*. Suidas, *Ἀνακαγχάσας καὶ οὐχὶ ἀνακαχάσας*. Plut. Anton. 20. *ἐθεᾶτο γεγηθὼς καὶ ἀνακαγχάζων ὑπὸ χαρᾶς πολλάκις*. Corrupte Moeris p. 213. *Κακχαχεῖν* (*καγχάζειν* Piers.) *Ἀττικῶς. κιχλίζειν Ἑλληνικῶς*. Hesych. *Κακχάζει, ἀτάκτως γελᾷ, ἀσμένως* (*ἀκόσμως*?), *ἀθρόως, ἀπαιδεύτως*. Poll. VI. 199. V. Dind. ad Soph. Aj. 199.

850. *ἐμβάς*] Calcei vulgaris genus. Cf. ad 633.

τρίβων ἐρριμμένος] Cf. 507. *ῥιπτεῖτε χλαίνας, ἐμβὰς ἐκποδὼν ἴτω*. 850. *ἐμβὰς δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐρριμμένος*.

852. *ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε*] Eur. Cycl. 214. ubi Cyclops: *ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;* Cui alter: *πάρεστιν· ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἔστω μόνον*. ibid. 356. *εὐρείας φάρυγγος* [*φάρυγος*], *ὦ Κύκλωψ, ἀναστόμου τὸ χεῖλος, ὡς ἕτοιμά σοι ἑφθὰ καὶ ὀπτὰ κρέ'* etc. BE.

Schol. διοίγετε διχῶς. R.

853. *ἕστηκ' ἔχων*] Cf. 1151. Nub. 131. 509.

Schol. ἀνὴρ ὁ μὴ καταθείς. παρέλκεται (*παρέλκει δὲ*?) *τὸ ἔχων. Ἀττικὸν γὰρ τὸ τοιοῦτον*. R.

856. ἦν γ' ἐκείναις νοῦς ἐνῇ] Cf. Lys. 1124. νοῦς δ' ἔνεστί μοι. Ach. 556. νοῦς ἄρ' ὑμῖν οὐκ ἔνι.

857. πρὶν ἄν γ' ἀπενέγκῃς] Cf. ad Ach. 176. μήπω πρίν ἄν γε στῶ τρέχων. Nub. 267.

858. τοὐμὸν] Cf. ad 623.

860. τί γὰρ πάθω;] Quid enim faciam? Cf. Av. 1432. τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι. Facete autem loquitur, quasi invitus et reipublicae tantum causa ad coenam iturus sit.

861. τὰ δυνατά] Cf. Thuc. V. 14. ἀδύνατα εἶναι ἐφαίνετο — πολεμεῖν. τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν] Cf. Eur. Rhes. 230. ξύλλαβε Δαρδανίδαις.

862. *Schol.* ἢν δὲ κωλύσωσιν: Ἐξ ὧν πρώην αὐτὸς μὴ βουλόμενος τὴν οὐσίαν καταθεῖναι ἐπηρώτα.

863. ὁμόσ' εἶμι] Cf. Lys. 451. ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς. Thuc. II. 62. ἰέναι δὲ τοῖς ἐχθροῖς ὁμόσε. Plat. Euthyd. p. 224 B. τὼ δὲ ἀνδρειότατα ὁμόσε ἴτην τοῖς ἐρωτήμασιν. Rep. X. 517 B. ἐὰν δέ γέ τις ὁμόσε τῷ λόγῳ τολμᾷ ἰέναι. Xen. Cyr. II. 1. 9. τὸ ὁμόσε τοῖς ἐναντίοις ἰέναι. Eur. Or. 911. χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων. Faber locutionem Gallicam confert, Aller tête baissée vers les ennemis.

κύψας] Vox palaestrica. Cf. Pac. 33. οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει | ὥσπερ παλαιστής.

Schol. εἰς τὸ αὐτό. R.

864. καλούμεθ'] In jus vocabimus. Cf. Nub. 1221. καλοῦμαι Στρεψιάδην.

Schol. εἰς δικαστήριον. R.

866. Genitivus τῶν ἐσφερόντων pendet ab ἁρπάσομαι. Cf. ad Ach. 527. Nub. 982. οὐδ' ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν etc. Herod. I. 2. Ἑλλήνων τινὰς — φασὶ — ἁρπάσαι τοῦ βασιλῆος τὴν θυγατέρα Εὐρώπην.

867. βάδιζε τοίνυν ὕστερος] Anglice, go then and be too late.

Σίκων] Nomen servile satis aliunde notum. V. ad Fr. p. 562. Cum eo compositum nomen Αἰολοσίκων, quo inscripta fuit Aristophanis comoedia. DIND.

Schol. ὁ καταθείς. R.

868. παμπησίαν] Vox praecipue tragica. Cf. Aesch. Sept. 817. διέλαχον σφυρηλάτῳ Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν. Eur. Ion. 1316. δσ' ἀσπὶς ἔγχος θ', ἥδε σοι παμπησία. Confer adverbium παμπήδην Soph. Aj. 916. et nomen παγκληρία Aesch. Cho. 484. Eur. Ion. 827.

Schol. παμπησίαν: Τὴν πᾶσαν κτῆσιν.

869. μὴ μηδαμῶς] Cf. Nub. 84. μή μοί γε τοῦτον μηδαμῶς.

Schol. ξυμβαστάσω. ὁ μὴ καταθείς. R.

871. καταθείς κατατιθῶ] Deponam. Male vertit Brunckius, deposuero.

Schol. προσποιῇ: Μὴ προσποιῇ διαφέρειν.

873. τοῖσδε — τῶν ματτομένων κοινῇ μεθέξω] Cf. Pl. 226. Eur. Hipp 730. τῆς νόσου δὲ τῆσδέ μοι | κοινῇ μετασχὼν etc. Heracl. 683. μετασχεῖν γ' ἀλκίμου μάχης φίλοις. Or. 1337. μετάσχες ἱκεσίας φίλοις. Hel. 1221.

μετέσχε Πριαμίδαις δυσπραξίας. Quae exempla attuli, ne quis *τῶνδε* corrigendum censeat.

Schol. σὺν τοῖσδε. R.

874. *τῶν ματτομένων*] Figurate dictum. Cf. Av. 463. *προπεφύραται λόγος εἷς μοι, | ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει*. Eq. 815. *τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν*. Notanda autem in hoc versu omnis caesurae neglectio.

Schol. τῶν ματτομένων: Τῶν προσοψημάτων.

875. *ὀρθῶς ἔμοιγε φαίνεται*] Cf. Nub. 1478—1483. *ὀρθῶς παραινεῖς οὐκ ἐῶν δικορραφεῖν*.

876. *δειπνήσοντα*] Quasi praecessisset non *βαδιστέον*, sed *βαδίζειν χρή*. Cf. ad 267. *ὅμως δὲ χειροτονητέον | ἐξωμισάσαις (-σας?) τὸν ἕτερον βραχίονα*. Eq. 72. Vesp. 1514. Eur. Iph. T. 111. *τολμητέον τοι (νω?) ξεστὸν ἐκ ναοῦ λαβεῖν | ἄγαλμα πάσας προσφέροντε μηχανάς*. Plut. de Lib. educ. 13. *δοτέον οὖν τοῖς παισὶν ἀναπνοὴν τῶν συνεχῶν πόνων, ἐνθυμουμένους ὅτι* etc. Ceterum post hunc versum excidisse videtur Chori carmen. Itaque *ΧΟΡΟΥ* ponendum cum Bergkio. Cf. ad 727.

877. *Γρ.* Id est, *γραῦς*, vetula. Haec vult allicere sibi adolescentulum aliquem. Geruntur autem nunc illa quae praedixit Praxagora superius, cum aiebat se mulieres facturam communes v. 614. *καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ*. Et quia omnes erant properaturi ad puellas et formosas, ita rem se ordinaturam dicit v. 617. *αἱ φαυλότεραι* etc. et v. 693. *αἱ δὲ γυναῖκες* etc. BE.

ὥρα δ' ἦν πάλαι] Sic Hor. Od. I. 37. 2. nunc Saliaribus | ornare pulvinar deorum | tempus erat dapibus, sodales.

878. Cf. Alex. com. III. 423. *μέλαιναν κατέπλασε ψιμυθίῳ*. Eubul. Athen. 557 F. *περιπεπλασμέναι ψιμυθίοις*. Alciphr. Fr. 4. *ὅσον δὲ κατεπέπλαστο ψιμύθιον*. Lys. I. 14. *τὸ πρόσωπον ἐψιμυθιῶσθαι* (al. *ἐψιμμ.*). "Sic in elegantissimo Epigrammate Lucilli Anthol. L. II. c. 9. *μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε | ὥστε προσωπεῖον κοὐχὶ πρόσωπον ἔχειν*" (Kust.)

879. *ἕστηκα — ἀργός*] Cf. Pac. 256. *ἕστηκας ἀργός;*

880. *ἀργός*] Cf. ad Nub. 53.

μινυρομένη] Cf. Aesch. Ag. 15. *ὅταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ* (l. *δοκῇ*), etc. Soph. Oed. C. 702. *διαμινύρομαι*. Thesm. 100. *τί διαμινύρεται;* Vesp. 219. *μινυρίζοντες μέλη*. Sic *μαρτυρεῖν* (ῠ) et *μαρτύρεσθαι* (ῡ), *φιλέεσθαι* (ῐ) et *φίλεσθαι* (ῑ) Hesiod. Th. 97.

Schol. μινυρομένη: Ἀντὶ τοῦ ἠρέμα ᾄδουσα.

881. *περιβάλοιμ'*] Anglice enclose, catch. Sc. *ἐρωτικὴν ἄγραν*, ut loquitur Alciphr. Fr. 6. Verbum venatorium, ut monuit Dobraeus. Herod. I. 141. *λαβέειν ἀμφίβληστρον καὶ περιβαλέειν τε πλῆθος πολλὸν τῶν ἰχθύων καὶ ἐξειρύσαι*. VIII. 7. *ἵνα δὴ περιλάβοιεν — φράξαντες αὐτῶν τὴν — ὁδόν*. VIII. 16. *ἐκυκλέοντο ὡς περιλάβοιεν αὐτούς*. Aristot. H. A. IV. 10. 8. *πολλάκις δὲ καὶ οἱ θυννοσκόποι περιβάλλονται καθεύδοντες*. Plutarch. V. Solon. 86. *περιβαλὼν δ' ἄγραν ἀγρευτὴς οὐκ ἀνέσπασεν μέγα | δίκτυον —* . Lucian. Herm. 65. *ἀνέλκουσιν ἰχθῦς παμπόλλους γε περιβεβληκέναι ἐλπίζοντες*. Xen. An. VI. 3. 3. *πρόβατα πολλὰ περιεβάλοντο*.

Cyr. III. 3. 23. τοῖς δ' ἵπποις καταδρομὴν ποιησάμενοι περιεβάλοντο πολλὴν καὶ παντοίαν λείαν. Dem. p. 43. ἀεί τι προσπεριβάλλεται καὶ κύκλῳ πανταχῇ μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται. Isae. VIII. 51. παράγων ἄνδρα πρεσβύτερον θεραπείαις καὶ κολακείαις ἕως ἅπαντα τὰ ἐκείνου περιέλαβεν (περιέβαλεν?). Eur. Ion. 1273. εἴσω γὰρ ἄν με περιβαλοῦσα δωμάτων (δικτύων?) | ἄρδην ἂν ἐξέπεμψας εἰς Ἅιδου δόμους. Plut. Syll. 6. τὴν δὲ τύχην δικτύῳ τὰς πόλεις περιβάλλουσαν. Lucian. Somn. 3. 7. περιβαλόντα καὶ σαγηνεύσαντα τοῖς δεσμοῖς. Arrian. Ind. 29, 11. τούτοισι περιβάλλοντες τὰ δίκτυα αἱρεῦσι. Poll. X. 132.

883. μελύδριον] Cantilenam. Formatum ut ἑλκύδριον (Eq. 907.), χερύδριον, σκιφύδριον (Epich. 23).

μελύδριον — τῶν Ἰωνικῶν] Mollia haec carmina et amatoria. Plato com. Athen. p. 665 B. ᾖδεν μέλος Ἰωνικόν τι. Pervulgata fuit mollities Ionum. Cf. Thesm. 163. διεκλῶντ' Ἰωνικῶς. Eccl. 918. τὸν ἀπ' Ἰωνίας τρόπον — κνησιᾷς. Callias Athen. p. 524 F. ἡ τρυφερὰ καὶ καλλιτράπεζος Ἰωνία. Antiph. Athen. p. 526 D. Ἰώνων τρυφεραμπεχόνων ἁβρὸς ἡδυπαθὴς ὄχλος. Cratin. ap. Phot. p. 119, 16. Ἰωνόκυσος. Hor. Od. III. 6. 21. motus doceri gaudat Ionicos. Athen. XII. 531. πολλὰς δὲ μουσουργοὺς ἐξ Ἰωνίας.

Schol. τῶν Ἰωνικῶν: Τῶν τρυφηλῶν. Ἴωνες (γὰρ) τρυφηλοί.

884. νῦν μέν] Nunc quidem, hac quidem vice, non amplius facile id factura. Certe neque ᾤου δ' respondet neque ἐγὼ δ'.

παρακύψασα] Cf. 924. Th. 799. Confer etiam Pac. 30. παροίξας τῆς θύρας. 981. παρακλίνασαι τῆς αὐλείας.

885. ἐρήμας] Cf. ad Vesp. 634. ἐρήμας ᾤεθ' οὕτω ῥᾳδίως τρυγήσειν.

886. *Schol.* προσελκύσαι. R.

888. δι' ὄχλου — τοῖς θεωμένοις] Fastidium creat spectatoribus. Thuc. I. 73. τὰ δὲ Μηδικὰ — εἰ καὶ δι' ὄχλου μᾶλλον ἔσται ἀεὶ προβαλλομένοις, ἀνάγκη λέγειν. Cf. ad Ran. 1412. οὐ γὰρ δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι.

Schol. ἐπιβαρές. R.

890. *Schol.* ἡ γραῦς (ἡ γραῦς.?) τῷ αἰδοίῳ λέγει. R.

891. Lys. 1242. ὦ πωλυχαρίδα, λαβὲ τὰ φυσατάρια etc.

αὐλητά] Quem anus appellat tibicinem, ut monodiis suis accinat, eum non fuisse ex iis qui ad Chorum pertinebant et in orchestra versabantur, sed comitem ipsius anus in proscenio stationem habentem contendit Wieseler Adv. p. 67. Idem ex Aristotele Probl. XIX. 9. et 43. modoniis adspirasse lyram et imprimis tibiam docet.

τοὺς αὐλούς] Duplicem tibiam intellige. Cf. Lys. 1242. τὰ φυσατήρια. 1245. τὰς φυσαλλίδας. et ad Av. 672. Plat. Hipparch. 226 C. ἀλλ' αὐλητὴς αὐλοὺς οὐδενὸς ἀξίους ἔχων ἢ κιθαριστὴς λύραν ἢ τοξότης τόξον etc. Plat. com. Athen. 665 C. τῇ παιδὶ τοὺς αὐλοὺς ἐχρῆν ἤδη πρὸ χειρὸς εἶναι, | καὶ προσαναφυσᾶν. Idem ibid. D. αὐλοὺς δ' ἔχουσά τις κορίσκη Καρικὸν μέλος τι | μελίζεται τοῖς ξυμπόταις. Theocr. Epigr. V. 1. διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι. Trag. Adesp. 312. οὔτοι πρέπει τὸ σχῆμα· τοὺς αὐλοὺς μέθες etc.

892. *προσαύλησον μέλος*] Cf. Nicoph. com. II. 853. *προσαύλησον σὺ νῷν πτισμόν τινα.*

893. *Schol.* *ᾄδει ἡ γραῦς.* R.

895. *οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔνεστιν*] Cf. Lys. 544. *αἷς — ἔνι θράσος, ἔνι τὸ σοφὸν, ἔνι δὲ φιλόπολις ἀρετὴ φρόνιμος.* Av. 428. Eur. Hipp. 966. *ἀλλ' ὡς τὸ μῶρον ἀνδράσιν μὲν οὐκ ἔνι, | γυναιξὶ δ' ἐμπέφυκεν.* Phoen. 531. *ὦ τεκνον, οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακὰ, | Ἐτεόκλεες, πρόσεστιν· ἀλλ' ἡ 'μπειρία | ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.* BE.

Schol. *τὸ ἔμπειρον.* R.

896. *ταῖς πεπείροις*] Metaphora a fructibus. Xenarchus comicus ap. Athen. p. 569 B. *νέᾳ, παλαιᾷ, μεσοκόπῳ, πεπαιτέρᾳ.* Loquitur autem de meretricibus. BE. Cf. Eupol. com. II. 439. *πεπείρους ἀχράδας.* Soph. Tr. 728. *ὀργὴ πέπειρα.* Hippocr. Acut. 390. *πέπειρος νόσος.* Plut. Num. p. 77 C. *τοῦ μὲν Λυκούργου πεπείρους καὶ ὀργώσας νυμφεύοντος.* Lycurg. 15. V. Bergk. ad Anacr. Fr. 87.

Schol. *ταῖς γραΐσι.* R.

900. *Schol.* *ἀντᾴδει ἡ νέα τῇ γραΐ.* R.

901. *ἐμπέφυκε*] Cf. Eur. Hipp. 966. *γυναιξὶ δ' ἐμπέφυκεν* (*τὸ μῶρον*). Nicoph. com. II. 849. *ἀράχνιόν τι φαίνετ' ἐμπεφυκέναι.*

τὸ τρυφερόν] Cf. Vesp. 1455. *τὸ τρυφερὸν καὶ μαλακόν.* 551. 1169.

903. *μήλοις*] Malis, genis, vel potius papillis (*τοῖς τιτθίοις*). Cf. ad Ach. 1199. Theocr. XXVII. 48. *μᾶλα τεὰ πρώτιστα τάδε χνοάοντα διδάξω* (*πιαξῶ*?)

ἐπανθεῖ] Cf. 13. *τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα.* Nub. 978. *τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει.* Vesp. 1065. *ἐπανθοῦσι πολιαὶ τρίχες.* Theocr. XX. 21. *καὶ γάρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἁδύ τι κάλλος.* Lucian. Hipp. 7. *καὶ πανταχοῦ πολλὴ χάρις καὶ Ἀφροδίτη ἐπανθεῖ.* Imag. 7. *καὶ τὸ ἐρύθημα ἐπανθεῖν.* Q. H. S. C. 55. *ἔπειτα τὸ σαφὲς ἐπανθείτω τῇ λέξει.* Asclepiad. Anth. Pal. XII. 36. *μηροῖς ὀξὺς ἔπεστι χνόος.* Basil. M. Hom. in Ps. 44. *τὸ — ἐπανθοῦσαν αὐτῷ τὴν χάριν ἔχον.*

Schol. *ταῖς παρειαῖς.* R.

904. *παραλέλεξαι*] Depilata es. Cf. Pherecratem ap. Polluc. II. p. 35. *ἄσμηκτος, ἀπαράλεκτος.* Verba *παραλέγεσθαι* et *παρατίλλεσθαι* idem valent. V. ad Lys. 279. Inepte vertit Brunckius, collocata es. Nimirum opponitur v. *παραλέλεξαι* istis *τὸ τρυφερὸν μηροῖς*, ut v. *ἐντέτριψαι* istis *κἀπὶ τοῖς μήλοις ἐπανθεῖ* (*τὸ τρυφερόν*). Recte schol. *πολιάς σου παραλέλεξαι.* Pollux II. 35. *παραλελέχθαι τὸ τὰς περιττὰς ἀφαιρεῖσθαι.*

κἀντέτριψαι] Et fucata es. Cf. 878. 929. Male Brunckius, et uncta es.

Schol. *γραῦ: Ἢ τὰς πολιάς σου παραλέλεξαι. ἢ ἐπλέξω* (*ἐξελέξω*?) *τὰς τρίχας μίαν παρὰ μίαν.*

ἐσμήχθη (*ἐσμήχθης*?) *ψιμυθίῳ.* R.

905. *τῷ θανάτῳ μέλημα*] Eleganter sic dicitur vetula, et jam decrepita mulier: quasi dicas, cura et deliciae mortis. Nam puellae dici solent *μελήματα νεανιῶν*, curae juvenum: quo lepide allusit

Aristophanes. KUST. Sic infra 973. adolescens ad puellam: ὦ χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα. BE. Cf. Aesch. Cho. 235. ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρός. Eur. Hel. 1161. οἱ μὲν ᾍδᾳ μέλονται κάτω. 196. Ἰλίου κατασκαφὰν | πυρὶ μέλουσαν δαΐῳ. Andr. 850. ἵνα θανοῦσα νερτέροισιν μέλω. Phoen. 1302. ἰαχὰν — μελομέναν νεκροῖς. Hipp. 60. Ἄρτεμιν, ᾇ μελόμεσθα. Iph. T. 643. τῶν χερνίβων ῥανίσι μελόμενον αἱμακταῖς. 182. μοῦσαν νέκυσι μελομέναν. Pind. Fr. 63. (71.) σεμνᾶν Χαρίτων μέλημα τερπνόν. Fr. 237. μέλημα Κύπριδος. Anacreont. Fr. 51. τόδε (τὸ ῥόδον) καὶ μέλημα μύθοις. 42, 7. ῥόδον εἴαρος μέλημα.

906 sq. Anus istae imprecationes subobscurae sunt, quibus luminis adtulit quantum potuit Bisetus. Quemadmodum ille, per τὸ τρῆμα intelligo τὸ αἰδοῖον: hoc enim puellis etiam accidit quarum labefactata valetudo. Ἐπίκλιντρον pars est lecti, ad quam pulvinum ponebant sustinendo capiti, qua de re v. Salmas. ad H. A. p. 63. Cetera sensu naturali accipio: et anguem pro mentula in lecto reperias. BR.

ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα] Cf. Lys. 410. ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος. Eq. 532. ἐκπιπτουσῶν τῶν ἠλέκτρων. Per τρῆμα lecti partem, per quam funiculi intenduntur, intelligit Faber. Cf. 624. προβεβούλευται γὰρ ὅπως ἂν | μηδεμιᾶς ᾖ τρύπημα κενόν.

Schol. τρῆμα: (Ἢ τὸ τοῦ κόσμου λέγει, ἢ αὐτὸ τὸ τρῆμα, τὸ αἰδοῖον.) εἶδος κοσμίου τὸ ἐπίκλιντρον. ὄφιν ἢ τὸ ζῷον ἢ ἐπὶ τοῦ αἰδοίου.

907. ἐπίκλιντρον] Cf. Fr. 145. ὑπὸ τὠπικλίντρῳ. Quo sensu nescio.

909. ἐπὶ τῆς κλίνης] Cf. Lys. 732. 575. Verbis κἀπὶ τῆς κλίνης respondere observandum est verba similia κἀπὶ τοῖς μήλοις v. 903.

ὄφιν] Anguem tum dici cum languet partem virilem monet Faber, consuli jubens Scaliger. ad Priap. Cf. Theogn. 602. ψυχρόν σ' ἐν κόλπῳ ποικίλον εἶχον ὄφιν.

910. προσελκύσαιο] Cf. Eur. Hipp. 1431. λαβὲ | σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλαισι καὶ προσέλκυσαι. Iph. A. 1452. προσέλκυσαί νιν ὕστατον θεωμένη.

911. μοὐταῖρος] Contractum, ni fallor, ex μοι ὁ (μοὐ) ἑταῖρος; fortasse ex μου οὑταῖρος, eadem crasi quae fit in τοὐρανοῦ Pac. 199.

915. ὦ μαῖ'] Sic vetulam appellat per jocum.

ἱκετεύομαι] Cf. Eur. Or. 318. καθικετεύομαι.

Schol. ἀλλ' ὦ μαῖα: Πρὸς τὴν γραῦν. (ὀρθαγόραν δὲ) τὸ αἰδοῖον.

916. τὸν Ὀρθαγόραν] Quasi dicat: κάλει τινὰ ὀρθὸν τὸ αἰδοῖον ἔχοντα. Hoc videtur voluisse schol., cum scribit: Ὀρθαγόραν δὲ τὸ αἰδοῖον. Qui forte scripserat: ὀρθὸν τὸ αἰδοῖον ἔχοντα, aut simili modo. BE. Vide Hesychii interpretes ad glossas Ὀρθάνης, ὀρθαγορίσκος. BR. Id est τὸν φαλλόν. Cf. Ach. 259. σφῷν δ' ἐστὶν ὀρθὸς ἐκτέος ὁ φαλλός. Celeber tibicen Orthagoras memoratur in Platonis Protagora, ad quem fortasse hic alluditur. Confer nomen Ὀρθάνης (ᾱ), quod memoratur Plat. com. ap. Athen. p. 441 E. Strab. 13. Hesych. in h. v. Idem Eubuli fabulae nomen erat.

οὕτω σαυτῆς κατόναι'] Ita tua aetate fruaris. Facete dictum ad vetulam decrepitam. Cf. Th. 469. Lucian. Philops. 27. οὕτως ὀναίμην, ἔφη, τούτων — ὡς ἀληθῆ — ἐρῶ. Hor. Od. I. 3. 1 sq.

918. Metrum ¯, ⏑́ ⏑ ⏑ ⏑, ⏑́ ⏑ —, creticus cum anacrusi.
Ἰωνίας] Cf. ad 883.
Schol. τὸν ἀπὸ Ἰωνίας: *Ὡς μαλακῶν ἐκείνων ὄντων.*

919. *κνησιᾷς*] Pruris. Plat. Gorg. p. 494 E. *εἰ τὴν κεφαλὴν μόνον κνησιῶ.* C. *ψωρῶντα καὶ κνησιῶντα.* Aelian. H. A. VII. 35. *κνησιεῖ* (*κνησιᾷ*?). Anaxilas Athen. 95 B. *δεινὸν μὲν γὰρ ἔχονθ' ὑὸς | ῥύγχος, ὦ φίλε Κνησία* (*κνησιᾶν* Meinek.). Moeris p. 206. *Κνησείειν* (*κνησιᾶν*?) *Ἀττικῶς· κνηστικῶς ἔχειν Ἑλληνικῶς.* Quod ad formam vocis, cf. v. *κλαυσιᾶν.*

920. *λάβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους*] Pro *λειχάζειν κατὰ τοὺς Λεσβίους*, i. e. *λεσβιάζειν*: propter primam literam *λ*. BE. V. Vesp. 1346. et ad Ran. 1308. Hinc *λαβδακίζειν.* Ausonius Ep. 120. Cui ipse linguam cum dedit suam, *λάβδα* est. Allusio est, opinor, ad verbum *λάπτειν*, unde formatum *λάβδα*, ut *κύβδα* sive *κῦβδα* (Th. 489) ab *κύπτειν*. Mulieris nomen proprium est *Λάβδα* Herod. V. 92.

κατὰ τοὺς Λεσβίους] Cf. Vesp. 531. *μὴ κατὰ τὸν νεανίαν τόνδε λέγειν.* Fr. 300. *καὶ κατ' Ἀγάθων' ἀντίθετον ἐξηυρημένον.* 494. *ἐκφέρετε πεύκας κατ' Ἀγάθωνα φωσφόρους.* De re cf. Vesp. 1346. Ran. 1308.
Schol. λάβδα: *Λαιχάζουσιν* (*λειχάζουσιν* recte Port. *λαικάζουσιν* Dind.) *οἱ Λέσβιοι* (*αἱ Λέσβιαι*?). *ἀπὸ τοῦ ἄρχοντος στοιχείου.*

922. *παίγνια*] Delicias amoris, sc. *τοὺς ἐμοὺς ἐραστάς.* Cf. Pl. 1055. *παῖσαι.*
Schol. τἀμὰ δὲ παίγνια: *Ἀντὶ τοῦ τοὺς ἐμοὺς ἐραστάς.*

923. *ὥραν*] Horam constitutam mihi lege nova. Vide 617. Facete autem utitur vocabulo ambiguo: *ὥρα* enim significat etiam pulchritudo juvenilis. Similis lusus est in voce *ὡραῖος* Vesp. 1365.
Schol. τὴν ἡλικίαν. νικήσεις. R.

924. *παράκυφθ'*] Cf. ad 884.

925. *ὡς σὲ — εἴσει σ'*] Cf. Dem. p. 553. *εἰσελθὼν οἴκαδε ὡς ἐκεῖνον.* Lys. XIX. 24. *εἰσελθὼν ὡς τὸν πατέρα τὸν ἐμόν.* Xen. Symp. 9, 2. *εἴσεισι πρὸς αὐτήν.* Act. Apost. XVI. 40. *εἰσῆλθον εἰς τὴν Λυδίαν.* Infra 933. *τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ.* 1028. *δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.* Pl. 89. *ὡς τοὺς δικαίους — βαδιοίμην.* Lucian. Asin. *ὡς ἑαυτὸν ἤλαυνεν.* Ter. Eun. III. 5. 64. Eamus ad me.

926. *οὔκουν ἐπ' ἐκφοράν γε*] Imo ad auferendum aliquid veniet. Scholia: *ὅτι τῶν γραϊδίων ἐκφέρουσι τὴν οὐσίαν οἱ ἐρώμενοι.* Sicut in Pluto v. 1008. ubi, cum vetula dixisset de adolescente qui ipsam lucri caussa amare se simulabat, *ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν αἰεὶ τὴν ἐμήν*, alter *ἐπ' ἐκφοράν;* inquit. BE. Interpretatio parum probabilis. Vid. Hemst. ad locum Pluti. DIND. Redde: Nemo hercle efferendi quidem causa, sc. ad me prius ingredietur quam ad te. Scilicet vetula prae livore juvenem se esse fingit (cf. 923.), puellam contra alloquitur ut vetulam. Sic infra 935. ad eam dicit, *ὦ φθίνυλλα σύ*, i. e. o decrepita. Unde recte puella, cui novum atque mirum id videbatur, respondet, *καινόν γ', ὦ σαπρά.* Ceterum legi posset etiam *οὐκοῦν*, hoc sensu: Efferendi igitur causa, sc. ingredietur ille, quisquis est, ad te.

Schol. ἐπ' ἐκφοράν γε: Ὅτι τῶν γραϊδίων ἐκφέρουσι τὴν οὐσίαν οἱ ἐρώμενοι. — καινὸν, ὅτι οὐκ ἐπ' ἐκφοράν. R.

928. οὐ — γῆρας] Recte explicat Bothius: "non erit tibi molesta senectus mea. Convenient te quoque viri, postquam a me et vetulis abierunt. Quam irridens puella, ἀλλὰ τί, inquit, quid igitur, si cani tui mihi non officient, num oberit magis anchusa tua vel cerussa?"

929. ἤγχουσα] De anchusa, herba tinctoria rubri coloris, in usu mulieribus ad fucandam faciem, cf. Lys. 48. Amips. com. II. 702. δυοῖν ὀβολοῖν ἔγχουσα καὶ ψιμύθιον.

τὸ σὸν ψιμύθιον] Ita Vesp. 1393. διὰ τὸν σὸν οἶνον. Eq. 97. τῷ σῷ ποτῷ. Aesch. Fr. 12. κἄγωγε τὰς σὰς βακκάρεις τε καὶ μύρα.

ψιμύθιον] Cf. 878. 1072. Pl. 1064. Xen. Oecon. X. 2. ἰδών ποτε αὐτὴν — ἐντετριμμένην πολλῷ μὲν ψιμυθίῳ, ὅπως λευκοτέρα ἔτι δοκοίη εἶναι ἢ ἦν, πολλῇ δὲ ἐγχούσῃ, ὅπως ἐρυθρότερα φαίνοιτο τῆς ἀληθείας.

Schol. ἡ ἤγχουσα: Ἡ ἄγχουσα βοτάνη δηλονότι, ᾗ ἐχρῶντο εἰς τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖκες.

930. διακύπτεις] Per fenestram prospicis. Cf. Pac. 78. ἀλλ' ὅ τι ποιεῖ τηδὶ διακύψας ὄψομαι. Herod. III. 145. διακύψας — διὰ τῆς γοργύρης. Diphil. com. IV. 415. διακύψας — διὰ τῆς ὀπαίας κεραμίδος. II. Reg. IX. 30. Ἰεζάβελ — διέκυψε διὰ τῆς θυρίδος.

931. πρὸς ἐμαυτήν] Cf. ad Ran. 53. ἀναγιγνώσκοντί μοι — τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαυτόν.

Ἐπιγένει —] In honorem Epigenis. Notus est Epigenes antiquus poeta tragicus Sicyonius.

932. Γέρης] Allusio subest ad vocem γέρων. Latet nomen Γερής in Γερητοθεοδώρους Ach. 605.

Schol. Γέρης: Φαλακρὸς οὗτος καὶ πένης. οὐ γὰρ παρὰ τὸ γῆρας.

933. δείξει γε καὶ σοί] Sc. ipse Epigenes. Cf. 936. Soph. Oed. R. 1294. δείξει δὲ καὶ σοί.

εἶσιν ὡς ἐμέ] Cf. 676. ὥστε βαδίζειν ὡς (libri εἰς) ἀλλήλους.

Schol. ὁ Ἐπιγένης. R.

934. ὁδὶ γάρ αὐτός ἐστιν] Eadem verba apud Alcaeum com. II. 831.

935. φθίνυλλα] Decrepita. Anglice, You hag! I. q. φθόρε, ὄλεθρε. Appellatio comice ficta ad instar nominum Κρίτυλλα (Th. 898), Ξένυλλα (Th. 633), Ἄνθυλλα, Νίκυλλα, Ἀρέτυλλα, Κτήσυλλα, Hispulla, etc. Cf. ad Vesp. 1301. Respici etiam potest ad nomen proprium Φίλιννα, quod legitur Nub. 684. Cf. Eq. 1151. ὦ φθόρε.

936. ἀπέρχομαι] Sc. εἴσω. Cf. 950. Recedunt ambae a fenestra.

Schol. ἀπέρχομαι: Ἵνα αὐτὸν ἐρεθίσω. — ἡ νεωτέρα. Rav.

938. Hoc carmen revera σκόλιον esse, sicut etiam responsorium vetulae, οἰμώζων ἄρα etc., monuit Tyrwhittus. "Utrumque, inquit, iisdem numeris absolutum est quibus celeberrimum illud, vel potius celeberrima illa, Harmodii apud Athen. p. 695. Quin etiam initium hujus scolii videtur παρῳδεῖσθαι ex illo quod etiam extat l. c. εἴθ' ἐξῆν ὁποῖός τις

ἣν ἕκαστος etc. (Athen. 694 C. et Eust. p. 1574, 16)." Duo alia praeterea scolia incipiunt voce εἴθε ibid. 695 C. εἴθε λύρα —, et εἴθ' ἄπυρον —. Metrum horum versuum est ⏒́ –, ⏒́ ⏑ ⏑, ⏒́ ⏑ – ⏑ – – (phal. hendecasyll.) ⏑ ⏑ ⏒́ ⏑ –, ⏒́ ⏑ ⏑ – (chor.) ⏒́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏒́, ⏒́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏒́ (chor.). Ex his metris scolia componi solebant, quorum exempla vide apud Athenaeum. V. Herm. de Metr. p. 416. Elem. D. M. p. 69.

940. *Schol.* ἄμορφον. R.

941. Cf. Lys. 477. οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ τάδε γ'. Pl. 898. ταῦτ' οὖν ἀνασχετ' ἐστὶν —; Th. 563. Ach. 618. Eq. 1305. Pac. 1179.

942. οἰμώζων] Magno malo tuo. Pro οἰμωξόμενος. Cf. Ach. 840. οἰμώζων καθεδεῖται. Fr. 86. ἀλεκτρυὼν | τὴν κύλικα καταβέβληκεν. — Οἰμώζουσά γε. Sic alibi κλάων, et contra χαίρων (Ran. 843).

943. τἀπὶ Χαριξένης] Cf. Etym. p. 367, 21. Ἐπὶ Χαριξένης. αὐλητρὶς ἡ Χαριξένη ἀρχαία καὶ ποιήτρια κρουμάτων· οἱ δὲ μελοποιόν. Θεόπομπος Σειρῆσιν, Αὐλεῖ γὰρ σαπρὰ αὕτη γε κρουμάτια τὰ ἐπὶ Χαριξένης (αὐλεῖ γὰρ σαπρὰ | αὕτη γε κρουμάτι' οἷα τἀπὶ Χαριξένης Mein., quem v. Fr. Com. II. 98.). Ἀριστοφάνης· οὐ τὰ κατὰ μισθὸν, ἀλλ' οἷον καὶ ἄλλα τινά. (Haec ultima sunt corruptissima. Nam post vocem Ἀριστοφάνης subjecerat procul dubio Etymologus locum hunc Aristophanis ex Eccles.: οὐ γὰρ etc. Sed his nescio quo casu ejectis alia illuc intrusa fuerunt, quae minime pertinent ad articulum ibi propositum, sed potius ad vocem Ἐπίχειρα, quae apud Etymologum proxime sequitur. Sed haec obiter.) Hesychius, Ἐπὶ Χαριξένης: ἐπὶ μωρίᾳ ἡ Χαριξένη διεβεβόητο ἀρχαία οὖσα. ἔνιοι δὲ καὶ ποιήτριαν αὐτὴν ἐρωτικῶν λέγουσιν. ἔστι δὲ καὶ παροιμία, οἷα τὰ ἐπὶ Χαριξένης. V. etiam Eust. p. 326, 44. et Suid. v. Χαριξένη. KUST. Adde App. Prov. II. 82. Cratin. ap. Etym. Mag. p. 367, 21. οὐχ ἴδι' ἄττα τάδ' οὐκέτ' ὄνθ' οἷα τἀπὶ Χαριξένης (qu. οὐχ, ἐπεὶ | τάδ' οὐκέτ' ἔσθ' ὁποῖα τ. X.). Cf. Plat. Crat. 402 A. ἀτεχνῶς τὰ ἐπὶ Κρόνου καὶ Ῥέας. Nub. 985. τεττίγων ἀνάμεστα καὶ Κηκείδου.

Schol. τὰ 'πὶ Χαριξένης: Εὐήθης καὶ μωρὰ ἡ Χαριξένη.

948. ἐφ' ἣν —] Cf. 819. ἐχώρουν — ἐπ' ἄλφιτα. Connecte πάλαι cum ποθῶν.

952—968. Hoc carmen tractavit Reisigius Conj. p. 322—323, qui tres strophas et antistrophas constituit.

952. φίλον — μοι] Versus creticus, ut v. 958. μέθες, ἱκνοῦμαί σ', Ἔρως.

954. πάνυ — δονεῖ] Tres bacchei, si integer versus est. Reponendum forsan πάνυ δονεῖ γάρ τίς μ' ἔρως.

Schol. πολὺς ἢ ὑπὲρ τὸ δέον. R.

956. Cf. Theocr. III. 33. τὶν ὅλος ἔγκειμαι. Qui tamen locus vix conferendus est.

957. διακναίσας] Cf. Ran. 1228. Nub. 120. Aesch. Prom. 94. 541. Eur. Iph. A. 27. Cycl. 487. Stratt. com. II. 763.

Schol. ὑπὸ τοῦ ἔρωτός φησι. R.

958. ἱκνοῦμαί σ'] Te supplico. Soph. El. 135. ἐᾶτέ μ' ὧδ' ἀλύειν, | αἰαῖ, ἱκνοῦμαι.

959. *Schol.* ταῦτα εἰποῦσα εἰσέρχεται. R.

960. Est carmen παρακλαυσίθυρον, ut Graeci vocant, sive carmen, quod amantes pro foribus amicarum canere solebant, intromitti ab illis cupientes. Tale carmen etiam legitur apud Theocrit. Idyll. III. Plautum Curcul. I. 2. 60 sqq. Propert. I. 16, 17 sq. Tibull. I. 2. 9 sq. Ovid. Amor. I. 6. et alios. KUST. Adde Hor. Od. III. 10. Plut. Amat. p. 753 B. τίς οὖν ὁ κωλύων ἐστὶ κωμάζειν; ἐπὶ (qu. ἢ πρὸ vel καὶ πρὸ) θύρας ᾄδειν τὸ παρακλαυσίθυρον;

961. καταδραμοῦσα] Sc. ἐκ τοῦ ὑπερῴου. Cf. Lysiam de caede Eratosth. 12.

962. καταπεσὼν κείσομαι] Sic ap. Theocrit. III. 53. caprarius, ad antrum Amaryllidis absoluto carmine παρακλαυσιθύρῳ, inquit: κεισεῦμαι δὲ πεσών. Huc spectat illud Horatii III. 10. Ovid. Art. Am. III. 581. Ante fores jaceat etc. KUST.

963. *Schol.* φίλον: ἀντὶ τοῦ ὦ φίλη. R.

964. πληκτίζεσθαι] Pugilare. I. e. lascivire. Per ὑβρίζειν, quae vox est amatoria, explicat Hesychius. Stratonis Epigr. 51. πληκτισμοί, κνίσμα, φίλημα, γέλως. Plut. Syll. 2. πίνειν καὶ διαπληκτίζεσθαι τοῖς σκώμμασι. Plut. Timol. 14. διαπληκτιζόμενον ἐν μέσῳ τοῖς ἀφ' ὥρας ἐργαζομένοις γυναίοις. Lucull. 31. τοῖς ἱππεῦσι τῶν Ῥωμαίων διαπληκτισάμενοι. Anach. 11. ὁρᾶν παιομένους γε καὶ διαπληκτιζομένους ἀνθρώποις. Schol. ad Av. 439. συνεχῶς τῇ γυναικὶ διαπληκτιζόμενος. Anacreont. ap. Athen. p. 782 A. ὡς δὴ πρὸς τὸν Ἔρωτα πυκταλίζω. Soph. Fr. 442. Ἔρωτι — ὅστις ἀντανίσταται | πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας.

Schol. πληκτίζεσθαι: διατύπτεσθαι. R.

965. ἐκμαίνεις] Vox rarior. Cf. Fr. 523. ἐκβαίνετον (ἐκμαίνετον L. Dind.) τὸν πατέρα τοῖς ὀρχήμασι. Theocr. V. 91. κἠμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας — ἐκμαίνει.

970. φίλτατον] Sic ὦ γλυκύτατον Eccl. 1046.

972. χρυσοδαίδαλτον] Cf. Eur. Iph. A. 219. χρυσοδαιδάλτους (-τοις?) στομίοις πώλους.

ἐμὸν μέλημα] Cf. ad 905. τῷ θανάτῳ μέλημα. Pind. Fr. 71. σεμνᾶν Χαρίτων μέλημα τερπνόν. Julian. Epist. 18. ἵνα σε, τὸ μέλημα τοὐμόν, ὥς φησιν ἡ Σαπφώ, περιπτύξωμαι. Lucian. Rhet. praec. 14. ὦ μέλημα. Aesch. Cho. 232. ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρός. Eur. Or. 480. ὅδε — στύγημ' ἐμόν.

Schol. μέλημα: ἀντὶ τοῦ τίμιον. R.

973. Κύπριδος ἔρνος — Χαρίτων θρέμμα] Videtur imitatus Ibycum, cujus fragmentum exstat ap. Athenaeum p. 564 F. Εὐρύαλε γλαυκέων Χαρίτων θάλλος [l. θάλος] καλλικόμων (ἐμὸν) μελέδημα, σὲ μὲν Κύπρις ἅ τ' ἀγανοβλέφαρος Πειθὼ ῥοδέοισιν ἐν ἄνθεσι θρέψαν. Quod Ibycus θάλλος [θάλος], id noster ἔρνος dixit. BE. Cf. Antiphan. ap. Athen. 169 E. Καρύστου θρέμμα. Soph. Tr. 1098. δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα.

μέλιττα Μούσης] I. e. Musarum flores apiculae instar carpens, ideoque politissima, elegantissima.

Χαρίτων θρέμμα] Gratiarum alumna. Anglice Nursling of the Graces. Apte conferatur Ibycus l. l. *σὲ μὲν Κύπρις ἅ τ' ἀγανοβλέφαρος Πειθὼ ῥοδέοισιν ἐν ἄνθεσι θρέψαν*. Soph. Oed. R. 374. *μιᾶς τρέφει πρὸς νυκτός*.

974. *Τρυφῆς πρόσωπον*] Mollitiei persona vel imago. Schol: *καλλώπισμα*. Mira locutio.

Schol. *καλλώπισμα*. R.

976. *πόθεν;*] Minime. Cf. ad 389. Vesp. 1145. Ran. 1455. Eur. Alc. 95. Andr. 84. El. 657.

977. *καὶ τὴν θύραν γ' ἤραττες*] Quin etiam ostium pultabas. Eur. Iph. T. 1308. *πύλας ἀράξας*. Theocr. II. 6. *οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος*.

ἀποθάνοιμ' ἄρα] Emoriar igitur, sc. *εἰ ἤραττον αὐτήν*. Cf. Ran. 177. *λάβ' ἐννέ' ὀβολούς. ΝΕ. ἀναβιοίην νυν πάλιν* (sc. *εἰ λάβοιμι* vel *εἰ λήψομαι αὐτῷ*). Lys. 531. *μή νυν ζῴην*. Nub. 1255. *ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ*.

Schol. *ἡ γραῦς ἐξελθοῦσα*. R.

978. *δᾷδ' ἔχων*] Ut qui comissatum eunt. Cf. 692.

979. *Ἀναφλύστιον*] A pago Attico. Cum allusione ad verbum *ἀναφλᾶν*. V. Lys. 1099. Suidas: *ἀναφλασμοί. τὰ ἀφροδίσια. Εὔπολις Αὐτολύκῳ*. Reponendum forsan *Ἀναφλάστιον*. Ipse autem adolescens est *ὁ Ἀναφλύστιος*, quem quaerere se fingit. Similiter ludit in ficto nomine *Κοπρεαῖος* (?) supra 317.

Schol. *Ἀναφλύστιον: Παρὰ τὸ ἀναφλᾶν παίζει*.

980. *Σεβῖνον*] Quasi *σὲ βινοῦντα* vel *βινήσοντα*. Quo sensu haec accepisse vetulam constat ex responso ejus. Cf. ad Ran. 427. *Σεβῖνον, ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος*. Similis lusus est in nomine *συβίνη* Thesm. 1215.

981. Cf. 1097. *νὴ τὴν Ἑκάτην, ἐάν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή*.

982. *ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ —*] Cf. 991. Pl. 993.

τὰς ὑπερεξηκοντέτεις —] Quasi *δίκας*. Cf. Hyperid. in Dem. p. 42. *νῦν δὲ τοὐναντίον οἱ νέοι τοὺς ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη σωφρονίζουσιν*. Lucian. Cat. 5. *οἱ ὑπὲρ ἑξήκοντα ὑμεῖς πάριτε ἤδη*. S. Paul.. Ep. ad Tim. I. 5. 9. *χήρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἑξήκοντα*.

983. *εἰσάγομεν*] Ambigue dictum. Cf. Nub. 782. *εἰσάξει δίκην*. Vesp. 826. 840. 847. Ita etiam Latini. Plin. Epist. VI. 5. Tertio die inducta cognitio Julii Tironis. Monuit Faber.

984. *τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν*] Allegorice. Loquitur enim quasi de litibus forensibus, et intelligit aetates mulierum. Hoc scholiastes breviter: *ἀπὸ τῶν δικῶν. ἔλεγον γὰρ ἀεί· τὰ πρὸ τόσων ἐτῶν δικάζομεν*. Nempe, quum Athenis non tantum lites domesticae sive ipsorum Atheniensium dijudicarentur, verum etiam exterorum, quicunque Atheniensium imperio erant subjecti, ita obruebantur multitudine negotiorum ut uno tempore non possent omnes lites cognoscere, sed multas differrent in aliud tempus, deinde in aliud. BE.

ἐκδικάζομεν] Cf. Eq. 50. *ἐκδικάσας μίαν*. Plat. Legg. 943 B. *ἐκδικασθεισῶν τῶν τῆς ἀστρατείας δικῶν*. Lysias 148, 36. *νυνὶ δὲ — οἱ ναυτοδίκαι οὐκ ἐξεδίκασαν*.

Schol. εἴκοσι γάρ: Ἀπὸ τῶν δικῶν. ἔλεγον γὰρ ἀεὶ τὰ πρὸ τόσων ἐτῶν δικάζομεν.

985. ὦ γλύκων] Mel meum. Ὑποκοριστικὸν, ut μαλακίων (infra 1058), γλίσχρων (Pac. 193), δειλακρίων (Pac. 193), κάνθων (Vesp. 179), πόσθων (Pac. 1300), Ἀττικίων (Pac. 214), σάθων, etc. Confer etiam nomina propria Ἀγάθων, Πλάτων, Πλούτων (Pl. 727), etc. Hesychius, Γλύκων: ὁ εὐήθης. Scilicet γλυκὺς vel ἡδὺς, ut Latinum suavis valet εὐήθης καὶ ἔφρων. V. Ruhnk. ad Tim. v. ἡδύς.

987 ὥσπερ ἐν πεττοῖς] Eur. Suppl. 409. ἓν μὲν τόδ' ἡμῖν, ὥσπερ ἐν πεσσοῖς, δίδως | κρεῖσσον. "De calculorum, seu latronum, quos Graeci πεσσὰ πεττοὺς vocant, ludo, seu de πεττείᾳ v. Meurs. in Graecia ludibunda." (Br.)

Schol. Παιτοί: Ἔθνος μέν ἐστι Θρᾳκικόν. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ παισίν (παίειν recte Br.).

988. ἀλλ' — νόμον] Sensus loci videtur: Sed non coenas juxta hanc legem, i. e. non ex arbitrio tuo pendet utrum edas necne, sed nolens volens naturae necessitati respondere et parere cogeris: et sic nobis vetulis ex hac nova reipublicae lege, ἐάν τε βούλησθε ἐάν τέ μή, satisfaciatis necesse est.

Schol. τὸν πρωκτὸν λέγει. R.

989. οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις] Cf. 833. οὐκ οἶδ' ὅ τι ληρεῖς. Ran. 556. ληρεῖς, ὦ γύναι, | κοὐκ οἶσθ' (οἶδ'?) ὅ τι λέγεις. S. Matth. Ev. XXVI. 70. οὐκ οἶδα τί (ὅ S. Luc. Ev. XXII. 60) λέγεις.

κρουστέον] Cf. 257. et ad Eq. 1379.

990. κρούσῃς — θύραν] Cf. 317.

991. κρησέραν] Alludit ad antecedens κρούειν, ut et Biseto videtur. Forte κρησέραν vocant vetulam eadem ratione qua Hyperboli matrem cum τηλίᾳ dicitur comparasse Eupolis ap. schol. ad Plut. 1038. Quandoque autem istae duae voces idem significant. BE. Cribri circulo comparat vetulam saepius compressam et quasi perforatam, ita ut habeat τὸ τρύπημα τοσοῦτον ὥστε κρησέραν δοκεῖν εἶναι. Schol: κρησέραν, τὸ περιβόλαιον τῶν κοφίνων (κοσκίνων?). Idem videtur significare τηλία in Plut. 1038, ubi scholiasta exponit κοσκίνου κύκλον.

Schol. κρησέραν: Τὸ περιβόλαιον τῶν κοφίνων (κοσκίνων?). ἔστι δὲ δι' ἔρωτος. τοῦτο οὖν ὡς πρὸς γραῦν.

996. τὰς ληκύθους] Ampullae mortuis apponebantur: supra 537. Forte picturis quibusdam ornabantur istae ampullae. Aut etiam in monumentis pingebantur, ut schol. τοιαῦτα γάρ τινα ἐν τοῖς μνήμασιν ἔγραφον. Jocatur autem in vetulam, quae morti vicina amori det operam. BE.

Schol. ζωγραφεῖ: Τοιαῦτα γάρ τινα ἐν τοῖς μνήμασιν ἔγραφον.

997. Cf. Menand. IV. 196. ἕστηκας ἔτι πρὸς ταῖς θύραις —; 295. πρὸς ταῖς ἐμαυτοῦ — θύραις ἕστηκ'.

998. καὶ γὰρ ἐγὼ σέ νὴ Δία] Cf. Eq. 1092. νὴ Δία καὶ γὰρ ἐγώ. 1201. Lys. 1181. Th. 173. καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦ. Subaudiendum οἶδα ὅ τι βούλει. De structura cf. Ach. 377. "Graece tam dicitur οἶδα ὅ τι βούλει,

quam *οἶδά σε ὅ τι βούλει.* Illud anus secuta est, hoc juvenis. Lucian. Dial. *οἶδα ταῦτα, καὶ σὲ ὅτι πυλωρεῖς.* Idem fere est Ach. 338—339." (Lenting.)

Schol. *ἔγωγε νὴ Δία:* *Βούλομαί σε ἀπιέναι ἐπὶ θάνατον. πρὸς γὰρ τοῦτο παίζει.*

999. *μὰ τὴν Ἀφροδίτην — μὴ 'γώ σ' ἀφήσω*] Schol: *ὡς ἑταίρα οὖσα τοῦτό φησι.* Cf. ad Plut. 1069. 1070. Eadem autem structura est Lys. 917. *μὰ τὸν Ἀπόλλω μή σ' ἐγὼ — κατακλινῶ χαμαί.* Ran. 508. *μὰ τὸν Ἀπόλλω μή σ' ἐγὼ | περιόψομἀπελθόντ'.* Av. 195. *μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω.*

ἥ μ' ἔλαχε κληρουμένη] Cf. Plat. Phaed. 107 D. *λέγεται δὲ οὕτως ὡς ἄρα τελευτήσαντα ἕκαστον ὁ ἑκάστου δαίμων, ὅσπερ ζῶντα εἰλήχει, οὗτος ἄγειν ἐπιχειρεῖ εἰς δή τινα τόπον.* Id. Rep. 617 E. *οὐχ ὑμᾶς δαίμων λήξεται, ἀλλ' ὑμεῖς δαίμονα αἱρήσεσθε.* 274 B. *τοῦ κεκτημένου καὶ νέμοντος ἡμᾶς δαίμονος.* Theocr. IV. 40. *αἰαῖ τῶ σκληρῶ μάλα δαίμονος, ὅς με λέλογχε.* Alciphr. III. 49. *ὦ δαῖμον, ὅς με κεκλήρωσαι καὶ εἴληχας, ὡς πονηρὸς εἶ.* Dinarch. I. 65. *μαρτύρομαι — τοὺς ἄλλους θεούς, οἳ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν εἰλήχασι.* Menand. IV. 238. *ἅπαντι δαίμων ἀνδρὶ συμπαραστατεῖ | εὐθὺς γενομένῳ* etc. Lysiam II. 78. *ὅ τε δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχὼς ἀπαραίτητος.* Pac. 348. *στιβάδας, ἃς ἔλαχε Φορμίων.* Similiter apud Latinos genius, Hor. Ep. I. 7. 94. II. 1. 144.

Schol. *μὰ τὴν Ἀφροδίτην:* *Ὡς ἑταίρα οὖσα τοῦτό φησι.*

1002. *Schol.* *τί δῆτα κρεάγρας:* *Τοῦτο ὅτι στερρῶς αὐτοῦ εἴχετο ὡς κρεάγρα.*

1003. *ἐξὸν καθέντα —*] Sub. *τινί* (cf. 567). Cf. Lys. 402. *θαἰματίδια | σείειν πάρεστιν ὥσπερ ἐνεουρηκότας.* Baton. ap. Athen. 279 C. *ἐξὸν γυναῖκ' ἔχοντα κατακεῖσθαι καλήν.* Plura Elmsleius ad Eur. Her. 7.

καθέντα] Sc. *ἐς τὸ φρέαρ.* Cf. Lysipp. com. II. 744. *ἐς τὸ φρέαρ ὥσπερ τὸν οἶνον τοῦ θέρους καθεικέναι.*

1005. Cf. Nub. 1267. *μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τᾶν, ἀλλὰ* etc.

1006. *τῶν ἐτῶν τὴν πεντ.*] "Quingentesima *τῶν ἐτῶν* a vetula festive exigitur, non *τῶν ὄντων*, quae vulgo censentur." (Tyrwh. Cf. Pl. 1083. *οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπλεκωμένῃ | ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε καὶ τρισχιλίων.* Redde: nisi quingentesimam annorum tuorum partem deposueris in communem usum reipublicae, secundum novam legem et institutum. Facete innuit grandem vetulae aetatem, quum annorum eam ne quingentesimam quidem partem deposuisse dicit.

1007. *κατέθηκας*] Cf. 602. Pac. 1180. *τί καταθῶ σοι τούτου;* 1214. Nub. 246. Dromon. com. III. 541. *οὕτως ἐρυθριᾷ συμβολὰς οὐ κατατιθείς;* Antiph. com. III. 12. *ὃς ἂν μὴ κατατιθῇ τὰς συμβολάς.*

Schol. *τὴν πεντακοσιοστήν:* *Εἰ μὴ ὑπὲρ ἐμοῦ κατέβαλες τὴν πεντακοσιοστήν. νόμος γὰρ τοῦ μὴ φέροντος τὴν οὐσίαν δημοσίαν εἶναι.*

1010. *τηλικαύταις ἄχθομαι*] Sub. *ξυγκαθεύδων.*

1017. *προκρούσῃ πρῶτον*] Porsonus affert Thuc. I. 23. *διότι δ' ἔλυσαν τὰς αἰτίας προέγραψα* (al. *ἔγραψα*) *πρῶτον.*

1020. *λαβομένας*] Cf. ad 1155. Lys. 179.

τοῦ παττάλου] Schol: *τοῦ πέους*. Cf. Plut. 955. *ἕλξει θύραζ' αὐτὸν λαβὼν τῶν ὀρχιπέδων*. Eq. 772. Faber confert illud, ruber porrectus ab inguine palus.

Schol. ἀνατί: *Μὴ τιμωρουμένας ὑπὲρ τῆς βίας*. — *τοῦ πέους*. R.

1021. *Προκρούστης*] Faceta paronomasia e verbo *προκρούειν*, quod bis occurrit in superiore decreto. Fuit autem *Προκρούστης* latro, e Thesei historia notissimus. BR.

Schol. προκρούστης: *Ἐπεὶ πολλάκις εἴρηται τὸ κρούειν*.

1023. *ἢν ἀφαιρῆταί μ'*] Si auferat me (abs te). Sub. *σε*. Cf. Vesp. 1380.

Schol. ἐὰν ἀπὸ σοῦ ἀφαιρῆταί με. R.

1025. *ὑπὲρ μέδιμνόν ἐστ' ἀνήρ*] Locum hunc bene explicat schol. vetus. Cui addendus est Harpocratio, qui in serie sua haec habet: *ὅτι παιδὶ καὶ γυναικὶ οὐκ ἐξῆν συμβάλλειν πέρα μεδίμνου κριθῶν*. Ejusdem legis meminit Dio Chrys. p. 638 D. Vide etiam Suidam in *ὅτι* et Meursii Lect. Att. 2, 4. [et Them. Attic. 2, 9.] KUST. Quod alias mulieribus et pueris erat interdictum ultra medimnum hordei non inire contractum, id jam, inverso reip. statu et mulieribus dominantibus, est interdictum viris. Isaeus de Haer. Arist. [p. 259 R.] *ὁ γὰρ νόμος διαῤῥήδην κωλύει παιδὶ μὴ ἐξεῖναι συμβάλλειν μηδὲ γυναικὶ πέρα μεδίμνου κριθῶν*. BE. Sensus loci est: At nunc, mutata reipublicae forma, nihil amplius auctoritatis habent viri.

Schol. ὑπὲρ μέδιμνον: *Νόμος ἦν ταῖς γυναιξὶ μὴ ἐξεῖναι ὑπὲρ μέδιμνόν τι συναλλάσσειν. οὐκ ἔσονται οὖν, φησὶν, οἱ ἄνδρες οὐδενὸς ὑπὲρ μέδιμνον κύριοι, ἐπειδὴ ἀντέστραπται ἡ πολιτεία*.

1026. *ἐξωμοσία*] Schol: *ὀμόσαι ὡς οὐκ ἂν δυναίμην*. Sc. *βινεῖν*. "Verbum forense. Est autem excusatio, cur quis se non possit aut non debeat sistere judicio, et fiebat interposito juramento. Ex scholiis." BE. "*Ἐξωμοσία* sec. schol. et alios est excusatio quae proponitur in judicio ob absentiam ejus qui in jus vocatus est; quae fiebat juramento interposito per procuratorem, qui jurabat *ἔξω εἶναι τὸν κληθέντα*." PALMER. Qui obsoletam forensem vocem Gallicam excine comparat et inde fluxisse verisimile putat. Cf. Theophr. Char. 6. *τὰς μὲν* (*δίκας*) *ἐξόμνυσθαι, ταῖς δὲ παρεῖναι*.

οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς] Cf. Pl. 1154. *οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν*. 1158. *οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων*. Ran. 775. "Saepe autem in excusationibus ejusmodi utebantur fallaciis." (Be.)

Schol. ὀμόσαι ὡς οὐκ ἂν δυναίμην. R.

1027. *ἀλλ' ἔμπορος εἶναι*] Iidem numeri Av. 1022. *ἐπίσκοπος ἥκω*. Eubul. ap. Athen. p. 23. *βεβρεγμένος ἥκω καὶ κεκωθωνισμένος*. Cf. ad Ach. 107.

ἔμπορος εἶναι σκήψομαι] Gemellus huic est locus ille in Pluto 904. *ΔΙ. ἀλλ' ἔμπορος; ΣΥ. ναὶ σκήπτομαί γ', ὅταν τύχω*. Vide ibi schol. vetera, quae loco huic lucem afferunt. KUST. Cf. Lys. XVII. 8. *διέγραψάν*

μου τὰς δίκας ἔμποροι φάσκοντες εἶναι. Plut. Cic. 43. *μαλακῶς ἔχειν ἐκ τοῦ κόπου σκηπτόμενος.*

κλάων γε σύ] Cf. Ach. 827. Vesp. 186. Fr. 86. *οἰμώζουσά γε.*

Schol. ἔμπορος: Προφασίσομαι εἶναι ἔμπορος, ὡς ἐπὶ κινδυνευόντων, ἐπειδὴ οὐκ ἐστρατεύοντο οἱ ἔμποροι.

1028. *ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ*] Cf. 1005. 925.

1029. *καὶ ταῦτ'*] Sub. *δρᾶν.*

Διομήδειά γε] Et quidem Diomedea. Cf. Plat. Rep. VI. p. 493. *ἡ Διομήδεια λεγομένη ἀνάγκη ποιεῖν αὐτῷ ταῦτα ἃ ἂν οὗτοι ἐπαινῶσιν.* (Ubi Scholiasta ad historiam quandam Ulyssis et Diomedis proverbium refert.) Themist. Or. 21, 351 B. *μηδ' ἂν Διομήδεια αὐτῷ ἀνάγκη προσγένηται.* Anon. Cramer. Anecd. III. 223. *κἂν ἡ Διομήδειος ἀνάγκη μοι ἐπικέοιτο.* Zenob. III. 8. *Διομήδειος ἀνάγκη.* Apost. VII. 15. Schol. Plat. p. 408 B. Eust. p. 822, 17. Hesych. et Suid. s. h. v. Faber Catulli reluta necessitas confert. Corrupta ultima in *Διομήδεια* (ut in nomine *Μήδεια*) ostendit femininum anomalum esse ductum ab masculino *Διομήδης.* Sic *ἡδυέπεια* (Hes. Soph.) ab *ἡδυεπής, Θεσπιέπεια* (Soph.) ab *Θεσπιεπής, Ἰφιγένεια* ab *Ἰφιγενής.* Confer etiam *Πηνελόπεια* pro *Πηνελόπη* (apud Homerum), *Ἰφιμέδεια* (Od. λ'. 305), *πίειρα, πέπειρα,* etc.

Schol. Διομήδεια: Ὅτι Διομήδης ὁ Θρᾷξ, πόρνας ἔχων θυγατέρας, τοὺς παριόντας ξένους ἐβιάζετο αὐταῖς συνεῖναι ἕως οὗ κόρον σχῶσι καὶ ἀναλωθῶσιν οἱ ἄνδρες· ἃς καὶ ὁ μῦθος ἵππους ἀνθρωποφάγους εἶπεν.

1030 sq. Cf. Lys. 599 sqq.

1030. *ὑποστόρεσαι*] Quia vetula dixerat necesse esse ut cum ipsa concumbat adolescens, iste jubet eam cubile parare, sed non geniale profecto, verum ubi vetula sola cubet *θανάτῳ μέλημα*, ut loquitur supra v. 905. Nam haec omnia quae jubet vetulam facere spectant ad apparatum funeris. BE. Redde, Substerne tibi ipsi. Cf. Eubul. com. III. 247. *οὔκουν ὑποστορεῖτε μαλακῶς τῷ κυνί;*

τῆς ὀριγάνου] Alexis Athen. 170 C. *τῆς ὀριγάνου.* Plato comicus ibid. 68 C. *δριμυτάτην ὀρίγανον.* "*Ὀρίγανον* feminino genere dictam ex h. l. annotavit Etym. M. p. 630, 49. Cf. Phryn. in Bekk. Anecd. p. 56, 28." (Dind.) Ex hoc loco patet mortuis origanum substernere morem fuisse.

1031. *κλήμαθ' — τέτταρα*] Sc. cadaveris amburendi causa. Cf. Thesm. 728. Soph. Ant. 1202. Anglice, one or two (two or three) twigs. Ita enim saepe numero definito pro indefinito utebantur Attici. Cf. ad Ach. 2.

1032. *ταινίωσαι*] Schol: *στεφάνωσαι ὡς οἱ νεκροί.* Cf. Ran. 393. *νικῶντα ταινιοῦσθαι.* Fr. 1. *ἀλλ' εἰ σορέλλη καὶ μύρον καὶ ταινίαι.* Fr. 417. *ἀλλὰ στεφάνωσαι· καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις.* Lys. 603. *καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ* (sc. *τὰς ταινίας*). Scilicet coronabantur mortui apud Graecos ut in certamine vitae *νικήσαντες.* Cf. 538. *ὡσπερεὶ προκείμενον | μόνον οὐ στεφανωσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.*

τὰς ληκύθους — τοὔστρακον] Notanda utrobique vis articuli.

τὰς ληκύθους] Cf. ad 538. 996. 1101. *Φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.*

Schol. ταινίωσαι: Στεφάνωσαι ὡς οἱ νεκροί.

1033. ὕδατος — τοὔστρακον] Sciendum est ante fores funestarum aedium olim poni solitum fuisse vas fictile aqua lustrali plenum, qua quisque ex aedibus illis exiens purificationis gratia sese aspergebat. Vas illud appellabatur ὄστρακον, ut non solum ex loco hoc comici, sed etiam aliis scriptoribus constat. Pollux VIII. 65. οἱ ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ πενθοῦντος ἀφικνούμενοι ἐξιόντες ἐκαθαίροντο ὕδατι περιρραινόμενοι. τὸ δὲ προὔκειτο ἐν ἀγγείῳ κεραμέῳ ἐξ ἄλλης οἰκίας κεκομισμένον. τὸ δὲ ὄστρακον ἐκαλεῖτο καὶ ἀρδάνιον. Notet hic lector vas illud aquae lustralis etiam vocatum fuisse ἀρδάνιον: quod testatur quoque Hesychius v. ἀρδανίαι, et Suidas v. ἀρδάνιον. Idem Hesychius nos docet vas illud etiam dictum fuisse πηγαῖον. Πηγαῖον, inquit, τὸ ὄστρακον, ὃ καὶ ἀρδάνιον ὁμοίως λέγεται. Videtur nimirum respexisse ad locum illum Euripidis Alc. 98. πυλῶν πάροιθε δ' οὐχ ὁρῶ | πηγαῖον, ὡς νομίζεται, | χέρνιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις. Vide nos etiam ad Suidam s. v. τοὔστρακον. KUST. V. Monk. ad Alc. l.

Schol. κατάθου τοὔστρακον πρὸ τῆς θύρας: πρὸ τῆς θύρας τὰ καλούμενα ἀρδάνια. R.

1034. Cf. Vesp. 1332. ἦ μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δίκην. Aesch. Prom. 174. ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ — χρείαν ἕξει μακάρων πρύτανις.

στεφάνην] Coronam, quae mortuis imponebatur. Cf. 538. ἀλλ' ἔμ' — ᾤχου καταλιποῦσ' ὡσπερεὶ προκείμενον, | μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον. Eadem forma στεφάνη est Eq. 968. ἁλουργίδα | ἔχων κατάπαστον καὶ στεφάνην.

Schol. στεφάνην: Εἶδος κοσμίου. διαπεσεῖσθαι δὲ τεθνήξεσθαι.

1035. τῶν κηρίνων] Sc. στεφάνων. Cf. Artemidor. Onir. I. 77. στέφανοι κήρινοι πᾶσι κακοὶ, μάλιστα δὲ νοσοῦσιν, ἐπεὶ καὶ τὸν θάνατον κῆρα καλοῦσιν οἱ ποιηταί. Inest autem allusio ad vocem κὴρ mors. Redde: Ita per Jovem, si modo alicubi sit (reperiri queat) cerea.

Schol. κηρίνων: στεφάνων. R.

1036. διαπεσεῖσθαι] Anglice, will fall to pieces. Schol: διαρρυῆναι (διαρρεύσεσθαι?). Cf. Eq. 695. διαπέσοιμι πανταχῇ. Significat nimirum adeo σαπρὰν esse vetulam ut periculum sit ne in concubitu collapsa membris ruinam det; ideoque opus futurum corona cerea, quae membra dilabentia contineat. Quod ad formam διαπεσεῖσθαι, cf. προσπεσεῖσθαι Thuc. II. 76.

Schol. διαπεσεῖσθαι: τεθνήξεσθαι. διαρρυῆναι. R.

1040. Cf. Th. 619. τίς ἐστ' ἀνήρ σοι;

1042. Οἰδιπόδων] Quia Oedipus matrem duxit uxorem, ut notum ex tragoediis. BE.

Schol. Οἰδιπόδων: Ἐπειδὴ ὁ Οἰδίπους τὴν μητέρα ἐγάμησε.

1043. τόνδε τὸν νόμον ἐξηῦρες] Cf. Soph. Tr. 1177. νόμον κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.

Schol. ὦ μισητή. R.

1045. 1046. Cf. Ach. 867 sq.

1045. *κεχάρισαι — μοι*] Cf. Dionys. com. III. 547. *σφόδρα μοι κεχάρισαι, Σιμία, νὴ τοὺς θεοὺς | ταυτὶ προείπας.*

1047. Cf. Pac. 760. *ὧν εἵνεκα νυνὶ | ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς καὶ μνήμονας εἶναι.* Th. 1230. *τὼ Θεσμοφόρω δ' ἡμῖν ἀγαθὴν | τούτων χάριν ἀνταποδοῖτον* (*ἀνταποδοίτην*?). Eur. El. 1145. *τοσήνδ' ἐγὼ δώσω χάριν σοι.* Hel. 946. 1006. 1465. etc.

εἰς ἑσπέραν] Cf. Pac. 966. *ἀλλ' εἰς ἑσπέραν | δώσουσιν αὐταῖς ἄνδρες* (sc. *κριθάς*). Pl. 998. Lys. 1201. 412. Fr. 6. *ἐγὼ δ' ἰὼν | πέμψω πλακοῦντ' εἰς ἑσπέραν χαρίσιον.* Sic Isaeus 8, 33. *εἰς ἕω.* Cf. ad Vesp. 1085. Sic nos dicimus, at even, at dawn, etc.

1048. *μεγάλην — καὶ παχεῖαν*] Idem intelligitur quod in Acharn. 787. *ἕξει μεγάλαν τε καὶ παχεῖαν κἠρυθράν.* De eadem re etiam in Pace 1349. *τοῦ μὲν μέγα καὶ παχύ, τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον.* BE. Cf. ad Lys. 23.

μεγάλην — χάριν] Cf. Thuc. VIII. 88. *ὑποσχόμενος — ἀσφαλῆ καὶ μεγάλην χάριν.*

παχεῖαν] Lepide pro *ταχεῖαν* dictum (Soph. Tr. 1253. *κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν | ταχεῖαν — πρόσθες*). Quasi *παχεῖαν χοῖρον* (Ach. 766).

Schol. *παχεῖαν τὴν χάριν: Κακεμφάτως.*

1049. Trajectae voces sic ordinandae: *αὕτη σύ, ποῖ παραβᾶσα τὸν νόμον ἕλκεις τόνδε;* BR. Cf. Thesm. 811. *οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ ζεύγει κατὰ πεντήκοντα τάλαντα | ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων.* Pl. 204. Av. 95. 1418. Altera hic anus supervenit, et mox tertia v. 1065.

1050. *τῶν γραμμάτων*] Sc. *τοῦ νόμου.* V. 1015—1020.

Schol. *τῶν νόμων.* R.

1052. *ἐξέκυψας*] Cf. Th. 790. *κἀπαγορεύετε μήτ' ἐξελθεῖν μήτ' ἐκκύψασαν ἁλῶναι.*

1053. Cf. 1070. Nub. 1445. *τοῦθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν.* Plat. Polit. p. 300. *ἆρα οὐ τοῦ κακοῦ τοῦ πρόσθεν μεῖζον ἂν ἔτι τοῦτο γίγνοιτο κακόν;* Lucian. Somn. 4. *τοῦτ' αὖ μακρῷ ἐκείνου τερατωδέστερον.*

Schol. *χεῖρον.* R.

1054. *Schol.* *ὁ νεώτερος.* R.

1055. *ἀλλ' οὐκ ἐγώ, ἀλλ' ὁ νόμος ἕλκει.* Ita solent qui legem praetendunt. Lysias c. Eratosth. [p. 28.] *οὐκ ἐγώ σε ἀποκτενῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως νόμος.* BE.

1056. *ἔμπουσα*] Terribile quoddam daemonis spectrum, de quo v. ad Ran. 293. Similiter Empusam Aeschinis matrem vocat Demosthenes p. 260, 26. *τὴν μητέρα σεμνῶς πάνυ Γλαυκοθέαν ὠνόμασεν, ἣν Ἔμπουσαν ἅπαντες ἴσασι καλουμένην ἐκ τοῦ πάντα ποιεῖν καὶ πάσχειν δηλονότι ταύτης τῆς ἐπωνυμίας τυχοῦσαν.*

Schol. *ἔμπουσά τις: Ἣν καλοῦμεν νῦν ὀνοσκελίδα. θέλει οὖν εἰπεῖν δαίμονα.*

1057. *ἐξ αἵματος φλύκταιναν*] Pustulam saniosam. Cf. Vesp. 1172. *δοθιῆνι σκόροδον ἠμφιεσμένῳ* (*ἔοικας*). Recte schol: *ὡς ἐχούσης τῆς γραὸς κροκωτόν.*

Schol. *φλύκταιναν: Ἤτοι ὡς ἐχούσης τῆς γραὸς κροκωτόν, ἢ ὡς ἕλκος ἐχούσης.*

1058. *μαλακίων*] Appellatio ὑποκοριστική, ut γλύκων supra 985, *δειλακρίων* Pac. 193, γλίσχρων ibid., etc. Cf. ad 985.

Schol. *μαλακίων: ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν μαλακὲ εἶπε μαλακίων. ὑποκοριστικὰ δὲ τὰ τοιαῦτα.* R.

1059. *ἄφοδον*] I. e. ἀπόπατον. Germanice abtritt.

1061. *αὐτοῦ τι δρῶντα πυρρόν*] Supra 329. *τί τοῦτό σοι τὸ πυρρόν ἐστιν; οὔτι που | Κινησίας σου καταπεπίληκέν ποθεν;* Nub. 1390. *αὐτοῦ 'ποίησα κακκᾶν.* Ran. 479. *οὗτος, τί δέδρακας; ΔΙ. ἐγκέχοδα.* Cf. etiam ad Ran. 308.

1063. *μὴ πλέον ἤπερ βούλομαι*] Sc. χέσω. Cf. Amphin com. III. 316. *ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον — ἤπερ ὑμῶν.*

Schol. *μὴ πλέον: Τουτέστι, μή πλέον με ἀναγκάσῃς συνελθεῖν ἤπερ βούλομαι. τὸ δὲ κἀγώ ἴσως διὰ τὴν ἀνωτέρω ἱστορίαν περὶ τῶν Διομήδους θυγατέρων εἰρημένην.*

1064. *ἐγγυητὰς — ἀξιόχρεως*] Cf. Plat. Legg. 914 D. *τὸν ἐγγυητὴν ἀξιόχρεων.* Apol. 38 A. *ἐγγυηταὶ δ' ὑμῖν ἔσονται τοῦ ἀργυρίου οὗτοι ἀξιόχρεῳ.* Legg. 871 E. *ἐγγυητὰς ἀξιόχρεως.* 914 E. Dem. p. 724. *ἐγγυητὰς κατέστησαν κατὰ τὸν νόμον.* p. 890. *κατέστησέ σοι τοὺς ἐγγυητάς.* Lucian. V. A. 1. *καταστήσας ἐγγυητήν.* Dicit autem testiculos duos. Similiter fere jocatur Plautus in voce testes. Quod ad ἀξιόχρεως, cf. Herod. V. 111. *ὑπὸ ἀξιόχρεω καὶ ἀποθανεῖν ἡμισέα συμφορή.*

1065. *Schol.* *ἀξιόχρεως: ἀξιολόγους.* R.

μή μοι: ἄλλη γραῦς τρίτη πρὸς τὸν νεώτερον. R.

1067. *ἀτὰρ ἥτις εἶ γε*] Noli interpungere ἀτάρ, ἥτις εἶ γε: nam arcte cohaerent particulae ἀτὰρ — γε. Cf. 728. *ἐγὼ δ' ἵν' εἰς ἀγοράν γε τὰ σκεύη φέρω | προχειριοῦμαι* etc.

ἥτις εἶ] Cf. Vesp. 1406. *προσκαλοῦμαί σ', ὅστις εἶ.*

1068. *ὦ Ἡράκλεις*] Ut antea Vetulae secundae ereptus fuerat a puella, nondum conspecta femina, cujus studio nunc Vetulae primae eripitur, credit etiam puellam esse: sed, postquam eam intuitus est cognovitque anum etiam esse et insuper altera foediorem, in has erumpit exclamationes. Non satis distinctae erant in prioribus editionibus tres vetulae: quin etiam nescio an ullus editor suspicatus fuerit trinas eas esse. BR.

1069. Panas invocat, quia salaces sunt vetulae istae; Corybantes, quia furentibus similes; Dioscuros, ut ipsi opem ferant. BE.

1070. *Schol.* *χεῖρον.* R.

1071. *Schol.* *διαβάλλει αὐτὴν ὡς ἄμορφον, μαστός* (imo *μεστός*, gl. ad v. *ἀνάπλεως*). R.

1072. *πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου*] Cf. com. incert. ap. Clem. Alex. Paed. III. p. 253 P. *ψιμυθίῳ πίθηκος ἐντετριμμένος.* Eubulus Athen. p. 557. *ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ' αἱ τρίχες φορούμεναι | εἴξασι πολιαῖς ἀνάπλεῳ ψιμυθίου.* Plat. Phaed. p. 387 C. *ἀεὶ ἀναπλέα τοῦ σώματος.* Symp. p. 331 E. *μὴ ἀνάπλεων σαρκῶν τε* etc. Theaet. p. 137 D. *πάλαι ἐσμὲν ἀνάπλεῳ τοῦ μὴ καθαρῶς διαλέγεσθαι.* Rep. VII. 516 E. *σκότους ἀνάπλεως —*

ὀφθαλμούς. Herod. IV. 31. *πτερῶν ἀνάπλεων εἶναι τὸν ἠέρα.* Theophr. Char. 25. *αἵματος ἀνάπλεως.* Plut. Cic. 30. *κόμης ἀνάπλεως.* 48. *αὐχμοῦ καὶ κόμης ἀνάπλεως.* Alc. 6. *θρύψεως διάπλεων* (*ἀνάπλεων*?) *καὶ χαυνότητος.* Plut. Erot. c. 4. *μύρων ἀνάπλεως.* Lucian. D. Mort. XX. 4. *σποδοῦ ἀνάπλεως.* Id. Tim. 13. *φροντίδος ἀνάπλεως.* 53. *καρύκης τὸ γένειον ἀνάπλεως.* Alciphr. I. 33. *Μεγάρᾳ καὶ Εὐξίππῃ — ταῖς πιθήκοις.* Cf. ad Av. 1203.

1073. *τῶν πλειόνων*] Euphemismus pro *τῶν νεκρῶν.* Aristid. Apol. *πάλιν πορεύεσθαι παρὰ τοὺς πλέονας.* Alciphr. III. 7. *τίς δαίμων — ἐρρύσατό με ἀχαρῆ μέλλοντα παρὰ τοὺς πλείονας ἰέναι;* Eustath. p. 1382, 18. *ὡς δὲ καὶ νεκροῖς προσφυὲς τὸ οἱ πολλοὶ καὶ τὸ οἱ πλείους δηλοῖ ὁ εἰπὼν τὸ "ἀπελεύσομαι παρὰ τοὺς πλείονας," ὅ ἐστι θανοῦμαι.* Plaut. Trin. II. 2. 14. Me ad plures penetravi. Plut. Alex. 64. *ἐρωτηθεὶς πότερον οἴεται τοὺς ζῶντας εἶναι πλείονας ἢ τοὺς τεθνηκότας ἔφη τοὺς ζῶντας, οὐκέτι γὰρ εἶναι τοὺς τεθνηκότας.*

Schol. *παρὰ τῶν πλειόνων: Παρὰ τῶν νεκρῶν.*

1074. *Schol.* *δύο γὰρ αὐτὸν κατεῖχον.* R.

1075. Cf. ad 748.

1080. *ἐπ' ἐκείνην — ἀφίξομαι;*] Cf. 620.

1082. *ποτέρας προτέρας*] Cf. Nub. 940. *φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερος;* Isocr. p. 269. *ἠπόρουν ποτέρων διεξίω πρότερον* (*προτέρων*?) *— τὰς μάχας, τὰς Σπαρτιατῶν ἢ τὰς τῶν ἡμετέρων.* Hom. Il. γ'. 299. *ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν.*

ποτέρας — κατελάσας] Cf. Pac. 711. *τῆς Ὀπώρας κατελάσας.* Eq. 1391. *ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντουτίσαι* (pro *κατελάσαι*)*;* Theocr. V. 116. *ἢ οὐ μέμνασ' ὅκ' ἐγών τυ κατήλασα —;*

1086. *Schol.* *πορθμῆς: Ἐπειδὴ οἱ πορθμῆς τοὺς παριόντας ἀναγκάζουσιν εἰς τὰ ἴδια πλοῖα ἐμβαίνειν.*

1087. *ἀπεκναίετε*] Cf. Vesp. 681. *ἀλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀποκναίεις.* Theophr. Char. V. *καὶ ὅταν γε τοὺς καθ' ἕνα ἀποκναίσῃ.* Theocr. XV. 88. *ἐκκναισεῦντι* (i. e. enecabunt) *πλατειάσδοισαι ἅπαντα.* Plura vide apud Ruhnk. ad Tim.

Schol. *ἀπεκναίετε: Διεφθείρετε.*

1089. *Καννώνου*] Hesychius: *εἰσήνεγκε γὰρ οὗτος ψήφισμα ὥστε διειλημμένους τοὺς κρινομένους ἑκατέρωθεν ἀπολογεῖσθαι.* Male apud lexicographum excusum *Καννόνου.* Veram hujus nominis scripturam adstruit hic comici locus. Ejusdem Cannoni decreti meminit Xenophon. Hell. I. 7. 21. *ταῦτ' εἰπὼν Εὐρυπτόλεμος ἔγραψε γνώμην κατὰ τοῦ Καννώνου ψήφισμα κρίνεσθαι τοὺς ἄνδρας, δίχα ἕκαστον. ἡ δὲ τῆς βουλῆς ἦν μιᾷ ψήφῳ ἅπαντας κρίνειν.* Si ejusdem criminis plures essent rei, Cannoni decreto cautum erat ut singulorum seorsum causa cognosceretur. Eo facete adludit comicus: non enim aliud decretum in animo habuit. Juxta Cannoni decretum ait adolescens sibi impositam esse necessitatem *δίχα ἑκάστην* non *κρίνειν* judicare, sed *βινεῖν* permolere. Jocus in eo consistit quod, quum in decreto esset reos *διειλημμένους ἀπολογεῖσθαι*, seorsum causam dicere, adolescens dicat se *διαλελημμένον*, tanquam in

diversa diductum, binis subantibus vetulis simul morigeraturum. BR. V. Schneider. ad Xen. l. l.

Schol. κατὰ τὸ Καννώνου: Ψήφισμα ἐγγράφει κατεχόμενον ἑκατέρωθεν ἀπολογεῖσθαι τὸν κατ' εἰσαγγελίαν κρινόμενον. (Κρατῖνος [Κρατερὸς conj. Dind.] δὲ καὶ πρὸς κλεψύδραν κελεῦσαι. Ξενοφῶν δὲ εἰς τὸ βάραθρον ἐμβληθέντα ἀποθανεῖν καὶ τὴν οὐσίαν ἀπολέσαντα.)

1090. διαλελημμένον] Diremtum. Cf. Herod. I. 114. ἐκέλευε αὐτὸν τοὺς ἄλλους παῖδας διαλαβεῖν. IV. 68. αὐτίκα δὲ διαλελαμμένος ἄγεται. Plat. p. 222 E. ἵνα χωρὶς ἡμᾶς διαλάβῃ. Rep. 615 E. τοὺς μὲν διαλαβόντες ἦγον. Xen. An. IV. 1. 23. τοὺς ἀνθρώπους ἤλεγχον διαλαβόντες εἴ τινα etc. Plut. Anton. 33. διαλαμβάνων τοὺς νεανίσκους ἐτραχήλιζεν. Lucull. 28. ἐκ χειρὸς ἕκαστον διαλαβόντα παίειν τῶν πολεμίων κνήμας τε καὶ μηρούς. Eur. El. 373. πῶς οὖν τις αὐτὰ διαλαβὼν ὀρθῶς κρινεῖ; Eadem forma λέλημμαι exstat etiam Aesch. Ag. 885. Soph. Fr. 794. Eur. Ion. 1113. Bacch. 1102. Cycl. 433. Ionica et Dorica forma est λέλαμμαι. V. ad Eq. 262. Similiter ξυλλελεγμένας est supra 58, sed ξυνείλεκται Av. 295. V. Elmsl. ad Bacch. 1100. De constructione hujus loci cf. ad Ran. 1368.

Schol. διαλελειμμένον: Μέσον εἰλημμένον.

1087. Eadem positio particulae ἂν est Th. 8. 554.

1089—1090. De constructione cf. ad Ran. 1368.

1091. δικωπεῖν] Proprie duobus remis ἐλαύνειν, hinc κακεμφάτως rem cum duabus simul habere. Cf. Lucian. Cont. 1. ἐγὼ πρεσβύτης ὢν τὴν δικωπίαν ἕλκων ἐρέττω μόνος. Eur. Alc. 253. ὁρῶ δίκωπον ὁρῶ σκάφος. 444. ἐλάτᾳ δικώπῳ. Δίκωπα σκαφίδια memorat Strabo I. Eodem sensu ἀκάτιον ἀμφηρικὸν Thuc. IV. 67. et ἀμφῆρες δόρυ Eur. Cycl. 15. Cf. ad 39.

1092. βολβῶν χύτραν] Sunt enim irritamenta Veneris. V. Athen. II. p. 63. BE. Athen. 131 C. κέγχρων τε σιρὸν βολβῶν τε χύτραν δώδεκα (Toup. ad Longin. § 43.). Plat. com. ap. Athen. 441 F. βολβῶν μὲν Ὀρθάνῃ τρί' ἡμιέκτεα. Philoxenus ap. Athen. 5 C. Βολβούς, inquit, Ὡς πλείστους διάτρωγε· τὸ γὰρ δέμας ἀνδρὸς ἀνορθοῖ. Ovid. Rem. Am. bulbus — noxius omnis erit. De bulbis plura Athenaeus 5 C. D. 63 E. F. 64 A — F. 356 E. F.

Schol. βολβῶν χύτραν: Ἐπιτήδειοι γὰρ πρὸς συνουσίαν οἱ βολβοί.

1094. Cf. Eur Hel. 329. τί σοι πλέον γένοιτ' ἄν;

1096. Cf. Menand. IV. 254. αὐθαιρέτοις — συνέχεται λύπαις ἀεί (ὁ φθονερός).

1097. Cf. 981. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.

1101. Φρύνην] Hoc nomine meretrices fuere complures. Adluditur hic forte ad φρύνη seu φρῦνος, quod rubetam venenosam significat. BR. Nomen proprium Φρύνη legitur ap. Anaxil. Athen. p. 558. Timocl. p. 567 E. Posidipp. p. 591 C. Phryne ab Praxitele amata memoratur Paus. I. 20. 1. Hic autem malim scripturam φρύνην, i. e. rubetam; ut sic dicat anum putidam et capularem. Unde mox cum θηρίοις sibi cohabitandum queritur. Cf. Alciphr. Fr. 4. μετὰ φρύνου καθεύδειν ἂν (μᾶλλον add.?) εἰλόμην (ἑλοίμην Wagner.). De more ληκύθους mortuis, et quidem prope maxillas, ut ex hoc loco patet, apponendi cf. versus 538. 996. 1032. 1111.

Quoad igitur *φρύνη* rubeta est, verba *ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις* significabunt, id quod monet scholiasta, *φύσηκυῖαν*, maxillis ampullae instar tumidis; quoad nomen proprium, anum decrepitam mortique vicinam. Similis locus est supra 1056—1057. "Anum intelligo, cujus os vultusque mortuae paria sunt. Mortuis *ληκύθους* adponi solitos patet vel ex v. 538. 1032. Idem fere dicit ubi dubitat anus sit *ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων* v. 1073." (LENTING.)

Schol. *Φρύνην*: *Φρύνη ἀρχαία γυνή. οἱ δὲ ῥυτίς. λήκυθος δὲ φύσηκυῖα.*

1105. *ἐάν τι — πάθω*] Si quid acciderit mihi, i. e. si moriar. Notus euphemismus. Cf. Vesp. 385. *ἤν τι πάθω 'γώ,* | *— θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις.* Pac. 169. *ἤν τι πεσὼν* | *ἐνθένδε πάθω.* Hermipp. Athen. 476 D. *ἢν δ' ἐγὼ πάθω τι τήνδε τὴν λεπαστὴν ἐκπιὼν —.* Callinum v. 17. *τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἤν τι πάθῃ.* Dem. p. 43. *ἂν οὗτός τι πάθῃ.* p. 638. *ἂν ἄρα συμβῇ τι παθεῖν ἐκείνῳ.* p. 1242. *εἴ τι πάθοι.* Lucian. dial. mer. VIII. 1. *ἤν τι ὁ πατὴρ αὐτοῦ πάθῃ.* "Ego pro meo captu interpretabor, id praemonens, domum in quam trahebatur adolescens comparari cum lacu aut palude. Dicit ergo, ut a praecedentibus ordiar: Sum quidem homo infelix, qui cum ejusmodi belluis (marinis) natabo; tamen, si quid humanitus mihi acciderit, dum coactus ab hisce impuratis meretricibus intro navigo, sepelire me (mementote) in ipso ostio aditus: atque hanc (vetulam) in summo tumulo, postquam eam vivam fervida pice obleveritis pedesque ejus plumbo infuso circa plantas muniveritis, superimponere loco lecythi." BE.

πολλὰ πολλάκις] I. e. ut persaepe fit. "*πολλὰ πολλάκις* duo sunt adverbia *ἐκ παραλλήλου* posita, ut *αὖθις αὖ.*" (Br.) Th. 287. *πολλὰ πολλάκις μέ σοι* | *θύειν ἔχουσαν.* Eur. Tro. 1015. *καίτοι σ' ἐνουθέτουν γε πολλὰ πολλάκις.* Arrian. Ven. 15. *πολλὰς πολλάκις κύνας διαπεφευγὼς* (*λαγωός*). Cf. 791. *σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις.* Plat. Lach. 194. *εἰ ἄρα πολλάκις αὐτὴ ἡ καρτέρησίς ἐστιν ἀνδρία.* Gorg. 524. *ἀλλὰ πολλάκις τοῦ μεγάλου βασιλέως ἐπιλαβόμενος.* Sic *πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς* Vesp. 1046.

1106. *κασαλβάδοιν*] Meretricum. V. schol. Hesych: *Κασαλβάς*: *πόρνη αἰσχροποιός.* Cf. Fr. 402. *τὴν* (*καὶ?*) *πόρδαλιν καλοῦσι τὴν κασαλβάδα.* Cf. v. *κασαλβάζειν* Eq. 355.

Schol. *κασαλβάδοιν*: (*Κασαλβὰς ἡ πόρνη, ἀφ' οὗ ποιεῖ. αἱ γὰρ πόρναι καλοῦσι μὲν οὐκ ἔχουσαι τοὺς ἐραστάς· σοβοῦσι δὲ τοὺς ὄντας, ἵνα ἄλλους λάβωσι. παρὰ τὸ καλεῖν οὖν καὶ τὸ σοβεῖν.*] — *τῶν πορνῶν, ὡς ἐπὶ κινδύνου καὶ θαλάττης.* R.

1107. *θάψαι*] Infinitivus pro imperativo, ut alibi saepe. Cf. Soph. Pl. 1080. *ὑμεῖς δ', ὅταν καλῶμεν, ὁρμᾶσθαι ταχεῖς.*

1108. *τὴν ἄνωθεν*] Illam quae supra me fuerit, sive quam subter mortuus fuero: nam quae infra erat, putris et tabida, collapsura erat (*διαπεσεῖσθαι* v. 1086). Altera igitur tantum, ut superior, superstes futura erat. Cf. ad Lysistr. 773. De sensu horum vocabulorum cf. ad Lys. 231. Construe autem: *καὶ τὴν ἄνωθεν ζῶσαν καταπιττώσαντες — ἄνω 'πιθεῖναι ἐπιπολῆς τοῦ σήματος* (*σώματος?*). "Vult vetulam hanc statui in tumulo tanquam *στήλην* columnam." (BE.)

1108. ἐπιπολῆς τοῦ σήματος] Haec ad ἄνω 'πιθεῖναι (1111) refer.

τοῦ σήματος] Σῆμα hic valet tumulus, ut in Th. 886. 888. Ludit fortasse Comicus in vocibus similibus σῆμα et σῶμα.

1109. καταπιττώσαντες] Cratinus ap. Suid. I. p. 127. ὄψει γὰρ αὐτὴν (sc. τὴν πυτίνην) — καταπιττουμένην. Pl. 1093. αὐτὴν — ὑπεπίττουν. Κατεμφάτως dictum: cf. ad Vesp. 1375.

1110. μολυβδοχοήσαντας] Ut gravitas plumbi basin firmet, ne a vento prosternatur. BE. Cf. Plut. de Def. Orac. p. 426 B. ὥσπερ ἀγάλματα προσηλοῦται καὶ συντήκεται βάσεσιν.

1111. 'πιθεῖναι — ληκύθου] Cf. 538. μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον. Eur. Iph. T. 702. τύμβον τε χῶσον κἀπίθες μνημεῖά μοι. Bacch. 701. ἐπὶ δὲ ἔθεντο κισσίνους | στεφάνους. Isae. II. 44. τελευτήσαντα ἔθαψα — καὶ ἐπίθημα καλὸν ἐπέθηκα. Plut. Cic. 26. ἐπέστησεν αὐτοῦ τῷ τάφῳ κόρακα λίθινον. Herod. IV. 72. ἐπιστήσαντες δὲ κύκλῳ τὸ σῆμα ἱππέας τοιούτους ἀπελαύνουσι. VII. 183. ἐπειδὴ στήλην λίθου ἐπέθηκαν.

πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου] Ampullae bustuariae loco. Anglice, as a make-shift (a substitute) for a vase.

πρόφασιν] Cf. Nub. 55. Eq. 466. Post hunc versum excidisse videtur Chori carmen. Itaque Χοροῦ ponit Bergk.

1111. ληκύθου] Cf. 539. 996. 1032.

Schol. διὰ τὴν αἰτίαν καὶ πρόφασιν. R.

1112. Venit ancilla ex convivio. BE.

1114. ὑμεῖς] Vos quoque quae ad fores nostras adstatis. "Ad Chorum, qui nunc primum videtur apparere." (Be.)

1117. μυρώμασιν ἀγαθοῖσιν] Cf. Lys. 945. ἀγαθόν γ' (μύρον).

1118–1121. Cf. Pl. 1020—1021.

1118. ὑπερπέπαικεν] Superant, excellunt. Confer verba ὑπερβάλλειν; ὑπερακοντίζειν. Dem. p. 1217. ἢ σὺ τοσοῦτον, ἔφη, ὑπερπέπαικας πλούτῳ τοὺς ἄλλους ὥστε καὶ —; Polyb. XIV. 5. 14. οὕτως ὑπερεπέπαικει (τὸ γεγονὸς) τῇ δεινότητι πάσας τὰς προειρημένας πράξεις. Plutarch. de Isid. XXII. τὸ μὲν γὰρ — πᾶσαν ὑπερπέπαικε τερατείαν καὶ μυθολογίαν. Lucian. Imag. 9. θαῦμα — πᾶσαν τὴν ἀνθρωπίνην εὐμορφίαν ὑπερπεπαικός. Id. Cat. 27. ἄρρητα καὶ πᾶσαν ὕβριν ὑπερπεπαικότα. Nav. 45. Abdic. 15. Diogen. Epit. III. 83. Ὑπερπαίειν: τὸ ὑπερβαίνειν. Similiter anus Plautina bibacula Curc. 1, 2, 5. ut veteris vetusta cupida sum! Nam omnium unguentum odos prae tuo nautea est! Tu mihi stacte, tu cinnamum, tu rosa, tu crocum et casia, tu bdellium es! Nam, ubi tu profusus, ibi ego me pervelim sepultam. Quem locum contulit Brunck. Notanda autem hic insolita constructio verbi ὑπερπαίειν cum genitivo.

1119. τούτων ἁπάντων] Scil. μυρωμάτων. Si quidem sincera est vulgata.

Θάσι' ἀμφ.] De vino Thasio, cujus fragrantiam hic majorem dicit quam odor sit unguentorum, etiam in Pluto 1021. ubi, cum vetula dixisset: ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου, alter inquit: εἰ Θάσιον ἐνέ-

χεις, εἰκότως γε νὴ Δία. Et in Lysistr. 196. Θάσιον οἴνου σταμνίον. ubi mox καὶ μὰν ποτόσδει γ' ἀδὺ ναὶ τὸν Κάστορα. BE. Hermipp. Athen. 29 E. καὶ Θάσιον, τῷ δὴ μήλων ἐπιθέδρομεν ὀδμή. Scilicet praaestantissimum omnium et facile princeps fuit vinum odoratum Thasium. Intelliguntur autem ἀμφορείδια οἴνου Θασίου. Cf. ad Lys. 196. Θάσιον οἴνου σταμνίον. Athen. p. 4 A. ἑκάστῳ τῶν Ἀθηναίων ἔδωκε Χῖον κεράμιον (sc. οἴνου). Dem. p. 934. οἴνου Κῷα κεράμια.

ἀμφορείδια] Cf. Pac. 202.

Schol. ἀμφορείδια: τὰ κεράμεια (κεράμια?). R.

1120. Redde, nam in capite ista diutius remanent. Ambigue dictum: nam de vino odorato loquitur tanquam de unguento, cujus odor diutius in capite remaneat. Cf. 1117.

1121. τὰ δ' ἄλλα] Sc. ἀμφορείδια.

ἀπανθήσαντα] Cum defloruerint. Schol: ἀπολέσαντα τὸ ἄνθος. Quae verba, vulgo admista scholiis ad v. 1089., ad hujus versus interpretationem pertinere vidit Meinekius Fr. Com. II. 55. Notum autem vini epithetum est ἀνθοσμίας. V. Plut. 808. Ran. 1150. Alexin com. III. 405. οἶνον τὸν νέον | πολλή 'στ' ἀνάγκη — ἀπόζεσαι | πρώτιστον ἀφυβρίσαι τ', ἀπανθήσαντα δε | σκληρὸν γενέσθαι etc.

Schol. (τὸ ἄνθος, καὶ ὁ Κρατῖνος ἐν τοῖς Ἰδίοις (Ἰδαίοις Bergk. Comm. p. 111.) τὰς θείας μορφὰς ἐν ἀρχῇ φανείσας.) ὡς ἐπὶ τῶν ἀνθῶν εἶπε τὸ ἀπανθήσαντα, ἀντὶ τοῦ ξηρανθέντα.

1122. πολὺ βέλτιστα] Sc. τὰ Θάσια ἀμφορείδια.

1123. κέρασον ἄκρατον] Loquitur ut mulier bibacula; nam proprie ἐγχεῖν, non κεραννύναι, ἄκρατον dicitur.

εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην] Pro δι' ἡμέρας, ut videtur, dictum. Apollophanes com. ap. Athen. p. 485. καὶ λεπαστά μ' ἀδύοινος εὐφρανεῖ δι' ἀμέρας. Eur. Alc. 788. εὔφραινε σαυτὸν, πῖνε.

Schol. εὐφρανεῖ τὰ ἀμφορείδια. R.

1124. ἐκλεγομένας] Sc. ἡμᾶς. Redde, Infunde vero merum: laetiores profecto reddet nos mulieres, eligentes illud quod maxime odoratum sit. Nisi per parenthesin accipienda sunt ista εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην. Cf. Alex. Athen. p. 650 C. οὔκουν ἕκαστος ἐκλεγόμενος λαμβάνει | τῶν ἐπινεουσῶν τὴν πεπαιτάτην ἀεί; Xenarch. Athen. 426 B. ὧν ἔστιν ἐκλεξάμενον ᾗ τις ἥδεται etc. Diodor. ap. Athen. 239. ἐκλεξαμένη τοὺς ἐκ δυναστῶν γεγονότας. Plat. Symp. 198. ἐξ αὐτῶν — τὰ κάλλιστα ἐκλεγομένους. Menand. Sent. 566. ἄκουε πάντων, ἐκλέγου δ' ἃ συμφέρει.

Schol. ἐπιλεγομένας ἡμᾶς τὰς . . . . τερα. R.

1125. Cf. Ran. 431. ἔχοιτ' ἂν οὖν φράσαι νῷν | Πλούτων', ὅπου 'νθάδ' οἰκεῖ; Pl. 1171. Lys. 1086.

1126. τῆς ἐμῆς κεκτημένης] Herae meae. Cf. Plut. 4. τῷ κεκτημένῳ. Soph. Fr. 700. σαίνουσιν (σαίνοντες Br.) οὐραίοισι τὴν κεκτημένην.

Schol. δεσποίνης. R.

1127. Cf. Vesp. 1404. εἰ — πυροὺς πρίαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκεῖς.

1130. Cf. Pl. 901. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; ΣΥ. ὡς οὐδείς γ' (ὥς γ' οὐδεὶς?) ἀνήρ. Vesp. 150.

1131 sq. "In his nonnulla tragoediam sapiunt. Comparativi cum μᾶλλον coniunctivi usus poeticus est. Aesch. Sept. 673. μᾶλλον ἐνδικώτερος, Eur. Hipp. 485. μᾶλλον ἀλγίων, Hec. 377. μᾶλλον εὐτυχέστερος. Hom. Il. ά. 243. ῥηΐτεροι μᾶλλον. Leguntur quidem Herodot. I. 32. verba Solonis μᾶλλον ..... ὀλβιώτερος, Plat. Gorg. c. 42. αἰσχυντηροτέρῳ μᾶλλον τοῦ δέοντος, sed a vitae quotidianae consuetudine talis comparativus alienus est neque in comoedia invenitur. Et certe a socco abhorret ὄλβιος, quod in senariis apud Ar. non occurrit nisi Av. 1708. in parodia. Legitur quidem in Philem. com. IV. 49: ἐγὼ μὲν αὐτὸν οὔποτ' ὄλβιον καλῶ, sed in gravi disputatione." (Bakh.)

1131. μᾶλλον ὀλβιώτερος] Cf. Aesch. Sept. 673. μᾶλλον ἐνδικώτερος. Suppl. 279. μᾶλλον ἐμφερέστεραι. Eur. Hec. 374. μᾶλλον εὐτυχέστερος. Hipp. 485. μᾶλλον ἀλγίων. El. 220. μᾶλλον ἐχθίους. Herod. I. 32. μᾶλλον — ὀλβιώτερος. Andoc. c. Alcib. p. 113. μᾶλλον δικαιότερον. Isocr. Archid. § 109. πολὺ γὰρ μᾶλλον κρεῖττον etc. Id. de Perm. § 36. μᾶλλον δικαιότερον. Similiter Soph. Phil. 631. τῆς πλεῖστον ἐχθίστης — ἐχίδνης. Eur. Med. 1323. ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι. "Plautus in lepidissimo Menaechmorum prologo 55. Nam, nisi qui argentum dederit, nugas egerit; qui dederit magis majores nugas egerit. Et V. 6. 13. nam magis multo patior facilius verba." (Br.)

1132. πλεῖον ἢ τρισμυρίων] Nempe una cum inquilinis. Athenaeus p. 272. Κτησικλῆς δ' ἐν τρίτῃ Χρονικῶν τῇ δεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν φησὶν Ὀλυμπιάδι Ἀθήνησιν ἐξετασμὸν γενέσθαι ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως τῶν κατοικούντων τὴν Ἀττικήν· καὶ εὑρεθῆναι Ἀθηναίους μὲν δισμυρίους πρὸς τοῖς χιλίοις, μετοίκους δὲ μυρίους. BE. Cf. Plat. Symp. 175 E. ἥ γε (σοφία) παρὰ σοῦ — ἐξέλαμψε καὶ ἐκφανὴς ἐγένετο πρώην ἐν μάρτυσι τῶν Ἑλλήνων πλέον ἢ τρισμυρίοις. Plat. Ax. 369. σὺ μόνος αὐτοῖς ἤμυνες — τρισμυρίων ἐκκλησιαζόντων. Herod. V. 97. τρεῖς δὲ μυριάδας Ἀθηναίων ἐποίησε τοῦτο. Dem. p. 785. εἰσὶν ὁμοῦ δισμύριοι (τρισ.?) πάντες Ἀθηναῖοι. "De numero civium Atheniensium vid. Boeckh. Oecon. civ. vol. I. p. 36. Hic nihil aliud significatur quam innumerabiles. De quo usu numeri docte exposuit Leakius in Travels in the Morea vol. 2. p. 535." (Dind.) "The term τρισμύριοι was a general one employed to signify the whole free adult population of Athens at the time. V. Boeckh. Oecon. I. 48. It is no more to be taken literally in the passage of Plato than is Juvenal's similar expression; Totam hodie Romam Circus capit. See Leake's Morea II. 535." (Wordsw. Athens etc. p. 94.) Cf. Xen. An. V. 6. 9. πεζῶν μυριάδας πλεῖον ἢ δώδεκα. Nub. 1041. πλεῖν ἢ μυρίων στατήρων. et ad Nub. 1295.

1133. οὐ δεδείπνηκας] Praeter exspectationem: tunc enim beatus esset, si coenasset. BE.

Schol. οὐ δεδείπνηκας μόνος: Παρ' ὑπόνοιαν. ἔδει γὰρ εἰπεῖν ὅτι μόνος εὐτυχεῖς τῶν πολιτῶν.

1136. Cf. Soph. Oed. R. 637. οὐκ εἶ σύ τ' οἴκους (εἴσω?) — καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσετε; Eur. Hel. 444. οὐκ ἀπαλλάξει δόμων |

καὶ μὴ — ὄχλον παρέξεις δεσπόταις; Plat. Conv. 175 B. *οὔκουν καλεῖς αὐτὸν καὶ μὴ ἀφήσεις;*

1138. *τασδί*] Chori mulieres dicit. Cf. 1152. Lys. 1274. Soph. Oed. C. 653. *ἀλλὰ τοῖσδ'* (Choro) *ἔσται μέλον*. Sic *τοισδὶ* Pac. 969.

Schol. τασδὶ τὰς μείρακας: Τὰς τοῦ χοροῦ.

1139. *οἶνος δὲ Χῖος*] Quod vinum propter dulcedinem summo in pretio erat. V. Athen. p. 26 B. et C.

περιλελειμμένος] Nub. 725. *εἴ μού τι περιλειφθήσεται*. Fr. 208. *ἄρτων περίλοιπα θρύμματα*.

1141. *εὔνους τυγχάνει*] Omisso *ὤν*, quod notandum. Post *τυγχάνειν* participium verbi substantivi non bene omitti ex usu veterum praecipit Phryn. p. 277. Lob. Hanc tamen regulam non constanter servant vel optimi aevi scriptores. Plat. Hipp. Maj. p. 45. *τυγχάνει καλή* (sc. *οὖσα*). Isocr. p. 129 E. *εὐδαιμονέστατοι τῶν Ἑλλήνων ἐτύγχανον*. Soph. El. 46. *ὁ γὰρ | μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων*. 313. *νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει*. Aj. 9. *ἔνδον γὰρ ἀνὴρ τυγχάνει* etc. Eur. Hec. 971. *ἐν τῷδε πότμῳ τυγχάνουσ'*. Theodectes Stob. X. 8. *πρὸς ὃν δ' εἴρηκε τυγχάνει πόσις*. Apost. VII. 48. *ἐγγαστρίμυθος καὶ πύθων σὺ τυγχάνεις*. Cf. ad Av. 760. Heindorf. ad Phaedr. p. 306. Schneid. ad Xen. Hell. IV. 3. 3. Alexin Athen. p. 60. 143. Dobr. Aristoph. App. p. 144.

1142. *ἑτέρωσε βλέπει*] I. e. aliis favet.

1144 sq. Cf. Av. 131 sq.

1144. *γενναίως*] Vulgo reddunt, naviter. Imo, ni fallor, significat generose, liberaliter. Anglice, handsomely. Cf. Th. 220.

1145. *καὶ μὴ παραλείψεις*] I. q. *μηδὲ παραλείψεις*. Cf. Nub. 296. *οὐ μὴ σκώψει μηδὲ ποιήσεις ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι; | ἀλλ' εὐφήμει*. Ran. 300. *οὐ μὴ καλεῖς, | ὤνθρωπ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοὔνομα;* Soph. Aj. 75. *οὐ σῖγ' ἀνέξει μηδὲ δειλίαν ἀρεῖ;* Eur. Bacch. 343. *οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα, — | μηδ' ἐξομόρξει μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί;* Hipp. 606. Hel. 444. *τίς πρὸς πύλαισιν; οὐκ ἀπαλλάξει δόμων | καὶ μὴ — ὄχλον παρέξεις δεσπόταις;* Qui locus plane gemellus est.

ἐλευθέρως] I. e. *ὡς ἐλεύθερος*. Sic *γενναίως, οἰκείως, φίλως, πλουσίως*, etc.

1146. *καλεῖν*] Cf. Th. 157. Fr. 559.

παιδίσκον] Vix alibi occurrit hoc nomen, sed *παιδίσκη* legitur Ach. 1147. etc. *παιδισκάριον* Men. IV. 169. 189.

1148. *ἣν ἀπίωσιν οἴκαδε*] Jocus praeter exspectationem, quales sunt in Lys. 1071. 1213. frequentesque aliis in comoediis. Sic clauditur Plauti Stichus: Intro hinc abeamus. Nunc jam saltatum satis pro vino est. Vos, spectatores, plaudite, atque ite ad vos comissatum. Confer finem Pseudoli et Rudentis. BR. Cf. Lys. 1065—1071. 1188—1215.

Schol. ἀληθῶς λέγει ὅτι οἴκοι γενόμενοι εὕροιεν (qu. *εὑρήσοιεν* aut *εὕροιεν ἄν*) *τί δειπνήσειαν*. R.

1150. *δᾷδα ταυτηνί*] *Δεικτικῶς*. Cf. 70.

καλῶς] Opportune. Terent. Phorm. IV. 3. 74.

1151. Similis constructio est Nub. 131. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι, ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; Plat. Phaedr. 236 E. τί δῆτα ἔχων στρέφει; *Schol.* διατρίβεις ἔχων: Τὸ ἔχων παρέλκεται. Ἀττικὸν γὰρ τὸ τοιοῦτο. R.

1152. τασδί] Chorum dicit. Cf. 1138.

καταβαίνεις] Descendis. Anglice, are getting down. Sc. ex proscenio in orchestram. Cf. ad Vesp. 1514. ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτούς. et ad Ach. 245. 732. Eq. 149. Vesp. 1341.

1153. μελλοδειπνικόν] Quod coenaturis accinitur, a μέλλω, ut μελλονικιᾶν in Avibus v. 639. BE.

1154. Cf. Nub. 1114. Av. 1101.

τοῖς κριταῖσι] Cf. ad Ach. 1224. Nub. 1115. Av. 445. 1101. Zenob. III. 64. Ἐν πέντε κριτῶν γούνασι κεῖται: παροιμία — παρόσον πέντε κριταὶ τοὺς κωμικοὺς ἔκριναν (ἔκρινον?), ὥς φησιν Ἐπίχαρμος. Hesych. s. v. πέντε κριταί.

1155—1156. Ut enim ait Horatius, Et prodesse volunt et delectare poetae. Et rursus, Omne talit punctum qui miscuit utile dulci.

1155. τοῖς σοφοῖς] Anglice, to the intelligent.

τῶν σοφῶν] Eorum quae a me sapienter dicta sunt.

κρίνειν ἐμέ] Sc. νικᾶν. Cf. Ran. 1473. ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. Av. 1102. Aesch. Cho. 903. κρίνω σὲ νικᾶν. Lys. IV. 3. κρίνας τὴν ἐμὴν φυλὴν νικᾶν. Ach. 1116. τὰς ἀκρίδας κρίνει πολύ (ἥδιον εἶναι). Aesch. Ag. 471. κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον. Suppl. 396. κρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν. Eur. Tro. 928. εἴ σφε κρίνειεν Πάρις. Her. 198. εἰ — λόγους κρινοῦσι σούς. Rhes. 655. κρίνας σέ. Pind. N. VII. 10. ἀρετᾷ κριθείς. Xen. Mem. IV. 4. 16. οὐχ ὅπως τοὺς αὐτοὺς χοροὺς κρίνωσιν οἱ πολῖται. Hell. I. 7. 37. τὸ μὲν πρῶτον ἔκριναν τὴν Εὐρυπτολέμου (γνώμην). Cyr. I. 8. τοὺς μὴ ἑαυτὸν κρίνοντας ἐμίσει. Plat. Phileb. εἴ τινα πρὸ αὐτῆς ἄλλην κρίναιμεν. Herod. V. 5. ἣ δ' ἂν κριθῇ καὶ τιμηθῇ — σφάζεται. VI. 128. κατ' ἀνδραγαθίην ἐκρίνετο. VI. 129. τὸν κρίνοι ἐκ πάντων. VIII. 123. τὸν πρῶτον καὶ τὸν δεύτερον κρίνοντες ἐκ πάντων. ibid. οἱ πολλοὶ συνεξέπιπτον Θεμιστοκλέα κρίνοντες. Epigr. οὐδὲ γὰρ ἡ ψυχὴ τὸ φαγεῖν κρίνουσα γέγηθεν. S. Paul. Epist. Rom. XIV. 5. ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν.

1156. τοῖς γελῶσι δ' ἡδέως] Hom. Il. λ'. 3. ὁ δὲ μάλα ἡδὺ γελάσσας etc.

1157. δηλαδή] Cf. Vesp. 442.

1158. τὸν κλῆρον — ὅτι προείληχ'] Neque nobis obsit quod sorte ducta primi prodierimus. Hinc sortiri poetas solitos colligas.

αἴτιον] Anglice prejudicial.

Schol. μὴ τὸν κλῆρον: Ἐπεὶ τοῦ πρώτου εἰπόντος ὡσπερεὶ ἐμιαίνετο. τὰ ποιήματα δὲ τῶν (leg. ἐμιαίνετο τὰ ποιήματα τῶν) ἑξῆς λεγόντων.

1159. ὅτι προείληχ'] Uno die Athenis plures diversorum poetarum exhibebantur populo fabulae, quarum in commissione sorte ducebant

chori ordinem quo alii post alios prodirent. Ex hoc loco apparet meliorem illius chori fuisse conditionem qui prodiret postremus, quia recens illius memoria et voluptas judicum animis inhaerens priorum merita obliterabat. Hinc facete comicus judices orat ne male moratas meretriculas imitentur, quae benefactorum meminisse non solent, nisi quae postrema acceperunt. BR. "Cum ita forte evenisset ut Aristophanis Chorus primus juberetur prodire, erat cur timeret poeta ne videlicet, qui posterius venirent (nam plures poëtae simul certabant, ut ex didascaliis Comicorum Tragicorumque constat, nec non ex scriptore anonymo Olympiadum) ne illi, inquam, sibi palmam praeriperent vel eo ipso tantum quod recens illorum memoria et voluptas in spectatorum animis esset. Lepide itaque addit *μηδὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις* etc." (Faber.)

Schol. *προείληχα*: *Ὅτι πρῶτος, εἶπεν, ἐκληρώθην.* (*τὸ χρῆμα δρᾶν.*) *ἀντὶ τοῦ ἐξιέναι.*

1160. *μὴ 'πιορκεῖν*] Jurati enim judices sententiam ferebant. V. Bergk. Comm. de Rel. C. A. A. p. 302. Similiter Pherecrates in parabasi *Κραπατάλων* (Fr. XV.) ap. Phot. p. 647, 22. *τοῖς δὲ κριταῖς | τοῖς νυνὶ κρίνουσι λέγω | μὴ 'πιορκεῖν μηδ' ἀδίκως | κρίνειν, ἢ νὴ τὸν φίλιον | μῦθον εἰς ὑμᾶς ἕτερον | Φερεκράτης λέξει πολὺ τού- | του κακηγορίστερον.*

1161. *προσεικέναι*] Cf. Nub. 185. *εἰκέναι.* Vesp. 1321. *εἰκότας.* Eur. Bacch. 1284. *μῶν σοι λέοντι φαίνεται προσεικέναι;* Soph. Phil. 903. *τὰ μὴ προσεικότα.* El. 618. *προσεικότα.* Eur. Antig. Fr. 10. *εἰκέναι.*

1164. *εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν*] Si hoc acturae sumus. Supra 148. *καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.* BE. Ran. 795. *τὸ χρῆμ' ἄρ' ἔσται; ΑΙ. νὴ Δί' ὀλίγον γ' ὕστερον.* Pac. 509. *χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον, ὦνδρες, ὑμῖν.* Cf. ad 148. Anglice, if we are to do the thing (sc. to sup).

1165. *ὑπαποκινεῖν*] Cf. Thesm. 924. *ὑπαποκινητέον.* Av. 1011. *ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.* Eq. 20. *ἀπόκινον.* Scilicet *ἀπόκινος* saltationis genus erat, de quo vide ad Eq. 20.

Κρητικῶς] Cretico rhythmo. Ergo Cretici rhythmi exemplum in iis versibus habemus qui mox sequuntur. FABER. I. e. *ὑπορχηματικῶς.* Creticum enim saltandi genus *ὑπόρχημα* dicebatur, de quo Athenaeus p. 630 E. *ἡ δ' ὑπορχηματικὴ (ὄρχησις) τῇ κωμικῇ οἰκειοῦται, ἥτις καλεῖται κόρδαξ, παιγνιώδεις δ' εἰσὶν ἀμφότεραι.*

Schol. *ῥυθμός ἐστι Κρητικός.*

1166. *καὶ σύ*] Ad Blepyrum. Cf. 1175.

1167. *τάσδε*] Sc. *τὰς μείρακας* (1138. 1151).

λαγαράς] Vacuas, jejunas, ut quae nondum comederint. Cf. Xen. Cyn. IV. 1. et v. *λαγαρίζεσθαι* Vesp. 674.

1169. Ad hunc locum respexisse credo Eustathium ad Iliad. p. 1277. *Ἰστέον δὲ ὡς, εἰ καὶ Ὅμηρος μὴ φιλεῖ χρῆσθαι πολυσυνθέτοις λέξεσιν, ἀλλ' οἱ μετ' ἐκεῖνον ἐπλεόνασαν τοῖς τοιούτοις, καὶ μάλιστα οἱ Ἀττικοί. τῇ δὲ κωμῳδίᾳ λίαν πάνυ τὸ τοιοῦτον ὑπερεσπούδασται. εὕρηται γοῦν παρὰ τῷ κωμικῷ χωρίον ἔν τινι ἀσυνήθει κωμῳδίᾳ οὕτω συγκοσύνθετον*

ὥστε ὁ καταρξάμενος αὐτὸ ἀναγνῶναι ἢ οὐ διέξεται τὸ πᾶν ἀπνευστὶ ἢ ἀλλὰ πνευστιῶν [ἅμα πνευστιῶν aut ἀπνευστιῶν?] αὐτοῦ ἀπαλλαγήσεται. BR. Totum hoc vocabulum uno tenore scribendum, non in plures versus dispescendum. Manifesta autem in his versibus est, ut monuit Bergkius in Comm. p. 210., Philoxeni Cytherii *Δείπνου* (cujus fragmenta collegit Meinekius Com. III. 635—646) imitatio, cujus numeros et verborum monstra exaggerando aemulatus est Aristophanes. Versus sunt, exceptis trochaicis duobus, dactylici, syllabis nonnullis ab librariis corruptis. DIND. Similia ῥήματα γομφοπαγῆ, dithyrambicis etiam adamata, sunt φρυαγμοσέμνακας (Vesp. 135), ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα (Vesp. 220), ὀρθροφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων (Vesp. 505), κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον (Vesp. 1357), σφραγιδονυχαργοκομήτας (Nub. 332), γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου (Nub. 1004), ψαμμακοσιογάργαρα (Ach. 3), σκοτοδασυπυκνότριχα (Ach. 390), τορνευτολυρασπιδοπηγοὶ (Av. 491), στρεψοδικοπανουργίαν (Av. 1468), κομποφακελορρήμονα (Ran. 839), κωδωνοφαλαροπώλους (Ran. 963), σαλπιγγολογχυπηνάδας et σαρκασμοπιτυοκάμπτας (Ran. 966), σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες et σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες (Lys. 457—458), κρομμυοξυρεγμία (Pac. 529), ἐνδιαεριανεριανηχέτους (Pac. 831), θυμβρεπιδείπνου (Nub. 421), ἀμφιπτολεμοπηδησίστρατος (Eupolis Fr. Inc. 70.), λαλοβαρυπαραμελορυθμοβάταν (Pratinas Athen. 617 C.). Confer etiam Eubul. com. III. 242. τριβαλλοπανόδρεπτα μειρακύλλια. Ephipp. com. III. 332. ὑπὸ Πλατωνικο- | βρυσωνοθρασυμαχειοληψικερμάτου | πληγεὶς ἀνάγκης. (Ita enim locum emendat Herwerden A. C. p. 37.) Hegesandr. Athen. 162 A. ὀφρυανασπασίδαι, ῥινεγκαταπηξιγένειοι, | σακκογενειοτρόφοι καὶ λοπαδαρπαγίδαι, | εἱματανωπερίβαλλοι, ἀνηλιποκαιβλεπέλαιοι, | νυκτιλαθραιοφάγοι, νυκτιπαταιπλάγιοι, | μειρακιεξαπάται καὶ συλλαβοπευσιλαληταί, | δοξοματαιόσοφοι, ζηταρετησιάδαι. Notari hic Philoxeni Convivium, circa illud tempus Athenas perlatum, cujus et numeros et verborum monstra aemuletur hic Comicus, arbitratur Bergk. Comm. p. 212. Quod ad hunc locum, hemichorium alterum alteri promittit (vv. 1169—1174) λεπάδας — τεμάχη — σελάχη, — γαλεῶν κρανίων λείψανα — κίχλας, κοσσύφους, φάττας, περιστερὰς, ἀλεκτρυόνας, καταχεχυμένας δριμεῖ ὑποτρίμματι σιλφίου, πράσου, μέλιτος — ὀπτὸν ἐγκέφαλον (seu ἐγκεφάλου θρῖον. v. Ran. 134) — κίγκλους — πελείας — λαγῷα — σιραίου (Vesp. 878) βαφὴν — τραγανὰ (?) πτερύγων. Sed adeo corrupta haec sunt ut nihil certi de variis condimentis et lautitiis memoratis pronuntiari queat.

1169. τεμαχο — γαλεο] Cf. Ephipp. com. III. 329. θύννου τεμάχη, γλάνιδος, γαλεοῦ.

σελαχο] Cf. Eupol. com. II. 428. πρίω μοι σελάχιον. Plat. com. II. 634. ὀρφῶσι σελαχίοις τε καὶ φάγροις βοράν. Amips. II. 705. Arist. H. A. II. 13. 6. τὰ δὲ προμήκη (τῶν σελαχῶν) ἐν τοῖς πλαγίοις (ἔχει τὰ βράγχια), οἷον πάντα τὰ γαλεώδη.

γαλεο] Cf. Fr. 302. ἢ νῆστις ὀπτᾶτ' ἢ γαλεὸς ἢ τευθίδες; Timocl. com. III. 591. γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν | ἐν ὀξυλιπάρῳ τρίμματι

σκευάζεται. Ephipp. com. III. 329. θύννου τεμάχη, γλάνιδος, γαλεοῦ. Antiph. com. III. 130.

Schol. γαλῆ εἶδος ἰχθύος.

1170. δριμυ — κατακεχυμενο] Cf. Av. 533. ἀλλ' ἐπικνῶσιν τυρὸν, ἔλαιον, | σίλφιον, ὄξος, καὶ τρίψαντες | κατάχυσμ' ἕτερον (καταχυσμάτιον?) γλυκὺ καὶ λιπαρὸν | κἄπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν | τοῦτο καθ' ὑμῶν. 1579 sq. 1637. Ach. 1040.

1171. σιλφιο] Praeter alia condimenta laserpitio praecipue usos esse antiquos ad aves tostas condiendas notum est. V. Av. 534. 1579.

1173. οπτεγκεφαλο] Ἐγκεφάλου θρῖον assum videtur dicere. V. Fritzsch. ad Ran. 134. et cf. Fr. 180. περίκομμα, θρῖον, ἐγκέφαλος, ὀρίγανον.

1174. λαγῳοσιραιοβαφη] I. e., ut videtur, λαγῷα σιραιοβαφῆ. Cf. ad Vesp. 878. Alexis Athen. 170 B. σιραίῳ χρωματίσας καὶ σιλφίῳ | πυκνῷ πατάξας.

Schol. ἀπὸ τῶν τραγανῶν καὶ τῶν πτερῶν.

σιραίῳ βαφέντα, ὅ ἐστιν ἑψήματι, ὃ ἡμεῖς γλυκιδίῳ.

1175. σὺ δὲ —] Herum alloquitur Chorus, id quod ostendit masculina ἀκροασάμενος et λαβών. Jocus autem est inexspectatus, qualis erat ille in v. 1148. ἣν ἀπίωσιν οἴκαδε. Sensus loci est: Tu vero (δεσπότην alloquitur), his auditis, propere sume patellam, et pulte empta domum festina ad coenandum. Jubetur autem patellam sumere, ut in eam pultem emptam recipiat, non aliter atque isiciarius populum in Eq. 649 consulit, ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τοὐβολοῦ, | τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν (coemere) τὰ τρύβλια. Vide etiam Lys. 562.

1176. λαβὲ τρύβλιον] Cf. Av. 77. τρέχω 'π' ἀφύας ἐγὼ λαβὼν τὸ τρύβλιον. Eq. 649. κἀγὼ 'φρασα | αὐτοῖς — ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τοὐβολοῦ, | τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρύβλια.

κόνισαι] Cf. 291. ὃς ἂν μὴ πρῴ πάνυ — ἥκῃ κεκονιμένος. Legendum hic, ni fallor, κονίσας.

Schol. (κόνισαι: Γυμνάσθητι.)

1177. λαβών] Anglice having bought. Cf. Ran. 1236. λήψει γὰρ ὀβολοῦ πάνυ καλήν τε κἀγαθήν (λήκυθον).

1178. λέκιθον] Pultem. Cf. Lys. 562. ἄνδρα — ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός. Pl. 427. Pherecr. com. II. 263. λέκιθον ἕψουσ' ἢ φακῆν.

ἵν' ἐπιδειπνῇς] Sc. αὐτῷ, ὡς ὄψῳ. Anglice, may sup on it. De qua praepositionis vi cf. ad Ach. 835. et Eq. 1140. ὅταν μή σοι τύχῃ ὄψον ὄν, | τούτων ὃς ἂν ᾖ παχὺς | θύσας ἐπιδειπνεῖς. Alex. com. 111. 494. οὐδὲ τῶν πράσων — ἐπιδειπνεῖ.

1178. *Schol.* ἰσχυρῶς καὶ δεύτερον δειπνεῖν συνηθείης.

1179. αἴρεσθ' ἄνω] Tollimini in altum, tripudiate. Cf. Lys. 1292. αἴρεσθ' ἄνω. Vesp. 1525. Soph. Tr. 216. ἀείρομ' οὐδ' ἀπώσομαι τὸν αὐλόν.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

TEXTUS ET ANNOTATIO CRITICA.

19. ἃς] Qu. ὧν.

23. Cf. Th. 184. ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρα | ἐν ταῖς γυναιξὶν etc. In ἑτέρας latet forsan προτέρας (ἡμᾶς). Cf. 98. ἣν δ' ἐγκαθεζώμεσθα πρότεραι, etc. Cf. Apollod. com. IV. 454. τὴν αἰσχύνην — ἀπολωλέκασι καθ' ἑτέρας θύρας. Lucian. Rhet. praec. 23. κἂν πρὸς ἀνδρῶν ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ ἐρᾶσθαι δοκῇς.

30—279. "Post v. 29 plures in scenam, alia post aliam, prodeunt mulieres, quarum nonnullae nominibus suis nominantur (41—51). Harum mulierum sermonibus in libris vel simplex γυ. vel ἄλ. (i. e. ἄλλη γυνή) est praescriptum, interdum sola linea (ut saepius in R.), qua in codicibus poetarum scenicorum antiquioribus vices personarum non raro indicantur. Brunckius novem loqui mulieres credidit, quas literis A usque ad I distinxit. Recte vero Beerius (p. 103—105) et Hermannus (in Annal. Vindob. a. 1845. CX. 74) judicarunt majorem quidem mulierum numerum in scena apparuisse, sed praeter Praxagoram, personam primariam, duas tantum verba fecisse, γυναῖκα *A.*, quae fortasse chori κορυφαία fuerit, et γυναῖκα *B.* Quam ad normam ego personarum vices notavi. Ceteras mulieres mutas adstitisse etiam ex v. 72 colligi potest." DIND.

32. Verum est haud dubie ἠγρηγόρη. Cf. ad Pl. 744. Photius, Ἠγρηγόρειν καὶ ἐγρηγόρειν φησὶ Μένανδρος.

42. Qu. ἤδη παρούσας (προσιούσας) τάσδε.

53. ὀφελός ἐστ' (sic) Petavius ad Synes. p. 31.

64. Cf. Galen. vol. VI. p. 47. ἐξ ἡλίου μελανότης, ἐκ μακρᾶς σκιατροφίας λευκότης.

72. Cf. Vesp. 934. νὴ τὸν Δί' ἐπιμύει (ἐπινεύει?) γέ τοι. Verum videtur γοῦν. Cf. e. g. 137.

78. *ΠΡ.* Ald. (qu.) Bergk. *ΓΥ. Z.* Br. *ΓΥ. A.* Bekk. *ΓΥ. B.* Mein. Dind. In fine versus plene interpungunt Br. Bo. Dind. interrogat Mein. Ipse incertus haereo. ᾧ πέρδεται Both. Quod et mihi in mentem venerat. Post πέρδεται interrogant Bergk. Mein. Recte, ut videtur. Corruptum videtur πέρδεται. Quid enim valet σκύταλον aut σκυτάλῳ πέρδεσθαι?

79. Praestat fortasse praefigi *ΓΥ. A.* Cf. 356—357.
Interpungendum forsan sic, νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ'. ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν etc.

87. Qu. ἐναντίον. Nusquam alibi apud comicos legitur καταντικρύ.

91. ἅμα etiam Cobet.

95. Qu. χαρίεντά γ' ἂν —. Cf. 190. χαρίεντά γ' ἂν | ἔδρασας, εἰ —. Vel ἦ τἂν κἄλ' ἂν πάθοιμεν.

101. Cf. Vesp. 791. ὀβολοὺς γὰρ ᾠόμην λαβεῖν.

Cf. Aristophont. com. III. 360. νόμιζ' ὁρᾶν Τιθύμαλλον. III. 357. παλαιστὴν νόμισον Ἀργεῖόν μ' ὁρᾶν. Philem. IV. 25. Μυσῶν ἔσχατον | νόμιζ' ὁρᾶν τὸν υἱὸν ἐκπλέονθ' ὁρῶν.

104. In πράττει latere nonnihil obscoenum sine causa suspicatur Bentleius, coll. Theocr. II. 143.

105. Pro νὴ reponendum suspicor δή.

115. Cf. Ran. 580. οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν. Pl. 1080. Praestat forsan εὖ οἶδα. Cf. e. g. Dioxipp. com. IV. 542. (in respons.) Phryn. com. II. 603. ὡς εὖ οἶδ' ἐγώ. Arist. Fr. 207. ὡς εὖ οἶδ' ὅτι etc. Telecl. II. 371. εὖ εἰδώς. Menand. IV. 249. εὖ ἴσθ'.

122. Cf. ad Pl. 1041.

136. ἰδού γέ σοι πίνουσι] ἰδού γε, σοὶ πίνουσι Reisig. Conj. p. 25. (hoc sensu, Ecce, bibere tu putas cives in concione!) ἰδού γέ τοι — Fritzsch. Ipse malim ἰδού γ' ἰδοὺ — ut in Nub. 818. ἰδού γ' ἰδοὺ Δί' Ὀλύμπιον.

139. Qu. παραπεπληγμένων. Sed cf. ad Soph. Aj. 1236. κέκραγας — ὑπέρφρονα.

150. Scholiasta per διαταξαμένη, ἀσφαλισαμένη explicat.

153. Cf. Philem. com. IV. 6. οἶδ' ἀκριβῶς τὴν τύχην ὡς οὐ μία.

Fort. νῦν δ' οὐκ' ἐάσω 'γὼ οὐδεμίαν γνώμην γ' ἐμήν. Cf. ad Pac. 232. Vesp. 983.

Qu. Μίκαν. Cf. ad Th. 760.

170. Cf. 367. οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων | οἶδεν etc. Ach. 388. λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἕνεκα — κυνῆν.

178. γίγνεται R. Γ. Ald. γίνεται A. B.

192. Cf. ad 200.

232. Cf. Vesp. 596. μόνον ἡμᾶς οὐ περιτρώγει.

240. διείξετε Ald.

265. Plat. Phaed. 117 B. ἐν τοῖς σκέλεσι. 117 E. τὰ σκέλη.

270. Adde Pl. 1019. ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσι.

274. ἀκριβῶς ἦτε etiam Cobet. Nihil obstat v. 162. εἰ μὴ ταὐτ' ἀκριβωθήσεται. Adde Joseph. B. J. I. 5. 2. ἠκρίβου — μάλιστα τὰ πάτρια.

282. "Mire dictum εἴωθε pro ἔθος ἐστί", ait Dind.

Dele verba "Hoc versu desinit codex A."

290—310. "Horum versuum bini quique in unum sunt conjuncti in libris. Versibus 290 et 300 ἡμιχ. praescriptum in libris." DIND.

292. δώσειν τὸ τριώβολον] Admisit syllabam ancipitem ante interpunctionem. In vocativo Pac. 860. ζηλωτὸς ἔσει, γέρον, | αὖθις νέος ὢν πάλιν. Itaque non opus Porsoni conjectura est σὺ δ', ὦ Χαριτιμίδη. DIND.

307. *ἀρτίδιον ἂν* Both. Cf. Alex. com. III. 437. *κορίαννον αὖον*. Sed *ἄρτον ξηρὸν* dicendum fuisset potius quam *ἄρτον αὖον*. Cf. Mnesimach. com. III. 569. *ξηρὸν φύραμ', ἄρτοι ξηροί*. Dedi *ἄρτον αὖ-* | *ον καὶ δύο κρομμύω*. Pari modo dividitur versus qui respondet in stropha 297. *λαβόντες ἔπειτα πλη-* | *σίοι καθεδούμεθ'* etc. Qu. *ἄρτον ἕνα κῷψον* etc. Cf. Max. Tyr. III. 483. *ἄρτος καθαρὸς εἷς ἑκατέρῳ*.

308. *ἐλάας*] Thom. Mag. *ἐλάα καὶ ἐπὶ τοῦ καρποῦ καὶ ἐπὶ τοῦ δένδρου κρεῖττον ἢ ἐλαία*. V. Brunck. ad Av. 617.

313. Nil mutandum. Cf. 541.

317. Corrigendum videtur *ὅ γε Κόπρειος*. Nomen appellativum *Κόπρειος* (*Κόπριος*) exstat Dem. 18, 73. et in Inscr. Boeckh. 145. 172.

Cf. 979. *Ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον*. 361. *νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν*, etc. Ubi non additum est pronomen *μου*.

321. Offendit *τοι* in sententia interrogativa. Quare legerim *ἦ πανταχοῦ τοι —*. Vel *ἦ πανταχοῦ 'στὶ νυκτὸς ἐν καλῷ χέσαι*.

327. *ὁ γειτνιῶν*] Fort. *οὐκ γειτόνων*. Sic Pl. 435. *ἡ καπηλὶς ἡ 'κ τῶν γειτόνων*. Sed ita addito articulo opus foret. Vel *ὁ γειτονῶν*.

338. Italicis literis imprimatur hic versus.

339. *ταὐτά*] Fort. *ταὐτό*. Cf. Eur. Iph. T. 658. *Πυλάδη, πέπονθας ταὐτὸ πρὸς θεῶν ἐμοί*.

346. Scribendum *ἵεμην*. Cf. Eq. 625. Lys. 1250. Pherecrat. ap. Harpocration. p. 114, 9. *οὗτος, πόθεν ἥκεις; B. εἰς Κολωνὸν ἵεμην*. Quod si verum est *ἵεμαι*, cf. ad Ran. 24.

350. Qu. *ἴσθ', ὅσα γε κἄμ' εἰδέναι*. Cf. ad Th. 34. Lucian. Jov. Trag. 10. *οὐχ ὅσα γε —*.

357. *Διόνυσον, ἐνέχεται* (sic) vulg. Dind. *Διόνυσον ἐνέχεται* Mein. Recte. Cf. 79.

364. Cf. Plat. Phaedr. 272. *λόγον ὃν τῶν περὶ ταῦτά τινων ἀκήκοα*. 273. *τοῖς περὶ ταῦτα*. Verum fortasse est *τῶν καταπρώκτων*. Cf. v. *καταπύγων*.

366. *Ἀντισθένη*] Sic *Κλεισθένη* Nub. 355. (postulante metro). Ran. 422.

382. Qu. *ὥστ' αἰσχύνομαι* | *μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἀλλ' ἔχων πλὴν τουτονί* (sc. *τὸν θύλακον*). Versum post *αἰσχύνομαι* excidisse putat Elmsleius (ad Tyrwh. Conj. p. 76).

384. Cf. Posidipp. com. IV. 523. *κινεῖ* (*κινεῖτ'*?) *ἀθρόος* (*ἀθρόως* vulg.) *οὗτος* (*ὄχλος*).

433. Cf. Av. 1371. *νοῦν ἄρ' ἕξεις νὴ Δία*.

443. Qu. *ἐκ τοῖν θεοῖν* (gl. *Θεσμοφόροιν*).

455. *γε* frustra suspicatur Cobet. Sensus enim est, Why, to commit (hand over, entrust) to these the state.

462. *τὸν ὄρθρον*] Qu. *πρὸς ὄρθρον*. Cf. Lys. 1089. *ἦ που πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;*

465. Cf. ad Ach. 601. 703. Nub. 348. Xen. Hell. II. 3. 25. *γνόντες τοῖς οἵοις τε* (l. *οἷοισπερ*) *ἡμῖν τε καὶ ὑμῖν χαλεπὴν πολιτείαν εἶναι δημοκρατίαν*.

486. *συστέλλου σεαυτήν*] Qu. *σύστελλ' εὖ σεαυτήν*.

488. Cf. e. g. 997. Lys. 1093. *θαἰμάτια λήψεσθ', ὅπως | τῶν ἑρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται*. Nub. 1398. *σὸν ἔργον — πειθώ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια*. Vesp. 155. *τοῦ μοχλοῦ | φύλαττ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται*. 527. *νῦν — δεῖ τι λέγειν καινὸν, ὅπως φανήσει —*. Aesch. Cho. 265. *σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσεταί τις, ὦ τέκνα, | γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλῃ* (*ἀπαγγελεῖ*?) *τάδε*.

493. *ἔστ' ἐπαναμενούσας*] Qu. *ἐνθάδ' ἀναμενούσας*.

495. Cf. 997. *ἀλλ' ἄπιθ', ὅπως σε μὴ θυράσιν ὄψεται*.

'Ελθὼν potius quam *ἰὼν* dicendum fuisset. Cf. e. g. Lys. 1177. *τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε*.

499. Qu. *ᾗπερ ᾖσθα*, vel *ᾗ πάροιθε*. Cf. Vesp. 1270. *πεινῇ γὰρ ᾗπερ Ἀντιφῶν*. Ach. 364. Ran. 301.

508. Nunc legendum suspicor *χαλᾶθ' ἱμάντας ἐμβάδος Λακωνικῆς* (aut *ἐμβάδων Λακωνικῶν*). Cf. Menand. IV. 101. *ὑποδούμενος τὸν ἱμάντα — τῆς δεξιᾶς ἐμβάδος ἀπέρρηξ'*. Vel *χαλᾶθ' ὑφαντοὺς ἐμβάδας Λακωνικάς*. Vel *χαλᾶτε βαπτοὺς ἐμβάδας Λακωνικάς*.

509. Etiam Bothium jure offendit vulgata.

Fort. *κἂν τούτῳ* —, vel *κἀντεῦθεν* —, vel *κἀνταυθὶ* (vel *κἀνθαδὶ*) —.

514. Cf. 850. *ἐμβὰς δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐρριμμένος*.

526. Cf. 658. *τοῦ γὰρ, τάλαν, εἵνεκ' ἔσονται;*

538. *οὐδ' ἐπιθεῖσα*] Qu. *καὶ παραθεῖσα*.

540. *ἠμπεσχόμην* Lex. Seg. Bekk. p. 381. Athen. 512 B. *ἀλουργῆ — ἠμπίσχοντο* (imperf.) *ἱμάτια*.

551. *ᾔδησθα* etiam Cobet. Qu. *οὐ γὰρ οἶσθά με* etc.

561. *οὐδαμοῦ δὲ* —] *οὐ δανειστῇ* (aut *δάνειον*, aut aliud quid) conj. Madvig.

562. *σοι χθές*] Imo *σοι 'χθὲς* vel *σοὐχθές*. Cf. ad Vesp. 242.

563. Nunc video recte se habere *τὸν βίον μου μὴ ἀφέλῃς* (vel *μἀφέλῃς*). Cf. Eccl. 665. *ταύτης* (*τῆς μάζης*) *γὰρ ὅταν τις ἀφαιρῇ*. Pac. 772. *δὸς τῷ φαλακρῷ, καὶ μὴ ἀφαίρει | γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν* etc. Differunt sc. inter se *ἀφαιρεῖν* (to take from, deprive, Pac. 454. Lys. 36. Ran. 518. Eccl. 665.), et *ἀφαιρεῖσθαι* (to take from another, that you may have it yourself).

564 et 568. Choro dat Madvig, quum solum eum et admonitio, quae in priore est, et judicium, quod in altero, deceat.

565. *λωποδυτῆσαι*] *λωποδυτεῖσθαι* (imperson. pass.) requirit Madvig, quum reliqua vicina verba praesentia sint.

569. *σέ τε* Cobet. De *γε* et *τε* confusis cf. ad Vesp. 806.

570. *ἐμοί*] *ἔτι* Cobet., coll. Nicostrato Athen. 664 B. *ὥστ' οἴομαι | μηδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντερεῖν ἔτι*. Cf. Pl. 486. *ἢ τί γ' ἂν | ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι;*

571. Cf. Eq. 787. *ἔργον — γενναῖον καὶ φιλόδημον*.

Cf. Ran. 1056. *πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς*.

573. Qu. *κοιναῖς γὰρ ἐπ' ἐντυχίαισιν*. Vel *καιναῖς γὰρ ἐπ' ἐντυχίαισιν*. Cf. Eq. 1318. *ἐπὶ καιναῖσιν δ' ἐντυχίαισιν παιωνίζειν τὸ θέατρον* (*χρή*). Nub. 1205. *ἐπ' ἐντυχίαισιν ἀστέον μοὐγκώμιον*.

577. Cf. Ran. 604. *δεῖν δ' ἔοικεν, ὡς ἀκούω τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον*. Scriptura Ravennatis *δεῖται γάρ τοί γε* conflata videtur ex duabus lectionibus *δεῖται γάρ τοι* et *δεῖταί γέ τοι*. Qu. *δεῖται γάρ του σοφοῦ ἐξευρήματος* etc. *Τινος* glossema videtur ad *του* adscriptum.

581. Praestat fortasse *χρῆν*. Cf. ad Pl. 607.

584. Pro *ἤθεσι* facere videatur Nub. 959. *ἀλλ', ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας*, etc.

587. Et alibi confunduntur *ἀρετή* et *ἀρχή*. Fortasse etiam *ἀρχῆς* scripsit librarius cui obversaretur proxime sequens *ἀρχαιῶν*.

595. *κατέδει*] Cf. Pac. 717. Ach. 1112. Av. 588. 590. Simplex *ἔδεσθε* est Pac. 1356.

601. Fort. *πῶς οὖν, εἴ τις* —. Cf. 615. 655. Sed proba est etiam vulgata.

608. Scribe *διὰ τουτί*. Cf. Pac. 744. *εἵνεκα τουδί* (in fine versus anap.).

609. Parum hic convenit compositum *διαχρῆσθαι*, semper uti, uti solere, quo aliquoties utitur Herodotus.

611. Qu. *ἐπιθυμῇ τις*. Cf. 1015. *ἢν ἀνὴρ νέος | νέας ἐπιθυμῇ*.

612. Cf. 873. *ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήμαθ' ἕξω*, etc.

613. Post *ξυγκαταδαρθών* interrogat Mein.

618. *ἐπιθυμήσῃ* est infra 618.

622. Non tamen rejiciendum *ὑπάρχει*. Cf. Th. 851. *πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή*.

628. *τοῖσι καλοῖς* oppositum est *τοῖς αἰσχροῖς* in v. prox. Cf. e. g. 625. Excidisse videtur *καὶ τοῖς μεγάλοις* propter homoeoteleuton *τοῖσι καλοῖς*. Cf. Plat. Menex. 235. *ἡγούμενος — μείζων καὶ καλλίων γεγονέναι*.

629. Corrigendum suspiceris *σιμοῖς* propter Lysicratis mentionem, qui *σιμὸς* fuit. Sed fortasse idem etiam *μικρὸς* fuit.

631. Qu. *νὴ τὸν Ἀπόλλω δημοτική γ' ἡ γνώμη 'στιν, καὶ καταχήνη* etc.

633. Qu. *ὅταν ἐμβάδ' ἔχων* (i. e. vir plebeius aut senex) *εἴπῃ* (divitum alicui), "*Πρότερον* (vel *πρότερος*) *παραχώρει*" etc. Vel *ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἴπῃ Πρόναπος* (vel *Πρόδικος*), etc. Sincerum videtur *ἐμβάδ' ἔχων*. Cf. 848. *χλανίδα καὶ κονίποδε | ἔχων*.

637. Cf. 1145. *οὔκουν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς* —;

640. Post *ὅταν ἄγνως ᾖ* pone interrogationis signum.

643. *αὐτὸν ἐκεῖνον*] Adde Pl. 704. *αὐτὸς δ' ἐκεῖνος;*

645. Qu. *ἢν — καλῇ*.

647. Vix placet *εἴ σε φιλήσειεν* post indicativum *ἔστι* (non *ἂν εἴη*). Cf. ad 645. Qu. *εἴ σε φιλήσει τις Ἀρίστυλλος*, et *καλεῖ* v. 645.

650. Cf. 812. *δεινά* (*δεινόν*?) *γε λέγεις*.

Adde Soph. El. 1018. *ᾔδη* (*ᾔδην* aut *ἤδην* codd.). Plat. Rep. I. 328. *διὰ χρόνου γὰρ καὶ ἑωράκειν* (al. *ἑωράκη*).

656. Corruptum videtur οὐχὶ in ἐστὶ, postea sensus gratia ἐκ in οὐ mutatum. Saepe vero absolute ponitur δίκαιον sine ἐστί. Cf. e. g. Nub. 1292. 1405. 1419. Vesp. 1298.

658. Desidero nonnihil articulum τὴν ante γνώμην, sive ταύτῃ sive ταύτην scribas. Sed fortasse locutio solemnis erat, quam noluit mutare Comicus. Confer tamen Herod. VII. 82. τοῦ γνώμην θεμένου μὴ στρατεύεσθαι etc. Adde VIII. 108. τὴν ἐναντίην ταύτῃ γνώμην ἐτίθετο.

659. εἵνεκα etiam Both.

663. Adde Nub. 819. τὸ (libri τὸν) Δία νομίζειν —.

670. τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα μάχεσθαι;] Cf. ad 462.

672. οὐκ ἄρ' —;] Malim οὐκ ἆρ' —; Cf. ad Eccl. 672.

Cf. Pl. 498. τοῖς ἀνθρώποις. 500. Eq. 92. ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι (sic Dind. etc. ἄνθρ. vulg.). Plut. Alc. 32. οὐδ' ὁρᾶν ἐδόκουν ἀπαντῶντες οἱ ἄνθρωποι. Cf. tamen Av. 190. ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς. Thuc. IV. 97. ὅσα ἄνθρωποι ἐν βεβήλῳ δρῶσι. et ad Av. 571.

675. εἰς ἀλλήλους libri et vulg. εἰς ἀλλήλων Dind. Mein. Cf. Lys. 1065. ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ. 1070. χωρεῖτ' — εἰς ἑαυτῶν. 1210. ἴτω εἰς ἐμοῦ. Th. 795. ἐν ἀλλοτρίων. Supra 420. ἰέναι — ἐς τῶν σκυλοδεψῶν. Proverbium, Ἀκλητὶ κωμάζουσιν ἐς φίλων φίλοι. Simplicior correctio foret ὡς ἀλλήλους. Cf. 933. τάχα γὰρ εἴσιν ὡς ἐμέ. 925. ὡς σὲ — εἴσεισ'. Th. 617. οὐ βαδιεῖ δεῦρ' ὡς ἐμέ; Pl. 242. ἣν δ' ὡς παραπλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω. 152. 495.

παραθήσει Markland, ad Suppl. 932.

677. Retinendum καταθήσω. Ponendum enim fuisset κατατιθέναι potius quam καταθεῖναι. Adde quod ita non additum fuisset ἔσται post ῥαψῳδεῖν.

688. Cf. Ach. 1155. ὅς γ' ἐμὲ — χορηγῶν ἀπέλυσ' ἄδειπνον.

Cf. Ran. 1163. ἐλθεῖν μὲν ἐς γῆν ἔσθ' ὅτῳ μετῇ πάτρας. 1429. ὅστις ὠφελεῖν πάτραν | βραδὺς φανεῖται (φανῇ τις?).

717. εὐωχησόμεσθα B. R. Fab. εὐωχησόμεθα Γ. Ald.

727. Post h. v. Χοροῦ ex R. addidit Dind., de quo vide ejus annotationes ad Plut. p. 23. Χοροῦ post v. 729 potius ponendum censet Bergkius, cui nova scena inde a v. 730 demum incipere videtur. Cf. ad 876. "Post h. v. παρεπιγραφὴν ΧΟΡΟΥ posui, servatam in R., etsi male post v. 729 collocatam. Desideratur enim chori canticum, non a poeta omissum (ut in Pluti locis pluribus factum, de quo dixi in Annot. Oxon. p. 23.), sed vitio codicis antiqui uno folio defecti, ex quo codices superstites sunt derivati. Nec solum illud canticum excidit, sed tota prope scena, in qua κηρύκαινα ab Praxagora memorata v. 713 prodierat, cujus extrema tantum pars (728 sq.) superest. De quo pluribus dixit Beerius p. 107 sq. Idem virum qui hic loquitur Blepyri vicinum esse probabiliter conjecit." DIND.

728. ἐγὼ δ', ἵν' εἰς ἀγοράν γε vulg. Virgula delenda est: constructio enim est ἐγὼ δέ γε, ἵν' etc. Cf. e. g. Pac. 50. ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι

παιδίοις — φράσω. Similiter infra 1067. ἀτὰρ ἥτις εἴ γε, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι. (Ubi arcte cohaerent particulae ἀτὰρ — γε.) Vesp. 147. ἀτὰρ οὐ γὰρ ἐκδράσει γε, ποῦ 'σθ' ἡ τηλία;

733. Cf. Stratt. com. II. 776. δείνῳ περὶ κάτω τετραμμένῳ.

741. Cf. Eccl. 283. τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις (ὀρθίοις R.) ἐς τὴν πύκνα.

742. Sed cf. Ach. 242. προΐτω 'ς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἡ κανηφόρος.

746. ΑΝ. Β.] Hunc virum Chremetem esse, quocum Blepyrus collocatus erat v. 372 sq., suspicatur Beerius p. 111.

748. Cf. ad 1075.

Cf. Lys. 252. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτέ γ'. Vesp. 163. μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδέποτέ γε. Nub. 1215. Vesp. 486.

749. πρώτιστον αὐτὰ] Malim πρώτιστα ταῦτα (vel τοῦτο, vel πάντα).

751. Cf. 811. ἄνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.

752. Aliud est ἐκπυνθάνεσθαι (τινὸς), Pl. 60.

754. πότερον] Fort. πότερα, ut in Nub. 1105. 1279. etc.

786. Qu. ναὶ μὰ Δία, καὶ δῆτα νῦν —.

794. Qu. γὰρ aut γ' ἄν.

ὅποι vulg. Malim ὅπου et hic et in proxime seq. v. Cf. 837. ὅποι (ὅπου Dind. Mein. etc.) δειπνήσετε.

795. Non sollicitandum λάβοις (λάβῃς). Cf. 778. λαμβάνειν | ἡμᾶς μόνον δεῖ.

796. Cf. Ran. 1428. ὅστις ὠφελεῖν πάτραν | βραδὺς φανεῖται (φανῇ τις?), μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς.

797. Prona fuit corruptio χειροτονοῦντας pro χειροτονεῖν ὄντας. Postea sensus gratia mutatum ταχεῖς in ταχύ.

807. Si sincerum est αὔτ' εἰσενέγκοι, subaudiendum erit τὰ χρήματα. Cf. Pl. 503.

823. Cf. Eur. Hec. 874. τί δ'; οὐ γυναῖκες εἷλον —; Anglice, why!

825. τῆς τετταρακοστῆς] Sub. ἀπὸ, ut videtur. Sed mira et insolita est haec constructio genitivi. Quare mendum latere suspicari licet. Qu. τῇ τετταρακοστῇ γ', vel τὴν τετταρακοστήν.

828. Malim ἤρεσε.

837. Non temere sollicitandum ὅποι. Cf. 684—686.

840. Cf. Pherecr. com. II. 344. ᾐων κάχρύων σεσαγμένος. Aesch. Ag. 644. τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον etc. Hesychius σάξει per νάξει explicat, Photius σάξας per νάξας (ἀμάξας cod.). Sed parum apte σάττεσθαι dicuntur κλῖναι. Valet enim σάττειν implere. Neque melius convenit verbum νάττεσθαι. Alciphr. III. 47. καὶ νῦν τὸ τίμημα ἔχων νένασμαι (refertus sum) τοῖς κέρμασι. Στρώννυσθαι aptius dicuntur κλῖναι. Cf. e. g. Diodor. com. III. 544. καλῶς ἐστρωμένην κλίνην. ibid. ἐπὰν κλίνας ἴδω | ἐστρωμένας. Com. anon. IV. 672. στρώννυ τε κοίτας. Eubul. III. 271. ταῖς ξυστίοιν | ταῖς χρυσοπάστοις στρώννυται. Soph. Tr. 902. κοῖλα δέμνια στορνύντα (παῖδα). 915. δεμνίοις — στρῶτα βάλλουσαν φάρη. Quare ad Kusteri correctionem propendeo, κλῖναί τε

σισύραις καὶ δάπισιν ἐστρωμέναι. Genitivos posuisse videtur grammaticus aliquis propter praec. v. 839.

846. *Σμοῖος*] Ejusdem formae est nomen *Βοῖος*.

848. Si vera scriptura est *γέρων* (ut vulg.), reddendum erit et quamvis senex, et mox *μεθ' ἑτέρου νεανίου* cum alio qui adolescens est. Sed addendum fuisset *ὤν*. Virgulam perspicuitatis causa posui post *χωρεῖ*. Arcte enim cohaerent *χωρεῖ καχάζων*.

849. *μεθ' ἑτέρου νεανίου*] Ergo adolescens fuit iste *Γέρων*.

862. *κωλύσωσι*] Qu. *κωλύωσι*, praesens ut in seqq. Sed cf. 799—803.

864. Si verum est *ἣν δὲ καταγελῶσι*, cf. Pl. 838. *καὶ κατεγέλων γ', εὖ οἶδ' ὅτι.*

866. Cf. Ran. 672. *ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε | πρότερον νοῆσαι.* Vesp. 960. Eccl. 151.

876. Post hunc versum excidisse videtur Chori carmen. Itaque *ΧΟΡΟΥ* ponit Bergk. Cf. ad 727.

890. *τούτῳ διαλέγου*] Scribendum forsan *σαυτῇ διαλέγου*. Quod si sincerum est *τούτῳ*, subaudiendum videtur *τῷ πρωκτῷ*.

893—898. Ita haec distribuit Bothius, *εἴ τις — καθεύδειν.* | *οὐ — πεπείροις.* | *οὐδὲ — φίλον,* | *ᾧπερ — πέτοιτο.*

896. Fort. *πέπειρα. Πέπων πέπειρα* ut *πίων πίειρα*? Cf. Soph. Tr. 728. *ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἑκουσίας | ὀργὴ πέπειρα.*

Cf. Ran. 1045. *μὰ Δί' οὐ γὰρ ἐπῆν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι. ΑΙ. μηδέ γ' ἐπείη.* Alex. com. III. 485. *τοῖς μὲν ἀγενείοις ἴσως ἔπεστί τις χάρις.* Revocandum *ἐμπέφυκε*. Nil temere mutandum.

907. Qu. *τήν τε βάλανον ἀποβάλοιο.* Cf. Lys. 410.

910. Ita Dind.: — ∪ *εὕροις* — ∪ *καὶ προσελκύσαιο.*

προσελκύσαιο plane R. *προσελκύσαι Γ. προσελκύσαις* B. Cf. ad 907.

912. Nisi in antistropha plura exciderunt, unus sufficiet dimeter *μόνη γὰρ αὐτοῦ λείπομαι*, respondens versui ant. 919. *τρόπον, τάλαινα, κνησιᾷς.* DIND. Uno versu *οὐχ — ἡ* Dind.

914. Qu. *οὐδὲν μετ' αὐτά.*

915. *ἀλλ' — κά- | λει — ὅπως* Mein. Dind.

916. Uno versu *οὕτω — ἀντιβολῶ σε* Both. Vitiosa videntur verba *ὅπως σαυτῆς κατόναι'*, nec quid reponi oporteat discerno.

917. Mendosum haud dubie est *σαυτῆς*. Qu. *οὕτω τῶν σαυτῆς* (vel *σῶν*) *τέκνων ὄναι'.*

920. Cf. Pherecr. com. II. 339. *γυναῖκας ἑπτὰ Λεσβίας* (al. *Λεσβίδας*).

924. *ᾄδ' —*] Haec vetulae continuat Seager.

925. *ὡς σέ*] Nescio an praestet scribi *ὥς σε*.

926. Qu. *ΝΕ. οὔκουν —. ΓΡ. καινόν γ' —. ΝΕ. ὦ σαπρὰ —.*

927. Qu. *τί γὰρ ἂν γραῒ καινόν τις λέγοι;*

933. Cf. Oed. R. 1294. *δείξει δὲ καὶ σοί (τὸ νόσημα).* Aj. 66. *δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον.*

934. *ὁδὶ γὰρ αὐτός*] Qu. *ὁδὶ δὲ καὐτός.* Cf. Av. 1718. Ach. 1189. Vesp. 1360.

952. *φίλον ἐμόν*] Qu. *φίλος ἐμὸς*, ut *τῷμῷ φίλῳ*. 931. Sed cf. 963. *φίλον*. 970. *φίλτατον*. 1046. *ὦ γλυκύτατον*.

953. *ξύνειναί μοι* Bergk.

954. *τὴν εὐφρόνην ὅπως ἔσει* vulg. Mein. *τὴν εὐφρόνην φίλος ὅπως τήνδ' ἔσει* Herm. El. D. M. p. 202. Dind.

Qu. *πάνυ δονεῖ γάρ τίς μ' ἔρως*.

961. Ita in B: — *κείσομαι φίλον. ἀλλ'* —.

963—964. *φίλον* — | *βούλομαι* — | *μετὰ* — Mein.

963. *ἀλλ' ἐν τῷ σῷ* | *βούλομαι κόλπῳ* vulg. *ἀλλὰ πρόσελθ'* (952)· *ἐν γὰρ τῷ σῷ* | *βούλομαι κόλπῳ πεσὼν* Dind.

969. *ΝΕ.* Mein. Bergk. *ΓΡ. Α.* Dind. Vulgo haec *Νεανίᾳ* continuantur.

973. *ΝΕΑ.* Mein. Bergk. Dind. Vulgo haec *Νεανίᾳ* continuantur.

987. *Παῖτοι* gens Thraciae memorantur Herod. VII. 110.

988. Qu. *ἀλλ' οὐχὶ* (vel *οὔτι*). Cf. ad Ach. 563.

992. Qu. *οἶδ' ὅτι φιλοῦμαί σοι· σὺ δὲ* —. Vel *οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι· σὺ δέ με θαυμάζεις ὅτι* | *θύρασιν ηὗρες*. Vel *οἶδ' οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι· σὺ δὲ* —.

997. Alioqui articulo addito opus foret, ut in 1114. *ὅσαι παρέστατ' ἐπὶ ταῖσιν θύραις*. 865. *ἐπὶ ταῖς θύραις ἑστώς*. Nub. 467. Ran. 163. Vesp. 362.

1002. *ὠνούμεθ' ἂν* Suid. in *ἐξόν*.

1003. *καθέντα*] Fort. *καθέντι*. Cf. ad Lys. 402. et Soph. El. 366.

1012. *τοῦτο δ' ἔστι τί;*] Praestat, ni fallor, scribi *τοῦτο δ' ἐστὶ τί;*

1020. *ἀνατὶ* Blomf. Gloss. Prom. 216.

Cf. Eccl. 1020. *ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξὶν ἔστω τὸν νέον* | *ἕλκειν — λαβομένας* (*λαβομέναις*?) *τοῦ παττάλου*.

1029. Vide an corrigendum sit *καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοὔστὶ δρᾶν; ΓΡ. Α. Διομηδία*. Aegre enim desideratur infinitivus *δρᾶν*, quod vocabulum excidisse suspicor propter simile vicinum *γρ. α.*

1034. Qu. *καὶ μὴν ἔτ' ὠνεῖσθαί σε δεῖ στεφάνην ἐμοί*. Vel *ἦ μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ κειρίαν* (Av. 816) *ἐμοί*. Suspectum nonnihil est *στεφάνην*.

1035. *ἣν περιῇς γέ που* Both.

1037. Non postulatur hic pronomen *σὺ*, quia nulla nova persona compellatur. Aliter res est infra 1049. 1065.

1049. Vix *τόνδε* ita collocasset Comicus, nisi ad *τὸν νόμον* pertineret.

1058. *ἔπου, μαλακίων*] Legendum suspicabar *ἔπου, μαλάκων, μοι*. Sic *λύκων* v. 985. *πόσθων* Pac. 1300. *γλίσχρων* Pac. 193. *κάνθων* Pac. 82. Sed legitur *δειλακρίων* Pac. 193. Av. 143. *Ἀττικίων* (ab *Ἀττικὸς*) Pac. 214. Et *Ἀγκυλίων* fabulae Eubuli comici nomen fuit.

1083. *βαδιεῖ δεῦρ'*. vulg. Malim interrogative *βαδιεῖ δεῦρ'*; Cf. Nub. 633. *ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών;* (*λαβών*. vulg.) Nisi reponendum *βάδιζε* (cf. 1088, vel *βάδισον*?) *δεῦρ'*. Cf. Th. 617. *τί καρδαμίζεις; οὐ βαδιεῖ δεῦρ' ὡς ἐμέ;* Lys. 899. *οὐ βαδιεῖ πάλιν;*

1086. *ἦσθαι* R. (s. Bekk.)

1104. Cf. Plut. Ant. 79. *τῶν δὲ συγκαθειργμένων τῇ Κλεοπάτρᾳ γυναικῶν* etc. Plut. Demetr. 27. *διηγεῖτο τὴν γενομένην αὐτῷ μάχην πρὸς τὸ θηρίον ὑπ' Ἀλεξάνδρου συγκαθειρχθέντι*.

**

1109. 1110. *καταπιττώσαντας* — *μολυβδοχοήσαντας* vulg. Nominativos restitui. Cf. similem locum Vesp. 385. *καί, μανθάνετ'; ἤν τι πάθω 'γώ, ἀνελόντες καὶ κατακλαύσαντες* (*καταλούσαντες*?) *θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις.*

1111. Post hunc versum excidisse videtur Chori carmen. Itaque Χοροῦ ponit Bergk.

1117. Adde Menand. ap. Athen. p. 172 A. *μυρισάμενος.* Anacreont. 39, 22. *μεμυρισμένος δὲ παίζειν.* Lucian. Luct. 56. *ἐστεφανωμένος καὶ μεμυρισμένος. Μεμύρωμαι* scripsit, ni fallor, librarius aliquis qui *μυρώμασιν* in mente haberet.

1132. Cf. Dem. p. 1073. *πλεῖον ἢ χίλια στελέχη.* Xen. Anab. V. 6. *μυριάδας πλεῖον ἢ δώδεκα.* Alexin ap. Athen: p. 429 E. *οὐδ' ἂν εἷς οἶνόν ποτε | προσίετο πλεῖον* (*προσεῖτο πλεῖον*, vel *προσίετ' ἂν πλεῖν*?) *τοῦ μετρίου.* Cf. ad Nub. 1295. et Av. 1251.

1139. *ἐστι περιλελειμμένος*] Fort. *ἐστιν ἔτι λελειμμένος.* Sed cf. Nub. 725. Fr. 208.

1141. In Porsoni correctione displicet collocatio vocum *ὢν τις* pro *τις ὤν.*

1146. Cf. Av. 131. *ὅπως παρέσει μοι — καὶ μηδαμῶς | ἄλλως ποιήσεις.* Ran. 202. 462.

1150. Cf. Vesp. 1416. *τόν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.* Non consociari solent, opinor, particulae *δέ τοι.*

1155. Praestat *μεμνημένους.* Cf. ad 1003. 1020.

1164. Cf. 148. Ran. 795. *τὸ χρῆμ' ἄρ' ἔσται;*

1165. Qu. *ὑπαποκινεῖν.* Cf. Th. 924. *ὑπαποκινητέον.* Av. 1011. *ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.*

1166. *τοῦτο*] Fort. *ταῦτα.*

1169. Qu. *λοπαδο τεμαχο* —] Cf. Alex. com. III. 470. *εἰς λοπάδιον ὑποπάσας ἡδύσματα | ἐνθεὶς τὸ τέμαχος.*

1175. Qu. *ταχὺ χἀρπαλέως* (Lys. 331). Cf. Hegemon. com. II. 743. *μάλα* (*ἀλλὰ* Cobet.) *ταχέως ἰὼν πρίω μοι πουλύπουν.*

1176. Qu *εἶτα κονισάμενος λαβεῖν* (e m e) etc. Frequentes sunt in libris hujusmodi inversiones: cf. ad Ach. 487. Vel *εἶτ' οἴκαδ' ἴθι λαβών.* In *κόνισαι* (*κονίσας*?) latet fortasse *οἴκαδ' ἰών.*

1178. *ἀλλὰ* —] Blepyri fortasse est hic versus. Qu. *ἀλλὰ λαιμάττω* (*λιμώττω*?) *γε που.* De voce *λαιμάττειν* v. Phot. p. 202, 11. *λαιμάσσειν* (sic) legitur Hipponact. Fr. 75.

λέκιθον] Fort. *λεκίθου.* Cf. ad Lys. 562.

COMMENTARIUS.

12. Cf. Artemidor. Onir. I. 80. *παρέχει γὰρ ἡ τοιαύτη καὶ τῶν ἀπορρήτων ἅψασθαι.*

14. Adde Eur. Iph. T. 953. *ἴσον ἅπασι βακχίου | μέτρημα πληρώσαντες.*

23. Adde Plut. Pomp. 46. *ἀποκλείσας τὴν αὔλειον ἑτέραις θύραις ᾤχετο ἀπιών.*

27. *λύχνον*] Cf. Vesp. 219. 246—262. Av. 1482—1484. Pherecr. com. II. 271. *ἄνυσόν ποτ' ἐξελθών, σκότος γὰρ γίγνεται, | καὶ τὸν λυχνοῦχον ἔκφερ' ἐνθεὶς τὸν λύχνον.* Hodieque mos est Athenis noctu laternam portare.

42. Notandum singulare *παριοῦσαν — τήνδε* post duas feminas memoratas.

46. Adde Th. 897. *αὕτη Θεονόη Πρωτέως.* 898. *Κρίτυλλα — Ἀντιθέου.* Nomen *Σμικύθης* legitur Eq. 969.

51. Adde Thuc. III. 33. *ὤφθη γὰρ ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας καὶ Παράλου.*

59. Cf. Dem. de Cor. 84. *Διονυσίοις.*

76. Cf. Theocrit. XVII. 31. *τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον (ἔδωκεν)* etc.

91. Vesp. 609. *καὶ παππίζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται.* Herod. I. 179. *ὀρύσσοντες ἅμα τὴν τάφρον ἐπλίνθευον.* Xen. Hell. VI. 2. 29. *θέοντες ἅμα ἀνεπαύοντο.* Theophr. Char. 7. *ἅμα διηγούμενος κατηγορίαν παρεμβαλεῖν.*

153. Cf. 349. *γνώμην γ' ἐμήν.* Plat. Soph. 225. *κατὰ γνώμην τὴν ἐμήν.* Cf. Th. 549. *μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις.*

176. Cf. Eq. 1128. Pl. 920.

197. Cf. Ach. 544. Eq. 1315.

236. Cf. Eq. 759. Aesch. Prom. 59.

248. Cf. Demosth. 21, 139. *δεινοί τινές εἰσι φθείρεσθαι πρὸς τοὺς πλουσίους.*

259. Cf. Eq. 665. *κᾆθ' εἷλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοὶ τοξόται.*

283. *ὀρθρίοις*] Cf. Lys. 60.

292. *ὑπότριμμα*] Legitur hoc vocabulum Antiph. com. III. 130. Nicostr. com. III. 278. Com. anon. IV. 670. Arist. Fr. II. 1000. Diminutivum *ὑποτριμμάτιον* est Teleclid. com. II. 361.

453. Adde Eq. 735. *ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοί τε κἀγαθοί.*

537. Cf. Arist. Fr. II. 1148. *οὐ γὰρ ἄν ποτε οὕτως ἐστεφανωμένοι (νεκροὶ) | προὐκείμεθα, οὐδ' ἂν κατακεχριμένοι (χάρα κεχρισμένοι* Jacobs. Add. ad Athen. p. 67.), | *εἰ μὴ καταβάντας εὐθέως πίνειν ἔδει.*

538. *ἐπιθεῖσα λήκυθον*] Cf. 1111.

603. *κἀκτήσατο γὰρ —*] Anglice, Why, it was through this that he obtained it.

725. Cf. Dem. p. 426. *ἀπέβλεπον, ἐζήλουν, ἐτίμων.*

927. *τί γὰρ* —;] Cur enim vetulae nova quis dicat?

1000. Cf. Lys. 917. Av. 195. Hom. Il. 15, 41. *ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν, | μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων | πημαίνει Τρῶας.* 10, 329. *ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς —, μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος | Τρώων.*

1032. *καὶ ταινίωσαι καὶ παράθου τὰς ληκύθους*] Cf. 539. 1101.

1101. Cf. 1032. *καὶ ταινίωσαι καὶ παράθου τὰς ληκύθους.*

1104. Adde versum ap. Zenob. V. 45. *οἴῳ μ' ὁ δαίμων θηρίῳ συνῴκισεν.*

1169. Adde *στωμυλιοσυλλεκτάδη* (Ran. 841.).

HALIS TYPIS ORPHANOTROPHEI.

ARISTOPHANIS COMOEDIAE QUAE SUPERSUNT.

EDIDIT F. H. M. BLAYDES.

THESMOPHORIAZUSAE (Pars I.), 5 ℳ

LYSISTRATA (Pars II.), 6 ℳ

Mox prodibit eodem modo instructa

AVES,

et deinceps reliquae Aristophanis comoediae.

Halis, Typis Orphanotrophei.

ARISTOPHANIS

AVES.

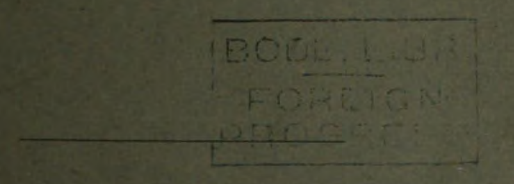
ANNOTATIONE CRITICA,

COMMENTARIO EXEGETICO, ET SCHOLIIS GRAECIS

INSTRUXIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES,

AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,

IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCLXXXII.

ARISTOPHANIS

COMOEDIAE.

ANNOTATIONE CRITICA,

COMMENTARIO EXEGETICO, ET SCHOLIIS GRAECIS

INSTRUXIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES,

AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

PARS IV.

A V E S.

HALIS SAXONUM,

IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCLXXXII.

ARISTOPHANIS

AVES.

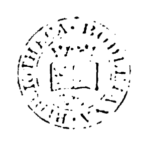
ANNOTATIONE CRITICA,

COMMENTARIO EXEGETICO, ET SCHOLIIS GRAECIS

INSTRUXIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES,

AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,

IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCLXXXII.

ARGUMENTUM.

Acta est haec fabula Dionysiis urbanis, archonte Chabria, Olymp. 91, 2., per Callistratum, cujus ope usus est Aristophanes etiam in Daetalensibus, Babyloniis, Acharnensibus, et Lysistrata, ut Philonidis in Nubibus prioribus, Vespis, Proagone, Amphiarao et Ranis.

Argumentum hujus fabulae, quae propius ad Eupolidis quam Cratini stylum accedit, primo conspectu satis simplex videtur esse. Duo cives Attici aetate provecti (320. 337. 255. 1256. 1401.), Peisetaerus et Euelpides, pravae patriae conditionis, praesertim litigationis continuae et sycophantiarum, pertaesi et moleste ferentes statuunt, relictis Athenis, aliam urbem beatiorem ac commodiorem quaerere. Itaque ducibus avibus duabus, cornice et graculo, quas in manibus tenent, ad Epopis, olim Terei appellati et cum Pandione antiquo rege Atticae matrimonio conjuncti, domicilium se conferunt ejusque consilium rogant. Post multas longasque disputationes Peisetaeri suasu Aves magnam urbem aedificant, cui nomen Nephelococcygiam imponunt ipsique Peisetaero summum imperium tradunt.

Sed quaestio oboritur utrum necne in hac fabula lateat allegoria aliqua ethica aut allusio politica. Variae hac de re fuerunt doctorum virorum sententiae, quarum nonnullas recensebo. Palmerio per Nephelococcygiam graphice repraesentari videntur incommoda et calamitates quibus Athenas et Atticam vexaturi essent Lacedaemonii, si Decelea secundum Alcibiadis consilium et rumores qui de illo negotio tunc maxime vigebant in vicinia eorum muniretur. Juxta hanc

hypothesin Dii erunt Athenienses, Peisetaerus Alcibiades, Euelpides Lacedaemonii, Nephelococcygia Decelea.

Juxta Suevernium Pisthetaerus quidem duplicem sustinet personam, Alcibiadis et Gorgiae Leontini; Euelpides plebis vel juventutis Alcibiadi temere se committentis (Thuc. VI. 24. *καὶ εὐέλπιδες ὄντες σωθήσεσθαι*. coll. Plut. Nic. 12. Alc. 17. Diod. Sic. XII. 83. et XIII. 2); Tereus est Lamachus, cujus galea cristata alibi notatur (Av. 94. Ach. 615); Aves denique sunt Athenienses.

Alia est Droyseni sententia, qni in hac comoedia nihil aliud sibi deprehendere videtur quam festivam et gratam reipublicae Atticae ac vitae quotidianae imaginem pictam, tempori accommodatam quo scriberet Aristophanes.

Thomae (Comm. de Arist. Av. p. 42) derideri videtur hac splendida imagine debilitas pariter ac levitas Atheniensium, qui loquacissimo cuique homini morem gererent consiliisque maxime perversis obedirent: quum autem illo tempore non liceret ei uti libera illa atque effrenata ratione vitia civium perstringendi qua antea usus esset, aliam novam viam quaerendam fuisse qua tecte et velate idem opus aggrederetur; id quod in hac fabula perquam lepida et ingeniosa fecisse nostrum.

"The playful satire of the Birds is more comprehensive and genial than that of any other of the poet's comedies. The spirit of parody and burlesque, which is a general trait of the Aristophanic drama, here displays itself most freely and amusingly. Even the solemn genius of Pindar does not escape entirely the poet's whimsical perversions. The dithyrambic poets in general are unsparingly ridiculed; the philosophers and men of science are not allowed to pass untouched; while profligates of every class and description are here, as well as in the Clouds, held up to scorn and contempt. Much discussion has been held upon the specific object the poet aimed at in his plan. Some have endeavoured to show that the main drift of the piece was to expose the folly of the Athenians in their dreams of universal empire at the time of the Sicilian Expedition; and they have fancied they could identify not only the leading parties in the Pelo-

ponnesian War, but particular characters in the history of the times. This is pressing matters of fact too far in judging of a poetical work. No doubt Aristophanes sought to lay the foundation of all his pieces in the actual life, public and private, of his age. But his genius could not so completely bind itself to the prosaic realities around him as these critics would have us believe. His Pegasus trod the firm earth, but never bowed his neck to the yoke. Some of the leading ideas were unquestionably suggested by the popular madness which the versatile and profligate genius of Alcibiades had done so much to kindle; but the groundwork only of the play was laid in these political passions and events. That established, the poet gave free scope to his brilliant fancy, boundless wit, and unsurpassed powers of invention, and produced a poem not only fitted to amuse and delight his countrymen, but to interest the lovers of literature in future ages, by the richest union of sportive satire and creative imagination that the comic theatre of Athens ever witnessed. It is probably impossible for us at the present time to feel the full force of the wit and gaiety of Aristophanes, much of which turned upon temporary and local relations. Still a careful study of contemporary history, political and judicial institutions, popular prejudices and delusions, and especially such remains of dramatic and lyrical poetry as have come down to us, will make all the material points of the comedy of Aristophanes sufficiently clear. I have endeavoured to explain from some new sources a branch of the subject, to which less attention has heretofore been given —; I mean the natural history of the birds which are prominent and entertaining figures among the persons of the play. I have carefully examined Aristotle's History of Animals, from which I have drawn illustrative descriptions. But it is well known that a considerable portion of the birds of Aristophanes are not mentioned in Aristotle's work, and some of them are thought to be unknown. The natural history of Greece has been almost entirely neglected since the researches of the philosopher of Stagira; and here is an opportunity for a naturalist, who is at the same time a good classical scholar, to make valuable contributions both

to science and philology. I suspected that the poet's selection of birds was not made at random, but that in every instance they were chosen with a special meaning, and to effect a particular purpose in point of art. In considering the play from this point of view I have been much indebted to my friend and colleague, Professor Agassiz, of whose profound and comprehensive knowledge of ornithology I have been permitted to avail myself in attempting to determine the species of some of the birds supposed to be unknown; and I have come to the conclusion that in all cases the character and habits of the birds are exactly and curiously adapted to the parts they perform in the comedy, showing Aristophanes to have been a most careful observer, as well as a consummate poet. I have also used with profit a little work entitled "Beiträge zur Ornithologie Griechenlands, von Heinrich Graf von der Mühle," or, *Contributions to the Ornithology of Greece, by Henry, Count von der Mühle,* a work of interest and importance, though written without any reference to the classical bearings of the subject." (Felton.)

"The Birds sparkles with the boldest and richest imagination in the province of the fantastically marvellous. It is a merry buoyant creation, bright with the gayest plumage. I cannot agree with the ancient critic, who conceives the main purport of the work to consist in the most universal and most unreserved satire on the corruption of the Athenian state, nay, of all human constitutions generally. Rather, say that it is a piece of the most harmless buffoonery, which has a touch [a hit, a fling?] at every thing, gods as well as men, but without anywhere pressing towards any particular object. All that was remarkable in the stories about birds in natural history, in mythology, in the lore of augury, in Aesop's fables, or even in proverbial expressions, the Poet has ingeniously blended in this poem. He even goes back as far as the Cosmogony and shows how at first black-winged Night laid a wind-egg, whence comely Eros with golden pinions (doubtlessly a bird) soared aloft and then gave birth to all things." (Donaldson, Greek Theatre, p. 362.)

"And now, after this sketch of the play, what are we to believe of its scope and plan? Has it any one leading aim — political, religious, or otherwise? We can certainly say of Aristophanes' previous plays that they have each a tolerably well-defined character and scope. The Acharnians opposes the war, The Knights is against Cleon, The Clouds against Socrates, The Wasps against litigiousness, The Peace is a jubilant welcome to the peace just concluded. If The Birds also has such a scope, what is it? About this there has been much controversy among the German critics. Süvern began it by his ingenious essay nearly half a century since. In his view The Birds is a kind of allegory to dissuade the Athenians from the Sicilian expedition by exposing its folly. The birds are the Athenians; Cloud-cuckoo-land their visionary empire; the planners of it are certain politicians and orators; Peisthetaerus is Alcibiades with a dash of Gorgias; Euelpides a credulous dupe; Epops, the crested hoopoe, is Lamachus, prominent at the beginning of the Sicilian expedition; the gods are the Lacedaemonians, to be surrounded in the Peloponnese and starved out. This theory Süvern supported with so much learning and research that it won many adherents; and it is quite possible, and even probable, that some of the resemblances and allusions which Süvern finds are real. But it has now been abandoned by most scholars; for, when looked at as a whole, it will not stand. The Bird-city founded in the play with complete success, a city to which is given all that Aristophanes (as may be plainly proved) thought good, and from which is excluded all that be thought bad, Meton, litigiousness, dithyrambists, sycophants to wit: — this city cannot be held up by the poet as a warning and as a folly to be avoided. The audience could never have guessed such a riddle, had the dramatist meant it so; and such riddles were not in his way, for in every other play of Aristophanes the scope and bearing, so far as there is one, is not recondite but perfectly plain. Nor indeed is it likely that Aristophanes would choose this moment for assailing the Sicilian expedition. The enthusiasm for it had been and still was

(in spite of the affair of the Hermae) so great that he would hardly run counter to it. He went more or less with the times, or with a considerable party. His views, no doubt, had numerous sympathisers in The Acharnians, Knights, Clouds, and Wasps. In The Peace he but echoed the general feeling. And now the opponents of the Sicilian scheme were a small party represented by Nicias and the aristocratic party, enemies to this scheme chiefly because enemies to Alcibiades. With these last Aristophanes would not side. His hero, on being charged with a wish for aristocracy (v. 125), declares that he abominates the very name in an individual Aristocrates. Nor would he, though he may have shared in some measure the cautious fears of Nicias, raise his voice suelessly against the expedition which had already gone. We may then dismiss Süvern's Sicilian allegory. We may omit the theories of some German critics about philosophic lessons, which they may have found possible to extract from Aristophanes, but which it is impossible Aristophanes can have meant to be there. K. O. Müller thinks the play a general satire on Athenian frivolity. Schlegel considered it merely a 'Lustspiel,' full of imagination and the marvellous, with amusing touches at everything, but with no particular object. Against this neutral theory, which denies any special object, Köchly contends that the analogy from other plays forces us to believe that Aristophanes sympathises with those whom he makes victorious, i. e. with Peisthetaerus and the Birds; and thus Köchly is directly opposed to Süvern, who makes them a warning example of folly. The poet means, in Köchly's view, to recommend a 'New Athens,' despairing of the old; and the type of this he places in the air. It is to be a democracy, but yet to have a head; a Periclean democracy. And the head recommended or hinted at (in spite of his being then under accusation, if not already condemned) is Alcibiades. In evidence of the favour shewn by Aristophanes to Alcibiades even later than this Köchly adduces the verses in The Frogs 1431—1432, 'Ye ought not to rear a lion's cub, but, if such be reared, submit to his ways.' Vögelin opposes this view, thinking the scope of The

Birds to be simply poetical, recurring, in fact, to Schlegel's opinion. Droysen and others agree in the main with Vögelin; and Kock, in the introduction to his edition of the play, sets forth this view fully. There is, however, this important point, pressed by Kock, that the play was the outcome of the especial time and circumstances, being definitely meant by Aristophanes for a relief from the gloomy disagreeables of reality. To the poet, full of sad forebodings about the future of his country and despairing of its regeneration, to emigrate and seek a new home presents itself as the only possible escape. Emigration is the keynote of the play, struck at the very outset. But whither? No city, Greek or barbarian, is better than Athens. No region of peace is there on the earth. Therefore, to the air, to the birds, the happy, peaceable, and free. The idea of a bird-city, being once conceived, is then freely and fantastically developed. It was a relief to the poet in conception, a relief by way of contrast to his audience, that they should be taken out of the sad realities just then around them. Moved by the events of the time (the Sicilian expedition among the rest) and in a certain frame of mind he hit on the idea of migration to a Paradise of Birds as a relief to himself and his audience. But, being once there, he was no longer bound by facts, but developed the idea in full freedom of fancy. There is surely much truth in this view of the play. It is quite plain that Aristophanes does give full reins to his imagination; and it seems absurd to tie him down and to make him consistently allegorise throughout. Yet this view may be held without disputing many of the resemblances and allusions pointed out by Süvern and others. For in sketching his bird-land, his Utopia, an Athenian poet is sure to take Athens as his basis, excluding the bad and selecting the good. He does, in fact, mould a 'New Athens,' as Köchly terms it. And, though doing it for amusement and relief, yet Aristophanes was sure to do it here and there with an idea of playful instruction. And with regard to particular characters — Peisthetaerus (who, whether he be left, as manuscripts write him, *Πεισθέταιρος*, or be changed, as analogy seems to

require, to *Πειθέταιρος* or *Πεισέταιρος*, is certainly *ὁ πείθων τὸν ἑταῖρον*, a Mr. Plausible) is very like Alcibiades, and several passages (e. g. 638—640, where his character is contrasted with that of Nicias) make this resemblance very pointed. Aristophanes may, therefore, have had Alcibiades in his mind when sketching his hero, though we can hardly agree with Köchly that he meant definitely to recommend as leader of the state one who was just then under such suspicion. But Peisthetaerus is after all a more general character, a character for all times; attended by his amusing squire Euelpides, as Don Quixote by Sancho Panza, whom, as has been long ago pointed out, Euelpides rather resembles. For the other characters it seems waste of time to try and find real counterparts; they may have had them, but possibly the Athenian public would interpret them as variously as the German critics. As there is in this play less of adaptation of the characters to definite originals (according to our view), so there is less of personal ridicule, which result, as some think, is also due to the abridgment of comic liberty by a recent law attributed to one Syracosius. In fine I would neither subscribe to nor propose any theory finding in The Birds one consistent political drift and tendency. It is not (as Kock has shewn) half so true as has been supposed that all even of Aristophanes' earlier plays are consistent with themselves or with one another. The Birds was written by Aristophanes, who was probably in a sad and gloomy frame of mind about the state of Athens, to relieve and amuse his audience. Let us not forget that he wrote mainly to amuse. In working out the details he gave free scope to fancy, but we still find him ridiculing and keeping out of his happy airy realm the very things which he elsewhere abuses. So far he is consistent; otherwise he is 'lege solutus.' Hence the characters are more general, they suit all time. We may find counterparts of Peisthetaerus, Euelpides, and others in the creations of later writers or among our own friends and acquaintance. And hence, I suppose, it is that The Birds has been probably more read and more often edited and translated than any other play of Aristophanes." (Green.)

Jam quid ipse sentiam et quid consilium in mente habuisse Comicum, quum hanc fabulam scriberet, putem breviter exponam. Jam duo res in hac fabula praecipue hanc rem illustrare videntur, scilicet emigratio duorum civium Atticorum propter pravum statum civitatis in initio fabulae (30—48), et Peisetaeri triumphus imperiique universi assumptio in fine. Ex priore colligere licet hoc praecipue in mente habuisse nostrum, ut corruptam infelicemque reipublicae Atticae conditionem denunciaret et viam ad novam ac meliorem ostenderet. Nempe novas Athenas vult constituere. Ex posteriori tuto colligere posse videmur, quum soleat noster ex partibus eorum quos in exitu fabularum victores facit stare, voluisse eum cives suos admonere et augurari meliorem futuram esse republicae conditionem et majorem imperii extensionem, si ab litigatione et discordia intestina abstinerent. Cf. Arg. Gr. Av. I. *δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας.* Arg. III. *ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ δράματος διασῦραι πάλιν* (ut fecerat in Vespis) *τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους.* et Arg. II. *ἐν δὲ τοῖς Ὄρνισι καὶ μέγα τι διανενόηται. ὡς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσούσης καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται καὶ προεστῶτας ἑτέρους, ὡσανεὶ τῶν ὄντων κακῶν καθεστώτων.* Sed praeterea, ni fallor, tecta allusio subest ad rem quae omnium animos eo tempore maxime movebat, scilicet expeditionem Siculam, rem tam gravem et tanti momenti ut omnem mentionem ejus aut allusionem ad eam praetermisisse Comicum vix credibile videatur, quamquam propter excitatos animos Atheniensium leviter et tecte eam tangere cogeretur. Quae suspicio si vera est, Comicus salse et lepide, quamvis tecte et occulte, civium suorum effraenatam ambitionem et immodicam imperii universi (*βασιλείας*) cupidinem carpere et vellicare existimandus erit.

In praecipua dramatis hujus persona, Peisetaero, aliquatenus agnoscere licet notissimum ejus temporis civem Atticum, virum potentem, dextrum, facundum, et ambitiosum, Alcibiadem, praecipuum expeditionis siculae auctorem. Ipsum nomen Peisetaerus (quasi *ὁ πείθων τοὺς ἑταίρους*) videtur eum indigitare. Is enim fuit qui juventutem Atticam ad hanc

expeditionem suscipiendam praecipue propellebat. Somnium Alcibiadis de imperio universo indicari videtur v. 1750 sq. *ὦ — βροντὰς, | αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει | διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας, | καὶ πάρεδρον Βασίλειαν ἔχει Διός.* coll. 421 sq. 162 sq. Confirmari videtur haec sententia etiam loco v. 636 sq. *ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξόμεθ' ἡμεῖς· | ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται.* et Epopis verbis quae proxime sequuntur v. 658. *καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν γ' ἔτι | ὥρα 'στὶν ἡμῖν οὐδὲ μελλονικιᾶν.* Ubi comparationem inter cautum prudentemque Niciam et impetuosum praecipitemque Alcibiadem fieri omnino credibile videtur. Adde quod Peisetaeri odium aristocratiae (v. 125 sq.) bene convenit personae Alcibiadis, inter quem et factionem oligarchicam bellum internecinum fuisse constat. Una res huic sententiae repugnare videatur, scilicet quod non adolescens, ut Pheidippides iste in Nubibus qui Alcibiadem repraesentare vulgo existimatur, sed senex esse perhibeatur Peisetaerus. Sed fortasse hoc de industria ideo constituit Comicus ne nimis aperte causam Alcibiadis patrocinando invidiam inimicorum ejus conciliaret. Denique, quum in exitu fabulae triumphet Peisetaerus, perquam credibile videtur Comicum Alcibiadis fautorem extitisse, ut quem propter experientiam et sagacitatem optimum, ut res tum erant, gubernatorem reipublicae futurum esse arbitraretur, et cujus odium propter magnam ejus potentiam maxime periculosum fore videret. Eo probabilior videbitur haec sententia si Aeschyli verborum ad Comici mentem haud dubie expressorum meminerimus in Ran. 1431. *μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν· | ἢν δ' ἐκτρέφῃ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.* Nullum demagogum esse Peisetaerum docere videntur ea quae de dicasteriis ille, legibus, sycophantiis aliisque reipublicae vitiis reprehendit.

In comite socioque Peisetaeri, Euelpide, non minus facile agnoscas juventutem Atticam spe felicis eventus expeditionis Siculae elatos (*εὐέλπιδας*, Thuc. VI. 24).

Quod ad ipsas Aves, modo diversae eae ab Atheniensibus videntur esse, modo eos repraesentare ut leves et volatiles. Ipsa urbs in nubibus condita et Nephelococcygia appellata, quo nomine tecte perstringuntur Athenienses ut leves et

stulti (cf. ad Ach. 599. κόκκυγές γε τρεῖς), Athenas renovatas et ab omnibus vitiis ac miseriis pristinae urbis purificatas exhibet. Sed hoc omnino tenendum est, non nimis accurate et rigide analogiae et veritatis leges sequi Comicum, sed lege solutum et ingenio suo indulgentem libere per regna phantasiae vagari.

Ad illustrandam hujus fabulae significationem apprime facit Thucydidis locus VI. 24. καὶ ἔρως ἐνέπεσε τοῖς πᾶσιν ὁμοίως ἐκπλεῦσαι· τοῖς μὲν γὰρ πρεσβυτέροις ὡς ἢ καταστρεψομένοις ἐφ' ἃ ἔπλεον ἢ οὐδὲν ἂν σφαλεῖσαν μεγάλην δύναμιν· τοῖς δ' ἐν τῇ ἡλικίᾳ τῆς τε ἀπούσης πόθῳ ὄψεως καὶ θεωρίας, καὶ εὐέλπιδες ὄντες σωθήσεσθαι· ὁ δὲ πολὺς ὅμιλος καὶ στρατιώτης ἔν τε τῷ παρόντι ἀργύριον οἴσειν καὶ προσκτήσεσθαι δύναμιν ὅθεν ἀΐδιον μισθοφορὰν ὑπάρξειν. ὥστε διὰ τὴν ἄγαν τῶν πλειόνων ἐπιθυμίαν, εἴ τῳ ἄρα καὶ μὴ ἤρεσκε, δεδιὼς μὴ ἀντιχειροτονῶν κακόνους δόξειεν εἶναι τῇ πόλει ἡσυχίαν ἦγε. Huc faciunt etiam Alcibiadis verba Thuc. VI. 89. ἐπλεύσαμεν ἐς Σικελίαν πρῶτον μὲν εἰ δυναίμεθα, Σικελιώτας καταστρεψόμενοι, μετὰ δ' ἐκείνους αὖθις καὶ Ἰταλιώτας, ἔπειτα καὶ τῆς Καρχηδονίων ἀρχῆς καὶ αὐτῶν ἀποπειράσοντες. εἰ δὲ προχωρήσειε ταῦτα, ἢ πάντα ἢ καὶ τὰ πλείω, ἤδη τῇ Πελοποννήσῳ ἐμέλλομεν ἐπιχειρήσειν, etc. Adde Plutarch. Nic. 12. ὁ γοῦν Νικίας — ἡττᾶτο τῆς βουλῆς Ἀλκιβιάδου καὶ φιλοτιμίας — κατασχόντος ἤδη πλῆθος ἐλπίσι καὶ λόγοις (f. λογίοις) προδιεφθαρμένον· ὥστε καὶ νέους ἐν παλαίστραις καὶ γέροντας ἐν ἐργαστηρίοις καὶ ἡμικυκλίοις συγκαθεζομένους ὑπογράφειν τὸ σχῆμα τῆς Σικελίας καὶ τὴν φύσιν τῆς περὶ αὐτὴν θαλάσσης, καὶ λιμένας καὶ τόπους οἷς (οὗ aut ἔνθα?) τέτραπται πρὸς Λιβύην ἡ νῆσος. Οὐ γὰρ ἆθλον ἐποιοῦντο τοῦ πολέμου Σικελίαν, ἀλλ' ὁρμητήριον, ὡς ἀπ' αὐτῆς διαγωνισόμενοι πρὸς Καρχηδονίους καὶ σχήσοντες ἅμα Λιβύην καὶ τὴν ἐντὸς Ἡρακλείων στηλῶν θάλασσαν. Isocr. p. 176. εἰς τοῦτ' ἀφροσύνης ἦλθον ὥστε τῶν προαστείων τῶν οἰκείων οὐ κρατοῦντες Ἰταλίας καὶ Σικελίας καὶ Καρχηδόνος ἄρξειν προσεδόκησαν. Lucian. Quom. h. c. s. 38. τοὺς μὲν Συρακουσίους εἰς τὰς λιθοτομίας, τοὺς δ' Ἀθηναίους περιπλεῖν Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν μετὰ τῶν πρώτων τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐλπίδων (ῥᾷστον ἦν). Cf. ad Eq. 74.

In deorum ἀποτειχίσει (1576. 1262. 186 sq.) nonnulli Deceleae munitionem (τείχισιν) Alcibiadis suasu susceptam agnoverunt. V. Thuc. VI. 91. 93. VII. 18. 19. 27.

Argumentum fabulae suppeditavit, opinor, oraculum illud notissimum apud Schol. ad Eq. 1013. εὔδαιμον πτολίεθρον Ἀθηναίης ἀγελείης, | πολλὰ ἰδὸν καὶ πολλὰ παθὸν καὶ πολλὰ μογῆσαν, | αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι ἤματα πάντα.

De loco ubi haec omnia agi finguntur non constat. Athenas esse sine veri specie contendit Suevernius p. 20 sq. Wieselerus (Adv. p. 73) eum ipsum locum esse affirmat ubi habitare existimabatur Tereus in upupam mutatus, sc. Thraciam (v. Ovid. Met. VI. 491. 590). Cf. ad 824. Utut hoc sit, in aere et in nubibus, in avium regione (πόλῳ, v. 179), ad quam per rupem et sylvam aditus esse fingitur (vv. 54. 92.), agitur longe maxima pars hujus fabulae.

Fabulas cognomines Ὄρνιθας docuerunt etiam Magnes et Crates.

CATALOGUS CODICUM MANUSCRIPTORUM HUJUSCE FABULAE.

A.	Par. Bibl. Reg. 2712.
B.	Par. Bibl. Reg. 2715.
C.	Par. Bibl. Reg. 2717.
R.	Ravennas.
S.	Ven. Bibl. Marc. 475.
V.	Ven. Bibl. Marc. 474.
Havn.	Havniensis 1980.
Leid. 6.	Leidensis Dobraei.
Med. 8.	Med. Bibl. Ambros. L. 39.
Med. 9.	Med. Bibl. Ambros. L. 41.
Urb. (sive Vat.)	Vaticano-Urbinas.
Γ.	Flor. Bibl. Laur. 31, 15.
Δ.	Flor. Bibl. Laur. 31, 16.

Ex his ipse verbatim et accurate contuli A. (cum ed. Dind. 1835.) B. (cum eadem contuli) S. (cum ed. Bergk. 1857.) Passim, non tamen verbatim, contuli R. Med. 8. 9.

EDITIONES SINGULARES HUJUSCE FABULAE.

Beck, C. D., ed. 8vo. Lips. 1782.
Dindorfius, Gul., 8vo. Lips. 1822.
Cookesley, H. P., 8vo. Lond. 1834.
Blaydes, F. H. M., 8vo. Oxon. 1842.
Felton, C. C., 12mo. Lond. 1852.
Kock, Theod., 8vo. Berol. 1864.

PRAECIPUAE EDITIONES ARISTOPHANIS.

Ald. — Insunt novem fabulae (desunt Lys. et Thesm.) cum scholiis Graecis. Curavit Marcus Musurus. Fol. ap. Ald. Venetiis, 1498. (Editio princeps.)[1]
Junt. I. — Sumptu Philippi Juntae, 8vo. parv. Flor. 1510. (Secundum volumen, separatim editum, continet Lys. et Thesm.)
Junt. II. — Insunt novem fabulae Aldinae, 8vo. parv. Flor. 1525.
Gorm. — Insunt novem fabulae, 8vo. Par. 1528.
Crat., sive Bas. I. — Ed. Grynaeus, 8vo. ap. Cratandrum, Basil. 1532.
Zan., sive Ven. I. — Ed. Zanetti, 8vo. Ven. 1538.
Junt. III. — 8vo. Flor. 1540.
Woch. — Ed. Wechel. 4to. Paris, 1540.
Farr., sive Ven. II. — Ed. Farreus, 18mo. Ven. 1542.
Brub. — Ed. Brubachius, 12mo. Francof. 1544.
Frob., sive Basil. II. — Ed. Gelenius, folio, ap. Frobenium, Basil. 1547.
Canin. — Ed. Caninius, 8vo. min. ap. Gryph. Lugd. 1548.
Frischl. — Insunt quinque fabulae (Pl. Eq. Nub. Ran. Ach.), Francof. 1586.
Raph., sive Plant. — Ed. Raphelius, 18mo. ap. Plantin. Lugd. 1600.
Port. — Ed. Portus, fol. Genevae, 1600.
Mair. — 18mo. (aut 24mo.), Lugd. Bat. 1624.
Amst. — 2 voll. 18mo. Amstel. 1670.
Kust. — Ed. Lud. Kusterus, fol. Amst. 1710.
Be., sive Bergl. — Ed. Steph. Berglerus, 2 voll. 4to. Lugd. Bat. 1760.
Br. — Ed. R. F. B. Brunckius, 3 voll. 8vo. Argentorati, 1781—1783.
Inv. — Ed. Phil. Invernizius, 13 voll. 8vo. Lips. 1794—1826.
Sch., sive Schaef. — Ed. G. H. Schaeferus, 3 voll. 18mo. Lips. 1812.
Schutz. — Ed. C. G. Schutzius, Vol. I. (Ach. Eq. Nub.) 8vo. Lips.
Dind. I. — Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. Lips. 1825.
Boiss. — Ed. Boissonade, 4 voll. 32mo. Paris, 1826.
Bekk. — Ed. Imm. Bekkerus, 5 voll. 8vo. maj. Lond. 1829.
Bo. — Ed. F. H. Bothe, 4 voll. 8vo. Lips. 1828 — 1830. (Ed. II. Lips. 1845.)
Dind. II. — Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. min. ap. Black. Lond. 1830.
Dind. III. — Ed. G. Dind. in Poetis Scenicis Graecis, 8vo. maj. Lips. 1830.
Dind. IV., sive Dind. Ox. — 2 voll. 8vo. Oxon. 1835.
Dind. V., sive Dind. Par. — 8vo. maj. Paris, 1838.
Dind. V. corr. (sive Dind.) — Ed. V. correctior, in Poetis Scenicis Graecis, 4to. Lond. 1867.
Weis. — Ed. C. H. Weise, 3 voll. 12mo. Tauchn. Lips. 1842.
Hold. — Ed. Hubert Holden, 8vo. Cant. 1848. (Ed. II.)
Bergk. — Ed. Th. Bergk, 2 voll. 12mo. Teubner, Lips. 1852. (Ed. II. 1857.)
Mein. — Ed. Aug. Meineke, 2 voll. 8vo. Lips. 1860.

---

1) In praefatione Aldi hoc legitur: "Accipe igitur novem Aristophanis fabulas; nam decimam, Lysistraten, ideo praetermisimus quia vix dimidiata haberi a nobis potuit."

SCHOLIORUM GRAECORUM IN ARISTOPHANEM CODICES MANUSCRIPTI.

A. Codex Parisinus membranaceus, Bibliothecae publicae 2712.
B. Codex Parisinus chartaceus, Bibliothecae publicae 2715.
C. Codex Parisinus chartaceus, Bibliothecae publicae 2717.
D. Codex Parisinus bombycinus, Bibliothecae publicae.
E. Codex ipsius Brunckii.
F. Codex Parisinus chartaceus, Bibliothecae publicae 2820.
G. Codex Venetus, Bibliothecae Marcianae 475. Plerasque glossas breves non habet, in scholiis autem ita consentit cum V. ut prudenter dissensum modo ejus enotaverit Dind.
L. Codex Leidensis Vossianus Lysistratae.
M. Codex Mediolanensis, Bibliothecae Ambrosianae L, 39.
R. Codex Ravennas, Bibliothecae Universitatis.[1]
V. Codex Venetus, Bibliothecae Marcianae 474.
Γ. Codex Florentinus, Bibliothecae Laurentianae plutei 31, 15.
Θ. Codex Florentinus, Bibliothecae Laurentianae 2779.
Bar. Codex Lysistratae Oxoniensis, Bibliothecae Bodleianae Baroccianus 38.
Dorv. (sive Dv.) Codex Dorvillianus, Bibliothecae Bodl. X, 1. 3, 13.
Par. Codex Parisinus chartaceus, Bibliothecae publicae 2827.
Put. Apographum scholiorum in Lysistratam et Thesmophoriazusas a Claudio Puteano in marginibus editionis Frobenianae ex optimo codice et Ravennatis simillimo factum, ante Dübnerum incognitum. Servatur Parisiis in Bibliotheca publica.[2]
Reg. Codex Parisinus chartaceus, Bibliothecae publicae 2827.
Vict. Scholia a Petro Victorio ex pluribus libris collecta.
Harleiani, Barocciani, et Cantabrigienses codices suis locis accurate indicantur.
( ) His parentheseos signis quae inclusa leguntur absunt abs codice Ravennate (R.). Iisdem quando includuntur numeri versuum, indicio est scholia in eos versus non habere hunc codicem, nisi quae forte subjunguntur a ceteris separata et notata litera R. Desunt praeterea in hoc codice scholia Equitum a v. 216 usque ad finem, Pacis v. 1039 usque ad finem, Avium vv. 239—394, Lysistratae vv. 376—404.

1) Scholia in hanc fabulam ex R. primum edidit Bekkerus, postea longe accuratius excusso codice Dindorfius.

2) Claudius Puteanus Frobenianae editionis exemplo, quod in bibliotheca Regia servari dixi, scholia quaedam (in hanc fabulam) adscripsit aliunde ducta et recentiora. DÜBNER.

[ ] His uncis quae includuntur absunt abs codice Veneto (V.), item scholia versuum quorum numeri iisdem includuntur. Absunt ab eo scholia Acharnensium, Ecclesiazusarum, Thesmophoriazusarum et Lysistratae.

⟦ ⟧ His uncis duplicatis quae includuntur absunt ab utroque codice, Ravennate aeque ac Veneto.

Iis signis non erat opus ubi subscribitur codicis nomen qui scholia praebet.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΟΡΝΙΘΕΣ.

1

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας. πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενον, πευσόμενοι παρ' αὐτοῦ ποία ἐστὶ πόλις [1] εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. χρῶνται δὲ τῆς ὁδοῦ [2] καθηγεμόσιν ὀρνέοις, ὁ μὲν κορώνῃ, ὁ δὲ κολοιῷ. ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν Πεισθέταιρος, ὁ δὲ Εὐελπίδης, ὃς καὶ πρότερος ἄρχεται. ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ δρᾶμα τοῦτο τῶν ἄγαν δυνατῶς πεποιημένων.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, [3] ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὄρνισι, πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς, [4] τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. [5] [ἔστι δὲ λέ.] φοβερὰ δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. τό τε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν, Λάμαχος οὐκ ἔτι ἦν, Νικίας ἐτεθνήκει, Δεκέλειαν ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι, Ἆγις ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικήν, Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει καὶ ἐκκλησιάζων συνεβούλευε [6] τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίοις. διὰ ταῦτα [7] αἱ Ἀθηναίων συμφοραί, διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί. καὶ ὅμως οὐκ ἀπείχοντο τοῦ κακοπραγμονεῖν καὶ συκοφαντεῖν.

II.

ΑΛΛΩΣ.

Τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθοσι γενέσθαι, καὶ αὕτη [1] φιλοτιμία πρώτη τὸ [2] μηδέπω μηδε-

I. 1. Sic R. V. *πόλις ἐστὶν* Ald. 2. Sic Kust. *τοῖς ὁδοῦ* vulg. 3. Sic R. V. *εἰς ἄστυ* Ald. 4. *Κωμασταῖς*] Argumentum hujus fabulae credibile est fuisse recentem Hermocopidarum insolentiam, cujus mentio fit in hac nostri fabula. 5. *Μονοτρόπῳ*] *ἔστι δὲ λέ* addit Ald. om. R. V. Dind. *ἔστι δὲ λ'* aut *λά* conj. Bergk. Non posse hanc fabulam trigesimam quintam dici ostendit Dind. ad Fragm. p. 524. 6. Sic R. V. *συνεβουλεύσατο* Ald. 7. *ταῦτα* vulg. Dedi *διὰ ταῦτα*.

II. 1. *καὶ αὕτη* add. R. V. 2. *τὸ* R. V. *τῷ* Ald.

μιᾶς πόλεως φανείσης αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστῆσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστώτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέτραπτο, καὶ διωρθοῦτο πάλιν. ἐπὶ [3] *οὖν τοῦ Δεκελεικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ* [4] *πράγματα ἐγχειρισθέντων* [5], *ἐπισφαλὴς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμῳδικῆς* [6] *ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερῶς μὲν οὐδαμῶς, οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου* [7] *ἦν παρρησία* [8], *λεληθότως δέ, ὅσον ἀνῆκεν ἀπὸ κωμῳδίας προσκρούειν. ἐν δὲ τοῖς Ὄρνισι καὶ μέγα τι διανενόηται. ὡς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσούσης καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων ἄλλην τινὰ* [9] *πολιτείαν αἰνίττεται* [10] *καὶ προεστῶτας ἑτέρους, ὡσανεὶ τῶν ὄντων κακῶν καθεστώτων. οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἠρεμαίως βιοῦν. καὶ ἡ μὲν ἀπόστασις αὕτη. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάσφημα ἐπιτηδείως ᾠκονόμηται. καινῶν γάρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφροντιστούντων τῆς κατοικίας Ἀθηνῶν* [11] *τῶν ὄντων* [12] *καὶ παντελῶς ἠλλοτριωκότων αὑτοὺς* [13] *τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν* [14] *καθόλου στόχος* [15] *τοιοῦτος· ἕκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος οὐκ εἰκῇ, ἀλλ' ἄντικρυς Ἀθηναίων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειριζομένων τὰ κοινὰ ἐλέγχει τὴν φαύλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούουσιν ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ὑποτίθεται γὰρ περὶ τὸν ἀέρα πόλιν, τῆς γῆς ἀπαλλάσσων· ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνόδους ὀρνίθων, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον ἢ ψηφισματογράφον ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς πάντων προαιρέσεις, ὡς αἰσχροκερδείας ἕνεκεν χρηματίζονται. εἶθ' ὕστερον καὶ τὸ θεῖον* [16] *εἰς ἀπρονοησίαν κωμῳδεῖ. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποίηται ὡς εἰ πεποιθοίη ὁ ἕτερος* [17] *τῷ ἑτέρῳ καὶ ἐλπί*

3. *ἐπὶ* Kust. *ἐπεὶ* R. V. Ald. 4. *τὰ* om. R. 5. *ἐγχειρηθέντων* ... 6. *κωμικῆς* Ald. 7. *τούτου*] *τούτῳ* duo libri Brunck. 8. *ἐκαλῆσία* R. V. vulg. om. A. *παρρησία* Dind. 9. *ἄλλην τινὰ — καθεστώτων* om. R. 10. *αἰνίττεται, ὡσανεὶ συγκεχυμένων τῶν καθ.* A. 11. *Ἀθηνῶν* ed. Br. *ἀθηναίων* R. V. *τῶν Ἀθηναίων* Ald. 12. *τῶν ὄντων* om. R. V. 13. *αὐτοὺς* R. *ἑαυτοὺς* V. Ald. 14. *ἀλλ' ὁ μέν*] Malim *ὁ μὲν οὖν.* 15. *στόχος* Dobr. *στίχος* vulg. Malim *σκοπὸς*, quod conjicit etiam Bergk. Cf. Arg. III. fin. *ἅμα καὶ* conj. Mein. 16. *τὸ θεῖον* R. *τοὺς θεοὺς* Ald. 17. *ἕτερος*] An *ὁ ἕτερος*? Locus corruptus videtur. ibid. *πεποιθοίη ὁ ἕτερος τῷ ἑταίρῳ, καὶ ὃς ἐλπίζοι* conj. Mein.

ζοι ἔσεσθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δέ φασι τὸν ποιητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγῳδίαις τερατολογίας[18] ἐν μὲν ἄλλοις[19] διελέγχειν, ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν[20] τῆς Γιγαντομαχίας συμπλοκὴν ἕωλον ἀποφαίνων ὄρνισιν ἔδωκε διαφέρεσθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

Ἐπὶ Χαβρίου[21] τὸ δρᾶμα καθῆκεν εἰς ἄστυ διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ Λήναια τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. λάβοι δ' ἄν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρυσι γενομένων ἐπὶ Ἀμεινίστου τοῦ πρὸ Χαβρίου. Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, τὸν Ἀλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμιμήσεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἵπετο τοῖς μεθήκουσιν, ἐκεῖθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν ἐν οἷς γέ φησι

μηδαμῶς
ἡμῖν γε παρὰ θάλατταν[22], ἵν' ἀνακύψεται
κλητῆρ' ἄγουσ' ἕωθεν ἡ Σαλαμινία.

III.

Δύο πρεσβῦται Ἀθηναίων Πεισθέταιρος καὶ Εὐελπις τὴν συκοφαντίαν φεύγοντες τὴν Ἀθήνησι μετανίστασθαι δοκιμάζουσι, καὶ κολοιὸν καὶ κορώνην πριάμενοι παραγίνονται πρὸς ὄρνιθας τῆς παρ' αὐτοῖς ἐπιθυμοῦντες διαγωγῆς. οἱ δὲ ὄρνιθες τὸ μὲν πρῶτον ἀρνεῖσθαί φασιν εἰ μετὰ ἀνθρώπων πολεμίων ὄντων οἰκήσουσι· μαθόντες δὲ ὕστερον ἃ ὠφεληθήσονται συγχωροῦσι μένειν αὐτούς. οἱ δὲ πόλιν κτίσαντες ἐν τῷ ἀέρι Νεφελοκοκκυγίαν ὠνόμασαν. ἀλλ' οὐδὲ ταύτην ἀνενόχλητον ἐῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι. μάντεις γὰρ καὶ χρησμολόγοι φοιτῶσι λαβεῖν τι βουλόμενοι, ἐν οἷς καὶ Μέτων. οὗτοι δὲ πάντες ἀποπέμπονται ἄπρακτοι. τελευταῖον δὲ καὶ θεοὶ, διὰ τὸ μὴ ἐᾶσθαι τὸν καπνὸν τῶν ἱερείων ἀνιέναι λιμῷ φθειρόμενοι, πρεσβεύονται πρὸς τοὺς ὄρνιθας. ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ δράματος διασῦραι πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους. ἡ δὲ σκηνὴ ἐν πέτραις καὶ ὀρνέοις.

18. τῶν ποιητῶν τὰ ἐν ταῖς τραγῳδίαις τερατολογούμενα A. ἀεὶ μὲν διελέγχειν conj. Bergk. 19. ἀεὶ μὲν A. conj. Bergk. εἰ μὲν R. ἐν μὲν ἄλλοις C. Br. vulg. om. Ald. 20. τὴν om. R. 21. Sic Kust. Καλλίου libri. 22. ἡμῖν παρὰ θάλασσαν V. Ald. παρὰ θάλασσαν ἡμῖν R. ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν ed. Br. Cf. ad Av. 146.

ἐγράφη δὲ μετὰ τὸ τὸν[1] Ἀλκιβιάδην ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας νεὼς μεταπεμφθῆναι διὰ τὴν περικοπὴν τῶν Ἑρμῶν καὶ φυγεῖν εἰς Λακεδαίμονα.

IV.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές·
οἳ πρὸς τὸν ἔποπα, τὸν λεγόμενον Τηρέα,
ἐλθόντες ἠρώτων ἀπράγμονα[1] πόλιν.[2]
εἷς δ' ὄρνις[3] ἔποπι συμπαρὼν μετὰ πλειόνων
πτηνῶν διδάσκει τί δύνατ' ὀρνίθων γένος,
καὶ πῶς, ἐάν περ κατὰ μέσον τὸν ἀέρα
πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα
αὐτοὶ παραλήψοντ'. ἐκ δὲ τοῦδε φάρμακον
πτέρυγάς τ' ἐποίουν· ἠξίωσαν δ' οἱ θεοί,
ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν δρῶντες γενομένην.

III. 1. Argumentum recentissime scriptum om. R. V. Additum in ed. Paris. scholiorum. *μετὰ τόν*] Imo *μετὰ τὸ τόν*.

IV. 1. Av. *ἀπράγμονα* | *ἀπραγμόνων* conj. Bergk. 2. *πτόλιν* Mein. *πόλιν* vulg. 3. *εἷς δ' ὄρνις* aperte corruptum, ait Bergk. 4. Post h. v. unum alterumve versus excidisse suspicatur Bergk.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ. [1]
ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ. [2]

1. *ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ*] Quasi εὔελπις. Anglice, hopeful, sanguine. Nomen formatum ab εὔελπις. Aesch. Prom. 509. Polyb. 32, 2, 2. εὐέλπιδες γενόμενοι καὶ μετεωρισθέντες. 2. *ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ* vulg. Quinquies sic legitur in libris, vv. 644. 1046. 1123. 1271. 1495. *ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ* vel *ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ* malit Bergk. *ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ* Meinek. Cobet. *ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ* potius quam aut *ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ* aut *ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ* probat Kock. Cujus formae affert haec exempla, Πειθόξενος, Πειθαγόρας (Herod. V. 46), Πείθανδρος (Πείσανδρος est C. I. I. 183), Πειθήνωρ, Πειθόλας, Ἄρχανδρος, Τέρπανδρος. Idem formam Πεισθέταιρος, ut analogiae prorsus repugnantem, merito damnat. Scripturam *ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ* patrocinantur etiam Dind. Hold. Kenn. "Semper legendum puto *ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ* sine Θ, ut Πείσανδρος Πεισίστρατος, vel saltem Πιθέταιρος. Sed, quum ἡγεμονικὸς omnino sit ille, magis convenit nomen ei dare ὡς πείθοντι τοὺς ἑταίρους quam ut πιστῷ ἑταίρῳ." DOBR. "Semper mihi absurdum et barbarum visum est nomen *ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ*, neque unquam dubitavi quin *ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ* germana forma esset, ut Πιστόξενος. Reperit nomen ipsum Πισθέταιρον in antiqua inscriptione Rangabé." (Cobet. N. L. p. 333.) Mihi quidem longe praeferendum videtur *ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ* (sc. a futuro πείσω), cui nomini suprascripta fuerit litera θ, unde monstrum ortum Πεισθέταιρος. Confer nomina propria Πεισίστρατος. Πείσανδρος, Πεισιάναξ, Πεισίρροθος, Πεισιδίκη. Πεισίδωρος (Paus. V. 6, 5.), et adjectiva πεισιχάλινος (ἅρματα πεισιχάλινα ap. Pind. P. II. 11), πεισίβροτος (Aesch. Cho. 361. πεισιβρότῳ βάκτρῳ, i. e. sceptro). Similiter formata sunt nomina Δεξίθεος, Δεξίνικος, Στησάνωρ (Herod. V. 113.), Στασάνωρ (Strab. XIV. p. 683.), Στησίχορος, Ἡγήσανδρος, Αἴσανδρος, Λωσίθεος, Σωσίθεος, Τερψιχόρη, δεισιδαίμων, θελξίφρων, et denique, quod compositum praecipue huc facit, προδωσέταιρος (in scolio ap. Athen. p. 695 E.). Nomen formatum Πεισέταιρος ἀπὸ τοῦ πείθειν (πεῖσαι) τὸν ἑταῖρον. V. 339 sq. Pro πειθάνορα reponendum videtur πεισάνορα (cf. τρυσάνωρ, δεισάνωρ, ῥηξήνωρ etc.) in Aesch. Ag. 1639. Scripturae Πειθέταιρος favent nomina propria Πειθόλας, Τέρπανδρος, Ἀλέξανδρος, Νικόβουλος, Νικόστρατος, Νίκανδρος, Μισγόλας. Erunt tamen fortasse quibus magis arrideat scriptura Πισθέταιρος (quasi πιστὸς ἑταίρῳ). Cf. Arg. II. 8. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποίηται ὡς εἰ

ΤΡΟΧΙΛΟΣ[3] θεράπων Ἔποπος
ΕΠΟΨ.
ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.
ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.[4]
ΚΗΡΥΞ.[5]
ΙΕΡΕΥΣ.
ΠΟΙΗΤΗΣ.
ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.
ΜΕΤΩΝ γεωμέτρης.
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.
ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΙ.
ΙΡΙΣ.[6]
ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.
ΚΙΝΗΣΙΑΣ διθυραμβοποιός.
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ΠΟΣΕΙΔΩΝ.
ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.
ΗΡΑΚΛΗΣ.
ΟΙΚΕΤΗΣ Πεισθεταίρου.[7]

πεποιθοίη ἕτερος (ὁ ἕτερος?) τῷ ἑτέρῳ (τῷ ἑταίρῳ?) καὶ ἐλπίζοι ἔσεσθαι ἐν βελτίοσι (sc. Εὐελπίδης). 3. ΤΡΟΧΙΛΟΣ om. Mein. Kock. Cf. ad 60. 4. Hanc personam om. Dind. Mein. Kock. etc. 5. ΚΗΡΥΚΕΣ, quod in libris est, cancellis includit Bergk. Nullum enim praeconem loqui v. 448., sed Pisthetaerum. ΚΗΡΥΞ est apud Dind. Mein. Kock. etc. 6. Post ΙΡΙΣ Bergkius ΚΗΡΥΞ addit. Cf. ad 1271 f. 7. ΟΙΚ. Πεισθ.] Satis incerta persona: v. ad 1589. BERGK.

Personas sic distribuit Beer: Protagonista Peisetaerus. Deuteragonista Euelpides (1—850), Poeta (904—953), Meton (992—1020), Legum venditor (1035—1055), primus et secundus Nuntius (1122—1163. et 1170—1187), Praeco (1271—1307), Dithyrambus (1372—1409), Prometheus (1494—1552), Hercules (1565—1693). Tritagonista Trochilus (61—84), Epops (91—675), Sacerdos (859—894), Propheta (959—991), Episcopus (1021—1054), Iris (1199—1261), Patricida (1337—1371), Sycophanta (1410—1469), Poseidon (1565—1693), tertius Nuntius (1706—1719). Parachoregema Triballus (1565—1693).

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ὀρθὴν κελεύεις, ἣ τὸ δένδρον φαίνεται;

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ.

διαρραγείης· ἥδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.

ΕΥ. τί, ὦ πονήρ', ἄνω κάτω πλανύττομεν;
ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένω.

ΠΕ. τὸ δ' ἐμὲ κορώνῃ πειθόμενον τὸν ἄθλιον
ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.

ΕΥ. τὸ δ' ἐμὲ κολοιῷ πιθόμενον τὸν δύσμορον
ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.

ΠΕ. ἀλλ' οὐδ' ὅπου γῆς ἐσμὲν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.

ΕΥ. ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που;

ΠΕ. οὐδ' ἂν μὰ Δί' ἐντεῦθέν γ' ἂν Ἐξηκεστίδης.

1. Personae huic versui praefixae in A. nomen plene scriptum est Εὐελπίδης, recte: infra 645. nominatur Εὐελπίδης Θριῆθεν [Κριῶθεν]. E compendio scripturae orta est nominis depravatio, quam exhibent edd. omnes, Εὔελπις. Sic majoribus literis scriptum in B. Sed ultimae syllabae superscriptum δη. BR.

2. ἥδε δ' αὖ vulg. Dind. Mein. Kock. Hold. ἡδεδὶ Elmsl. n. ms. Cobet. Idem et ipse conjeceram.

5. et 7. πειθόμενον libri et vulg. Mein. πιθόμενον Dind. Idem suadet Elmsleius n. ms. Recte, opinor: cf. ad 164.

9. οὐδὲ ποῖ A. R. S. V. Med. 8. 9. Ald. Bergk. οὐδὲ ποῦ C. οὐδὲ πῇ B. Δ. οὐδ' ὅπου Dawes. p. 287. Dind. Mein. Ko. Recte, opinor.

10. σύ που] Legi posset σὺ ποῦ (sc. ἐστι); LENTING. Fort. ὅπου.

11. οὐδ' ἂν μὰ Δία γ' ἐντεῦθεν soloece libri et vulg. οὐδὲ μὰ Δί' ἐντεῦθέν γ' ἂν Pors. adv. p. 36. οὐδ' ἂν μὰ Δί' ἐντεῦθέν γ' ἂν Reisig. Conj. p. 255. prob. olim Dind. οὐδ' ἂν μὰ Δί' ἐνγετεῦθεν Fritzsch. ad Thesm. 225. (ut ἐνγεταυθὶ legitur ibid. 646. ἐνμεντευθενὶ Metagen. ap. Athen. 269 F.) Mein. Ko. Cobet. (qui ἔν γε τεῦθεν). Hold. ("Particularum γε, δὲ. et μὲν sic interpositarum (ἐνγετεῦθεν) exempla nulla reperiuntur nisi in formis vocabulorum in ἰῶτα δεικτικὸν exeuntibus, velut τουτογὶ, τουτοδὶ, ἡδεδὶ, τηνδεδὶ, τουτουμενὶ, et reliquis." DIND. Engero etiam mera barbaries videtur Fritzschii correctio.) οὐδ' ἂν μὰ Δί' ἔτ' ἐντεῦθεν Dind.,

ΕΥ. οἴμοι. ΠΕ. σὺ μὲν, ὦ τᾶν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.
ΕΥ. ἦ δεινὰ νὼ δέδρακεν οὑκ τῶν ὀρνέων,
ὁ πινακοπώλης, Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
ὃς τώδ' ἔφασκε νῷν φράσειν τὸν Τηρέα
τὸν ἔποφ', ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἄνθρωπός ποτ' ὤν·
κἀπέδοτο τὸν μὲν Θαρραλείδου τουτονὶ
κολοιὸν ὀβολοῦ, τηνδεδὶ τριωβόλου.
τὼ δ' οὐκ ἄρ' ἤστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.

coll. ad Eq. 698. οὐδ' ἂν μὰ Δία γ' ἐντεῦθεν (vel οὐδ' ἄν γε μὰ Δί' ἐντεῦθεν) Engerus ad Thesm. 225. Recte, opinor, Reisig. Iterari enim solet particula ἂν vis augendae gratia, praesertim in sententiis negativis. Cf. 22. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ. Causa turbarum fuit transposita particula γε, οὐδ' ἂν μὰ Δία γ' --, ut saepe peccarunt librarii. Cf. ad 22. 1210. Eq. 1350. Pl. 1010. Posses etiam non male sic, μὰ Δί' οὐδ' ἂν ἐντεῦθέν γ' ἂν 'Εξ. Vere monuit Porsonus (Adv. p. 33) particulam γε post jurisjurandi formulas apud Atticos non inferri nisi interposito alio vocabulo. Sic infra 1210. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.

12. ὦ τᾶν A. C. Dind. ὦ τὰν B. R. S. V. Bergk. ὦ 'τᾶν Ald. ὦ 'τὰν Br.

13. ὀὺκ A. B. C. R. οὐκ τῶν 'Ορνεῶν (cf. 399.) Fritzsch. ad Thesm. 910. Male.

15. ὃς τώδ'] Schol: γράφεται καὶ, ὡς τώδε. τώδ' B. C. R. S. V. τῷδ' A. νῷν A. B. S. V. νὼ R. Cf. ad Eq. 72.

16. ἐκ τῶν ὀρνέων] "Surely the true reading is ἐκ τῶν 'Ορνεῶν," Censor in Class. Journ. XXXII. 34. ἐν τῶν ὀρνέων (ut ἐν Κλωπιδῶν Eq. 69) conj. Lenting. ἐξ ἀνδρός (vel ἄνθρωπός) ποτ' ὢν conj. Köchly. Cf. 75. Schol: τινὲς δὲ στίζουσιν εἰς τὸ ἐγένετο, εἶτα ἐκ τῶν ὀρνέων ἀπέδοτο τὸν κολοιὸν καὶ τὴν κορώνην. Qui legebant ἐγένετ'· ἐκ τῶν δ' ὀρνέων ἀπέδοτο, ut monuit Dobraeus. Pergit schol: ἢ οὕτως· ὃς ἔλεγε φράσειν τὸν Τηρέα ἐκ τῶν ὀρνέων, καὶ δείξειν ὅστις ἐστὶν ἐκ τῶν ἄλλων ὀρνέων. Ipse tentabam, ἄνθρωπός ποτ' ὤν. Cf. 97. 114 sq. 119. Aberraverat forsan oculus librarii ad v. 13. οὐκ τῶν ὀρνέων. Supplementum versus defecti haec esse suspicatur Dind. Dedi quod sensus postulat. Totum versum, ut partim ex v. 13, partim ex v. 47 compositum, in marginem relegant Cobet. Mein.

17. θαρρελείδου C. Med. 8. 9. θαρριλείδου B. θαρρειλείδου A. θαρρειλλείδου R. Θαρραλείδου (a θαρραλέος formatum) conj. Lobeck. Mein. ed. Ko. Hold. Recte, opinor. Analogiae certe repugnat vulgata.

18. τηνδεδὶ A. B. S. τὴν δὲ δὶ R. V. τήνδε δὴ C. τήνδε δὲ Havn. Ald. τήνδε δ' αὖ Br., coll. 2. ἥδε δ' αὖ κρώζει πάλιν. Th. 170. Ach. 974. Vide ad Eq. 1357. Eccl. 873. 989. Lys. 1274.

19. τὼ δ'] τώδ' Ald. ἥστην A. C. S. V. Med. 8. 9. vulg. Mein. Hold. ἥστιν (ἥ'στιν) R. ἐστὸν B. Δ. ᾖστην Pors. Dind. Bergk. Ko. ἥστην (non

καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν
ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις; οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθά τις
ὁδός. ΠΕ. *οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.*
ΕΥ. *τί δ' ἡ κορώνη; τῆς ὁδοῦ τί λέγει πέρι;*

ᾔστην) legi jubet Cobetus (V. L. p. 381.), coll. Ran. 227. *οὐδὲν γάρ ἐστ' ἀλλ' ἢ κοάξ.* Lys. 139. *οὐδὲν γάρ ἐσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.* "Attici enim, inquit, in illa locutione *εἶναι*, non *εἰδέναι*, usurpant." Fallitur, opinor, vir doctus. Cf. Alex. com. III. 481. *ὁ δὲ Διόνυσος οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον.* Eubul. com. III. 226. *οὐδὲν ᾔδει πλὴν χελιδόνας γράφειν.* Amph. com. III. 305. *ὡς οὐδὲν οἶσθα* (*ᾔσθα* vulg.) *πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον.* Soph. Phil. 1010. *ὃς οὐδὲν ᾔδει πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιεῖν.* "Etymol. M. p. 438, 54: *ᾖσμεν. ἰστέον ὅτι ἀπὸ τοῦ ᾔδειν, ᾔδεις, ᾔδει, τὸ δυϊκὸν, ᾔδειτον, ᾐδείτην· καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς ει διφθόγγου, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς σ, γίνεται ᾔστην· οἷον, "τὼ δ' ἄρ' οὐδὲν ᾔστην ἄλλο πλὴν δάκνειν."* Inde depravata est altera lectio, cujus meminit scholiasta, *ἴστην. Ἥστην* (*ᾔστην* cod. Ox.) et *ἴστην* (*τινὲς δὲ διὰ τοῦ ῑ ἴστην, ἀντὶ τοῦ ᾔδεσαν. οὐδὲν ἄλλο ἴστην ἢ δάκνειν*) est apud Suidam in *ἤστην*. Cum *ἤστην* comparari potest Ran. 227. *οὐδὲν γάρ ἐστ' ἀλλ' ἢ κοάξ.* Sed Avium versui melius convenire videtur *ᾔστην*. Aves illas viam scire opinati erant Euelpides et Pisthetaerus." (Dind.). *Ἡισμεν* legitur Arist. Fr. 198. Aesch. Ag. 1099. (ubi *ἤμεν* aut *ἦ μὴν* libri). Eur. Hec. 1112. (*ἴσμεν* libri). Antiphont. ap. Harpocr. h. v. *ᾖστε* Soph. Fr. 317. *ᾖσαν* Eur. Aesch. Prom. 451. Cycl. 230. Rhes. 855. Conferri potest Homericum *πέποσθε* pro *πεπόνθατε.* V. Cobet. N. L. p. 684.

23. *ἤδ'* (*ἤδ'* aut *ἦδ'* R. *ἦδ'* s. Bekk.) *ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τί λέγει πέρι;* A. R. Γ. Med. 8. *ἤδ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τί λέγει πέρι;* Elmsl. ad Ach. 127. *ἤδ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι* Bergk. *οὐδ'* — B. C. S. Γ. (v. l.) Med. 9. Havn. vulg. *ἥν' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι* Reisig. *τί δ'; ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι;* Mein. Kock. *τί δ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ λέγει πέρι;* Cobet. Hold. (Scilicet *ΤΙ* in *Η* abierat.) Reponendum forsan *ἥν* (ecce), *ἡ κορώνη* —. In libris *ἥν'* pro *ἥν* ante vocalem scribi solet, unde ortae forsan corruptelae *ἤδ', ἦδ, οὐδ'.* Vel *ἡ δ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τί λέγει πέρι;* (Sic Thesm. 505. *τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον.*) Vel *τί δ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ λέγει πέρι;* Nusquam alibi legere memini *ἦ δ'* —; De hoc loco dixit Dind. ad Arist. Fragm. p. 238. et in Praef. ad Poet. Scen. p. VII. "Legebatur *οὐδ'*, quam correctionem grammatici esse, in antiquis autem libris *ἤδη* repertum fuisse, ex scholiastae annotatione colligi potest, *ὡς ἤδη φθεγξαμένης αὐτῆς. δύναται καὶ ἐρωτηματικῶς καὶ ἀποφαντικῶς. τινὲς γράφουσιν, οὐδὲ ἡ κορώνη.*" (Dind.) "Delendae personae." REISK. Ita Bergk: *ΕΥ. ἤδ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι· | οὐ ταὐτὰ κρώζει. ΠΕ. μάλλὰ* —. Minime corrigendum *τι λέγει*: v. Elmsl. ad Ach. 127. *τί* A. B. R. S. V. Med. 9. om. C. Med. 8. Havn. *τι* Mein. Neutiquam certe hic conveniret

ΠΕ. οὐ ταὐτὰ κρώζει μὰ Δία νῦν τε καὶ τότε.
ΕΥ. τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ; ΠΕ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
βρύκουσ' ἀπέδεσθαί φησί μου τοὺς δακτύλους;
ΕΥ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
ἐς κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους
ἔπειτα μὴ 'ξευρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
ἡμεῖς γάρ, ὦνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ·
ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς ἐσβιάζεται,
ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς
ἀνεπτόμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν,

encliticum τι propter duram caesuram anaepaesti. "Photius p. 588, 13. τίζειν: τί λέγειν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Quae glossa ex hoc loco petita videtur." (Dind.) Fallitur, opinor, vir doctus. Τίζειν dixerat comicus de eo qui τί interrogativum usque ad nauseam iteraret: quod huic loco non congruit.

24. οὐ — A. R. S. V. οὔ. — B. C. pr. Δ. Ald. Vide notam exeg. ταυτὰ B. C. S. V. ταῦτα A. R. Δία] δι' ἃ R.

25. τί δ'] τί Cobet. Male.

26. μου] μοι Cobet. Mein.

27. οὖν B. R. S. V. om. A.

30. ἡμεῖς B. R. S. V. ὑμεῖς A. ὦ 'νδρες B.

32. ὢν οὐκ ἀστὸς vulg. Dind. οὐκ ὢν ἀστὸς Cobet. Mein. Ko. Hold. Cf. ad Nub. 687. Eq. 385. εἰσβιάζεται vulg. ἐσβιάζεται Dind. Mein. etc.

34. ἀστοὶ μετ' ἀστῶν] Qu. ἀστοὶ μετ' ἀστοῖς, vel ἀστοί τ' ἐν ἀστοῖς. Vel sic, ἀστοί τε κἀξ ἀστῶν, σοβοῦντος οὐδενός. Quam facile τε κἀξ ἀστῶν in μετ' ἀστῶν corrumpi potuerit neminem latebit. Cf. Eq. 336—337. πονηρὸς — κἀκ πονηρῶν. Sed cf. 155. ὁ μετ' ὀρνίθων βίος.

35. ἀνεπτόμεσθ' — ἀμφοῖν ποδοῖν vulg. et Suidas in ἀμφοῖν (ubi ἀνιπτάμεσθ') et νομάδες. ἀνεπτόμεθ' — ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν schol. R. ad 45. Bergk. Mein. Ko. Dind. Cobet. V. L. p. 305. Schol. ad h. l. τὸ δὲ ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν ἀντὶ τοῦ ἀμφοῖν τοῖν πτεροῖν. Similiter ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν Plat. Prot. 314 D. Attamen ἀμφοῖν χειροῖν legitur Eq. 826. κἀμφοῖν χειροῖν | μυστιλᾶται τῶν δημοσίων. et Soph. Oed. C. 483. Nisi quidem in Equitum loco corrigendum κἀμφοῖν γε χεροῖν —. Articulus certe addi solet. Non placet altera Bergkii conjectura, ἀνεπτόμεσθ' ἐκ πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν. Ceterum formam πέτομαι ἐπτόμην cum compositis ubique nostro aliisque comicis restitui jubet Cobetus V. L. p. 305. Alteram formam ἐπτάμην ad Homerum et tragicos ablegat. Cf. Soph. Aj. 693. ἀνεπτόμαν (al. ἀνεπτάμαν). 282. προσέπτατο (προσέπτετο Br.). Oed. R. 17. πτέσθαι.

αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν
τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κεὐδαίμονα
καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτῖσαι χρήματα.
οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἕνα μῆν' ἢ δύο
ἐπὶ τῶν κραδῶν ᾄδουσ', Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ
ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον.
διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν.
κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτρας καὶ μυρρίνας
πλανώμεθα ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα,
ὅπου καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἄν.
ὁ δὲ στόλος νῷν ἐστι παρὰ τὸν Τηρέα
τὸν ἔποπα, παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δεομένω

36. *μισοῦντ'* A. R. S. V. *μισοῦντες* B. pr.

38. *ἐναποτῖσαι* B. *ἐναποτίσαι* A. S.

40. *ᾄδουσ'* S. Bentl. Dind. Mein. etc. *ᾄδουσιν* A. B. R. V. vulg. Mox *Ἀθηναῖοι* — *ᾄδουσι* in textu om. R. in margine addit, om. *ἀεί*.

43. *ἔχοντε* A. B. V. *ἔχοντες* R. S. *χύτραν* vulg. Legendum *χύτρας* suspicor. Cf. 357. *λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν*. Cf. etiam Pac. 923. Pl. 1197.

44. *ζητοῦντε* B. *ζητοῦντες* A. R. S. V. *Γ. Δ.* Med. 8. 9. Havn.

45. *ὅποι* A. R. S. V. Med. 8. 9. vulg. Elmsl. ad Heracl. 46. et Iph. T. 110. Bergk. Ko. Hold. *ὅπη* B. *Δ.* *ὅπου* lemma schol. Dawes. p. 293. Dind. Mein. Cf. ad 9. et Soph. Phil. 482. Servanda forsan librorum lectio, nam in *καθιδρυθέντε* latet notio motionis. Cf. Thuc. VII. *ἱδρυθέντας που*. Sed ibid. *ὅποι ἂν καθέζησθε*. Vide exempla plura ab Elmsleio allata ad Heracl. 46. *καθιδρυθέντε* A. B. Med. 8. *καθιδρυνθέντε* R. S. V. Med. 9. *διαγενοίμεθ' ἄν*] *διαγινοίμεθ' ἂν* malit Dawes. Non male legeretur *διαγενώμεθα*. Sic Plato Prot. 348 D. *περιιὼν ζητεῖ ὅτῳ ἐπιδείξηται*. Cf. Thesm. 24. Ran. 97. *γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι | ζητῶν ἄν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι*.

46. *παρὰ* B. R. S. V. *πρὸς* A. Hoc fortasse recte.

47. *δεομένω* A. B. S. V. Med. 8. 9. Havn. Ald. Mein. Ko. Hold. *δεομένωι* (sic) R. *δεομένων* P. Berg. *δεομένων δεομένω Δ.* *δεομένοιν* Scal. Dind. Jure, ut videtur, *δεομένω* tuetur Elmsleius in Quart. Rev. XIV. 463. etiam *ἰώμενοι* pro *ἰωμένοις* legi suadens in Eur. Suppl. 1344. Scilicet constructio procedit quasi praecessisset *νὼ ἐστάλημεν* (Soph. Aj. 328. *τούτων γὰρ εἵνεκ' ἐστάλην*). Cf. Vesp. 135. *ἔστιν δ' ὄνομα — τῷ δ' υἱεῖ γε τῳδὶ Βδελυκλέων, | ἔχων* (pro *ἔχοντι*) *τρόπους* —. Ach. 1165. Nub. 577. Pac. 932. 1242. Soph. Ant. 1001. *ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῷ | κλάζοντας οἴστρῳ*. Eur. Phoen. 1472. *ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις, | οἱ μὲν πατάξαι πρόσθε Πολυνείκη δορί, | οἱ δ'* —. S. Paul. Ep. ad Col.

εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν ᾖ 'πέπτετο.
ΠΕ. οὗτος. ΕΥ. τί ἔστιν; ΠΕ. ἡ κορώνη μοι πάλαι
ἄνω τι φράζει. ΕΥ. χὠ κολοιὸς οὑτοσὶ
ἄνω κέχηνεν ὡσπερεὶ δεικνύς τί μοι·
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ' ὄρνεα.
εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἢν ποιήσωμεν ψόφον.

III. 16. *ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ, διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς*, etc. Frequens est noster in solutis hujusmodi constructionibus. Cf. ad Vesp. 25.

48. *εἶδε* B. R. S. V. Dawes. Br. Elmsl. *οἶδε* A. Ald. Cf. ad Ach. 613. *πτόλιν* A. *ᾖ 'πέπτατο* R. S. V. vulg. Bergk. *ᾖ πέπταται* A. *ᾖ πέπταται* (supr. *ο*) B. *ᾖ 'πέπτετο* Dawes. p. 294. Ko. Mein. Dind. Hold. Cobet. V. L. p. 305. *ἡ 'πέπτατο* Tyrwhitt. prob. Elmsl. Cf. ad 35. *ἀνεπτόμεσθ'*. 1471. *ἐπεπτόμεσθα*. 118. *ἐπέπτου*. 788. *ἐκπτόμενος*. 1384. *ἀναπτόμενος*. 90. *ἀπέπτατο*. 1173. *εἰσέπτατ'*. 278. *εἰσέπτατο*. 789. *κατέπτατο*. 1206. *ἀναπτάμενος*. 1613. *προσπτάμενος*. Th. 1014. *παρέπτατο*. Ran. 1352. *ἀνεπτατ'*. Ach. 865. *προσέπτανθ'*. Eccl. 1121. *ἀπέπτατο*, Lys. 774. *ἀναπτῶνται*. Vesp. 16. *καταπτάμενον*. Aesch. Prom. 649. *προσέπτατο*. Suppl. 762. Soph. Oed. R. 17. *πτέσθαι*. Aj. 693. *ἀνεπτόμαν*. 282. *προσέπτατο*. Eur. El. 944. *ἐξέπτατ' οἴκων*. Suppl. 870. *διέπτατο*. 282. *προσέπτετο*. Hom. Il. δ'. 126. *ἐπιπτέσθαι*. Eur. ap. Ran. 1352. *ἀνέπτατ'*. Hec. 1083. *ἀμπτάμενος*. Or. 1370. Iph. T. 843. Ion. 809. Homer. Il. β'. 71. *ἀποπτάμενος*. Od. λ'. 207. *ἔπτατο*. ά. 320. *διέπτατο*. ό. 524. *ἐπέπτατο*. Herod. II. 55. *ἀναπταμένας* (al. *ἀναπτομένας*). IV. 132. *ἀναπτῆσθε*. VII. 12. *ἀποπτάσθαι*. IX. 100. *ἐσέπτατο*. Plat. Phaed. 84 B. *διαπτομένη* (plurimi libri, vulgo *διαπταμένη*). 109 E. *ἀνάπτοιτο*. Phaedr. 250. *ἀναπτέσθαι*. Symp. 10. *ἀποπτάμενος*. Xen. Cyr. II. 4. 14. *ἐπιπτάμενος*. Lucian. bis acc. II. 217. *καταπτοῖο*. Moeris: *Καταπτάμενος, Ἀττικῶς· καταπτάς, Ἑλληνικῶς*. Phryn. Eclog. p. 142. *Ἵπτασθαι παραιτητέον — πέτεσθαι δὲ λέγε*. Attica esse *πέτομαι πέτεται*, vulgaria *πέταμαι πέταται* docent Moeris p. 311. et Thomas Mag. Inter *τὰ ἀρχαῖα* formam *πέταμαι* recenset Lucian. in Pseud. III. 186. "Attici in praesenti adhibent *πέτομαι πέταμαι*, in aoristo *ἐπτόμην ἐπτάμην*: quorum prius ita praeferendum judico, ut contra librorum tamen consensum nihil mutetur." (Pors. ad Med. 1.) Contra *ἐπτάμην*, non *ἐπτόμην*, dixisse Atticos putat Elmsleius ad Oed. R. 17.: unde *προσέπτατο* potius quam *προσέπτετο* malit in Soph. Aj. 282. Vide etiam Herm. ad Soph. Oed. R. 17.

49. *ἐστιν* A. B. *πάλαι*] *πάλιν* conj. Dind. "Nam fecerat hoc jam antea, ut ex v. 20 colligi potest."

50. *φράζει*] Fort. *κρώζει* (*κράζει*). Cf. 2. *χὠ* B. *χ' ὠ* A.

52. *ἐνταῦθ'* A. B. R. S. V. Med. 9. *ἐνθάδ'* Med. 8.

53. *ἂν* libri et vulg. *ἢν* Dind. etc.

ΠΕ. *ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.*
ΕΥ. *σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἵν' ᾖ διπλάσιος ὁ ψόφος.*
ΠΕ. *σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβών.* ΕΥ. *πάνυ γ', εἰ δοκεῖ.*
παῖ παῖ. ΠΕ. *τί λέγεις, οὗτος; τὸν ἔποπα παῖ καλεῖς;*
οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός σ' ἐχρῆν ἐποποῖ καλεῖν;
ΕΥ. *ἐποποῖ, ποιήσεις ἔτι με κόπτειν αὖθις αὖ;*
ἐποποῖ. ΤΡ. *τίνες οὗτοι; τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην;*
ΕΥ. *Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.*

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

οἴμοι τάλας, ὀρνιθοθήρα τουτωί.
ΕΥ. *οὕτω τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν.*

55. *γ'* add. A. B. S. V. om. B. *ὁ* om. A. S. Ald. non B. R. V.

58. *παιδὸς ἐχρῆν* A. R. S. V. *Γ.* *παιδός γ' ἐχρῆν* B. vulg. *παιδός σ' ἐχρῆν* Beck. Dind. etc. *παῖ παῖ σ' ἐχρῆν* Elmsl. ad Ach. 36. et ad Eur. Med. 1334. Recte, opinor. Cf. Vesp. 1307. *παῖ παῖ καλῶν.* Antiphan. ap. Athen. p. 262. *τί γὰρ | ἔχθιον ἢ παῖ παῖ καλεῖσθαι παρὰ πότον;* Vulgatam tuetur Mein., coll. 184. et Dobr.. ad Dem. p. 391, 6.

59. Hunc versum om. R. cancellis includit Ko. *ἔτι* B. *Δ.* Pors. *τι* C. Ald. *τοι* A. S. V. vulg. Dind. Mein. etc. *δὴ* conj. Bentl. Totum versum om. R. Verum est *ἔτι*, quod et ipse conjectura assecutus eram. Utut hoc sit, *τοι* non est particula interrogativa, sed affirmativa.

60. *θεράπων ἔποπος* praef. libri (*θεράπων* tantum deinceps R. V.). *ΤΡΟΧΙΛΟΣ* Br. etc.

61. *ΕΥ.*] *πεισθ.* R.

62. *τουτωΐ* A. B. S. V. *τωδεΐ* B. *Δ.*

63. *οὕτω 'στὶ* B. S. Med. 8. Ald. *οὕτω 'στι* R. Med. 9. *οὕτως τι* A. V. et schol. *ΠΕ. οὗτος, τί δεῖ νὼ τοῦδε, κάλλιον λέγειν* Bentl. *οὗτος, τί δεινόν; οὐδὲ κάλλιον λέγεις;* Br. et (*λέγειν;*) Reisig. Conj. p. 167. *οὕτως τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν;* Dind. et (*λέγειν.*) Bergk. Mein. "Adeo terribiles tibi sumus ut nihil melius, commodius, mollius possis dicere quam *οἴμοι τάλας?*" (Reisk.) Interrogationis signum delendum suspicatur Bergk. Versum corruptum habent Mein. Kock. "Nondum mihi lectus in Atticis poetis locus, in quo metrum *οὕτω* scribi postularet." (Dind. ed. 1822). Ipse tentabam *οὕτω* (*οὕτως*) *τι δεινὸν, οὐδὲ κάλλιον, λέγειν;* "Ita severe nec benignius loqui!" Anglice, To speak thus harshly, and not more politely! Cf. Eur. Iph. 1385. *οὕτω τι λίαν.* Arrian. Anab. IV. 8. 8. *εἶναι γὰρ οὐκ οὐδὲ τὰ Ἀλεξάνδρου οὕτω τι μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ὡς ἐκεῖνοι ἐπαίρουσιν.* V. 21. 5. Similiter *σχεδόν τι, πολύ τι, οὐδέν τι, μᾶλλόν τι*, etc. Vel *οὕτω δεδοικέν', οὐδὲ κάλλιον λέγειν;* Nisi hunc sensum esse statuas, sensu affirmativo, Rem adeo tremendam ne effari quidem praestat (*κάλλιον οὐδὲ λέγειν*).

ΤΡ. ἀπολεῖσθον. ΕΥ. ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπω. ΤΡ. τί δαί;
ΕΥ. Ὑποδεδιὼς ἔγωγε, Λιβυκὸν ὄρνεον.
ΤΡ. οὐδὲν λέγεις. ΕΥ. καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.
ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;
ΠΕ. Ἐπικεχοδὼς ἔγωγε Φασιανικός.
ΕΥ. ἀτὰρ σὺ τί θηρίον ποτ' εἶ πρὸς τῶν θεῶν;
ΤΡ. ὄρνις ἔγωγε δοῦλος. ΕΥ. ἡττήθης τινὸς
ἀλεκτρυόνος; ΤΡ. οὔκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης
ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ηὔξατο
ὄρνιν, ἵν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχοι.
ΕΥ. δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;
ΤΡ. οὗτός γ', ἅτ', οἶμαι, πρότερον ἄνθρωπός ποτ' ὤν.
τοτὲ μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικάς·
τρέχω 'π' ἀφύας ἐγὼ λαβὼν τὸ τρύβλιον.
ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ; δεῖ τορύνης καὶ χύτρας·

Καλλίου pro *κάλλιον* tentavit Ad. von Velsen in Mus. Rhen. XVIII. 620. *δεινὸν οὐδὲ* A. R. V. *δεινόν; οὐδὲ* B. *δεινόν. οὐδὲ* S.

66. *ἐροῦ* R. S. V. *ἔρου* A. B.

67. *δὴ* add. R. S. V. om. A. in margine habet B.

68. *Φασιανικὸς* A. B. R. *Φασιανὸς* S. V. Havn. An *Φασίανὸς αὖ*?

69. *ἀτὰρ* R. Dind. Mein. etc. *ἀλλὰ* A. B. S. V. vulg. *τί θηρίον ποτ' εἶ;*] *τί ποτ' εἶ θηρίον* malit Mein. Quod praeferendum videtur.

72. *εὔξατο* libri et vulg. Ko. *ηὔξατο* Dind. Bergk. Mein. *εὔξατο* retinendum, si recte disserit Ellendt Lex. Soph. I. p. 717.

73. *ἔχῃ* A. R. S. V. Havn. vulg. *ἔχοι* B. *Δ. ἔχῃ*, ut sententiae aptius, probat Reisig. Conj. p. 212. Cf. 340. *ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες; ΠΕ. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί.* Eq. 1393. *ἀπέκρυπτεν αὐτὰς ἔνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβῃς* (ita libri omnes, *λάβοις* Br. etc.). 1182. Eur. Hec. 27. *μεθῆχ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχῃ.* Ubi v. Herm. V. etiam Fritzsch. ad Ran. 24.

75. *γ' ἅτ'* R. Iunt. 2. Bergl. Elmsl. ad Ach. 127. Bekk. Dind. etc. *γ'* V. *γὰρ ἅτ'* B. Urb. Br. *γὰρ* A. S. Havn. Ald. *πρῶτον* V. Post *ὢν* plene videtur distinguendum. Colon ponit Mein. Vulgo virgula tantum est.

76. *τοτὲ* A. B. R. S. V. vulg. Dind. *τότε* Havn. *χὤτε* Hamaker. *ὅτε* Mein. Ko. Hold. Qu. *ποτὲ μέν.* Cf. Ran. 290. *ποτὲ μέν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὀρεύς, ποτὲ δ' αὖ γυνὴ* etc. 76. et 77. *ἀφυίας* R.

77. *'π'* B. R. S. V. *ποτ'* A. *ἐγὼ λαβὼν* A. B. S. V. vulg. Dind. *λαβὼν ἐγὼ* R. Bergk. Mein. *τρύβλιον* libri et Ald. Bergk. Dind. Mein. Ko. *τρυβλίον* Br.

78. *ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ,* — vulg. Scribendum *ἔτνους δ'* (aut *ἔτνους*) *ἐπιθυμεῖ;* Cf. ad Th. 405. *κάμνει κόρη τις; εὐθὺς* etc. Timocles Athen.

τρέχω 'πὶ τορύνην. ΕΥ. τροχίλος ὄρνις οὑτοσί.
οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὦ τροχίλε; τὸν δεσπότην
ἡμῖν κάλεσον. ΤΡ. ἀλλ' ἀρτίως νὴ τὸν Δία
εὕδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.
ΕΥ. ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. ΤΡ. οἶδα μὲν σαφῶς
ὅτι ἀχθέσεται, σφῷν δ' αὐτὸν εἵνεκ' ἐπεγερῶ.
ΠΕ. κακῶς σύ γ' ἀπόλοι', ὥς μ' ἀπέκτεινας δέει.
ΕΥ. οἴμοι κακοδαίμων, χὠ κολοιός μοἴχεται
ὑπὸ τοῦ δέους. ΠΕ. ὦ δειλότατον σὺ θηρίων,
δείσας ἀφῆκας τὸν κολοιόν. ΕΥ. εἰπέ μοι,
σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;

p. 223. *ὀφθαλμιᾷ τις; εἰσὶ Φινεῖδαι τυφλοί.* | *τέθνηκέ τῳ παῖς; ἡ Νιόβη κεκούφικεν.* | *χωλός τίς ἐστι; τὸν Φιλοκτήτην ὁρᾷ.* Philemon Stob. Fl. 108, 39. *τέθνηκέ τις; μὴ δεινὸν ἔστω τοῦτό σοι.* *δεῖ* A. R. S. V. vulg. *δεῖ τε* B. (supr. *τε*) Δ. Br. Mein. Hold. Temere. "Quod librarii posuerunt, *τορύνης* pro anapaesto habentes." (Dind.) Producitur media Eq. 980. *δοίδυξ οὐδὲ τορύνη.* Corripitur forsan eadem Eupol. com. II. 567. *τορύνην τέως δὴ ξίφος ὑπεζωσμένος.* Aristo Anth. VI. 17. *καὶ τὰν ἐτνοδόχον* (-*δόνον* Pors. Adv. p. 307) *τορύναν.* *Τετορύνηκας* est Eubul. com. III. 246.

81. *ὑμῖν* S.

82. *μύρτας* A.

83. *ἐπίγειρον* B.

84. *αὐτὸν οὕνεκ'*] *οὕνεκ' αὐτὸν* malit Hirschig. *εἵνεκ'* recte libri et Ald. Bergk. *οὕνεκ'* Br. Mein. Dind. Ko. *ἐπεγείρω* R.

85. *ἀπόλοι'* S. V. *ἀπόλοιο* A. R. et (*οι* in ras.) B. *ὥς μ'* B. R. S. V. *ὅς μ'* A.

86. *μ' οἴχεται* vulg. Dind. *μοἴχεται* Mein. Ko. Hold. Scribendum aut *μοἴχεται* aut plene *μοι οἴχεται*. Sic *ἐγῴχόμην* Eccl. 550. *μὴ ἡμεῖς* (*μὴμεῖς*?) Th. 536. Cf. etiam ad 180. Pac. 199. Conferri non debet *ὁθούνεκα* (contractum ex *ὅτου ἕνεκα*). Accusativum hic esse *μ'*, non dativum, monet Dind. Contrarium, opinor, volebat vir doctus. Hodie "*μ'* fortasse delendum" censet idem. Qu. *γ' οἴχεται.*

87. *σὺ* om. Med. 8. *θηρίον* A. B. S. V. Med. 9. vulg. Dind. *θηρίων* C. R. Med. 8. Bekk. Hoc, ni fallor, verum. Cf. 206. *ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σύ.* 366. *ὦ πάντων κάκιστα θηρίων.* Ran. 1394. *θάνατον — βαρύτατον κακῶν* (*κακόν* B. V.). Pl. 439. *ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,* | *οὐ παραμενεῖς;* Ubi item reponendum suspicor *θηρίων.*

88. *ἀφῆκας* A. B. R. V. vulg. *ἀφεῖκας* S.

89. *καταπεσών*] *καταχεσὼν* Bergk. in Act. Soc. Graec. I. 201. prob. Fritzsch. ad Thesm. 570, coll. v. 68. damnat idem in Add. *καταχεσὼν* videatur legisse scholiasta, qui per *φοβούμενος* explicet. Quanquam Atticum potius foret *καταχέσας*. Cf. ad Th. 570. Nub. 174. *ἥσθην γαλεώτῃ*

ΠΕ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. ΕΥ. ποῦ γάρ ἐστ'; ΠΕ. ἀπέπτετο.
ΕΥ. οὐκ ἆρ' ἀφῆκας; ὠγάθ', ὡς ἀνδρεῖος εἶ.

ΕΠΟΨ.

ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.
ΕΥ. ὦ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον;
τίς ἡ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;
ΕΠ. τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες; ΕΥ. οἱ δώδεκα θεοὶ
εἴξασιν ἐπιτρῖψαί σε. ΕΠ. μῶν με σκώπτετον
ὁρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἦ γάρ, ὦ ξένω,
ἄνθρωπος. ΕΥ. οὐ σοῦ καταγελῶμεν. ΕΠ. ἀλλὰ τοῦ;
ΠΕ. τὸ ῥάμφος ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.

καταχέσαντι Σωκράτους. Sed non absolute sine genitivo addito sic *καταχεσὼν* aut *καταχέσας* posuisset Comicus; adde quod sensui magis conveniret praesens quam aoristus. Vitium igitur fortasse latet. Qu. *ἀποπατῶν*.

90. *γάρ ἐστιν*] *δ' ἐστίν* Med. 8. *ἐστιν* libri et vulg. *ἐστ'* Bentl. Elmsl. n. ms. Mein. Recte, opinor. Cf. ad Ach. 178. 800. Pac. 187. Ran. 1220. Nub. 214. 1192. *ἀπέπτατο* B. R. S. V. vulg. *ἀνέπτατο* A. *ἀπέπτετο* Dawes. Mein. Dind. Ko. Hold. Cobet. V. L. p. 305. Cf. ad 35. 91. 92. 95. 1173. 1613. 1624. Eccl. 1121.

91. *οὐκ ἆρ'* B. R. V. *οὐκ ἄρ'* A. S. Med. 8. 9. Ald. *οὐ τἄρ'* Lenting. Quod non probandum. Post *ἀφῆκας* nota interrogationis ponenda. Cf. Nub. 1252. *οὐκ ἆρ' ἀποδώσεις;* Eccl. 462. *οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἀρά μοι;* *ὠγάθ'* (sic) A. B.

92. *ὕλην*] "Fort. *πύλην*", Bentl. V. Pors. ad Orest. 1081.

93. *θηρίον* A. B. S. *τὸ θηρίον* R. V. Urb. Unde conjicias *τουτὶ τί ποτε τὸ θηρίον*, aut *τουτὶ τί ποτ' ἦν τὸ θηρίον*. Cf. 280. *τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν;*

95. *Εὐ.*] *Πει.* B. Nulla persona in A.

96. *ἐπιτρίψαι* A. B. S. *Ἔπ.* B. Spatium in A. Deinde *με* supr. in B.

97. *ὁρῶντε* A. B. S. V. Med. 9. *ὁρῶντες* R. Med. 8. *ἦν* libri et vulg. Bergk. *ἦ* Choerob. Dind. Ko. Mein. "Choeroboscus in Bekkeri Anecd. p. 1379. *ἦ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισιν, ἦ γὰρ ἐγὼ ξένος ἄνθρωπος. καὶ παρὰ Πλάτωνι ἡ χρῆσις εὕρηται.* Hanc formam ubique vel e libris vel ex conjectura restitui, exceptis tribus locis Pluti, mediae comoediae fabulae, de quibus dixi ad versum illius 29." (Dind.) Porphyrius in schol. ad Hom. Il. *ξ*. 533. Od. *η*. 186. *τὸ ἦν ἐπιπολάζει νῦν. τῶν δὲ Ἀττικῶν οἱ μὲν ἀρχαῖοι μονογράμματον* (i. e. *ἦ*) *αὐτὸ προεφέροντο.* Cf. Cratin. Fr. 182. Soph. Fr. 399. Oed. C. 1123. Formam *ἦν* metrum postulat Pl. 29. 695. 822. *ξένοι* vulg. *ξένω* Mein. Dind. Ko

98. *ΕΥ.*] *Πει.* B. Spatium in A.

99. *Πει.* B. *Εὐ.* A. *γέλοιον* R. V. *γελοῖον* A. B.

ΕΠ. τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλέης λυμαίνεται
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.
ΕΥ. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταῶς;
ΕΠ. ὄρνις ἔγωγε. ΕΥ. κᾆτά σοι ποῦ τὰ πτερά;
ΕΠ. ἐξερρύηκε. ΕΥ. πότερον ὑπὸ νόσου τινός;
ΕΠ. οὔκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τὤρνεα
πτερορρυοῦμεν καὖθις ἕτερα φύομεν.
ἀλλ' εἴπατόν μοι, σφὼ τίν' ἐστόν; ΕΥ. νώ; βροτώ.
ΕΠ. ποδαπὼ τὸ γένος; ΕΥ. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.

100. *Σοφοκλέης* Ald. *Σοφοκλῆς* A. B. R. S. V. *Γ. Δ.* Cf. Ran. 787. Pac. 695. Ran. 86. *Ξενοκλέης.*

102. *Εὐ.* A. R. V. *Πει.* B. *ταῶς* R. S. V. Ald. Dind. *ταώς* A. B. *ταῶς* Athen. Br. Mein. Ko. *τέρας* Seager, coll. 280. *τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν;* *ταῶς* scribendum docet Trypho ap. Athen. 655 B. et Seleucus ibid. 398 A. *παραλόγως δὲ οἱ Ἀττικοὶ καὶ δασύνουσι καὶ περισπῶσι.* Schol: *ὀξύνεται δὲ καὶ περισπᾶται. — τὸ δὲ ὄνομα περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί.* Idem docet schol. ad 269. Cf. ad Ach. 63. Est autem scriptura *ταῶς* nihil aliud quam *ταϝῶς.* Confer Latinum pavo et Germanicum pfau. *εἶ* om. R.

103. *Εὐ.* A. R. V. *Πει.* B. *σοι* R. S. V. *σοὶ* A. *σου* B. *σοι ποῦ* vulg. Dind. Ko. *ποῦ σοι* Cobet. Mein. Qu. *ποῦ 'στί.*

104. *Εὐ.* A. R. V. *Πει.* B.

105. *τὤρνεα* A. *τὰ ὄρνεα* B. R. S. V. Havn. *τὰ ὄρνεα* Ald.

106. *πτερορρυεῖ τε καὖθις* B. R. S. V. vulg. Dind. *πτερορρυεῖται καὖθις* A. *πτερορρυεῖ κᾆτ' αὖθις* Dobr. Ko. Mein. Hold. *πτερορρυοῦμεν καὖθις* conj. Cobet. Mein. In utramque conjecturam ipse incideram. Cf. ad Lys. 42. Si forte vera est scriptura *πτερορρυεῖ — φύομεν*, conferre licebit Lys. 42. 43. *ἐργασαίατο — καθήμεθ'.* Si *πτερορρυοῦμεν*, cf. 173. et ad Lys. 42. *τί δ' ἂν αἱ γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίμεθα —;*

107. *Εὐ.* A. R. V. *Πει.* B. *μοι σφὼ, τίν'* (sic) A.

108. *ποδαπὼ τὸ γένος* libri et vulg. Bergk. Herm. El. p. 137. Reisig. Conj. p. 18. *ποδαπὼ τὸ γένος δ'* Elmsl. ad Oed. C. 13. Add. Dind. Ko. (dubitanter). Mein. Hold. ("Addidi *δ'*. Sic in Pac. 186. *ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ*, particula, quae aberat, e libris melioribus addita," Dind.) *ποδαπὼ γένος δ'* Dobr. (coll. 1700. *βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος.* Thuc. 1, 24. *Κορίνθιος γένος.* Herodot. 4, 147. *γένος ἐὼν Καδμεῖος.* 1, 6. *Κροῖσος ἦν Λυδὸς μὲν γένος.* 3, 4. *ἀνὴρ γένος μὲν Ἁλικαρνησεύς.* Ctesia Athen. p. 528 F. *Μῆδος γένος.* Athen. 425 D. *Ἀλεξανδρεὺς δὲ γένος.* 461 F. *γένος Λυδοῦ.* Duris ibid. 560 B. *Θηβαίαν γένος.* Aeschyl. Suppl. 274. *Ἀργεῖαι γένος.* Eur. Bacch. 990. *Λιβυσσᾶν γένος.* etc. Sic *μῆκος, πλάτος, πάχος, ὕψος, μέγεθος, σταθμὸν, ὄνομα* sine articulo.) *ποδαπὼ δ'; ΕΥ. ὅθενπερ —* Cobet. Praestat, opinor, omitti particulam. Cf. 1201. Eccl. 315. Dem. p. 782. *τίς οὖν οὗτός ἐστι; κύων νὴ Δία, φασί τινες, τοῦ δήμου. Ποδαπός; οἷος* etc. et ad Pac. 186. De anapaesto post tribrachum cf. ad

ΕΠ. *μῶν ἡλιαστά, ΕΥ. μάλλὰ θατέρου τρόπου,*
ἀπηλιαστά. ΕΠ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ
τὸ σπέρμ'; ΕΥ. ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
ΕΠ. *πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένω δεῦρ' ἤλθετον;*
ΕΥ. *σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω. ΕΠ. τίνος πέρι;*
ΕΥ. *ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος ὥσπερ νώ ποτε,*
κἀργύριον ὠφείλησας ὥσπερ νώ ποτε,
κοὐκ ἀποδιδοὺς ἔχαιρες ὥσπερ νώ ποτε·
εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν
καὶ γῆν ἐπέπτου καὶ θάλατταν ἐν κύκλῳ,
καὶ πάνθ' ὅσαπερ ἄνθρωπος ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς.
ταῦτ' οὖν ἱκέτα νὼ πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα,

Ach. 47. Raro tribus anapaestis incipit trimeter, ut Vesp. 979. Cf. ad Ach. 1023. Quod si verum est *ποδαπὼ τὸ γένος δ'*, particulae collocatio minus usitata ex eo excusanda est quod arcte cohaerent ista *ποδαπὼ τὸ γένος*. *Εὐ.* A. R. V. *Πει.* B.

109. *ἡλιαστὰ* B. R. S. V. *ἡλιασταὶ* A. *ἡλιαστὰ* conj. Bentl. Bergk. *μὴ ἀλλὰ* Ald. vulg. *μ' ἀλλὰ* (*ἤγουν μὴ, οὐκ*) *Γ.* *μᾶλα* R. *μάλα* A. V. et Suidas in *ἡλιαστής. οὐκ ἀλλὰ* B. *Δ. οὐ μάλα* C. Havn. *μάλα γε* Lenting. *μἀλλὰ* Dind. etc. De qua crasi cf. Ran. 103. 745. 751. *γένους* (*γρ. τρόπου*) V. *γένους* S.

110. *ἀπηλιαστὰ* B. R. S. V. *ἀπηλιασταὶ* A. *ἀφηλ.* Iunt. 1. et 3.

111. *σπέρμ'* B. S. V. *σπέρμα* A. R. *Εὐ.* A. *Πει.* B. *λάβοις* A. R. S. V. *λάβῃς* B.

112. *δὴ τοῦ* B. R. S. V. *τοῦ δὴ* A. Cf. 155. 415. etc. *ἤλθετον* libri et vulg. Bergk. Ko. Fritzsch. ad Thesm. p. 534. *ἠλθέτην* Elmsl. ad Ach. 733. et Eur. Med. 1041. Dind. Mein. Hold. Cf. ad Thesm. 1157.

113. *Εὐ.* A. R. V. *Πει.* B. *ξυγγ.* A. B. R. S. V. *συγγ.* Havn.

114. *Εὐ.* A. R. V. *Πει.* B. *πρῶτα μέν*] *πρῶτον* corrigit Elmsleius ad Ach. 178, quum non respondeat *δέ*. Similis caesura est infra 843. *κήρυκε δὲ πέμψον —*. 1363. *ἀλλ' οἷά περ* (aut *οἷάπερ*) *αὐτὸς ἔμαθον*.

115. *κἀργύριον ὠφείλησας* vulg. Parum hic convenit aoristus. Qu. *εἶτ' ἀργύριον* (vel *καὶ τἀργύριον*) *ὤφειλες*.

116. *κοὐκ* A. B. R. *κοὐδὲν* S. V.

118. *ἐπέτου καὶ τὴν* (*τὴν* om. S.) libri. *ἐπεπέτου καὶ* Elmsl. ad Oed. R. 17. *ἐπέπτου καὶ* Pors. ad Med. 1. Beck. Dind. Ko. Bergk. Mein. Hold. Cf. 1471. *πολλὰ δὴ — ἐπεπτόμεσθα*. 788. *ἐκπτόμενος*. et ad Soph. Aj. 693. 282. *θάλασσαν* unus R. *ἐν* om. S. V.

119. *ὅσαπερ*] *ὅσαπέρ τ'* Richter. ad Vesp. 806.

120. *ἱκέται* libri et vulg. Ko. Hold. *ἱκέτα* Elmsl. ad Eur. Iph. T. 777. Mein. Dind. Idem ipse conjeceram. Cf. ad 324. Ran. 565. *νὼ δὲ δεισάσα* (sic recte R. V. *δείσασαι* vulg.) *γέ που* | — *ἀνεπηδήσαμεν*. 883. *εὔχεσθε*

εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον,
ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλινῆναι μαλθακήν.
ΕΠ. ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;
ΕΥ. μείζω μὲν οὐδέν, προσφορωτέραν δὲ νῷν.
ΕΠ. ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν. ΕΥ. ἐγώ;
ἥκιστα· καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.
ΕΠ. ποίαν τιν' οὖν ἥδιστ' ἂν οἰκοῖτον πόλιν;
ΕΥ. ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιαδί·
ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῴ τις ἐλθὼν τῶν φίλων
λέγοι ταδί, "πρὸς τοῦ Διὸς τοὐλυμπίου
ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία
λουσάμενα πρῴ· μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους·

— σφώ. Infra 664. καὶ νὼ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα. Soph. Ant. 58. μόνα δὴ νὼ λελειμμένα — ὀλούμεθ'. Fritzsch. ad Thesm. 1158. p. 529. νὼ A. R. S. V. νῶν B. "Fort. ἀφίγμεθον," Dind.

121. φράσειας] Qu. φράσαις ἄν. Cf. 1018. Nisi reponendum potius ἐν νῷν pro ἡμῖν. εὔερον B. R. S. V. εὐάερον A. Havn.

122. σίσυραν Bergk. ἐγκατακλινῆναι R. et schol. Dind. Bergk. Mein. Ko. ἐγκατακλιθῆναι A. B. S. V. Med. 9. ἐγκατακλινθῆναι Med. 8. Aoristo secundo utitur Ach. 981. Vesp. 1211. Cf. ad 394. Vesp. 1211. Lys. 904. μαλθακὴν B. R. μαλακὴν A. S. V.

123. τῶν Κραναῶν] τῆς Κραναῶν conj. Ko., coll. Eq. 1263. τῇ Κεχηναίων πόλει. Κραναῶν enim per Ἀθηναίων interpretari scholiastam Rav. Athenienses autem olim Κραναοὶ appellabantur, teste Herod. VIII. 44.

126. ἥκιστα· καὶ τὸν vulg. ἥκιστα· τὸν γὰρ conj. Hold. Corrigendum suspicor ἥκιστ', ἐπεὶ τὸν —. σκελλίου A. R. S. V. σκιλλίου B. Nomen Σκελλίας legitur Thuc. VIII. 89. Plut. Ant. 66. etc. Nomen Σκυλλίας memoratur Herod. VIII. 8. Aut idem aut simile nomen barbarum Σκεβλίας (aut Σκεβλύας) legitur Ran. 608.

127. οἰκοῖτ' ἂν libri et vulg. Ko. οἰκοῖτον Pors. Tyrwh. οἰκοίτην Elmsl. Cobet. Mein. Hold. Sic infra 149. οἰκίζετον. Pl. 485. φθάνοιτον. Scripserat fortasse οἰκοίης: nam pro se ipso tantum loquitur Euelpides. Mox infra sententiam suam dat Pisthetaerus v. 136. Et sic hodie Dind.

128. ἂν pro εἴη Havn. τοιαδί B. R. Δ. Dind. Bergk. Ko. Hold. τοιάδε A. S. V. vulg. μοι ταδὶ Cobet. Mein.

129. πρῴ τις ἐλθὼν Ald. πρωὶ (aut πρῶι) τις ἐλθὼν B. πρῶι ἐλθὼν A. πρώϊστ' ἐλθὼν R. πρωι εἰσελθὼν S. V.

130. λέγοι] λέγει S. τοὐλυμπίου B. S. V. τοῦ 'λυμπίου A. Eadem crasis in τοὐρνιθίου infra 224. ἐκ τοὔπισθεν Eccl. 482. νεανίσκοὖντος (νεανίσκουὄντος) Eupol. com. II. 472.

131. καὶ σύ] σὺ A.

132. λουσάμενα πρῴ] Numerosius, opinor, foret πρῴ λουσάμενα. λουσάμενα B. R. S. V. λουσόμενα A. πρῶι A.

καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσεις· εἰ δὲ μή,
μή μοι τότ' ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς."
ΕΠ. νὴ Δία ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς.
τί δαὶ σύ; ΠΕ. τοιούτων ἐρῶ κἀγώ. ΕΠ. τίνων;
ΠΕ. ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μέμψεται
ὥσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὡραίου πατήρ,
"καλῶς γέ μου τὸν υἱόν, ὦ Στιλβωνίδη,
εὑρὼν ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον
οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου,
οὐκ ὠρχιπέδισας, ὢν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος."
ΕΠ. ὦ δειλακρίων σὺ τῶν κακῶν οἵων ἐρᾷς.
ἀτὰρ ἔστι γ' ὁποίαν λέγετον εὐδαίμων πόλις

133. *ποιήσῃς* B. R. S. V. Med. 8. 9. Havn. vulg. Dind. Bergk. Mein. Ko. Hold. *ποιήσεις* A. Br. Elmsl. ad Med. 804. Cf. Eccl. 1144. *οὔκουν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς | καὶ μὴ παραλείψεις* (*παραλείψῃς* libri) *μηδέν' —;* Nub. 296. *οὐ μὴ σκώψει* (*σκώψῃς* libri) *μηδὲ ποιήσεις* (*ποιήσῃς* libri) *ἅπερ —;* Ran. 202. *οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ἀλλ' ἀντιβὰς | ἐλᾷς προθύμως;* 462. Pl. 487. *ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφόν, ᾧ νικήσετε τηνδὶ | ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες, μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδέν.* Eur. Med. 1148. *οὐ μὴ δυσμενὴς ἔσει φίλοις, | παύσει δὲ θυμοῦ — δέξει δὲ δῶρα —;* Isae. VII. 33. *διεκελεύεθ' ὅπως — ἐγγράφωσί με εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον — καὶ μὴ ὡς* (*μηδαμῶς?*) *ἄλλως ποιήσωσι.* Sed Plat. Lach. p. 201. *αὔριον ἕωθεν ἀφίκου οἴκαδε, καὶ μὴ ἄλλως ποιήσῃς, ἵνα βουλευσώμεθα —.*

134. *μή μοί ποτ' ἔλθῃς* Cobet. *τότε γ'* libri et vulg. Bergk. *ποτ'* Suid. in *μή μοι*. Cobet. Mein. Hold. *τότ'* ed. Bas. 1547. Kust. Dind. Ko. Recte, opinor. *ὅταν*] *ὅτ'* Suidas.

135. *ταλαιπωρῶν* A.

136. *δαὶ* A. R. S. V. *δὴ* B. pr.

137. *ταδί τις μέμψεται*] Qu. *ταδὶ μέμψαιτό τις*. Cf. 128—130.

139. *μου* A. B. R. S. V. *Γ. Δ.* Dind. etc. *μοι* Ald. *στιλβονίδη* A.

140. *λελουμένον*] *'ληλιμμένον* (!) conj. Hamaker. Balnea cum gymnasiis conjuncta fuisse vel ex Theocrito XXIII. 57. constat, ut monuit Mein.

141. *προσεῖπας*] Sic dicebant Attici, non *προσεῖπες*. Sed *προσεῖπον* est Ach. 266. *προσειπεῖν* Ach. 882. Pac. 557.

142. *ὠρχιπέδησας* libri et vulg. Dind. *ὠρχιπέδισας* Lud. Dind. Mein. Bergk. Ko. Cobet. Cf. Hesychium, *'Ορχιπαιδίζειν: τὸ κακοσχολεύεσθαι παρὰ τοῖς παισί.* Ubi *ὀρχιπεδίζειν* corrigit Cobet. Qu. *ᾠκοπέδησας* (vel *-ισας*), ab *οἰκόπεδον.*

143. *τῶν κακῶν οἵων ἐρᾷς*] *τῶν κακῶν, οἵων ἐρᾷς* Lenting. Alioqui enim dicendum fuisset *οἵων τῶν κακῶν ἐρᾷς*. Cf. Eq. 1218. *οἴμοι τῶν ἀγαθῶν οἵων πλέα.* Sed praestat, opinor, correctio *οἵων σὺ τῶν κακῶν ἐρᾷς.*

144. *ἀτὰρ ἔστι γ' ὁποίαν*] De hac caesura cf. ad Nub. 62. Solennis

παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν. ΕΥ. οἴμοι, μηδαμῶς
ἡμῖν γε παρὰ θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται
κλητῆρ' ἄγουσ' ἕωθεν ἡ Σαλαμινία.
Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι;
ΕΠ. τί οὐ τὸν Ἠλεῖον Λέπρεον οἰκίζετον
ἐλθόνθ'; ΕΥ. ὁτιὴ νὴ τοὺς θεοὺς ὅσ' οὐκ ἰδὼν

est formula ἀτὰρ — γε. Vide tamen an corrigendum sit ἀτὰρ ἔσθ' ὁποίαν aut ἀτὰρ ἔστι γ' οἵαν.

145. περὶ Urb.

146. ἡμῖν (om. S.) παρὰ τὴν B. S. V. vulg. ἡμῖν γε παρὰ τὴν A. R. ἡμῖν γε παρὰ Bekk. Dind. Mein. ἡμῖν παρὰ argum. II. hujus fabulae. Cf. ad 118. ἵν' B. R. S. V. ἣν A.

149. τί οὐ libri et vulg. Bergk. Mein. Ko. Dind. τί δ' οὐ Pausan. V. 5. 3. schol. ad Ach. 724. et Suid. in ἀγορανομίας. οἰκίζετον libri et vulg. οἰκίζετε Pausan. et Suid. Fortasse recte: cf. ad 120.

150. ἐλθόνθ' B. S. V. ἐλθόντε A. R. Γ. ὁτιὴ νὴ B. S. ὅτι νὴ A. R. V. Γ. Δ. ὁτιή; νὴ Halbertsma. Mein. conj. Bergk. ὁτιή; νὴ τοὺς θεοὺς ὅτι οὐκ ἰδὼν — citat Richter ad Ach. p. 306. ὅς οὐκ ἰδὼν libri et schol. ad Pac. 803. (ὡς Ald.) Suid. in βδελύσσω et Λέπρεον. vulg. Bergk. Dind. ὡς οὐκ ἰδὼν Dobr. ὅσ' οὐκ ἰδὼν Both. Lenting. Ko. Mein. (Cf. ad Pac. 1198.) ὅτι οὐκ ἰδὼν Mein. olim. Si verum est ὅσ' οὐκ ἰδὼν (i. e. quantum odisse possum, qui non viderim, vel simpliciter qui non viderim), conferre licebit loca qualia sunt Eur. Iph. T. 612. καὶ γὰρ οὐδ' ἐγώ, ξένοι, | ἀνάδελφός εἰμι πλὴν ὅσ' οὐχ ὁρῶσά νιν. Rhes. 904. ὅσον προσήκει μὴ γένους κοινωνίαν | ἔχοντι, λύπῃ τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον. Ion. 1119. ὅσ' ἀσπὶς ἔγχος θ'. Andr. 995. μηδὲν φοβηθῇς παῖδ' ὅς (ὅσ' Lob.) εἰς ἔμ' ὕβρισε. Soph. Oed. R. 348. ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ | καὶ ξυμφυτεῦσαι τοὔργον εἰργάσθαι θ' ὅσον | μὴ χερσὶ καίνων. Trach. 1215. ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων (μή τι προσψαύων?) χερί. Oed. C. 150. ὅσ' (ὡς libri) ἐπεικάσαι. Dem. p. 1002. νεώτερον ὄντα ἐμοῦ καὶ συχνῷ ὅσα ἐξ ὄψεως. p. 1161. ἐμοὶ δὲ οὔτε γένει προσῆκεν ἡ ἄνθρωπος οὐδὲν εἰ μὴ ὅσον τίτθη γενομένη etc. Plat. Rep. p. 467 C. οἱ πατέρες, ὅσα ἄνθρωποι, οὐκ ἀμαθεῖς ἔσονται, ἀλλὰ γνωμονικοί. Euthyd. 273 A. ὅσον μὴ ὑβριστὴς διὰ τὸ νέος εἶναι. Thuc. I. 111. τῆς γῆς ἐκράτουν ὅσα μὴ προϊόντες πολὺ ἐκ τῶν ὅπλων. IV. 16. ἐγίγνοντο σπονδαὶ τοιαίδε· φυλάσσειν τὴν νῆσον Ἀθηναίους ὅσα μὴ ἀποβαίνοντας. Thuc. VI. 25. ὅσα ἤδη δοκεῖν αὐτῷ. Herod. II. 73. ἐγὼ μέν μιν οὐκ εἶδον εἰ μὴ ὅσον γραφῇ. Xen. An. III. 1. 45. πρόσθεν μὲν — τοσοῦτον μόνον σε ἐγίγνωσκον ὅσον ἤκουον Ἀθηναῖον εἶναι. Nub. 434. ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι. Ipse tentabam ὡς οὐκ ἰδὼν, vel ὅσα γ' οὐκ ἰδὼν, vel οὐκ εἰσιδὼν (Aesch. II. 82. ὃν σὺ λοιδορεῖς οὔτ' εἰδὼς οὔτ' ἐπιδών), vel ὅσον γ' ἰδὼν, vel ὅσα μὴ εἰσιδών, vel ὅσ' εἰσιδὼν, vel ὅσ' οὐκ ἐμῶν aut ἐμεῖν (modo non vomens), vel denique ὁτιή; νὴ τοὺς θεοὺς ὅτι οὐκ ἰδὼν (quamquam non

βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.
ΕΠ. ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Ὀπούντιοι,
ἵνα χρὴ κατοικεῖν. ΕΥ. ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος
οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.
οὗτος δὲ δὴ τίς ἐσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος;
σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς. ΕΠ. οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τριβήν·
οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλλαντίου.
ΕΥ. πολλήν γ' ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.
ΕΠ. νεμόμεθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα
καὶ μύρτα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια.
ΕΥ. ὑμεῖς μὲν ἆρα ζῆτε νυμφίων βίον.·
ΠΕ. φεῦ φεῦ·
ἦ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει
καὶ δύναμιν, ἣ γένοιτ' ἄν, εἰ πίθοισθέ μοι.
ΕΠ. τί σοι πιθώμεθ'; ΠΕ. ὅ τι πίθησθε; πρῶτα μὲν

viderim). Causa corruptionis fortasse fuit male intellectum ὁτιή. Cf. Append. Prov. I. 52. *Βδελύττομαι τὸν λεπρὸν* (sic) *ἀπὸ Μελανθίου*: - *λέγει οὖν, ἰδὼν τὸν Μελάνθιον οἷόν ἐστι κακὸν, βδελύττομαι τὸν Μελ.* Quorum scriptor certe non legebat ὅσ' *οὐκ ἰδών*.

155. *ἔσθ'* B. V. *ἐστιν* A. R. S. Γ.

156. *ἐς τὴν τριβήν*] *ἐς διατριβὴν* verissime, opinor, conj. Burges. et Mein. Idem ipse conjeceram. Schol: *ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν διατριβήν*.

157. *βαλαντίου* B. S. V. vulg. *βαλλαντίου* A. R. Dind. etc. Cf. ad Ran. 772.

159. *νεμόμεσθα* A. B. R. V. vulg. Ko. *νεμόμεθα* S. Lenting. Mein. Dind. *τὰ* om. Havn. Unde *ἐν κήποισι* conjicias scribendum.

160. *μήκωνα* A. R. S. V. Ald. Suid. in *σήσαμα μήκωνας* B. Urb. *σήσαμα δὲ καὶ μήκωνες καὶ σισ.* schol. Pac. 869. *μηκώνια* Bl. ad Ach. 107. Mein. (Cf. Theophr. H. P. IX. 8. 2. *τὸν τοῦ τιθυμάλλου ἢ μηκωνίου*, sc. *ὀπόν*. Posidipp. Athen. 87 F. *μηκώνια*, | *πίννας, τραχήλους, μύας*.) Tentabam etiam *καὶ μύρτα καὶ σισύμβρια καὶ μηκωνίδας*. (Theophil. Athen. 587 F. *Μηκωνίδ' ἢ Σισύμβριον*. Epich. Fr. 110. *μακωνίδες*.) Sed *μήκων* et *σήσαμα* conjungit etiam Anaxandrides Athen. p. 131. vv. 54. 59. Dobraeus conferri jubet Eq. 635. Eupol. com. II. 246. *θύμα, θύμβραν*.

161. *ἄρα* B. R. V. *ἆρα* A. S.

162. *φεῦ φεῦ*] Qu. *φεῦ* semel, ut alibi, Ach. 457. Nub. 41. Ran. 141. Pl. 361 etc.

163. *ἣ* vulg. Dind. Bergk. *ᾗ* Dobr. Mein. Ko. Hold. *πείθεσθε* A. B. S. V. Urb. Ald. *πείθεσθαι* R. *πείθοισθε* Iunt. 2. *πίθοισθε* Dawes. Br. etc. Cf. ad Nub. 73.

164. *πιθώμεσθ'* A. Ald. Br. Bergk. Ko. *πιθώμεθ'* Dawes. Mein. Dind. *πειθώμεσθα* R. *πειθώμεσθ'* Iunt. 2. *πιθοίμεσθ'* B. in ras. V. Δ. Med. 9.

μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχηνότες,
ὡς τοῦτ᾽ ἄτιμον τοὔργον ἐστίν. αὐτίκα
ἐκεῖ παρ᾽ ἡμῖν τοὺς πετομένους ἢν ἔρῃ,
„τίς ὄρνις οὗτος;" ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδὶ,
„ἄνθρωπος ὄρνις, ἀστάθμητος, πετόμενος,
ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ᾽ ἐν ταὐτῷ μένων."
ΕΠ. νὴ τὸν Διόνυσον εὖ γε μωμᾷ ταυταγί.
τί ἂν οὖν ποιοῖμεν; ΠΕ. οἰκίσατε μίαν πόλιν.
ΕΠ. ποίαν δ᾽ ἂν οἰκίσαιμεν ὤρνιθες πόλιν;
ΠΕ. ἄληθες; ὦ σκαιότατον εἰρηκὼς ἔπος,
βλέψον κάτω. ΕΠ. καὶ δὴ βλέπω. ΠΕ. βλέπε νῦν ἄνω.
ΕΠ. βλέπω. ΠΕ. περίαγε τὸν τράχηλον. ΕΠ. νὴ Δία

πειθόμεσθα Med. 8. πειθοίμεθα S. πίθοισθε A. B. in ras. V. Med. 9. Ald. vulg. πείθοισθε R. S. Med. 8. πίθησθε Dawes. Br. etc.

165. πανταχῇ B. R. S. V. πανταχοῦ A.

166. τοὔργον B. τοὖργον A.

167. τοὺς πετομένους] τοὺς om. S. τὸν . . . ένους (nominis proprii, quale est Κλεομένους) conj. Kock.

168. τίς ὄρνις οὗτος A. R. S. V. Γ. schol. Iunt. 1. Reisig. Conj. p. 179. Bekk. Dind. Bergk. τίς οὗτος ὄρνις B. Havn. Ald. Br. τίς ἔστιν ὄρνις Dobr. τίς οὗτος; εὐθὺς Dobr. τίς ἐστιν οὗτος Herm. Hamaker. Mein. τίς ὁ νέος οὗτος; ὁ Τελέας, ἐροῦσ᾽, ὅδε (vel ἐροῦσί σοι) conj. Ko. τίς ὁ νέος οὗτος conj. Hold. Qu. τίς οὗτος οὔρνις; Cf. 284. Nub. 184. ὦ Ἡράκλεις, ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία; Vel ποῖός τις οὗτος; Vel τίς, ἐτεὸν, οὗτος; "Ὄρνις producta syllaba altera dicere solet Aristophanes: sed hoc loco imitatur Tyrus Sophocleae initium, τίς ὄρνις οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων; cujus versus altera parte utitur v. 275." (Dind.) Comici non videntur ultimum in ὄρνις produxisse. Aliter res habet apud tragicos. V. Arist. Fr. 297. Soph. El. 148. τελέας A. R. S. V. τελίας B.

170. ταυτῷ (sic) A. B. οὐδὲν οὐδέποτ᾽ — vulg. Malim οὐδὲν, οὐδέποτ᾽ —. Alioqui enim non video quem sensum praebeat istud οὐδέν. Nisi corrigendum potius οὐδέποτ᾽ ἐν τόπῳ ταὐτῷ μένων. Sed cf. Vesp. 969. κοὐδεπότ᾽ ἐν ταὐτῷ μένει.

171. ταυταΐ Havn.

172. τί ἂν (ἂν supr. in A.) οὖν ποιοῖμεν libri et vulg. Dind. Bergk. τί οὖν ποιῶμεν Cobet. Mein. Ko. Nil temere mutandum. οἰκίσατε B. S. V. οἰκήσατε A. R.

173. οἰκήσαιμεν Med. 9. Cf. 183. et ad 172. ὄρνιθες vulg. Reponendum, ni fallor, ὤρνιθες. Cf. ad Lys. 42. τί δ᾽ ἂν (ἂν αἱ?) γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίμεθα —; 191. Eur. Alc. 762. οἰκέται (οἰκ.?) δ᾽ ἐκλαίομεν. Nisi pro οἰκίσαιμεν reponendum οἰκίσειαν.

176. βλέπε A.

ἀπολαύσομαί τί γ', εἰ διαστραφήσομαι.

ΠΕ. εἶδές τι; ΕΠ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.

ΠΕ. οὐχ οὗτος οὖν δήπου 'στὶν ὀρνίθων πόλος;

ΕΠ. πόλος; τίνα τρόπον; ΠΕ. ὥσπερ εἰ λέγοις τόπος.

177. ἀπολαύσομαί τί γ' B. C. Havn. Ald. Kust. Dawes. Br. Bergl. Lenting. ἀπολαύσομαί γ' A. S. V. ἀπολαύσομαι δ' R. ἀπολαύσομαι Iunt. 2. ἀπολαύσομαί τι δ' Reisig. Comm. Crit. p. 279. Dind. Bergk. Mein. Ko. Hold. In fine versus interrogationis notam ponunt Dind. Bergk. Ko. Plene punctum in Ald. Br. Mein. Hold. Illud recte, ut videtur. Redde: ἀπολαύσομαί τι δ' —; ecquid vero lucrabor —? Cf. Eq. 175. εὐδαιμονήσω δ' (ita R. γ' vulg.), εἰ διαστραφήσομαι; Eur. Iph. T. 536. ἀπέλαυσα κἀγὼ δή τι τῶν κείνης γάμων. Isocr. de Pace § 81. ἀπολαύειν τι φλαῦρον. Lucian. adv. ind. 16. ὡς δή τι ἀπολαύσων αὐτῶν. Sic Nub. 497. ἠδίκηκά τι; Th. 879. πείθει τι τούτῳ —; Av. 1426. ὑπὸ πτερύγων τι (τί al. et vulg.) προσκαλεῖ σοφώτερον; Pac. 330. εἴπερ ὠφελήσαιμέν τί σε. 710. ἆρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ; 1049. ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς. Isocr. Or. XV. § 179. ἐφοβούμην μὴ — διαβολῆς ἀπολαύσω τι φλαῦρον. Lucian. D. D. XXI. 2. μὴ καί τι κακὸν ἀπολαύσωμεν τῆς φλυαρίας. Herod. VII. 180. τάχα δ' ἄν τι καὶ ὀνόματος ἐπαύροιτο. Agathon. ap. Athen. V. 211 E. εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ'. Nisi scripserat, νὴ Δία | ἀπολαύσομαί τί γ', εἰ διαστραφήσομαι. Vel νὴ Δία | ἀπολαύσομαι 'γωγ', εἰ —. Vel νὴ Δία | ἀπολαύσομαί γ', εἴπερ διαστραφήσομαι. (Cf. 1358 sq.) Vel νὴ Δία, | ἀπολαύσομαι γάρ, εἰ διαστραφήσομαι. Cf. Ach. 71. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμην ἐγώ. Si interrogativum hic esset τί, ut in Nub. 1231. τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος; 259. εἶτα δὴ τί κερδανῶ; scribendum fuisset potius ἀπολαύσομαι δὲ (vel δὲ δὴ) τί —; Notandum autem non potuisse dici τί γ', nisi praecessisset νὴ Δία aut aliquid simile. Cf. ad Th. 709. Ceterum tollatur virgula post Δία vulgo posita.

179. οὖν om. S. V. δήπου 'στιν libri. δῆτ' ἐστὶν Ald Fortasse recte: sic 477. οὔκουν δῆτ' —; Sed cf. 187. ὀρνίθων πόλος] Qu. οὐρνίθων πόλος.

180. ΕΠ. πόλος. ΠΕ. τίνα τρόπον Ald. Correxit Bentleius. Et sic, ni fallor, libri. ὥσπερ εἴποι τις libri et vulg. Dind. ὥσπερ εἴ γ' εἴποις, vel ὥσπερ ἂν εἴποι τις Dobr. Adv. II. 260. ὡσπερεὶ πόλις τόπος conj. Thomas Comm. p. 48. ὥσπερ εἰ λέγοις Cobet. Mein. Kock. Holden. Cf. 282. "ὥσπερ εἴποι τις si recte legitur, non est pro ὥσπερ ἂν εἴποι, sed pro ὥσπερ εἰ εἴποι dictum. Quae tamen parum probabilis ratio est, quum usitatissimae sint formulae ὥσπερ ἂν εἴποι τις et ὡς ἂν εἴποι τις, quarum alterutra restituenda est Aristophani." (Dind.) Vulgatam ut soloecam recte damnat Brunck. Corrigendum mihi videbatur aut ὥσπερ εἰ λέγοις, aut ὥσπερ εἰ εἴποι τις. (Eadem crasi qua in Th. 536. εἰ δὲ μή, ἡμεῖς —. Eccl. 550. ἐγὼ ᾠχόμην. Pac. 199. τοὐρανοῦ. Supra 86. μοιχεται. Aesch. Eum. 269. ὄψει δ' ἐκεῖ εἴ τις ἄλλον ἤλιτεν βροτῶν etc. Ita enim videtur legendum. Cf. ad 86. Soph. El. 316. ἱστόρει τί (εἴ τι?) σοι φίλον.) Cf. 282. ὥσπερ εἰ λέγοις —. Ran. 1158. νὴ τὸν Δί' ὥσπερ γ' εἴ τις εἴποι

ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται
ἅπαντα διὰ τούτου, καλεῖται νῦν πόλος·
ἢν δ' οἰκίσητε τοῦτο καὶ φράξηθ' ἅπαξ,
ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλις·
ὥστ' ἄρξετ' ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνόπων,
τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ Μηλίῳ.
ΕΠ. *πῶς; ΠΕ. ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς.*
εἶθ', ὥσπερ ἡμεῖς, ἢν ἰέναι βουλώμεθα
Πυθώδε, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα,
οὕτως, ὅταν θύωσιν ἄνθρωποι θεοῖς,

γείτονι —. Eccl. 126. *ὥσπερ εἴ τις σηπίαις | πώγωνα περιδήσειεν.* Diphil. com. ap. Poll. X. 137. *ὥσπερ εἰ | εἴποις* (ita Meinek. *ὥσπερ εἴποις* libri. *ὥσπερ ἂν εἴποις* vulgo) *ἑορτάς.* Herod. IV. 155. *ὥσπερ εἰ* (*εἰ* om. S.) *εἴποι* etc. Xen. Oecon. XV. 5. *ὥσπερ εἰ εἴποις ὅτι δεῖ γράμματα ἐπίστασθαι* etc. Hell. III. 3. 4. *τὸ τρίτον ἤδη θύοντος εἶπεν, ὦ Ἀγησίλαε, ὥσπερ εἰ ἐν αὐτοῖς εἴημεν τοῖς πολεμίοις, οὕτω μοι σημαίνεται.* Plat. Apol. 23 B. *ὥσπερ ἂν* (*ἂν εἰ?*) *εἴποι* etc. Phaed. p. 87 B. *ὥσπερ ἂν* (*ἂν εἰ* vel *εἰ?*) *τις . . . λέγοι* etc. Hom. Il. *λ'*. 389. *οὐκ ἀλέγω, ὡσεί με γυνὴ βάλοι ἢ παῖς ἄφρων* (perinde est ac si etc.). Od. *ι.* 314. *ἂψ ἐπέθηχ', ὡσεί τε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.* Isae. VI. 65. *ὅμοιον γὰρ ὥσπερ ἂν εἰ φαίη εἰδέναι.* Longin. 44. *ὡς ἂν* (*ἂν εἰ?*) *εἴποι τις, καταβυθίζουσιν — τοὺς βίους.* Lucian. Tox. 53. *τοῖον δέ ἐστιν, ὥσπερ ἂν* (*ἂν εἰ?*) *ἡ ἀριστερά μου χάριν εἰδείη τῇ δεξιᾷ*, Hesych. in *Ὄνου πόκαι*: — *ὥσπερ εἰ λέγοι τις ὄνον κείρεις.* Vitiosus est locus Eur. Andr. 929. *πῶς οὖν τάδ' ὡς εἴποι τις* (qu. *εἴποις ἂν τάχ'*), *ἐξημάρτανες;* V. Elmsl. ad Oed. C. 42.

181. *ὅτι δὲ* libri et vulg. *ὁτιὴ δὲ* Dind. Richt. ad Vesp. 853. Cf. ad Pac. 211. Versus 181. 182. ut interpolatos ejiciunt Cobet. Mein. Hold. Ejusdem sententiae et ipse olim eram, sed nunc aliter sentio, quum ad *νῦν* (182) referatur quod sequitur, *ἢν δ' οἰκίσητε* etc. *τοῦτο*] *ταῦτα* (vel in seq. v. *ἅπαν, διὰ τουτογὶ*) Reisk.

182. *ἅπαντα*] Qu. *τὰ πετεινά.* *τουτο* A. R. S. V. *Γ. τοῦτο* (supr. *γε*) B. *τοῦτό γε* Ald. vulg. *τούτου* (sic, *ἅπαντα διὰ τούτου, καλεῖται*) Dind. Bergk. Mein. Ko. Hold. *τουτὶ* Burges. ad Aesch. Suppl. 24. Dobr. Bergk. Verum videtur aut *διὰ τούτου*, aut *διὰ τουτὶ*, quod et ipse conjeceram. *νῦν* om. Havn.

183. *φράξηθ'*] Formam Atticam dictam *φάρξηθ'* reposuit unus Dind. Cf. ad Ach. 95. Vesp. 352. *ἅπαξ* A. B. S. V. vulg. *ἅπανθ'* R. Unde *ἅπαν* corrigendum suspiceris.

187. Loci rationem minime percipiens Hirschigius conjicit: *πῶς;* — *Ἀέρος δήπουθεν ἐν μέσῳ 'στὶ γῆ.*

189. *πυθῶδε* R. S. V. vulg. Mein. Bergk. *πυθώδε* A. B. Dind. Ko.

190. *θύσωσιν* vulg. Dind. Mein. *θύωσιν* recte Lenting. Idem conj. Mein.

ἢν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοί,
[διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους]
τῶν μηρίων τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε.
ΕΠ. ἰοῦ ἰοῦ·
μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω·
ὥστ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
εἰ ξυνδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.
ΠΕ. τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο; ΕΠ. σύ.
ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ
ἐδίδαξα τὴν φωνὴν ξυνὼν πολὺν χρόνον.
ΠΕ. πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας; ΕΠ. ῥᾳδίως.

prob. Kock. Ὅταν θύσωσιν valeret, quando sacrificaverint. Cf. ad Fr. 559. ἄνθρωποι vulg. Ko. οἱ ἄνθρωποι τοῖς θεοῖς Suidas in ὡς Πυθῶδε. Unde hic reponendum forsan ἄνθρωποι Et sic hodie Dind. (quem v. ad Thes. Gr. VI. 2218.) Mein. Hold. Cf. ad Eccl. 672. Eq. 92.

191. ὑμῖν A. B. Ald. ἡμῖν R. S. V. Suid.

192. Spurium hunc versum, et e v. 1218 repetitum, merito judicat Lenting. "Si tale quid, inquit, hic addere voluisset, scripsisset, credo: διὰ τῆς πόλεως τῆς ὑμετέρας. Qui, quaeso, quisquam coloniae conditorem monere hoc potest, non transitum dabis per urbem alienam? Idem censuit Dind. ad v. 1218." Versum delent Beck. Mein. Hold. "Recte fortasse, licet repetiti eadem in fabula versus etiam alibi apud Aristophanem reperiantur." (Dind.)

193. κνῖσαν R. Bekk. Dind. etc. κνίσαν S. V. Etym. M. p. 271, 47. κνίσσαν A. B. vulg. διαφρήσετε R. S. V. et Suidas in οὐ διαφρήσετε. διαφήσετε B. (supr. ρ) Δ. διαφορήσετε A. schol. et Suidas in h. v. διαφρήσεται Etym. M. Cf. Thuc. VII. 32. ὅπως μὴ διαφρήσουσι (sic Dobr. διαφήσουσι plerique libri).

194. ἰοὺ ἰοὺ vulg. ἰοῦ, ἰοῦ Mein. Ko. Dind.

195. μή πω — ἤκουσ' ἐγὼ malit Seager. Conjicere licet οὔπω — ἤκουσ' ἐγώ. Vel οὐδὲν — ἤκουσά πω. Sic Nub. 627. μὰ τὴν Ἀναπνοήν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἀέρα, | οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα. Sed nil temere mutandum. πω B. R. Med. 8. που A. S. V. Med. 9.

196. μετὰ σοῦ A. R. S. V. μετά σου B.

197. ξυνδοκοίη A. B. R. ξυνδοκεῖ S. V.

198. Πει. om. A. B. αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα S. Ἐπ.] Πει. A. B.

199. Ἐπ. praef. A. B. πρὸ τοῦ R. S. V. προτοῦ A. B. βροτῶν conj. Kock.

200. τὴν φωνήν] σὴν φωνὴν conj. Bergk. ξυνὼν πολὺν A. R. S. V. πολὺν ξυνὼν B. Δ.

δευρὶ γὰρ ἐσβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
καλοῦμεν αὐτούς· οἱ δὲ, νῷν τοῦ φθέγματος
ἐάνπερ ἐπακούσωσι, θεύσονται δρόμῳ.

ΠΕ. ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σὺ, μή νυν ἕσταθι·
ἀλλ', ἀντιβολῶ σ', ἄγ' ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
ἔσβαινε κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.

ΕΠ. ἄγε, σύννομέ μου, παῦσαι μὲν ὕπνου,
λῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων,
οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς

202. ἐμβὰς vulg. Dind. Ko. ἐσβὰς Mein. Hold. Quod et ipse conjeceram. Cf. 208. ἔσβαινε. et ad 266.

204. καλοῦμεν A. B. R. S. V. γρ. καὶ καλοῖμι ἂν R. γρ. καλοῖμί γ' ἂν Γ. καλοῖμ' ἂν Urb. prob. Kust. Schol: ἐν σχήματι εἴρηκεν ἀπὸ ἑνικοῦ εἰς τὸ πληθυντικόν. Recte se habere καλοῦμεν ostendit vel sequens νῷν.

205. ἐπακούσωσι B. R. ὑπακούσωσι (ni fallor) A. ἀκούσωσι S. V.

206. ὀρνίθων] ἀνθρώπων Urb. μὴ νῦν A. B. ἕσταθι B. R. S. V. ἵσταθι A.

207. ἐς A. B. R. S. V. σ' ἄγ' ὡς τάχιστ'] σέγ' ὡστάχιστ' R. Qu. 'γώ σ', ὡς τάχιστ', vel σ', ὅπως τάχιστ'.

209. σύννομέ μοι vulg. Malim σύννομέ μου. Sic ξύναιμός τινος Soph. Aj. 727. Vel σύννομ' ἐμή.

210. λῦσον B. R. V. Urb. Suid. in λῦσον. Dind. Bergk. Mein. Ko. prob. Pors. Lob. ad Phryn. p. 725. λύσον Δ. χῦσον A. Ald. Kust. Br. Pors. serius (teste Dobr.). χύσον S. γρ. καὶ λῦσον καὶ ᾆσον V. Γ. "Legebatur χῦσον: qua forma aoristi veteres Attici non utuntur. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 725." (Dind.) Cf. Ran. 691. λῦσαι (χῦσαι Elb.) τὰς πρότερον ἁμαρτίας. Διαχῦσαι legitur Xen. Mem. IV. 3. 8. Qui tamen locus suspectus est. Χεῦσον legitur Alcaei Fr. 42. Qu. χεῦον. Cf. Callim. H. VI. 5. κατεχεύατο χαίταν. Sed scripserat forsan ᾆσον (ἄισον), unde λῦσον et deinde χῦσον. Offendere non debet, opinor, hiatus post ὕπνου in fine dimetri virgula interposita. Insolita certe est locutio λύειν νόμον, quanquam bene dicitur στόμα λύειν. Soph. Aj. 1225. δῆλος δὲ μοὔστὶ σκαιὸν ἐκλύσων στόμα. Eur. Hipp. 1060. τί δῆτα τοὐμὸν οὐ λύω στόμα; Virgil. Aen. III. 457. Ipsa canat vocemque volens atque ora resolvat. Nihil quidem frequentius locutione χέειν [illegible]όμους et similibus (cf. e. g. Herm. Od. 19, 521. ἥ τε θαμὰ τρωπῶσα [illegible]λυηχέα φωνήν), sed forma χῦσον suspicionem movet.

211. 212. οὓς — θρηνεῖς, τὸν ἐμὸν — Ἴτυν ἐλ. vulg. Dind. οὓς — θρηνεῖς τὸν ἐμὸν — Ἴτυν, ἐλ. Bergk. et, qui colon post Ἴτυν ponunt, Mein. Ko. Hold. De constructione cf. Soph. El. 123. τίν' ἀεὶ τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰν τὸν — πρόδοτον; Trach. 50. πανδάκρυτ' ὀδύρματα | τὴν

τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν·
ἐλελιζομένης δ' ἱεροῖς μέλεσιν
γέννος ξουθῆς
καθαρὰ χωρεῖ διὰ φυλλοκόμου
μίλακος ἠχὼ πρὸς Διὸς ἕδρας,
ἵν' ὁ χρυσοκόμας Φοῖβος ἀκούων
τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀντιψάλλων
ἐλεφαντόδετον φόρμιγγα θεῶν
ἵστησι χορούς,
διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ
ξύμφωνος ὁμοῦ
θεία μακάρων ὀλολυγή.

Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην. Eur. Med. 205. Erit fortasse cui οἷς pro οὓς arrideat, sed fortasse nihil opus correctione.

212. Ἴτυν] De mensura hujus vocabuli dixit Dind. ad Soph. El. 148. Sic in Homero Ἄρες (ᾰ) Ἄρες, in Virgilio Ecl. VI. 44. Hylā, Hylă? Si constaret ultimam in Ἴτυν brevem esse, transponeret Reisig. Conj. p. 304, γέννος ξουθῆς ἐλελιζομένη | διεροῖς μέλεσιν.

213. ἐλελιζομένη διεροῖς libri et vulg. Dind. Bergk. ἐλελιζομένης δ' ἱεροῖς Mein. Ko. Hold. Emendatio felicissima. Cf. 744. δι' ἐμῆς γέννος ξουθῆς μελέων Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω. Si verum esset διεροῖς μέλεσιν, reddendum foret liquidis cantilenis, Anglice, in liquid strains (or notes). Aliter schol: διύγροις ἐκ τῶν δακρύων. Olim conjiciebam λυγροῖς μέλεσιν. μέλεσιν B. V. μέλεσι A. R. μέλεσσι S.

214. γέννος ξουθῆς] Cf. 745. Eur. Hel. 1118. ἔλθ', ὦ διὰ ξουθᾶν γενύων ἐλελιζομένα (ἀηδών).

215. καθαρὰ χωρεῖ] καθαρᾶ — S. καθαρὰν χωρεῖν (sub. ὥστε) conj. Wieseler Adv. p. 30., ne asyndeton incommodum sit. Quid sit καθαρὰ ἠχὼ nescio. Scripserat fortasse κᾆθ' ἄρα χωρεῖ aut potius κᾆθ' ἀναχωρεῖ (ascendit). Sic κᾆθ' ὥσπερ in κάθωσπερ abierat Eq. 716. κᾆτ' ἔχουσα in κατέχουσα Lys. 645. κᾆτ' ἤσθιον in κατήσθιον Pac. 1284. κᾆτ' ἐγχάνοι in κατεγχάνοι Ach. 1197. Scholiasta per ἀνέρχεται explicat. Cf. 1518. οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἄπο | ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς etc. 1715. ὀσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου | χωρεῖ. 220. Th. 281. καομένων τῶν λαμπάδων | ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεται τῆς λιγνύος. Pro καθαρὰ qu. λιγυρά. Tentabam praeterea καὶ χωρείτω (vel ἀναχωρείτω) —. Vel καθαράν τε χέον —. Vel λιγυράν τε χέον —. Sed nil temere mutandum. Cf. 220. διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ — ὀλολυγή. χωρεῖ A. R. S. V. Med. 8. 9. χώρει B. Bentl. Reisk. διαφυλλοκόμου B.

216. μίλακος A. B. S. Med. 8. 9. Havn. Ald. Dind. Hold. schol. σμίλακος R. V. Br. Bergk. Mein. Ko. Vide ad Nub. 1007. ἕδρασας S.

221. ξύμφωνος A. B. R. V. σύμφωνος S.

(αὐλεῖ.)

ΠΕ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τοὐρνιθίου·
οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.
ΕΥ. οὗτος. ΠΕ. τί ἔστιν; ΕΥ. οὐ σιωπήσει; ΠΕ. τί δαί;
ΕΥ. οὔποψ μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.
ΕΠ. ἐποποποποποποποποποποῖ,
ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰὼ,

222. αὐλεῖ A. R. S. schol. Bekk. Dind. Bergk. Ko. αὐλεῖ τις B. V. vulg. αὐλεῖ om. Havn. Mein. Sic διαύλιον προσαυλεῖ (τις) in Ran. 1261.

223—226. Quae in his versibus Pisthetaeri sunt verba Euelpidi, quae Euelpidis Pisthetaero tribuebantur. Correxit Brunckius ex A. B. DIND.

225. Ita Bergk.: Πει. τί ἔστιν; οὐ σιωπήσει; Εὐ. τί δαί; | Πει. οὔποψ. ἔστιν A. B. σιωπήσει A. R. S. V. Br. σιωπήσεις B. Δ. Ald.

226. ὄὔποψ A. οὔποψ B. pr. ὁ ἔποψ Havn.

227. ἐποποιποί. ποποποποιποποί R. ἐπό. ποί. πό. πό. πό. [ποί. S.] πό. πο. πο. ποι V. ἐποποῖ. πό. πό. πό. πό. ποποῖ Γ. Δ. ἐποποί. ποποπό. ποποί. ποποί B. C. et Ald. Difficile exploratu est quid verum sit. Aptissimi videntur duo dochmii, ἐποποποποποποῖ ἐποποποποποποῖ. Supra v. 58. 59. 60. libri alii ἐποπολ, alii ἐποποῖ. Addam his grammaticorum annotationes. Scholiasta ad v. 58. ἐποποῖ. Σύμμαχος καὶ Δίδυμος προπαροξύνουσιν· οἱ δὲ περισπῶσιν, ἵν' ᾖ ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐποπιστί. εἰ δὲ προπαροξύνοιτο, δῆλον ὅτι ἐσχημάτισται ἀπὸ εὐθείας τῆς ἔποπος. et ad h. l. τὸ δὲ ἐποπολ καὶ τὰ τοιαῦτα δεῖ ὀξυτόνως προφέρεσθαι, ὥστε ἦχον ὀρνέου προφέρεσθαι κατὰ μίμησιν. Suidas, ἐποποῖ· ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐποπιστί. ἐὰν δὲ προπαροξύνηται, δῆλον ὅτι ἐσχημάτισται ὡς ἀπὸ εὐθείας τῆς ἔποπος. ἐποποί. ποί. ποποί. ποποί. ποποί. ἰὼ ἰώ. ἰτώ. ἰτώ. ἰτώ. ἰτώ. ταῦτα δεῖ ὀξυτόνως προφέρεσθαι τῇ φωνῇ, ὥστε ὀρνέου ἦχον προφέρεσθαι κατὰ μίμησιν. τίο. τίο. τίο. τίο. τίο. τίο. τίο. τίο. καὶ ταῦτα ὀξυτονητέον. τριοτό. τριοτό. τοτοβρίξ. δεῦρο δεῦρο δεῦρο δεῦρο. τορό. τορό. τορό. τοροτίξ. κικκαβαῦ. κικκαβαῦ. τοροτοροτολιλίγξ. τοροτίγξ. τί. τί. τί. τί. τί. τί. τιό. τιό. τιοτίγξ. τιό. τιό. τιό. τιοτίγξ. Theodosius περὶ γραμματικῆς p. 79, 2. παπαί ποιποί, ποιποί, ἰώ, ἰώ ἰωτώ, ἰτώ ὀξυτόνως προφέρονται κατὰ μίμησιν ὀρνέου φωνῆς. ὁμοίως καὶ τιό, τιό, τιό. ὁμοίως καὶ τορό, τορό, τοροτίγξ. ὁμοίως καὶ κικκαβαῦ, κικκαβαῦ, τορό τορό τολελύγξ, τιό τιό τίγξ. DIND. ἐποποῖ. πό. πό. πό. ποποῖ. ποποῖ B. ἐπόποι. πόπό. πόπό. πόπό. ποποί A. ἐποποῖ ποποποῖ· ποπολ ποπολ Havn. ἐποπολ πολ ποπολ ποπολ Suid. in ἐποποί. Unde ἐποπολ ποπολ etc., ut senarius sit, corrigit Bentleius. Versum dochmiacum constituit Bothius: ἐποποποῖ ποποῖ, ποποποποῖ ποποῖ.

227. ἐμῶν om. A.

228. ἰὼ ἰὼ] κοῖ ἰὼ Havn. ἰτὼ — A. R. S. V. vulg. ἴτω — B. Br. Sexies repetendum videtur aut ἰὼ aut ἰτω. Cf. 1170. ἰοὺ ἰοὺ ἰοὺ ἰοὺ ἰοὺ ἰού. Eq. 10. μυμῦ (sexies).

ἴτω τις ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων·
ὅσοι τ' εὐσπόρους ἀγροίκων γύας
νέμεσθε, φῦλα μυρία κριθοτράγων
σπερμολόγων τε γένη
ταχὺ πετόμενα, μαλθακὴν ἱέντα γῆρυν·
ὅσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ
βῶλον ἀμφιτιττυβίζεθ' ὧδε λεπτὸν
ἁδομένᾳ φωνᾷ,
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιό·
ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισσοῦ
κλάδεσι νομὸν ἔχετε,
τά τε κατ' ὄρεα, τά τε κοτινοτράγα, τά τε κομαροφάγα,
ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν ᾠδάν,
τριοτὸ τριοτὸ τοτοβρίξ·

230. ὅσοι A. R. S. V. Γ. Bekk. Dind. etc. ὅσα B. (supr. οι) vulg. Scripserat fortasse comicus ὅσαπερ, vel ὅσα βαθυσπόρους — γύας, ut loquitur Euripides Phoen. 669. 648. Cf. ad 243. Ita distinguit Reisig. Conj. p. 101: ὅσοι τ' — | ἀγρῶν — | κριθοτράγων — | ταχὺ —. ἀγροίκων A. B. corr. R. S. V. Bekk. Dind. etc. ἀγρῶν B. pr. Ald. vulg. γύας S. V. Γ. corr. Br. γυίας A..B. (supr.:) R. Γ. Δ. Ald. Cf. ad 996.

231. φῦλα B. R. S. V. φύλλα A.

233. μαλθάκ' ἱέντα A.

234. ὅσα A. R. S. V. schol. Bekk. Dind. etc. ὅσσα B. vulg.

235. ἀμφιτιττυβίζεσθ' A. ἀμφὶ τιττυβίζεθ' B. Qu. βῶλον ἄμφι τιττυβίζεθ'.

236. ἡδομένᾳ A. B. S. V. Med. 8. 9. Dind. ἡδόμενα R. vulg. Bekk. ἁδομένᾳ Bergk. Mein. Ko. Qu. ἡδυμελεῖ vel ἡδυτάτᾳ, nisi praestat ἁδυμελεῖ, id quod conjicit etiam Kock. Cf. 659. τὴν δ' ἡδυμελῆ — ἀηδόνα. Pac. 1160. ἡνίκ' ἂν δ' ἀχέτας ᾄδῃ τὸν ἡδὺν νόμον. Sed vide comm.

237. τιὸ octies B. R. S. V. τιὸ septies Havn. τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιτιο. τιὸ τιὸ A. τιὸ τιό.] Qu. τιοτίξ. Cf. 770. τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίξ.

239. κλάδεσι A. B. S. V. κλάδεσσι R. ἔχει libri et vulg. Malim ἔχετε, ut in v. 246. Cf. etiam 235. 245. Metrum ut in v. 234.

242. αὐδὰν A. B. V. vulg. Bekk. ἀοιδὰν B. corr. R. S. Γ. Dind. Bergk. Mein. Ko. Hold. Verum videtur ᾠδάν (ὠιδάν). Cf. 752. ἀεὶ φέρων γλυκεῖαν ᾠδάν (ὠιδήν V.).

243. τριοτὸ τριοτὸ τοτοβρίξ R. et Suidas l. c. τριοτό. τροτιό. τότοβριξ A. τριοτὸ (supr. τ) τροτιοττὸ τοβρὺξ B. τριοττὸ τριοττὸ τοβρίξ S. V. τριοττὸ τροτιοττὸ τοβρίξ Γ. Δ. τριοτὸ τριοτὸ τροτιοτὸ τοβρίξ Ald. Dindorfio scribendum videtur τριοτὸ τριοτοτοτοβρίξ. Qu. τριοτὸ τριοτότο τοτοβρίξ (vel τριοτοβρίξ), ut sit dimeter trochaicus. Vel conjunctim τριοτοτοτοτοβρίξ, ut sit monometer dochmiacus. Sed in hujusmodi loco omnia admodum incerta sunt.

οἵ θ' ἑλείας παρ' αὐλῶνας ὀξυστόμους
ἐμπίδας κάπτεθ', ὅσα τ' εὐδρόσους γᾶς τόπους
ἔχετε λειμῶνά τ' ἐρόεντα Μαραθῶνος,
ὄρνις πτέρων ποικίλος τ'
ἀτταγᾶς ἀτταγᾶς,
ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης
φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτῆται,
δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι τὰ νεώτερα,
πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροΐζομεν

244. οἵ θ' A. R. S. V. Γ. Bekk. Dind. etc. ὅσα θ' B. (supr. οι) vulg. Verum videtur ὅσα θ', quum mox sequatur ὅσα τ'. Cf. ad 230. Sed ὧν τ' est mox infra 250. ἑλείας (corr. ους) Γ. Verum fortasse est ἑλείους. Cf. Eur. Herc. 152. ὕδραν ἕλειον. Soph. Tr. 100. ποντίους (al. ποντίας) αὐλῶνας. ὀξυστόμους A. R. S. V. Γ. Bekk. Dind. etc. τὰς ὀξυστόμους B. vulg.

245. κάπτεθ' B. R. S. V. Kust. κάπτεσθ' A. κάμπτεθ' Ald. ὅσα A. B. S. V. Γ. Δ. Bekk. etc. ὅσαι R. ὅσσα Ald. vulg. εὐδρόσους A. B. R. S. V. Bekk. etc. εὐδρόσους τε Ald. vulg. γῆς A. R. S. V. γᾶς B. Δ. Hoc verum videtur. Sic φωνᾷ 236. ἀοιδὰν 241. ᾠδὰν 752. Sed μαλθακὴν est v. 233.

246. ἔχετε] Fort. νέμετε. Sed cf. 239. λειμῶνά τ' A. R. S. V. Γ. Bekk. etc. καὶ λειμῶνα τὸν B. vulg. "Versus creticus tetrameter catalecticus in disyllabum. Ejusdem generis dimetris usus est Lys. 783. 787. 789. 790. 791." (Dind.)

247. ὄρνις τε πτεροποίκιλος vulg. Dind. ὄρνις πτέρων ποικίλος τ' Mein. Ko. Hold. ("Vix credibile est poetam post ὅσα ἔχετε unam tantum avem commemorasse," Mein. Adde quod ποικιλόπτερος (ut πυκνόπτερος ap. Soph.) potius quam πτεροποίκιλος dicendum fuisset. Sed cf. 1410. De avi πτέρων appellata vide Hesychium in h. v.) ὄρνις πτεριγοποίκιλος Fleckeisen. ὄρνις πτεριγοποίκιλός τ' Wieseler Adv. p. 33. Metrum creticum restituendum videtur. Cf. 761. ἀτταγᾶς — ποικίλος. τε add. B. vulg. om. A. R. S. V. Γ.

249. ἀτταγᾶς bis A. R. S. V. ἀτταγὰς B.

251. ἀλκυόνεσσι R. S. V. ἀλκυόνεσι A. B. ποτᾶται A. R. S. V. πέπταται B. ποτᾶτε Ald. ποτῆται Cobet. (Mnem. VIII. 65.) Bergk. Mein. Ko. Dind. Hold. "Versus Alcmanis leviter mutatus, ut annotavit scholiasta, qui addit διὸ καὶ Δωρικῶς εἴρηται. Ex quo apparet scholiastam non ποτᾶται legisse, ut nunc est in libris, sed ποτῆται, ut est apud Antig. Car. c. 27. Hoc igitur restitui cum Cobeto Mnem. VIII. 65." (Dind.)

253. ἀθροίζομεν libri et vulg. ἀθροΐζομεν Dind. Mein. Ko. etc. Hac dialysi usi sunt Archilochus ap. Hephaest. ed. Gaisford. p. 129. εὖτε πρὸς ἄεθλα δῆμος ἠθροΐζετο. et alius poeta ibid. p. 34. Eurip. Iph. Aul. 267. ναυβάτας | ναῶν ἑκατὸν ἠθροϊσμένους (ita Dind. ἠθροισμένους vulg.). Sic in versu anapaestico γραΐδίων Pl. 536.

οἰωνῶν ταναοδείρων.
ἥκει γάρ τις δριμὺς πρέσβυς
δεινὸς γνώμην
καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.
ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα
δεῦρο δεῦρο δεῦρο δεῦρο.
ΧΟ. *τοροτοροτοροτοροτίξ.*
κικκαβαῦ κικκαβαῦ.
τοροτοροτοροτορολιλιλίξ.
ΠΕ. *ὁρᾷς τιν' ὄρνιν; ΕΥ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ·*
καίτοι κέχηνά γ' ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων.
ΠΕ. *ἄλλως ἄρ' οὔποψ, ὡς ἔοικ', ἐς τὴν λόχμην*
ἐσβὰς ἐπῳζε χαραδριὸν μιμούμενος.

254. *ταναοδείρων* A. B. R. S. V. *Γ. Δ.* Bekk. Dind. etc. *τῶν ταναοδείρων* vulg. "Fort. *δουλιχοδείρων*", Bentl. Recte, opinor. Sic Hom. Il. *β'*. 460. *κύκνων δουλιχοδείρων.* Versus enim paroemiacus erat, ut videtur. Metro satisfaceret etiam *ποικιλοδείρων* aut *αἰολοδείρων.* Sed in versu anapaestico produci forsan potest prima in *ταναοδείρων.* Nil igitur temere mutandum.

255. *καινὸς γνώμην* vulg. Om. A. Scripserat, opinor, *δεινὸς γνώμην.* Vix enim significare potest *καινὸς γνώμην* an original thinker.

257. *καινῶν ἔργων τ'* R. S. V. vulg. Bergk. Mein. Ko. Dind. prob. Reisig. Comm. Crit. p. 256. *καινῶν τ' ἔργων* A. B. C. *Δ.* Havn. *καινῶν ἔργων* Suidas in *καινός.* *ἐγχειρίτης* ap. Polluc. II. 154.

259. *δεῦρο* quater A. vulg. Dind. quinquies B. R. S. V. *Γ. Δ.* Bekk. ter Havn.

260. *χορὸς ὀρνίθων* praef. A. *χο. ὀρν. ἢ γλαῦξ* B. *Χο.* R.? V.? Cf. ad 267. Avium advolantium voces audit Peisetaerus: rogat igitur *ὁρᾷς τιν' ὄρνιν;* Upupae non convenit vox *κικκαβαῦ*, quae noctuae est propria.

τορο quater R. Dind. sexies S. V. septies A. *τορό.* (sic) quinquies B. vulg. -*τὶξ* R. S. V. Suidas in *ἐποποῖ.* Dind. etc. -*τὶγξ* A. B. vulg.

261. *κικκαβαῦ* bis B. R. V. *κικκαβᾶς* (sic) bis S. *κικκιβαῦ κικκιβαβᾶ* A.

262. *τοροτοροτοροτόρολιλιλίξ* A. R. Dind. *τοροτοροτορολιλιλίξ* V. *τορό. τορό. τορό. τολιλίγξ* B. *τοροτοροτοροτολιλιλίξ* S. *τοροτοροτολιλὶγξ* Suid. l. l. *τοροτοροτοροτολιλιλίγξ* vulg. Qu. *τοροτοροτοροτορολιλίξ.* Cf. ad 227.

263. Ita Bergk. *ΕΥ. ὁρᾷς —; ΠΕ. μὰ τὸν —.* *ὁρᾷς* B. S. V. *ὁρῇς* A. R. Quod mireris. *οὔ*] *οὖν* R. pr.

264. *εἰς* libri et vulg. *ἐς* Dind. etc. *οὐρανὸν* A. B. R. S. V. etc. *ἀέρα* Urb.

265. *ἄλλως* B. R. S. V. *ἀλλ' ὡς* A. *ὄὔποψ* A. *οὔποψ* B. pr. *εἰς* A. B. vulg. *ἐς* R. S. V. Bekk Dind.

266. *ΠΕ.* praef. A. B. R. S. V. Br. *ΕΥ.* Ald. Bergk. *ἐμβὰς* vulg. Dind. Ko. *ἐσβὰς* Mein. Recte, opinor. Cf. 208. *ἐπῴζε* (*ἐπώιζε* R.) R. S.

ΟΡΝΙΣ ΤΙΣ.

τοροτὶξ τοροτίξ.

ΠΕ. ὦγάθ', ἄλλος οὑτοσὶ καὶ δή τις ὄρνις ἔρχεται.
ΕΥ. νὴ Δί' ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου ταῶς;
ΠΕ. οὗτος αὐτὸν νῷν φράσει. τίς ἐστιν ὄρνις οὑτοσί;
ΕΠ. οὗτος οὐ τῶν ἠθάδων τῶνδ' ὧν ὁρᾶθ' ὑμεῖς ἀεί,
ἀλλὰ λιμναῖος. ΠΕ. βαβαί, καλός γε καὶ φοινικιοῦς.
ΕΠ. εἰκότως γε· καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ 'στὶ φοινικόπτερος.

Dind. Bergk. Mein. Ko. ἐπῶζε A. B. vulg. Vide Hemst. ad Thom. M. p. 362. et cf. ad 377. Forma ἐπῳάζειν utitur Arist. H. A. V. 34. 2. et alibi saepe. Qu. ἐβώστρει (274. etc.). Vel ἐβόα τὸν χ. μ.

267. ΕΠ. praef. A. B. Ald. ὄρνιθ ηλθ in R. ΦΟΙ. Br. Bekk. Bergk. ΟΡΝΙΣ Mein. Ko. ΟΡΝΙΣ ΤΙΣ Dind. "Personam praeposui Phoenicopteri avis, ut factum oportuisse sequentia ostendunt. Testis est etiam scholiastes in antiquis exemplaribus verba haec non Epopi, sed avi cuidam adscripta fuisse." (Br.) Schol: οἱ μὲν καὶ τοῦτο τοῦ Ἔποπος λέγουσιν εἶναι, οἱ δὲ ὄρνιθός τινος περιιπταμένου. Fortasse cum praecedenti ἐπῷζε connectenda ista τοροτὶξ τοροτὶξ (cf. 260). Quod si verum est, virgula pro pleno puncto ponenda erit post μιμούμενος. Sed praestat novae avi haec tribuere. τοροτὶξ τοροτὶξ schol. Dind. τοροτὶγξ τοροτὶγξ A. B. S. V. vulg. τοροτιξ τοροτιξ (bis supr. γ) R.

268. ΠΕ. A. B. R. S. V. vulg. ΕΠ. Dind. ἀλλ' οὑτοσὶ libri et Ald. ἀλλά γ' οὑτοσὶ Br. Bekk. ἀλλ' οὖν οὑτοσὶ Dind. Bergk. Mein. Ko. Hold. ἀλλὰ χοὐτοσὶ conj. Dind. ἄλλος οὑτοσὶ recte Pors. (v. Class. Journ. XXVI. 337.). Cf. 275. 279. 281. τι pro τις R. ἔρχεται ὄρνις S.

269. ταῶς R. S. V. vulg. Bergk. Dind. ταώς A. B. ταῶς Athen. IX. p. 397. Mein. Ko. Cf. ad 97.

270. αὐτὸς libri et vulg. Dind. Mein. αὐτοὺς Dobr. Ko. "Praestat αὐτόν." (Dind.) Displicet vulgata. Verum est aut αὐτοὺς aut αὐτόν. ὄρνις A. B. R. V. ὅὄρνις S. Fortasse recte.

272. καὶ καλός B. φοινικιοῦς B. R. S. V. φοινικοῦς A. Qu. φοινικόεις, vel φοινίκεος. (Herod. VII. 76. ῥάκεσι φοινικέοισι. Theocr. II. 2. φοινικέῳ οἰὸς ἀώτῳ.) vel φοινικικός. Cf. Pac. 303. κακῶν φοινικικῶν (an φοινικιῶν?). Sed Φοινικιοῦν dicasterium fuit Athenis (Paus. I. 28. 8). Arist. H. A. VIII. 3. 5. ἔστι δὲ φοινικοῦν (φοινικιοῦν al.) λόφον ἔχων. IX. 19. τὸ δὲ ῥύγχος οὐ φοινικοῦν (φοινικιοῦν?) ἔχει. Id. Color. 5, 19. et 23. Athen. IX. 388 C. ῥύγχος — φοινικοῦν (φοινικιοῦν?). Cf. v. βατραχιοῦς.

273. εἰκότως· καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ 'στι A. B. R. S. V. Γ. Δ. Med. 9. et (ἔστι) Med. 8. εἰκότως· καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ Ald. vulg. Bergk. εἰκότως, καὶ τοὔνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ Lenting. εἰκότως γε· καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ 'στὶ Köchly. Mein. Ko. Dind. Hold. Quam correctionem ipse jamdudum feceram. Scilicet exciderat particula γε. Nec displiceret εἰκό-

ΕΥ. οὗτος, ὦ σέ τοι. ΠΕ. τί βωστρεῖς; ΕΥ. ἕτερος ὄρνις οὑτοσί.
ΠΕ. νὴ Δί' ἕτερος δῆτα χοὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων.
τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ἀβροβάτης;
ΕΠ. ὄνομα τούτῳ Μῆδός ἐστι. ΠΕ. Μῆδος; ὦναξ Ἡράκλεις·
εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὢν εἰσέπτετο;
ΕΥ. ἕτερος αὖ λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὑτοσί.

τως γε· καὶ γὰρ αὐτῷ 'στ' ὄνομα —. De εἰκότως γε cf. Ran. 228. etc. Καὶ γὰρ, ut in 1166. etc.

274. 275. ΠΕ. οὗτος — ΕΠ. τί — ΠΕ. ἕτερος — ΕΠ. νὴ — ΠΕ. τίς — ὀρειβάτης Ald.

275. νὴ Δί' ἕτερος δῆτα. ΕΠ. χοὗτος — ἔχων conj. Kock. χώραν] χρόαν Suid. ms. in ἔξεδρον. Fortasse recte. Schol: ὡς εἰ εἶπε χροιάν.

276. τίς ποτ' ἔσθ'; ΕΠ. ὁ μουσόμαντις ἄτοπος (ἄφοβος conj.) ὄρνις ἀβροβάτης· | ὄνομα τούτῳ (δ' αὐτῷ conj.) Μῆδός ἐστι Kock. Hold. Male mea quidem sententia. τίς ποθ' ὁ Ald. ὄρνις ὀρειβάτης libri et Ald. ὄρνις ὀροβάτης (ut ὀρότυπος, ὀροφοιτῶν ap. Hesych.) Bentl. ὄρνις ὀριβάτης Br. Dind. ὄρνις ἀβροβάτης (ex schol. et Suid.) Reisig. Comm. Crit. p. 328. Mein. Ko. Reponendum forsan ἄτοπος (vel ὄρνις); ἆρ' ὀρειβάτης; (Cf. Iph. A. 1593. ἔλαφον ὀρειδρόμον.) Fortasse, absorpto ἆρ' ab sequenti ὀρ —, ὄρνις metri fulciendi causa suppositum. Similiter ὄρνιν ex librariorum interpretatione irrepsit in textum infra 336. De forma ὀριβάτης merito dubitat Porsonus ad Hecub. 208. Eandem damnat Lobeck. ad Aj. p. 243. Contra tuetur eam Fritzschius ad Thesm. 326. Οὐριβάτης legitur Eur. Pha. Fr. I. 27. Sed verum videtur ὄρνις ἀβροβάτης. De tribracho in septima sede cf. Vesp. 461, ubi διέφυγες est. Epitheto ἀβροβάτης utitur Aeschylus Pers. 1072. Adde Eur. Med. 1164. ἁβρὸν βαίνουσα παλλεύκῳ ποδί. 825. βαίνοντες ἁβρῶς. Tro. 820. ἁβρὰ βαίνων. 506. Hel. 1528. ἁβρὸν πόδα τιθεῖσ'. Herod. I. 55. Λυδὲ πόδαβρε (orac.). Haec et plura Blomf. Gl. ad l. l. Infra 486. ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει. De gallo gallinaceo.

277. τούτῳ] δ' αὐτῷ Köchly. Fortasse recte. ὦναξ S. ὦ 'ναξ B. ὦ ναξ A.

278. ἐσέπτατο R. V. Γ. et Suidas in κάμηλος. Bekk. εἰσέπτατο S. Bergk. ἐπέπτατο B. Havn. Ald. ἔπτατο A. ἐπέπτετο Br. εἰσέπτετο Cobet. V. L. p. 305. Mein. Ko. Dind. Cf. 1173. εἰσέπτατ'. Vesp. 1078. διέπτατο. et ad 35. 48.

279—286. Post 293 transponendos putat Ko.

279. αὖ] οὖν S. κατειληφώς] Reponendum suspicabar κατειληχώς. Sic λαχὼν in λαβὼν abiisse videtur Eccl. 742. Cf. Soph. Oed. C. 1337. τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξειληχότες (ἐξειληφότες fere omnes libri). Sed vide comm.

ΠΕ. τί τὸ τέρας τουτί ποτ᾽ ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ᾽ ἦσθ᾽ ἔποψ,
ἀλλὰ χοὗτος ἕτερος; ΕΠ. οὑτοσὶ μέν ἐστι Φιλοκλέους
ἐξ ἔποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ λέγοις
Ἱππόνικος Καλλίου κἀξ Ἱππονίκου Καλλίας.
ΠΕ. Καλλίας ἄρ᾽ οὗτος οὔρνις ἐστίν. ὡς πτερορρυεῖ.
ΕΠ. ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος ὑπό τε συκοφαντῶν τίλλεται,
αἵ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.
ΠΕ. ὦ Πόσειδον, ἕτερος αὖ τις βαπτὸς ὄρνις οὑτοσί.
τίς ὀνομάζεταί ποθ᾽ οὗτος; ΕΠ. οὑτοσὶ κατωφαγᾶς.
ΠΕ. ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ Κλεώνυμος;
ΕΥ. πῶς ἄρ᾽ οὖν Κλεώνυμός γ᾽ ὢν οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον;
ΠΕ. ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ᾽ ἡ λόφωσις ἡ τῶν ὀρνέων;

280. ἄρ᾽ B. R. S. V. — ἀρ᾽ A.

281. χοὗτος A. B. S. Dind. χ᾽ οὗτος Ald. Br. χοὖτος Bentl. Bekk. ἕτερος] ἕτερος αὖ Bentl. Ἔπ. supra in A. οὗτος μέν ἐστι A. R. S. V. Γ. schol. οὗτος ἔστι μὲν B. vulg. ἀλλ᾽ ἔστιν μὲν οὗτος Br. ex conj. ἀλλ᾽ οὗτος μέν ἐστι Dind. (qui temere annotat, "ἀλλ᾽ additum ex R."). Bergk. Mein. Ko. Legendum οὑτοσὶ μέν ἐστι —.

282. ἐγὼ δὲ τούτου] Qu. ἐγὼ δέ γ᾽ αὐτοῦ. ὥσπερ εἰ B. R. S. V. ὡσπερεὶ A. λέγεις S.

283. κἀξ] Malim κᾆθ᾽.

284. ΠΕ.] "Fort. ΕΥ." Bergk. ἄρ᾽ B. R. V. ἀρ᾽ A. S. Havn. οὔρνις (ὄὔρνις B.) ἐστὶν B. R. S. V. ἐστιν ὄρνις A. Malim Καλλίας ἀρ᾽ ἐστὶν οὔρνις οὗτος —.

285. ὑπὸ τῶν vulg. Dind. Bergk. ὑπὸ A. B. R. S. V. ὑπό τε Köchly. Mein. Ko. Hold.

286. προσεκτίλλουσιν] Praestat forsan πρὸς ἐκτίλλουσιν. Cf. ad Ach. 701.

287. ὡς ἕτερος libri et vulg. ἕτερος Bentl. Tyrwh. Pors. Reisig. Dind. etc. αὖ τις A. B. S. αὖτις R. V. αὖθις Tyrwh.

288. οὑτοσὶ κατωφαγᾶς A. R. S. V. vulg. οὑτοσί; κατωφαγᾶς B. Ut scribendum conjecerat Lenting. Fortasse recte: cf. 299.

288. 289. κατωφαγᾶς A. B. S. V. κατωφαγὰς R. Et sic scriptum ap. Phrynichum p. 433. ed. Lob. Apud schol. ὀξύνεται pro βαρύνεται reponendum censet Boissonadius ad Herod. p. 284. Grammaticos enim κατωφαγὰς scribi jubere, et καταφαγὰς scribi Poll. VI. 40. Phryn. Ecl. p. 190. Φαγᾶς est Cratin. II. 216.

289. ΠΕ. A. B. vulg. Bergk. Dind. ΕΥ. Mein. Ko.

290. ΕΥ. A. B. Bergk. Dind. ΠΕ. Mein. Ko. (ΠΕ.) cont. Br. πῶς ἂν vulg. Dedi πῶς ἄρ᾽. Quae correctio plane necessaria est.

291. ΠΕ. A. B. Dind. Bergk. ΕΥ. Mein. (ΠΕ.) cont. Br. Ko. ἡ B. in ras. Δ. Br. Dind. etc. ἡ 'πὶ A. Ald. δὴ 'πὶ S. ἔστ᾽ ἠπὶ R. ἐσθ᾽ ἡ 'πὶ

ἢ 'πὶ τὸν δίαυλον ἦλθον; ΕΠ. ὥσπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν
ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν, ὠγάθ', ἀσφαλείας εἵνεκα.
ΠΕ. ὦ Πόσειδον, οὐχ ὁρᾷς ὅσον ξυνείλεκται κακὸν
ὀρνέων; ΕΥ. ὦναξ Ἄπολλον, τοῦ νέφους. ἰοὺ ἰού,
οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν εἴσοδον.
ΕΠ. οὑτοσὶ πέρδιξ, ἐκεινοσὶ δὲ νὴ Δί' ἀτταγᾶς,
οὑτοσὶ δὲ πηνέλοψ, ἐκεινηῒ δέ γ' ἀλκυών.
ΠΕ. τίς γάρ ἐσθ' οὔπισθεν αὐτῆς; ΕΠ. ὅστις ἐστί; κειρύλος.

V. ἢ vel ἐπὶ Bent. ἐπὶ Pors. λόφωσις; ἐπί τιν' conj. Mein. Scribendum, ni fallor, ἀλλὰ τίς ποθ' ἡ λόφωσίς ἐστιν ἢ (vel ἐπὶ) τῶν ὀρνέων; Vel ἀλλὰ τίς ποθ' ἡ λόφωσις αὐτηὶ τῶν ὀρνέων. Vix placet in vulgata ἀλλὰ μέντοι. Qu. αὐτηὶ δέ. Quanquam μέντοι in sententia interrogativa est Nub. 787. 788. etc.

292. ἢ A. B. S. Ald. Mein. ἦ R. (?) V. (?) Br. Bekk. Dind. Ko. κᾶρες A. S. κάρες B.

293. ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν B. V. (?) ἐπὶ λόφων οἰκοῦσ' A. S. ἐπὶ τῶν λόφων οἰκοῦσ' R. οὕνεκα vulg. Dind, Mein. εἵνεκα Bergk. Ko.

294. συνείλεκται vulg. Mein. Ko. ξυνείλεκται Dind. κακόν] An νέφος? Inusitatum enim est ὅσον κακὸν (pro χρῆμα) ὀρνέων.

295. Εὐ. om. A. B.

297. ΠΕ.] ἐπ. A. B. Bentl. "Distinctae personae ad fidem codd. A. B., nisi quod in iis avium declaratio Epopi tribuitur, cujus in locum quater Pisthetaerum posui. Namque praeter omnem verisimilitudinem ista, οὐ γάρ ἐστι Σποργίλος; Epops diceret." (Br.) "Avium declarationem apertum est Epopis personae melius convenire quam Pisthetaero harum rerum adhuc ignaro. Itaque in v. 297—304. pro Pisthetaero Epopis, pro Euelpide Pisthetaeri persona ponenda." (Dind.) Diversis personis fortasse distribuenda ista, Οὑτοσὶ —. Ἐκεινοσὶ —. Οὑτοσὶ —. Ἐκεινηὶ —. Cf. ad Pl. 162 sq. ΕΥ. ἐκεινοσὶ —. ΠΕ. οὑτοσὶ — Reisk. γε libri et vulg. δὲ Elmsl. ad Ach. 108. Dind. etc.

298. ἐκεινοσὶ libri et vulg. ἐκεινηὶ Leutsch. Bergk. Mein. Ko. Dind. Hold. Recte. Cf. 301. Huc pertinet, opinor, lectio νὴ δί (i. e. νηὶ) in R. δέ γ'] νὴ δί R.

299. ΕΥ.] Πει. A. B. Bentl. ὄὕπισθεν A. B. ΠΕΙ.] ἐπ. A. B. Bentl. κηρύλος R. V. Havn. vulg. Bergk. κηρύλος (supr. ει) Γ. κήριλος (sic) B. S. κιρύλος A. κειρύλος Urb. Dind. Mein. Ko. "Scriptura κειρύλος commemoratur in scholiis, quanquam non ita ut κειρύλος in textu scriptum reperisse grammaticos satis clare appareat. Ex codice A. Brunckius aliam affert scripturam κιρύλος, quam ne casui deberi putes admonet Hesychius vol. 2. p. 267. κίρυλος: ἰχθύς ποιός. καὶ ὀρνέου εἶδος. κείρυλος habet idem ibid. p. 217, κειρύλοι Photius p. 152, 13. Certum est avis nomen fuisse κηρύλος, sed κειρύλος dixit Aristophanes ut Sporgilo tonsori nomen accommodaret. Ceterum de facetia hujus loci disserit

ΠΕ. κειρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις; ΕΥ. οὐ γάρ ἐστι Σποργίλος;
ΕΠ. χαὐτή γε γλαῦξ. ΠΕ. τί φῄς; τίς γλαῦκ' Ἀθήναζ' ἤγαγε;
ΕΠ. κίττα, τρυγὼν, κορυδὸς, ἐλεᾶς, ὑποθυμὶς, περιστερὰ,
νέρτος, ἱέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κεβλήπυρις,
πορφυρὶς, κερχνῄς, κολυμβὶς, ἀμπελὶς, φήνη, δρύοψ.
ΕΥ. ἰοὺ ἰοὺ τῶν ὀρνέων,
ἰοὺ ἰοὺ τῶν κοψίχων·
οἷα πιππίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες.
ἆρ' ἀπειλοῦσίν γε νῷν; οἴμοι, κεχήνασίν γέ τοι

Eustathius ad Homerum p. 125." (Dind.) *Κήρυλος* legitur Arist. H. A. 8, 3, 14. Doricum *κηρύλος* (Alcm. Fr. 9), Atticum *κειρύλος* esse tradit Euphronius ap. schol. V. Ahrens Dor. p. 162. Libertus Cerylus (*Κηρύλος*) memoratur Sueton. Vesp. c. 23.

300. *ΕΥ.* R.? V.? vulg. *Πει.* A. B. *ΠΕ.* R.? V.? vulg. *Ἐπ.* A. B. ΕΥ. Mein. Ko. *κηρύλος* R. V. *Γ.* *κήρυλος* S. *κιρύλος* A. *κείρυλος* Urb.

301. *Πε.* cont. A. B. R.? V.? vulg. *ΕΠ.* Bentl. *χαὐτή γε*] *χαύτηί γε* B. *χ' αὐτηί γε* A. *αὐτηὶ δὲ* Elmsl. ad Ach. 108. Qu. *χαὐτηὶ γλαῦξ.* ΕΥ. *γλαῦξ; τί φῄς;* *γλαῦξ* B. S. Dind. Bergk. Mein. Ko. *γλαὺξ* A. B. R. V. vulg. Atticum est *γλαῦξ.* *ΕΥ.* R.? V.? vulg. Dind. Ko. *Πει.* A. B. Mein. *φῇς* vulg. *ἀθήνη* S.

302 sqq. Ambo socii vices nomina avium recensendi alternant, ut in Pluto et alibi factum. REISK.

302. *Ἐπ.* A. B. Bentl. *ΠΕ.* R.? V.? et tacite Br. Bekk. Euelpidi haec continuantur in Ald. *κορυδὸς* A. R. S. V. *κόρυδος* B. Havn.

302. *ἐλεᾶς* B. R. S. V. *ἐλεάς* (aut *ἐλ.*) A. Havn. Qu. *ἑλεᾶς* (i. e. palustris). Arist. H. A. 9. 16, 1. *ἡ δ' ἐλέα* (al. *ἐλαία*) — *ἐπὶ τῶν δονάκων περὶ τὰ ἕλη* (*καθίζει*). Confer v. *ἐλειοβάτης* Aesch. Pers. 39.

303. *νέρτος* (supr. *ω*) B. Qu. *κίρκος* (falco), aut *κελεὸς* (Arist. H. A. 8, 3, 8. 9, 1, 27.).

304. *κερχνὴς* S. *κερχνῄς* A. B. vulg. *κέρχνης* R. (s. Dind.) *κέρχνη* V.

305. 306. *ἰοὺ — κοψίχων*] Uno versu Haupt. Mein. Ko. Dind. Est autem metrum trochaicum.

305. *Πει.* A. B. Ald. *ΕΥ.* Br. Dind. Mein. Ko. Qu. *ΠΕ. ἰοὺ —. ΕΥ. ἰοὺ —. ΠΕ. οἷα —. ΕΥ. τοῦτο —.*

307. *ΠΕΙ.* praef. Bergk. *πιππίζουσι* A. *ποπίζουσι* (supr. *π*) B. Qu. *πιπίζουσι* Avium nomina sunt *πιπὼ* et *πίπος* Arist. H. A. VIII. 3. 7. IX. 1. 17. Hesychius, *Πιπίζειν*: *κατὰ μίμησιν ἡ λέξις πεποίηται τῆς τῶν ὀρνέων φωνῆς.* Incert. ap. Valck. ad Amm. p. 231. *κόσσυφος πιπίζει.* Anglice, to pipe, peep.

308. *πεισθ.* add. R. Fortasse recte, et *ΕΥ.* ponendum ante *οἴμοι* (*οἶμαι*). *ἀπειλοῦσιν* R. V. *ἀπειλοῦσι* A. B. S. *οἴμοι* vulg. Dind. Bergk. Hold. *οἶμαι* Dobr. Mein. Ko. Quod verum videtur. *κεχήνασιν* B. R. V. *κεχήνασι* A. S. *γε* supr. in B.

καὶ βλέπουσιν ἐς σὲ κἀμέ. ΠΕ. τοῦτο μὲν κἀμοὶ δοκεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ποποποποποποποποῦ μ' ἄρ' ὃς ἐκάλεσε; τίνα τόπον
ἄρα νέμεται;

ΕΠ. οὑτοσὶ πάλαι πάρειμι κοὐκ ἀποστατῶ φίλων.

ΧΟ. τιτιτιτιτιτιτιτιτίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φί-
λον ἔχων;

ΕΠ. κοινὸν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδὺν, ὠφελήσιμον.
ἄνδρε γὰρ λεπτὼ σοφιστὰ δεῦρ' ἀφῖχθον ὡς ἐμέ.

ΧΟ. ποῦ; πᾶ; πῶς φῄς;

ΕΠ. φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο·
ἥκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.

309. εἰς libri et vulg. ἐς Dind. etc. ἐπ. A. B. Ald. ΠΕ. R.? V.? Br. Dind. Mein. Ko. ΕΥ. Bergk. κἀμοὶ supr. in A.

310. πο — ποί· ποῦ μ' A. R. V. πο – ποῖ· ποῦ μ' B. S. πο — ποῦ μ' Dind. Bergk. Mein. Ko. Syllaba πο octies in A. (πό. πό. —) novies in B. (πο. πο. —) R. S. V. sexies Dind. etc. "Syllaba πο est initium voculae ποῦ, ut τί v. 315. initium pronominis τίνα." (Dind.). Trimetri dochmiaci sunt vv. 310. 315. μ' ἄρ' ὃς libri et vulg. μ' ὃς Haupt. Ko. Dind. idem (aut νέμει pro νέμεται) prob. Mein. Idem conjicit ποποποποῦ μ' ἄρ' ὃς ἐκάλεσε; τίνα τόπον ἄρα ποτὲ νέμεται; Qu. 'στί μ' ὃς —. Vel 'σθ' ὃς ἔμ' —. Cf. 1122. ποῦ ποῦ 'στὶ —; ἄρα ποτὲ A. R. S. V. Γ. Urb. ἄρα (supr. ποτὲ) B. ἄρα Havn. Dind. Bergk. Mein. Ko. Ποτὲ irrepsit e v. 315.

311. οὑτοσί· πάλαι — S. ἀποστατῶν S. . .

315. τίτίτίτίτίτίτίτί τίνα R. S. V. τίτίτίτίτίτίτίτίτίτί τίνα A. τί. τί. τί. πί. τί. πί.·τί. τί. τιμπρού. τιτιμπρού τίνα B. τίτίτίτίτίτίτί τιμπροὺ τιμπροὺ Γ. Δ. τιτιτιτιτιμπροὺ vulg. τιτιτιτιτιτιτιτιτίνα Dind. etc. In barbaro isto τιμπροὺ Reiskius latere suspicabatur τί μ' ἤρου. φίλον] φίλος Dobraeus. Quum λόγον πρός τινα ἔχειν vix Graecum sit, vide an legendum sit, φίλε, φέρων pro φίλον ἔχων. Cf. 539. χαλεπωτάτους λόγους ἤνεγκας. et ad Eccl. 502. ἔχων] ἔχων πάρει Suidas in πάρει. Scholiasta, τίνα λόγον: ἀπὸ κοινοῦ τὸ πάρει.

317. κοινόν] Qu. καινόν.

318. λεπτὼ λογιστὰ A. R. S. V. Med. 8. corr. Med. 9. Ald. λεπτολογιστὰ B. Med. 8. pr. λεπτοσοφιστὰ Urb. λεπτὼ σοφιστὰ Dawes. p. 541. Mein. λεπτολογοσοφιστὰ (om. γὰρ?) conj. Herm. Ideo σοφιστὰ malit Dawesius quod in comici scriptis σοφιστὴς non raro, λογιστὴς vero ne semel quidem conspiciatur. Cf. Plut. Sert. 16. ἀπάτης — σοφιστὴς δεινότατος.

ἀφῖχθον A. R. Γ. Vict. Bekk. Dind. Mein. Ko. ἀφίκονθ' B. S. V. Γ. γρ. Havn. vulg. ἀφίκονθ' tuetur Lenting, qui ἀφῖχθαι ortum putat e v. 320.

319. πᾶ A. R. V. Dind. ποῦ (supr. ᾶ) B. πᾷ Mein. Ko. φῄς vulg.

ΧΟ. ὦ μέγιστον ἐξαμαρτὼν ἐξ ὅτου 'τράφην ἐγώ,
πῶς λέγεις; ΕΠ. μήπω φοβηθῇς τὸν λόγον. ΧΟ. τί
μ' εἰργάσω;
ΕΠ. ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς ξυνουσίας.
ΧΟ. καὶ δέδρακας τοῦτο τοὔργον; ΕΠ. καὶ δεδρακώς
γ' ἥδομαι.
ΧΟ. κἄστὸν ἤδη που παρ' ἡμῖν; ΕΠ. εἰ παρ' ὑμῖν
γ' εἴμ' ἐγώ.
ἔα ἔα, στροφή.
προδεδόμεθ' ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν·
ὃς γὰρ φίλος ἦν ὁμότροφά θ' ἡμῖν
ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν
παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,
παρέβη δ' ὅρκους ὀρνίθων,
ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσε παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ

322. ἐξ ὅτου B. V. Havn. ἐξόσου A. R. ἐξ ὅσου Γ. ἐξ ὅσου περ S. 'τράφην R.? V.? τράφην A. B. ἐτράφην Havn.

323. μήπω] μή πως Both. Ko. Sed μηδαμῶς potius dixisset. Qu. μή μοι (vel μου) —. εἰργάσω] Fort. εἴργασαι.

324. ἐραστὰ B. S. ἐραστὰς A. R. V. Γ. ξυνουσίας R. S. V. συνουσίας A. B.

325. καί] Fort. μῶν, aut ἤ. τοὔργον B. S. τοὖργον A. R. V.

326. ποῦ; 'Επ. παρ' ἡμῖν, εἰ A. B. S. Med. 8. 9. Ald. που παρ' ἡμῖν; 'Επ. εἰ R. V. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Ko. ποῦ (που?) παρ' ἡμῖν; ΕΠ. εἰ — Tyrwhitt. ποῦ; ΕΠ. παρ' ὑμῖν, εἰ Reisk. Br. prob. Elmsl. ad Tyrwh. Conj. p. 60. Ipse malim ποῦ; παρ' ἡμῖν; ΕΠ. εἰ —. Vel (ΕΠ.) κἄστὸν ἤδη που — ΧΟ. παρ' ἡμῖν; ΕΠ. εἰ —. Vel (ΕΠ.) κἄστὸν ἤδη — ΧΟ. ποῦ; παρ' ἡμῖν; ΕΠ. εἰ —. εἰ παρ' ὑμῖν vulg. Dedi εἰ παρ' ὑμῖν γ' —.

327. ἔα ἔα vulg. Malim ἒ ἒ vel ἐὴ ἐή.

330. πεδία παρ' ἡμῖν] πεδία παρῆλιξ conj. Thomas Comm. p. 49. πεδία πάραυλος conj. Bergk. Fort. πεδί' ἅπερ ἡμεῖς.

333—335. Versus turpiter interpolati. Respondent vv. 349—351. "Requiruntur versus paeonici tetrametri duo et dimeter unus, quales sunt antistrophici 349—351." (Dind.)

333. ἐκάλεσε R. S. V. Bekk. Dind. etc. ἐκάλεσεν A. B. vulg. εἰσεκάλεσεν Seidler. Recte, ut videtur. Creticos ita constituit Reisig Conj. p. 191: ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσεν, παρέβαλέν τ' ἐμὲ παρ' ἄθε- | ον γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἐξότ' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ | πολέμιόν γ' ἐπετράφη. "Horum versuum metra sic olim restitui, ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσεν παρέβαλέν τ' ἔμ' ἀνόμως παρὰ γένος ἀνόσιον ὅπερ ἐξότ' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ πολέμιον παρετράφη. Sed vereor ne haec jam antiquitus interpolata sint, verbis poetae ex parte deletis: quod in Pace accidit v. 390. et pluribus locis Vesparum."

γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἐξότ' ἐγένετ' ἐμοὶ
πολέμιον ἐτράφη.
ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἐστιν ὕστερος λόγος·
τὼ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τώδε δοῦναι τὴν δίκην

(Dind.) Corrupta haec esse patet ex antistrophicis vv. 349—351. Dochmiacos hos versus esse judicat Herm. El. D. M. p. 511. Si metrum dochmiacum est, conferre licet Eur. Or. 149. *κάταγε, κάταγε, πρόσιθ', ἀτρέμας ἀτρέμας ἴθι.* | *λόγον ἀπόδος ἐφ' ὅ τι χρέος ἐμόλετέ ποτε.* Qu. *ἐς δὲ δόλον ἐμ' ἐκάλεσε παρέβαλέ τε παρὰ* —. Non minus enim ad *ἐκάλεσε* pertinet *ἐμὲ*, quam ad *παρέβαλε*. Vel *ἐς δὲ δόλον ἐλάσας παρεβάλετ' ἐμὲ παρὰ* —. Suspectum enim nonnihil est *ἐκάλεσε*, illexit. *παρέβαλέ τ'* R. S. Med. 8. Dind. *παρεβάλετ'* A. *παρέβαλέν τ'* B. V. vulg. *παρὰ γένος*] *παρ' ἄθεον γένος* Reisig. Conj. p. 191., qui confert Lucian. III. p. 144. *ἄθεος καὶ ἀνόσιος*. Eur. Bacch. 993. *τὸν ἄθεον ἄνομον ἄδικον Ἐχίονος γόνον.* Herc. F. 433. *ἄθεον ἄδικον.* et nostri Thesm. 670. *ἀδίκων τ' ἔργων ἀθέων τε τρόπων.*

334. *ἐξότ'* (*ἐξ ὅτ'* B.) *ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ* B. R. S. V. *Γ. Δ.* Bentl. Bekk. Dind. etc. *ἐξότ' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοῦ* A. *ἐξότ' ἐγένετό γ' ἐπ' ἐμοὶ* vulg. *ἐξ ὅτου 'γένετο* Porson. *ἐξ ὅτου ζῇ 'π' ἐμοὶ* tentat Kock. Reponendum fortasse *ἐξ οὗ 'γένετ' ἐμοὶ* | *πολέμιος ἐτράφη*. Cf. Vesp. 887. *ἐξ οὗ* (*ἐξ ὅτου* plur. libri). Ach. 628. *ἐξ οὗ γε* —. Pl. 85. *ὅς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὅτουπερ ἐγένετο.* Ach. 596. Supra 322. *ἐξ ὅτου 'τράφην ἐγώ.* Ach. 17. Nusquam alibi apud nostrum legitur *ἐξότε*. "Contra veterum Atticorum linguam peccat *ἐξότε* pro *ἐξ ὅτου* dictum." (Dind.) Displicet etiam in vulgata *ἐπ'* in quo latet fortasse *ἐπεί*. Scripserat enim, ni fallor, comicus *ἐπεὶ* (gl. *ἐξότε*, *ἐξ ὅτου*). *ἐγίνετ'* (ut vid.) B.

335. *πολέμιον* A. B. R. S. V. *Γ. Δ.* Bekk. Dind. etc. *πολέμιόν γ'* Ald. Br.

336. *πρὸς μὲν οὖν* (*οὖν* om. V. pr. Med. 9.) *τὸν ὄρνιν* A. B. R. S. V. Med. 8. 9. Ald. tuetur Fritzsch. ad Thesm. 910. *ἀλλὰ πρὸς μὲν τοῦτον* Suid. in *ὕστερος λόγος*. *ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν* Pors. Dind. Mein. Ko. *ἀλλὰ πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν* (!) Bergk. Glossema videtur *τὸν ὄρνιν* ad *τοῦτον* olim adscriptum. *ἐστιν* S. Med. 8. *ἔστιν* A. B. Med. 9. *ἐστὶ* R. *ὕστερος* A. B. R. S. V. Med. 8. *ὕστερον* Med. 9. Hoc forsan verum. Porro pro praesenti *ἐστιν* postulatur, opinor, futurum *ἔσται*. Fortasse *ὕστερόν γ' ἔσται λόγος*. Vel *ἔστω ὕστερον λόγος*.

337. *τώδε δοῦναι τὴν δίκην* libri et vulg. Dind. Ko. Bergk. *τώδε δοῦναι νῦν δίκην* Dobr. Mein. *τώδε δοῦναι δεῖν δίκην* Dobr. *τώδε νῦν δοῦναι δίκην* conj. Bergk. Facile excidere potuisset aut *νῦν* aut *δεῖν* ante *δοῦναι*. Possis etiam *τώδε δοῦν' ἡμῖν δίκην*. Sed nil temere mutandum ostendunt exempla ab Dobraeo collata, Xen. Hell. 2, 3, 29. 3, 3, 11. 3, 4, 25 6, 2, 34. Soph. Oed. T. 552. *ὑφέξειν τὴν δίκην*. Eur. Her. 1025. *οὗτος δὲ δώσει τὴν δίκην θανὼν ἐμοί.* in quibus articulus ante *δίκη* legitur.

διαφορηθῆναί θ' ὑφ' ἡμῶν. ΠΕ. ὡς ἀπωλόμεσθ' ἄρα.
ΕΥ. αἴτιος μέντοι σὺ νῷν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος.
ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες; ΠΕ. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί.
ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. ΠΕ. τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων
κάρτα· πῶς κλαύσει γὰρ, ἣν ἅπαξ γε τὠφθαλμὼ
'κκοπῇς;

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ, ἀντιστροφή.
ἔπαγ', ἔπιθ', ἐπίφερε πολέμιον ὁρμὰν
φονίαν, πτέρυγά τε παντᾷ
περίβαλε περί τε κύκλωσαι·
ὡς δεῖ τώδ' οἰμώζειν ἄμφω
καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν.
οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον
οὔτε πολιὸν πέλαγος ἔστιν ὅ τι δέξεται
τώδ' ἀποφυγόντε με.

338. ἀπολούμεσθ' R. V. ἀπολούμεθ' A. B. S. Ald. ἀπωλόμεσθ' Bentl. Pors. Br. etc. ἀπολλύμεσθ' Reisk. Cf. Ach. 333.

340. ἐπεὶ S. V. corr.

341. κλάοιμι A. B. R. S. V.

342. Εὐ. πῶς; Πει. κλαύσει (aut κλαυσεῖ) A. B. S. V. vulg. Lenting. Haec omnia Peisetaero continuant R. Tyrwh. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Ko. κλαύσει A. B. Dind. etc. κλαύσῃ Γ. κλαυσεῖ R. S. V. vulg. Bekk. Vide ad Ach. 203. 'κκοπῇς S. V. 'κκοπῆι R. 'κκοπῇ A. B. Vide Ach. 24. Lys. 364.

344. ἔπαγ' B. S. V. ἔπαγε A. R. ἔπιθ' B. S. V. ἔπειθ' A. R.

345. παντᾷ (ni fallor) S. Reisig. Conj. p. 276. Dind. etc. πάντα R. V. vulg. Bekk. πάντα (supr. η) B. Γ. Δ. πάντη A. πάντα γε Ald. Πάντα vitiose libri pro παντᾷ libri omnes Soph. Trach. 648.

346. ἐπίβαλε libri et vulg. Bergk. περίβαλε Reisig l. l. Dind. Mein. Ko. "Schol. legit παντᾷ γ' ἐπίβαλε, sed hiatus in cyclicis anapaestis habet satis excusationis." (Bergk.) "Observa hiatum in fine versus et sententiae." (Herm. El. D. M. p. 384.)

348. ῥύγχει] ῥάμφει v. l. apud schol. Quod ex grammatici correctione profectum censet Dind. Cf. 364. 479. 672. 1138. 1155.

349—351. Dochmiacos versus efficit Hermannus El. D. M. p. 511. scribendo οὐ γὰρ ὄρος σκιερὸν, οὐ νέφος αἰθέριον, | οὐ πολιὸν πέλαγος, ἔσθ' ὅ τι δέξεται | τώδε φυγόντε με. Creticos probos esse vidit idem App. § 449., correctione autem egere versus strophicos 333—335, id quod viderat Seidler. Cf. ad 333—335.

350. ἐστιν (sic) A. B. R. (?) V. (?) Br. Bekk. ἔστιν S. (?) Bergk. Dind. ὅ δέξεται Suid. in πόλιον. Unde ὅ δεδέξεται conj. Bentl. πέλαγος πολιὸν, ut concinnius, malit Mein.

ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τῶδε τίλλειν καὶ δάκνειν.
ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.

ΕΥ. τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ φύγω δύστηνος; ΠΕ. οὗτος, οὐ μενεῖς;

ΕΥ. ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; ΠΕ. πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς
ἐκφυγεῖν; ΕΥ. οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν. ΠΕ. ἀλλ' ἐγώ τοί σοι λέγω
ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν.

ΕΥ. τί δὲ χύτρα νὼ 'πωφελήσει; ΠΕ. γλαῦξ μὲν οὐ πρόσεισι νῷν.

ΕΥ. τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοισδί; ΠΕ. τὸν ὀβελίσκον ἁρπάσας
εἶτα κατάπηξον πρὸ σαυτοῦ. ΕΥ. τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί;

ΠΕ. ὀξύβαφον ἐντευθενὶ προσθοῦ λαβὼν ἢ τρύβλιον.

352. *μέλλομεν* A.

353. *ἐπαγέτω*] *ἐπαγέ τοι* Reisig. Conj. p. 130., caesurae gratia, de loque[ndi] figura conferens Lys. 433—434. 184—185. Nub. 633. Vesp. 976—97[7]. Excusationem habet caesurae omissio ab antecedenti interpunctione. Q[u]. *ἔπαγε ταχὺ* —.

355. *δοκεῖς* R. S. V. *δοκῇς* A. B.

356. *τοι* codices. *τι* Ald.

357. *λαμβάνειν τε*] *λαμβάνοντε* proposuit Reisk. *τῶν χυτρῶν*] *τῶν χύτρων* B. Fort. *τὴν χύτραν*. Una enim tantum fuisse videtur. Cf. 365. 386. 391. Idem proponit Reisk. Nisi *χύτρας* pro *χύτραν* reponendum v. 43. Cf. Pac. 922. Uterque enim *χύτραν* tanquam *ἀσπίδα* man[u] tenuisse videtur. Cf. 391.

358. *δὲ* B. R. S. V. *δαὶ* A. *νώ γ' ὠφελήσει* B. R. V. (?) *νῷν γ' ὠφελήσει* A. S. *νὼ 'πωφελήσει* recte Dobraeus, coll. Nub. 1443. Th[esm.] 5, 23. Idem *νῷν ὠφελήσει* defendi posse monet ex Aesch. Prom. 3[5..] Adde 420. infra. Eandem ipse feceram correctionem. Aliena hinc e[st] particula *γε*, quae post *χύτρα* potius ponenda fuisset. Cf. ad Nub. 14[43]. Idem hodie malit Dind. *γλαῦξ* lemma scholii. Dind. etc. *γλαὺξ* vulg. ut in 301.

359. *ΕΥ.* add. B. R. V. om. A. S. *τοῖς δὲ τοῖς* A. *τοισδὶ* R. S. V. Dind. etc. *τοῖσδε* B. vulg. om. A. Qu. *τοισδὶ τί; ΠΕ. ὀβελίσκον* et[c.] *ΠΕ.* add. B. R. V. om. A. S.

360. *ΕΥ. εἶτα* — A. *πρὸς αὐτὸν* libri. *πρὸ σαυτοῦ* Bentl. Seag[er] (Diar. Class. N. IV. p. 709.) Dind. etc. *πρὸς αὐτὸν* Kock. ad Nub. 96[..] *πρὸς αὐτῶν* (ita ut acies ejus vergat ad ipsas illas aves) conj. Wieseler Adv. p. 93. Vide an legendum sit *παρ' αὐτὴν* (sc. *τὴν χύτραν*) Cf. schol. ad 401

361. *ἐντεῦθεν* B. *πρόσθου* libri et vulg. *προσθοῦ* Dind. olim. *προσθοῦ*

ΕΥ. ὦ σοφώτατ', εὖ γ' ἀνηῦρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς.
ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.
ΧΟ. ἐλελελεῦ χώρει, κάθες τὸ ῥύγχος· οὐ μέλλειν ἐχρῆν.
ἕλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν.
ΕΠ. εἰπέ μοι, τί μέλλετ', ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
ἀπολέσαι παθόντες οὐδὲν ἄνδρε καὶ διασπάσαι
τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενῆ καὶ φυλέτα;
ΧΟ. φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων;
ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι;
ΕΠ. οἵδε τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ, τὸν δὲ νοῦν εἰσιν φίλοι,

...mpt. Ko. Mein. Dind. Hold. Kenn. (Cf. ad Ran. 483.) προθοῦ corrigit ...dham ad Iph. T. 1187. τί χρή με δρᾶν; | ΙΦ. πέπλον ὀμμάτων προ-...σθαι. Qu. ὀξυβάφῳ — ἢ τρυβλίῳ. Cf. 387. τρύβλιον B. R. S. Med. ...9. Dind. Bergk. Mein. Ko. τρυβλίον A. Br.

362. εὖ γ' ἀνεῦρες A. R. S. V. vulg. εὖ γὰρ εὗρες B. Γ. Δ. Ko. εὖ γ' ...εὗρες Urb. εὖ γ' ἀνηῦρες Dind. εὖ γὰρ ηὗρες Mein. Cf. 1511. εὖ γ' ...ώσας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς. 820. Eq. 421. αὐτό] Malim τοῦτο, ...ταῦτα, vel πάντα.

363. ἤδη σύ γ' S. Νικίαν ταῖς μηχαναῖς] ταῖς om. Suid. s. v. ὑπερα-...τίζεις. Unde μηχαναῖς τὸν Νικίαν conj. Burges. ad Aesch. Eum. 861. ...is etiam μηχαναῖσι Νικίαν. ἐλελελεῦ R. S. ἐλελεῦ A. B. V. μέλ-...ν A. B. S. μένειν R. et Suid. in ἐλελεῦ et ῥύγχος.

364. ῥύγχος] ῥάμφος Mein. Frustra. Cf. ad 348.

365. δεῖρε B. R. S. δαῖρε A. V. δεῖραι Med. 8. κόπτε δαῖρε A. ...τε om. Med. 8. Pro πρώτην qu. πρῶτον.

366. εἰπέ μοι τί vulg. Scribe εἰπέ μοι, τί —;

368. ξυγγενέε libri et vulg. Bergk. Kock. ξυγγενῆ Bentl. Dind. Mein. ...ξυγγενέε scholiastae, non poetae, esse ostendi ad Isocr. Paneg. p. 6. ... Thesmoph. 282. περικαλλῆ, ubi scholiasta, δυϊκόν. τὸ ἐντελὲς περι-...λλέε." (Dind.) Cf. Th. 282. περικαλλῆ. Fr. 495. πρέσβη δύο. Eur. Fr. 388. ...ατοσταγῆ (-εῖς vulg.) πρηστῆρε ῥεύσονται κάτω. Thuc. V. 23. τὼ ...λεε bis. Plat. Eryx. 396. φίλω τε ὄντε καὶ συγγενέε. Id. Polit. 260. ...τω τὼ γένεε. Isocrat. Paneg. § 17. τὼ πόλη τούτω (ita cod. Urb.). ...44 B. τὼ πόλεε (litteris εε a correctore G. πόλη Bekk.) τόυτω. p. 182. ... πόλεε ταύτα (τὰ πόλη τούτω G. τὼ πόλη τούτω Bekk.). p. 265. τὼ ...λεε τούτω (sic G. Bekk. τὰ πόλεε ταύτα vulg.) ibid. τὼ μὲν πόλεε τούτω. ...erob. p. 337, 12. παρ' Αἰσχίνῃ τῷ Σωκρατικῷ "τούτω τὼ πόλη."

369. φεισόμεθα A. B. γάρ τι libri et vulg. Bergk. Mein. Ko. Dind. ... τί Dind. olim. Recte habet vulgata. Cf. ad Ran. 1064. τοῦτ' οὖν ...λαψα τί (malim et hic ἔβλαψά τι) δράσας; Nub. 1423.

370. τισαίμεθ' A. B. C. S. V. Br. τησαίμεσθ' R. τισαίμεσθ' Ald.

371. εἰ δὲ libri et vulg. Dind εἴ γε conj. Bentl. εἴ γε vel οἵδε Dobr.

καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἥκουσιν ἡμᾶς χρήσιμον.
ΧΟ. πῶς δ' ἂν οἵδ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε
ἢ φράσειαν ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς;
ΕΠ. ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί.
ἡ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου
οὐ μάθοις ἂν τοῦθ', ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἐξηνάγκασεν.
αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν κοὐ φίλων
ἐκπορεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς.
τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παῖδας, οἶκον, χρήματα.
ΧΟ. ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.

οἵδε Mein. Cobet. Recte, opinor. Cf. 373. πῶς δ' ἂν οἵδ' ἡμᾶς —; 38[illegible] οἵδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν. τὸν δὲ νοῦν] τόν γε νοῦν Lenting Recte, credo. εἰσι A. φίλοι] σοφοὶ conj. Mein.

372. ὑμᾶς R. S. V. vulg. Bergk. Mein. Ko. ἡμᾶς A. B. Γ. Δ. Dind. Q[illegible] praestat, opinor. χρήσιμον B. V. τι χρήσιμον A. R. S.

373. οἵ γ' libri et Ald. οἵδ' Pors. Br. etc. χρήσιμον B. V. χρήσιμον ἢ A. R. S. Γ. χρηστὸν ἢ Thomas (Comm. p. 49, coll. v. 439.). Berg[illegible] Mein. Kock. (v. Exerc. crit. p. 9.) χρηστὸν ἐκδιδάξειαν Reisig. Conj. 1[illegible] coll. Ran. 64. ἀρ' ἐκδιδάσκω — ἢ 'τέρᾳ φράσω; et de τι χρηστὸν [illegible] χρηστόν τι Nub. 793. 1421. Lys. 648. Eq. 88. Pl. 642. et infra 454.

374. ἢ διδάξειαν R.

376. δῆτα πολλὰ Ald. vulg. δὴ πολλὰ A. B. R. S. V. Γ. Δ. schol. Unde forsan δὴ τὰ πολλὰ reponendum. σώιζει R.

377. τοῦθ' B. corr. R. S. V. Urb. Suid. in ἀπ' ἐχθρῶν. Kust. τοῦδ' [illegible] οὐδὲν Ald. οὐδὲν (supr. τοῦθ') B. αὐτὸς A. B. S. Suid. vulg. εὐθὺς R. V. Mein. Ko. Dind. αὐτό σ' Bentl. Reisk. Seager. Quod et ipse con[illegible]jeceram. Eadem discrepantia alicubi est in Nubibus.

378. γ' add. R. S. Med. 8. Dind. Bergk. om. A. B. Δ. Med. 9. Mein. Ko. post ἔμαθον in V.

381. πρῶτον] Fort. πρότερον, prius.

382. χρησίμων Lenting (et olim Dind.), coll. 372. et Lys. 638. λόγων κατάρχομεν | τῇ πόλει χρησίμων. Non assentior. μάθοι γὰρ ἄν τις libri et vulg. Mein. Ko μάθοις γὰρ ἄν τι Dobr. Dind. μάθοι γὰρ ἄν τις κἂν ἀπ' ἀνθρώπων σοφὰ conj. Mein. χρήσιμον μάθοι γὰρ ἄν τι κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφὸς Hamaker. Recte Dobraeus. Eandem ipse feceram conjecturam. Alioqui postularetur aut τὸ σοφὸν (ut in Eccl. 895), aut σοφόν τι (ut in Eur. Phoen. 470. παραινέσαι δὲ σφῷν τι βούλομαι σοφόν. Rhes. 206

ΠΕ. οὐδὲ τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.
ΕΠ. καὶ δίκαιόν γ' ἐστὶ, κἀμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.
ΧΟ. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἐναντιώμεθα.
ΠΕ. μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν ἢ πρὶν, ὥστε τὴν χύτραν
τώ τε τρυβλίω καθίει.
καὶ τὸ δόρυ χρὴ, τὸν ὀβελίσκον,

…φοῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν). Cf. 373. πῶς δ' ἂν …ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε; 429. ἔνι σοφόν τι φρενί; Eq. 86. …ς γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα. Lys. 648. ἆρα προὐφείλω τι …στὸν τῇ πόλει παραινέσαι; Menand. Sent. mon. 546 χρηστοῦ παρ' …ρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν. Soph. Phil. 1245. σὺ δ' οὔτε φωνεῖς …ε δρασείεις σοφόν (leg. σοφά). Cf. etiam ad Lys. 546. Soph. El. 697. …ch. 2. κἀπὸ A. B. S. V. Med. 8. vulg. κ' ἀπὸ (non και, ut ap. …k.) R. καί τι conj. Ko.

…383. 386. ΠΕ.] ανθ (i. e. ἄνθρωπος) R.

…385. Epopi continuat A. πω A. R. που B. S. V. Γ. Δ. Urb. ἠναν…μεθα libri et Iunt. 2. Br. ἐναντιώμεθα Ald. ἐνηντιώμεθα Bentl. Pors. …d. etc. ἂν ἠντιώμεθα (!) Reisig. Conj. p. 144. οὐκ ἐναντιούμεθα Herm. …I. p. 117. Ita vero που pro πω reponendum foret. Cf. Thuc. II. 40. …τὰ ἐς ἀρετὴν ἠναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς. IV. 144. ἠναντιοῦντο. V. 16. …ντιοῦτο τῇ εἰρήνῃ. V. 43. οὐ μέντοι ἀλλὰ καὶ φρονήματι φιλονεικῶν …ντιοῦτο. VIII. 45. ἠναντιοῦτο. VI. 89. Plat. Apol. 40 B. νῦν δὲ — …ἐν λόγῳ ἠναντίωταί μοι. 32 B. ἐναντιώθην (l. ἠν.) ὑμῖν. Dem. p. 1377. …ντιοῦτο. Isae. XI. 23. ἠναντιούμην. Dinarch. I. 62. ἠναντιῶσθαι. Xen. …. IV. 4. 1. ἠναντιώθη et IV. 8. 5. Apol. Socr. 8. ἠναντιοῦντο. Hesych. 1643. Θουκυδίδης δὲ τὸ ἠντιώμεθα (l. ἠναντιώμεθα) ἐπὶ τῷ (τοῦ?) …ντιώμεθα. Augmenti sedes variat in nonnullis compositis. Cf. Pac. 346. …λλὰ γὰρ ἀνεσχόμην (ἠνεσχόμην invito metro libri). Isocr. Paraen. 1, 6. …λωσεν. (al. ἀνήλωσεν et ἠνάλωσεν). Sic etiam ἠνεσχόμην et ἀνεσχό…ν, καθηῦδον et ἐκάθευδον, καθήμην et ἐκαθήμην, ἀνέῳξα et ἤνοιξα, …βόλουν et ἠντιβόλουν (etiam ἠντεβόλουν). V. Pors. Praef. Hec. p. XIX. …f. ad Choeph. 735. Utrumque in usu fuisse videtur ἐναντίωμαι et …ντίωμαι. Reponendum olim suspicabar ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο πω (vel …) πρᾶγμ' οὐδὲν ἠντιώμεθα.

…386. ἄγουσιν ἡμῖν A. B. et, ni fallor, reliqui libri. ἄγουσιν ἡμὶν Bentl. …es. Pors. Br. ἄγουσιν ἥμιν S. (qu.) Bergk. ἄγουσιν ἢ πρὶν postea …nus et Bergk. in Mus. Rhen. I. 92. a. 1841. Dind. Hold. ἄγουσι νὴ … Mein. Ko. ἄγειν δοκοῦσιν Dind. Quod et ipse conjeceram. Nescio … an praestet ΕΥ. μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσι. ΠΕ. νὴ ΔΓ, ὥστε —. … forsan dimetri efficiendi (ut in Ald.) scribendo cum Dawesio μᾶλ…ν — | ἡμίν· ὥστε τὴν χύτραν τε etc. „ἡμὶν ex Phrynichi Mysta affert …stathius p. 1112, 38. ἐβουλόμην ἂν ἡμὶν ὥσπερ καὶ προτοῦ. Aristo…nis exempla parum firma sunt Lys. 124. ἀφεκτέα τοίνυν ἡμίν ἐστι

περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
τῶν ὅπλων ἐντός, παρ' αὐτὴν
τὴν χύτραν ἄκραν ὁρῶντας
ἐγγύς, ὡς οὐ φευκτέον νῷν.
ΕΥ. ἐτεόν, ἢν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
κατορυχησόμεσθα ποῦ γῆς;
ΠΕ. ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νώ.
δημόσια γὰρ ἵνα ταφῶμεν,

τοῦ πέους, ubi ἐστιν ἡμῖν scribi potest, et Pluti v. 286. ubi libri melio- res ὄντως γὰρ ἔστι πλουσίοις ἅπασιν ἡμῖν (i. e. ἡμὶν) εἶναι, vulg autem ἡμῖν ἅπασιν legitur. Quamobrem de hoc quoque loco dubita licet, in quo ἡμῖν ab interprete addi, a poeta autem scribi potuit μᾶ- λον εἰρήνην ἄγειν δοκοῦσιν." (Dind.) In Eupolidis versu ap. Athen. 17 D. πολλήν γε λακκοπρωκτίαν ἐπίστασ' ἥμιν εὑρών, recte corrigit Elmslei ἡμῖν ἐπίστασ' εὑρών. Ἧμιν et ὕμιν saepe scripsisse Ionas ac Athenien tradit Eustathius p. 112, allato Phrynichi loco. τὴν libri. τήν τε Al

387. τώ τε τρυβλίω A. B. R. S. V. Dawes. Reisk. Br. τῷ γε τρυβλί C. Δ. Ald. Qu. καὶ τὸ τρύβλιον. Cf. 361. Dawesius, "Finge, inqu Euelpidem, quem hic compellat Pisth., binos oculos totidem acetabul contra aves armasse, et clara illico evadent omnia." καθίει] Qu. θεῖναι, —. Vel 'στι θεῖναι (vel θέσθαι), deponere licet.

388. τὸν ὀβελίσκον delent Halbertsma. Mein.

390. παρ' αὐτὴν τὴν χύτραν ἄκραν αὐτὴν A. Med. 8. παρὰ τὴν χύτ ἄκραν αὐτὴν B. R. S. V. Med. 9. Ald. παρ' αὐτὴν τὴν χύτραν ἄκ Dawes. Br. Dind. recc. αἰχμὴν pro αὐτὴν Reisk. Virgulam post ἐντ deleri jubet Wieseler Adv. p. 89. Recte, opinor. Locus nondum sanat videtur. Vitiosum videtur ὁρῶντας. Vide an conferendi sint Eur. Phoe vv. 1384—1387.

391. "Lege ἄντην ὁρῶντας, ut Hom. Il. τ'. 15. ἄντην εἰσιδέειν." (Bentl μακρὰν ὁρῶντας κἀγγὺς conj. Hotibius. Virgula ponenda fortasse po ἄκραν. Suspectum autem nonnihil est ὁρῶντας.

393. ἐτεόν, ἢν δ' ἄρ'] Fort. ἢν δ' ἄρ' ἐτεόν. Sed nil temere muta dum. Vide ad Ach. 322.

394. κατορυχθησόμεσθα R. κατορυχθησόμεθα A. B. S. V. Med. 8. κατορυγησόμεσθα Bentl. Dawes. p. 537. κατορυχησόμεσθα (ut ἐκρύ ἐψύχη) Elmsl. in Diar. Class. Lond. VIII. 439. Dind. Mein. Ko. "The ana logy of τοιχωρύχος, διώρυχες, and other cognate words, seem to requi us to read κατορυχησόμεσθα." (Elmsl.) V. Lob. ad Phryn. p. 318. Cf. ad 122.

395. ὁ] οὐ S. V.

396. δημόσια (δημοσία aut δημοσίᾳ libri) γὰρ ἵνα ταφῶμεν vulg. Vitium latere videtur. Impromptu est corrigere δημοσίᾳ ὅπως ταφῶμεν

φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς
μαχομένω τοῖς πολεμίοισιν
ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς.
ΧΟ. ἄναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτὸν,
καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύψας
παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὁπλίτης,
κἀναπυθώμεθα τούσδε τίνες ποτὲ
καὶ πόθεν ἔμολον,
ποίαν τ' ἐπίνοιαν ἔχουσιν.

Certe saepe in libris permutantur ἵνα et ὅπως (cf. ad Th. 285). Sed apud comicos particula ὅπως hoc sensu ante subiunctivum nunquam non alteram particulam ἂν secum consociatam habet. Qu. δημοσίᾳ οὖν ἵνα ταφῶμεν. δημοσία (supr. ι) R. δημοσίᾳ Med. 8. δημοσία A. B. S. V. Med. 9. Ald. δημόσια Br. Mein. Kock. "δημόσια neutrum est plurale adverbii vicem sustinens." (Br.) Sic δαιμόνια Pac. 585. ἠρινὰ Pac. 800. ὁπότερα Nub. 157. κοινὰ pro κοινῇ (ap. Soph.). ἅπερ (i. q. ὥσπερ). Cf. etiam Eur. Iph. A. 1363. ἴδια (ἰδίᾳ vulg. contra metrum) πράσσων. Vix commode subaudiri potest μνήματα (Dem. de Cor. 208. τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας. p. 1310. τέθαπται ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι). Sed insolita omnino locutio est δημόσια ταφῆναι. Formula solennis est δημοσίᾳ θάπτεσθαι. Sic Herod. I. 30. καί μιν Ἀθηναῖοι δημοσίῃ τε ἔθαψαν etc. III. 55. ταφῆναί οἱ τὸν πάππον δημοσίῃ ὑπὸ Σαμίων. Lysias II. 66. ἀνθ' ὧν ἡ πόλις αὐτοὺς — ἔθαψε δημοσίᾳ. 80. θάπτονται δημοσίᾳ. Isocr. p. 55 D. τοῖς δημοσίᾳ θαπτομένοις. Contrarium est ἰδίᾳ (Ran. 102). Sic κοινῇ, etc. Parum satisfacit Kockii et Meinekii conjectura, Dindorfio hodie recepta, δημόθεν (coll. Hom. Od. τ'. 197. δημόθεν ἄλφιτα δῶκε καὶ αἴθοπα οἶνον ἀγείρας. ubi Eustathius ξενίζεσθαι δημοσίᾳ τοὺς ἀξίους). Aliud quid latere suspicatur Mein.

398. μαρναμένω B. τοῖς πολεμίοισιν A. B. R. S. V. Γ. Δ. Br. etc. τοῖσι πολεμίοις Ald.

400. ἐς bis A. B. R. S. V.

401. κύψας] κρύψας Reisk.

402. τὴν ὀργὴν vitiosum Reiskio videtur.

404. Uno versu καὶ — ἐπίνοιαν Kock. De hoc loco v. Herm. El. D. M. p. 377. Tentabam καὶ πόθεν ἥκουσ' | ἕνεκέν τε τίνος διανοίας. Vel καὶ πόθεν ἦλθον (εἰσὶν) | ποίαν τιν' ἔχοντ' ἐπίνοιαν. Cf. 127. ποίαν τιν' — πόλιν; Eq. 1324. ποίαν τιν' ἔχει σκευήν; Eur. Phoen. 411. πῶς δ' ἦλθες Argos; τίν' ἐπίνοιαν ἔσχεθες; Med. 761. ὧν τ' ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων (τάδ' ἔχων?). Vel — ποίαν τ' ἐπίνοιαν ἔχουσιν (vel ἔχοντες). Reponi quod maxima probabile videtur, sed quid reponi oporteat satis incertum est.

405. ἐπὶ τίνα τ' ἐπίνοιαν vulg. Kock. ποίαν τιν' ἔχοντ' ἐπίνοιαν Reisig. Conj. p. 261. Dind. τίνα τ' ἐπίνοιαν Mein. Versus interpolatus.

ἰὼ ἔποψ, σέ τοι καλῶ.
ΕΠ. καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων;
ΧΟ. τίνες ποθ' οἵδε καὶ πόθεν;
ΕΠ. ξένω σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.
ΧΟ. τύχη δὲ ποία κομί-
ζει ποτ' αὐτὼ πρὸς ὄρ-
νιθας ἐλθεῖν; ΕΠ. ἔρως
βίου διαίτης τέ σου
καὶ ξυνοικεῖν τέ σοι
καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν.
ΧΟ. τί φῄς;
λέγει δὲ δὴ τίνας λόγους;
ΕΠ. ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.
ΧΟ. δρᾷ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς,

409. *ξείνω* libri et vulgo. *ξένω* Dind., hanc formam etiam in tragicoru[m] versus librarios interdum intulisse admonens. Ita etiam Mein. Kock.

410—414. *τύχη — τὸ πᾶν*] Haec in duos hexametros describit Dind.

410. *τύχη δὲ ποία* vulg. Dind. Mein. Hold. *τύχης δὲ ποίας* Reisig. K[o.] Dind. Köchly. Deinde vereor ut sincerum sit *κομίζει*, pro quo verb[um] *πείθει* significans requiritur. An *πέπεικεν*?

411. *ὄρνιθας* codices. *ὄρνις* Ald.

412. *ἐλθεῖν; ΕΠ. ἔρως* vulg. Mein. *ἐλθεῖν ἔρως; ΕΠ.* Reisig. Ko. Di[nd.] Köchly.

413. *τε καὶ σοῦ* libri et vulg. Dind. Mein. *τέ σου καὶ* Reisk. Ko. [...] *σου, καὶ ξυνοικεῖν γέ σοι* conj. Mein. *τε καὶ σοὶ ξυνοικεῖν τε καὶ* [...] *ξυνεῖναι τὸ πᾶν* Bergk. *τε τοῦ* vel *τε σοῦ* [*τε καὶ τοῦ* vel *τε σοῦ καὶ*] Madvig. Verum videtur aut *τε σοῦ* (*τέ σου*) *καὶ*, aut *τε καὶ τοῦ* — Postulatur, ni fallor, pronomen *σου*.

414. *φῄς* vulg.

415. *λέγουσι* vulg. Mein. Ko. Malim *λέγει*, ut mox *δρᾷ*, *λέγει* e[t] Dicitur enim orator et actor praecipuus, Peisetaerus. Ita etiam Di[nd.] Neque male corrigeretur *λέγετον*. *δὲ δὴ τίνας* A. B. S. V. Med. 8. [...] *δὲ τίνας* R. *δὴ τίνας* Herm. Bergk. Ko. Dind. in Metris. *δή τινας* Her[m.] Mein. Sed cf. 112. 155. etc.

416. *ἄπιστα* vulg. Dind. Ko. *ἄπιστ'*, *ἄπιστα* Herm. Mein.

417. Dipodia una excidisse videtur: neque enim verisimile est trime[-] trum aut monometrum a poeta insertum fuisse. DIND. in Metr. V. Elms[l.] ad Med. 820. *ἐνθάδ'* B. in ras. *δρᾷ*] Notanda transitio a plura[li] numero ad singularem. Nisi, quod suspicor, pro *λέγουσι* reponendu[m] *λέγει*. Ita hodie Dind., *τί φῄς* (e. v. 415); *δρᾷ δὲ δή τι κέρ- | δος ἐνθάδ'* *ἄξιον μονῆς*, etc.

ὅτῳ πέποιθ' ἐμοὶ ξυνὼν
κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν ἢ
φίλον τιν' ὠφελεῖν ἔχειν;
ΕΠ. λέγει μέγαν τιν' ὄλβον οὔ-
τε λεκτὸν οὔτε πιστὸν, ὡς
εἶναι σὰ ταῦτα πάντα, καὶ
τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε καὶ
τὸ δεῦρο, προσβιβᾷ λέγων.
ΧΟ. πότερα μαινόμενος;
ΕΠ. ἄφατον ὡς φρόνιμος.
ΧΟ. ἔνι σοφόν τι φρενί;
ΕΠ. πυκνότατον κίναδος,
σόφισμα, κύρμα, τρῖμμα, παιπάλημ' ὅλον.

418. πέποιθέ μοι vulg. Dind. Mein. Malim cum Dobraeo (II. 261) πέποιθ', ἐμοὶ —. Et sic Kock. ξυνών] ξύνοικος ὢν τὸ πᾶν Mein., qui aliter haec distribuit.

419. κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἔχθρον ἢ φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν vulg. Quod pro ἢ κρατεῖν ἂν τὸν ἐχθρὸν, ἢ φίλοισιν — dictum accipit Elmsleius ad Med. 480. Sed displicet haec particulae ἢ collocatio. Vide igitur an reponendum sit μᾶλλον κρατεῖν ἂν ἐχθρὸν ἢ | φίλον τιν' ὠφελεῖν ἔχειν. Vel κρατεῖν ἂν ἐχθρὸν (vel ἐχθροὺς) μᾶλλον ἢ | φίλους ἂν etc. Vel ἂν ἢ κρατεῖν τιν' ἐχθρὸν ἢ | φίλον τιν' —. Correctionem feci quae maxime probabilis videtur. Recte jam procedent omnia. τὸν ἐχθρὸν S. Ald. Br. τῶν ἐχθρῶν A. B. R. V. Med. 8. 9.

420. φίλοισιν B. R. S. V. vulg. φίλους A. Legendum forsan φίλους ἂν ὠφελεῖν, aut φίλους ἐπωφελεῖν. ἔχων Med. 8.

424. σὰ ταῦτα γὰρ δὴ πάντα Ald. vulg. σὰ γὰρ ταῦτα πάντα A. B. R. S. V. Γ. Δ. Med. 8. 9. et schol. ad 348. σὰ γὰρ τὰ πάντα ταῦτα Mein. Dind. σὰ ταῦτα πάντα Dind. olim. ἔστιν σὰ ταῦτα πάντα conj. id. σὰ πάντα, καὶ Ko. Bergk. Legendum fortasse σὰ ταῦτά γ' ἄρδην (vel εἶναι) πάντα. Cf. Th. 274. ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς. Malim τὰ τῇδε καὶ τἀκεῖσε καὶ | τὰ δεῦρο. Cf. Th. 666. τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο. κεῖσε καὶ A. B. S. κεῖσέ τε V. a m. rec. Med. 8. κεῖσε (om. καὶ) R. V.

426. προσβιαβᾷ A.

428. Post hunc versum excidisse trimetrum, cui respondeat v. 431, suspicantur Mein. Ko. Itaque lacunam indicant.

429. σοφώτατον φρενί Med. 8. Metrum troch.-dact. (⏑ ⏑ ⏑, ⏑́ ⏑ ⏑ ⏓) statuit esse Dind. Quominus enim dochmiacum sit obstare ultimam longam in κίναδος v. 429. Qu. πυκνόν τι κίναδος.

431. κύρμα vulg. Dind. Ko. κῦρμα Mein. Fort. κρόταλον. V. Nub. 260.

ΧΟ. λέγειν λέγειν κέλευέ μοι.
κλύων γὰρ ὧν σύ μοι λέγεις
λόγων ἀνεπτέρωμαι.
ΕΠ. ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ μὲν πάλιν τὴν πανοπλίαν
ταύτην λαβόντε κρεμάσατον τὐχἀγαθῇ
ἐς τὸν ἰπνὸν εἴσω πλησίον τοὐπιστάτου,
σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἷστισιν λόγοις ξυνέλεξ' ἐγὼ
φράσον, δίδαξον. ΠΕ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,
ἢν μὴ διάθωνταί γ' οἵδε διαθήκην ἐμοὶ
ἥνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,
ὁ μαχαιροποιὸς, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ
μήτ' ὀρχίπεδ' ἕλκειν μήτ' ὀρύττειν — ΧΟ. οὔτι που
τόνδ'; οὐδαμῶς. ΠΕ. οὔκ, ἀλλὰ τὠφθαλμὼ λέγω.

Nisi potius delenda sunt ista, *κύρμα, τρῖμμα.* *τρίμμα* vulg. *τρῖμμ[a]* Dind. Mein. Ko.

432. *λέγειν λέγειν κέλευέ μοι* R. Dind. *λέγειν κέλευέ μοι λέγειν* A. B. S. V. vulg.

435. Prius *σὺ* om. A. supr. in B. *μὲν* add. R. S. V. *Γ.* Pors. Dind. Reisig. Conj. p. 114. om. B. vulg. *μὲν πανοπλίαν* A. *αὖ* Br. *νῦν* conj. Thomas Comm. p. 49. Vix placet ita locata particula *μέν*. Scripserat forsan *αὖ* (quod post *-αν* facile excidere potuisset) aut *νῦν*. Sed ne hoc quidem satisfacit. Non male legeretur — *τὴν πανοπλίαν πάνυ ταχὺ*, vel — *τήνδε πανοπλίαν πάλιν* | *ταχέως λαβόντε* etc. Sed praestat, opinor, *ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ μὲν πάλιν τὴν πανοπλίαν.* Cui respondet *σὺ δὲ* — v. 487.

436. *τὐχἀγαθῇ* S. Dind. *τύχ' αγαθῇ* R. *τύχ' ἀγαθῇ* Med. 9. Havn. *τύχἠγαθῇ* V. Ald. *τύχἠγαθὴ* B. *τύχῃ ἀγαθῇ* A. et Suidae codices in *ἐπιστάτης*, ut videtur. *τυχὴ ἀγαθὴ* Med. 8. Cf. ad 675. Th. 283. Eccl. 131.

437. *εἰς* A. B. R. S. V. *ἐς* Dind. etc.

438. *ἐφ' οἷσπερ τοῖς* vulg. *ἐφ' οἷσπέρ τοι* Reisk. *ἐφ' οἷσπερ καὶ* Dobr. *ἐφ' οἷσι τοῖς* Bamberg de codd. R. et V. p. 3. Corrigendum suspicor *ἐφ' οἷστισιν.* Cf. Nub. 936 et ad Pac. 676. Soph. Ant. 404. Vulgata soloeca est. *οἷσπερ* B. R. V. *οἷς περὶ* A. *συνέλεξ'* vulg. Mein. Ko. *ξυνέλεξ'* Dind.

439. *οὐ* vulg. Praestat, ni fallor, *οὐκ*. Cf. ad Ach. 421.

442. *μήτε δάκνειν*] *μὴ δάκνειν* [et mox *μηδ' — μηδ'*?] Reisig. in Diar. Jen. a. 1817. Sed nihil opus. Excusatur anapaesti incisio quia vocabula ista duo, ut sensu, sic pronuntiatione conjuncta efferuntur. Cf. Nub. 1221. infra 1024. et ad Lys. 768. Ran. 652. 658. Nub. 62.

443. *ΧΟ.* vulg. R.? V.? Spatium in B. cont. A. *οὔ τί που* vulg.

444. *ἕλκειν*] An *ἕλκουν*? Cf. Nub. 713. *καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν* (*ἐξέλκουσιν* Reisk.). *τὸν* — vulg. Bergk. *τόνδ'* Valck. ad Herod. III. 46. Ko. Mein. Dind. Recte forsan habet vulgata. *ΠΕ.*] Spatium in B. cont. A.

ΧΟ. διατίθεμαι 'γώ. ΠΕ. κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.
ΧΟ. ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις, πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς
καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. ΠΕ. ἔσται ταυταγί.
ΧΟ. εἰ δὲ παραβαίην, ἑνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.
ΠΕ. ἀκούετε λεῴ· τοὺς ὁπλίτας νυνμενὶ
ἀνελομένους θὤπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε
σκοπεῖν θ' ὅ τι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.
ΧΟ. δολερὸν μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον στροφή.
πέφυκεν ἅνθρωπος, σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.
τάχα γὰρ τύχοις ἂν
χρηστὸν ἐξευρὼν τι ὅ μοι παρορᾶτ', ἢ
δύναμίν τινα μείζω
παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς ἀξυνέτου,
σὺ δὲ τοῦθ' ηὗρες. λέγ' ἐς κοινόν·

444b. διατίθεμ' ἐγὼ A. R. S. V. διατίθεμ' ἔγωγε B. Havn. vulg. διατίθεμαι 'γὼ Pors. Herm. Dind. etc. διατίθεμαι γοῦν Reisig. Conj. p. 69. κἀπομοσον (i. e. καὶ ἐπόμοσον) A. Fortasse recte: sed cf. Ran. 305. νῦν. B. R.? V.? Ald. νυν S. Br.

445. τούτοις (οι in ras.) B. Qu. ὄμνυμ' ἐπί γε τῷ (vel τῷ γε) πᾶσι —.

448. κῆρυξ praef. A. B. R.? V.? Urb. ΠΕ. Dind. Mein. ΕΠ. Ko. Praeconis munere fungitur Peisetaerus. ἄκουε πελεὼ (sic) A. νυνμενὶ B. V. Br. νῦν μὲν A. S. νῦν μενὶ R. vulg. νυνμενὶ citant Greg. Cor. p. 56. Suid. h. v. et, apud quem simile νυνγαρὶ memoratur, Eust. ad Il. ά. p. 54, 3. Cf. ad Eq. 1357.

449. θ' ὅπλ' A. B. S. et, opinor, R. V. vulg. θὤπλ' Br. θῶπλ' Bekk. Cf. ad Lys. 277.

450. σκοπεῖν δ' vulg. Correxi σκοπεῖν θ'.

452. Qu. ἄνθρωπος.

454. χρηστὸν B. R. S. V. χρηστὰ A. ἐξειπὼν vulg. Dind. ἐξευρὼν Kiehl. (Mnem. II. 103.) Mehler. Ko. Hold. prob. Mein. Idem mihi jamdudum in mentem venerat. ὅ τι vulg. Malim τι ὅ. Displicet enim χρηστὸν ita absolute positum. μοι B. R. S. V. μὴ A. παρορᾷς vulg. Dind. παρορᾶτ' (i. e. παρορᾶται, negligitur) Bentl. Ko. Mein. προορᾷς conj. Bergk. Mihi etiam in mentem venerat παρορᾶτ', sed defendi fortasse potest vulgata. Vide comm.

456. φρενός] Scholiasta, ἔν τισι δὲ οὐ κεῖται τὸ φρενός. Temere delevit grammaticus aliquis, qui non animadverterat in antistropho κατὰ excidisse. ἀξυνέτου e proximo versu in hunc transtuli pariterque in antistropho. Metrum idem quod Acharn. 285. DIND.

457. σὺ δὲ B. R. S. V. Med. 9. σὺ δ' ὃ A. σὺ (om. δὲ) Med. 8. τοῦθ' ὁρᾷς. λέγ' libri et vulg. τοῦτ', ὦ τᾶν, λέγ' Bentl. τοῦθ' οὑρᾷς (ὃ ὁρᾷς?)

ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι
ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.
ἀλλ' ἐφ' ὅτῳπερ πράγματι ἥκεις τὴν σὴν γνώμην ἀναπείσας
λέγε θαρρήσας, ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότεροι παραβῶμεν.
ΠΕ. καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι,
ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει. φέρε, παῖ, στέφανον· καταχεῖσθαι

λέγ' Mein. Ko. Hold. τοῦθ' ὃ φέρεις (coll. 540) λέγ' conj. Kock. (Probabilis correctio, non tamen certa. Requiri enim videtur ἐξηῦρες potius quam simplex ηὗρες.) τοῦθ' ὃ δρᾷς (vel ὅ γ' ὁρᾷς) λέγ' Bergk. τοῦθ' ηὗρες. λέγ' conj. Lud. Dind. Qu. σὺ δέ γ' ἐξηῦρες. Huic versui respondet v. ant. 545. ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σωτήρ. εἷς libri et vulg. ἐς Dind. etc.

459. τοῦτο κοινὸν ἔσται libri et vulg. τοῦτο κοινῇ 'σται vel τοῦτ' ἔσται κοινὸν conj. Dind. τοῦτο κοινοῦται conj. Thomas Comm. p. 50. ταῦτα κοίν' ἔσται conj. Bergk. ed. II. τοῦτο κοινὸν ἔστω Köchly. Qu. τοῦτο κοινῶσαι. Respondent verba in v. ant. v. 547. τά τε νοττία κἀμαυτὸν οἰκήσω. Sed tamen vide adnot.

460. ὅτῳπερ A. B. R. S. V. Br. ὅτῳπερ ἂν Ald. ἂν minio subductum in B. ἥκεις (ἥκοις C. ἂν ἥκοις B.) τὴν σὴν πράγματι A. B. C. R. S. V. Med. 8. 9. Ald. πράγματι τὴν σὴν ἥκεις Dawes. Br. Dind. Ko. Mein. πράγματί γ' ἥκεις τὴν σὴν conj. Bentl. πράγματι ἥκεις τὴν σὴν Bergk. Quod praeferendum videtur. Ingeniose conjicit Brunckius ἀλλ' ἐφ' ὅτῳπερ τὴν ἡμετέρην ἥκεις γνώμην ἀναπείσων. Sed v. 627. ἀναπείσας] ἀναδεύσας conj. Bergk.

461. πρότερον libri et vulg. πρότεροι Herm. Ko. Mein. Dind. Hold. Cf. 569. Vesp. 1017. ἀδικεῖσθαι γάρ φησιν πρότερος. Nub. 940.

462. εἷς μοι libri et vulg. εὖ μοι Bergk. ἡμῖν Halbertsma. Vulgatam tuetur Mein. ex Lys. 1135. εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται. Qu. εὖ μοι vel ἤδη. Vulgatam suspectam habet etiam Kock.

463. οὐ κωλύει A. B. S. V. vulg. κωλύει (om. οὐ) R. κωλύει οὐδὲν Seidler. Sic Eq. 723. οὐδὲν κωλύει. 972. Herod. VII. 149. Plat. etc. σύ μ' ἐκώλυες malit Bergk. ed. II. τίς κωλύει; conj. idem. Et ipse corrigendum suspicor σύ μ' ἐκώλυες. Facile σὺ in οὐ abiri potuisset. Vel οὐ μελλήσω. "Sic fortasse intelligendum apud Stephanum Byz. in Βοίβη, εἰ δὲ καὶ Βοιβαῖος οὐ κωλύει." (Dind.) καταχεῖσθε B. R. S. V. Γ. Δ. Ald. καταχεῖσθαι A. (ni fallor) Urb. Kust. Br. Dind. etc. κατάκεισθε Bentl. Quod verum videtur. Cf. Vesp. 1236. Non tamen displicet infinitivus κατακεῖσθαι, i. e. accumbere jube, ut τὰς τραπέζας ἐσφέρειν legitur Vesp. 1216. Possis

κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. ΕΥ. δειπνήσειν μέλλομεν, ἢ τί;
ΠΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τρίπαλαι μέγα καὶ λαρινὸν ἔπος τι,
ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχήν· οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ,
οἵτινες ὄντες πρότερον βασιλῆς — ΧΟ. ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος ἡμεῖς;
ΠΕ. πάντων ὁπόσ' ἔστιν, ἐμοῦ πρῶτον, τουδί, καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ· —
ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε
καὶ γῆς. ΧΟ. καὶ γῆς; ΠΕ. νὴ τὸν Ἀπόλλω.
ΧΟ. τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐπεπύσμην.
ΠΕ. ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοὐ πολυπράγμων οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας,
ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι,

etiam κατάκειμαι. Si verum esset καταχεῖσθαι, conferre liceret Vesp. 713. οἴμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται; Ipse tentabam φέρε, παῖ, στέφανον περιθέσθαι. Cf. Eccl. 131. περίθου δὴ τὸν στέφανον.

464. χερὸς C. ὕδωρ φερέτω A. S. vulg. ὕδωρ. φερέτω B. Recte habet vulgata: cf. Fr. 427. ΧΟ. praef. B. ΕΠ. C. Bentl. om. A. ΕΥ. R.? V.? S. (qu.) Br. Dind. Bergk. Mein. Ko. Recte, ut videtur.

465. τι πάλαι libri et vulg. Dind. τὸ πάλαι Elmsl. n. ms. τρίπαλαι Cobet. Mein. Ko. Hold. Quod et ipse conjeceram, ut etiam πρόπαλαι. Τρίπαλαι legitur Eq. 1153. πρόπαλαι Eq. 1155. Displicet certe bis repetitum τι.

466. οὕτως] ὄντως alicubi propositum memini videre.

467. βασιλῆς Ald. et (ut vid.) R. V. βασιλεῖς A. B. S. Havn. τίνος; ἡμεῖς vulg. Dind. Ko. τίνος ἡμεῖς; Mein. Hold. ΠΕ.] ΕΠ. Bergk.

468. Post αὐτοῦ comma recte addidit Dind. Hanc enim seriem orationis esse, οἵτινες ὄντες βασιλῆς — ἀρχαιότεροι — ἐγένεσθε.

469. ἀρχαιότεροί τε A. non B. R. S. V. Qu. ἀρχαιότεροι δὲ (vel γε) Κρόνου πολλῷ etc. Vel ἀρχαιότεροι γὰρ Κρόνου αὐτοῦ etc. Vel ἀρχαιότεροι δ' (vel γ') ἐγένεσθε Κρόνου καὶ Τιτάνων πρότεροί τε. Et post v. 468 excidisse nonnulla suspicari licet.

470. ΧΟ.] ΕΠ. bis Bergk., "ut jam per totam hanc scenam Epops avium partes suscipiat et tueatur." ΧΟ. τουτὶ —] ΕΠ. in V. τουτὶ B. R. S. V. ταυτὶ A. (?)

471. κοὺ A. R. S. V. καὶ (supr. κοὺ) B.

472. πρώτην om. S.

προτέραν τῆς γῆς, κἄπειτα νόσῳ τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀποθνήσκειν·
γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον· τὴν δ' ἀποροῦσαν
ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι.
ΕΥ. *ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεὼς Κεφαλῆσιν.*
ΠΕ. *οὔκουν δῆτ', εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο,*
ὡς πρεσβιτάτων ὄντων αὐτῶν ὀρθῶς ἔσθ' ἡ βασιλεία;
ΕΥ. *νὴ τὸν Ἀπόλλω πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν σε τὸ λοιπόν.*
οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυκολάπτῃ.
ΠΕ. *ὡς δ' οὐχὶ θεοὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ νῦν ἦρχον τὸ παλαιόν,*

473. *ἀποθνήσκειν* vulgo. Sed postulatur, ni fallor, aoristus. Qu. *ἀπολέσθαι*, vel *ἀποπνεῦσαι*.

475. *αὐτῆς* A. B. Ald. *αὑτῆς* (qu.) R. S. V. Br. etc.

476. *ΕΠ.* B. *ΧΟ.* A. Ald. *ΕΥ.* Bentl. Br. Dind. Mein. Ko. De R. S. V. non constat. *κεφαλῆσιν* B. *κεφαλῇσιν* V. *κεφαλῇσι* R. *κεφαλῆσι* A.

477. *ΕΠ.* vulg. Nulla persona in A. B. De R. S. V. non constat. *ΠΕ.* Bentl. Tyrwh. Bergk. Dind. Mein. Ko. "Vulgatam aliquis fortasse ita defendat ut deinde v. 479. Pisthetaero, 480 Epopi tribuat." (Bergk.) *οὐκοῦν* A. B. et (qu.) R. S. V. vulg. *οὔκουν* Dind. etc.

478. *πρεσβιτάτων*] Fort. *πρεσβυτέρων*. *αὐτῶν ὄντων* vulg. *αὐτῶν* om. A. Malim *ὄντων αὐτῶν*. Idem nunc suadet Herwerden Ex. Crit. p. XI.

479. *ΕΥ.* vulg. Dind. Mein. Ko. *ΠΕ.* (*πεισθ.* R. V.) A. B. R. V. *ῥύγχος*] *ῥάμφος* Mein. Cf. ad 348. Exspectavissem articulum ante *ῥύγχος*. Ergo vide an legendum sit *πάνυ νυν βόσκειν χρὴ τὸ ῥύγχος σε τὸ λοιπόν*. *σε τὸ λοιπόν*] Qu. *τό γε λοιπόν*.

480. *ΕΠ.* A. R. S. V. Ald. Bergk. Cont. B. Euelpidi continuant Bentl. Br. Dind. Ko. Mein. *οὐκ* libri et Ald. Dind. *ὡς* Hamaker. Mein. Ko. Hold. *ὡς οὐ ταχέως ἀποδώσει Ζεὺς* Br. Possis etiam sic, *ὡς οὐκ ἀποδώσει Ζεὺς ταχέως*.

481. *ὡς δ'* A. B. S. V. vulg. *ἦρχον τῶν ἀνθρώπων* vulg. Med. 8. 9. *ὡς* R. Dind. Mein. Ko. Male. Cf. 488. 499. 504. 508. *θεοὶ τοίνυν ἦρχον τῶν ἀνθρώπων* vulg. Corrigendum *θεοί γ' οἱ νῦν* (dii qui nunc sunt) *ἦρχον τῶν ἀνθρώπων*, vel potius *θεοὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ νῦν ἦρχον*. Cf. 514.

ἀλλ' ὄρνιθες, κἀβασίλευον, πόλλ' ἐστὶ τεκμήρια τούτων.
αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρυόν' ὡς ἐτυράννει
ἦρχέ τε Περσῶν πρῶτος πάντων, Δαρείου καὶ Μεγαβάζου,
ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης.
ΕΥ. *διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει*
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν τῶν ὀρνίθων μόνος ὀρθήν.
ΠΕ. *οὕτω δ' ἴσχυέ τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς ὥστ' ἔτι καὶ νῦν*
ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν νόμον ὄρθριον ᾄσῃ,

ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων. Nub. 987. *τοὺς νῦν.* *τῶν ἀνθρώπων ἦρχον* A. B. R. V. Ald. *ἦρχον τῶν ἀνθρώπων* S. Bentl. Reisig. Conj. p. 151. Dind. Bergk. Mein. Ko.

482. *ὄρνιθες*] Fort. *ὤρνιθες.*

484. *πρῶτον* libri et vulg. *πρότερον* Dind. olim. Lenting. *πρότερος* Haupt. Ko. Dind. *πρῶτος* conj. Bergk. *πάντων πρότερος* Hirschig. Mein. Superlativo si uti voluisset poeta, *πρῶτος* potius dicturum fuisse censet Dind. Ipsum illud *πρῶτος* reponendum videtur. Cf. 703. *πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων.* 472. *πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι.* Herod. II. 2. *ἐνόμιζον ἑωυτοὺς πρώτους γενέσθαι πάντων ἀνθρώπων.* Xen. Mem. II. 1. 10. *πρῶτον μὲν τοίνυν τῶν ἐθνῶν ὧν ἡμεῖς ἴσμεν ἐν μὲν τῇ Ἀσίᾳ Πέρσαι μὲν ἄρχουσιν —.* *Μεγαβάζου* R. S. V. Med. 8. Havn. Dind. olim. Mein. *Μεγαβύζου* A. B. Med. 9. vulg. *Δαρείων καὶ Μεγαβάζων* Haupt. Ko. Dind. prob. Mein. "Vide quae ad Herodotum Wesselingius, ad Thucydidem Dukerus, Dorvillius ad Charitonem annotarunt." (Dind.) Herod. III. 70. *Μεγάβυζον* (sic plerique libri. *Μεγάβαζον* unus).

486. *ΕΠ.* B. Ald. Linea in A. *ΕΥ.* Bentl. Tyrwh. Br. De R. S. V. non constat. *βασιλεὺς* B. S. V. *ὁ βασιλεὺς* A. R. *διαβόσκει* S.

488. *ἴσχυσε* libri et vulg. Bekk. Bergk. *ἴσχυε* Elmsl. ad Ach. 207. Dind. Ko. Mein. Cf. Ach. 207. *μηνύετε* (*μηνύσατε* unus R.).

489. *ὑπὸ* libri et vulg. *ἀπὸ* Hamaker. Dind. Mein. Ko. Ipse tentabam *διὰ τὴν ῥώμην τὴν τότ' ἐκείνην.* Cf. 706. *διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν* etc. *μόνον* libri et vulg. *νόμον* Pors. Dind. Ko. Mein. Recte proculdubio. Idem ipse conjeceram. Cf. Eccl. 741. *διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.* *ὄρθριον* C. S. V. Ald. *ὄρθιον* A. R. et (supr. ρ) B.

ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς, σκυλοδέψαι,
σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφιταμοιβοί, τορνευτολυρασπιδοπηγοί,
εἶτα βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. ΕΥ. ἐμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα·
χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων διὰ τοῦτον.
ἐς δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς ὑπέπινον ἐν ἄστει,
κἄρτι καθηῦδον· καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους οὗτος ἄρ' ᾖσε,

490. *ἀναπηδῶσιν* B. S. V. *ἀναπηδῶσι* A. R. *χαλκῆς* A. R. S. V. *χαλκεῖς* (supr. *ῆ*) B. *κεραμῆς* A. R. S. V. *κεραμεῖς* (supr. *ῆ*) B. *σκυτοδέψαι* B. S. Ald. *σκυτοδεψοι* (sic) R. *σκυτοδεψοὶ* B. V. *σκυτόδεψοι* (s. *αι*) Γ. *σκυλοδέψαι* Bentl. Kust. Br. etc. Cf. Eccl. 420. *ἐς τῶν σκυλοδεψῶν* (ita libri). Pl. 514. *σκυλοδεψεῖν* (*σκυτ.* vulg.). Theocr. 25, 142. *σκύλος* (*σκῦτος* libri) *αὖον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος*. Dem. p. 781. *τὸν σκυλόδεψον* (*σκυλοδεψὸν* unus codex). Nimirum prior syllaba in *σκύλον* corripitur, in *σκῦτος* producitur. Cf. Eq. 44. *βυρσοδέψην*.

491. *σκυτῆς, βαλανῆς* A. B. R. V. *σκυτεῖς, βαλανεῖς* S. *τορνευτολυρασπιδοπηγοὶ* S. schol. Suid. h. v. Bentl. Pors. Bekk. Dind. etc. *τορνευτασπιδολυροπηγοὶ* A. B. S. V. Ald. Br.

492. *οἱ δὲ* vulg. Malim *εἶτα*. Nisi quidem pro *ὑποδησάμενοι* reponendum *ἀποδύσοντες*. *ὑποδησάμενοι*] *ἀποδύσοντες* Kock. (v. Exerc. Crit. p. 10 sq.) prob. Mein., qui tamen potius aliquid, de grassatoribus nocturnis dictum, inter v. 491 et 492 excidisse suspicatur. Quae conjectura parum probabilis videtur. *τοῦτό γ' ἐρώτα* A. B. S. V. *τοῦτ' ἐρώτα* R. Legendum fortasse suspicabar *τοῦτ' ἀνερώτα*. Cf. Pl. 499. *μηδὲν ταύτην γ' ἀνερώτα*. Sed nil innovandum. Cf. Ran. 1012.

494. *ἐς* A. B. S. et (ut vid.) R. V. *ἐς δεκάτην γάρ*] *ἐς γὰρ δεκάτην* malit Elmsl. in Ed. Rev. a. 1811. Cf. ad Aesch. Prom. 1067. *τοὺς προδότας γὰρ* (*τοὺς γὰρ προδότας* Both. Blomf.).

495. *κἄρτι καθεῦδον*] *κἀρτ'* (*κἄρτ'*?) *ἐκάθευδον* Bentl. *καί τι καθηῦδον* conj. Mein. *καὶ προκαθεῦδον* Dobr. Ko. Quod confirmari videatur ab schol: *ἀντὶ τοῦ ἀρχὴν εἶχον τοῦ ὕπνου*. Ipse tentabam *καί τι καθηῦδον*, and was taking a nap, vel *κᾆτα καθηῦδον*. *καθεῦδον* libri et vulg. Ko. *'κάθευδον* Ald. *καθῆυδον* Buttm. Irreg. Verbs p. 108. Dind. Mein. Cf. Plat. Conv. 219 D. *καθηῦδον* 217 D. *καθηῦδεν* 220 D. *καθηῦδον* 203 B. *ηὗδεν*. Recte, opinor. Cf. Th. 479. *δειπνεῖν* B. R. S. V. Havn. *δὲ πίνειν* A. *δὲ πιεῖν* Γ. Urb. *ἄρ'* B. R. S. V. *ἂν* A. *ᾖσε* A. B. S. Br. Dind. *ᾖσεν* R. (?) V. (?) Ald. Bekk.

κἀγὼ νομίσας ὄρθρον ἐχώρουν Ἁλιμουντάδε, κἄρτι προκύπτω
ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον·
κἀγὼ πίπτω μέλλω τε βοᾶν, ὁ δ' ἀπέβλισε θοἰμάτιόν μου.
ΠΕ. *ἰκτῖνος δ' αὖ τῶν Ἑλλήνων ἦρχέν ποτε κἀβασίλευε.*
ΕΠ. *τῶν Ἑλλήνων;* ΠΕ. *καὶ κατέδειξέν γ' οὗτος πρῶτος βασιλεύων*
προκαλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις. ΕΥ. *νὴ τὸν Διόνυσον ἐγὼ γοῦν*
ἐκαλινδούμην ἰκτῖνον ἰδών, κᾆθ' ὕπτιος ὢν ἀναχάσκων

496. *ὄρθρον*] Exspectavissem potius *ὄρθρον εἶναι.* Vide igitur an reponendum sit *καὶ νομίσας εἶν' ὄρθρον* etc. *Ἀλιμοῦντάδε* A. B. S. Dind. olim. *Ἀλιμοῦνταδε* Ald. *Ἀλιμουντάδε* Br. Bekk. Mein. *ἀλιμούνταδε* Med. 9. *Ἁλιμοῦντάδε* Ko. *Ἁλιμουντάδε* Dind. De R. V. non constat. *κἄρτι* A. B. C. R. S. V. *κἄτι* Ald. *κᾆτα* Bentl. Cf. 495. *προκύπτω* B. R. S. V. *προκόπτω* A.

497. *τὸ* A. B. V. *τὸν* R. S. *Γ.* Med. 8. 9.

498. *μέλλω τε* B. R. S. V. *μέλλων τε* A. *μέλλω δὲ* C. *θοιμάτιον* A. Med. 8. 9. *θ' οἰμάτιον* B.

499. *ἰκτῖνος* S. Dind. Mein. *ἴκτῖνος* (sic) A. *ἴκτινος* B. Ald. vulg. et (ut vid.) R. V. Verum accentum esse *ἰκτῖνος* docet Herodianus. *δ' οὖν* B R. S. V. Urb. Mein. Dind. *οὖν* A. Ald. *δ' αὖ* Hamaker. Ko. Idem ipse conjeceram, ut et *οὐ —;* Cf. 504. *Αἰγύπτου δ' αὖ —.* *ἦρχεν* R. S. V. Br. *ἦρχε* A. B. Ald. *τότε* vulg. *τότε γε* B. Dedi *ποτε.* *κἀβασίλευεν* A. B. Ald. et (ut vid.) R. V. *κἀβασίλευε* S. (qu.) Br. Dind.

500. *ΕΠ.*] *ΧΟ.* Mein. *κατέδειξεν* B. R. S. V. *κατέδειξε* A. *γ' οὗτος πρῶτος* B. Ald. Dind. *οὗτος πρῶτος* R. S. V. *Γ.* *πρῶτος οὗτος* A. *πρῶτός γ' οὗτος* Br. Bekk.

501. *προκυλινδεῖσθαι* libri et vulg. *προκαλινδεῖσθαι* Cobet. Ko. Mein. Dind. Cf. Isocr. p. 73 C. *προκαλινδούμενοι* (sic Bekk. ex G. *προκυλινδούμενοι* vulg.) Hom. Il. XIV. 18. *προκυλίνδεται οὐδετέρωσε* (*πέλαγος*).
ἐγώ γ' οὖν A. B. *ἐγὼ γ' οὖν* Ald. *ἔγωγ' οὖν* Br. *ἐγὼ γοῦν* (ut vid.) R. S. V. Dind. etc. Delenda virgula post *Διόνυσον* vulgo posita.

502. *ἐκυλινδούμην* B. V. *ἐκυλινδόμην* A. R. S. Med. 8. 9. *ἐκαλινδούμην* Cobet. Ko. Mein. Dind. *Προκυλίνδομαι* et *προκαλινδοῦμαι* ita differre judicat Cobetus ut hoc adulantis sit et adorantis, illud supplicantis. Dem. de F. L. p. 450, 3. *οὗτος δ' ἐκείνῳ προὐκαλινδεῖτο* (ita Cobet. *προὐκυλ.*

ὀβολὸν κατεβρόχθισα, κᾆτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον.

ΠΕ. Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασιλεὺς ἦν·
χὠπόθ' ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ, τότ' ἂν οἱ Φοίνικες ἅπαντες
τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.

ΕΥ. τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς, κόκκυ, ψωλοί, πεδίονδε.

ΠΕ. ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχὴν ὥστ', εἴ τις καὶ βασιλεύοι
ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμνων ἢ Μενέλαος,
ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις μετέχων ὅ τι δωροδοκοίη.

ΕΥ. τουτὶ τοίνυν οὐκ ᾔδη 'γώ· καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε θαῦμα,

vulg.). Isocr. p. 98. μολύνεσθαι καὶ λοιδορεῖσθαι τοῖς ἐπὶ τοῦ βήματο[ς] καλινδουμένοις (sic vulg. κυλ. G. vulg.). V. Cobet. N. L. p. 639. et c[f.] ad Ran. 536. ἴκτινον et hic libri et vulg. ἰκτῖνον Dind. etc. ὢν ἀνα-χάσκων B. R. S. V. vulg. ὢν (ὡς?) ἀναχάσκων A. ὡς ἀναχάσκω Ko. [ὢν] ἀνέχασκον Both. Utraque correctio satis probabilis. Si vera est vulgat[a] de duobus aut pluribus conjunctis participiis v. ad Ran. 1097.

503. θύλακον A. R. V. θύλακόν γ' B. ἀφεῖλον Havn.

505. χὠπόθ' B. χ' ὠπόθ' A. τότ' αὖ B. Δ. τότ' R. V. τόθ' A. S[.] Ald. τότε γ' Bentl. Br. τότ' ἂν Pors. ad Phoen. 512. Elmsl. n. ms. K[o.] Bergk. Mein. Dind. Cobet. Recte. Cf. ad 520. et Nub. 977. ἠλείψατο δ['] ἂν τοὐμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν τότ' ἄν, ὥστε etc.

507. ΕΠ. Havn. Ald. ΕΥ. Bentl. Tyrwh. Br. et sic, ni fallor, A. B[.] R. S. V. τοῦπος B. τοὖπος A.

508. δ' A. B. R. S. V. Med. 8. θ' Med. 9. καὶ βασιλεύοι] Vide an reponendum sit κἀβασίλευεν.

509. πόλεσιν B. S. V. πόλεσι A. R.

511. τουτὶ τοίνυν A. B. C. R. S. V. Δ. τουτὶ τοίνυν γ' Ald. τουτὶ νῦν Med. 8. Vix placet hic τοίνυν. Qu. τουτί τοι μὰ Δί' οὐκ ᾔδη 'γώ. Vel τουτί τοι πρόσθ' —. Vel potius τοῦτό γέ τοι μὰ Δί' οὐκ ᾔδη 'γώ. Cf. 470. τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐπεπύσμην. ᾔδη 'γὼ A. B. S. V. Urb. Kust. οἶδ' ἐγὼ C. ᾔδειν 'γὼ Med. 8. Ald. ᾔδη δ' ἐγὼ Med. 9. εἶδ' (sup. η) ἐγὼ R. Quod ad ᾔδη, cf. ad Vesp 800. Eccl. 650. καὶ δῆτα A. B. S. V. καὶ δὴ B. ἐλάμβανε B. R. S. V. ἐλάνθανε A.

ὁπότ' ἐξέλθοι Πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς·
ὁ δ' ἄρ' εἱστήκει τὸν Λυσικράτη τηρῶν ὅ τι δωροδοκοίη.

ΠΕ. *ὃ δὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ἁπάντων, ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων*
ἀετὸν ὄρνιν ἕστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βασιλεὺς ὤν,
ἡ δ' αὖ θυγάτηρ γλαῦχ', ὁ δ' Ἀπόλλων ὥσπερ θεράπων ἱέρακα.

ΕΥ. *νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ ταῦτα λέγεις. τίνος εἵνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν;*

512. *ἄρ'*] *ἂν* Bergl. Reisk. Sed cf. 495. etc.

513. *εἱστήκει* R. *ἑστήκει* A. B. C. S. V. *Γ. Δ. ὁδ' ἀνεστήκει* Ald. *λυσικράτη* A. B. V. vulg. Dind. Mein. Ko. *λυσικράτην* R. Bergk. *λυσοκράτη* A.

514—515. ante 511 sunt in A.

514. *γ'* add. B. *Δ.* Br. om. A. R. S. V. Med. 8. 9. Ald. Cf. Vesp. 605. *ὃ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶν πάντων.* *ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων*] *Ζεὺς γὰρ ὁ νυνὶ βασιλεύων* malit Dobraeus, si omitti queat articulus. *ὁ Ζεὺς ὅ γε νῦν βασιλεύων* Blomf. in Gloss. ad Agam. Fortasse recte.

515. *αἰετὸν* libri et vulg. *ἀετὸν* Dind. etc. *ἕστηκεν ὄρνιν* A. R. S. *ἕστηκ' ὄρνιν* B. V. Havn. Ald. *ὄρνιν ἕστηκεν* Tyrwh. Br. etc. *ἕστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀετὸν ὄρνιν* Blomf. l. l. Qua correctione non opus, ultima enim in *ὄρνιν* producitur. *τῆς κεφαλῆς*] *τῆς χειρὸς* conj. Bentl. *ἐπὶ τῆς σκυτάλης* (pro *τοῦ σκήπτρου*) proponit Kock: non enim in capite Jovis, sed in sceptro, sedere fingi aquilam, coll. Paus. V. 11. 1. *ὁ δὲ ὄρνις ὁ ἐπὶ τῷ σκήπτρῳ καθήμενός ἐστιν ὁ ἀετός.* Pind. Pyth. I. 10. *εὕδει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετός.* Soph. ap. schol. *ὁ σκηπτοβάμων αἰετὸς κύων Διός.* "Non sine causa miratur Kockius insidentem Jovis capiti aquilam locumque gravi vitio laborare suspicatur." (Mein.) Scripserat, opinor, comicus *τοῦ σκήπτρου.* Inauditum enim est in capite Jovis sedere aquilam.

516. post 513 est in A. *ὥσπερ θεράπων* vulg. Qu. *ὥσπερ θεράπονθ'* (quasi famulum). V. Aelian. H. A. I. 47. ubi *θεράπων* et *ἀκόλουθος* Apollinis dicitur corvus. Erat quidem Apollo Jovis minister, Aesch. Eum. 19. *Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.* Sed longe melius hic convenit accusativus. Idem suadere nunc video Meinekium. Scholiastae explicatio est, *ἐπεὶ μικρότερος τοῦ ἀετοῦ ὁ ἱέραξ.* Sed hoc sensu parum convenire *ὥσπερ* pro *ἅτε* aut simili aliquo vere monuit Meinekius. Olim ipse tentaveram *ὥς γ' ὢν θεράπων*, vel *αὖ θεράπων ὤν.*

517. *ΕΥ.*] *ΧΟ.* Mein. Ko. *ΕΠ.* Dind. Qu. *τίνος οὖν ταῦτ' εἵνεκ' ἔχουσιν* (vel *ἄρ' εἶχον*); Vel *τοῦ δ' εἵνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν;* Vel *τίνος εἵνεκα δ' αὔτ' ἄρ' ἔχουσιν;* Vel denique *τίνος οὖν ἕνεκ' αὔτ' ἄρ' ἔχουσιν;*

ΠΕ. ἵν', ὅταν θύων τις ἔπειτ' αὐτοῖς ἐς τὴν χεῖρ', ὡς νόμος ἐστὶ,
τὰ σπλάγχνα διδῷ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα λάβωσιν.
ὤμνυ δ' οὐδεὶς τότ' ἂν ἀνθρώπων θεὸν, ἀλλ' ὄρνιθ' ἂν ἅπαντες.
Λάμπων δ' ὄμνυσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τι·
οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἁγίους τ' ἐνόμιζον,
νῦν δ' ἀνδράποδ', ἠλιθίους, Μανᾶς.
ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους
βάλλουσ' ὑμᾶς, κἀν τοῖσιν ἀγροῖς

οὕνεκα B. R. S. V. Bentl. Kust. Pors. vulg. οὖν ἕνεκα A. Havn. Ald. Legendum aut εἵνεκα aut ἕνεκα. ταῦτ' A. B. S. V. vulg. τοῦτ' R. Qu. τούσδ'. ἔχουσιν B. et (qu.) R. S. V. ἔχουσι A.

518. εἰς A. B. R. S. V. χεῖρα A. ἐστὶ A. R. S. V. ἐστὶν B.

519. διδοῖ A. B. R. S. Ald. διδῷ V. (?) Br. αὐτοί] αὐτοῦ Bergk. Ko. οὗτοι Kennedy. Sed praecessit neutrum ταῦτ'. πρότεροι om. R.

520. ὤμνυέ τ' A. B. R. V. Med. 8. 9. Ald. ὤμνυ τ' S. (ni fallor) Bentl. Br. etc. Dedi ὤμνυ δ'. ἂν om. libri et Ald. add. Tyrwh. Pors. ad Phoen. 412. Dind. etc. Cf. ad 505. Exciderat particula propter proxime sequentem syllabam ἀν —. ὄρνιθας vulg. Correxi ὄρνιθ' ἄν.

521. Euelpidis haec esse putat Tyrwhitt. ὄμνυσ' A. R. S. V. Urb. Pors. Bekk. Dind. etc. ὄμνυσίν γ' B. ὄμνυσί γ' Δ. ὄμνυσιν Ald. ἔτι καὶ νῦν ὄμνυσιν Br. νυν A. B. R. S. V. vulg. νυνὶ Kust. Tyrwh. Pors. Bekk. Dind. etc. Cf. Vesp. 1037. ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ. Ran. 1088. ἔτι νυνί. ἐξαπατᾷ τι] Fort. ἐξαπατύλλῃ (cf. Ach. 657. Eq. 1144) vel ἐξαπατάσκῃ (Pac. 1070). Glossema forsan est ἐξαπατᾷ. τι libri et Bentl. Kust. etc. τις τί Ald. τινα Suid. in Λάμπων.

522. ἁγίους τ' R. S. V. vulg. θ' ἁγίους A. B. καλοὺς Urb.

523. νῦν δ' αὖ μανᾶς Herm. Epit. D. M. § 366. Ko. Mein. De caesurae omissione in hoc versu cf. ad 536. Pac. 1002. Th. 49. δ' add. A. B. V. om. R. S. ἀνδράποδα A. B. μανᾶς B. R. S. V. μάνας Havn. μανίας A.

525. βάλλουσ' ὑμᾶς, κἀν τοῖς ἱεροῖς — vulg. βάλλουσ' ὑμᾶς κἀν τοῖς ἱεροῖς, — Seidler. Mein. conj. Bergk. prob. Dind. ed. 1825. κἀν τοῖς ἱεροῖς vulg. κἀν τοῖς γ' ἱεροῖς (in the very temples) Dobr. κἀν τοῖσιν ἀγροῖς Hirschig (quum aucupium non fieri soleat ἐν ἱεροῖς). κἀν τοῖς σκιεροῖς conj. Kock. Post ἱεροῖς excidisse verba ἐν τοῖσι δ' ἀγροῖς suspicatur Mein. "Scriptura suspecta, quum κἀν τοῖσιν ἀγροῖς potius exspectetur." (Dind.) Ipse corrigebam κἀν τοῖς ἀγροῖς, securus de productione

πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτὴς
ἵστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
ἕρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς·
εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους·
οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες.
κοὐδ' ὥς, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,
ὀπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς,
ἀλλ' ἐπικνῶσιν τυρὸν, ἔλαιον,
σίλφιον, ὄξος, χἀψήσαντες
καταχυσμάτιον γλυκὺ καὶ λιπαρὸν,
κἄπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν
τοῦτο καθ' ὑμῶν
ὀπτῶν ὥσπερ κενεβρείων.

prioris syllabae in *ἀγροῖς*. Sed verum videtur *κἀν τοῖσιν ἀγροῖς*. Certe retia in templis non tendebant aucupes.

526. *πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν*] Qu. *πᾶς δέ γ' ἐφ' ὑμῖν*. *ὑμῖν*] *ὑμῖν δ'* Seidl. Mein. conj. Bergk.

529. *ἀθρόους* vulg. *ἀθρόους* Dind. Mein. Ko. Nil temere mutandum. Cf. ad Ach. 26.

531. *κοὐδ' οὖν* vulg. *κοὐδὲν οὖν* Med. 8. Malim *κοὐδ' ὥς*, et ne sic quidem. Tentabam etiam *κᾆτ' οὐκ* (vel *οὐδ'*). Vulgata certe mendosa est. *ταῦτα δοκεῖ*] *ταῦτ' ἐδόκει* malit Bergler. Fortasse recte.

532. *παρέθενθ'* B. R. S. V. *παραθέντες* A.

533. *ἐπικνῶσι* R.

534. *καὶ τρίψαντες* vulg. Dind. Ko. *συντρίψαντες* schol. Bentl. *κατατρίψαντες* Herm. Mein. *καὶ στρέψαντες* Reisk. Sensus postulat, ni fallor, *χἀψήσαντες* (*καὶ ἑψήσαντες*), and having boiled. Non enim *τρίβεται* jusculum, sed *ἕψεται*, et postea calidum infunditur. Olim tentabam *ἀλλ' ἐπικνηστὸν τυρὸν, ἔλαιον, | σίλφιον, ὄξος ξυντρίψαντες* —. Vel *καὶ τρέψαντες* (Ach. 1005. *ἀναβράττετ', ἐξοπτᾶτε, τρέπετ', ἀφέλκετε*). Pro *ἐπικνῶσιν* qu. *ἐπέκνησαν*, aoristus ut *παρέθεντο* et *κατεσκέδασαν*.

535. *κατάχυσμ' ἕτερον* vulg. Dind. Mein. Qu. *καταχυσμάτιον*. Cf. Pherecr. com. II. 299. *καὶ μὴν παρῆν τεμάχη μὲν ἐξωπτημένα, | καταχυσματίοισι παντοδαποῖσιν εὐπρεπῆ* (ita Bergk. Comm. p. 293). Cf. v. *ὑποτριμμάτιον*, Teleclid. II. 361. Et sic legit, ut nunc video, Kock.

536. Vitiosam propter neglectam caesuram in secunda arsi vulgatam esse judicat Herm. Epit. D. M. § 366, qui corrigit *κᾆτ' ἐσκέδασαν θερμὸν ψυχρῶν* —. Qu. *κᾆτ' ἐσκέδασαν σῖζον θερμὸν* etc.

538. *αὐτῶν* vulg. Mein. *αὔων* Reisk. Ko. Dind. "Lucian. Tim. 8. *ᾤχοντο αὖον αὐτὸν — καταλιπόντες*. Catapl. 12. *αὖος ἤδη καὶ ψυχρὸς ὤν*. Luct. 8. Eq. 534. Adde Lys. 385." (Ko.) *αὔτως* Herm. Epit. D. M. § 366. *οὕτως* vel *αὔων* malit Mein. ipse olim corrigebam *ὀπτῶν*. Cf. 532. Cratin. ap. Athen.

ΧΟ. πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους ἀντιστροφή.
ἤνεγκας, ἄνθρωφ', ὥστε δακρῦσ' ἐμὲ τῶν
πατέρων κάκην, οἳ
τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων
ἐπ' ἐμοὶ κατέλυσαν.
σὺ δέ που κατὰ δαίμονα καί τινα συντυχίαν
ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σωτήρ.
ἀναθεῖν' ἄρ' ἐγώ σοι
τά τε νοττία κἀμαυτὸν οὐκ ὀκνήσω.

p. 385 D. *εἰς ἅλμην — χλιαρὸν ἐμβάπτων ὃς ἂν ὀπτότατος μοι ἁπάντων | ὑμῶν φαίνηται.* Neque displiceret *ἄλλως.* Sed praestat forsan *ἀτεχνῶς*, for all the world, just, exactly. Exciderat, opinor, in fine *ως* propter proximam similem syllabam *ὥς.* *κενεβρίων* libri et Ald. *κενεβρείων* Bentl. Br. Dind. etc. V. ad Pac. 924.

539. *ΧΟ.* add. A. B. R. V. Be. om. Ald. *πολὺ δὴ πολὺ δὴ* A. R. S. V. *πολὺ δὴ πολὺ* B. *Γ. Δ.*

540. *ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν* vulg. *ὥστ'* — conj. Kock. Ipse tentabam *ὡς ἐδάκρυσα δ'* —, vel — *ὧδ', ἐδάκρυσα δ'* —, vel potius *ὥστε δακρῦσ' ἐμὲ τῶν* —.

542. *παραδόντες* Bentl.

543. *ἐπ' ἐμοῦ* B. R. S. V. Med. 9. vulg. Mein. Hold. *ἐπ' ἐμοὶ* A. Med. 8. Dind. Ko. *ἐν ἐμοὶ* conj. Holden.

544. *μοι* displicet, quia mox sequitur *ἐμοί. νῦν* conj. Dind. Qu. *που* vel *καί.* *καὶ συντυχίαν* libri et vulg. *καί τινα συντυχίαν* Bentl. Mein. Ko. Dind. Hold. *καὶ κατὰ συντυχίαν* Pors. Br. Sed vix placet *κατὰ* iteratum. Vera est haud dubie Bentleii emendatio. Cf. Dem. p. 1173. *κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα.* Aelian. V. H. II. 34. *κατά τινα δαίμονα.*

546. *ἀναθεὶς γὰρ* vulg. Malim *ἀναθεὶς ἄρ'*, vel potius *ἀναθεῖν' ἄρ'* Cf. ad 547.

547. *τά τε νεόττια* A. B. R. V. *Δ.* *τὰ νεόττια* S. (qu.) Havn. Ald. Br. Bergk. *τά τε νοττία* Dind. Mein. Ko. "Notum est grammaticorum praeceptum hanc vocis formam ab Atticorum usu alienam judicantium: de quo Hemsterhusius ad Plutum p. 363. et Lobeckius ad Phrynichum p. 206. 207. Sed *νόσσον* (scr. *νοσσὸν* cum Lobeckio) ex Aeschyli *Κήρυξιν* produxit Antiatticista in Anecdotis Bekkeri p. 109, 22. Ejusdem generis est *νολαία* pro *νεολαία* dictum, quod Euripidi restitui Alcest. 103." (Dind.) His de formis contractis disserit Dind. ad Eur. Alc. 105. ubi *νολαία* pro *νεολαία* reposuit. Similia sunt *ναυικὴν* et *ναυιῶν*, quae restituit idem Vesp. 1067. 1069, *νῆνις* et *νῆ* ex Herodiano cognita, *θᾶσ'* (*θέασαι*) restitutum Pac. 906. Th. 280. *κἀμαυτὸν* R. S. V. vulg. *καὶ ἐμαυτὸν* B. (*κἀμαυτὸν* corr.) *κατ' ἐμαυτὸν* A. *οἰκήσω* A. B. R. S. V. *Γ.* *οἰκήσω δὴ* Ald. *οἰκίσω* Bentl. Pors. *οἰκιῶ σε* Ko. *οἰκετεύσω* Herm. (in schedis) Mein., coll. Alc. 449. *τὸν ἀνάλιον οἶκον οἰκετεύοις.* Quem locum

ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν σὺ δίδασκε παρών, ὡς ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν,
εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.

ΠΕ. καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι,
κἄπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ
περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς ὥσπερ Βαβυλῶνα.

ΕΥ. ὦ Κεβριόνη καὶ Πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.

ΠΕ. κἀπειδὰν τοῦτ' ἐπανεστήκῃ, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί' ἀπαιτεῖν·
κἂν μὲν μὴ φῇ μηδ' ἐθελήσῃ μηδ' εὐθὺς γνωσιμαχήσῃ,

nostro obversatum esse arbitratur. Ita etiam Dind. Cf. ad 539. Postulatur ‒ ⏑ ‒ ‒. Cf. 459. Lege ergo ἀναθεῖν' ἄρ' ἐγώ σοι | τά τε νοττία κἀμαυτὸν οὐκ ὀκνήσω.

548. ἀλλ' ὅ τι R. (ut vid.) Dind. etc. ἀλλὰ τί A. B. S. V. vulg. χρὴ A. R. S. V. χρῆν B. Δ.

550. καὶ δὴ] καὶ νῦν δὴ (deleto νῦν) A. Legendum, ni fallor, δεῖν δή, vel χρῆναι. Possis etiam καὶ δὴ χρῆναι. Nisi potius δεῖν pro μίαν reponendum, cuius vim in hoc loco non facile perspicias. Quid enim aliud significare potest διδάσκω μίαν πόλιν εἶναι quam doceo unam urbem esse? Sed praestat fortasse κελεύω pro διδάσκω reponi. Cf. 561. τοίνυν om. Med. 8. πρῶτα B. R. S. V. πρῶτον A. Med. 8. 9.

551. πᾶν] περὶ S.

553. ΕΠ. Ald. et (ni fallor) R. S. V. Br. ΧΟ. A. B. ΕΥ. Tyrwhitt. Dind. Mein. Ko. Recte, opinor. πόλισμα A. etc. τείχισμα B. pr. Κεβριόνα libri et Ald. Mein. Ko. Κεβριόνη Br. Bekk. Dind.

554. κἄπειτ' ἂν B. S. V. Med. 8. 9. vulg. κἄπειτα ἂν A. κἄπειθ' ἂν B. Δ. κἄπειτ' ἢν Dind. Mein. Bergk. Ko. κἀπειδὰν recte Porson. Br. ἐπανεστήκῃ B. S. ἐπαναστήκῃ A. ἐπανεστήκει R. V. ἐπὰν ἑστήκῃ Med. 9.

555. κἂν μὲν μὴ φῇ (φῇ, spatio relicto inter μὴ et φῇ, R.) μηδ' A. B. R. S. V. Med. 8. 9. κἂν μὲν μὴ 'φῇ Ald. "Id est μἀφῇ. Quod defendi potest. Sic ἀφιέναι de imperio cedendo dixit Thucydides 4, 28. ὁ δὲ τὸ μὲν πρῶτον οἰόμενος αὐτὸν λόγῳ μόνον ἀφιέναι ἑτοῖμος ἦν." (Dind.) Sed ita parum commode sequeretur μηδ' ἐθελήσῃ (facere quid?). Neque magis conveniret μὴ 'φῇ (μὴ ἐφῇ, permittat). Minime satisfacit vulgata, in qua ἀποδοῦναι αὐτὴν vel simile aliquid subaudiatur

ἱερὸν πόλεμον πρωυδᾶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν
διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ διαφοιτᾶν,
ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον
καὶ τὰς Ἀλόπας καὶ τὰς Σεμέλας· ἤνπερ δ' ἐπίωσ', ἐπιβάλλειν
σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλήν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ' ἐκείνας.
τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω
ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων θύειν ὄρνισι τὸ λοιπόν,
κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὖθις· προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως
τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων ὃς ἂν ἁρμόττῃ καθ' ἕκαστον·
ἢν Ἀφροδίτῃ θύῃ, κριθὰς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν·

necesse est. Scripserat forsan *κἢν μὲν μὴ μεθίεσθ' ἐθελήσῃ*. Offe- Offendere enim non debet in anapaestis correptio secundae in *μεθίεσθ*. Sed magis placet *κἢν μὴ ἀφεῖν' αὐτὴν ἐθελήσῃ*. Nihil enim opus e particula *μέν*. *ἐθελήσει* — *γνωσιμαχήσει* A. non reliqui.

557. *ὑμετέρας* B. R. V. *ἡμετέρας* A. *ἐστυκόσι* R. S. V. Cant. Be. *ἐστη-κόσι* A. B. Havn. Ald. Cf. Thesm. 158.

559. *ἐπίωσ'* B. R. S. V. Bentl. Kust. *ἐπίωσιν* A. *ἐπίωσι βάλλειν* Al *ἔτ' ἴωσ'* conj. Kock. *ἤνπερ δὲ ποιῶσ'* conj. Mein. Nil mutandum.

560. *ψωλὴν* A. R. S. V. *Γ.* Junt. 2. *κωλὴν* B. C. *Δ.* Havn. Ald. C Nub. 989. 1018. ubi *κωλῇ* legitur. Contra *ψωλὴ* est Lys. 143. 97 *βεινῶσ'* S. *ἔτ' ἐκείνας* B. C. R. S. V. *Δ.* Br. *ἔτ' εἰς ἐκείνας* A *ἔτι κείνας* Ald.

562. *τολοιπόν* A. *τὸ πρῶτον* Beck. Ko., sc. quia mox sequitur *ὕστε-ρον αὖθις*.

564. *θεοῖσιν* B. S. V. *θεοῖς* A. R. *Γ.* *ὃς* A. B. C. S. V. Bentl. Po Br. *ὅσ'* R. *Γ.* *Δ.* ὃ Ald. *ἁρμόζῃ* vulg. Dind. *ἁρμόττῃ* Lob. ad Phry p. 241. Ko. Mein. "Frustra. *Ἁρμόζειν* si tragicis dicere licuit, licuit eti in anapaestis Aristophani." (Dind.) V. Greg. Cor. p. 154.

565. *πυροὺς* libri et vulg. *κριθὰς* Br. Dind. *γύρους* Mein. Ko. V enim credibile esse idem sacrificium phaleridi offerri quod anati. E autem *γῦρος πλακοῦς τῷ σχήματι μαστοειδής*, ideoque Veneri gratus, docet Mein. Brunckium merito jam offendit vox *πυροὺς* duobus continuis

ἢν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύῃ, νήττῃ πυροὺς καθαγίζειν·
ἢν δ' Ἡρακλέει θύῃ τι, λάρῳ ναστοὺς θύειν μελιτοῦντας·

versibus repetita, et quod nulla victimae mentio fiat quae Veneri immolari soleat, ut Neptuno ovis, Herculi bos, et Jovi aries. Quapropter cum magna veri specie κριθὰς hic reponit. Conjunguntur πυροὶ et κριθαὶ infra 622. ἔχοντες κριθάς, πυρούς. Phoenix Coloph. ap. Athen. p. 359 E. ἐσθλοί, Κορώνῃ χεῖρα πρόσδοτε κριθῶν | τῇ παιδὶ τἀπόλλωνος ἢ λέκος πυρῶν. Vox ambiguae significationis est κριθή (v. Pac. 965 sq.). Avi autem Veneri sacrae apte immolantur κριθαί. Wieselero praeterea (Adv. p. 96 sq.) displicent θύῃ et θύειν in eodem versu juxta posita (cf. ad 567); idemque pronomen τις hic desiderat, quod in initio hujusmodi enumerationis postulari videatur. Quare versum inter vv. 564. 565 excidisse contendit, scholiastae nisus adnotatione ad h. v. προσνείμασθαι δὲ μερίσαι καὶ προσοικειῶσαι ὄρνιν ἑκάστῳ θεῷ, ἱέρακα Ἀπόλλωνι (cf. 516) καὶ τὰ ἑξῆς, et in h. v. reponi suadet ἢν Ἀφροδίτῃ δὲ θύη (thura), vel saltem ἢν δ' Ἀφροδίτῃ **. Itaque hujusmodi aliquid scripsisse Comicum suspiceris, ἢν μὲν Ἀπόλλωνί τις **, ἱέρακι, etc. et deinde ἢν δ' Ἀφροδίτῃ φάτταν, πυροὺς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν. Vel ἢν Ἀφροδίτῃ θύῃ τις πέμμ', ὄρνιθι φαληρίδι κριθὰς (sc. καθαγίζειν). Certe μὲν requiri videtur in principio hujusmodi enumerationis. Contra facit quod ὄρνιθι cum φαληρίδι tantum, non cum reliquis avibus memoratis, conjungitur.

φαληρίδι] φαλαρίδι Athenaeus VII. p. 325 B, qua forma e dialecto sua utitur Boeotus in Ach. 875.

566. τίς R. οἶν A. R. S. V. Γ. Urb. Br. ὗν B. Ald. Et alibi confusa οἶν et ὗν. "Sincerum est οἶν. Neptuno saepissime ove vel ariete solo sacra fieri videmus; nullibi, quantum memini, sue solo, quod animal deo illi non immolabatur, nisi adjunctis alius generis victimis, idque in lustrationibus. V. Eust. p. 1676, 32. ad hos Homeri versus in Odyssea: ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι, | ἀρνειόν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον." (Br.) Schol: γρ. Ποσειδῶνί τις βοῦν θύῃ. καθαγίζειν B. S. V. Br. καθαγιάζειν Γ. καταγίζειν A. R. Ald.

567. Ἡρακλεῖ libri et Ald. Ἡρακλέει Br. etc. θύῃ τις (τὶς R.) A. R. S. V. Γ. schol. om. B. vulg. θύῃσι Mein. Ko. Dind. Hold. De forma θύῃσι v. Meinek. Fr. Com. II. 78. Πίπτῃσι in versu anapaestico posuisse videtur Plato comicus ap. Eust. p. 1161, 44. (Fr. Com. II. 665.) θύῃ τι, λάρῳ ναστοὺς θύειν Bergk. Dobraei conjecturae sunt, ἢν δ' Ἡρακλέει θύῃ, ναστοὺς ὄρνιθι λάρῳ (coll. Hom. Od. ε. 51. λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς), vel ἢν δ' Ἡρακλέει βοῦν τις, ναστοὺς θύειν λάρῳ ἢ μελιτοῦττας. Cf. Pl. 1142. Verba τις βοῦν ex scholiastae annotatione modo memorata sumpsisse interpolatorem suspicatur Dind. βοῦν add. A. B. Ald. vulg. om. R. S. V. Dind. Mein. Ko. Addi debet victima propria Jovis non minus

κἢν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριὸν, βασιλεύς ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις,
ᾧ προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν.

ΕΥ. ἥσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν ὁ μέγας Ζάν.

ΧΟ. καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι κοὐχὶ κολοιούς,
οἳ πετόμεσθα πτέρυγάς τ' ἔχομεν; ΠΕ. ληρεῖς· καὶ νὴ Δί' ὅ γ' Ἑρμῆς
πέτεται θεὸς ὢν πτέρυγάς τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοί.
αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν, καὶ νὴ Δί' Ἔρως γε·

quam Neptuni ovis, et Herculis bos. *λάρῳ ναστοὺς* A. B. R. V. Ald. *λάρωνας, τὼς* (sic) S. "Notandum *λάρῳ* producta syllaba priore dictum. Correpta ut Homerus, utitur Nub. 591." (Dind.) *Λάρῳ* producta priori posuisse comicum incredibile est. Legendum suspicor *λάρῳ αὖ ναστούς*. (Causa turbarum fuit, ni fallor, absorptio vocis *αὖ* ab praecedenti syllaba *ῳ*: id quod accidit etiam in Vesp. 396., ubi post *διαδύεται* excidisse videtur *αὖ*, quod reposuit Dind.). Vel *ναστοὺς λάρῳ ἢ μελ.* Vel *ὄρνιθι λάρῳ μελ.* (cujus glossema fuerit *ναστούς*). *μελιττούτας* A. B. C. R. S. V. *Γ.* Med. 8. 9. *μελιτούτας* Ald. *μελιτούτας* Br. *μελιτοῦντας* Mein. Ko. Dind. Apud Hesychium *μελιτοῦντας* (*μελιττοῦντας* codex): *πλακοῦντας*.

568. *κἂν* vulg. Dedi *κἢν*. *ὀρχίλον ὄρνιν* A.

569. *ᾧ προτέρῳ δεῖ*] *ᾧ δεῖ προτέρῳ* malit Elmsl. in Ed. Rev. a. 1811. *προτέρῳ*] Fort. *πρότερον*. *ἐνόρχην* B. R. S. V. *Γ. Δ.* Br. *ἔνορχιν* A. Havn. Ald. Prior forma legitur Eq. 1385. Lys. 661. Antiquior forma videtur *ἔνορχις*. Herod. VI. 32. *ἐνόρχιας εὐνούχους*. VIII. 105.

570. *Ζὰν* B. V. *Ζᾶν* R. S. *Ζεὺς* A.

571. Om. A. *ἀνθρωποι* vulg. *ἄνθρωποι* Dind. Mein. Ko. Cf. ad Eccl. 672.

572. *πετόμεθα* S. *ὅ γ' Ἑρμῆς* R. S. V. *ὁ Ἑρμῆς* B. *ἔρως γε* A. (e v. 574). *ληρεῖς· καὶ νὴ Δί' ὅ γ' Ἑρμῆς*] Facilius haec intelligerem, si scriberetur *ληρεῖς νὴ τὸν Δί'· ὅ θ' Ἑρμῆς* etc. Particulae *καὶ — γε*, quae valent e t q u i d e m, alienae sunt ab hoc loco. Cf. ad Pl. 1010.

573. 574. *πέταται* libri omnes, nisi quod *γρ. καὶ πέτεται Γ. πέτεται* Pierson. ad Moer. p. 312. Dind. etc. *καὶ ἄλλοι* A. *γε* add. A. R. S. V. om. B.

574. *χρυσαῖν* B. R. *χρυσοῖν* A. S. V. Scribendum forsan *χρυσέαιν*.

Ἥραν δέ γ' Ὅμηρος ἔφασκ' ἰκέλην βῆναι τρήρωνι πελείῃ.
ΕΥ. *ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμπει πτερόεντα κεραυνόν;*
ΧΟ. *ἣν οὖν ἡμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ μηδέν,*
τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ; ΠΕ. τότε χρὴ στρούθων νέφος ἀρθὲν
καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἀνακάψαι·

575—576. om. Havn.

575. *Ἶριν* (*ἴριν* A.) libri et vulg. Dind. Ko. *Ἥρην* Bentl. Dobr. Lenting. Mein. Hold. *Ἥραν* malit Dind. "Non Iridem, sed Junonem et Minervam cum columba comparatas esse ab Homero Il. *έ*. 778. *τὼ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι*, notavit scholiasta. Conf. ad v. 609. Bentleio *Ἥρην* restituendum videbatur. Quod *Ἥραν* scribendum foret, quum nihil caussae sit cur Ionica forma servetur." (Dind.) "Comicum credibile non est, cum Iridem, quod omnes scirent, contendere posset plane alatam fuisse, satis habuisse Homerum testem citare, qui eam columbae similem dixerit; cum praesertim in hac ipsa fabula cum alis prodiտura in scenam esset." (Lenting.) Schol: *ὅτι ψεύδεται παίζων* (an *πταίων*?)· *οὐ γὰρ ἐπὶ Ἰρίδος, ἀλλ' ἐπὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἥρας*. Accusativus *τὴν Ἶριν* est 1255. *δέ γ'* R. S. V. schol. Bentl. Br. *δὲ χ'* A. B. V. corr. vulg. *εἶναι* libri et vulg. Hold. *ἰέναι* Dobr. *βῆναι* Mein. Ko. Dind. Vide Hom. Il. *έ*. 778. *τὼ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.*

576. *ΕΠ.* praef. A. B. R. S. V. Med. 8. 9. vulg. *ΕΥ.* Bentl. Tyrwh. Lenting. Dind. Recte, opinor. Peisetaero continuant Fritzsch. Ko. Bgk. Mein. *ἡμῖν* A. B. C. R. S. V. *Γ. Δ.* *ὑμῖν* Ald. "Si *ἡμῖν*, tum [!] loquitur *Εὐ.*" (Bentl.) *οὐ* om. Med. 8. Fort. *αὖ*, absque interrogatione. *πέμψει* A. B. R. S. V. Med. 8. vulg. Dind. *πέμψῃ* Med. 9. *πέμπει* Tyrwhitt. Lenting. Fritzsch.-Bergk. Ko. Mein. "*τὸν κεραυνὸν* quasi deum, addit exemplis deorum alatorum a Peisthetaero supra enumeratis." (Tyrwh.)

577. *ΠΕ.* A. B. R. S. V. Med. 9. vulg. Dind. (Recte, opinor: cf. 586. 587.) *ΧΟ.* Köchly. Mein. Bergk. Ko. Hold. Qu. *ΕΠ.* *ἣν δ' οὖν —;* vulg. Malim *ἣν οὖν —;* Fort. *ΧΟ.* (vel *ΕΠ.*) *τί δ', ἐὰν ἡμᾶς —;* *ὑμᾶς* libri et vulg. Dind. *ἡμᾶς* Köchly Mein. Ko. Bergk. *ἀγνοίας* B. R. V. *ἀνοίας* A. S.

578. *ΠΕ. τότε* — Köchly. Bergk. Mein. Ko. Nulla nova persona est in libris et vulg. Dind. *στρουθῶν* libri et vulg. *στρούθων* Dind. Mein. Ko.

579. *ἀγρῶν*] *ἔργων* Ko. *ἀγορῶν* ingeniose, nec tamen vere, Lenting. ob *μετρείτω* in v. seq. Non enim in agris, sed in foris frumentum civibus *μετρεῖσθαι*; fuisse autem Athenis duas *ἀγορὰς* frumentarias, *τὴν*

κἄπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυροὺς πεινῶσι μετρείτω.
ΕΥ. οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν παρέχουσαν.
ΠΕ. οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν καταροῦσι,
καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρᾳ·
εἶθ' ἀπόλλων ἰατρός γ' ὢν ἰάσθω· μισθοφορεῖ δέ.
ΕΥ. μὴ πρίν γ' ἂν ἐγὼ τὼ βοιδαρίω τὠμὼ πρώτιστ' ἀπόδωμαι.
ΠΕ. ἢν δ' ἡγῶνται σὲ θεὸν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,

ἀστικὴν et τὴν ξενικήν. Oblitus est docere vir bonus quomodo in foro pleno hominum semina subripere potuisset nubes passerum. ἀνακάψαι B. R. V. ἀνακάμψαι A. S.

581. ΕΠ. A. B. R. Havn. Ald. ΕΥ. Bentl. Tyrwh. Br. etc. παρέχουσαν] Malim ὑπέχουσαν. Cf. Pac. 908. ἀλλ' ηὗρον ἄν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.

582. οἷσιν B. S. V. οἷσι A. R. Ald. καταροῦσι A. B. Ald. Br. καταροῦσιν Dind. et sic fortasse R. S. V. Qu. τὴν γαῖαν (?) ἀροῦσι.

584. ὁ γ' Ἀπόλλων libri et vulg. ἀπόλλων Elmsl. ad Ach. 93. Dobr. Dind. Mein. Ko. Bergk. Cobet. Recte: cf. 982. Cf. Callim. H. Apoll. 28. τὸν χορὸν ἀπόλλων — τιμήσει. Eadem crasis quae in ἀπαντῶντες (anap.) Nub. 452. ὢν libri et Ald. γ' ὢν Br. etc. In alienum locum irrepserat particula.

585. βοιδαρίω A. R. V. Havn. Pors. Dind. etc. βοϊδαρίω B. Ald. Br. χοιδαρίω S. Attici contracte dicunt βοίδιον, νοίδιον, ῥοίδιον, διπλοίδιον, etc. ergo et diminutiva secunda, ut monuit Porsonus. ἀποδῶμαι vulg. Mein. Ko. ἀπόδωμαι Dind., laudato Lud. Dind. ad Xen. Mem. p. 127. ed. Ox. Cf. ad 439.

586. σὲ θεὸν, σὲ βίον libri et vulg. σεμνὸν σὲ θεὸν Cobet. σὲ θεὸν σεμνὸν conj. Bergk. ("Quo locus non persanatur," ait Mein.) σὲ θεὸν Φοῖβον, — conj. Mein. σὲ θεὸν Σάβιον Wieseler Adv. p. 82, quasi idem esse queat Σάβιος quod Σαβάζιος. τὰ θεῶν λῆρον ingeniose Velsen. ἢν δ' ἡγῶνται σὲ θεὸν σεμνὸν, Ζῆν' ἢ Κρόνον ἢ σὲ Ποσειδῶ tentat Herw. Ex. Crit. p. XI. Ipse tentabam ἢν δ' ἡγῶνταί γε θεὸν σὲ μόνον (vel σὲ Ζῆνα μόνον), vel — σὲ θεὸν μόνον, οὐ Ζῆν', οὐ Κρόνον, οὐχὶ Ποσειδῶ. Mirum foret si in hac enumeratione nulla summi Jovis mentio fieret. σὲ δὲ Γῆν A. R. S. V. vulg. σὲ Γῆν (supr. δὲ) B. Med. 9. σὲ Γῆν Γ.

ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. ΧΟ. λέγε δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἕν.

ΠΕ. πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέδονται,

ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἷς αὐτοὺς καὶ κερχνήδων ἐπιτρίψει.

εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται, 590

ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν.

σὲ Κόρην (Cererem), aut τύχην, aut Ῥέην (Ῥέαν?) Reisk. "Non enim video, inquit, quid sibi velit inscite insertum δέ." Et ipse conjeceram σὲ Κόρην, cujus glossema adscriptum fuerit Γῆν, deinde metri fulciendi causa male addita particula δέ. Cf. ad Thesm. 296—297. Vel σ' Ἑρμῆν. Sed vitium altius, opinor, latet. "Scriptura vitii suspecta." (Dind.)

σὲ Κρόνον A. B. R. V. vulg. σὲ δὲ Κρ. S. Med. 8. σὲ (supr. δὲ) Κρ. Med. 9. σὲ Ποσειδῶ A. B. R. V. vulg. σὲ δὲ Ποσειδῶ S. Med. 8. 9. Fort. σὲ δ' Ἀπόλλω.

587. αὐτοῖσιν B. V. αὐτοῖς A. R. S. Qu. αὐτοῖς δὴ πάντα —. ΕΠ. A. Tyrwh. Br. Dind. et (ut vid.) R. S. V. ΧΟ. B. Havn. Ald. Mein. Ko. Qu. ΕΥ. Cf. ad 592. Interrogationes in v. 587. 595. 606. 608, etsi Chori personam non dedeceant, Epopi tribuere malunt Brunck. Tyrwhitt.

588. αὐτῶν A. R. S. V. αὐτὰς B. pr. αὐτοῖς Bentl. οὐ κατέδονται] Qu. οὐκ ἔτ' ἔδονται. Sed cf. 590.

589—590. Om. A. V. pr. Post v. 599. transponit V. m. rec.

589. εἷς libri et Bentl. εἰς Ald. κερχνηΐδων B.

590. κνῖπες καὶ ψῆνες] ψῆνες καὶ κνῖπες Pollux VII. 144. καὶ ψῆνες] Requirat aliquis χοἱ ψῆνες, sed non opus. Cf. Eccl. 702.

591. κιχλῶν libri et vulg. κιττῶν (cf. 302) conj. Br. κίγκλων Dobr. πιπῶν (a πιπώ) aut πίγγλων seu πίγλων reponendum censet Reisig. Conj. p. 162—164, qui πιπὼ inter κνιποφάγα γένη avium enumerari docet; turdos contra, quos ἐλαιοφιλοφάγους dicit Epicharmus, arborum fructibus damnum afferre. (Aristotelis verba sunt H. A. VIII. 3. ἄλλα δ' ἐστὶ σκνιποφάγα, ἃ τοὺς σκνῖπας θηρεύοντα ζῇ μάλιστα, οἷον πιπὼ ἥ τε μείζων καὶ ἡ ἐλάττων. καλοῦσι δέ τινες ἀμφότερα ταῦτα δρυκολάπτας.) Idem κιχλῶν suspectum habet propter infirmae productionis syllabam arsi intentam. Cf. ad Nub. 326. Lys. 487. 589. 1289. Vesp. 151. Pl. 1019. et Av. 218. 686. 1321. Soph. Aj. 751. κιχλῶν tuetur Mein., prioris syllabae productionem ad anapaestorum licentiam referens. Neque enim κίγκλοις neque κίττας gregatim volitare. Producitur prior in κίχλη in versu anapaestico etiam ab Anaxila Protes. I. 64. Verum videtur πιπῶν. Certe avem κνιπολόγον hoc loco memoraverit Comicus necesse est, ut monuit Reisig.

ΧΟ. *πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτου σφόδρ' ἐρῶσι.*
ΠΕ. *τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὗτοι δείξουσι τὰ χρηστά.*
τὰς δ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν κατεροῦσιν,
ὥστ' ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων οὐδείς. ΧΟ. *πῶς οὐκ ἀπολεῖται;*
ΠΕ. *προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ τοῦ πλοῦ,*
"νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμὼν ἔσται"· "νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται."
ΕΥ. *γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κοὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν.*
ΠΕ. *τοὺς θησαυροὺς δ' αὐτοῖς δείξουσ' οὓς οἱ πρότεροι κατέθεντο*
τῶν ἀργυρίων· οὗτοι γὰρ ἴσασι· λέγουσί γέ τοι τάδε πάντες,

592. *ΕΠ.* A. B. R. S. V. vulg. Dind. *ΧΟ.* Havn. Bergk. Mein. Ko. *καὶ γὰρ τούτου* B. R. S. V. vulg. *καὶ γὰρ τουτουί* A. Unde corrigendum suspiceris *τουτουὶ γάρ.*

593. *τὰ μέταλλ'*] *τὰ μὲν ἄλλ'* Cobet. Hold. *μέταλλ' αὐτοῖς* B. S. V. *μέταλλα τοῖς* A. R. *δώσουσι* libri et vulg. Dind. Bergk. prob. Mein. *δείξουσι* conj. Bergk. ed. Ko. Hold. Quod et ipse conjeceram. Verum haud dubie est *δείξουσι.* Cf. 599. *τὰ χρηστὰ*] *τὰ χρυσᾶ* Reisk. Fortasse recte. Vulgo post *χρηστὰ* virgula interpungitur.

594. *τάς τ'* vulg. Dind. Mein. *τὰς δ'* Cobet. Ko. *κατεροῦσιν* B. S. V. Ald. *κατεροῦσι* A. R.

595. *ὥστ' — οὐδεὶς* om. A. *ὥστ' ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων*] *ὥστ' οὐκ* — Ald. *ὥστ' οὐκ ἀπολεῖται ναυκληρῶν* Bentl. *ΕΠ.* A. B. R. S. V. Dind. *ΧΟ.* Havn. Bergk. Mein. Ko. Qu. *ΕΥ.* Cf. ad 592.

596. *μαντευομένων* R.

597. *πλεῖ* bis B. R. S. V. vulg. *πλεῖν* bis A. Recte, opinor. *κέρδος ἔπεσται*] Tentabam *νηνεμία 'σται.*

598. *ἡμῖν* S.

599. *ΠΕ.* add. A. R. S. V. om. B. *αὐτοῖς* B. S. V. *αὐτοῖσι* A. *αὐτοι* (sic) R. *οἱ πρότερον* B. R. S. *Γ. Δ.* Urb. Dind. Mein. Ko. *οἱ πρότεροι* A. V. vulg. Cf. Nub. 936. *τοὺς προτέρους ἅττ' ἐδίδασκες.* 1028. *ἐπὶ τῶν προτέρων* (ita libri, ab *τὰ πρότερα*, ut videtur).

600. *οὗτοι*] *αὐτοὶ* Bergk. *ἴσασι· λέγουσι δέ τοι* A. B. R. S. V. *Γ. Δ.* Med. 8. 9. *οἴσασι·* — C. *οἴδασι·* — Ald. *ἴσασ'· εἴ γε λέγουσιν* Brunck.

"οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν
εἴ τις ἄρ' ὄρνις."
ΕΥ. πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας
ἀνορύττω.
ΧΟ. πῶς δ' ὑγίειαν δώσομεν αὐτοῖς οὖσαν παρὰ τοῖσι
θεοῖσιν;
ΠΕ. ἢν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγιεία μεγάλη τοῦτ' ἐστί;
σάφ' ἴσθι,
ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδεὶς
ὑγιαίνει.

in notis. *ἴσασ'· ὥστε λέγουσιν* Pors. Praef. Hec. p. 45. Sch. (de *ὥστε* coll. 485. 488, 596., Nub. 613.) Elmsl. n. ms. *οὗτοι γὰρ ἴσασ'· ᾄδουσί γέ τοι* Elmsl. in Class. Journ. VI. 223. (Qui ad scolion aut cantilenam aliquam popularem forsan respici arbitratur.) *ἴσασ'· ὑμνοῦσι δέ τοι* Reisig. Conj. p. 155. Herwerden ad Oed. R. 1275. *ἴσασ'· αὐχοῦσι δέ τοι* Lenting. *ἴσασι· λέγουσί γέ τοι* Wex ad Soph. Ant. 1046, caesurae omissionem excusari vere admonens majori, quae antecedit, interpunctione. Cf. ad Nub. 987. Vesp. 568. et de anapaesti incisione ad Ach. 800. Nub. 62. Vulgatam defendit Herm. El. D. M. p. 399, coll. Vesp. 752—753. Confirmare eam videtur etiam Pl. 202. *λέγουσι πάντες ὡς* etc. 107. *ταυτὶ λέγουσι πάντες.* Veruntamen, quum nonnihil dura sit ea lectio, libenter eam corrigerem, si aliqua ex libris auctoritas esset. Maxime placet correctio *αὐχοῦσι.*

δέ τοι vulg. Correxi *γέ τοι.* Sic Nub. 878. *εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὂν* etc. Cf. ad Pl. 1041. Eccl. 1150. Qu. *λέγουσί γε τοιάδε πάντες.*

601. *οἶδεν* B. R. S. V. *οἶδε* A. *εἶδεν* Ald. Cf. ad Ach. 613.

602. *πωλῶ*] *πολλῶ* S. *ἱδρύας* A. *ἀνορύττω* om. A.

603. *ΕΠ.* A. B. R. S. V. (ut vid.) et vulg. Dind. *ΧΟ.* Havn. Köchly. Mein. Ko. Euelpidis haec fortasse sunt. Cf. ad 592. Alioqui *δώσουσ'* in *δώσομεν* mutari oporteret. Cf. 592. *δώσουσ'* vulg. *δώσομεν* Köchly. Dind. Mein. Ko. Hold. *παρὰ* B. R. S. V. *ἐπὶ* A.

604. *ΕΥ. σάφ' ἴσθι — ὑγιαίνει* Dobr. Ko. prob. Mein. Vulgo Peisetaero haec continuantur. et sic Dind. Mein. Ceterum post *ἴσθι* colon ponunt Kust. Dobr. Lenting. virgula interpungunt Br. Dind. Mein. Ko. Cf. Pac. 875. etc. Particulae *ὡς — γε* valent q u a n d o q u i d e m, ut in Ach. 327. *πράττωσιν* S. *ὑγιεία* A. S. Dind. Ko. Bergk. *ὑγίεια* R. V. (?) Ald. Br. *ὑγίειά γε* B. *ὑγίει' αὖ* Mein. *ὑγιείας μεγάλης* malit idem in Vind. Cf. 731. *πλουθυγιείαν.* Menand. Gnom. *ὕπνος δὲ πᾶσίν ἐστιν ὑγιεία βίου* (al. *πάσης — νόσου*). Sic *εὐκλεία* Aesch. Sept. 685. *ἀγνοία* Soph. Tr. 350. Phil. 129. Etym. M. *οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐκτείνουσι τὸ ᾱ — ὑγιεία, ὥσπερ τὸ ἱερεία.* Apud Herodotum semper *ὑγιείη* scribitur, ut II. 77. Ultimae correptio serioris aevi esse videtur. Menand. Athen. 659 E. *διδόναι σωτηρίαν, | ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλὰ —.* Gnom. mon. *ὑγίεια καὶ νοῦς ἐσθλὰ τῷ βίῳ δύο.*

605. *γε* om. B.

ΕΠ. πῶς δ' ἐς γῆράς ποτ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστ' ἐν Ὀλύμπῳ·
ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ; ΠΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς
ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη. ΕΠ. παρὰ τοῦ; ΠΕ. παρ' ὅτου; παρ' ἑαυτῶν.
οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζώει λακέρυζα κορώνη;
ΕΥ. αἰβοῖ, πολλῷ κρείττους οὗτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν βασιλεύειν.
ΠΕ. οὐ γὰρ πολλῷ ....;

606. *ΕΠ.* vulg. *ΧΟ.* Havn. Qu. *ΕΥ.* Cf. ad 592. *εἰς* libri. *ἐς* Dind. etc.

607. *παιδάριόν τ'* C. Ald. *παιδάριον ὂν* B. *παιδάριον* A. *παιδάρι' ἔτ' ὄντ'* R. S. V. *παιδάρι' ὄντ'* Bentl. Kust. Br. recc. *παιδί' ἔτ' ὄντ'* conj. Ko. *δεῖ*] Exspectabam futurum *δεήσει*, ut *ἀφίξονται* et *προσθήσουσι*. Tentabam *ἢ παιδάρι' ὄντα θανεῖν δήσει (δεήσει)*; Sed cf. 613.

608. *ἐπιπροσθήσουσ'* Reisk. Male. *ΕΠ.* vulg. *ΧΟ.* Havn. Qu. *ΕΥ.* Cf. ad 592. *ΠΕ. παρὰ τοῦ;* vulg. Dind. *ΠΕ. παρ' ὅτου* Bekk. Lenting. Ko. Mein. Hold. Usitatior quidem est haec constructio, non tamen semper obtinet. Cf. ad Nub. 664. "Similiter *πῶς* pro *ὅπως* dictum Eccl. 761. et *πόθεν* pro *ὁπόθεν* Pac. 847." (Dind.)

609. *πέντε γενεὰς ἀνδρῶν* libri et Ald. *πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς* Bentl. Br. Novem hominum saecula cornici tribuunt Hesiod. Fr. 106. et Plin. N. H. VII. 48. 49. Itaque memoria lapsus videtur Comicus. *ζώη* S.

610. *αἰβοῖ, ὡς πολλῷ*] *αἰβοῖ, ὡς πολὺ* (cf. Pl. 1149), vel potius *αἰβ' ὡς πολλῷ* Bentl. *βαβαί, ὡς πολλῷ* Br. Dobr. Ko. Dind. *αἰβοῖ, πολλῷ* Herm. El. D. M. p. 405. *αἰβοῖ, | ὡς δὴ πολλῷ* Mein. Praestaret saltem *ὡς πολλῷ δή*. Et sic olim Dind. Nisi forte per crasin coalescunt *αἰβοῖ ὡς* aeque ac *οἴμοι ὡς*, quod tamen perperam vulgo scribitur elisione facta *οἴμ' ὡς*. Ejusdem sententiae est Hermannus in Addendis. Id tamen non fieri posse videtur Dindorfio. Quare corrigendum suspicor *αἰβοῖ, πολλῷ*. Cf. 1342, ubi post *αἰβοῖ* non additur *ὡς*. Vel *αἰβοῖ, πολὺ δὴ κρείττους* —, et mox *οὐ γὰρ πολὺ* —; Cf. 627. 539. Pl. 1149. *τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστι βελτίω πολύ*. Extra versum anapaesticum positum esse *αἰβοῖ* improbabile est. Aliter res habet in trimetris iambicis (cf. 1342. Pac. 1291). *βασιλεύει* S.

611—626. In A. R. Ald. haec sic disposita leguntur: *οὐ — οὐ- | χὶ — λιθίνους — | χρυσαῖσι — | καὶ — | τοῖς* — etc. et in fine *καὶ — | πυροὺς* —. In B. ut apud Dind. ed. Ox. Respondet autem hoc systema versibus 523—538.

611. *οὐ γὰρ πολλῷ; πρῶτον μὲν* A. R. S. V. Med. 8. 9. Ald. *οὐ γὰρ πολλῷ; πρῶτα μὲν* B. Γ. Δ. *οὐ γὰρ πολλῷ; καὶ πρῶτα μὲν* Br. Weis.

πρῶτον μέν γ' οὐχὶ νεὼς ἡμᾶς
οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνους αὐτοῖς,
οὐδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις,
ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις καὶ πρινιδίοις
οἰκήσουσιν, τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς
τῶν ὀρνίθων δένδρον ἐλάας
ὁ νεὼς ἔσται· κοὐκ ἐς Δελφοὺς
οὐδ' εἰς Ἄμμων' ἐλθόντες ἐκεῖ

οὐ γὰρ πολλῷ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –; | καὶ πρῶτα μὲν Dind. Bergk. οὐ γὰρ πολλῷ; | πρῶτον μέν γ' Bentl. Reisig. Conj. p. 250. Ko. Mein. πολλῷ κρείττους supplet Reisig. Nihil excidisse censet Herm. Epit. D. M. § 366. In versu enim stroph. 523. νῦν δ' αὖ Μανᾶς reponendum esse. De πρῶτα et πρῶτον permutatis cf. ad Eq. 542. Vide an legendum sit οὐ γὰρ πολλῷ κρείττους, πολλῷ; | πρῶτον μέν γ' —. Vel sic, οὐ γὰρ πολλῷ; πρώτιστον μέν γ' | οὐχὶ δεήσει 'τι νεὼς (vel δεήσει ναοὺς) ἡμᾶς | οἰκοδομῆσαι λιθίνους αὐτοῖς. Vel sic, οὐ γὰρ πολλῷ; τοῦτ' ἐπιδείξω. | πρῶτον μέν γ' etc. (Cf. Eccl. 60. πρῶτον μέν γ' ἔχω τὰς μασχάλας. Lys. 589. πρώτιστον μέν γε τικοῦσαι.) Vel sic, οὐ γὰρ πολλῷ; πρώτιστα μὲν οὖν (vel πρῶτον μέν γ' οὖν) etc. (Facile excidere potuisset οὖν ante οὐχὶ, et πρώτιστα in πρῶτα mutari.) Displicet nonnihil in vulgata δεῖ pro δεήσει positum, et οἰκοδομεῖν pro οἰκοδομῆσαι, quum mox sequatur θυρῶσαι.

612. ὑμᾶς Med. 8.

613. δεῖ B. R. S. V. δοκεῖ A. Postulari videatur futurum δεήσει. Sed cf. 607. ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ; αὐτοῖς B. R. S. V. αὐτοὺς A.

614. χρυσαῖσι] Formam epicam χρυσέαισι reponendam censet Mein. Fr. Com. V. 18. Cf. Nub. 272. χρυσέαις.

616. οἰκήσουσιν R. S. V. Ald. οἰκήσουσι A. B.

617. ἐλάας S. V. Br. ἐλαίας A. B. R. Ald. "In hujus vocis scriptura, quum satis mihi constet de Atticismi proprietate, librariorum errores nihil moror. Perperam in libris ἐλαίας. Ineptum est quod tradidere quidam grammatici, arborem Atticos ἐλαίαν appellasse, fructum autem ἐλάαν. Ut reliquis Graecis commune utriusque nomen erat ἐλαία, sic Atticis ἐλάα. Diphthongi eximebant ι in hoc nomine, ex usu suae dialecti, ut in καίειν, κλαίειν, pro quibus dicebant κάειν, κλάειν. Optima est Thomae M. observatio, cui tamen certatim contradicunt interpretes, sed omnes temere et imperite, ἐλάα καὶ ἐπὶ τοῦ καρποῦ καὶ ἐπὶ τοῦ δένδρου κρεῖττον ἢ ἐλαία. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις· ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν. Ranarum versus est 995. ad quem vide quae notavi. Cf. Vesp. 450." (Br.)

618. κοὐκ B. R. S. V. Γ. Δ. Dind. κοὐδ' A. vulg. εἰς libri. ἐς Dind. etc.

619. εἰς vulg. Dind. ὡς Mein. Ko. Hold. Qua correctione fortasse non opus est, quum de Amenone tanquam de loco loquatur.

θύσομεν, ἀλλ' ἐν ταῖσιν κομάροις
καὶ τοῖς κοτίνοις στάντες ἔχοντες
κριθὰς πυρούς τ' εὐξόμεθ' αὐτοῖς
ἀνατείνοντες τὼ χεῖρ' ἀγαθῶν
διδόναι τι μέρος· καὶ ταῦθ' ἡμῖν
παραχρῆμ' ἔσται
πυροὺς ὀλίγους προβαλοῦσιν.

ΧΟ. *ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων,*
οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγώ ποθ' ἑκὼν τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμην.
ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις
ἐπηπείλησα καὶ κατώμοσα,
ἣν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος ὁμόφρονας λόγους
δικαίους ἀδόλους [ὁσίους] ἐπὶ θεοὺς ἴῃς,

620. *ταῖσιν* R. S. V. Pors. Br. *ταῖσι* A. B. Ald. *ταῖσι κομάροισι* Havn.
621. *τοῖς*] An *ταῖς*? Utriusque generis perhibetur esse haec vox.
622. *αὐτοὺς* S. *κριθὰς πυρούς*] An *κριθὰς πυρούς τ'*?
623. *ἀνατείνοντες* A. B. S. V. *ἀνατείναντες* R.
624. *διδόναι τι* B. R. S. V. vulg. *τι διδόναι* A. *διδόναι τὸ* Mein. Ko.
626. *προβαλοῦσιν* B. (*βαλο* in ras.) R. S. V. *παραβαλοῦ ἔσθουσιν* A.
628. *ἂν* om. S. *ἀφείμην*] Cf. Dem. p. 67. *πρόεισθε* (al. *προεῖσθε*).
629. *τοῖς* A. B. R. S. V. *Γ. Δ.* *τοῖσι* Ald. vulg. "Utitur metro tragico ⏑ ⏒́ ⏒́ – | ⏑ ⏒́ ⏑ – ⏑ –." (Dind.)
630. *ἐπηπείλησα* B. R. S. V. *ἐξηπείλησα*. Cf. Vesp. 670.
631. *ἣν* vulg. Dind. *ἐὰν* Mein. Ko. Hold. (Ut senarium efficiant verba *ἐὰν — λόγους*.) *παρ' ἐμέ*] *πρὸς ἐμὲ* conj Reisk. Mein. (Recte, opinor.) *ἣν σὺ παρατιθέμενος* conj. Madvig.
632—634. Parum probabilis haec est numerorum consociatio. Apertum est dochmium efficere ista, *ὁμόφρονας λόγους*, quae nihil habent quo vitii suspicionem moveant. Firma etiam et ipso loquendi usu stabilita sunt *δικαίους* et *ἀδόλους*. Contra vero perniciosa metro vox *ὁσίους* non habet quo se tueatur, expellendamque esse arbitror. Reliqua autem fortasse ita scribenda, *ἣν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος ὁμόφρονας λόγους* | *δικαίους ἄδολος ἐπὶ θεοὺς ἴῃς* —. DIND. "Versus 631. 632 sunt dochmiaci dimetri, qui apte sequuntur post antispasticos duos." (Dind.) *δικαίους, ἀδόλους, ὁσίους*, vulg. *δίκαιος ἄδολος ὅσιος* Bergk. Mein. Ko. Hold. (Ut senarius sit *δίκαιος — ἴῃς*.) *δικαίους ἄδολος* Dind. Qu. *δικαίως ἄδολος* (Lys. 169. *παντᾶ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν*). Vel *δικαίως ἀδόλως τ'* —.
633. Post hunc versum duos excidisse versus suspicatur Bergk.

ἐμοὶ φρονῶν ξυνῳδά, μὴ πολὺν χρόνον
θεοὺς ἔτι σκῆπτρα τἀμὰ τρίψειν.
ἀλλ', ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τετα-
ξόμεθ' ἡμεῖς·
ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ'
ἀνάκειται.

ΕΠ. *καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν γ' ἔτι*
ὥρα 'στὶν ἡμῖν οὐδὲ μελλονικιᾶν,
ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν· πρώτιστα δὲ
ἐς τὴν ἐμὴν νεοττιὰν εἰσέλθετον

634. *θεοὺς* A. B. R. V. *θεοῖς* S. *ἴοις* A. B. R. S. V. Ald. *ἴῃς* Pors. Br. Dind. etc.

635—637. Uno versu *ἐμοὶ — τρίψειν* Dind. in Metris. "Iambicus tetrameter acatal. cum catalexi ithyphallica. Usitatius metrum est iambicus dimeter cum ithyphallico, de quo diximus ad Vesp. 248."

636. *ἔτι* B. etc. *ἔστι* A.

638. *ἐπὶ σοί*] *ἐνὶ σοὶ* Hamaker. Mein. *ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται*] Qu. *ἐπὶ σοὶ τάδε πάνθ' ὅλα κεῖται.* Ita certe Dem. p. 723. *ὅλος (ὁ νόμος) — ἐφ' ὑμῖν κεῖται.* Sed cf. Antiphont. V. 6. *ἅπαντα γὰρ τὰ ἐν ἀδήλῳ ἔτι ὄντα ἐπὶ τῇ τύχῃ ἀνάκειται.*

639. *ἔτι* A. B. R. S. V. vulg. *γέ πω* Plut. V. Nic. 8. *γ' ἔτι* Pors. ad Phoen. 1638. Dind. Mein. Ko. *νυστάζειν γ' ὕπνῳ* suspicatur Reisig. Conj. p. 52., coll. Soph. Oed. T. 65. *ὥστ' οὐχ' ὕπνῳ γ' εὕδοντα* (l. *ἐνδόντα*) *μ' ἐξεγείρετε.* Addere potuisset Vesp. 12. *νυστακτὴς ὕπνος.* Sed cf. Lys. 614. *οὐκέτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν.* Th. 661. *ὡς ὁ καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι.*

639. *μέλλω νικᾶν* A.

641. *δέ τε* A. B. R. S V. Med. 8. 9. vulg. *δέ τι* Δ. *δέ γε* Dobr. Mein. *δέ τοι* Dind. Bergk. Ko. *δ' ἴτε* Reisig. Conj. p. VI. Legendum suspicor *πρώτιστα δέ.* Vereor ut cum imperativo recte conjungatur *τοι.*

642. *εἰσέλθετ' εἰς νεοττιάν γε τὴν ἐμήν*] Sic fere libri et vulg. Inepta hic est particula *γε*, nec valde placet *τε.* Versum suspectum habet Kock. Ipse locum corruptum sic emendandum suspicor, *εἰσέλθετον νεοττιὰν ἐς τὴν ἐμήν*, vel potius *ἐς τὴν ἐμὴν νεοττιὰν εἰσέλθετον* (ut *φράσατον* 643). Possis etiam *ἐς νοττιάν τε τὴν ἐμὴν εἰσέλθετον.* Dualem saepe mutarunt librarii. Causa corruptionis videtur fuisse *εἰσέλθετον* in *εἰσέλθετε* mutatum. Quod si verum est *εἰσέλθετε — φράσατον*, cf. Plut. 75. *μέθεσθέ νύν μου πρῶτον — ἀκούετον δή.* *εἰσέλθετ'* A. B. R. S. V. *εἰσέλθετε* Med. 8. *ἐσέλθετ'* Ald. *εἰς* libri. *ἐς* Dind. etc. *νεοττίαν* A. B. R. V. vulg. *νεοττιὰν* S. (qu.) Med. 8. Lobeck. ad Phryn. p. 207. Dind. etc. *γε* libri et vulg. Ko. *τε* Dobr. Mein. Inepta hic est particula *γε.*

642 b. *καὶ τἀμὰ — φρύγανα*] Versus languidus et, ni fallor, interpolatus.

[καὶ τἀμὰ κάρφη καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,]
καὶ τοὔνομ' ἡμῖν φράσατον. ΠΕ. ἀλλὰ ῥᾴδιον.
ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισέταιρος, τῳδεδὶ
Εὐελπίδης Κριῶθεν. ΕΠ. ἀλλὰ χαίρετον
ἄμφω. ΠΕ. δεχόμεθα. ΕΠ. δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.
ΠΕ. ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς. ΕΠ. ἴθι.
ΠΕ. ἀτάρ, τὸ δεῖνα, δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
φέρ' ἴδω, φράσον νῷν, πῶς ἐγώ τε χοὐτοσὶ
ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω;
ΕΠ. καλῶς. ΠΕ. ὅρα νυν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
ἐστὶν λεγόμενον δή τι τὴν ἀλώπεχ' ὡς

643. *τοὔνομ'*] *τοὔνομα* A. *τὠνόμαθ'* Herwerden Ex. Crit. p. XI. Fortasse recte. *φράσατον* A. R. V. *φράσετον* B.

644. *Πεισθέταιρος* vulg. Bergk. *Πειθέταιρος* Dind. Ko. *Πισθέταιρος* Mein. Scribendum videtur *Πεισέταιρος*, ut *Πεισίστρατος*, etc. *ΕΠ. τῷ δὲ τί; | ΠΕ. Εὐελπίδης Κρ.* vulg. *ΕΠ. τῷ δὲ τί; ΕΥ. Εὐ. Κρ.* Bentl. Peisetaero haec continuant ex Bergkii conjectura Mein. Ko. Dind. Hold. *τῷ δὲ τί* B. vulg. *τῷδε τί* V. *τωδὶ τί* R. et *γρ.* V. *τῷδε δὲ τί* A. 8. Med. 8. 9. *τῳδεδὶ* Dind. Ko. Mein.

645. *Κριῶθεν* R. V. schol. Dind. Bergk. Mein. Ko. *Κριόθεν* S. Med. 9. *Θρίωθεν* (supr. *κ η*) Γ. *Θρίηθεν* A. Med. 8. et v. l. ap. schol. *Θριᾶθεν* B. (sup. *ῶ*) Δ. *Θριῆθεν* Ald. Br. Bentl. (coll. Steph. Byz.) Lenting. *Κριῶθεν* contractum esse ex *Κριώαθεν* docet Theognost. II. 157, 9. ed. Oxon.

646. *ΠΕ. ἄμφω δεχόμεσθα* B. non A. R. S. V. *δεχόμεθα* A. R. 8. V. Γ. Dind. Mein. Ko. *δεχόμεσθα* B. Ald. Bentl. Br. etc.

647—648. *ἴωμεν· ἀτὰρ τὸ δεῖν' ἐπανάκρουσαι πάλιν* conj. Hamaker.

647. *ἴθι* vulg. Mein. Ko. *ἴτε* Dind. Herw. Ex. Crit. p. XI. Qu. *ἴτε* vel *ἴτον*. Sed ne sic quidem placet lectio. Scripserat forsan *εἰσηγοῦ δὲ συλλαβὼν σὺ νώ*. Vel *εἰσηγοῦ δὲ νὼ σὺ συλλαβών* (omisso *ἴθι*). Cf. Pl. 1079. et Nub. 1169. ubi *σὺ λαβὼν* pro *συλλαβὼν* libri fere omnes.

648. 649. *ΠΕ. ἀτὰρ τὸ δεῖν' ἐπανάκρουσαι πάλιν. ΕΠ. φέρ' ἴδω. ΠΕ. φράσον γε νῷν ὅπως* — Ald. Vera lectio restituta est ex A. B. R. S. V. Γ. Δ. Interpungendum tamen sic, *ἀτάρ, τὸ δεῖνα, δεῦρ'* —. *ἐπανακροῦσαι* B.

649. *ἐγώ τε* B. R. S. V. *ἔγωγε* A. et Suidas in *πῶς δοκεῖς*. Cf. Eq. 1159.

650. *ξυνεσόμεσθ'* A.

651. Totum versum Euelpidi tribuunt R. V. *νῦν* A. B.

652—654. post 657 transpositi sunt in A.

652. *ἔστιν* B. *ἔστι* A. *ἐστὶν* (ut vid.) R. S. V. vulg. Reponendum forsan *ἔστιν*. *ἐστὶν λεγόμενον δή τι τὴν ἀλώπεχ', ὡς* — vulg. Suspecta mihi semper fuit lectio vulgata hujus versus. Quis enim ita scripsisse auctorem

φλαύρως ἐκοινώνησεν ἀετῷ ποτέ.
ΕΠ. μηδὲν φοβηθῇς· ἔστι γάρ τι ῥίζιον,
ὃ διατραγόντ' ἔσεσθον ἐπτερωμένω.
ΠΕ. οὕτω μὲν εἰσίωμεν. ἄγε δή, Ξανθία
καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετον τὰ στρώματα.
ΧΟ. οὗτος, σὲ καλῶ, σὲ καλῶ. ΕΠ. τί καλεῖς; ΧΟ. τούτους μὲν ἄγων μετὰ σαυτοῦ
ἀρίστισον εὖ, τὴν δ' ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα Μούσαις
κατάλειφ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης.
ΠΕ. ὦ τοῦτο μέντοι νὴ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ·
ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοὐρνίθιον.
ΕΥ. ἐκβίβασον ὦ πρὸς τῶν θεῶν αὐτήν, ἵνα

elegantissimum credat? Offendit inter alia articulus ante ἀλώπεχ' additus, omissus ante ἀετῷ. Scripserat forsan ἐστὶν λεγόμενον ὡς ἀλώπηξ τις μάλα —. Vel ἐστὶν λεγόμενον δή τιν' εἰς ἀλώπεχ', ὡς etc. Vel ἐστὶν λεγόμενον εἰς ἀλώπεχ', ὡς σφόδρα (πάνυ) etc. Sed cf. 483. Nub. 95.

653. φλαύρως B. R. S. V. φλαῦρος A. φαύλως Havn. ἀετῷ (ut vid.) S. V. Br. αἰετῷ A. B. R. Ald. Eadem diversitas apud Suidam l. c. et in φλαυρότατον.

654. ῥίζιον Ald. Br. Dind. etc. ῥιζίον A. B. R. S. V. Bekk.

657. λαμβάνετε A. S. V. λάμβανε R. λαμβάνετον B. Hoc fortasse verum.

658. σὲ καλῶ σὲ καλῶ R. V. Dind. σὲ καλῶ σὲ λέγω (λέγων Ald.) A. B. S. Urb. Ald. Kust. Br. σαυτοῦ A. B. V. vulg. Dind. Ko. τοῦ σοῦ C. σοῦ R. S. et Suidas in ἀριστήσασθε. σοῦ νῦν Köchly. Mein.

659. ἀρίστισον R. V. Γ. Urb. Kust. Dawes. ἀρίστησον A. B. S. Ald. εὖ add. R. S. V. Urb. Kust. om. B. C. Ald. μούσαις R. S. Reisk. Bekk. Dind. etc. μούσης A. B. V. Ald. et Suidas in ἐκβιβάσας. μούσῃς Dawes. Br. Cf. ad 868.

661. αὐτοῖσι S.

662. τοὐρνίθιον B. S. et (?) R. V. τ' ὀρνίθιον A.

663. ΕΥ. Beer. Bergk. Mein. Dind. Vulgo haec Peisetaero continuantur. ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θεῶν vulg. Dind. Quid sibi hic velit αὐτοῦ non video, idque merito suspectum habent Ko. Mein. alii. αὐτοῖς aut ὦ τᾶν proposuit Meinekius. Idem conjicit ἐκβίβασον αὐτὴν δῆτα πρὸς θεῶν, ἵνα etc. coll. Lys. 1245. Scholiasta per αὐτόθι, ἐν τῷ θεάτρῳ explicat. Ipse tentabam ἐκβίβασον, ὦ τᾶν, —. Vel ἐκβίβασον ὧδε (cf. 660. Ach. 884.) —. Vel ἐκβίβασον αὐτὴν δεῦρο (vel δῆτα) πρὸς θεῶν. Nunc suspicor legendum esse ἐκβίβασον ὦ πρὸς τῶν θεῶν αὐτὴν —. Non enim πρὸς θεῶν dicebant, sed πρὸς τῶν θεῶν. Eandem correctionem, ut nunc video, proponit Halbertsma.

καὶ νὼ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.
ΕΠ. ἀλλ', εἰ δοκεῖ σφῷν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ἡ Πρόκνη,
ἔκβαινε καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.
ΠΕ. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλὸν τοὐρνίθιον,
ὡς δ' ἁπαλόν, ὡς δὲ λευκόν. ΕΥ. ἆρά γ' οἶσθ' ὅτι
ἐγὼ διαμηρίζοιμ' ἂν αὐτὴν ἡδέως;
ΠΕ. ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν ὥσπερ παρθένος.
ΕΥ. ἐγὼ μὲν αὐτὴν κἂν φιλῆσαί μοι δοκῶ.
ΠΕ. ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει.
ΕΥ. ἀλλ' ὥσπερ ᾠοῦ νὴ Δί' ἀπολέψαντα χρὴ
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα κᾆθ' οὕτω φιλεῖν.
ΕΠ. ἴωμεν. ΠΕ. ἡγοῦ δὴ σὺ νῷν τύχἀγαθῇ.
ΧΟ. ὦ φίλη, ὦ ξουθή,
ὦ φίλτατον ὀρνέων

664. θεασώμεσθα B. V. θεασώμεθα A. R. S.

666. τοῖς ξένοις vulg. Dind. Ko. τοῖν ξένοιν Mein. Fortasse recte. Cf. ad 91.

668. ΕΥ.] ΕΠ. B. cont. A. et (ut vid.) R. S. V. ἄρα S.

669. αὐτὴν A. B. R. vulg. αὐτῆς S. V.

670 sq. Totus hic locus perperam vulgo personis divisus. Eas codic[um] auctoritatem sequutus melius distinxi. BR. Versus 670 Euelpidi conti-nuabatur, deinde quae Euelpidis sunt Pisthetaero, quae Pisthetae[ri] Euelpidi tribuebantur. DIND.

670. ΠΕ. (ni fallor) A. B. R. S. V. Dind. Mein. Ko. Euelpidi cont. Havn. Al[d.]

671. καὶ vulg. κἂν Dobr. Seager. Dind. Bergk. Mein. Ko. Hold. Cob[et] Madvig. etc. Sic Eq. 620. ὡς ἐγώ μοι δοκῶ κἂν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖ[ν] ὥστ' ἀκοῦσαι. Nescio an praestet καὶ φιλήσειν μοι δοκῶ, I think I will kiss her. Cf. Vesp. 177. 250. Th. 508. Ran. 1420. Eccl. 170. Pl[.] 1186. Eq. 620. et ad Eccl. 920. Ran. 81. Ach. 994. 1021. Pl. 946.

672. ῥύγχος ὀβελίσκοιν] ῥύγχος ὀβελίσκιον tentabat Tyrwhitt. An ῥύγχ[ος] αὐλίσκοιν? Tibias scilicet inflatura est ἐμπεφορβειωμένη, ut corvus in[fra] 858. coll. 859—861. ὀβελίσκοιν R. S. vulg. ὀβελίσκων B. V. Δ. B[r.] ὀβελίσκον A. Cf. ad 324. ἔχοι S.

673. ᾠὸν A. B. et sic (ut vid.) R. V. vulg. ᾠὸν Dind. etc. Dedi ᾠοῦ. Vide comm. ἀπολέψαντα] Qu. ἐκλέψαντα. Cf. Fr. 211. ἐκλαπῆναι (a[b] ἐκλέπω). Herod. II. 68. τίκτει μὲν γὰρ ᾠὰ ἐν γῇ καὶ ἐκλέπει.

674. τὸ λέμμα κᾆθ'] Fort. τὸ λέμμ' ἔπειθ'. Sed cf. 1455.

675. ΠΕ. ἡγοῦ B. cont. A. δὴ B. S. V. δὲ A. R. τύχἀγαθῇ S. Dind. Mein. Ko. τύχῃἀγαθῇ A. B. τύχῃ 'γαθῇ Γ. Δ. τύχῃ ἀγαθῇ R. (qu[.]) ἀγαθῇ τύχῃ V. Ald. Br. Cf. ad 435. Thesm. 283.

677. φίλτατον A. B. R. S. V. Havn. Ald. Dind. Mein. Ko. φιλτάτη Urb. Kust. Br. ὀρνέων, πάντων ξύννομε — vulg. Dind. ὀρνέων πάντων, ξύννομε — Weis. Bergk. Mein. Ko. Recte. Cf. 703. πρεσβύτατοι πάντων μακάρων.

πάντων, ξύννομε τῶν ἐμῶν
ὕμνων ξύντροφ' ἀηδοῖ,
ἦλθες ἦλθες, ὤφθης,
ἡδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ'.
ἀλλ', ὦ καλλιβόαν κρέκουσ'
αὐλὸν φθέγμασιν ἠρινοῖς,
ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.
Ἄγε δή, φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι,
ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ' ἀμενηνά,
ἀπτῆνες ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοί, ἀνέρες εἰκελόνειροι,
πρόσχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰὲν ἐοῦσι,

681. Post 683 transponit Hamaker. ἡδὺν A. (ut vid.) R. S. V. ἡδὺν (supr. ά) B.

685. *ΑΗΔ.* (i. e. ἀηδὼν) praef. Bentl. Haec (685—736) Lusciniae partium fuisse suspicatur Lenting. Non eloquebatur ista Luscinia, sed tibia prosequebatur. Infra corvus idem officium praestat capistratus v. 858. "Patet ex praecedentibus anapaestos recitari a luscinia, quare et ejus nomen his tanquam personae loquentis merito praemittendum fuerit." (Weis.) ἄνδρες B. etc. ἄνδρ' A.

686. κηροῦ — ἀμενηνοὶ citat Clemens Alex. p. 211. (p. 584 Pott.) Unde ἀμενηνοὶ probasse videtur Porson. φύλ' A.

687. ταλαοί] Scholiasta per τληπαθεῖς explicat, addens ἔνιοι δὲ τὸ ταλαοὶ διαιροῦσιν ὥστε εἶναι ἀλαοί. Mendosum est, ni fallor, ταλαοὶ, quod nusquam alibi legere memini. Reponendum forsan τάλανες (Pind. Fr. 128. ὦ τάλας ἐφάμερε νήπιε). Vel δειλοί (Oppian. Hal. I. 2. ἡμερίων δειλὸν γένος). Vel θνητοί. Vel τυφλοί. Vel ἀλαοί. (Offendere fortasse non debet in hoc metri genere hiatus in ἐφημέριοι, ἀλαοί). Vel ἀπτῆνες ἐφήμεροι ἠδ' ἀλαοὶ βροτοί. Cf. Aesch. Prom. 549. τὸ φωτῶν ἀλαὸν γένος Hom. Od. θ'. 195. κ'. 493. μ'. 267. His jam scriptis suspicor legendum esse μέλεοι. Cf. Pac. 1063. ὦ μέλεοι θνητοὶ καὶ νήπιοι. 236. ἰὼ βροτοὶ — πολυτλήμονες. Hesiod. Th. 563. οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο | θνητοῖς ἀνθρώποις. Ceterum post ἀπτῆνες ponenda fortasse virgula. Vulgo nulla est. εἰκελόνειροι A. B. V. ἰκελόνειροι R. S. Med. 8. 9. Cf. ad Pac. 924.

688. προσέχετε libri et vulg. πρόσχετε Bentl. Pors. Mein. Ko. πρόσσχετε Dind. Hold. Praesens requiri videtur. Cf. Nub. 575. Eq. 503. Vesp. 1015. ἐοῦσι R. S. V. ἐοῦσιν B. οὖσι A. Notanda hic forma epica ἐοῦσι.

τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρῳς, τοῖς ἄφθιτα μηδομένοισιν,
ἵν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν μετεώρων,
φύσιν οἰωνῶν γένεσίν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἐρέβους τε Χάους τε
εἰδότες ὀρθῶς Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν.
Χάος ἦν καὶ Νὺξ Ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ Τάρταρος εὐρύς·
γῆ δ' οὐδ' ἀὴρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις
τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ ἡ μελανόπτερος ᾠόν,
ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστεν Ἔρως ὁ ποθεινός,
στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
οὗτος Χάει ἠερόεντι μιγεὶς νυχίῳ κατὰ Τάρταρον εὐρὺν
ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς·

689. *τοῖσιν ἄφθιτα* R. *μηδομένοισιν* A. B. S. V. *μηδομένοισι* R.

692. *παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ* R. schol. ad Nub. 361. Suid. in *Πρόδικ*[illegible] Dind. Mein. Ko. *Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ* A. B. S. V. vulg. Bergk. Vulga[illegible] revocanda videtur. Frequentes sunt hujusmodi transpositiones in lib[illegible] R. *τὸ λοιπὸν* B. R. S. V. *τολοιπὸν* A.

693. *εὐρύς*] *εὐθὺς* Havn.

694. *ἀπείροσι* B. S. V. *ἀπείροισι* A. R.

695. *ᾠιὸν* R. *ᾠὸν* A. B. et (ut vid.) S. V.

696. *ὁ ποθεινός*] *ὁ πετηνὸς* malit Herwerden A. C. p. 50, coll. l. [illegible] Plat. Phaedr. p. 252 B. *τὸν δ' ἤτοι θνητοὶ μὲν Ἔρωτα καλοῦσι πετην*[illegible] *ἀθάνατοι δὲ Πτέρωτα διὰ πτερόφοιτον ἀνάγκην.* Recte, opinor, [illegible] quod *ὁ πετεινὸς* potius scribendum videtur.

698. *οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι* libri et vulg. Dind. Ko. *οὗτος Χάει ἠερόε*[illegible] Herm. Mein. Hold. *οὗτος Χάει εὐρώεντι* conj. Ko. Utramque conjectur[illegible] jam ipse feceram. Cf. Hom. Il. *θ'*. 13. *ἐς Τάρταρον ἠερόεντα. μ'.* 24[illegible] *ζόφον ἠερόεντα.* "Mirum hoc *Χάους* epithetum." (Dind.) *νυχίῳ*] *νύχι*[illegible] Herwerden Ex. Cr. p. XI. An *νύχιον*?

699. *ἐννεότευσε* A. Recte B. R. S. V. *ἐς* B. R. S. V. Ald. *εἰς* A.

πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων πρὶν Ἔρως ξυνέμιξεν ἅπαντα.
ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις γένετ' οὐρανὸς ὠκεανός τε
καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον. ὧδε μέν ἐσμεν
πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων ἡμεῖς. ὡς δ' ἐσμὲν Ἔρωτος
πολλοῖς δῆλον· πετόμεσθά τε γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν·
πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς τέρμασιν ὥρας
διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασταί,
ὁ μὲν ὄρτυγα δούς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν.
πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ μέγιστα.
πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος, ὀπώρας·
σπείρειν μέν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῇ·
καὶ πηδάλιον τῷ ναυκλήρῳ φράζῃ κρεμάσαντι καθεύδειν,

700. *σινέμιξεν* A. B. R. V. Ald. *ξυνέμιξεν* S. (?) Br. Dind. etc.

701. *ξυμμ.* A. R. S. V. Ald. *συμμ.* B. *δ'* om. R. *γένετ'* B. S. vulg. Dind. Hold. *ἐγένετ'* A. R. V. *Γ. γέγον'* Kiehl. (Mnem. II. 104.) Cobet. Ko. Mein. Quod non probandum. Notanda augmenti omissio, in versu anapaestico excusanda, ut videtur. Cf. ad Nub. 962. *τε* om. A.

703. *ἡμεῖς δ' ὡς* vulg. *ἡμεῖς· ὡς δ'* recte Dobr. Mein. Ko. Dind. Hold. Cobet. *ἔρωτος* A. R. S. V. *ἔρωτες* B.

704. *πολλοῖσι* A. *τε γὰρ* A. Pors. Br. tacite. *γὰρ* B. R. S. V. Ald. *γὰρ οὖν* conj. Mein.

705. *δὲ καλοὺς* om. R.

706. *ἐμήρισαν* A.

708. *πάντα* A. B. R. S. vulg. *ταῦτα* V.

710. *ἐς* A. R. S. V. Ald. *εἰς* B.

711. *τότε ναυκλήρῳ* vulg. *τῷ ναυκλήρῳ φράζῃ* conj. Mein. Quod recipiendum videtur. *φράζει* om. A.

εἶτα δ' Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ·
ἰκτῖνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνει,
ἡνίκα πείκειν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν· εἶτα χελιδών,
ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι.
ἐσμὲν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοί, Δωδώνη, Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε,

712. *ἀποδοίη* S. V.

713. *ἴκτινος* A. B. R. S. V. vulg. *ἰκτῖνος* Dind. Mein. Ko. *δ'* ad S. Kust. om. A. B. R. V. *Γ*. *Δ*. Ald.

714. Qu. *ἡνίκα γε πέκειν ὥρα* —. Cf. Fr. 125. *μεσημβρία*, | *ἡνίκα* (*καὶ* vulg.) *τοὺς νεωτέρους δειπνεῖν χρεών*. *πέκειν* B. C. R. *Γ*. *Δ*. Hav Med. 8. 9. Ald. *πέκτειν* A. et Suid. h. v. *πεκτεῖν* A. (s. Br.) S. Be Kust. (ex Suida) Br. Dind. Mein. Ko. *πείκειν* conj. Bergk. Quae fo Epica est (Hom. Od. *σ'*. 315. Hesiod. Op. 775. *ἡ μὲν δΐς πείκειν*). Legi quidem *πεκτούμενον* Lys. 685, sed incerta et dubia est ista scriptura; ne alibi, ut videtur, legitur *πεκτεῖν*. Praestat fortasse *πείκειν*, nisi grav latet mendum. His scriptis reponendum suspicor *κείρειν* tonde *ὥρα* B. R. V. *ὥραν* S. A. *καιρὸς* conj. Mein. Modo enim praec sisse *ὥραν*. *πόκον*] *τόκον*, ut videtur, Bentl. Si quid mutandu malim *φόρον* tributum (cf. ad Ach. 505).

715. *ληδάριον* B. Br. *ληΐδάριον* A. Ald. *ληδάριον* Dind. etc. De R. V. non constat. "Perperam vulgo *ληΐδάριον*. Saltem oportebat *λη*-*ριον*, ne superflua syllaba versus oneraretur. Sed sincerior est hu nominis scriptura per simplicem vocalem *η*. Auctor Etymol. M. *Λήδι* *Φιλήμων φησὶ σημαίνειν εὐτελὲς χιτώνιον ἢ χλανίδα παλαιάν. Λη*-*ριον, ἱμάτιον*. Agnoscit eam quoque Hesychius in his glossis, *Λαΐδ* *λῆδος, τριβώνιον. Λήδιον: τριβώνιον εὐτελές*. Diserte vero Didym apud Eustathium ad Homerum p. 1146. extrema: *καὶ οὕτω παροξύνεσ θελήσας τὸ λήδιον ὁ Δίδυμος ἀποστερεῖ αὐτὸ καὶ τοῦ κατὰ τὴν πα δοσιν προσγεγραμμένου ι, ἐπεί, φησί, λῆδος τὸ πρωτότυπον, ὃ Δω λᾶδος φασίν, ὡς Ἀλκμάν· "Λᾶδος εἱμένα καλόν," ὅ ἐστι, λήδιον ἐν δυμένη εὐειδές. ἀπὸ γοῦν τοῦ λῆδος, φησί, μὴ ἔχοντος τὸ ι γεγονὸς λήδιον οὐδ' αὐτὸ ἂν ἔχοι τὸ ι*." (Br.)

717. *ὄρνις* A. Suid. in *Ἄμμων*. Dind. Mein. Ko. *ὄρνεις* B. R. S. V. vulg. Cf. ad 1250. 1610. *οὕτω πρὸς ἅπαντα* libri et vulg. Dind. Bergk Mein. *πρὸς ἔργα τρέπεσθε* Suidas (ex scholiastae interpretatione, *οὕτω*

πρός τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν καὶ πρὸς γάμον ἀνδρός.
ὄρνιν δὲ νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει·
φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστὶ, πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε,
ξύμβολον ὄρνιν, φωνὴν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν, ὄνον ὄρνιν.
ἆρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος Ἀπόλλων;
ἢν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεούς,

ἐπὶ τὰ ἔργα χωρεῖτε). οὕτως ἐφ' ἅπαντα Dobr. οὕτω πρὸς τἄργα Pors. (ex Suida). Ko. prob. Mein. in Vind. Ita certe Herodot. I. 97. πρὸς ἔργα τρεψόμεθα. Thuc. II. 40. καὶ ἑτέροις πρὸς ἔργα τετραμμένοις (ἔνι) τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γνῶναι. (In quibus locis notanda omissio articuli.) Plat. Symp. 191. ἵνα — ἐπὶ τὰ ἔργα τρέποιντο. Herod. I. 36. τὰ τῶν Μυσῶν ἔργα διαφθείρεσκε (σῦς). Alciphr. III. 14. ἔχου τῶν κατ' ἀγρὸν ἔργων. Non temere tamen recipienda ista scriptura. Utrumque vero bene dicitur, τρέπεσθαι ἐπί τι et πρός τι.

718. ἀνδρὸς vulg. ἄνδρες Br. Iortin. Dind. ἄλλος Mein. Ko. Hold. "Abundat nomen ἀνδρὸς, ut in Eur. Andr. 467. τὴν μίαν μοι στεργέτω πόσις | γάμοις ἀκοινώνητον ἀνδρὸς εὐνάν." (Lenting.) Ipse tentabam ἄνδρες (vos homines, cf. 685. 687.), vel ἀεί, vel πρὸς γάμου ἔργα (unde fortasse irrepsit ἔργα in v. 717), vel πρὸς τὸ γαμεῖσθαι. Sed satis defendi potest vulgata, modo de mulieribus haec dici existimes, quae ad γάμον ἀνδρὸς τρέπεσθαι recte dicuntur. Sic Theognis 1289. ἀναινομένην γάμον ἀνδρῶν (sc. Atalanten). Eur. Suppl. 824. δέμας ἐζύγη εἰς εὐνὰν ἀνδρός. Andr. 469. ἀνδρὸς εὐνά. Orest. 548. Dem. p. 1371, 22. ἁγνιστεύω καὶ εἰμὶ καθαρὰ — ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας.

719. ὄρνιν τε vulg. Dedi ὄρνιν δέ. ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει vulg. Dind. Mein. Bergk. ὅσαπερ πέρι μαντεία διακρίνει Dobr. Kock. ὅσαπερ μαντεία δὴ διακρίνει conj. Mein. ὅσαπερ τῆς μαντείας διακρίνειν conj. Velsen. Ipse tentabam ὅσαπερ μαντείας δεῖ διακρίνειν, vel ὅσαπερ μάντεως ἐστὶν διακρίνειν, vel denique ὁπόσων πέρι μαντεία διακρίνει. Sed πάνθ' ὅσαπερ legitur supra 119. Vulgata vitiosa videtur.

ὅσαπερ A. R. V. ὅσα B. S. Suid. in ὄνον ὄρνιν. Deinde περὶ om. A. Suid. in ὄρνις. addit idem in ὄνον ὄρνιν.

720. ἐστὶ A. B. Ald vulg. Dind. Mein. ἐστὶν R. (?) V. (?) Bekk. Ko.

722. μαντεῖος Ἀπόλλων] ὁ μαντεῖος Ἀπ. Cobet. Praestat forsan μάντεις καὶ Ἀπόλλων. Sed cf. Eur. Orest. 1666. ὦ Λοξία μαντεῖε.

724—726. Verba ἕξετε — πνίγει· κ (in κοὐκ) interpolatoris esse judicant Hamaker. Mein. Postea retinendos eos censuit Mein.

ἕξετε χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις,
αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει,
μετρίῳ πνίγει· κοὐκ ἀποδράντες
καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι
παρὰ ταῖς νεφέλαις ὥσπερ χὠ Ζεύς,
ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
αὐτοῖς, παισίν, παίδων παισὶν,
πλουθυγιείαν,
εὐδαιμονίαν, βίον, εἰρήνην,
νεότητα, γέλωτα, χορούς, θαλίας,
γάλα τ' ὀρνίθων,
ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν
ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν·
οὕτω πλουτήσετε πάντες.

724. *μάντεσιν ὀρθοῖς* conj. Kock. *μάντεσιν οὔσαις* conj. Mein. coll. Vesp. 602. Pl. 839. Qu. *μάντεσιν ἀεὶ*, vel *μάντεσιν ἡμῖν*. Virgula post *μάντεσι* videtur distinguendum, ut fit in B.

725. *αὔραις, ὥραις*] *αὔραις λιαραῖς* (!) *χειμῶνι, θέρει μετρίῳ πνίγει* Ko. (ut temporis dativi sint *χειμῶνι* et *θέρει*). *αὔραις νεαραῖς, χειμῶνι, θέρει* — conjicit idem. *αὔραις ἦρος χειμῶνι, θέρει μετρίῳ πνίγει* Bergk. Fallitur Kock. Non enim de coeli temperie, sed de oraculis et vatibus fatidicis agitur. Scribendum suspicor *πάσαις ὥραις*, omnibus tempestatibus, quod sensui optime conveniet, mox enim specialiter infert *χειμῶνι, θέρει, μετρίῳ πνίγει.* Ergo *δι' ἔτους ὅλου* Avibus ut *μάντεσιν* et *Μούσαις* uti poterunt homines. Sed praestat forsan *ἦρι, ὀπώρᾳ*, vere, auctumno. Cf. 709. *ὥρας φαίνομεν ὑμῖν ἦρος, χειμῶνος, ὀπώρας*. Vulgata nullum idoneum sensum praebet.

726. Qu. *μετρίῳ πνίγει τ'· οὐδ' ἀποδράντες* etc.

727. *καθευδούμεθ'* A.

728. *ὥσπερ χὠ Ζεὺς* vulg. *ὥσπερ γ' ὁ Ζεὺς* Lenting, coll. Vesp. 172. *οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.* Confer tamen Pac. 350. *οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρὸν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.* 363. Eccl. 221. etc. Lys. 528. *κἀντισιωπῶ ὥσπερ χἡμεῖς.* et ad Soph. Oed. C. 53. Verba *ὥσπερ χὠ Ζεὺς* delet Hamaker.

729. *ὑμῖν αὐτοῖς* (sic) Bergk. Dind. Mein. Ko. Cf. 878.

730. *παισὶν — παισὶν* R. (?) S. V. (?) Br. *παισὶ — παισὶν* Ald. *παισὶ — παισὶ* A. B.

731. *πλουθυγίειαν* B. Ald. Mein. Ko. *πλοῦθ' ὑγίειαν* A. *πλοῦθ' ὑγιείαν* R. S. *πλουθυγιείαν* V. (?) Br. Cf. ad 604. Eq. 1091. *εὐδαιμονίαν, βίον — γέλω- | τα — ὀρνίθων* (sic) A. B. S. *εὐδαιμονίαν* delent Hamaker. Mein. Fortasse recte.

732. *θαλίας* B. S. V. *θαλείας* A. R.

Μοῦσα λοχμαία, *στροφή.*
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτὶξ,
ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ
νάπαισι καὶ κορυφαῖς ἐν ὀρείαις,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτὶξ,
ἱζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτὶξ,
δι' ἐμῆς γένυος ξουθῆς μελέων
Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω
σεμνά τε μητρὶ χορεύματ' ὀρείᾳ,
τοτοτοτοτοτοτοτοτοτὶξ,
ἔνθεν ὡσπερεὶ μέλιττα

737. *Μοῦσ' ὦ* Bentl. Idem in v. ant. 769. *τοιάνδε* (pro *τοιάδε*).

738. *τιό. τιό. τιό. τιό. τίγξ* A. S. V. Ald. *τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τίγξ* B. *τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ* R. "Epiphonema hic et reliquis locis quomodo scribendum et ad numeros revocandum sit satis incertum." (Bergk.) -*τὶγξ* vulg. -*τὶξ* Dind. Mein. Ko. Cf. ad 260. 752. 773.

739. *ποικίλη — ἐγὼ* om. B.

740. *νάπαισι* A. B. R. S. V. Ald. Dind. *νάπαις* C. Havn. *νάπαισί τε* Br. Herm. Bergk. Ko. Mein. Verba *μεθ' ἧς ἐγὼ νάπαισί τ' ὀρείαις ἱζόμενος* affert Suidas s. v. *ὀρείαις*. "◡ ⏒ ◡· ⏒ ◡ ◡ ⏒ ◡ ◡ ⏒ –, dactyl., amphibracho praemisso. Idem metrum Ran. 1362. *σὺ δ', ὦ Διὸς διπύρους ἀνέχουσα.*" (Dind. in Metris.) *κορυφαῖσί τ'* A. B. R. S. Havn. vulg. *κορυφαῖσίν τ'* V. Mein. Ko. *καὶ κορυφαῖς* Fr. Thiersch. Dind. Exciderat, ut videtur, *καὶ* ante *κο.*

741. *τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ* R. V. Ald. *τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τίγξ* A. B. *τιὸ τιὸ τιοτίγξ* S. Qu. *τιὸ τιὸ τιοτίξ* (dochm.). -*τὶγξ* vulg. -*τὶξ* Dind. etc.

742. *ἱζόμενος* R. S. V. vulg. *ἱζομένη* A. B. *Δ.* *ἑζόμενος* (ut in v. ant. 774. *ἐφεζόμενοι*) malit Mein.

742—743. post 744. in Ald. "Dactylicus pentameter catalecticus in syllabam, ut apud Soph. Aj. 222. *τῶν μεγάλων Δαναῶν ὑπὸ κληζομέναν.* Eur. Hel. 384. *ὤλεσεν ὤλεσε Πέργαμα Δαρδανίας.*" (Dind. in Metris).

743. *τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τὶγξ* B. *τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ* (hoc *τιὸ* supr.) *τὶγξ* A. *τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ* (absque *τὶγξ*) R. S. V. Ald. -*τὶγξ* vulg. -*τὶξ* Dind. etc.

746. *σεμνὰ* libri. *σεμνᾷ* Ald. *τε* om. A. *ὀρείᾳ* B. V. Ald. *ὀρίᾳ* A. R. S. *ὄρεια* Havn.

747. *το. το. το. το. το. το. το. το. το. τὶγξ* B. R. S. V. *το* undecies et *τὶγξ* A. *το* decies et *τὶγξ* Ald. -*τὶγξ* vulg. -*τὶξ* Dind. etc.

748. *ὥσπερ ἡ* libri et vulg. Bergk. *ὡσπερεὶ* Reisk. Dobr. Dind. Ko. Mein. Recte. Non tamen displiceret *ὥσπερ αἱ μέλιτται*, ut in Plat. Ion. 534.

Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν, ἀεὶ φέ-
ρων γλυκεῖαν ᾠδάν,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίξ.
εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ὦ θεαταὶ, βούλεται
διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τὸ λοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἴτω.
ὅσα γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρατού-
μενα,
ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλά.
εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ,
τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν, ἤν τις τῷ πατρὶ
προσδραμὼν εἴπῃ πατάξας, "αἶρε πλῆκτρον, εἰ μάχει."
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος,
ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν Φρὺξ μηδὲν ἧττον Σπιν-
θάρου,
φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γένους.

750. *καρπῶν* A. *καρπὸν ἀεὶ, | φέρων* — (sic) B.

751. *ᾠδὰν* A. B. R. S. *Γ. Δ.* Suid. in *Φρύνιχος*. Dind. etc. *ᾠδὴν* V. Ald. Br.

752. *τιὸ τιὸ τιὸ τίγξ* A. B. S. V. Ald. *τιὸ τιὸ τιοτίξ* R. *τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ* (-*τίξ* Dind.) Br. Dind. etc

753. *διαπλέκειν*] Qu. *διαμένειν*.

754. *τὸ λοιπὸν* B. R. S. V. Bekk. *τολοιπὸν* A. Ald. Br.

755. *ἐνθάδ' ἐστὶν* A. B. R. S. V. Bekk. *ἐστιν ἐνθάδ'* Ald. Br. Bergk. Dind. Mein. Ko. Prior lectio recipienda. Cf. 757. *τῷ νόμῳ κρατούμενα*] Qu. *τῷ νόμῳ καὶ* — ⏑ ⏒, vel *καὶ νόμῳ* (757) — — ⏑ ⏒.

756. *ἐστὶν* S. V. *ἐστὶ* A. B. R. *ὄρνισιν* B. R. S. V. *ὄρνισι* A.

757. *νόμῳ*] *νέῳ* conj. Kock.

758. *ἐστιν, ἤν τις*] Fort. *ἐστὶ, κἤν τις* —. *ἐκεῖ* A. B. C. R. S. V. *Γ.* Bekk. etc. *ἐκεῖνο* Ald. Br. (!)

759. *πατάξας* om. A. *εἴπῃ* B. R. S. V. *εἴποι* A. *μάχει* A. S. V. vulg. *μάχῃ* B. *Δ. μάχηι* R. *μαχεῖ* Reisig. Bergk. Ko. Mein. Dind. Cobet. V. L. p. 269. Recte, ut videtur. Cf. ad Ran. 607. Eq. 416. Vesp. 191.

761. *ἀτταγᾶς* A. B. S. V. *ἀτταγὰς* R. Cf. ad 289. 886. 887.

763. *Φρυγίλος* (cf. 875) Bentl. *ἐνθάδ'* vulg. Dind. *οὗτος* Dobr. Ko. Mein. Hold. *ἐνθάδ'* esse Athenis, non, quod hic requiritur, Nephelococcygiae monet Dobraeus (v. 755. 757. 758), qui vel *οὗτος* vel *εὐθὺς* substituerit. Idem conjicit *Σπινθάρου | ἐνθάδ', ὄρνις φρυγίλος ἔσται*.

εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,
φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φρά-
τερες.
εἰ δ' ὁ Πεισίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας
βούλεται, πέρδιξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεοττίον·
ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρόν ἐστιν ἐκπερδικίσαι.
τοιάδε, κύκνοι, ἀντιστροφή.
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτὶξ,
συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ
πτεροῖς κρέκοντες ἴακχον Ἀπόλλω,

764. ἐστὶν R.

765. φράτορες libri et vulg. φράτερες Dind. Ko. Mein. Cf. ad 106. 785. Eq. 255.

766. Πισίου libri et vulg. Πεισίου Dind. Ko. Mein. Recte. Cf. ad 1297. Pac. 924. Πεισίας Argivus memoratur Xen. Hell. VII. 1. 41. Formatum nomen Πεισίας ab futuro, ut Ἀμειψίας, Σωσίας, Τερψίας, Μελησίας, Τισίας (Thuc. V. 84), Μαρψίας (Ach. 702), Πασίας, Κινησίας, Γνωσίας (Xen. Hell. I. 1. 29), Κτησίας, Λυσίας, Ἐρυξίας, etc. Simile vitium est in Aesch. Cho. 361. πεισίμβροτον (πισ. al.).

767. γενέσθω B. R. V. γενέσθαι A. πατρὸς A. etc. πάππου B. νεόττιον libri et vulg. νεοττίον Dind. Mein. Ko.

768. ἐστιν ἐκπερδικίσαι] Fort. ἐστι διαπερδικίσαι. Ἐκπερδικκίσαι tueri conatur Palmerius, ut ad Perdiccam Macedonum regem, hominem levem ac mutationi deditum, allusio sit.

769. τοιάδε A. R. S. Med. 8. 9. Suid. in κρέκω. Dind. Mein. Ko. τοιάνδε B. V. Havn. vulg. Bergk. (Ut dipodia sit anapaestica.) Magis certe hic convenire videtur τοιάνδε. Cf. ad v. stroph. 737.

770. τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τὶγξ B. Ald. τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ (om. τὶγξ) A. R. S. V. τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτὶξ Dind. Mein. Ko., ut dimeter dochmiacus existat.

771. συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ πτεροῖς κρέκοντες] Clangorem alis simul commiscentes. Recte schol: κρέκοντες, ἀντὶ τοῦ ἠχοῦντες. διὰ γὰρ τῆς τῶν πτερῶν κινήσεως ὕμνουν τὸν Ἀπόλλωνα. Sic ὕμνον κρέκειν, etc. Telestes Athen. 626 A. τοὶ δ' ὀξυφώνοις πηκτίδων ψαλμοῖς κρέκον Λύδιον ὕμνον Epigr. Anth. P. IX. 584. αἰόλον ἐν κιθάρᾳ νόμον ἔκρεκον. Cf. ad 682. πτεροῖς A. R. S. V. Γ. Dind. Mein. Ko. πτεροῖσι B. Havn. vulg. Bergk.

772. ἴακχον A. S. V. Dind. Bergk. Mein. Ko. ἴαχον B. R. Havn. vulg. Hanc scripturam defendit Ellendt Lex. Soph. I. 828. Sed media in ἴαχον corripitur. Eur. Or. 1465. ἁ δ' ἴαχεν ἴαχεν. Tro. 828. ἠϊόνες ἅλιαι ἴαχον. Qu. ἄειραν, vel ἄεισαν, vel ἔτισαν. Vel κρέκουσιν ἴακχον (βοὴν) Ἀπόλλω (de qua constructione v. ad Soph. Tr. 50. 207.). Cf. Eur. Cycl. 69. ἴακχον ᾠδὰν μέλπω. Sed parum dubito quin mendosum sit ἴακχον.

τιὸ τιὸ τιὸ τιοτὶξ,
ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' Ἕβρον ποταμόν,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτὶξ,
διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά,
πτῆξε δὲ ποικίλα φῦλα τὰ θηρῶν,
κύματα δ' ἔσβεσε νήνεμος αἰθήρ,
τοτοτοτοτοτοτοτοτοτὶξ,
πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὄλυμπος,
εἷλε δὲ θάμβος ἄνακτας, Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος Χάριτες Μοῦ-
σαί τ' ἐπωλόλυξαν,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίξ.
οὐδέν ἐστ' ἄμεινον οὐδ' ἥδιον ἢ φῦσαι πτερά.
αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος,
εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο,
ἐκπτόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε,

773. *τιὸ. τιὸ. τιὸ. τιὸ* B. *τιὸ. τιὸ. τιὸ. τιὸ. τιὸ* A. *τιὸ τιὸ τιοτὶγξ* S. V. *τιὸ τιὸ τι τὶξ* R. *τιο τιο τιο τιο τίγξ* Ald. *τιὸ τιὸ τιὸ τιοτὶξ* Dind. Mein. Ko.

774. *Ἕβρυν* R. S. V. *εὔρον* S. *εὖρον* A. et (sup. *β*) B.

775. *τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ* B. R. S. V. Ald. *τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ* A. *τιὸ τιὸ τιὸ τιοτὶξ* Dind. etc.

777. *ποικίλα φῦλά τε* libri et vulg. Dind. Ko. *ποικίλα τε φῦλα* Ald. *ποικίλα φῦλα τὰ* Bentl. *φῦλά τε ποικίλα* Herm. Mein. Ipse tentabam *ποικίλα φῦλα πετεινῶν*. Cf. 761. *ἀτταγᾶς — ποικίλος*. 1411. *ποικίλα χελιδών*. 1410.

778. *κύματά τ'* A. B. R. vulg. *κύματ'* S. V. Dedi *κύματα δ'*. Cf. 776. 780. *αἴθρη* A. B. R. S. V. Ald. vulg. Dind. Ko. *αἰθὴρ Γ.* (*γρ. καὶ αἴθρη*). Urb. Mein. Hold. Verum videtur *αἰθήρ*. Cf. Th. 43. *ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ*.

779. *τοτοτοτοτοτοτὶγξ* A. B. R. S. V. *τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτὶγξ* Ald. *τοτοτοτοτοτοτοτοτοτὶξ* Dind. etc.

780. *ἐπεκτύπησ'* A. R. S. V. *ἐκτύπησ'* B.

781. *ἄνακτας*] Qu. *ἅπαντας*.

782. *ὀλυμπιάδες* A. R. S. V. *οὐλυμπιάδες* B.

784. *τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τὶγξ* A. B. R. S. V. *τιο τιο τιο τὶγξ* Ald. *τιὸ τιὸ τιὸ τιοτὶξ* Dind. etc.

785. *οὐδὲν ἔστ'* (sic) A. B.

787. *τραγῳδῶν* libri et vulg. Dind. Ko. *τρυγῳδῶν* Scal. Bentl. Herm. Mein.

788. *ἐκπετόμενος* A. B. R. S. V. vulg. *ἐκπτάμενος* C. Herm. ad Oed. R. 17. *ἐκπτόμενος* Br. Dind. Mein. Ko. *ἐκπετόμενος οὗτος ἠρίστησ' ἂν* Bentl. Porson. Cf. ad 118. 791. 792. 795. 1206. 1384. et Elmsl. ad Oed. R. 17.

κᾆτ' ἂν ἐμπλησθεὶς ἐφ' ὑμᾶς αὖθις αὖ κατέπτετο.
εἰ δὲ Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,
οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοἰμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτετο
κἀποπαρδὼν κἀναπνεύσας αὖθις αὖ κατέπτετο.
εἰ δὲ μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστιν ὅστις τυγχάνει,
κᾆθ' ὁρᾷ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,
οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτετο,
εἶτα βινήσας ἐκεῖθεν αὖθις αὖ κατέπτετο.
ἆρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
ὡς Διιτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ

789. *ἂν*] *αὖ* S. *ἐμπλησθεὶς* B. R. S. V. *ἐμπλησθῇς* A. *ἡμᾶς* vulg. Correxi *ὑμᾶς*. Cf. 795. 786. 790. 793. *αὖ* B. R. S. V. *ἂν* A. Cf. ad 796.

789. 792. *κατέπτατο* vulg. Dind. Mein. Ko. *κατέπτετο* Cobet. V. L. p. 305. Cf. 791. 792. 795. et ad 35.

790—792. om. A. *εἴ τε* vulg. Dedi *εἰ δέ*. Cf. ad 793.

791. *ἐς* libri. *θοἰμάτιον* A. R. S. V. *θ' οἰμάτιον* B.

791. 795. *ἀνέπτατο* vulg. *ἀνέπτετο* Dind. Mein. Ko. Cobet. V. L. p. 305. Cf. ad 35. 789.

793. *εἴ τε* vulg. Reponendum, ni fallor, *εἰ δέ*. Cf. ad 790. *ὑμῶν ἐστιν* B. R. S. V. *ἐστιν ὑμῶν* A.

795. *παρ' ὑμῶν*] Si verum est *ἐφ' ἡμᾶς* v. 789, et hic reponendum erit *παρ' ἡμῶν*. Sed illic potius legerim *ἐφ' ὑμᾶς*. *ἀνέπτατο* B. C. Δ. *ἀνέπτατο* A. R. S. V. Ald. *ἀνέπτετο* Dind. Mein. Ko. Cf. ad 789. 791.

796. *αὖ* A. S. Ald. Suid. in *βινεῖν*. vulg. *ἂν* B. R. V. Γ. Ko. Cf. ad 789. *καθέζετο* libri et vulg. *κατέπτατο* Suid. in *βινεῖν*. *κατέπτετο* conj. Mein. Idem ipse conjeceram, idque proculdubio verum est. Cf. 791—792. et 789. Postulatur aoristus. Praeterea dura foret locutio *καθέζετο ἐκεῖθεν*, non addito participio quale est *ἀνελθών*. Facilis haec corruptio.

797. *γενέσθ' οὐ παντὸς* frustra Porsonus. Cf. modo Lys. 648.

798. *Διιτρεφής* libri et vulg. *Διιτρέφης* Suid. h. v. Dind. Mein. *Διειτρέφης* Elmsl. ad Med. 326. (ex antiquissimo marmore ap. Corsin. Fast. Att. I. 161. et inscr. ap. Chandler. p. 46.) Kock. *ὁ Διιτρεφής* Bentl. Pors. Inscriptio *ΔιϜι* legitur in galea Argiva. V. Boeckh. C. I. I. 151. 169. (c. 3. 48.) Dind. in Thes. Gr. II. p. 1470. Blomf. in Mus. Crit. II. 586., qui priorem tantum formam commendat. Producitur secunda in *Διϊτρέφης*. Noster ap. schol. *κἀπὸ τῆς Διϊτρέφους τραπέζης*. Similiter in *διϊπετής*. Eurip. Bacch. 1268. *λαμπρότερος ἢ πρὶν καὶ διϊπετέστερος*. Auctor Rhesi v. 43. *διϊπετῆ — σταθμά*. Homerus Il. π'. 174. *διϊπετέος ποταμοῖο*. etc. ζ. 318. Produci videtur syllaba natura brevis propter metri necessitatem, non aliter ac prima in *διογενὴς*, etc. Moneo obiter apud Homerum semper *διοτρεφὴς* scribi hoc nomen, Il. β'. 98. ε'. 463. etc. Sic *διοπειθής*. Nomen *Διιτρέφης* legitur praeterea infra 1442. Thuc. III. 75. *Νικόστρα-*

ᾑρέθη φύλαρχος, εἶθ' ἵππαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενὸς
μεγάλα πράττει κἀστὶ νυνὶ ξουθὸς ἱππαλε-
κτρυών.
ΠΕ. ταυτὶ τοιαυτί. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν πρᾶγμά πω
γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.
ΕΥ. ἐπὶ τῷ γελᾷς; ΠΕ. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
οἶσθ' ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;
εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.
ΕΥ. σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.
ΠΕ. ταυτὶ μὲν ᾑκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον,
τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς.
ΕΥ. ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν; ΠΕ. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν, εἶτα τοῖς θεοῖς
θῦσαι μετὰ τοῦτο. ΕΥ. ταῦτα κἀμοὶ ξυνδοκεῖ.
ΠΕ. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοὔνομ' ἔσται τῇ πόλει;

τος ὁ Διιτρέφους. IV. 119. VII. 29. Confer nomen proprium Δίφιλος Dem. p. 1364. Simile nomen est Ἐπιτρέφης Dem. p. 1221., V. Dind. in Thes. Gr. II. 1470. ἔχω S. πυτιναῖα B. R. S. V. πιτυναῖα A. Cf. ad Eq. 834.

799. ὕπαρχος V. εἶτ'] ὥστ' S.

800. κἄστι (sic) A. B.

801. ταυτὶ τοιαυτί] Malim τοιαῦτα ταυτί. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν πρᾶγμά πω] Qu. μὰ Δία τοῦδε πρᾶγμ' ἐγώ. Displicet omnino πω — οὐδεπώποτε.

804. Om. A.

805. συγγεγραμμένῳ] σύ γε γεγραμμένῳ conj. Mein. σύ γε κεχαρμένῳ conj. Ko. σὺ μὲν κεχαρμένῳ Hamaker.

806. ἀποτετιλμένῳ A. B. S. V. παρατετιλμένω R.

807. ᾑκάσμεσθα V. Ald. ᾑκάσμεθα A. εἰκάσμεθα B. R. S. Suid. s. h. v.

808. αὑτῶν B. S. et (ut vid.) R. V. αὐτῶν A. αὑτῶν B. S. αὐτῶν A.

809. ΕΠ. Ald. R. (?) V. (?) vulg. Dind. ΕΥ. A. B. S. Bentl. Bergk. hic et per totam scenam. ΧΟ. Mein. Ko. "Perversae admodum erant in impressis libris personae, quas e scriptorum auctoritate in ordinem restitui." (Br.) "Quae in hoc colloquio Epopi tribuuntur in libris Choro (i. e. Coryphaeo) tribuit Beerius p. 37, qui Epopem post v. 675 abiisse putat." (Dind.) χρὴ supr. in B. δρᾶν A. R. V. δρᾶν γε B.

810. τι μέγα B. R. S. V. μέγα (om. τι) A. Qu. μέγα τι.

811. ταῦτα (non ταὐτὰ) libri. συνδοκεῖ vulg. Mein. Ko. ξυνδοκεῖ Dind.

812. ΠΕ. A. B. Ald. ΕΠ. Br. vulg. Dind. ΧΟ. Mein. Ko. De C. R. S. V. non liquet. Euelpidi haec continuat Bergk. φέρ' εἴδω S. τί δ'] τί ἄρ' Elmsl. ad Ach. 4. Vide ibi adnot. οὔνομ' B. Ald. ὄνομ' A. C. R. S. V. Γ. Δ. τοὔνομ' Bentl. Pors. Br. etc. οὖν ὄνομ' postea Pors.

ΕΥ. βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοὐκ Λακεδαίμονος
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν; ΠΕ. Ἡράκλεις·
Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τἠμῇ πόλει;
οὐδ' ἂν χαμεύνῃ 'γωγε κειρίαν γ' ἔχων.
ΕΥ. τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ'; ΠΕ. ἐντευθενὶ,
ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων,
χαῦνόν τι πάνυ. ΕΥ. βούλει Νεφελοκοκκυγίαν;
ΠΕ. ἰοὺ ἰοὺ,
καλόν γ' ἀτεχνῶς σὺ καὶ μέγ' ηὗρες τοὔνομα.
ἆρ' ἐστὶν αὑτηὶ Νεφελοκοκκυγία,

Corrigendum forsan φέρ' ἴδω, τί δῆθ' ἡμῖν ὄνομ' ἔσται τῇ πόλει; Cf. 817. Prona corruptio fuit τί δ' ἡμῖν pro τί δῆθ' ἡμῖν.

813. ΠΕ. Br. Bekk. Dind. Ko. cont. A. B. ΕΥ. Mein. De C. R. S. V. non liquet. Post Λακεδαίμονος deleatur virgula, quae ponitur in B. non in A.

814. ΕΥ. A. B. Br. Bekk. Dind. Ko. ΕΠ. Ald. ΠΕ. Mein. De reliquis codicibus non liquet.

815. τῇ 'μῇ A. B.

816. χαμεύνῃ A. R. S. V. Γ. Kust. Be. Br. χαμεύνην B. Havn. Ald. πάνυ γε vulg. πάνυ τι conj. Mein. πάνυ γε suspectum habet Kock. Qu. 'γωγε. κειρίαν γ' A. B. (in quo et Δ. est κυρίαν) R. S. V. Δ. Suid. in κειρίαν et χαμεύνη. Bekk. Mein. Ko. κειρίαν (om. γ') Havn. Ald. Br. Dind. Bergk. Si verum est πάνυ γε, omittenda erit particula. Cf. ad Ach. 92.

817. ΠΕ. vulg. Dind. ΕΥ. Mein. ΧΟ. Ko. θησόμεσθ' A. B. V. θησόμεθ' S. θησώμεθ' R. ΕΥ. A. B. R. S. V. Br. Dind. Ko. ΕΠ. Ald. ΧΟ. Mein. ἐντεῦθεν S.

819. Qu. ΠΕ. χαῦνόν τι πάνυ βούλει, Νεφελοκοκκυγίαν; Eandem correctionem proponit Lenting. Qu. Νεφελοκοκκιγίας. Cf. 917. 963.

820. ΕΥ. Ald. Bergk. ΕΠ. A. B. R.? S.? V.? Dind. ΧΟ. Mein. Ko.

820. ἰοὺ ἰοὺ vulg. Mein. ἰοῦ ἰοῦ Dind. Ko. καλόν γ' ἀτεχνῶς libri et Ald. καλόν γ' ἀτεχνῶς σὺ Bentl. Weis. καλὸν γὰρ ἀτεχνῶς Pors. Bergk. καλὸν σύ γ' ἀτεχνῶς Br. Mein. Ko. Dind. καλὸν τόδ' ἀτεχνῶς conj. Lenting. et Bergk. Verum vidit Bentleius, ab editoribus neglectus. In eandem conjecturam et ipse incideram. Cf. 1510. ἰοὺ ἰού, | εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ —. Vesp. 809. σοφόν γε τουτὶ — ἐξηῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας. Eq. 1111. καλήν γ' ἔχεις ἀρχὴν, ὅτε —. Plat. Theag. 122. καλόν γε — τῷ υἱεῖ τὸ ὄνομα ἔθου. Simile vitium est Lys. 843.

821. ΕΥ. om. A. B. αὕτη γ' ἡ A. B. R. V. Med. 9. vulg. αὐτή γ' ἡ S. αὕτη ἡ Med. 8. αὑτηγὶ Elmsl. ad Ach. 784. Dind. Ko. Mein. αὑτηὶ recte Dobr., quod et ipse conjeceram. Αὑτηὶ legitur praeterea 301.

ἵνα καὶ τὰ Θεογένους τὰ πολλὰ χρήματα
τά τ' Αἰσχίνου 'σϑ' ἅπαντα; ΠΕ. καὶ λῷστον μὲν οὖν
τὸ Φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ ϑεοὶ τοὺς γηγενεῖς
ἀλαζονευόμενοι καϑυπερηκόντισαν.

Nub. 201. 214. Ach. 20. 482. 784. 1055. Vesp. 803. Pac. 1052. Eccl. 1075. *αὑταιὶ* Ach. 194. Av. 1018. *τουτουὶ* Ach. 245. Eq. 728. 730. 1178. Nub. 653. Vesp. 256. 432. Pac. 1212. *τουτῳὶ* Pl. 44. 944. Ach. 1064. Eq. 488. 865. 959. 1224. Pac. 1217. Av. 62. 982. Lys. 616. Ran. 621. *οὑτοιὶ* Ach. 40. 115. 341. Nub. 187. Vesp. 262. Av. 1687. Lys. 1089. 1241. *αὑταιὶ* Av. 1017. *τουτουσὶ* Nub. 894. Ran. 984. *ταυτασὶ* Lys. 603. *τουτοιιὶ* Pac. 1214. *ταυτησὶ* Eq. 751. 768. *ταυτῃὶ* Eq. 271. 918. Pac. 1193. Th. 1235. *ταυτηνὶ* Ach. 464. Eq. 1403. Nub. 846. Av. 1205. Eccl. 1142. *ταυτασὶ* Ach. 130. Lys. 603. *τοιαυτασὶ* Pac. 1258. *τοιουτοιὶ* Lys. 1088. etc.

822. *ἵνα καὶ τά*] *ἵνα τοῦ τε* Dobr. Qu. *ἵνα τά τε*, vel *ἵνα δὴ τά*. *τὰ Θεαγένους* libri et vulg. Bergk. *Θεαγένους* Bentl. *τὰ Θεογένους* Dind. Mein. Ko. Cf. ad Pac. 928.

823. *τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα* A. B. V. Med. 9. vulg. Mein. Ko. et (*γε*) R. Med. 8. *τά τ' Αἰσχίνου ἅπαντα* S. *τά τ' Αἰσχίνου 'σϑ' ἅπαντα* conj. Herm. Bergk. *τοῦ τ' Αἰσχίνου τὰ πάντα* Dobr. *καὶ τἀσχίνου γ' ἅπαντα* conj. Mein. *τά τ' Αἰσχίνου τάλαντα* ingeniosius quam verius Haupt. Dind. Verum haud dubie est *τά τ' Αἰσχίνου 'σϑ' ἅπαντα*, quod et ipse jamdudum conjeceram. Cf. ad Soph. Oed. C. 293. *ΠΕ.* A. B. vulg. *ΕΠ.* S. De reliquis non constat. Euelpidi haec continuanda suspicor sic: *τά τ' Αἰσχίνου 'σϑ' ἅπαντα; κάλλιστον μὲν οὖν* (sc. *ὄνομα ηὗρες* vel *ἔσται*), deletis ineptis versibus 824—825. *καὶ λῶστον μὲν οὖν* A. R. S. V. Γ. Med. 8. 9. Dind. Mein. Ko. *καὶ λῶστον μὲν ἢ* B. Ald. *καὶ λῷστον μὲν, ἢ* Br. *καὶ λῷον μὲν* (sc. *ὄνομα*) *ἢ* Bentl. Reisk. *κάλλιστον μὲν οὖν Φλέγρας πεδίον* conj. Bergk. II. *ναὶ* pro *καὶ* (quod Euelpidis sit) conj. Mein. "Verba aut defecta aut interpolata. — Sententia *μᾶλλον μὲν οὖν* postulare videtur." (Dind.) Cum verbis *καὶ λῷστον μὲν οὖν* Shilleto (ad Dem. de f. l. p. 20) confert Plat. Prot. 309 D. *καὶ σοφωτάτῳ μὲν οὖν*, in quo loco particulam *καὶ* arcte cum superlativo cohaerere monet. Dobraeus conferri jubet Eur. Her. 1020. *τί δ', ἢν ϑάνῃ —; Β. τὰ λῷστ' ἂν εἴη· πῶς τάδ' οὖν γενήσεται; Κάλλιστον μὲν οὖν* et ipse dudum conjeceram in ed. I. Praecessit enim modo *καλὸν* v. 820. Tentabam praeterea *κάλλιον μὲν οὖν* —. (Cf. Lys. 76. *πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις*. Plat. Phaedr. 277. *πολὺ γὰρ τοῦτ' ἔτι κάλλιον λέγεις*.) Vel *κάλλιον γὰρ ἢ* —. Vel *πολὺ κάλλιον ἢ* —. Vel *κλητέον μὲν οὖν* —. Neque *λῷστος* neque *λῴων* apud Aristophanem aut reliquos comicos legitur, praeter Teleclidem (Mein. II. 364), qui semel tantum in hexametro *λῷστοι* usurpavit, *ὦ πάντων ἀστῶν λῷστοι σεῖσαι*. Proximi duo versus 824—825 grammatici alicujus futile additamentum videntur esse. Itaque post *μὲν οὖν* plene interpungendum videtur.

824—825. Hos duos versus interpolatos esse facile suspiceris.

825. *ἀλαζονευόμενοι* A. B. R. S. V. vulg. *ἀλαζονευομένους* Havn. Leid.

ΕΥ. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;
ΠΕ. τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἐῶμεν πολιάδα;
ΕΥ. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὔτακτος πόλις,
ὅπου θεὸς γυνὴ γεγονυῖα πανοπλίαν
ἕστηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;
τίς δαὶ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;
ΠΕ. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ,
Ἄρεως νεοττός. ΕΥ. ὦ νεοττὲ δέσποτα.
ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
ΠΕ. ἄγε νυν σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα,
καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,

Suidas in Φλεγραίας. Reisk. Seager. "Convenienter epicorum narrationibus, sed consulto rem invertisse videtur comicus." (Dind.) καθυπερηκόντισαν A. B. S. V. vulg. καθ' ὑπερηκόντισαν R. Verbum monstrosum. Scripserat forsan comicus ποθ' ὑπερηκόντισαν. Ὑπερακοντίζειν legitur Eq. 659. Pl. 666.

826. ΕΠ. vulg. Dind. ΧΟ. Mein. Ko. δαὶ A. B. R. V. δὲ S. Cf. ad 832.

828. ΠΕ. vulg. Dind. Bergk. ΕΥ. Mein. Ko. τί δ' οὐκ —] τί δ'; οὐκ — Lenting, coll. Eccl. 762. τί δ'; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ; Et sic Ko.

829. ΕΥ. A. R. V. vulg. Dind. Bergk. ΠΕ. Mein. Ko. om. B.

832. ΠΕ. vulg. Dind. ΕΥ. Mein. ΧΟ. Ko. Euelpidi haec continuant Bentl. Bergk. δαὶ A. R. Bentl. Pors. Elmsl. ad Ach. 105. Dind. Mein. Ko. Br. δὲ S. V. Γ. Med. 8. 9. δ' αὖ B. C. Δ. Be. δ' ἂν Ald. Cf. 826. τίς δαὶ θεὸς —; Praestat forsan hic δ' αὖ. Sed, quum minus placet καθέξει pro simplici ἕξει positum, vide an reponendum sit τίς δῆτ' ἄρ' ἕξει —; τὸ Πελασγικὸν Elmsl. l. c.

833. ΕΠ. Ald. vulg. Dind. ΕΥ. A. B. ΠΕ. Bentl. Bergk. Ko. ΧΟ. Mein. De C. R. S. V. non constat. ἡμῶν vulg. ὑμῶν Kock.

834. "Fort. ὅπερ — δεινότατον", Bentl.

835. Ἄρεως B. R. S. V. Havn. Ald. Dind. etc. Ἄρεος A. Med. 8. Br. ΠΕ. A. B. Havn. Ald. ΕΥ. Bentl. Br. Dind. Mein. Ko.

836. ΕΠ. praef. Havn. ὡς δ'] ὥσθ' schol. (?), monente Bentl. ὡς (om. δ') Elmsl. n. ms. πῶς δ' Fritzsch. Quaest. Arist. p. 40. οἰκεῖν B. R. V. οὐκ ἦν A.

837. ΠΕ. Ald. vulg. Dind. Mein. Ko. om. A. B. De reliquis non liquet. νυν R. (?) S. V. (?) Ald. νῦν A. B.

838. τοῖσι B. R. S. V. τοῖς A.

χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον,
λεκάνην ἀνένεγκε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος,
φυλακὰς κατάστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεὶ,
κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κάθευδ' ἐκεῖ·
κήρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν ἐς θεοὺς ἄνω,
ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
κἀκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ. ΕΥ. σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων
οἴμωζε παρ' ἔμ'. ΠΕ. ἴθ', ὠγάθ', οἷ πέμπω σ' ἐγώ·
οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἃ λέγω πεπράξεται.
ἐγὼ δ', ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.
παῖ παῖ, τό τε κανοῦν αἶρε καὶ τὴν χέρνιβα.
ΧΟ. ὁμορροθῶ, ξυνθέλω, στροφή.

839. χάλικας] Malim χάλικα vel χάλικος. Serioris aetatis videtur esse χάλικες. Sed vide comm. ἀποδοὺς unus Med. ὄργασον B. R. S. V. vulg. ὀργάσαι A.

840. ἀνένεγκε R. S. V. vulg. ἀνένεγκαι A. B.

841. φύλακας vulg. Correxi φυλακάς? Vide comm.

843. κήρυκα δὲ libri et vulg. Dind. Ko. Mein. κήρυκε δὲ Bentl. Br. Markl. ad Iph. T. 112. Pors. Bergk. κήρυκα (del. δὲ) Elmsl. ad Ach. 178. pr... Enger. Praef. ad Lys. p. XXI. Cf. ad 1024. De hac anapaesti incisione v. ad 114. 1024. Ach. 800. Nub. 62. Enger. l. l. Bene habet vulgata κήρυκα. Cf. Eq. 75. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος | τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τἠκκλησίᾳ. Av. 131. ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία. Vesp. 452. ἀλλ' ἀνε... με καὶ σὺ καὶ σύ. Aesch. Ag. 445. στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν ὡς μάχης ἴδρις, etc. Cho. 1001. μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἥξει. Hom. Od. V. 265. ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο | τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν. Plura ejusdem generis attulit Meinekius ad Menandri Reliq. p. 393. Cf. etiam ad Soph. Phil. 1411 sq. El. 995. ἐς A. εἰς B. R. S. V. ὡς conj. Mein. Fortasse recte, sed cf. Pac. 132.

844. αὖ ἄνωθεν A.

845. αὖθις A. B. S. V. αὖτις R. ἐμὲ B. R. V. ἐμοῦ A.

846. ἔμ' S. V. ἐμέ A. B. R. Med. 8. 9. ὠγαθὲ R.

847. οὐδὲν] οὐδὲ S. οὐδὲν γὰρ ἄνευ] Fort. οὐδὲν δ' ἄνευ. V. Elmsl. ad Ach. 127. σοῦ τῶνδ' ἃ λέγω] σοῦ γ' ὧν λέγω Cobet. Mein. Probabilis correctio.

850. χερνίαν S. αἴρεσθε vulg. Qu. αἶρ' ὧδε (huc cedo), vel αἶρ' αἶρε. Vel τό τε κανοῦν αἶρε. Unum enim tantum servum alloqui videtur. Cf. 958. et Pac. 956. ἄγε δὴ τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα etc. Hanc conjecturam facit etiam Herwerden Ex. Crit. p. XI. Cf. ad Pac. 1.

851. ΧΟ. vulg. Dobr. Dind. Mein. Ko. Ἱερεῖ haec tribuenda esse censet Wieseler. συνθέλω vulg. Mein. Ko. ξυνθέλω Dind.

ξυμπαραινέσας ἔχω
προσόδια μεγάλα σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν,
ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα·
προβάτιόν τι θύειν.
ἴτω δὲ Πυθιὰς βοά τις τῷ θεῷ,
ξυνᾳδέτω δὲ Χαῖρις ᾠδάν.
ΠΕ. παῦσαι σὺ φυσῶν. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἦν;
τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δείν' ἰδὼν
οὔπω κόραχ' εἶδον ἐμπεφορβειωμένον.

852. συμπαραινέσας vulg. Mein. Ko. ξυμποραινέσας Dind.
854. προσιέναι] Fort. προσπέμπειν.
855. ἅμα δέ] Malim ἅμα τε.
856. πρόβατόν τι (τις S. V.) libri. προβάτιόν τι Bentl. Dind. etc. πρόβατον ἕν τι probabilis conjectura est Wieseleri Adv. p. 109. Cf. 899. et Pac. 949. et ad Av. 1057. Pac. 1020—1022. Idem ipse conjeceram. Respondet v. 900. θύει S. V.
857. ἴτω ἴτω ἴτω δὲ Πυθιὰς βοὰ τῷ θεῷ A. B. C. R. S. V. Γ. Δ. vulg. et (bis ἴτω) Ald. ἴτω ἴτω δὲ Πυθιὰς βοὰ θεῷ Bentl. Dind. Mein. Ko. Sed ita parum placet collocatio particulae δέ. Ipse tentabam ἴτω δὲ Πυθιὰς βοά τις τῷ θεῷ, vel ἴτω δ' ἴτω τις Πυθιὰς βοὰ θεῷ, vel ἴτω ἴτω θεοῖσι Πυθιὰς βοὰ, vel ἴτω δὲ Πυθιὰς βοὰ θεῷ, (et in v. ant. 901. τὰ γὰρ παρόντα γ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν —). Minime placet ἴτω ter repetitum. Huic versui respondet v. 901.
858. συνᾳδέτω δὲ Χαῖρις ᾠδὰν vulg. συναυλείτω δὲ Χαῖρις ᾠδᾷ Herm. (in schedis). Mein. Ko. et (ξυν.) Dind. Hold. ὑπαυλείτω conj. Mein. Delendum forsan ᾠδάν. Cf. ad v. ant. 902. γένειόν τ' ἐστὶ καὶ κέρατα. ᾠδὰν add. A. B. R. S. V. om. C. Havn. Fortasse recte: cf. ad v. ant. 902. Idem conjicit Bergk.
859. φυσσῶν A. τουτὶ τί ἦν | τουτί. Ald. — τουτί; Br. τουτὶ τί ἦν; | τουτὶ Dind. Mein. Ko. τουτὶ τί ἦν | τὸ κακὸν Dobr. Quod et ipse conjeceram. "Est orationis, non ita rara, anacoluthia. Verba orditur dicturus τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ οὔπω εἶδον, cum, interpositis his πολλὰ δὴ καὶ δεινὰ ἰδών, eo deveniat ut dicat οὔπω κόρακα εἶδον ἐμπ." (Lenting.) De constructione Dindorfius confert 956. τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλπισα, | οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν. Conferre potuisset etiam Ran. 1368. ἴτε δεῦρό νυν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με, | ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τέχνην. Sensus enim est: πολλὰ δὴ ἐγὼ ἰδὼν οὔπω εἶδον τουτὶ, κόρακα etc. Ipse tentabam praeterea τουτὶ τί ἦν; | οὔπω μὰ Δί' ἐγὼ — | κόραχ' εἶδον οὕτως ἐμπεφορβειωμένον. Vel — οὔπω κόραχ' εἶδον ἐμπ. (οὔπω non inepte repetito post interjecta ista πολλὰ δὴ καὶ δείν' ἰδών, ut alibi saepe particula οὐ, de quo v. ad Lys. 61.)
861. εἶδον A. V. ἴδον S. ἴδον B. R. ἐμπεφορβιωμένον libri et Ald.

ἱερεῦ, σὸν ἔργον· θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.

ΙΕΡΕΥΣ.

δράσω τάδ'. ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων;
εὔχεσθε τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ, καὶ τῷ ἰκτίνῳ
τῷ Ἑστιούχῳ καὶ ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμ-
πίῃσι πᾶσι καὶ πάσῃσιν, —
ΠΕ. ὦ Σουνιέρακε, χαῖρ', ἄναξ Πελαργικέ.
ΙΕ. καὶ κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ καὶ Λητοῖ Ὀρτυ-
γομήτρᾳ καὶ Ἀρτέμιδι Ἀκαλανθίδι, —
ΠΕ. οὐκέτι Κολαινὶς ἀλλ' Ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις.
ΙΕ. καὶ φρυγίλῳ Σαβαζίῳ καὶ στρούθῳ μεγάλῃ

Bergk. ἐμπεφορβειωμένον Br. Ko. Mein. Dind. Recte. Eust. ad Il. ε. 202 p. 539. φορβειά, ἤγουν τὸ καὶ περιστόμιον καὶ στόμιον —. ὅθεν καὶ παρὰ τῷ Κωμικῷ ἐμπεφορβειωμένος (sic). Cf. Vesp. 582. φορβειᾷ (φορβιᾷ R.). Saepe autem ει in ι mutatum in libris: v. ad 1106. Pac. 924. Conferri non debet Διπολιώδη (pro Διπολειώδη, ut videtur, positum) Nub. 984.

862. ΕΠ. Ald. Br. Peisetaero continuant A. B. Havn. et (ni fallor) R. S. V. Bentl. Dind. Mein. Ko. θῦε B. etc. θύε A. τοῖσι καινοῖσιν R.

864. 'στιν B. ἔστιν A.

865. Ante has preces excidisse formulam solennem εὐφημία 'στω suspicatur Mein.

866. ἑστιόχῳ S. V. Post ἑστιούχῳ addendum καὶ τῷ ἱέρακι τῷ Σουνιακῷ vel καὶ Ποσειδῶνι τῷ Σουνιέρακι (-άκῳ) suspicantur Kock. Mein. Dind. Iidem verba καὶ ὄρνισιν — πάσῃσιν ante v. 878. διδόναι — transponenda censent. καὶ Ὀλυμπίῃσι πᾶσι καὶ] καὶ bis deleverit Herwerd. A. C. p. 39, coll. Menand. com. IV. 659. θεοῖς Ὀλυμπίοις εὐχώμεθα | Ὀλυμπίῃσι πᾶσι πάσῃσιν· λαβὲ (Ὀλυμπίαισι . . . πάσαις· λάμβανε vulg.) etc. Morem fuisse apud Athenienses in his precum formulis ἰάζειν monet idem vir doctus. Nescio an restitui debeant formae vulgares Atticae Ὀλυμπίαισι — πάσαισιν. Cf. ad Thesm. 332. Frequens enim est iste error in codicibus. Idem sentit Dind.

867. πᾶσιν R. solus. Mox pro πάσῃσιν malim πάσῃσι.

868. 874. 877. 880. ΧΟ. Br. Ko. Sacerdoti cont. R. Ald. ΠΕ. Beck Dind. Bergk. Mein. et sic, ni fallor, A. B. S. De V. non liquet.

868. ὡς οὖν ἱέρακε A. Qu. ὦ χαῖρε Σουνιέραξ' ἄναξ Πελαργικέ.

873. Κολαινὶς B. R. S. V. vulg. Κολωνὶς A.

874. Σαβαξίῳ A.

875. στρουθῷ libri et vulg. στρούθῳ Dind. Mein. Ko. V. ad Vesp. 207. Ach. 1105.

μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων, —

ΠΕ. δέσποινα Κυβέλη στροῦθε, μῆτερ Κλεοκρίτου.

ΙΕ. διδόναι Νεφελοκοκκυγιεῦσιν ὑγίειαν καὶ σωτηρίαν αὐτοῖσι καὶ Χίοισι, —

ΠΕ. Χίοισιν ἥσθην πανταχοῦ προσκειμένοις.

ΙΕ. καὶ ἥρωσι [καὶ ὄρνισι] καὶ ἡρώων παισὶ, πορφυρίωνι καὶ πελεκᾶντι καὶ πελεκίνῳ καὶ φλέξιδι καὶ τέτρακι καὶ ταῶνι καὶ ἐλεᾷ καὶ βασκᾷ

877. *ΠΕ.* A. S. Dind. Mein. *ΧΟ.* B. V. (?) Br. Ko. *Ἱερεῖ* cont. R. Ald. *στρουθὲ* libri et vulg. *στροῦθε* Dind. Mein. Ko. Cf. ad 875. Ante hunc versum lacunam unius versus indicat Kock.

878. *ὑγίειαν* B. *ὑγιείαν* A.

879. *αὐτοῖσιν* R. *Χίοισι* A. S. Br. Dind. *Χίοισιν* B. R. V. Ald.

880. *προσκειμένοις* B. etc. *προκειμένοις* A.

881. *ἥρωσι καὶ ὄρνισι* libri et vulg. *ἥρωσιν ὄρνισι* Herm. Bergk. Mein. Ko. Dind. Hold. *ἥρωσι* (del *καὶ ὄρνισι*) Dind. olim. *ἡρώων* om. Havn. *παισὶ* A. R. S. V. *παισὶν* B. *καὶ πορφυρίωνι* A. B. vulg. *πορφυρίωνι* R. S. V. *Γ. Δ.* Dind. Mein. Ko. "Recte abest *καί*: nam *πορφυρίων* et reliquae quae enumerantur aves sunt *ἥρωες*, quos sacerdos dicit, *καὶ ἡρώων παῖδες*." (Dind.).

883. *πελεκᾶνι* Athen. 398 C. Cf. 1155. *πελεκᾶντες*. *πελεκίνῳ*] Suspectum, ut et *φλέξιδι*.

885. *ταῶνι* libri et vulg. Dind. *ταώνι* Ko. Mein. Quam formam diserte agnoscit Athen. 397 E. Cf. ad Ach. 63. Qu. *ταῷ* (*ταῶι*)? *ἐλεᾷ* R. vulg. *ἐλεία* (supr. *ε*) B. *ἐλαία* A. V. *ἐλαίᾳ* S. Med. 8. 9. *Τελέᾳ* malit Bergl., coll. schol. ad 168. *ὅτι Τελέας ὄρνεον· ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ὄρνεόν ... καταλέγει· Τελέᾳ καὶ τετράδι καὶ ταῶνι καὶ βασιλίσκῳ.* "Quae ibi hodie minus recte leguntur. Nollem tamen pro ave accipere vocem *Τελέᾳ*. Fuit enim helluo quidam Teleas, quem nunc inter aves numerat; quia crebro inter aves conspiceretur, nempe in foro, quoties iret opsonatum; hinc etiam in Pace v. 1005, cum de Avibus et anguillis venum ferendis dixisset, subiungit *καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους | ὀψωνοῦντας τονθοράζεσθαι | Μορύχῳ, Τελέᾳ, Γλαυκέτῃ, ἄλλοις | τένθαις πολλοῖς.* Simili ... ratione Glaucetem istum, quem hic cum Telea conjungebat, vocat ... in Thesmoph. v. 1062. *κήτει βορὰ Γλαυκέτῃ πρόκειμαι.*" (Be.) "*Ἐλεᾶς* avis memoratur v. 302. Inepte *τελέαν* avem comminiscitur scholiasta ad v. 163." (Dind.) Cum *τελέας*, si revera nomen avis fuit, confer nostrum teal. *βάσκᾳ* R. S. V. vulg. *βάσκα* A. B. Med. 8. 9. *βασκᾷ* Dind. Ko. Mein. Cf. v. *κατωφαγᾶς* (288), *δακνᾶς* (ἵππος), *δαμᾶς*, *κοσμᾶς*. Vide an legendum sit *βόσκᾳ* (vel *βοσκᾷ*). *Βόσκας* (al. *βάσκας*) avis palustris anati similis, sed paullo minor, commemoratur Arist. H. A. VIII. 3, 15, ubi inter aves palustres recensentur *φαλαρὶς*, *κολυμβὶς* (sic), *βόσκας* (al. *βάσκας*), *ὅμοιος μὲν νήττῃ, τὸ δὲ μέγεθος ἐλάττων.* Athen. 395 D. *τῶν*

7*

καὶ ἐλασᾷ καὶ ἐρῳδιῷ καὶ καταρράκτῃ καὶ μελαγκορύφῳ καὶ αἰγιθάλλῳ καὶ ἠρισάλπιγγι —

ΠΕ. παῦ', ἐς κόρακας· παῦσαι καλῶν. ἰοὺ ἰού,
ἐπὶ ποῖον, ὦ κακόδαιμον, ἱερεῖον καλεῖς
ἁλιαέτους καὶ γῦπας; οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἰκτῖνος εἷς ἂν τουτό γ' οἴχοιθ' ἁρπάσας;
ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα·

δὲ βοσκάδων καλουμένων ὁ μὲν ἄρρην κατάγραφος. ἔστι δὲ ἧττον νήττης. Ibid. αἱ δὲ λεγόμεναι φασκάδες μικρῷ μείζονες οὖσαι τῶν μικρῶν κολυμβίδων τὰ λοιπὰ νήτταις εἰσὶ παραπλήσιοι. Eust. p. 978, 5. Latine quercedulus? Anglice teal, or widgeon? Cf. v. αἰθεριβόσκας Diog. Laert. VI. 76. Contra διαβόσκει pro διαβάσκει habet S. in v. 486. Nisi praestat βασκάδι vel φασκάδι (Alex. Mynd. ap. Athen. 395 E. coll. Arist. H. A. VIII. 3. 15). Scholiasta ad 168 hinc citat τελέᾳ καὶ τετράκι καὶ ταῶνι καὶ βασιλίσκῳ. Unde forsan hic reponendum καὶ βασιλίσκῳ. Memoratur autem avis parvula βασιλίσκος (the golden-crested wren?) ab Aesopo ap. Plut. 2. 806 E.

886. ἐλασᾷ A. B. V. vulg. ἐλασῷ S. ἐλάσαι R. ἐλεσᾷ Havn. Suspectum et hoc. Fort. ἀτταγᾷ (761). ἐρωδιῷ vulg. ἐρῳδιῷ Dind. Mein. Ka „ἐδωλίῳ legit scholiasta, qui aliam formam nominis εἰδώλιος ex Callimacho memorat. Hesychius, ἐδώλιος: εἶδος ὀρνέου." (Dind.)

887. καταρράκτῃ B. Γ. Δ. Dind. Ko. Mein. καταράκτῃ A. R. S. V. vulg. καταρράκτης scribitur apud Aristotelem. Cf. Soph. Oed. C. 1590. τὸν καταρράκτην ὀδόν. Confer composita διαρραγείης, ἐνερρίγωσε, διερρίπτασιν, ὑπορρέοντος, ἐπιρρεόντων, παραρραγέντος, κατερρινημένον, ἀναρραγνὺς, ὑδρορρόας, πυρορραγὲς, πρόρριζος etc. apud nostrum. Cf. etiam Oed. C. 469. et v. Dind. in Thes. Gr. IV. 1204.

888. αἰγιθάλλῳ] αἰγιθ (sic) A. In codicibus saepe αἰγιθαλλὸς, αἰγίθαλος et αἰγιθαλὸς scribitur, etiam αἰγιθαλής. De scriptura hujus nominis v. Mein. Fr. Com. II. 826. De accentu v. Arcad. 54, 10. Post hanc vocem καὶ ἠρισάλπιγγι ex schol. (ubi ἐρισάλπιγξ est) addunt Halbertsma. Mein. Ko. Dind. Apud Hesychium est ἠρισάλπιγξ (fortasse ex hoc loco scriptum).

889. παῦ' ἐς κόρακας vulg. Malim παῦ', ἐς κόρακας.

891. ἁλιαιέτους libri et vulg. ἁλιαέτους Dind. etc. ὅ τι B. etc. ἔτι A.

892. ἴκτινος libri et vulg. ἰκτῖνος Dind. Mein. etc. εἷς om. S V. τοῦτό γ' A. B. R. V. Ald. τοῦτ' S.

893. ἄπελθ'] ἄπερρ' Herw. Ex. Cr. p. XI. Cf. Nub. 773. Eccl. 169. στρώματα (supr. εμ) B.

ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μόνος.
ΧΟ. ἔτ' αὖθις αὖ τἄρα σοι ἀντιστροφή.
δεῖ με δεύτερον μέλος
χέρνιβι θεοσεβὲς
ὅσιον ἐπιβοᾶν· καλεῖν δὲ
μάκαρας, ἕνα τινὰ μόνον, εἴπερ
ἱκανὸν ἕξετ' ὄψον.
τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
γένειόν τ' ἐστὶ καὶ κέρατα.
ΠΕ. θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοις θεοῖς.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα

894. τουτογὶ A. R. S. V. Ald. τουτονὶ B. C. Γ. Δ. Urb.

895. ΙΕΡ. A. B. R. S. V. Ald. ΧΟ. Dobr. Tyrwh. Bergk. Dind. Ko. Mein. Hold. Cf. ad 851. εἶτ' vulg. Corrigo ἔτ' (δεύτερον μέλος). Respondet versus 851. ὁμορροθῶ, ξυνθέλω. αὖτ' (vel αὖ τ') ἄρα A. B. R. S. V. Ald. αὖ τἆρα Elmsl. ad Ach. 323. αὖ τἄρα Dind. Mein. Ko.

897. χέρνιβι B. R. S. V. χερνίβι A. Ald.

899. μάκαρας] μάκαρά γ' Dobraeus. μάκαρα aut, si patiatur metrum, μακάρων Reisk. Neutrum patitur metrum. Respondet v. 855. ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα. Scribendum videtur μάκαρας — ἕνα τινὰ μόνον, ut memoria lapsus subito se corrigere existimetur. Vel μάκαρά σ' ἕνα τινὰ μόνον. Ad καλεῖν subaudiendum forsan δεῖ aut μέμνησο aut simile aliquid (cf. Fr. 559), nisi reponendum καλεῖς.

900. ἕξετ'] ἕξει conj. Kock. Fortasse recte: dicitur enim μάκαρ ille unus qui ad sacra invitatur. Sed ita transponendum foret ὄψον ἕξει.

901. τὰ θύματ' Suidas in θύματα. οὐδὲν ἄλλο libri et vulg. οὐδέν ἐστι Suidas in θύματα.

902. γένειόν τ' ἐστὶ A. B. R. S. V. Havn. Ald. Dind. Mein. Ko. γένειόν ἐστι lemma schol. γένεια Suidas in θύματα. Quod bene se habebit, si deleatur ᾠδὰν v. 858. Possis etiam γένεια καὶ κέρατα, vel κέρατα καὶ γένειον. Qu. γένειά τ' ἐστὶ —. Cf. ad 858. Plurale γένεια nonnunquam de unius personae mento usurpari constat. Soph. Oed. R. 1277. φοίνιαι δ' ὁμοῦ | γλῆναι γένει' ἔτεγγον. Hippocr. Epist. ad Crat. χουρειῶν τε γένεια. Plut. Cic. 48 τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τῶν γενείων ἁπτόμενος.

903. ΠΕ. A. B. R. S. V. Ald. εὐξώμεσθα B. V. Ald. εὐξώμεθα A. R. S. τοῖς B. R. V. Ald. τοῖσι A. S. πτερίνοις libri. πτερίνοισι Ald. Correxit Bentleius.

904. τὰν om. Dind. in Metris, metrum sic constituens: ⏑́ ⏑ ⏑ —, —́ ⏑ — —, —́ ⏑ ⏓, troch. dim. catal. praemisso cretico. Vulgatam tamen

κλῆσον, ὦ Μοῦσα, τεαῖς ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς.
ΠΕ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπόν; εἰπέ μοι, τίς εἶ;
ΠΟ. ἐγώ; μελιγλώσσων ἐπέων ἱεὶς ἀοιδὰν
Μουσάων θεράπων ὀτρηρὸς
κατὰ τὸν Ὅμηρον.
ΠΕ. ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις;
ΠΟ. οὔκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι
Μουσάων θεράποντες ὀτρηροὶ
κατὰ τὸν Ὅμηρον.
ΠΕ. οὐκ ἐτὸς ὀτρηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις.
ἀτάρ, ὦ ποιητά, κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;
ΠΟ. μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
τὰς ὑμετέρας κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ
καὶ παρθένεια καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.

ferri posse addit, metris sic descriptis, *Νεφελοκοκκυγίαν* | *τὰν εὐδαίμο*[...] *κλῆσον.*

905. *κλῆσον* A. B. S. V. *κλεῖσον* R. *κλέϊσον* conj. Mein. Versus 90[...] 906 in unum versum conjungit Dind., ut metrum sit, ⏒ ⏑ –, ⏒ ⏑ ⏑ –[...] ⏑ ⏒ –, ⏑ ⏒ – (cretico-choriambicus in baaccheos exiens).

906. *τεαῖς* A. R. S. V. vulg. Dind. Mein. Ko. *τεαῖσιν* B. *Γ.* *νέαις* Ty[...] prob. Dind. Ko. Sed cf. Lys. 1249. *ὅρμαον — τὰν τεὰν μῶαν.* Fort[...] *τεαῖσιν ὕμνων ἀοιδαῖς.* Cf. 213. 1729. Ran. 1527. 396. *ἀοιδαῖς* R. [...] V. Dind. Mein. Ko. *ᾠδαῖς* A. B. *ἀηδαῖς* *Γ.* *ᾠδαῖς* vulg.

907. *τουτὶ τὸ πρᾶγμα*] *τουτὶ τί τὸ πρᾶγμα* V. *τουτὶ τί πρᾶγμα; πο*[...]*δαπόν;* Dobr. Qu. *τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ὡς* (vel *πρᾶγμά γ'*) *ἄτοπον. εἰπέ μο*[...] *τίς εἶ;* Cf. 1208.

908. *ἐγὼ μελιγλώσσων* vulg. Dind. Mein. Ko. *ἐγώ; μελ.* malit Koc[...] Idem ipse conjeceram.

911—914. Om. A.

915. *ἐτὸς* B. etc. *ἀετὸς* A. *τὸ* om. A. *ληδάριον* A. B. Cf. ad 71[...]

916. *ἀτὰρ* B. S. V. *αὐτὰρ* A. R.

917. *ἐς* A. B. R. S. V. Ne *ἐς τὴν Νεφελοκοκκυγίαν τὴν ὑμετέρ*[...] aut *ἐς τοὺς Νεφελοκοκκυγιᾶς τοὺς ὑμετέρους* corrigendum censeas, c[...] 963. 1023. Plurale poni videtur cum allusione ad *Ἀθήνας* et *νεφέλας.*

918. *ἡμετέρας* et *καλὰ καὶ πολλὰ* S.

919. *παρθενεῖα* A. B. Med. 8. 9. Ald. Br. *παρθένεια* (ni fallor) R. S. V. Bekk. Dind. etc. Qu. *καὶ παρθένεια κατὰ τὰ τοῦ Σιμωνίδου.* Vel *καὶ* *παρθένια* (1099) *καὶ κατὰ τὰ τοῦ Σιμωνίδου.* *καὶ* add. A. B. R. V. Ald. om. S. Reisk. *τὰ* add. A. B. R. S. V. Med. 9. Ald. om. Harv. Med. 8. Suidas in *παρθ.*

ΠΕ. ταυτὶ σὺ πότ' ἐποίησας, ἀπὸ πόσου χρόνου;
ΠΟ. πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλῄζω πόλιν.
ΠΕ. οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγὼ,
καὶ τοὔνομ' ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ 'θέμην;
ΠΟ. ἀλλά τις ὠκεῖα Μουσάων φάτις
οἱάπερ ἵππων ἀμαρυγά.
σὺ δὲ, πάτερ, κτίστορ Αἴτνας,
ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,
δὸς ἐμὶν ὅ τι περ
τεᾷ κεφαλᾷ θέλεις
πρόφρων δόμεν ἐμὶν τεῶν.

920. σὺ πότ' libri et Be. Br. etc. σύ ποτ' Ald. ἐποίησας ἀπὸ — vulg. Dind. ἐποίησας; ἀπὸ — Mein. Ko. Recte. ποίου libri et vulg. Dind. πόσου Bentl. Bergk. Ko. Mein. Cf. ad Ach. 83. πόσου δὲ τὸν στρατὸν χρόνου ξυνήγαγε; Xen. Rep. IV. 2. ἀπὸ ποίου (πόσου?) χρόνου; (V. Lex. Xen. Sturz.) Aesch. Ag. 278. ποίου (πόσου?) χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις; Eur. Iph. A. 815. ποῖον (πόσον?) χρόνον | ἔτ' ἐκμετρῆσαι χρὴ πρὸς Ἴλιον στόλον; Hel. 110. πόσον χρόνον γὰρ διαπεπόρθηται πόλις; Soph. Oed. C. 581. ποίῳ (πόσῳ? sc. χρόνῳ) γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται; Ποίου tuetur Fritzsch. ad Thesm. 806. Conferri non debet Pl. 1046. ποίου χρόνου (i. e. ποίου πολλοῦ χρόνου);

921. δὴ add. B. S. S. V. om. A. Havn. τήνδ' ἐγὼ κλῄζω πόλιν] Qu. τήνδε κλῄζω τὴν πόλιν. Sed cf. Eq. 568. τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν.

922. ταύτης] αὐτῆς malit Dobr. Adv. II. 152. Recte, ut videtur, sed cf. 932. Ran. 1526.

923. παιδίῳ A. etc. παιδὶ B. 'θέμην S. et (ut vid.) R. V. θέμην A. B.

924—929. Ita haec disponit Dind. in metris: ἀλλά — | σὺ — | δὸς — θέλεις. Prioris versus hoc esse metrum statuit, ⏑́ ⏑ ⏑ –, ⏑́ ⏑ – –, ⏑́ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –, ⏑́ ⏑ ⏑ ⏑́ – (dact. troch.).

925. οἱάπερ A. R. S. V. οἷαπερ B. et Suidas in ἀμαρυγάς.

926. σὺ δὲ R. S. Dind. Mein. Ko. σὺ δ' ὦ A. B. V. vulg. Αἴτνας] Αἴθρας fortasse scripsisse comicum inepte putat Thomas Comm. p. 51.

928. ἐμὶν A. R. S. V. ἡμῖν B. ὅ τι] ὅττι Dind. in Metris, qui metrum hoc esse statuit ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑, ⏑́ ⏑ ⏑ ⏑́ ⏑ – (troch. dact.).

929. κεφαλᾷ S. V. Br. Dind. Ko. Mein. κεφαλῇ A. B. R. Ald. θέλεις R. vulg. θέλῃς (aut θέλῃς) A. R. S. V. Dind. Mein. Ko.

930. δόμεν A. B. S. V. δόμεν' Med. 8. δόμεναι R. Ter hodie apud Pindarum legitur δόμεν, ne semel quidem δόμεναι. τεΐν vulg. Dind. Mein. τεῶν Ko. Mihi quidem semper suspectum fuit ἐμὶν τεΐν. Certe non legitur τεΐν apud Pindarum. Adscriptum forsan fuit τεΐν ab grammatico aliquo in margine ad ἐμὶν ut simile.

ΠΕ. τουτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφευξούμεθα.
οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις.
ἀπόδυθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.
ἔχε τὴν σπολάδα· πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς.
ΠΟ. τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
Μοῦσα [τόδε] δῶρον δέχεται·
τὺ δὲ τεᾷ φρενὶ μάθε
Πινδάρειον ἔπος, —
ΠΕ. ἅνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται.
ΠΟ. νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἀλᾶται Στράτων,
ὃς ὑφαντοδόνατον ἔσθος οὐ πέπαται·
ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
ξύνες ὅ τοι λέγω.
ΠΕ. ξυνῆχ' ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.

932. τούτῳ B. S. V. vulg. Dind. τούτων A. τουτο ιδοντες (sic) R. γ' αὐτῷ Hamaker. Mein. Ko. Fortasse recte. Cf. ad 922.

936. τόδε] Qu. τοῦτο (ut metrum sit dactylicum), et mox φίλον.

937. τόδε add. B. R. S. V. vulg. Mein. om. A. Ko. τὸ Dind. conj. Mein. Qu. τεὸν tuum. "–́ ⏑ –, –́ ⏑ ⏑ – creticus et choriambus: de quo metro diximus ad Soph. Oed. T. 866." (Dind. in Metris.)

938. μάθε] μαθεῖν Dind. in Metris, ut paeonicus existat versus ⏑ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏑ –́.

940. ἄνθρωπος libri et vulg. ἅνθρωπος Dind. etc.

941—942. Uno versu Νομ. — Στράτων Dind. in Metris.

941. νομάδεσσι B. V. Γ. Δ. νομάδεσι R. S. vulg. schol. νομάδαισι A. Qu. νομάδεσι γὰρ ἐνὶ Σκύθαις, ut metrum trochaicum sit. 'Ενὶ legitur Pind. Fr. 95, 2. Fr. 137. ἐν B. R. S. V. ἐπὶ (ut vid.) A. Fort. ἐνί.

942. στράτων B. R. S. V. στρατῶν A.

943. ὑφαντοδόνατον V. Dind. Mein. Ko. ὑφαντοδόνητον B. Γ. Δ. Suidas in h. v. et in νομάδες et σπολάς. ὑφαντοδίνητον A. Havn. Ald. vulg. ἀμφιδόνητον R. Fortasse non sanum est ὑφαντοδόνατον. Diversi generis sunt ἀεροδόνητος (1385), πτεροδόνητος (1390), quae composita sunt ex nomine et verbali. Hic autem duo verbalia conjunguntur. Qu. ὑφαντὸν ⏑ – –.

944. ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολάς] Qu. ἀκλεὴς δέ τοι (vel δέ που, vel δέ γε) σπολάς.

945. ὅ τοι A. B. R. S. V. Γ. Br. ὅ τι Ald.

946. ξυνίημ' libri et vulg. Dind. ξυνῆχ' Br. Lenting. Cobet. Mein. Ko. Merito offendit secundae syllabae correptio in ξυνίημι in senario, contra usum Atticorum. Vide modo Lys. 1016. Ran. 957. Pl. 45. Nub. 397. ἴησ' (anap.).

ἀπόδυθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
ἄπελθε τουτονὶ λαβών. ΠΟ. ἀπέρχομαι,
κἀς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν ποιήσω τοιαδί,
κλῇσον, ὦ χρυσόθρονε, τὰν τρομερὰν
κρυεράν.
νιφόβολα πεδία πολύπορά τ' ἤλυθον. ἀλαλαί.

Reponendum certe videtur ξυνῆχ'. V. Brunck. ad Soph. El. 131. Meinek. Fr. Com. IV. 652. Cf. Ach. 101. ξυνήκαθ' ὁ λέγει; Eur. El. 260. ξυνῆκ'· Ὀρέστη —. 644. ξυνῆχ'· ὕποπτος —. Andr. 919. ξυνῆκα· ταρβεῖς —. Cycl. 447. ξυνῆκ'. Orest. 433. Straton. Athen. 382 C. ὅσ' ἂν λέγῃ συνίημι (συνῆκα et hic Lenting). Philemon. Athen. 659 B. συνίημι (συνῆκα Lenting). Aliter res habet in sequentibus locis. Supra 854. προσιέναι (mel.). Plat. com. II. 664. εἰς δ' ἀμφοτέρων ὄστρακον αὐτοῖς ἐς μέσον ἑστὼς ἀνίησιν (anap.). Aesch. Pers. 935. ἴετ' αἰανῆ καὶ πανόδυρτον | δύσθροον αὐδάν (anap.). Soph. El. 131. οἶδά τε καὶ ξυνίημι τάδ' — (mel.). Eur. Iph. A. 1101. πολλὰς ἱεῖσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων (qu. ἱεῖσα πολλὰς —). Hel. 1236. μεθίημι νεῖκος τὸ σόν, ἴτω δ' ὑπόπτερον (qu. νεῖκος μεθείσθω vel μεθῆκα —). Iph. T. 298. ἐς πλευρὰς ἱείς (μέσας?). Oraculum ap. Herod. I. 47. συνίημι (hexam.). Cf. Bekk. Anecd. p. 471, 10. ἀφίημι: ἀφίημι καὶ ἀφίεμι (-μαι Dobr.) ἑκατέρως προφέρονται, καὶ συστέλλοντες καὶ ἐκτείνοντες τὴν δευτέραν συλλαβήν. Callinus Stobaei XLIX. p. 355. μεθιέντες. Vulgatam tuetur Meinekius Fr. Com. IV. 652. ξυνῆχ' ὅτι βούλει τὸν —] ξυνῆχ' ὅ τι βούλει, τὸν — (intelligo quid velis, nempe tuniculam accipere) Lenting. ξυνίημ'· ὅτι βούλει τὸν — Fritzsch. Quaest. Arist. p. 99. (De qua structura v. Stallbaum ad Plat. de Rep. p. 332 A. μανθάνω, ἦν δ' ἐγώ· ὅτι οὐ τὰ ὀφειλόμενα ἀποδίδωσιν etc.) τὸν χιτωνίσκον vulg. Malim καὶ χιτωνίσκον.

947. ἀπόδυθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ ἀπόδυθι R.

949. κἀς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν A. B. R. S. V. Ald. vulg. Dind. Mein. κἀς τὴν πόλιν (om. γ') ἐλθὼν Γ. κἀς τὴν πόλιν γ' ἐθέλων conj. Mein. κἀς τὴν πόλιν ἀπελθὼν Kock. (ex schol.) Correxerim κἀς τὴν πόλιν ἐλθών σοι —. Exciderat σοι ante ποι —. ποιήσω A. B. R. S. V. ποήσω Med. 8. δὴ ταδὶ B. Ald. Br. ταδὶ (om. δὴ) A. S. V. Γ. Med. 8. 9. τάδί (sic) R. τοιαδὶ Dind. Mein. Ko. Hold. Quod et ipse conjeceram. Tentabam etiam ποιήσω σοι ταδί. Vel κἀς τὴν πόλιν ἐλθών σοι ποιήσω τοιαδί. (Exciderat, opinor, σοι propter simile vicinum ποι —.) Vel κἀς τὴν πόλιν ἐλθὼν τήνδε ποιήσω ταδί. Cf. 921. πάλαι — τήνδ' ἐγὼ κλῄζω πόλιν. Quod ad ἐλθών, cf. 150. τί οὐ Λέπρεον — οἰκίζετον | ἐλθόνθ';

950. 951. In unum versum conjungit Dind.

951. νιφοβόλα A. B. πολύπορά τ' R. S. V. et schol. Dind. Mein. Ko. πολύπυρά τ' Δ. Urb. et (sup. πο) Γ. prob. Mein. (ῠ). πολύσπορά τ' A. B. R. vulg. Bergk. "Scribendum videtur uno versu νιφόβολα πεδία πολύπορ' ἤλυθον· ἀλαλαί." (Dind.)

953. ἤλυθον A. B. R. vulg. ἦλθον S. V. τηλέθροον ἀλαλὰν conj. Bentl.

ΠΕ. νὴ τὸν Δί᾽ ἀλλ᾽ ἤδη πέφευγας ταυταγὶ
τὰ κρυερὰ τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών.
τουτὶ μὰ Δί᾽ ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ᾽ ἤλπισα,
οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
αὖθις σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα.
εὐφημία ᾽στω.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου.

Interpunctionem post ἤλυθον restituit Bentleius. ἀλαλάν A. R. S. V. Med. 9. vulg. ἀλαλᾶν B. Havn. ἀλαλάντα Med. 8. ἀλαλαί Bentl. Dind. Mein. Ko. ἀλαλαλαὶ malit Bergk. prob. Mein. Cf. 1762.

954. ἀλλ᾽ ἤδη A. B. R. S. V. Γ. Δ. Urb. Bekk. Dind. etc. ἀλλὰ γὰρ Ald. Br. πέφευγας libri. πέφευγα Ald. Correxerunt Bentl. Reisk. Br. etc. ταυταγί A. B. R. S. V. Med. 8. vulg. ταυταΐ Med. 9.

955. τονδὶ A. B. R. S. V. τόνδε Γ. τὸν add. A. B. S. V. om. R. Γ. Unde τουτονὶ pro τονδὶ τὸν conjicias.

956. οὐδέποτ᾽ ἤλπισα vulg. οὔποτ᾽ ἤλπισ᾽ ἂν Br. οὐδέποτ᾽ ἤλπισ᾽ ἂν Dobr. Qu. οὐδέποτ᾽ ἤλπισ᾽ ἄν, vel οὐκ ἂν ἤλπισα. Postulatur certe particula ἄν. Cf. Lys. 257. ἐπεὶ τίς ἄν ποτ᾽ ἤλπισ᾽ — ἀκοῦσαι γυναῖκας — ἔχειν βρέτας; Th. 526. τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανοῦργον — οὐκ ἂν ᾠόμην — οὐδὲ τολμῆσαί ποτ᾽ ἄν. Eur. Hel. 656. τίς ἂν τόδ᾽ ἤλπισεν βροτῶν ποτε; Suppl. 790. τὸ μὲν γὰρ οὐκ ἤλπιζον ἂν πεπονθέναι | πάθος περισσόν. Dem. p. 884. ὃν οὐδ᾽ ἂν εἰς ἐλθεῖν ᾤετο δεῦρο τολμῆσαι. p. 1147. ὃν δ᾽ οὐκ ἂν ᾠήθην εἰς τοσουτὸν πονηρίας ἐλθεῖν —. Antiph. V. 69. οὐδεὶς γὰρ ἂν ᾤετο τὸν παῖδά ποτε τοῦτο τολμῆσαι. Plat. Conv. 219 D. οἴῳ ἐγὼ οὐκ ἂν ᾤμην ποτὲ ἐντυχεῖν. Isocr. p. 266. ἐγὼ δ᾽ οὐδέποτ᾽ ἂν οἶμαι — οἰκειοτέρους λόγους ῥηθῆναι τούτων. Polyb. πεπεισμένος οὐδέποτ᾽ ἂν αὐτοὺς τολμῆσαι τῇδε ποιήσασθαι etc.

957. τοῦτον vulg. ταύτην (del. virgula post ἤλπισα, ut ipse poeta τουτὶ τὸ κακὸν dicatur, cf. 931. 992.) Herw. Ex. Cr. p. XI. Recte, ut videtur. Ipse tentabam τήνδ᾽ ἄν, vel τιν᾽ ἄν, vel τόνδ᾽ ἄν. Vulgata, ni fallor, mendosa est. Vix absolute τὴν πόλιν posuisset Comicus. Cf. ad 860. τουτὶ μὰ Δί᾽ ἐγὼ —. πεπύσθαι vulg. Malim πυθέσθαι. In hujusmodi locutionibus aoristus plerumque adhibetur, raro perfectum (ut in Eur. Suppl. 790.).

958. χέρνιβα B. R. S. V. χερνίβα A. Cf. ad 897.

959. ΙΕ. vulg. et (ut vid.) libri. ΠΕ. εὐφημία ᾽στω. | ΧΡ. μήπω γε, μήπω, μὴ — conj. Mein., coll. Eq. 19. μὴ ᾽μοιγε, μὴ ᾽μοί, μὴ διασκανδικίσῃς. "Chresmologus, inquit, subito in scenam ingruens vix recte potuit verbis μὴ κατάρξῃ orationem ordiri." Verba εὐφημία᾽ ᾽στω Peisetaero continuant Beer. Bergk. Ko. Mein. Dind. Vulgo χρησμολόγου sunt. εὐφημία ᾽στω R. Med. 9. εὐφημί᾽ ἔστω B. C. V. Γ. Δ. Br. εὐφημία ἔστω A. εὐφημιάσθω S. εὐφημιάστω Ald. Cf. ad Ach. 171.

ΠΕ. σὺ δ' εἶ τίς; ΧΡ. ὅστις; χρησμολόγος. ΠΕ. οἴ-
μωζέ νυν.
ΧΡ. ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε·
ὡς ἔστι Βάκιδος χρησμὸς ἄντικρυς λέγων
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕ. κἄπειτα πῶς
ταῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
τήνδ' οἰκίσαι; ΧΡ. τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με.
ΠΕ. ἀλλ' οὐδὲν οἷόν ἐστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.
ΧΡ. Ἀλλ', ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι
ἐν ταὐτῷ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος, —
ΠΕ. τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων;
ΧΡ. ᾐνίξαθ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα.
πρῶτον Πανδώρᾳ θῦσαι λευκότριχα κριόν·
ὃς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρώτιστα προφήτης,
τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν καὶ καινὰ πέδιλα, —
ΠΕ. ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα; ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον.

960. *νυν* B. S. V. Ald. *νῦν* A. B.

961. *φαύλως* A. B. R. S. V. vulg. *φλαύρως* Urb. Cf. ad 653.

962. *ἔστι* B. S. Ald. *ἐστι* A. *ἐστὶ* Br. Bekk. *λέγων*] *λέγω* Reisk. Qu. *φέρων*, *βλέπων*, aut *ῥέπων*. Sed vide comm. et Kock.

963. *εἰς* A. B. R. V. *ἐς* (ni fallor) S.

963. 1023. *τοὺς Νεφελοκοκκυγιεῖς* Bentl. Cf. ad 917.

964. *οὐκ* om. S. *πρὶν ἐμὲ* A. R. S. V. *πρίν με* Γ. *πρίν μοι* B. Δ. Cf. ad Ran. 673. *πρὶν ἐμὲ* (ita R. V. al. *πρίν με*) *τὰς πληγὰς λαβεῖν*. Eq. 292.

966. *ἐστ'* A. B. *οἷόν ἐστ' ἀκοῦσαι*] Qu. *οἷον ἐξακοῦσαι*. In similibus locis omnibus in commentario appositis abest verbum substantivum, quod, si adderetur, ante potius quam post *οἷον* ponendum fuisset.

967. *οἰκήσωσι* A. R. V. vulg. *οἰκίσωσι* S. *οἰκίσσωσι* B. *τε*] *γε* S.

968. *ταυτῷ* (sic) A. B.

970. *τοῦτο πρός*] Malim *τοῦτό γ' ἐς*. Cf. Eq. 1085. *ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ᾐνίξατο τὴν Διοπείθους*. Pac. 47. *δοκέω μέν, ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίσσεται*. et alibi.

971. *πρῶτον* A. R. S. V. *πρῶτον μὲν* B.

974. *βιβλίον* A. C. V. Dind. Mein. *βυβλίον* B. R. Med. 8. 9. vulg. Bergk. Ko. Solennis haec discrepantia. Cf. ad 976. 980. 986. 989. 1037. Dem. p. 1283. *βιβλιδίῳ* (*βυβλ.* S.). Herod. I. 123. V. 58. Theocr. VII. 115. XIV. 15. Moeris p. 95. *Βιβλία διὰ τοῦ ῑ, ὡς Πλάτων, Ἀττικῶς. βυβλία, ὡς Δημοσθένης, κοινῶς*. Poll. VII. 211. V. Pierson. ad Moerin p. 90.

καὶ φιάλην δοῦναι καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐνιπλῆσαι.
ΠΕ. καὶ σπλάγχνα διδόν' ἔνεστι; ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
κῆν μέν, θέσπιε κοῦρε, ποιῇς ταῦθ' ὡς ἐπιτέλλω,
αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι· αἰ δέ κε μὴ δῷς,
οὐκ ἔσεαι τρυγὼν, οὐκ ἀμπελὶς, οὐ δρυκολάπτης.
ΠΕ. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; ΧΡ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
οὐδὲν ἄρ' ὅμοιός ἐσθ' ὁ χρησμὸς τουτῳί,
ὃν ἐγὼ παρὰ τἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην,

975. ἐπιπλῆσαι libri et vulg. ἐνιπλῆσαι Cobet. Mein. Ko. Dind. Hold. conj. Bergk. Cf. Hom. Od. ψ'. 358. ἐνιπλήσωσι. τ'. 117. ἐνιπλήσῃς. ή. 221. λ' 451. Qu. ἐμπλῆσαι.

976. διδόν' ἔνεστι B. vulg. Dind. διδόναι ἔνεστι R. S.· διδόναι ˝νεστι V. (qu.) Bekk. διδόναι ἐν 'στι (sic) A. δοῦν' ἔνεστι Ko. Mein. βιβλίον C. V. βυβλίον A. B. S.

977. κᾂν vulg. Ko. Mein. κῆν Cobet. Dind. θέσπιε] θέσκελε conj. Mein., qui, "Ipse deus qui oraculum edit θέσπιος est, non is cui editur." ποιῇς A. B. S. ποῇς V. (?) Bekk. ποεῖς R. ποιῇς ταῦθ'] ποιήσῃς Cobet. Sed cf. Nub. 1099. κῆν ταῦτα ποιῇς, ἕξεις etc. Anaxandr. ap. Athen. 131 A. κᾂν ταῦτα ποιῇς ὥσπερ φράζω, etc.

978. αἰετὸς B. R. V. αὐτὸς A. ἐν om. R. αἰ δέ κε A. B. V. vulg. εἰ δὲ καὶ R. Reponendum forsan εἰ δέ κε (κα).

979. οὐκ ἔσει οὐ τρυγὼν vulg. Malim οὐκ ἔσεαι τρυγών. οὐ A. etc. οὔτε B. οὐδ' R. S. V. Ald. οὐκ A. Dobr. οὔτ' B. οὐδ' αἰετὸς vulg. οὐκ ἀετὸς Frank. οὐκ ἀμπελὶς (vel αἴθυι') conj. Dobr. οὐ λάϊος Mein. Ko. Dind. Hold. (Ita appellatur avicula κοσσύφῳ simillima, de qua v. Arist. H. A. IX. 18. 1. Requiritur autem vilis aviculae nomen, ut monuit Mein.) Ipse conjiciebam οὐ κειρύλος, vel οὐ κόψιχος, vel οὐκ ἀμπελίς. Vulgatam jure suspicatur Dobraeus ad Porsoni Pl. 1115. "Locus ter mendosus est, ob ordinem, ob αἰετὸς, et ob οὐδ'. Ineptissimum est ἀετὸς, quod ex 978 ortum est. Requiritur nomen vilis cujusdam aviculae. Qu. ἀμπελὶς vel αἴθυι'." Parum autem hic convenire οὐδ' constat ex his exemplis, Pl. 139. οὐ βοῦν ἄν, οὐχὶ ψαιστὸν, οὐκ ἄλλ' οὐδεέν. 1114. οὐ λιβανωτὸν, οὐ δάφνην, οὐ ψαιστὸν, οὐχ ἱερεῖον. Av. 1133. οὐ πλινθοφόρος, οὐ λιθουργὸς, οὐ τέκτων παρῆν. Cf. Alex. Athen. 133 C. οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν', οὔτε (οὐ vulg. οὐχὶ?) τρυγόν', οὐ | τέττιγα.

980. βιβλίον A. C. V. Dind. βυβλίον B. R. S. Med. 8. 9.

981. ὅμοιός ἐσθ' B. etc ἐσθ' ὅμοιος A. τουτῳὶ A. R. S. V. τωδεῖ B.

982. παρὰ τἀπόλλωνος A. B. V. παρά τε ἀπόλλωνος S. παρ' ἀπόλλωνος R. Unde forte corrigendum ὃν ἐγὼ παρ' Ἀπόλλωνός ποτ' ἐξεγραψάμην. ἐξεγραψάμην] Praestat, opinor, εἰσεγραψάμην, in tabulas

αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος ἰὼν ἄνθρωπος ἀλαζὼν
λυπῇ θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ,
δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξύ, —
ΧΡ. οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε. ΠΕ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
καὶ φείδου μηδὲν μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι,
μήτ' ἢν Λάμπων ᾖ μήτ' ἢν ὁ μέγας Διοπείθης.
ΧΡ. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; ΠΕ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
οὐκ εἶ θύραζ' ἐς κόρακας; ΧΡ. οἴμοι δείλαιος.
ΠΕ. οὔκουν ἑτέρωσε χρησμολογήσεις ἀποτρέχων;

ΜΕΤΩΝ.

ἥκω παρ' ὑμᾶς — ΠΕ. ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν.
τί δ' αὖ σὺ δράσων; τίς ἰδέα βουλεύματος;
τίς ἠπίνοια; τίς ποθ' οὔρνις τῆς ὁδοῦ;
ΜΕ. γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα

descripsi, Anglice I noted down in writing, entered. V. Mein. Anal. Soph. p. 309. ad Trach. 1167.

983. *ἄκλητος ἰὼν ἄνθρωπος* A. R. S. V. *Γ*. Br. *ἄνθρωπος ἰὼν ἄκλητος* B. Havn. Ald.

986. *βιβλίον* A. C. V. Dind. Mein. *βυβλίον* B. R. Med. 8. 9. Ald. Ko

987. *νεφέλῃσι* A. R. S. V. Ald. *νεφέλῃσιν* B.

988. *μήτ' — μήτ'*] Qu. *μηδ' — μήδ'*. Cf. ad Eq. 609.

989. *βιβλίον* A. C. V. Dind. Mein. *βυβλίον* B. R. Med. 8. 9. Ald. Ko.

991. *οὔκουν* A. B. R. S. V. Ald. *οὐκοῦν* Havn. *ἐκτρέχων*] *ἀποτρέχων* Hamaker. *ποι τρέχων* conj. Dind. *χρησμολογήσων εἶ τρέχων* conj. Mein. *χρησμολεσχήσεις τρέχων* conj. Bergk. Cf. Ach. 828. Corrigebam et ipse *ἀποτρέχων*. Cf. 1020. 1162. 1549. Th. 1203. 1214. Pl. 1134. *ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις*. Nub. 1296. *οὐκ ἀποδιώξει σαυτὸν ἀπὸ* (*ἐκ* plures libri) *τῆς οἰκίας*. Eq. 728. *οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ* (*ἐκ* V.) *τῆς θύρας;* Infra 1467. *οὐκ ἀπολιβάξεις;* Confer etiam *ἀποσοβεῖν*. Non alibi apud nostrum legitur *ἐκτρέχειν*.

992. *τουτὶ* B. V. Ald. *τουτὶ τὸ* A. R. S. *Γ*.

993. *τί δ' αὖ* vulg. Ko. *τί δαὶ* Bentl. Elmsl. ad Ach. 105. Mein. Dind. Sed cf. Lys. 426. *ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις —;* *τίς* R. Dind. Bergk. Mein. Ko. *τίς δ'* A. B. S. V. Urb. vulg. *βουλήματος* libri et vulg. *βουλεύματος* (consilii) Bergk. Mein. Ko. Dind. Qui frequens error est.

994. *ἠπίνοια* Med. 8. *ἡ 'πίνοια* A. S. V. vulg. *ἡ ἐπίνοια* B. R. Med. 9. Articulus semper crasin facit. *τίς ὁ κόθορνος* vulg. *τίς ποτ' ὄρνις* Van Eldik, coll. Aesch. Sept. 603. Soph. Oed. C. 98. Ipse malim *τίς ποθ' οὔρνις* (omen) *τῆς ὁδοῦ;* Cf. Lucian. Menipp. 2. *τίς ἡ ἐπίνοιά σου τῆς καθόδου ἐγένετο, τίς δὲ ὁ τῆς πορείας ἡγεμών;* Conjicias etiam *τίς ποθ'* (vel *δ'*) *ὁ ῥυθμὸς τῆς ὁδοῦ;* Valde mihi suspecta est vulgata.

ὑμῖν διελεῖν τε κατὰ γύας. ΠΕ. πρὸς τῶν θεῶν,
σὺ δ' εἶ τίς ἀνδρῶν; ΜΕ. ὅστις εἴμ' ἐγώ; Μέτων,
ὃν οἶδεν Ἑλλὰς χὠ Κολωνός. ΠΕ. εἰπέ μοι,
ταυτὶ δέ σοι τί ἐστι; ΜΕ. κανόνες ἀέρος.
αὐτίκα γὰρ ἀὴρ ἐστι τὴν ἰδέαν ὅλος
κατὰ πνιγέα μάλιστα. προσθεὶς οὖν ἐγὼ
τὸν κανόν', ἄνω δὲ τουτονὶ τὸν καμπύλον
ἐνθεὶς διαβήτην — μανθάνεις; ΠΕ. οὐ μανθάνω.
ΜΕ. ὀρθῷ μετρήσω κανόνι προστιθεὶς, ἵνα
ὁ κύκλος γένηταί σοι τετράγωνος κἀν μέσῳ
ἀγορὰ, φέρουσαι δ' ὦσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ

996. ἀέρα. | ὑμῖν διελεῖν τε Ald. Correxerunt Dawes. Br. etc. Et sic, ni fallor, libri. τε] δὲ Med. 8. κατ' ἀγυιὰς libri et Ald. κατὰ γυιὰς Havn. (qu.) κατὰ γύας (vel γυίας) Dawes. Toup. Br. Dind. etc. Cf. 230. γύας (γυίας R. Γ.). 1131. ἑκατοντόργυιον (-γυον plures libri). Soph. Ant. 1136. ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς (ἐπισκοποῦντα γυίας v. l.). Oed. C. 715. ταῖσδε — ἀγυιαῖς (al. ἀγυαῖς). "Solentne, obsecro, geometrae terram in compita dirimere? In jugera potius crediderim." (Dawes.) γύας semper scribi debere monuit Pors. ad Phoen. 655. V. Elmsl. ad Bacch. 13. Adnotaveram olim haec: "Ego librorum scripturam revocavi. Sincerum esse κατ' ἀγυιὰς ostendunt quae mox sequuntur v. 1000—1009. Meto aera tanquam urbem per vicos intersecare vult: alienum igitur est γυὰς, quod nonnisi jugera significare potest. Offensioni autem non magis esse debet correptio diphthongi in ἀγυιὰς quam in ποιεῖν, δείλαιος, Πειραιεὺς etc. Cf. Eur. Herc. 782. ξεσταί θ' ἑπταπύλου πόλεως — ἀγυιαί. Orest. 761. ἄστεως ἀγυιάς. Hom. Od. χ'. 230. Πριάμου πόλις εὐρυάγυια." Hodie in κατὰ γύας acquiescendum video.

997. ὅστις εἴμ' ἐγώ; Μέτων] ὅστις εἴμ'; ἐγὼ Μέτων Mein. Ko. Held. Male.

998. οἶδεν A. R. S. V. εἶδεν B. Cf. ad Ach. 613.

1000. ὅλος] Fort. ὅλως.

1001. προσθεὶς B. R. Ald. προστιθεὶς A. S. V. Γ. E v. 1004.

1002. τὸν κανόν' ἄνωθεν vulg. Dind. Mein. τὸν κανόν', ἄνωθεν — Ko. Recte, opinor. Neque enim ἄνωθεν προσφέρεται ὁ κανὼν (the rule), sed ὁ διαβήτης (the compasses); neque καμπύλος est ille, sed hic. Nisi nugari Metonem statuas, quod confirmare videantur Peisetaeri responsum οὐ μανθάνω. Qu. τὸν κανόνα, κᾆτα —, vel potius τὸν κανόν', ἄνω δὲ —. Certe vix placet particulae conjunctivae omissio. Ceterum virgula tollenda videtur post καμπύλον. κανόνα R. ἄνωθεν vulg. ἄνω δὲ conj. Kennedy.

1003. ἐνθείς] Fort. κἀνθείς.

1004. ὀρθῷ A. R. V. ὀρθῶς B. S. Qu. ὀρθῶς μετρήσω κανόνα προστιθείς.

ὀρθαὶ πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀστέρος
αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος ὀρθαὶ πανταχῇ
ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν. ΠΕ. ἅνθρωπος Θαλῆς.
Μέτων, — ΜΕ. τί ἐστιν; ΠΕ. ἴσθ' ὁτιὴ φιλῶ
σ' ἐγώ,
κἀμοὶ πιθόμενος ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.
ΜΕ. τί δ' ἐστὶ δεινόν; ΠΕ. ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι
ξενηλατοῦνται κἀκδιώκονταί τινες.

1007. *ἀστέρος* B. pr. (ut vid.) Urb. Bentl. Kust. Dind. Mein. Ko. *ἀστέρες* A. B. corr. C. R. S. Ald. Med. 8. 9. Havn. De V. tacet Bekk. *ἀστέρες* Dobr. *ὥσπερ τἀστέρος* Br. Bekk. Dobraeus sic explicat: "Et, quum sit (*τὸ μέσον*) rotundum, sicut stellae radii undique divergant." Cujus vide copiosam adnotationem. Deleatur virgula post *ἀστέρος*.

1008. *αὐτοῦ*] Qu. *τούτου* (sc. *τοῦ μέσου*).

1009. *ἀπολάμπωσιν* libri et Ald. *ἀπολάμπουσιν* Br. Bekk. *ἄνθρωπος* vulg. Dind. Ko. *ἅνθρωπος* Dobr. Mein. Bergk. Hold. Verum est, ni fallor, *ἄνθρωπος*. Cf. 169. *ἄνθρωπος ὄρνις*. Ran. 652. *ἄνθρωπος ἱερός*, en hominem religiosum.

1010. *ἐστιν* (sic) A. B. *οἶσθ'* vulg. Malim *ἴσθ'*, quod cum *ὑπαποκίνει* melius conveniet. Et sic ediderunt Mein. Ko. Dind. Hold. *ὅτι* Havn.

1011. *κἀμοὶ* A. R. S. V. Γ. schol. Br. *κἀμοί γε* B. Ald. Sensui melius conveniret *ἐμοὶ οὖν*. *πιθόμενος* V. Bentl. Br. etc. *πειθόμενος* A. B. R. S. Ald. *ὑπαποκίνει* A. R. S. V. Γ. *ὑποκίνει* B. Ald. *ὑπαποκινητέον* legitur Thesm. 924.

1013. *ξενηλατοῦνται* libri et vulg. Dind. olim. Bergk. *ξενηλατοῦσι* (ut *λέγουσι*) Elmsl. ad Med. 93. et Heracl. 876. *ξενηλατεῖται* (impersonale) Seager. Haupt. Mein. Ko. Hold. *ξενηλατοῦμεν* hodie Dind. *ξενηλατοῦνται* propter vicinum *κεκίνηνται* ab librariis scriptum suspicatur Elmsleius ad Her. 876, ubi corrigit *ξενηλατοῦσι*, on chasse les etrangers. Mihi non displiceret *ξενηλατεῖται*, ut infra 1160. *ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται;* neque *ξενηλατοῦμεν*, respondet enim Meto *μῶν στασιάζετε;* Quod si verum est *ξενηλατοῦσι*, conferre licebit Vesp. 332. *λίθον — ἐφ' οὗ | τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσιν.* *Ἐξελαύνονται* pro *ἐξελαύνουσι* libri in Xen. Athen. I. 14. Hesychii glossa est *ξενηλατοῦνται.* *καὶ* B. R. S. V. vulg. *τε καὶ* A. *καὶ κεκίνηνταί τινες. | πληγαὶ* Ald. *καὶ κεκίνηνταί τινες | πληγαὶ* Br. Bekk. Dind. Bergk. Mein. *καὶ κεκίνηνται φρένες. | πληγαὶ* — Ko. Legendum forsan *κἀπιβέβληνταί* (vel potius *κἀπιβάλλονταί*) *τινες | πληγαὶ* —. Vel *κἀκδιώκονταί* (vel *κἀξελαύνονταί*, vel *κἀπελαύνονταί*, vel *κἀποκινοῦνταί*, vel *καὶ φυγαδεύονταί*) *τινες. πληγαὶ συχναὶ* etc. Vel *καὶ κεκίνηται πόλις*. Cf. Eur. Rhes. 88. *καὶ κεκίνηται στρατός*. Mendosa est vulgata, ut vere monuit Kock. Neque enim *συχνοί τινες*, nedum *τινὲς συχνοὶ*, dicebant, sed *ὀλίγοι τινὲς, οὐ πολλοί τινες*. Adde quod *κινεῖν πληγὰς* insolita locutio est. Quod ad *τινες*, cf. infra 1583.

πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ. ΜΕ. μῶν στασιάζετε;
ΠΕ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. ΜΕ. ἀλλὰ πῶς; ΠΕ. ὁμοθυμαδὸν
σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.
ΜΕ. ὑπάγοιμι τἄρ' ἄν. ΠΕ. νὴ Δί', ὡς οὐκ οἶδά γ' εἰ
φθαίης ἄν· ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὑταιί.
οἴμοι κακοδαίμων. ΠΕ. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαχῇ;

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ποῦ πρόξενοι; ΠΕ. τίς ὁ Σαρδανάπαλλος οὑτοσί;

1015. τὸν om. A. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλά πως ὁμοθυμαδὸν | σποδεῖν ἅπαντας — conj. Mein.

1017. γὰρ ἂν A. R. S. V. γὰρ ἄν γε B. Ald. Br. τἄρ' ἂν Elmsl. ad Ach. 178. et Med. p. 223. τἄρ' ἂν Dind. Mein. etc. νὴ Δί'. ΠΕ. ὡς — A. B. R. (om. ΠΕ.) S. V. vulg. Bekk. ΠΕ. νὴ Δί', ὡς —, Elmsl. Dind. Mein. Ko. ὡς οὐκ οἶδ' ἄρ' A. R. S. V. Med. 8. 9. Ald. Br. Ko. ὡς οὐκ οἶδ' ἄρ (sic) B. ὡς οὐκ οἶδ' ἂν Δ. Bergk. Mein. Dind. Cobet. Herw. Anal. Crit. p. 50. ὡς οὐκ οἶδά γ' Elmsl. Recte, ut videtur. Nisi praestat ὡς οὐκ οἶδ' ἔτ'. De particulis ὡς — γε cf. ad Ach. 327. Conferri autem debentur hi loci, Plat. Tim. p. 26 B. ἐγὼ γὰρ ἃ μὲν χθὲς ἤκουσα οὐκ ἂν οἶδ' (οὐκ οἶδ' ἂν Cobet.) εἰ δυναίμην ἅπαντα ἐν μνήμῃ πάλιν λαβεῖν. (Ubi vide an reponendum sit aut οὐκ ἂν εὖ οἶδ' ὅτι δυναίμην aut οὐκ οἶδ' εἰ δυναίμην ἄν.) Isae. XI. 62. οὐ γὰρ ἂν οἶδ' ὅτι πλέον εὕροι. Eur. Med. 911. et Alc. 49. οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι. Xen. Cyr. V. 4. 12. οὐκ οἶδ' ἂν (οἶδα unus codex) εἰ ἐκτησάμην παῖδα τοιοῦτον περὶ ἐμέ. I. 6. 41. εἰ τοιαῦτα ἐθελήσαις — μηχανᾶσθαι, οὐκ οἶδ' ἔγωγε εἴ τινα λίποις ἂν τῶν πολεμίων. Pac. 221. ὧν εἵνεκ' οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι | τὸ λοιπὸν ὄψεσθ'. Cf. etiam ad Med. 937. (911. ed. Elmsl.) Alc. 48.

1018. φθαίης ἂν] φθαίης ἄρ' (!) Mein. φθαίης ἔτ' Dind. Herw. Anal. Crit. p. 50. Recte habet vulgata. Similiter ὅπως ἂν cum optativo construitur Nub. 759. 776. 1181. Av. 627. αὑταιὶ A. R. S. V. αὐταὶ B.

1020. ἀναμετρήσει S. et lemma schol. ἀναμετρήσεις A. B. R. V. Med. 9. vulg. ἀναμετρήσῃ Med. 8. Verum videtur ἀναμετρήσει. Litera finalis ς in ἀναμετρήσεις ad sequens σαυτὸν pertinet. σαυτὸν A. B. V. vulg. σεαυτὸν S. Med. 8. 9. ἑαυτὸν R. αὑτὸν Ko. Male.

1021. Σαρδανάπαλλος A. R. Σαρδανάπαλος B. S. V. Med. 8. 9. "Duplex λ plerumque servarunt libri antiqui, velut codex Venetus Athenaei: simplex λ recentiorum codicum vitium est." (Dind.) Vide Gaisf. ad Herod. II. 150. ubi plures probi libri Σαρδαναπάλλου exhibent. Cf. ad Eq. 416. ubi κυνοκεφάλλῳ pro κυνοκεφάλῳ reposuit Dind.

ΕΠ. ἐπίσκοπος ἥκω δεῦρο τῷ κυάμῳ λαχὼν
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕ. ἐπίσκοπος;
ἔπεμψε δέ σε τίς δεῦρο; ΕΠ. φαῦλον βιβλίον
Τελέου τι. ΠΕ. βούλει δῆτα τὸν μισθὸν λαβὼν
μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπιέναι; ΕΠ. νὴ τοὺς θεούς.
ἐκκλησιάσαι γοῦν ἐδεόμην οἴκοι μένων.
ἔστιν γὰρ ἃ δι' ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκῃ.
ΠΕ. ἄπιθι λαβών· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὑτοσί.
ΕΠ. τουτὶ τί ἦν; ΠΕ. ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου.
μαρτύρομαι τυπτόμενος ὢν ἐπίσκοπος.
ΠΕ. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ἀποίσεις τὼ κάδω;
οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ἤδη 'πισκόπους
ἐς τὴν πόλιν πρὶν καὶ τεθύσθαι τοῖς θεοῖς.

1023. ἐς A. B. R. S. V. τὰς Νεφελοκοκκυγίας] τοὺς Νεφελοκοκκυγιεῖς Bentl. Cf. 1035. ὁ Νεφελοκοκκυγιεύς. ad 917. 963. et schol. ad 1040. Proclivis fuit librariis haec corruptela. Cf. 1040.

1024. τίς σε A. R. S. V. vulg. σε τίς B. Quod recipiendum. Idem ipse conjectura assecutus eram. Particula δὲ forsan ejicienda videtur Elmsleio ad Ach. 178. Absque causa, nam ista verba conjunctim efferuntur. Cf. ad Ach. 6. Ran. 1462. Lys. 768. et supra 843. etiam ad Nub. 62. Ach. 800. βιβλίον A. C. R. S. V. Med. 8. 9. vulg. βυβλίον B. Bergk.

1025. Τελέου, ΠΕ. τί βούλει libri et vulg. Τελέου τι. ΠΕ. βούλει Elmsl. ms. Dind. Bergk. Mein. Ko. Recte. Cf. 1405. βούλει διδάσκειν —; 689. βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως | ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; Eq. 439. τί δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἓν λαβὼν σιωπᾶν;

1026—1029. Hic resartus fuit A. ita ut evanida scriptura sit.

1027. δ' οὖν libri et vulg. Dind. Bergk. γοῦν Dobr. Reisig. Enarr. Oed. C. 1439. Mein. Ko. Hold. Recte, opinor. Vide tamen Stallbaum ad Platon. de Rep. p. 330 E. Nec displiceret γάρ.

1028. ἔστιν A. B. R. V. vulg. ἔστι S. Qu. ἔστι γὰρ ἃ δι' ἐμοῦ διαπέπρακται Φαρνάκῃ. Sed cf. Ach. 755. ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἔπρασσον τᾷ πόλι, etc.

1029. Qu. ἄπιθι λαβὼν νυν· ἔστι δ' —. Cf. Lys. 768. μὴ στασιάσωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμὸς οὑτοσί. Et ita Fritzsch. ap. Enger. ad Lys. l. l. ἔστιν A. B. R. V. vulg. ἐστὶ S.

1033. οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν] Neutiquam placet haec scriptura vulgata. Scripserat forsan οὐ δεινὰ τάδε; πέμπουσιν —; vel οὐ δεινὰ καὶ πέμπειν τιν' —; ἤδη 'πισκόπους B. V. ἤδ' ἐπισκόπους A. (ut vid.) R. S. Ald. οἶδ' ἐπισκόπους A. (s. Br.) C. Havn.

1034. ἐς A. B. R. S. V. εἰς Ald. τεθῦσθαι libri et vulg. τεθύσθαι Dind. etc. τοὺς θεοὺς R. In fine versus interrogat Mein.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.

'Εὰν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τὸν Ἀθηναῖον
ἀδικῇ —

ΠΕ. τουτὶ τί ἐστιν αὖ κακὸν τὸ βιβλίον;

ΨΗ. ψηφισματοπώλης εἰμὶ καὶ νόμους νέους
ἥκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων. ΠΕ. τὸ τί;

ΨΗ. Χρῆσθαι Νεφελοκοκκυγιᾶς τοῖς αὐτοῖς μέτροισι
καὶ σταθμοῖσι καὶ νομίσμασι καθάπερ 'Ολο-
φύξιοι.

ΠΕ. σὺ δέ γ' οἷσπερ ὠτοτύξιοι χρήσει τάχα.

ΨΗ. οὗτος, τί πάσχεις; ΠΕ. οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους;
πικροὺς ἐγώ σοι τήμερον δείξω νόμους.

ΕΠ. καλοῦμαι Πεισέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν Μουνι-
χιῶνα μῆνα.

ΠΕ. ἄληθες, οὗτος; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;

ΨΗ. 'Εὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας καὶ μὴ

1037. *ἐστιν* A. B. *κακὸν τὸ* libri et vulg. *κακόν; τί τὸ* Cobet. Mei. Ko. Hold. *βιβλίον* A. C. S. V. Med. 9. vulg. *βυβλίον* B. R. Med. 8.

1040. *Νεφελοκοκκυγίας* A. B. Med. 8. 9. Ald. Br. *Νεφελοκοκκυγιᾶς* R. S. (?) V. (?) Bekk. Dind. Bergk. Mein. Ko. *Νεφελοκοκκυγιέας* Br. *Νεφελοκοκκυγιεῖς* recte Bentl. Scilicet ut *Πλαταιεῖς*. Porro requiri videtur ar-culus. *τοῖσδε τοῖς* A. R. S. V. Ald. Bekk. *καὶ τοῖσδε τοῖς* B. C. Br. *τοιοῖσδε* Bentl. *τοῖς αὐτοῖς* Hamaker. Mein. Ko. Dind. Cobet. Mne. II. 105. V. 13. Qu. *τοιοῖσδε μέτροισι*, vel *τοῖς τε μέτροισι*.

1041. *καὶ ψηφίσμασι* delendum suspicantur Mein. Ko. Dind. *καὶ νομίσμασι* conj. Bergk. Cf. Gl. V. *ἀντὶ τοῦ νόμοις*. "Aut delendum *ψηφίσμασι*, aut *καὶ νομίσμασι* scribendum." (Dind.) *ψηφίσμασι καθά-περ* A. R. S. V. *ψηφίσμασιν καθάπερ* B. Corrigendum suspicor *ψηφίσμασιν οἷσπερ*. Cf. ad Vesp. 767. *'Ολοφύξιοι* vulg. Malim *οἱ 'Ολοφύξιοι* Cf. 1043. *ὠτοτύξιοι* (*οἱ 'Ωτ.*). Facile excidere potuisset *οἱ* ante *ὠτ.*

1043. *σὺ δ'* Med. 9. *οἷσί περ* A. B. R. S. V. vulg. *οἷσπερ* Dind. Mein. Ko. Primus gradus corruptionis fuit *'Οτοτύξιοι*, deinde metri causa *οἷσί περ* scriptum. *ὠτοτύξιοι* S. Dind. etc. *ὠτοτύξιοι* A. B. R. Havn. *'Οτοτύξιοι* Med. 8. 9. vulg. *οἷσι περω τὸ τύξιοι* V.

1045. om. R.

1046. *Πεισθέταιρον* vulg. *Πειθέταιρον* Dind. Ko. *Πισθέταιρον* Mein. Dedi *Πεισέταιρον*.

1047. *ἐς* A. B. R. S. V. *μουνιχιῶνα* A. Kock, coll. Kirch. Inscr. 215. *Ἄρτεμις Μουνιχία*. 273. *Ἀρτέμιδος Μουνιχίας*. *μῆνα* add. A. R. S. V. vulg. om. B. Δ. Mein. Ko.

1050. *ἐξελαύνει* S.

δέχηται κατὰ τὴν στήλην —
ΠΕ. οἴμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;
ΕΠ. ἀπολῶ σε, καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς.
ΠΕ. ἐγὼ δὲ σοῦ γε τὼ κάδω διασκεδῶ.
ΨΗ. μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἑσπέρας;
ΠΕ. αἰβοῖ· λαβέτω τις αὐτόν. οὗτος, οὐ μενεῖς;
ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενὶ
θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.
ΧΟ. ἤδη 'μοὶ τῷ παντόπτᾳ στροφή.
καὶ παντάρχᾳ θνητοὶ πάντες
θύσουσ' εὐκταίαις εὐχαῖς.

1051. *καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;* vulg. Reponendum forsan *ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;* ut in v. 1047. *ἦσθ'* A. B. R. V. *ἧς* S. Havn.

1052. *καὶ γράφω σε μυρίας δραχμὰς* vulg. *καὶ γράψω σε* — Mehler. (Mnem. II. 105.) Ko. Mein. Dind. *κἀγγράψω σε* — conj. Bergk. *καὶ γράψω γε* — conj. Mein. *καὶ γράφω δραχμάς σοι μυρίας* conj. Br. In fine versus lineolam abrupti sermonis signum ponit Kock. Vulgatam aperte vitiosam esse recte judicat Bergk. "Nescio an bene sit hoc Graecum (*καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς*): exemplum desidero. Genuinum esse opinor καὶ *γράφομαί σε.* Graece dicitur *γράφομαί σε μυρίας δραχμὰς*, vel *γράφω σοι μυρίας δραχμάς.*" (Br.) Qu. *γράψομαί τε* (vel *γραψάμενός γε*) —. Vel *ἀπολῶ σ', ἐπεὶ γράφομαί σε μυρίας δραχμάς.* Vel *ἀπολῶ σε μυρίας τε γράψομαι δραχμάς.* Vel *ἀπολῶ γράφων σε μυρίων δραχμῶν γραφήν.* (Forsan *γραφὴν* propter simile vicinum *δραχμῶν* exciderat, et inde orta est corruptela.) Futurum hic requiri ostendunt, ni fallor, vicina futura *ἀπολῶ* et *διασκεδῶ.* *μυριάδας* Med. 9. *δραχμὰς* A. B. R. S. V. vulg. *δραγμὰς* Med. 8. *γραφὰς* Med. 9.

1053. *δὲ σοῦ γε* B. R. V. *δέ σού γε* A. S.

1054. *ΕΠ.* vulg. Mein. *ΨΗ.* Kock. Dind. *κατετίλησας* R.

1056. *ΙΕ.* libri et vulg. Peisetaero continuant Beer. Bergk. Mein. Dind.

1057. *τοῖς* S. Bentl. Br. *τοῖσι* A. B. R. V. Ald. *θεοῖσι* B. R. S. V. *θεοῖς* A. *τὸν τράγον*] Annon *τὸ πρόβατον*? Quod facile in *τὸν τράγον* mutari potuisset. Vel *τοῖς θεοῖς τὸ προβάτιον.* Scholiasta *τὸ πρόβατον* habet. Cf. 856. Pac. 1020. *ἀλλ' εἴσω φέρων | θύσας τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἐκφερε, | χοὕτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται.*

1058. *ἤδη μοι* vulg. *ἤδη 'μοὶ* Mein. Ko. Dind. *παντόπτᾳ* A. B. R. V. vulg. *πανόπτᾳ* Urb. Havn. *παντεπόπτᾳ* S.

1060. *θύσουσιν* S. *εὐχαῖσι* A. B. R. S. Ald. *εὐχαῖς* V. (?) Bentl. Br. Bekk. Dind. etc. Sed vix scripserat, opinor, poeta elegantissimus *εὐκταίαις εὐχαῖς.* Qu. *εὐκταίαις τιμαῖς* (vel *θυσίαις*). Cf. Aesch. Fr. 49. *τρίτον Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα.*

γᾶν μὲν γὰρ πᾶσαν ἐποπτεύω,
σώζω δ' εὐθαλεῖς καρποὺς
κτείνων παμφύλων γένναν
θηρῶν, ἃ πάντ' ἐν γαίᾳ τ'
ἐκ κάλυκος αὐξανόμενον γένυσι παμφάγοις
δένδρεσί τ' ἐφημένα καρπὸν ἀποβόσκεται,
κτείνων δ' οἳ κήπους εὐώδεις

1061. *πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεύω* vulg. *πᾶσαν γὰρ γαῖαν ἐποπτεύω* Valck. ap. Dobr. *πᾶσαν μὲν γαῖαν ἐποπτεύω* Dobr. Sed requiritur, si fallor, particula causativa *γάρ*. Correxerim igitur *πᾶσαν γᾶν μὲν γὰρ ἐποπτεύω*, vel potius *γᾶν μὲν γὰρ πᾶσαν ἐποπτεύω*. Conjicias etiam *πᾶσαν μὲν γὰρ χθόν' ἐποπτεύω*. Cf. Nub. 282. *καρπούς τ' ἀρδομέναν ἱερὰν χθόνα*. *γὰρ* add. B. R. S. V. om. A. Havn. *γᾶν* om. Med. 8. *ὀπτεύω* libri et vulg. Reponendum *ἐποπτεύω*. Non esse in usu verbum *ὀπτεύειν* vere monuit Valck. "Notandum *ὀπτεύω*. Usitatius est compositum *ἐποπτεύω*." (Dind.)

1062. *σώιζω* R., ut in Sophoclis codice optimo L. *εὐθαλεῖς* A. B. C. S. V. Urb. Kust. *εὐανθαλεῖς* (del. *αν*) R. *εὐθαλλεῖς* Ald. *εὐαλδεῖς* Bentl.

1063. *κτείνω* Med. 8. Verba *κτείνων* — *γαίᾳ* uno versu conjungit Richter. Praef. Pac. p. 50.

1064. *ἃ* V. Br. Dobr. Herm. Bergk. Ko. Dind. *οἳ* A. B. R. S. Havn. Ald. Mein. *οἷς* (et mox *κάρπιμ'*) suadet Wieseler Adv. p. 110. *ἐν γαίᾳ* libri et vulg. Hiatus vitandi causa correxi *ἐν γαίᾳ τ'*.

1065. *αὐξανόμενον* Urb. Herm. Dind. Mein. Ko. *αὐξανομένου* (sup. ο) A. *αὐξανόμενα* R. (supr. *ον* pr. *οι* corr.) S. V. Ald. *γένυσι* A. B. R. S. V. Havn. Med. 8. 9. Ald. Dind. Mein. Ko. *γένυσιν* Br. Bekk. Bergk. *πολυφάγοις* libri et vulg. Bergk. *παμφάγοις* Dobr. ad Pl. 886. Dind. Ko. Mein. Glossema videtur *πολυφάγοις*.

1066. *τ'* B. (in ras.?) S. Ald. *δ'* A. R. V. *ἐφεζόμενα* A. B. (supr. οι) R. S. V. Med. 8. 9. vulg. Mein. *ἐφημένα* Dobr. Bergk. Ko. Dind. Mein. in Vind. (Ita accuratior responsio fiet versui 1096. *θάλπεσι μεσημβρινοῖς* etc.) *ἐφήμενον* (*καρπὸν*) Herm. Olim corrigendum suspicabar *αὐξανόμεν' ἐν γένυσι παμφάγοις* | *δένδρεσί τ' ἐφεζόμενα κάρπιμ' ἀποβόσκεται*, ut distinguantur *κάρπιμα ἐν γαίᾳ* (lying on the ground) *ἐκ κάλυκος αὐξανόμενα* et *κάρπιμα δένδρεσι ἐφεζόμενα*. Sed nunc vera mihi videtur Hermanni correctio *ἐφήμενον*. Omnia jam ordine procedent. Vulgata librarii alicujus inscitiae debetur, qui *πάντα* pro plurali neutro acciperet, ideoque *αὐξανόμενα* (cf. ad 1065) et *ἐφεζόμενα* (quum metrum *ἐφήμενα* respueret) corrigeret. [His jam scriptis *ἐφημένα* unice probo. Vide comm.] *καρπόν*] *κάρπιμ'* Wieseler Adv. p. 110. Cf. Vesp. 264. *τῶν καρπίμων ἄττα μή 'στι πρῷα*. Sed *καρπὸς* est v. 749. *ἔνθεν ὡσπερεὶ μέλιττα Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο καρπόν*.

1067. *κτείνω δ'* A. B. R. S. V. vulg. *κείνων δ'* Urb. *κτείνων δ'* Ko.

φθείρουσιν λύμαις ἐχθίσταις·
ἑρπετὰ δὲ καὶ δάκετα πάνθ' ὅσαπερ
ἔστιν ὑπ' ἐμᾶς φάρυγος ἐν φοναῖς ὄλλυται.
τῇδε μέντοι θἠμέρᾳ μάλιστ' ἐπαναγορεύεται,
ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον,
λαμβάνειν τάλαντον· ἢν δὲ τῶν τυράννων τίς τινα
τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν.
βουλόμεσθά νυν ἀνειπεῖν ταῦτα χἠμεῖς ἐνθαδί,
Ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
λήψεται τάλαντον· ἢν δὲ ζῶντά γ' ἀγάγῃ, τέτταρα,

Recte, opinor. Praecessit enim paullo supra v. 1063. κτείνων (μὲν) παμφύλων γένναν θηρῶν ubi κτείνω unus codex Med. 8.

1068. φθείρουσιν R. S. V. Bentl. Br. φθείρουσι A. B. Ald.

1069. ἑρπετά τε vulg. Dedi ἑρπετὰ δέ. δάκεθ' ὅσα περ A. B. R. S. V. Γ. Δ. Med. 8. 9. δάκεθ' ὁπόσα περ ἂν Ald. Br. δάκετα πάνθ' ὅσαπερ Dobr. Adv. I. 416. Reisig. Conj. p. 218. Dissen. in Disquis. phil. I. 9. (p. 1813). Dind. etc. Recte. Cf. 119. 719. et ad Soph. Oed. C. 1773. 1774.

1070. ἐστιν A. B. R. V. Med. 8. ἐστι Med. 9. ἔστιν Ald. Br. Dind. etc. ὑπ'] ἐπ' Ko. πτέρυγος vulg. φάρυγος conj. Mein. De qua forma cf. Fr. 515. Vera haec videtur emendatio: mira enim est locutio ὑπὸ πτέρυγος ὄλλυσθαι. "Nullus hic alis locus, sive ὑπ' retineatur, sive cum Kockio in ἐπ' mutetur." (Dind.) ἐν φοναῖς Havn. Ald. φοναῖσιν (om. ἐν) B. R. S. V. Γ. Δ. Urb. Med. 8. 9. ἐκ φοναῖς Reisig. Conj. p. 219. Dind. Mein. Ko. Qu. ἐμβολῆς (ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος ἐμβολῆς, alarum mearum impetu). Vel ἐμβολαῖς (ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος). Sed nil temere mutandum. Bene habet ἐν φοναῖς ὄλλυται, quod revocandum. ὄλλυται Havn. Ald. (unde?). vulg. Reisig. etc. ἐξόλλυται A. B. V. Γ. Δ. Urb. Med. 8. 9. ἐξόλυται R. S.

1072. ΧΟ. praef. Ald. Br. ἐπίρρημα adscriptum in R. Nullum personae indicium est, ni fallor, in A. B. S. V. θἠμέρᾳ S. θ' ἡμέρᾳ A. B. De reliquis non liquet. ἐπαναχορεύεται Ald.

1073. ὑμῶν B. R. S. V. Ald. ἡμῶν A.

1074. λαμβάνει R. non reliqui. ἤν τε vulg. Correxi ἢν δέ.

1075. τῶν τεθνηκότων] τῶν πεφευγότων (vel προσηκόντων) Reisk.

1076. βουλόμεσθ' B. R. S. V. βουλόμεθ' A. βουλόμεσθ' οὖν νῦν vulg. Dind. βουλόμεσθά νυν Cobet. Mein. Ko. Recte, opinor. ταῦτα] ταὐτὰ Kock. ἐνθάδε libri et vulg. Dind. Ko. ἐνθαδὶ Mein.

1077. Φιλοκράτη A. B. R. S. V. Φιλοκράτην Urb. στρούθιον] μηθέως R. pr. στρουθ in marg. Supra v. 14. οὑκ τῶν ὀρνέων, | ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης.

1078. ζῶντ' ἀγάγῃ B. R. V. Med. 8. 9. Ald. ζῶντα ἀγάγῃ A. S. ζῶντ' ἐγαγάγῃ Med. 9. pr. ζῶντ' ἀναγάγῃ Br. ζῶντ' ἀπαγάγῃ Bergk. ζών τις

ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοὐ-
βολοῦ,
εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας δείκνυσι καὶ λυμαίνεται,
τοῖς τε κοψίχοισιν ἐς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερὰ,
τὰς περιστεράς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν εἵρξας ἔχει
κἀπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.
ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν· κεἴ τις ὄρνιθας τρέφει
εἱργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι.
ἢν δὲ μὴ πίθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων
αὖθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε.
εὔδαιμον φῦλον πτηνῶν *ἀντιστροφή.*
οἰωνῶν, οἳ χειμῶνος μὲν
χλαίνας οὐκ ἀμπισχνοῦνται·

ἀγάγῃ Lud. Dind. Mein. Ko. Dind. *ζῶντ' ἄγῃ τις* Dobr. Dind. (Ox.) Cobet. *ζῶν τις ἀγάγῃ* Dind. ed. 1825. (coll. Bekk. Anecd. p. 1231, 4. *ζῶν: ἀντὶ τοῦ ζῶντα.* et p. 22, 16.) *ζῶντά γ' ἀγάγῃ* jam Burges. Praef. Troad. p. XV. Lenting. Dind. Hoc verum est haud dubie. Particula *ἢν δὲ — γε* valent sin autem. Causa corruptionis patet.

1079. *σπίνους* A. B. C. Urb. *σπίννους* R. Ald. *πίνους* S. V. Vera scriptura est *σπίνος*. V. Herodian. *π. μ. λ.* p. 39, 34. Dind. ad Fr. 443. *τοῦ 'βολοῦ* A. B. Ald. *τοὐβολοῦ* (ut vid.) R. S. V.

1080. *φυσῶν* B. R. S. V. *φυσσῶν* A. *δείκνυσι* Ald. (unde?) *δείκνυσι πᾶσι* A. B. R. S. V. *Δ.* et Suidas in *Φιλοκράτης*. Latet fortasse mendum. Qu. *δείκνυσι πᾶσι καὶ* ◡ – (gl. *λυμαίνεται*).

1081. *ἐς Γ.* Dind. *εἰς* A. B. R. S. V. vulg. *ἐγχεῖ τὰ πτερά*] *εἴρει* — conj. Ko. *ἐντιθεῖ πτερὰ* proponit Mein., in vulgata offendens. Sed cf. Ran. 620. *ἐς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων.* Corrigendum forsan *ἐμβύνει πτερά.*

1082. *ξυλλαβὼν* A. R. S. V. Ald. *συλλαβὼν* B. *εἰρξας* A. B. S. Ald. *εἵρξας* Br. Bekk. Dind. etc. De R. V. non liquet. Sic *εἵρξας* Ach. 330. *καθείρξας* Eq. 794. Vesp. 70. Nub. 751. Recte adscribi spiritum asperum in *εἵργειν* liquet ex Tab. Heracl. I. 83. 85. ubi *οὐδὲ ἐφέρξοντι τὸ ὕδωρ οὐδὲ ἀφέρξοντι*, et mox *οὐδὲ συνέρξοντι* (*τὰς ὁδούς*).

1083. *κἀπαναγκάζει*] Qu. *κἀξαναγκάζει* (cf. 377), vel *κᾆτ' ἀναγκάζει.*

1084. *ἀνειπεῖν* R. S. V. *ἀνείπειν* B. *ἂν εἰπεῖν* A.

1085. *εἰργμένους* A. S. Br. *εἱργμένους* B. Ald. De R. V. non liquet. *ὑμῶν* A. B. R. S. V. Br. *ἡμῶν* Ald.

1086. *πείθησθε* A. B. R. V. vulg. *πείθεσθε* S. *πίθησθε* Dind. Mein. Ko.

1087. *παλεύσετε* B. V. Ald. *παλεύετε* A. R. S.

1088. *ἀνδη* (i. e. *ἀντῳδή*) *ἤτοι ἀνστροφή* R.

1090. *χλαῖνας* (sic) A. *ἀμπισχνοῦνται* Med. 9. Ald. Bergk. Mein. Ko. *ἀμπισχοῦνται* A. B. R. S. V. Med. 8. Br. *ἀμπίσχονται* Dind. *ἀμπισχνούμεσθ'* conj. Mein. Glossa Hesychii est *ἀμπισχνούμενον* (corr. *ἀμπι-*

οὐδ' αὖ θερμὴ πνίγους ἡμᾶς
ἀκτὶς τηλαυγὴς θάλπει,
ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων
φύλλων τ' ἐν κόλποις ναίω,
ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξὺ μέλος ἀχέτας
θάλπεσι μεσημβρινοῖς ἡλιομανὴς βοᾷ·
χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις
Νύμφαις οὐρείαις ξυμπαίζων·
ἠρινὰ δὲ βοσκόμεθα παρθένια
λευκότροφα μύρτα Χαρίτων τε κηπεύματα.
τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,
ὅσ' ἀγάθ', ἢν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,

χνούμενον). Recte Buttmannus *ἀμπισχνοῦνται* corrigit (Irreg. Verbs . 113), ut *ὑπισχνοῦμαι*. Scilicet *ἀμπισχνεῖσθαι*, cujus aoristus est *ἠμπεσχόμην*, scribitur ut *ὑπισχνεῖσθαι*, cujus aoristus est *ὑπεσχόμην*. Simile est *ἰκνεῖσθαι*. Cf. ad Thesm. 165. Recte se haberct etiam *ἀμπίσχονται*, ut in Fr. 516. *ὑπίσχομαι*. *Ἀμπίσχετε* est Vesp. 1152. Utrumque urpatur *ἀμπισχνεῖσθαι* et *ἀμπίσχεσθαι*, *ὑπισχνεῖσθαι* et *ὑπίσχεσθαι*. . etiam ad Pac. 645.

1091. *θερμὴ* A. S. *θέρμη* B. corr. *πνίγους*] Fort. *πνίγουσ'*, suffocans. Vereor ut bene dicatur *πνίγους ἀκτίς*.

1094. *φύλλων* vulg. Dind. Mein. *φύλλων τ'* Bentl. Ko. Quod et ipse njeceram. Nunc corrigendum suspicor *ὑλῶν τ'*, quod suadet etiam Mein. *ἐν κόλποις ναίω* vulg. Dind. Ko. *κόλποις ἐνναίω* Bergk. Mein. *εὐφύλλοις κόλποις ναίω* malit Bergk. II. *ναίω* C. V. (?) Bentl. Br. *ἐνναίω* A. B. R. Ald.

1095. *ὀξυμελὴς* A. B. S. V. Med. 9. (sup. *β*). Ald. *ὀξυβελὴς* R. Med. 8. *ὀξυομελὴς* (i. e. *ὀξὺ μέλος* corr., ut vid.) Havn. *ὀξὺ μέλος* Br. Dind. Mein. Ko. Scripserat, ni fallor, *ὀξύλαλος* (i. q. *λιγυρός*). Cf. Ran. 815. *ὀξυλάλου ἐπιτέχνου*. Aristophont. ap. Athen. 238 C. *μεσημβρίας λαλεῖν | τέττιξ*. Theocr. VII. 138. *αἰθαλίωνες | τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον*.

1096. *μεσημβρινοῖς* A. B. R. S. Ald. *μεσημερινοῖς* V. Br. *μεσημερινὸς* metri causa Maltbeius ad Morell. Thes. p. 423. *μεθαμερινὸς* vel *μεθαμέριος* Lob. ad Phryn. p. 54. Cf. ad v. str. 1066. *ὑφ' ἡλίῳ μανεὶς* A. B. V. *ὑφηλιομανὴς* R. *ἡλίῳ μανεὶς* (om. *ὑφ'*) S. Bentl. *ἡλιομανὴς* Suidas s. h. v. Dind. Mein. Ko. *βοᾷ* nonnihil suspectum. Fort. *κρέκῃ* aut simile aliquid.

1099. *ἠρινά τε* vulg. Dedi *ἠρινὰ δέ*.

1100. *λευκότροφα*] Schol: *ἀντὶ τοῦ λευκὰ καὶ τρυφερά. τοιαῦτα γάρ εἰσι μήπω πεπανθέντα.* Qui *λευκότρυφα* legisse videatur, ut monuit Dobraeus.

1101. *ἀντεπίρρημα* adscriptum in R. Cf. ad 1072.

1102. *οἷς* (*οἷς* R.) libri et Ald. *ὅσ'* Dawes. Br. etc. Cf. e. g. Pl. 112. Pac. 888. 1198. Eq. 1218.

ὥστε κρείττω δῶρα πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρου λαβεῖν.
πρῶτα μὲν γὰρ, οὗ μάλιστα πᾶς κριτὴς ἐφίεται,
γλαῦκες ὑμᾶς οὔποτ' ἐπιλείψουσι Λαυρειωτικαὶ,
ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἔν τε τοῖς βαλλαντίοις
ἐννεοττεύσουσι κἀκλέψουσι μικρὰ κέρματα.
εἶτα πρὸς τούτοισιν ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε·
τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς αἐτόν.
κἢν λαχόντες ἀρχίδιον εἶθ' ἁρπάσαι βούλησθέ τι,
ὀξὺν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.
ἢν δέ που δειπνῆτε, πρηγορῶνας ὑμῖν πέμψομεν.
ἢν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν
ὥσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μῆν' ἔχῃ,

1105. *πρῶτα* A. B. R. S. V. Urb. Bentl. Kust. *πρῶτον* Ald. *γὰρ* om. Havn. *οὗ*] *ὧν* Herw. Ex. Crit. p. XII. Qua correctione non opus est.

1106. *γλαῦκες δ'* R. *Λαυριωτικαὶ* B. R. S. V. Ald. Br. Dind. olim. Mein. *λαβριωτικαὶ* A. Med. 8. *Λαυρειωτικαὶ* Etym. M. 533, 31. Ko. conj. Mein. Quae vera proculdubio scriptura est, et sic ipse jampridem correxeram. V. Herodot. VII. 144. Thuc. II. 55. et VI. 91. ubi in libris modo per *ι*, modo per *ει*, scribitur. Cf. ad 861. ubi *ἐμπεφορβιωμένον* libri pro *ἐμπεφορβειωμένον*. et ad Ran. 1301. Pac. 382. 924. Plut. Nic. 4. *ἐν τῇ Λαυριωτικῇ*. Them. 4. *Λαυριωτικὴν* (l. *Λαυρειωτικὴν*) *πρόσοδον*. Alex. com. III. 514. *ὄξους Δεκελικοῦ* (imo *Δεκελεικοῦ*). Isae. V. 69. *λιθουργείοις* (*-γίοις* plures). *Λαυρεωτικαὶ* hodie Dind., qui, "Recta hujus adjectivi scriptura est vel *Λαυρειωτικὸς* vel, quod praeferendum, *Λαυρεωτικός*. De quo dixit Lud. Dind. in Thes. T. V. p. 135."

1107. Fort. *ἐνοικήσουσί τ'*. *βαλλαντίοις* A. R. Ald. Dind. Bergk. Mein. Ko. *βαλαντίοις* B. S. V. Br. Cf. ad Ran. 772.

1108. *κἀκλέψουσι* R. V. Ald. *κἀκκλέψουσι* B. S. *Δ. καὶ κλέψουσι* A.

1109. *ἐν* om. B.

1110. *ὑμῶν* B. R. V. *ἡμῶν* A. *ἀετὸν* (ut vid.) R. S. V. Eust. p. 1352, 37. Harpocr. in *ἀετός*. Suid. in *ἀετώματα*. Br. Bekk. Dind. etc. *αἰετὸν* A. B. Havn. Ald. Hesych. in *ἐρέψομεν*.

1111. *κἂν* vulg. Dedi *κἢν*. *βούλεσθέ τι* S. *βούλησθ' ἔτι* R.

1112. *ἐς* R. S. V. Ald. *εἰς* A. B.

1113. *πρηγορεῶνας* libri et vulg. Bergk. *πρηγορῶνας* Bentl. ad Eq. 374. Dind. Mein. Ko. Scilicet in comoedia non toleranda synizesis secundum Dind. Cf. ad Eq. 374.

1114. *χαλκεύεσθε* B. (sec. *ε* in ras.) R. S. V. *χαλκεύετε* A. *ἀνδριάντες* vulg. Dind. Bergk. *ἀνδρίαντες* Dobr. Mein. Ko. Quod et ipse conjeceram. Subaudiendum ita erit *φοροῦσι*. Cf. ad Ran. 303.

1115. *ἀνδριάντες* vulg. Dind. *ἀνδριάντες* Dobr. Mein. Ko. *μῆν'* diserte

ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκήν, τότε μάλισθ' οὕτω δίκην
δώσεθ' ἡμῖν πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.
ΠΕ. *τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστιν, ὤρνιθες, καλά,*
ἀλλ' ὡς ἀπὸ τείχους οὐ πάρεστιν ἄγγελος
οὐδεὶς ὅτου πευσόμεθα τἀκεῖ πράγματα.
ἀλλ' οὑτοσὶ τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

ποῦ ποῦ 'στι; ποῦ ποῦ ποῦ 'στι; ποῦ ποῦ ποῦ 'στι; ποῦ
ποῦ Πεισέταιρός ἐστιν ἄρχων; ΠΕ. *οὑτοσί.*
ΑΓ. Α. *ἐξῳκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος.* ΠΕ. *εὖ λέγεις.*
ΑΓ. Α. *κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον,*
ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς
καὶ Θεογένης ἐναντίω δύ' ἅρματε,

S. Seidler. Dobr. Dind. Mein. Ko. *μήνην* B. V. Med. 8. 9. Ald. Br. Bekk. *μηνιν* (sic) R. *μήνυν* Δ. Macula sive litura hic est in A. Si correctione opus esset, conjicere liceret *ὅς ἂν μὴ τόνδ' ἔχῃ.*

1116. *ἔχητε*] *ἔχει* Havn. Qu. *ἔχῃ τις.* *λευκήν*] Fort. *φανήν*, cujus explicatio fuerit *λευκήν.* Cf. Ach. 845. *χλαῖναν δ' ἔχων φανὴν δίει.* Eccl. 347. *φανὴ γὰρ ἦν* (*ἡ σισύρα*).

1117. *κατατιλόμενοι* A.

1118. *ἱέρ'* S. V. *ἱερὰ* A. B. R. *ἐστιν* R. S. Ald. *ἐστὶν* B. *ἔστιν* A. *ὤρνιθες* S. *ὦ 'ρνιθες* B. *ὦ ῎ρνιθες* Ald. *ὄρνιθες* A. R. Δ. *καλαὶ* A.

1119. *ἀλλ' ὡς* vulg. Dind. Ko. *ἄλλως δ'* vel *ἀλλ' οὐκ* Dobr. *ἀλλ' οὐκ* Mein. *ἀπὸ τοῦ τείχους* A. B. R. S. V. Med. 8. 9. Ald. Br. Bekk. Bergk. Mein. Ko. Dind. *ἀπὸ τείχους* Γ. *ἀπὸ τείχους οὐ* Elmsl. ad Ach. 179. Dind. olim. Idem ipse conjeceram. Minus recte ante verbum omittitur particula negativa. Exciderat *οὐ* propter simile vicinum *ους*. Simile plane vitium librorum est in Thesm. 495. *ἵν' ὀσφρόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ τείχους εἰσιὼν*, ubi *τοῦ* recte delevit Bentleius. Cf. supra 497. *ἔξω τείχους.* Hieronym. ap. Athen. 604 D. *ἔξω τείχους.*

1122. *ποῦ ποῦ 'στι*] *ποῦ ποῦ ποῦ ῎στι;* A. *ποῦ ποῦ ποῦ 'στι ποῦ* (in fine versus) A. B. *ποῦ 'στι ποῦ* S. *ποῦ ποῦ 'στι ποῦ* R.

1123. *Πεισθέταιρος* vulg. *Πειθ.* Dind. Mein. *Πισθ.* Ko. Dedi *Πεισέταιρος.* *ἐστιν* A. S. *ἔστιν* B. *ἄρχων* libri et vulg. *ἄρχων* Both. Seager. Dind. etc.

1124. *σοι* B. R. S. V. *σου* A.

1126. *ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν* libri. *ὥσθ' ὑπεράνω μὲν* Ald.

1127. *Θεαγένης* libri et vulg. Bergk. *Θεογένης* Dind. Mein. Ko. Cf. ad Pac. 928.

ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούριος,
ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην. ΠΕ. Ἡράκλεις.
ΑΓ. Α. τὸ δὲ μῆκός ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὔτ' ἐγώ,
ἑκατοντορόγυιον. ΠΕ. ὦ Πόσειδον, τοῦ μάκρους.
τίνες ᾠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί;
ΑΓ. Α. ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
πλινθοφόρος, οὐ λιθουργός, οὐ τέκτων παρῆν,

1128. ὅσον] ὅσος Madvig, coll. Plat. Rep. VII. 534 A. ἵνα μὴ ἡμᾶς πολλαπλασίων λόγων ἐμπλήσῃ ἢ ὅσων (ὅσον codd. opt. ὅσοι Madvig.) οἱ παρεληλυθότες. Sed cf. Arist. H. A. 8, 5, 1. ἔστι δ' ὁ τριόρχης τὸ μέγεθος ὅσον ἰκτῖνος. 9, 13, 3. ὁ δὲ κύμινδίς ἐστι μέγεθος ὅσον ἱέραξ. (Kock.) δούριος V. Ald. δούρειος B. R. Γ. Δ. ("Quod etiam δούρεος esse potest." Dind.) δουρϊεος A. δουρίεος S. Utrumque dicitur δούριος et δούρειος, ut δούλιος δούλειος, ἵππιος ἵππειος, παρθένιος παρθένειος, etc.

1130. δὲ μῆκος] δ' ὕψος Herm. Idem exspectaverit Mein. Ita certe Xen. An. II. 4. 12., ubi muri Medici memoratur εὖρος εἴκοσι ποδῶν, ὕψος δὲ ἑκατόν, μῆκος δ' ἐλέγετο εἶναι εἴκοσι παρασαγγῶν. "Μῆκος intellige altitudinem, quo sensu utitur Homerus Od. λ'. 311. μῆκος γε γενέσθην ἐννεόργυιοι. ὑ. 71. Ἥρη δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἁγνή." (Hold.) Cf. etiam Hesiod. Th. 835. οὔρεα μακρά, montes alti. αὔτ' B. S. αὔτ' A.

1131. ἑκατοντόργυιον A. S. V. Med. 8. 9. Br. ἑκατοντόργυον R. et Suidas in δούρειος et ἐξῳκοδόμηται. ἑκατονταόργυιον B. C. Δ. Havn. Ald. ἑκατοντορόγυιον Hotchkis. Dind. etc. τοῦ μάκρους libri et vulg. τοῦ μάκους Reisk. τοῦ μακροῦ Both. Schol: σημείωσαι ὅτι τὸ μάκρος λέγει. "Vocabulum fortasse ab Aristophane fictum: nisi τοῦ μακροῦ scripsit. V. schol. Hom. Il. 23, 418." (Dind.) μάκρους corruptum censet Mein. Mirum sane vocabulum, quod ab Aristophane profectum vix crediderim. Reponendum suspicabar τοῦ βάθους (cf. 1715. ἐς βάθος κύκλου), vel ὡς μακρόν, vel τοῦ μέτρου, quod facile in τοῦ μάκρους corrumpi potuisset. Modo enim dixerat nuntius καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὔτ' ἐγώ. Tentabam etiam τοῦ πλάτους (cf. Pac. 238, ὦναξ Ἄπολλον, τῆς θυείας τοῦ πλάτους) de altitudine accipiendum. Saepe in inscriptionibus memorantur rerum μῆκος, πλάτος, πάχος (i. q. εὖρος), ut aliquoties in Inscr. Rose p. 180 sq. Chandler. p. 38. Vel βάρους. (Diodor. II. 7. 4. τὸ δ' ὕψος καὶ πλάτος ἐξ ἀναλόγου τῷ βάρει τῶν κατὰ τὸ τεῖχος ἔργων.) Reisigius l. l. Hesychii glossam ita emendat, Μῆκος: μάκρος. "Τοῦ μάκρους intactum reliqui tanquam vocem a poeta fictam, sed non posse stare hujusmodi vocem persuasum habeo. Itaque τοῦ βάθους conjecturam propino, coll. Plat. Soph. p. 235 D. κατὰ τὰς τοῦ παραδείγματος συμμετρίας ἐν μήκει καὶ πλάτει καὶ βάθει." (Hold.)

1134. πλινθοφόρος] Nescio an praestet πλινθουργός, quod melius quadrabit cum sociis vocabulis λιθουργὸς et τέκτων. Adde quod operis late-

ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
ἐκ μέν γε Λιβύης ἧκον ὡς τρισμύριαι
γέρανοι θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους·
τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν.
ἕτεροι δ' ἐπλινθούργουν πελαργοὶ μύριοι·
ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα
οἱ χαραδριοὶ καὶ τἄλλα ποτάμι' ὄρνεα.
ΠΕ. ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες; ΑΓ. Α. ἐρῳδιοὶ
λεκάναισι. ΠΕ. τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;
ΑΓ. Α. τοῦτ', ὠγάθ', ἐξηύρητο καὶ σοφώτατα.
οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις
ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλλον αὐτοῖς τοῖν ποδοῖν.
ΠΕ. τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίατο;
ΑΓ. Α. καὶ νὴ Δί' αἱ νῆτταί γε περιεζωσμέναι

ritii maxime periti erant Aegyptii. Paullo infra 1139 ἐπλινθούργουν (ita enim Dind. etc.) in ἐπλινθοφόρουν corruptum est.

1136. ἧκον] Malim ἦλθον. Aoristus ἧκον comicis ignotum est, ni fallor.

1138. ῥύγχεσιν] ῥάμφεσιν Mein.

1139. ἕτεροι δ' ἐπλινθοφόρουν A. R. S. V. vulg. ἕτεροι δὲ πλινθοφόροι B. ἐπλινθοφόρουν vulg. ἐπλινθούργουν Bergk. Mein. Ko. Dind. Hold. ἐπλινθοπόρουν (et πλινθοπόρος v. 1134) malit Wieseler Adv. p. 120. ἐλιθοφόρουν Dobr. ("V. Poll. 7, 118. Thuc. 6, 98. Nempe θεμελίους lapides e Libya advexerant, minores ex vicinia adsumebant.") Qu. ἐπλίνθευον. Cf. Nub. 1126. Ran. 500. Herod. I. 179. ὀρύσσοντες ἅμα τὴν τάφρον ἐπλίνθευον. Vel ἐπλινθούργουν. Cf. Pl. 514. Vulgata illata videtur e v. 1149. Thuc. IV. 67. ὅθεν ἐπλίνθευον τὰ τείχη. μύριοι A. B. et (ut vid.) R. V. μυρίοι S.

1140. ἐς B. R. S. V. εἰς A.

1141. καὶ τἄλλ'] Qu. κἄλλ' ἄττα. ποτάμι' A. R. S. V. πετώμεν' B.

1142. ἐρωδιοὶ vulg. ἐρῳδιοὶ Dind. Bergk. Mein. Kock.

1143. ἐνεβάλλοντο B. R. S. V. ἐνεβάλοντο A. Havn.

1144. τοῦτ' B. R. V. τοῦτο A. ἐξεύρητο libri et vulg. ἐξηύρητο Dind. Mein. Ko.

1145. ὑπορύττοντες Palmer.

1146. ἐς A. B. R. S. V. ἐνέβαλλον B. R. S. Γ. Dind. ἐνέβαλον A. V. vulg. Cf. ad 1143. Requiritur imperfectum. αὐτοῖς A. R. S. V. Ald. Ko. Hold. αὐτὸν B. Br. Dind. (Cf. ad Pl. 503.) αὐτοῖν Bern. Iunt. Haupt. Mein. Hold. Gr. "αὐτοῖς recte se habere quivis intelliget qui mediae vocis ἐνεβάλλοντο (1143) vim consideraverit." (Hold.) Cf. 1142. 1212. ὁ Μανῆς' οὑμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ.

1147. Prius ἂν om. S. ἂν ἐργασαίατο] ἀπεργασαίατο Bentl.

1148. Bergkio videtur excidisse versus, καὶ νὴ Δί' αἱ νῆτταί γε περιε-

ἐπλινθοφόρουν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν ὥσπερ παιδία
καὶ πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.
ΠΕ. τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
ἀπειργάσαντ'; ΑΓ. Α. ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες
σοφώτατοι πελεκᾶντες, οἳ τοῖς ῥύγχεσιν
ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
αὐτῶν πελεκώντων ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις
καὶ βεβαλάνωται καὶ φυλάττεται κύκλῳ,

ζωσμέναι | [ἐξῳκοδόμουν τὸ τεῖχος· οἱ δὲ . . .] | ἐπλινθοφόρουν. δί' B. etc. δία A.

1149. τὸν ὑπαγωγέα] Omnis hujus loci difficultas sublata erit, et perspicua constructio evadet, si μετ' ὑπαγωγέως reposueris, i. e. ἔχουσαι τὸν πηλὸν μετ' ὑπαγωγέως. Nec minus bene procedet oratio, si pro τὸν πηλὸν reposueris καὶ πηλὸν in v. 1151. Nisi quis malit ibi κἂν τοῖς στόμασι τὸν πηλὸν αἱ χελιδόνες. "Versus 1151. spurius est et, a mala manu additus, prorsus deleri debuit: cum praecedentibus nullo nexu cohaeret, et plane inutilis est. Quorsum enim avium lutum ferentium mentionem iterare, postquam supra v. 1142. fulicas lutum adportasse nuntius narravit? Sic verti debuit hic locus: Atque edepol anates etiam praecinctae lateres adportabant: sursum autem volabant [!] tergo impositam trullam gerentes tanquam pueruli." (Br.) "Jure his verbis offensus fuit Brunckius, sed minime cogitandum de versu illo ejiciendo. Post κατόπιν nonnulla excidisse recte animadvertit Dobraeus." (Dind.) τὸν πηλὸν vulg. Correxi καὶ πηλόν.

1150. Post κατόπιν lacunam indicant Mein. Ko. Dind. "Desideratur subjectum verbi ἐπέτοντο." (Dind.) Nonnulla ibidem excidisse statuit etiam Dobraeus. "Locus lacunosus nullisque conjecturis sanandus." (Mein.) Sed cf. ad 1149.

1151. ἔν τε στόμασιν Reisk.

1153. Cf. Ach. 41. φέρ' ἴδω, τί δ' ἥσθην ἄξιον χαιρηδόνος;

1154. ἀπειργάσαντ' (τ' in ras.) B. ἀπειργάσαντο A. R. S. V. ἀπειργάσαντ' ὄρνιθες; ΑΓ. ἦσαν — Hamaker. Bergk. Hold. Vulgatam recte servant Dind. Mein. Ko. Scilicet ὄρνιθες cum πελεκᾶντες construendum est. Cf. ad 515. ἀετὸν ὄρνιν ἕστηκεν ἔχων etc.

1155. ῥύγχεσιν] ῥάμφεσιν Mein.

1157. πελεκώντων B. S. V. Δ. Bentl. Dawes. Reisk. Br. etc. πελεκάντων A. R. Ald. ναυπηγία V. ναυπηγίᾳ S.

1158. ἅπαντ' B. R. S. V. ἅπαντες A. ἐκεῖνα πεπύλωται] Qu. ἐκεῖν' ἀποκέκληται. Sed cf. 614. οὐδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις.

ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῇ
φυλακαὶ καθεστήκασι καὶ φρυκτωρίαι
ἐν τοῖσι πύργοις. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
ἀπονίψομαι, σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τἄλλα δρᾶ.
ΧΟ. οὗτος, τί ποιεῖς; ἆρα θαυμάζεις ὅτι
οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ;
ΠΕ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον.
ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεταί μοι ψεύδεσιν.
ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος
ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο πυρρίχην βλέπων.

ΑΓΓΕΛΟΣ Β.

ἰοὺ ἰοὺ, ἰοὺ ἰοὺ, ἰοὺ ἰού.
ΠΕ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; ΑΓ. Β. δεινότατα πεπόνθαμεν.
τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς
διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτετ' ἐς τὸν ἀέρα
λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.
ΠΕ. ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος.
τίς τῶν θεῶν; ΑΓ. Β. οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε πτερὰ,
τοῦτ' ἴσμεν. ΠΕ. οὔκουν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν
πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς; ΑΓ. Β. ἀλλ' ἐπέμψαμεν
τρισμυρίους ἱέρακας ἱπποτοξότας,
χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένος,
κερχνῇς, τριορχος, γύψ, κύμινδις, ἀετός.

1163. δρᾷ Ald.

1164. ποιεῖς A. B. S. V. ποεῖς R. πάσχεις conj. Bentl. Br., coll. 1044. Sed cf. Pac. 682. αὕτη, τί ποιεῖς;

1165. ἰοὺ sexies B. R. S. V. novies A.

1167. ψεύδεσιν B. R. S. V. ψεύδεσι A.

1169. ἐσθεῖ] An σπεύδει?

1173. εἰσέπτατ' S. Ald. ἐσέπτατ' A. B. R. V. Γ. Δ. εἰσέπτετ' Br. Mein. Dind. Ko. Cobet. V. L. p. 305. Cf. ad 35. ἐς A. B. R. S. V. Γ. Dind. etc. εἰς Ald. Br.

1174. φύλακας B. R. S. V. καὶ φύλακας A.

1176. εἶχε A. B. V. εἶχεν R. S.

1177. οὔκουν R. (?) V. (?) Ald. οὐκοῦν A. B. S.

1178. κατ' αὐτόν] κατ' αὐτοῦ aut μετ' αὐτὸν Reisk. Nihil opus. Sensus est Anglice on his track.

1179. τρὶς χιλίους habet Aelian. N. A. 12, 4.

1181. ἀετὸς S. V. (qu.) Br. αἰετὸς A. B. R. Ald. κερχνὴς (ut vid.) R. S. V. κερχνῇς B. κέρχνης A. κεγχρὶς Aelian. N. A. 12, 4. τριόρχης

ῥύμῃ δὲ καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
αἰθὴρ δονεῖται τοῦ θεοῦ ζητουμένου·
κἄστ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που
ἤδη 'στίν. ΠΕ. οὐκοῦν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν
καὶ τόξα. χώρει δεῦρο, πᾶς ὑπηρέτης,
τόξευε, παῖε· σφενδόνην τίς μοι δότω.
ΧΟ. πόλεμος αἴρεται, πόλεμος οὐ φατός, στροφή.
πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς. ἀλλὰ φύλαττε πᾶς
ἀέρα περινέφελον, ὃν Ἔρεβος ἐτέκετο,
μή σε λάθῃ θεῶν τις ταύτῃ περῶν.
ἄθρει δὲ πᾶς τις πανταχῇ κύκλῳ σκοπῶν,
ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου
δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.

A. B. R. V. vulg. Dind. Mein. Ko. τρίορχις S. τρίορχος Hirschig. Hold. malit Mein. Ita enim constantem appellari avem ab Atticis scriptoribus. Τρίορχος legitur, metro postulante, infra 1206. Cf. Vesp. 1533. τριόρχοις (sic R. V. etc. τριόρχαις vulg.). Com. incert. IV. 647. ἀλλ' ἢ τρίορχος ἢ πτέρων ἢ στρουθίας. Τριόρχης est Arist. H. A. 8, 3, 1.

1182. Qu. ῥύμῃ δὲ τῶν πτερῶν γε. Vel ῥύμαισι τῶν πτερῶν δέ. τε vulg. Dedi δέ. καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν] Legerim καὶ ῥοιζήμασιν τοῖς τῶν πτερῶν. ῥοιζήμασιν B. R. Ald. ῥοιζήμασι S. V. ῥοιζήματι A.

1183. αἰθὴρ] Qu. αἰθήρ. Cf. ad 187. 1000.

1184. ἄποθεν S.

1185. ΠΕ.] ΧΟ. Ald. Correxit Bentleius.

1186. ΑΓΓ. χώρει Ald. Correxit Bentleius.

1187. παῖε B. S. V. Γ. Δ. Urb. πᾶς A. πας R. πᾶς τις C. Ald. et schol. ad 1118. Idem conjicit Bergk. Fortasse recte: cf. 1196. Post παῖε ponatur plenum punctum.

1193. ὃν A. B. R. S. V. Γ. Δ. Bekk. Dind. etc. ὅν γ' Ald. Br.

1195. τις ταύτῃ περῶν] ταύτῃ τις περῶν conj. Mein. περῶν B. etc. πτερῶν A.

1196. ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπιῶν libri et vulg. ἄθρει δὲ πᾶς τις πανταχῇ κύκλῳ σκοπῶν Reisig. Conj. p. 276. ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ διασκοπῶν καλῶς conj. Thomas Comm. p. 51. ἄθρει δὲ πᾶς τις πάντα περὶ κύκλῳ σκοπῶν conj. Bergk. Ante ἄθρει lacunam indicat Mein. Satis probabilis est Reisigii correctio. Cf. Thesm. 655—666. 958. Vesp. 246. πάντῃ διασκοπῶμεν. Possis etiam ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν ἁπανταχῇ. Exciderunt certe quattuor syllabae. πᾶς B. R. S. V. τὰς (ut vid.) A.

1197. πεδαρσίου A. B. R. S. V. μεταρσίου Γ. (γρ. πεδαρσίου) Urb. "Male. Imitatur, ut in praecedentibus versibus dochmiacis, sermonem tragicum." (Dind.)

1198. δίνης A. R. S. V. Ald. Suidas in πεδάρσιος. δεινὸς B. Pro πτερωτὸς qu. πτερωτοῦ.

ΠΕ. αὕτη σὺ, ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μέν' ἥσυχος,
ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ, στῆθ', ἐπίσχες τοῦ δρόμου.
τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὁπόθεν ποτ' εἶ.

ΙΡΙΣ.

παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν Ὀλυμπίων.
ΠΕ. ὄνομα δέ σοι τί ἐστι, πλοῖον ἢ κυνῆ;
ΙΡ. Ἶρις ταχεῖα. ΠΕ. Πάραλος ἢ Σαλαμινία;
ΙΡ. τί δὲ τοῦτο; ΠΕ. ταυτηνί τις οὐ ξυλλήψεται
ἀναπτόμενος τρίορχος; ΙΡ. ἐμὲ ξυλλήψεται;
τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν; ΠΕ. οἰμώξει μακρά.
ΙΡ. ἄτοπόν γέ τοι τὸ πρᾶγμα. ΠΕ. κατὰ ποίας πύλας
εἰσῆλθες ἐς τὸ τεῖχος, ὦ μιαρωτάτη;
ΙΡ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.
ΠΕ. ἤκουσας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεται;

1200. ἔχ' ἀτρέμας· αὐτοῦ στῆθ' vulg. Mein. ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ. στῆθ' conj. Mein., coll. Th. 230. ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ κἀνάκυπτε. Et sic Dind. Ka. Hold. Recte. αὐτοῦ] αὕτη Elmsl. n. ms.

1201. τίς B. etc. τί A. λέγειν ἐχρῆν] Fort. λέγειν σ' ἐχρῆν. Idem malit Bergk. Cf. Pl. 432. ἀλλ' ἥτις εἶ λέγειν ἐχρῆν (al. σ' ἐχρῆν, ἐχρῆν σ') αὐτίκα μάλα. ὁπόθεν ποτ' εἶ A. R. S. V. vulg. ἐχρῆν, πόθεν πέτῃ B. ὁπόθεν πέτει Bergk. "Speciosius quam verius." (Hold.) Vide Comm.

1203. κυνῆ A. B. S. V. κυνή R. Nescio an legendum sit γυνή. Cf. 102. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταῶς;

1205. ξυλλήψεται libri et vulg. Dind. Bergk. συλλήψεται Mein. Ko.

1206. ἀναπτάμενος A. R. S. V. ἀναπτόμενος B. Δ. Dind. Mein. Ko. Cobet. V. L. p. 305. Cf. ad 35. 788. 1384. ξυλλήψεται libri et vulg. συλλήψεται Elmsl. ad Ach. 178. Dind. Bergk. Mein. Ko. Defendi potest vulgata: cf. ad Ach. 800. Adde quod modo praecessit ξυλλήψεται.

1207. οἰμώξῃ B. οἰμώξει S. et (ut vid.) R. V. οἰμώζειν A. μακρὰ S. Urb. Br. Dind. etc. μακρὰν A. B. R. S. V. Ald.

1208. τουτὶ τὸ πρᾶγμα A. R. S. V. Med. 8. 9. Ald. τοῦτο τὸ πρᾶγμα B. C. Δ. Bentl. Kust. Br. τοῦτο (om. τὸ, ni fallor) B. τουτὶ πρᾶγμα Elmsl. ad Ach. 178. (conferri jubens ad Ach. 1049.). Reisig. Conj. p. 179. Dind. Mein. Ko. "τὸ post τουτὶ non raro addiderunt librarii." (Dind.) τοι τὸ πρᾶγμα Pors. (vel τοῦτο τὸ πρ.). Lenting. Quod et ipse conjeceram. Sed cf. 1171. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; 907. τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπόν; Qu. ἄτοπον τὸ πρᾶγμα τοῦτο.

1209. εἰσῆλθες A. B. S. Ald. vulg. ἐσῆλθες R. (?) V. (?) Bekk. ἐς B. Γ. Dind. etc. εἰς A. R. S. V. vulg.

1210. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε· κατὰ ποίας πύλας; conj. Mein. οὐκ οἶδ' ἔγωγε μὰ δία A. Ut vulgo B. R. S. V. Cf. 1220.

1211. ἤκουσας] Fort. ἠκούσατ'.

πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσῆλθες; οὐκ ἐρεῖς;
σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; ΙΡ. τί τὸ κακόν;
ΠΕ. οὐκ ἔλαβες; ΙΡ. ὑγιαίνεις μέν; ΠΕ. οὐδὲ ξύμβολον
ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδείς σοι παρών;
ΙΡ. μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδείς, ὦ μέλε.
ΠΕ. κἄπειτα δῆθ' οὕτω σιωπῇ διαπέτει
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;
ΙΡ. ποίᾳ γὰρ ἄλλῃ χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς;
ΠΕ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε· τῇδε μὲν γὰρ οὔ.
ἀδικεῖς δὲ καὶ νῦν. ἆρά γ' οἶσθα τοῦθ', ὅτι

1212. πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσῆλθες vulg. Dind. Mein. πῶς — παρῆλθες conj. Bergk. ed. Ko. Fortasse recte. κολοιάρχας B. Harl. Ald. κολοιάρχους πῶς R. κολοιοὺς πῶς A. S. V. Γ. Urb. προσῆλθες A. B. R. V. Ald, vulg. ἦλθες S. οὐ λέγεις; vulg. οὐκ ἐρεῖς; (i. e. "dic") Herwerden Exerc. Crit. p. XII. Quod recepi. Cf. Ach. 580. Pac. 185.

1213. πελαργῶν] πυλαρχῶν tentat Kock, coll. 832.

1214. σύμβολον vulg. Dedi ξύμβολον.

1215. παρών] Fort. ΙΡ. πόθεν; μὰ Δί' οὐκ —. Vel φράσον. Cf. tamen 548. δίδασκε παρών. Pl. 140. 225. Vesp. 840.

1217. κἄπειτα δῆθ'] κἄπειτα τῇδ' Lenting. Si quid mutandum, nescio an praestaret ἔπειτα δῆθ', omisso καί. Cf. 911. etc. οὕτω A. B. R. S. V. Br. etc. οὕτως Ald.

1219. ποίᾳ A. B. V. ποῖ R. S.

1221. ἀδικεῖς δὲ (με R.) καὶ νῦν A. B. R. S. V. Med. 8. 9. Ald. Br. ἀδικεῖ δὲ καὶ νῦν Dind. ἀδικεῖς δέ. καὶ νῦν ἆρά γ' — Herm. Ko. Mein. ΙΡ. ἀδικεῖς με καὶ νῦν; (sic) ΠΕ. ἆρά γ' — Thomas Comm. p. 51. ΙΡ. ἀδικεῖς με καὶ νῦν. ΠΕ. ἆρά γ' — Bergk. "Legebatur ἀδικεῖς δὲ καὶ νῦν. Verisimum hoc est, injuriam facere Iridem, neque in ea re haeremus: sed ineptus est in vulgata scriptura sententiarum nexus et ordo. Quare emendavi ἀδικεῖ, secunda persona, quod iis quae statim sequuntur egregie confirmatur, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες. Hoc dicit Pisthetaerus: quid quod injuria tibi fit? nam si paterere quam promerita es poenam, comprehensa morereris. Ejusmodi est Plauti illud in Aulularia 4, 4, 15. Facisne injuriam mihi an non? B. Facio, quia non pendes, maximam. Euripides in Heraclidis v. 970 τότ' ἠδικήθη πρῶτον οὐ θανὼν ὅδε. In quo versu, ab Barnesio et Musgravio recte intellecto, miror haesisse Elmsleium. Ceterum illud vix opus moneri, καὶ non esse cum νῦν, sed cum ἀδικεῖ δὲ conjungendum." (Dind.). Recte, ut videtur, Dind., nisi quod καὶ cum ἀδικεῖ conjungi non patitur structura orationis. Cf. Xen. Cyr. III. 1. 21. οὐκ οἶσθα, ἔφη, ὅτι καὶ νῦν ὁ σὸς πατὴρ ἐψεύσατο —; Thuc. V. 30. παραβήσεσθαί τε ἔφασαν αὐτοὺς τοὺς ὅρκους καὶ ἤδη ἀδικεῖν ὅτι οὐ δέχονται τὰς —

δικαιότατ' ἂν ληφθεῖσα πασῶν Ἰρίδων
ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;
ΙΡ. ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'. ΠΕ. ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες.
δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ δοκεῖ,
εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρξομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
ἀκολαστανεῖτε κοὐδέπω γνώσεσθ' ὅτι
ἀκροατέ' ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων.
φράσον δέ μοι σὺ, τὼ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;
ΙΡ. ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς
φράσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς
μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις
κνισᾶν τ' ἀγυιάς. ΠΕ. τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς;

σπονδάς. Soph. Ant. 316. οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις; El. 583. σύ τοι πρώτη θάνοις ἄν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις. Vel ἀδικεῖ δὲ καὶ σύ γ' (sc. οὐ μόνον ἡμεῖς οἱ ὄρνιθες). Vel ἀδικεῖς δὲ καὶ νῦν μᾶλλον (μεῖζον). ἆρά γ' οἶσθ' ὅτι —; Saepe legitur ἆρά γ' οἶσθ' ὅτι. Quod si recte se habet vulgata, sensus erit: Facis autem injuriam etiam nunc, quae etiam postquam comprehensa es, nolis te peccasse confiteri.

1224. εἰμ' B. S. V. εἰμὶ A. R.

1225. τοι B. V. μοι R. S. om. A. ἐμοὶ δοκεῖ vulg. Bergk. ἐμοὶ δοκεῖν Cobet. Mein. Ko. Dind. Cf. ad Pac. 1267. ἵνα | ἄττ' ᾄσεται προαναβάληται, μοι δοκεῖ. Plat. Euthyd. p. 323. Ipse vulgatam retinui.

1226. ἄρχομεν vulg. Gr. ἄρξομεν conj. Bergk. Cobet. ed. Mein. Ko. Dind. Hold. Cf. 1607. Thuc. VI. 79. δεινὸν, εἰ ἐκεῖνοι μὲν — σωφρονοῦσιν, ὑμεῖς δὲ — τοὺς — πολεμίους βούλεσθε (βουλήσεσθε malit Dobr. ad Pl. 331) ὠφελεῖν. V. Pors. ad Phoen. 91. Dobr. ad Pl. 331. De dura et insolita anapaesti incisione (ἄρχομεν, ὑμεῖς) v. ad Ach. 107.

1227. γνώσεσθε A. ὅτι] ἔτι S.

1228. ἀκροατέον libri et vulg. Bergk. ἀκροατέ' Elmsl. n. ms. Bl. ad Ach. 107. Mein. Ko. Dind. Quod multo numerosius est. Cf. Pl. 1085. ξυνεκποτέ' (ξυνεκποτέον plures libri) ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα. Nub. 727. οὐ μαλθακιστέ' (-έον Dobraei unus), ἀλλὰ περικαλυπτέα. Cf. Ach. 394. καί μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην. Lys. 412. 451. et ad Ach. 107.

1229. τοί μοι A. B. C. R. S. V. Br. Dind. etc. μοι (om. τοι) Ald. δή μοι Bentl. Quod et ipse conjeceram. Ita Kuster: φράσον δέ μοι, ποῖ τὼ πτέρυγε σὺ ναυστολεῖς; Ipse correxi φράσον δέ μοι σὺ, —; Exciderat, opinor, σὺ ante simile τώ. Displicet particula τοι cum imperativo consociata.

1232. ἐπ' ἐσχάραις] Corrigendum suspicabar ἐφ' ἑστίαις. Sic Soph. Oed. C. 1495. βούθυτον ἑστίαν ἁγίζων. Sed vetat Eur. Alc. 119. θεῶν — ἐπ' ἐσχάραις — μηλοθύταν. Eurip. Phaeth. Fr. 4. μηλοσφαγεῖ τε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις.

1233. κνισᾶν A. B. R. S. Δ. Dind. κνισσᾶν V. Ald. Br. Deinde δ' pro

ΙΡ. ποίοισιν; ἡμῖν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.
ΠΕ. θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; ΙΡ. τίς γάρ ἐστ' ἄλλος θεός;
ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσιν θεοί,
οἷς θυτέον αὐτοῖς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Διί.
ΙΡ. ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
δεινάς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον
Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψει Δίκη,
λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς

τ' Med. 9. ἀγυιάς] ἀγυιᾶς in hoc aliisque locutionis hujus (κνισ… ἀγυιάς) exemplis scribi vult Harpocratio in ἀγυιᾶς, Apollinis ἀγυιέ… et βωμοῦ ἀγυιέως comparatione in errorem inductus. DIND.

1234. ποίοισιν] οἵοισιν (!) Mein. Pro ὁποίοισιν, ut alibi nonnunqu… Cf. ad 608. Nub. 664. Ran. 1424. Eccl. 761. Sine causa haeret Meineki…

1235. ἔστ' A. et (supr. ο?) B.

1236. ὄρνιθες A. B. (rasura facta post ο). R. S. V. vulg. Scribend… forsan ὥρνιθες. Cf. ad 1285. 1043.

1237. αὐτοῖς A. B. S. V. (ni fallor). Med. 8. 9. Ald. Br. αὐτοὺς R. (… αὐτοῖς, ut notat Bekk.). Dind. Bekk. Bergk. Mein. Ko. Correctio pro… bilis, sed non necessaria. Cf. Pl. 1085. ξυνεκποτέ' ἐστί σοι καὶ τὴν τρύ… (ubi Venetus a prima manu habet ἐστὶ καὶ τὴν τρύγα σε, correctus … σε καὶ τὴν τρύγα). Eccl. 989. τηνδεδί μοι κρουστέον. et ad Eq. 72. V… 1514. Eccl. 876. 267. Multo magis offendere debet Soph. Oed. R. 13… οἷν ἐμοὶ δυοῖν | ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα.

1238. φρένας | δεινὰς, ὅπως μὴ — ἀναστρέψῃ Δίκη libri et vulg. Berg… Dind. φρένας· | δείσας ὅπως μὴ — ἀναστρέψει Δίκη Pors. Mein. Ko. C… ad Eq. 112. Soph. Oed. R. 1074. δέδοιχ' ὅπως | μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσ… ἀναρρήξει κακά. Eur. Hipp. 518. δέδοιχ' ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς (φανεῖ… σοφή. et ad Iph. T. 995.

1240. μακέλλῃ R. S. V. μακέλλη A. μάκελλα (supr. η) B. ἀναστρέψ… (-ψῃ A. B.) A. B. R. S. vulg. Dind. Bergk. ἀναστρέψει Pors. Br. Mein. K… Hold. Cf. Eq. 112. τοῦ δαίμονος | δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμον… Lys. 1093. εἰ σωφρονεῖτε, θαἰμάτια λήψεσθ', ὅπως | τῶν Ἑρμοκοπιδῶ… μη τις ὑμᾶς ὄψεται. Ran. 993. μόνον ὅπως μή σ' ὁ θυμὸς — οἴσ… Pac. 309. οὐ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ — ἐκζωπυρήσετ'; Nub. 257. Vesp. 14… 155. 372. Av. 1494. Eccl. 997. Eur. Hipp. 518. δέδοιχ' ὅπως μοι μὴ λία… φανεῖ (al. φανῇς) σόφή. Herod. 2, 121. 3, 40. 3, 135. Thuc. I. 57. … Xen. Mem. 1, 2, 37. Cyr. 5, 2, 23. Anab. 1, 1, 4. 3, 1, 18. Plat. Gorg. 487 C. εὐλαβεῖσθαι — ὅπως μὴ — λήσετε διαφθαρέντες. 513 A. Demosth. p. 350. φυλάττειν ἐμὲ — ἐκέλευεν, ὅπως μὴ παρακρούσομαι μηδ' ἐξαπατήσω. V. Kidd. ad Dawes. p. 229. Recte se haberent ἀναστρέψῃ et κατ… αιθαλώσῃ in sermone tragico; in comico post ὅπως ante subjunctivum nunquam non additur particula ἄν.

καταιθαλώσει σου Λικυμνίαις βολαῖς.
ΠΕ. ἄκουσον, αὕτη· παῦε τῶν παφλασμάτων,
ἔχ' ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα
ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς;
ἆρ' οἶσθ' ὅτι, Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν ἀετοῖς,
πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν
ὄρνις ἐπ' αὐτὸν παρδαλᾶς ἐνημμένους,
πλεῖν ἢ 'ξακοσίους τὸν ἀριθμόν; καίτοι ποτὲ

1242. καταιθαλώσει R. Ald. Br. Mein. Ko. Hold. καταιθαλώσῃ B. (η in ms.) S. V. Γ. Δ. Bentl. Dind. Bergk. καταιθαλώσησι (om. σου) A. I. e. fortasse καταιθαλώσηει (utraque scriptura confusa). σου om. A. et Suidas in λιγνύς. λικυμνίαισι A.

1243. ἄκουσον αὕτη vulg. ἄκουσον ἤδη Br. tacite. Distingue sic, ἄκουσον, αὕτη. παῦε B. R. S. V. Ald. παῦσον A.

1244. ἀτρέμα A. R. S. V. Urb. Kust. ἀτρέμας B. Ald. πότερα B. R. V. πότερον A.

1247. μέλαθρον αὐτοῦ (ut magis tragicum) malit Kock. δόμους Ὀλυμπιοὺς conj. V. D. in Mnemosyne. Sed nil mutandum. Aeschyli locum παρῳδεῖ Comicus, ut monet schol. Similis parodia est in Vesp. 308.

1248. αἰετοῖς libri et Ald. ἀετοῖς Br. Dind. etc.

1249. ἐς A. B. R. S. V.

1250. ὄρνις A. Kust. Br. Dind. Mein. Ko. ὄρνεις B. C. R. S. V. Ald. Bergk. Cf. ad 717. 1610. Eadem diversitas est apud Suidam in παρδαλᾶς.

1251. καὶ δὴ vulg. Sensus postulat potius καίτοι. Cf. Nub. 918. 1257. 1428. Vesp. 915. Lys. 905. etc. Minus sensui conveniret καὶ μήν. πλεῖν ἑξακοσίους (ἐξ. A.) A. B. R. S. V. vulg. γρ. πλὴν (πλεῖν corr.) ἢ 'ξακοσίους Γ. πλεῖν ἢ ἑξακοσίους citat Elmsl. ad Ach. 612. πλεῖν ἢ 'ξακοσίους Pierson. ad Moer. p. 294. Recte, opinor. Cf. 6. στάδια πλεῖν ἢ χίλια. 1305. πλεῖν ἢ μύριοι. Nub. 1041. πλεῖν ἢ μυρίων. 1065. πλεῖν ἢ τάλαντα πολλά. Pl. 1184. πλεῖν ἢ μύριοι. Eccl. 808. πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας. 1132. πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων. Ach. 858. Eq. 442. 831. Ran. 18. 90. 91. 1129. 1305. Lys. 589. Thuc. VII. 27. πλέον ἢ δύο μυριάδες. Xen. Anab. IV. 8. 27. Κρῆτες πλείους ἢ ἑξήκοντα. V. 6. 9. πεζῶν μυριάδας πλεῖον (πλεῖν?) ἢ δώδεκα. Aeschin. I. 56. ἔχων οὐκ ἐλάττους ἢ (ἢ om. d.) ὀγδοήκοντα μνᾶς. Isae. III. 70. πλείω ἢ (ἢ om. Z.) εἴκοσιν ἔτη. Isocr. p. 179. πλέον ἢ πεντακισχίλια. p. 183. πλέον ἢ τρισχιλίων ἱππέων. Plat. Menex. p. 235 B. ἡμέρας πλείω (πλεῖν Cobet.) ἢ τρεῖς. Similis elisio est Ran. 64. ἢ 'τέρα. Damoxen. Athen. p. 15 B. ἢ 'πτακαίδεκα. Philem. Athen. p. 516 F. ἢ 'μάρτημα. Aliquando tamen omittitur, ut videtur, particula ἢ. Ita Xen. Hell. IV. 5. 4. πέμπει ὁ Ἀγησίλαος οὐκ ἔλαττον δέκα φέροντας etc.

εἷς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.
σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
πρώτιστ' ἀνατείνας τὼ σκέλη διαμηριῶ
τὴν Ἶριν αὐτήν, ὥστε θαυμάζειν σ' ὅπως
οὕτω γέρων ὢν στύομαι τριέμβολον.
ΙΡ. *διαρραγείης, ὦ μέλ', αὐτοῖς ῥήμασιν.*
ΠΕ. *οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως; εὐρὰξ πατάξ.*
ΙΡ. *ἦ μήν σε παύσει τῆς ὕβρεως οὑμὸς πατήρ.*
ΠΕ. *οἴμοι τάλας. οὔκουν ἑτέρωσε πετομένη*
καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;

Anab. VI. 4. 24. *οὐ μεῖον πεντακοσίους*. Lycurg. § 149. *πλείω* (f. *πλεῖν ἢ*) *πέντ' ἢ ἓξ ἔτη*. Virg. Aen. I. 683. noctem non amplius unam. V. Thom. Mag. p. 719. Lob. ad Phryn. p. 411. Moeris Atticum *πλεῖν ἢ μύριοι*, vulgare *πλέονες ἢ μύριοι* esse docet. Sed *πλεῖον ἢ τρισμυρίων* legitur Eccl. 1132. (ubi tamen v. annot.) *πλέον ἢ* Xen. Cyr. II. p. 39. Antiphon de Chor. p. 146. Proclivis etiam correctio foret *πλεῖν ἑξακοσίων*. Cf. ad Eccl. 1132.

1252. Fort. *Πορφυρίων γ'*. Cf. Th. 200. *πάρεσχεν αὐτῷ* S.

1253. *σὺ δ'*] *σοῦ δ'* Bentl. Praestat forsan *εἴ τι λυπήσεις με*. Cf. Ach. 842. *λυπήσεις* (*ς* add. supr.) B.

1254. *πρώτης* vulg. Malim *πρώτιστ'*. Cf. Eccl. 618. *τὴν αἰσχρὰν πρῶθ' ὑποκρούσει*. Idem proponit Elmsleius n. ms. Sed latet, opinor, aliud quid. Qu. *τὴν διάκονον* | *ἀφεὶς* —. Ad Iridem enim referri oportere constat verba *ἀνατείνας τὼ σκέλη*. *τὼ σκέλη* A. B. S. V. *τὼ σκέλει* R. *τὰ σκέλη* Suid. in *διεμήρισαν*.

1255. *εἶτ' Ἶριν αὐτὴν* conj. Mein. qui, "Miror haec nulli criticorum vitii fuisse suspecta. Quid enim est quod famulae cruribus sublatis se Irin compressurum profitetur? Atqui crurum *ἀνάτασις* non potest pro ipso coitu dicta esse." Et ipse jamdudum in his haeseram. Oppositio videtur esse inter *τὴν διάκονον* et *τὴν Ἶριν αὐτήν*. Cf. Th. 536. *ἡμεῖς* | *αὐταί τε καὶ τὰ δουλάρια* etc. *θαυμάζειν* vulg. *θαυμάζεις* Suid. ed. Kust. in *τριέμβολον*. Unde corrigendum suspicor *θαυμάζειν σ'*.

1256. *στύομαι τριέμβολον*] Qu. *στύομ' ἐς τριέμβολον*.

1257. *μέλ'* B. R. V. Br. *μέλε* A. *μέλε'* S. Havn. Ald. *αὐτοῖς* B. R. S. V. *αὐτοῖσι* A. *ῥήμασιν* B. S. V. Br. *ῥήμασι* A. R. Ald.

1258. Qu. *οὐκ ἀποσοβήσει σὺ ταχέως;* *εὐρὰξ πατάξ* (*ποτάξ* A., ut vid.) libri. *εὐρὰξ πλατὰξ* (in die weite und breite) Reisk. Qu. *ἀρὰξ πατὰξ* (ab *ἀράσσω* et *πατάσσω*). Vel *ὑρὰξ πατάξ*. V. Hesych. s. h. v. Lob. Paral. p. 77.

1259. *ἦ μήν* S. Bentl. Dind. Mein. Ko. *ἦν μὴ* A. B. R. V. Ald. Br. *παύσει* R. Bentl. Dind. etc. *παύσῃ* A. B. (*η* in rasura) S. V. Ald. Br. Cf. Nub. 865. 1242. *ὁὑμος* A. B. R. V. Ald. vulg. *ἐμὸς* S.

1260. *οἴμοι* B. R. S. V. *οἴμαι* A. *οὔκουν* B. R. S. V. *οὐκοῦν* A.

ΧΟ. *ἀποκεκλήκαμεν διογενεῖς θεοὺς* — *ἀντιστροφή.*
μηκέτι τὴν ἐμὴν διαπερᾶν πόλιν,
μηδέ γέ τιν' ἱερόθυτον ἀνὰ δάπεδον ἔτι
τῇδε βροτῶν θεοῖσι πέμπειν καπνόν.
ΠΕ. *δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς*
οἰχόμενον εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.

ΚΗΡΥΞ.

ὦ Πεισέταιρ', ὦ Πεισέταιρ', ὦ μακάριε,
ὦ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε,
ὦ τρισμακάρι', ὦ κατακέλευσον. ΠΕ. *τί σὺ λέγεις;*

1262. *ἀποκεκλήκαμεν* A. B. R. V. Med. 8. 9. lemma schol. Ald. Br. *ἀποκεκλῄκαμεν* S. (qu.) Reisk. Dobr. Dind. Mein. Ko. *ἀποκεκλείκαμεν* Bergl. Cobetus (V. L. p. 159) statuit constanter dixisse omnes veteres *κλῄω κλῄσω ἔκλησα κέκληκα κέκλημαι κεκλήσομαι*, pro quibus libros pejoris notae eadem tempora per $\overline{ει}$ scripta exhibere. Cf. ad Eccl. 420.

1264. *μηκέτι* A. B. R. S. V. Br. *μηκέτι γε* C. Ald.

1265. *μηδέ τιν'* vulg. Correxerim *μηδέ γέ τιν'*, vel *μηδέ τινας*, ut respondeat hic versus versui stroph. 1191. *ἀέρα* etc. Huc fortasse pertinet particula *γε*, quae in prox. v. 1264 irrepsit in C. *ἔτι*] *ἂν ἔτι* Mein. Ko. Quod non probandum. Si addenda fuisset particula *ἂν*, posita fuisset in priori clausula.

1268. *βροτῶν* B. R. S. V. Bergk. Mein. Ko. *βροτὸν* A. Ald. Br. Dind. Cf. 1618. Post hunc versum lacunam trium versuum, qui responderint versibus 1196—1198, indicat Kock. *πέμπειν* A. R. S. *Γ*. Dind. *πέμπειν ἂν* V. Ald. Br. *πέμπειν κἂν* B. *Δ*. "Ab correctore trimetrum faciente." (Dind.)

1269. Alterum *τὸν* om. S.

1270. Qu. *οἰχόμενον οὔπω δεῦρο νοστῆσαι πάλιν.* *νοστήσῃ* R.

1271. *Πεισθέταιρ'* vulg. *Πειθ.* Dind. Mein. *Πισθ.* Ko. Dedi *Πεισέταιρ'*.
σοφώτατε vel hic vel in v. 1272 in locum alicujus vocis irrepsisse putat Dobraeus, qui non male tentat, *ὦ Πεισθέταιρ', ὦ Πεισθέταιρ', ὦ μακάριε.* Quod hodie recepit Dind.

1272. *ὠ κλεινόταt', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε, | ὦ τρισμακάρι', ὦ κατακέλευσον* A. B. S. V. vulg. Dind. Bergk. *ὦ τρισμακάρι' ὠ κλεινότ'* (sic) *ὦ σοφώτατε. | ὦ γλαφυρώτατε ὦ κατ.* R. (Eodem verborum ordine Suidas in *κατακέλευσον.*) *ὦ κλεινόταt', ὦ 'ξοχώτατ', ὦ γλαφυρώτατε, | ὦ τρισμ.* — conj. Ko. *ὦ τρισμακάρι', ὠ κλεινόταt', ὦ γλαφυρώτατε, | ὦ κατακέλευσον κατακέλευσον* Mein. Hold.

1273. *ὠ κατακέλευσον* vulg. Scribendum forsan *ὠ — κατακέλευσον.* Cf. Nub. 1378. *ὦ — τί σ' εἴπω;* Sed supra v. 663. *ὦ τοῦτο μέντοι νὴ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ.* Verba *ὠ κατακέλευσον* aut ab Epope aut a Choro dici putat Dobraeus, hoc sensu, Huic importuno silentium impone.

ΚΗ. στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας εἵνεκα
στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῴ.
ΠΕ. δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεῴ τιμῶσί με;
ΚΗ. ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
οὐκ οἶσθ' ὅσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει,
ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.
πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν
ἐλακωνομάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι. τότε
ἐκόμων, ἐπίνων, ἐσωκράτιζον, ἐρρύπων,
σκυτάλας ἐφόρουν, νυνὶ δ' ὑποστρέψαντες αὖ

"Nempe iteraturus erat praeco ὦ τρὶς κλεινότατε etc., nisi a Peithetaero impetratum esset ut ei silentium imponeret." (Dobr.) V. schol. Pollux IV. 93. κατακηρῦξαι ἡσυχίαν, ὃ καὶ κατακελεῦσαι λέγουσιν.

1274. 1275. inverso ordine exhibet V.

1274. οὕνεκα A. B. R. S. V. vulg. Dind. Mein. εἵνεκα recte Bergk. Ko.

1275. τιμῶσιν οἱ πάντες λεῴ] Fort. τιμῶσι πάντες οἱ λεῴ. Sed cf. Soph. Phil. 47. τοὺς πάντας Ἀργείους. Oed. R. 1288. τοῖς πᾶσι Καδμείοις. Ph. 375. κακοῖς τοῖς πᾶσιν.

1277. οἰκίσας B. R. V. Ald. οἰκήσας A. S. Cf. ad 967.

1278. φέρει] An φέρεις? Cf. Ach. 66. 90. 137. Equit. 575. Vesp. 1121. in quibus locis forma activa usurpatur. Sic φέρειν μισθὸν Thuc. VI. 24. Adde Pind. Ol. IX. 146. Forma media in tragoedia tantum usurpari videtur.

1279. τ' add. B. R. S. V. Ald. om. A.

1280. οἰκίσαι A. B. R. V. Ald. οἰκῆσαι S.

1281. ἅπαντες B. R. S. V. Bentl. Kust. πάντες A. Havn. Ald. ἄνθρωποι libri et vulg. Bergk. ἅνθρωποι Dind. Ko. Mein. ἄνθρωποι τότε, vulg. ἄνθρωποι. τότε — Lenting. Fortasse recte. Sic σὺ γὰρ in fine versus sententiam inchoat v. 1363. Sed ita dicturus forsan erat τότε μέν.

1282. ἐπείνων libri et vulg. Reponendum haud dubie ἐπίνων, quod miror latuisse editores. Cf. Lys. 279. πινῶν (ita R. πεινῶν B. C. etc.), ῥυπῶν, ἀπαράτιλτος. (Ubi verba πινᾶν et ῥυπᾶν conjunguntur ut in hoc loco). Pl. 297. πινῶντα (πεινῶντα libri). ἐρρύπων, ἐσωκράτουν (ἐσωκράτων R.) libri et vulg. Reponendum ἐσωκράτιζον, ἐρρύπων. Causa transpositionis et corruptionis fuit prava scriptura ἐπείνων pro ἐπίνων posita. Nihili est verbum σωκρατεῖν seu σωκρατᾶν. Σωκρατίζειν, ut Πυθαγορίζειν, Πλατωνίζειν, Λακωνίζειν, Μηδίζειν alia, legitur Arg. Nub. IV. 1. Alciphr. II. 2. ἐσωκράτουν A. B. S. V. Med. 8. 9. vulg. ἐσωκράτων R. Dind. Mein. Ko. ἐρρύπων B. R. S. V. Ald. ἐρρύπουν A.

1283. σκυτάλι' ἐφόρουν libri et vulg. Bergk. σκυταλιεφόρουν (sic) Suid. ed. Med. prob. Bentl. ἐσκυταλιοφόρουν Porson. ap. Dobr. Mein. Ko. Dind. Hold. prob. Hanov. Exerc. Crit. p. 116. σκυτάλιά τ' ἐφόρουν· νῦν δ' conj. Bergk. Cf. Mein. Fr. Com. II. 849. "σκυτάλια producto α dixit ut Nico-

ὀρνιθομανοῦσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες ἐκμιμούμενοι.
πρῶτον μὲν εὐθὺς πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμ' ἂν
ἐπέτονθ' ἕωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν,
κἄπειτ' ἂν ἅμα κατῇρον ἐς τὰ βιβλία·
εἶτ' ἂν ἐνέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
ὠρνιθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς ὥστε καὶ
πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα.
πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος ὠνομάζετο
χωλός, Μενίππῳ δ' ἦν χελιδὼν τοὔνομα,
Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,

pho in fragmento ab scholiasta allato, *οὐκ ἐς κόρακας τὼ χεῖρ' ἀποίσεις ἐκποδὼν | ἀπὸ τοῦ σκυταλίου* (adde *τε*) *καὶ τῆς διφθέρας*. Ex quo sequitur *νυνί* in *νῦν* esse mutandum cum Porsono." (Dind. olim.) Reponendum forsan *σκυτάλας ἐφόρουν*. Cf. Lys. 991. *σκυτάλα Λακωνικά*. Crates com. II. 240. *σκυτάλην ἔχουσ' ἐπέρδετο*. Sed concinnitas orationis postulat, ni fallor, ut uno verbo significetur res. *Σκυτάλιον* legitur Eccl. 76. 78. Fr. 372. *σκυτάλιον* (*σκύταλον* vulg.) *ὑποσίδηρον*. Cf. *θυλακοφορεῖν* Fr. 619. *κροκωτοφορεῖν* Lys. 219. *μιτροφορεῖν* Th. 163. *τριβωνοφορεῖν* schol. Vesp. 33. Aegre crediderim produci secundam syllabam in *σκυτάλιον*, ut docet scholiasta, quod omnino contra analogiam foret. Eadem doctrina valde suspecta est etiam Meinekio Fr. Com. II. 849. Corrigendus, ni fallor, Nicophontis versus scribendo *σκυταλίου τοῦδε*. Cf. Lys. 44. *κροκωτὰ φοροῦσαι* (*κροκωτοφοροῦσαι* plures libri, fortasse recte). et ad Ran. 15.

νυνὶ libri et vulg. Bergk. *νῦν* Pors. Dind. Mein. Ko. In hoc loco *σκυταλοφορεῖν* potius quam *σκυταλιοφορεῖν* dicendum fuisset. *ὑποστρέψαντες* A. R. S. V. *ὑποστρέφοντες* B. pr.

1284. *πάντα δ'*] Qu. *πάντα τ'*.

1285. *ὄρνιθες* vulg. Fort. *ὤρνιθες*. Cf. ad 1561.

1286. *ἅμα* vulg. Dedi *ἅμ' ἄν*. Cf. 1288. Qu. *πρῶτα μὲν ἂν — ἅμα* etc.

1287. *ἡμεῖς* A. R. S. V. *ὑμεῖς* B. *Δ*. Bentl. *νομόν* A. R. S. V. *νομὴν* (supr. *ό*) B.

1288. *κατῆραν* libri et vulg. Bergk. *κατῇρον* Cobet. Mein. Ko. Dind. Hold. Cf. 1287. 1289. *ἐς* R. S. V. Ald. *εἰς* A. B. *βιβλία* A. B. S. V. Med. 8. 9. Br. Dind. Bekk. Mein. Ko. *βυβλία* R. *Γ*. *Δ*. Ald. Bergk. Moeris: *Βιβλία, Ἀττικῶς· βυβλία, Ἑλληνικῶς*. Ubi v. Pierson.

1289. *ἀπενέμοντ'* libri et vulg. Bergk. *ἂν ἐνέμοντ'* Cobet. Mein. Ko. Dind. Hold. Quod et ipse conjeceram. *ἀνενέμοντ'* legebat scholiasta, ut monuit Dind.

1292. *πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος* vulg. Qu. *πέρδιξ γέ τις*, vel *πέρδιξ κάπηλος μέν τις —*.

κορυδὸς Φιλοκλέει, χηναλώπηξ Θεογένει,
ἶβις Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι νυκτερὶς,
Συρακοσίῳ δὲ κίττα, Μειδίας δ' ἐκεῖ
ὄρτυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ἥκειν ὄρτυγι
ὑπ' ὀρτυγοκόπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.

1295. *Φιλοκλέει* A. R. S. V. Bentl. Br. *Φιλοκλεῖ* B. *Φιλοκλεῖ* Ald. *Θεαγένει* libri et vulg. Bergk. *Θεογένει* Dind. Mein. Ko.

1296. *ἶβις* S. et (ut vid.) R. V. Bekk. Dind. etc. *ἴβις* A. B. Ald. Br.

1297. *συρακουσίῳ* B. R. S. V. Ald. Br. *συρρακουσίῳ* A. *Συρακοσίῳ* Bentl. Pors. Dind. etc. Confer Eupolidis locum apud schol., *Συρακούσιος* (*Συρακόσιος* Pors.) *δ' ἔοικεν* etc. Herod. VII. 154. *Συρηκουσίους* (*Συρηκοσίους* V. K. P.). Euripidis epigr. ap. Plut. Nic. 17. *οἵδε Συρακοσίους ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν* etc. Theocr. XV. 90. *Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις;* XVI. 78. *Συρακόσιοι.* Epigr. VIII. *Συρηκόσιος.* Virg. Ecl. VI. 1. Prima Syracosio dignata est ludere versu | Nostra etc. Forma *Συρακόσιος* saepius legitur in Inscr. Agrig. (p. 290. Rose). *Μειδίας* A. B. S. V. *μιδίας* R. Havn. *δ' ἐκεῖ* vulg. Qu. *δέ γε*, vel *δέ γ' αὖ*, vel *δέ τις.* Languida nimis est vulgata.

1298. *καλεῖται* Suidas in *ἥκει.* *ἥκεν* R. V. Med. 8. 9. Ald. Dind. *ἦκεν* A. S. *εἶκεν* B. *Γ. Δ.* *ἦκεν* (*ἐώκει*) Symmachus ap. schol. Be. *ἦκεν*, ut videtur, Elmsl. ad Ach. 35. *Πει. καὶ γὰρ ἥκεν* Bentl. *ἥκειν* Dawes ("ut constet temporum ratio"). Pors. Bergk. Mein. Ko. Cobet. V. L. p. 34. *ἥκειν* vel *εἶκεν* Bl. ad Ach. 10. Recte. Diserte Photius p. 64, 16. *ἥκειν: τὸ ἐώκειν ἐπὶ γ̄ προσώπου· οὕτως Ἀριστοφάνης.* Suidas, *ἥκει: ἀντὶ τοῦ ἐῴκει· ὄρτυξ καλεῖτο* (*καλεῖται* Suidas)*· καὶ γὰρ ἥκει ὄρτυγι.* Eadem Bekk. Anecd. p. 1379. Cf. Nub. 1347. *'πεποίθειν* (sic Dawes. *πεποίθει* R. *πέποιθεν* vulg.). Solennis autem est confusio inter *ει* et *η* aut *ῃ*. Cf. 807. *ἠκάσμεσθα* (*εἰκ.* R.). Nub. 350. *ἤκασαν* (*εἴκ.* R. alii). Eq. 1076. Thuc. II. 54. etc.

1299. *ὑπὸ στυφοκόπου* libri et Ald. *ὑπὸ στυφοκόπου* Br. Dind. Bergk. *ὑπ' ὀρτυγοκόμπου* Dionysius ap. schol. *ὑπ' ὀρτυγοκόπου* feliciter Bentl. Mein. Ko. Hold. "*ὁ ὀρτυγοκόπος* coturnicem certamini praeparans indocili avi pugno caput ferit, quo icta delirat." (Mein.) "*στυφοκόμπου* libri omnes, hancque scripturam agnoscunt praeter schol., quem descripsit auctor Etym. M., Hesychius et Suidas. Mendosa tamen est. Genuinam nominis formam satis declarat Pollux 7, 136. *ὁ γὰρ ὀρτυγοκόπος ἐστὶν ἐν χρήσει καὶ ὀρτυγοπώλης, καὶ στυφοκόπους αὐτοὺς οἱ κωμῳδοὶ καλοῦσιν.* Idem 9, 107. *καὶ μέντοι καὶ τὸ ὀρτυγοκοπεῖν παιδιά, καὶ τὸ πρᾶγμα ὀρτυγοκοπία, καὶ οἱ παίζοντες ὀρτυγοκόποι καὶ στυφοκόποι ἐκαλοῦντο.* Sic apud Onomasticum legendum esse vere censet Kühnius." (Br.) Sic *ὄμβριμος* non raro pro *ὄβριμος* in libris scriptum. Vide an vera scriptura fuerit *στυποκόπος*, ut *στυπογλύφος* (Hesych.). Cf. v. *στυπάζειν* tundere (Hesych.), et nomen *στύπος* (*τὸ*) stipes (Apoll. Rh. I. 1117. Polyb. 22, 10, 4.), ab eadem radice orta qua verbum *τύπτειν.* Nulla allusio esse potest ad v. *στύφειν* astringere, cujus prima syllaba natura longa

ᾖδον δ' ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη
ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη
ἢ πηνέλοψ ἢ χὴν τις ἢ περιστερὰ
ἢ πτέρυγος ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
τοιαῦτα μὲν τἀκεῖθεν, ἓν δέ σοι λέγω·
ἥξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι
πτερῶν δεόμενοι καὶ τρόπων γαμψωνύχων,
ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθέν.
ΠΕ. οὐ τἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἑστάναι.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀρρίχους
καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίμπλη πτερῶν,
Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά,
ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.

est. Quod si forte vera est scriptura *στυφοκόπος*, crediderim Graecos euphoniae gratia ita dixisse potius quam *στυποκόπος*. "Verum habendum erit *ὑπ' ὀρτυγοκόπου* donec ostendatur quomodo *στυφοκόπου* correpta syllaba prima dici potuerit." (Dind.)

1301. *ἐμπεποιημένη* S. Ald. Br. *ἐμπεποημένη* R. (?) V. (?) Bekk *ἐμποιημένη* A. *ἐμπεπληγμένη* B. *ἐμπεπλεγμένη* (*γρ. καὶ ἐμπεποιημένη*) *Γ*. *ἐπτερωμένη* Urb. Non spernenda est lectio *ἐμπεπλεγμένη*. Cf. Antiphan. Athen. 643 E. *ποιοῦσιν ἐμπλέκοντες ἀλλότρια μέλη*. Plut. Sol. 3. *καὶ τῶν πολιτικῶν πολλὰ συγκατέπλεκε τοῖς ποιήμασιν*. Babr. Fab. 119, 11. *καὶ τοὺς θεοὺς Αἴσωπος ἐμπλέκει μύθοις*. Aesch. Prom. 631. *οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ'*.

1303. *πτέρυγες* vulg. Malim *πτέρυγος*. *σμικρόν* B. R. V. *Γ*. *Δ*. *μικρόν* A. S. Ald. *τι* om. S. *καί*] *κἂν* conj. Mein. Ko.

1304. *ἓν δέ*] *ἓν δ' ἔτι* conj. Mein. Cf. 1531. *ἓν δέ σοι λέγω σαφές*.

1305. *πλεῖν*] *πλὴν* S.

1308. *οὐκ ἄρα* A. R. S. Havn. Med. 8. Ald. *οὐκ ἆρα* B. Br. Bekk. Bergk. *οὐ τἄρα* Elmsl. Ko. Mein. Dind. Praestat opinor scriptura *οὔτἄρα* (*οὔτοι ἄρα*). Cf. Vesp. 299. *μὰ Δί' οὐ τἄρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν*. Lys. 798. *κρόμμυον τἄρ' οὐκ ἔδει*.

1309. *ἀρρίχας* S.

1310. *κοφίνους*] An *καλάθους*? Cf. 1325. *ἐμπίπλη* vulg. Bergk. *ἐμπίμπλη* Cobet. Mein. Ko. Dind. "Attici *ἐμπιμπράναι* dicebant, et *ἐμπίμπλασθαι*, quae formae ubique in vitio libris restituendae sunt, metro saepe jubente, semper permittente: nam a Graeculis demum fictae sunt formae *ἐμπίπρημι* et *ἐμπίπλαμαι*." (Cobet.) Cf. ad Ach. 446. Nub. 1484. Lys. 311. Th. 749.

1311. *Μανῆς* A. B. R. S. V. Ald.

1312. *δ' ἐκείνων* vulg. Qu. *δ' ἐκείνους*, vel *δ' ἐκεῖθεν* (1305), vel potius *δὲ δεῦρο* Cf. 1418. *τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;*

ΧΟ. ταχὺ δὴ πολυάνορα τάνδε πόλιν — στροφή.
καλεῖ τις ἀνθρώπων·.
τύχα μόνον προσείη.
κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.
ΠΕ. θᾶττον φέρειν κελεύω.
ΧΟ. τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτᾳ
καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;
Σοφία, Πόθος, ἀμβρόσια, Χάριτες,
τό τε τᾶς ἀγανόφρονος Ἁσυχίας
εὐάμερον πρόσωπον.
ΠΕ. ὡς βλακικῶς διακονεῖς. οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις;
ΧΟ. φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερύγων. — ἀντιστροφή.
σὺ δ' αὖθις αὖ 'ξόρμα

1313. *ταχὺ δ' ἂν* vulg. *ταχύ γ' ἂν — καλοῖ* vel *ταχὺ δὴ — καλεῖ* Pors. ad Hec. 1161. *ταχὺ δὴ* Cobet. Mein. Ko. Dind. *τάνδε* libri et vulg. Bergk. Mein. Ko. *τὰν* Herm. El. D. M. p. 419. Dind., ut anapaesticus sit logaoedicus. Cf. 957. *τὴν πόλιν*. Servari potest *τάνδε*, si *πτερύγων* pro *πτερῶν* substituatur in v. ant. 1325.

1314. *καλοῖ* B. C. V. (?) *Δ*. Havn. Bentl. Br. *καλεῖ* A. R. S. Ald. Mein. Ko. Dind. *ἀνθρώπων* A. R. S. V. *Γ*. Pors. Bekk. Dind. etc. *ἀνθρώπων ἂν* B. Havn. Ald. Br. "◡ ⏒ ◡ – – –, iambus cum antispasto. V. ad Soph. Oed. R. 1096." (Dind. in Metris.)

1315. *ΠΕ.* praef. vulg. Choro continuant Bergk. Mein. Ko. Dind. *τύχῃ* vulg. *τύχα* Mein. Dind. Ko.

1316. Qu. *κατέχει γὰρ ἔρως τις ἐμᾶς πόλεως.* *ἔρωτες*] *ἐρῶντες* Bergk.

1318. *ταύτῃ* vulg. Correxi *ταύτᾳ*.

1320. *ἀμβρόσιαι Χάριτες* A. S. V. Br. Bekk. Dind. Ko. *ἀμβροσία, χάριτες* B. R. Ald. Mein. conj. Bergk. Suspectum mihi est istud *ἀμβροσία* sive *ἀμβροσίαι*. Reponendum suspicor *Εὐφροσύνα* aut *Εὐνομία*.

1321. *τῆς* vulg. Bergk. Mein. Ko. *τᾶς* Dind. Cf. 1313. *τάνδε πόλιν*. 1316. *ἐμᾶς πόλεως*. *Ἡσυχίας* vulg. Dedi *Ἁσυχίας*.

1322. *εὐάμερον* B. V. *Δ*. Br. *εὐήμερον* A. R. S. Ald. Mein.

1324. *οὐ* B. R. S. V. *ὡς* A.

1325. *ΧΟ.* A. R. S. V. om. B. *κάλανθον* A. B. *πτερῶν* libri et vulg. Dind. Bergk. *πτερύγων* Pors. ad Hec. 1161. Ko. Mein. Fortasse recte. Cf. ad 1313. *Πτερῶν* et *πτερύγων* permutantur Ran. 1311.

1326. *αὖτις* A. B. R. S. V. Med. 8. Ald. *αὖθις* Br. etc. Ionica forma est *αὖτις*. Deinde *αὖ γ' ἐξόρμα* B. Ald. *ἐξόρμα* A. R. S. V. schol. Dind. Bergk. Mein. Ko. *αὖθις αὖτ' ἐξόρμα* Br. Cf. ad Ran. 437. Qu. *αὖ 'ξόρμα*. Vel *σὺ δ' αὐτὸς ἐξόρμα —*, tu vero ipse incita eum verberans in hunc modum. *ἐξόρμα* libri. *ἐξώρμα* Ald.

τύπτων γε τοῦτον ὡδί·
πάνυ γὰρ βραδύς ἐστί τις ὥσπερ ὄνος.
ΠΕ. Μανῆς γάρ ἐστι δειλός.
ΧΟ. σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
διάθες τάδε κόσμῳ,
τά τε μουσίχ' ὁμοῦ τά τε μαντικὰ καὶ
τὰ θαλάττι'· ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν πτερώσεις.
ΠΕ. οὔ τοι μὰ τὰς κερχνῇδας ἔτι σοῦ σχήσομαι,
οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας,
ὡς ἀμποταθείην ὑπὲρ ἀτρυγέτου

1327. Pisthetaero hunc versum tribuendum suspicatur Lenting, qui ὡδί eum tantum dicere oportere autumat qui pulset.

1328. βραδύς τις ἐστὶν A. R. S. V. Med. 8. Ald. βραδύς ἐστιν B. C. Br. βραδύς ἐστί τις Bentl. Pors. ad Hec. 1169. Dind. Bergk. Mein. Ko.

1329. ΠΕ. vulg. R.? V.? Κη. B. Χο. A. μανῆς A. B. R. S. V. μανὴς Havn. δειλός] δῆλος conj. Bergk. Versus languidus, nec Aristophano dignus. Mendum aliquod latere suspicor.

1330. ΧΟ.] Κη. A. om. B.

1333. θαλάττι' codices. θαλάσσι' Ald.

1334. Post hunc versum excidisse videntur alii duo, qui respondeant versibus 1323—1324. ὡς βλακικῶς — ἐγχονήσεις; Quos ipsos hic repeti vult Porsonus. Cf. Lys. 294—295. et 304—305. Eur. Bacch. 877—881. 897—901. "Quum post stropham unus sequatur tetrameter catalecticus, mirum est post antistropham duos hos positos esse trimetros, quos probabile est ab interpolatore ex uno effictos esse tetrametro, quem Hauptius sic restituit, οὔτοι μὰ τὰς κερχνῇδας ἔτι σοῦ σχήσομ', ὦ πονηρέ." (Dind.)

1335. οὔ τοι codices. οὔ τι Ald. τὰς B. R. S. V. τοὺς A. κερχνῇδας B. S. Br. κερχνῆδας A. Ald. σου A. B. Ald. σοῦ Br. Dind. Bergk. etc. De R. S. V. non liquet.

1337. γενοίμαν A. B. R. V. vulg. γενοίμην S. αἰετὸς A. B. R. S. V. Med. 8. 9. Br. Mein. Ko. ἀετὸς Ald. Bergk. Dind.

1338—1339. In unum versum conjungit Dind. cancellis includit Kock.

1338. ὡς ἂν ποταθείην vulg. Soloecum hoc est. Legendum ὡς ἀμποταθείην. Cf. 1372. ἀναπέτομαι. Alexin ap. Athen. 340 C. γενοίμην ἔγχελυς, | ἵνα Καλλιμέδων ὁ κάραβος πρίαιτό με. Aesch. Eum. 297. ἔλθοι —, ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος. Soph. Phil. 324. θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσαί ποτε, | ἵν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν etc. Aj. 1217. γενοίμαν ἵν' ὑλᾶεν ἔπεστι

γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.
ΠΕ. ἔοικεν οὐ ψευδαγγελήσειν ἄγγελος.
ᾄδων γὰρ ὅδε τις ἀετοὺς προσέρχεται.
ΠΛ. αἰβοῖ·
οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον.

πόντου πρόβλημ' —, τὰς ἱερὰς ὅπως προσείποιμεν Ἀθάνας. Tr. 953. εἴθ' ἀνεμόεσσά τις γένοιτ' ἔπουρος ἑστιῶτις (?) αὔρα, ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως — θάνοιμι. Eur. Hipp. 732. ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γενοίμαν, | ἵνα με πτεροῦσσαν ὄρνιν θεὸς ἐν πταναῖς ἀγέλαισι θείη. Bacch. 1383. ἔλθοιμι δ' ὅπου μήτε Κιθαιρὼν μιαρός μ' ἐσίδοι etc. Eur. Erech. Fr. 17, 25. ἀλλ' ἔμοιγ' εἴη τέκνα, | ἃ καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράσιν πρέποι, μὴ σχήματ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα. V. Elmsl. in Mus. Crit. I. 484. Quod ad ἀμποταθείην, cf. Eur. Ion. 796. ἀν' ὑγρὸν ἀμπταίην αἰθέρα. Sic ἀμπτάμενος Eur. Iph. T. 843. Hec. 1100. Or. 1376. Andr. 1220.

ὑπὲρ A. B. (supr.). R. S. V. Γ. Med. 8. 9. om. Havn. Ald. ante οἶδμα pro ἐπ' ponit Brunck. ὕπαρ Bergk. Qu. πρόσω (procul, Anglice far away), vel ἄνω, vel ἄφαρ. Post ὑπὲρ lacunam iudicat Mein., ἀέρος aut αἰθέρος excidisse ratus. αἰθέρος supplet Kock, coll. Hom. Il. ρ'. 425. Hym. V. 67. 457. Et ita hodie Dind. Mihi corruptum videtur ὑπὲρ, pro quo reponendum forsan ἄνω aut ὕπερθ' (ὕπερθεν) aut simile quid, aut ἀν' αἰθέρ'. Cf. Eur. Ion. 796. ἀν' ὑγρὸν ἀμπταίην αἰθέρα — οἷον ἄλγος ἔπαθον.

1339. γλαυκᾶς ἐπ'] γλαυκῶπος conj. Bergk. ἐπ'] ὑπὲρ Br. Wei. Non sollicitandum ἐπί. Cf. 250. ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης — ποτᾶται. Eur. Hel. 1521. γλαυκὸν ἐπ' οἶδμ' ἅλιον. 400. ἐπ' οἶδμα πόντιον γλαυκὸν ἁλὸς | — ἀλῶμαι.

1340. οὐ] δ' οὐ S. V. ψευδαγγελὴς εἶν' vulg. ψευδαγγελήσειν Bentl. Mein. Ko. Dind. Vulgatam servat Bergk. Ψευδάγγελος legitur Hom. Il. XV. 159. Arist. Poet. 16, 10. ψευδαγγελία Xen. Hipparch. 5, 8. εὐάγγελος Aesch. Ag. 21. etc. κακάγγελος ibid. 622. εὐαγγελεῖν Plat. (εὐαγγελίζεσθαι Eq. 640.). κακαγγελεῖν Dem. Sed ψευδαγγελὴς analogiae repugnat. Ψευδαγγελεῖν nusquam, opinor, legitur. V. Cobet. N. L, p. 163. ἄγγελος libri et vulg. ἄγγελος Dind. Mein. Ko.

1341. ὅδε A. B. R. S. ὧδε V. ἀετοὺς S. V. Br. αἰετοὺς A. B. R. Ald.

1343. Videtur hic versus in quibusdam libris olim non lectus, neque a poeta, sed a grammatico Aristophane lacunae explendae caussa esse adjectus. Scholiasta: οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι: μετὰ τοῦτο ἑνὸς στίχου φέρουσί τινες διάλειμμα, καὶ Ἀριστοφάνης (scr. Ἀριστοφάνους, grammatici) πλήρωμα οὕτως· "ἐρῶ δ' ἔγωγε [ita Ald. sed ἐγὼ V.] τῶν ἐν ὄρνισι νομῶν." DIND. Hoc, opinor, dicit schol: In aliis mss. est lacuna post γλυκύτερον, quam supplet Aristophanes grammaticus ita, ἐρῶ δ' —. Spurium equidem puto. DOBR. Hunc versum cancellis includunt Bergk. Dind. Mein. Ko. Idem fere mox sequitur, κἀπιθυμῶ τῶν νόμων. In exemplo scholiastae defuisse vv. duos sequentes suspicatur

[ἐρῶ δ' ἐγώ τοι τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων.]
ὀρνιθομανῶ γὰρ καὶ πετόμενος βούλομαι
οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν κἀπιθυμῶ τῶν νόμων.

ΠΕ. ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.

ΠΛ. πάντων, μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται
τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.

ΠΕ. καὶ νὴ Δί' ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν
ὃς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα νεοττὸς ὤν.

ΠΛ. διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀνοικισθεὶς ἐγὼ
ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.

ΠΕ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος
παλαιὸς ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν,
ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,
δεῖν τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.

Hamaker. ἔγωγε B. Ald. Br. Mein. ἐγώ τι A. R. S. V. Med. 8. 9. ἐγώ τοι coni. Bekk. ed. Ko. Dind. ὄρνισιν B. S. V. Br. ὄρνισι A. R. Ald.

1343. 1345. 1346. "Aldus et aliquot codices νόμῶν et νόμοί duplici accentu, ambiguitatis significandae caussa. Vid. Elmsl. ad Medeam p. 272." (Dind.) νόμων hic A. B. S. et (ut vid.) R. V.

1344. πέτομαι καὶ βούλομαι | οἰκεῖν vulg. πέτεσθαι βούλομαι | κῴκεῖν (aut οἰκῶν) Kock, quum infra demum 1360 sq. alas accipiat patricida. Ipse corrigo πετόμενος βούλομαι | οἰκεῖν etc.

1346. νόμοι A. B. S. V. νομοί R.

1347. ὅτι] ᾧ (ὧι, sc. νόμῳ) Reisk. Herw. Ex. Cr. p. XII. Recte, opinor. νομίζεται A. B. S. V. vulg. Bekk. Bergk. νομίζεται (sup. ε) R. νομίζετε (propter νομίζομεν 1349) Mein. Ko. Dind. Herw. l. l. Male.

1351—1352. Om. Urb.

1351. ἀνοικισθεὶς B. S. V. ἂν οἰκισθεὶς A. R.

1353. τοῖσιν B. R. S. V. Ald. τοῖσι A. ὄρνισιν B. R. S. V. ὄρνισι A. Ald.

1354. ταῖς A. B. R. schol. Bekk. Dind. τοῖς S. V. Ald. Br. Vide schol. Paris. ad Apollon. Rhod. IV. 280.

1355. ἐπήν] Sic libri etiam Lys. 1175. Thucyd. V. 47. Antiquior forma fuisse videtur ἐπὴν (ἐπεὶ ἂν), ut ἤν (εἰ ἄν). Doricum certe est ἐπάν, Theocr. XVI. 12. 28. Et haec recentioribus fortasse in usu fuit, ut ἄν pro ἤν.

1356. πελαργιδεῖς libri et vulg. Bergk. πελαργιδῆς Dind. Mein. Ko. De qua forma v. Dind. ad Ajac. 390. "Dicunt grammatici έας accusativum nominum in εύς non contrahi in εῖς ab Atticis. V. Moerin p. 204. (Dobr.)

1357. δεῖ libri et vulg. δεῖν Reisk. Recte. Pendet δεῖν ab ἔστιν νόμος 1353. Eandem ipse correctionem feceram.

ΠΛ. ἀπολαύσομἆρα νὴ Δί' ἐλθὼν ἐνθαδί,
εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.
ΠΕ. οὐδέν γ'· ἐπειδήπερ γὰρ ἦλθες, ὦ μέλε,
εὔνους πτερώσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν.
σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
ἀλλ' οἷάπερ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ. σὺ γὰ
τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε, ταυτηνδὶ λαβὼν
τὴν πτέρυγα καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θἀτέρᾳ,
νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν τονδὶ λόφον,
φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε,

1358. *ἀπέλαυσα γὰρ νὴ τὸν Δί'* Ald. *ἀπελαυσάμην γὰρ νὴ Δί'* Br. *ἀπ*-*λαυσα τἆρ' ἂν νὴ Δί'* Dind. Bergk. Mein. Ko. Vera scriptura videt *ἀπολαύσομαι γὰρ νὴ Δί' —*. (Cf. ad Ach. 71. *σφόδρα γὰρ ἐσαιζόμ* *ἐγὼ*, etc.) Vel *ἀπολαύσομἆρα νὴ Δί' —*. Vel *ἀπολαύσομαι νὴ τὸν Δί' —* Vel *ἀπολαύσομαί τι νὴ Δί' —*. Futurum enim postulatur. Cf. 177. *Δία | ἀπολαύσομαί τί γ', εἰ διαστραφήσομαι;* Alioqui non male leger-tur *ἀπέλαυσα μέντἂν νὴ Δί' —* (Cf. 1692. *εὖ γε μέντἂν διετέθην*. Ra 743. *ᾤμωξε μέντἄν*.) Vel *ἀπέλαυσα τἂν (γ' ἂν) νὴ τὸν Δί' —*. Vel *τὸν Δί' ἀπολαύσαιμ' ἂν —*. (Cf. Nub. 1231. *τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαι* *τοῦ μαθήματος;*) Vulgata, ni fallor, soloeca est. *ἀπέλαυσα* A. B. *ἀπέλασα* S. V. *γὰρ* A. B. Med. 8. Havn. Ald. *γὰρ ἂν* R. S. V. Γ. U Med. 9. Bekk. *τἄρ' ἂν* Elmsl. ad Ach. 323. *τἆρ' ἂν* Dind. Bergk. Ko. *ἆρα* Dobr. *τἆρα* Mein. *τι ἄρα* Herwerden. *νὴ Δί'* A. R. S. V. Dind. Bergk. Mein. Ko. *νὴ τὸν Δί'* B. Ald. *ἐνθαδὶ* libri. Quod obs-vandum.

1360. *οὐδέν γ'*] Qu. simpliciter *οὐδέν*, producta ultima, ut in *εἶ* (*εἶεν γ'* libri) Pac. 663. Sed vide comm. *μέλε* A. B. R. S. V. *μέλ'* Γ.

1362. *σοὶ δ', ὦ* vulg. Mein. *καί σοι* conj. Ko. *σοί τ'. ὦ* Bergk. Di Theognidis locum imitatur comicus. V. comm.

1363. *οἷάπερ*] *οἷά περ* scribendum censet Ellendt Lex. Soph. II. 3 Cf. ad 114. et Ach. 107. Si opus esset, facilis foret correctio *ὅσαπ* vel *ἀλλ' οἷα χαὐτὸς —*. *ἦ* B. C. R. S. V. Havn. schol. Ald. Br. Di Mein. Ko. *ἦν* B. Bergk. Cf. Pl. 77. Vesp. 1091. Aesch. Ag. 1646.

1364. *ταύτην δὲ* A. R. S. V. Γ. Med. 8. 9. Bekk. *ταύτην δέ γε* B. Al Br. *ταυτηνδὶ* Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 449. Dind. Bergk. Mein. K Cf. ad Eq. 1357. Pl. 227. Ita Porsonus: *ταυτηνὶ δέ γε | τὴν πτέρυ* *καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θατέρᾳ | λαβών, νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν λόφο*

1365. *κὐ τουτὶ* B. V. Ald. *καὶ τοῦτο* A. R. S. Fort. *τουτοδί*. *θητέ* A. *θητέρα* Ald. *θ' ἠτέρᾳ* B. S. *θἀτέρᾳ* Dind. Mein. Ko. *θητέρᾳ* scri jubet Photius (in *θάτερα*). Cf. ad Soph. Tr. 272. Oed. C. 497. Oed. 782. Elmsl. ad Ach. 828.

1366. *τόνδε τὸν* A. R. S. V. Γ. *γε τὸν* B. Ald. Br. *τονδὶ* Dind. Mein. K Qu. *ἔχειν λόφον πέτου*.

τὸν πατέρα δ' ἔα ζῆν. ἀλλ', ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
ἐς τἀπὶ Θρᾴκης ἀποπέτου κἀκεῖ μάχου.
ΠΑ. νὴ τὸν Διόνυσον εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν,
καὶ πείσομαί σοι. ΠΕ. νοῦν ἄρ' ἕξεις νὴ Δία.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσσι
κούφαις·
πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων —
ΠΕ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δεῖται πτερῶν.
ΚΙ. ἀφόβῳ φρενὶ σώματί τε νέαν ἐφέπων.
ΠΕ. ἀσπαζόμεσθα φιλύρινον Κινησίαν.
τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
ΚΙ. ὄρνις γενέσθαι βούλομαι
λιγύφθογγος ἀηδών.
ΠΕ. παῦσαι μελῳδῶν, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.
ΚΙ. ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος

1368. τὸν πατέρ' ἔα vulg. Ko. τὸν πατέρα δ' ἔα malit Mein. ed. Dind. Hold. "Asyndeton enim locum habet in tribus prioribus imperativis, non item in quarto." (Mein.) τὸν πατέρα δ' ἃ conj. Dind. Cf. ad Th. 176.

1369. εἰς A. B. R. S. V. ἐς Dind. etc.

1370. διόνυσσον R.

1371. ἆρ' Med. 9.

1372. πτερύγεσσι A. R. S. V. πτερύγεσι B.

1377. φρενὶ σώματι τε νέαν vulg. φρενὸς ὄμματι γενεὰν Herm. Mein. Ko. Hold. φρενὸς ὄμματι γένναν Dind. φρενὸς ὄμματι γένναν Dind., qui, "Restitui γένναν, ut probabilior evaderet metri forma, ∪ ∪ ⁄ ∪ ∪ ⁄ ∪ ∪ ⁄, ∪ ∪ ∪ ⁄. Haec vocabula alibi quoque sunt permutata. — Restituto autem γένναν idem hujus versus metrum est quod v. 1374. πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων, ubi μελέων ut disyllabum est pronunciandum." (Dind.) Qu. ἀφόβῳ φρενί τ' ὄμματί τε νέαν ἐφέπων (sc. ὁδὸν) —. Sed cf. 1399. βορέᾳ σῶμα πελάζων. τε νέαν A. B. R. S. V. Γ. Δ. Urb. schol. Bentl. Br. γενεὰν Ald. et schol. alt., qui ὀρνίθων subintelligit. γένναν Dind. ἐφέπων] ἐπέων v. l. ap. schol.

1378. ἀσπαζόμεσθα B. R. V. ἀσπαζόμεθα A. S. φιλύρινον A. B. S. V. φελύρινον R. Havn. φέλλινον conj. Mein.

1379. κυκλεῖς B. etc. κυκλοῖς A.

1381. λιγύφθογγος A. B. corr. R. S. V. Γ. schol. Bekk. Dind. etc. λιγύμυθος B. pr. Havn. Ald. et γρ. V. Br. γρ. λιγύμυθος ἢ λιγύμοχθος Γ. λιγύμοχθος annot. in B. et ab schol.

1382. ἀλλὰ τί Elmsl. n. ms. Nihil opus. Cf. 1499. ἀλλ' ὅτου δεῖ χρὴ λέγειν.

1383. μετάρσιος] πεδάρσιος, ut grandius sonans, malit Herw. Ex. Cr. p. XII, coll. 1197.

ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς.
ΠΕ. ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἀναβολὰς λάβοι;
ΚΙ. κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη.
τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται
ἀέρια καὶ σκότι' ἄττα καὶ κυαναυγέα
καὶ πτεροδόνητα. σὺ δὲ κλύων εἴσει τάχα.
ΠΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγε. ΚΙ. νὴ τὸν Ἡρακλέα σύ γε.
ἅπαντα γὰρ δίειμί σοι τὸν ἀέρα.
εἴδωλα πετηνῶν
αἰθεροδρόμων
οἰωνῶν ταναοδείρων —
ΠΕ. ὠόπ.
ΚΙ. τὸν ἅλαδε δρόμον ἁλάμενος

1384. *ἀναπτόμενος* B. C. R. S. V. Ald. Br. etc. *ἀναπτάμενος* A. Bentl. Cf. ad 1206. 1624.

1385. *ἀεροδονήτους* B. R. S. V. Ald. *ἀεροδινήτους* A. *νιφοβόλους* B. R. S. V. Ald. *νεφοβόλους* A. (?) Br., qui *σκοτίους* explicat. Sed cf. 951. *νιφόβολα πεδία*.

1386. om. V. pr.

1387. *ΚΙ.* om. Ald. *ἡμῶν* A. R. S. V. Ald. *ἡμῖν* B.

1388. *γίνεται* A. B. S. Ald. et (ni fallor) R. V. *γίγνεται* Br. Bekk. Dind.

1389. *ἀέρια καὶ σκότια* A. B. R. S. V. *Δ*. *ἀέρια καὶ σκότιά γε* Ald. Br. *ἀέρια καὶ σκοτεινὰ* Herm. Bergk. Mein. Ko. Hold. *ἀέρια καὶ σκότι' ἄττα* Dobr. (v. Pors. Misc. p. 390.) Dind. Recte proculdubio. Idem ipse conjeceram. Cf. Nub. 1137. *μέτρι' ἄττα* (ita Pors. *μέτριά τε* vulg.).

1390. *πτεροδίνητα* Havn. *κλύων* B. R. V. *κλείων* A. S.

1392. *σοι* B. corr. R. S. V. Ald. *σου* A. B. pr. *Δ*. Havn. schol. Post *ἀέρα* plene distinguit Bergkius, virgulis positis in fine versum 1394. 139…

1393. *εἴδωλα*] Reponendum, ni fallor, *ἑδώλια* vel *ἑδώλιον*, i. e. ad domicilium, sedes, quod a *βαίην* (1396) pendeat. Cf. Fr. 199. *ἵν' ἐκ … κριβάνων ἑδώλια*. Soph. El. 1393. *ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἑδώλια*. Soph. Fr. 152. *ἤδη τὰ Τροίας εἰσορῶν ἑδώλια | δέδοικας*. Aesch. Soph. 45… *πωλικῶν ἑδωλίων*. *πετεινῶν* B. Urb. Med. 8. 9. Br. Mein. Bergk. Ka… *πετηνῶν* A. S. V. *Γ*. *Δ*. Ald. Dind. *πετηνῶν* (supr. *ει*) R.

1394. *ταναοδείρων*] "Producta syllaba prima ut in v. 254." (Dind.) Fort. *αἰολοδείρων* (Ibyc. 13), vel *ποικιλοδείρων*. Cf. ad 254.

1395. *ὠόπ* B. R. S. V. *ὢ ὄπ* A. *ΠΕ. ὠὸπ* om. Havn. *τὸν ἀλάδρομον* R. (qu.) S. Br. *τὸν ἀλαδρόμον* (sic) A. B. Ald. *τὸν ἅλα δρόμον* Havn. Med. 8. 9. *τὸν ἅλαδε δρόμον* Herm. (in schedis). Mein. Ko. Dind. Idem ipse conjeceram. Scholiastae explicatio est, *τὸν εἰς ἅλα δρόμον*. Cf. 1338.

ἅμ' ἀνέμων πνοαῖσι βαίην,
ΠΕ. νὴ τὸν Δί' ἦ 'γώ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.
ΚΙ. τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὁδόν,
τοτὲ δ' αὖ βορέᾳ σῶμα πελάζων,
ἀλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων.
χαρίεντά γ', ὦ πρεσβῦτ', ἐσοφίσω καὶ σοφά.
ΠΕ. οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;
ΚΙ. ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητός εἰμ' ἀεί;
ΠΕ. βούλει διδάσκειν οὖν παρ' ἡμῖν καταμένων
Λεωτροφίδης χορὸν πετομένων ὀρνέων,
Κρεκοπίδι φυλῇ; ΚΙ. καταγελᾷς μου, δῆλος εἶ.

Hom. Il. ξ. 100. νηῶν ἅλαδ' ἑλκομενάων. Hesiod. Op. 631. νῆα θοὴν ἅλαδ' ἑλκέμεν. 757. ποταμῶν ἅλαδε προρεόντων. Aesch. Suppl. 885. ἄτα μ' ἅλαδ' ἄγει. Polyaen. p. 290. ed. Maasv. "ἅλαδε μύσται." ἅλαδε, ut φύγαδε, πόλινδε, οἰκόνδε, πολεμόνδε, κλισίηνδε etc. Qu. τὸν ἀλίδρομον. ἀλάμενος] ἀλώμενος Reisk.

1396. πνοαῖσι A. R. S. V. Γ. Bekk. Dind. etc. πνοιαῖσιν B. πνοιαῖσι Ald. Br. βαίην B. R. S. V. βιαίαις A. γρ. βαίνων V.

1397. νὴ Δί' Havn. Ald. δί' ἦ 'γώ Urb. δί' ἠγώ R. δί 'γώ (sic) A. δί' ἐγώ V. Havn. Ald. δί' ἔγωγέ B. Δ. Br. Δί' ἦ 'γώ Dind. etc. Recte: cf. Vesp. 209. Conjicias etiam Δί' ἦ μήν.

1398. 1399. τότε R.

1398. στίχων S. Γ. Recte A. B. R. V. πρὸς ὁδόν] πρὸς fortasse corruptum. Dicitur enim ὁδὸν στείχειν, non πρὸς ὁδόν. Cf. ad Soph. Phil. 43. ἀλλ' ἦ 'πὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν etc.

1401. καὶ σοφά] Qu. καὶ καλά, vel ταυταγί (cf. 171. εὖ γε μωμᾷ ταυταγί). Vix dicturus erat Comicus ἐσοφίσω σοφά. Cf. ad Eq. 525. Attamen cf. 614. θυρῶσαι — θύραις. 1157. πεπύλωται πύλαις.

1405. καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων vulg. Displicet οὖν ita locatum. Legerim οὖν παρ' ἡμῖν καταμένων. Exciderat forsan οὖν post simile -ειν, aut καταμένων in καὶ μένων corruptum, et postea transpositio facta est. Cf. Pl. 1187. καὐτός μοι δοκῶ — ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμενεῖν. Sed Pl. 112. παρ' ἡμῖν ἢν μένῃς.

1406. Λεωτροφίδῃ vulgo. Correxi Λεωτροφίδης, i. e. Leotrophides alter.

1407. Κεκροπίδα φυλὴν vulg. Κερκωπίδα — (!) Palmer. Mein. Bergk. Κρεκοπίδα (a κρὲξ 1138) — conj. Ko. prob. Dind. Kenn. Idem ipse conjeceram. Postulari tamen videtur dativus Κρεκοπίδι φυλῇ, vel φυλῇ Κρεκοπίᾳ. (Cf. Steph. Byz. p. 87 D. ὁ δ' Αἰξωνεὺς τῆς Κεκροπίας (-ίδος?) φυλῆς. Lucian. Tim. 49. ἔλαχε τῇ 'Ερεχθηΐδι φυλῇ διανέμειν τὸ θεωρικόν. Lucian. Harm. 1. ὑπηύλησας τῇ Πανδιονίδι. Dem. c. Mid. IV. 579. οὐ

ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι, τοῦτ' ἴσθ' ὅτι,
πρὶν ἂν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ὄρνιθες τίνες οἵδ' οὐδὲν ἔχοντες πτεροποίκιλοι;
τανυσίπτερε ποικίλα χελιδοῖ.
ΠΕ. *τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν.*
ὅδ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.
ΣΥ. *τανυσίπτερε ποικίλα μάλ' αὖθις.*
ΠΕ. *ἐς θοἰμάτιον τὸ σκόλιον ᾄδειν μοι δοκεῖ·*
δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.
ΣΥ. *τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;*
ΠΕ. *ὁδὶ πάρεστιν· ἀλλ' ὅτου δεῖ χρὴ λέγειν.*
ΣΥ. *πτερῶν πτερῶν δεῖ· μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον.*
ΠΕ. *μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;*
ΣΥ. *μὰ Δί', ἀλλὰ κλητήρ εἰμι νησιωτικὸς*
καὶ συκοφάντης, — ΠΕ. ὦ μακάριε τῆς τέχνης.
ΣΥ. *καὶ πραγματοδίφης· εἶτα δέομαι πτερὰ λαβὼν*
κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.
ΠΕ. *ὑπὸ πτερύγων τι προσκαλεῖ σοφώτερον;*

καθεστηκότας χορηγοῦ τῇ Πανδιονίδι φυλῇ.) Vel genitivus *φυλῆς Κρεκοπίδος*, ex tribu Cecropide. "Exspectes nomen simile, sed ab avis alicujus nomine derivatum." (Dind.) *καταγελᾷς μου, δῆλος εἶ*] Qu. *καταγελῶν μου δῆλος εἶ.* "Fort. *καταγελῶν*," jam Bentleius. Sic Soph. Oed. R. 1008. *ὦ παῖ, καλῶς εἶ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾷς*. Sed cf. Lys. 919. *ἥ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δήλη 'στὶν καλῶς*. Eq. 330.

1409. Hunc versum om. R. *τὸν ἀέρα διαδράμω* A.

1410. *πένης συκοφάντης* praef. B. *ὄρνιθες τίνες* A. B. R. S. V. Ald. Br. Bekk. prob. Gr. *ὀρνιθές τινες* Dind. Mein. Ko. "Scribebatur *ὄρνιθες τίνες*, quod Alcaeus dixerat, Aristophanes autem leviter mutatum rei praesenti accommodavit." (Dind.) Causam mutationis equidem non video. Cf. 408. *τίνες ποθ' οἵδε καὶ πόθεν;* *οἵδε* libri et vulg. *οἵδ'* Dind. Bergk. Mein. Ko. *οὐδὲν ἔχοντες*] Qu. *ὧδε νέμοντες*, hic pascentes.

1410—1411. *πτεροποικίλα τανυσίπτερε* Urb.

1413. *φαύλως* R.

1416. *ἐς* A. R. S. V. Ald. *εἰς* B. *θοιμάτιον* (sic) A. Ald. *θ' οἰμάτιον* B. *τὸ σκόλιον*] Fort. *τι σκόλιον.* *σκόλιον* A. B. R. S. V. Havn. Bekk. Dind. etc. *σκολιὸν* S. Ald. Br.

1418. *δεῦρ'* A. R. S. V. vulg. *δῆτ'* B. *Δ*. Quod fortasse verum. Cf. Eq. 975.

1419. *δεῖ χρὴ* B. R. S. V. *Γ*. *Δ*. Pors. Dind. etc. *χρὴ δεῖ* A. Havn. vulg.

1420. Usque ad finem fabulae exciderunt ex *Γ*.

1426. *ὑπὸ* A. B. V. *Δ*. Br. Pors. Dind. Mein. *ὑπαὶ* R. S. Med. 8. 9.

ΣΥ. μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' οἱ λῃσταί γε μὴ λυπῶσί με,
μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
ἀνθ' ἕρματος πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.
ΠΕ. τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοὔργον; εἰπέ μοι·
νεανίας ὢν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
ΣΥ. τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
ΠΕ. ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νὴ Δί' ἔργα σώφρονα,
ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρῆν τοσουτονὶ
ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ δικορραφεῖν.
ΣΥ. ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', ἀλλὰ πτέρου.
ΠΕ. νῦν τοι λέγων πτερῶ σε. ΣΥ. καὶ πῶς ἂν λόγοις
ἄνδρα πτερώσειας σύ; ΠΕ. πάντες τοι λόγοις
ἀναπτεροῦνται. ΣΥ. πάντες; ΠΕ. οὐκ ἀκήκοας
ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε
τὰ μειράκια τὰν τοῖσι κουρείοις ταδί,

Havn. Ald. Bentl. Bergk. Ko. Formam poeticam ὑπαὶ in senariis comicis locum non habere vere monuit Brunck. Cf. ad Ach. 970. τί A. S. Ald. Br. Dind. Mein. Ko. τὶ B. τι Bekk. Bergk. Recte. Melius cum τι congruit sycophantae responsum. Cf. ad 177. Ran. Qu. ὑπὸ πτερύγων δὲ πῶς καλεῖ σοφώτερον; Sed cf. Vesp. 1334. ἥξομέν σε προσκαλούμενοι. ΦΙ. ἰὴ ἰεῦ, καλούμενοι. προσκαλεῖ A. R. S. V. Δ. Br. προσκαλεῖν B. Ald.

1427. γε A. B. R. S. V. vulg. τε Herm. Dind. Mein. Ko. Hirschig. με vel τι conj Bergk. Verum mihi videtur με. με A. B. vulg. γ' ἐμὲ R. γέ με S. V. τι conj. Bergk. Recte, opinor. Cf. 1253. Eandem ipse correctionem feceram. Conjicias etiam, quod tamen minus placet, μὴ λυπῶσ' ἔτι.

1429. καταπεπτωκὼς S.

1430. τοὖργον B. S. τοὔργον A. (in quo τοὔργον σύ).

1431. συκοφαντεῖν A. B.

1434. χρῆν B. R. S. V. Ald. χρὴ A.

1435. ἐκ τῶν τοῦ R. Cogitabat librarius fortasse de Nub. v. 1116. ἐκ τῶν δικαίων.

1437. τοι A. B. corr. R. S. V. Eust. p. 85, 35. et 1055, 21. Bekk. Dind. etc. ταῦτα B. pr. Ald. Br. νυνὶ λέγων conj. Bergk.

1438. ἄνδρα A. B. R. vulg. ἄνδρας S. V. τοῖς libri et vulg. Dind. τοι Dobr. Bergk. Mein. Ko. Recte. Cf. 1437. 1446—1447. Soph. Aj. 989. et ad Soph. Aj. 776. El. 308.

1439. τοῖς φυλέταις (vel τοῖς δημόταις vel τοῖς συγγενέσι) conj. Mein., qui τοῖς μειρακίοις ineptum esse recte judicat.

1441. τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι — libri et vulg. τοῖς φυλέταις — Mein. τοῖς δημόταις vel τοῖς συγγενέσι conj. id. τοῖς δημόταις — conj. Kock. ed. Dind. Lacunam etiam indicat Kock. "Recte statuit Beckius non ad

"δεινῶς γέ μου τὸ μειράκιον Διιτρέφης
λέγων ἀνεπτέρωκεν ὥσθ' ἱππηλατεῖν."
ὁ δέ τις τὸν αὑτοῦ φησιν ἐπὶ τραγῳδίᾳ
ἀνεπτερῶσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας.
ΣΥ. λόγοισιν ἆρα καὶ πτεροῦνται; ΠΕ. φήμ' ἐγώ.
ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται
ἐπαίρεταί τ' ἄνθρωπος. οὕτω καὶ σ' ἐγὼ

pueros, sed de iis, dici." (Dobr.) Qui tentat *τῶν μειρακίων*, vel transponendo, *ἐν τοῖσι κουρείοις τὰ μειράκια ταδί*, vel *ὅταν τὰ μειράκια λέγωσ' ἑκάστοτε | ἐν τοῖσι κουρείοισιν οἱ πατέρες ταδί*. Mirabar jamdudum non haesisse interpretes in dativo *τοῖς μειρακίοις*, qui nullum idoneum sensum praebet. Parum dubito quin vera scriptura sit *τὰ μειράκια τἀν τοῖσι κουρείοις ταδί*. Constructionem non intelligens mutaverat inscitus aliquis grammaticus. Valet autem *τὰ μειράκια* i. q. *περὶ τῶν μειρακίων*. Sic supra 167. *τοὺς πετομένους ἣν ἔρῃ, | τίς οὗτος οὔρνις;* Soph. El. 984. *τοιαῦτά τοι νὼ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν*. Similis error invasit Soph. Oed. C. 1096. *τῷ σκοπῷ* (*τὸν σκοπὸν* recte Elmsl.) *μὲν οὐκ ἐρεῖς | ὡς ψευδόμαντις*. Cf. Eq. 1375. *τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω τἀν τῷ μύρῳ*. Tentabam etiam *τὰ μειράκι' ἐπὶ τοῖσι —*. Cf. Pl. 338. *ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων*. Vulgatam merito ineptam esse judicant Kock. Mein. etc.

1442. *τε* A. B. R. V. Ald. *δὲ* S. *γε* Bentl. Dind. recc. *γ' ἐμοῦ* Br. Cf. 139. *καλῶς γέ μου τὸν υἱὸν* etc. Eq. 1377. *σοφός γ' ὁ Φαίαξ* etc. ubi item juvenes in myropolio confabulari fingit poeta. *ὁ Διιτρέφης* libri et vulg. Bekk. *Διιτρέφης* (vel *Διει.*) Elmsl. ad Med. p. 139. Dind. Mein. Bergk. *Διειτρέφης* Ko. Producitur secunda hujus nominis. Cf. ad 798. De nominis hujus scriptura dixit Dindorfius in Thesauro vol. 2. p. 1470.

1443. *ἀνεπτέρωκεν* A. B. S. V. vulg. *ἀνεπτέρωσεν* R.

1444. *αὑτοῦ* B. R. S. V. vulg. *αὐτοῦ* A. *τραγῳδίαν* fortasse A.

1445. *καὶ πεποτῆσθαι*] *κἀπτοῆσθαι* Cobet. Quod non probandum.

1446. *λόγοις* S. *λόγοισί τ' ἄρα* R. V. Med. 9. Ald. *λόγοισί τ' ἄρα* A. S. Med. 8. *λόγοισί γ' ἄρα* B. *Δ. λόγοισί τἄρα* Dind. Mein. Ko. Praestat, opinor, *λόγοισιν ἆρα —*. Sic supra 91. *οὐκ ἆρ' ἀφῆκας;* 161. *ὑμεῖς μὲν ἆρα ζῆτε νυμφίων βίον*. infra 1530. *ἐντεῦθεν ἆρα τοὐπιτριβείης ἐγένετο;* Eccl. 672. *οὐδὲ κυβεύσουσ' ἆρ' ἄνθρωποι;* Sed cf. 1542. Si verum est *λόγοισι τἄρα*, tollenda erit interrogationis nota post *πτεροῦνται*. In hujusmodi locis *ἆρα* significat then, it would seem, I suppose. Responsio enim exspectatur affirmativa. Contra particulis affirmativis *τἄρα* (*τοι ἄρα*) nullus locus est in sententia interrogativa. Hunc versum sine causa suspectum habet Mein.

1447. *τε* V. Ald. *γε* B. om. A. R. S.

1448. *τ' ἄνθρωπος* vulg. Hold. *θ' ἄνθρωπος* Hirschig. Mein. Ko. Dind. Correctio non necessaria. *καί σ' ἐγὼ* B. vulg. etc. *καί σ'ὲ — — 'γὼ* (sic) A. Malim *καὶ σ' ἐγώ*.

ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις
τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον. ΣΥ. ἀλλ' οὐ βούλομαι.
ΠΕ. τί δαὶ ποιήσεις; ΣΥ. τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ.
παππῷος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι.
ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
ἱέρακος ἢ κερχνῇδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους
καλεσάμενος κᾆτ' ἐγκεκληκὼς ἐνθαδὶ
κατ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε. ΠΕ. μανθάνω·
ὡδὶ λέγεις, ὅπως ἂν ὠφλήκῃ δίκην
ἐνθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξένος. ΣΥ. πάνυ μανθάνεις.
ΠΕ. κἄπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει
ἁρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ. ΣΥ. πάντ' ἔχεις.
βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. ΠΕ. μανθάνω·
βέμβικα. καὶ μὴν ἔστι μοι νὴ τὸν Δία
κάλλιστα Κορκυραῖα τοιαυτὶ πτερά.
ΣΥ. οἴμοι τάλας· μάστιγ' ἔχεις. ΠΕ. πτερὼ μὲν οὖν,

1451. ποιήσεις A. B. R. S. V. Med. 9. ποήσεις Med. 8.

1452. ἔστι (sic) A. B.

1453. πτέρου με B. S. V. πτεροῦμαι A. πτερουμαι (sic) R.

1454. κερχνῇδος B. R. S. V. κερχνηΐδος A.

1455. ἐγκεκληκώς] ἐκκεκληκὼς Reisk.

1456. κᾆτ' αὖ libri et vulg. Bergk. εἶτ' αὖ Both. κατ' αὖ Dobr. Mein. Ko. Dind. Recte. Cf. 789. 792. Vesp. 475. Similis error est in Soph. Ant. 601. Displicet praeterea in hoc loco κᾆτα sic repetitum.

1457. ὠφλήκῃ R. S. V. Ald. ὠφλήκει A. ὀφλήσῃ B. Δ. ὀφλήσει C.

1458. ὦ ξένε (γρ. ὁ ξένος) A. μανθάνω R. S.

1459. ἐκεῖσ' αὖ A. B. Ald. ἐκεῖ αὖ R. V. αὖ ἐκεῖ S. πέτει A. B. S. V. πέτῃ R.

1460. ἁρπασόμενος B. R. S. V. ἁρπασάμενος A.

1461. μανθάνω βέμβικα vulg. Scribendum potius μανθάνω· βέμβικα (sc. λέγεις). Cf. 1456. μανθάνω· | ὡδὶ λέγεις, etc. 1529. μανθάνω. | ἐντεῦθεν ἆρα —; et ad 946. Ach. 430. οἶδ'· ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον. Nub. 102. αἰβοῖ, πονηροί γ'. οἶδα· τοὺς ἀλαζόνας — λέγεις. Vesp. 1507. μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο πλήν γε καρκίνους. (Ubi ὁρῶ vel simile aliquid subaudiendum.) Eur. Cycl. 104. οἶδ' ἄνδρα (l. οἶδ'· ἄνδρα) κρόταλον, δριμὺ Σισύφου γένος. Cf. ad Ach. 430.

1463. Κορκυραῖα A. B. R. S. V. Med. 9. Havn. Bekk. Dind. Ko. Κερκυραῖα Med. 8. Ald. Br. Mein. Cf. Herod. III. 48. Κερκυραίων (sic libri). 52. Κέρκυραν (sic). "Κόρκυρα in numis: vid. Eckhel. D. N. vol. 2. p. 178. De utraque forma dixit Eustathius ad Dionys. Perieg. 494." (Dind.) τοιαυτὶ A. B. S. V. vulg. om. R. ταυταγὶ Dobr. Fortasse recte.

1464. πτερὼ A. B. S. vulg. πτερῶ R. V.

οἷσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν.
οἴμοι τάλας. ΠΕ. οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
οὐκ ἀπολιβάξεις, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;
πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.
ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.
ΧΟ. πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυ- στροφή.
μάστ' ἐπεπτόμεσθα, καὶ
δεινὰ πράγματ' εἴδομεν.
ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
ἔκτοπόν τι Καρδίας ἀ-
πωτέρω Κλεώνυμος,
χρήσιμον μὲν οὐδὲν, ἄλ-
λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.
τοῦτο τοῦ μὲν ἦρος ἀεὶ
βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ,
τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς
ἀσπίδας φυλλορροεῖ.

1465. οἷσί A. B. R. S. V. Med. 9. οἷς Med. 8. Notandum plurale οἷσι post duale πτερώ. ποιήσω A. B. S. vulg. ποήσω R. V. Bekk. τήμερον A. R. S. V. vulg. σήμερον B. βεμβικιᾶν B. S. V. βομβικιᾶν B. etc. βεμβικίαν (sic) A.

1467. οὐκ om. A. ἀπολιβάξεις R. V. Ald. ἀπολιβάζεις A. B. S. Med. 8. Qu. ἀποσοβήσεις (ut in 1032. 1258.) ἀπολούμενος libri et Suidas in οὐκ ἀπολιβάξεις. ἀπολούμενε idem in ἀπολιβάζειν. Hoc reponi jubet Herm. Praef. Eur. Andr. p. XVII. Fortasse recte. Cf. Ach. 778. 924. Pl. 456. 713. Quanquam non raro ponitur nominativus pro vocativo.

1468. στρεψ.] στρουθοδικοπανουργίαν diversa lectio ap. scholiastam.

1470—1493. Rectam horum versuum descriptionem dedit Gaisfordus ad Hephaestionem p. 262. DIND.

1471. ἐπεπτόμεσθα A. B. R. S. V. Urb. Kust. ἐπετόμεσθα Ald. Cf. 118.

1474. καρδίας vulg. Dind. Mein. Καρδίας Kock. Recte. Cf. ad Ach. 233.

1477. δειλὸν B. R. S. V. vulg. δῆλον A. δεινὸν Suid. in ἔκτοπον. conj. Kock. Recte habet δειλόν. Cf. Vesp. 592. χὼ μέγας οὗτος Κολακώνυμος ἀσπιδαποβλής. μέγαν B.

1478. μὲν A. B. R. S. V. Ald. Bekk. μέν γε C. Br. μὲν οὖν Suid. l. c. τοῦ μὲν Bentl. Pors. Dind. etc. Sic τοῦ δὲ χειμῶνος infra 1480. Scilicet exciderat τοῦ post proxime praecedens -το. ἀεὶ A. R. S. V. Bekk. etc. αἰεὶ B. Ald. Br.

1481. φυλλοροεῖ R. S. φυλλορρυεῖ legendum suspiceris, ut supra πτερορρυεῖν v. 106. τριχορρυεῖν Pac. 1220. Φυλλοροεῖν tamen est in anapac-

ἔστι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ — ἀντιστροφή.
τῷ σκότῳ πόρρω τις ἐν
τῇ λύχνων ἐρημίᾳ,
ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω-
ποι ξυναριστῶσι καὶ ξύν-
εισι πλὴν τῆς ἑσπέρας·
τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν
ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν·
εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρῳ
τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ,
γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ
πάντα τἀπιδέξια.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οἴμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὄψεται·
ποῦ Πεισέταιρός ἐστιν; ΠΕ. ἔα, τουτὶ τί ἦν;
τίς οὑγκαλυμμός; ΠΡ. τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα

stis Pherecratis ap. Athen. p. 269 C. τὰ δὲ δὴ δένδρη· — φυλλοροήσει. Confer αἱμορροεῖν (Arg. Aj.) et δακρυρροεῖν.

1486. συναριστῶσι A. B. R. S. V. Havn. Ald. Bekk. ξυναριστῶσι Br. Dind. Mein. Ko. ξύνεισι B. R. V. ξυνίεισι A.

1489. ξυντυγχάνειν A. B. R. S. V. Ald.

1490. ἐντύχοι libri et Bentl. Br. ἐντύχῃ Ald. ἥρῳ A. B. S. V. Bentl. Pors. Br. ἥρωϊ R. Ald. ἥρῳ disyllabon est Hom. Il. ή. 453. Platon. com. Athen. 442 A. Sic ἡρῴνη (Nub. 315), ἡρῷσσα, πρῷος. ἤθεος, νῷν, ῴόν, etc. Genitivus ἥρω est Paus. X. 4. 10. accusativus pluralis ἥρως Aesch. Ag. 516. Hanc contractam formam Atticam dicit Moeris p. 176.

1492. Qu. γυμνὸς ἂν — 'γένετο τἀπιδέξια. Vix placet vulgata.

1493. τἀπιδέξια A. R. S. V. vulg. τἀντιδέξια B. Δ. et cod. Voss.

1494. τάλας A. B. R. S. V. Voss. Br. τάλας γ' Ald Produci posteriorem in τάλας constat. V. 1646. Eq. 858. 887. Pac. 257. Soph. Phil. 744. Eur. Hipp. 884. etc.

1495. Πεισθέταιρος libri et vulg. Πισθέταιρος Mein. Πειθέταιρος Dind. Ko. Scripsi Πεισέταιρος. ἐστιν vulg. Dind. Bergk. ἐστ' Bentl. Herm. (Epit. D. M. p. XV.) Mein. Ko. Cf. ad Nub. 214. Pac. 187. Ach. 178. 800.

ἔα] Pronuntiandum ut monosyllabum, nisi potius ubique ἆ scribendum. Cf. Pl. 824. ἴωμεν. B. ἔα, τίς ἐσθ' ὁ προσιὼν οὑτοσί; et ad Th. 64. ὦ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὺ δὲ etc. 176. ἀλλ' ὧνπερ εἵνεκ' ἦλθον ἔα μ' εἰπεῖν. B. λέγε. Forma contracta ἆ metro postulatur Nub. 932. Pl. 127. Eccl. 784. etc.

1496. ὁ συγκαλυμμὸς libri et Ald. Br. Bekk. Bergk. οὑγκαλυμμὸς Dawes. Dind. Mein. Ko. Recte.

ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα; ΠΕ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
τίς δ' εἶ σύ; ΠΡ. πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;
ΠΕ. ὁπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; ΠΡ. βουλυτὸς ἢ περαιτέρω;
ΠΕ. οἴμ' ὡς βδελύττομαί σε. ΠΡ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;
ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας ἢ ξυννέφει;
ΠΕ. οἴμωζε μεγάλ'. ΠΡ. οὕτω μὲν ἐκκαλύψομαι.
ΠΕ. ὦ φίλε Προμηθεῦ. ΠΡ. παῦε παῦε, μὴ βόα.
ΠΕ. τί γὰρ ἔστι; ΠΡ. σίγα, μὴ κάλει μου τοὔνομα·
ἀπὸ γὰρ ὀλεῖ μ', εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.

1497. *κατόπιν ἐνταῦθα*] *κατόπισθεν ὄντα* conj. Mein. *Δί* A. B. R. S. V. Voss. Bentl. Br. Elmsl. ad Ach. 178. *τὸν Δί* Ald.

1498. Qu. *πηνίκ' ἄττα νῦν* (vel *ἄττ' ἄρ' ἦν*) *τῆς ἡμέρας;* *ἐστὶν ἄρα* A. vulg. *ἔστιν ἄρα* B. *ἐστὶ γὰρ* conj. Mein.

1501. *ποιεῖ* B. R. S. V. *ποεῖ* A. *οἴμ' ὡς*] Scribendum forsan *οἴμοι ὡς*. Cf. ad 610. *αἰβοῖ ὡς*

1502. *ὑπαιθριάζει* malit Salmasius ad Tert. de pall. p. 137. *Ἀπαιθριάζειν* enim significare serenum pellere. *ξυννεφεῖ* vulg. *ξυννέφει* Cobet. Mein. Ko. Dind. *ξυννέφει* scribendum censet Cobetus V. L. p. 134. Ita enim scribi postulare tum analogiam, tum usum scriptorum. Sic *ἐπίνεψιν* (non *ἐπινέφησιν*) habet Arist. Probl. 26, 40. Quare *συννέφουσαν* reponit Eur. El. 1078. *συννέφει* (ita cod. A.) Eur. ap. Stob. Ecl. Phys. I. 218. *ἐπινέφει* Alexid. ap. Phot. v. *μᾶλλον μᾶλλον.* et *ἐπινέφουσιν* Arist. l. l. Scripturae isti favere videtur perfectum *συννένοφα*, quasi ab *συννέφω* formatum, ut *κέκλοφα* a *κλέπτω*, etc.

1503. *μεγάλ'* B. S. V. *μεγάλα* A. R. Med. 8. 9. *ἐκκαλύψομαι* R. V. Med. 8. Ald. Urb. Voss. Bekk. Weis. Mein. Ko. Hold. Cobet. *ἐκκεκαλύψομαι* A. B. S. Med. 9. Br. Dind. Bergk. Revocandum *ἐκκαλύψομαι*, nam postulatur manifesto vox media, non passiva. Cf. ad Pac. 245.

1504. *ὦ* om. Ald.

1505. *γάρ ἐστι* A. B.

1506. *ἀπὸ γὰρ ὀλέσεις* B. Ald. Br. Bekk. *ἀπὸ γὰρ ὀλέσει* A. S. V. Urb. Voss. Med. 8. 9. *ἀπὸ γάρ μ' ὀλέσει* R. (gl. *ὁ Ζεὺς δηλονότι*). *ἀπὸ γὰρ ὀλέσει μ'* Bentl. Kust. *ἀπὸ γὰρ ὀλεῖς* conj. Br. Pors. Erf. Reisig. *ἀπὸ γάρ μ' ὀλεῖς* Mein. Bergk. Ko. Dind. Hanov. Exerc. p. 118. *ἀπὸ γὰρ ὀλεῖ μ'* Herm. El. D. M. p. 131. Dind. olim. *ἀπὸ γὰρ ὄλωλ'* Cobet. Verum mihi videtur *ἀπὸ γάρ μ' ὀλεῖς*, vel *ἀπὸ γὰρ ὀλεῖς*, quod saepe ponitur sine pronomine addito (Nub. 1499. Eccl. 775. Pl. 390). Cf. Pac. 318. *ἐξολεῖτέ μ' ὦνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε.* Pl. 65. *ἀπό σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς.* Vesp. 1202. *ἀπολεῖς με.* Pac. 166. *ἀπολεῖς μ' ἀπολεῖς.* Soph. Phil. 817. *ἀπό μ' ὀλεῖς, ἢν προσθίγῃς.* Eur. Androm. 921. *ἔγνως· ὀλεῖ γάρ μ' ἐνδίκως* (*ὁ πόσις*). Bene etiam legeretur, si faverent codices, *ἀπὸ γὰρ ὀλοιμ'.*

ἀλλ', ἵνα φράσω σοι πάντα τἄνω πράγματα,
τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
ἄνωθεν, ὡς ἂν μή μ' ὁρῶσιν οἱ θεοί.
ΠΕ. *ἰοὺ ἰού·*
εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
ὑπόδυθι ταχὺ δὴ κᾆτα θαρρήσας λέγε.
ΠΡ. *ἄκουε δή νυν.* ΠΕ. *ὡς ἀκούοντος λέγε.*
ΠΡ. *ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς.* ΠΕ. *πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο;*
ΠΡ. *ἐξ οὗπερ ὑμεῖς ᾠκίσατε τὸν ἀέρα.*
θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
θεοῖσιν, οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἄπο
ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου,
ἀλλ' ὡσπερεὶ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν
ἄνευ θυηλῶν· οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ
πεινῶντες ὥσπερ Ἰλλυριοὶ κεκριγότες
ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διί,
εἰ μὴ παρέξει τἀμπόρι' ἀνεῳγμένα,
ἵν' εἰσάγωνται σπλάγχνα κατατετμημένα.

Cf. Nub. 792. *ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν —.* 1440. *ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.* Ideo autem mihi displicet correctio *ἀπὸ γὰρ ὀλεῖ μ'*, quod ita in eodem membro esse oporteret subjectum *ὁ Ζεύς.* *ὁ Ζεὺς ἐνθάδ'* A. non B. R. S. V.

1508. *τουτί*] *ταυτὶ* R. *σκιάδειον* A. V. *σκιάδιον* B. S. *Δ.* *σκιάδιον* (sup. *ει*) R.

1510. *ἰοὺ ἰού* vulg. Dind. Mein. *ἰοῦ ἰοῦ* Kock. Vide ad Nub. 1170. Pac. 317.

1512. *ταχὺ δὴ, κᾆτα*] Qu. *ταχὺ δῆτ', εἶτα —.* Vel *ὑπόδυθι ταχέως, κᾆτα —.* *κᾆτα — δή νυν* om. S.

1513. *δὴ νῦν* A. B. R. V. vulg. *δή νυν* Dind. Mein. Ko.

1514. *πηνίκ' ἄττ'* B. R. S. V. Ald. Suid. s. h. v. *πηνίκά τ'* (supr. alt. *τ*) A. *πηνίκ' ἆρ'* C. Br. Weis. *πηνίκ' ἄρ'* Urb.

1515. *ᾠκήσατε* S.

1517. *κνῖσα* R. (?) Bekk. Dind. *κνίσα* B. S. V. *Δ.* *κνίσσα* A. Ald. Br.

1519. *ὡσπερεὶ* B. R. S. V. Ald. *ὥσπερ* A. *ὥσπερ ἐν* Suid. in *Θεσμ.* Fortasse recte. Cf. Plut. Mor. p. 378 E. *ἐν Θεσμοφορίοις.* Sed Lys. 645. *Βραυρωνίοις.* Th. 834. *Στηνίοισι — Σκίροις.* Eccl. 18. *Σκίροις* ibid. 59. *Θεσμοφορίοις* B. V. Ald. *Θεσμοφορίοισι* A. R. S. Suid.

1522. *ἐπιστρατεύσειν* A. R. S. V. *ἐπιστρατεύειν* B.

1524. *εἰσάγοιτο* R. S. Dind. Mein. Ko. *εἰσάγοιντο* A. B. V. Ald. ("quod retineri poterat", Dind.) *εἰσάγωνται* Br. Quod verum videtur. Non tamen reddiderim importentur, sed importent (in usum suum, quae vocis mediae est vis). Neque displiceret *εἰσάγηται* (pass.). Saepe in libris permutantur modi subjunctivus et optativus. Cf. ad 634. Pl. 438. Vesp. 110.

ΠΕ. εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοί τινες
ἄνωθεν ὑμῶν; ΠΡ. οὐ γὰρ εἰσι βάρβαροι,
ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδῃ;
ΠΕ. ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
τί ἐστίν; ΠΡ. ὅ τι ἐστίν; Τριβαλλοί. ΠΕ. μανθάνω.
ἐντεῦθεν ἆρα τοὐπιτριβείης ἐγένετο;
ΠΡ. μάλιστα πάντων. ἓν δέ σοι λέγω σαφές·
ἥξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω.
ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιδῷ
τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν,
καὶ τὴν Βασίλειάν σοι γυναῖκ' ἔχειν διδῷ.
ΠΕ. τίς ἐστιν ἡ Βασίλεια; ΠΡ. καλλίστη κόρη,
ἥπερ ταμιεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς
καὶ τἄλλ' ἁπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεώρια,

1525. εἰσὶν B. R. S. V. εἰσὶ A.

1526. ὑμῶν A. R. S. V. ἡμῶν B.

1527. ἐστὶν A. B. Ἐξηκεστίδης libri et Ald. Ἐξηκεστίδῃ Br. Dind. etc.

1529. τί ἐστιν A. R. S. V. Ald. τί ἐστι B. ἐστίν R. S. V. Bentl. ἐστί B. Ald. ἐστι A.

1530. ἆρα R. V. Ald. ἄρα A. B. S. Havn. Cf. ad 1446. 161. Pl. 579. Eur. Iph. T. 932. ταῦτ' ἆρ' — ἠγγέλθης μανείς; In fine versus interrogant Dind. Mein. Vulgo plene interpungitur, et ita Kock.

1531. σαφὲς B. R. S. V. vulg. σαφῶς (ut vid.) A. pr. Quod fortasse verum. Cf. ad Ach. 154.

1534. σπένδεσθ' Voss. corr. Dind. Mein. Ko. σπένδησθ' A. B. R. S. V. vulg. Reponendum forsan σπείσησθ'.

1535. πάλιν B. etc. πάλαι A.

1536. βασιλείαν A. B. Ald. Br. Βασίλειαν Bekk. Dind. Mein. Ko. Cf. 1753. σοι] Praestat fortasse σοί.

1537. τίς] Qu. τίς δ'. βασιλεία A. B. Ald. Br. Βασίλεια Bekk. etc.

1538. ταμιεύει A. B. R. S. V. Urb. Voss. Kust. Bekk. etc. κεραμεύει Havn. Ald. Br. Weis. Dobr. Adv. II. 332. qui, "Omnino reponendum κεραμεύει. Alludit ad fictiles deorum statuas. Ταμιεύειν optimum (ut Soph. Ant. 950. Ζηνὸς ταμιεύεσκε γονὰς χρυσορύτους), sed nimis serium et forsan ex 1542." "Jocus est in paronomasia κεραμεύειν τὸν κέραμον." (Hold.) De voce κεραμεύειν cf. Eccl. 253. Sed ταμιεύει requiri ostendit v. 1542. Meinekius conjicit ἥπερ ταμιεύει τὸν κέραμον τὸν τοῦ Διός.

1539. ἅπαξ ἅπαντα R.

τὴν λοιδορίαν, τὸν κωλαγρέτην, τὰ τριώβολα.
ΠΕ. ἅπαντα τἄρ' αὐτῷ ταμιεύει. ΠΡ. φήμ' ἐγώ.
ἢν γ' ἢν σὺ παρ' ἐκείνου λάβῃς, ἅπαντ' ἔχεις.
τούτων ἕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
ἀεί ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὔνους εἴμ' ἐγώ.
ΠΕ. μόνον θεῶν γοῦν διά σ' ἀπανθρακίζομεν.
ΠΡ. μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεούς, ὡς οἶσθα σύ.

1541. λοιδορίαν] ἀμβροσίαν conj. Kock. (ex schol. ad 1536.) "λοιδορίαν non concoquo. Fort. ναυστολίαν." (Reisk.) Qu. τὴν εὐπορίαν. τὴν κωλ. B. κωλακρέτην libri et vulg. Bergk. Ko. κωλαγρέτην Dind. Mein. Cf. Vesp. 695. 724.

1542. Versum spurium censet Mein. γ' ἀρ' B. V. Ald. Br. γ' ἄρ' A. γὰρ R. S. Havn. Med. 8. 9. τἄρ' Elmsl. ad Ach. 323. Herm. Praef. Oed. C. p. XXII. Lenting. Dind. Mein. Ko. Cf. ad 1446. Defendi fortasse potest γ' ἀρ' e vv. 91. 161. 1530. Pl. 579. Sed otiosa ita foret particula γε. Post τἄρα non debet interrogationis signum apponi. αὐτῷ A. B. R. vulg. αὐτὸς S. V. ὄντως Dobraeus.

1543. ἢν γ' ἢν σὺ — vulg. τήνδ' ἢν σὺ — Cobet. Ipse malim ἢν ἢν σὺ —. Cf. Nub. 77. ἢν ἢν ἀναπείσω τουτονὶ, etc. παραλάβῃς A. R. V. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Ko. πάντα λάβῃς S. λάβῃς B. Havn. vulg. Vulgata revocanda. Cf. Ran. 251. τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω. Possis etiam ἢν γ' ἢν παρ' ἐκείνου παραλάβῃς σὺ, πάντ' ἔχεις. (Istud ἅπαντ' in V. corruptum videatur ex σὺ πάντ'.) Vel ἢν γ' ἢν σὺ παρ' ἐκείνου λάβῃς, ἅπαντ' (vel τὰ πάντ') ἔχεις. Vulgatam tuetur Bamberg de codd. R. V. p. 30. Formulam enim solennem esse πάντ' ἔχεις, non ἅπαντ' ἔχεις. V. Kock. ad 1352. 1460. ἅπαντ'. B. R. vulg. πάντ' A. S. V. Havn. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Ko. Praestat forsan τὰ πάντ', ut in v. 1687. ἵνα τὴν Βασίλειαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.

1545. ἀεί ποτ' ἀνθρώποις γάρ] Nescio an praestet ἀεὶ γὰρ ἀνθρώποις ποτ'. Transposuerat fortasse librarius aliquis, qui ἀεί ποτε conjungi solere meminisset. Sed cf. Pl. 146. ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γάρ ἐσθ' ὑπήκοα. Nub. 1198. ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν. De hujusmodi particulae γὰρ collocatione cf. ad Pl. 1120. Vesp. 814. Dobr. Adv. I. 262. Burgesius ad Phil. 1448 conjicit: ὦ δέσποτ'· ἀνθρώποις γὰρ εὔνους εἴμ' ἐγώ. ἀεί S. V. Br. αἰεί A. B. R. Ald.

1546. γὰρ vulg. Malim γοῦν. διὰ σ' ἀπάνθρακίζομεν vulg. Qu. διά σ' γ' ἀνθρακίζομεν. Ἀνθρακίζειν legitur Pac. 1136. ἀνθρακεύειν Lys. 340. διά σ' A. Bergk. δι' ἅ σ' B. διὰ σ' Dind. Mein. Ko. ἀπανθρακίζομεν] ἐπανθρακίζομεν Reisk. Qui, "Diversa sunt, inquit, ἐπανθρακίζειν super vivis carbonibus assare, et ἀπανθρακίζειν zu Kohlen verbrennen." Sed cf. Ran. 506.

1547. ὡς A. R. V. etc. οὓς B.

ΠΕ. νὴ τὸν Δί' ἀεὶ δῆτα θεομισὴς ἔφυς,
Τίμων καθαρός. ΠΡ. ἀλλ', ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν,
φέρε τὸ σκιάδειον, ἵνα μ' ἐὰν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ.
ΠΕ. καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει τονδὶ λαβών.
ΧΟ. πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν λί- στροφή.
μνη τις ἔστ', ἄλουτος οὗ
ψυχαγωγεῖ Σωκράτης·
ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε
δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἣ
ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπε,
σφάγι' ἔχων κάμηλον ἀ-
μνόν τιν', ἧς λαιμοὺς τεμὼν ὥσ-
περ ποθ' οὐδυσσεὺς ἀπῆλθε,

1548. δί' ἀεὶ V. Bekk. Dind. etc. δί' αἰεὶ B. vulg. δία εἰ A. R. S. δῆτα] An δὴ σύ?

1549. Om. S. V. Verba Τίμων καθαρὸς Peisetaero continuat Ko. Recte opinor. Vulgo Prometheo tribuuntur.

1550. φέρε τὸ B. pr. V. Br. φέρε μοι τὸ A. B. (sup. τὸ). R. S. Ve... φέρε μοι Ald. Cf. ad 1579. etiam 1508. 1552. σκιάδειον A. S. V. Al... σκιάδιον B. R. ἵνα με κἂν B. R. S. V. vulg. ἵνα κἂν A. Legerim ἵνα μ' ἐὰν —. De posteriori syllaba in ἐὰν producta cf. ad Vesp. 228.

1552. ΠΕ. om. R.

1553. τοῖς A. B. R. S. V. Br. τοῖσι Ald. Σκιάποσιν A. B. R. S. V. Bentl. Bekk. Σκιάποσι Ald. Br.

1556. ἦλθε R. S. V. Br. ἦλθεν A. B. Ald.

1558. προὔλιπεν A. B. R. S. V. Ald. Bekk. προὔλιπε Br. Dind. etc.

1559. κάμηλον, ἀμνόν τιν' (sic) B. R.? V.? Br. Bekk. κάμηλον ἀμν... τιν', A.? Dind. Mein. Ko. καμήλου ἀμνόν τιν' Bo. ἀμνὸν καμήλου... (ut forsan schol.) Dobraeus. Recte, ni fallor.

1560. ἧς B. R. V. εἰς A. λαιμοὺς A. B. R. V. vulg. λαιμὸν S. λαι-μοὺς τεμὼν A. R. V. vulg. τεμὼν τοὺς λαιμοὺς B. Post τεμὼν de... una syllaba, ut exaeqnetur hic versus antistrophico 1701. Γοργίαι τε... Φίλιπποι. Facile suppleas εἶθ'. Aliter Hermannus de M. p. 112. — ὥσ-περ Ὀδυσεὺς οἴκονδ' ἀπῆλθε. Qu. ὥσ- | -περ Ὀδυσεὺς καθῆστ' ἄνευθε.

1561. ὥσπερ libri et vulg. Bergk. ὥσπερ ποθ' Herm. Mein. Ko. Di... Ὀδυσσεὺς A. B. R. S. V. Havn. Ald. οὐδυσσεὺς Bentl. Dind. ἀπῆλθε A. R. S. V. ἀπῆλθεν B. Ald. ἐπῆσε Helbig. καθῆστο conj. Kock., coll. Hom. Od. λ'. 49. ἐκέλευσα | μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλέϊ χαλκῷ δείραντας κατακεῖαι — αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ ἥμην, οὐδ' εἴων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα | αἵματος ἆσσον ἴμεν. 82. ...

κἆτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κάτωθεν
πρὸς τό γ' αἷμα τῆς καμήλου
Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

τὸ μὲν πόλισμα τῆς Νεφελοκοκκυγίας

μὲν — ἥμεθ'. — ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθνηυίης. Recte, opinor. Inepta certe videtur vulgata, ut sensit etiam Mein.

1562. ἀνῆλθ' B. R. S. V. schol. Bentl. Kust. Br. ἀνῆλθεν Ald. ἦλθ' A. κάτωθεν B. R. S. V. Ald. κάτω A.

1563—1564. a m. rec. in V.

1563. τὸ λαῖμα A. B. R. Ald. Br. Bekk. Bergk. τὸ λαῖτμα S. V. τὸ λαῖγμα Bentl. Dind. Mein. τὸ θῦμα conj. Kock., coll. Soph. El. 573. ὧδ' ἦν τὰ κείνης θύματα. ("Parum probabiliter", Mein.) "Si intemerata est scriptura vulgata, jocum quaesivit comicus in similitudine vocum λαιμὸς, αἷμα, unde λαῖμα finxit. In Menandri versu, quem citat scholiastes, scribendum λαιμὰ ut ostendit Bentleius Emendatt. p. 21. καὶ λαιμὰ (λαῖμα vulg. λῆμα R.) βακχεύει λαβὼν τὰ χρήματα." (Br.) "λαῖτμα V. qui hunc et proximum versum a manu rec. habet. Eandem scripturam apud Suidam in λαῖμα praebet optimus codex Parisinus. Scribendum λαῖγμα, quod Bentleius restituit, collata glossa Hesychii, λαίγματα: πέμματα· οἱ δὲ σπέρματα, ἱερὰ ἀπάργματα. Photius p. 201, 14. λάγματα (sic): ἱερὰ ἀπάργματα. Suidas λαῖμα interpretatur ἱερὸν θῦμα. Theognostus in Crameri Anecd. vol. 2. p. 9, 13. λαῖγμα, τὸ ἱερόν. Nihil ad rem facit λαῖμα, quod pro λῆμα dictum annotarunt grammatici." (Dind.) Τὸ λαῖμα quasi per imprudentiam pro τὸν λαιμὸν, Pisandri edacitatis deridendae causa, positum videtur Fritzschio ad Th. 811., qui verba λαιμᾶν, λαιμάττειν (coll. Phot. 202, 11) componit. Ipse parum dubito quin sincera scriptura sit τό γ' αἷμα, ut ad sanguinem, quod quam facile in τὸ λαῖγμα aut τὸ λαῖτμα mutari potuisset quivis videat. Τό γ' αἷμα legitur Thesm. 755. Eadem vis particulae est Ran. 794. διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρός γ' Εὐριπίδην. Sanguine delectari animas, ut et vespertiliones (sequitur enim Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς), vulgo credebatur. Apud Homerum (Od. λ'. 50. 95. 97. 141. 152. 231) agni nigri sanguine manes evocat Ulysses ex infernis. Cf. Apollod. II. 5. 12. βουλόμενος δὲ αἷμα ταῖς ψυχαῖς παρασχέσθαι μίαν τῶν Ἅιδου βοῶν ἀπέσφαξεν. Philostr. V. Ap. IV. 152. οὐχὶ βόθρον, εἶπεν, Ὀδυσσέως ὀρυξάμενος οὐδὲ ἀρνῶν αἵμασι ψυχαγωγήσας ἐς διάλεξιν τοῦ Ἀχιλλέως ἦλθον. Schol. Plat. Rep. 308, 4. ἥ ἐστι τοῦ Ὀδυσσέως νέκυια, καὶ τὰ ἐν Ἅιδου θεάματα, τῷ ψυχουλκῷ τῶν σφαγίων χρησαμένου αἵματι. Eur. Hec. 532. ὁ δ' εἶπεν, Ὦ παῖ Πηλέως — δέξαι χοάς μοι τάσδε κηλητηρίους, | νεκρῶν ἀγωγούς· ἐλθὲ δ', ὡς πίῃς μέλαν | κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ', ὅ σοι δωρούμεθα. Eur. El. 92. πυρᾷ τ' ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείου φόνου. Arist. Fr. 492. τὸ δ' αἷμα λέλαφας τοὐμόν. Theocr. II. 12. τὰν ταὶ (καὶ vulg.) σκύλακες τρομέοντι | ἐρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα. Horat. Sat. I. 8. 28. Cruor

δρᾶν τοδὶ πάρεστιν, οἷ πρεσβεύομεν.
οὗτος, τί δρᾷς; ἐπ' ἀριστέρ' οὕτως ἀμπέχει;
οὐ μεταβαλεῖ θοἰμάτιον ὧδ' ἐπὶ δεξιά;
τί, ὦ κακόδαιμον; Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν.
ὦ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε,
εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί;
ἕξεις ἀτρέμας; οἴμωζε· πολὺ γὰρ δή σ' ἐγὼ

in fossam confusus, ut inde | Manes elicerent, animas responsa daturas. Quid autem, quaeso, huc facit *πέμμα* aut *σπέρμα*, ut *λαῖγμα* interpretatur Hesychius? Quod ad vocem *λαῖτμα*, cf. Hes. Op. 164. *ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης.* *τοῦ καμ.* Havn. et Suidas in *λαῖμα*.

1566. *δρᾶν* A. B. R. S. Urb. Voss. vulg. *δρᾷς* V. Ald. Ko. *τοδὶ* A. R. S. V. *τόδε* B. *οἷ* A. R. S. V. *ᾗ* B. Ald. Br.

1567. *ἐπ' ἀριστέρ'* B. C. R. S. V. Ald. Br. Dind. etc. *ἐπάρίστερ'* (sic) A. Scribendum, ni fallor, *ἐπαρίστερ'*, ut *ἐπιδέξια*. Cf. ad 1568. *ἀμπέχει* A. C. Br. *ἀμπέχῃ* Ald.

1568. *οὐ μεταβαλεῖς* libri et vulg. *οὐ μεταβαλεῖ* Cobet. Mein. Ko. Dind. conj. Bergk. Idem ipse conjeceram, ut et *οὐκ ἀναβαλεῖ*. *θοἰμάτιον* A. Ald. *ὡς* B. R. vulg. *ὧδ'* S. V. Bekk. Dind. Mein. etc. *ὡς δ'* A. Voss. *ἐπὶ δεξιὰ* B. (in ras.) C. Med. 8. 9. Ald. Br. Valck. ad Hipp. 1360. Bergk. Mein. Ko. Dind. Cobet. *ἐπιδέξια* A. *ἐπιδεξιὰ* Havn. *ἐπὶ δεξιὰν* R. S. V. Bekk. Bergk. Quod minime probandum. *Ἐπιδέξια* (ut *ἐνδέξια* Hom. Od. ρ'. 365. Il. α'. 597. η'. 184. Eur. Hipp. 1360. Thuc. I. 24) scribi jubet Richter. Praef. Pac. 71. Similiter *ἐπίκοινα* (al. *ἐπὶ κοινὰ*) Herod. I 216. *πρὸς δεξιὰ* (al. *προσδέξια*) Herod. VII. 69. Confer etiam *ἐπέκεινα. ἐπικάρσια, ἐνδέξια, ὑπασπίδια.* De quibus v. Lobeck. ad Phryn. p. 258. Cf. ad Pac. 957. Soph. Oed. C. 1112. *πλευρὸν ἀμφίδεξιον* (al. *ἀμφιδεξιὸν*, *ἀμφιδεξιόν*).

1569. *τί, ὦ κακόδαιμον; — φύσιν.*] Cf. 1604. *τί, ὦ κακόδαιμον; ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ.* Post *τὴν φύσιν* Bergkius (Comm. p. 347) interrogationis notam ponit. Ita sensus erit: Have you the natural defect of Laespodias? Quod non probandum. *λαισποδιὰς* (sic) — A. *λαισποδιάζει τὴν φύσιν* Vales. ad Harp. 129, 7., coll. Suida, *λαισποδιάσθαι τὴν φύσιν* (velandarum varicum gratia, Quinctil. II. p. 690). Cf. schol. et ad Eq. 822.

1570. *προβιβὰς* A.

1571. *εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν*] De hoc loco Elmsleius ad Ach. 108: "Nolim vulgatam temere sollicitare, nec tamen displiceret *εἰ τουτονὶ κεχειροτονήκασ' οἱ θεοί.* Sic *ᾐρήμεσθα* 1577. *κεχειροτόνημαι* legitur Eccl. 517." Dicebant quidem *εἰ τουτονί γε* —, non item *τουτονί γε* —. Cf. ad Th. 709. Elmsleii correctionem recepit Mein. Vulgatam jure servant Dind. Bergk. Ko. Hold.

1572. *ΤΡ. ἕξεις ἀτρέμας;* vulg. Mein. Neptuno haec continuant Lenting.

ἑόρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.
ἄγε δὴ τί δρῶμεν, Ἡράκλεις;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀκήκοας
ἐμοῦ γ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι,
ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.
ΠΟ. ἀλλ', ὠγάθ', ᾑρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν
πρέσβεις. ΗΡ. διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.
ΠΕ. τὴν τυρόκνηστίν τις δότω· φέρε σίλφιον·
τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας.
ΗΡ. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν
τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. ΠΕ. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.
ΗΡ. τὰ δὲ κρέα τοῦ ταῦτ' ἐστίν; ΠΕ. ὄρνιθές τινες
ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις

Bergk. Ko. Dind. "Miraris, credo, Triballum hic bene Graece loquentem, qui mox tam foede βαρβαρίζει. Immo Neptunus illa continuavit, Triballo malum minitans nescio quid paranti vel turbanti." (Lenting.)

1573. ἑώρακα libri et Ald. ὥρακα Br. ἑόρακα Dind. Bergk. Mein. Ko. Cf. ad Pl. 98. βαρβαρώτερον V.

1575. ἐμοῦ γ' B. V. ἐμοῦ θ' A. S. ἐμοῦ R. ὅτι τὸν ἄνθρωπον] ὁτιὴ τὸν ἄνδρ' malit Richter. ad Vesp. 853, ne ictus in syllabam τι cadat.

1578. ἄγχειν μᾶλλον A. δοκεῖ A. B. R. S. V. vulg. δοκῶ (sup. εῖ) Voss. Quod fortasse praestare censet Dind. Cf. ad Ran. 645. Eq. 1311. Sed ita scribendum foret ἄγξειν μοι δοκῶ (cf. ad Ach. 994).

1579. τυρόκνηστιν A. S. V. Ald. τυροκνῆστιν B. τυροκνήστιν R. τις B. S. Br. Mein. Ko. Dind. Hamaker. τίς Ald. μοι A. R. V. Bekk. Bergk. μοί τις Voss. Recte se habet τις, quod multo magis requiritur quam μοι. Glossema μοι, ut alibi saepe, in textum irrepsit. Cf. ad 1550. Alioqui facile excidisset τις post -τιν. Cf. 1187. σφενδόνην τίς μοι δότω.

1581—1591. "V. 1581 forsan Neptuni. 1583 certe Herculis, et 1585. De 1587 dubito. 1591 certissime est Neptuni. (Dobr.) Neptuno Bergkius tribuit vv. 1581. 1587. 1591. qui vulgo Herculis sunt. "At Neptunum, inquit, verba facere decebat, atque ipsa oratio docet hunc deum oratoris munere fungi." Versui 1581 praef. ΗΡ. vulg. Dind. ΠΟ. Bergk. Mein. Ko.

1582. ἐπικνῶ vulg. Both. ἐπικνῶ (ex em. ejusd. m.) Voss. ἐπικνᾶ (ex schol. ἀντὶ τοῦ ἐπίβαλλε) Dobr. Quod ἐπικνῆ potius scribendum monet Mein. Et sic Ko. Dind. Hold. Sed nil mutandum, ut ostendit ἀλλά. Cf. 1586.

1583. τὰ δὲ κρέα A. B. corr. R. S. V. Voss. Bekk. Dind. τὰ κρέα δὲ B. pr. vulg. τοῦ ταῦτ'] τῶν ταῦτ' Reisk. τοῦ ποτ' Halbertsma. Qu. τίνα ταῦτ', vel ποῖ' ἄττ'.

1584. δημοτικοῖσιν B. S. V. δημοτικοῖς A. δημοτικοῖ (sic) R.

ἔδοξαν ἀδικεῖν. ΗΡ. εἶτα δῆτα σίλφιον
ἐπικνῇς πρότερον αὐτοῖσιν; ΠΕ. ὦ χαῖρ' Ἡράκλεις.
τί ἔστι; ΗΡ. πρεσβεύοντες ἡμεῖς ἥκομεν
παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου διαλλαγῆς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.

ΠΕ. καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθεια λιπάρ' εἶναι πρέπει.
ΗΡ. ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν,
ὑμεῖς τ' ἂν ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι
ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἴχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
ἀλκυονίδας τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας ἀεί.
τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἥκομεν.
ΠΕ. ἀλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν

1586. ἐπικνᾷς vulg. Bergk. ἐπικνῇς Cobet. Mein. Ko. Dind. ω χαῖρ' Ἡράκλεις recte Ald. Br. Mein. Ko. ὦ χαῖρ', Ἡράκλεις Dind. Bergk.

1587. τί ἔστι (sic) A. B. Ald. Br. τί ἔστι Dind. Mein. Ko. ΗΡ. vulg. Bergk. Dind. ΠΟ. Mein. Ko. ἡμεῖς A. B. R. S. V. Δ. Voss. Bekk. Dind. etc. ἐνθάδ' (unde?) Ald. Br.

1588. περὶ πολέμου καταλλαγῆς B. Ald. Br. Dind. περὶ τοῦ πολέμου καὶ καταλλαγῆς A. S. V. et (om. καὶ) Mein. Ko. περὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς διαλλαγῆς R. Qu. πολέμου πέρι καὶ καταλλαγῆς (vel potius διαλλαγῆς). Cf. 1532. ἥξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῆς. et v. 1601. κἢν διαλλαττώμεθα | ἐπὶ τοῖσδε. Thom. M. p. 235. διηλλάγη δοκιμώτερον ἢ κατηλλάγη, καὶ διαλλαγαὶ πληθυντικῶς, οὐ διαλλαγή. Eur. Hel. 1235. σπονδὰς τέμωμεν καὶ διαλλάχθητί μοι. Persona Διαλλαγὴ fingitur Ach. 988. Lys. 1114. Sed defendi forsan potest vulgata, modo διαλλαγῆς reponas. Cf. Eur. Med. 896. διαλλάχθηθ' ἅμα | τῆς πρόσθεν ἔχθρας. Andoc. II. 26. διαλλαχθέντι τῆς ἔχθρας. IV. 41. Tentabam etiam περὶ πολέμου καταλύσεως, ut dicebant πόλεμον καταλύειν, etc. De caesura in περὶ πολέμου cf. 1639. ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;

1589. οἰκέτης Πεισθεταίρου praef. in B. C. R.? V.? δοῦλος in A. οἰκέτης Br. Dind. ΠΕ. Ald. Bergk. Mein. Ko. ἔνεστιν B. S. V. vulg. ἔνεστ' A. R.

1590. ΠΕ. A. B. C. R.? V.? Br. Dind. ΗΡ. Ald. Bergk. Mein. Ko. ὀρνίθια A. B. R. S, V. Ald. Br. ὀρνίθεια Bentl. Elmsl. ad Ach. 93. Dobr. Dind. etc. Vide ad Pac. 924. λιπάρ' S. V. Voss. Bentl. Elmsl. l. l. Dobr. Dind. λιπαρὰ A. R. λιπαρά γ' B. Ald. Br. εἶναι om. R.

1591. ΗΡ. praef. A. B. C. Br. ΠΟΣ. Ald. Bergk. Dind. Mein. Ko. Holden. (Qui, "Liquet non Herculem, sed Neptunum, haec dicere.") Si haec Neptuni sunt, eidem tribuerim v. 1581. τὸν ἄνδρα — ἡμεῖς. 1587. πρεσβεύοντες — καταλλαγῆς. Ejusdem haec videntur esse cujus praecedentia, i. e. Herculis.

1593. ὄμβριον] ὄμπνιον conj. Bergk. ἂν add. B. R. S. V. vulg. om. A.

πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
ἐὰν τὰ δίκαιά γ' ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δρᾶν,
σπονδὰς ποιεῖσθαι. τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί,
τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν
τὸν Δί' ἀποδοῦναι· κἢν διαλλαττώμεθα
ἐπὶ τοῖσδε τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.
ΗΡ. ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.
ΠΟ. τί, ὦ κακόδαιμον; ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ.
ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;
ΠΕ. ἄληθες; οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
ἰσχύσετ', ἢν ὄρνιθες ἄρξωσιν κάτω;

1597. τ' ἐθέλομεν B. R. S. V. vulg. τε θέλομεν A.

1598. τὸ δίκαιον schol. Elmsl. ad Ach. 127. Lenting. Dind. etc. τι δίκαιον A. B. R. S. V. vulg. τι δίκαιον tuetur Lenting., coll. Terent. Phorm. 4, 3, 32. si tu aliquam partem aequi bonique dixeris. Legendum forsan ἐὰν τὰ δίκαιά γ' — quum mox sequatur τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί. Vide comm. ἄλλο A. B. R. S. V. Med. 8. 9. vulg. ἀλλὰ νῦν Tyrwh. Elmsl. ad Med. p. 219. Dind. etc. νῦν om. Med. 8.

1599. ποιεῖσθε R. ἐστὶν B. R. S. V. Ald. ἐστὶ A.

1600. τοῖς S. ὄρνισι R.

1601. ἀποδοῦναι] ἀπαιτεῖν R. Ex versu 554. καὶ διαλλαττώμεθα. | ἐπὶ τοῖσδε — vulg. Bergk. καὶ διαλλαττώμεθα | ἐπὶ τοῖσδε, — Valck. ad Theocr. I. 51. κἂν διαλλαττώμεθα | ἐπὶ τοῖσδε, — Seager in Diar. Class. IV. 712. Dobr. Dind. Mein. Ko. Hold. καὶ διαλλαττοίμεθ' ἄν. | ἐπὶ τοῖσδε conj. Bergk. διαλλαττώμεθα R. S. V. vulg. διαλλαττόμεθα A. διαλλαττοίμεθ' ἂν B. Δ.

1602. ἐπ' B. R. S. V. vulg. εἰς A.

1604. γάστριος R.

1605. ἀποστερεῖν fort. Voss. pr. prob. Valck. ad Theocr. XV. p. 384. Fortasse recte. Cf. Hor. Serm. II. 8. 67. Tene — torquerier omni | Sollicitudine districtum! Cic. Or. pro Rosc. c. 1. Essene quenquam tanta audacia praeditum, qui — id petere audeat! Phil. III. 7. O admirabilem impudentiam! — in eum adolescentem hoc scribere audere! Ep. Fam. XIV. 2. Te nunc, mea Terentia, sic vexari! Dem. c. Mid. p. 377. τόνδε τὸν βάσκανον, τόνδε τὸν ὄλεθρον, τοῦτον δὴ ὑβρίζειν! V. Valck. ad Phoen. p. 572—573. τῆς τυραννίδος A. B. S. V. τῆς βασιλείας R. Qu. τὴν τυραννίδα. Sic e. g. Isocr. p. 93. τὴν δ' ἡμετέραν πόλιν μέρος τι τῆς χώρας ἀπεστέρουν.

1607. ὄρνιθες vulg. Qu. ὤρνιθες. ἄρξωσιν B. R. S. V. ἄρξωσι A.

νῦν μέν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί·
ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνις ἔχητε ξυμμάχους,
ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία,
ὁ κόραξ παρελθὼν τοὐπιορκοῦντος λάθρα
προσπτόμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θενών.
ΠΟ. *νὴ τὸν Ποσειδῶ ταυταγὶ καλῶς λέγεις.*
ΗΡ. *κἀμοὶ δοκεῖ.* ΠΕ. *τί δαὶ σὺ φῄς;* ΤΡ. *ναβαισατρεῦ.*
ΠΕ. *ὁρᾷς; ἐπαινεῖ χοὗτος. ἕτερόν νυν ἔτι*
ἀκούσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖόν τῳ θεῶν
εὐξάμενος εἶτα διασοφίζηται λέγων,
"μενετοὶ θεοί," καὶ μἀποδιδῷ μισητίᾳ,

1608. γ' B. R. S. V. γε A. Scribendum forsan *νῦν μὲν γὰρ ἐν νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι.* Postulari videtur particula *γάρ*.

1610. *ὄρνις* A. Ald. Br. Dind. Mein. Ko. *ὄρνεις* B. R. S. V. Δ. Bergk. Cf. ad 717. *συμμάχους* A. B. R. S. V. Ald. Dind. etc. *ξυμμάχους* Havn.

1611. *καὶ τὸν Δία* om. Havn.

1612. *τοὐπιορκοῦντος* B. S. *τοῦ 'πιορκοῦντος* A.

1613. *προσπτάμενος* vulg. *προσπτόμενος* Br. Dind. Mein. Ko. Cobet. V. L. p. 305. Cf. ad 35. *θένων* A. B. R. S. vulg. *σθένων* V. *θενὼν* Dind. etc.

1614. *ταῦτά γέ τοι* A. B. R. S. V. Δ. Urb. Voss. Havn. prob. Reisig. Conj. p. 135. Bergk Mein. Ko. Dind. *ταῦτά γε* Ald. *ταυταγὶ* recte Bentl. Pors. Dobr. Elmsl. (in Quart. Rev. XIV. 449.) Lenting. Dind. olim. *ταῦτά τοι* Lenting. Bentl. Cf. 171. 446. Eccl. 189. *νὴ τὴν Ἀφροδίτην εὖ γε ταυταγὶ λέγεις.* *Ταῦτα γε* solenni errore librariorum pro *ταυταγὶ* scripto, postea *ταῦτά γέ τοι* metri causa correctum fuit. Et fortasse supra scriptum *γι* non bene intellectum in *τοι* abiit.

1615. *δαὶ* A. B. R. V. vulg. *δὴ* S. ΗΡ. *κἀμοὶ* — A. B. R. S. V. Br. ΠΟΣ. — Ald. *ναβαισατρεῦ*] *βαβακατρεῦ* superscr. in B. Quam scripturam habet etiam Suidas s. h. v. et gramm. in Montef. Bibl. Coisl. p. 231.

1616. ΗΡ. *ὁρᾷς* —. ΠΕ. *ἕτερον* Bentleius, ut videtur. *ἐπαινεῖ*] *συναινεῖ* conj. Bentl. *ἕτερον νῦν* libri et vulg. Dind. Bergk. *ἕτερόν νυν* Cobet. Mein. Ko. Recte, opinor.

1617. *ἀκούσασθ'* A. *ἡμᾶς* B.

1618. *τῳ θεῶν* B. S. Br. Dind. *τῷ θεῷ* A. R. V. Ald. *τῶ θεῶ* Havn.

1619. *σοφίζηται* (supr. *δια*) B. *οὗτος* add. A.

1620. *μένετ'* [*μένεθ'*] *οἱ θεοὶ* Reisk. *μὴ ἀποδιδῷ* A. R. S. Bentl. *μὴ 'ποδιδῷ* B. V. Ald. Br. *μἀποδιδῷ* Dind. Bergk. Mein. Ko. *μιση-*

ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. ΠΟ. φέρ' ἴδω, τῷ τρόπῳ;
ΠΕ. ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ
ἅνθρωπος οὗτος ἢ καθῆται λούμενος,
καταπτόμενος ἰκτῖνος ἁρπάσας λάθρα
προβάτοιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.
ΗΡ. τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι.
τούτοις ἐγώ. ΠΟ. καὶ τὸν Τριβαλλόν νυν ἐροῦ.
ΗΡ. ὁ Τριβαλλὸς, οἰμώζειν δοκεῖ σοι; ΤΡ. σαυνάκα
βακταρικροῦσα. ΗΡ. φησί μ' εὖ λέγειν πάνυ.
ΠΟ. εἴ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, κἀμοὶ ξυνδοκεῖ.

τίαν B. R. S. V. Ald. Br. σιτία A. μισητίᾳ Suidas in μενετοί. Bentl. Reisk. Bergk. Mein. Ko. Dind. "Forte erat in antiquiore libro μισητίᾳ." (Br.) In Aldina sic interpungitur: μὴ 'ποδιδῷ, μισητίαν ! ἀναπράξομεν etc. Perperam vulgatam olim tuebatur Dind., διὰ subintelligens (coll. ad Pl. 989). Scriptura μισητίαν nihil aliud est quam μισητίαι. Simile corruptela ἀωρίᾳ in ἀωρίαν abiit Ach. 23.

1622. ἀργυρίδιον B. R. S. V. ἀργύριον Voss. δι' ἀργυρίδιον A.

1623. καθήται A. B. vulg. καθῆται R.? S.? V.? Bekk. Dind. etc. λουόμενος Havn.

1624. καταπτάμενος B. R. S. V. vulg. Bergk. ἀναπτάμενος A. καταπτόμενος Br. Dind. Mein. Ko. Cobet. V. L. p. 305. Cf. ad 35. ἴκτινος A. B. R. V. vulg. ἰκτῖνος S. (qu.) Dind. etc. ἁρπάσας B. S. vulg. Dind. Mein. Ko. καὶ ἀναρπάσας A. κἀναρπάσας R. V. ἀναρπάσας Bergk. Male. Cf. 892. ἰκτῖνος εἰς ἂν τουτό γ' οἴχοιθ' ἁρπάσας. Qu. εἶτ' ἀναρπάσας (om. λάθρα).

1625. τιμὴν B. R. V. τιμαῖν A.

1626. πάλιν] πάλαι Lenting. Male. Connecte ἀποδοῦναι πάλιν. Cf. 1600.

1627. ἔγωγε (om. καὶ) Bentl. Pors. καὶ add. A. B. R. S. V. Br. om. Ald. Bentl. Pors. τριβαλὸν Δ. Havn. νῦν A. B. R. S. V. Voss. Havn. Bentl. Pors. Br. γε νῦν Havn. Ald. νυν Dind. Mein. Ko. ἔρου libri et vulg. ἐροῦ Dind. etc. Cf. ad 66.

1628. τριβαλὸς Havn. Ποσ. οἰμώζειν A. σαυνάκα A. B. R. V. vulg. σαύνακα S. σαυνάκας Δ. δαυνάκα Urb. καυνάκα Ko. Qu. σαὺ (vel σαὺν) κάρα, i. e. σὸν κάρα.

1629. βακταρικροῦσα B. R. V. βακταρίκρουσα A. Med. 8. 9. sine accentu S. Scribendum, ni fallor, divisim βακτάρι κροῦσα, i. e. βακτηρίᾳ κρούσω. φησὶν libri et vulg. φησί μ' Dobr. Mein. Ko. Dind. Quod et ipse jamdudum conjeceram. Postulatur omnino pronomen.

1630. εἴ τοι A. R. V. Voss. Bentl. Dawes. Br. εἴ τι S. Urb. εἴ τινι C. Havn. Ald. εἴπερ B. Δ. εἶτ' (εἶτα), εἰ δοκεῖ Reisk. σφῷν, ταῦτα κἀμοὶ — (sic) A. Male. συνδοκεῖ A. B. R. V. Mein. Ko. ξυνδοκεῖ Havn. Dind.

ΗΡ. οὗτος, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι.
ΠΕ. καὶ νὴ Δί' ἕτερόν γ' ἐστὶν οὗ 'μνήσθην ἐγώ.
τὴν μὲν γὰρ Ἥραν παραδίδωμι τῷ Διί,
τὴν δὲ Βασίλειαν τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοὶ
ἐκδοτέον ἐστίν. ΠΟ. οὐ διαλλαγῶν ἐρᾷς.
ἀπίωμεν οἴκαδ' αὖθις. ΠΕ. ὀλίγον μοι μέλει.
μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.
ΗΡ. ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρει;
ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;
ΠΟ. τί δαὶ ποιῶμεν; ΗΡ. ὅ τι; διαλλαττώμεθα.
ΠΟ. τί, ᾠζύρ'; οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν· ἢν γὰρ ἀποθάνῃ
ὁ Ζεὺς παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
πένης ἔσει σύ· σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται

1631. *ΗΡ.* libri et vulg. Bergk. Mein. Neptuno haec continuant Ko. Dind. Hold. Fortasse recte. *οὗτος*] *οὕτως* malit Br.

1632. *οὗ 'μνήσθην* A. R. S. V. *οὗ μνήσθην* B. Qu. *οὗ 'λαθόμην.*

1634. *Βασιλείαν* A. B. Ald. Br. *Βασίλειαν* Bekk. Dind. etc. De R. S. V. non liquet. *Βασίλειαν* metro postulatur v. 1753. Cf. etiam 1537.

1635. *ἐρᾷς*] *ἐρᾷ* probabiliter Lenting, coll. Pac. 1264. *ὑβριζόμεθα. χωρῶμεν, ὦ τᾶν, ἐκποδών.* Facile in *ἐρᾷς* permutari potuisset *ἐρᾷ.*

1636. *αὖθις* V. (qu.) Ald. *αὖτις* A. B. R. S. Voss.

1639. *περὶ γυναικὸς μιᾶς*] *γυναικὸς περὶ μιᾶς* conj. Mein. Cf. ad 1588.

1640. *δαὶ* A. B. R. S. V. *δὲ* Voss. Havn. *ποιῶμεν* B. R. S. V. *ποῶμεν* A. Med. 8. 9.

1641. Hic explicit Med. 8. *τί* A. B. S. V. Havn. Dind. *τί δαὶ* (ex v. 1640) R. *τί δ'* Bergk. Mein. Ko. *ὠιζύρ'* A. *ᾠζυρὲ* B. pr. *ἐξαπατημένος* B.

1642. *βλάπτειν* A. *σὺ σαυτόν*] Fort. *σεαυτόν*. Cf. ad Ran. 630. *αὐτὸς σεαυτὸν* (sic R. *σὺ σεαυτὸν* vulg.) *αἰτιῶ.* Soph. Oed. C. 853. *αὐτὸς αὐτὸν οὔτε νῦν καλὰ | δρᾷς* etc. Sed cf. Nub. 1454. *αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος.* *ἢν* A. R. S. V. *ἂν* B. *ἀποθανεῖ* A. (ut vid.)

1643. *ὁ Ζεύς, παραδοὺς — σὺ* Mein. Male.

1644. *σοῦ γὰρ* A. R. S. V. vulg. *σοὶ γὰρ* B. *σὰ γάρ*, ut numerosius, malit Lenting. Idem ipse conjeceram. Cf. 423. "Melius ad sensum, *σοὶ δ' ἅπαντα* —." (Dobr.) Quod si verum est *σοὶ γάρ*, cf. ad Pl. 1110. *ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων γίγνεται* (al. *τέμνεται*); Dindorfius in Stephani Thes. Gr. vol. II. p. 626. haec monet: "*γίγνεσθαί τινι* vel *εἴς τινα* saepe de hereditate dicitur, quae iure ad aliquem devenit. Isaeus p. 84, 27. *ἀνεψιοῦ παῖς, ᾧ μόνῳ κατὰ τοὺς νόμους ἐγίνετο ἡ κληρονομία.* p. 41, 38. *τῆς προικὸς εἰς αὐτὸν γινομένης, εἴ τι ἔπαθεν ἡ γυνὴ πρὶν γενέσθαι*

τὰ χρήμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων κατα-
λίπῃ.
ΠΕ. οἴμοι τάλας, οἷόν σε περισοφίζεται.
δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.
διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος, ὦ πονηρὲ σύ.
τῶν γὰρ πατρῴων οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι
κατὰ τοὺς νόμους· νόθος γὰρ εἶ κοὐ γνήσιος.
ΗΡ. ἐγὼ νόθος; τί λέγεις; ΠΕ. σὺ μέντοι νὴ Δία,
ὤν γε ξένης γυναικός· ἢ πῶς ἄν ποτε
ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς
οὖσαν θυγατέρ' ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
ΗΡ. τί δ', ἢν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα
νοθεῖ' ἀποθνήσκων; ΠΕ. ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.
οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,

παῖδας αὐτῇ." Qui ibidem laudat Thuc. V. 49. ὃ (μέρος τοῦ ἀργυρίου) τῷ θεῷ γίγνεται. Pausan. 6, 6, 6. τὸ μὲν τῷ θεῷ τοῦ ἀργυρίου γιγνόμενον ἐξέτισεν. Adde Demosth. c. Nicostr. p. 1247, 1. τὰ μὲν τρία μέρη, ἃ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράψαντι γίγνεται, τῇ πόλει ἀφίημι.
γίνεται A. B. S. Ald. γίγνεται R. (?) V. (?) Br. Bekk.

1646. τάλας A. C. R. S. V. Voss. Br. τάλας γ' B. Ald. Cf. ad 1494.

1648. πόνηρε A. B. R. V. Ald. Br. Bekk. πονηρὲ Dind. etc.

1649. οὐδ' ἀκαρῆ] Qu. οὐδ' ἀκαρὴς (sc. θρίξ.). Vel οὐδ' ἀκαρὲς (Phot. παρ' ἀκαρές: ὀλίγου). Cf. ad Pl. 244. Vesp. 541. 701. Nub. 496.

1650. κοὐ B. etc. σύ τ' οὐ A.

1652. γε vulg. Bergk. γ' ἐκ Cobet. Mein. Ko. Dind. Cf. 703. ὡς δ' ἐσμὲν Ἔρωτος | πολλοῖς δῆλον. Lys. 1129. οἳ μιᾶς γε (γ' ἐκ?) χέρνιβος | βωμοὺς περιρραίνοντες etc. ἢ πῶς ἂν —] Qu. ἢ πῶς γ' ἂν —. Cf. ad Pl. 485. ἢ τί γ' ἂν etc. Eq. 413. ἢ μάτην γ' ἂν | — τοσοῦτος ἐκτραφείην. Nub. 688. ἐπεὶ πῶς (πῶς γ' R.) ἂν καλέσειας —; Plat. Theaet. p. 129 G. νὴ Δία, ὦ μέλε, ἢ οὐδείς γ' ἂν αὐτῷ διελέγετο. et ad Th. 709.

1653. ἀθηναῖαν R.

1656. νόθῳ 'ξαποθνήσκων (νοθωξ ἀποθνήσκων R. V.) libri et vulg. Bergk. Ko. νοθεῖ' ἀποθνήσκων (ex schol.) Dobr. ad Pl. 314. Mein. Dind. τὰ νοθεῖ' ἀποθνήσκων Harpocr. in νοθεῖα. Kust. Br. Recte Dobraeus. Νόθῳ ex interpretatione scholiastae ortum est, qui ὡς νόθῳ explicat. In scriptura τὰ νοθεῖ' articulus ex syllaba praecedenti — τα ortus videtur Νοθεῖα ex Aristophane affert Pollux III. 21. Νοθεία est ap. Suid. νόθια ap. Phot. Demosthenes, a Dobraeo laudatus, Ol. III. p. 22. τὰ στρατιωτικὰ τοῖς οἴκοι μένουσι διανέμουσι θεωρικά. Ubi θεωρικά, ut hic νοθεῖα, sine articulo ponitur.

1657. om. R. πρῶτον Havn.

ἀνθέξεταί σου τῶν πατρῴων χρημάτων
φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον,
"Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν, παίδων ὄντων
γνησίων· ἐὰν δὲ παῖδες μὴ ὦσι γνήσιοι, τοῖς
ἐγγυτάτω γένους μετεῖναι τῶν χρημάτων."
ΗΡ. ἔμοιγ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῴων χρημάτων
μέτεστιν; ΠΕ. οὐ μέντοι μὰ Δία. λέξον δέ μοι,
ἤδη σ' ὁ πατὴρ εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτερας;
ΗΡ. οὐ δῆτ' ἐμέ γε. καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον πάλαι.
ΠΕ. τί δῆτ' ἄνω κέχηνας αἰκίαν βλέπων;
ἀλλ', ἢν μεθ' ἡμῶν ᾖς, καταστήσω σ' ἐγὼ
τύραννον ὀρνίθων τε ποριῶ σοι γάλα.

1658. *σου*] *σοι* conj. Kock. Male.

1660. *δὴ καὶ* vulg. Fort. *καὶ δή*. Cf. Vesp. 1324. *ὁδὶ δὲ δὴ καὶ* (l. *καὶ δή*) *σφαλλόμενος προσέρχεται.*

1663. *παῖδες* om. B.

1665. *γένους* A. B. R. S. V. Voss. Med. 9. *τοῦ γένους* C. Ald. Br.

1667. *'Ηρ. μέτεστιν ἐμοὶ δ' ἄρ' — χρημάτων* A. *ἐμοὶ δ'* vulg. Malim *ἔμοιγ'*. *ἀρ'* S.

1668. *μὰ Δία* libri et Br. etc. *νὴ Δία* Ald.

1669. *ἐσήγαγ'* A. B. R. V. Ald. Br. Bekk. *εἰσήγαγεν* S. *εἰσήγαγ'* Dind. etc. *φράτορας* libri et vulg. Bergk. *φράτερας* Dind. Mein. Ko. Cf. ad Eq. 255.

1670. *καὶ δῆτ'* B. Havn. Ald. *καὶ δῆτά τ'* A. *καὶ δῆτα τ'* R. *καὶ δῆτατ'* S. *καὶ δῆτα γ'* V. *καὶ δῆτά γ'* Br. Male.

1671. *αἰκίαν* B. C. R. S V. Voss. Urb. Bentl. Kust. Br. *αἰτίαν* A. Havn. Ald. *ἄκειαν* (*ἀείκειαν*) malit Lenting, qui, "Pro *δέμας ἀεικέλιον* in Eur. Andr. 130. scribi voluit metri ratio *ἀκέλιον*; pro *ἀεικῶς* in Soph. El. 102. *οὕτως ἀκῶς οἰκτρῶς τε θανόντος*." Ubique *αἴκεια* (ab *αἰκὴς*. v. Soph. El. 206), ut *ἐπιείκεια* ab *ἐπιεικὴς*, et quae sunt similia, scribendum contendit Elmsleius ad Soph. Oed. C. 748., allato Eust. p. 1336, 58. et 1893, 24., qui utramque scripturam memorat. Cf. Hom. Il. *ω.* 19. *πᾶσαν ἀεικείην*. Cf. ad Eccl. 663. Dem. p. 976. *αἰκίαν* (*αικειαν* S.) *καὶ ὕβριν*. Schol: *ὡς τυπτήσων τινά.*

1672. *ἀλλ' ἢν*] Qu. *ἢν οὖν*, vel *ἢν νυν*. *ᾖς* B. R. S. V. vulg. *στῇς* A. Br. Lectio memorabilis et, ni fallor, vera. *καταστήσω σ' ἐγὼ* libri et vulg. Dind. Bergk. Ko. *καταστήσας σ' ἐγὼ* Hirschig. Mein. Idem ipse conjeceram. Quod si verum est *καταστήσω σ' ἐγὼ*, mox pro *παρέξω* correxerim *τε ποριῶ* aut *τε δώσω*.

1673. *παρέξω* vulg. Bergk. Ko. *τε παρέξω* Mein. Dind. Correxi *τεποριῶ*.

ΗΡ. *δίκαι᾽ ἔμοιγε καὶ πάλιν δοκεῖς λέγειν*
περὶ τῆς κόρης, κἄγωγε παραδίδωμί σοι.
ΠΕ. *τί δαὶ σὺ φῄς; ΠΟ. τἀναντία ψηφίζομαι.*
ΠΕ. *ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;*

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

καλάνι κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλιναῦ
ὄρνιτο παραδίδωμι. ΗΡ. παραδοῦναι λέγει.
ΠΟ. *μὰ τὸν Δί᾽ οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει,*
εἰ μὴ τιτυβίζει γ᾽ ὥσπερ αἱ χελιδόνες.

1674. *καὶ δίκαι᾽* A. *πάλαι* A. B. Med. 9. Ald. Br. *πάλιν* R. S. V. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Ko. Contra *πάλαι* retinendum censent Lenting. Kenn.

1675. *κορῆς* R.

1676. *τί δὲ* Voss.

1677. *ΠΕ.* om. A. *Πειθ. τί σὺ λέγεις;* A.

1678. *κάλανι κοραύνα* A. *καλάνι κόραινα* S. V. Ald. *καλαν κόραυνα* R. *καλὰ νικοραυνὰ* B. *καλάνι κοραυνὰ* Havn. Qu. *καλὰν* (*καλάνι*) *κόραν αὖ.* Vel *καλάνι κόραναυ.* Cf. Ach. 104. *χαυνόπρωκτ᾽ Ἰαοναῦ.* ubi loquitur barbarus. Conferri potest etiam terminatio nominum propriorum hodie apud Russos in -off. *Θράττης* seu servae nomen *ὑποκοριστικὸν Κρινοκόρακα* (*-καῦ* vel *-καυ*?) est apud Theophr. Char. 28. *βασιλιναῦ* B. R. S. V. Havn. Voss. Ald. *βασιλινναῦ* A. *βασιλιναῦν* Med. 9. *βασιλισσαναῦ* Br. Qu. *μεγαλάνι βασιλιναῦ*, aut *μεγάλαν βασίλειαν αὖ.*

1679. *ὄρνιτο* R. S. V. Bekk. Dind. etc. *ὀρνίτω* A. Voss. Med. 9. *ὄρνιθι* B. vulg. Barbarus dicebat, opinor, *ὄρνιτ᾽ ὁ* (*ὄρνισιν οὐ*) *παραδίδωμι.* Cf. barbarum *ὁ πίττομαι* (*οὐ πείθομαι*). Aliter et fortasse de industria sermonem ejus accipit gulosus Hercules. *λέγεις;* A. B. R. S. V. vulg. Bekk. *λέγει.* Bentl. (coll. 1680. 1683.) Dind. Mein. Ko. Aberraverat fortasse oculus librarii ad v. 1677.

1680. *ΠΟΣ.*] Herculi haec continuat Havn.

1681. *εἰ μὴ βαδίζειν* A. R. S. V. Havn. Voss. Med. 9. vulg. (Et sic legebant Didymus et Symmachus, ut annotavit schol.) *εἰ μὴ βαδίζοι γ᾽* B. Δ. *εἰ μὴ βαβάζει γ᾽* Bentl. Ko. Hold. ("Recte fortasse. Hesychius, *Βαβάζω: τὸ μὴ διηρθρωμένα λέγειν.*" Dind.) *εἰ μὴ βαβάζει γ᾽* (vel *βαβακίζει γ᾽*) Reisk. *εἰ μὴ τιτυβίζει γ᾽* Dobr. *εἰ μὴ τιτυβίζοι γ᾽* Br. *εἰ μὴ βαδίζειν* (;) Fritzsch. ad Th. 1001. *εἰ μὴ βατίζει γ᾽* Dind. *εἰ μὴ βαΰζει γ᾽* Cobet. *εἰ μὴ βαβράζει γ᾽* (?) Mein. *εἰ μὴ βαταρίζοι* (*-ζει*?) *γ᾽* Lenting, coll. Dion. Chrys. Or. XI. p. 158 B. *οἱ δέ τινες αὐτῶν βατταρίζουσι καὶ ἀσαφῶς λέγουσιν.* Suidas, *βατταρίζειν: μόγις λαλεῖν.* Eust. p. 278, 17. *ὡς καὶ τὸ βαταρίζειν* (sic). Valet autem *βατταρίζειν* balbutire, id quod non

ΠΕ. οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει.
ΠΟ. σφώ νυν διαλλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε·
ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῷν δοκεῖ, σιγήσομαι.
ΗΡ. ἡμῖν ἃ λέγεις σὺ πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.
ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν,
ἵνα τὴν Βασίλειαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.
ΠΕ. ἐς καιρὸν ἆρα κατεκόπησαν οὑτοιὶ
ἐς τοὺς γάμους. ΗΡ. βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἴτε.
ΠΟ. ὀπτᾷς σὺ κρέα; πολλήν γε τενθείαν λέγεις.

convenit hirundinibus. In infinitivo *βαδίζειν* explicando laborat Didymus apud scholiastam. Sed infinitivo hic non locus est. Verum videtur *εἰ μὴ τιτυβίζει γ'*, quod et ipse conjeceram. (Huc respiciens, opinor, Hesychius, *τιτυβίζει: ὡς χελιδὼν φωνεῖ. Τιτυβίζειν* dicuntur et perdices Athen. p. 390 B. Anon. ap. Valck. ad Ammon. p. 231. *χελιδὼν τετιβίζει* (sic). Sed *ἀμφιτιττυβίζεθ'* (sic) legitur 235. ubi v. not.) Vel *εἰ μὴ τερετίζει γ'* —. (*Τερετίζειν* de hirundinum cantu exponunt Hesych. et Etym. s. h. v.) Vel *εἰ μὴ ψιθυρίζει γ'*. (*Ψιθυρίζει* hirundo sec. Poll. V. 90. Nisi vitiosa haec est scriptura, ut suspicor, pro *τιτυβίζει*.) Vel *εἰ μὴ τιτίζει γ'* (v. Etym. M.). Cf. nostrum to twitter. Quod ad *εἰ μὴ — γε*, cf. Eq. 186. Th. 898. Lys. 943.

1682. *χελιδόσιν* B. R. S. V. *χελιδόσι* A. Ald. *λέγε* R.

1683. *σφὼ νῦν* vulg. Dind. Mein. Ko. Malim *σφώ νυν*.

1684. *σιγήσομαι* A. B. pr. R. Ald. vulg. *συμβήσομαι* B. supr. S. V. Voss. *γρ.*

1685. *ἃ λέγεις σύ*] Fort. *ἃ σὺ λέγεις*.

1686. *ἐς* A. R. S. V. Ald. *εἰς* B.

1687. *βασιλείαν* A. B. Ald. Cf. ad 1753. *καὶ τὰ*] *κατὰ* A. *τὰ* om. S.

1688. *ἐς* A. B. R. S. V. Ald. *ἄρα* A. S. Med. 9. Ald. et, ni fallor, R. V. *ἆρα* B. Bentl. Br. Bekk. Dind. *ἄρα καὶ* Lenting. Quod et ipse conjeceram. Exciderat, opinor, *καὶ* ante simile *κατ* —. *Ἄρα* Hermanno displicet Praef. Oed. C. p. XXIII., qui voculam, qualis est *πως*, excidisse putat.

1690. *τὰ κρέα ταυτὶ μένων*] Qu. *τὰ κρέ' ἐνθαδὶ μένων*. *ταυτὶ μένων* A. R. S. V. *ταυτί γ'* B. *δ' ἴτε* R. S. V. *δὲ ἴτε* A. *δὲ νῦν ἴτε* B.

1691. *ὀπτᾷς τὰ κρέα* A. Br. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Ko. *ὀπτᾷς σὺ τὰ κρέα* B. R. S. V. Med. 9. Voss. Havn. Ald. Corrigendum, opinor, *ὀπτᾷς σὺ κρέα*, omisso articulo. Cf. Nub. 891. *πολὺ γὰρ μᾶλλόν σ' ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ. B. ἀπολεῖς σύ; τίς ὤν;* et ad Av. 1579. Idem, ut nunc video, sentit Lenting. Cf. Pac. 1053. *ὄπτα σὺ κρέα*.

οὐκ εἶ μεθ' ἡμῶν; ΗΡ. εὖ γε μέντἂν διετέθην.
ΠΕ. γαμήλιον χλανίδα δότω τις δεῦρό μοι.
ΧΟ. ἔστι δ' ἐν Φάναισι πρὸς τῇ *ἀντιστροφή.*
Κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ-
γλωττογαστόρων γένος,
οἳ θερίζουσίν τε καὶ σπεί-
ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
ταισι συκάζουσί τε·
βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος,
Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι.
κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστό-
ρων ἐκείνων τῶν Φιλίππων
πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἡ
γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου,
ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,
δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις.
προσέρχεται γὰρ οἷος οὐδὲ παμφαὴς

1692. *διετίθην* (-*ουν*) Hamaker. Mein.

1693. *γαμικὴν* A. R. S. V. Voss. Ald. Kust. in notis. *ἀλλὰ γαμικὴν* B. schol. ad v. 1564. Kust. Pors. Br. Dind. Mein. Kock. *γαμήλιον* Bentl. Qu. *γαμήλιον χλανίδα δότω* —. Sic *γαμήλιος* (*πλακοῦς*) est Bekk. Anecd. p. 229, 30. Vel *ἀλλ' ἐκδότω τις χλανίδα γαμικὴν δεῦρό μοι*. Vel *ἀλλὰ γαμικήν τις χλανίδα δεῦρό μοι δότω*. V. Pors. Reisig. Conj. p. 72.
χλανίδα δότω] Fort. *χλανίδ' ἐκδότω*. Cf. Pl. 1195. Fr. 127. et ad 1579. *δότω* B. *Δ*. Voss. Havn. schol. Bentl. Dind. *διδότω* A. R. S. V. Ald. Br. Bekk. *νυνὶ δότω* Kust. in notis.

1694. *ἐν*] *ἐμ* R. *Φαναῖσι* libri et vulg. Bergk. Mein. Ko. *Φάναισι* Dind. V. Thes. VIII. 620. Cf. Thuc. VIII. 24. *ἐν Φάναις* (sic) — *ἐνίκησαν* (*οἱ Ἀθηναῖοι*).

1695. *κλαιψύδρᾳ* A. *εὐγλωττ*. A. et hic et v. 1702.

1697. *θερίζουσί* A. non B. R. S. V.

1698. *γλώττῃσι* S. non A. B. R. V.

1700. *εἰσὶν* B. etc. *εἰσὶ* A. Fort. *εἰσὶ τὸ γένος*.

1702. *κἀπὸ* A. R. S. V. vulg. *κἀπὶ* B.

1705. *χωρίζεται* (supr. *χωρὶς τέμνεται*) A.

1706. *μείζω* B. R. S. V. *μεῖζον* B.

1707. *πτηνὸν* B. R. V. *πτηνῶν* A.

1709—1711. *οὔτε* — *οὔθ'* vulg. Dind. Ko. *οὐδὲ* — *οὐδ'* malit Mein. ed.

ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ·
οὐδ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
τοιοῦτον ἐξέλαμψεν, οἷον ἔρχεται
ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,
πάλλων κεραυνόν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·
ὀσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου
χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'
αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.
ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς
Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὔφημον στόμα.

ΧΟ. ἄναγε, δίεχε, πάραγε, πάρεχε.
περιπέτεσθε
μάκαρα μάκαρι σὺν τύχᾳ.
φεῦ τῆς ὥρας, φεῦ τοῦ κάλλους.

Hold. Alteram enim comparationem non ad Pisthetaerum, sed ad Basiliam, spectare.

1710. ἰδεῖν ἔλαμψε B. Havn. vulg. ἰδεῖν ἔλαμψεν A ἔλαμψεν ἰδεῖν R. S. Voss. θεῶν ἔλαμψε conj. Mein. δόμῳ libri et vulg. δρόμῳ perperam Kiehl. Ko. Qu. 'ν δόμῳ (πόλῳ, κύκλῳ). Temere προσέρχεται δόμῳ construit Holden.

1711. οὐθ' vulg. Dind. Ko. οὐδ' Mein. Hold. σέλας τοιοῦτον —] σέλας. τοιοῦτον — Lenting. Fortasse recte. Structurae ratio nequaquam clara est.

1712. οἷον A. S. V. Voss. Bekk. Dind. οἷαν B. οἷον δ' Ald. Br. ἐξέλαμψ' ἔνδον R. Ipse olim tentabam τοιοῦτον ἐξέλαμψε· τοῖον ἔρχεται —. Vel τοιοῦτον ἐξέλαμψεν, οἷος ἔρχεται —.

1713. γυναῖκα B. pr.

1715. ὀσμή] πομπὴ Bentl. Qu. λιγνύς. Cf. Th. 281. Parum apte καλὸν θέαμα dicitur ὀσμή. κύκλου libri et Suid. in ὀσμή. κύκλῳ Scal. Reisk. ("in orbem"). Scripserat, opinor, πόλου. Hesychius πόλος per κύκλος interpretatur. Cf. supra 179. 182.

1716. δ' add. A. R. S. V. Voss. Suid. l. l. Br. om. B. Havn. Ald.

1720. *HM.* add. Ald. Br. et (ut vid.) A. B. R. S. V. om. Voss. *XO* Dind. Bergk. Mein. Ko. δίεχε A. B. R. S. V. Br. δίεχε δίαγε Ald. Qu. δίεχε, πάρεχε, περιπέτεσθε. Cf. Vesp. 1326. Eur. Tro. 308. Cycl. 302. Vel ἀνάγετε, διέχετε, παρέχετε, etc.

1721. περιπέτεσθε B. R. S. V. Ald. παραπέτεσθε A.

1723. τὸν μάκαρα A. B. R. S. V. vulg. μάκαρα Dind. Mein. Ko. μάκαρι] μακαίρᾳ Cobet.

1724. ὦ φεῦ φεῦ τῆς ὥρας, τοῦ κάλλους vulg. ὦ add. A. B. rec. m. R. S. V. vulg. om. B. pr. m. C. Δ. "ὦ fort. del." Bergk. Corrigendum,

ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον [τῇδε πόλει] γήμας.
μεγάλαι μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
γένος ὀρνίθων
διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'. ἀλλ' ὑμεναίοις
καὶ νυμφιδίοισι δέχεσθ' ᾠδαῖς
αὐτὸν καὶ τὴν Βασίλειαν.
Ἥρᾳ ποτ' Ὀλυμπίᾳ *στροφή.*
Ζῆν' ἠλιβάτων θρόνων
ἄρχοντα θεοῖς μέγαν
Μοῖραι ξυνεκοίμισαν
ἐν τοιῷδ' ὑμεναίῳ.
Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.

opinor, φεῦ τῆς ὥρας, φεῦ τοῦ κάλλους. "Trimeter molossicus. V. ad Soph. Oed. C. 1559." (Dind. in Metris.) Idem metri genus Lys. 1314. Aesch. Prom. 692. Soph. Ant. 844. Phil. 837. Oed. C. 1560. τοῦ κάλλους delent Both. (in Add.) Cobet. "Fortasse recte", Mein.

1725. ὦ B. etc. ὤ A. τῇδε πόλει A. R. S. Dind. Mein. Ko. τῇδε τῇ πόλει B. V. Havn. vulg. Ejicienda haec esse censet Weis. Inde enim ab hoc versu ordiri anapaestos. Recte opinor.

1726. *HM.* praef. Ald. om. A. B. R. S. V. Voss. Br. μεγάλαι bis codices. Semel Ald.

1728. ἄνδρ' A. R. S. V. ἄνδρα B. Havn. ὑμεναίοις B. C. V. *Δ.* Bentl. Br. ὑμεναίοισι A. R. S.

1729. νυμφιδίοισι A. R. S. V. Bentl. Bekk. νυμφιδίοις B. Havn. Ald. Br. δέχεσθ'] δέξασθ' Br. Nihil opus.

1730. Βασιλείαν A. B. Ald. Br. Bekk. Βασίλειαν Dind. etc. Cf. ad 1753.

1731. *HMIX.* praef. A. B. R. S. V. Voss. Br. Bekk. *XO.* Ald. Ko. om. Dind. Bergk. Mein. Hold. Ἥρα ποτ' Ὀλυμπία Ald. non codices. Correxerunt Bentl. Dawes. Br. etc.

1732. τὸν R. S. V. Voss. Bekk. Ko. Dind. Hold. conj. Bergk. Mein. Van Gent. τῶν A. B. Ald. Br. Mihi probabilius videtur comicum scripsisse Ζῆν'. Pro Ὀλυμπίᾳ fort. Ὀλύμπιον vel Ὀλυμπίοις.

1733. θεοῖς vulg. Ko. θεοῖ (sic) S. θεαὶ Br. Dind. Hold. prob. Mein. Qu. θεόν.

1734. μοῖραι A. B. V. μοίρα S. μοιρα (sic) R. ξυνεκόμισαν A. B. R. S. V. (qu.) Med. 9. Ald. ξυνεκοίμισαν Bentl. Dawes. Reisk. Br.

1735. ἐν τοιῷδ' libri et vulg. Ko. τοιῷδ' Dawes. Dind. Mein. Hold.

1736. 1743. ὑμὴν ὦ, ὑμέναι' ὦ libri et Ald. Malim hic et infra Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ, ut in Pac. 1335. et seqq. Idem proponunt Dind. (in Metris)

ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἔρως ἀντιστροφή.
χρυσόπτερος ἡνίας
ηὔθυνε παλιντόνους,
Ζηνὸς πάροχος γάμων
τῆς τ' εὐδαίμονος Ἥρας.
Ὑμὴν ὤ, Ὑμέναι' ὤ.

ΠΕ. ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ᾠδαῖς·
ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νυν αὐτοῦ
τάς τε χθονίας κλήσατε βροντὰς
τάς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπὰς
δεινόν τ' ἀργῆτα κεραυνόν.

ΧΟ. ὦ μέγα χρύσεον ἀστεροπῆς φάος,
ὦ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον,

et Bergk. Bis autem haec repetenda videntur et hic et infra, ut in Pacis fine. Et sic Dind. Hunc versum om. B. Havn.

1737. *Ἔρως* om. A.

1739. *εὔθυνε* vulg. Bergk. Mein. Ko. *ηὔθυνε* Dind. Ut *ηὕρισκον*. etc.

1742. *τῆς τ' εὐδαίμονος* libri et vulg. Bergk. Ko. *κεὐδαίμονος* Dawes. Dind. Mein. Hold. "Fort. *κεὐδαίμονος*", Bergk. (Eadem crasis supra 37. *κεὐδαίμονα*. Vesp. 1070. *κεὐρυπρωκτίαν*.) Quod non probandum. Cf. ad 1735.

1743. *ὑμέναι' ὦ, ὑμέναι' ὦ* A. Br. *ὑμὴν ὠ, ὑμέναι' ὦ* (*ὑμὴν* add. pr.) B. *ὑμὴν ὦ ὑμέναι' ὦ ὑμὴν* Havn. Ald. *ὑμὴν ὦ ὑμέναι', ὑμὴν ὦ ὑμέναι' ὦ* Voss. '*Υμὴν ὦ* '*Υμέναι' ὦ* bis scriptum in R. S. V. Bekk. Dind. semel Mein. Ko.

1745. *ΠΕ.* vulg. Dind. *ΚΟΡ.* Kock. Choro continuant Bergk. Mein. "Vulgo haec tribuuntur Pisthetaero, sed chori coryphaeus hos versus dicit." (Bergk.) Verba *ἐχάρην ᾠδαῖς*, ut glossema, delent Helbig. Kock. Nescio an recte.

1746. *ΧΟ. ἄγε* — Ko. Hold. Vulgo Peisetaero haec continuantur, et sic Dind. Choro continuant Bergk. Mein. *νῦν* A. B. R. V. Ald. Br. *νυν* Dind. Mein. Ko. *αὐτοῦ* vulg. Cum *Διὸς* construendum, ipsius Iovis. Nisi forte reponendum *ὑμεῖς*.

1747. 1748. *καὶ τὰς — | τάς τε —*. Hos duos versus transponendos esse suspicor. Ita satis prope se stabunt vocabula *αὐτοῦ* et *Διός*, quae in vulgata lectione nimis longo intervallo separantur.

1747. *καὶ τὰς* vulg. Qu. *τάς τε*. *τὰς χθονίας*] Qu. *τὰς χθονίους*. Cf. Soph. Oed. C. 1727. *τὰν χθόνιον ἑστίαν*. Eur. Hipp. 1215. *ἠχὼ χθόνιος*. 1217. *χθόνιος ὡς βροντὴ Διός*.

1749. *τ'* om. A. non B. R. S. V.

1750. *ἀστεροπῆς* A. R. S. V. vulg. *ἀστεροπᾶς* B. Hoc fortasse recte. Sic Dorice *βαρυαχέες* v. 1750.

ὦ χθόνιαι βαρυαχέες ὀμβροφόροι θ' ἅμα βρονταί,
αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει,
διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας
καὶ πάρεδρον Βασίλειαν ἔχει Διός.
Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ.

ΠΕ. ἕπεσθε νῦν γάμοισιν, ὦ φῦλα πάντα συννόμων
πτεροφόρ', ἐπὶ δάπεδον Διὸς καὶ λέχος γαμήλιον.
ὄρεξον, ὦ μάκαιρα, σὴν χεῖρα, καὶ πτερῶν ἐμῶν
λαβοῦσα συγχόρευσον· αἴρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ.

1752. ὦ χθόνιαι add. A. R. S. V. Voss. Br. om. B. (sed add. in marg.) Δ. Ald. An ὦ χθόνιοι? Cf. Eur. Hipp. 1217. χθόνιος ὡς βροντὴ Διός.

1753. Post σείει virgula interpungunt Br. Dind. pleno puncto Bergk. Mein. Ko. Hold.

1754. Hunc versum secludit Dind., qui, "Probabilior epiphonematis forma est, Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι', ἰὼ | Ὑμὴν, ὦ Ὑμέναιε."

1754. διὰ σὲ τὰ πάντα vulg. Dind. (Cf. ad Nub. 916.) δῖα δὲ πάντα Haupt. Mein. Ko. Hold. δῖα σκῆπτρα Dobr. Quod et ipse conjeceram. Cf. Eur. Phoen. 591. ὥστε με | σκήπτρων κρατοῦντα τῆσδ' ἄνακτ' εἶναι χθονός. κρατήσας] Fort. κράτη δὴ (vel νῦν). Ceterum deleatur virgula post κρατήσας vulgo posita, nam τὰ πάντα regitur ab ἔχει.

1755. ἔχει A. C. R. S. V. Urb. Voss. Br. ἔχειν B. Δ. Ald. Βασιλείαν A. B. Ald. Br. Βασίλειαν (metro postulante) Bekk. Dind. etc. Cf. ad 1536. 1537. 1634. 1687. 1730.

1757. ΗΜΙΧ. praef. Ald. om. A. B. R. Voss. ΠΕ. V.? Br. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Ko. γάμοισι R. γαμοῦσιν (sub. ἡμῖν, nuptias facturis) conj. Mein. ἕπεσθε νῦν vulg. Qu. ἕπεσθέ νυν.

1758. ἐπὶ πέδον (πάδον Δ.) libri et vulg. ἴτ' ἐπὶ πέδον Dind. ἐπί τε Bergk. ἐπὶ δάπεδον Mein. Ko. Hold. ("Jovis χρύσεον δάπεδον notum est ex Homero Il. δ'. 2," Mein. Idem et ipse conjeceram. Cf. 1265. ἱερόθυτον ἀνὰ δάπεδον. Arist. Fr. 162. Anacreont. Fr. 126. Παλλάδος ἱερὸν δάπεδον. Eur. Ion. 120. μυρσίνας ἱερὰν φόβαν, | ᾇ σαίρω δάπεδον θεοῦ | παναμέριος. 576. ἀλλ' ἐκλιπὼν θεοῦ δάπεδ' ἀλητείαν τε σὴν etc. Suppl. 270. βᾶθι, τάλαιν', ἱερῶν δαπέδων ἀπὸ Περσεφονείας. Rhes. 376. ἐν Ἥρας δαπέδοις χορεύσει.) πτεροφόρα, δῖον ἐπὶ πέδον Wecklein. Qu. ἐπὶ μέλαθρον. (Cf. 1247. Eur. Hec. 1087. οὐράνιον ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον.) Vel ἐπί τε θρόνον. Sed verum videtur ἐπί τε πέδον. Scilicet exciderat τε ante simile πε —.

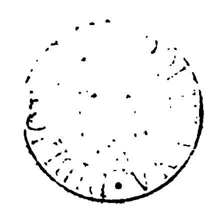
1759. Πεισ. ὄρεξον — A. cont. B. R. S. V. σὴν χεῖρα R. S. V. Ald. σὴν χέρα A. B. Voss. Qu. τὴν χεῖρα.

1761 sq. τήνελλα καλλίνικας ὦ, ἀλαλαλαὶ ἰὴ παιὼν, | τήνελλα καλλίνικος, ὦ δαιμόνων ὑπέρτατε Rossbach. de Metr. p. 202. Hold.

ΧΟ. ἀλαλαὶ, ἰὴ παιηών, 1761
τήνελλα καλλίνικος, ὦ
δαιμόνων ὑπέρτατε.

1761. ΧΟ. add. R.? S.? V.? Br. Bekk. om. A. B. Ald. ἀλαλαλαὶ R. S. V. Voss. Bekk. Mein. Ko. ἀλαλαὶ A. C. Urb. Dind. ἀλλαλαὶ B. (sup. λα). Δ. Ald. "Scribendum ἀλαλαὶ, ἰὴ παιήων, ut in Lys. v. 1291. legitur. Et παιήων Bentleius quoque restituit." (Dind. olim.) Idem probat Mein. Suidas, ἀλαλαὶ ἰὴ παιήων: ἐπιφώνημα χοροῦ. παιὼν libri et vulg. Mein. Ko. παιήων Bentl. Dind. olim. παιὼν ἰὴ (ut in Pac. 452) Dind. hodie. Cf. Lys. 1291.

COMMENTARIUS.

COMMENTARIUS.

1. *ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ*] Cf. Plut. Alc. 17. *Ἀλκιβιάδης δὲ Καρχηδόνα καὶ Λιβύην ὀνειροπολῶν, ἐκ δὲ τούτων προσγενομένων Ἰταλίαν καὶ Πελοπόννησον ἤδη περιβαλλόμενος, ὀλίγου δεῖν ἐφόδια τοῦ πολέμου Σικελίαν ἐποιεῖτο. Καὶ τοὺς μὲν νέους αὐτόθεν εἶχεν ἤδη ταῖς ἐλπίσιν ἐπηρμένους* etc.

Graculum alloquitur, quem gerebat, sic ut alter cornicem; ut ambo ex istis avibus discerent ubi sit Epops, ad quem quaerendum et consulendum iter ingressi fuerant, sed non bonis avibus, ut ipsi putant, nam frustra oberrantes diu eum quaesiverunt. BE. "Euelpides and Pisthetaerus enter in quest of Epops. The scene is a wild unfrequented country, which terminates in mountains They travel on till they come to the foot of the rocks, which stop their passage and put them to their wits' end. Here the raven and jackdaw make signs that this is the place: upon which they knock with a stone and their heels against the mountain." (Cook.)

ὀρθήν] Sc. *ὁδόν*. Cf. Thesm. 1223. *ὀρθὴν ἄνω δίωκε.* Lys. 834. Eur. Med. 378. *κράτιστα τὴν εὐθεῖαν, ᾗ πεφύκαμεν | σοφαὶ μάλιστα.*

Schol. *Ὀρθὴν κελεύεις*: [[*Ἡ εἴσθεσις τοῦ παρόντος δράματος εὐθὺς ἐξ ἀμοιβαίων ἄρχεται προσώπων. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι σή, ὧν τελευταῖος "ἔσβαινε κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα." ἐν εἰσθέσει δὲ μετὰ τὸν ρξα' στίχον κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον, καὶ μετὰ τὸν ρ'τγ' ἕτερον ὅμοιον μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.*]] *τοῦτο λέγει ὁ τὸν κολοιὸν φέρων ὡς ἐν ἀπόπτῳ δένδρου τινὸς ὄντος καὶ τοῦ κολοιοῦ σημαίνοντος κατ' ἐκεῖνο πορεύεσθαι. πεποίηται δὲ τὰ ὀνόματα τῶν πρεσβυτέρων, τῷ μὲν παρὰ τὸ πείθεσθαι* (imo *πείθειν*), *τῷ δὲ παρὰ τὸ εὖ ἔχειν τῶν ἐλπίδων. — ὡς ἐν ἀπόπτῳ τινὸς δένδρου ὄντος, καὶ τοῦ κολοιοῦ σημαίνοντος δῆτα μετ' ἐκεῖνο πορευθῆναι.* Br.

2. *διαρραθείης*] Cf. 1257. Eq. 340.

ἥδε] Sc. *ἡ κορώνη*, cornix.

κρώζει πάλιν] Brunck: retro eundum esse crocitat. Subaudiendum *ἰέναι*. Cf. 50. *ἡ κορώνη μοι πάλαι | ἄνω τι φράζει.* Lys. 731. *οὐκ εἶ πάλιν;* 738. *χώρει πάλιν δευρ'.* 899. *οὐ βαδιεῖ πάλιν;* Th. 1223. *οὐ πάλιν διώξει;* Eur. Or. 125. *τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ.* Scholiasta *πάλιν* per *εἰς τοὐπίσω* explicat.

κρώζει] Crocitat. Cf. 24. Eq. 1051. *φθονεραὶ γὰρ ἐπικρώζουσι κορῶναι.* 1020. *πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κατακρώζουσι κολοιοί.* Hesiod. Op. 747.

κρώζει κελάρυζα κορώνη. Zenodot. Valck. p. 229. *ἐπὶ κοράκων κρώζειν* Ibid. *κορώνη καὶ κόραξ κρώζει.*

Schol. *ἥδε δ' αὖ κρώζει: Τοῦτο ὁ τὴν κορώνην φέρων, ὡς εἰς τοὐναντίον τῷ κολοιῷ παρακελευομένης πορεύεσθαι. τὸ γὰρ πάλιν ἀντὶ τοῦ εἰς τοὐπίσω. καὶ ἐν ἄλλοις. κράζει εἰς τοὐπίσω ἄπελθε. πλανύττομεν: Πλανώμεθα. κωμικῶς δὲ ἐκτέταται. — ἥδε δ' αὖ: Κορώνη κελευομένη εἰς τοὐναντίον.* Br.

3. *ἄνω κάτω πλανύττομεν*] Cf. Lys. 709. *ἀθυμεῖν περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.* Plat. Hipp. min. p. 376 C. *ἐγὼ περὶ ταῦτα ἄνω καὶ κάτω πλανῶμαι.* Lucian. Tim. 24. *ἄνω καὶ κάτω πλανῶμαι περινοστῶν.* Alexis com. III. 394. *τί ταῦτα ληρεῖς φληναφῶν ἄνω κάτω —;* Id. III. 451. *ἄνω κάτω — περιπατοῦσ'.* Menand. IV. 113. *πάντ' ἄνω κάτω.* IV. 149. *στρεφομένους ἄνω κάτω.* Com. anon. IV. 601. *εὐθὺς ἦν ἄνω κάτω.* Dem. p. 22. *κοπτόμενοι δὲ ἀεὶ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω κάτω λυποῦνται καὶ συνεχῶς ταλαιπωροῦσι.* p. 52. *συμπαραθεῖτε ἄνω κάτω* (*καὶ κάτω* plures). Nub. 616. *ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν.* Eq. 866. *ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν.* Sic Latini dicunt huc illuc. Confer etiam Pac. 356. *κατατετρίμμεθα* (8) *πλανώμενοι ἐς Λύκειον κἀκ Λυκείου*

πλανύττομεν] Oberramus. Comice dictum pro *πλανώμεθα*, ut Ach. 657. *ἐξαπατύλλων.* Pac. 465. *ὀγκύλλεσθ'.* Similiter formata sunt etiam verba *κινύσσομαι* et *πτερύσσομαι.* Ex Avibus (hinc, ut videtur) citat Gregorius Cor. p. 29. *μάτην ἄρα τὴν ὁδὸν ἀνύτομεν.*

4. *ἄλλως*] Frustra. I. q. *μάτην.* Vesp. 85. *ἄλλως φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἐξευρήσετε.* 929. Ach. 114. etc.

προφορουμένω] Viam texentes, i. e. ultro citroque cursitantes. "Idly journeying to and fro shuttle-fashion." (Gr.) Cf. Xenoph. de Venat. 6, 15. *αἱ δὲ (αἱ κύνες) ὑπὸ χαρᾶς προΐασιν ἐξίλλουσαι τὰ ἴχνη, προφορούμεναι παρὰ τὰ αὐτά* (i. e. "coursing to and fro, when trying to strike the scent." Gr.). Callias com. II. 737. *ὥσπερ ἀραχνικὸς τὴν ὁδὸν προφορούμενα* (qu. *ἀράχνης τις — προφορουμένη*, vel *ἀράχναι γὰρ — προφορούμεθα*). Metaphora petita a texentibus, qui, ut subtemen cum stamine connectant, fila ultro citroque ducere et reducere solent, ut monuit Kusterus. Recte schol: *δεῦρο κἀκεῖσε πορευόμενοι εἰς τἀναντία. προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ παραφέρειν τὸν στήμονα τοῖς διαζομένοις.* Pollux VII. 32. *προφορεῖσθαι* idem quod *διάζεσθαι* esse docet, i. e. telae tramam subtexere. Sed aliud significat *διάζεσθαι*, i. e. "to set the warp, the perpendicular threads, in the loom," ut recte explicat Green. Anglice threading our way. Similiter fere nos dicimus to darn the pavement. V. Meinek. Fr. Com. III. 738.

Schol. *προφορουμένω: Δεῦρο κἀκεῖσε πορευόμενοι εἰς τἀναντία. προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ παραφέρειν τὸν στήμονα τοῖς διαζομένοις. — ἄλλως: μάτην.* R. Br. *προφορουμένω: Ὧδε κἀκεῖσε πορευόμενοι.* Br.

5. *τὸ δ' ἐμὲ —*] Mene vero —! Indignantis exclamatio. Cf. 7. Nub. 268. *τὸ δὲ μὴ κυνέην οἴκοθεν ἐλθεῖν — ἔχοντα.* 818. Ran. 530. *τὸ δὲ*

προσδοκῆσαί σ' —. 741. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελεγχθέντ' ἄντικρυς. Pl. 593. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς etc. Eccl. 787. Soph. Phil. 234. φεῦ, τὸ καὶ λαβεῖν | πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς etc. Eur. Med. 1051. Alc. 832. Plat. Phaed. p. 224. τὸ γὰρ μὴ διελέσθαι οἷόν τ' εἶναι ὅτι —. Thuc. VII. 28. τὸ γὰρ αὐτοὺς πολιορκουμένους — μηδ' ὣς ἀποστῆναι ἐκ Σικελίας etc. Xen. Cyr. II. 2. 3. τῆς τύχης, τὸ ἐμὲ νῦν κληθέντα δεῦρο τυχεῖν. Cic. de Fin. II. 10. Hoc vero non videre maximo argumento esse etc. Virg. Aen. I. 41. Mene incepto desistere victam.

Schol. τὸ δ' ἐμέ: Οὐκ εὔηθες. Br.

6. Cf. Plat. Theaet. p. 147 C. ἐξὸν βραχέως ἀποκρίνασθαι περιέρχεται ἀπέραντον ὁδόν. 200 C. μακρὰν περιελθόντες πάλιν ἐπὶ τὴν πρώτην πάρεσμεν ἀπορίαν. (Ko.)

Schol. (πλεῖν ἢ χίλια: Ἀττικὴ ἡ κρᾶσις τοῦ πλέον πλεῖν.)

7. Schol. [τὸ δ' ἐμὲ κολοιῷ: Ὅτι ὁ μὲν κολοιὸν ἐκράτει, ὥστε δεῖξαι αὐτῷ δῆθεν τὴν πρὸς τὰ ὄρνεα ὁδόν· ὁ δὲ κορώνην διὰ τὴν (imo τὴν αὐτὴν) χρείαν. διὸ καὶ μέμφονται ἑαυτοῖς ὅτι δὴ τοῖς ὀρνέοις πιστεύσαντες μακρὰν διήνυσαν καὶ οὔπω τὸ ζητούμενον εὗρον. Ἀττικῷ δὲ ἔθει εἴρηται ταῦτα ἀναπόδοτα, ὡς καὶ ἐν Νεφέλαις (268), "τὸ δὲ μὴ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα." νοεῖται γὰρ ἔξωθεν τὸ οὐκ εὔηθες ἢ οὐ μωρίας πλέον, ἤ τι τοιοῦτο. — τὸ δ' ἐμέ: Οὐ μωρίας πλέον. Br.]

8. τῶν δακτύλων] Pedum digitos intellige, quos ille circumcursando detriverat. Cf. Eq. 874. Hermipp. com. II. 388. ῥυζῶν ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους. Tibull. I. 9. 16. Deteret invalidos et via longa pedes.

Schol. ἀποσποδῆσαι: Ἀντὶ τοῦ ἀφανίσαι. ἀπὸ τῆς σποδοῦ· αὕτη γὰρ ἀφανίζει τὴν προϋπάρξασαν ὕλην τῶν ξύλων. (ἢ ἀποχροῦσαι, ἀφανίσαι, τυπτόμενον ἐκβαλεῖν.)

9. ὅπου γῆς] Ubi terrarum. Cf. 394. Pac. 198. ποῖ γῆς; Ach. 207. ὅποι τέτραπται γῆς. Eur. Hel. 492. Σπάρτη δὲ ποῦ γῆς ἐστί; El. 231. ποῦ γῆς δ' ὁ τλήμων; Aesch. Pers. 231. ποῦ χθονός; Soph. Tr. 68.

10. Schol. ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ': Ἐρωτηματικῶς. δύναιο δ' ἂν ἐντεῦθεν τὴν πατρίδα ἰδεῖν, (τουτέστι) τὰς Ἀθήνας. ὡς πολὺ δὲ ἀφεστηκότων ταῦτά φησιν.

11. Ἐξηκεστίδης] Hunc tamquam servum et barbarum notat infra 764. εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ ὥσπερ Ἐξηκεστίδης. et 1526. βάρβαροι, | ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδης [-ίδῃ]. Hic autem tamquam πλάνον et erronem atque ἀνέστιον. BE. V. schol. Append. Prov. II. 70. Ἐξηκεστίδης εἰς ὁδόν: οὗτος εὐμήχανος ὁδοὺς ἐφευρίσκειν (sc. ὡς ξένος ὤν) καὶ μὴ πλανᾶσθαι ὁδοιπορῶν. ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς ὁδοὺς ἀκριβῶς εἰδότων. Apost. VII. 55. Ἐξηκεστίδης ἐγένου: ἐπὶ τῶν ὁδοῦ ἀποπλανηθέντων. — εἶπον, Οὐδ' ἂν Ἐξηκεστίδης εὕροι τὴν εὐθεῖαν ὁδόν (ita Suid. v. Ἐξηκ.). Lucian. D. Mort. XX. 4. Σόλων ὁ Ἐξηκεστίδου. (Cf. Plut. Sol. 1.) Hesych. Ἐξηκεστιδαλκίδαι: οἱ περὶ τὸν Ἐξηκεστίδην καὶ Ἀλκίδην (Ἀλκαῖον Mein. Fr. Com. IV. 636) τοὺς κιθαρῳδούς. Nomen Ἐξήκεστος legitur Dem. p. 666. V.

Bergk. Comm. p. 373. Dicit igitur Peisetaerus se vel ultra istam terram versari barbaram, quamvis longinquam, unde Execestides patriam agnoscere sibi visus sit Athenas.

Schol. Ἐξηκεστίδης: Τοῦτον ὡς ξένον διαβάλλουσι καὶ πλάνον (τὰς ὁδοὺς γινώσκειν). οἱ γὰρ ξένοι μᾶλλον ἴσασι τὰς ὁδούς. (τοῦτο δ' ἂν εἴη μεμνημένος καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα, διὰ τούτων (764), "εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ ὥσπερ Ἐξηκεστίδης." ἔστι δὲ καὶ ἕτερος * * * "ἔχων λύραν ἔργον Εὐδόξου τιταίνει ψίθυρον εὐήθη νόμον." μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Πολέμων ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἐρατοσθένους ἐπιδημίας λέγων. ὁ δὲ Ἐξηκεστίδης κιθαρῳδὸς πυθιονίκης. νικᾷ δὲ καὶ τὸν τῶν Καρνείων ἀγῶνα τὸν ἐν Λακεδαίμονι, καὶ Παναθήναια δίς. Ἄλλως. ὁ Ἐξηκεστίδης ὡς ξένος κωμῳδεῖται. καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ, "μεγάλους πιθήκους οἶδ' ἑτέρους τινὰς λέγειν, | Λυκέαν, Τελέαν, Πείσανδρον, Ἐξηκεστίδην. | ἀνωμάλους εἶπας πιθήκους * * * | ὁ μέν γε δειλός, ὁ δὲ κόλαξ, * * * | ὁ δὲ νόθος (l. ὁ δέ γε νόθος, vel ὁ δ' αὖ νόθος)."

12. ταύτην] Sc. τὴν εἰς τὸ οἴμοι — ἄγουσαν, eam ubi οἴμοι clamandum est. Similiter Ach. 1019. ἀνὴρ κακοδαίμων. ΔΙ. Κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου.

Schol. σὺ μὲν, ὦ τᾶν: Παίζων φησί. τουτέστι τὴν εἰς τὸ οἴμοι ὁδὸν βάδιζε.

13. οὐκ τῶν ὀρνέων] Ille ab aviario foro. Cf. Nub. 1065. Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων. Pl. 435. ἡκ τῶν γειτόνων. Vesp. 1267. Ἀμυνίας — οὐκ τῶν κρωβύλων. 789. διεκερματίζετ' ἐν τοῖς ἰχθύσι. Plat. Apol. p. 74. τοὺς ἐκ τῆς ναυμαχίας. Dem. p. 417. τὸν εἰς τοὺς ὄρνεις εἰσιόντα.

Schol. (οὐκ τῶν ὀρνέων: Ἀντὶ τοῦ ὀρνεοπωλῶν. Δίδυμος δὲ, διὰ τὸ φάσκειν αὐτοὺς ἐκ τῶν ὀρνέων πεπονθέναι, ἐπεὶ Ὀρνεαὶ τῆς Λακωνικῆς εἰσι. πρὸ δὲ ἐτῶν δ' κακῶς περὶ Μαντίνειαν ἀπήλλαξαν, ὡς καὶ τοὺς στρατηγοὺς ἀποβαλεῖν Λάχητα καὶ Νικόστρατον, καθὰ καὶ Ἀνδροτίων φησίν. Ἄλλως. ὅτι οὕτως ἔλεγον καὶ ἐπὶ τῶν τόπων, ἀντὶ τοῦ ὀρνεοπωλίων, [ὡς τῶν χυτρῶν, ἀντὶ τοῦ χυτροπωλίων]. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ Ὁμηρικὸν (Od. ν'. 407) "δήεις τόν γε σύεσσι παρήμενον," τουτέστι συφεοῖς. ἑξῆς οὖν ἐπάγει "αἱ δὲ νέμονται πὰρ κόρακος πέτρῃ.")

14. ὁ πινακοπώλης] Anglice the poulterer. Hesych. πινακοπώλης: ὀρνιθοπώλης. τίλλοντες γὰρ αὐτὰ καὶ τιθέντες ἐπὶ πίνακος ἐπώλουν τὰ λεπτὰ ὁρμαθίζοντες. Phot. p. 430, 11. Cf. infra 1078.

Φιλοκράτης] De isto infra 1077. exstat edictum avium, quae jam in rempublicam coaluerunt, ἢν ἀποκτείνῃ τις ἡμῶν [ὑμῶν] Φιλοκράτη etc. BE.

μελαγχολῶν] Insanus. Anglice crazy. Cf. Nub. 833. Eccl. 251 sq. παραφρονεῖν — καὶ μελαγχολᾶν Pl. 12. 366. 904.

Schol. ὁ πινακοπώλης: Ἀντὶ τοῦ ὁ ὀρνεοπώλης. ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνέων ἐπὶ πινάκων τιθέντες ἐπώλουν. ἢ πίναξ εἶδος ὀρνέου. — τούτου δὲ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς (1077) μέμνηται "ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν στρούθιον," ὃς ὄρνεα πωλεῖ. R.

15. *Schol.* ὅς τώδ' ἔφασκε νῷν: (Οἱ μέν φασιν αὐτὸν διασύρειν τὸν Αἰσώπειον λόγον καί, δέον εἰπεῖν τῶν ἀνθρώπων, λέγειν ἐκ τῶν ὀρνέων, οἱ δὲ οὕτως, ὅς ἔφασκε μᾶλλον τῶν ἄλλων ὀρνέων δύνασθαι προηγήσασθαι τῆς ὁδοῦ καὶ δεῖξαι ἡμῖν αὐτὸν ἐκ τῶν ὀρνέων, οἷον ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀρνέων ἐν ταυτῷ ὄντων. Ἄλλως. ἔφασκεν ὁ Φιλοκράτης. τὸ δὲ νῷν, τουτέστιν ἡμῖν, δεικτικῶς (δυικῶς?). σημαίνει ἡμῖν ἐκ τῶν ὀρνέων, τουτέστι διὰ τῶν ὀρνέων, ὅπου τὸν Ἔποπα εὑρήσομεν. γράφεται καὶ ὡς τώδε, καὶ διαιροῦσί τινες καὶ προστιθέασι τὸ ἑξῆς, τὸ ἐκ τῶν ὀρνέων ἀπέδοτο τὸν κολοιὸν καὶ τὴν κορώνην. βιαίως γὰρ πρὸς τοῦτο εἰρῆσθαι σημανεῖν ὑμῖν τὸν Ἔποπα ὅς ἐστι, δείξαντα ἐκ τῶν ὀρνέων. παρ' ὑπόνοιαν δὲ εἴρηκε τὸ ὅς ὄρνις ἐγένετο ἐκ τῶν ὀρνέων. ἔδει γὰρ ἐκ τῶν ἀνθρώπων.) — ὄρνις ἐγένετο ἐκ τῶν ὀρνέων. ἔδει εἰπεῖν ἐκ τῶν ἀνθρώπων. τινὲς δὲ στίζουσιν εἰς τὸ ἐγένετο, εἶτα ἐκ τῶν ὀρνέων ἀπέδοτο τὸν κολοιὸν καὶ τὴν κορώνην. ἢ οὕτως, ὅς ἔλεγε φράσειν τὸν Τηρέα ἐκ τῶν ὀρνέων καὶ δείξειν ὅστις ἐστὶν ἐκ τῶν ἄλλων ὀρνέων. Rav.

16. ἐκ τῶν ὀρνέων] Scholia: παρ' ὑπόνοιαν· ἔδει γὰρ ἐκ τῶν ἀνθρώπων. Vid. ad 102. Quum autem praeterea scholiastae hic multa dicant, nihil afferunt quod mihi placeat. Videtur autem voce ὄρνεα metaphorice significare homines superbos aut leves et inconstantes, hoc sensu: ex homine superbo, aut levi et inconstante factus est ales superbus aut levis et inconstans. Ita vocem εὔπτερος usurpavit Nub. 800. ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων. ubi schol. inter alia, ἀντὶ τοῦ εὐγενῶν ἢ κούφων, ὧν ὁ λογισμὸς ἵπταται· ἢ τῶν μετεώρων καὶ ὑπερηφάνων. ἡ μεταφορὰ ἐκ τῶν ὀρνέων. BE. Redde, prae ceteris avibus, i. e. melius quam ceterae aves. Anglice, of (out of) all the birds. Quod arcte cum τώδε construendum, these two of all the birds. Cf. Eq. 563. ἐκ τῶν ἄλλων τε θεῶν (prae ceteris diis) Ἀθηναίοις (φίλτατε). Hesiod. Th. 929. ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον Οὐρανιώνων (Ἥφαιστον). Ponenda igitur erit virgula post ἐγένετ'. Alii (v. schol.) haec cum φράσειν τὸν Τηρέα connectunt. Alii denique (v. schol.) ἐκ τῶν ὀρνέων joco inexspectato pro ἐκ τῶν ἀνθρώπων dictum volunt. Ita fabulam de Terei et Procnes transformatione, ut fictam, deridere videretur. Sed haec explicatio minime probanda, namque ita ἐξ ὀρνέου aut ὄρνιθος dicendum fuisset. Sic Lucian. Icar. 2. ἐλελήθεις ἡμᾶς ἱέραξ τις ἢ κολοιὸς ἐξ ἀνθρώπου γενόμενος. Id. de Salt. 58. ὅσαι ἐκ γυναικῶν ἄνδρες ἐγένοντο. Id. Halc. 2. πῶς πώποτε χρὴ πείθεσθαι τοῖς ἐξ ἀρχῆς — ὡς ἐξ ὀρνίθων γυναῖκές ποτε ἐγένοντο ἢ ὄρνιθες ἐκ γυναικῶν; Id. Philopatr. 3. ἐκ γυναικῶν ὄρνεα μεταβαλλόμενα. Id. D. D. M. VIII. 1. ἐξ ἀνθρώπων γε καὶ αὐτοὶ ἰχθύες γενόμενοι. Id. D. Mort. XXVIII. 3. ὄρνεα ἐκ γυναικῶν ἐγένοντό τινες ἢ δένδρα ἢ θηρία. Id. Icar. 19. ἐκ μυρμήκων ἄνδρας γεγονότας. Id. Philops. 2. ὡς ἐκ γυναικός τις ἐς ὄρνεον ἢ ἐς ἄρκτον μετέπεσεν. Cf. Pac. 697. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης. Vesp. 49. ἄνθρωπος ὢν εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ. Fritzschius (ad Thesm. 910) reddit, qui rex avium factus est ab aviculis. "Nempe Ὄρνις hic est, inquit,

rex avium (cf. 336. *τὸν Ὄρνιν*); reliquae omnes non sunt nisi *ὄρνεα*, aviculae." Quae explicatio vereor ut lectori satisfaciat. De transformatione Terei in upupam v. Ovid. Met. VI. 671.

17. *τὸν — Θαρραλείδου*] Notatur quidam Asopodorus ut pusillus, secundum alios ipse Tharraleides ut *κολοιώδης* aut ut avium mercator. Vide schol.

Schol. τὸν μὲν Θαρρελείδου: (Σύμμαχος, Ἀσωπόδωρον. καὶ γὰρ οὗτος ἐπὶ σμικρότητι ὑπὸ Τηλεκλείδου κεκωμῴδηται, καὶ ὁ κολοιὸς μικρὸς ὢν ἐκ τῶν πτερῶν τὴν σύστασιν ἔχει. Ἄλλως. ἄδηλον εἰ Ἀσωπόδωρον λέγει, ὃς κωμῳδεῖται ἐπὶ σμικρότητι σώματος. ἦν δὲ καὶ ὁ Θαρρελείδης μικρός. Ἄλλως.) οἱ μὲν πλείους ὑπειλήφασιν υἱόν τινα Θαρρελείδου βραχὺν καὶ παραπλήσιον κολοιῷ κωμῳδεῖσθαι. οὐκ ἔχομεν δὲ υἱὸν αὐτοῦ διὰ τῆς κωμῳδίας εἰπεῖν. μήποτε οὖν, φησί, κατὰ περίφρασιν εἴρηκε Θαρρελείδου κολοιόν, ἐν ἴσῳ τῷ Θαρρελείδης, ὅς ἐστι κολοιώδης. ἢ ὡς κολοιοὺς αὐτὸν πωλοῦντα διαβάλλει. (Ἄλλως. ὁ τοῦ Θαρρελείδου υἱὸς ἐγένετο κολοιός.) — τὸν μὲν Θαρρελείδου: Υἱόν. Brunck.

18. *κολοιόν*] Quae loquax avis est. Hom. Il. *ρ'*. 755. Pind. N. III. 143. *κραγέται δὲ κολοιοὶ ταπεινὰ νέμονται.*

τηνδεδί] Attice pro *τήνδε δέ*. Cf. Eccl. 989. *τηνδεδί*. Lys. 1274. *τασδεδί*. Eccl. 873. *τωνδεδί*. Pl. 227. *τουτοδί*. et ad Ach. 108. Eq. 1357.

19. Cf. Ran. 740. *ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον*. 1073. *οὐκ ἠπίσταντ' ἀλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι* etc. 227. *οὐδὲν γάρ ἐστ'* (*γὰρ ἴστ'*?) *ἀλλ' ἢ κοάξ*. Amphis com. III. 305. *ὦ Πλάτων, | ὡς οὐδὲν οἶσθα πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον*. Alexis Athen. 395 A. *ὁ δὲ Διόνυσος οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον*. Id. Athen. 417 E. *βοᾶν καὶ πονεῖν μόνον καὶ δειπνεῖν ἐπιστάμενοι*. Eubul. Athen. 562 C. *ὡς οὐδὲν ᾔδει πλὴν χελιδόνας γράφειν*. Soph. Phil. 1010. *ὃς οὐδὲν ᾔδει πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιεῖν*. Menand. IV. 273. *ὃς — οὔτ' ἐρυθριᾶν οἶδεν οὔτε δεδιέναι*. Menand. Sent. Mon. 87. *γυνὴ γὰρ οὐδὲν οἶδε πλὴν ὃ βούλεται*. Lucian. Harm. 2. *οἱ μὲν πολλοὶ θεαταὶ ἴσασι κροτῆσαί ποτε καὶ συρίσαι*, etc. Babr. Fab. 25, 4. *ψυχάς τ' ἄτολμοι, μοῦνον εἰδότες φεύγειν*. Ach. 376. *οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφῳ δακεῖν*. Pac. 505. *οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε*. etiam Soph. El. 1185. *ὡς οὐκ ἄρ' ᾔδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν*. 935. *εἰδυῖ' ἄρα* etc. Ant. 1178. Fr. 317. *ὑμεῖς μὲν οὐκ ἄρ' ἤστε τὸν Προμηθέα*. Eur. Andr. 746. *ἀδύνατος* (*δυνάμενος*?) *οὐδὲν ἄλλο πλὴν λέγειν μόνον*.

Schol. τώδ' οὐκ ἄρ' ἤστην: Τινὲς διὰ τοῦ ι ἴστην (*ἤστην*?), *ἀντὶ τοῦ ᾔδεσαν. τουτέστιν οὐδὲν ᾔδεσαν ἔξω τοῦ δάκνειν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἦσαν. τουτέστιν οὐδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ δάκνειν. — οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν: Στίχος* (40) "*Ἀθηναῖοι δ' ἐπὶ τῶν δικῶν | ᾄδουσι πάντα τὸν βίον*." R.

20. *κατὰ τῶν πετρῶν*] Cf. Xen. Anab. IV. 7. 14. *ᾤχοντο κατὰ τῶν πετρῶν φερόμενοι καὶ ἀπέθανον*. (Ko.) Apud Homerum *κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα*. Anglice, down over the rocks.

Schol. [*καὶ νῦν τί κέχηνας: Ὡς τοῦ κολοιοῦ κεχηνότος. κατὰ τῶν πετρῶν δέ, ὅπου ἐστὶ τόπος πετρώδης.*]

22. οὐδὲ — ἀτραπὸς οὐδαμοῦ] Ὁδὸς est via, ἀτραπὸς semita. Cf. Nub. 75. φροντίζων ὁδοῦ | μίαν ηὗρον ἀτραπόν. Ennius: qui sibi semitam non sapiunt alteri monstrant viam. Cic. de Div. I. 58. 132. Plaut. Rud. I. 3. 28. saltem ego aliquem velim qui mihi ex his locis aut viam aut semitam monstret, ita nunc hac an illac eam incerta sum consili. (Ko.) Ἀτραπὸς est Anglice a foot-track.

Schol. ἡ δὲ μὰ Δἰ ἐνταῦθα: Ἐδεινοποίησεν ὡς πανταχόθεν ἀποκεκλῃσμένης τῆς ὁδοῦ. [[ἄλλῳ δὲ ὀνόματι κέχρηται.]]

23. Schol. ἡ δ' ἡ κορώνη: Ὡς ἤδη φθεγξαμένης αὐτῆς. δύναται καὶ ἐρωτηματικῶς καὶ ἀποφαντικῶς. τινὲς (τινὲς δὲ R.) γράφουσιν, οὐδὲ ἡ κορώνη. [[βρύχουσα δὲ δάκνουσα, παρὰ τὴν βορὰν, οἱονεὶ βορύχουσα.]]

25. τί δ' ἄλλο γ' ἢ —;] Anglice, Why, what but —? Nub. 1287. 1495. Eccl. 395. 771. Plat. Phaedr. 268 B. τί ἂν οἴει ἀκούσαντας εἰπεῖν; — Τί δ' ἄλλο γε ἢ ἐρέσθαι —; Hipp. Maj. 281 C. τί δὲ οἴει — ἄλλο γε ἢ ἀδύνατοι ἦσαν; Redde, Quid enim aliud quam se rodendo exesuram dicit meos digitos? Cornicem significat, quam in manu tenebat, digitos sibi mordendo deterere. Supra v. 19. dixerat Euelpides, τὼ δ' οὐκ ἄρ' ᾔστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.

26. τοὺς δακτύλους] Digitos pedum. Xen. Anab. IV. 5. 12. ὑπὸ τοῦ ψύχους τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποσεσηπότες.

Schol. βρύχουσ': ἐσθίουσα. R.

28. ἐς κόρακας] Jocus ex ambiguo. Nam significare potest vel ad aves, specie pro genere posita, vel in malam rem. Similiter nos dicimus to go to the dogs.

(Schol.) ἐς κόρακας ἐλθεῖν: Παίζει. ἐπεὶ εἰς τὰ ὄρνεα βούλεται ἀπελθεῖν. [ἐν λόγῳ δὲ, ἐν τῇ ὑποθέσει.]

30. ἄνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ] I. e. spectatores. Cf. Ach. 496. ἄνδρες (ὦνδρες?) οἱ θεώμενοι. 513. ἀτὰρ φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ.

31. νόσον νοσοῦμεν] Cf. Vesp. 71. νόσον — νοσεῖ. Pl. 419. τόλμημα γὰρ τολμᾶτον. 517. λῆρον ληρεῖς. Aesch. Prom. 384. ἔα με τήνδε τὴν νόσον νοσεῖν. Plut. Nic. 17. νόσον νοσῶν νεφρῖτιν. Eur. Hipp. 32. ἐρῶσ' ἔρωτ' ἔκδημον. 337. οἷον ἠράσθην ἔρον. Med. 695. ἐρασθεὶς — ἔρωτα. Hom. Od. ό. 245. φιλεῖ φιλότητα.

τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ] I. e. τὴν ἐναντίαν ἐκείνῃ ἣν ὁ Σάκας νοσεῖ.

Σάκᾳ] Ita vocabatur Acestor, poeta tragicus. Callias ap. schol: καὶ Σάκας | ὃν οἱ χοροὶ μισοῦσι. Metagenes com. II. 758. Σάκας ὁ Μυσὸς καὶ τὸ Καλλίου νόθον. Theopomp. com. II. 815. Eundem ut στιγματίαν notat Eupolis com. II. 485. Cf. ad Vesp. 1221. ibique schol. Cratinus com. II. 133. εἶτα Σάκας ἀφικνεῖ καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς. Photius p. 496, 18: Σάκας ἐπεκαλεῖτο ὁ τραγῳδοποιὸς Ἀκέστωρ, ὡς ξένος καὶ βάρβαρος. οἱ γὰρ Σάκαι Σκυθικὸν γένος (ἔθνος?).

Schol. τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ: Οὗτός ἐστιν Ἀκέστωρ, τραγῳδίας ποιητής. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Σάκας διὰ τὸ ξένος εἶναι. Σάκαι δὲ ἔθνος Θρᾳκικόν. (Θεόπομπος δὲ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Σάκαν προσηγόρευσεν Τισαμενόν. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ Μυσὸν ἐκάλεσεν. εἰς δὲ τὴν ποίησιν αὐτὸν κεχλευάκασι Καλλίας μὲν ἐν Πεδήταις "καὶ Σάκας, ὃν οἱ χοροὶ μισοῦσι," Κρατῖνος

δὲ ἐν Κλεοβουλίναις "Ἀκέστορα γὰρ ὅμως εἰκὸς λαβεῖν πληγάς, ἐαν μὴ συστραφῇ τὰ πράγματα.")

32. *ἐσβιάζεται*] Cf. S. Luc. Evang. XVI. 16. *καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται.* "Thuc. I. 63. 1. *ἔδοξε δ' οὖν βιάσασθαι ἐς τὴν Ποτείδαιαν.* VII. 69. 4. *ἔπλεον πρὸς τὸ ζεῦγμα βουλόμενοι βιάσασθαι ἐς τὸ ἔξω.*" (Ko.)

34. *σοβοῦντος*] Anglice scaring. Schol: *ὡς ἐπὶ ὀρνέων τοῦτό φησιν.* Cf. Vesp. 209. 211. 460.

Schol. οὐ σοβοῦντος: Ὡς ἐπὶ ὀρνέων τοῦτό φησι. ⟦*πάντες γὰρ σοβοῦσι τὰ ὄρνεα.*⟧

35. *ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν*] Praeter exspectationem pro *ἀμφοῖν τοῖν πτεροῖν* dictum. Metaphora a navibus sumpta, quae *οὐριοδρομοῦσαι ἀμφοῖν τοῖν ποδεῖν πλέουσιν* (schol.). Catull. IV. 20. laeva sive dextera | vocaret aura, sive utrumque Jupiter | simul secundus incidisset in pedem.

Schol. ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος: Τὸ μὲν ἀνεπτόμεσθα ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων, τὸ δὲ ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν ἀντὶ τοῦ ἀμφοῖν τοῖν πτεροῖν. (ἢ ἐκ τῶν νεῶν, αἳ οὐριοδρομοῦσαι ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν πλέουσιν.) ὁ δὲ νοῦς, παντὶ σθένει, (ὅ ἐστι τελέως. προληπτικῶς δὲ τῇ τῶν ὀρνέων χρῶνται μεταφορᾷ, ὡς καὶ αὐτοὶ ὀλίγον ὕστερον ὀρνιθωθησόμενοι.)

36. *αὐτὴν μὲν* —] Ipsam quidem, quod ad ipsam attinet. "The construction first intended after *αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντε* was something like *ἀλλὰ ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα.* Then the phrase *ἐναποτῖσαι χρήματα* introduces the three lines descriptive of the Athenians' busy litigiousness; and the wanderers' quest is introduced as a consequence of this, the intended *δὲ* or *ἀλλὰ* to answer to *αὐτὴν μὲν* being thus lost." (Gr.)

οὐ μισοῦντ' — τὸ μὴ οὐ —] Redde, non odio habentes, quasi non magna sit natura et felix. Cf. Ran. 68. *κοὐδείς γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ | ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον.* Lys. 1196. *κοὐμηδὲν οὕτως εὖ σεσημάνθαι τὸ μὴ οὐχὶ τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι.* Soph. Ant. 544. *μή τοι — μ' ἀτιμάσῃς τὸ μὴ οὐ | θανεῖν* etc. Fr. 90. *οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ | πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.* Plat. Rep. p. 354 D. *οὐκ ἀπεσχόμην τὸ μὴ οὐκ ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν.* Xen. Symp. III. 3. *οὐδείς σοι, ἔφη, ἀντιλέγει τὸ μὴ οὐ λέξειν.* In *μισοῦντε* inest notio negandi, quasi diceret non prae odio negantes etc.

37. *μεγάλην — κεὐδαίμονα*] Frequens haec oppidi designatio apud Xenophontem, e. g. Anab. I. 2. 7. *ἐξελαύνει εἰς Κελαινὰς τῆς Φρυγίας πόλιν μεγάλην καὶ εὐδαίμονα,* ut monuit Kock. De *τὸ μὴ οὐ* cf. Lys. 1199.

κεὐδαίμονα] Eadem crasis est Vesp. 1070. *κεὐρυπρωκτίαν.*

38. *πᾶσι κοινήν*] Athenienses sc. gloriabantur suam urbem omnibus communem esse, ut ipse ait Pericles in oratione ap. Thucyd. II. 39. *τήν τε γὰρ πόλιν κοινὴν παρέχομεν, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτε ξενηλασίαις ἀπείργομέν τινα ἢ μαθήματος ἢ θεάματος.* Isocr. p. 51 B. *ἅπαντα γὰρ τὸν χρόνον διετέλεσαν (οἱ πρόγονοι ἡμῶν) κοινὴν τὴν πόλιν παρέχοντες καὶ τοῖς ἀδικουμένοις ἀεὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπαμύνουσαν.* Andoc. I. 147. *οἰκία — πασῶν ἀρχαιοτάτη καὶ κοινοτάτη ἀεὶ τῷ δεομένῳ.*

ἐναποτῖσαι χρήματα] Ita dixit *παρ' ὑπόνοιαν*, ut ait schol., pro *ἐμβιῶναι* aut *ἐνοικῆσαι*, ad vivendum in ea aut habitandum, ut perstringat *τὸ φιλόδικον* Atheniensium, et quod multi propter sycophantas bona sua perdant. BE. Cf. 122. Pac. 1228. *ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνυ.* Eur. Hipp. 1095. *ὦ πέδον Τροιζήνιον,* | *ὡς ἐγκαθηβᾶν πόλλ' ἔχεις εὐδαίμονα.* Bacch. 508. *ἐνδυστυχῆσαι τοὔνομ' ἐπιτήδειος εἶ* (sc. *Πενθεύς*). Phoen. 727. *ἐνδυστυχῆσαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας.* Iph. T. 978. *ἐγκαθιδρῦσαι* (trans.). Crates trag. Fr. I. *δόμος* | *ἕτοιμος ἡμᾶς* (?) *ἐνδιαιτᾶσθαι πάρα.* Herod. VI. 102. *καὶ ἦν γὰρ ὁ Μαραθὼν ἐπιτηδεώτατον χωρίον τῆς Ἀττικῆς ἐνιππεῦσαι.* VII. 59. *ἔδοξε — ὁ χῶρος εἶναι ἐπιτήδεος ἐνδιατάξαι τε καὶ ἐναριθμῆσαι τὸν στρατόν.* IX. 2. *λέγοντες ὡς οὐκ εἴη χῶρος ἐπιτηδεώτερος ἐνστρατοπεδεύεσθαι ἐκείνου.* IX. 8. *ἐπιτηδεώτατόν ἐστι ἐμμαχέσασθαι τὸ Θριάσιον πεδίον.* 25. Lucian. Tim. 42. *πυργίον — μόνῳ ἐμοὶ ἱκανὸν ἐνδιαιτᾶσθαι.* Eccl. 585. *ἐνδιατρίβειν.* Simili fere joco inexspectato dixit vir facetissimus: Ireland is the best country in the world — to live out of.

Schol. *ἐναποτῖσαι χρήματα: Παρ' ὑπόνοιαν ἀντὶ τοῦ ἐμβιῶναι καὶ ἐνοικεῖν εἶπεν ἐναποτῖσαι χρήματα. εἰς τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων, ὅτι συκοφαντούμενοι πολλοὶ ἀπέτινον χρήματα.*

39 sq. Cf. Virg. Georg. III. 328. cantu querulae rumpunt arbusta cicadae.

οἱ μὲν γὰρ οὖν] Cf. Th. 164. *τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας.* "Hunc locum imitatus est Philemon, ut notat scholiastes Comici, *ἡ μὲν χελιδὼν αὐτὸ* (*τὸ*) *θέρος, ὦ γύναι,* | *λαλεῖ.* Ubi sine dubio sequebatur *σὺ δὲ πάντα τὸν βίον*, aut simile." (Br.)

Schol. (*οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες: Παρὰ τοῦτο καὶ ὁ Φιλήμων* "*ἡ μὲν χελιδὼν τὸ θέρος, ὦ γύναι, λαλεῖ.*" *τὸ δὲ ἐπὶ τῶν κραδῶν ὅτι ἀπὸ ἑνὸς τὰ ἄλλα πάντα δένδρα ἐμφαίνει.*) [[*κράδη δὲ ἡ συκῆ.*]] — *ἀπὸ ἑνὸς τὰ ἄλλα δένδρα ἐμφαίνει.* R.

40. *κραδῶν*] Cf. ad Pac. 627. Schweigh. ad Athen. XV. 682 D. *Κραδοφάγος* est com. anon. IV. 640. Arist. H. A. V. 30. *οὐ γίνονται δὲ τέττιγες ὅπου μὴ δένδρα ἐστίν.* "A large species of the Gryllus tribe seems to ape the birds, flying on every side from tree to tree, and chirping with a shrill note (in Lydia)." (Fellowes' Asia Minor p. 273.)

Ἀθηναῖοι δ' —] Cf. Pac. 505. *οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε.* Xen. Mem. III. 5. 16. *μάλιστα δὲ πάντων ἔν τε ταῖς ἰδίαις συνόδοις καὶ ταῖς κοιναῖς διαφέρονται* (Athen.), *καὶ πλείστας δίκας ἀλλήλοις δικάζονται.* Lucian. Icar. 16. *καὶ ὁ Ἀθηναῖος ἐδικάζετο.* Dio Chrys. Or. XIII.

42. *βάδον βαδίζομεν*] Cf. ad 31. Eq. 487. *κράγον κεκράξεται.* Pl. 517. *λῆρον ληρεῖς.* Plat. Lach. 181. *οὐκ ἂν ἔπεσε τότε τοιοῦτον πτῶμα.* ibid. *ὁ ἔπαινος — ὃν σὺ νῦν ἐπαινεῖς.*

Schol. *τόνδε τὸν βάδον*: (*Ἐν παιδιᾷ παρεσχημάτισται. ὡς ἀπὸ τοῦ πατεῖν πάτος, οὕτως ἀπὸ τοῦ βαδίζειν βάδος. Ὅμηρος* (Il. ζ. 202.) "*πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων.*" *Ἄλλως. εἴρηται μὲν ὁ βάδος· ὅμως γε μὴν οἱ κωμικοὶ παίζειν εἰώθασι τὰ τοιαῦτα, ὡς Εὔπολις Χρυσῷ γένει* "*τισοφῶν* [*τίς ὁ σόβος* Lobeck.] *ὦ ῥαιψῳδέ.*") — *τὴν πορείαν.* R.

43. Schol. *τὰ πρὸς θυσίαν κομίζουσι, ἵνα οἰκίσαντες ἐπὶ τῇ ἱδρύσει θύσωσι.* Veru etiam ferebant, ut apparet infra 359. quae omnia coguntur in usum armorum convertere. BE.

κανοῦν] Canistrum. Cf. 850. 864. Pac. 948. *τὸ κανοῦν πάρεστ' ὀλὰς ἔχον καὶ στέμμα καὶ μάχαιραν, | καὶ πῦρ γε τουτί.* 956 sq. Ach. 244. 253.

χύτραν καὶ μυρρίνας] Ut alibi *πῦρ καὶ μυρρίνας*, Th. 37. Vesp. 860. *πῦρ καὶ στέμμα* Pac. 948. Ignem enim in ollis portabant. Cf. ad 358. Lys. 297. 315. Pl. 1197. *τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν | ἱδρυσόμεθα.* Ach. 284.

χύτραν] Ollam ignem continentem. Cf. Th. 37. Vesp. 860. Pac. 948. Lys. 297. 315. Xen. Hell. IV. 5. 4. *πέμπει ὁ Ἀγησίλαος δέκα φέροντας πῦρ ἐν χύτραις.*

μυρρίνας] Ad victimas coronandas. I. q. *στέμμα*, Pac. 948.

Schol. κανοῦν δ' ἔχοντε: Τὰ πρὸς θυσίαν κομίζουσιν, ἵνα οἰκίσαντες ἐπὶ τῇ ἱδρύσει θύσωσιν. ὅτι δὲ χύτραις ἵδρυον εἴρηται ἐν Εἰρήνῃ (923). *Δίδυμος δέ φησιν ἀμυντήρια αὐτοὺς τῶν ὀρνέων βαστάζειν, ἀντὶ ὅπλου μὲν τὸ κανοῦν, ἀντὶ δὲ περικεφαλαίας τὴν χύτραν, ἵνα μὴ ἐφιπτάμενα τὰ ὄρνεα τύπτῃ αὐτούς. τὰς δὲ μυρρίνας πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν.*

44. *τόπον ἀπράγμονα*] Cf. Eur. Antiop. Fr. 35. *παρὸν ζῆν ἡδέως ἀπράγμονα.* Apollodor. com. Stob. Flor. p. 499. *ἀπραγμόνως ζῆν ἡδύ.* Nub. 1007. *ὄζων — ἀπραγμοσύνης. Ἀπραγόπολιν* igitur quandam quaerunt, qualis erat illa Augusti Suet. Aug. 98. "Vicinam Capreis insulam *Ἀπραγόπολιν* appellabat, a desidia secedentium illuc e comitatu suo."

45. *ὅποι καθιδρυθέντε*] Cf. Thuc. VII. 77. *αὐτοί τε πόλις εὐθὺς ἐστε ὅποι ἂν καθέζησθε* (at mox *οὔτ' ἂν ἱδρυθέντας που ἐξαναστήσειεν*). VII. 73. *εἰ τοσαύτη στρατιὰ ὑποχωρήσασα καὶ καθεζομένη ποι τῆς Σικελίας.* Eur. Bacch. 1339. *μακάρων τ' ἐς αἶαν σον καθιδρύσει βίον.* Her. 19. *πέμπει ὅπου* (al. *ὅπῃ*) *γῆς πυνθάνοιθ' ἱδρυμένους | κήρυκας*, etc. 46. *ζητοῦντ' ὅπου* (*ὅπῃ* al. *ὅποι* malit Elmsl.) *γῆς — οἰκιούμεθα.* Soph. Oed. C. 23. *ὅποι καθέσταμεν.* Trach. 68. *καὶ ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ἱδρῦσθαι χθονός;* Eur. Hel. 147. *οὗ μ' ἐθέσπισεν | οἰκεῖν Ἀπόλλων.* Plutarch. Mar. p. 411 C. *χρῄζοντες — πόλεων, ἐν αἷς ἱδρυθέντες βιώσονται.* S. Matth. Ev. II. 23. *καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς πόλιν.*

Schol. ὅπου καθιδρυθέντες: Τοῦτο πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, "ἀνεπτόμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν." εἶτα ἐφεξῆς, κανοῦν δ' ἔχοντε, καὶ τὰ ἑξῆς. τὰ δὲ ἄλλα μεταξὺ εἴρηται.

46. *στόλος*] Expeditio, iter. Aesch. Suppl. 184. *τόνδ' ἐπόρνυται στόλον.* 2. *στόλον ἡμέτερον ναΐον.* Soph. Oed. C. 358. *τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος;* Phil. 490. *κἀκεῖθεν οὔ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος.* 499. 781. 1037.

47. Cf. Nub. 577. Soph. Oed. R. 60.

Schol. λείπει τὸ γενόμενον. R.

48. *ᾗ 'πέπτετο*] Qua advolavit. Cf. 118. *καὶ γῆν ἐπέπτου καὶ*

θάλατταν ἐν κύκλῳ. 1470. πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυμάστ' ἐπεπτόμεσθα. Herod. I. 30. ὡς φιλοσοφέων γῆν πολλὴν θεωρίης εἵνεκεν ἐπελήλυθας.

Schol. ὅπου. R.

50. ἄνω τι φράζει] Sursum aliquid indicat. Cf. 2. ἥδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.

Schol. ἄνω τι φράζει: Ὡς ἄνω αὐτῆς νευούσης ἐπί τινα τόπον ὑψηλόν.

51. ἄνω κέχηνεν] Cf. 1671. τί δῆτ' ἄνω κέχηνας αἰκίαν βλέπων; 265. καίτοι κέχηνά γ' ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων. Nub. 172. ἄνω κεχηνότος. Plat. Phaedr. 250. ὄρνιθος δίκην βλέπων ἄνω, τῶν κάτω δὲ ἀμελῶν.

52. κοὐκ ἔσθ' ὅπως —] Cf. ad Ach. 116.

53. Cf. Nub. 1144. τάχα δ' εἴσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον.

54. ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον;] Cf. 80. Pac. 1061. Eq. 1158. Eur. Iph. A. 725. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον. Ion. 1029. Hel. 1233. Her. 451. ἀλλ' οἶσθ' ὅ μοι σύμπραξον. Hermipp. Athen. 27 F. οἶσθά νυν ὅ μοι ποίησον.

τῷ σκέλει] Respicit, ut ait schol., ad puerorum consuetudinem, qui, aves si conspexerint, aiunt δὸς τὸ σκέλος τῇ πέτρᾳ, καὶ πεσοῦνται τὰ ὄρνεα.

Schol. [[τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν: Πρὸς τὴν τῶν παίδων συνήθειαν τοῦτο λέγει. φασὶ γὰρ ἐκεῖνοι πρὸς ἀλλήλους ἰδόντες ὄρνεα, δὸς τὸ σκέλος τῇ πέτρᾳ καὶ πεσοῦνται τὰ ὄρνεα. τὸ δὲ ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον Ἀττικὴ φράσις. πρὸς δὲ τὸ εἰρημένον παίζων αὖθις εἶπε, σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ.]]

55. Cf. Fr. 488. ἄγε νυν τὰς ἀμυγδαλᾶς λαβὼν | τασδὶ κάταξον τῇ κεφαλῇ σαυτοῦ λίθῳ.

56. λαβών] Cf. Soph. Oed. C. 475.

57. παῖ παῖ] Cf. 850. Vesp. 1307. παῖ παῖ καλῶν. 1251. παῖ παῖ. Nub. 132. τί — οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ παιδίον. 1145. παῖ, ἠμί, παῖ παῖ. Ran. 37. παιδίον, παῖ, ἠμί, παῖ. 464. παῖ, παῖ. Eccl. 3. Pac. 255. Ach. 395. 1097—1098. 1118—1119. Antiphan. Athen. p. 262. τί γὰρ ἔχθιον ἢ | παῖ παῖ καλεῖσθαι παρὰ πότον; Aesch. Cho. 652. παῖ παῖ, θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον. | τίς ἔνδον, ὦ παῖ παῖ, μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις; Soph. Ant. 949. ὦ παῖ παῖ. El. 1084. ὦ παῖ παῖ. 1095.

τί λέγεις, οὗτος;] Cf. 1243. ἄκουσον, αὕτη. Ran. 522. ἐπίσχες, οὗτος.

τὸν ἔποπα παῖ καλεῖς;] Sensus est: Epopem evocaturus παῖ dicis?

Schol. τὸν Ἔποπα παῖ καλεῖς: Οὐ πιθανόν, φησίν, ἐπὶ οἰκίαν ὀρνέου ἐλθόντα παῖ παῖ καλεῖν. οὐ γάρ εἰσιν ἄνθρωποι, ὥστε καὶ παῖδας ἔχειν.

58. ἀντὶ τοῦ παιδός] De constructione confert Kockius Machon. Athen. XIII. 578 D. ῥημάτιον εὐθὺς τοῦτο μανίαν ἀνέβοα. Plat. Theaet. 207 E. Θεαίτητον γράφων τις. 208 A. Θεόδωρον ἐπιχειρῶν γράφειν. Calpurn. Ecl. IV. 97. audito Caesare (i. e. nomine Caesare). Sed reponendum videtur παῖ παῖ pro παιδός. Anglice reddas, in the place of "boy."

ἐποποῖ] Cf. 227. ἐποποποποποποποποποποῖ.

Schol. ἐποποῖ: Σύμμαχος καὶ Δίδυμος προπαροξύνουσιν, ἀπὸ τοῦ οἱ ἔποποι· οἱ δὲ περισπῶσιν, ἵν' ᾖ ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐποπιστί. εἰ δὲ προπαροξύνοιτο, δῆλον ὅτι ἐσχημάτισται ἀπὸ εὐθείας τῆς ἔποπος.

60. *TP.*] De *τροχίλῳ*, seriori aevo *τρωγλοδύτῃ* appellato, conferunt Aelian. H. A. VIII. 25. Arist. H. A. IX. 12. 3.

60 sq. Exit servus ales, cui itineris causam patefaciunt suadentque ut herum expergefaciant. Interea aufugiunt graculus et cornix. "Trochilus, a bird that waits upon Epops, appears above. He is frightened at them and takes them for fowlers. In the confusion the jackdaw and raven escape from the string which held them. Meanwhile Epops is asleep within: their noise awakens him, and he comes out." (Cook.)

Schol. [*τίνες οὗτοι: Τροχίλος εἷς τῶν ὀρνέων ὑπακούει οἰκέτης τοῦ ἔποπος.*]

61. Cf. 223. *ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τοὐρνιθίου.* 295. *ὦναξ Ἄπολλον, τοῦ νέφους.* Eq. 144. *ὦ Πόσειδον, τῆς τέχνης.* Vesp. 161. *Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.* Pac. 238. *ὦναξ Ἄπολλον, τῆς θυείας τοῦ πλάτους.* Nub. 153. *ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.* 364. *ὦ Γῆ, τοῦ φθέγματος.* Ach. 64. *ὦκβάτανα, τοῦ σχήματος.* Eur. Iph. A. 327. *ὦ θεοί, σῆς ἀναισχύντου φρενός.* Xen. Cyr. III. 1. 39. *φεῦ τοῦ ἀνδρός.* Cratin. ap. schol. ad Eq. 523. *ἄναξ Ἄπολλον, τῶν ἐπῶν τοῦ ῥεύματος.* Infra 438. *ἄναξ Ἄπολλον καὶ θεοί.* Ach. 87.

Schol. [*τοῦ χασμήματος: Ἐπεὶ πρόσωπον ὀρνέου ἐποίησεν ὁ ὑποκριτὴς ἔχοντος τὸ ῥάμφος κεχηνὸς, διὰ τοῦτο εἶπεν χασμήματος.*]

62. *ὀρνιθοθήρα*] Confer vv. *θυννοθήρας* (Sophr.), *θηροθήρας*, *λαγωθήρας*, *νυκτοθήρας* (Xen.), *ὀρτυγοθήρας* (Plat. Euthyd. 290.). *Ὀρνιθοθήραι* habet Teleclides com. II. 369.

Schol. *ὀρνιθοθήρα: Νομίζει τοὺς ἄνδρας διὰ τὸ θηρᾶσαι τὰ ὄρνεα ἐληλυθέναι.*

63. *οὕτω τι δεινὸν — λέγειν;*] Cf. Fr. 520. *οὕτως τι τἀπόρρητα δρᾶν ἐπιμέλει* (*ἔστ' ἐπιμελὲς* Fritzsch. Qu. Arist. p. 171. qu. *ἐτημέλει*). Alexis Athen. 165 A. *οὕτω τι τἀλλότρι' ἐσθίειν ἐστὶ γλυκύ.* Menand. Stob. Fl. 110, 9. *οὕτω τι πρᾶγμ' ἔστ' ἐπίπονον τὸ προσδοκᾶν.* Posidipp. Stob. Fl. 99, 23. *οὕτω τι πολύπουν ἐστὶν ἡ λύπη κακόν.* Antiphan. Athen. 299 E. *οὕτως ἔσθ'* (*οὕτως τι* Mein.) *ἅγιον παντελῶς τὸ θηρίον.* Soph. Phil. 104. *οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος;* Plat. Theaet. 201. *ἢ σὺ οἴει δεινούς τινας οὕτω διδασκάλους εἶναι ὥστε* etc. Herod. II. 11. *μακρὸς οὕτω δή τι καὶ στεινὸς* etc. II. 135. *οὕτω δή τι κλεινὴ ἐγένετο.* Xen. Cyr. V. *οὕτω δεινός τις ἔρως αὐταῖς ἄρχεσθαι.* Lucian. Tim. 35. *οὐδὲν ὑμῶν δέομαι· μὴ ἐνοχλεῖτέ μοι. ΕΡΜ. οὕτως, ὦ τάν, ἀπανθρώπως;* Confer etiam comici nostri Lys. 76. *πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.* et Pl. 1110. ubi ad *δύσφημον* Mercurii salutationem respondet Cario, *ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτῳ τέμνεται* (al. *γίγνεται*)*;* Modeste Trochilum reprehendit quod temere et nimis festinanter de se et socio suo pronuntiaverit sententiam, aucupes eos esse existimans.

κάλλιον] Cf. Eur. Hipp. 610. *τά τοι κάλλ' ἐν πολλοῖσι κάλλιον λέγειν.* Hel. 772. *κάλλιον εἶπας ἢ σ' ἀνηρόμην ἐγώ.*

Schol. οὕτως τί δεινὸν: Τὸ κάλλιον ἀντὶ ἀπολύτου κεῖται. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ καλὸν λέγειν, τὸ ἡμᾶς ὑποπτεύεσθαι τοιούτους εἶναι. ἑωρακὼς δὲ αὐτὸν φοβούμενον τοῦτό φησιν. (οὕτω δεινὸν πρᾶγμά ἐστιν οἱ ὀρνιθοθῆραι. οὐκ ὤφειλες οὐδὲ ἡμῖν εἰπεῖν.) οἱ δὲ ἐν ἤθει τὸν λόγον ἀκούουσιν οὕτω· οὑτωσί τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν, τουτέστιν οὕτω τι δεινὸν ἔχομεν ἐκ τῆς ὄψεως ὥστε ὀρνιθοθῆραι νομίζεσθαι. οὐδὲ λέγειν σε τοῦτο κάλλιόν ἐστιν ὅτι ἐσμὲν ὀρνιθοθῆραι.

65. Ὑποδεδιώς] Finxit nomen avis, ut ait schol. a δεδιέναι timere; quasi dicas, subtimidus, subtrepidus. Addidit autem Λιβυκὸν ὄρνεον, ut videatur avis peregrina et vulgo ignota, faciliusque lateat mendacium. BE. Schol: ὡς ἐν Λιβύῃ πολλῶν καὶ ἐκτραπέλων ὄντων ὀρνέων. Diogen. VI. 11. Λιβυκὸν θηρίον. Zenob. II. 51. Ἀεὶ φέρει τι ἡ Λιβύη καινὸν κακόν. Plin. N. H. VIII. 16. Semper aliquid novi Africa affert. Anglice reddas Fearling. Ὄρνεον autem dicit pro θηρίον.

Schol. Ὑποδεδιώς: Ὄνομα ἔπλασεν ὀρνέου Ὑποδεδιώς. — ὡς ἐν Λιβύῃ πολλῶν καὶ ἐκτραπέλων ὄντων ὀρνέων. R. (Λιβυκὸν δὲ, ἐπεὶ οἱ Λίβυες βάρβαροι καὶ δειλοί. ἢ ἐπεὶ πολύορνις ἡ Λιβύη.)

66. ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν] Roga illa quae vides in cruribus meis, quae testabuntur me esse avem timidam. Λέγει δὲ ὡς ὑπὸ τοῦ δέους ἐναφεικώς, ut ait schol., nempe ut merda per crura defluxerit. Sic Ran. 479. Bacchus prae nimio terrore ἐγκέχοδεν. Simul autem eo respicit quod qui aliam formam induunt pedes tamen occultare vix possunt. Quasi dicat: certe quod ad pedes attinet avis videbor, quamvis humanam formam induerim. Sic τὰ πρὸς ποδῶν sunt ipsi pedes, ut et schol. sentit, qui exponit πυνθάνου τῶν ποδῶν. Sic de Cecrope in draconem desinente et loco pedum serpentis volumina habente, Vesp. 438. ὦ Κέκροψ ἥρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη. BE. "There is something, as Mr. Carey observes, very Sancho-like in the character of Euelpides, as that of Pisthetaerus, the leader on this wild journey, bears more resemblance te Don Quixote." (Cook.)

τὰ πρὸς ποδῶν] Cf. Vesp. 438. τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη. Th. 246. τὰ περὶ τὴν τράμιν. 256. τὰ περὶ τὼ σκέλη. Lys. 92. τἀντευθενί. Notanda articuli omissio ante ποδῶν et hic et in Vesp. 438.

(Schol.) τὰ πρὸς ποδῶν: [Ὑπὸ τοῦ φόβου ἀδιανόητα ἐφθέγξατο. ἤ φησιν, ἐρώτα τὰ πρὸς ποδῶν σου ὄρνεα, εἰ βούλει, περὶ ἐμοῦ. ἢ ἀπὸ τῶν ποδῶν ἡμῶν ὅτι ὄρνεα ἐσμὲν μάνθανε. Ἄλλως.] γράφεται καὶ μὴν ἐρώτα πρὸς ποδῶν, ὅτι (ὃ καὶ?) σαφέστερον. καὶ τάχα ἂν εἴη κατὰ τὴν παλαιὰν σημασίαν γεγραμμένον τὸ ἔρου ἔρω, μετελήφθη δὲ εἰς τὸ ω. ἐν τισι δὲ γράφεται, καὶ μὴν ἐρώτα πρὸς τίνων. ἢ καὶ οὕτω, καὶ μὴν ἐρώτα πρὸς ποίων, ἀντὶ τοῦ πρὸς τίνων ἐσμὲν ὀρνέων ἐρώτα καὶ τίσι προσήκομεν. ἔστι δὲ τὸ ὅλον λόγον οὐκ ἔχον καὶ ἔτι τὸ καὶ μὴν ἀκαίρως ἔσται λεγόμενον. κάλλιον οὖν τὰ πρὸς ποδῶν, πυνθάνου τῶν ποδῶν ὅτι ὄρνεα ἐσμέν. λέγει δὲ ὡς ὑπὸ τοῦ δέους ἐναφεικώς.

68. ἐπικεχοδὼς — φασιανικός] Schol: καὶ τοῦτο ὡς ὄνομα ὄρνιθος ἔπαιξε, παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ σκῶρ. Est autem ἐπικεχοδὼς qui

insuper etiam cacavit prae timore nempe, ut prior ille. Vox autem *φασιανικὸς* hic triplici respectu dicitur, primo *παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ σκῶρ*, ut dicebat schol.; deinde *παρὰ τὸ φαίνειν, τὸ συκοφαντεῖν* (nam Athenis, unde isti veniebant, plurimi sunt sycophantae): deinde et a Phasi fluvio; noti autem sunt phasiani inter aves. V. Athen. IX. p. 386. BE. Futilia haec sunt commenta scholiastarum. Phasianicum se esse ait, quemadmodum alter Libycum, ut peregrinus videatur et e longinquo advenisse. DIND. Atheniensis quum sit Peisetaerus, *Φασιανικὸν* se dicit, ni fallor, alludens ad verbum *φαίνειν*, i. e. *συκοφαντεῖν*, ut Athenienses litigandi studiosos ostendat. Fortasse etiam ad aureum ejus avis colorem respicitur. Recte schol: *παρὰ τὸ φαίνειν, τὸ συκοφαντεῖν*.

Ἐπικεχοδώς] Proprie qui cacavit, hic prae timore. Lys. 440. *ἐπιχεσεῖ πατούμενος*. Eccl. 640. *κἀπιχεσοῦνται*. Th. 570. Eq. 69. Pl. 693. *ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα*. Phaedr. totam timentes concacarunt regiam.

Φασιανικός] I. q. *Φασιανὸς*, ut *Λακωνικὸς* i. q. *Λάκων*. Sic *Ἕλλην* et *Ἑλληνικὸς*, *Ἀχαρνεὺς* et *Ἀχαρνικὸς*, *Ἀττικὸς* et *Ἀττικωνικός*. Cf. Lucian. Nav. 23. *ὄρνις ἐκ Φάσιδος, καὶ ταὼς ἐξ Ἰνδίας, καὶ ἀλεκτρυὼν ὁ Νομαδικός*, et ad Nub. 109. Respicit fortasse ad aureum phasiani colorem.

Schol. *Ἐπικεχοδὼς*: *Καὶ τοῦτο ὡς ὄνομα ὄρνιθος ἔπαιξε παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ σκῶρ. φασιανὸς δὲ συκοφάντης, παρὰ τὸ φαίνειν μετὰ φασιανῶν εὑρισκόμενος.*

69. *Schol.* *τί θηρίον πότ' εἶ*: *Δέον εἰπεῖν ὄρνεον, πρὸς τὸ τερατικὸν τοῦ σώματος θηρίον εἶπεν.*

70. *ὄρνις — δοῦλος*] Cf. 79. *τροχίλος ὄρνις οὑτοσί*. 169. 881. 1009. 1154. 1557. Incert. ap. Plut. Mor. 762 F. *ἔπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλον ὣς κλίνας πτερόν*. "Aelian. V. H. II. 28: *μετὰ τὴν κατὰ τῶν Περσῶν νίκην Ἀθηναῖοι νόμον ἔθεντο ἀλεκτρυόνας ἀγωνίζεσθαι δημοσίᾳ ἐν τῷ θεάτρῳ μιᾶς ἡμέρας τοῦ ἔτους*. Lucian. Anachars. 37: *τί ἂν πάθοις, εἰ θεάσαιο καὶ ἀλεκτρυόνων ἀγῶνας παρ' ἡμῖν καὶ σπουδὴν ἐπὶ τούτοις οὐ μικράν; ἢ γελάσῃ δηλονότι, καὶ μάλιστα ἢν μάθῃς ὡς ὑπὸ νόμου αὐτὸ δρῶμεν καὶ προστέτακται πᾶσι τοῖς ἐν ἡλικίᾳ παρεῖναι καὶ ὁρᾶν τὰ ὄρνεα διαπυκτεύοντα μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀπαγορεύσεως*. Plin. N. H. X. 21. 24. Dimicatione paritur hoc quoque (regnum) inter ipsos (gallos), velut ideo tela agnata cruribus suis intellegentes, nec finis saepe commorientibus. Quod si palma contingit, statim in victoria canunt seque ipsi principes testantur. Victus occultatur silens aegreque servitium patitur. Totis noctibus canendo Boeotiis nobilem illam adversus Lacedaemonios praesagivere victoriam, ita conjecta interpretatione quoniam victa illa ales non caneret." (Ko.) *Ὄρνις* producta ultima, ut in Eur. Bacch. 1364. *ὄρνις ὅπως*.

Schol. *ὄρνις ἔγωγε δοῦλος*: *Σημείωσαι ὅτι καὶ τὴν εὐθεῖαν τοῦ ὄρνις ἐκτείνουσιν Ἀττικοί.*

71. *Schol.* *ἀλεκτρυόνος*: *Φυσικόν ἐστι τοῦτο ἐν ταῖς συμβολαῖς τῶν*

ἀλεκτρυόνων, τοὺς ἡττηθέντας ἕπεσθαι τοῖς νενικηκόσι. (καὶ Θεόκριτος (XXII. 72), "ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοίδε κυδοιμοί").

74. ὄρνις καί] Pro καὶ ὄρνις dictum metri necessitate, ut videtur. Nisi καὶ ad διακόνου pertinere statuendum est.

75. οὗτός γ'] Sub. δεῖται διακόνου.

ἅτ', οἶμαι, — ὤν] Plat. Alc. II. 146 A. διημαρτηκότα, ἅτε, οἶμαι, ἄνευ τοῦ δόξῃ πεπιστευκότα. II. 147 A. πολλῷ χειμῶνι χρήσεται, ἅτ', οἶμαι, ἄνευ κυβερνήτου διατελῶν ἐν πελάγει. Infra 285. ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος ὑπό τε συκοφαντῶν τίλλεται etc.

76. ἐρᾷ φαγεῖν] Cf. Ach. 146. ἤρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων.

ἀφύας Φαληρικάς] Cf. Ach. 901. Fr. 422. μηδὲ τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τάδ' ἀφύδια. Sotades com. III. 586. ἀφύαν θ' ἅμ' αὐτῇ παρέλαβον Φαληρικήν. Eubul. com. III. 242. τευθὶς καὶ Φαληρικὴ κόρη. Alciphr. III. 53. ἀφύας μαγειρικὰς (Φαληρ. Bergl. Μεγαρ. Piers.). Machon. Athen. 244 C. Matron. 135 A. Archestr. 285 BC. Lynceum ibid. F. Athen. VII. 285. Arist. H. A. VI. 15.

Schol. Φαληρικὰς ἀφύας: (Ὅτι πληθυντικῶς λέγουσι τὰς ἀφύας. Ἀρίσταρχος δὲ οὐκ ἀποδέχεται πληθυντικῶς, διὸ τὸ χ.) Φαληρεὺς δέ, λιμὴν τῆς Ἀττικῆς.

77. τρέχω 'π' ἀφύας] Cf. 79. Vesp. 854. οὗτος σύ, ποῖ θεῖς; ΒΔ. ἐπὶ καδίσκους. Eccl. 819. ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα.

ἀφύας — τρύβλιον] Cf. Eq. 649 sq.

78. Cf. Th. 405. κάμνει κόρη τις; εὐθὺς ἀδελφὸς λέγει etc. Eccl. 197. ἐπέτρεψας ἑτέρῳ; πλεῖον' ἔτι δράσει κακά. 197. ναῦς δεῖ καθέλκειν; τῷ πένητι μὲν δοκεῖ etc. Alexandr. com. III. 177. χαίρει τις αὐχμῶν ἢ ῥυπῶν; κονιορτὸς ἀναπέφηνεν. Aristophont. com. III. 357. δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον | τῶν παροινούντων; παλαιστὴν νόμισον Ἀργεῖόν μ' ὁρᾶν. Eur. Orest. 646. ἀδικῶ; λαβεῖν χρή μ' etc.

δεῖ τορύνης καὶ χύτρας] Cf. Plat. Hipp. I. 290 E. ὅταν τις χύτραν ἕψῃ ἔτνους μεστήν, χρυσῆ τορύνη (πρέπει) αὐτῇ ἢ συκίνη; Eccl. 845. ἔτνους χύτρας ἕψουσιν αἱ νεώτεραι. Eq. 984.

ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ;] Cf. Fr. 52. χολίκων ἐπιθυμῶν. Ran. 62. ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔτνους; Cum hoc loco cf. Soph. Phil. 286—297.

Schol. ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ: Ἀθάρας. (τορύνη δὲ λέγεται τὸ κινητήριον τῆς χύτρας. σημειωτέον δὲ ὅτι τορύνη πανταχοῦ ἐκτέταται εἰ μὴ παρ' Εὐπόλιδι.)

79. τρέχω 'πὶ τορύνην] Addere debebat καὶ χύτραν. "Similiter Soph. Phil. 138. τέχνα γὰρ τέχνας ἑτέρας προὔχει καὶ γνώμας. Hor. Carm. IV. 4. 24. fortes creantur fortibus et bonis." (Mein.)

τροχίλος] Quia bis dixerat τρέχω. Sic Mercurius ὁ Διὸς τρόχις dicitur Aesch. Prom. 941. ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν, | τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον. Noster autem τροχίλος Epopis διάκονος est (73). Anglice dicas, the errand-bird, the courier-bird. Est autem τροχίλος palustris avis juxta Aelian. Anim. VIII. 25. ὁ τροχίλος ὄρνις ἐστὶ τῶν ἑλείων εἷς, καὶ παρὰ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν ἀλᾶται,

καὶ ὅ τι ἂν τύχῃ παρεκλέγων βόσκεται. Aristot. H. A. 9, 12, 3: *ὁ τροχίλος καὶ λόχμας καὶ τρώγλας οἰκεῖ· δυσάλωτος δὲ καὶ δραπέτης καὶ τὸ ἦθος ἀσθενής· εὔβιοτος δὲ καὶ τεχνικός. καλεῖται δὲ πρέσβυς καὶ βασιλεύς* (rex avium, Plin. N. H. 8, 25, 37).

Schol. τροχίλος ὄρνις οὑτοσί: Παρὰ τὸ τρέχω. ἐπεὶ συνεχῶς εἶπε τὸ τρέχω, πέπαιχε τροχίλος εἰπών. ἔστι δὲ καὶ ὄρνεον τροχίλος. καὶ λέγεται εἶναι δριμύ. ἀξιοῦσι δέ τινες τὴν μέσην ὀξύνειν.

80. *οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον*] Cf. 54. Eq. 1158. Pac. 1061.

82. *σέρφους*] Nicoph. com. II. 848. *ἅπερ ἐσθίει ταυτὶ τὰ πονήρ' ὀρνίθια, | σέρφους ἴσως, σκώληκας, ἀκρίδας, πάρνοπας.* "Yarrell mentions coleopterous insects specially, but also caterpillars as the food of the hoopse." (Gr.).

μύρτα] Baccas myrteas. Cf. 160. 1100. *λευκότροφα μύρτα.* Ran. 330. Theopomp. com. II. 817. *τρώγουσι μύρτα καὶ πέπονα μιμαίκυλα.* Pherecr. com. II. 338. *μῆλα καὶ μιμαίκυλα καὶ μύρτα καὶ σέλινα.* "The British Consul at Ajaccio notes among the annual exports from Corsica between 350,000 and 400,000 blackbirds. They come to that island in vast numbers every winter to feed on the berries of the myrtle and arbutus, with which the mountains are covered. Here they become very fat, and their flavour and perfume as food cause them to be much esteemed by the gourmets of Paris." (Echo, Nov. 28. 1877.)

Schol. μύρτα καὶ σέρφους: Σέρφος σκωληκῶδες ζωΰφιον, (ἢ μυρμηκώδες. ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα. καὶ ἡ παροιμία "ἔνεστι κὰν μύρμηκι κὰν σέρφῳ χολή." Νικοφῶν ἐν Ἀφροδίτης Γοναῖς, "ἅπερ ἐσθίει ταυτὶ τὰ πονήρ' ὀρνίθια, | σέρφους ἴσως, σκώληκας, ἀκρίδας, πάρνοπας.") μύρτα δὲ ὁ τῆς μυρσίνης καλεῖται καρπός, ὅς ἐστιν οἰκεῖος ὄρνισιν εἰς τὸ ἐσθίειν.

84. His dictis intro abit Trochilus herum excitaturus.

85. *Schol. κακῶς σύ γ' ἀπόλοιο: Πρὸς τὸν θεράποντα τοῦ Ἔποπος λέγει εἰσελθόντα (καὶ κεχηνότα).*

86. *ὦ δειλότατον σὺ θηρίον*] Eadem verba Pl. 439.

87. *Schol.* [*ὑπὸ τοῦ δέους: Ἰδὼν γὰρ τὸν δοῦλον κεχηνότα ἐφοβήθη.*]

89. *καταπεσών*] Prolapsus, sc. prae formidine. V. schol.

Schol. ἀντὶ τοῦ φοβούμενος. R.

90. *Schol.* [*ἀπέπτατο: Εἰς τὸ αὐτὸ κατήντησε τοῦ γελοίου χάριν.*]

91. *οὐκ ἄρ' ἀφῆκας;*] Cf. Nub. 1252. *οὐκ ἄρ'* (*ἆρ'* vulg.) *ἀποδώσεις;* Thesm. 8. *οὐδ' ἄρ' ὁρᾶν δεῖ μ';* Eccl. 462. *οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἄρά μοι;* 672. *οὐδὲ κυβεύσουσ' ἄρ' ἄνθρωποι;* Av. 1446. *λόγοισιν ἄρα καὶ πτεροῦνται; ΠΕ. φήμ' ἐγώ.* 1530. *ἐντεῦθεν ἄρα τοὔπιτριπτον ἐγένετο; | ΠΡ. μάλιστα πάντων.* 1542. *ἅπαντα τἄρ' αὐτῷ ταμιεύει; Π. φήμ' ἐγώ.* 161. Soph. Aj. 1238. *οὐκ ἄρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ πλὴν ὅδε;* Phil. 106. *οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ γ'* (leg. *'στ'*) *οὐδὲ προσμῖξαι θρασύ;* 114. Lucian. V. A. 27. *οὐδὲ ἡμεῖς ἄρα ἐσμέν τινες;* Sic usurpatur particula *ἄρα* quasi interrogative quando responsio affirmativa aut saltem tacita approbatio confidenter exspectatur.

Schol. [ὡς ἀνδρεῖος εἶ: Ὡς πολύ. ἐν εἰρωνείᾳ δέ.]

92 sq. "They tell Epops their errand, and he gives them their choice of several cities fit for their purpose, all which they refuse. Pisthetaerus proposes a scheme for living among the birds, with which Epops is struck, and calls up his consort, the nightingale, to summon the birds, who all sing a fine ode." (Cook.) "Epops comes out. After satisfying their wonder at his appearance, he enquires their business. They come, they say, to seek a quiet place away from the troubles and annoyances of Athens. He proposes several towns, which are rejected. At last, on their hearing how the birds live, it strikes Peisthetaerus that, if the birds would but unite to found one state, that would be the place for them. He explains the advantages of his plan. Epops is delighted, and goes into the copse to summon the rest of the birds to consultation." (Gr.)

92. τὴν ὕλην pro τὴν θύραν, tanquam avis. BE. Cf. Ach. 1189. ἄνοιγε τὴν θύραν. Soph. Fr. 359. ψυχῆς ἀνοῖξαι τὴν κεκλῃμένην πύλην. "Aelian. An III. 26. οἱ ἔποπές εἰσιν ὀρνίθων ἀπηνέστατοι, καί μοι δοκοῦσι τῶν προτέρων τῶν ἀνθρωπικῶν ἐν μνήμῃ ὑποπλέκειν τὰς καλιὰς ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ τοῖς πάγοις τοῖς ὑψηλοῖς. Aesch. Fragm. 291. τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὑτοῦ κακῶν | πεποικίλωκε κἀποδηλώσας ἔχει | θρασὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχίᾳ, | ὃς ἦρι μὲν φαίνοντι διαπάλλει πτερὸν | κίρκου λεπάργου· δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ. | νέας δ' ὀπώρας ἡνίκ' ἂν ξανθῇ στάχυς, | στικτή νιν αὖθις ἀμφινωμήσει πτέρυξ. | ἄστη δὲ μισεῖ τῶνδ' ἀπαλλαγεὶς τόπων, | δρυμοὺς τ' ἐρήμους ἢ πάγους ἀποικιεῖ." (Ko.) Versus tragici coloris. *Schol.* ἄνοιγε τὴν ὕλην: Δέον εἰπεῖν τὴν θύραν ἢ τὸν οἶκον τὴν ὕλην εἶπεν. καὶ γὰρ ἐν ὕλαις διάγουσιν οἱ ὄρνεις.

94. Versus tragoediam spirans. Cf. 291. τίς ποθ' ἡ λόφωσις ἡ τῶν ὀρνέων; 994. τί δ' αὖ σὺ δράσων; τίς δ' ἰδέα βουλεύματος; | τίς ἡπίνοια, τίς ὁ κόθορνος (τίς ποθ' οὖρνις?) τῆς ὁδοῦ; Soph. Oed. C. 99. ποίῳ κεθαρμῷ; τίς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς;

τῆς τριλοφίας] Cf. Ach. 965. κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους. Ovid Met. VI. 672. Vertitur in volucrem, cui stant in vertice cristae. (De Epope.) Plin. N. H. X. 29. 44. Upupa crista visenda plicatili, contrahens eam subrigensque per longitudinem capitis. "The actor who personates the hoopoe wore probably a costume caricatured from that of Tereus in Sophocles' play. His crest seems to have been very conspicuous, as also his beak; but the rest of his feathers not in very good plight: hence Euelpides' remark in v. 95, and the excuse that the hoopoe gives in v. 105." (Gr.)

Schol. τίς ἡ πτέρωσις: Ἐπειδὴ ὁρῶσι ξένην ὄψιν τοῦ ἔποπος, καταπλήττονται. ἔστι γὰρ τῇ πτερώσει τὸ ὄρνεον κατάπυκνον καὶ τρεῖς ἔχον ἄκρας ἐν τῷ λόφῳ. — ἐπεὶ τρεῖς λόφους ἔχει ὁ ἔποψ. R.

95. τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες] Sic infra 1550. ἵνα, μ' ἐὰν ὁ Ζεὺς ἴδῃ, etc. 1418. τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους; Lys. 376. οὐκ

οἶδά σ' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω. 753. *ἵνα, μ' εἰ καταλάβοι ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμι.* 905. *καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλῶ.* 1027. *τοῦτ' ἄρ' ἦν με τοὐπιτρῖβον.* Ran. 504. *ἡ γὰρ θεός, σ' ὡς ἐπύθεθ' —.* Thesm. 1134. *μέμνησο, Περσεῦ, μ' ὡς ἀπώλεσας.* Pac. 648. *ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν | βυρσοπώλης.* 1305. *ὑμῶν — 'νταῦθα τῶν μενόντων* Nub. 1055. *εἶτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις.* Ach. 292. *ὑπὸ Κλέωνος ἔπαθον.* Vesp. 965. *εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἔλαβες.* 1434. *ἀλλ' οὖν σὺ μέμνησ' αὐτὸς (οὗτος?) ἀπεκρίνατο.* Trag. inc. Fr. 244 W. *εἰ νοῦν εἶχέ μ' ὁ σπείρας πατήρ.* Soph. Oed. R. 139. *ἐκεῖνον ὁ κτανών.* 269. *καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν* etc. Oed. C. 944. *πατήρ σ' ὁ καίνων.* Ant. 324. *ταῦτα — τοὺς δρῶντας.* Phil. 1242. *τίς ἔσται μ' οὑπικωλύσων τάδε;* Trach. 534. *χερσὶν ἀτεχνησάμην.* Eur. Iph. A. 878. *τίς αὐτὸν οὑπάγων —;* Ion. 671. *ἐκ τῶν Ἀθηνῶν μ' ἡ τεκοῦσ' εἴη γυνή.* El. 264. *μήτηρ δέ σ' ἡ τεκοῦσα ταῦτ' ἠνέσχετο;* Andr. 214. *Θρῄκην χιόνι τὴν κατάρρυτον.* Plat. Legg. VI. p. 311. *οὐδὲν ἡμᾶς ἐστι τὸ κατεπεῖγον.* Dem. p. 1156. *οὐκ ἦν αὐτὴν ὁ θρέψων.* Hom. Batr. 13. *τίς δέ σ' ὁ φύσας;* Astydamas Stob. 86, 3. *κἢν αὐτὸν οἱ ζητοῦντες ὦσι μυρίοι.*

οἱ δώδεκα θεοί] Cf. ad Eq. 235. *μὰ τοὺς δώδεκα θεούς.* Aristophont. com. III. 361. *εἶτ' οὐ δικαίως ἔστ' ἀπεψηφισμένος | ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκ' εἰκότως Ἔρως;* Amphin com. III. 303. *ὀνόματα τῶν δώδεκα θεῶν διελήλυθας.* Herod. VI. 108. *Ἀθηναίων ἱρὰ ποιεύντων τοῖσι δυώδεκα θεοῖσι.* Thuc. VI. 54. Alciphr. II. 3. *μὰ τοὺς δώδεκα θεούς. Τῶν δυώδεκα θεῶν βωμὸς* memoratur Herod. II. 7. et alibi. "*οἱ δώδεκα θεοὶ* . . . abruptus est sermo. Haec Epopi dicit Euelpides, additurus, ut videtur, *πάντα σοι δοῖεν ἀγαθά*, vel simile quid: sed avertit se et secum, ita ut ab Epope non exaudiatur, pergit *εἴξασιν ἐπιτρῖψαί σε.*" (Br.)

(*Schol.*) *τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες: Εὐθὺς οἰωνιζόμενοι εἰώθασι λέγειν πρὸς τὸ τίς ὁ ζητῶν θεοῦ τινος ὄνομα ἢ ὑγείαν ἤ τι τοιοῦτον. καὶ νῦν οὖν ἔφη, [τίνες οἱ ζητοῦντές με, πρὸς ὃ ἐπάγει,] οἱ δώδεκα θεοί. τὸ δὲ ἑξῆς παρ' ὑπόνοιαν, ἐπεὶ ἔκσκευος φαίνεται αὐτοῖς.*

96. Cf. Eccl. 776. *ὁ Ζεύς σέ γ' ἐπιτρίψειεν.* Pl. 119. Anglice, seem to have treated you ill, to have brought you to a sorry plight.

εἴξασιν] Attice pro *ἐοίκασιν*. Cf. 383. Nub. 341. Ruhnk. ad Tim. p. 71.

Schol. *εἴξασιν ἐπιτρῖψαί σε: Δύναται μὲν ἐπὶ τοῦ ἔποπος λέγειν, οὗτοι ζητοῦσί σε ἐπιτρῖψαι διὰ τὴν ὄψιν· δύναται δὲ καὶ ἐφ' ἑαυτῶν λέγειν, ἐοίκασιν οὗτοι ἡμᾶς ἐπιτετριφέναι ὧδε ἐλθόντας. ἐκφοβεῖ γὰρ αὐτοὺς τὸ προσωπεῖον.* [[*τὸ δὲ εἴξασιν ἢ ἐοίκασιν ἢ παρεγένοντο.*]]

99. *τὸ ῥάμφος*] Rostrum upupae duos digitos et quartam digiti partem longum est secundum Buffon.

Schol. *τὸ τοῦ ὀρνέου πρόσωπον.*

100. *Σοφοκλέης*] Sophoclem perstringit, qui in Tereo dramate regem illum introduxerat in avem conversum, quem eodem quo in tragoedia habitu ornatum exhibuisse videtur comicus. BE. "He alludes to a tragedy of Sophocles, now lost, in which that poet had introduced Tereus after his transformation into a bird. His costume in the present play

was probably a caricature of that employed in the tragedy. Aristophanes could not let this opportunity pass of raising a laugh at Sophocles, though, as it appears from the Ranae, he entertained due respect for the great tragedian." (Cook.)

λυμαίνεται] Male tractat. Anglice, spoils, disfigures. Xen. Mem. I. 3. 6. Similiter fere de Aeschine Dem. de Cor. 180. *ὃν ἐν Κολυττῷ ποτε Οἰνόμαον κακὸς κακῶς ὑποκρινόμενος ἐπέτριψας.*

Schol. τοιαῦτα μέντοι: Ἐν γὰρ τῷ Τηρεῖ Σοφοκλῆς ἐποίησεν αὐτὸν ἀπωρνιθωμένον καὶ τὴν Πρόκνην· ἐν ᾧ ἔσκωψε πολλὰ τὸν Τηρέα.

102. *πότερον ὄρνις ἢ ταὼς;*] Utrum ales an pavo? Lusus est in ambiguitate nominis *ὄρνις*, quod in genere avem qualemcunque significat, et speciatim gallinaceum. Quaerit Euelpides utrum gallinaceus an pavo? Epops respondet: ales equidem, sed generali significatione. Latinis ales, ut Graecis *ὄρνις*, avem in genere, et speciatim gallum significat. Hoc autem quaerit Euelpides sive respiciens ad Epopis speciem et ornamentum, sive quia gallinaceorum et pavonum spectacula publice Athenis exhibebantur. Ideo ex utro harum avium genere sit percunctatur. Non placent scholiastarum interpretationes: *ἔπαιξε δέον εἰπεῖν ἄνθρωπος ἢ ταώς. — ἢ ἔπαιξε τὸ γενικὸν εἰπὼν, εἶτα ἐπαγαγὼν τὸ εἰδικόν.* Istiusmodi lusibus nihil frigidius. Aristophanis aetate rari erant admodum Athenis, magis adhuc in reliqua Graecia, pavones. Vide quae Athenaeus p. 397. ex Antiphontis oratione *περὶ ταῶν* inscripta excerpsit, unde discimus singulis noviluniis pavones populo spectandos Athenis exhibitos fuisse. Citatur eo in loco hic versus cum altero ex eadem hac fabula ad confirmandum pronuntiandi morem, qui olim Athenis obtinuit, juxta quem ultima syllaba nominis *ταὼς* asperabatur, ita ut scribi oporteret *ταὧς*. Aspiratio in literam *υ* mutata in Latino nomine pavo. BR. *Ὄρνις* de gallo gallinaceo adhibetur Vesp. 815. Xen. Anab. IV. 5. 25. *ἐν δὲ ταῖς οἰκίαις ἦσαν αἶγες — ὄρνιθες* etc. Theocr. XXII. 72. Mosch. III. 50. Eur. Herc. 71. et alibi. *Ὠια ὀρνίθεια* (i. e. gallinacea) memorantur Athen. II. 58 B. Sed loquitur Euelpides, opinor, tanquam si pavo, quae id temporis rarissima Athenis avis erat, animal sui generis esset et plus quam mera avis. Cf. 269. *τίς ποτ' ἐστίν: οὐ δήπου ταὧς;* Eubulum ap. Athen. p. 397. *καὶ γὰρ ὁ ταὧς διὰ τὸ σπάνιον θαυμάζεται.* Non sine causa igitur rogat utrum avis (cernit enim rostrum et alas reliquamque avis speciem) an pavo, cui ut upupae et crista est et cauda longior Cf. 1203. *ὄνομα δέ σοι τί ἐστι, πλοῖον ἢ κυνῆ;* Vesp. 1509. *τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον, ὄξις ἢ φάλαγξ;* Lys. 982. *σὺ δ' εἶ πότερον (τί, πότερ'?) ἄνθρωπος ἢ Κονίσαλος;* Eccl. 1071. *ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἐστ', ἀντιβολῶ, τουτί ποτε; | πότερον πίθηκος — ἢ γραῦς —;*

Schol. πότερον ὄρνις: (Ἔπαιξε. δέον εἰπεῖν ἄνθρωπος, ταὧς εἶπεν. ὀξύνεται δὲ καὶ περισπᾶται.) ὁ μῦθος δὲ λέγει τὸν Ἄργον εἰς ταῶνα μεταβεβλῆσθαι. διὰ τοῦτό φησι, πότερον ὄρνις εἶ σὺ ὁ λεγόμενος Τηρεὺς παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν Ἰώ, ἢ ταὧς. τὸ δὲ ὄνομα περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί. — ὄρνις ἢ ταὧς: Ὡς ἐοικότος ὄρνιθος. πρὸς τὸ μέγεθος δὲ τοῦτο λέγει ἢ

διὰ τὴν ποικίλην ἐσθῆτα ἣν ἐνεδύσατο. *Ἄλλως. ἔπαιξε τὸ γενικὸν εἰπών, εἶτα ἐπήγαγε τὸ εἰδικόν.* V.

103. Cf. Thesm. 143. *ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'; εἶτα ποῦ τὰ τιτθία;*

ὄρνις] Corripitur posterior syllaba in Soph. Ant. 1021. *οὐδ' ὄρνις εὐσήμους* etc. Soph. Fr. 378. *τίς ὄρνις οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων;*

τὰ πτερά] The birds of the drama probably had but the beak, head, and wings of their originals; but an excuse for the want of feathers is found in the moulting of birds. (Gr.)

104. *ἐξερρύηκε*] Cf. Lucian. D. D. 4, 1. *οὐκ αἰετὸς ἄρτι ἦσθα; πῶς οὖν τὰ πτερά σοι ἐκεῖνα ἐξερρύηκε;*

ὑπὸ νόσου] Arist. H. A. VIII. 20. 2. *τῶν δ' ὀρνίθων ἐν ταῖς ἀρρωστίαις ἐπίδηλος ἡ πτέρωσις γίγνεται. ταράττεται γὰρ καὶ οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει κατάστασιν ἥνπερ ὑγιαινόντων.* Plin. N. H. 10, 20, 22 (sec. H. A. Aristot. 6, 9, 2): idem (pavo) cauda annuis vicibus amissa cum foliis arborum, donec renascatur iterum cum flore, pudibundus ac moerens quaerit latebram.

Schol. *ἐξερρύηκε: Παρόσον ἄνθρωπος ἐξελήλυθε μὴ ἔχων πτερὰ πλὴν τῆς κεφαλῆς ὄρνιθος ἐπτερωμένης.*

105 sq. Non hyeme, sed aestate, aves mutare pennas dicuntur. Aut igitur avium naturam ignorabat comicus, aut sub avium nomine subindicat Athenienses, qui hyeme quidem domi plerumque remanerent, vere autem redeunte rei navali operam darent novasque expeditiones maritimas, qualis Sicula fuit, susciperent: ita ut *πτερὰ φύειν* non inepte dicerentur, praesertim si reputaveris remos et pennas tropice solere inter se permutari.

105. *τὸν χειμῶνα*] Hyeme ergo acta fuit haec fabula. Cf. Th. 67. Aristoteles H. A. 8, 16. monuit eas tantum aves quae in patria sua manent hieme *πτερορρυεῖν.*

106. *πτερορρυοῦμεν*] Anglice, we shed our feathers, molt. Cf. 284. Arist. H. A. VIII. 16. *ἡ τρυγὼν πτερορρυεῖ ἐν τῇ φωλείᾳ.* Plat. Phaedr. p. 246. *ἡ δὲ (ἡ ψυχὴ) πτερορρυήσασα φέρεται ἕως ἂν* etc. Similis monetae sunt *τριχορρυεῖν* Pac. 1222. et *φυλλορροεῖν* (non *φυλλορρυεῖν*) Av. 1481.

ἕτερα φύομεν] Sc. *πτερά*, quod ex *πτερορρυεῖ* intelligendum (cf. ad Pl. 503. Ran. 498. 1025. 1466. Eq. 572. 1352. Nub. 555.). Cf. 785. *φῦσαι πτερά.* Alex. Athen. 362 D. *μὴ φύσας πτερά.* Plat. Tim. 91 D. *ἀντὶ τριχῶν πτερὰ φῦον.* Phaedr. 251 C. *ἡ τοῦ πτεροφυεῖν ἀρχομένου ψυχή.* 255 D. 252 C. *ἀθάνατοι δὲ πτερωτὰ διὰ πτεροφύτορ' ἀνάγκην.* Herod. II. 68. *γλῶσσαν δὲ μοῦνον θηρίων οὐκ ἔφυσε.* VIII. 105. *φύει πώγωνα μέγαν.* IV. 29. *φύειν κέρεα.* V. 91. *δόξαν φύσας.* Athen. XI. 476 D. *βοῶν — μεγάλα κέρατα φυόντων.* S. Marc. Ev. XIII. 28. *ὅταν αὐτῆς ὁ κλάδος — ἐκφύῃ τὰ φύλλα.* "Aeschylus apud Clem. Alex. Strom. Lib. 5. de eadem ista upupa [Fr. 305]: *νέας δ' ὀπώρας ἡνίκ' ἂν ἀνθῇ* [*ἡνίκα ξανθῇ στάχυς?*] *στάχυς, | στικτή νιν αὖθις ἀμφιέννυσι* [*ἀμφινωμήσει*] *πτέρυξ.*" (Be.)

Schol. *ὡς ἐπὶ τῶν φυτῶν.* R.

107. *Schol.* [[νῷ βροτῷ: Πρὸς τὴν παράθεσιν τῶν λέξεων, ὅτι ἐκ παραλλήλου ἡ διαφορὰ δηλοῦται. τὸ δὲ χ πρὸς τὸ συνεχὲς τῶν δυϊκῶν.]]

108. ποδαπὼ τὸ γένος;] Cf. Pac. 186. ποδαπὸς τὸ γένος (δ' add. R. V.) εἶ; Alexin Athen. 159 D. ἔστιν δὲ ποδαπὸς τὸ γένος οὗτος; Eur. Iph. T. 246. ποδαποί; τίνος γῆς ὄνομ' ἔχουσιν οἱ ξένοι;

Schol. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί: Ἀντὶ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν. (μέγα γὰρ ἐφρόνουν Ἀθηναῖοι ἐπὶ ναυμαχίᾳ.)

109. ἠλιαστά] I. e. δικαστά. V. schol.

μάλλά] I. e. μή, ἀλλά, ut alibi οὐκ, ἀλλά. Supplere possis μὴ (λέξῃς), ἀλλὰ etc. Photius p. 244, 1. μάλλά: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀλλά. Cf. Ran. 103. 745. 751.

ἀλλὰ θατέρου τρόπου] Eur. Med. 807. μηδείς με φαύλην κἀσθενῆ νομιζέτω | μηδ' ἡσυχαίαν, ἀλλὰ θατέρου τρόπου, | βαρεῖαν ἐχθροῖς καὶ φίλοισιν εὐμενῆ. El. 949. εἴη πόσις | μὴ παρθενωπός, ἀλλὰ τἀνδρείου τρόπου. Lucian. Pisc. 45. διαγνώσονται — οἵτινες οἱ ἀγαθοὶ αὐτῶν καὶ οἵτινες αὖ πάλιν οἱ τοῦ ἑτέρου βίου.

Schol. Ἡλιαστά: Δικασταί. ἀπὸ τοῦ μεγάλου δικαστηρίου τῆς Ἡλιαίας. οὕτως δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ ἐν ὑπαίθρῳ εἶναι τόπῳ καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου βάλλεσθαι.

μὴ ἀλλὰ θατέρου τρόπου: Πέπονθε. κεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ οὐκ, ἀλλὰ θατέρου τρόπου, τουτέστι μισόδικοι.

110. ἀπηλιαστά] I. e. μισοδίκω. Similiter ἀπολῖται ἀφέταιροι ἀπαθηναῖοι dixit Theopompus ap. Poll. III. 58. Manet autem π, ut in ἀπηλιώτης, ἀπήλιος, ἐπηλὶς, ἐπίστασθαι, quae formae antiquae et Ionicae sunt. V. Blomf. Gloss. Agam. 497. Lobeck. ad Ajac. 805. ἀγκῶνας — ἀντηλίους (al. ἀνθ.). Bekk. Anecd. p. 424, 425. Ἀπηλιώτης: ἐν τῷ π, καὶ ἀντήλιος, καὶ πάντα τὰ ὅμοια ψιλῶς. καὶ ἡ ἐπηλὶς ἔστι παρὰ Ποσειδίππῳ. Herod. IV. 22. πρὸς ἀπηλιώτην ἄνεμον. Eur. Cycl. 19. ἀπηλιώτης ἄνεμος. Aesch. Ag. 502. ἀντήλιοι. Eur. Ion. 1550. ἀντήλιον πρόσωπον.

Schol. μισόδικοι. τὸ μισόδικον. R.

111. Cf. Eccl. 334. ζητῶν γὰρ αὔτ' οὐχ ηὗρον ἐν τοῖς στρώμασιν. Isae. VIII. 12. ταυτὶ — ἐγὼ ζητῶν ἐξεῦρον. Herod. I. 139. ἐς τοῦτο διζήμενος εὑρήσεις τελευτῶντα.

σπέρμα] Cf. Eurip. Hec. 254. ἀχάριστον ὑμῶν σπέρμ' (natio, genus), ὅσοι δημηγόρους | ζηλοῦτε τιμάς. BE. Clearchus apud Athen. VI. p. 256. ὥστε ἔμοιγε δοκεῖ — παρ' ἐκείνων εἰς τοὺς ἔξω τόπους διαδίδοσθαι τὸ σπέρμα τῶν ἐλλογίμων κολάκων. Themistius Or. 27. p. 339 C. ἔστι δὲ πολὺ τὸ σπέρμα τοῦτο καὶ ἐν δικαστηρίοις καὶ ἐν ἐκκλησίαις. DIND. Eur. Hec. 254. ἀχάριστον ὑμῶν σπέρμ', ὅσοι etc. Iph. A. 520. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν. Eur. Fr. inc. 93. εἴθ' ἦν ἄφωνον σπέρμα δυστήνων βροτῶν. Eur. Fr. Inc. 159. ἀεί ποτ' (ἐστὶ) σπέρμα κηρύκων λάλον. Aesch. Fr. 282. τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφ' ἡμέραν φρονεῖ. Trag. Adesp. 160. τοίων γὰρ ἀνδρῶν σπέρμ' ἔδωκεν Ἑλλάδος. Dem. p. 784. πλὴν εἰ συκοφάντου τις καὶ πονηροῦ σπέρμα καὶ ῥίζαν ὡσπερανεὶ γεωργὸς οἴεται δεῖν ὑπάρχειν τῇ πόλει. Loquitur ut avis. "The birds,

feeding much on seeds, are here made, as in several other places, to speak in metaphors derived from their own habits of life." (Cook.)

ἐξ ἀγροῦ] Ex agro. Anglice, in the fields. Ambiguus est sensus. Innuit enim rusticos fere *μισοδίκους* esse, urbanos *φιλοδίκους*.

Schol. *ὀλίγον ζητῶν: Τοῦτο λέγει, ὅτι οἱ ἄγροικοι μόνοι εἰσὶν οἱ μὴ φιλοδικασταί, ὡς ὀλίγων ὄντων τῶν μισοδίκων καὶ τούτων ἀγροίκων. ἀεὶ δὲ τούτους τε καὶ τοὺς ἱππεῖς ἐπαινεῖ. ἅμα καὶ ὅτι τὰ σπανίζοντα τῶν σπερμάτων μᾶλλον παρὰ τοῖς ἀγροίκοις εὑρίσκεται.*

112. *πράγους*] Vox tragica. Lys. 706. *ἄνασσα πράγους τοῦδε* etc. Aesch. Sept. 804. Pers. 248. Suppl. 233.

113. *Schol.* *ἀντὶ τοῦ εἰς ὁμιλίαν ἐλθεῖν.* R.

114. *πρῶτα μὲν — εἶτ'*] Cf. Lys. 1024. 1074.

πρῶτα μὲν ἦσθ'] Ut 157. 164. etc. et alicubi *μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλὰ —*.

115. "Gray asks why Tereus is said to have been in debt. Carey thinks the humour consists in supposing that Tereus, as a man, must necessarily have been in debt, and willing to cheat his creditors." (Cook.)

117. *ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν*] Julianus Epist. 18 *εἰ δέ μοι θέμις ἦν κατὰ τὸν Τήϊον ἐκεῖνον μελοποιὸν εὐχῇ τὴν ὀρνίθων ἀλλάξασθαι φύσιν, οὐχ ἂν δήπου πρὸς Ὄλυμπον, οὐδὲ ὑπὲρ μέμψεως ἐρωτικῆς, ἀλλ' εἰς αὐτοὺς ἂν τῶν ὑμετέρων ὀρῶν τοὺς πρόποδας ἔπτην.* BE.

μεταλλάξας] Anglice, having adopted in exchange or instead. Cf. Horat. cur valle permutem Sabina divitias operosiores?

118. *ἐπέπτου*] I. e. *πετόμενος ἐπῆλθες.* Eur. Ion. 1356. *πᾶσαν δ' ἐπελθὼν Ἀσιάδ'.* — Hel. 1484. *ἄβροχα πεδία καρποφόρα τε γᾶς ἐπιπετόμενος.*

120. *ταῦτ' οὖν*] Idcirco igitur, ut alibi *ταῦτ' ἄρα.*

ἀφίγμεθα, εἰ — φράσειας] Locutio praegnans, qualis est in Nub. 1392. *οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας | πηδᾶν ὅ τι λέξει.* Hic subaudiri potest *ἐρησόμενοι* aut aliquid simile.

Schol. *διὰ ταῦτα.* R.

121. *εὔερον*] Schol: *μαλακήν.* Cratinus ibid.: *γλῶσσαν εὐέρων βοτῶν* (i. e. *προβάτων*). Plato ibid.: *εὐερίας ἀπολέλαυχ' Ὑπέρβολος.* Hippocr. IX. 849 C. *ἐρίῳ Μιλησίῳ ὡς εὐειροτάτῳ.* Soph. Tr. 675. *οἰὸς εὐείρῳ πόκῳ.* Forma antiqua et Ionica esse videtur *εὔειρος*, recentior et Attica *εὔερος.* Cf. Herod. III. 47. *εἰρίοισι* (al. *ἐρ.*) IV. 73. *πίλους εἰρινέους* (*ἐρ.* al.). "Perhaps here we may consider it as a comical substitute for *εὔνομον*, which would have been a natural attribute to *πόλιν*. They want a snug city, in which they may lie soft and warm." (Gr.)

Schol. *εὔερον: (Οἷον μαλακὴν ὥσπερ σισύραν εὐέριον. Πλάτων Ὑπερβόλῳ "καὶ τοσοῦτον εὐερίας ἀπολέλαυχ' Ὑπέρβολος ὥστ' αἰχμάστατός ἐστι." Κρατῖνος Πυλαίᾳ "γλῶσσαν εὐέρων βοτῶν." λέγει δὲ περὶ τῶν προβάτων.) — ἀντὶ τοῦ εὐάερον. τοιαῦτα γὰρ ζητοῦσιν οἱ μετοικιζόμενοι. ἢ ὅ βαλεῖν (?) ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐρίου.* R.

122. Cf. Vesp. 738. *χλαῖναν μαλακήν, σισύραν.* Nub. 10. Clem. Alex. Paed. II. 190. *τῆς δὲ σισύρας ἱκανωτάτης οὔσης ὑπεστρῶσθαι, ὥστε μὴ δεῖσθαι πορφυρίδων ἢ φοινικίδων.*

(*Schol.*) *σισύραν*: *Σισύρνα καὶ σισύρα καὶ σίσυς διαφέρουσι. σισύρα μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐξ αἰγείων δερμάτων ἔτι τὰς τρίχας ἔχον σκέπαστρον, τὴν δὲ σισύρναν οἱ κατὰ Λιβύην λέγουσι τὸ ἐκ τῶν κωδίων ῥαπτόμενον ἀμπεχόνιον, σίσυς δέ ἐστι παχὺ ἱμάτιον καὶ εὐτελές, πρὸς δὲ καὶ μικρὸν, ἐπιτήδειον εἰς ἓν ἅπτεσθαι, οἷον ἐξωμίδιον. — σισύρα χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἷον ἁπλοΐδος ἢ ἐξωμίδος ἢ τοιούτου τινός. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις* [10] "*ἐν πέντε σισύραις.*" V. *ὁ δὲ Ἐρατοσθένης ὥς ἐστι βαίτη, καθάπερ τὸ δένδρον τὸ αὐτὸ καὶ ἄνδραχνον καὶ ἀνδρόχνην καλοῦμεν, οὕτως ᾤοντο σισύραν καὶ σίσυν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐκδέχεσθαι, καὶ τρίτην προσλαμβάνουσι σισύρνην οἱ κατὰ Λιβύην τὸ ἐκ τῶν κωδίων, τὸ ἀμπεχόνιον καλούμενον. — καὶ τὴν σισύραν βαίτην ὑπέλαβον εἶναι τινές. τὸ δὲ οὐκ ἔστιν ἀληθές, ἀλλὰ χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἷον ἐξωμίδα ἢ διπλοΐδα ἢ τοιοῦτόν τι. οὕτως ἐν τῷ λεξικῷ.* V.

ἐγκατακλιθῆναι: *Οὕτως Ἀττικοί, ὡς ἐν Νεφέλαις* [694] "*ἀλλὰ κατακλινεὶς δευρί.*" *τὸ δὲ κλινθῆναι κοινόν. — μαλθακήν*: *μαλακήν. λέγει δὲ τὴν τῶν προβάτων.* V.

123. Cf. Nub. 1249. *ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τἀργύριον τοιοῦτος ὤν;*

τῶν Κραναῶν] Sc. *Ἀθηνῶν*. Ach. 75. *ὦ Κραναὰ πόλις*. Lys. 480. *τὴν Κραναὰν — ἀκρόπολιν*. Pind. Ol. VII. 82. *κρανααῖς Ἀθάναις*. XIII. 37. *κρανααῖς ἐν Ἀθάναισι*. Nem. VIII. 11. Isthm. I. 3. *κραναὰ Δᾶλος*. Herod. VIII. 44. *Ἀθηναῖοι δὲ ἐπὶ μὲν Πελασγῶν ἐχόντων τὴν νῦν Ἑλλάδα καλευμένην ἔσαν Πελασγοὶ, οὐνομαζόμενοι Κραναοί*. Hom. H. Cer. 357. *Ἐλευσῖνος κραναὸν πτολίεθρον*. Saepius apud Pindarum legitur *κρανααὶ Ἀθᾶναι*. Ipsi Athenienses olim *Κραναοὶ* appellabantur, teste Herod. VIII. 44. Cf. Strab. IX. 397. *Κραναοῦ, ἀφ' οὗ καὶ Κραναοὶ οἱ ἔνοικοι*. V. schol. ad h. l. et ad Ach. 75. Cramer Greece I. 26. II. 277.

Schol. *τῶν Κραναῶν*: *Τῶν Ἀθηνῶν, διὰ τὸ τραχὺ καὶ λεπτόγεων.* (*ἢ ἀπὸ Κραναοῦ βασιλέως.*)

124. *Schol.* (*προσφορωτέραν δὲ νῷν*: *Ἀντὶ τοῦ ἡμῖν ἐπιτηδείαν, ἄλλην ζητοῦμεν.*)

125. *ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν*] Cf. Plat. Theaet. 189. *δῆλος εἶ — καταφρονῶν μου καὶ οὐ δεδιώς.*

ἀριστοκρατεῖσθαι] Cf. Plat. Rep. 338 D. *τῶν πόλεων αἱ μὲν τυραννοῦνται, αἱ δὲ δημοκρατοῦνται, αἱ δὲ ἀριστοκρατοῦνται.* (Ko.)

Schol. *ἀριστοκρατεῖσθαι*: *Ἀντὶ τοῦ ὀλιγαρχεῖσθαι. Ἀριστοκράτης δὲ, Σκελλίου υἱὸς, ἐπεβούλευσεν εἰς κατάλυσιν τῷ δήμῳ.* (*Ἄλλως. ἀρίστους κεκριμένους θέλεις ἔχειν ἄρχοντας τοῦ δήμου καὶ τῆς πόλεως, οἷα ἡ παρὰ Λακεδαιμονίοις πολιτεία ἦν. ἡ γὰρ τῶν Ἀθηναίων δημοκρατία ἦν.*)

126. *τὸν Σκελλίου*] Aristocratem. Adeo aristocratiam, inquit, odi ut Aristocratem etiam abominer, nempe quod hoc nomine appelletur. De eo vide Thuc. VIII. 89. *Ἀριστοκράτην τὸν Σκελλίου*. Plat. Gorg. p. 472. Dem. p. 1343, 4. Lys. Or. c. Eratosthenem.

Schol. *καὶ τὸν Σκελλίου*: *Παρὰ τὸ ὄνομα πέπαιχεν, ἐπεὶ Ἀριστοκράτης Σκελλίου ἦν υἱός, ὃν ὁ ῥήτωρ Δημοσθένης* (*ἔγραφεν. ἀριστοκρατία δὲ ἡ ὀλιγαρχία*). *οὕτως οὖν, φησί, μισῶ τὴν ἀριστοκρατίαν ὅτι καὶ τὸν Ἀριστοκράτην μισῶ ὅτι κέκληται τῷ ὀνόματι τούτῳ.*

128. Cf. Antiph. Athen. 258 C. *οὐ γὰρ τὸ μέγιστον ἔργον ἐστὶ παιδιὰ — οὐχ ἡδύ;*

128. *ὅπου — εἴη*] Optativus ponitur quia praecessit optativus. Cf. Ran. 96. *γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις — ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.* Infra est indicativus est v. 137.

129. *Schol. ἐπὶ τὴν θύραν μου πρωΐ: Νῦν οὐ τὴν πρωΐαν λέγει, ἀλλ' ἴσον τῷ ἐν ὥρᾳ πρῴ. (οὕτως γάρ ἐστι τὸ πρωΐ. διὸ ὀξύνεται. τὸ δὲ πρῴ περισπᾶται.) — οὕτω μονοσυλλάβως λέγουσι. Εὔπολις Βάπταις "ἐπεὶ γὰρ ἑξῆς (ἕξεις?) ἀγαθὰ πολλὰ δὴ πρῴ."* R.

130. Optativus *λέγοι* pendet ab *ὅπου* v. 128.

131 sq. Cf. Eccl. 1144. *οὔκουν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς | καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν', ἀλλ' ἐλευθέρως | καλεῖς (καλεῖν* libri) *γέροντα.* etc.

ὅπως παρέσει μοι —] Cf. Plat. Hipp. maj. 286. *ὅπως παρέσει καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλους ἄξεις.* Arist. Lys. 1064. *ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον· πρῴ δὲ χρὴ τοῦτο δρᾶν λελουμένους, αὐτούς τε καὶ τὰ παιδί'.* Lucian. Nav. 22. *φιλοφρονήσομαι τοῦτον καὶ λουσάμενον ἥκειν κελεύσω τὴν ὥραν ἐπὶ τὸ δεῖπνον.* Id. Somn. 7. *Εὐκράτης γάρ με ὁ πλούσιος ἐντυχὼν ἐν ἀγορᾷ λουσάμενον ἥκειν ἐκέλευε τὴν ὥραν ἐπὶ τὸ δεῖπνον.* Diog. L. in Vit. Aristipp. *δύνασαι, ἔφη, καὶ σὺ μεθ' ἡμῶν σήμερον γενέσθαι.* Similiter Latini. Terent. Heaut. 162. Dionysia hic sunt, hodie apud me sis volo. Juven. V. 18. Una simus, ait. Solemnis haec ad coenam invitandi formula fuisse videtur. Quod ad constructionem, cf. 893. *ἀπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα.* Nub. 935. *ἀλλ' ἐπίδειξαι | σύ τε τοὺς προτέρους ἅττ' ἐδίδασκες, | σύ τε τὴν καινὴν παίδευσιν,* etc. Vesp. 458. *ἀλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σύ.* Av. 843.

132. *λουσάμενα πρῴ*] Cf. Lys. 1064. *ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον· πρῴ δὲ χρὴ τοῦτο δρᾶν λελουμένους, αὐτούς τε καὶ τὰ παιδία.* Fr. 163. *εἰ γὰρ ἐμοὶ παυσαμένῳ τοῦ πολέμου γένοιτο — λουσαμένῳ διελκύσαι τῆς τρυγὸς* "Xen. Symp. 1, 7. *ἔπειτα δὲ οἱ μὲν γυμνασάμενοι καὶ χρισάμενοι, οἱ δὲ καὶ λουσάμενοι παρῆλθον.* Lucian. Gall. 7. *Εὐκράτης γάρ με ὁ πλούσιος ἐντυχὼν ἐν ἀγορᾷ λουσάμενον ἥκειν ἐκέλευε τὴν ὥραν ἐπὶ τὸ δεῖπνον.* Nav. 22. *εἰ δέ τις πένης, φιλοφρονήσομαι τοῦτον καὶ λουσάμενον ἥκειν κελεύσω τὴν ὥραν ἐπὶ τὸ δεῖπνον.*" (Ko.)

πρῴ] i. e. *ὄρθρου βαθέος* (Tim.). Plat. Prot. 311 A. *μήπω ἐκεῖσε ἴωμεν· πρῴ γάρ ἐστιν· ἀλλὰ διατρίψωμεν ἕως ἂν φῶς γένηται.* Criton. 43 A. *οὐ πρῴ ἔτι ἐστί; — πάνυ μὲν οὖν. — πηνίκα μάλιστα; — ὄρθρος βαθύς.* (Ko.)

ἑστιᾶν γάμους] Anglice, to keep my wedding-day. Cf. Isae. VIII. 12. *γάμους — ὑπὲρ ταύτης εἱστίασεν.* VIII. 25. Dem. p. 1356. *εἱστία τὰ ἐπινίκια.* Isae. III. 98. *ἠναγκάζετο ἂν — Θεσμοφόρια ἑστιᾶν τὰς γυναῖκας.* Sic *θύειν δεκάτην* infra 922.

Schol. (*λουσάμενα πρῴ: Οὕτως Ἀττικοί. ὀξύνεται δὲ καὶ τὸ ι ἔχει ἀπὸ τοῦ πρωΐ γενόμενον, ὡς ἀπὸ βαρείας καὶ ὀξείας ὄν, ὡς τὸ ἑσταώς ἑστώς.*)

133. *καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσεις*] Cf. Plat. Lach. p. 201. *αὔριον ἕωθεν ἀφικοῦ οἴκαδε, καὶ μὴ ἄλλως ποιήσῃς, ὅπως βουλευσώμεθα* etc. Isae.

VII. 33. διεκελεύεϑ' ὅπως — ἐγγράφωσι με — καὶ μὴ ὡς (μηδαμῶς?) ἄλλως ποιήσωσι. Frequens apud Platonem est locutio μὴ ἄλλως ποίει.

εἰ δὲ μή] Cf. Pac. 384. Ran. 629. Vesp. 435.

134. πράττω κακῶς] Praeter exspectationem dictum pro πράττω καλῶς. Solent enim amici amicos in rebus adversis prodere et deserere.

Schol. μή μοι τότε γ' ἔλϑῃς: Παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συνερχομένων τοῖς φίλοις ἐν κινδύνοις. παίζει δὲ εἰς τὸ ἐναντίον. ἡ γὰρ παροιμία ἐστί, "μή μοι τότ' ἔλϑῃς, ὅταν ἐγὼ πράττω καλῶς."

135. ταλαιπώρων] Ironice dictum.

Schol. ταλαιπώρων: Ἐν εἰρωνείᾳ.

136. Cf. Lys. 136. τί δαὶ σύ; ΜΥ. κἀγὼ βούλομαι etc. Ach. 802.

139. καλῶς γε —] Ironice. Anglice, How nicely! Cf. Eq. 344. καλῶς γ' ἂν οὖν σὺ πρᾶγμα προσπεσόν τι — μεταχειρίσαιο. Pherecr. com. II. 339. καλόν γε δῶρον ἔπτ' ἔχειν λαικαστρίας Dem. p. 128. καλήν γ' οἱ πολλοὶ νῦν ἀπειλήφασιν Ὠρειτῶν χάριν. ibid. καλήν γ' ὁ δῆμος ὁ Ἐρετριέων. ibid. καλῶς Ὀλυνϑίων ἐφείσατο. p. 683. καλόν γε· οὐ γάρ; p. 789. καλῶν γε ἔργων ὁ ῥήτωρ δημιουργὸς ὑμῖν γέγονεν. Soph. El. 393. καλός γ' ἄρ' οὑμὸς βίοτος, ὥστε ϑαυμάσαι. Eur. Med. 504. καλῶς γ' ἂν οὖν | δέξαιντό μ' οἴκοις ὧν πατέρα κατέκτανον. 511. καλόν γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ etc. 588. καλῶς γ' ἂν οὖν μοι τῷδ' ὑπηρέτεις λόγῳ, εἰ —. Nub. 647. ταχύ γ' ἂν δύναιο μανϑάνειν περὶ ῥυϑμῶν. Eccl. 801. πάνυ γ' ἂν οὖν Ἀντισϑένης | αὔτ' εἰσενέγκοι. Ran. 1261. πάνυ γε μέλη ϑαυμαστὰ μέντἂν διετέϑην. Infra 1693. εὖ γε.

καλῶς γε — οὐκ ἔκυσας] Cf. Eq. 1377. σοφός γ' ὁ Φαίαξ δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέϑανε. Si quidem sincera est ea locutio.

Στιλβωνίδη] Nomen proprium fortasse fictum, ut στρατωνίδης Ach. 596. Γναϑωνίδης Lucian. Fug. III. 375. Nomen Στιλβίδης legitur Pac. 1031. Similia sunt Μαριλάδης, Πρινίδης, σπουδαρχίδης, μισϑαρχίδης, Ach. 609. 612. 595—597. πουλυχαρίδας Lys. 1098. 1242. Neutra placet scholiastarum interpretatio.

Schol. ὦ Στιλβωνίδη: Ὦ λαμπρὲ καὶ ἀπὸ βαλανείων κεκαλλωπισμένε. — ἢ ἁπλῶς ὄνομα κύριόν τινος λέγει. R. ἢ Στίλβωνος παῖ. διασύρει δὲ τοῦτον, ὡς παῖδα ἔχοντα.

141. προσηγάγου] Xen. Cyr. VIII, 4. 27. Χρυσάνταν δ' ἐφίλησε προσαγαγόμενος. VII. 5. 39. προτείνων ὁ Κῦρος τὴν χεῖρα προσήγετο αὐτούς (Ko.)

Schol. οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας: Ἀντὶ τοῦ περιεπλέξω. ὁ μὲν γὰρ τὰς τῆς γαστρὸς τρυφὰς ἐβούλετο, ὁ δὲ τὰς αἰσχρὰς ἡδονάς. προσηγάγου δὲ ἀντὶ τοῦ πρὸς ἑαυτὸν ἔλαβες εἰς συνουσίαν.

142. ὠρχιπέδισας] Lascive contrectasti. V. schol. Hesychius, Ὀρχιπεδίζειν: τὸ κακοσχολεύεσϑαι παρὰ τοῖς παισίν. Phot. p. 351, 15. ὀρχιπεδεῖν: τὸ περὶ τὰ παιδία κακοσχολεῖσϑαι. Ab ὀρχίπεδον Av. 442. Eq. 772. Pl. 956. Cf. Phot. p. 204, 13. Λακκόπεδον: τοὺς ὄρχεις. Nequam vox est οἰκόπεδον Aeschin. I. 83. Infra 443. ὀρχίπεδ' ἕλκειν.

πατρικὸς φίλος] Paternus amicus. Cf. Plat. Lach. 180. καὶ γὰρ πατρικὸς ἡμῖν φίλος τυγχάνεις ὤν. Plat. Men. 92. τὸν πατρικὸν τόνδε ἑταῖρον.

Aesch. 61, 3. *πατρικὸς φίλος*. Thuc. VIII. 6. *πατρικὸς — ξένος*. Andoc. 21, 13. *πατρικὸς ξένος*. Lys. 163, 29. *πατρικὸν ἐχθρόν*. Isocr. p. 79 D. *πατρικοὺς ἐχθρούς*. p. 108. *τῶν πατρικῶν ἐχθρῶν*. p. 367. *ὤν μοι ξένος πατρικός*. Dem. 530, 8. *ἔχθρας αὐτοῖς ὑπαρχούσης πατρικῆς*. Thuc. VII. 69. *πατρικὰς ἀρετάς*.

[*Schol.*] *ὠρχιπέδησας*: *Ἀντὶ τοῦ τῶν ὄρχεων ἥψω καὶ κατέσχες αἰσχρῶς. (δειλακρίων δέ, δειλότατε, κακόδαιμον.) ἐν ἤθει δέ, ἢ ἀληθῶς λέγει.*

143. Cf. Eq. 1218. *οἴμοι τῶν ἀγαθῶν δσων πλέα* (*ἡ κίστη*). (Ubi similis constructio est.) Ach. 1210. *τάλας ἐγὼ ξυμβολῆς βαρείας*.

δειλακρίων] Miselle, miserrume. Cf. ad Pac. 193. Sic *μαλακίων* Eccl. 1058. Confer etiam nomina propria *Ἀγκυλίων, Καμπυλίων*. Simplex *δειλάκρα* est Pl. 973.

145. *μηδαμῶς ἡμῖν γε* —] Sic Vesp. 1179. *μή μοί γε μύθους*.

τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν] "Probably to an Athenian this suggested vaguely the ends of the earth. Cf. Eq. 1088, where the sausage-seller beats Cleon's oracle, which said that Demus was to rule *πάσης γῆς*, by adding *καὶ γῆς καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης*." (Gr.) "This has been differently taken. Some geographers understand by it the Indian Ocean; others the Persian Gulf (Wesseling on Herod. p. 256, 10.); others the Red Sea, commonly so called (Wesseling on Diod. Sic. I. 23. and Reland's Dissertation on the Red Sea)." (Cook.)

Schol. *παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν*: *Ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα παρὰ τὸν ἀνατολικὸν Ὠκεανόν.* [[*κατὰ δὲ ἄλλους τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν λέγει.*]]

146. *ἀνακύψεται*] Emerget in conspectum. Anglice, will pop up, will heave in sight. Cf. Ran. 1068. *παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψεν*. Plat. Phaed. 109 E. *ὥσπερ ἐνθάδε οἱ ἐκ τῆς θαλάττης ἰχθύες ἀνακύπτοντες ὁρῶσι τὰ ἐνθάδε*. "Innuit proculdubio Alcibiadis calamitatem, quem ad bellum Siculum missum populus missa Salaminia navi revocavit, ut judicium capitis subiret: quod evenerat belli a. 17, ut narrat Thuc. VI." (Palmer.)

147. *ἡ Σαλαμινία*] Navis publica, quae paucis ante hanc fabulam mensibus in Siciliam missa erat Alcibiadis reportandi caussa, qui inter *ἑρμοκοπίδας* esse videretur. De quo vide argumenti Graeci scriptorem, qui minus accurate *ἐπὶ Ἀριμνήστου τοῦ πρὸ Χαβρίου*, id est anno ante hanc fabulam, factum dicit, et Thucydidem VI. 61. Cf. Clinton. Fast. Hellen. vol. 2. p. 74. DIND. Cf. 1204. *Πάραλος ἢ Σαλαμινία;* Dem. p. 97. *ἐπὶ δ' ἡμᾶς αὐτοὺς ψήφισμα, εἰσαγγελία, Πάραλος, ταῦτ' ἐστὶν ἱκανά*. Plut. Alc. 21. *οὐ μὴν ὅ γε δῆμος τὴν ὀργὴν ἅπασαν ἀφῆκεν ἐνταῦθα, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπαλλαγεὶς τῶν Ἑρμοκοπιδῶν ὥσπερ σχολάζοντι τῷ θυμῷ πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην ὅλως ἐρρύη καὶ τέλος ἀπέστειλε τὴν Σαλαμινίαν πρὸς αὐτόν*, etc. Thucyd. VI. 53. *καὶ καταλαμβάνουσι τὴν Σαλαμινίαν ναῦν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἥκουσαν ἐπί τε Ἀλκιβιάδην, ὡς κελεύσοντας ἀποπλεῖν ἐς ἀπολογίαν ὧν ἡ πόλις ἐνεκάλει*, etc. III. 33. *ἀπὸ δὲ τῆς Ἐφέσου ὁ Ἀλκίδας ἔπλει κατὰ τάχος καὶ φυγὴν ἐποιεῖτο· ὤφθη γὰρ ὑπὸ τῆς*

Σαλαμινίας καὶ Παράλου ἔτι περὶ Ἴκαρον ὁρμῶν (αἱ δ' ἀπ' Ἀθηνῶν ἔτυχον πλέουσαι), καὶ δεδιὼς τὴν δίωξιν ἔπλει διὰ τοῦ πελάγους etc.

Schol. *ἡ Σαλαμινία: Δύο εἰσὶ νῆες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὑπηρέτιδες, ἡ Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία, ὧν ἡ μὲν Σαλαμινία τοὺς ἐκκαλουμένους εἰς κρίσιν ἦγεν, ἣν ἐπ' Ἀλκιβιάδην φησὶ πεμφθῆναι Θουκυδίδης, ἡ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἀπῆγεν, τουτέστι τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα. — ἐπὶ τοῦ μάρτυρα.* R.

149. *τὸν Ἠλεῖον Λέπρεον*] Hoc oppidum plerumque *τὸ Λέπρεον* appellatur, sed Paus. 5, 5, 3. *πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ Λέπρεος, καὶ Ἀριστοφάνης ἐποίησεν ὡς Λέπρεος εἴη πόλισμα Ἠλείων.* Mentio ejus est apud Thucydidem V. 34. *Λέπρεον κείμενον ἐπὶ τῆς Λακωνικῆς καὶ τῆς Ἠλείας.* 31. 49. Incolae ejus *Λεπρεᾶται* audiebant (Herod. IX. 28.). "Why Lepreum [Lepreus? cf. 149.] is recommended is not quite clear. Wieland supposes that it is because there was great licence and freedom of living there. It had been seized by the Spartans, and settled with enfranchised Helots, four years before the date of this play." (Gr.)

Schol. *τί οὐ τὸν Ἠλεῖον Λέπρεον: Καθ' ὑφαίρεσιν τοῦ ι τὸ Λέπρειον εἶπεν. ἔστι δὲ τῆς Τριφυλίας πλησίον, πόλις τῆς Πελοποννήσου. Λέπρεον δὲ Δίδυμός φησιν ὠνομάσθαι ἢ διὰ τὸ τὴν χώραν αὐτῶν λέπειν· διαφαίνονται γὰρ ἐκ τῆς ὀρεινῆς· πέτρας γὰρ εἶναι αὐτόθι ποικίλας τῷ χρώματι καὶ διαλεύκους, ὁμοίας τοῖς τὰς ὄψεις λεπριῶσι, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ὠνομάσθαι ἐκ τοῦ πάθους· (ἢ διὰ τὸ τοὺς πρώτως οἰκήσαντας τὴν πόλιν ταύτῃ τῇ νόσῳ κατεσχῆσθαι. τοὺς οὖν (μὲν οὖν?) πλησιοχώρους Λεπρεώτας αὐτοὺς καλεῖν· τοὺς δὲ, μὴ βουλομένους δοκεῖν ἄχθεσθαι τῷ ὀνόματι, Λέπρεον τὴν πόλιν καλέσαι. οὐδετέρως γὰρ λέγεται ἡ πόλις τὸ Λέπρεον. ὁ δὲ ἀρσενικῶς εἶπεν.)*

150. *ὅσ' οὐκ ἰδών*] Quantum qui non viderim. Vide annot. crit.
Schol. [*ὅς οὐκ ἰδών: Ἀλλ' ἐξ ἀκοῆς μαθών. πλεονάζει δὲ τὸ ὅς.*]

151. *ἀπὸ Μελανθίου*] Propter Melanthium. Cf. 489. "Poeta is fuit tragicus, cujus ideo meminit comicus quia lepram habebat." BR. V. schol. et Pac. 804. 1009. De Melanthio dixit Meinekius Fr. Com. I 205. 59.

Schol. *ἀπὸ Μελανθίου: (Μελάνθιος ὁ τραγικὸς κωμῳδεῖται λεπρὸς καὶ κακοπράγμων. κωμῳδεῖται γὰρ εἰς μαλακίαν καὶ ὀψοφαγίαν. Πλάτων δὲ αὐτὸν ἐν Σκευαῖς ὡς λάλον σκώπτει. Καλλίας Πεδήταις "τίς ἄρα τοὺς Μελανθίου τῷ γνώσομαι, | οὓς ἂν μάλιστα λευκοπρώκτους εἰσίδῃς.") εἶχε Μελάνθιος λέπραν. ἐκωμῳδεῖτο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν.*

152. *ἕτεροι*] Praeterea. Anglice, besides. Cf. ad Soph. Phil. 38. Plurale ponit per appositionem ad *Ὀπούντιοι*, quod quasi nomen loci vel regionis est. Schol: *λείπει τόποι.*

Ὀπούντιοι] Apposition zu *ἕτεροι*. Strab. IX. 425. *ὁ Ὀποῦς ἐστι μητρόπολις (τῶν Λοκρῶν). ἀπέχει δὲ τῆς θαλάττης περὶ πεντεκαίδεκα σταδίους* (Lepreon wohl noch weiter; vgl. 146.). *Κῦνος δ' ἐστὶ τὸ ἐπίνειον. μεταξὺ δὲ Ὀποῦντος καὶ Κύνου πεδίον εὔδαιμον.* (Ko.)

Schol. ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι: *Λείπει τόποι. Ὀποῦς δὲ πόλις Λοκρίδος. (ἧς μέμνηται Ὅμηρος ἐν τῷ καταλόγῳ* [531] "*Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε.*") — *Ὀπουντίους δὲ τοὺς τυφλούς φασι.* R.

153 sq. Similiter Dio Chrys. Or. XXXIII. p. 407 D. *γυναικὶ μὲν δὴ τοιαύτῃ ξυνοικεῖν οὐδεὶς ἂν ἐθελήσειεν οὐδὲ ἐπὶ πενταχοσίοις ταλάντοις.*

Ὀπούντιος] Nomen proprium viri cujusdam illius temporis, qui luscus erat. Cf. 1294. *Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ* (*ὄνομα ἦν*).

Schol. (*ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος: Οὗτος συκοφάντης πονηρὸς καὶ μονόφθαλμος. ἔπαιξεν οὖν ὅτι οὐκ ἂν γενοίμην τυφλός. Ἄλλως. ὅτι ἑτερόφθαλμός τις ἦν, ὅθεν οὕτω τοὺς τυφλούς φασιν.*)

154. *ἐπὶ ταλάντῳ* —] Anglice, for a talent.

156. *ἐς τὴν τριβήν*] Ad degendum. Ut *δυστυχῆ τρίβειν βίον* dicitur et similia. Sed reponendum suspicor *ἐς διατριβήν.*

Schol. *ἐς τὴν τριβήν: Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εὐυφῶν ἱματίων, τῶν ὑπομενόντων εἰς τρίψιν καὶ φόρεσιν πολλοῦ χρόνου.* (*Ἄλλως. ὡς ἐπὶ ἐσθῆτος ἡ μεταφορά, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν διατριβήν.*)

157. *Schol.* *ἄνευ βαλλαντίου: Ἀντὶ τοῦ, ἄνευ ἀργυρίου καὶ δαπάνης.*

158. *κιβδηλίαν*] Proprie de nummis dicitur; infert autem hanc vocem quia alter dicebat sine crumena, i. e. sine nummis vivi apud aves. BR. Anacreon Athen. 533 E. *κίβδηλον εὑρίσκων βίον.* "By what you say you at once rid life of much that is counterfeit." (Gr.)

Schol. *κιβδηλίαν: Τὸν ἐκ τοῦ ἀργύρου ῥύπον. μοχθηρίαν καὶ ζηλοτυπίαν. ἅμα δὲ ὅτι τὰ νομίσματα κίβδηλα λέγεται παρὰ τὸ ὑπὸ Χίων δεδηλῆσθαι.* [[*Ἄλλως. κίβδηλα ἐλέγετο νομίσματα τὰ ὑπὸ Χίων δεδηλημένα, ἤτοι βεβλαμμένα, κατὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ. Ἀθηναῖοι γὰρ καὶ Χῖοι πρὸς ἀλλήλους ἐμάχοντο, διὸ τὰ Χίων νομίσματα μετὰ τοῦ χ στοιχείου Ἀθηναῖοι ἐγχαράξαντες ἀπεστρέφοντο, καὶ ἐκάλουν αὐτὰ χίβδηλα ὡς διὰ τοῦ χ στοιχείου δῆλα ὄντα. παραλαβοῦσα δὲ ἡ συνήθεια τὴν φωνὴν τὸ δεδολωμένον νόμισμα κίβδηλον ὠνόμασεν, ἐναλλάξασα τὰ στοιχεῖα πρὸς τὸ εὐγλωττότερον.*]]

159. *τὰ λευκὰ σήσαμα*] Sesami siliquas. Cf. Plin. N. H. 8, 10, 22. sesama ab Indis venit; color ejus candidus. Vesp. 676. *πυρόν, μέλι, σήσαμα.* Philippid. com. IV. 473. *πλακοῦντες, ἐπιδορπίσματ', ᾠά, σήσαμα.* Theophr. de caus. pl. 6, 12, 12. *ἔνια ἁπαλὰ μὲν ὄντα ἄβρωτα, ξηραινόμενα δὲ ἐδώδιμα διὰ τὸ συνεκπέττεσθαι τὸ πικρὸν ὑπὸ τοῦ ἡλίου, καθάπερ τὸ σήσαμον καὶ τὸ ἐρύσιμον. τούτων γὰρ χλωρῶν ὄντων οὐδὲν ἅπτεσθαι δοκεῖ ζῷον διὰ τὴν πικρότητα καὶ δυσχυμίαν, ξηρανθέντων δὲ μᾶλλον, οἱ δὲ δὴ καρποὶ καὶ ἡδεῖς.* "Plaut. Poen. 1, 2, 113. sesamum papaveremque, triticum et frictas nuces. Petron. Sat. 1 a. E. melliti verborum globuli et omnia dicta factaque quasi papavere et sesamo sparsa." (Ko.) *Σήσαμον* est sesamum orientale, cujus semina aut flava (*λευκὰ*) aut nigra esse perhibentur. Hodie semina ejus cocta oryzae instar comeduntur. "The seeds of Sesamum Indicum are strewed on cakes in Egypt, and communicate to than a nutty flavour." (Hogg's Veg. Kingdom.) Ipsa planta

leguminosa est σησάμη, cujus semina sunt σήσαμα (Hippon. 27. Sol. 39. Herod. 1, 193). Hinc σησαμῆ, σησαμοῦς, σησαμίς. Cf. ad Pac. 869.

Schol. εἴδη φυταρίων. R. V.

160. μύρτα] Myrti baccas. Cf. Pac. 575. τῶν τε σύκων τῶν τε μύρτων. Virg. G. I. 306. cruentaque myrta.

μήκωνα] I. e. papaverum semina. Anaxandr. com. III. 184. μήκων, — σήσαμα. Euphron. com. IV. 494. μήκωνος ἐπιπάσας ἄνω | κόκκους μελίνης — δώδεκα. Thuc. IV. 26. μήκωνα μεμελιτωμένην καὶ λίνου σπέρμα κεκομμένον. Herod. II. 92. τὸ ἐκ μέσου τοῦ λωτοῦ, τῇ μήκωνι ἐὸν ἐμφερὶς, πτίσαντες etc. Hippocr. p. 289. μήκωνα τρίψας. Thuc. IV. 26. μήκωνα μεμελιτωμένην. Bekk. Anecd. 274, 31. Κώδη: ὁ καρπὸς τῆς μήκωνος. Theophil. ap. Athen. 587 F. Μηκωνίδ' ἢ Σισύμβριον.

σισύμβρια] Menthae hirsutae folia. Cf. Pher. com. II. 253. λαλεῖτε περὶ σισυμβρίων κοσμοσανδάλων τε. Cratin. II. 146. ἁπαλὸν δὲ σισύμβριον ἢ κρίνον ἢ ῥόδον etc. II. 72. II. 82. Theophr. H. Pl. 6, 1, 1. ἐν τοῖς στεφανωτικοῖς ἕρπυλλος, σισύμβριον. 6, 6, 2. τῶν μὲν τὸ ἄνθος μόνον χρήσιμον, τῶν δὲ καὶ οἱ κλῶνες καὶ τὰ φύλλα καὶ ὅλως ἡ πᾶσα φύσις εὔοσμος, οἷον ἑρπύλλου, σισυμβρίου." (Ko.)

Schol. σισύμβρια: Φύλλα τινὰ οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφίοι.

161. ὑμεῖς μὲν ἄρα —] Angliee vertas, You at least then, it seems, live etc. Ἄρα hic exclamatio est, non particula interrogativa. Cf. 1530. ἐντεῦθεν ἄρα τοὐπιτριβείης ἐγένετο. 1688. ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὑτοιί. 1446. λόγοισιν ἄρα καὶ πτεροῦνται. ΠΕ. φήμ' ἐγώ. Pl. 920. νὴ Δία πονηρόν γ' ἄρα (f. τἄρα) προστάτην ἔχει. Lys. 933. νὴ ΔΓ ἀπολοίμην ἄρα (ubi v. annot.) Vesp. 839. τοῦτ' ἄρα πρῶτον — εἰσακτέον μοι. Nub. 1301. φεύγεις; ἔμελλόν σ' ἄρα κινήσειν ἐγώ. Vesp. 460. ἆρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ (ubi v. annot.). Cratin. com. V. 16. ἦν ἄρ' ἀληθὴς ὁ λόγος ὡς δὶς παῖς γέρων. Soph. Oed. C. 1400. οἷον ἄρ' ὁδοῦ τέλος —. Aj. 738. βραδεῖαν ἡμᾶς ἄρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν | πέμπων ἔπεμψεν. 980. ὤμοι βαρείας ἄρα τῆς ἐμῆς τύχης. Soph. Colch. Fr. 317. ὑμεῖς μὲν οὐκ ἄρ' ἤστε τὸν Προμηθέα. Eur. Iph. A. 876. μεμηνὼς ἄρα τυγχάνει πόσις. Iph. T. 932. ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς κἀνθάδ' ἠγγέλθης μανείς. El. 1229. φονέας ἔτικτες ἆρά σοι. Cycl. 638. ταυτὸν πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοί. Or. 1512. ἐνδίκως ἡ Τυνδάρειος ἄρα παῖς διώλετο.

νυμφίων βίον] Vitam sponsorum: quia sponsis talia dabantur. Schol: σισύμβρια: φύλλα οἷς ἐστεφανοῦντο οἱ νυμφίοι. et ad Pacem v. 869. ἐδόκουν γὰρ ἐν τοῖς γάμοις σησαμῆν διδόναι, ὅς ἐστι πλακοῦς γαμικὸς ἀπὸ σησάμου πεποιημένος, διὰ τὸ πολύγονον. BE. Proverbium erat νυμφίου βίος. Sisymbriis foliis et myrteis coronabantur recens sponsi. Ovid. Fast. IV. 869. Cumque sua dominae (Veneri) date grata sisymbria myrto. De placentis sesaminis in nuptiis adhiberi solitis v. ad Pac. 869. ὁ πλακοῦς πέπεπται, σησαμῆ ξυμπλάττεται. ibique schol.

Schol. [[νυμφίων βίον: Ἢ ὅτι οἱ γαμοῦντες στεφανοῦνται, ἢ ὅτι ἡδυπαθοῦσι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.]]

162. Cf. Lys. 1031. ἡ μέγ', ὦ Ζεῦ, χρῆμ' ἰδεῖν etc. Fr. 313. ἡ μέγα τι βρῶμ' ;—. Vesp. 1454.

ἐνορῶ] Cf. Herod. VIII. 140. ἐνορέω ἐν ὑμῖν οὐκ οἵοισί τε ἐσομένοισι.. πολεμέειν Ξέρξῃ· εἰ γὰρ ἐνώρων τοῦτο ἐν ὑμῖν, οὐκ ἂν κ. τ. λ. The whole sense is: I see a mighty plan possible for the race of birds, and a power by which it may be effected. (Gr.)

βούλευμ'] Consilium. Anglice, plan.

Schol. φεῦ φεῦ: Ἔστι μὲν καὶ σχετλιαστικὸν καὶ θαυμαστικόν, νῦν δὲ θαυμαστικόν.

163. δύναμιν] Cf. 455. δύναμίν τινα μείζω | παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς ἀξυνέτου. Pl. 200. ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν ἣν ὑμεῖς φατε | ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.

ἣ γένοιτ' ἄν] Anglice, which may be realised.

165. κεχηνότες] Cf. Eq. 1263. τῇ Κεχηναίων πόλει (sc. Athenis).

Schol. [[περιπέτεσθε: Ἀντὶ τοῦ, ἕνα τόπον ἔχετε.]]

κεχηνότες: Ὡς μωροί. τὸ γὰρ κεχηνέναι ἐπὶ τῶν ἀνοήτων παραλαμβάνεται.

166. τοὔργον] Anglice occupation. Cf. 1430. τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοὔργον;

αὐτίκα] Exempli gratia. Angl. to take an instance. It is used when the first instance is given in immediate proof of an assertion. (Gr.). Cf. 378. 483. 574. 786. 1000. Th. 151. Pl. 130. et saepe apud Platonem.

Schol. (αὐτίκα: Οἷον εὐθέως. ἅμα τῷ πυθέσθαι ὅτι τις ἄστατος εὐθέως ἄτιμον νομίζουσιν.)

167. τοὺς πετομένους metaphorice accipio pro hominibus inconstantibus, variis, et mutabilibus, et ita verto hunc locum: Illic apud nos, si quis de illis quos volitare dicimus interroget: Quaenam est haec avis? Teleas haec dicet: Homo est, avis inaequaliter volitans, vaga (itineris incerti), numquam in eodem loco manens. Haec autem Teleam de aliis dicere facit comicus, quia Teleas ipse erat talis. BE. Sic de aliis quae revera ad ipsum spectant dicere fingitur Theognis Vesp. 1183—1185. De constructione cf. ad 1441 infra. Nub. 144. ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης | ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας. 1148. καί μοι τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον | ἐκεῖνον εἴφ' —. Vesp. 1284. Ach. 338. Homer. Il. ζ. 239. εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ἔτας τε | καὶ πόσιας. i. e. περὶ παίδων etc. Anglice reddas, concerning those who are flighty, inconstant, fickle (as birds). Cf. Eur. Bacch. 332. νῦν γὰρ πέτει τε καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς. Soph. Oed. R. 487. πέτομαι δ' ἐλπίσιν.

Schol. τοὺς πετομένους ἢν ἔρῃ: Ἀντὶ τοῦ, περὶ τῶν πετομένων. ἔστι δὲ Ὁμηρικὸν [Il. ζ. 239.] τὸ σχῆμα· "εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε." ὁ δὲ Τελέας σκωπτικὸς ἄνθρωπος. λέγει δὲ ὅτι, ἤν τις ἐρωτήσῃ περὶ τῶν πετομένων, τίς ὄρνις οὗτος, ὁ Τελέας ἐρεῖ ταῦτα. οὗτος δὲ διεβάλλετο ὡς εὐμετάβλητος τοὺς τρόπους. πρὸς γὰρ τῇ ξενιλίᾳ καὶ δειλίᾳ καὶ ὀψοφαγίᾳ (καὶ νοσφισμῷ) καὶ πονηρίᾳ ὀνειδίζουσι τὸν Τελέαν.

168. "Aristophanes everywhere uses ὄρνις as a spondee. But the opening of the Tyrus of Sophocles seems to be alluded to, τίς ὄρνις οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων; part of which is again quoted in v. 269." (Cook.) 270 Corripitur posterior in ὄρνις etiam Soph. El. 149. Eur. Herc. 72.

ὁ Τελέας] Hunc Teleam tamquam helluonem notat in Pac. 1008. Forte et aves libenter comedebat; hinc de iis loqui scit, et infra 1025. ab isto se in Avium civitatem quidam missum dicit. A Phrynicho autem notatus fuit tanquam ἀνώμαλος, i. e. ἀστάθμητος, ἀτέκμαρτος, ut ipsius Teleae verbis utar, ut suum ipsius ingenium describat. Locum Phrynichi citat schol. ad v. 11. Λυκέαν, Τελέαν, Πείσανδρον, Ἐξηκεστίδην, ἀνωμάλους εἶπας πιθήκους. Apud Suidam dicitur εὐμετάβλητος, mutabilis. BE. Fortasse etiam in nomine ejus allusio fit ad avem ἐλεᾶς (332. 885.), quae terminatio etiam in aliis avium nominibus obtinet, ut πελεκᾶς, βασκᾶς, βοσκᾶς, etc. Cf. Hermipp. ap. Plut. V. Per. 33. λόγους μὲν | περὶ τοῦ πολέμου δεινοὺς παρέχει, | ψυχὴν δὲ Τέλητος ὑπέστης. Similiter Theogenes loqui fingitur Vesp. 1183.

Schol. (τίς ὄρνις οὗτος ὁ Τελέας: Πλάτων Σύρφακι ἐπὶ τοῦ Τελέου "ποεῖ μὲν ἕτερ', ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ λέγει." κωμῳδεῖται δὲ εἰς πολλά. Σύμμαχος δὲ πρὸς οὐδὲν, ἢ ὅτι Τελέας ὄρνεον, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς [885] ὄρνεόν τι καταλέγει "τελέᾳ καὶ τετράδι καὶ ταῶνι καὶ βασιλίσκῳ." — διαβάλλει τὸν Τελέαν ὡς πλανήτην. V.

169. ἄνθρωπος ὄρνις] Redde: a man of a bird-like character, ever on the wing. Cf. 1009. ἄνθρωπος Θαλῆς. 1559. ἀμνὸν κάμηλον. Ran. 207. βατράχων κύκνων. Pherecr. Athen. 268 F. ἐν καταχύτλοις λεκάναισι. Eupolis Fr. Inc. 78. ἄνεμος καὶ ὄλεθρος ἄνθρωπος. Eur. Cycl. 104. ἄνδρα κρόταλον. Diogen. III. 39. Ἄνθρωπος Εὔριπος: ἐπὶ τῶν ῥᾷστα μεταβαλλομένων. (Ut alibi Τύχη Εὔριπος. Cf. Bekk. Anecd. p. 404. ἄνθρωπος Εὔριπος.) Aeschin. I. 170. ὑπὸ ἀνθρώπου τεχνίτου λόγων. Diogen. VI. 98. Κεραμεὺς ἄνθρωπος: ἐπὶ τοῦ σαθροῦ.

ἀστάθμητος] I. e. cujus ingenium explorari nequit. Cf. Eur. Or. 970. βροτῶν δ' ὁ πᾶς ἀστάθμητος αἰών. Plat. Lys. 214. τοὺς δὲ κακοὺς — μηδέποτε ὁμοίους μηδ' αὐτοὺς αὑτοῖς εἶναι, ἀλλ' ἐμπλήκτους τε καὶ ἀσταθμήτους. Dem. p. 383. ὡς ὁ μὲν δῆμός ἐστιν ἀσταθμητότατον πρᾶγμα τῶν πάντων καὶ ἀσυνθετώτατον (al. ἀσυνετ.), ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα ἀκατάστατον. Plut. Them. 2. ἀνώμαλος ἦν καὶ ἀστάθμητος. Heliod. Aeth. VI. 9. οὐκ ἐννοήσεις ἄνθρωπος οὖσα, πρᾶγμα ἀστάθμητον καὶ ὀξείας ῥοπὰς ἐφ' ἑκάτερα λαμβάνον; V. 4. ἀστάθμητόν τι τὸ ἀνθρώπειον καὶ ἄλλοτε πρὸς ἄλλα φερόμενον. Chion Ep. 7. ἀλλὰ τὸ ἀστάθμητον αὐτοῦ καὶ πετόμενον οὐδὲ ταύτην ἐπιδέχεται τὴν φρόνησιν. Iamblich. VI. 5. ἔμπληκτος καὶ ἀστάθμητος.

Schol. ἀστάθμητος: Ἄνισος. ἄστατος. Vict.

170. οὐδέν] Nihil, homo nihili. Virgula enim distinxi post οὐδέν.

ἀτέκμαρτος] Incertus ap. Stob. 98, 66. ἀτέκμαρτος ὁ πᾶς βίος, οὐδὲν ἔχων πιστὸν etc.

οὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένων] Cf. Vesp. 969. κοὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένει. Epich. Fr. 94, 15. ὃ δὲ μεταλλάσσει κατὰ φύσιν κωὔποκ' ἐν τωὐτῷ μένει. Soph.

Fr. 93. *οὐ γάρ ποτ' αὐτῶν οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει.* Eur. Ion. 969. *οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει.* Hel. 1026. *Ἥρας δὲ τὴν ἔννοιαν ἐν ταὐτῷ μένειν.* Tro. 350. *ἔτ' ἐν ταὐτῷ μένεις.* Herod. I. 5. *τὴν ἀνθρωπηΐην ὦν ἐπιστάμενος εὐδαιμονίην οὐδαμὰ ἐν τὠυτῷ μένουσαν* etc. Plat. Euth. 12. *μὴ μένειν ἐν τῷ αὐτῷ.* Euthyd. 288. *ἔοικεν — οὗτος μὲν ὁ λόγος ἐν ταὐτῷ μένειν.* Phaed. 90 C. *ἀτεχνῶς ὥσπερ ἐν Εὐρίπῳ ἄνω καὶ κάτω στρέφεται καὶ χρόνον οὐδένα ἐν οὐδενὶ μένει.* Parm. 139. *τό γε μηδέποτε ἐν τῷ αὐτῷ ὄν.* Gorg. 527. *οἷς οὐδέποτε ταὐτὰ δοκεῖ περὶ τῶν αὐτῶν.* Xen. Mem. 4, 3, 6. *περὶ τῶν αὐτῶν οὐδέποτε τὰ αὐτὰ λέγεις.* Apte conferas etiam poetae Anglice verba, all things bystarts, and nothing veri long.

Schol. (*ἀτέκμαρτος: Οἷον, σημεῖον διὰ τῆς πτήσεως οὐκ ἐμφαίνων. μωμᾷ δὲ ψέγεις.*) — *δόλιος.* R.

171. Cf. Eccl. 189. *νὴ τὴν Ἀφροδίτην εὖ γε ταυταγὶ λέγεις.* Bene repeti *γε* monuit Elmsleius (ad Ach. 93) ubi propriam vim particula utrobique servat.

172. *τί ἂν οὖν ποιοῖμεν;*] Cf. 198. *τίς ἂν οὖν — διηγήσαιτο;* Lys. 191. *τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὅρκος;* Vesp. 348. *τίς ἂν οὖν εἴη;* Thesm. 707 *τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις;* Sic etiam *πῶς ἂν οὖν* dicitur. Infra 1640. *τί δαὶ ποιῶμεν;*

Schol. [*μίαν πόλιν: Καλεῖ νῦν πόλιν τὸ περιέχον ἅπαν.*]

174. *ἄληθες;*] Cf. Eq. 88. *πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ;* | *ΟΙ. Β. ἄληθες, οὗτος;* (*ἄληθες; οὕτω —;?*)

ὦ —] Cf. Soph. Phil. 1402. *ὦ γενναῖον εἰρηκὼς ἔπος.*

175. Cf. Nub. 1097. *σκόπει. ΑΙ. καὶ δὴ σκοπῶ.*

Schol. *βλέπε νῦν ἄνω: Ὡς καὶ τὰ ἐν κύκλῳ ἰδεῖν.* [[*διαστραφήσομαι δέ,*] *τὸν τράχηλον κλάσω.*

177. *ἀπολαύσομαί τι*] Cf. Eur. Iph. T. 526. *ἀπέλαυσα κἀγώ δή τι τῶν κείνης γάμων.* Xen. Lac. VI. 1. *ὡς ἂν — ἀπολαύοιέν τι οἱ πολῖται ἀλλήλων ἀγαθόν.* Plat. Apol. 31 B. *εἰ — τι ἀπὸ τούτων ἀπέλαυον.* Isocr. p. 175. *δέδοικα μὴ — αὐτὸς ἀπολαύσω τι φλαῦρον.* Herod. VII. 180. *τάχα δ' ἄν τι καὶ τοῦ ὀνόματος ἐπαύροιτο.* Lucian. Cont. 24. *ἀπόναιμην δέ τι διὰ σὲ τῆς ἀποδημίας* Dial. D. X. 2. *σιώπα — μή τι κακὸν ἀπολαύσῃς τῶν λόγων.* Soph. Phil. 112. *κέρδος δέ μοι τί τοῦτον εἰς Τροίαν μολεῖν;* Nub. 259. *εἶτα δὴ τί κερδανῶ;* Infra 1358. *ἀπέλαυσα τἄρ' ἂν νὴ Δί' ἐλθὼν ἐνθάδε.* *Τι* omittitur infra 1358. *ἀπέλαυσα τἄρ' ἂν νὴ Δί' ἐλθὼν ἐνθαδί,* | *εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.* et alibi.

εἰ διαστραφήσομαι] Si collum (aut, ut vertit Kusterus, oculos) mihi distorsero. Anglice, if I shall get my neck twisted. Schol: *τὸν τράχηλον κλάσω.* Cf. Eq. 175. *εὐδαιμονήσω δ', εἰ διαστραφήσομαι;* Oppidum *Ὀρνίθων πόλις* inter Tyrum et Sidona situm memoratur Strab. XVI. p. 758.

179. Cf. Pl. 261. *οὔκουν πάλαι δήπου λέγω; σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.* Eadem constructio est Nub. 201. *ἀστρονομία μὲν αὑτηί.* Ran. 181.

ὀρνίθων πόλος] Avium polus, i. e. locus, in quo versantur aves, ut mox ipse explicat. Quid sit *πόλος* recte docet scholiasta, *τὸ περίεχον*

ἰσιν. Hesychius, *Πόλος: κύκλος*. Aesch. Prom. 430. *οὐράνιόν τε πόλον νώτοις ὀχῶν*. Euripides ap. schol: *καὶ τὸν Ἀτλάντιον φρουρῶν πόλον*. Eur. Chrys. Fr. 6. *τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς | εἰς οὐράνιον | πόλον ἦλθε πάλιν*. Timotheus Fr. 9 *πόλον οὐράνιον*. Epigr. ap. Athen. II. 61 B. *ὦ τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος ἥλιε τέμνων*. Plat. Epin. 986 C. *ἐν ᾧ διεξέρχεται τὸν αὑτοῦ πόλον*. Alex. com. III. 502. Ostendere vult Epops utramque vocem *πόλον* et *πόλιν* ab eadem significatione verbi *πολεῖσθαι* derivari, i. e. *παρὰ τὸ πολεῖσθαι ἐν αὐτῷ πάντα*. "The ancients called 'pole' not, as do the moderns, a particular point or the end of the axis, but the whole sphere. Schol. So 'polus' in Latin is used. But here *πόλις* and *πόλος* are punned on Epops not at once understanding, Peisthetaerus explains by the common word 'place.' Some ridicule of the new passion for astronomical science is intended. Cf. the scene with Meton v. 992." (Gr.)

Schol. ὀρνίθων πόλος: (*Τὸ μέν τι παραφράζει τὸ προειρημένον* (add. περὶ?) *τῶν ὀρνίθων, ὅτι ἔστι τόπος τις αὐτῶν ἐν ᾧ διατρίβουσι, τὸ δὲ καὶ πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀνόματος παίζει, τόπος καὶ πόλος. ἑξῆς δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πολεῖσθαι. πόλον γὰρ οἱ παλαιοὶ οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι σημεῖόν τι καὶ πέρας ἄξονος, ἀλλὰ τὸ περιέχον ἅπαν. Εὐριπίδης Πειρίθῳ "καὶ τὸν Ἀτλάντιον φρουρῶν πόλον," ὡς αὐτοῦ τε περιπολουμένου καὶ δι' αὐτοῦ πάντων ἐρχομένων.*) — *πόλος παρὰ τὸ πολεῖσθαι ἐν αὐτῷ πάντα*. R.

180. *Schol. θαυμάζει τὴν λέξιν*. R. V.

181. Redde: Quoniam vero illud *πολεῖται* et omnia per ipsum transeunt, propterea nunc vocatur polus. Ludit, ut videtur, in ambiguo sensu verbi passivi *πολεῖσθαι*, quod significat vel circumrotari vel frequentari. Schol: *ὡς αὐτοῦ τε περιπολουμένου καὶ δι' αὐτοῦ πάντων ἐρχομένων*. "Because this (the pole) turns, and all things pass (move about) through this, it is called the pole. But the phrase seems intentionally obscure; a scientific investigation that explained nothing to the simple birds." (Gr.)

πολεῖται] Circumrotatur. Cf. Plat. Crat. 405 C. *τὴν ὁμοῦ πόλησιν καὶ περὶ τὸν οὐρανὸν* —. 408. *ὁ λόγος τὸ πᾶν σημαίνει καὶ κυκλεῖ καὶ πολεῖ ἀεί*. Phaedr. 246. *πᾶσα ἡ ψυχὴ — οὐρανὸν περιπολεῖ*. Aesch. Pers. 307. *νῆσον Αἴαντος πολεῖ*. Prom. 645. *ἀεὶ γὰρ ὄψεις ἔννυχοι πολούμεναι | ἐς παρθενῶνας* etc. Eur. Or. 1269. Alc. 30. Soph. Oed. C. *εἰσορῶ τάσδ' — ὧδε προσπολουμένας*. (Hinc nomen *πρόσπολος*.) Confer etiam *ἀμφιπολεῖν, περιπολεῖν*. *Πολίζειν πόλιν* sst Hesiod. Fr. 39, 5. et Fr. 80, 5. Il. υ. 217. Nisi sensus potius est frequentatur. V. Blomf. ad Prom. 666.

τοῦτο] Sc. *πόλος*. Cf. ad Pac. 1248. Ran. 1366. Lys. 359. Th. 813.

διέρχεται ἅπαντα] Sc. *τὰ πετεινὰ δι' αὐτοῦ*.

Schol. ὅτι δὲ πολεῖται: *Ὑπετυμολογεῖν βούλεται τὸν πόλον*.

182. *νῦν*] Nunc quidem. Emphatice, mox enim sequitur *ἢν δ' οἰκίσητε* etc.

183. *ἢν δ'* —] Haec respondent praecedenti *νῦν* (i. q. *νῦν μέν*).

Schol. ἣν δ' οἰκίσητε τοῦτο: Οἱονεὶ τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἐὰν περιτειχίσητε.

184. κεκλήσεται] Nomen habebit. Quae vis hujus futuri notissima est.

Schol. κεκλήσεται πόλις: Ἔπαιξε παρὰ τὸ πόλος σχηματίσας τὴν πόλιν.

185. *Schol.* ὥσπερ παρνόπων: [Εὐχείρωτοι γὰρ οἱ πάρνοπες. ἔστι δὲ] εἶδος ἀκρίδων. οἱ δὲ κωνώπων λέγουσι.

186. Cf. 1516. Pac. 409—413.

λίμῳ Μηλίῳ] Melios enim uno anno antea Nicias oppresserat fame ad deditionem coactos. PALMER. V. Thuc. V. 84. Zenob. IV. 94. Aliter explicant Phot. et Apost. XII. 3. In proverbium apud Graecos abiit fames Melia, ut apud Romanos fames Saguntina, et fames Perusina. (Lucan. I. 41).

Schol. (τοὺς δ' αὖ θεοὺς: Ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς κατὰ πάντα (τῶν?) Μηλίων Νικίαν πέμψαντες Ἀθηναῖοι ἐπὶ τοσοῦτον ἐπολιόρκησαν αὐτοὺς ὥστε λιμῷ διαφθεῖραι. τῷ δὲ πρώτῳ ἔτει Νικίας Μῆλον παρεστήσατο οὐ μόνον μηχανῶν προσαγωγῇ, ἀλλὰ καὶ λιμῷ, διὰ τὸ ἀποστῆναι αὐτῶν πρώην ὑποτελῆ οὖσαν.)

λιμῷ Μηλίῳ: Ἀντὶ τοῦ μεγίστῳ. Μῆλος δέ ἐστι πόλις Θεσσαλίας. καὶ οἱ Μήλιοι πολιορκούμενοι ὑπὸ Ἀθηναίων λιμῷ ἐπιέσθησαν καὶ παραδώκασιν ἑαυτούς, [[ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ.]]

187. ἐν μέσῳ — γῆς] Supplendum καὶ οὐρανοῦ. In coelo enim Dii, in aere aves habitant. Infra 551. κἄπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ καὶ τῶν τουτὶ τὸ μεταξὺ περιτειχίζειν. Similis ellipsis est in Aeschyl. Choeph. 61. τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου μένει (sc. καὶ φάους, quod e sensu supplendum). 146. ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς κακῆς ἀρᾶς. Xen. An. III. 1. 2. ποταμοὶ δὲ διεῖργον ἀδιάβατοι ἐν μέσῳ τῆς οἴκαδε ὁδοῦ. Cyr. V. 2. 26. τί δ', ἔφη, ἐν μέσῳ ἐστὶ τοῦ συμμῖξαι; Dem. p. 393. τὸ δὲ πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρόνον διατριφθῆναι τοῦ τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν (i. e. inter profectionem legatorum et jurisjurandi exactionem). Idem p. 233. Φιλίππῳ μὲν ἦν συμφέρον ὡς πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρόνον γενέσθαι τῶν ὅρκων. Plut. Lucull. 17. ἡμιόνου δὲ τῶν τὸ χρυσίον κομιζόντων μεταξὺ τοῦ βασιλέως — ἀπὸ ταὐτομάτου παρεισιόντος. Soph. Oed. C. 290. τὰ δὲ | μεταξὺ τούτου μηδαμῶς γίγνου κακός. Eur. Hec. 437. μέτεστι δ' οὐδὲν πλὴν ὅσον χρόνον ξίφους | βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως. Schol. Eur. Andr. 1262. Λευκὴν νῆσον, ἐν ᾗ διέτριβεν ὁ Ἀχιλλεὺς μεταξὺ τοῦ Εὐξείνου πόντου. Plena locutio est Xen. An. V. 2. 27. τὴν ἐν μέσῳ ἑαυτῶν καὶ τῶν πολεμίων ποιησάμενοι. Cf. ad Ach. 433—434. De constructione μέσος τινὸς cf. Alcaeum Fr. 17. γαίας καὶ νιφόεντος ὠράνω μέσσοι. Dicitur autem hic τὸ μεσουράνημα. S. Joann. Apoc. XIX. 17. πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετομένοις ἐν μεσουρανήματι. "In Aesch. Cho. 61. ἐν μεταιχμίῳ σκότου is ἐν μεταιχμίῳ σκότου καὶ φάους, 'in the twilight;' the debateable space for which light and darkness contend. And the very word 'twilight' is the time 'tween light and darkness. In the passage of Aeschylus φάος has been mentioned just before, and

is therefore easily understood to be the other limit of the *μεταίχμιον*; and here the gods have just been mentioned, therefore they, or their place, is the other limit of the *μέσον*. Cf. also Eq. 434. and note there." (Gr.)

189. *Πυθῶδε*] Cf. Hom. Od. λ'. 581. *Πυθώδ' ἐρχομένην*. Altera forma *Πυθώναδε* (ab nom. *Πυθών*) legitur Pind. Ol. VI. 37. IX. 13. Sic *Πυθῶθεν* (Isth. I. 65) et *Πυθώνοθεν* (Pyth. V. 105).

Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα] Plut. Pomp. 34. *οὗτοι πρῶτον μὲν αἰτοῦντι Πομπηΐῳ δίοδον ἔδοσαν*. Thuc. V. 47. *ὅπλα δὲ μὴ ἐὰν ἔχοντας διιέναι διὰ τῆς γῆς τῆς σφετέρας μηδὲ κατὰ θάλασσαν, ἢν μὴ ψηφισαμένων τῶν πόλεων τὴν δίοδον εἶναι*. VII 32. *Ἀκραγαντῖνοι γὰρ οὐκ ἐδίδοσαν διὰ τῆς ἑαυτῶν ὁδόν*. Erant autem Boeoti hostes Atheniensium.

Schol. Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα: (*Πολέμιοι ἦσαν οἱ Βοιωτοὶ τῶν Ἀθηναίων, συμβαλόντες Λακεδαιμονίοις διὰ Δεκέλειαν μαχομένοις. ὅτε οὖν θέλουσιν Ἀθηναῖοι εἰς Πυθὼ ἀπελθεῖν, δηλοῦσι Βοιωτοῖς παρακαλοῦντες ὑποχωρῆσαι τῆς ὁδοῦ. Ἄλλως.*) *τινές φασι μεταξὺ Πυθοῦς καὶ Ἀττικῆς εἶναι τὴν Βοιωτίαν, καὶ οὐχ οἷόν τε εἶναι ἀπελθεῖν Ἀθηναίους εἰς Πυθὼ, εἰ μὴ παρέλθωσι Βοιωτίαν. παίζει δέ· τότε γὰρ μόνον δίοδον ᾐτοῦσιν, ὅταν στράτευμα διάγῃ· ὅταν δὲ ὀλίγοι καὶ εἰρηνικῶς ἢ καθ' ἕνα, οὐκέτι.*

192. Idem versus infra 1218. Ibycus ap. schol: *ποτᾶται δ' ἐν ἀλλοτρίῳ χάει.*

Schol. καὶ τοῦ χάους: *Χάους ἀντὶ τοῦ ἀέρος νῦν, ὡς Ἴβυκος "ποτᾶται δ' ἐν ἀλλοτρίῳ χάει." διαφρήσετε, διαφορήσετε, διαπέμψετε. — Πυθῶδε: Πυθὼ ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος πόλις·* [Hom. Od. Θ. 80.] "*Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ*." Vict.

193. *διαφρήσετε*] I. e. *διαπέμψετε*. Scilicet formatum est *φρέω* ab *πρὸ* et *ἕω*, ut *φροῦδος* ab *πρὸ* et *ὁδός*. Vide ad Vesp. 125. *ἐξεφρίεμεν* (?). 156. *ἐκφρήσετε*. 162. *ἔκφρες*. 892. *ἐσφρήσομεν*. Zonaras, *Διαφρήσετε*: *διαπέμψετε*. Etym. p. 271 *διαφρῶ σημαίνει τὸ διακομίζω*. etc. Thuc. VII. 32. *ὁ Νικίας προπυθόμενος πέμπει ἐς τῶν* (*ἐς τὴν τῶν*?) *Σικελῶν τοὺς τὴν δίοδον ἔχοντας — ὅπως μὴ διαφρήσουσι τοὺς πολεμίους. — Ἀκραγαντῖνοι γὰρ οὐκ ἐδίδοσαν διὰ τῆς ἑαυτῶν ὁδόν.*

194. *ἰοὺ ἰοῦ*] Cf. Plat. Hipp. maj. 291. *ἰοὺ ἰοὺ* (*ἰοῦ ἰοῦ*?) — *ἢ θαυμασίως — εἴρηκας.*

Parodia haec est juramenti istius *ἐμμέτρου*, *Μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, μὰ νάματα*, de quo vid. Meinek. Fr. Com. III. 613. Consulatur etiam scholiasta. Eo juramento usum esse Demosthenem tradit Plutarchus V. Dem. c. 9. *ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος* (*φησὶ τὸν Δημοσθένην*) *τὸν ἔμμετρον ἐκεῖνον ὅρκον ὀμόσαι ποτὲ πρὸς τὸν δῆμον ὥσπερ ἐνθουσιῶντα· μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, μὰ νάματα*. Mor. 845 B. *ὀμόσας τοῦτον τὸν τρόπον ἐν τῷ δήμῳ θόρυβον ἐκίνησεν*. Confer ejusdem Vit. decem orat. p. 845 D. Idem juramentum *παρῳδοῦσι* comici Antiphanes (307), et Timocles (37).

παγίδας — νεφέλας — δίκτυα] Cf. 527. *πᾶς τις ἐφ' ἡμῖν ὀρνιθευτὴς ἵστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους, | ἕρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς.* Alex. com. III. 409. *τοῖς ἄρτοις δσας | ἱστᾶσι παγίδας.* Amph. com. III. 310. *ἑτέραις τε τοιαύταισι παγίσι τοῦ βίου.* Athen. I. 25 C. *οὐδὲ τὸν ἀέρα δ' ἥρωες τοῖς ὄρνισιν εἴων ἐλεύθερον, παγίδας καὶ νεφέλας ἐπὶ ταῖς κίχλαις καὶ πελειάσιν ἱστάντες.* Batrachom. 115. *ξύλινον δόλον ἐξευρόντες, | ἣν παγίδα καλέουσιν.* Arist. II. 1217. ed. Mein. *αἱ τῶν γυναικῶν παγίδες.* Menand. IV. 253. *πρᾶον κακοῦργος σχῆμ' ὑπεισελθὼν ἀνὴρ | κεκρυμμένη κεῖται παγὶς τοῖς πλησίον.* Anth. Pal. VI. 109. *νευροτενὴς παγίς.* Anth. Pal. VI 11. 2. *θηρευτὴς δολιχὸν τόδε δίκτυον ἄνθετο Δαμῖς, | Πίγρης δ' ὀρνίθων λεπτόμιτον νεφέλην.* Artemidor. II. 11. *λίνα καὶ στάλικες, ποδάγραι, βρόχοι, καὶ πᾶσα ἀρκυοστασία, καὶ αἱ νεφέλαι λεγόμεναι.* Hom. Od. χ'. 304. *ταὶ μέν τ' (ὄρνιθες) ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἵενται.* Soph. Tr. 831. *Κενταύρου φονίᾳ νεφέλᾳ.* Hesychius, *Νέφεα: λίνα θηρατικά.* Est autem *νεφέλη* retis tenuissimi species.

Schol. *μὰ νεφέλας: Νεφέλη* [[*οὐ μόνον ἡ καπνώδης τῆς γῆς ἀναθυμίασις, ἀλλὰ καὶ*]] *εἶδος δικτύου θηρευτικοῦ. οὕτω δὲ τὰ προστυχόντα ὤμνυον, μὰ κρήνας, μὰ γῆν, μὰ ποταμούς.*

195. *μὴ 'γὼ — ἤκουσά πω*] Constructio valde notabilis. Cf. Lys. 917. *μὰ τὸν Ἀπόλλω μή σ' ἐγὼ — κατακλινῶ χαμαί.* Ran. 508. *μὰ τὸν Ἀπόλλω μή σ' ἐγὼ | περιόψομἀπελθόντα.* Eccl. 999. *μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἥ μ' ἔλαχε κληρουμένη, | μὴ 'γώ σ' ἀφήσω.* Etiam ap. Homer. Il. κ'. 330. *ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης, | μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος | Τρώων.* Il. ό. 41. *ἴστω νῦν τόδε γαῖα — μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων | πημαίνει Τρῶας.* Soph. Aj. 572. In loco simili usurpatur non *μή*, sed *οὐ*, Nub. 627. *μὰ τὴν Ἀναπνοήν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἀέρα, | οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα.* "The radical difference between the two negatives is that *οὐ* expresses a direct negation, — the certain non-existence of a thing or act; *μή*, on the contrary, is hypothetical and subjective, expressing the opinion of the speaker that a thing or act is not, or intimating what others also may suppose not to be the case." (Felton.)

νόημα κομψότερον] Anglice, a more clever (ingenious) idea. Cf. Th. 93. *τὸ πρᾶγμα κομψόν.* Pac. 994. *παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας τὰς περικόμψους.*

197. *ξυνδοκοίη —*] Cf. 811. 1630. Lys. 167.

199. *βαρβάρους*] Cf. Herodot. II. 57. *πελειάδες δέ μοι δοκέουσι κληθῆναι πρὸς Δωδωναίων αἱ γυναῖκες διότι βάρβαροι ἦσαν, ἐδόκεον δέ σφι ὁμοίως ὄρνισι φθέγγεσθαι. μετὰ δὲ χρόνον τὴν πελειάδα ἀνθρωπηίῃ φωνῇ αὐδάξασθαι λέγουσι, ἐπείτε τὰ συνετά σφι αὔδα ἡ γυνή· ἕως δὲ ἐβαρβάριζε ἐδόκεέ σφι ὄρνιθος τρόπον φθέγγεσθαι.* BE. Cf. 1681. Ran. 93. Aesch. Ag. 1017. *χελιδόνος δίκην | ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη.* Hom. Il. κ'. 867. *Καρῶν — βαρβαροφώνων.* Soph. Aj. 1263. Tr. 1062. Poll. I. 109.

Schol. βαρβάρους ὄντας: Ἀντὶ τοῦ ἀφώνους ἢ ἀνηκόους ἀνθρώπων καὶ μὴ εἰδότας αὐτῶν τὴν φωνήν. (ἵνα δὲ μὴ θαυμάσῃ ἀκούσας, σὺ αὐτοῖς διηγήσῃ ὀρνέοις οὖσι, φησὶν, ὅτι νοοῦσιν ἐξ ἐμοῦ διδαχθέντες.)

201. πῶς —; ΕΠ. ῥᾳδίως] Cf. Ran. 642. Eccl. 761.

202. λόχμην] Cf. Eur. Bacch. 955. καὶ μὴν δοκῶ σφας ἐν λόχμαις, ὄρνιθας ὣς, | λέκτρων ἔχεσθαι φιλτάτοις ἐν ἕρκεσιν.

Schol. ἐς τὴν λόχμην: Λόχμη δασὺς τόπος. πλαγία σύμφυτος καὶ λοχμώδης.

203. τὴν ἐμὴν ἀηδόνα] Terei conjux fuit Procne, in lusciniam mutata. Vide infra 659. et 665. BE. Eam traditionem sequitur comicus juxta quam Procne in lusciniam, Philomela in hirundinem conversa fuit. Manifestum est hoc e v. 665. Recte itaque schol: ἀηδόνα, τὴν Πρόκνην, γαμετὴν οὖσαν, ἥτις εἰς ἀηδόνα μετεβλήθη. Non soli Aristophani Procne luscinia est. Apollodorus mythologicae historiae scriptor optimus 3, 14, 3. καὶ Πρόκνη μὲν γίνεται ἀηδὼν, Φιλομήλα δὲ χελιδών. Sicque a plerisque mythographis traditum est, quos laudat Hygini interpres ad fab. 45. BR. Cf. 209. 212. At vulgata opinio fuit Procnen in hirundinem, Philomelam vero ejus sororem in lusciniam transformatam esse. Ita tradit Hygin. c. 45. Virg. IV. 511. Qualis populea moerens Philomela sub umbra | Amissos queritur foetus etc. Martial. XIV. 75. Flet Philomela nefas incesti Tereos, et quae | Muta puella fuit garrula fertur avis. Philomela enim est luscinia, non hirundo.

Schol. ἀηδόνα: Τὴν Πρόκνην γαμετὴν οὖσαν, ἥτις εἰς ἀηδόνα μετεβλήθη.

204. καλοῦμεν] I. e. νὼ καλοῦμεν (sc. ego et luscinia), sensus verborum ratione habita potius quam grammaticae constructionis. Similem constructionem composuit Elmsleius (ad Med. 552. et Mus. Crit. II. 20), Aesch. Eum. 141. εὕδεις; ἀνίστω καπολακτίσασ' ὕπνον | ἰδώμεθ' εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾷ. Soph. Phil. 645. ἀλλ', εἰ δοκεῖ, στείχωμεν, ἔνδοθεν λαβὼν | ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει. Adde Soph. Trach. 333. χωρῶμεν πάντες —. ΑΓ. αὐτοῦ γε πρῶτον βαιὸν ἀμμείνασ' etc. Lucian. Tox. 41. τυφλώσας καὶ ἑαυτὸν ἀμφότεροι ἐτρέφοντο. Act. Apost. V. 29. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπον —. Similiter schol. Soph. El. 6. παραγενόμενοι οὖν εἰς Ἄργος, ὁ τροφεὺς δείκνυσιν αὐτῷ τὴν πόλιν, λέγων etc. Ita εὐδαιμονοῖμεν pro εὐδαιμονοίην reponi suadet Elmsleius ad Med. v. 1.

καλοῦμεν] Attice pro καλέσομεν.

Schol. (καλοῦμεν αὐτούς: Ἐν σχήματι εἴρηκεν ἀπὸ ἑνικοῦ εἰς τὸ πληθυντικόν. καὶ πρὸς τὸ σχῆμα τὸ χ.)

205. θεύσονται δρόμῳ] Cf. Eq. 485. θεύσει γὰρ ᾄξας ἐς τὸ βουλευτήριον.

209—262. Epops calls upon the nightingale to sing; then himself summons the birds from their various haunts to consult about the new plan. GR.

209. σύννομέ μου] I. e. consors mea, aut una mecum pascens (Plat. Criti. 110 B.). Anglice, my mate, my partner. Schol: ὡς μετέχουσα τοῦ αὐτοῦ βίου καὶ τῆς αὐτῆς νομῆς. τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων

Cf. 1756. ὦ φῦλα πάντα συννόμων. Aesch. Pers. 706. τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ', εὐγενὲς γύναι. Soph. Oed. C. 340. αἱ δὲ σύννομοι (their wives) | τἄξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί. El. 600. Eur. El. 610. ἐκ τι σοῦ — τοῦ τε συννόμου. Anton. Lib. p. 44. ὄρνιθα σύννομον. Aelian. H. An. I. 4. (de piscibus). I. 10. (de apibus).

Schol. ἄγε σύννομέ μοι: Ὡς μετέχουσα τοῦ αὐτοῦ βίου καὶ τῆς αὐτῆς νομῆς. τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων. μελικῶς δὲ ἄρχεται. (τὸ δὲ μέτρον ἐστὶ καταληκτικὸν ἀναπαιστικὸν δίμετρον,) [[κώλων ιδ΄. ὧν τὰ ιβ΄ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ιγ΄ ἀναπαιστικὴ βάσις, ἤτοι μονόμετρον ἀκατάληκτον παρατέλευτον. τὸ δὲ τελευταῖον ἐφθημιμερές. ὑφ' ὃ αἱ συνήθεις διπλαῖ. ἑξῆς δὲ κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον καταληκτικόν. μεθ' ἃ τρίμετρα ἀκατάληκτα, ὧν ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.]]

210 sq. "Hisce comparandus est locus Eur. Hel. 1107 sq. σὲ τὰν ἐναυλείοις ὑπὸ δενδροκόμοις | μουσεῖα καὶ θάκους ἐνίζουσαν ἀναβοάσω, | σὲ τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα μελῳδὸν | ἀηδόνα δακρυόεσσαν, | ἔλθ', ὦ διὰ ξουθᾶν γενύων ἐλελιζομένα, | θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργός. Non forte accidit, opinor, ut comici et tragici verba conspirent. Tanta est similitudo ut non possimus non in causam inquirere. Imitari autem Euripidem Aristophanes non potuit, cum Helena post Aves in scenam commissa sit. Helena enim docta est una cum Andromeda (schol. Thesm. 1012) uno ante Thesmoph. anno (schol. Thesm. 1060). Atqui Euripides mortuus est Ol. 93, 3. et, teste schol. Thesm. 190, sexto post Thesm. anno (cf. schol. Ran 53). Unde sequitur hanc comoediam [Thesm.] doctam esse Ol. 92, 1 et Helenam Ol. 91, 4. De Avibus memorat hypothesis ἐπὶ Χαβρίου καθῆκεν εἰς ἄστυ, i. e. Ol. 91, 2. Cf. Schol. Av. 348. Kock. Einl. p. 32. Quae cum ita sint neque verisimile sit Euripidem obtrectatorem suum Aristophanem imitatum esse, statuamus necesse est utrumque poetam e communi hausisse fonte, quod etiam Taeubero videbatur. Quinam fuerit latet. Extant complures poetarum loci qui quidem ejusmodi sunt ut ex iis versus Euripidis et Aristophanis manasse affirmare non ausim, nonnulla tamen habent cum his communia. Chorum ducat Homerus, qui Od. τ΄. 518. ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη χλωρηῒς ἀηδὼν | καλὸν ἀείδῃσιν ἔαρος νέον ἱσταμένοιο | δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν, | ἥ τε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνὴν | παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὅν ποτε χαλκῷ | κτεῖνε δι' ἀφραδίας etc. Aesch Agam. 1142. οἷά τις ξουθὰ | ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίναις φρεσὶν | Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς ἀηδὼν βίον. Suppl. 65 sq. Soph. El. 147. ἀλλ' ἐμέ γ' ἁ στονόεσσ' ἄραρεν φρένας, | ἃ Ἴτυν αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται, | ὄρνις ἀτυζομένα [?]. 107. 1077. Aj. 629. Tr. 963. Eur. Phaeth. Fr. 775, 21. μέλπει δ' ἐν δένδρεσι λεπτὰν | ἀηδὼν ἁρμονίαν | ὀρθρευομένα γόοις | Ἴτυν Ἴτυν πολύθρηνον etc. Rhes. 547 sq. Babr. Fab. 12. Catull. 45, 14. Virg. G. IV. 511 sq. Hor. Od. IV. 12. His omnibus collatis non in temeritatis crimen incurret qui conjiciat antiquitus extitisse carmen aliquod vernale, quod lusciniae cantum celebraret et cujus ea verba quae Aristophani cum Euripide communia sunt pars fuerint." (Bakh.) Cf. 676 sq. 742 sq. δι' ἐμῆς γένυος ξουθῆς μελέων Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω.

210. *χύσον δὲ νόμους*] Cf. Hom. Od. τ'. 521. *χέει πολυηχέα φωνήν*. Hesiod. Op. 580. *δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν κατεχεύατ' ἀοιδήν.* Quod si vera lectio est *λῦσον*, ut probabile videtur, reddendum erit, solve cantum, Anglice, set free, utter. Pind. P. X. 85. *ὄπ' — γλυκεῖαν προχεόντων.* Hes. Scut. 396. *πανημέριος — χέει αὐδήν (τέττιξ).* Aesch. Sept. 71. *πόλιν — Ἑλλάδος | φθόγγον χέουσαν.* Cho. 109. *φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὔφροσιν.* Aesch. Fr. 31. *εὐοδίαν — ἀπὸ στόματος χέομεν.* Eur. Suppl. 773. *μολπὰς ἐκχεῶ δακρυρρόους.* Pseud.-Anacr. VI. 11. *προχέων λίγειαν ὀμφάν.* Trimetr. ap. Athen. p 622 C. *ἁπλοῦν ῥυθμὸν χέοντες αἰόλῳ μέλει.* C. J. 401. *προχέων ἱμερόεσσαν ὄπα.* Eodem modo Latini fundere dicunt.
Schol. ἀντὶ τοῦ ᾆσον. R.

211. *οὓς — θρηνεῖς τὸν ἐμὸν — Ἴτυν*] Quibus defles (lugubriter canis) meum — Ityn. Recte post *θρηνεῖς* infertur duplex accusativus rei et personae. Cf. Aesch. Ag. 1142. *οἷά τις ξουθὰ — Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' — ἀηδών.* Soph. El. 148. *ἃ Ἴτυν αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται.*

212. *πολύδακρυν*] De producta penultima in arsi, quod perraro fit, cf. ad 591.

Schol. πολύδακρυν Ἴτυν: Τὸν Ἴτυλον, ὡς Ὅμηρος λέγει. R. (*τὸν Ἴτυν διακόψασα παρέθηκε τῷ πατρὶ πρὸ τῆς ἀπορνεώσεως.*)· [[*Ἄλλως. ἐπειδὴ ὁ Ἴτυς υἱὸς ἦν Τηρέως καὶ Πρόκνης τῆς αὐτοῦ γαμετῆς. Πανδίων γὰρ ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς Πρόκνην τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα εἰς γάμον ἐκδίδωσι τῷ Τηρεῖ Θρακῶν δυναστεύοντι. ὁ δὲ μετὰ τοὺς γάμους ἀφικνεῖται πρὸς Θρᾴκην μετὰ Πρόκνης, ἐξ ἧς ἔσχεν Ἴτυν. μετὰ δὲ χρόνον συχνὸν ποθούσης τὴν ἀδελφὴν Φιλομήλαν τῆς Πρόκνης ἰδεῖν ὁ Τηρεὺς Ἀθήναζε ἀπελθὼν καὶ λαβὼν καθ' ὁδὸν αὐτὴν διεκόρευσε, καὶ τὴν γλῶτταν αὐτῆς ἀπέτεμεν, μὴ δῆλα θείη τὰ πραχθέντα τῇ Πρόκνῃ. οὐ μὴν ἀλλ' ὑφαίνουσα διὰ γραμμάτων ἐδήλωσε τὸ συμβάν. Πρόκνη μὲν οὖν μαθοῦσα τὴν συμφορὰν, σφάξασα τὸν υἱὸν Ἴτυν εἰς βρῶσιν παρέθηκε τῷ Τηρεῖ. ὁ δὲ γνοὺς ἐδίωκεν αὐτὰς ξίφει ποῦ ποῦ φθεγγόμενος. Φιλομήλα μὲν δὴ Τηρεὺς ἦν βοῶσα τῷ φόβῳ, Πρόκνη δὲ τὸν Ἴτυν θρηνοῦσα Ἴτυ Ἴτυ ἐλεεινῶς ἐφθέγγετο. τοῦ δὲ Διὸς ἐλεοῦντος ἡ μὲν Πρόκνη εἰς ἀηδόνα, ἡ δὲ Φιλομήλα εἰς χελιδόνα μεταβληθεῖσαι, ἔτι γε μὴν καὶ ὁ Τηρεὺς εἰς ἔποπα, ταὐτὰ φθέγγονται μέχρι καὶ νῦν ἕκαστος ἅ γε μετὰ τὴν συμφορὰν μὲν, πρὸ τῆς ἀπορνεώσεως δέ. ἐλελιζομένη δὲ, θρηνοῦσα.*]] — *ἀντὶ τοῦ στρεφομένη.* R. (*διεροῖς δὲ*) *διύγροις ἐκ τῶν δακρύων.* [[*μίλαξ δὲ εἶδος βοτάνης.*]]

213. *ἐλελιζομένης*] Tremula voce cantantis. Anglice, trilling, warbling. Passivo sensu male, ni fallor, accipit Kock. Infra 744. *δι' ἐμῆς γένυος ξουθῆς μελέων | Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω.* Eurip. Hel. 1118. *σὲ τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα μελῳδὸν δακρυόεσσαν* (*ἀναβοάσω*)· *ἐλθ' ὦ διὰ ξουθᾶν γενύων ἐλελιζομένα θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργός* (*ξυνῳδός?*). Pind. I. 7. *φόρμιγξ, ὁπόταν προοιμίων ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα* (pass.) Ol. IX. 21. *φόρμιγγ' ἐλελίζων.*

ἱεροῖς μέλεσιν] Cf. 744 sq. 677.

214. *γέννος*] Cf. Soph. Ant. 121. Eur. Hel. 1111.

ξουθῆς] Cf. 676. 744. 800. Pac. 1177. Ran. 932. Soph. Fr. 464. *ξουθῆς μελίσσης*. Herc. 487. *ξουθόπτερος μέλισσα*. Aesch. Ag. 1142. *ξουθὰ — ἀηδών*. Anthol *τέττιξ ξουθὰ λαλῶν*. De voce *ξουθὸς* v. Blomf. Gl. Ag. 1111. Optime convenit explicatio shrill, loud.

215. Cf. 776. *διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά*. 1715. *ὀσμὴ — ἐς βάθος κύκλου | χωρεῖ*. Thuc. IV. 34. *ὁ κονιορτὸς — ἐχώρει πολὺς ἄνω*. Aesch. Cho. 536. *πολλοὶ δ' ἀνῆλθον ἐκτυφλωθέντες σκότῳ | λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν*.

φυλλοκόμου μίλακος] Cf. Eupol. II. 426. *σφάκον εὐώδη καὶ σμίλακα* (*μίλακα*?) *τὴν πολύφυλλον*. Smilax aspera, ut videtur, Anglice woodbine.

216. *Schol.* *ἠχώ*: *Ἡ ἱερὰ ἠχὼ ἀνέρχεται. τὸ δὲ χωρεῖ ἀντὶ τοῦ χωρήσει. — μίλαξ εἶδος φυτοῦ*. R. V.

217. *ὁ χρυσοκόμας Φοῖβος*] Cf. Eur. Suppl. 976. *ὁ χρυσοκόμας Ἀπόλλων*. Iph. A. 550. *Ἔρως ὁ χρυσοκόμας*. Hesiod. Th. 947. *χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος*. Scolion ap. Athen. 694 C. *Φοῖβον χρυσοκόμαν ἄνακτ' Ἀπόλλω*. Et absolute *ὁ χρυσοκόμας* Pind. Ol. VI. 71. VII. 58. Eur. Tro. 254.

Schol. *τοῖς σοῖς ἐλέγοις*: *Ἀντὶ τοῦ τοῖς θρήνοις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἒ ἒ λέγειν.* (*Δίδυμος δέ φησιν ὅτι οἱ πρὸς αὐλὸν ᾀδόμενοι θρῆνοι. τὸν γὰρ αὐλὸν πένθιμον ὑπειλῆφθαι.*)

218. *ἐλέγοις*] Cf. Eur. Iph. T. 146. *ἀλύροις ἐλέγοις*. Hel. 185. *ἔκλυον ἄλυρον ἔλεγον*. Vox rarior. Apud Aeschylum et Euripidem non legitur.

ἀντιψάλλων] Euripides Iph. Taur. 178. *ἀντιψάλμους ᾠδὰς ὕμνων τ' Ἀσιήταν σοι βάρβαρον ἰαχὰν* [*ἀχὰν*], *δέσποιν', ἐξαυδάσω* BE. Anglice. striking in response to your strains of woe.

Schol. [*ἀντιψάλλων*: *Ἀντὶ τοῦ ἀνακρούων. ψαλμὸς δὲ κυρίως ὁ τῆς κιθάρας ἦχος.*]

219. *ἐλεφαντόδετον φόρμιγγα*] Cf. Eur. Iph. A. 583. *ἐλεφαντοδέτων — δόμων*. et ad Eq. 532.

ἵστησι χορούς] Cf. ad Nub. 271.

222. *ὀλυλιγή*] Cf. 783. Pac. 97. Lys. 240. Eur. Or. 1137. *ὀλολυγμὸς ἔσται* (de gaudio). et ad Eq. 616.

αὐλεῖ τις] Hoc non ab Epope dicitur, sed eo tantum adscriptum est a poeta, aut ab antiquis grammaticis, ut sciatur aliquem interea, dum tacet actor, tibia imitari cantum lusciniae Dicitur *παρεπιγραφὴ* a grammaticis Graecis. Sic in Ran. 314. *αὐλεῖ τις ἔνδον* [*ἔνδοθεν* al.] 1263. *διαύλιον προσαυλεῖ*. Eurip. Cycl. 485. *ᾠδὴ ἔνδοθεν*. Aeschyl. Eumen. 117. *μυγμός*, 113. *ὠγμός*, 129. *μυγμὸς διπλοῦς ὀξύς*. BERG. Hujusmodi *παρεπιγραφὰς* Anglice reddas stage-directions. Lusciniae vox Epopi respondentis hic tibiae cantu exprimitur. Cf. 682. *ἀλλ', ὦ καλλιβόαν κρέκουσ' αὐλὸν φθέγμασιν ἠρινοῖς*. Infra autem demum ingreditur Procne v. 665. Alia est Wieseleri sententia (Adv. p. 30), qui upupae hic cantum laudari putat.

Schol. *αὐλεῖ*: *Τοῦτο παρεπιγέγραπται, δηλοῦν ὅτι μιμεῖταί τις τὴν ἀηδόνα ὡς ἔτι ἔνδον οὖσαν ἐν τῇ λόχμῃ.* [*κατεμελίτωσεν ἀντὶ τοῦ*] *ἡδύτητος ἐπλήρωσεν*.

223. Cf. ad 61.

τοὐρνιθίου] Eadem crasis in τοὐλυμπίου supra 130. τοὐνόματος Nub. 62. τοὐρροπυγίου Nub. 162.

224. οἷον] Ut! Cf. 1211. 1646. Eq. 367. 703. Vesp. 624. 901. 1329. 1488. Ach. 447. 807. Pac. 33. 525. Th. 704. Fr. 303. (Ko.)

κατεμελίτωσε] Melle perfudit, replevit, i. e. mellita voce. Anglice, has honied, has sweetened. Synesius 38 D. καταμελιτοῦντι τὰς ἁπάντων ἀκοὰς διηγήματι. Sic καταχρυσοῦν (Eccl. 826) καταπιττοῦν, etc. Cf. 908. μελιγλώσσων ἐπέων ἱεὶς ἀοιδάν. Hor. Sat. II. 6. 32. Hoc juvat et melli est.

225. *Schol.* οὐ σιωπήσεις: Πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται.

226. Cf. Thesm. 99. σίγα. μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται. Particula αὖ non valet hic iterum, ut vertit Br., quasi jam cantando prolati fuerint vv. 209—225. Quae et Wieseleri est sententia p. 29. Usurpatur particula αὖ hic, ut alibi saepe, quando novum aliquid aut nova persona introducitur. Anglice reddas, now.

227 sq. Hoc canticum canit Epops, adspirante tibia, quae lusciniae vocem exprimere fingitur. Cf. 204. καλοῦμεν αὐτούς· οἱ δὲ νῷν τοῦ φθέγματος etc. Plat. Phaed. 85 A. ἥ τε ἀηδὼν καὶ (καὶ ἡ?) χελιδὼν καὶ ὁ ἔποψ, ἃ δή φασι διὰ λύπην θρηνοῦντα ᾄδειν. Ovid. Met. III. 14 sq. Voces avium in hoc et sequentibus duobus carminibus (737 sq. 769 sq.) interjectas, quales sunt ἐποπο — ποῖ, τιὸ τιὸ τριοτὸ etc., non dubitat Wieseler (Adv p. 32) quin omnes ab luscinia sola tibia expressae sint. "In duobus illis carminibus, inquit, quae infra sunt, tam miro modo cantus interrumpitur illis avium vocibus, ut vel ob hanc caussam vix aptum sit ab iis qui canunt simul pronuntiatas illas credere. Accedit quod verba quibus appellatur a choro Avium luscinia eo ducunt, ut hujus vocem inter cantum illius auditum esse sumamus." Cf. 267. ubi τοροτὶξ bis canit phoenicopterus. Tragicas fortasse repetitiones deridet, qualis est Aesch. Prom. 575. ἰὼ ἰώ, ποῖ ποῖ, πῶ πῶ πῶ, πῇ μ' ἄγουσιν; Soph. Phil. 746. ἀπαππαπαῖ παπαππαπαππαπαππαπαῖ. Cf. 310. 315. 747.

227. Dimeter iambicus, ut videtur. Cf. 58. ἐποποῖ.

Schol. ἐποποὶ ποποπό: [[Εἴσθεσις μέλους ἑτέρου περιοδική, εἰς τέσσαρας στροφὰς διαιροῦσα τὰς περιόδους, ὧν ἡ πρώτη στροφὴ κώλων δέκα. ὧν τὸ πρῶτον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἔχον τὸν πρῶτον πόδα ἀνάπαιστον, τὸν δὲ δεύτερον τρίβραχυν. ἑξῆς δύο καὶ τὸ πέμπτον τρίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τέταρτον δίμετρον. τὸ ἕκτον ἀναπαιστικὸν ὁμοίως κατὰ τὴν τετάρτην χώραν προκελευσματικὸν ἔχον. τὰ ἑξῆς τροχαϊκὰ δίμετρα πλὴν τοῦ τελευταίου καταληκτικά.]] ταῦτα δεῖ ὀξυτόνως προφέρεσθαι τῇ φωνῇ, ὥστε ὀρνέου ἦχον προφαίνεσθαι κατὰ μίμησιν.

228. Versus dochmiacus, non iambicus. Cf. 237.

Schol. ἰὼ ἰτὼ ἰτώ: Προσκαλεῖται τοὺς ὄρνιθας, ἵνα συμβουλεύσῃ τὴν πόλιν κτίσαι. τὸ δὲ ὅλον εὐχαίρως ὁ ποιητὴς βούλεται τὸν χορὸν εἰσάξαι τῶν ὀρνέων.

229. *ὁμοπτέρων*] Loquitur ut avis. Cf. Aesch. Suppl. 224. *ἑσμὸς ὡς πελειάδων κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ*. Cho. 166. *καὶ μὴν δδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος*.

230—254. Notanda in his frequens generis ac personae commutatio.

230. Cf. Pl. 292. *ἀλλ' εἷα τέκεα — ἐπαναβοῶντες* etc. Hom. Od. *μ'*. 74. *νεφέλη κυανέη, τὸ μὲν* etc.

εὐσπόρους — γύας] Cf. Eur. Phoen. 648. *βαθυσπόρους γύας*. 669. Contra Aesch. Prom. 707. *ἀνηρότους γύας*. Apoll. Rhod. I. 796. *πυροφόροι γύαι*.

Schol. *γυίας*: *Ὁδούς, πλέθρα*. *φῦλα*: *Γένη*. Vict.

231. *νέμεσθε φῦλα μυρία κριθοτράγων*] Versus iambelegus, secundum Dind. Simile metrum est Thesm. 115.

φῦλα] Cf. 251. 253. 777. 1088. Hom. Il. *τ'*. 30. *ἄγρια φῦλα, μυίας*.

Schol. *κριθοτράγων*: *Ἀντὶ τοῦ κριθοφάγων. καινῶς δὲ εἶπεν· οὐ γὰρ πᾶν ὄρνεον κριθὰς ἐσθίει*.

232. *σπερμολόγων*] Cf. 579. *στρουθῶν νέφος — σπερμολόγων*. Epich. Fr. 25. *τέτρακες τε σπερματολόγους*. *Σπερμολόγου* appellatae avis mentionem facit Arist. H. A. VIII. 3. 6. Phot. p. 530, 15. *σπερμολόγος. λέγεται μικρὸν ὀρνιθάριον κολοιῶδες, σπερμολόγος ὠνομασμένον· ἔοικεν δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν*. Eust. ad Od. *ἑ*. 490. *ἐξ οὗ* (sc. *ὀρνέου*) *οἱ Ἀττικοὶ σπερμολόγους ἐκάλουν τοὺς περὶ ἐμπόρια καὶ ἀγορὰς διατρίβοντας, διὰ τὸ ἀναλέγεσθαι* (to pick up) *τὰ ἐκ τῶν φορτίων φασὶν ἀπορρέοντα καὶ διαζῆν. ἐκ τούτων δὲ τὴν αὐτὴν ἐλάγχανον κλῆσιν καὶ οἱ οὐδενὸς λόγου ἄξιοι*. Apost. XV. 61. Dem. de Cor. 127. *σπερμολόγος, περίτριμμα ἀγορᾶς*. Plut. Alc. 36. *ἐκ πότων καὶ ναυτικῆς σπερμολογίας*. Anglice reddas seed-peckers.

Schol. *οἱ γέρανοι*. V.

233. *μαλθακὴν ἱέντα γῆρυν*] Cf. Nub. 979. *μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνήν*. Av. 928. *ἱεὶς ἀοιδάν*. Vesp. 562. *πάσας φωνὰς ἱέντων*.

Schol. *γῆρυν*: *Φωνήν*. Vict.

234. *ἄλοκι*] I. q. *αὔλακι* (1400). Hinc *ἀλοκίζειν* Vesp. 850.

Schol. *ὅσα τ' ἐν ἄλοκι*: *Ἐν τῇ τομῇ τοῦ ἀρότρου. ἀντὶ τοῦ περὶ τὴν βῶλον τῆς αὔλακος*.

235. *βῶλον ἀμφιτιττυβίζεθ'*] Sic *περισοβεῖν τὰς πόλεις* infra 1425.

ἀμφιτιττυβίζεθ'] Hesych: *τιττυβίζει, ὡς χελιδὼν φωνεῖ*. Anon. Valck. S. 231. *χελιδὼν τιττυβίζει*. Poll. V. 89. *εἴποις δ' ἂν κόκκυγας κοκκύζειν καὶ πέρδικας τιττυβίζειν ἢ κακκαβάζειν*. Athen. IX. 390 A. *οἱ Ἀθήνησιν ἐπὶ τάδε πέρδικες τοῦ Κορυδαλλοῦ πρὸς τὸ ἄστυ κακκαβίζουσιν, οἱ δ' ἐπέκεινα τιττυβίζουσιν*. Secundum Aelianum (H. A. 111. 35) *τιτυβίζειν* dicitur perdix cinereus. Anglice twitter.

λεπτόν] Stridulum, tenue. Hom. Il. *σ'*. 571. *ἄειδε | λεπταλέῃ φωνῇ*. Eur. Phaeth. Fr. 1, 23. *μέλπει δὲ δένδρεσι λεπτὰν ἀηδὼν ἁρμονίαν*. Aesop. Fab. 96 b. *ὁ δὲ ὄφις λεπτὸν συρίξας* etc. Lucian. de m. c. 34. *κυνίδιον — βαῦζον λεπτῇ τῇ φωνῇ*. Id. Eun. 7. *λεπτόν τι καὶ γυναικεῖον ἐμφθεγξάμενος*. Id. adv. ind. 9. *ᾄδειν δὲ ἄρχεται ἀπόμουσόν τι καὶ λεπτόν*.

Schol. Eur. Orest. 145. *ποιοῦσιν οἱ παῖδες αὐλοὺς λεπτὸν ἠχοῦντας.* Cf. v. *λεπτόφωνος.*

Schol. ἀμφιτιττυβίζετε: Ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖτε.

236. *ἡδομένᾳ φωνᾷ*] Festiva voce. Cf. Pac. 790. *ὅταν ἠρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν ἑζομένη* (*ἡδομένη* Bergk.) *κελαδῇ.* "Eur. Hyps. Fr. 5. *ἔδρεπεν ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ αἰρόμενος ἄγρευμ' ἀνθέων ἀδομένᾳ ψυχᾷ.*" (Ko.)

237. *τιὸ* —] Dimeter dochmiacus, ut videtur. Cf. 228. 234. "I went constantly to the wood of Romainville, the skirt of which almost joined the street in which I lived, and, laying myself on a soft bed of moss in the densest foliage, I challenged my master to give me lessons. (The nightingale sings both by night and day, and the slightest whistle, in tune or not, makes him strike up directly.) I wanted to imprint on my memory the musical phrases with which the bird composes its melodies. The following are the most striking among them: — Tiou-tiou-tiou, ut-ut-ut-ut-ut, tchitchou, tchitchou, tchit-tchit, rrrrrrrrrrrrouit. etc." (The Times Aug. 30. 1859.)

Schol. [[*τιὸ τιό: Ἡ δευτέρα στροφὴ κώλων ιγ΄. ὧν τὸ πρῶτον ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ τετραβραχέων. τὸ β΄ ὅμοιον καθαρόν. τὸ τρίτον ὅμοιον, ἔχον τὸν τρίτον καὶ τέταρτον πόδα τετράβραχυν, τὸν δὲ τέταρτον τρίβραχυν. τὸ ε΄ ὅμοιον, τὸν α΄ καὶ β΄ ἔχον πόδα τετράβραχυν. τὸ ἕκτον ὅμοιον, τὸν τρίτον ἔχον πόδα τετράβραχυν. τὰ ἑξῆς ἓξ τροχαϊκὰ δίμετρα ἀκατάληκτα ἐπιμεμιγμένα τριβράχεσιν. τὸ δὲ ιγ΄, τὸ ἀτταγᾶς ἀτταγᾶς, τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, εἰ δὲ βούλει, παιωνικὸν ἐκ κρητικῶν.*]]

μιμούμενος πάλιν τὴν φωνὴν τῶν ὀρνέων καλεῖ αὐτὰ ὁ ἔποψ. — ὁμοίως δὲ καὶ ταῦτα ὀξυτονητέον. Rav., qui hinc usque ad v. 394. scholia omittit.

238. Cf. 1066. *δένδρεσί τ' ἐφημένα* (*γέννα θηρῶν*) *καρπὸν ἀποβόσκεται.* Versus Ionicus a minore.

Schol. ἐπὶ κισσοῦ κλάδεσιν: Ἀντὶ τοῦ τοῖς κλάδοις. ἀπ' εὐθείας δὲ τῆς κλάδος, ὡς τὸ τέκος.

239. *κλάδεσι*] Forma anomala, ut *κλαδὶ* in Harmodii scolio apud Athen. 695 A. *ἐν μύρτου κλαδὶ* —. et Lys. 632. Sic *κρίνεσι* (Nub. 911) et *δένδρεσι.*

νομὸν ἔχει] I. e. *νέμεται.* Cf. 1287.

240. *τά τε κοτινοτράγα τά τε κομαροφάγα*] Cf. 620. *ἐν ταῖσιν κομάροις | καὶ τοῖς κοτίνοις στάντες.* Confer v. *κραδαφάγος*, com. anon. IV. 640.

κομαροφάγα] *Κόμαρος* est arbutus unedo, Anglice the strawberry tree, cujus fructus *μιμαίκυλα* sunt. Theophr. H. Pl. 3, 16, 4. *ἡ δὲ κόμαρος ἡ τὸ μιμαίκυλον φέρουσα τὸ ἐδώδιμον ἐστὶ μὲν οὐκ ἄγαν μέγα*, etc. Ovid. Met. I. 104. arbuteos foetus montanaque fraga legebant. Virg. G. I. 148. Ceres mortales vertere terram | instituit, cum iam glandes atque arbuta sacrae | deficerent silvae.

Schol. κοτινοτράγα: Κότινον ἐσθίοντα, τουτέστι ἀγριέλαιον.

κομαροφάγα: *Κόμαρον ἐσθίοντα.*

242. *ἀνύσατε πετόμενα*] Advolate celeriter. Cf. Vesp. 1168. *ἄνυσόν ποθ' ὑποδησάμενος.* Phryn. com. II. 271. *ἄνυσόν ποτ' ἐξελθών.* I. q. *ἀνύσαντα πέτεσθε.* Lys. 438. *ἀνύσαντε δήσετον.* Eq. 71. Nub. 181. Pl. 413. Eq. 1107.

243. *τοτοβρίξ*] Cf. 770. *τιοτίξ.* Ach. 831. *στριβιλικίξ.* Ran. 209. *βρεκεκεκέξ.*

244. *ἑλείας παρ' αὐλῶνας*] Cf. Ran. 351. *ἕλειον ἀνθηρὸν δάπεδον.* Soph. Tr. 100. *ποντίας* (sic L. pr. *ποντίους* al.) *αὐλῶνας.* Fr. 493. *ἐπακτίας αὐλῶνας.* Aesch. Prom. 731. *αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν* (-*κήν*?). Carcinus Athen. p. 189 D. *βαθεῖαν εἰς αὐλῶνα* etc. Trag. Adesp. 159. *αὐλῶνά θ', ἣν ἄρδουσι.* *Τοὺς αὐλῶνας* scribere solere scriptores prosaicos, *τὰς αὐλῶνας* poëticos auctor est Athenaeus p. 189 D. V. Herod. VII. 128. *αὐλῶνα στεινόν.* 129. *δι' ἑνὸς αὐλῶνος — στεινοῦ.* Thuc. IV. 103. De feminino *αὐλὼν* dixit Dind. ad Soph. Trach. 100. Anglice river-beds, water-courses.

ὀξυστόμους] I. e. acutas proboscides habentes. Aesch. Prom. 674. *ὀξυστόμῳ μύωπι.* 802. *ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας | Γρῦπας φύλαξαι.* Cf. Nub. 158. Hor. Sat. I. 5. 14. mali culices. Aliter schol: *τὰς ὀξὺ ᾀδούσας.*

Schol. *ὅσα θ' ἑλείας*: *Ἑλώδεις τόπους στενούς. τοὺς ἑλείους στενοὺς τόπους. ἀπὸ τοῦ ὁ ἕλειος. τὰς ὀξυστόμους δέ, τὰς ὀξὺ ᾀδούσας.*

245. *ἐμπίδας*] Tipulas. Cf. Nub. 157.

Schol. *ἐμπίδας*: *Ζῷόν ἐστιν ἐν ὕδασι γινόμενον ὅμοιον τῷ κώνωπι, μεῖζον δὲ τῇ περιοχῇ, κατὰ τὸ μέσον λευκῷ περιεζωσμένον.* [*κάμπτετε δέ, καταβάλλετε, ἐσθίετε. ἐρόεντα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικόν, ὡς χαρίεντα. Μαραθῶνος δέ, ὅτι ἐν Μαραθῶνι πολὺ τὸ ὄρνεον.*]

246. *ἔχετε*] Cf. Aesch. Prom. 425. *καὶ Σκύθης ὅμιλος, οἳ γᾶς | ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μαι-|ῶτιν ἔχουσι λίμναν.*

λειμῶνα — Μαραθῶνος] Plana haec regio et paludosa, testibus Herod. VI. 132. et Pausan. I. 32. 6. Schol. Plat. p. 140. *Μαραθὼν — ἔχων ἐν ἑαυτῷ πηλούς, τενάγη, λίμνας.*

247. *πτεροποίκιλος ἀτταγᾶς*] Infra 761. *ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.* Simile epithetum est *ποικιλόπτερος* (Eur. Hipp. 1265. Pratin. Athen. 617 C.). Avis palustris est *ἀτταγᾶς.* Cf. Vesp. 257. *τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων.* De ea v. Schneider. ad Arist. H. A. IX. 37. Jacobs. ad Aelian. N. A. 37, 5. Athen. IX. 387 F. *μικρῷ μὲν μείζων ἐστὶ πέρδικος, ὅλος δὲ κατάγραφος τὰ περὶ τὸν νῶτον.* Diogen. VIII. 18. *Συνῆλθον ἀτταγᾶς* (*τε* add. Diog. L. IX. 114) *καὶ νουμήνιος: ἐπὶ δύο κλεπτῶν τοῦτο.* Utraque enim avis *ποικίλη* est.

249. *Schol.* *ἀτταγᾶς*: *Ὁ ἀτταγᾶς ὁ ἔχων τὸν λειμῶνα τοῦ Μαραθῶνος. τὰ γὰρ λιμνώδη καὶ ἕλεια χωρία καταβόσκεται ὁ ἀτταγᾶς.* [*ἡ τρίτη στροφὴ κώλων ὀκτὼ δακτυλικῶν τετραμέτρων, πλὴν τοῦ ζ'. τοῦτο γὰρ δακτυλικὴ βάσις.*]

250. *πόντιον οἶδμα θαλάσσης*] Cf. 1338. *ὡς ἀμποταθείην — γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.* Antiph. com. III. 112. *διὰ πόντιον οἶδμα καὶ ἠπείρου*

διὰ πάσης. Eur. Hel. 400. *ἐπ' οἶδμα πόντιον γλαυκῆς ἁλός.* Orest. 985. *Μυρτίλου φόνον δικὼν | ἐς οἶδμα πόντου.*

Schol. *ὧν τ' ἐπὶ πόντιον: Ὁ τέ περιττός. ἔστι δὲ παρὰ τὰ Ἀλκμᾶνος "ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἅμ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται." διὸ καὶ Δωρικῶς εἴρηται. τὸ δ' ἑξῆς, ὧν τε φῦλα ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης ἅμ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται. [ἡ δὲ ἀλκυὼν θαλάσσιόν ἐστιν ὄρνεον. καὶ ἱστορίαν δὲ τοιαύτην περὶ αὐτῶν φασιν, ὡς ἀπ' ἀνθρώπων ἀπωρνεώθη. ἔστι δὲ ἡ Κήϋκος τοῦ Τραχινίων βασιλέως γυνή. οἳ ὄλβῳ μεγίστῳ ἐπαρθέντες εἰς τοσοῦτον ἦλθον φρυάγματος ὡς ἀπαξιοῦν τοῖς ἰδίοις ὀνόμασι καλεῖσθαι. καὶ ὁ μὲν ἐκάλεσεν αὐτὸν Δία, ἡ δὲ Ἥραν. καί ποτε ἐν θαλάσσῃ αὐτοῦ πλέοντος ὁ Ζεὺς ὀργισθεὶς αὐτόν τε διέφθειρε καὶ τὴν ναῦν. ἡ δὲ ἄγαν περιπαθῶς ὠδύρετο τὸν τοῦ ἀνδρὸς θάνατον παρὰ τῷ αἰγιαλῷ, ἣν ἐλεήσας ὁ Ζεὺς ἀπωρνέωσε. καὶ ἐκεῖνον δὲ εἰς ὄρνεον μετέβαλεν, ὃν κηρύλον καλοῦσιν. ἐθρήνει δὲ τῶν ᾠῶν αὐτῆς ἐν τῇ θαλάσσῃ κλωμένων. διὸ κατὰ Διὸς οἶκτον ιδ' ἡμέρας ἀλκυονίτιδας καλουμένας εὐδιείνας ἔχει τοῦ ἔτους, ἐν αἷς τίκτουσα ἐκβάλλει τοὺς νεοττούς.]*

251. *μετ' ἀλκυόνεσσι ποτῆται*] Imitatur versum Alcmanis ab scholiasta et Antig. Caryst. hist. mirab. c. 27. servatum, *ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἅμ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται (κηρύλος).* DIND. Integrum fragmentum (13) est, *κηρύλος εἴην, ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἅμ' ἀλκυόνεσσι ποτῆται νηλεγὲς ἦτορ ἔχων.* Cf. Ran. 1309. *ἀλκυόνες, αἳ παρ' ἀενάοις θαλάσσης κύμασι στωμύλλετε.*

252. Schol. *τὰ νεώτερα: Ἀπαγγέλματα δηλονότι ἢ πράγματα.*

254. *οἰωνῶν τανα οδείρων*] Clauduntur versus dactylici versu paroemiaco ut in Nub. 290. 312. Ceterum his verbis iterum utitur v. 1394. DIND. Cf. Eur. Or. 320. *αἵ τε τὸν ταναὸν αἰθέρ' ἀμπάλλεσθ' (Εὐμενίδες).* Apud Homerum est *κύκνοι δουλιχόδειροι*, Il. *β'*. 460. *ο'*. 692.

Schol. *[ταναοδείρων: Μακροτραχήλων. τὸ μερικὸν δὲ ἐπὶ πάντων ἔταξεν. οὐ γὰρ πάντα ταναόδειρα τὰ ὄρνεα.]*

255. *δριμύς*] Acer, callidus. Cf. Eq. 808. Pac. 349. Eur. Cycl. 104. *οἶδ' ἄνδρα κρόταλον, δριμὺ Σισύφου γένος.* Plat. Theaet. 23. *οἱ ἔντονοι καὶ δριμεῖς.* Rep. VII. 519 A. *τῶν λεγομένων πονηρῶν μὲν σοφῶν δὲ ὡς δριμὺ μὲν βλέπει τὸ ψυχάριον καὶ ὀξέως διορᾷ πάντα.*

256. *καινὸς γνώμην*] Novi consilii inventor. Anglice, the propounder of a new idea. Schol: *νέαν γνώμην εἰσηγούμενος.*

Schol. *καινὸς γνώμην: Νέαν γνώμην εἰσηγούμενος.*

258. Schol. *[ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους: Ταῦτα τὰ πέντε κῶλα ἔοικεν ἐπῳδοῦ. καὶ εἰσὶ τὰ μὲν δύο τροχαϊκὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τρίτον ἰαμβικὸν ἐκ τριβράχεων. τὸ δ' παιωνικὸν ἐκ κρητικῶν διρρύθμων. τὸ πέμπτον ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς ἐκ τριβράχεων. ἐφ' ἑκάστης στροφῆς παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.]*

261. *κικκαβαῦ*] Noctuarum proprie est hic sonus, unde *κικκαβάζειν*, Lys. 761. Anglice to whit-to-whoo (Shakespeare).

Schol. *κικκαβαῦ: τὰς γλαῦκας οὕτω φωνεῖν λέγουσιν. ὅθεν καὶ κικκαβὰς*

αὐτὰς λέγουσιν. ἔστι δὲ ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς. οἱ δὲ κικυμίδας, ὡς Καλλίμαχος [Fr. 318] "*κάρτ' ἀγαθὴ κικυμίς.*" *καὶ Ὅμηρος δὲ* [Il. ξ. 291]

"*χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.*"

τὴν γλαῦκα ἀπὸ τῆς μορφῆς χαλκίδα, ἐπειδὴ χαλκίζει τῷ χρώματι. Ἄλλως. μίμημα τοῦτο ποιᾶς φωνῆς τῆς γλαυκός. ἔστι δὲ ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς. διὸ καὶ εἶδος αὐτῆς πολὺ ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ εἰς τιμὴν τῆς θεοῦ ἐν τοῖς νομίσμασιν ἐγχαράττουσι τὴν γλαῦκα. διὰ τὸ χαλκῶδες δὲ ἔχειν τὸ πτερὸν λέγεται καὶ χαλκίς. λέγεται καὶ κύμινδις.

262 sq. Carmine finito non statim intrat, ut exspectaveris, Chorus Avium; sed quattuor aves non confestim advolantes, neque uno agmine, sed singulae et separatim, sc. phoenicopterus, gallus gallinaceus, epops [epopis alterius nepos], et *κατωφαγᾶς*. Quattuor has aves musicas Chori esse contendit Wieseler (Adv. p. 37 sq.), quarum tres tibicines sint, quarta (gallus gall.) citharoedus. Ingeniosa quidem est ejus argumentatio de hac re (pp. 37—42), inde praecipue deducta quod et peregrinae originis et *πτερώσεως* versicoloris vel pictae, istiusmodi autem ut plurimum fuerint tibicines apud Graecos, ita tamen ancipitis naturae ut nihil certi, ne dicam probabilis, inde colligi queat. "Orchestram, inquit, ingrediuntur: nam proscenium eas non esse ingressas vel ex eo apparet quod prorsus neque agunt neque loquuntur." (Wieseler p. 37.) Hae quattuor aves ipsius agminis quasi praecursores (the advanced guard) videantur esse. "The birds come in, at first one by one, and are remarked on by the two friends, whom Epops instructs about them; then in great numbers. On finding the men they are angry with Epops, and wish to attack the adventurers, who prepare in comic style to resist them. But Epops persuades the Birds to hear what they have got to say. So a sort of truce is agreed upon till the proposal shall have been considered." (Gr.)

264. Cf. Pac. 56. *δι' ἡμέρας γὰρ ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων | ὡδὶ κεχηνὼς* etc.

265. *ἄλλως ἄρ'*] Frustra ergo. Cf. Ach. 114. Eur. Med. 998. *ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμην.* Similiter *μάτην ἄρα*. Soph. El. 772. Eur. Alc. 672. Tro. 820. Herc. 339. Rhes. 950. et *διὰ κενῆς ἄρα* Eur. Tro. 753.

266. *ἐπῴζε*] Cf. Cratin. Athen. 373 F. *ἐπὶ τῷδ' ἐπῴζουσ', ὡς ἂν ἐκλέψῃς καλὸν — ὄρνεον.* Aeschyl. (Fr. 158.) in Niobe apud Hesychium in h. v. *ἐφημένη τάφῳ τέκνοις ἐπῷζε* (*ἔπωζε* vulg) *τοῖς τεθνηκόσιν* Epich. Fr. 96, 5. *ἐπώζει* (scr. *ἐπῴζει*). Scilicet *ἐπῴζειν* est, ut exponit scholiasta, *τὸ ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς καθεζόμενα τὰ ὄρνεα κρώζειν.* Anglice, to cackle, *κλώζειν*, glocitare. In hoc loco simpliciter significare videtur clangorem edere. Quare scribendum videtur *ἐπῶζε*. Simplex *ὤζειν* legitur Vesp. 1526. Aeschyl. Eum. 124. "The wild scream of the plover or of the curlew is well known. Scott (in the Lady of the Lake) says of Roderick Dhu's followers, "Wild as the scream of the curlew, From crag to crag the signal flew." And Burns, of the lapwing: "Thou

green-crested plover, thy screaming forbear, I pray thee, disturb not the sleep of my fair." (Gr.)

χαραδριόν] Cf. 1141. Arist. H. An. IX. 12. 1. *τὰς δ' οἰκήσεις οἱ μὲν* (*τῶν ὀρνίθων*) *περὶ τὰς χαράδρας καὶ χηραμοὺς ποιοῦνται καὶ πέτρας, οἷον ὁ καλούμενος χαραδριός. ἔστι δὲ ὁ χαραδριὸς καὶ τὴν χρόαν καὶ τὴν φωνὴν φαῦλος· φαίνεται δὲ νύκτωρ, ἡμέρας δ' ἀποδιδράσκει.* Plat. Gorg. 494 B. *χαραδριοῦ τινα αὖ σὺ βίον λέγεις, ἀλλ' οὐ νεκροῦ οὐδὲ λίθου.* Plat. Symp. V. 7. Aelian. N. A. VI. 46. XVII. 13. Inter fluviatiles aves recensetur *ὁ χαραδριὸς* v. 1141. Inter maritimas aves recensentur *λάρος ὁ λευκός, κέπφος, αἴθυια, χαραδριός.* Quaenam avis sit *χαραδριὸς* peritissimi ornithologi ignorare se fatentur: ex nomine tamen conjicere licet in voraginibus eam habitare. Cur vero hanc avem memorat praecipue? Ludit fortasse more suo Comicus, et *χαραδριοῦ* vocem upupae tribuit cum allusione ad v. *χαράδρα.* Cf. Vesp. 1034. *φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας.* Nisi forte ideo charadrio comparatur Epops quod, uti ille colorem commutat, ita hic vocem: nam Epops singularium quas evocat avium cantilenas imitatur, ut vel ex comico liquet et ex schol. ad 237.

Schol. *ἐμβὰς ἐπῷζε*: *Ἐπῴζειν ἐστὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς καθεζόμενα τὰ ὄρνεα κράζειν.* [*ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκρύπτετο.*] *χαραδριὸς δέ ἐστιν εἶδος ὀρνέου μεταβαλλομένου εἰς τὰ προκείμενα. διχῶς δέ· ἐπὶ μὲν τοῦ ὀρνέου χαραδριὸν ὀξυτονητέον· εἰ δὲ ἐπὶ τῆς χαράδρας, βαρυτονεῖται. ἐπεί, φασί, καὶ αἱ χαράδραι τρόπον τινὰ διὰ τῶν ῥευμάτων μελῳδίας ποιοῦνται.*

χαραδριὸν μιμούμενος: *Εὐφρόνιος ἐκ τοῦ χαραδριὸν μιμούμενος ἀξιοῖ δέχεσθαι ἀποκεκρυμμένος. ἐπεὶ γὰρ τοὺς ἰκτερικοὺς ὠφελεῖ ὁ χαραδριὸς ὀφθείς, οἱ πωλοῦντες αὐτόν, φασί, κρύπτουσιν, ἵνα μὴ πρὸ τοῦ ὠνήσασθαί τις ἰαθῇ παρέργως. — Ἄλλως. καὶ μὴν καλύπτει ὡς χαραδριὸν πτεράς.* V. *Ἀνδρέας δέ φησι τῶν ἰκτερικῶν οὐ τοὺς ἰδόντας ἀλλὰ τοὺς φαγόντας ἀπαλλάττεσθαι τοῦ πάθους.*

267. *Schol.* *τοροτίξ*: *Οἱ μὲν καὶ τοῦτο τοῦ ἔποπος λέγουσιν εἶναι, οἱ δὲ ὀρνιθός τινος περιιπταμένου.* [*καὶ τοῦτο δὲ τῶν εἰρημένων ὀρνέων.*]

268. Cf. Lys. 65. *ἀτὰρ αἵδε καὶ δή σοι προσέρχονταί τινες.* 77. *ἡδὶ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτὼ προσέρχεται.* Vesp. 492. 1324.

Schol. [*ἀγάθ' ἀλλ' οὑτοσί*: *Κορωνὶς αὖθις ἑτέρα εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ μ', ὧν τελευταῖος "καὶ βλέπουσιν εἰς σὲ κἀμέ. τοῦτο μὲν κἀμοὶ δοκεῖ." ἐν ἐκθέσει δὲ μετὰ τὸν λζ' στίχον κῶλα ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα β'. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.*]

καὶ δή τις ὄρνις: *Τοῦτο ἀποδέδωκε πρὸς τὰ ἄνω ἃ εἶπεν ὁ ἕτερος "ἄλλως ἄρ' οὔποψ."* [*ταῶς δὲ Ἀττικῶς περισπᾶται.*]

269. *οὐ δήπου ταῶς;*] Num forte pavo? Rarum scilicet Athenis tum fuit hoc genus avium: unde Peisetaeri dubitatio. Cf. ad 102.

270. *Schol.* *οὗτος αὐτός*: [*Ἀντὶ τοῦ ὁ ἔποψ*] *ἐρεῖ ἡμῖν.*

271. *ἠθάδων*] I. e. *συνήθων.* Eccl. 584. *τοῖς ἠθάσι λίαν τοῖς τ' ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν.* 151. *ἐβουλόμην μὲν ἂν ἕτερον τῶν ἠθάδων | λέγειν τὰ βέλ-*

τισθ'. Eur. Andr. 819. *τῶν γὰρ ἠθάδων | φίλων νέοι μολόντες εὐπιθέστεροι*. Cycl. 249. *τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἠθάδων, ὦ δέσποτα, | ἥδιον' ἐστίν*. Dem. p. 605. *εἰ δὲ — τῶν ἐθάδων* (*ἠθάδων* recte alii) — *ῥητόρων ἀπαλλαγήσεσθε* etc.

ὧν δρᾶθ'] Cf. ad Ach. 677.

272. *βαβαί*] Papae. Admirantis exclamatio, quae saepe legitur apud Platonem.

φοινικιοῦς] Contractum ex *φοινικιόεις*, ut videtur. De declinatione ejus, utrum parisyllabica an imparisyllabica sit dubitat Lobeck. Aliae formae sunt *φοινίκεος*, *φοινικόεις*, *φοινίκιος*, *φοινικικός* (Pac. 304). Cf. Arrian. Ind. 16, 4. *τοὺς δὲ φοινικέους* (*πώγωνας*) *εἶναι*. *τοὺς δὲ καὶ πορφυρέους*. Arist. H. A. IX. 18. 1. *τὸ δὲ ῥύγχος οὐ φοινικοῦν ἔχει*. Plut. Artax. 11. *τὰ ἐπιθωρακίδια φοινικᾶ*.

Schol. *καλός γε καὶ φοινικιοῦς*: *Ἦν γὰρ φοινικόπτερος. λέγεται οὖν ἀντὶ τοῦ πυρρός. περισπᾶται δὲ τῷ λόγῳ τῶν εἰς ους ἁπλῶν. καὶ* [*ἔστι*] *παρὰ τὴν φοίνικος γενικὴν φοινικόεις καὶ φοινικίεος ἐν ὑπερθέσει καὶ φοινικιοῦς ἐν συναιρέσει*.

273. *φοινικόπτερος*] Grallarum generis avis. Anglice, the flamingo. Cratin. com. II. 82. *ὄρνιθα φοινικόπτερον*. Athen. IX. p. 388 D. *Ἀριστοτέλης δὲ σχιδανόποδά φησιν αὐτὸν εἶναι, ἔχειν τε χρῶμα κυάνεον, σκέλη μακρά, ῥύγχος ἠργμένον ἐκ τῆς κεφαλῆς φοινικοῦν, μέγεθος ἀλεκτρυόνος, στόμαχον δ' ἔχει λεπτόν*. Heliodor. Aeth. VI. 3. Juvenal. XI. 139. phoenicopterus ingens. Sueton. Cal. 22. Plin. H. N. X. 48. Martial. XIII. 71.

274. *ὦ σέ τοι*] Subaudiendum *καλῶ* vel *λέγω*. Infra 406. *ἰὼ Ἔποψ, σέ τοι καλῶ*. Pl. 1099. *σέ τοι λέγω, | ὦ Καρίων, ἀνάμεινον*. Nub. 1378. *ὦ τί σ' εἴπω;* (Ubi vulgo male *ὦ*.) Ran. 171. *οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα*. Eur. Ion. 218. *σέ τοι τὸν παρὰ ναὸν αὐδῶ*. Iph. A. 855. *ὦ ξέν' — ὦ σέ τοι λέγω, | τὸν θεᾶς γεγῶτα παῖδα*. Hel. 553. *σὲ τὴν ὄρεγμα δεινὸν ἡμιλλημένην — μεῖνον, τί φεύγεις;* 1627. *οὗτος, ὦ ποῖ* (*οὗτος, ὦ ποῖ* —?) *σὸν πόδ' αἴρεις —;* Soph. Ant. 441. *σὲ δή* (*σέ, τοι?*), *σὲ τὴν νεύουσαν ἐς πέδον κάρα, | φῂς ἢ καταρνεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε;* Tr. 65. Similiter Nub. 784. *ναί σε πρὸς θεῶν, ὦ Σώκρατες*.

βωστρεῖς] Cf. Hom. Od. *μ'*. 124. *βωστρεῖν δὲ Κράταιιν*. Ach. 959. Pac. 1146. Lys. 685. Theocr. V. 64. Cf. v. *ἐλαστρεῖν*.

275. *ἔξεδρον χώραν ἔχων*] Sophoclis ex Tyro verba, qui scripserat, *τίς ὄρνις οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων;* Cujus versus prior pars legitur supra 168. Cf. Soph. Phil. 212. *οὐχ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ*. Eur. Iph. T. 80. *ἠλαυνόμεσθα φυγάδες ἔξεδροι χθονός*. Dion. Nic. XXXVII. *ἔξεδροι γάρ τινες ὄρνιθες ἐπέπταντο*. (I. e. sinistrae aves.) Phryn. Bekk. p. 5, 13. *ἀναίσιον καὶ ἔξεδρον καὶ ἐπάρατον ἄνθρωπον*. Hesychius, *ἔξεδρον*: *τὸν οὐκ αἴσιον οἰωνὸν, οὐκ εὔθετον ὄρνιν, οὐκ ἐν δέοντι τὴν ἕδραν ἔχοντα*. Cf. ad Aesch. Prom. 492. *συνεδρίαι*. "Peisthetaerus may mean little more than strange, out of the way." (Gr.)

Schol. *ἔξεδρον χώραν ἔχων*: *Ἐκ τῆς Σοφοκλέους δευτέρας Τυροῦς ἀρχή* (qu. *Τυροῦς, ἧς ἡ ἀρχή*, vel *ἐκ τῆς τῆς — ἀρχῆς*) "*τίς ὄρνις οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων;*"

ὡς εἰ εἶπε χροιάν. ἔξεδρον δὲ παρηλλαγμένην. [Σοφοκλῆς (Phil. 212) "οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ."]

276. τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις] Haec verba Aeschyli ex Edonis sumpta esse monet scholiasta.

ὁ μουσόμαντις] Ejusdem formae epitheta sunt σεμνόμαντις (Soph. Oed. R. 556. τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα), στερνόμαντις (Soph. Fr. 52), στρατόμαντις (Aesch. Ag. 120), ἰατρόμαντις, ὀνειρόμαντις, θυμόμαντις, πυθόμαντις, etc. Cf. etiam v. μουσομήτωρ (Aesch. Prom. 470.). Hinc vero cantasse gallum gallinaceum ingredientem colligas: alioqui enim unde scire potuisset Peisetaerus musicam esse illam avem? Aliter explicat Kock: "bezeichnet ihn als den sangreichen und prophetischen (das wetter verkündenden) vogel. Aelian. N. A. VII. 7. ἀλεκτρυόνες πτερυσσόμενοι καὶ φρυαττόμενοι καὶ ὑποτρύζοντες χειμῶνα δηλοῦσιν. Plin. N. H. X. 21. 24. norunt sidera, coelumque sola volucrum adspicit crebro. Habent ostenta et praeposteri eorum vespertinique cantus."

ὀρειβάτης] Cf. 836. ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν. (De gallo gallinaceo.) Soph. Phil. 955. οὐ πτηνὸν ὄρνιν οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην. Oed. C. 1054. τὸν ὀρειβάταν. Eur. Tro. 436. ὀρειβάτης Κύκλωψ. Aelian. N. A. VI. 26. ἡ πιθήκη ὑπό τινων ὀρειβάτης κέκληται. III. 4. κύων ὀρειβασίαις σύντροφος. Cf. etiam vv. ὀρειδρόμος (Eur. Iph. A. 1593. ἔλαφον ὀρειδρόμον), ὀρείπλαγκτος, ὀρειγενής, ὀρειβατεῖν (Plut. Sert. 12). Conferri possunt etiam ἑλειοβάτης Aesch. Pers. 39. ἀμμοβάτης Aelian. N. A. VI. 51. ταχυβάτης Rhes. 134. αἰθροβάτης. Sed vera lectio videtur esse ἁβροβάτης. Vide annot. crit.

Schol. ὁ μουσόμαντις: Ὁ κομπώδης. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντεις καὶ οἱ ποιηταί.

ἄτοπος ὄρνις: Τοῦτο εἶπεν εἰς τὸ τερατῶδες τοῦ ὄρνιθος ἀφορῶν οὐδὲν πρὸς τὸ προκείμενον. παρὰ τὰ ἐξ Ἠδωνῶν Αἰσχύλου "τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις, ἄλαλος, ἀβρατεὺς ὃν σθένει." — ὀρειβάτης: Τῷ ὄρει βαίνων. Vict.

277. Μῆδος] Dicitur ὁ ἀλεκτρυών. Cf. 485. 487. 707. 833. Cratin. Fr. 250. ὥσπερ ὁ Περσικὸς ὥραν πᾶσαν καναχῶν ὀλόφωνος ἀλέκτωρ. Athen. XIV. 655 A.

Schol. Μῆδός ἐστιν: Ὡς τῶν Μήδων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῶν καμήλων ὀχουμένων ἐπὶ τῇ τῶν πολέμων ἐξόδῳ. τοὺς δὲ Ἐκβατάνων ὄρνεις Περσικούς φασι πρὸς τὸ ξένον τῆς θέας. ζητεῖται δὲ εἰ ὄντως καλεῖταί τις ὄρνις μῆδος.

278. καμήλου] Medi, ut et alii orientis populi, camelis equorum loco vehebantur. V. Plin. H. N. 8, 18. BECK.

279. λόφον κατειληφώς] Tanquam bellator, qui se ad pugnam accingit. Ludit in sensu ambiguo: dicuntur enim milites λόφον καταλαμβάνειν. Cf. Lucian. Somn. 3. τὸν Ἄρην — μεταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τουτὶ τὸ ὄρνεον αὐτοῖς ὅπλοις, ὡς ἀντὶ τοῦ κράνους τὸν λόφον ἔχειν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. Musonius Stob. Fl. VI. 62. τὸν δὲ πώγωνα καὶ σύμβολον γεγονέναι τοῦ ἄρρενος, ὥσπερ ἀλεκτρυόνι λόφον καὶ λέοντι χαίτην. Sed vide an repo-

nendum sit *κατειληχώς*. Cf. Soph. Oed. C. 1337. *τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξειληχότες.*

Schol. *λόφον κατειληφώς*: *Ἀντὶ τοῦ λόφον ἔχων. ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς πολέμοις. τοῦτο δέ φησιν ἐπεὶ ἕτερός τις ὄρνις ἀναφαίνεται λόφον ἔχων ὡς ὁ ἔποψ. διαβάλλει δὲ τὸν Φιλοκλέα ὡς ὀξυκέφαλον.*

280. *οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἔποψ*] Cf. ad 94. 291.

281. *Φιλοκλέους*] Allusio est ad Philoclis tragici poetae drama Tereum, cui aenigmatice objicit Comicus quod Sophoclis ejusdem argumenti drama in alium habitum inverterit. Nam Tereus in hac comoedia eodem exhibebatur ornatu quo in Sophoclis tragoedia, ut supra monui. Ideo avem, quam Pisthetaerus percontabatur quaenam illa foret, dicit comicus Tereus Epopem esse filium Philoclis, Epopis nepotem, se vero postremi hujus Epopis (cujus non nominatur pater) avum esse, eadem nominum successione qua in Calliae prosapia alternis sibi succedebant Hipponici et Calliae. Vide Perizonium ad Aeliani V. H. XIV. 16. Quia vero altera illa avis, epopi forma similis, foeda aspectu erat, ideo salse comicus Epopem illum Philoclis filium esse fingit. Nam Philocles visu foedus erat, sive quia *προκέφαλος* erat, sive ob quodvis aliud corporis vitium: utique foedum eum fuisse constat e comici versu Thesm. 168. *ταῦτ' ἆρ' ὁ Φιλοκλῆς* [l. *ἄρ' ὁ Φιλοκλέης*] *αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποιεῖ.* BR. Sensus videtur: Hic quidem filius est Philoclis ex Epope prognati, ego autem ejus avus sum. Scilicet, ut tres generationes sunt Callias, Hipponicus, Callias; sic Epops (Sophoclis iste geminus), Philocles, Epops (Philoclis spurius, qui in scenam nunc advolat). Philocles enim ab Epope Sophoclis mutuatus erat, et inde alterum Epopa suum genuerat. Quare prior Dobraei interpretatio, "Ego sum Sophoclis Epops; cujus filius fuit Philoclis Epops; cujus filius est hic Epops de quo loquimur: ergo sum hujus avus" defendi nequit, quippe quae tres Epopas continuos repraesentet. Sophocles scilicet Terea fabulam scripserat, et post eum Philocles, qui ex fabula Sophoclea ejusdem nominis et argumenti mutuatus nonnihil erat, id quod ei nunc objicere videtur Comicus. Dicit ergo Epops Sophocleus se esse avum Philoclei, itaque patrem ipsius Philoclis. Philocli igitur et pater Epops et filius esse fingitur. Schol: *ὁ Σοφοκλῆς τὸν Τήρεα ἐποίησεν, εἶτα Φιλοκλῆς. διὰ τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐγὼ δὲ πάππος, ἀντὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἐγράφην.* Huc forsan referendum Cratini fragmentum ap. schol. ad Soph. Antig. 402. *Φιλοκλέης ὅνπερ τὸν λόγον* (i. e. argumentum tragoediae) *διέφθορεν.* "An allusion to the Tereus, a tragedy written by Philocles, which, as Aristophanes intimates, was only the same drama as that with the same title by Sophocles, made up in another form. The Tereus, therefore, or Epops of the present comedy, being here exhibited in a similar costume to that of the Tereus of Sophocles, calls himself the father of Philocles, as Philocles himself was the father or author of this younger Epops, who is now brought on the stage." (Cook.) "Philocles had written a play named Tereus (or Epops), pla-

giarized from Sophocles. Hence Epops says that he, the original Tereus or Epops, is the father of Philocles, and Philocles' bantling consequently is his grandson." (Gr.)

Φιλοκλέους ἐξ Ἔποπος] Philoclis (filius) ex Epope prognati, ut mox *ἐξ Ἱππονίκου Καλλίας*. Quod si verum est, non opus erit Dobraei conjectura *Φιλοκλέους τοῦ 'ξ Ἔποπος*. Vide tamen an sensus hic sit: Philoclis ex Upupa (dramate). "Iste est ex Philoclis Epope prognatus. Scripsit autem Philocles tragicus Tereum, qui in Epopem est mutatus, ut docet scholiastes." (Be.) De tribracho in septima sede in nomine proprio cf. Nub. 581. Cf. etiam ad 276. Vesp. 461.

Schol. οὗτος μέν ἐστι Φιλοκλέους: Οὗτος ὁ Φιλοκλῆς ἔποπα ἐσκεύασεν ἐν τῇ Πανδιονίδι τετραλογίᾳ, οὗ ἡ ἀρχὴ "σὲ τῶν (τῶνδε?) πάντων δεσπότην λέγω." Ἄλλως. Φιλοκλεῖ ἐστι δρᾶμα Τηρεὺς ἢ Ἔποψ. Ἄλλως. ὁ Σοφοκλῆς πρῶτον τὸν Τηρέα ἐποίησεν. εἶτα Φιλοκλῆς. διὰ τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐγὼ δὲ πάππος, ἀντὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἐγράφην. τοῦτο δὲ θέλων κωμῳδῆσαι Καλλίαν ὡς ἀπολέσαντα πάντα τὰ χρήματα. Ἄλλως. ἐν ἐνίοις ὑπομνήμασιν ὅτι προκέφαλός ἐστιν ὁ Φιλοκλῆς ὡς ὁ ἔποψ. ἀλλ' οὐδαμοῦ κεκωμῴδηται. εἴη ἂν οὖν τὸν ἔποπα ἐσκευοποιηκὼς τῇ Πανδιονίδι τετραλογίᾳ, ἣν καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς Διδασκαλίαις ἀναγράφει. ἔστι δὲ ὁ Φιλοκλῆς τραγῳδίας ποιητής, καὶ Φιλοπείθους υἱὸς ἐξ Αἰσχύλου ἀδελφῆς. ὅσοι δὲ Ἀλμίωνος αὐτόν φασιν ἐπιθετικῶς λέγουσι διὰ τὸ πικρὸν εἶναι. ἅλμη γὰρ ἡ πικρία. γεγόνασι δὲ Φιλοκλεῖς δύο τραγῳδιῶν ποιηταί· εἷς μὲν ὁ Φιλοκλέους ἀπόγονος· ἐκείνου μὲν γὰρ υἱὸς Μόρσιμος· τούτου δὲ Ἀστυδάμας, ἐκ τούτου δὲ Φιλοκλῆς καὶ ἕτερος ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν περιπεπτωκὼς τῷ νεωτέρῳ Φιλοκλεῖ.

282. *ἐγὼ δὲ τούτου πάππος*] Subaudi *τοῦ Ἔποπος*. Quasi dicat: Ego autem sum Sophoclis Epops, qui ante Philoclem scripsit Tereum. BE.

283. De hoc more avorum nomina imponendi liberis cf. ad Nub. 65. De Calliae familia vide Dindorfii annotationem ad scholia. Phaenippi filius fuit primus Callias, a quo Hipponici et Calliae sibi alternis successere plures. V. Palmer. Exerc. p. 754.

Schol. Ἱππόνικος Καλλίου: Ὁ Ἱππονίκου Καλλίας ἐδόκει τὰ πατρῷα διεσπαρκέναι εἰς ἀσέλγειαν. κωμῳδεῖται δὲ εἰς ἀσέλγειαν καὶ ὡς ληφθεὶς μοιχεύων ἀπέτισε χρήματα. κεκωμῴδηκε δὲ αὐτὸν ἱκανῶς Εὔπολις ἐν τοῖς Κόλαξι. Ἄλλως. λέγεται καταψεύδεσθαι τῶν ὑπομνημάτων, ὅτι οἱ Ἱππόνικοι καὶ οἱ Καλλίαι ἄνωθεν ἐκ διαδοχῆς ἀπὸ πατέρων ἐπὶ παῖδας καθήκουσιν. ὅπερ ἐστὶ ψεῦδος. ὁ πρῶτος γοῦν Καλλίας Φαινίππου πατρός ἐστιν, ὁ νενικηκὼς ἵππῳ τὴν τετάρτην καὶ πεντηκοστὴν ὀλυμπιάδα.

284. *Καλλίας*] "The genealogy of the family was: 1. Phaenippus. 2. Callias. 3. Hipponicus. 4. Callias. 5. Hipponicus. 6. Callias. The family was wealthy. The elder Callias, as well as his grandson, was called *λακκόπλουτος*. The man meant here is the youngest Callias, a profligate spendthrift. The scene of Xenophon's "Banquet" and of Plato's Protagoras is laid at his house. His profligacy is spoken of by Andocides de Myst. 110—131." (Gr.)

ὡς πτερορρυεῖ] Ut illi plumae defluunt! Cf. 106. Calliam hic tangit noster ut opum prodigum et effusum. Ingentes profecto opes paternas ille intemperantia et libidinosa vita dilapidaverat, ut monet scholiasta, eaque de causa ab Eupolide in Adulatoribus traductus est. Noster ut mulierosum eum notat in Ran. 428. et ut helluonem in Eccl. 810. Schol. ad Lucian. Jov. trag. vol. II. p. 696. *Καλλίας οὗτος, ὡς Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις φησὶν, Ἱππονίκου υἱὸς ἦν, τὸν δῆμον Μελιτεὺς, ὡς Ἀριστοφάνης Ὥραις, πλούσιος καὶ πασχητιῶν καὶ ὑπὸ πορνιδίων διαφορούμενος καὶ κόλακας τρέφων.* "How he is losing his feathers! Alluding to his lavish extravagance, by which he reduced himself to absolute beggary. Lysias says of him (pro Aristoph. Bon. 48) that at the death of his father he was thought the wealthiest man in Greece, but now is not even rated at two talents." (Gr.)

285. *γενναῖος*] Nobilis. Anglice a gentleman.

Schol. τίλλεται: Τὸ τίλλεται ἀπὸ τῶν ὀρνέων. νῦν δὲ ἴσον τῷ πλούσιος τὸ γενναῖος. καὶ πρὸς τὴν πορνοκοπίαν τοῦ Καλλίου, καὶ ὅτι μοιχεύων χρήματα ἐδίδου. — γενναῖος: Πολὺν ἔχων ὄλβον. (Vict.)

286. *αἵ τε θήλειαι*] Similiter Anaxandr. comicus ap. Athen. IV. p. 166 D. *Ὄρνις κεκλήσει. B. διὰ τί πρὸς τῆς Ἑστίας; | πότερον καταφαγὼν τὴν πατρῴαν οὐσίαν, | ὥσπερ Πολύευκτος ὁ καλός; A. οὐ δῆτ', ἀλλ' ὅτι | ἄρρην ὑπὸ θηλειῶν κατεκόπης.* BE. Pollux IX. 109. *ὁ δὲ ἔκοπτε τῷ λιχανῷ, ἢ τὰ ἐκ τῆς κεφαλῆς πτερὰ ἀπέτιλλε.* Aesch. Pers. 214.

288. *κατωφαγᾶς*] Similia sunt *φαγᾶς* (Cratin. ap. Phryn. p. 433. Lob.), *δακνᾶς* (qu. *δακᾶς*), *χεσᾶς, τρεσᾶς, ἀτταγᾶς, ἐλασᾶς, ἐλεᾶς, βασκᾶς, βοσκᾶς, αὐχμᾶς* (Phryn. com. ap. Poll. II. 34.), *πελεκᾶς, βοιτυροφάγας* (sic Dobr.) Anaxandrid. Athen. 131 B. *γαφάγας* gl. Hesych. *αἰθεριβόσκας* Diog. L. VI. 76. Cf. ad 790. *Καταφαγὰς* (scrib. *καταφαγᾶς*) dixerunt Myrtilus comicus (II. 419) et Aeschylus (Fr. 352), teste Poll. VI. 40. et Menander (IV. 197), teste Phrynicho p. 433. ubi v. Lobeck. Anglice reddas the glutton, the gobbler.

Schol. κατωφαγᾶς: Ὅτε βαρύνεται, ἐπίθετον· ὅτε δὲ περισπᾶται, κύριον. ἴσως δὲ ἀπὸ τοῦ καταφαγεῖν τὸ ὄνομα πεποίηκε, διὰ τὴν τοῦ Κλεωνύμου πολυφαγίαν.

289. *Κλεώνυμος*] Schol: *ἴσως ἀπὸ τοῦ καταφαγεῖν τὸ ὄνομα πεποίηκε, διὰ τὴν τοῦ Κλεωνύμου πολυφαγίαν.* Voracem fuisse Cleonymum patet etiam ex Eq. 1290. *καὶ διεζήτηχ' ὁπόθεν φαύλως ἐσθίει Κλεώνυμος.* Huc pertinet illud Anaxandridae (III. 191): *ὄρνις κεκλήσει; διὰ τί πρὸς τῆς Ἑστίας; | πότερον καταφαγὼν τὴν πατρῴαν οὐσίαν —;* BE. Proprie *κατωφαγᾶς* valet qui demisso capite vorat. Confer v. *κατωφερής*.

290. *ἀπέβαλε τον λόφον*] Nempe galeae cristam, quia tamquam *ῥίψασπις* notatur, ut ait schol. Comicus Nub. 353. *Κλεώνυμον — τὸν ῥίψασπιν.* BE.

Schol. οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον: Τὸν τῆς περικεφαλαίας. ὡς ῥίψασπις καὶ δειλὸς διαβάλλεται Κλεώνυμος.

291. *λόφωσις*] Ut *πτέρωσις*. Cf. 94. *τίς ἡ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;*

292. *τὸν δίαυλον*] Schol: *ἐπεὶ οἱ διαυλοδρομοῦντες μεθ' ὅπλων τρέχουσιν ἔχοντες λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.* "Quod interrogat avesne ad diaulum venerint ex parte inde explicari potest quod Graecos etiam gravi armatura, igitur etiam cristis, instructos scimus cursu certasse. — Nondum [autem] liquet cur ipsum diaulum dicat Pisthetaerus. Sequi ex hoc [loco] videtur ut qui gravi armatura instructi cursu certarent aut solum diaulum quaterni (quaternos stadium cucurrisse cursores non graviter armatos refert Pausanias VI. 13. 2. de certaminibus Olympicis sermocinans) aut omnino solum [soli] diaulum cucurrerint." Wieseler Adv. p. 40. Aliter accipit Bentleius: "An collem ceperunt, ut diaulon melius spectarent?" Tralate Eur. Herc. 1301. *ἦ που κατῆλθον αὖθις εἰς Ἅιδου πάλιν | Εὐρυσθέως δίαυλον εἰς Ἅιδου μολών;* Eur. Fr. Inc. 189. *θεοὶ χθόνιοι, | ζοφερὰν ἀδίαυλον ἔχοντες ἕδραν* (i. e. unde redire non licet).

ὥσπερ οἱ Κᾶρες] Cares, bellicosissima gens, primi cristis usi esse dicuntur, auctore Strabone XIV. p. 661. iidemque Ionibus invisi et ab iis exagitati loca edita occuparunt, ubi tutiores essent. BECK. Herod. I. 171. *ἐπὶ τὰ κράνεα λόφους ἐπιδέεσθαι Κᾶρές εἰσι οἱ καταδέξαντες.* Alcaeus Fr. 22. *λόφον τε σείων Καρικόν.* Plut. Artax. 10. *τοὺς Κᾶρας ἀλεκτρυόνας οἱ Πέρσαι διὰ τοὺς λόφους, οἷς κοσμοῦσι τὰ κράνη, προσηγόρευον.* Schol. Thuc. I. 8. *Κᾶρες πρῶτοι εὗρον τοὺς λόφους.* Utrumque *λόφους ἔχειν* et *ἐπὶ λόφων οἰκεῖν* de Caribus valere monet Wieseler Adv. p. 40.

Schol. ἐπὶ τὸν δίαυλον ἦλθον: *Ἐπεὶ οἱ διαυλοδρομοῦντες μεθ' ὅπλων τρέχουσιν ἔχοντες λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Ἄλλως. δίαυλος λέγεται ὁ διττὸν ἔχων τὸν δρόμον ἐν τῇ πορείᾳ, τὸ πληρῶσαι τὸ στάδιον καὶ ὑποστρέψαι. δολιχοδρόμοι δὲ οἱ ἑπτὰ.τρέχοντες, διὸ καὶ δολιχοδρόμοι. οἱ γὰρ σταδιοδρόμοι διπλοῦν ποιοῦνται τὸν δρόμον. Ἄλλως. ὁπλίτην δρόμον· μεθ' ὅπλων γὰρ ἠγωνίζοντο.* [*Ἄλλως. δίαυλος ὁ διστάδιος τόπος ἢ μέτρον πήχεων σ΄. δίαυλος καὶ ἡ μακρὰ περίοδος. ὀκτὼ δέ εἰσιν ἀγωνίσματα, στάδιον, δίαυλος, δόλιχος, ὁπλίτης, πυγμή, παγκράτιον, πάλη, καὶ ἅλμα.*]

ὥσπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν: [*Ὡς τῶν Καρῶν τὰ ἐχυρὰ καταλαμβανόντων, διὰ τὸ στρατιωτικοὺς εἶναι. ἢ ὅτι ἐν πέτραις ᾤκουν ὑπὲρ ἀσφαλείας, ἢ ὅτι λόφον ἔχουσιν ἐπὶ τῶν κρανῶν.*] *Ἄλλως. γενναιότατοι οἱ Κᾶρες τὰ πολεμικὰ καὶ τοὺς λόφους καταλαμβάνοντες ἐν τοῖς πολέμοις. θαλασσοκρατήσαντές τε πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης κατέλαβον. καὶ τοὺς λόφους ᾤκουν, ὡς ἂν ἐχυρωτέρους, ὅθεν καὶ Καρικαὶ καὶ καραπόλεις ἐλέγοντο αἱ οἰκήσεις.*

293. *ἐπὶ λόφων*] Non facile est imitari argutias tales in Latino sermone; quae in eo consistit quod aliter atque aliter accipitur vox *λόφος*. BE.

294. *κακόν*] Malum, pestis. Anglice plague. Cf. 992. 996. 1037. Pac. 239. *ὅσον κακὸν καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος.*

295. *τοῦ νέφους*] Cf. 578. Hom. Il. δ'. 274. *ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν*. π'. 66. ρ'. 243. Pind. Fr. 84. *ἀενάου πλούτου νέφος*. Herod. VIII. 109. *νέφος τοσοῦτο ἀνθρώπων ἀνωσάμενοι*. Eur. Hec. 907. *τοῖον Ἑλλάνων νέφος ἀμφί σε κρύπτει*. Phoen. 257. *νέφος ἀσπίδων*. Herc. 1131. *στεναγμῶν νέφος*. Plut. Alex. 26. *ὄρνιθες — ἐπὶ τὸν τόπον καταίροντες νέφεσιν ἐοικότες*. Alciphr. III. 30. *νέφος — στρουθίων*. Epist. ad Hebr. XII. 1. *τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων*. Virg. Aen VII. 705. Urgeri volucrum raucarum ad littora nubem. Sil. Ital. VI. 336. Nubis densa Laconum.

ἰοὺ ἰού] Admirantis exclamatio. Cf. 305. 306. Lys. 66. etc.

296. Cf. Nub. 326 sq. Vesp. 1084. *ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν*.

τὴν εἴσοδον] Schol: *εἴσοδος δὲ λέγεται ᾗ ὁ χορὸς εἰσεισιν ἐν τῇ σκηνῇ*. Ingreditur autem nunc Chorus sub forma avium et constat ex illis avibus quae proxime sequentibus octo versibus recensentur. Scholiastes ad Eq. 586. *οἱ γὰρ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ καὶ τραγικοὶ χοροὺς ἵστασαν, οἳ τὰ χορικὰ ὑπεκρίνοντο καὶ ᾖδον μέλη· συνειστήκει δὲ ὁ κωμικὸς ἐξ ἀνδρῶν ἤδη καὶ γυναικῶν, ὁμοῦ δὲ καὶ ἐκ παίδων κδ', ὡς καὶ οὗτος ἀπηρίθμησεν ἐν Ὄρνισιν, ἄρρενας μὲν ὄρνεις ιβ', θηλείας δὲ τοσαύτας· ὁ δὲ τραγικὸς ιέ*. BE. "Aves, ex quibus constat Chorus, Comicus Atticas haberi voluit, id agens ut eo aptius populum Atticum repraesentare posse viderentur: quod hujus fabulae consilium fuisse verissime intellexit Suevern." (Wieseler Adv. p. 77.) Choreutae in orchestram ingrediebantur, praecedente tibicine, qui numeros illis dabat. In comoedia aut per sex ordines hominum quattuor, aut per quattuor ordines sex hominum intrabat Chorus. V. Poll. IV. 15. Chorum per illum aditum ingressum esse in orchestram qui spectatoribus ad dextram erat, utpote ab Upupa ex Thracia advenienti convocatum, ostendit Wieseler Adv. p. 77.

Schol. πετομένων τὴν εἴσοδον: Τὸν οὐρανὸν ἢ τὸν ἀέρα. εἴσοδος δὲ λέγεται ᾗ ὁ χορὸς εἰσεισιν εἰς τὴν σκηνήν. καὶ ἐν ταῖς Νήσοις "τί σὺ λέγεις; εἰσὶν δὲ ποῦ; | (B.) αἱδὶ κατ' αὐτὴν ἣν (ᾗ?) βλέπεις τὴν εἴσοδον."

297. *οὑτοσὶ πέρδιξ*] "Epops now names the twenty-four birds that form the chorus. To give English names to all with certainty is impossible. Some of the names are significant, but yet we cannot determine them; some give no clue to the nature of the bird. They seem mentioned just as the words would suit the metre, with no regard to any classification." (Gr.)

Schol. οὑτοσὶ πέρδιξ: Ἀπὸ τούτου ἡ καταρίθμησις τῶν εἰς τὸν χορὸν συντεινόντων προσώπων κδ', ἐν περιττῷ ληφθέντων τῶν προκατειλεγμένων. ὁ δὲ τραγικὸς ιέ πρόσωπα ἔχει. ἐντεῦθεν ἀριθμήσας εὑρήσεις τὰ εἰκοσιτέσσαρα πρόσωπα, ἐξ ὧν ὁ κωμικὸς χορὸς συνίσταται.

298. *πηνέλοψ*] Cf. 1302. Ex genere anatum, fortasse anas Penelope Linnaei. Ibycus Fr. 8. *ποικίλαι πανέλοπες*.

299. *οὔπισθεν*] Eadem crasis Eur. Iph. T. 346. *θοὐμόφυλον*.

κειρύλος] Cf. Phot. p. 152, 13. κειρύλοι: οἱ ἄρσενες τῶν ἀλκυόνων. οἵτινες γηράσαντες ὑπὸ τῶν θηλείων βαστάζονται. Antig. Caryst. Mir. 27. Mosch. III. 41. οὐδὲ τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος ᾆδεν.

Schol. ὅστις ἐστὶ κηρύλος: Εὐφρόνιός φησι τοὺς Δωριεῖς λέγειν, "βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἴην", τοὺς δὲ Ἀττικοὺς κείρυλον. φησὶ δὲ Δίδυμος τὸ κατὰ φύσιν ὄνομα κείρυλος λέγεσθαι. Ἀντίγονος δέ φησι τοὺς ἄρσενας τῶν ἀλκυόνων κηρύλους λέγεσθαι, οὓς καὶ γηράσκοντας αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς. μήποτε παρὰ τὸ κείρειν ἐσχημάτικεν. ὁ δὲ Σποργίλος ἦν κουρεύς. μνημονεύει αὐτοῦ Πλάτων ἐν Σοφισταῖς

"τὸ Σποργίλου κουρεῖον, ἔχθιστον τέγος."

τοῦτο οὖν ἔστω σημεῖον τοῦ καὶ τὸν κηρύλον ἴσως παρὰ τὸ κείρειν ἠτυμολογηκέναι τὸν Ἀριστοφάνην. ἀντέθηκεν οὖν αὐτῷ κουρέα. [Ἄλλως. ὁ ἄρσην ἀλκυὼν κηρύλος λέγεται. ἐν δὲ ταῖς συνουσίαις ἀποθνήσκει. ὁ δὲ Σποργίλος κουρεὺς ἦν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς εὐτελῆ.]

300. οὐ γάρ ἐστι Σποργίλος;] Sc. κειρύλος, quasi κουρεὺς tonsor. Sporgilum ut levem et volatilem notare hic videtur. Ejus meminit Plato comicus ap. schol. τὸ Σποργίλου κουρεῖον, ἔχθιστον τέγος.

301. τίς γλαῦκ' Ἀθήναζ' ἤγαγε;] Haec dicit respectu spectatorum, qui erant Athenis; non respectu eorum qui sunt in scena, quae erat procul ab Athenis. Notum autem est proverbium. BE. Dictum de iis qui labores supervacaneos susciperent. DIND. Scilicet Athenis multae erant noctuae, sive de ave ipsa intelligas, sive de effigie ejus in nummis expressa. Antiphan. com. III. 96. ἐν Ἡλίου μέν φασι γίγνεσθαι πόλει | φοίνικας, ἐν Ἀθήναις δὲ γλαῦκας. Diog. Laert. Vit. Plat. γλαῦκα γὰρ εἰς Ἀθήνας, φασίν, εἰ δέῃ σοι (?) τὰ κατ' εἶδος διηγεῖσθαι. Lucian. Nigr. 1. ἡ μὲν παροιμία φησί, Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας, ὡς γελοῖον ὄν, εἴ τις ἐκεῖ κομίζοι γλαῦκας, ὅτι πολλαὶ παρ' αὐτοῖς εἰσίν. Cic. Ep. ad Quint. II. 16. tibi versus quos rogas γλαῦκ' εἰς Ἀθήνας mittam. Schol. Eq. 1102. Zenob. III. 6. Diogen. III. 57. 81. Apost. VI. 30. etc. Similia proverbia fuerunt σῖτον εἰς Αἴγυπτον, κρόκον εἰς Κιλικίαν, πίσσαν ἐς Κύτωρον, ἰχθῦς εἰς Ἑλλήσποντον (Eust. p. 87, 50). Hor. Sat. I. 10. 34. In sylvam non ligna feras insanius. Similiter fere nostrates, to carry coals to Newcastle. Simile, sed longe diverso sensu, est adagium Ὄνος εἰς Ἀθήνας (Macar. VI. 31).

Ἀθήναζ'] I. e. Ἀθήνασδε, ut Ἐλευσινάδε, Ἄργοσδε, Ἀβδηράδε, Τροίηνδε, αἰδόσδε, ἔραζε, χαμᾶζε (χαμάδε), etc.

Schol. τίς γλαῦκ' Ἀθήναζε: Παροιμία. τὸ δὲ χ ὅτι ἤλλαξε τὸ τοπικόν. ἔδει γὰρ ἐξ Ἀθηνῶν, οὐκ εἰς Ἀθήνας, εἰπεῖν. οὐ προσποιεῖται δέ, ὅτι οὐκ ἐν Ἀθήναις τὰ πράγματα. Ἄλλως. παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην ἐπισωρευόντων τινὰ ἐπὶ τοῖς προϋπάρχουσιν, οἷον εἴ τις ἐν Αἰγύπτῳ σῖτον ἐπαγάγοι, ἢ ἐν Κιλικίᾳ κρόκον. ἐνταῦθα οὖν, ἐπεὶ Ἀθήνηθέν ἐστιν ἡ γλαύξ, κατὰ τὴν παροιμίαν λέγει, τίς εἰς Ἀθήνας γλαῦκ' ἐνήνοχεν; Δήμων δέ φησιν ὅτι οὐ τοῦ ζῴου μόνον πληθύνοντος ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ τοῦ νομίσματος. καὶ ὅτι οὐκ ἐν ἀργύρῳ μόνῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν χαλκῷ χαράσσουσι τὴν γλαῦκα. διὸ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι. μήποτε δὲ ἐπὶ τοῦ ζῴου εἰκός ἐστι λεχθῆναι μόνον.

302 sq. Ex his avibus, quarum nomina sequuntur, *κίττα* est pica, *τρυγὼν* turtur, *κορυδὸς* alauda cristata, *ἐλεᾶς* eadem fortasse quae *ἐλεὸς* aluco, *ὑποθυμὶς* avis ignota, *περιστερὰ* columba, *νέρτος* fortasse ex rapacium avium genere, *ἱέραξ* accipiter, *φάττα* palumbus, *κόκκυξ* cuculus, *ἐρυθρόπους* fortasse Aristotelis *ἐρυθινὸς* aut *ἐρίθακος* rubecula, *κεβλήπυρις* avis rubri capitis (*κεβλὴ* enim valet *κεφαλὴ*) ignoti generis, *πορφυρὶς* fortasse Gall. la poule sultane, *κερχνὴς* tinnunculus, *κολυμβὶς* urinatrix, *ἀμπελὶς* eadem fortasse quae *ἀμπελίων*, *φήνη* ossifraga, *δρύοψ* avis alibi ignota, eadem fortasse quae *δρυκολάπτης* picus martius.

ἐλεᾶς] Cf. 885. *Ἐλέα* avis palustris nomen est in Arist. H. A. IX. 16. 1. *ἐλεὸς* (*μείζων ἀλεκτρυόνος*) avis nocturnae ibid. VIII. 3. 3.

ὑποθυμίς] Correpta penultima, ab *ὑπὸ* et *θύμον* thymum. Avis ita dicta, quod sub thymo (*ὑπὸ θύμῳ*) degat, ut *ἀμπελὶς* quae sub vitibus, *ἀκανθὶς* (*ἀκανθυλλὶς*) quae sub rubetis, *συκαλὶς* quae sub ficubus etc.

περιστερά] Aristot. H. A. V. 11. 2. *ἔστι γὰρ ἕτερον πελειὰς καὶ περιστερά. ἐλάττων μὲν οὖν ἡ πελειάς, τιθασσὸν δὲ γίγνεται μᾶλλον ἡ περιστερά.*

Schol. κορυδὸς, ἐλεᾶς: Ὁ κορυδὸς παρὰ Ἀριστοτέλει κορύδων λέγεται, εἰ μὴ ἕτερός ἐστι. ποικίλα γὰρ τὰ ὀνόματα. ὁ δὲ ἐλεᾶς μήποτε ἐλέας ἐστὶν ἐν τοῖς Καλλιμάχου ἀναγραφόμενος. φησὶ γὰρ "ἔλεια μικρὸν, φωνῇ ἀγαθόν." ἀναγέγραπται δὲ καὶ ἡ ὑποθυμὶς καὶ ὁ νέρτος καὶ ὁ ἐρυθρόπους καὶ ἡ πορφυρὶς καὶ ὁ δρύοψ καὶ ἡ ἀμπελίς.

303. *νέρτος*] Avis non aliunde nota. Scripserat forsan *κίρκος*.

ἐρυθρόπους] Aristot. H. A. 5, 11, 2. *ἡ δὲ πελειὰς καὶ μέλαν καὶ μικρὸν καὶ ἐρυθρόπουν καὶ τραχύπουν.* Sollte diese gemeint sein? (Ko.)

Schol. κεβλήπυρις: Μήποτε οὐχ ἕν ἐστιν, ἀλλὰ δύο, φησὶν ὁ Σύμμαχος. καὶ ἐν τοῖς Καλλιμάχου γὰρ ἀναγέγραπται κέβλη. εἶτα μύρμηξ Ἑρμίππου τετραμέτροις. "καὶ Θεμιστοκλέους τὸν πρωνός τις ὢν κεβλήπυρίς τις ὀνομάζεται." ὥστε ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ ἡμάρτηται τὸ ἓν παρὰ τῇ γραφῇ. Ἄλλως. οὐ δύναται δύο εἶναι διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰκοσιτεσσάρων.

304. *πορφυρίς*] Ibyc. Fr. 4. *τανύπτερος — πορφυρίς.* Avis ignota. *Πορφυρίων* avis memoratur 553. 1252.

κερχνής] Tinnunculus. Cf. 594. 1181. Photius p. 158, 14. *κερχνῆς: ὄρνεον.*

κολυμβίς] Arist. H. A. 8. 3, 15. Athen. IX. 395 D. *ἡ δὲ μικρὰ κολυμβὶς πάντων ἐλαχίστη τῶν ἐνύδρων —.* ibid. E. *νῆττα καὶ κολυμβὶς, ἀφ' ὧν καὶ τὸ νήχεσθαι καὶ κολυμβᾶν εἴρηται.*

ἀμπελίς] *Ἀμπελίων* aviculae nomen est Oppian. Ixeut. 3, 2. Pollux VI. 52. *ἀμπελίδες, ἃς νῦν ἀμπελίωνας καλοῦσιν.* Ampelis garrula Linnaei, ut videtur, Anglice the Bohemiam chatterer.

φήνη] Falco haliaetos aut falso ossifragus (Linn.). Arist. H. A. 8, 3, 2. *ἔστι δ' ἡ μὲν φήνη τὸ μέγεθος ἀετοῦ μείζων, τὸ δὲ χρῶμα σποδοειδής.*

δρύοψ] Eadem fortasse quae *δρυκολάπτης* 480. 979.

Schol. πορφυρὶς: Ἡ πορφυρὶς ἀναγέγραπται, κερχνῆς δὲ οὐκ ἀναγέγραπται, ἀλλὰ κέρχνη. [καὶ ἡ κολυμβὶς δὲ φαίνεται καὶ ὁ δρύοψ καὶ ἡ ἐμπελίς.] Δίδυμος δὲ τὸν μικρὸν ἱέρακά φησι.

305. ἰοὺ ἰοὺ mirantis aut gaudio exsultantis exclamatio est in Plat. Gorg. 499 B. Hipp. maj. 291 E. Conv. 223 A. Rep. IV. 432 D.

306. κοψίχων] Merularum. Κόψιχος forma est Attica, κόσσυφος vulgaris. Aristot. H. A. IX. 36. 2. ὁ κόττυφος ἐν μὲν τῷ θέρει ᾄδει, τοῦ δὲ χειμῶνος παταγεῖ καὶ φθέγγεται. "This bird is singled out in the exclamation on account of its clamorous chattering." (Felt.)

307. πιππίζουσι] Pipiunt. Anglice, pipo, peep, chirp. "Colum. R. R. 8. 5. Auscultatur si pipiant." (Ko.) Sc. οἱ κόψιχοι. Cf. Cratin. II. 48. οἱ δὲ πυππάζουσι περιτρέχοντες, ὁ δ' ὄνος ὕεται.

διακεκραγότες] Br: perstrepentes, i. e. continuo strepentes. Significat, ni fallor, potius strepitu inter se certantes, quae et alibi saepe vis est praepositionis διὰ in verbis compositis. Cf. ad Vesp. 1481.

Schol. οἷα πιππίζουσιν: Κατὰ μίμησιν τῶν ὀρνέων πεποίηται ἡ λέξις. λέγει δὲ οὗτος καὶ τὸ ποτίζειν πιπίζειν.

310. ποποποποποποποποῦ] Balbutire facit aves, quasi quae rite loqui nesciant (v. 200.). Similiter in Ran. 1314. εἱειειειειειλίσσετε. Et ebrius ap. Plautum Most. 310. Ecquid tibi videor ma-ma-madere? et 316. o-o-ocellus es meus. Confer ὀτοτοτοὶ, ἐλελελεῦ, ἀλαλαλαὶ, etc.

311. ἀποστατῶ φίλων] Cf. Aesch. Cho. 826. ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων. Fr. 156, 4. 287.

ποῦ μ' ἄρ' ὃς ἐκάλεσε;] Similis pronominis collocatio est v. 95. Lys. 376. 754. 905. Thesm. 1134.

Schol. [ποποποποπο: Εἴσθεσις περιόδου ἀμοιβαίας τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ ὑποκριτοῦ κώλων στίχων ιη'. ὧν τὰ πρῶτα τρία κῶλα τοῦ χοροῦ ἀναπαιστικὰ πενθημιμερῆ ἐπιμεμιγμένα τετραβράχεσιν. ὁ δ' τροχαϊκὸς τετράμετρος καταληκτικός. τὰ ἑξῆς πάλιν τρία κῶλα τοῦ χοροῦ. ἀναπαιστικὴ βάσις ἕκαστον τούτων. ἐπιμεμιγμένα καὶ ταῦτα τετραβράχεσιν. οἱ ἑξῆς πάλιν δύο τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. τὸ ἑξῆς τοῦ χοροῦ κῶλον ἀναπαιστικὴ βάσις. οἱ δὲ ἑξῆς ζ' τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί, ὧν τελευταῖος "κἄστὸν ἤδη που παρ' ἡμῖν; εἰ παρ' ἡμῖν εἴμ' ἐγώ.]"

315. Schol. [τίνα λόγον: Ἀπὸ κοινοῦ τὸ πάρει.]

317. κοινόν] Anglice, of common interest to all. Schol: κοινωφελῆ.

ὠφελήσιμον] Soph. Aj. 1022. Confer v. ὀνήσιμος.

Schol. κοινὸν ὠφελήσιμον: Ἀντὶ τοῦ κοινωφελῆ. ἀσφαλῆ δὲ, τουτέστιν ἀληθῆ καὶ σφαλῆναι μὴ δυνάμενον.

318. λεπτὰ λογιστά] Cf. Nub. 153. τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν. 320. λεπτολογεῖν. 1496. διαλεπτολογοῦμαι. Ran. 876. λεπτολόγους ξυνετὰς φρένας. 1108. λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν. 1111.

λογιστά] Demosth. I. 10. δίκαιος λογιστὴς τῶν παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ὑπηρετημένων. XVIII. 229. διδάξω λογισταῖς ἅμα καὶ μάρτυσιν ὑμῖν χρώμενος.

Schol. λεπτὼ λογιστά: Ἀφίκοντο λεπτοὶ

319. Parodia fortasse exordii fabulae Sophocleae Oedipi Colonei.

Schol. ποῦ πᾶ: Διαταράσσονται οἱ ὄρνιθες ἀκηκοότες ἄνδρας παρεῖναι. ὑποπτεύουσι γὰρ αὐτοὺς εἶναι ὀρνιθοθήρας.

320. Cf. Fr. 495. καὶ πρός γε τούτοις ἥκετον πρέσβη δύο.

321. πρέμνον] Stipitem, i. e. originem, principium. Cf. Fr. 881. 903. Pind. Fr. 58. πρέμνα χθόνια. Hesych: πρέμνον ἑστίας: τῆς οἰκίας θεμέλιος. Ex tragoedia desumptum.

πράγματος πελωρίου] Pind. Ol. XI. 24. πελώριον κλέος. VII. 28. πελώριον ἄνδρα. P. VI. 41. ἔργον πελώριον. Aesch. Prom. 151. Versus Aeschyleum stylum referens. Vide Kock. Πελώριος Homericum est epithetum.

Schol. ἔχοντε πρέμνον: Στέλεχος καὶ ῥίζαν. πράγματος [δὲ πελωρίου,] ὅ ἐστι χρήσιμόν τι εἰσηγούμενοι.

322. ἐξ ὅτου 'τράφην ἐγώ] Cf. 334. Ach. 17. ἐξ ὅτου 'γὼ ῥύπτομαι.

Schol. ὦ μέγιστον ἐξαμαρτών: Ἐπεὶ ἀνθρώπους ἐδέξατο θηρευτὰς τῶν ὀρνίθων. Ἄλλως. τῶν ἐξημαρτημένων ἐξότε ἐτέχθην.

323. εἰργάσω] Cf. Vesp. 1350. Th. 743. Sed εἴργασαι est Th. 945. εἴργασθ' Pl. 1113.

324. ἐραστὰ τῆσδε τῆς ξυνουσίας] Cf. 414.

Schol. τῆς συνουσίας: Τῆς ἡμῶν τῶν ὀρνέων κοινωνίας καὶ διαγωγῆς.

325. Cf. Soph. Ant. 443. καί φημι δρᾶσαι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.

326. Similis fere locus est in Plut. 391 sq. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον, ὦ μοχθηρὲ σύ, | ἔχω. ΒΛ. σὺ Πλοῦτον; ποῖον; ΧΡ. αὐτὸν τὸν θεόν. ΒΛ. καὶ ποῦ 'στιν; ΧΡ. ἔνδον. ΒΛ. ποῦ; ΧΡ. παρ' ἐμοί. ΒΛ. παρὰ σοί; ΧΡ. πάνυ. | ΒΛ. οὐκ ἐς κόρακας; Πλοῦτος παρὰ σοί; ΧΡ. νὴ τοὺς θεούς.

Schol. εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ' ἐγώ: Εἰ ἐγὼ παρ' ὑμῖν εἰμι, καὶ ἐκεῖνοι παρ' ἐμοί εἰσιν.

327 — 335 = 343 — 351.

327. ἔα ἔα] Cf. Th. 699. etc.

Schol. ἔα ἔα: Εἴσθεσις ἑτέρα μέλους χοροῦ στροφῆς λόγον ἔχουσα. ἔχει γὰρ καὶ ἀντίστροφον τήν, ἰὼ ἰώ, ἐκ κώλων ἀναπαιστικῶν καὶ παιωνικῶν ὀκτώ. ἧς προτίθεται κῶλον ἰαμβικὸν ἤτοι ἰαμβικὴ βάσις. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν ἀναπαιστικὰ μεμιγμένα προκελευσματικοῖς, τὰ δὲ παιονικὰ πεντασυλλάβοις. διαλύονται γὰρ καὶ τῶν παιώνων εἰς βραχείας αἱ μακραί. τὸ μὲν οὖν πρῶτον καὶ τρίτον ἀναπαιστικὰ δίμετρα βραχυκατάληκτα. τὸ δὲ δεύτερον καὶ τέταρτον ὅμοια τῷ δευτέρῳ. τὸ πέμπτον ἐφθημιμερές. τὸ ἕκτον καὶ ζʹ παιωνικὰ τετράμετρα καταληκτικά. τὸ δὲ ὄγδοον ὅμοιον ἐφθημιμερές. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ τρεῖς. τὸν τρίτον δὲ ἀναπληροῖ τὸ ἑξῆς πρόσωπον εἰσερχόμενον. ἑξῆς δὲ σύστημα ἐν εἰσθέσει τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν δʹ. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος καὶ διπλῆ ἔσω νενευκυῖα, τοῦ δὲ συστήματος μόνη παράγραφος.]

329. ὁμότροφα — πεδία] I. e. πεδία ἐν οἷς ὁμοῦ ἐτρεφόμεθα. "Plains which were our common feeding-ground." (Gr.) Herod. II. 66.

ὁμοτρόφων τοῖσι ἀνθρώποισι θηρίων. Plat. Phaed. 83 D. ὁμότροφός τε καὶ ὁμότροπος.

Schol. ὁμότροφα: Οἷον τὴν αὐτὴν ἡμῖν κατανομὴν νεμόμενα.

331. Cf. Soph. Oed. C. 1382. Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις. Ant. 799.

Schol. παρέβη μὲν θεσμούς: Ὡς τούτου νενομοθετημένου αὐτοῖς τὸ μὴ συνεῖναι ἀνθρώποις.

332. Cf. Th. 357. παραβαίνουσί τε τοὺς ὅρκους τοὺς νενομισμένους.

333. ἐκάλεσε] Illexit.

παρέβαλε] Exposuit. Cf. Pl. 243. πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος. Philippid. com. IV. 468. μὴ λαμβάνειν γυναῖκα μηδὲ τῇ τύχῃ | διὰ πλειόνων αὐτὸν παραβάλλειν πραγμάτων. Hom. Il. IX. 322. ἀεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν. Herod. I. 108. μηδὲ ἐμέ τε παραβάλῃ, etc. VII. 10. ἡμέων-παραβαλλομένων τὰ τέκνα. Thuc. V. 113. Λακεδαιμονίοις καὶ τύχῃ καὶ ἐλπίσι πλεῖστον δὴ παραβεβλημένοι (having exposed yourselves) καὶ πιστεύσαντες πλεῖστον καὶ σφαλήσεσθε. II. 44. V. 13. VI. 1. Dem. p. 136. ὅντινα — τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι διασπάσασθαι παραβαλεῖτε. Athen. p. 84 E. ἔδει — ἅπασι [ἀποθέτοις] τοῖς ζώοις παραβληθῆναι. Polyaen. VIII. 46. παρέβαλε θηρίοις κυνῶσι (sc. pueros tyrannus). Plut. Lucull. 2. πρὸς μέγα πέλαγος — παραβαλλόμενος. Xen. Cyr. II. 109. Diodor. XII. 14. κρεῖττον δὲ ἑαυτὸν θαλάττῃ παραβαλεῖν ἢ γυναικί. Lucian. Dom. 30. παραβαλλόμενος ἀνδράσι τέχνην τὸ πρᾶγμα πεποιημένοις. Quom. h. s. c. 31. παραβληθήσεται τῷ λέοντι. Mira et prorsus insolita, ni fallor, est locutio παραβάλλειν τινὰ παρά τι pro τινί. Conferas tamen Nub. 64. ἵππον προσετίθει πρὸς τοὔνομα etc. 480. ἵνα — μηχανὰς — πρός σε καινὰς προσφέρω.

335. πολέμιον ἐτράφη] Cf. Th. 141. πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;

336. Cf. Vesp. 453. ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην | οὐκέτ' ἐς μακράν. Eur. Iph. T. 1409. πρὸς μὲν σ' ὅδ' ἡμῖν μῦθος. 1398. ὑμᾶς δὲ — αὖθις — ποινασόμεσθα. Dem. p. 1441. οἴομαι δὲ δεῖν παρὰ μὲν τούτων ἐφ' ἡσυχίας λόγον ὑμᾶς λαβεῖν, νῦν δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων, ὅπως ἔσται βελτίω, σκοπεῖν. Plat. Polit. 257. καὶ σὲ μὲν ἀντὶ τούτων εἰσαῦθις μέτειμι.

Schol. ὕστερος λόγος: Ὅ ἐστιν ὕστερον αὐτῷ μαχησόμεθα. ὡς παρ' Ὁμήρῳ [Il. A, 140]

ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖθις.

337. δοῦναι τὴν δίκην] I. e. διαφορηθῆναι. De articulo addito cf. Soph. Oed. C. 552: ὑφέξειν τὴν δίκην. Xen. Hell. II. 3. 29. προσήκει (αὐτῷ) διδόναι τὴν δίκην. Eur. Heracl. 1025. οὗτος δὲ δώσει τὴν δίκην θανὼν ἐμοί.

338. διαφορηθῆναι] Cf. 355. Eq. 294. Herod. VII. 10. ὑπὸ κυνῶν τε καὶ ὀρνίθων διαφορεύμενον. Eur. Bacch. 739. ἄλλαι δὲ δαμάλας διεφόρουν σπαράγμασιν. 746. διεφοροῦντο σαρκὸς ἔνδυτα. 1210. χωρίς τε θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν. Hor. Epod. V. 99. Post insepulta membra different lupi | et Esquilinae alites.

ὡς ἀπωλόμεσθ' ἄρα] Cf. Ach. 333. *ὡς ἀπωλόμεσθ'*. 325. *ὡς τεθνήξων ἴσθι νυνί*. 335. *ὡς ἀποκτενῶ*.

Schol. *διαφορηθῆναι*: *Διασπασθῆναι*.

339. *αἴτιος — σύ*] Hinc nomen habet Peisetaerus, *ὡς πείθων τὸν ἑταῖρον*.

Schol. *αἴτιος μέντοι σύ*: *Ἀλλήλοις ἀντεγκαλοῦσιν οἱ πρεσβῦται ἀμηχανοῦντες ἐκφυγεῖν πως τὸ παρὸν κακόν*.

340. *ἐπὶ τί*] Quamobrem. Cf. Lys. 482. 1100. Nub. 256.

341. *κλάοιμι μεγάλα*] Ut alibi *μακρὰ κλάειν*, Pl. 612. Pac. 255.

τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων] Cf. Ran. 512. *ληρεῖς ἔχων*. 202. *οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων;* 524. et ad Nub. 131.

342. *τὠφθαλμὼ 'κκοπῇς*] Cf. 583. Nub. 24. *εἶθ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ*. Infra 1612. *ὁ κόραξ — ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θενών*.

343. *Schol.* [*ἰὼ ἰώ*: *Εἴσθεσις χοροῦ ἑτέρα ἀντίστροφος τῆς ἤδη ῥηθείσης στροφῆς, ἐκ κώλων ὁμοίων καὶ στίχων η'. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν ε' ἀναπαιστικὰ ἀναλόγως τοῖς τῆς στροφῆς. τὰ δὲ τρία παιωνικά, ὡς καὶ τὰ τῆς στροφῆς. ἐν εἰσθέσει δὲ στίχοι δύο τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ ὅμοιοι τοῖς ἑξῆς. ἐπὶ τῷ τέλει διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι. Ἄλλως. ἔπαγε: Παρακελεύονται ἑαυτοῖς ὡς ἐν πολεμικῇ παρατάξει, βουλόμενοι κατ' αὐτῶν ὁρμῆσαι.*]

344. *ἔπαγ'*] Intransitivum, ut *ἄναγε* 383. 400. 1720. et *πάραγε* 1720.

ἐπίφερε — ὁρμάν] Cf. Eq. 837. *εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίσεις*. Vocem palaestricam esse putat Mitchell, coll. Hom. Il. I. 89. *σοι — βαρείας χεῖρας ἐποίσει*. Od. XVI. 438. *Τηλεμάχῳ — χεῖρας ἐποίσει*.

345. *κύκλωσαι*] Cf. Thuc. V. 72. *κυκλωσάμενοι ἔτρεψαν*. 73. *τὸ δεξιὸν (κέρας) — ἐκυκλοῦτο — τοὺς Ἀθηναίους*. Plut. Caes. 44. *ὡς τὸ δεξιὸν κυκλωσόμενοι*. 45. *ἐκυκλοῦτο τοὺς πεζούς*. 53. *τοὺς μὲν ἐκυκλοῦτο*. Sic *ἐγκυκλοῦσθαι* Vesp. 395.

346. *Schol.* [*ἐπίβαλε περί τε κύκλωσαι*: *Ὡς ὅπλον πανταχοῦ. τοῦτο γὰρ τὸ πάντα γε τὴν πτῆσιν τὴν ἐπὶ φόνῳ γενομένην περίαγε.*]

348. *καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν*] Cf. 364. *κάθες τὸ ῥύγχος*. 479. *χρὴ ῥύγχει βόσκειν σε τὸ λοιπόν*. Soph. Phil. 1155. *ἕρπετε· νῦν καλὸν ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας*. Ubi aves et feras compellat heros. Euripidis ex Andromeda versum *ἐκθεῖναι κήτει φορβάν* comparavit Asclepiades apud schol. Cf. ad v. 424. Duobus annis post hanc fabulam docta est Andromeda. V. schol. ad h. l. et ad Ran. 53. et Clinton. Fast. Hell. ad a. 412. "Asclepiades, qui scripsit haec ex Andromeda desumta esse, iam ab alio scholiasta refellitur, quem non latebat Andromedam post Aves doctam esse. Cf. Thesm. 1033. Simili errore v. 423. *σὰ γὰρ τὰ πάντα — δεῦρο* e Phoen. 266 manasse contendit. Schol. 424. *τὸ δὲ τῇδε — τοιοῦτον* e schol. 348 exscriptum est, ubi verbi *φησὶν* subjectum est *Ἀσκληπιάδης*." (Bakh.)

ῥύγχει] Arist. H. A. IX. 18. 1. *τὸ δὲ ῥύγχος οὐ φοινικοῦν ἔχει (ὁ λάϊος) καθάπερ ὁ κόττυφος*. *Ῥάμφος* hoc sensu plerumque dicitur.

Schol. καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν: [Ἀσκληπιάδης φησὶν ἀπὸ Ἀνδρομέδας εἶναι, ὡς καὶ τὸ "σὰ γὰρ ταῦτα πάντα καὶ ἐκεῖσε δεῦρο." γράφεται καὶ ῥάμφει. ὅπερ βέλτιον· ῥάμφος γὰρ ἐπὶ ὀρνέου, ἐπὶ δὲ χοίρου ῥύγχος. Ἄλλως.] παρὰ τὸ Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομέδας "ἐκθεῖναι κήτεϊ φορβάν," ὡς Ἀσκληπιάδης, τὰ μηδέπω διδαχθείσης τῆς τραγῳδίας παρατιθέμενος, ὡς καὶ τὸ [v. 423] "σὰ γὰρ ταῦτα πάντα καὶ τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε," παρὰ τὰ ἐκ τῶν μηδέπω διδαχθεισῶν Φοινισσῶν [273] φησὶν "κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ᾖ." καὶ ὅλως πολὺ παρὰ πᾶσι τὸ τοιοῦτον.

349—351. Versus paeonici, quales sunt Ach. 978—986 = 990—998. ubi, ut hic, excipit tetrameter trochaicus.

349. οὔτε γὰρ ὄρος — πέλαγος] Ita dici solet de illis qui infortunium effugere non possunt. Hoc sibi voluerunt dona Scytharum ad Darium apud Herodotum: miserant autem ei avem, murem, ranam et sagittas quasdam. Horum donorum rationem alii aliter exponebant, Gobryas autem sic IV. 132. ἢν μὴ ὄρνιθες γενόμενοι ἀναπτῆσθε ἐς τὸν οὐρανόν, ὦ Πέρσαι, ἢ μύες γενόμενοι κατὰ τῆς γῆς καταδύητε, ἢ βάτραχοι γενόμενοι ἐς τὰς λίμνας ἐσπηδήσητε, οὐκ ἀπονοστήσετε ὀπίσω ὑπὸ τῶνδε τῶν τοξευμάτων βαλλόμενοι. Eurip. Med. 1291. δεῖ γάρ νιν ἤτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω, | ἢ πτηνὸν ἆραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος, | εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δώσει δίκην. Idem Or. 1375. ποῖ φύγω, ξέναι, πολιὸν αἰθέρ' ἀμπτάμενος ἢ πόντον; BE. Soph. El. 435. ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει | κρύψον νιν, ἔνθα μήποτ' —. Eur. Ion. 1237. τίνα φυγὰν πτερόεσσαν ἢ | χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν πορευθῶ | θανάτου λεύσιμον ἄταν | ἀποφεύγουσα. Phoen. 1216. ἢν μή με φεύγων ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα. Eur. Phaeth. Fr. 2, 61. τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα, ποῖ πόδα | πτερόεντα καταστάσω; | τίν' αἰθέρ' ἢ γᾶς ὑπὸ κεῦθος ἄφαντον ἐξαμαυρωθῶ; Theognis 1033. θεῶν δ' εἱμαρμένα δῶρα | οὐκ ἂν ῥηιδίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι, | οὔτ' ἂν πορφυρέης καταδὺς ἐς πυθμένα λίμνης, | οὔθ' ὅταν αὐτὸν ἔχῃ Τάρταρος ἠερόεις.

Schol. οὔτε γὰρ ὄρος: Εἰς ἃ μάλιστα ἀπόφευξίς τις ἐστὶν ἀσφαλής.

350. πολιὸν πέλαγος] Cf. Soph. Ant. 334. πολιοῦ πέραν πόντου. Phil. 1123. πολιᾶς πόντου θινός.

352. μὴ μέλλωμεν] Non cunctemur. Cf. Vesp. 402. εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολὴν —; Elmsl. ad Med. 1209.

353. ἐπαγέτω] Anglice, bring up.

τὸ δεξιὸν κέρας] Cf. Eq. 243. οὐκ ἐλᾶτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;

Schol. ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας: Ἀντὶ τοῦ προηγείσθω τὸ δεξιὸν μέρος. ὡς ἐπὶ πολέμου δὲ τοῦτό φησι. [τῶν γὰρ ταγμάτων τὸ μὲν μέσον μέτωπον, ὃ ἐκ πολλοῦ πλήθους συνίσταται, τῶν δ' ἑκατέρωθεν τὸ μὲν δεξιόν, τὸ δ' ἀριστερὸν ὀνομάζεται.]

354. τοῦτ' ἐκεῖνο] Cf. 507. τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς. Ach. 41. οὐκ ἠγόρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' οὑγὼ 'λεγον. 820. τοῦτ' ἐκεῖν', ἴκει πάλιν etc. Ran. 318. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο, δέσποτα. 1341. τοῦτ' ἐκεῖν'. Pac. 289. νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει etc. 516. ἤδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο. Nub. 1052. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκεῖνα, | ἃ —. 1167. ὅδ' ἐκεῖνος ἀνήρ. Soph. El. 1115. οἴ 'γὼ τάλαινα,

τοῦτ' ἐκεῖν'. 1178. Oed. C. 138. Eur. Or. 804. τοῦτ' ἐκεῖνο, κτᾶσθ' ἑταίρους, μὴ τὸ συγγενὲς μόνον. Ion. 554. τοῦτ' ἐκεῖν' ἵν' ἐσπάρημεν. Or. 802. τοῦτ' ἐκεῖνο. Hel. 622. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο. 788. τόδ' ἔστ' ἐκεῖν' αἴνιγμ' ὃ προσπόλου κλύω. Med. 98. τόδ' ἐκεῖνο, φίλοι παῖδες. μήτηρ | κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον. Plat. Phaedr. 241 D. τοῦτ' ἐκεῖνο, ὦ Φαῖδρε. Hipp. maj. 296. ἀλλ' ἄρα τοῦτ' ἦν ἐκεῖνο etc Charm. 166. τοῦτό ἐστιν ἐκεῖνο. Euthyd. 296 B. τοῦτ' ἐκεῖνο, ἔφη, ἥκει τὸ αὐτὸ παράφθεγμα. Symp. 223 A. ταῦτα ἐκεῖνα — τὰ εἰωθότα. 296 D. ἀλλ' ἄρα τοῦτ' ἦν ἐκεῖνο. Dem. p. 583. τηλικοῦτ' ἀνεκράγετε, ὡς, τοῦτ' ἐκεῖνο, χρήματά μου ληψομένου, ὥστε etc. Aeschin. Epist. X. 10. τοῦτ' ἐκεῖνο, ἔφην, καταπρήσοντες ἡμᾶς πάρεισι. Arrian. V. 11. τοῦτο ἔφασαν ἐκεῖνο εἶναι τοῦ Προμηθέος — τὸ ἄντρον. Plut. Nic. 21. καὶ ταῦτ' ἐκεῖνα πάλιν ἥκειν φάσκοντες αὐτοῦ μελλήματα. Alex. 74. ταῦτ' ἐκεῖνα, ἔφη, σοφίσματα etc. Lucian. Herod. 1. τοῦτ' ἐκεῖνο ἥκειν οἱ νομίσας τὸν καιρὸν οὗ μάλιστα ἐγλίχετο. Somn. 11. ὥστε τῶν ὁρώντων ἕκαστος τὸν πλησίον κινήσας δείξει σε τῷ δακτύλῳ, Οὗτος ἐκεῖνος λέγων. Philops. 29. τοῦτ' ἐκεῖνο ἥκειν μοι νομίσας. Dial. Mort. VIII. 1. τοῦτο ἐκεῖνο τὸ τῆς παροιμίας, Ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα. Pisc. 9. τοῦτο ἐκεῖνο, ἐς πεδίον τὸν ἵππον. De m. c. 12. τοῦτ' ἐκεῖνο, ἐκ τῶν Διὸς δέλτων ὁ μάρτυς. Anach. 18. τοῦτο ἐκεῖνο ἦν ἄρα, ὃ ἐγὼ περὶ ὑμῶν ἤκουον. Hippocrat. Epist. 12. init. τοῦτο ἐκεῖνο, Δημάγητε, ὅπερ εἰκάζομεν. Cic. de Senect. 20. Hoc illud est, quod Pisistrato tyranno a Solone responsum est. Virg. Aen. IV. 675. Hoc illud, germana, fuit?

ποῖ φύγω —;] Cf. Pl. 438. ποῖ τις φύγῃ; Eur. Med. 1268. ποῖ φύγω μητρὸς χέρας; Ph. 991. ποῖ δῆτα φεύγω (ποῖ δὴ φύγω; πρὸς vel ποῖ δὴ φύγω 'γώ;?); τίνα πόλιν; Hec. 1082. ποῖ τράπωμαι; ποῖ πορευθῶ;

οὗτος, οὐ μενεῖς;] Cf. Eq. 240. οὗτος, τί φεύγεις; οὐ μενεῖς, ὦ γεννάδα;

355. πῶς —;] Cf. 1652. ἢ πῶς ἄν ποτε | ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς —;

356. ἀλλ' ἐγώ τοί σοι] Cf. Ach. 194. ἀλλ' αὑταί τοί σοι etc. Eur. Suppl. 1068. ἀλλ' οὐδέ τοί σοι πείσομαι δρώσῃ τάδε.

357. λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν] Et ollas prehendere. Cf. 1742. πτερῶν ἐμῶν λαβοῦσα. Nisi sensus potius est, et nonnullas ex ollis capere.

τῶν χυτρῶν] Instrumenta, quibus in sacrificio usuri erant, pro armis ad defendendos se ipsos adhibent. Vide ad v. 43. Videtur autem mihi respicere ad ludum illum qui dicitur χυτρίνδα, quia Chorus paulo ante dicebat se velle istos duos τίλλειν, vellicare, et mox 364. dicit ἕλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε, πρώτην τὴν χύτραν: quod etiam in illo ludo fieri solebat. Julius Pollux IX. 113. ἡ δὲ χυτρίνδα· ὁ μὲν ἐν μέσῳ κάθηται καὶ καλεῖται χύτρα, οἱ δὲ τίλλουσιν ἢ περικνίζουσιν ἢ καὶ παίουσιν αὐτὸν περιθέοντες etc. mox: ἔσθ' ὅτε ὁ μὲν ἔχεται τῆς χύτρας κατὰ τὴν κεφαλὴν (tenet superiorem partem ollae) τῇ χειρὶ τῇ λαιᾷ περιθέων ἐν κύκλῳ etc. BE. Sequitur ibi οἱ δὲ παίουσιν αὐτὸν ἐπερω-

τῶντες "τίς τὴν χύτραν;" (ἢ "τίς περὶ χύτραν;" C.) κἀκεῖνος ἀποκρίνεται "ἐγὼ Μίδας" (ἀναζεῖ C.) οὗ δ' ἂν τύχῃ τῷ ποδὶ, ἐκεῖνος ἀντ' αὐτοῦ περὶ τὴν χύτραν περιέρχεται.

Schol. *ὅτι μένοντε: Ἐπεὶ μὴ δυνάμεθα φυγεῖν, κἂν μαχεσώμεθα μένοντες.*

λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν: Φοβεῖται γὰρ τὴν χύτραν τὰ ὄρνεα διὰ τὸ μέλαν αὐτῶν.

358. *γλαῦξ μὲν οὐ πρόσεισι νῷν*] Noctua quidem (saltem) non aggredietur nos. Cur noctua eos non aggressura sit parum constat inter interpretes. Schol: *οὐ διὰ τὴν χύτραν οὐ πρόσεισιν, ὡς Εὐφρόνιος· τοῦτο γὰρ κοινῶς πάντα τὰ ὄρνεα φοβεῖ· ἀλλὰ διὰ τὸ Ἀττικὸν εἶναι τὸ ζῶον· Ἀττικοὶ δὲ καὶ αὐτοί.* Melius aliquantum schol. ad 357: *φοβεῖται γὰρ τὴν χύτραν τὰ ὄρνεα διὰ τὸ μέλαν αὐτῶν.* Suidas, *χύτραν τρέφειν: ἐπὶ τῶν τεγῶν ἐτίθεσαν, ὅπως μὴ προσέρχωνται αἱ γλαῦκες.* Hoc certe constat causam quominus noctua aggressura sit esse quod *χύτραν* jam habeant. Et ad ludum *χυτρίνδα* dictum hic respici acute vidit Berglerus ad v. 356., qui tamen hanc de noctua quaestionem non solvit. Loco diu multumque pensitato solutionem tandem difficultatis invenisse mihi videor. Ex Pollucis ludi descriptione (ad v. 356) liquet eum qui in medio sedebat aut qui ollae superiore parte manu prehensa circum agebatur *χύτραν* vocari morem fuisse, et ab reliquis sociis vellicari, quorum quicunque ab eo captus aut etiam pede ejus pulsatus esset (*ὁ ὑπ' αὐτοῦ στρεφομένου ληφθεὶς*, sive *οὗ δ' ἂν τύχῃ τῷ ποδὶ*), eum jam locum prioris occupare oportere et *χύτραν* fieri. Quare in hoc nostri loco ideo non verendum est ne aggrediatur noctua quod ea interdiu caeca est ob eamque causam *τὴν χύτραν*, quae jam est Peisetaerus ejusque socius, vellicare non conatura, ne ipsa scilicet capiatur (*ληφθῇ*). Nunc mihi probabilior explicatio videtur esse quod ignem in istis ollis (*ταῖς χύτραις*) portarent, ad quas ne accederet noctua lucem semper formidans non verendum esset. Ejusdem sententiae est Dobraeus. Cf. Lys. 315. *σὸν. δ' ἔργον ἐστὶν, ὦ χύτρα, τὸν ἄνθρακ' ἐξεγείρειν.* 297. 308. Pac. 949. Xen. Hell. IV. 5. 4. *πέμπει — φέροντας πῦρ ἐν χύτραις.* Aliam viam interpretationis ingressus est Wieseler Adv. p. 90, qui noctuae simulacrum ollis istis Atticis, ut fabricae Atticae legitimum signum, impressum fuisse censet, idque tali loco positum quo, quum depositae essent ollae, aut omnino non posset conspici, aut non facile; quum autem capiti inversae imponerentur, statim agnosci possent. Jam ollis illis Minervae quasi sacris aut iis, qui illas gestent, nihil noxae allaturam esse avem eidem deae et ipsam sacram. Notum autem esse Minervam tum ipsam figlinam vas (*κέραμον*) invenisse creditam esse, tum patrocinari iis qui opera figlina facerent. Quod autem hanc vim solis ollis tribuit, non trybliis seu oxybaphis, ita explicat quod illas ab Attica secum asportaverint duo Athenienses, haec Upupae (?) fuerint, ergo non Atticae fabricae.

χύτρα] Quam gravis armaturae (*τῆς πανοπλίας*, v. 435) partem repraesentaverit *ἡ χύτρα* seu olla ambigit Wieseler Adv. p. 88, qui nihil

certi elicit aut statuit. Quum *ὁ ὀβελίσκος* pro hasta sit (v. 388), *τὸ ὀξύβαφον* autem seu *τὸ τρύβλιον* manu tenendum sit et omnino clypei vice fungatur, verisimillimum mihi videtur cassidis loco esse fingi *τὴν χύτραν*. Quae Didymi fuit sententia ap. schol. v. 43: *Δίδυμος δέ φησιν ἀμυντήρια αὐτοὺς τῶν ὀρνέων βαστάζειν, ἀντὶ ὅπλου μὲν* (clypei) *τὸ κανοῦν, ἀντὶ δὲ περικεφαλαίας τὴν χύτραν, ἵνα μὴ ἐφιπτάμενα τὰ ὄρνεα τύπτῃ αὐτούς.* Porro, si pro clypeo *ἡ χύτρα* teneri putetur, cur, obsecro, mox interrogat Euelpides, *τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί;*? Clypeo enim certe vulgo teguntur oculi. Quare falli videtur schol. v. 386. et 390. qui verba *ἐντὸς τῶν ὅπλων* explicans per *ἐντὸς τῶν χυτρῶν*, et addens, *ἔθος δὲ εἶχον ἔσω τῶν ἀσπίδων ἔχειν τὰ δόρατα*, ollam loco clypei fuisse existimet.

Schol. γλαῦξ μὲν οὐ πρόσεισι νῷν: Οὐ διὰ τὴν χύτραν οὐ πρόσεισιν, ὡς Εὐφρόνιος· τοῦτο γὰρ κοινῶς πάντα τὰ ὄρνεα φοβεῖ· ἀλλὰ διὰ τὸ Ἀττικὸν εἶναι τὸ ζῷον· Ἀττικοὶ δὲ καὶ αὐτοί.

359. *τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοισδί;*] Additurus erat *πῶς δεῖ μάχεσθαι, τί ἀντιβάλλειν*, aut simile quid. Cf. Aesch. Prom. 497. *γαμψωνύχων τε πτῆσιν ὀρνίθων.*

τὸν ὀβελίσκον] Credibile ollas et veru itinerantes secum attulisse, non invenisse in republica avium. REISK.

Schol. τοῖς δὲ γαμψώνυξι: Τοῖς ὑποκύφους ἔχουσιν ὄνυχας.

τὸν ὀβελίσκον ἁρπάσας: Πῆξον αὐτὸν πρὸς τὴν χύτραν.

360. *κατάπηξον*] Defige, ut mos erat olim militibus. Hom. Il. γ'. 135. *ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγε.* Plut. Syll. 28. *παυσάμενοι τῶν ἔργων τοὺς μὲν ὑσσοὺς κατέπηξαν ἐπὶ τῇ τάφρῳ* etc. Vericulo pro hasta uti jubetur Euelpides. Cf. 401. *καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύψας παρὰ τὴν ὀργήν, ὥσπερ ὁπλίτης.* ubi schol. *ὡσεὶ ὁπλίτῃ ἐγκελεύων τὸ δόρυ καταθέσθαι παρὰ τὴν ἀσπίδα.* "The weapon is to be planted before the defender, ready to his hand when the attack comes." (Gr.)

τί] Quid munimentum seu tegmen?

361. *ὀξύβαφον —*] Sc. acetabulum unum utrique oculo, ut patet ex v. 387. *τῷ τε τρυβλίῳ καθίει.*

ὀξύβαφον] Sc. *ποτήριον* (Antiph. com. III. 75. *ὀξυβάφῳ ποτηρίῳ*). Anglice, a vinegar-cup. Amips. II. 701. *φέρ' ὀξύβαφα καὶ κανθάρους.* Cratin. II. 122. *ὀξύβαφον οἰνηρόν.* Plat. com. II. 656. *ὀξύβαφα χρυσᾶ.* Alex. III. 462. *μέλιτος ὀξύβαφον.* Athen. XI. 494 B. *ὀξύβαφον ἡ μὲν κοινὴ συνήθεια καλεῖ τὸ ὄξους δεκτικὸν σκεῦος· ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ποτηρίου. ὅτι δ' ἐστὶ τὸ ὀξύβαφον εἶδος κύλικος μικρᾶς κεραμεᾶς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι* (162) *διὰ τούτων· γραῦς ἐστι φίλοινος ἐπαινοῦσα κύλικα μεγάλην καὶ ἐξευτελίζουσα τὸ ὀξύβαφον ὡς βραχύ.* Poll. VI. 23. X. 26.

ἐντευθενί] Sc. *ἐκ τοῦ κανοῦ* (43), quod secum portabant.

προσθοῦ] Appone ipse tibi ad oculos protegendos. Cf. Ran. 483.

Schol. ἢ τρύβλιον: Ὅτι τὸ τρύβλιον μεῖζον τοῦ ὀξυβάφου.

362. Cf. 1511. *εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.* 820. *καλόν γ' ἀτεχνῶς σὺ καὶ μέγ' ηὗρες τοὔνομα.* Eq. 421. *ὦ δεξιώτατον κρέας, σοφῶς γε προὐνοήσω.* Vesp. 1294. *ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς.* Eccl. 241.

363. *ὑπερακοντίζεις*] Anglice, you overshoot. Cf. Pl. 666. *κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν.* Eq. 659. *διακοσίαισι βουσὶν ὑπερηκόντισα.* Diphil. com. IV. 407.

Νικίαν ταῖς μηχαναῖς] Nicias inter illustrissimos belli duces fuit. Hunc in machinis bellicis excelluisse apparet. Thucydides, qni eum magni facit, testatur eum in expeditione adversus Minoam insulam duas quasdam urbes ope machinarum cepisse III. 51. *ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει μετὰ Λέσβου ἅλωσιν Ἀθηναῖοι Νικίου τοῦ Νικηράτου στρατηγοῦντος ἐστράτευσαν ἐπὶ Μίνωαν τὴν νῆσον, ἣ κεῖται πρὸ Μεγάρων.* Deinde mox: *ἑλὼν οὖν ἀπὸ τῆς Νισαίας πρῶτον δύο πύργω προέχοντε μηχαναῖς ἐκ θαλάσσης* etc. BE. Etiam in obsidione Meli adhibitae machinae bellicae eum nobilitarunt. BECK. Phrynichus ap. Suid. in *ὑπερακοντίζεις*: *ἀλλ' μὰ Δί' ἀλλ'* Mein.) *ὑπερβέβληκε πολὺ τὸν Νικίαν | στρατηγίας πλήθει καὶ εὑρήμασιν* (*στρατηγίᾳ πλήθει τε τῶν εὑρημάτων*, vel — *τε μηχανημάτων*?).

Schol. *ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη*: *Νικᾷς. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῖς ἀκοντίοις ἀγωνιζομένων.*

Νικίαν: *Φρονιμώτατα γὰρ λιμῷ Μηλίους ἀνεῖλεν.*

364. *ἐλελελεῦ*] Achaeus ap. Suid. in *ἐλελελεῦ*: *Ὥρα βοηθεῖν ἐστ'· ἐγὼ δ' ἡγήσομαι. — ὥρα ταχύνειν· ἐλελελεῦ.* Est autem, ut docet Suidas, *ἐπίφθεγμα πολεμικόν.* Xen. An. I. 8. 18. *καὶ ἅμα ἐφθέγξαντο πάντες οἷόν περ τῷ Ἐνυαλίῳ ἐλελίζουσι.* In Aesch. Prom. 877. *ἐλελεῦ ἐλελεῦ* dolentis et indignantis est.

κάθες τὸ ῥύγχος] Quasi *τὸ δόρυ*, opinor. Cf. Xen. An. VI. 3. 27. *ἠλάλαζον καὶ ἅμα τὰ δόρατα καθίεσαν.* VI. 5. 25. *ἔπειτα δὲ εἰς προβολὴν καθέντας ἕπεσθαι βάδην.* "The birds prepare to charge with lowered beaks (= couched lances)." (Gr.)

οὐ μέλλειν ἐχρῆν] Cf. Fr. 110. *ἀλλ' ἄνυσον· οὐ μέλλειν ἐχρῆν.* Eccl. 581. Pl. 607.

Schol. *ἐλελελεῦ*: *Ἐπίφθεγμα πολεμικὸν τὸ ἐλελεῦ. οἱ προσιόντες γὰρ εἰς πόλεμον τὸ ἐλελεῦ ἐφώνουν μετά τινος ἐμμελοῦς κινήσεως. καθὸ καὶ Ἀχαιὸς Ἐρετριεὺς ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ποιεῖ τὸν Ἀγαμέμνονα παραγγέλλοντα τοῖς Ἀχαιοῖς.*

365. Cratinus ap. schol: *σφάττε, δεῖρε, κόπτε.* Eur. Andr. 412. *ἥδε χειρία | σφάζειν, φονεύειν, δεῖν, ἀπαρτῆσαι δερήν.* De forma *δείρειν* cf. Nub. 442. Vesp. 1286. Quod ad *τὴν χύτραν*, cf. ad 357.

Schol. *ἕλκε, τίλλε*: *Καὶ Κρατῖνος* "*σφάττε, δεῖρε, κόπτε*" *τὴν χύτραν δέ, εἰς ἣν ἐπερείδονται, δεικνύντες ὅτι καταφρονοῦσιν αὐτῆς.*

366. Cf. Vesp. 403. *εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολὴν —;* Ach. 319. *εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὦ δημόται;* Pac. 1142. *εἰπέ μοι, τί τηνικαῦτα δρῶμεν —;* 383. *εἰπέ μοι, τί πάσχετ', ὦνδρες;*

368. *φυλέτα*] Nam Procne, Terei in upupam mutati uxor, Pandionis Atheniensium regis filia fuit. DIND. Cf. Xen. An. VII. 2. 31. *ἀκούσας ταῦτα*

16

ὁ Σεύθης εἶπεν ὅτι οὐδενὶ ἂν ἀπιστήσειεν Ἀθηναίων· καὶ γὰρ ὅτι συγγενεῖς εἶεν εἰδέναι καὶ φίλους εὔνους ἔφη νομίζειν.

Schol. *καὶ φυλέτα*: *Συμπατριῶτα. ὅτι καὶ ἡ Πρόκνη Ἀττικὴ ἦν Πανδίονος θυγάτηρ.*

369. *λύκων*] Schol: *ἐπεὶ νόμος ἦν λυκοκτονεῖν.* Erat lex vetus Solonis ut lupi in Attica extirparentur.

Schol. *μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων*: *Μᾶλλον λύκων φεισόμεθα ἤπερ τούτων. ἔστι καὶ παροιμιῶδες. ἐπεὶ τὸ παλαιὸν τοὺς λύκους ἀπέκτεινον ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ νόμος ἦν λυκοκτονεῖν. διὸ ὁ μὲν φονεύων τέκνον λύκου τάλαντον ἐλάμβανεν, ὁ δὲ τέλειον δύο. ὅθεν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα λύκειον [καὶ λυκοκτόνον] φασίν.*

370. Cf. Soph. El. 1189. *καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν;* Aesch. Pers. 438. *καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;* Eur. Tro. 1059. *κἂν* (l. *κἦν*) *ἔτ' ὦσ' ἐχθίονες.*

371. *τὴν φύσιν μὲν — τὸν δὲ νοῦν*] Cf. Soph. El. 1023. *ἀλλ' ἦ φύσιν μὲν* (*τοιάδε τὴν γνώμην*), *τὸν δὲ νοῦν ἥσσων τότε.* Fallitur Brunckius, qui in verbis *τὸν δὲ νοῦν* — apodosin contineri censet.

374. *Schol.* *τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς*: *Ὅπερ ἐστὶν ἐκ προγόνων ἐχθροὶ ἡμῖν ὄντες. καὶ Μένανδρος "οὐχ ὅθεν ἀπωλόμεσθα σωθείημεν ἄν."*

375. Cf. Ovid. Met. IV. 428. F a s e s t e t a b h o s t e d o c e r i.

Schol. *ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δὴ πολλά*: *Φοβούμενος γάρ τις τοὺς ἐχθροὺς ὠφελεῖται παρ' αὐτῶν. ὁ γὰρ τῶν ἐχθρῶν φόβος πολλὰ χρήσιμα ἐσθ' ὅτε διδάσκει πρὸς φυλακὴν καὶ πρόνοιαν. [καὶ ὑπ' ἀνάγκης ἐχθρῶν συνωθούμενοι μηχανάς τινας σοφωτάτας εἰς ἑαυτῶν φυλακὴν ἐπινοοῦσιν οἱ ἄνθρωποι.]*

377. *τοῦθ'*] Sc. *τὴν εὐλάβειαν, τὸ εὐλαβεῖσθαι.* "Cf. Plat. Phaed. 61 A. *ὡς φιλοσοφίας μὲν οὔσης μεγίστης μουσικῆς, ἐμοῦ δὲ τοῦτο πράττοντος.*" (Ko.)

378. *αὐτίχ'*] E x e m p l i g r a t i a. Cf. 575. 786. 1000.

379. Sic, Xerxe fugato, Themistocles effecit ut urbs muris cingeretur, aedificaretur Piraeus, et quotannis 20 triremes construerentur. Vide Diod. Sic. ii. 40. 45.

Schol. *ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς*: *Τὰς τριήρεις. ταῦτα δὲ εἰς Συρακουσίους αἰνίττεται, οἳ ἐνίκησαν Ἀθηναίους διὰ τὸ ταπεινὰς ἔχειν τὰς πρῴρας.*

381. *Schol.* *ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι*: *Τὸ ἑξῆς, ἔστι μὲν χρήσιμον τὸ ἀκοῦσαι πρῶτον ἐφ' ὅτῳ ἐληλύθασιν.*

382. Cf. Nub. 840. *τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν;*

383. *τῆς ὀργῆς χαλᾶν*] Cf. Vesp. 727. *τὴν ὀργὴν* (*τῆς ὀργῆς*?) *χαλάσας.* Eur. Tel. Fr. 25. *φρονήματος χάλα.* Aesch. Prom. 256. *αἰκίζεταί τε* (*σε*) *μηδαμῇ χαλᾷ κακῶν.* 1056. *τί γὰρ ἐλλείπει μὴ* (*μὴ οὐ*?) *παραπαίειν* | *ἡ τοῦδε τύχη; τί χαλᾷ μανιῶν;* Trag. Fr. Adesp. 341. *μικρὸν δὲ ποδὸς χαλάσαι μεγάλῃ* | *κύματος ἄτῃ.* Plat. Men. 86. *ἀλλὰ σμικρόν γέ μοι τῆς ἀρχῆς* (*ὀργῆς*?) *χάλασον.* Lucian. Bis accus. 21. *χαλῶντες τοῦ τόνου.* Plat. Lyc. 7. *χαλάσαι τῆς ἐξουσίας.* Schol. ad Vesp. 983. *ὑπεχάλασα τῆς ὀργῆς.*

Similiter Herod. I. 156. ὑπεὶς τῆς ὀργῆς. III. 52. Ran. 700. τῆς ὀργῆς ἀνέντες. Vesp. 574. τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν. 337. ὕφεσθε τοῦ τόνου. Eur. Herc. 866. πρὶν ἂν ἐμῆς λύσσης ὑφῇ. "Simili constructione εἴκειν θυμοῦ dixit Sophocles Antig. 718." (Dind.) Cf. ad Vesp. 727.

ἄναγ' ἐπὶ σκέλος] Hesych. ἐπὶ σκέλος· εἰς τὰ ὀπίσω. Id est retro. Eurip. Phoen. 1400. ἐς δ' ἄπορον ἥκων δόρος ἐπὶ σκέλος πάλιν | χωρεῖ. BR. Cf. 400. ἄναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταὐτόν. Xen. Cyr. III. 3. 69. παρηγγύησεν ἐπὶ πόδα ἀνάγειν ἔξω βελῶν. VII. 5. 6. ἀπῄεσαν — ἐπὶ πόδα. IV. 1. 3. ἐπανάγειν. V. 2. 32. ἐπὶ πόδα ἀνεχώρουν βαλλόμενοι. Anab. V. 3. 2. VII. 1. 17. Hellen. II. 4. 23. Polyb. III. 68. 2. ἐπὶ πόδα (ἀναχωρεῖν). II. 30. 4. Arrian. V. 17. 7. ὥσπερ αἱ πρύμναν ἀνακρουόμεναι νῆες ἐπὶ πόδα ἀνεχώρουν. V. 17. 12. Aristid. 153. Jebb. οὐχ ὅσον, φασί, πρύμναν κρούσασθαι οὐδ' ὡς ἐπὶ πόδα ἀναχωρῆσαι. Lucian. Pseudol. 17. ἐπὶ πόδα ἀναστρέφει καὶ ἐπανέρχεται. Scyth. 3. ἐπὶ πόδα εὐθὺς ὀπίσω χωρεῖν. Pisc. 12. Chion. Epist. 3. ἀνάγετ' οὖν ἐπὶ πόδα. Apost. VII. 68. Ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖ. VII. 71. Ἐπὶ πυγὴν τρέχει: ἤτοι ἐς τοὐπίσω. Polyb. II. 30. 4. II. 68. 4. etc. Anglice, to fall back, retreat. "A man does this when, facing his foe, he draws back first one foot or leg, then the other up to that foot or leg (ἐπὶ πόδα, σκέλος), and so on. Whereas in hurried flight, quick march, etc., leg passes leg in quick succession." (Gr.)

Schol. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος: Ἀντὶ τοῦ ὑπαναχώρει ὀλίγον ὑπὸ πόδα. παρὰ τὸ [Il. A, 547] "γόνυ γουνὸς ἀμείβων." τοῦτο δὲ ὡς ὑποποδισάντων αὐτῶν ὑπὸ τοῦ δέους.

384. καὶ δίκαιόν γ' ἐστὶ] Et praeterea aequum est. Chorus verba primum audire utile esse dixerat; quin et aequum esse addit Epops.

κἀμοὶ — χάριν] Cf. Soph. Aj. 1371. ὡς ἐγὼ | σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῆσδε καὶ μείζω χάριν.

Schol. [καὶ δίκαιόν γ' ἐστι: Τοῦτο ὁ ἔποψ πρὸς τοὺς ὄρνιθας, ἐπειδὴ ἔφασαν εἰς λόγους βούλεσθαι ἐλθεῖν τοῖς ἀνθρώποις.]

386. Cf. ad Pl. 286. Suspecta mihi est vulgata: dicebant enim non εἰρήνην ἄγειν τινί, sed εἰρήνην ἄγειν πρός τινα. Sic Dem. p. 115. τοῦτον εἰρήνην ἄγειν ἐγὼ φῶ πρὸς ὑμᾶς; Xen. Vect. V. 13. λέγεις ὡς χρὴ καὶ πρὸς τοῦτον εἰρήνην ἄγειν. Hell. II. 4. 28. εἰρήνην ἔχειν (ἄγειν?) ὡς πρὸς ἀλλήλους. Isocr. p. 62 E. εἰρήνην δ' ἄγοντες πρὸς πάντας ἀνθρώπους. Cf. etiam Lys. 121. εἰρήνην ἄγειν. Ran. 321. Herod. I. 11. ἡσυχίην εἶχε (al. ἦγε). Thuc. V. 48. τοῖς αὐτοῖς πολεμεῖν καὶ εἰρήνην ἄγειν. Dem. p. 84. καὶ τῷ ὄντι εἰρήνην ἡμᾶς ἄγειν καταθεμένους τὰ ὅπλα. Plat. Alc. I. 108. ἐν τῷ εἰρήνην ἄγειν. Polit. 307. ἄγειν εἰρήνην. Andoc. III. 40. εἰρήνην ἄγειν. ibid. ταύτην οὐκ ἀκτέον φασὶ τὴν εἰρήνην. Isocr. p. 195. ἡσυχίαν εἶχον (sic G. Bekk. ἦγον vulg.). p. 348. ἡσυχίαν ἦγεν (εἶχεν G. Bekk.).

Schol. [μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν: Ἔκθεσις τῆς διπλῆς ἐκ κώλων ὁμοίων τροχαϊκῶν ἐπιμεμιγμένων ἀναπαίστοις καὶ χορείοις ιε' διμέτρων πλὴν τοῦ τελευταίου ἀκαταλήκτων, ὑφ' ὃ αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ.]

τὴν χύτραν: *Ἔξωθεν τὴν σύν· σὺν τῷ τρυβλίῳ. τῷ δὲ ὀβελίσκῳ ἐχρῶντο ἀντὶ δόρατος. καὶ τὸν ὀβελίσκον δέ, φησίν, ὅστις ἐστὶν ἡμῶν δόρυ, ἐντὸς τῶν ὅπλων χρὴ λοιπὸν ἔχειν. λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ τῶν χυτρῶν. ἔθος δὲ εἶχον ἔσω τῶν ἀσπίδων ἔχειν τὰ δόρατα.*

387. *τώ τε τρυβλίω*] Eupolis ap. Poll. X. 192. *δύο τρυβλίω.*

καθίει] Humi depone. Anglice lower, ground. Cf. Vesp. 387. *καθίει σαυτόν.* Eur. Ion. 1204. *εἰς αὐτὸ χείλη πώματος κεχρημέναι | καθῆκαν.* Confer locutionem *τίθεσθαι τὰ ὅπλα.* Sed *τὸ τρύβλιον καθιέναι* non unum, sed ambos oportebat. Quare vitium latere suspicor.

Schol. *ἀντὶ τοῦ χάλα αὐτά.* V.

388. Cf. Xen. Rep. Lac. 12, 4. *τὸ δὲ ἔχοντας τὰ δόρατα ἀεὶ περιιέναι, εὖ καὶ τοῦτο δεῖ εἰδέναι ὅτι — ἀσφαλείας ἕνεκα ποιοῦσι.* Ad hunc locum intelligendum tenendum est antiquos, dum in armis starent, manibus nondum consertis, hastam in sinistra sub scuto tenere consuevisse. Cf. Aesch. Sept. 622. *γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει [ποδώκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται] | παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.* Eur. Phoen. 1386. *ἀλλ' εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμόν, ἀργὸν ὥστε γίγνεσθαι δόρυ.* Vide schol.

Schol. *καὶ τὸ δόρυ χρὴ τὸν ὀβελίσκον*: *Τὸν ὀβελίσκον, ὅστις ἐστὶν ἡμῖν δόρυ, χρὴ περιπατεῖν ἔχοντας ἐντός, μὴ πάλιν γένηται πόλεμος.*

390. *τῶν ὅπλων ἐντός*] Intra castra. Berglerus conferri jubet Synesium Ep. 103. *πολεμίους πεφόβηνται καὶ σπεύδουσιν εἴσω ὅπλων γενέσθαι.* Thucyd. I. 111. *καὶ τῆς γῆς ἐκράτουν ὅσα μὴ προϊόντες πολὺ τῶν ὅπλων.* et III. 1. *μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων.* Adde Xen. An. II. 2. 20. *εἰς τὰ ὅπλα.* II. 4. 15. *μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον ἔτυχον ἐν περιπάτῳ ὄντες πρὸ τῶν ὅπλων* etc. III. 1. 33. *εἰς τὸ πρόσθεν τῶν ὅπλων ἐκαθέζοντο.* V. 7. 21. *συγκαθήμενοι δ' ἔξωθεν τῶν ὅπλων.* Id. Lac. XII. 5. *ὅπως μηδεὶς τῶν αὐτοῦ ὅπλων πόρρω γίγνηται.* Lysias c. Agor. § 12. *ὅτι οὐκ ἦλθεν εἰς τὰ ὅπλα ἀναπαυσόμενος.*

παρ' αὐτὴν τὴν χύτραν ἄκραν] Etsi non praelientur, tamen ad ollam, quae pro clypeo est, limis respiciendum esse dicit; quia hostibus non est fidendum. BE.

Schol. *τῶν ὅπλων ἐντός*: *Κέχρηται τῇ λέξει ἀντὶ τῶν ἱματίων, ὡσανεὶ εἶπε, καὶ ἔχειν τὸ δόρυ παρὰ τὴν ἀσπίδα. οὕτω γὰρ ποιοῦσιν οἱ πολέμιοι τοῦ μὴ ἐξόπλους εἶναι, ἀλλὰ καθωπλίσθαι.*

παρὰ τὴν χύτραν: *Τουτέστι δεῖ καὶ μὴ φοροῦντας ἐγγύθεν αὐτὴν* (*αὐτὴν ἐγγύθεν* V.) *ἔχειν. παραινεῖ οὖν μήτε παντάπασιν ἀμελεῖν μήτε φανερῶς πολεμεῖν.*

391. *ὁρῶντας ἐγγύς*] Ex propinquo observantes. Cf. Eur. Phoen. 1307. *ἀλλ' εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν | ὀφθαλμόν.*

392. *Schol.* *ὡς οὐ φευκτέον νῷν*: *Ὡς οὔτε φεύγειν οὔτε ἀπαρασκεύαστοι εἶναι.*

393. *ἐτεόν, ἢν δ' ἄρ' —;*] Si vero, quaeso —? Sic *φέρε, τί δ' —:* Male reddunt, Vera loqueris: si tamen —. Quo sensu *ἐτεόν*, opinor, nusquam occurrit. Cf. Ach. 609. *ἐτεόν, ὦ Μαριλάδη, ἤδη πεπρέσβευκας σύ —;*

392. etc. 393. Cf. Eur. Iph. T. 625. *τάφος δὲ ποῖος δέξεταί μ', ὅταν θάνω;* BE. Cf. ad Ach. 322.

394. *Schol.* *κατορυχθησόμεθα: Ἔπαιξεν εἰς τὴν χύτραν. ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα ὀρυχθήσομαι, ἐπεὶ οἱ ἐν πολέμῳ ἀναιρούμενοι ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἐθάπτοντο.*

395. *ὁ Κεραμεικός*] Quia ipsi ollis et catinis fictilibus, quae Graece *κεράμεια* dicuntur, utebantur loco clypeorum, dicere vult: Si ista *κεράμεια* ab hostibus frangantur et cumulentur, futurum ex illis *Κεραμεικόν*, in quo sepeliri possint, ut Athenis in Ceramico sepeliuntur, et quidem publice, qui in bello ceciderunt. BE. Cf. Thuc. II. 34. *ἀεὶ ἐν αὐτῷ* (in Ceramico) *θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων πλήν γε τοὺς ἐν Μαραθῶνι.*

Schol. *ὁ Κεραμεικὸς δέξεται: Οἱ ἐν πολέμῳ ἀναιρούμενοι ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἐθάπτοντο, ὡς Μενεκλῆς καὶ Καλλικράτης* [[*ἐν τοῖς*]] *περὶ Ἀθηνῶν συγγράμμασί φασιν οὕτω "καλεῖται δὲ καὶ ὁ τόπος οὗτος ἅπας Κεραμεικός. ἔστι γὰρ ὁ αὐτὸς δῆμος. βαδίζουσι δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν εἰσὶ στῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις. * εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ ὑπὸ τοῦ δήμου πεμφθέντες, οἳ ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ ὑπὲρ τῆς πόλεως τετελευτήκασιν. * ἔχουσι δὲ αἱ στῆλαι ἐπιγραφὰς ποῦ ἕκαστος ἀπέθανεν." — λέγει δὲ παρ' ὑπόνοιαν τὰς χύτρας.* R.

396. Cf. Thuc. II. 34. *οἱ Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ταφὰς ἐποιήσαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρῶτον ἀποθανόντων.*

399. *ἐν Ὀρνεαῖς*] Orneae nomen est urbis inter Corinthum et Sicyonem sitae, de qua videndus Strabo p. 586. Lusus est in paronomasia. Infra v. 967. ubi fatidicus oraculum edit de societate inter duos illos Athenienses et aves inita, eorumque communi in aëre domicilio, obscure istud innuit, Ornearum situm memorans, *τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος.* BR. Orneae anno ante hanc fabulam actam ab Argivis et Atheniensibus dirutae fuerant. V. Thuc. VI. 7. DIND. Incolae ejus *Ὀρνεᾶται.* Plut. de Pyth. orac. 15. *Ὀρνεᾶται δ' ἀπὸ Σικυωνίων.* Simul commemorantur *Κλεωναῖοι καὶ Ὀρνεᾶται* Thuc. V. 67. et 72. 74. Et oppida *Κλεωναὶ* ac *Ὀρνειαί.* Hom. Il. *β*. 570. *οἳ δὲ — ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐϋκτιμένας τε Κλεωνὰς | Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο,* etc.

Schol. *Ὀρνεαῖς: Παρὰ τὰ ὄρνεα ἔπαιξεν. ἔστι δὲ τῆς Ἀργείας πόλις, ἧς Ὅμηρος* [Il. B, 571] *μνημονεύει λέγων "Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο." ἴσως δὲ ὅτι ἐν Ὀρνεαῖς μάχη ἐγένετο Λακεδαιμονίων καὶ Ἀργείων.* [[*γελοῖον δὲ τὸ φήσομεν ἀποθανεῖν.*]]

400. Redde Anglice, fall back to your ranks again (in line). Cf. 383. *ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.*

Schol. [[*ἄναγ' ἐς τάξιν: Εἴσθεσις μέλους χοροῦ, ἐπῳδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν τίθεσθαι, προῳδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας περιόδου κώλων ἀναπαιστικῶν στ'. ὧν τὰ μὲν τέσσαρα δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ε' ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ ἕκτον ἑφθημιμερές. ἐν ἐκθέσει δὲ κῶλον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ὅμοιον τοῖς ἑξῆς. ὑφ' ὃ κορωνίς.*]]

401. *τὸν θυμὸν κατάθου*] Anglice, lay down your wrath (quasi *τὸ δόρυ*). Cf. Vesp. 567. *οἱ δὲ σκώπτουσ', ἵν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυμὸν*

κατάθωμαι. Theognis 983. *φίλον καταθώμεθα θυμόν.* Schol: *ὡσεὶ ὁπλίτῃ ἐγκελεύων τὸ δόρυ καταθέσθαι παρὰ τὴν ἀσπίδα.*

Schol. καὶ τὸν θυμόν κατάθου: (*Ὡσεὶ ὁπλίτῃ ἐγκελεύων τὸ δόρυ καταθέσθαι παρὰ τὴν ἀσπίδα.*) — *ὁ χορὸς ἐγκελεύεται ἑαυτῷ παῦσαι τῆς ὀργῆς.* R.

402. *τὴν ὀργήν*] Quasi *τὴν ἀσπίδα.* Cf. Hom. Il. *γ'*. 135. *οἱ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ (πόλεμος δὲ πέπαυται) | ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.*

Schol. παρὰ τὴν ὀργήν: *Παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν* [Il. *Γ*, 135] "*ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.*" *οἷον ὅπλα μὴ ἔχων, θυμῷ πολέμει* (*μόνῳ*).

405. *ἐπὶ τίνα τ' ἐπίνοιαν*] And for what purpose, the accomplishment of what design? Cf. Lys. 478. *ἀλλὰ βασανιστέον — ὅ τι βουλόμεναι — ἐφ' ὅ τι τε* etc. Th. 586. *πρὸς ποῖον ἔργον, ἢ τίνος γνώμης χάριν;* Eurip. Orest. 151. *λόγον ἀπόδος ἐφ' ὅ τι χρέος ἐμόλετέ ποτε.* Phoen. 419. *πῶς δ' ἦλθες Ἄργος; τίν' ἐπίνοιαν ἔσχεθες;*

406. *σέ τοι καλῶ*] Supra 274. *ὦ σέ τοι —*. Pl. 1099. *σέ τοι λέγω.* Soph. Aj. 1238. *σέ τοι, σὲ τὸν τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω.* Oed. C. 1574. *σέ τοι κικλήσκω.* Eurip. Ion. 218. *σέ τοι τὸν παρὰ ναὸν αὐδῶ.* Et omisso verbo Soph. Ant. 441. *σὲ δή, σὲ τὴν νεύουσαν ἐς πέδον κάρα, | φῂς ἢ καταρνεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε;* Eurip. Hel. 546. *σὲ τὴν — μεῖνον· τί φεύγεις;* Infra 658. *οὗτος, σὲ καλῶ, σὲ καλῶ.*

407. *Schol.* [[*καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων*: *Εἴσθεσις περιόδου ἀμοιβαίας κώλων κζ' ἰαμβικῶν διμέτρων μὲν πλὴν τοῦ ἑνδεκάτου καὶ κδ' τριμέτρων ὄντων, ἀκαταλήκτων δὲ πλὴν τοῦ τελευταίου· τοῦτο γὰρ ἑφθημιμερές. ἔτι γε μὴν τῶν δ', ε', στ', ζ', η' ἀντισπαστικῶν διμέτρων διιάμβοις ἐπιτρίτοις ἐπιμεμιγμένων καὶ σπονδείοις πλὴν τοῦ ζ' ἀκαταλήκτων· τοῦτο γὰρ φερεκράτειον· ἔτι τῶν κ', κα', κβ', κγ' παιωνικῶν ἑφθημιμερῶν. τὰ δὲ τοιαῦτα δῆλον ὡς ἀσυνάρτητα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.*]]

409. Verba haec scriptoris alicujus Ionici aut Dorici esse suspicatur Bothius.

Schol. σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος: *Ἢ ὅτι σοφῶν οἰκητήριον ἡ Ἀττική, ἢ καθὸ οἱ βάρβαροι ἐφρόνουν περὶ Ἑλλήνων ὡς νοερωτάτων.*

413. *καὶ ξυνοικεῖν τέ σοι*] Sc. *ἔρως.* Cf. Aesch. Ag. 332. *ἔρως — ποθεῖν ἃ μὴ χρή.* Soph. Oed. C. 367. *αὐτοῖς ἦν ἔρως — θρόνους ἐᾶσθαι* etc. 1726. *ἵμερος ἔχει με — ἰδεῖν.* Phil. 1034. *αὕτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ.* Soph. Fr. 690. *θανόντι κείνῳ συνθανεῖν ἔρως μ' ἔχει.* Eur. Andr. 824. *πόθῳ θανεῖν.* Iph. T. 1342. *φόβῳ δ' ἃ μὴ χρῆν εἰσορᾶν καθήμεθα | σιγῇ.* Eur. Or. 118. *φόβῳ προσελθεῖν μνῆμα σόν.* Hec. 768. *ὀρρωδίᾳ θανεῖν.* Alc. 146. *ἐλπὶς μὲν οὐκέτ' ἐστὶ σώσασθαι βίον;* Herod. II. 93. *οἶστρος κυΐσκεσθαι.* V. 32. *ἔρωτα σχὼν τῆς Ἑλλάδος τύραννος γενέσθαι.* Plat. Symp. 195. *ὃ δὴ πέφυκεν ἔρως μισεῖν.* Plut. Pomp. 38. *αὐτὸν δέ τις ἔρως καὶ ζῆλος εἶχε Συρίαν ἀναλαβεῖν.* Syll. 13. *δεινός γάρ τις — εἶχεν αὐτὸν ἔρως ἑλεῖν τὰς Ἀθήνας.* Alcib. 34. *ὥστ' ἐρᾶν ἔρωτα θαυμαστὸν ὑπ' ἐκείνου τυραννεῖσθαι.* Lucian. Harm. 2. *ἐρᾷς — οὐ μικροῦ*

πράγματος, ἐπαίνου καὶ δόξης, καὶ ἐπίσημος εἶναι etc. Scyth. 4. ζηλωτὴν τοῦ ἔρωτος, ὃν ἠράσθης, ἰδεῖν τὴν Ἑλλάδα. Articulus additur Plat. Conv. 208 C. δεινῶς διάκεινται ἔρωτι τοῦ ὀνομαστοὶ γενέσθαι.

414. Cf. 324. ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς ξυνουσίας. 1279. ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις. 1316. 1343.

Schol. ἀντὶ τοῦ ὅλον, ἢ εἰς τὸ πᾶν τῆς ζωῆς. R. V.

416. ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν] I. e. ἄπιστα κλύειν καὶ πέρα (τῶν ἀπίστων). Incredibilia, imo plus quam incredibilia, auditu. Cf. Th. 705. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαιτέρω; Dem. 45, 73. δεινόν, ὦ γῆ καὶ θεοί, καὶ πέρα δεινοῦ (del. δεινοῦ?). Soph. Fr. 195. ὦ πᾶν σὺ τολμήσασα καὶ πέρα γύναι. Phil. 1277. Eur. El. 1185. ἄλαστα μέλεα καὶ πέρα παθοῦσα. Iph. T. 900. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι καὶ μύθων πέρα | τάδ' εἶδον αὐτή. 839. θαυμάτων πέρα καὶ λόγου πρόσω τάδ' ἐπέβα. Hec. 714. ἄρρητ', ἀνωνόμαστα, θαυμάτων πέρα. Hesych. πέρα λόγου: ὑπὲρ λόγον. Male explicat scholiasta ἀνεπίδεκτα τῇ ἀκοῇ.

Schol. πέρα κλύειν: Ἤγουν ἀνεπίδεκτα τῇ ἀκοῇ· ἔστι δὲ καὶ συμφορὰ πέρα τοῦ κλύειν. Vict.

417. ὁρᾷ τι κέρδος —;] Sc. Peisetaerus, quem ducem esse facile agnoscit Chorus. Cf. 163. Aesch. Eum. 990. ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων | μέγα κέρδος ὁρῶ τοῖσδε πολίταις. Soph. El. 369. τοῖς λόγοις | ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ —.

Schol. ὁρᾷ τί κέρδος: Γράφεται καὶ δίχα τοῦ ι, ἵνα ᾖ προστακτικόν. γράφεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ ι, ἵνα ᾖ ἐρωτηματικόν. ὡς ὁ λόγος, ὁρᾷ τις αὐτῶν ὠφέλειαν διαγωγῆς μᾶλλον παρ' ἡμῖν οὖσαν, ἢ κατὰ κράτησιν ἐχθρῶν, ἢ φίλους ὠφελῆσαι. ἐν οἷς μάλιστα ἥδονται οἱ ἄνθρωποι. σημειωτέον ὅτι ἑνικὸν εἶπεν ἐπὶ τῶν δύο, [[καὶ τὸ κρατεῖν συνέταξεν αἰτιατικῇ.]]

419. Cf. Xen. Mem. IV. 5. 10. δι' ὧν ἄν τις — φίλοις καὶ πόλει ὠφέλιμος γένοιτο καὶ ἐχθροὺς κρατήσειεν. Cyr. I. 4. 25. ἄνδρα ἔσεσθαι ἱκανὸν καὶ φίλους ὠφελεῖν καὶ ἐχθροὺς ἀνιᾶν. VIII. 7. 28. τοὺς φίλους εὐεργετοῦντες καὶ τοὺς ἐχθροὺς δυνήσεσθε κολάζειν. Herod. VIII. 94. ἠρῶντο ἐπικρατῆσαι τῶν ἐχθρῶν. Eur. El. 193. δοκεῖς — μὴ τιμῶσα θεοὺς κρατήσειν ἐχθρῶν; Dem. p. 218. κρατεῖν — τῶν πολεμίων. Lycurg. § 101. χρήσαντος δ' αὐτῷ τοῦ θεοῦ — κρατήσειν τῶν πολεμίων etc.

Schol. ὁ η ἀντὶ τοῦ και. οὕτω τινές, ἵνα ᾖ οὐ ἐὰν ᾖ καιρός. R.

420. φίλοισιν ὠφελεῖν] Cf. Aesch. Pers. 842. ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ. Prom. 342. Eur. Or. 666. ἐν τοῖς κακοῖς χρὴ τοὺς φίλοισιν ὠφελεῖν. Soph. Ant. 560. Herod. IX. 103.

421. ὄλβον οὔτε λεκτόν] Cf. 1188. πόλεμος οὐ φατός. 1713. κάλλος οὐ φατὸν λέγειν. Pherecr. com. II. 346. ἄγρυκτα κἄλεκτ'. Epicrat. ap. Athen. p. 59. ἐν γυμνασίοις Ἀκαδημείας | ἤκουσα λόγων ἀφάτων ἀτόπων.

423. ὡς σὰ — προσβιβᾷ λέγων] Constructio fortasse haec est, λέγων ὡς προσβιβᾷ ταῦτα πάντα σὰ (εἶναι), καὶ etc. Sed potior haec videtur, ὡς προσβιβᾷ λέγων (argumentis) ταῦτα πάντα etc. Cf. Aesch. c. Ctes. 93. τῷ λόγῳ προσβιβάζων ὑμᾶς ὡς δεῖ etc. Vide schol. h. l. et ad v. 348. καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν: παρὰ τὸ Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομέδας, ἐκθεῖναι

κήτει φορβάν, ὡς Ἀσκληπιάδης τὰ μηδέπω διδαχθείσης τῆς τραγῳδίας παρατιθέμενος, ὡς καὶ τὸ, σὰ γὰρ ταῦτα πάντα καὶ τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε, παρὰ τὰ ἐκ τῶν μηδέπω διδαχθεισῶν Φοινισσῶν φησί, κἀκεῖσε etc. Cf. Anacreont. 35. *μακαρίζομέν σε, τέττιξ, — σὰ γάρ ἐστι κεῖνα πάντα, | ὁπόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς, | χὠπόσα φέρουσιν ὧραι.* Similiter fere Genes. XIII. 14. *ὁ δὲ Θεὸς εἶπε τῷ Ἄβραμ —, Ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἴδε ἀπὸ τοῦ τόπου οὗ νῦν σὺ εἶ πρὸς βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς καὶ θάλασσαν· ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν ἣν σὺ ὁρᾷς σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου* etc.

ταῦτα πάντα] Haec omnia. Cf. Pac. 1306. *φλᾶν ταῦτα πάντα.* et ... Eq. 99.

Schol. ἀντὶ τοῦ πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ σά ἐστι καὶ τὸ τῇδε καὶ τὸ ἐκεῖσε. τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν λέγει. (τὸ δὲ τῇδε καὶ τὸ ἐκεῖσε, τοῦτο ἐκ τῶν μηδέπω διδαχθεισῶν Φοινισσῶν [273] *φησὶ "κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ᾖ." καὶ ὅλως πολὺ παρὰ πᾶσι τὸ τοιοῦτον. προσβιβᾷ δὲ συνεφαρμόζει.)*

424. Cf. Thesm. 666. *καὶ τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκόπει καλῶς.* Eccl. 486. *κύκλῳ περισκοπουμένη τἀκεῖσε καὶ τἀκ δεξιᾶς.* Eur. Phoen. 265. *ὧν οὕνεκ'* (l. *εἵνεκ'*) *ὄμμα πανταχῇ διοιστέον, | κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ᾖ.* 315. *ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο περιχορεύουσα.* Andr. 619. Or. 1410. Soph. Tr. 929. *κἀν ᾧ τὸ κεῖσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα.* Dem. p. 786. *ᾆττων δεῦρο κἀκεῖσε.*

425. *προσβιβᾷ λέγων*] Persuadebit, demonstrabit argumentis. Schol: *προσβιβάζειν τὸ κατ' ὀλίγον πείθειν.* Cf. Eq. 35. *εὖ προσβιβάζεις μ'.* Aesch. c. Ctes. 93. *τῷ λόγῳ προσβιβάζων ὑμᾶς ὡς δεῖ* etc. Plat. Menon. 74 B. *προθυμήσομαι, ἐὰν οἷός τ' ὦ, ἡμᾶς προσβιβάσαι.* Lucian. Anach. 12. *οὐ γὰρ λέγων τις ἂν προσβιβάσειέ σε.* Attice pro *προσβιβάσει.* Sic 1570. *προβιβᾷς.* Xen. An. V. 7. 7. *ἐμβιβῶ.* Dem. p. 672. *διαβιβᾶτε.* p. 440. *ἀναβιβᾶται.* Aesch. de f. l. p. 436. *ἀναβιβῶμαι.* Soph. Oed. C. 381. *βιβῶν.* Amips. com. II. 713. *ἀναβιβῶμαι.* Sed Xen. An. V. 2. 10. *διαβιβάσοντας.* Andoc. I. 148. *ἀναβιβάσομαι.* Eodem modo contrahuntur futura *ἐξετῶ, κολῶ κολῶμαι, κατασκιῶ* (Soph. Oed. C. 406), *πελῶ, κρεμῶ, σκεδῶ*, etc.

Schol. προσβιβάζειν τὸ κατ' ὀλίγον πείθειν. ἢ ἐφαρμόζει, συμβιβάζει. R.

427. *ἄφατον ὡς φρόνιμος*] Cf. Lys. 198. *τὸν ὅρκον ἄφατον ὡς ἐπαινῶ.* 1148. *ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατος* (*ἄφατον?*) *ὡς καλός.* 1080. Vesp. 1279. *ὑποκριτὴν — ἀργαλέον ὡς σοφόν.* Epicrat. ap. Athen. p. 59. *ἤκουσα λόγων ἀφάτων ἀτόπων.* Lucian. V. Hist. I. 30. *θαυμάσιον ὡς ὑπερηδόμεθα.* Herod. III. 113. *ἀπόζει θεσπέσιον ὡς ἡδύ.* VII. 190. *ἄλλα τε χρύσεα ἄφατα* (*ἄφατα ὅσα* conj. Schaef. ad Greg. p. 184) *χρήματα περιεβάλετο.* Plat. Euthyd. 275 C. *σοφίαν ἀμήχανον ὅσην.* Phaed. 80 C. *ἀμήχανον ὅσον χρόνον.* Rep. IX. 588 A. *ἀμηχάνῳ ὅσῳ πλέονι νικήσει.* Legg. IV. 704 C. VI. 782 A. Phaedr. 263 D. *ἀμηχάνως γε ὡς σφόδρα.* Rep. VII. 527 E. *ἀμηχάνως ὡς εὖ δόξεις λέγειν.* Callim. H. Cer. 58. *Δαμάτηρ δ' ἄφατόν τι κοτέσσατο.* Lav. Pall. 77. *διψάσας δ' ἄφατόν τι.* Hesychius, *Ἄφατον: ἀμήχανον.*

Schol. ἄφατον ὡς φρόνιμος: Ὡς ἄφατον, φησὶ, καὶ μέγιστον φρονῶν ἐρεῖ ταῦτα. ἢ ἀντὶ τοῦ μεγάλως.

428. Cf. Lys. 544. αἷς ἔνι φύσις — ἔνι τὸ σοφὸν, etc. Nub. 414. καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεστιν | ἐν τῇ ψυχῇ. 486. ἔνεστι ῥῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει; Eur. Or. 693. ἔνεστι δ' οἶκτος, ἔνι δὲ καὶ θυμὸς μέγας. Bacch. 315. ἐν τῇ φύσει | τὸ σωφρονεῖν ἔνεστιν.

429—430. Cf. Nub. 445—451.

429. πυκνότατον κίναδος] Callidissima vulpes. Cf. Pind. Ol. XIII. 50. Σίσυφον πυκνότατον παλάμαις. Ach. 445. πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί. Critias trag. ap. Sext. Empir. p. 262. πυκνός τις καὶ σοφὸς γνώμην ἀνήρ. Hom. Il. γ'. 202. εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνά. Dem. de Cor. 242. τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος τἀνθρώπιόν ἐστιν. De v. κίναδος v. ad Nub. 448.

Schol. κίναδος: Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔνεστιν αὐτοῖς. τὸ δὲ κύρμα ἀντὶ τοῦ ἐπιτυγχάνοντες ἐν πᾶσιν. Ἄλλως. [[κίναδος ἀντὶ τοῦ]] πάνυ φρόνιμος. κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ.

430. κύρμα] Schol: ὁ πολλοῖς ἐγκεκυρηκὼς πράγμασι. Anglice, a practised hand, a sharper. Cf. Nub. 260. λέγειν γενήσει τρίμμα, κρόταλον, παιπάλη. Nescio an etiam hic reponendum sit κρόταλον.

τρῖμμα] I. q. τρίβων, a hackneyed rogue. Cf. Nub. 260. λέγειν γενήσει τρίμμα, etc. 447. Soph. Aj. 381. κακοπινέστατόν τ' ἄλημα (κακοπινές τε παιπάλημα?) στρατοῦ. (Ubi Schol: ἀντὶ τοῦ κολάκευμα, τρίμμα, κακοῤῥύπαρον.) Ibid. 388. τὸν αἱμυλώτατον, ἐχθρὸν ἄλημα. Utrobique de Ulysse.

παιπάλημ'] Polycrates ap. Athen. VIII. p. 335 D. Πολυκράτης δὲ τὴν γονὴν Ἀθηναῖος, | λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλῶσσα. BE. Aesch. II. 43. ὅτι μὲν οὖν ἦν ποθ' — τὸ καλούμενον παιπάλημα — οὐκ ᾔδειν πρότερον· νυνὶ δ' ἐξηγητὴν τοῦτον λαβὼν τῆς πάσης κακοηθείας μεμάθηκα. Lucian. Pseudol. 32. ὦ παιπάλημα καὶ κίναδος. Phot. p. 370, 11. παιπάλημα. τὸν πανοῦργον καὶ ποικίλον ἐν κακίᾳ καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοίᾳ. Hesych: Παιπάλημα· ποικίλος ἐν κακίᾳ. Etym. p. 657, 32. Eodem sensu παιπάλη. Cf. Arist. Nub. 260. λέγειν γενήσει τρίμμα, κρόταλον, παιπάλη Hom. Od. ο'. 418. τὴν δ' ἄρα Φοίνικες πολυπαίπαλοι ἠπερόπευον. Quod ad constructionem per appositionem παιπάλημ' ὅλον, cf. Ach. 909. μικκὸς — ἀλλ' ἅπαν κακόν. Th. 787. ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις. Soph. Phil. 927. ὦ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δεῖμα. El. 301. ἡ πᾶσα βλάβη.

Schol. σόφισμα, κύρμα: Ἐπίτευγμα, παρὰ τὸ κυρεῖν. Ἄλλως. ἔντευγμα, σκάραγμα τοῦ νοῦ. τρίμμα δὲ ὁ τετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασιν. Ἄλλως. κύρμα πολλοῖς ἐγκεκυρηκὼς πράγμασι. (παιπάλημα δὲ πολλὰς ἐπτροπὰς καὶ διόδους ἔχων. κυρίως δὲ τὸ λεπτὸν ἄλευρον.)

433. ἀνεπτέρωμαι] Cf. 1439. πάντες τοι λόγοις | ἀναπτεροῦνται. 1445. ἀνεπτερῶσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας. 1443. 1449. Lys. 669. Aesch. Cho. 222. ἀνεπτερώθης κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ. Soph. Aj. 693. περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμαν. Eur. Suppl. 88. φόβος μ' ἀναπτεροῖ. Orest. 876. μῶν τι ποιμνίων πάρα | ἄγγελμ' ἀνεπτέρωκε Δαναΐδῶν πόλιν; Xen. Symp. IX. 5.

πάντες ἀνεπτερωμένοι ἐθεῶντο. Heliod. Aeth. II. 26. *καὶ γάρ με καὶ θροῦς τῶν πολλῶν ἀνεπτέρωσεν.* Xen. Hell. III. 1. 14. *ἀναπτερωθεὶς ὑπό τινων, ὡς αἰσχρὸν εἴη* etc. Herod. II. 115. *ἀναπτερώσας αὐτὴν οἴχεαι ἔχων ἐκκλέψας.* Plat. Rep. 467 D. *πτεροῦν χρὴ παιδία ὄντα εὐθύς.*

Schol. ἀνεπτέρωμαι: Οἰκεῖον ὄρνισι τὸ ἀνεπτέρωμαι, ἀντὶ τοῦ μετεώρημαι.

434. *σὺ καὶ σύ*] Famulos duos alloquitur, ut infra 656. *ἄγε δή, Ξανθία | καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.*

Schol. ἄγε δὴ σὺ καὶ σύ: Πρὸς τὸν Εὐελπίδην φησὶν ὁ ἔποψ. ἄμεινον δὲ πρὸς τοὺς θεράποντας, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς [656] "*ἄγε δή, Ξανθία καὶ Μανόδωρε.*" [[*εἴσθεσις δ' ἑτέρας περιόδου στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ιζ΄. ὧν ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.*]]

435. *κρεμάσατον*] Cf. Ach. 278. *ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ* (*ἐν τὠπιστάτῳ* aut *ἐκ τοὐπιστάτου*?) *κρεμήσεται.*

τύχἀγαθῇ] Anglice, with good luck, and may it turn out luckily. Cf. 675. Eccl. 131. Nicostr. com. III. 285. Thuc. IV. 118. *τύχῃ ἀγαθῇ.* Xen. Hell. IV. 1. 14. Alibi, quod usitatius, *ἀγαθῇ τύχῃ*, ut in Th. 283. Xen. Cyr. IV. 5. 51. et in tribus titulis ap. Dodwell Travels in Greece II. 124.

436. *ἐς τὸν ἰπνὸν εἴσω*] Cf. Herod. II. 143. *ἐσαγαγόντες ἐς τὸ μέγαρον ἔσω.* 175. *ἔσω — ἐς τὸ ἱρὸν — οὐκ ἐσελκύσαι.*

τοὐπιστάτου] Varias nominis interpretationes afferunt veteres critici, quarum haec Kustero prae aliis placet, *πήλινος Ἥφαιστος πρὸς ταῖς ἑστίαις ἱδρυμένος, ὡς ἔφορος τοῦ πυρός.* Non minus tamen probabilis est illa juxta quam *ἐπιστάτης* vocatur *ξύλινόν τι πολλοὺς πασσάλους ἔχον, ἐξ οὗ οἱ μάγειροι ἀπεκρέμων, φασί, τὰ κρέατα καὶ τὰ ἐργαλεῖα.* Alii, forte verius, simpliciter exponunt *τὸν χυτρόποδα*, la marmite. V. Eust. ad Odyss. p. 1827, 44. ubi diversas hujus nominis significationes exsequitur. BR. Interpretatio hujus vocabuli tanto incertior est quum ne hoc quidem exploratum habeamus utrum ab nominativo ductum sit *ὁ ἐπιστάτης* an *τὸ ἐπίστατον.* Quae altera forma legitur in inscriptione Sigeensi apud Boeckh. vol. 1. p. 19. *κἀγὼ κρατῆρα κἀπίστατον καὶ ἡθμὸν ἐς πρυτανεῖον ἔδωκα Σιγεεῦσι.* ubi Bentleius locum Aristophanis comparavit et interpretatus est basin sive tripodem, in quo ollae et lebetes igni apponantur: quod probat Boeckhius p. 20. Simile nomen est *ὑπόστατον* in veteri monumento Attico et in demiopratis apud Pollucem (X. 46. 79.), quem *ὑποστάτην* vocat Pausanias: de quo Boeckhius dixit ibidem. Ex quo fortasse colligas Aristophanem *ἐπίστατον* potius quam *ἐπιστάτην* dixisse. DIND. Cf. Inscript. in Class. Journ. Fasc. X. p. 335. *καὶ ἐτέθη* (*ὁ λίθος*) *ἐπὶ τῶν ἐπιστατῶν τούτων.* Eq. 930. *τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων ἐφεστάναι σίζον*, etc. Anglice, near the pot-rack. Confer etiam v. *ὀρθοστάτης* Eur. Ion. 1134.

Schol. εἰς τὸν ἰπνὸν εἴσω πλησίον: Ἰπνὸς μὲν ἡ κάμινος. καταχρηστικῶς δὲ ἡ ἐσχάρα. ἐπιστάτης δὲ χαλκοῦς τρίπους χυτρόποδος ἐπέχων χρείαν. οἱ δὲ πήλινον Ἥφαιστον πρὸς ταῖς ἑστίαις ἱδρυμένον ὡς ἔφορον τοῦ πυρός. ἔνιοι δὲ καὶ ξύλον ἐπίμηκες πεπασσαλωμένον, ὅθεν ἐξαρτῶσι

τὰ μαγειρικὰ σκεύη. (Ἄλλως. ἐπιστάτην Καλλίστρατος τὸ τῇ ἐσχάρᾳ ἐπιτιθέμενον ξύλον. οἱ δὲ πυριστάτην πλαττόμενόν τινα ξύλινον ἐν ταῖς ἐσχάραις, ὡς παρὰ ταῖς καμίνοις τὸν Ἥφαιστον ἀναπλάττουσιν.) Ἄλλως. ὁ ἐπιστάτης ξύλον ἐστὶ κόρακας ἔχον, ἐξ οὗ κρεμῶσι τὰ μαγειρικὰ ἐργαλεῖα. οἱ δὲ τρίποδα χαλκοῦν, ᾧ ἐπιτιθέασι τὸν λέβητα καὶ ὑποκαίουσιν. οἱ δὲ ἀνδριάντα πήλινον πρὸς ταῖς ἐσχάραις.

437. Cf. Pac. 676. οὐκ ἦν ἄρ' οὐπέρ φησιν εἶναι τοῦ πατρός. Soph. Oed. C. 907. νῦν δ' οὕσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων, | τούτοισι — ἁρμοσθήσεται. Ant. 404. ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν | ἀπεῖπας. Ceterum notandum hyperbaton in τούσδ'.

(Schol.) σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἷς: Σὺ τοὺς λόγους δίδαξον καὶ φράσον, ἐφ' οἷς τούτους ἤγειρα ἐγώ. [τοῦτο δὲ πρὸς τὸν ἕτερον τοῖν ἀνδροῖν.]

440. ὁ πίθηκος] Panaetius quidam duxerat uxorem, cum qua cum saepius rixaretur, tandem convenit ut se invicem nec morderent nec plagis afficerent. Vide Suidam in διαθήκην et γυνὴ μεγάλη. BECK. Schol: ἔοικε δὲ Παναίτιον κωμῳδεῖν, ὃν καὶ ἐν Νήσοις, "καταλιπὼν Παναίτιον πίθηκον." ἔνθα καὶ μαγείρου πατρὸς αὐτὸν λέγει. πίθηκον δὲ αὐτὸν εἶπε διὰ τὸ πανοῦργον. "Πίθηκος videtur vulgo audivisse non tam propter vafrum ingenium quam propter oris turpitudinem formaeque dedecus, quemadmodum schol. dicit ad Aves 441. ὁ Παναίτιος μάγειρος καὶ μικροφυὴς ἦν. et supra: καὶ Δίδυμος, ὅτι αἰσχρός τις τὴν ὄψιν κτλ. Μάγειρος autem quod dicitur, potius ad artem quam pater professus erat referendum censeo: ipse enim servos cultris faciendis aluisse videtur. Hinc Panaetius ὁ μαχαιροποιός, quemadmodum Cleophon λυροποιός, Hyperbolus λυχνοποιός vocatur. Non dubito quin idem ille sit quem ex Andocide cognoscimus mysteriorum profanatorum accusatum et in exilium conjectum esse." (Meineke.) V. Andoc. I, 13. 52. 67. De incisione anapaesti in prima syllaba cf. ad Lys. 768. Nub. 62.

Schol. ἥνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο: (Σύμμαχος· Αἰσωπείου λόγου ἢ τοιούτου τινὸς ἔοικε μεμνῆσθαι. Καλλίστρατος δὲ τοσοῦτόν φησιν, ἐκ διηγηματίου τινὸς εἱλκύσθαι. καὶ Δίδυμος,) ὅτι αἰσχρός τις ἦν τὴν ὄψιν συνεχῶς τῇ γυναικὶ διαπληκτιζόμενος, συνέθετο ἐπὶ φίλων μήτε τύπτειν μήτε τύπτεσθαι μήτε δάκνειν αὐτὸν φιλοῦντα μήτε δάκνεσθαι. οἷον, σὺ μὲν οὐχ ἑλκύσεις τῶν ὀρχιπέδων, οὐδὲ ἐγὼ τῶν τριχῶν. ἔοικε δὲ Παναίτιον κωμῳδεῖν, (ὃν καὶ ἐν Νήσοις "καταλιπὼν Παναίτιον πίθηκον." ἔνθα καὶ μαγείρου πατρὸς αὐτὸν λέγει). πίθηκον δὲ αὐτὸν εἶπε διὰ τὸ πανοῦργον. — μαχαιροποιὸν δὲ τὸν μαχαίρας ἐργαζόμενον, (ὡς μάγειρον. καὶ γὰρ ἐν Νήσοις μαγείρου πατρὸς αὐτόν φησιν. ἢ καὶ αὐτόθι μαχαιροποιόν φησιν). R. V. (Ἄλλως. ὁ Παναίτιος μάγειρος μικροφυὴς ἦν.) διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα ἑαυτοῦ μοιχευομένην. ἐδυναστεύετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλης οὔσης.

441. ὁ μαχαιροποιός] Cultrorum faber reddiderim potius quam ensium faber. Coquum enim patrem ejus fuisse tradit schol. Cf. Eq. 412. μαχαιρίδων τε πληγάς. Dem. p. 823. κεκτημένον μὲν τοσούτους κλινοποιούς, κεκτημένον δὲ μαχαιροποιούς (sc. οἰκέτας). Plut. Dem. 4. ἐπεκαλεῖτο δὲ μαχαιροποιὸς (Demosthenes) ἐργαστήριον ἔχων μέγα etc.

442. *ὀρχίπεδ' ἕλκειν*] Alibi *τῶν ὀρχιπέδων ἕλκειν τινὰ* dicitur, ut Eq. 772. 365. Pl. 955. vel *λαβέσθαι*, ut Lys. 363.

μήτ' ὀρύττειν] Sc. *τὸν πρωκτὸν*, ut monet schol. Cf. Nub. 713. *καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν, | καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσιν.*

Schol. μήτ' ὀρχιπέδων ἕλκειν: Μὴ διασπᾶν τοὺς ὄρχεις, μὴ ὀρύττειν τὸν πρωκτόν. τὸν πρωκτὸν γὰρ δεικνύς φησιν, οὔτι που τόν. — Ἄλλως. τοῦτο ὁ ἔποψ ἢ ὁ χορὸς δεικνὺς τὸν πρωκτόν. ὡς ἐν κωμῳδίᾳ δὲ ταύτην πρώτην τιμωρίαν ὁρίζεται. R. V.

443. *τὸν —*] Similis ellipsis est in Ran. 1374. *μὰ τὸν —*. Similiter Antiphanes Athen. 303 F. *θύννης τὰ πρὸς τῇ — Β. τὰ ποῖα; Α. τὰ κάτωθεν λέγω.* Dicturus erat *τῇ οὐρᾷ*. Strato Anth. III. 78. *δέξομ' ἐγὼ μελάθροις; οὐ μὰ τὸν — οὐκ ὀμόσω.* Similis fere euphemismus est in simili re Vesp. 1178. *ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα.* Soph. Oed. R. 1289. *τὸν πατροκτόνον, | τὸν μητρὸς —*. Confer praeterea Eq. 785. *τὴν ἐν Σαλαμῖνι.*

οὐκ, ἀλλά] Ut alibi *μάλλά* (*μὴ ἀλλά*).

444. *κατόμοσον*] Cf. Ran. 305. Eccl. 158.

Schol. διατίθεμ' ἐγώ: Ὑπισχνοῦμαι, συντίθεμαι.

445. Post *ἐπὶ τούτοις* minor distinctio poni debuit, ut recte distinctum est in B. Non enim *τούτοις* refertur ad *κριταῖς*. *Ἐπὶ τούτοις* valet hac lege, hac conditione, ut, si fidem praestiterim, judicum omnium calculo et spectatorum omnium applausu vincam. BR. Comicorum poetarum judices quinque fuerunt. Vide Suidam [et Hesych.] s. v. *ἐν πέντε κριτῶν γούνασι κεῖται.* BECK. Cf. ad 1101. Eccl. 1154. Nub. 1115. et Ach. 1224. Phot. p. 411, 1. Plena constructio foret, *ἐπὶ τούτοις, (ἐπὶ τῷ) νικᾶν πᾶσι* etc. Cf. 1435. *ἀλλ' ἔστιν ἕτερα — ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρὴν τοσουτονὶ | ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ δικορραφεῖν* (i. e. *ἢ ἐκ τοῦ δικ.*). Soph. Oed. R. 1169. *οἴμοι, πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν. | ΟΙ. κἄγωγ' ἀκούειν* (i. e. *πρὸς τῷ δεινῷ ἀκούειν*).

ἐπὶ τούτοις] Hac conditione. Cf. Pl. 1168. *οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω;*

πᾶσι — τοῖς κριταῖς] Ut alibi *πάσαις ταῖς ψήφοις.*

Schol. ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσιν: Ἀντὶ τοῦ εὔχομαι. (οὐκ ὄμνυσι γάρ, ἀλλ' εὔχεται. ὄμνυμι μένειν ἐν τούτοις. χαριέντως δὲ εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς νίκης, ὄμνυμί φησι τὸ νικᾶν. Ἄλλως. ἔκριναν ε' κριταὶ τοὺς κωμικούς. οἱ δὲ λαμβάνοντες τὰς ε' ψήφους εὐδαιμόνουν.)

446. *ταυταγί*] Cf. 955. Eccl. 189. Sic *τουτογὶ* Eccl. 719. etc.

Schol. ἔσται ταυταγί: Ἐπειδὴ περὶ νίκης εὔχεται, ποιεῖ αὐτὸν ὁ ποιητὴς εὐφημοῦντα, ἔσται ταυταγί.

447. *εἰ δὲ παραβαίην*] Sc. *τὴν διαθήκην* (439) vel *τὰς σπονδάς* (461). Cf. Lys. 235. *εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῆσθ' ἡ κύλιξ.*

ἑνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον] Facete dictum, quasi minus victoriam reportaturus esset, si uno tantum judice victor pronuntiaretur. Favorem his spectatorum captat et victoriam sibi auguratur Comicus.

Schol. (*εἰ δὲ παραβαίην: Πιθανῶς ὡς ἔλαττόν τι ἕξων, εἰ μὴ πᾶσι νικῴη. ἐποιωνιζόμενος δὲ αὐτῷ τὴν νίκην ταῦτα λέγει.*)

448 sq. Haec non ab praecone Avium, ut vulgo, sed ab Pisthetaero; neque ad Chorum Avium, ut vulgo statuunt, sed ad solum Euelpidem, ex quo praeter ipsum ducem Pithetaerum constet exercitus, recte statuere videtur Wieseler Adv. p. 36. Cf. omnino 434 sq.

νυνμενί] *νυνμενὶ*, non item *νυνὶ μὲν*, dixisse antiquos Atticos recte monet Elmsleius ad Ach. 108. Similia sunt *νυνδὶ* (Eq. 1357. 1033), *ἐνγεταυθὶ* Thesm. 646. *ἐνμεντευθενὶ* Metagen. Athen. 269 F. *τουτοδὶ*, *τουτογὶ*, *ταυταγὶ*, *νυνγαρὶ* (Eust. ad Il. *ά*. p. 54, 3.), etc.

ἀκούετε λεῴ· τοὺς ὁπλίτας ἀπιέναι] Cf. Pac. 551. *ἀκούετε λεῴ· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι* | *τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας εἰς ἀγρόν*. Ach. 1000. 172.

Schol. *ἀκούετε λεῴ*: *Κῆρυξ ἐστὶν ἢ Πεισθέταιρος. ὁ λόγος ὡς ἐπὶ πολεμίων σπεισαμένων. κήρυγμα εἰρήνης κηρύσσει. παίζει δὲ εἰς τοὺς χυτροφόρους ὁπλίτας φάσκων. τὸ δὲ νυνμενὶ, ἀντὶ τοῦ νυνὶ μέν. πολλαχοῦ δὲ οὕτω χρῶνται.*

450. "Cf. Plut. Pericl. 30. *τὸ πινάκιον, ἐν ᾧ τὸ ψήφισμα γεγραμμένον ἐτύγχανεν*. Lucian. Hermot. 11. *πινάκιον γάρ τι ἐκρέματο ὑπὲρ τοῦ πυλῶνος μεγάλοις γράμμασι λέγον τήμερον οὐ συμφιλοσοφεῖν*." (Ko.) Dobraeus ex scholiasta vertit, The troops are to march back to quarters and look out for further orders.

τοῖς πινακίοις] Quae *τὰ προγράμματα* etiam dicebantur. Cf. Aesch. de fals. leg. § 60. et 61. Nobis, the orderly books.

Schol. (*ὅ τι ἂν προγράφωμεν*: *Ἐπὶ* (l. *ἐπεὶ*) *τὰς στρατείας οὕτω προέγραφον. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν φυλάρχων, οἵτινες προγράφουσι τοὺς στρατευσίμους ἐν πίνακι.*)

ἐν τοῖς πινακίοις: *Ἐπεὶ ἔθος ἦν τοὺς ταξιάρχους διὰ κήρυκος ἀπαγγέλλειν τοῖς ἑαυτῶν στρατιώταις τὰ δεδογμένα, οἷον ποῖ δεῖ πορεύεσθαι καὶ πόσων ἡμερῶν δεῖ σιτία προνοεῖσθαι.*

451—538 = 539—625.] Cf. Lys. 476—538 = 541—607. 614—635 = 636—657. 659—681 = 683—705.

451. *δολερὸν ἄνθρωπος*] Sic Eurip. Orest. 218. *δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες*. Similiter Latini. Nota sunt ista, Triste lupus stabulis (Virg.), et Varium et mutabile semper | femina.

Schol. [[*δολερὸν μὲν ἀεί*: *Εἴσθεσις μέλους χοροῦ λόγον στροφῆς ἔχουσα. ἔχει γὰρ καὶ ἀντίστροφον τὴν* "*πολὺ δὴ πολὺ δή*." *ἔστι δὲ καὶ ἐπῳδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν περίοδον τίθεσθαι· προῳδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας διπλῆς κώλων καὶ στίχων θ΄. ὧν ὁ πρῶτος ἀσυνάρτητος ἐξ ἀναπαιστικῶν διμέτρων βραχυκαταλήκτων, καὶ ἰαμβικῆς βάσεως διὰ τὴν ἀδιάφορον. ὁ δεύτερος ἀσυνάρτητος ἐξ ἰαμβικοῦ διμέτρου βραχυκαταλήκτου καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. ὁ τρίτος ἀναπαιστικὸς πενθημιμερής. ὁ δ΄ ἀσυνάρτητος ἐκ τροχαϊκοῦ πενθημιμεροῦς καὶ ἀναπαιστικοῦ ὁμοίου. ὁ πέμπτος ὅμοιος τῷ γ΄. ὁ στ΄ ἀναπαιστικὸς δίμετρος βραχυκατάληκτος. ὁ ζ΄ ἀσυνάρτητος ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ. ἐν εἰσθέσει δὲ στίχοι ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ δύο ὅμοιοι τοῖς ἐπὶ τῆς ἑξῆς εἰσθέσεως ξα΄. ὀφείλει δὲ εἶναι καὶ ἐν τοῖς εἰρημένοις κώλοις διάλειμμα μικρὸν, ἵνα δοκῶσιν ἐκ δύο κώλων συγκεῖσθαι, συνάπ-*

τωνται δὲ εἰς ἕνα στίχον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος καὶ ἔσω νενευκυῖα. ἐπὶ δὲ τῆς εἰσθέσεως ἔξω διπλῆ.]]

453—457. Respicit ad Peisetaeri verba v. 162. ἦ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει | καὶ δύναμιν, ἣ γένοιτ' ἄν, εἰ πίθοισθέ μοι.

454. ὅ τι μοι παρορᾷς] Quod mihi adesse (inesse) vides. Schol. παρορᾷς: παρεπινοεῖς ἢ εὑρίσκεις. Cf. Herod. I. 37. οὔτε τινὰ δειλίην μοι παριδὼν οὔτε ἀθυμίην. I. 108. ὦ βασιλεῦ, οὔτε ἄλλοτέ κω παρεῖδες ἀνδρὶ τῷδε ἄχαρι οὐδὲν, etc. Dem. p. 401. ἢ τίνα ἐν ἑαυτῷ μικροψυχίαν — ἐνεωρακώς; Plat. Theag. 127. ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδὲν ἐνορᾷ. Xen. Cyr. II. 1. 8. τί μὴν σὺ ἄλλο ἐνορᾷς ἄμεινον τούτου; Sed vera lectio videtur esse παρορατ' (i. e. παροραται, praetermittitur, Anglice is overlooked). Scholiasta legebat παρορᾷς.

Schol. παρορᾷς: Παρεπινοεῖς ἢ εὑρίσκεις.

455. δύναμιν] Anglice, an element (a source) of power. Cf. 163. Pl. 200.

456. *Schol.* παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς: [['Εγκαταλειπομένην,]] ἣν ἡμεῖς οὐ νοοῦμεν. [[ἔν τισι δὲ οὐ κεῖται τὸ φρενός. ἀξυνέτου δὲ ἀνοήτου.]]

457. λέγ' ἐς κοινόν) Cf. Aesch. Eum. 408. πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω. Prom. 844. τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω. Eur. Herc. 86. λέγ' ἐς τὸ κοινόν. Orest. 756. εἶεν· ἐς κοινὸν λέγειν χρή. Phoen. 1236. λέξαντες Ἀργείοισι — εἰς κοινὸν etc. Herc. 85. ἥντιν' οὖν γνώμην ἔχεις | λέγ' ἐς τὸ κοινόν. Thuc. IV. 59. ἐς (ἐς τὸ?) κοινὸν — τὴν δοκοῦσάν μοι βελτίστην γνώμην εἶναι ἀποφαινόμενος. Virg. Aen. XI. 335. consulite in medium.

459. ἀγαθὸν πορίσας] Cf. Pl. 535. σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τι δύναι' ἀγαθὸν —;

460. Cf. 437.

461. Cf. Hom. Il. δ'. 271. ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο.

Schol. (ὡς τὰς σπονδάς: Ὅτι πρὸ καταγνώσεως, φησὶν, οὐ παρασπονδήσομεν.)

462—522. Sexaginta tres versus anapaestici tetrametri, quibus respondent vv. 548—610. 462—808. "Pisthetaerus proves to them, upon the authority of Aesop's fables, the great antiquity of their nation; that they were born before the creation of the earth and before the gods, and once reigned over all countries. He laments their present despicable condition and the affronts put upon them by mankind. They are convinced of what he says, and ask his advice. He proposes that they shall unite and build a city. The scheme is admired, and the two men are to be made free of the city, and each to be adorned with a pair of wings at the public charge. Epops invites them to his nest royal, and entertains them nobly." (Cook.) "Peisthetaerus, after solemn preparations, sets forth to the birds their fallen state; how they once had kingly power and empire. This he brings Aesop to prove; also names of birds and customs connected with them. Euelpides throws in his evidence and comical explanations to the same effect; and the birds interpose now

and then a wondering question. But all this power is now gone; the birds are snared, shot, cooked, and eaten." (Gr.)

462. ὀργῶ] Sc. λέγειν. Schol: ἐπιθυμητικῶς ἔχω. Cf. Thuc. I. 140. ὀργῶντες κρίνειν τὰ πράγματα.

προπεφύραται λόγος] Schol: ηὐτρέπισται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ ἄλευρα φυρώντων, εἶτα μάζας ποιούντων. Cf. Th. 75. ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον. Nub. 979. μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνήν. Plat. Phaed. 97 B. ἀλλά τιν' ἄλλον τρόπον αὐτὸς εἰκῇ φύρω. Plat. Tim. 73 E. γῆν — ἐφύρασε καὶ ἔδευσε μυελῷ. Theaet. 147 C. ὅτι γῆ ὑγρῷ φυραθεῖσα πηλὸς ἂν εἴη. Diogen. VI. 12. Λευκὴν μᾶζαν φυρῶ σοι: ἐπὶ τῶν μεγάλως ὑπισχνουμένων. Verbum προφυρᾶν et προφυρητὸς apud Hippocratem leguntur, προφύραμα apud Eratosthenem Athenaei p. 140 A.

Schol. (καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία: Ἐπιθυμητικῶς ἔχω. ἀπὸ τῶν ἀλφίτων. ὁμοῦ γὰρ ἐφύρων, εἶτα εἰς μάκτρας διενέμοντο. τὸ δὲ ἑξῆς παίζει, ὡς περὶ δείπνου λέγων, καίτοι λόγῳ μέλλων αὐτοὺς εὐωχεῖν.)

(καὶ προπεφύραται: Ηὐτρέπισται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἄλευρα φυρώντων, εἶτα μάζας ποιούντων.) [[διαμάττειν δὲ διαπλάττειν.]]

463. διαμάττειν] I. e. in placentae formam subigere. Cf. Eq. 1105. μαζίσκας —' διαμεμαγμένας. 539. μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας. Eccl. 874. τῶν ματτομένων. Eq. 815. τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν.

οὐ κωλύει] Nihil impedit. Cf. Thuc. I. 144. οὔτε γὰρ ἐκεῖνο κωλύει (κωλύεται?) ἐν ταῖς σπονδαῖς οὔτε τόδε. Sed vide annot. crit. Similiter οὐ κατεπείγει. Athen. XII. 520 C. περὶ ἧς νῦν οὐ κατεπείγει λέγειν. Dem. p. 705. περὶ ὧν οὐδὲν ἴσως ὑμᾶς κατεπείγει νῦν ἀκοῦσαι.

φέρε, παῖ, στέφανον —] Haec ait ὡς λόγῳ μέλλων εὐωχεῖν αὐτοὺς, ut monet schol. Coronas enim in epulis gestare mos erat. Oratores etiam coronati verba faciebant. Cf. Eq. 122. Eccl. 131. 147. 163. 171. Th. 386.

κατάκεισθε] Accumbite. Cf. Ach. 985. πῖνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν. Vesp. 1236. Theophr. Char. 21. ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς παρ' αὐτὸν τὸν καλέσαντα κατακείμενος δειπνῆσαι. Ion. ap. Athen. XIII. 603. εἶπε πρὸς τὸν συγκατακείμενον. Plat. Sert. 26. Ἀντώνιος ὑπερκατακείμενος παίει τῷ ξίφει τὸν Σερτώριον. Lucian. Tox. 44. δειπνεῖν ἐν τοῖς ἄλλοις κατακείμενον. Xen. Cyr. II. 2. 3. An. VI. 1. 4. Symp. I. 14. Herodian. p. 441. ed. Piers. Κατακεῖσθαι, ἐπὶ τῶν ἑστιωμένων. Ammon. p. 15. Phryn. p. 92. Athen. p. 23 C.

Schol. φέρε, παῖ, τὸν στέφανον: Τοῖς γὰρ εὐωχουμένοις περιέκειντο στέφανοι, καταψύχοντες τὸ κρανίον (ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου θέρμης).

464. κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις] Cf. Fr. 427. φέρε, παῖ, ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ. Vesp. 1216. ὕδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας ἐσφέρειν· | δειπνοῦμεν· ἀπονενίμμεθ'· ἤδη σπένδομεν. (Ubi respondet alter, fere ut hic, πρὸς τῶν θεῶν ἐνύπνιον ἑστιώμεθα;) Nicostr. com. III. 287. κατὰ χειρὸς ἀρτίως εἰληφότας | καὶ στέφανον. Apollod. II. 7. 6. εὐωχούμενος — ἀπέκτεινεν Ἀρχιτέλους παῖδα κατὰ χειρῶν διδόντα. De locutione τὸ κατὰ χειρὸς, quae de lavatione manuum ante coenam usurpaba-

tur, ut ἀπονίψασθαι (Vesp. 1217) de lavatione post coenam, v. Athen. p. 410 D. Meinek. Fr. Com. Gr. IV. 570.

465. λέγειν ζητῶ —] Cf. Vesp. 1052. τοὺς ζητοῦντας καινόν τι λέγειν.

τρίπαλαι] Cf. Eq. 1153. παρεσκευασμένος | τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.

λαρινὸν ἔπος] Scholia: λιπαρόν· ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. λέγονται γάρ τινες λαρινοὶ βόες, οἱ λιπαροί. Pac. 925. τί [τῷ?] δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λαρινῷ βοΐ; BE. Phot. 208, 15. λαρινοὶ βόες· Ἀπολλόδωρος τοὺς εὐτραφεῖς λαρινούς· λαρινεύειν γὰρ τὸ σιτεύειν. 19. λαρινοί· οἱ πίονες, σιτιστοί. Athen. IX. 376 B. Ἐρατοσθένης τοὺς σύας λαρινοὺς προσηγόρευσε, μεταγαγὼν καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν λαρινῶν βοῶν, οἳ οὕτως ἐκλήθησαν ἀπὸ τοῦ λαρινεύεσθαι, ὅπερ ἐστὶ σιτίζεσθαι. Σώφρων· "βόες δὲ λαρινεύονται." Similiter ῥῆμα μυριάμφορον dixit noster Pac. 521.

Schol. μέγα καὶ λαρινὸν: (Διὰ τούτου πολλῇ τῇ τροπῇ ἐπέμεινε τῆς εὐωχίας. ὡς ἐπὶ βοὸς δὲ τοῦτό φησιν, ὡς ἐν Λαρίσσῃ μεγάλων βοῶν γενομένων. ἔστι δὲ πόλις Θεσπρωτίας. Ἄλλως. λαρινὸν) ἀντὶ τοῦ λιπαρόν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. λέγονται γάρ τινες λαρινοὶ βόες. οἱ λιπαροὶ ἢ μεγάλοι, ἀπὸ Λαρινοῦ τινος βοσκοῦ εὐμεγέθους. νέμονται δὲ τὴν ἤπειρον, οὖσαι τῶν Γηρυόνος βοῶν ἀπόγονοι. (θραύσει δὲ, πραΰνει.) — πείσει, καταπραΰνει, καταπαύσει. V.

466. τὴν τούτων θραύσει ψυχήν] I. e. franget, emolliet. Cf. Plut. Alc. 23. παροξύνας — θραῦσαι τὴν ἐκεῖ τῶν Ἀθηναίων δύναμιν. Aesch. Ag. 1166. θραῦμα δ' ἐμοὶ κλύειν. Lucian. Nigr. 35. καὶ μάλα εὐστόχως ἐνεχθεὶς ὁ λόγος αὐτὴν, εἰ οἷόν τε εἰπεῖν, διέκοψε τὴν ψυχήν.

οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ] Similiter fere Eupolis ap. Stob. 43, 9. καὶ μὴν ἐγὼ πολλῶν παρόντων οὐκ ἔχω τί λέξω· | οὕτω σφόδρ' ἀλγῶ τὴν πολιτείαν ὁρῶν παρ' ἡμῖν.

467. ὑμεῖς πάντων —] Ὑμεῖς respondet ad interrogationem ἡμεῖς βασιλῆς; et πάντων ὁπόσ' ἔστιν — αὐτοῦ ad τίνος;

468. τουδί] Sc. Euelpidis, δεικτικῶς.

469. Cf. Plat. Symp. 159 B. Ἔρως Κρόνου καὶ Ἰαπετοῦ ἀρχαιότερος. Com. anon. IV. 680. πρεσβύτερος Κρόνου.

470. Cf. Pac. 615. ταῦτα τοίνυν (ταυταγὶ ναὶ?) μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ 'πεπύσμην οὐδενός.

471—475. Haec citat Aelianus N. A. XVI. 5.

471 sq. "Galen. Einf. Med. 11, 37. S. 312 B. ἔχει δὲ ὁ κόρυδος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὥσπερ τινὰ λόφον ἐκ τριχῶν αὐτοφυῆ, δι' ὃν καὶ ὁ μῦθος ὃν Ἀριστοφάνης ἔγραψεν ἐπλάσθη." (Ko.) "Ejusmodi fabulas in contemtum vulgaris Graecorum cosmogoniae atque mythologiae composuisse videtur Aesopus. Nam Hesiodus quidem Theog. 116. πρώτιστα, inquit, χάος γένετο, sed ille dixit κορυδὸν ridiculi causa; cumque Minerva ex capite Jovis nata esse crederetur, contra Aesopus patrem alaudae in capite ejus sepultum finxit: quo nihil excogitari poterat ineptius." (Both.)

471. πολυπράγμων] Cf. Eupol. II. 518. οὐ γὰρ πολυπράγμων ἐστὶν ἀλλ' ἀπλήγιος.

Αἴσωπον πεπάτηκας] Id est trivisti, contrectasti, assidue legisti. Confer Plat. Phaedr. p. 273. *ἀλλὰ μὴν τόν γε Τισίαν αὐτὸν πεπάτηκας ἀκριβῶς*. Diogen. II. 95. *Ἀρχίλοχον πατεῖς: ἐπὶ τῶν λοιδορούντων. τοιοῦτος γὰρ ὁ Ἀρχίλοχος.* Eust. ad Od. 1684, 47. *ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν οὕτω σκώπτειν εὐφυῶν τὸ "Ἀρχίλοχον πεπάτηκας."* Anglice, nor are you versed in (conversant with, familiar with) Aesop. Eodem sensu terere dicunt Latini.

Schol. (*οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας: Ὅτι τὸν λογοποιὸν Αἴσωπον διὰ σπουδῆς εἶχον. ἦν δὲ ὁ Αἴσωπος Θρᾷξ. ἠλευθερώθη δὲ ὑπὸ Ἴδμονος τοῦ κωφοῦ. ἐγένετο δὲ πρῶτον Ξάνθου δοῦλος. ὁ δὲ κωμικὸς Πλάτων καὶ ἀναβιῶσαί φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς Λάκωσιν οὕτως "καὶ μὴν ὁμοσόν μοι μὴ τεθνάναι, ψυχὴν δ' ἀνήκειν ὥσπερ Αἰσώπου ποτέ." τῶν δὲ μύθων οἱ μὲν περὶ ἀλόγων ζῴων εἰσὶν Αἰσώπειοι, οἱ δὲ περὶ ἀνθρώπων Συβαριτικοί. εἰσὶ δέ τινες οἳ τοὺς βραχεῖς καὶ συντόμους λέγουσι Συβαρίτιδας, καθάπερ Μνησίμαχος ἐν Φαρμακοπώλῃ. διὰ σπουδῆς δὲ εἶχον τὸν Αἴσωπον. καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ εἰπόντα φησὶν αὐτὸν μῦθον ηὐδοκιμηκέναι. φαίνονται τὸ τοιοῦτον ἅπαν Αἰσώπῳ ἀνατιθέντες. τὸ δὲ πατῆσαι ἴσον ἐστὶ τῷ ἐνδιατρῖψαι, ὡς τὸ ἀφικέσθαι που λέγομεν.*

Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἀνέγνως. ταῦτα μὲν κωμικώτερον παίζει. τὸν δὲ κορυδὸν ἔνιοι κορυδαλὸν λέγουσι. γῆς δὲ ἱερὸν ὄρνιν νομίζουσιν εἶναι.)

472. *ἔφασκε λέγων*] Cf. Fr. 161. *φαίη λέγων.* Vesp. 795. *ἦ δ' ὃς λέγων* (*γελῶν*?). Soph. Aj. 757. *ὡς ἔφη λέγων.* Herod. III. 145. *ἔφη λέγων.* 156. V. 36. 49. Plat. Soph. 242 B. *εἰπόν που νῦν δὴ λέγων.*

κορυδὸν πάντων πρώτην] Schol: *θηλυκῶς εἴρηκε τὴν κορυδόν. Πλάτων δὲ* (Euthyd. 291 D.) *ἀρσενικῶς* Eadem forma est 303. 476. 1295. Theocr. VII. 141. Aliae formae erant *κορυδαλλὸς* et *κορυδαλλὶς*, de quibus v. Lobeck. ad Phryn. p. 338. Alludit ad Aesopi Fab. 415. ed. Fur. Cf. schol. ad Theocrit. VII. 23. *ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες.*

474. *γῆν δ' οὐκ εἶναι*] Sc. ubi sepeliri posset.

τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον] Cf. S. Joann. Evang. XI. 39. Theocr. II. 4.

προκεῖσθαι] Sc. insepultum. Cf. Eccl. 537.

475. *κατορύξαι*] Hinc avem hanc *ἐπιτυμβίδιον* vocavit Theocritus Id. VII. 23. ad quem locum vide schol. KUST.

Schol. (*ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι: Ἐπεὶ λόφον ἔχει ἡ κορυδός. θηλυκῶς δὲ εἴρηκε τὴν κορυδόν· Πλάτων δὲ ἀρσενικῶς.*)

476. *Κεφαλῆσι*] Allusio ad pagum Atticae, cui nomen *Κεφαλή*. BR. *Κεφαλῆθεν* est in titulo apud Boeckh.

Schol. [[*τεθνεὼς Κεφαλῆσι: Προσέπαιξε τὸν δῆμον. Κεφαλῆς* (imo *Κεφαλὴ*) *γὰρ δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς.*]]

479. *ῥύγχος*] Idem quod *ῥάμφος*.

ῥύγχος βόσκειν] Rostrum alere, sc. ad vim inferendam et imperium vi extorquendum.

Schol. (*ῥύγχος βόσκειν σε: Οἷον, μωρὸν ἑστάναι μάτην ῥύγχος ἔχοντα. ἢ ὡς ἐν κωμῳδίᾳ φησὶ μεῖζόν τι ὀφείλεις ἔχειν ῥύγχος. πάλιν δὲ ἀντὶ τοῦ ῥάμφος.*)

480. *δρυκολάπτῃ*] A *δρῦς* quercus et *κολάπτειν* sculpere, quia picus rostro tundit et rimatur cortices quercuum escam sibi quaerens. Cum autem quercus Jovi sacra fit, ut Virgilius ait, Sicubi magna Jovis antiquo robore quercus, Epops merito dubitat an Jupiter sceptrum traditurus sit pico, qui soleat Jovis arborem laedere et inde cibum petere. Ex scholiis. BE. Picus martius. "Eustath: *ἐκ τῆς δρυὸς δὲ καὶ ὁ κατὰ τὸν κωμικὸν δρυκολάπτης, κατὰ δὲ Ἀριστοτέλην δρυοκολάπτης, ὁ πᾶν δένδρον τῷ ῥάμφει κολάπτων.* Aristot. H. A. 9, 10, 2: *ὁ δὲ δρυοκολάπτης οὐ καθίζει ἐπὶ τῆς γῆς, κόπτει δὲ τὰς δρῦς τῶν σκωλήκων καὶ σκνιπῶν ἕνεκεν, ἵν' ἐξίωσιν· ἀναλέγεται γὰρ ἐξελθόντας αὐτοὺς τῇ γλώττῃ· πλατεῖαν δ' ἔχει καὶ μεγάλην. καὶ πορεύεται ἐπὶ τοῖς δένδρεσι ταχέως πάντα τρόπον, καὶ ὕπτιος ὥσπερ οἱ ἀσκαλαβῶται. ἔχει δὲ τοὺς ὄνυχας πεφυκότας πρὸς τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐπὶ τοῖς δένδρεσιν ἐφεδρείας· τούτους γὰρ ἐμπηγνὺς πορεύεται.* Plut. Mor. 268, 9. *τοῦτον Ἄρεος ἱερὸν νομίζουσι· καὶ γὰρ εὐθαρσὴς καὶ γαῦρός ἐστι, καὶ τὸ ῥύγχος οὕτως ἔχει κραταιὸν ὥστε δρῦς ἀνατρέπειν, ὅταν κόπτων πρὸς τὴν ἐντεριώνην ἐξίκηται.*" (Ko.) Nominatur, ut videtur, una avis pro omnibus. Cf. 571. Eadem fortasse avis *δρυκολάπτης* quae *δρύοψ* appellatur 304.

Schol. *τῷ δρυκολάπτῃ: Ὄρνεον ἐν ταῖς δρυσὶν εὑρισκόμενον, ζητοῦν σκώληκας, (ὃ καὶ πολλάκις ἀνορύττον καταβάλλει). ἐπεὶ οὖν ἡ δρῦς τοῦ Διός ἐστιν, ἔπαιξε παρὰ τὴν δρῦν, ἥ ἐστιν ἱερὰ τοῦ Διός. ἢ ἐπεὶ ἐκ ξύλου τὸ σκῆπτρον· δρῦς δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις πᾶν ξύλον.*

484. *πρότερος Δαρείου —*] Cf. 477. *εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο.* 469. *ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε.* 473. *προτέραν τῆς γῆς.* Construendum forsan *Περσῶν πάντων.* Cf. 505. *Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασιλεὺς ἦν.* 506. *τότ' ἂν οἱ Φοίνικες ἅπαντες.*

Schol. *Δαρείου καὶ Μεγαβάζου: Δαρεῖος βασιλεὺς ἦν, Μεγάβαζος δὲ σατράπης, (πορθήσας Μέμφιδα). οὗτος σατράπης Δαρείου ὁ τὴν Αἴγυπτον ἑλών, οὗ μνημονεύει Θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ* [c. 109.] *γράφων οὕτως "Μεγάβαζον τὸν Ζωπύρου πέμπει ἄνδρα Πέρσην μετὰ πολλῆς στρατιᾶς, ὃς ἀφικόμενος κατὰ γῆν τούς τε Αἰγυπτίους καὶ τοὺς συμμάχους μάχῃ ἐκράτησε καὶ ἐκ Μέμφιδος ἤλασε τοὺς Ἕλληνας."*

485. *Περσικὸς ὄρνις*] Infra 707. *ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν.* Cratinus ap. Athen. IX. p. 374. *ὥσπερ ὁ Περσικὸς ὥραν πᾶσαν καναχῶν ὀλόφωνος* [*ὀλοφῶος*?] *ἀλέκτωρ.* Athen. XIV. p. 655. *καὶ μήποτε πρώτιστοι καὶ ἐγένοντο καὶ ἐτράφησαν ἐν Σάμῳ* (pavones), *καὶ ἐντεῦθεν εἰς τοὺς ἔξω τόπους διεδόθησαν· ὥσπερ καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες ἐν τῇ Περσίδι.* BE. Cf. etiam 833. Supra *Μῆδος* appellatur v. 277.

Schol. *ὥστε καλεῖται Περσικός: Μήποτε τὸν ἀλεκτρυόνα καὶ ἐν τοῖς πρόσθε* [277] *Μῆδον ὄρνιν καλεῖ, ἐπεὶ καὶ τοὺς Πέρσας Μήδους ἔλεγον.*

486. *διαβάσκει*] Anglice, struts to and fro (about). Cf. Vesp. 688. Th. 793. *βάσκετ', ἐπείγετε.* Cf. etiam v. *φάσκειν.*

βασιλεὺς ὁ μέγας] Cf. ad Pl. 170.

Schol. ἀντὶ τοῦ περιέρχεται, περιέπει. R.

487. τὴν κυρβασίαν — ὀρθήν] Reges Persarum gestabant tiaram rectam, ut ceteri Persae retro flexam. V. Brisson. de reg. Pers. princ. 1, 10. 2, 184. Atque ea ὀρθὴ τιάρα dicebatur proprie κυρβασία. V. Hesych. h. v. BECK. V. schol. Phot. et Suid. Τιάρα: κόσμος ἐπικεφάλαιος, ἣν οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ Πέρσαις, οἱ δὲ στρατηγοὶ κεκλιμένην. V. Blomf. Gl. Pers. 667. Noster Fr. 465. καὶ τὴν κυνῆν ἔχειν με κυρβασίαν ἐρεῖς. Herod. I. 71. ἔρχονται ἐς τὰς μάχας — κυρβασίας ἐπὶ τῇσι κεφαλῇσι (ἔχοντες). VII. 64. Σάκαι δὲ — περὶ μὲν τῇσι κεφαλῇσι κυρβασίας ἐς ὀξὺ ἀπηγμένας ὀρθὰς εἶχον πεπηγυίας. V. 49. ἀναξυρίδας δὲ ἔχοντες ἔρχονται ἐς τὰς μάχας καὶ κυρβασίας ἐπὶ τῇσι κεφαλῇσι. Schol. Plat. Rep. VIII. 553 C. τιάρα ἐστὶν ἡ λεγομένη κυρβασία, ᾗ οἱ Περσῶν βασιλεῖς μόνοι ὀρθῇ ἐχρῶντο, οἱ δὲ στρατηγοὶ κεκλιμένῃ. Xen. Cyr. VIII. 3. 13. προὐφαίνετο ὁ Κῦρος ἐφ' ἅρματος ὀρθὴν ἔχων τὴν τιάραν. An. II. 5. 23. τὴν μὲν γὰρ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τιάραν βασιλεῖ μόνῳ ἔξεστιν ὀρθὴν ἔχειν. Plut. Ant. 54. ἅμα δὲ καὶ προήγαγε τῶν παίδων Ἀλέξανδρον μὲν ἐσθῆτι Μηδικῇ, τιάραν καὶ κίταριν ὀρθὴν ἐχούσῃ, — κεκοσμημένον, etc. Lucian. Nav. 30. τιμῶν τὴν τιάραν ὀρθὴν οὖσαν. Dial. Mort. XIV. 4. τιάραν ὀρθὴν ἐπέθου. Etiam hodie plerique Persae tiaram retro versam gestant. Vide an ab eadem stirpe ac κυρβασία ortum sit vocabulum turban, velamen capitis apud hodiernos Turcos.

Schol. τὴν κυρβασίαν: Τοῦτο ἐξ ἱστορίας εἴληφε. πᾶσι γὰρ Πέρσαις ἐξῆν τὴν τιάραν φορεῖν, ἀλλ' οὐκ ὀρθήν, ὡς Κλείταρχος ἐν τῇ δεκάτῃ. μόνοι δὲ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς ὀρθαῖς ἐχρῶντο. (τὴν δὲ ἐπὶ κεφαλῆς κίδαριν. ἔστι δὲ αὕτη, καθὰ προείπομεν, τιάρα. τοῖς μὲν ἄλλοις ἔθος καὶ ἐπτυγμένην καὶ προβάλλουσαν εἰς τὸ μέτωπον ἔχειν, τοῖς δὲ βασιλεῦσιν ὀρθήν.)

488. μέγας ἦν — καὶ πολύς] Cf. Herod. VII. 14. ὡς καὶ μέγας καὶ πολλὸς ἐγένεο ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, οὕτω καὶ ταπεινὸς ὀπίσω κατὰ τάχος ἔσεαι. Thuc. II. 102. τό τε γὰρ ῥεῦμά ἐστι μέγα καὶ πολύ. Ran. 1046. ἀλλ' ἐπί τοι σοὶ — πολλὴ πολλοῦ 'πικαθῆτο. Eq. 430. ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καθιείς. 760. πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς (ἐπὶ?) τὸν ἄνδρα. Dem. 25, 57. πολὺς παρ' ἡμῖν ἔπνει καὶ λαμπρός. 40, 53. πολὺς καὶ τολμηρός ἐστιν.

489. νόμον ὄρθριον] Pro ὄρθιον, qui citharoedorum modus erat. V. ad Ach. 16. "Tamquam de citharoedo aut citharistria. In Eccl. 741. σὺ δὲ δεῦρ', ἡ κιθαρῳδός, ἔξιθι | πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν | ἀωρὶ νύκτωρ διὰ τὸν ὄρθριον νόμον." (Be.) Plato comicus Fab. Inc. XX. αἱ δὲ κοκκύζων ὄρθρι' ἀλέκτωρ προκαλεῖται. Theocr. VII. 123. ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ | κοκκύσδων etc. XXIV. 63. ὄρνιθες (galli) τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον. Ὄρθριον adverbiascit Eccl. 377. 526.

Schol. ὄρθριον ᾄσῃ: Καλῶς τὸ ᾄσῃ. κοκκύζει γὰρ κυρίως ὅτ' ἂν παρ' ἑαυτῷ μετὰ νίκην τῆς μάχης ᾄσῃ.

490. Plin. N. H. 10, 21, 24. vigiles nocturni (galli), quos excitandis in opera mortalibus rumpendoque somno natura genuit.

Norunt sidera et ternas horas distinguunt interdiu cantu. Cum sole eunt cubitum, quartaque castrensi vigilia ad curas laboremque revocant. Nec solis ortum incautis patiuntur obrepere, diemque venientem nuntiant cantu. (Ko.)

σκυλοδέψαι] Cerdones coriarii. Ab *σκύλος* seu *σκῦλον*, pellis. Bentleius confert Callim. et Anthol. VI. *τοῦτο χιμαιροβότᾳ Τελέσων αἰγώνυχι Πανὶ | τὸ σκύλος ἀερίης τεῖνε κατὰ πλατάνου.*

ᾄσῃ] Cf. Vesp. 100. *τὸν ἀλεκτρυόνα δ', ὃς ἦδ' ἀφ' ἑσπέρας*, etc.

491. *τορν.*] Duo hic vocabula per crasin conjunguntur, *τορνευτολύραι* et *ἀσπιδοπηγοί*. Cf. Thesm. 54. *τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ*. Dem. p. 945. *ἀσπιδοπηγεῖον*. Cf. v. *σοροπηγὸς*, Nub. 846.

Schol. *τορνευτασπιδο.*: [[*Οἱ ποιοῦντες τὰς λυρὰς καὶ τὰς ἀσπίδας.*] — *ἔμποροι*. R.

492. *ἀποδύσοντες νύκτωρ*] Cf. 712. Eccl. 668. *οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν;* Ran. 715. Plut. 930. *οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν.* Hor. Epist. I. 2. 32. Ut jugulent homines surgunt de nocte latrones. Hinc *λωποδύτης, λωποδυτεῖν*.

νύκτωρ] Anglice, while it is yet night, i. e. at early dawn. Plat. Prot. 310 A. *τῆς παρελθούσης νυκτὸς, ἔτι βαθέος ὄρθρου.* 311 A. *διατρίψωμεν ἕως ἂν φῶς γένηται.*

ἐμὲ τουτό γ' ἐρῶτα] Cf. Pl. 499. *μηδὲν ταύτην γ' ἀνερώτα.* Ran. 1012. *μὴ τοῦτον ἐρώτα.* Lucian. D. D. VII. 1. *ἐρώτα τὸν Ποσειδῶνα, οὐ τὴν τρίαιναν ἔκλεψεν.*

493. *ὁ μοχθηρός*] Miser. Cf. Soph. Phil. 254. *ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρός.*

Φρυγίων ἐρίων] Celeberrima erat non modo Milesia lana, sed etiam in Phrygia Ancyrana et Laodicena. Vide Strabon. XII. 8.

Schol. *Φρυγίων ἐρίων*: *Ἢ ἀπὸ Φρυγίας ἢ ἀπὸ δήμου. ἐκεῖ γὰρ ἁπαλὰ καὶ καλὰ ἔρια.*

494. *ἐς γὰρ δεκάτην ποτὲ παιδαρίου*] Solebant tunc nomen imponere infantibus. Infra 922. *οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγὼ | καὶ τοὔνομ' ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ 'θέμην;* Solebant etiam pervigilare tunc aut in seram noctem convivari. Eubulus ap. Athen. XV. p. 668 D. *εἶεν, γυναῖκες, νῦν ὅπως τὴν νύχθ' ὅλην | ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ παιδίου χορεύσετε.* Hinc Euelpidi illud infortunium noctu accidit. BE. Cf. Eur. El. 1126. *τούτων ὕπερ μοι θῦσον — | δεκάτῃ σελήνῃ παιδὸς ὡς νομίζεται.* Dem. p. 1000. *τὴν δεκάτην ἐμοὶ ποιῶν τοὔνομα τοῦτο ἔθετο (ὁ πατήρ).* p. 1001. *οὔτ' ἂν ἐποίησε δεκάτην οὐδεὶς παιδίου μὴ νομίζων αὑτοῦ δικαίως εἶναι.* Isae. III. 34. *ἐν τῇ δεκάτῃ τῆς θυγατρός.* III. 38. *εἰς τὴν δεκάτην — κληθέντες τῆς τοῦ Πύρρου θυγατρός.* III. 39. *Κλειταρέτην ὁ πατὴρ ἐν τῇ δεκάτῃ ὠνόμηνεν.* III. 85. *ἐν τῇ δεκάτῃ τῇ ταύτης κληθέντες συνεστιᾶσθαι.* Euripidis locum apud schol. sic corrigit Elmsleius ad Med. p. 66: *τίς σε μάτηρ ἐν δεκάτᾳ τόκου ὠνόμασε;* Similiter *τἀμφιδρόμια τῆς κυνῆς* dicitur Lys. 757.

ὑπέπινον] Post prandium, non coenam. DOBR. Cf. Pac. 874. *ὑποπεπωκότες.* Lys. 394. *ἡ δ' ὑποπεπωκυῖ' ἡ γυνὴ* etc. Fr. 428. *ὑποπεπωκότες μὲν,*

ἄνδρες, καὶ καλῶς ἠρίσταμεν. (Itaque ὑποπίνειν erat τοῦ ἀρίστου potatio, πίνειν τοῦ δείπνου.) Pherecr. ap. Athen. VIII. 364 B. χᾆτά τις εἶπεν | τῶν ξυμπινόντων, Ἤδη σύ; τί οὐχ ὑποπίνεις; Alex. ap. Athen. 34 C. ἐχθὲς ὑπέπινες, εἶτα νυνὶ κραιπαλᾷς. Antiphan. ap. Athen. 40 C. συνεχῶς γὰρ ἐμπιπλάμενος ἀμελὴς γίγνεται | ἄνθρωπος, ὑποπίνων δὲ πάνυ φροντιστικός. Apollod. Car. com. IV. 442. ἱλαροὺς παίζοντας ὑποπεπωκότας. Philochorus ap. Athen. 464. ἡμεῖς οὖν — ἅμα ἀκροώμενοι τῶν γελωτοποιῶν τούτων — ὑποπίνωμεν. Hell. V. 4. 40. ἐφίκεσαν ὑποπεπωκόσι που ἐν μεσημβρίᾳ. VI. 4. 8. ἐν δὲ τῇ μεσημβρίᾳ ὑποπινόντων καὶ τὸν οἶνον παροξῦναί τι αὐτοὺς ἔλεγον. Anab. VII. 3. 29. ἤδη γὰρ ὑποπεπωκὼς ἐτύγχανεν. Symp. IX. 2. μετὰ δὲ τοῦθ' ἥξει Διόνυσος ὑποπεπωκὼς παρὰ θεοῖς etc. Cyr. VIII. 4. 9. ἐπεὶ ὑπέπινον. Plat. Lys. 223 B ὑποπεπωκότες ἐν τοῖς Ἑρμαίοις. 204 D. ἂν μὲν δὴ καὶ ὑποπίῃ. Rep. II. 372 D. μετρίως ὑποπίνοντες. Ὑποπίνειν significat subbibere (Suet. Ner.), i. e., ut videtur, aliquanto largius bibere, ita tamen ut quis non inebrietur. Anglice, to tipple, to take a drop too much. Nescio an praeterea significet ante tempus (i. e. ante coenam) bibere, quae vis est praepositionis ὑπὸ in ὑπάγειν, ὑπᾴδειν, ὑφηγεῖσθαι, etc. Confer v. ὑποτρώγειν (Xen.). E rure in urbem invitatus erat Euelpides ad epulas, et ut rusticus statim bibere coepit morae impatiens. Aliquando etiam subbibere, parcius bibere significat, ut in Antiphanis loco supra laudato. Phot: ὑποπίνειν· ἀντὶ τοῦ μεθύσκεσθαι. Poll. VI. 19. ὑποπίνειν, ὃ καὶ ὑποψακάζειν λέγουσιν.

Schol. ἐς δεκάτην γάρ ποτε: Ὅτι τὴν δεκάτην εἱστίων ἐπὶ τοῖς τικτομένοις, καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο τοῖς παισί. (καθάπερ Εὐριπίδης ἐν Αἰγεῖ "τί σε μάτηρ ἐν δεκάτᾳ τόκου ὠνόμαζεν." ὁ δὲ Ἀριστοτέλης [Hist. an. VII. 12] ἐν ταῖς ἑβδόμαις φησὶν ἐπιτίθεσθαι τὰ ὀνόματα, γράφων οὕτως "τὰ πλεῖστα δὲ ἀναιρεῖται πρὸς τὴν ἑβδόμην. διὸ καὶ τὰ ὀνόματα τότε τίθενται, ὡς πιστεύοντες τότε μᾶλλον τῇ σωτηρίᾳ.") ‖τοῦ δὲ ὑπέπινε περιττὴ ἡ ὑπό.‖ — περιττεύει ἡ ὑπό. R.

495. χᾄρτι καθηῦδον —] And had just fallen off (or was just falling off) to sleep, when —. Cf. 496. Eccl. 820. ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον.

καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους —] Et priusquam ceteri coenarent iste cecinit. "Jocatur in ᾖσεν, quasi gallus fuisset ἄσωτος quidam, qui jam inter potandum caneret, antequam coenandi hora esset. He had got noisy before supper-time. Omnino cf. Fr. 243. ἤδη παροινεῖς ἐς με πρὶν δεδειπνάναι. et Demosth. p. 1257, 12. ἣν οὖν δειπνοποιεῖσθαι τοῖς ἄλλοις ὥραν συμβαίνοι, ταύτην ἂν ἤδη ἐπαρῴνουν οὗτοι. Retinendum enim δειπνεῖν." DOBR. Anglice, and before the rest of the world were at supper. "Vocatus Euelpides ad epulas rure in urbem venit maturius, statimque bibere coepit apud convivatorem, et priusquam coenandi tempus esset ebrius obdormivit, cum de improviso gallus cecinit ad vesperam, et ille experrectus ratusque matutinum tempus esse Alimuntem tetendit, quo postero mane ire constituerat." (Both.)

οὗτος ἄρ' ᾖσε] Sc. gallus gallinaceus. Cecinit igitur gallus vespertino tempore, ut ille in Vesp. 100. *τὸν ἀλεκτρυόνα δ', ὃς ᾖδ' ἀφ' ἑσπέρας, ἔφη | ὀψ' ἐξεγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον.* Cratin. com. II. 162. *ὥσπερ ὁ Περσικὸς ὥραν πᾶσαν καναχῶν δλόφωνος ἀλέκτωρ.*

Schol. ἀντὶ τοῦ ἀρχὴν εἶχον τοῦ ὕπνου. R.

496. *νομίσας ὄρθρον*] Sub. *εἶναι.* Ellipsis minime rara. Cf. 723. *ἢν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεούς.* 511. 577. 586. Ach. 993. *ἤ πάνυ γερόντιον ἴσως νενόμικάς με σύ.* Eq. 1338. *ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.* Nub. 143. *νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.* Antiph. com. III. 67. *ἐγέλων νομίζων λῆρον.* Strab. XI. p. 504. *φκείωται δ' ἕκαστος πρὸς ἕκαστον νομίζων υἱὸν διὰ τὴν ἄγνοιαν.*

ἐχώρουν] I set out, I started. Cf. Eccl. 819. Thuc. VII. 1. *ἀναλαβὼν — τοὺς ὡπλισμένους — ἐχώρει πρὸς τὰς Συρακούσας.*

Ἁλιμοῦντάδε] Halimunte natus est Thucydides (Marcell. Vit.) Triginta quinque stadia ab Athenis distabat, ut discimus ex Demosth. in Eubul.

Ἁλιμοῦντάδε] Leontidos tribus pagus. V. schol.

Schol. [*Ἁλιμοῦντάδε: Δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς.*]

497. *ἔξω τείχους*] Absque articulo. Sic Th. 495. *ἀπὸ τείχους εἰσιών.* Plat. Parm. p. 54 E. *ἐκτὸς τείχους ἐν Κεραμεικῷ.* Id. Lys. p. 106. *τὴν ἔξω τείχους* (*ὁδόν*). Xen. Hipp. VII. 6. *τὰ ἔξω τείχους.* Isocr. p. 64 E. *ἐντὸς τείχους οἱ πολῖται πρὸς ἀλλήλους μάχονται.* Athen. XIII. 604 D. *εὐπρεπῆ παῖδα ἔξω τείχους ἀπήγαγε.* Isocr. p. 150. *κατασκευὰς — τὰς ἐντὸς τείχους.* Sic *ἐν ἀγορᾷ, εἰς ἀγοράν, ἐς πόλιν, ἔξω ἰσθμοῦ* (Thuc. V. 75), etc.

παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον] Cf. Lys. 657. *τῳδί σ' ἀψήκτῳ πατάξω τῷ κοθόρνῳ τὴν γνάθον.*

498. *ἀπέβλισε*] Spoliavit. Vide ad Eq. 794. Philostr. V. Apoll. VI. 36. *τοὺς δὲ τοιούτους ἀποβλίττουσιν οἱ συκοφάνται.*

Schol. [*ὁ δ' ἀπέβλισε θοἰμάτιον: Ἀντὶ τοῦ ἀφείλετο. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κηρίων, ἢ ἀπὸ τῶν γάλα ἀμελγόντων.*]

501. *προκαλινδεῖσθαι*] Ex scholiis: *ἔαρος ἀρχομένου ἰκτῖνος φαίνεται εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι κυλίνδονται —.* et mox: *οἱ πένητες οὖν ἀπαλλαγέντες τοῦ χειμῶνος ἐκυλινδοῦντο καὶ προσεκύνουν αὐτούς.* Post hyemem statim apparere milvum patet etiam ex comico infra 714. ubi de hiberno tempore loquutus ait: *Ἰκτῖνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνει.* Adorare autem solebant etiam ciconias qui primum illas conspicabantur. Philostratus Epist. 44. *τὸν δὲ πελαργὸν οἱ πρῶτοι θεασάμενοι καὶ προσκυνοῦσι.* BE. Hirundinem similiter, ut veris nuntium, salutabant. Cf. ad Equit. 419. *ὥρα νέα, χελιδών.*

Schol. προκυλινδεῖσθαι: Ἔαρος ἀρχομένου ἴκτινος φαίνεται εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι κυλίνδονται (ὡς ἐπὶ γόνυ. παίξας οὖν ὡς βασιλεῖ φησι τὸ κυλινδεῖσθαι). ἴδιον γὰρ βασιλέως τὸ γονυπετεῖσθαι ὑπὸ ἀνθρώπων. Ἄλλως. (τοὺς ἀνθρώπους δηλονότι. τὸ διὰ μεταβολὴν δὲ καιροῦ γινόμενον εἰς βασιλικὴν ἐπέτρεψε τιμήν.) οἱ γὰρ ἴκτινοι τὸ κα-

λαιὸν ἔαρ ἐσήμαινον. οἱ πένητες οὖν ἀπαλλαγέντες τοῦ χειμῶνος ἐκυλινδοῦντο καὶ προσεκύνουν αὐτούς.

502. ἀναχάσκων] Cf. Fr. 49. ἀνέχασκον — ἐμφερέστατα | ὀπτωμέναις κόγχαισιν.

503. ὀβολὸν κατεβρόχθισα· κᾆτα κενὸν τὸν θύλακον] Obolum (quem in ore habebam), quo farinam eram empturus, deglutivi; atque ita domum retuli vacuum saccum. De pecunia in ore et de sacco farinario Eccl. 818. μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων· | κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα· | ἔπειτ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον | ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ μὴ δέχεσθαι μηδένα | χαλκοῦν. Nempe et iste cum vacuo abivit sacco farinario. De pecunia in ore condenda vide in Vespis v. 791. BE. Cf. Vesp. 609. 789 sq. Fr. 111. 144. Alex. com. III. 437. ὁ δ' ἐγκάψας τὸ κέρμ' εἰς τὴν γνάθον etc.

ἀφεῖλκον] Ut vacuum. Quod si farinam ista pecunia emere potuisset, plenum eum humeris domum portavisset.

Schol. ὀβολὸν κατεβρόχθισα: Ἀντὶ τοῦ κατέπιον, φησὶν, ὃν εἶχον ἐν τῷ στόματι ὀβολὸν, ἵνα ὠνήσωμαι ἄλφιτα, προσκυλιόμενος τῇ τοῦ ἰκτίνου ἐπιφανείᾳ.

504. κόκκυξ est cuculus, qui, quum adulto vere sub initium aestatis appareat (Aelian. N. A. III. 30. Plin. H. N. XVIII. 26. Hesiod. Op. 486.), intelligitur cur Phoenices de messe facienda admonere dicatur. BECK. Aelian. N. H. III. 30. ὁρᾶται ὁ κόκκυξ ἦρος ὑπαρχομένου εἰς ἀνατολὰς Σειρίου· εἶτα ἀνεχώρησεν. Hesiod. Op. 486. ἦμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι | τὸ πρῶτον τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν. KO.

505. Schol. κόκκυ: Ποιὰ φωνὴ τὸ κόκκυ. ἢ ἀντὶ τοῦ ὀλίγον. ἔστι δὲ [μόνως] παροξυτόνως. πρὸ θερισμοῦ δὲ φαίνεται ὁ κόκκυξ ἐν τῇ Φοινίκῃ. Ἡσίοδος [Op. 484] "ἦμος κόκκυξ κοκκύσῃ."

506. τοὺς πυροὺς — τὰς κριθάς] Cf. 622.

507. τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' —] Redde Anglice, This then is really the meaning of that saying. Cf. ad 354.

κόκκυ, ψωλοὶ, πεδίονδε] Dictum proverbiale: nam Aegyptii et alii Orientis populi audita voce cuculi ad metendum sese accingebant. Verpi autem sive circumcisi erant Aegyptii, teste Herodoto II. 104. μοῦνοι πάντων ἀνθρώπων Κόλχοι καὶ Αἰγύπτιοι καὶ Αἰθίοπες περιτάμνονται ἀπ' ἀρχῆς τὰ αἰδοῖα. Φοίνικες δὲ καὶ Σύριοι οἱ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ καὶ αὐτοὶ ὁμολογέουσι παρ' Αἰγυπτίων μεμαθηκέναι. Similiter Suidas in θύραζε: Θύραζε Κᾶρες· οὐκέτ' Ἀνθεστήρια. οἱ μὲν διὰ τὸ πλῆθος οἰκετῶν Καρικῶν εἰρῆσθαί φασιν, ὡς ἐν τοῖς Ἀνθεστηρίοις εὐωχουμένων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων. τῆς οὖν ἑορτῆς τελεσθείσης λέγειν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐκπέμποντας αὐτούς. Polyaen. p. 290. "ἅλαδε μύσται."

κόκκυ] Cf. Ran. 1384. κόκκυ, μεθεῖτε. Hor. Sat. I. 7. 31. Durus | Vindemiator et invictus, cui saepe viator | Cessisset magna compellans voce cucullum. De verbo κοκκύζειν cf. Ran. 1380.

πεδίονδε] Ludit, ut videtur, in ambiguo sensu vocis πεδίον. V. schol. et cf. ad Lys. 88.

Schol. κόκκυ, ψωλοὶ: Παρὰ τὴν παροιμίαν, ὅτι ἐπὶ τῶν Αἰγυπτίων ἦσαν ψωλοὶ πολλοί. καὶ ὅτ' ἂν ὁ κόκκυξ εἴπῃ κόκκυ, τότε ὅλοι ἅμα τῇ φωνῇ ἐξήρχοντο εἰς τὸ πεδίον. (Ἄλλως. τὸ αἰδοῖον. ἐπίτηδες δὲ συνήγαγε τὰς δύο λέξεις, ἵνα εἴπῃ αἰσχρῶς καὶ γέλωτα κινήσῃ. ἔστι δὲ παροιμία παρὰ Φοίνιξι "κόκκυ ψωλοὶ πεδίονδε", ἀντὶ τοῦ κόκκυγος κράζοντος τὰ πεδία θερίζομεν.)

508. ἦρχον — τὴν ἀρχήν] Cf. Vesp. 557. 619. Redde, Tantam autem adepti sunt imperii potestatem.

οὕτω σφόδρα] Cf. Pl. 1016. οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν. Plat. Symp. 175. οὕτω σφόδρα ἐξέλαμψε καὶ ἐκφανὴς ἐγένετο (ἡ σὴ σοφία). Lach. 188. οὕτω σφόδρα ἀποδέχομαι παρ' αὐτοῦ τὰ λεγόμενα. Lys. XII. 94. οὕτω σφόδρα ἤρχεσθε ὥστε —.

βασιλεύοι] Imperfecti optativus.

510. ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις] Scholia: ἐπεὶ εἰώθασιν ἐν τοῖς σκήπτροις ἐπὶ τοῦ ἄκρου ἐκτυποῦν ὄρνιθας εἰς κόσμον. Herod. I. 195. σφρηγῖδα ἕκαστος ἔχει καὶ σκῆπτρον χειροποίητον· ἐπ' ἑκάστῳ δὲ σκήπτρῳ ἔπεστι πεποιημένον ἢ μῆλον ἢ ῥόδον ἢ κρίνον ἢ αἰετὸς ἢ ἄλλο τι· ἄνευ γὰρ ἐπισήμου οὔ σφι νόμος ἐστὶ ἔχειν σκῆπτρον. (Ko.) Etiam in Iovis sceptro aquila sedebat secundum Pindarum, cujus locum mox adducam ad v. 515. Scholiastes ad Aves infra v. 1354. διὸ ἐν τοῖς σκήπτροις ἀνωτέρω μὲν πελαργὸν τυποῦσι, κατωτέρω δὲ ποτάμιον ἵππον, δηλοῦντες ὡς ὑποτέτακται ἡ βία τῇ δικαιοπραγίᾳ. BE.

Schol. ἐπὶ τῶν σκήπτρων: Ἐπεὶ εἰώθασιν ἐν τοῖς σκήπτροις ἐπὶ τοῦ ἄκρου ἐκτυποῦν ὄρνιθας εἰς κόσμον.

μετέχων ὅ τι δωροδοκοίη: Ἵνα μετέχῃ τῆς αὐτῆς δωρεᾶς. ἐν γὰρ τοῖς σκήπτροις τῶν βασιλέων ἦν ἀετός. ἔστι δὲ δῶρα μὲν τὰ ἐπὶ δωροδοκίᾳ διδόμενα, δωρεὰ δὲ ἐπὶ τιμῆς.

511. ᾔδη] Attice pro ᾔδειν. Contractum ex ᾔδεα. Etym. M. p. 419, 13. Ἀθηναῖοι ἐν τῷ πρώτῳ προσώπῳ τὸ ε καὶ α εἰς η συναιροῦσιν· οἷον ᾔδη ἐγὼ ἀντὶ τοῦ ἠπιστάμην. Phot. p. 48, 17. ἑωράκη. τὸ πρῶτον πρόσωπον· ὡς ἐπεπόνθη καὶ ἐπεποιήκη καὶ ᾔδη τὸ ᾔδειν. Πλάτων τοῖς τοιούτοις χρῆται σχηματισμοῖς. Moeris, Ἤιδη, Ἀττικῶς· ᾔδειν, Ἑλληνικῶς. Hom. Il. ξ'. 71. ᾔδεα μὲν γὰρ —. θ'. 366. χ'. 280. ᾐείδης (noras). Plat. Crat. 384. ἀκηκόη (imo ἠκηκόη). Eur. Her. 987. ᾔδη. Hipp. 405.

καὶ δῆτα] Et profecto, atque adeo. Cf. 1670. οὐ δῆτ' ἐμέ γε. καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον πάλαι. Ach. 142. Eccl. 385. Dem. p. 1441. καὶ δῆτα θαυμάζω πότερα etc.

511. μ' ἐλάμβανε θαῦμα] Cf. 781. εἷλε δὲ θάμβος ἄνακτας. Hom. Od. γ'. 372.

512. ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς] Demoth. 18, 54. ἀναγορεῦσαι (ἀνειπεῖν) ἐν τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις τοῖς μεγάλοις τραγῳδοῖς καινοῖς, ὅτι στεφανοῖ ὁ δῆμος Δημοσθένην. Aeschin. 3, 36. ποιεῖσθαι τὴν ἀνάρρησιν τοῦ στεφάνου τραγῳδοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ.

ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς] In certamine tragico. Cf. Dem. p. 18, 54. ἀναγορεῦσαι ἐν τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις τοῖς μεγάλοις τραγῳδοῖς καινοῖς

ὅτι στεφανοῖ ὁ δῆμος Δημοσθένην. Aeschin. 3, 36. τραγῳδοῖς. (Ko.) Nisi forte hic sensus potius est, in tragoedorum fabulis. Sic Lys. 188. ἐν Αἰσχύλῳ, i. e. in Aeschyli dramate.

Schol. ὁπότ' ἐξέλθῃ Πρίαμος: Ἐν ταῖς τραγῳδίαις (φησὶν) ὑποκρίνεταί τις τὸ Πριάμου βασιλικὸν πρόσωπον, ἔχων ὄρνιν ἐπὶ τοῦ σκήπτρου, τὸν Λυσικράτην τηρῶν μὴ δωροδοκήσῃ. οὗτος δὲ στρατηγὸς ἐγένετο Ἀθηναίων κλέπτης τε καὶ πανοῦργος. διεβάλλετο δὲ δωροδόκος. (ἔνιοι δὲ τραγικὸν αὐτόν φασι κλέπτην καὶ σφόδρα ἄσημον.)

(ἐν τοῖς τραγῳδοῖς: Ὅτι καὶ νῦν τὸν χορὸν τῶν τραγικῶν. ἐποίουν δὲ ἐπὶ τῶν σκήπτρων ὡς ἐπίπαν ἀετούς.)

513. ὁ δ'] Sc. ὁ ὄρνις. Lysicratem, ducem Atheniensium, joco inexpectato pro Priamo nominat, ut δωροδόκον eum esse ostendat.

Λυσικράτη] Hic notatur tanquam munerum captator, in Eccl. 630. tanquam deformis. BE. Sic Φιλοκράτη infra 1077. Cf. ad Lys. 103. Nub. 355.

514. ὃ δὲ δεινότατόν γ' — ὁ Ζεὺς γάρ] Cf. Dem. p. 353. ὃ τοίνυν μέγιστον ἁπάντων· ὁ γὰρ etc. p. 406. ὃ τοίνυν μέγιστον ἁπάντων —. βουλομένου γὰρ ἐμοῦ etc. p. 1100. τὸ (ὃ?) δὲ πάντων μέγιστον —· ὁ γὰρ τοῦ Σόλωνος νόμος etc. Lys. 32, 37. ὃ δὲ πάντων δεινότατον, ὦ δικασταί· οὗτος γὰρ —· Or. XIX. 26. ὃ δὲ μέγιστον τεκμήριον· Δῆμος γὰρ —. p. 170. ὃ δὲ πάντων σχετλιώτατον· οἷς γὰρ etc. Isocr. p. 92. ὃ δὲ δεινότατον· ὅταν γάρ —. p. 361 C. ὃ δὲ πάντων δεινότατον· διεγγυῶντος γὰρ Μενεξένου etc. p. 201. ὃ δὲ πάντων δεινότατον· τὴν γὰρ πόλιν etc. Or. XV. § 135. κεφάλαιον δὲ πάντων τούτων· εἰθισμένων γὰρ etc. Plut. Syll. 31. ὃ δὲ πάντων ἀδικώτατον ἔδοξε· τῶν γὰρ προγεγραμμένων etc. Lucian. Charid. 8. τὸ δὲ δὴ μέγιστον — ὁμιλῶν γὰρ τοῖς θεοῖς etc. Et, absque γὰρ, Vesp. 605. ὃ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, ὅταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων. Isocr. p. 314. ὃ δὲ πάντων δεινότατον, ὅταν τις etc.

515. ἀετὸν ὄρνιν] Sic 565. ὄρνιθι φαληρίδι. 568. ὀρχίλος ὄρνις. Quod ad ὄρνιν, cf. 561.

ἕστηκεν] Scilicet simulacrum ejus. Cf. Eccl. 782. ἕστηκεν (τἀγάλματα τῶν θεῶν) ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' —.

ἐπὶ τῆς κεφαλῆς] Vide scholiastae explicationem. Sed reponendum videtur ἐπὶ τοῦ σκήπτρου. Paus. 5, 11, 1. ὁ δὲ ὄρνις ὁ ἐπὶ τῷ σκήπτρῳ καθήμενός ἐστιν ὁ ἀετός. Pind. P. I. 10. εὕδει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετός. (Ubi Boeckh: "Aquila Jovis sceptro insidens ficta esse antiquitus videtur; atque ita repraesentavit Phidias in Olympii Jovis sceptro, fortasse Pindarum maxime secutus.") Soph. Fr. 766. ὁ σκηπτροβάμων αἰετὸς, κύων Διός.

Schol. ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς: Δέον εἰπεῖν ἐπὶ τοῦ σκήπτρου εἶπεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. (οὕτω γὰρ ὁ Πίνδαρος [Pyth. I. 11] "εὕδει δ' ἀνὰ σκάπτρῳ Διὸς αἰετός." καὶ Σοφοκλῆς "ὁ σκηπτροβάμων αἰετὸς, κύων Διός." ἢ) ἐπειδὴ εἰώθεισαν τὰ ἀφιερωμένα ἑκάστῳ θεῷ ὄρνεα ἐπὶ κεφαλῆς ἱδρύεσθαι. τῆς Ἀρχηγέτιδος Ἀθηνᾶς τὸ ἄγαλμα γλαῦκα εἶχεν ἐν

τῇ χειρί· ὁ δὲ Ἀπόλλων τὸν ἱέρακα ὡς μαντικὸν ὄρνεον καὶ ὡς θεράπων τοῦ Διός. ἐπεὶ μικρότερος τοῦ ἀετοῦ ὁ ἱέραξ.

516. *ἡ δ' αὖ θυγάτηρ γλαῦχ'*] Minerva, de qua et in Equitibus v. 1092. *καὶ μοὐδόκει ἡ θεὸς αὐτὴ | ἐκ πόλεως ἐλθεῖν, καὶ γλαῦξ αὐτῇ 'πικαθῆσθαι.* BE.

θεράπων] Cf. 909. *Μουσάων θεράπων ὀτρηρός.* Theogn. 769. *χρὴ Μουσέων θεράποντα καὶ ἄγγελον* etc. Aesch. Eum. 19. *Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.*

ἱέρακα] Imo corvus sacer ejus fuit. Aelianus (H. A. I. 47.) corvum dicit *θεράποντα καὶ ἱερὸν ὄρνιν καὶ ἀκόλουθον Ἀπόλλωνος.* Herod. IV. 15. *τότε δὲ, ὅτε εἵπετο τῷ θεῷ* (Apollini), *εἶναι κόραξ.* Ovid. Met. II. 545. ales — Phoebeius (corvus). V. Gronov. Observ. III. 11. Est autem accipiter, monente schol., *μαντικὸν ὄρνεον.*

520. *ὄμνυ — θεόν*] Cf. Diog. L. VII. 32. *ὤμνυε δὲ, φασὶ, καὶ κάππαριν.* Philostr. Vit. Apoll. VI. 19.

τότ' ἄν] Cf. 505. Nub. 977. *ἠλείψατο δ' ἂν* (*ἠλείφετο δ' ἂν* aut *αὖ*?) — *οὐδεὶς — τότ' ἄν, ὥστε* etc.

Schol. οὕτως καὶ τῶν θεῶν εὐδαιμονέστεροι οἱ ὄρνεις. R.

521. *Λάμπων*] Iste erat vates. Mentio ejus et infra 988.

ὄμνυσ' — τὸν χῆν'] Cf. ad Vesp. 83. Scholia: *ὅτι πρῶτοι οἱ Σωκρατικοὶ οὕτως ἐπετήδευσαν ὀμνύναι.*

ἐξαπατᾷ τι] Praeter exspectationem pro *χρησμολογῇ τι* dictum. Cf. Dem. 23, 117. *ἐξαπατώντων τι τῶν Λακεδαιμονίων.* 20, 5. *ἐξαπατηθέντας τι.*

Schol. Λάμπων δ' ὄμνυσι: (Τῶν εἰκῇ δαιμόνων· ὅτι πρῶτοι οἱ Σωκρατικοὶ ἐπετήδευσαν οὕτως ὀμνύναι. Σωσικράτης γὰρ ἐν τῷ β' τῶν Κρητικῶν οὕτως φησὶ "Ῥαδάμανθυς δὲ δοκεῖ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν δικαιότατος γεγενῆσθαι πάντων ἀνθρώπων. λέγεται δὲ αὐτὸν πρῶτον οὐδένα ἐᾶν ὅρκους ποιεῖσθαι κατὰ τῶν θεῶν, ἀλλ' ὀμνύναι κελεῦσαι χῆνα καὶ κύνα καὶ κριὸν καὶ τὰ ὅμοια.") ὁ δὲ Λάμπων θύτης ἦν καὶ χρησμολόγος καὶ μάντις· (ᾧ καὶ τὴν εἰς Σύβαριν τῶν Ἀθηναίων ἀποικίαν ἔνιοι περιάπτουσιν, αὐτὸν ἡγήσασθαι λέγοντες Ἀθηναῖον ὄντα σὺν ἄλλοις ι'.) ὤμνυε δὲ κατὰ τοῦ χηνὸς ὡς μαντικοῦ ὀρνέου. ἔτυχε δὲ καὶ τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως. (Ἄλλως. ὅτι οὗτος χρησμολόγος, ἔζη δὲ ἐπὶ τῆς τῶν Ὀρνίθων διδασκαλίας, οὐχ, ὥς τινες, ἐτεθνήκει. πολλῷ γὰρ ὕστερον Κρατῖνος ἐν τῇ Νεμέσει οἶδεν αὐτὸν ζῶντα.)

522. Cf. Eq. 530. *οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος.*

523. *Μανᾶς*] I. e. servos. Cf. 1311. 1329. Pac. 1146. Lys. 1212. Pherecr. II. 254. *οὐ γὰρ ἦν τότ' οὔτε Μάνης οὔτε σηκὶς οὐδενὶ | δοῦλος,* Alex. III. 395. Mnesim. III. 568. Similiter ancillarum nomen erat *Μανία,* Th. 728. Cf. etiam Ran. 730. *τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ Πυρρίαις — εἰς ἅπαντα χρώμεθα.*

Schol. Μανᾶς: Ἀπὸ τοῦ Μάνης. πρὸς δὲ τὰ ἀνδράποδα καὶ ὄνομα εἶπε δουλικόν, ὡσεὶ ἔλεγε τοὺς δούλους Μανᾶς. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τοὺς οἰκέτας πολλάκις.

524. ὥσπερ — τοὺς μαινομένους βάλλουσ' ὑμᾶς] Ita enim mos erat. Cf. Ach. 1168. Vesp. 1491.

Schol. ἀντὶ τοῦ μανιώδεις (ὥσπερ μ.?) βάλλουσιν ὑμᾶς τοῖς λίθοις. R. V.

525. κἂν τοῖς ἱεροῖς] Nam in templis tutae debebant esse aves, tanquam diis supplices; nefas autem violare supplices. Hinc, cum Aristodicus Cumaeus in templo apud Branchidas nidos avium detraxisset et pullos exemisset, ex adyto talis vox audita fertur: ἀνοσιώτατε ἀνθρώπων, τί τάδε τολμᾷς ποιέειν; τοὺς ἱκέτας μου ἐκ τοῦ νηοῦ κεραΐζεις; ut est apud Herodotum I. 159. Apud Euripidem tamen Ion aedituus Apollinis Delphici pellit aves in cognomini dramate v. 106. πτηνῶν τ' ἀγέλας, | αἳ βλάπτουσιν | σέμν' ἀναθήματα, τόξοισιν ἐμοῖς | φυγάδας θήσομεν. Mox illis avibus advolantibus minatur se eas jaculo petiturum, ubi inter alia v. 170. ἔα ἔα· τίς ὅδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα; | μῶν ὑπὸ θριγκοὺς εὐναίας | καρφηρὰς θήσων τέκνοις; | ψαλμοί σ' εἴρξουσιν τόξων. | οὐ πείσει; χωρῶν ἐν δίναις | ταῖς [ἐς δίνας τὰς?] Ἀλφειοῦ παιδούργει | ἢ νάπος Ἰσθμιον. BE. Psalm. LXXXIV. 3. "The sparrow hath found her an house, and the swallow a nest, where she may lay her young, even thy altars."

526. πᾶς τις — ὀρνιθευτής] Usitatius fortasse foret πᾶς τις — ὀρνιθευτῶν. V. Elmsl. ad Med. 548.

Schol. ὀρνιθοθηρευτής. R.

527. Cf. 194. μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα. Athenaeus I. p. 25 D. οὐδὲ τὸν ἀέρα δ' ἥρωες τοῖς ὄρνισιν εἴων ἐλεύθερον, παγίδας καὶ νεφέλας ἐπὶ ταῖς κίχλαις καὶ πελειάσιν ἱστάντες.

ἵστησι βρόχους —] Anglice, sets traps etc. Cf. ad 194. Ach. 687. σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν. Alexis Athen. 109 B. τοῖς ἄρτοις δσας | ἱστᾶσι παγίδας οἱ ταλαίπωροι βροτοί. Charax ap. schol. Nub. 508. ὁ δὲ παγίδας ἔστησεν. Aesop. Fab. 100. ἐν ἀρούρᾳ παγίδας γεωργὸς ἔστησε. Herod. II. 121. πάγας — στῆσαι, Alciphr. III. 22. πάγην ἔστησα. Macar. VI. 86. Πάγην ἱστὰς ἐν πάγῃ ληφθήσῃ. Xen. Mem. III. 11. 8. δίκτυα ἱστᾶσιν. Ven. 9, 11. ἵστανται δὲ καὶ ποδοστράβαι ταῖς ἐλάφοις ἐν τοῖς ὄρεσι. Confer voc. ἀρκύστατα (ab ἄρκυς et ἱστάναι formatum, ut videtur).

βρόχους] Artemidor. Onir. II. 11. λίνα καὶ — βρόχοι — καὶ αἱ νεφέλαι λεγόμεναι.

ῥάβδους] Gl. in A: ἀντὶ τοῦ σταυρούς. Sunt autem σταυροὶ ligna erecta. Ovid. Metam. 15, 474. retia cum pedicis, laqueos artesque dolosas tollite: nec volucrem viscata fallite virga. V. Hesych. et Thom. M. p. 808.

Schol. ῥάβδους: [[Γράφεται σταυρούς.]] ἔστι δὲ εἶδος δικτύου, ὃ χρίουσιν ἰξῷ.

528. ἕρκη] Cf. Phot. p. 14, 13. ἕρκη: πλεκτά τινα ἐκ τριχῶν οἱ κωμικοὶ οἱ παλαιοὶ καλοῦσιν. Hesych. Ἕρκεσι: δικτύοις. Hom. Od. χ'. 468. ὡς δ' ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι ἠὲ πέλειαι | ἕρκει ἐνιπλήξωσι, τό θ' ἑστήκῃ ἐνὶ θάμνῳ. Soph. Fr. 382. κάτω κρέμανται σπίζ' ὅπως ἐν ἕρκεσι. Aj. 60.

εἰσέβαλλον εἰς ἕρκη κακά. Eurip. Bacch. 955. καὶ μὴν δοκῶ σφᾶς ἐν λόχμαις ὄρνιθας ὣς | λέκτρων ἔχεσθαι φιλτάτοις ἐν ἕρκεσι. El. 154. ὀλόμενον δολίοις βρόχων ἕρκεσιν. Med. 982. Pind. N. III. 49. κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυνῶν δολίων θ' ἑρκέων Herod. VII. 85. οἱ δὲ ἐν ἕρκεσι ἐμπαλασσόμενοι διαφθείρονται. Plat. Soph. 220. ἕρκεσι — ποιεῖται τὴν θήραν. Formatum ab εἴργειν.

νεφέλας] Et haec retis tenuis species. Cf. 194. Soph. Trach. 832. φονίᾳ νεφέλᾳ.

πηκτάς] Πηκτὴ idem fere quod παγὶς videtur fuisse, utrumque ita dictum quod in humo defigeretur (ἀπὸ τοῦ πεπηγέναι).

Schol. δίκτυα: Ἀντὶ τοῦ θηρατικὰ δίκτυα. καὶ αἱ πηκταὶ δὲ εἶδος δικτύου.

529. πωλοῦσ' ἀθρόους] I. e. συνείροντες, ut loquitur v. 1079.

530. οἱ δ'] Quasi praecessisset οἱ μέν.

βλιμάζοντες] Quasi θλιβομάζοντες (sec. schol.), i. e. pectus contrectantes, id quod faciunt qui aves emunt, ut cognoscant pingues sint an macrae. Unde significat lascive contrectare. Harpocr: Βλιμάζειν: τὸ ταῖς χερσὶ διαθλίβειν. Tim. Lex: Βλιμάζειν: πειράζειν. Cratinus ap. Etym. M. p. 200, 37. καὶ γὰρ ἐβλίμαζον αὐτήν, ἡ δ' ἐφρόντιζ' οὐδὲ ἕν. Metaphorice βλιμάδδομες dicit noster Lys. 1164.

Schol. βλιμάζοντες: (Ὅτι νεωτερικὴ ἡ λέξις. Καλλίστρατος ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾶν. ἔοικε δὲ πλέον τι σημαίνειν, τὸ μετὰ συντονίας. Ἄλλως) βλιμάζειν κυρίως τὸ τοῦ ὑπογαστρίου καὶ τοῦ στήθους ἅπτεσθαι, ὅπερ ἐποίουν οἱ τὰς ὄρνιθας ὠνούμενοι, οἱονεὶ θλιβομάζειν. Δίδυμος δέ, βλιμάζοντες ἀντὶ τοῦ κακοῦντες· ἀποτίλλουσι γὰρ καὶ κατεσθίουσιν.

531. *Schol.* οὗτοι δὲ οὐ μόνον ὑμᾶς ἕψουσιν, ἀλλὰ καὶ συντρίβουσιν. R. V.

533. ἐπικνῶσιν — ὄξος] Haec per zeugma conjunguntur. Ἐπικνῶνται quidem caseus et silphium, ἐπιχέονται autem oleum et acetum. Cf. 1582. ἐπικνῶ τὸ σίλφιον. 1585. σίλφιον ἐπικνᾷς — αὐτοῖσιν; De re cf. infra 1579—1590.

τυρὸν, ἔλαιον —] Cf. Philem. IV. 46. τυρὸν, μέλι, | σήσαμον, ἔλαιον, κρόμμυον, ὄξος, σίλφιον. Antiph. III. 78. σιλφίου, τυροῦ, θύμου. Alexandr. III. 184. σίλφιον, ὄξος. Anaxipp. IV. 459. κύμινον, ὄξος, σίλφιον.

Schol. ἀλλ' ἐπικνῶσιν: Ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλλουσι συντρίψαντες. παρὰ τὸ κναίειν, τὸ διαφθείρειν. σίλφιον δὲ ῥίζα ἡδύοσμος πρὸς ἄλφιτα. λέγει δὲ τὸ ἐν Λιβύῃ γενόμενον. θεραπεύει δὲ πολλὰ καὶ ἔστι πολυτίμητον. καὶ ἐν Πλούτῳ [924] φησὶν "οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι | τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον."

534. σίλφιον, ὄξος] Saepius haec duo conjunguntur. Cf. Fr. 180. ὀξίνη σιλφιωτά. Ceterum cum hoc loco cf. Eccl. 1170. δριμυποτριμματοσιλφιοπρασομελιτοκατακεχυμενοκιχλεπικοσσυφοφαττοπεριστερα —.

535. καταχυσμάτιον] Cf. 1637. μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ. Pl. 768. 789. 794. Philonid. com. II. 424. τὰ καταχύσματα — ὄξος οὐκ ἔχει. Plat. com. II. 672. βολβοὺς — καταχύσματι δεύσας. Pherecr. com.

Il. 299. τεμάχη — καταχυσματίοισι παντοδαποῖσιν εὐπρεπῆ (τεμάχη). Poll. VI. 56. 68. εἴη δ' ἂν τῶν ἡδυσμάτων καὶ τὰ ὑποτριμμάτια, ἃ καὶ καταχυσμάτια. 65. 66 erwähnt er auch ἔλαιον, ὄξος, σίλφιον als ἡδύσματα, aber verschieden von den καταχυσμάτια." (Ko.)

Schol. κατάχυσμα: Ζωμὸν, παρὰ τὸ χεύεσθαι. γλυκὺ δὲ, μέλιτι δεδευμένον. (Ἄλλως. οὐδὲν πλέον ἢ κατάχυσμα, ὥστε ἀπὸ τούτου καὶ τὰ καταχύσματα λέγεσθαι.)

536. κἄπειτα post participium τρίψαντες. Sic infra 674. ἀπολέψαντα χρὴ | ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα κᾆθ' οὕτω φιλεῖν. 1456. Nub. 624. Plato comicus ap. Polluc. X. 167. λαβὼν οὖν | τὸν σκύλακα τὸν τοῦ προξένου κἄπειτα δῆσον αὐτόν.

Schol. κατεσκέδασαν: κατέχεαν. R. V.

538. κενεβρείων] Sc. κρεῶν. Quasi νεκριμαίων. Schol: ὡς τῶν θνησιμαίων κρεῶν ποικιλωτέρας ἀρτύσεως δεομένων. Noster Fr. 559. οὐκ ἔσθ' ᾧ (ἔσθ' ᾧ vulg. ἔσθ' ὦ V.) κενέβρειον· ὅταν (qu. κενέβρει'· ὁπόταν) θύσῃς τι, καλεῖν με. (Ita enim corrigo.) Babrius ap. Suid. in νεβρείην: κλέπτουσα κερδὼ καρδίην δὲ νεβρείην (κενεβρείην optime Bentl.) | λάπτει πεσοῦσαν etc. Vid. Erotian. p. 204. ed. Franz. κενέβρεια: τὰ νεκριμαῖα κρέα οὕτω καλοῦνται· ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, Οὐκ etc.

αὐτῶν] Anglice mere. Sed corrigendum videtur ὀπτῶν, aut ἀτεχνῶς, aut fortasse ἄλλως, aut οὕτως.

Schol. ὥσπερ κενεβρείων: Κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων ἀντὶ τοῦ νεκριμαίων. ὡς τῶν θνησιμαίων κρεῶν ποικιλωτέρας ἀρτύσεως δεομένων. (Ἄλλως. τὰ θνησιμαῖα κρέα οὕτως ἐκάλουν [Fr. 559.] "οὐκ ἔσθ' ᾧ κενέβρειον ὅταν θύσῃ.")

539—638. The birds are struck with the truth of what Peisthetaerus says, and resign themselves to his guidance. They ask him how they are to recover their sovereignty. He directs them to build one large city, and, when that is done, to demand back their power from the gods, stopping their right of way through the air, if they refuse. Also they are to send notice to men that the birds are now supreme, and to enforce this by threats and promises. He shews what various powers for good and for evil the birds have, and how their rule will be better both for them and for mankind. The birds are delighted, they accept the plan, and are eager to execute it under Peisthetaerus' directions. GR.

539. πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους] Imitatur Euripidis Alcest. v. 442. πολὺ δὴ πολὺ δὴ γυναῖκ' ἀρίσταν πορεύσας. Alium ex eadem fabula locum imitatur infra v. 1244. DIND.

539—547. Antistrophica haec sunt. Stropha est 451—459.

Schol. [πολὺ δὴ: Εἴσθεσις μέλους χοροῦ, ἐπῳδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν τίθεσθαι· προῳδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας διπλῆς. ἔστι δὲ καὶ ἀντίστροφος τῆς προρρηθείσης στροφῆς, διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐκ κώλων συγκεῖσθαι καὶ στίχων ἀσυναρτήτων θ' ὁμοίων ἐκείνῃ. ἔχει δὲ καὶ ἐν ἐκθέσει τοὺς συνήθεις δύο στίχους ἀναπαιστικοὺς ὁμοίους τοῖς

ἑξῆς ξα' διπλῇ ἔξω νενευκυίᾳ περατουμένους. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλ[αῖ] ἔξω νενευκυῖαι.]

χαλεπωτάτους λόγους: Ἀντὶ τοῦ λυπηρούς, χαλέψαι δυναμένους.

540. ἤνεγκας] Sic potius quam ἤνεγκες dicebant Attici. Cf. ad Th. 7[...]

Schol. (ἐμῶν πατέρων: Ἐρεθισθέντες ὑπὸ τῶν πρεσβυτῶν καταβο[...] τῶν πατέρων ὡς ἀπολεσάντων τὴν βασιλείαν.)

541. ὡς ἐδάκρυσά γ'] Quandoquidem defleo. Cf. 605. ὡς ἀνδ[ρω]πός γε etc. 798. Lys. 865. Sed vide adnot. crit.

κάκην] Ignaviam. Cf. Eur. Iph. T. 676. καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κάκην κ[εκ]τήσομαι. Plat. Rep. p. 463. τὸν λιπόντα τάξιν ἢ ἀποβαλόντα ὅπλα [...] κάκην. Menex. p. 407 G. μηδ' εἰς τοὐπίσω χωρεῖν εἴκοντας κάκῃ. Ae[sch.] Sept. 612. λήματος κάκῃ. Ruhnk. ad Tim. in h. v.

543. ἐπ' ἐμοῦ] Me vivente, mea aetate, priusquam ego ad viril[em] statum pervenissem et imperium ab avis traditum vindicare mihi i[...] pugnando possem. Scholiasta explicat, εἰς ὅσον αὐτοὺς ἐγὼ χρόνον [...] δεχόμην. Cf. Demosth. p. 984. τοῦτ' ἐστὶ δεινότατον — εἰ πρᾶγμα δίκα[ις] ὡρισμένον ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου νυνὶ καταλύσετε ἐφ' ἡμῶν. Xen. V[ect.] VI. 1. πῶς οὐκ ἄξιον ὡς τάχιστα τούτοις ἐγχειρεῖν, ἵνα ἔτι ἐφ' ἡμ[ῶν] ἐπίδωμεν τὴν πόλιν — εὐδαιμονοῦσαν; Dinarch. I. 6. οὐδὲ τὴν ἀλήθε[ιαν] — ἐπὶ σοῦ καταλῦσαι βουλομένη (ἡ βουλή). Dem. p. 150. πατρῷα δ[όξα] σοι ὑπάρχει, ἣν αἰσχρόν ἐστιν ἐν σοὶ καταλῦσαι. Theocr. VII. 86. [...] ἐμεῦ. Quod si vera est altera lectio ἐπ' ἐμοί, verte damno me[o], detrimento meo, et cf. Aesch. Prom. 97. τοιόνδ' ὁ νέος ταγὸς μα[κά]ρων | ἐξηῦρ' ἐπ' ἐμοὶ δεσμὸν ἀεικῆ. Dem. p. 665. τίνος ἕνεκα ἃ βούλε[σθε] διαπράξασθαι συλλάβωμεν αὐτῷ, καὶ ταῦτα ἐφ' ἡμῖν ὄντα; p. 1236. [...] ὑμῖν αὐτοῖς ἔσεσθε τὸ ἔθος τοῦτο κατεσκευακότες. p. 405. χρήματα [...] ἔχουσιν ἐφ' ἡμῖν. Antiph. VI. 49. τριάκοντα μνᾶς ἐπ' ἐμοὶ λαβόντ[ες]. Xen. An. VII. 7. 23. χρήματα οὗτοι μὲν ἔχουσιν ἐφ' ὑμῖν. (coll. V[I.] 6. 13.) VII. 7. 39. οὔτε ἔχω παρὰ σοῦ ἐπὶ τοῖς στρατιώταις οὐδὲν [...] Eurip. Alc. 372. εἰσηκούσατε | πατρὸς λέγοντος μὴ γαμεῖν ἄλλην πο[τὲ] γυναῖκ' ἐφ' ὑμῖν μηδ' ἀτιμάσειν ἐμέ. Ion. 978. τὸν ἐπί σοί πεφηνό[τα]. Herod. I. 61. μαθὼν δὲ — τὰ ποιεύμενα ἐπ' ἑωυτῷ ἀπαλλάσσετο. IV. [...] ὁ δὲ μαθὼν τὸ γινόμενον ἐπ' ἑωυτῷ —. Ach. 660. καὶ πᾶν ἐπ' ἐμ[οὶ] τεκταινέσθω. Av. 526. πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτὴς | ἵστησι βρόχους [...] Accusativus est Dem. p. 103. καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς (against your inte[r]est) ἁρπάζων.

κατέλυσαν] Cf. Pl. 142. τοῦ Διὸς | τὴν δύναμιν, ἣν λυπῇ τι, καταλύσει[ς] μόνος. Lys. XVIII. 23. τὴν τῶν προγόνων εὐδαιμονίαν καταλῦσαι. De[m.] p. 150. ἀλλὰ νὴ Δία παππῷα καὶ πατρῷα δόξα σοι ὑπάρχει, ἣν αἰσχ[ρόν] ἐστιν ἐν σοὶ καταλῦσαι.

Schol. ἐπ' ἐμοῦ: Εἰς ὅσον αὐτοὺς ἐγὼ χρόνον διεδεχόμην.

544. κατὰ δαίμονα καὶ συντυχίαν τινά] Cf. Dem. p. 1173. κατὰ τύχην [...] καὶ δαίμονα ὑμεῖς ἐπείσθητε. p. 188. ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον. de C[or.] 303. δαίμονός τινος ἢ τύχης ἰσχύς. Herod. I. 111. τότε κως κατὰ δαί[μονα] τίκτει. III. 74. ἐγίνετο κατὰ συντυχίην τόδε. IX. 91. κατὰ συντυ[χίην]

γίην. Plat. Rep. 619 C. *ἀλλὰ τύχην τε καὶ δαίμονας.* Lys. c. Agor. 63. *ἡ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιεποίησε.* Aesch. c. Ctes. 115. *σκέψασθε δὴ τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην.* 157. Diagoras Fr. 2. (ap. Philodem. *π. εὐσ.* p. 85 G.) *κατὰ δαίμονα καὶ τύχαν τὰ πάντα βροτοῖσιν ἐκτελεῖται.* Pind. Ol. IX. 28. *ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοὶ κατὰ δαίμον' ἄνδρες ἐγένοντο.* Plat. Euthyd. 272 E. *κατὰ θεὸν γάρ τινα ἔτυχον καθήμενος ἐνταῦθα.* Legg. III. 682 E. *ἀφίγμεθα ὥσπερ κατὰ θεόν.* Eur. Iph. A. 44. *Ἑλλὰς δὲ σὺν σοὶ κατὰ θεὸν νοσεῖ τινα.* Plutarch. Conon. 39. *κατὰ δαίμονα.* Lucian. Scyth. 6. *κατὰ δαίμονα οὗτος αὐτὸς ἡμῖν πρόσεισιν.* Aelian. V. H. II. 31. *πάντες γὰρ οἱ συνελθόντες κατά τινα δαίμονα ἐπὶ δυσμαῖς ἐσμέν.* Hippocrat. Epist. 12. *κατὰ δαίμονα τῷ ὄντι ἱστιοδρόμηκε.* Philostr. Her. 666. *κατὰ θεὸν ἥκεις ἀληθῶς, ξένε.* 665. *κατὰ θεὸν — ἥκω.* Apost. IX. 37. *κατὰ θεὸν ἥκεις: ἀντὶ τοῦ ἐγκαίρως* (qu. *ἐν καιρῷ* aut *εὐκαίρως*). Noster Eq. 1147. *ἀλλ' ὁδὶ προσέρχεται | ὥσπερ κατὰ θεῖον* (*θεὸν* aut *δαίμον'*?) *εἰς ἀγοράν.*

545. Respondet versui 457.

546. *ἀναθεὶς* —] Cf. Nub. 1453. *ὑμῖν ἀναθεὶς ἅπαντα τἀμὰ πράγματα.* Plut. Per. 32. *ἐν πράγμασι μεγάλοις καὶ κινδύνοις τῆς πόλεως ἐκείνῳ μόνῳ διὰ τὸ ἀξίωμα καὶ τὴν δύναμιν ἀνατιθείσης ἑαυτήν.* Julian. Or. 7. *ἀλλὰ σοὶ μὲν — ἐμαυτὸν φέρων ἀναθήσω.* Antiph. IV. β'. 9. *τουτοισὶ τὸ ἀσέβημα τοῦτο ἀναθέντες.* Xen. Apol. Socr. 13. *τῶν τοῖς ὄρνισιν ἀνατιθέντων τὴν τῶν θεῶν δύναμιν* Thuc. VIII. 82. *στρατηγόν τε αὐτὸν εὐθὺς εἵλοντο — καὶ τὰ πράγματα πάντα ἀνετίθεσαν.*

547. *Schol. τὰ νεόττια: Ὡσεὶ εἶπεν ἐμὲ καὶ τὰ τέκνα μου ἀνατίθημί σοι ὥστε διοικεῖν. (ταῦτα δὲ εἰώθασι πρὸς τοὺς εὐήθεις τῶν ἀνθρώπων λέγειν.)*

548. *παρών*] I. e. praesentia tua adjuvans. Cf. Vesp. 840. Th. 188.

550. *καὶ δὴ τοίνυν*] Anglice, well then. Cf. Eccl. 786. *καὶ δὴ μὲν οὖν* etc. Sed reponendum suspicor *δεῖν δὴ τοίνυν.* Vide annot. crit.

Schol. ὅτι ὀφείλετε μίαν πόλιν ἔχειν. R. V.

551. *πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ*] Spatium inter coelum (Deorum sedes) et terram. V. 187. Schol: *τὸ μεταξὺ λέγει γῆς καὶ οὐρανοῦ.* Soph. Oed. C. 290. *τὰ δὲ | μεταξὺ τούτου μηδαμῶς γίγνου κακός.* Herod. IV. 169. *ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τούτου χώρῳ* etc. Eur. Hec. 433. *ξίφους μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως.* Verbis *τουτὶ τὸ μεταξὺ* significari *τὰ μακρὰ σκέλη* et forsan etiam *τὸ διὰ μέσου τεῖχος* censet Wieseler Adv. p. 116. Cf. ad 1125 sq.

Schol. τὸ μεταξὺ λέγει γῆς καὶ οὐρανοῦ. R.

552. *πλίνθοις ὀπταῖς*] Herod. I. 179. *δεῖ δή με φράσαι καὶ τὸ τεῖχος ὅντινα τρόπον ἔργαστο.* 178. *τεῖχος πεντήκοντα μὲν πήχεων βασιληίων ἐὸν τὸ εὖρος, ὕψος δὲ διηκοσίων πήχεων· ὁ δὲ βασιλήιος πῆχυς τοῦ μετρίου* (i. e. *τοῦ κοινοῦ*) *ἐστὶ πήχεος μέζων τρισὶ δακτύλοισι. ἑλκύσαντες δὲ πλίνθους ἱκανὰς ὤπτησαν αὐτὰς ἐν καμίνοισι.* Cf. Diodor.

Sic. II. 7. Xen. An. II. 4. 12. *ἦν δὲ ᾠκοδομημένον (τὸ Μηδίας καλούμενον τεῖχος) πλίνθοις ὀπταῖς ἐν ἀσφάλτῳ κειμέναις.* Ovid. Met. IV. 57.

Schol. πλίνθοις ὀπταῖς: Φασὶ γὰρ τὴν Βαβυλῶνα ἀπὸ ὀπτῶν πλίνθων οἰκοδομηθῆναι, καὶ ἀντὶ γύψου ἀσφάλτῳ συνδεθῆναι τὰς πλίνθους. ἡ Σεμίραμις δὲ ἔκτισε τὴν Βαβυλῶνα.

553. *Κεβριόνα*] Cebriones fuit unus ex Gigantibus; hic autem tanquam avem eum nominat simul cum Porphyrione, qui etiam fuit Gigas. Sed est etiam ejusdem nominis avis quaedam: infra 1249. *πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν — καὶ δή (καίτοι?) ποτε | εἷς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.* Facit autem istorum mentionem quia et ipsi contra deos insurgunt ut Gigantes. BE. Hectoris etiam socii nomen *Κεβριόνης* est, Il. *θ'*. 318. etc. Alluditur fortasse ad aves *κεβλήπυριν* et *πορφυρίδα*, quae conjunctim memorantur v. 303. *Πορφυρίων* avis memoratur v. 1249. Ceterum primae syllabae productio in *Κεβριόνη* in anapaestis nihil offensionis habet.

Πορφυρίων] Apollod. I. 6. 1. *διέφερε δὲ πάντων (τῶν Γιγάντων) Πορφυρίων τε καὶ Ἀλκυονεύς.* (Ubi aliorum nomina commemorantur, Ephialtes, Eurytus, Clytius, Enceladus, Pallas, Polybotes, Hippolytus, Aegaeon, Agrius, Thoon.) Hor. Carm. III. 4. 54. minaci Porphyrion statu.

σμερδαλέον] Vox Homerica.

τὸ πόλισμα] Cf. 1565. Sic Thebas *πόλισμ' ἑπτάστομον* dicit Euripides Bacch. 917. Proprie vero *πόλισμα* est munimentum, ut in Thuc. IV. 54.

Schol. [*ὦ Κεβριόνα: Ὀρνεόν τί φησι τὸν κεβριόνην. ἔπαιξε δὲ ὡσεὶ ἔλεγεν, "ὦ θεοί, ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα." ἐπιτηδείως δὲ τὸν πορφυρίωνα παρέλαβεν καὶ ὅτι ὄρνις καὶ ὅτι εἷς τῶν γιγάντων ὅμοιος τῷ Κεβριόνῃ, ὃν ἐχειρώσατο ἡ Ἀφροδίτη. ἐπίτηδες οὖν τῶν θεομάχων ἐμνήσθη, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ θεομαχήσουσιν.*]

554. *τοῦτ'*] Sc. *τὸ τείχισμα.* Mox *ἐπανεστήκῃ* redde, erectum vel aedificatum fuerit adversus (Jovem et deos). Eadem vis est in vocibus *ἐπιτειχίζειν* et *ἐπιτείχισμα* apud Thucydidem.

τὴν ἀρχὴν τὸν Δί' ἀπαιτεῖν] Cf. Xen. An. VII. 6. 2. *σὲ δὲ οὐκέτι ἀπαιτήσουσι τὸν μισθόν.*

555. *κἢν μὲν μὴ φῇ μηδ' ἐθελήσῃ*] Sc. *ἀποδοῦναι αὐτήν.* Sed vide annot. crit.

γνωσιμαχήσῃ] I. e. pertinaciam suam vicerit, ut imbecillitatis suae sibi conscius. Vere grammaticus Bekk. Anecd. p. 228, 27. *γνωσιμαχῆσαι: τὸ μεταβουλεύσασθαι καὶ τῇ ἤδη κεχωρισμένῃ γνώμῃ μάχεσθαι.* (Cf. p. 233, 20.) Moeris: *γνωσιμαχῆσαι, ὡς Ἀριστ. Ὄρνισι· μετανοῆσαι Ἑλληνικῶς.* Eur. Her. 706. *χρὴ γνωσιμαχεῖν σὴν ἀμηχανίαν, | τὰ δ' ἀμήχαν' ἐᾶν.* Herod. III. 25. *εἰ μέν νυν μαθὼν ταῦτα ὁ Καμβύσης ἐγνωσιμάχεε — ἦν ἂν σοφὸς ἀνήρ.* VII. 130. VIII. 29. Isocr. p. 83 D. *ἤλπισαν — ὑμᾶς γνωσιμαχήσαντας βουλεύσεσθαί τι κοινὸν ἀγαθὸν περὶ ὑμῶν αὐτῶν.* Dion. Hal. p. 184. ed. Huds. Pollux VI. 115. conjungit *μεταμελῆσαι, μετανοῆσαι, γνωσιμαχῆσαι, μεταγνῶναι*, et similia.

Scilicet, ut *θεομαχεῖν* valet *τῷ θεῷ* aut *τοῖς θεοῖς μάχεσθαι*, sic *γνωσιμαχεῖν* valet *τῇ γνώσει μάχεσθαι*, sive *μετανοεῖν* (Hesych.), i. e. animum mutare, atque ita secum et cum pristinis suis sententiis pugnare. Similiter composita sunt verba *θεομαχεῖν, ὑπνομαχεῖν* (Xen.), *θηριομαχεῖν, ψυχομαχεῖν, ζυγομαχεῖν* (*τινι*, jugum detrectare, Menand. IV. 126. Plut. Lucull. 24.), *θηριομαχεῖν* etc.

Schol. γνωσιμαχήσῃ: Γνωσιμαχῆσαί ἐστι τὸ γνόντα τινὰ ὅτι πρὸς κρείττους αὐτῷ ἡ μάχη ἡσυχάσαι.

556. *ἱερὸν πόλεμον*] Cf. Thuc. I. 112. *Λακεδαιμόνιοι τὸν ἱερὸν καλούμενον πόλεμον ἐστράτευσαν, καὶ κρατήσαντες τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ παρέδοσαν Δελφοῖς. καὶ αὖθις ὕστερον Ἀθηναῖοι ἀποχωρησάντων αὐτῶν στρατεύσαντες καὶ κρατήσαντες παρέδοσαν Φωκεῦσιν.* Noli cogitare de bello sacro ab Atheniensibus in Delphos suscepto, quod pertinet ad annos A. C. 356—346.

προυδᾶν] I. e. *προαυδᾶν*, indicere. Sic *προὔπτὸς* (*προοπτὸς*), *φροῦδος* (*πρὸ ὁδός*).

Schol. ἱερὸν πόλεμον: Ὁ ἱερὸς πόλεμος ἐγένετο Ἀθηναίοις πρὸς Βοιωτοὺς βουλομένους ἀφελέσθαι Φωκέων τὸ μαντεῖον. νικήσαντες δὲ Φωκεῦσι πάλιν ἀπέδωκαν, ὡς Φιλόχορος (*ἐν τῇ δ'*) *λέγει. δύο δὲ ἱεροὶ πόλεμοι γεγόνασιν, οὗτός τε καὶ ὁπότε Φωκεῦσιν ἐπέθεντο Λακεδαιμόνιοι.* (*ἐν ἐνίοις τῶν ὑπομνημάτων ταῦτα λέγεται· ἱερὸν πόλεμον λέγει, καθὸ πρὸς θεοὺς ἔσοιτο. ἅμα δὲ τοῦ ἱεροῦ πολέμου μνημονεύει τοῦ γενομένου Ἀθηναίοις πρὸς Φωκέας ὑπὲρ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ. ἐσχεδίασται δὲ ὑπ' αὐτῶν. οὐ γὰρ πρὸς Φωκέας ὑπὲρ τούτου ἐπολέμησαν, ἀλλ' ὑπὲρ Φωκέων, διὰ τὸ πρὸς Λακεδαιμονίους ἔχθος. γεγόνασι δὲ δύο πόλεμοι ἱεροί. πρότερος μὲν Λακεδαιμονίοις πρὸς Φωκεῖς ὑπὲρ Δελφῶν. καὶ κρατήσαντες τοῦ ἱεροῦ Λακεδαιμόνιοι τὴν προμαντείαν παρὰ Δελφῶν ἔλαβον. ὕστερον δὲ τρίτῳ ἔτει τοῦ πρώτου πολέμου Ἀθηναίοις πρὸς Λακεδαιμονίους ὑπὲρ Φωκέων. καὶ τὸ ἱερὸν ἀπέδωκαν Φωκεῦσι, καθάπερ καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ δ' λέγει. καλεῖται δὲ ἱερὸς ὅτι περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ ἐγένετο. ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ Θουκυδίδης* [1, 112] *καὶ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ θ' καὶ Θεόπομπος ἐν τῷ κε'.*)

557. *διὰ τῆς χώρας — διαφοιτᾶν*] Cf. Xen. An. IV. 1. 8. *διιέναι αὐτοὺς ὡς διὰ φιλίας τῆς χώρας.* IV. 8. 6. *ὅτε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἔρχεσθε.* V. 4. 2. *οἱ δὲ εἶπον ὅτι οὐ διήσοιεν* (sc. *διὰ τῆς χώρας*). Dem. de Cor. 146. *μήτε Θηβαίων διιέντων.*

558. Noti sunt amores Jovis Alcmena et Semele, Neptuni Alope.
Schol. [[*Ἀλκμήνας: Διὰ τοῦ πληθυντικοῦ ηὔξησε τὴν διαβολήν.*]]
559. *ἐπίωσ'*] Adeant, transitum rogantes.

ἐπιβάλλειν σφραγῖδ'] Cf. 1214. *οὐδὲ σύμβολον* | *ἐπέβαλεν —;* Th. 415. *ταῖς γυναικωνίτισιν* | *σφραγῖδας ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλούς.* Herod. III. 128. *βιβλία γραψάμενος πολλὰ καὶ περὶ πολλῶν ἔχοντα πρηγμάτων σφρηγῖδά σφι ἐπέβαλε τὴν Δαρείου.* II. 38. *γῆν σημαντρίδα ἐπιπλάσας ἐπιβάλλει τὸν δακτύλιον.* Polyb. 24, 4, 10. *τὰς ἰδίας σφραγῖδας ἐπιβάλ-*

λεσθαι τῷ ἐγγράπτῳ. Plut. Mor. p. 807. *τῶν δὲ πεμπομένων ὑπ' αὐτοῦ σφραγῖδας ἐπέβαλε ταῖς μαχαίραις.*

Schol. [[*καὶ τὰς Ἀλόπας: Ἀλόπη Κερκυόνος θυγάτηρ, ἡ καὶ Ποσειδῶνος υἱὸς Ἱπποθόων.*]]

560. *σφραγῖδ'*] Ludit in ambigua significatione vocabuli *σφραγίς*, symbolum (a pass) et sigillum. Cf. 1214.

τὴν ψωλήν] Mentulam. Cf. Lys. 143. 963. 979. Eodem sensu, ut videtur, *κωλῆ* Nub. 989. 1018. Proprie, opinor, *τῆς κωλῆς* pars est *ἡ ψωλή*.

562. Arcte cohaerent verba *ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων*. Deinde *θύειν* connectendum cum *κήρυκα*, in quo latet *κηρύττοντα*, ellipsi non insolita. Sic Eccl. 821. *ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ μὴ δέχεσθαι μηδένα | χαλκὸν τὸ λοιπόν.* Cf. Aesch. Suppl. 980. *ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεὼν | θύειν τε λείβειν θ' ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις | σπονδάς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχορρόπως.*

Schol. θύειν ὄρνισι: Πρὸ τῶν θεῶν. [[*τὸ λοιπὸν δέ, εἰς τὸ ἔμπροσθεν. προσνείμασθαι δὲ*]] *μερίσαι καὶ προσοικειῶσαι ἕκαστον ὄρνιν ἑκάστῳ θεῷ, ἱέρακα Ἀπόλλωνι καὶ τὰ ἑξῆς.*

563. *προσνείμασθαι*] Attribuere, assignare. Cf. Aelian. N. A. XII. 4. *νενέμηνται δὲ καὶ ἀπεκρίθησαν θεοῖς πολλοῖς· ὁ μὲν περδικοθήρας καὶ ὠκύπτερος Ἀπόλλωνός ἐστι θεράπων, φασί· φήνην δὲ καὶ ἅρπην Ἀθηνᾷ προσνέμουσιν· Ἑρμοῦ δὲ τὸν φασσοφόντην ἄθυρμα εἶναί φασιν· Ἥρας δὲ τὸν τανυσίπτερον, καὶ τὸν τριόρχην οὕτω καλούμενον Ἀρτέμιδος, Μητρὶ δὲ θεῶν τὸν γέρανον, καὶ ἄλλον δὲ ἄλλῳ θεῷ.* Alex. Athen. 473 D. *τοὺς μὲν ἡ τύχη | ἡμῶν μεγάλοις προσένειμε, τοὺς δ' ἐλάττοσιν.* Plat. Legg. VIII. 828 C. *τοὺς — γυμνικοὺς κατὰ τὸ πρέπον προσνέμοντας τοῖς τε θεοῖς* etc. Id. Crit. 117. *τὸ πρόσφορον τῆς κοσμήσεως ἑκάστοις ἀπονέμοντες.* Schol. ad Pac. 39. *ἐπεὶ ἓν ἕκαστον τῶν ὀρνέων ἀνάκειται θεῷ τινί, ὡς ἀετὸς τῷ Διὶ καὶ ἡ γλαὺξ τῇ Ἀθηνᾷ.* Schol. ad Oed. C. 684. *τοῖς τὸν νάρκισσον τῇ Δήμητρι ἀπονέμουσι* etc. Anglice, to assign, to attach.

565 sq. Similiter apud Plat. com. II. 674. *Ὀρθάνῃ προθύεται βολβῶν τρί' ἡμιεκτέα, Κονισάλῳ μύρτων πινακίσκος, Λόρδωνι δραχμή, Κυβδάσῳ τριώβολον, Κέλητι ἥρῳ δέρμα καὶ θυλήματα.*

565. *ἣν — θύῃ*] Sc. *τις*. Cf. Herod. II. 47. *ἐπεὰν θύσῃ* (sc. *τις*), *τὴν οὐρὴν ἄκρην — καταγίζει πυρί.*

ὄρνιθι φαληρίδι] Cf. ad 79. 515. *ἀετὸν ὄρνιν.* Eur. Bacch. 1362. *ὄρνις — κύκνος.* Hel. 19. *κύκνου μορφώματ' ὄρνιθος λαβών.* Hom. Il. *η*. 59. *ὄρνισι ἐοικότες αἰγυπιοῖσι.* Od. *π'*. 216. *οἰωνοὶ φῆναι. ε*. 54. *λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς.* Soph. Aj. 633. *ὄρνιθος ἀηδοῦς.* Sic *ἀνὴρ ποιητής, ἀνὴρ τύραννος*, etc.

φαληρίδι] Venerem cum Phaleride jungit alludens ad Phaleta seu Phallum, qui est penis coriaceus. BE. Schol: *παρὰ τὸν φαλλόν.* Athen. 325 B. *κατὰ τὸ παραπλήσιον δ' οἰκειοῦσιν Ἀπόλλωνι μὲν κίθαρον, Διονύσῳ δὲ κιττὸν καὶ Ἀφροδίτῃ φαλαρίδα* (sic), *ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισι, κατὰ συνέμφασιν τοῦ φαλλοῦ, καὶ τὴν νῆτταν δὲ καλουμένην Ποσειδῶνί τινες οἰκειοῦσι.* 393 C. 395 E. Eust. ad Il. *π'*. 308. p. 184.

Schol. ἣν Ἀφροδίτῃ θύῃ πυρούς: Πυροὺς λέγει τῇ Ἀφροδίτῃ θύειν, ἐπεὶ οἱ ἑφθοὶ πυροὶ πρὸς συνουσίαν ἐγερτικοί. ἡ δὲ φαληρὶς ὀρνεόν ἐστι λιμναῖον (εὐπρεπές. ἐσχημάτισε δὲ παρὰ τὸν φαλλόν).

566. νήττῃ] Neptunum, deum marinum, conjungit cum anate, ave aquatica: Herculem, deum voracem, cum laro, ave vorace. DIND.

καθαγίζειν] Immolare. Cf. Lys. 238. φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε (τὴν κύλικα). Menand. ap. Athen. p. 364 E. ἐγὼ μὲν οὖν ἄν γε θεὸς οὐκ εἴασα τὴν | ὀσφὺν ἂν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεῖναί ποτε, | εἰ μὴ καθήγιζέν τις ἅμα τὴν ἔγχελυν. Herod. I. 86. ἐν νόῳ ἔχων — ταῦτα καταγιεῖν θεῶν ὅτεῳ δή. I. 183. ἐπὶ δὲ τοῦ βωμοῦ καταγίζουσι λιβανωτοῦ χίλια τάλαντα. I. 198. περὶ θυμίημα καταγιζόμενον ἵζει, 202. II. 47. τὴν οὐρὴν ἄκρην — καταγίζει πυρί. II. 130. θυμιήματα — καταγίζουσι. IV. 35. τῶν μηρίων καταγιζομένων ἐπὶ τῷ βωμῷ. I. 86. Plat. Critia 119 E. ὅτ' οὖν — θύσαντες καθαγίζοιεν πάντα τοῦ ταύρου τὰ μέλη. Paus. VIII. 2. πέμματα δὲ ἐπιχώρια ἐπὶ τοῦ βωμοῦ καθήγισεν. Soph. Ant. 1081. ὅσων σπαράγματ' ἢ κύνες καθήγισαν. Porphyr. de abstin. II. 16. τὰ δὲ καθαγνίζειν αὐτοῖς (τοῖς θεοῖς).

Schol. ἣν δὲ Ποσειδῶνι: (Γράφεται, Ποσειδῶνι βοῦν τις θύῃ.) νῆττα δὲ παρὰ τὸ νήχεσθαι, ἐπεὶ ἔνυδρον τὸ ζῷον. καὶ τῷ Ποσειδῶνι δὲ ἐν ὑγρῷ ἡ δίαιτα.

567. Ἡρακλεῖ — λάρῳ] Deum voracem jungit avi voraci. De deo in Pace v. 731. τούς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πεινῶντας. De ave Matron in parodia apud Athenaeum IV. p. 134. — πεινῶντι λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς. BE.

λάρῳ] Aliti voracissimo. Cf. Nub. 591. Hom. Od. ε. 51. Matron ap. Athen. IV. 134 E. σχεδόθεν δέ οἱ ἦν παράσιτος | Χαιρεφόων πεινῶντι λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς. Athen. X. p. 411 C. τοιοῦτον οὖν αὐτὸν ὑποστησάμενοι ταῖς ἀδηφαγίαις καὶ τῶν ὀρνέων ἀποδεδώκασιν αὐτῷ τὸν λάρον τὸν προσαγορευόμενον βουφάγον.

ναστούς] Magni panis genus. Cf. Pl. 1142. Nicostr. com. III. 284. ναστὸς δὲ μέγεθος τηλικοῦτος, δέσποτα, | λευκός· τὸ δὲ πάχος ὑπερέκυπτε τοῦ κανοῦ. | ὀσμὴ δέ, τοὐπίβλημ' ἐπεὶ περιῃρέθη, | ἄνω 'βάδιζε καὶ μέλιτι μεμιγμένη | ἀτμίς τις εἰς τὰς ῥῖνας· ἔτι γὰρ θερμὸς ἦν. Athen. III. 111 C. ναστὸς ἄρτος. ζυμίτης καλεῖται μέγας. XIV. 646 E. ναστὸς πλακοῦντος εἶδος ἔχων ἔνδον καρυκείας.

ναστοὺς — μελιτούττας] Per appositionem haec duo nomina jungi videntur, ita ut ναστοὺς placentae genus, μελιτούττας speciem designet. Similis appositionis exempla congessit Meinekius vol. II. p. 158. ἀσάμινθος κύλιξ, κύλιξ ἀρύστιχος, κώθων λεπάστη, φιάλη λεπάστη, κατάχυτλος λεκάνη. Ναστὸς (sc. ἄρτος) masculinum est in Plut. 1142. ναστὸς εὖ πεπεμμένος, μελιτοῦττα (sc. μᾶζα) haud dubie femininum. Sic οἰνοῦτταν dicit noster Plut. 1121. Attice sic scripta videntur pro μελιτόεσσα, οἰνόεσσα. Contra σησαμοῦς masculinum est, nempe quia subauditur πλακοῦς.

Schol. [ἣν δ' Ἡρακλεῖ θύῃ τις: Τὸν λάρον διὰ τὴν ἀδηφαγίαν Ἡρακλεῖ προσανάπτει. ναστὸς δὲ μέγας πλακουντώδης ἄρτος. ὁ δὲ Ἀσκλη-

πιάδης φησὶν εὐτελῆ πλακοῦντα. μελιτούττας δὲ μέλιτι δεδευμένας. τὸ δὲ πλῆρες, ναστοὺς καὶ μελιτούττας. λείπει γὰρ ὁ καί σύνδεσμος.]

568. *Διί*] Ex scholiis: *ἐπεὶ καταφερὴς ὁ Ζεὺς καὶ μοιχὸς, διὰ τοῦτο ὀρχίλον παρέλαβε* [*παρείληχε*] *διὰ τοὺς ὄρχεις*. Sunt autem *ὄρχεις* colei sive testes. Huc alludi patet etiam quum dicit mactandum orchilo *σέρφον ἔνορχιν*, coleatum. Etiam in Vesp. 1513 fit mentio hujus aviculae et simul allusio, sed non tam ad *ὄρχεις* quam *ὀρχεῖσθαι*. BE. Cf. 569. Alluditur etiam ad *κριὸν ἐνόρχην*. Cf. Eubul. com. III. 234 *κριοῦ τ' ὄρχεις*. Etiam fortasse ad verbum *ἄρχειν*, et ad libidinem Jovis.

Διὶ — βασιλεῖ] Cf. Xen. An. VI. 1. 22. *ἐθύετο τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ*.

ὀρχίλος ὄρνις] Cf. ad 79. *Ὀρχίλος* regulus videtur esse, Anglice the golden-crested wren.

Schol. ὀρχίλος ὄρνις: [[*Διὰ τὰς μοιχείας τοῦ Διὸς τὸν ὄρνιν παρέλαβεν.*] *ἐπλάσατο τὸ ὄνομα τοῦ ὄρνιθος. ἐπεὶ καταφερὴς ὁ Ζεὺς καὶ μοιχὸς, διὰ τοῦτο ὀρχίλον παρείληχεν (παρείληφε?) διὰ τοὺς ὄρχεις. τὸ δὲ σέρφον ἔνορχιν ὡς κριὸν ἔνορχιν. δῆλον δὲ ἐντεῦθεν ὅτι οὐχ, ὡς οἴονταί τινες, σπέρμα τι ὁ σέρφος* [*ἔστι δὲ ζῷον μυρμηκῶδες.*]

569. *σέρφον ἐνόρχην*] Similiter *πλακοῦντα ἐνόρχην προθύειν* dixit Plato comicus ap. Athen. X. p. 441. *πρῶτα μὲν ἐμοὶ καὶ Κουροτρόφῳ προθύεται | πλακοῦς ἐνόρχης ἄμυλος ἐγκύμων*. BE. *Σέρφον ἐνόρχην* comice positum pro *κριὸν ἐνόρχην*. Pollux I. 29. *τὰ δὲ προσακτέα θύματα ἱερεῖα ἄρτια, ἄτομα, ὁλόκληρα, ὑγιῆ, ἄπηρα, μὴ κολοβὰ μηδὲ ἔμπηρα μηδὲ ἠκρωτηριασμένα μηδὲ διάστροφα*.

σφαγιάζειν] Forma media est Xen. An. IV. 3. 18. *ἐσφαγιάζοντο εἰς τὸν ποταμόν*. IV. 5. 4. *σφαγιάσασθαι τῷ ἀνέμῳ*. VI. 4. 25. *σφαγιασάμενος*. VI. 5. 8. Hell. IV. 2. 20 *σφαγιασάμενοι τῇ Ἀγροτέρᾳ, ὥσπερ νομίζεται, τὴν χίμαιραν*.

570. *ἤσθην*] Propterea jocosa ei res videtur serphus immolandus quia verbum *σφαγιάζειν* magnis victimis convenit, non autem bestiolae tam minutae. BE. Cf. 880. Nub. 174. *ἤσθην γαλεώτῃ καταχέσαντι Σωκράτους*. 1240. Eq. 696. Pac. 1066.

σφαγιαζομένῳ] Cf. Herod. VI. 76. *σφαγιασάμενος τῇ θαλάσσῃ ταῦρον*. IX. 61. *ἐσφαγιάζοντο*. 72. Xen. Rep. Laced. XIII. 8. *ὁρώντων — χίμαιραν σφαγιάζεσθαι*.

ὁ μέγας Ζάν] Ad hunc comici locum respicit Eustathius ad Il. p. 436, 18. BR. Verba videntur poetae alicujus esse.

Schol. ἤσθην σέρφῳ: *Ὡς καταφρονῶν αὐτοῦ φησι. καὶ* (*Ζάν*.:?) *ὑβρίζειν πολλάκις ἐπιτηδεύουσιν. — σέρφῳ*: *Σέρφος μύρμηξ πτερωτός*. Vict.

571. *κολοιούς*] Synecdoche speciei pro genere, ut supra 480.

Schol. ἀντὶ τοῦ εὐτελεῖς ὄρνιθας. R.

573. *κἄλλοι γε θεοὶ —*] Anglice, yes and very many other gods besides. Cf. Eq. 1088.

574. *Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν*] Ulpianus in Orat. Demosthenis contra Timocraten [24, 121] ad haec verba, *οἳ τὰ ἀκρωτήρια τῆς Νίκης περικόψαντες ἀπώλοντο αὐτοὶ ὑφ' αὑτῶν*, scribit: *ἀκρωτήρια δὲ λέγει οἱονεὶ τὰ πτερά· οὕτω γὰρ γράφεται ἡ Νίκη. Τινὲς δὲ ἐξηγοῦνται*

Νίκης Ἀθηνᾶς εἶναι ἄγαλμα ἐν τῇ ἀκροπόλει. ταύτης δὲ τὰς πτέρυγας χρυσᾶς οὔσας ἐπεχείρησάν τινες κακοῦργοι ἀφελέσθαι· καὶ ἀπώλοντο αὐτοὶ ὑφ' ἑαυτῶν οἱ κακοῦργοι. De alis Victoriae lepide jocatur Aristophon comicus apud Athenaeum XIII. p. 563. BE. Victoria alata plerumque perhibetur, ideoque Athenienses sacellum ei consecraturi, Νίκης ἀπτέρου appellarunt, ne ab Athenis posset avolare. Quod eo magis memoratu dignum videri possit quod hodieque illa aedis extat, in Acropoli juxta Propylaea sita. "To secure the permanence of her favour the Spartans chained their Victory to her shrine; the Athenians relieved theirs' of her wings. Paus. III. 15. 7." (Wordsw. Athens etc. p. 108.) Cf. Lys. 317. Paus. Attic. 22. τῶν δὲ Προπυλαίων ἐν δεξιᾷ Νίκης ἐστιν ἀπτέρου ναός. Soph. Phil. 134. Νίκη τ' Ἀθάνα Πολιάς, ἣ σῴζει μ' ἀεί. Eur. Ion. 1550. μὰ τὴν — Νίκην Ἀθάναν.

πτερύγοιν χρυσαῖν] Eadem verba v. 697. Cf. Eur. Bacch. 372. ἃ — χρυσέαν πτέρυγα φέρεις.

Ἔρως] Cf. 697. Ἔρως ὁ ποθεινός, | στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν.

Schol. αὐτίκα Νίκη πέτεται: Νεωτερικὸν τὸ τὴν Νίκην καὶ τὸν Ἔρωτα ἐπτερῶσθαι. Ἄρχεννον γάρ φασι τὸν Βουπάλου καὶ Ἀθήνιδος πατέρα, οἱ δὲ Ἀγλαοφῶντα τὸν Θάσιον ζωγράφον, πτηνὴν ἐργάσασθαι τὴν Νίκην, ὡς οἱ περὶ Καρύστιον τὸν Περγαμηνόν φασιν.

575. Ἶριν] Si vera est haec librorum scriptura, putandum erit memoria lapsum esse poetam, ut etiam infra 609. Non enim Iris, sed Juno et Minerva cum columba comparantur ab Homero Il. ε. 778. τὼ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι, ut monuit scholiasta. Nisi respicit comicus ad Hom. Hymn. I. 114. βὰν δὲ ποσὶν τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι (sc. Iris et Eileithuia). V. schol. Ipse propendeo ad correctionem Ἥραν.

Schol. Ἶριν δέ γ' Ὅμηρος: Ὅτι ψεύδεται παίζων. οὐ γὰρ ἐπὶ Ἴριδος, ἀλλ' ἐπὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἥρας [Il. E. 778], "αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι." (οἱ δὲ ἐν ἑτέροις ποιήμασιν Ὁμήρου φασὶ τοῦτο φέρεσθαι. εἰσὶ γὰρ αὐτοῦ καὶ ὕμνοι).

576. Cf. Nub. 397. τοῦτον (τὸν κεραυνὸν) γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζεὺς ἵησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.

πτερόεντα κεραυνόν] Similia sunt Νὺξ ἡ μελανόπτερος v. 695, πτερύγοιν χρυσαῖν v. 697, Ἔρως χρυσόπτερος v. 1737, et imprimis πτεροφόρον Διὸς βέλος v. 1714.

577. ὑπ' ἀγνοίας] Prae inscitia.

νομίσωσι τὸ μηδέν] Cf. Eur. Rhes. 821. ἢ τὸν Ἕκτορα | τὸ μηδὲν εἶναι καὶ κακὸν νομίζετε; Tro. 412. τῶν τὸ μηδέν. 609. τὰ τὸ μηδὲν ὄντα. Cycl. 355. τὸ μηδὲν ὤν. Her. 168. γέροντος — τύμβου τὸ μηδὲν ὄντος. El. 370. ἤδη γὰρ εἶδον ἄνδρα γενναίου πατρὸς | τὸ μηδὲν ὄντα. Iph. A. 945. Soph. Aj. 1231. ὅτ' οὐδὲν ὢν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ. 767. ὁ μηδὲν ὤν. 1275. ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας. El. 1166. δέξαι με τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδέν. Tr. 1108. κἂν (l. κἢν) τὸ μηδὲν ὦ. Oed. C. 919. ἴσον τῷ μηδενί. Herod. VIII. 106. ὅτι με ἀντ' ἀνδρὸς ἐποίησας τὸ μηδὲν εἶναι.

Lucian. Pisc. 25. καταγελᾶν ἡμῶν — ὡς τὸ μηδὲν ὄντων. Trag. Fr. Adesp. 68. θανὼν | τὸ μηδέν ἐστι.. Ceterum subaudiendum εἶναι. Cf. ad 496.

578. στρουθῶν νέφος] Cf. Hom. Il. δ'. 274. νέφος πεζῶν. ρ'. 755. ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἠὲ κολοιῶν. Eur. Hec. 907. τοῖον Ἑλλάνων νέφος ἀμφί σε κρύπτει. Phoen. 250. νέφος ἀσπίδων πυκνόν. Herc. 1140. στεναγμῶν — νέφος. Herod. VIII. 109. νέφος τοσοῦτο ἀνθρώπων ἀνωσάμενοι, Auctor Epist. ad Hebr. XII. 1. νέφος μαρτύρων. Plin. H. N. 29, 6, 34. nubes earum (muscarum).

579. σπερμολόγων] Notus est locus Act. Apost. XVII. 18. τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Epicharmus ap. Athen. 398 D. σπερματολόγους dixit. Athen. IX. 398 D. τέτραξ τὸ μέγεθος ἴσος σπερμολόγῳ. Est autem σπερμολόγος proprie μικρὸν ὀρνιθάριον κολοιῶδες.

ἀνακάψαι] Cf. Herod. II. 93. ἀνακάπτουσι (de piscibus). Pac. 7. ἐνέκαψε. Eq. 490. ἐπέγκαψον. Av. 245. κάπτεθ'. Eccl. 683.

Schol. σπερμολόγων: Ὄνομα ὀρνέων, ἃ ἐκ τοῦ ὀρύττειν τὰ σπέρματα καὶ ἐσθίειν οὕτως ἐκλήθη. — καταφαγεῖν. R.

580. πυροὺς — μετρείτω] Cf. Dem. 34, 39. εἰσαγαγόντες πλείους (πλεῖν?) ἢ μυρίους μεδίμνους πυρῶν διεμετρήσαμεν ὑμῖν τῆς καθεστηκυίας τιμῆς. Athen. V. 214 F. Ἀθηνίων δὲ χοίνικα κριθῶν εἰς τέσσαρας ἡμέρας διεμέτρει τοῖς ἀνοήτοις Ἀθηναίοις, ἀλεκτορίδων τροφὴν καὶ οὐκ ἀνθρώπων αὐτοῖς διδούς. (Dobr.)

Schol. παρέχετω, παρόσον εὑρετίς ἐστι τῶν καρπῶν. Ven.

581. *Schol.* οὐκ ἐθελήσει: Ἀντὶ τοῦ οὐ δυνήσεται. Ὅμηρος [Il. Φ. 366] "οὐδ' ἐθέλει προρέειν."

582. οἱ δ' αὖ κόρακες — τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων] Cf. 1611. ὁ κόραξ παρελθὼν τοὐπιορκοῦντος λάθρα | προσπτάμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θενών. Aelian. H. A. II. 51. ὁ κόραξ ὁμόσε τοῖς ζῴοις χωρεῖ, οὐ μέντοι τοῖς βραχυτάτοις, ἀλλ' ὄνῳ τε καὶ ταύρῳ· κάθηται γὰρ κατὰ τῶν τενόντων καὶ κόπτει αὐτούς, πολλῶν δὲ καὶ (add. τοὺς?) ὀφθαλμοὺς ἐξέκοψεν. Cf. Aristot. H. A. IX. 2. 6.

καταροῦσιν] "Sehr seltenes compos. von ἀρόω. In Ephebeneide nach Poll. VIII. 106. καὶ τὴν πατρίδα οὐκ ἐλάττω παραδώσω, πλείω δὲ καὶ καταρόσω ὁπόσην (πλείω δὲ καὶ ἀρείω ὅσης Stob.) ἂν παραδέξωμαι." (Ko.)

Schol. οἱ δ' αὖ κόρακες: Ἐπιβεβούλευται, φησί, τοῖς ἀνθρώποις, ἐὰν μὴ τιμήσωσιν ὑμᾶς. τοὺς γὰρ βοῦς ἐπὶ γεωργίαν χρειώδεις ὄντας ἀνθρώποις τυφλοῦσι καὶ τὰ πρόβατα, (ἐξ ὧν τὴν ἐσθῆτα ἔχουσι). — καταροῦσι: Καταρέσθαι, διαλύειν. Vict.

583. ἐπὶ πείρᾳ] Ut experiantur an dii vos sitis. Anglice, by way of experiment. Menand. com. IV. 104. ἐπὶ πείρᾳ δοὺς τριάκονθ' ἡμέρας.

Schol. ἐπὶ πείρᾳ: Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ βλάβῃ. ἢ ἵνα πειραθῶσιν ἡμῶν εἰ θεοὶ ἐσμέν.

584. ἰατρός γ' ὤν] Siquidem medicus est, ut qui medicus sit. Cf. Pl. 11. ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασιν, σοφός.

ἰατρὸς — ἰάσθω] Producta prima, ut in ἰατροτέχνας (anap.) Nub. 332. Alibi corripitur prima apud nostrum, Eccl. 363. Pl. 406. 407. 701.

μισθοφορεῖ δέ] Scholiasta, *τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπεὶ Λαομέδοντα τῆς τειχοδομίας μισθὸν ᾔτησεν.* Simul alludit ad *μισθοφορίαν* medicorum, qui Athenis publice conducebantur. BE. Apollo non tantum Trojae muros, accepta a Laomedonte mercede, exstruxisse, sed etiam Admeto, Arcadiae regi, serviisse ferebatur. BECK. Redde, mercede enim operam locat. Particula *δὲ* pro *γάρ*, ut infra 935. Aesch. Pers. 143. *χρεία δὲ προσήκει* (ubi schol: *δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ*). et alibi saepe. Similis est usus apud Latinos particulae autem.

Schol. μισθοφορεῖ δέ: *Ὅτι οἱ ἰατροὶ μισθῷ ἰατρεύουσι.* R. V. *ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. (τοῦτο δὲ εἶπεν) ἐπεὶ Λαομέδοντα τῆς τειχοδομίας μισθὸν ᾔτησεν.*

585. *τῷ βοιδαρίῳ*] Cf. Fr. 52. Similia sunt *χρυσιδάριον, βιβλιδάριον, ἱματιδάριον, κλινιδάριον.*

586. Cf. Aesch. Fr. 295. *Ζεύς ἐστιν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' οὐρανός.*

ἢν δ' ἡγῶνται σὲ θεόν] Sub. *εἶναι.* Cf. ad 496. 719. 1349.

588. *τὰς οἰνάνθας*] Cf. Ran. 1320. Eur. Phoen. 230. *τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας — βότρυν.* Hesiod. Scut. 292. *οἱ δ' ἐτρύγων οἴνας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες. Οἰνάνθη* ab Suida explicatur *ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου.* Latine pampinus. "Hinc Chorus Avium infra post v. 1058. in oda dicit deinceps homines Avibus vota facturos, ubi inter alia *σώζω δ' εὐθαλεῖς καρποὺς κτείνων παμφύλων γένναν θηρῶν.*" (Be.)

Schol. τὰς οἰνάνθας: *Οἰνάνθη ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς σταφυλῆς.* ⟦*καὶ Εὐριπίδης* [Phoen. 236] "*οἶνα θ' ἃ καθαμέριον στάζεις τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ἱεῖσα βότρυν.*"⟧

589. *λόχος εἷς*] Una turma, ut mox *ἀγέλη μία* v. 591.

Schol. [*γλαυκῶν λόχος*: *Γλαὺξ εἶδος ὀρνέου. λόχος δὲ τὸ σύστημα. ὅπερ ἄνω ἔφη νέφος.*]

(*καὶ κερχνηΐδων*: *Μήποτε καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν οὐχὶ κερχνῆς γραπτέον, ἀλλὰ κερχνηῒς σὺν τῷ ι, ὡς Νηρηΐς. νῦν γὰρ κερχνηΐδων εἶπεν.*) ⟦*κνῖπες δὲ εἴδη ζωΰφίων μικρά.*⟧

590. Hesychius, *κνῖπες*: *ζωύφια τῶν ξυλοφάγων.* Alia forma est *σκνῖπες.* Theophrast. H. Pl. *ἐγγίγνονται καὶ κνῖπες ἐν τισι τῶν δένδρων, ὥσπερ ἐν τῇ δρυῒ καὶ τῇ συκῇ.* Arist. H. A. VIII. 3. 6. *ἄλλα δ' ἐστὶ σκνιποφάγα, ἃ τοὺς σκνῖπας θηρεύοντα ζῇ μάλιστα.* Diog. V. 91. *Κνὶψ ἐκ χώρας* (*ἐν χώρᾳ* VII. 25).

ψῆνες] Cf. Arist. H. A. V. 26. 3. *οἱ δὲ ἐρινεοὶ ἔχουσι τοὺς καλουμένους ψῆνας.* Herod. I. 193. Hinc *ψηνίζειν* Eq. 523.

591. *ἀναλέξει*] Cf. Aristot. H. A. IX. 9. *ἀναλέγεται γὰρ* (*ὁ δρυκολάπτης*) *ἐξελθόντας αὐτοὺς* (*τοὺς σκώληκας καὶ σκνῖπας*) *τῇ γλώττῃ.* Schol. Lys. 694. *τοὺς κανθάρους οἱ ἀετοὶ ἀναλέγονται.*

593. *τὰ μέταλλ' — τὰ χρηστά*] Metallifodinas quasque optimas. Cf. Aesch. Pers. 238. *ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστι, θησαυρὸς χθονός.*

δείξουσι] Indicabunt per vatem. Omnia enim scire finguntur aves.

594. *τάς τ' ἐμπορίας*] Infra v. 718. *ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε, | πρός τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βίου κτῆσιν.*

596. *μαντευομένῳ*] Sub. *τινί*. Cf. Lys. 556.

597. *κέρδος ἐπέσται*] Lucrum sequetur. Cf. Aesch, Eum. 496. *ποινὰ γὰρ ἐπέσται.* Soph. El. 1467. *εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω.* Xen. Cyr. VI. 2. 33. *ἔπεστι γάρ τις αἰσχύνη* etc.

598. 602. *κτῶμαι*] Pro futuro *κτήσομαι*, ut in Lys. 53. *κτήσομαι περιβαρίδας.*

γαῦλον] *γαῦλος* navigium est rotundioris formae, mercibus portandis aptum, apud Phoenicios in usu frequens. Callimachus ap. schol. *Κυπρόθε Σιδόνιός με κατήγαγεν ἐνθάδε γαῦλος.* Antiphan. com. III. 132. *γαύλους ὁλοχρύσους. Β. πλοῖα; Α. τοὺς κάδους μὲν οὖν | καλοῦσι γαυλοὺς πάντες* Herod. III. 136. *τριήρεας δύο — καὶ γαῦλον μέγαν.* 137. VI. 17. *γαύλους — καταδύσας.* VIII. 97. *γαύλους Φοινικηΐους.* Epich. Fr. 24, 1. *αὐτὸς ὁ Ποτιδὰν ἄγων γαύλοισιν ἐν Φοινικικοῖς —.* Hesychius, *Γαῦλοι — καὶ τὰ Φοινικικὰ πλοῖα γαῦλοι καλοῦνται· καὶ γαυλικὰ χρήματα τὰ ἀπὸ τῶν πλοίων.* Xen. Anab. V. 8. 1. *τῶν γαυλικῶν χρημάτων.* Festus: gaulus genus navigii paene rotundum. Cf. nostrum galley, galleon.

κτῶμαι] Pro *κτήσομαι*, parabo.

Schol. γαῦλον κτῶμαι: Γαῦλος Φοινικικὸν σκάφος, καὶ νῦν προπερισπωμένως, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγγείου ὀξυτόνως. Καλλίμαχος [Fr. 217],

"(*Κυπρόθε Σιδόνιός με κατήγαγεν ἐνθάδε γαῦλος.*)"

Ἄλλως. γαῦλος, πλοῖόν τι φόρτιμον (sic R. V. *φορτικὸν* Ald. lege *φορτηγικόν.* cf. ad Dionys. com. III. 550. Thuc. VI. 88. Poll. I. 83.), *ὡς καὶ σκάφη ἀπὸ τῶν σκευῶν. Ὅμηρος* [Od. I. 223], "*γαῦλοί τε σκαφίδες τε.*" *ὡς αἱρετωτέρου δὲ ὄντος τῶν ἄλλων πάντων καὶ ἀκινδύνου τοῦτό φησι.*

599. Cf. Plat. Legg. XI. 913 A. *θησαυρὸν, ὅν τις αὑτῷ καὶ τοῖς αὑτοῦ κειμήλιον ἔθετο μὴ τῶν ἐμῶν ὢν πατέρων, μήθ' εὑρεῖν ποτε θεοῖς εὐξαίμην μήθ' εὑρὼν κινήσαιμι.*

600. *οὗτοι γὰρ ἴσασι*] Xen. Hipp. IX. 9. *τὰ οὖν τοιαῦτα οὐδ' ὅτῳ συμβουλεύσαιτ' ἄν τις οἷόν τε εὑρεῖν πλὴν θεῶν· οὗτοι δὲ πάντα ἴσασι καὶ προσημαίνουσιν ᾧ ἂν ἐθέλωσι.*

λέγουσί γε τοι —] Pl. 202. *λέγουσι πάντες ὡς* etc. Reponendum forsan *αὐχοῦσι* pro *λέγουσι.* Quod si vera scriptura est *ὑμνοῦσι* aut *ᾄδουσι*, conferre licebit Plat. Prot. 343 B. *ταῦτα ἃ δὴ πάντες ὑμνοῦσι.* Rep. VIII. 549 D. *καὶ ἄλλα δὴ ὅσα φιλοῦσιν αἱ γυναῖκες περὶ τῶν τοιούτων ὑμνεῖν.* Eur. Phoen. 448. Xen. Ages. XI. 2. *ὑμνῶν οὔποτ' ἔληγεν ὡς* etc. Mem. IV. 2. 33. *τοῦτον γὰρ δὴ πάντες ὑμνοῦσιν ὡς* etc. Plat. Lys. 206 C. *ἡ πόλις ὅλη ᾄδει περὶ Δημοκράτους* etc. ibid. D. *ὥσπερ αἱ γραῖαι ᾄδουσι.* Aelian. N. A. X. 14. *ὥσπερ οὖν ᾄδουσι τὸν Ἡρακλεώτην λίθον καταγοητεύειν πως τὸν σίδηρον.*

601. *πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις*] Anglice, unless perchance some bird. Cf. ad Thesm. 532. *ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι — | οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα πλὴν ἄρ' εἰ* (al. *ἤ*) *γυναῖκες.* Isae. IV. 38. *οὔτε εἰσφορὰν οὐδεμίαν εἰσενήνοχε πλὴν εἴ τι ἄρα ἐξ ὅτου* etc. Xen. An. IV. 1. 14. *οἱ δ' ἐπείθοντο πλὴν εἴ τίς τι ἔκλεψεν.* Hell. IV. 2. 21. *οὐκ ἀπέθανον αὐτῶν πλὴν εἴ τις ἐν τῇ συμβολῇ.* Eur. Dan. Fr. 6. *κρείσσων γὰρ οὔτις χρημάτων πέφυκ' ἀνήρ*

πλὴν εἴ τις· ὅστις δ' οὗτός ἐστιν οὐχ ὁρῶ. Andr. 332. Isae. IV. 38. οὔτις — εἰσενήνοχε πλὴν εἴ τι ἄρα ἐξ ὅτου etc. Metag. com. II. 758. τίς πολίτης δ' ἐστὶ νῦν πλὴν ἄρ' εἰ Σάκας ὁ Μυσὸς —; (sec. Bergk. et Mein.) Isocr. p. 59 E. πλὴν εἴ τις διὰ μικρότητα ἠμελήθη. Theophr. H. Pl. IV. 15. 1. πλὴν εἰ ἄρα φελλοῦ. II. 2. 2. πλὴν εἴ τινων ὀλίγων.

Schol. πλὴν εἴ τις ὄρνις: [[Παροιμία ἐστὶν, οὐδείς με θεωρεῖ πλὴν ὁ παριπτάμενος ὄρνις. Ἄλλως.]] παροιμία τοῦτο, οὐδεὶς οἶδε τί ὡμίλησα, πλὴν ὁ παριπτάμενος ὄρνις. τοῦτο ἐλέγετο ἐπὶ τῶν ἀγνώστων.

602. ὑδρίας] Ollas, in quibus thesauros abscondebant.

Schol. τὰς ὑδρίας: Ἐν ὑδρίαις γὰρ ἔκειντο οἱ θησαυροί.

603. *Schol.* πῶς δ' εἰς γῆρας: Ἀντὶ τοῦ πῶς εἰς πολυχρονιότητα προκόψουσιν.

605. ὑγιαίνει] Nemo penuria laborans est sanus. Sophocles ap. Stobaeum Flor. 91, 28. εἰσὶ δ' οἵτινες | αἰνοῦσιν ἄνοσον ἄνδρ'· ἐμοὶ δ' οὐδεὶς δοκεῖ | εἶναι πένης ὢν ἄνοσος, ἀλλ' ἀεὶ νοσεῖν. BE. Cf. Lucian. pro L. 5. καὶ ὅλως ἡγοῦντο τῷ μὲν ὑγιαίνειν τὸ εὖ πράττειν καὶ τὸ χαίρειν εἶναι (ἐνεῖναι?), οὔτε δὲ τῷ εὖ πράττειν οὔτε τῷ χαίρειν πάντως καὶ τὸ ὑγιαίνειν. Philem. com. IV. 56. αἰτῶ δ' ὑγίειαν πρῶτον, εἶτ' εὐπραξίαν. Haec est illa πλουθυγιεία quam dicit infra 731. i. e. florens copia divitiarum. Cf. Vesp. 677. et Eq. 1091. Sic Pindarus Ol. V. 55. ὑγίεντα ὄλβον dixit. Aliquando tamen πλουθυγίειαν significare et opes et sanitatem constat ex scholiastae verbis ad Eq. 1091.

606. τοῦτ'] Sc. dare ut homines ad senectutem perveniant.

607. παιδάρι' ὄντ'] Cf. ad Nub. 878. εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὂν (non ὤν) τυννουτονὶ | ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας etc. Vesp. 687. Herod. I. 192. ἡ δὲ ἀρτάβη μέτρον ἐὸν Περσικὸν etc.

609. λακέρυζα κορώνη] Alludit ad Hesiodi versum in fragmento ap. Plutarch. de Orac. defectu c. 11. ἐννέα μὲν ζώει γενεὰς λακέρυζα κορώνη | ἀνδρῶν ἡβώντων, ἔλαφος δέ τε τετρακόρωνος. Numerum aetatum mutavit metri necessitate coactus. BR. Scholia: κακῶς καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ἡσιόδειον παίζει, "ἐννέα γὰρ ζώει γενεὰς λακέρυζα κορώνη". Nempe ut supra 576., quum diceret Homerum comparasse columbis Iridem. BE. Ἐννεάνειρα dicitur ἡ κορώνη Arat. Dios. 290. Cf. Ovid. Met. VII. 274. Amor. II. 21. VI. 35. Auson. Id. XVIII. 1. XI. 11. Hesiod. Op. 747. μή τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.

Schol. οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντε γενεὰς: Κακῶς καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ἡσιόδειον [Fr. 50] παίζει, "ἐννέα γὰρ ζώει γενεὰς λακέρυζα κορώνη."

610. αἰβοῖ] Admirantis est αἰβοῖ 1342. Cf. Pac. 1066. αἰβοῖ αἰβοῖ (αἰβοῖ βοῖ Dind.). *TP.* τί γελᾷς;

611. οὐ γὰρ —;] Cf. 1606. ἀληθες; οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ | ἰσχύσετ', ἢν ὄρνιθες ἄρξωσιν κάτω; Lucian. D. D. V. 4. ἥδιω ταῦτα· οὐ γάρ;

612. νεώς] Cf. Nub. 401. ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεὼν βάλλει etc.

614. θυρῶσαι — θύραις] Cf. 1158. ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις.

Schol. [[οὐδὲ θυρῶσαι: Τοὺς ναοὺς ὡς τοῖς θεοῖς. θάμνοις δὲ,]] συμφύτοις τόποις. — πρινιδίοις: ἀντὶ τοῦ πρίνοις. R. V. (σεμνοῖς δὲ τοῖς τιμίοις.)

616. *σεμνοῖς*] Superbis. Cf. Nub. 48.

617. *δένδρον*] "Plin. N. H. 12, 1, 2. 'arbores fuere numinum templa, priscoque ritu simplicia rura etiamnunc deo praecellentem arborem dicant. nec magis auro fulgentia atque ebore simulacra quam lucos et in eis silentia ipsa adoramus.' Cf. Hor. Carm. 3, 22." (Ko.)

Schol. (*δένδρον ἐλαίας*: *Ὅτι εὕρημα θεῶν· Ἀθηνᾶς γάρ.*)

618. *Δελφοὺς — Ἄμμων'*] Cf. 716. *ἐσμὲν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοί, Δωδώνη, Φοῖβος Ἀπόλλων.*

Schol. *κοὐκ εἰς Δελφούς*: *Ἔνθα τὰ μαντεῖά εἰσιν, ἐν μὲν Δελφοῖς τὰ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν δὲ Λίβυσι τὰ τοῦ Ἄμμωνος.*

620. *ἐν ταῖσιν κομάροις καὶ τοῖς κοτίνοις*] Cf. 240. *τά τε κοτινοτράγα τά τε κομαροφάγα. Κοτινηφόρος* est Mosch. VII. 2.

ταῖσιν κομάροις] *Κόμαρος* est arbutus unedo, Anglice the wild strawberry-tree, cujus fructus sunt *μιμαίκυλα*. Theophr. H. P. III. 16. 4. *ἡ δὲ κόμαρος ἡ τὸ μιμαίκυλον φέρουσα τὸ ἐδώδιμον.* I. 15. Amphis ap. Athen. 50 F. *ὁ πρῖνος ἀκύλους, ὁ κόμαρος μιμαίκυλα* (*φέρει*). Eupol. II. 426. *ἐλάτης, πρίνου, κομάρου τε πτορθοὺς* etc.

Schol. (*ταῖσι κομάροις*: *Ὅτι τὰς μὲν κομάρους θηλυκῶς φησιν, ἀρσενικῶς δὲ τοὺς κοτίνους. εἴδη δὲ δένδρων ταῦτα.*)

621. *κοτίνοις*] *Κότινος* est i. q. *ἀγριελαία*, oleaster. Cf. Pl. 586.

622. *κριθάς, πυρούς*] Cf. 506.

623. *εὐξόμεθ' αὐτοῖς ἀνατείνοντες τὼ χεῖρ'*] Euripides in Iphig. Taur. v. 263. *θεοσεβὴς δέ τις ὢν | ἀνέσχε χεῖρα καὶ προσεύξατ' εἰσιδών.* BE.

627. *ὦ φίλτατ' — μεταπίπτων*] *Φίλτατε* per appositionem positum pro *φίλτατος*. Sic Theocr. XVII. 66. *ὄλβιε, κῶρε, γένοιο.* Cf. etiam Nub. 110. *ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοί.*

μεταπίπτων] Mutatus. Cf. Plat. Crat. 440 A. *εἰ μεταπίπτει πάντα χρήματα καὶ μηδὲν μένει. B. ἅμα τ' ἂν μεταπίπτοι εἰς ἄλλο εἶδος γνώσεως.* Lycurg. c. Leocr. 60. *ἀνθρώπῳ ζῶντι ἐλπὶς ἐκ τοῦ κακῶς πρᾶξαι* (add. *ἂν*?) *μεταπεσεῖν.* Eur. Ion. 412. *μεταπέσοι βελτίονα* (*τὰ συμβόλαια*). Plerumque hoc verbum de conversione in pejus usurpatur, ut monuit Herwerden ad Ion. l. l. Noster Vesp. 1451. *οἷ μετέστη ξηρῶν τρόπων.*

628. *οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν — ἀφείμην*] Cf. Nub. 1182. *οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως — γένοιτ' ἄν.* Vesp. 212. *κοὐκ ἔσθ' ὅπως — ἂν — λάθοι.* Eurip. Cycl. 469. *ἔστ' οὖν ὅπως ἂν — κἀγὼ λαβοίμην τοῦ — δαλοῦ;*

ποθ' — ἔτ'] Cf. ad Ach. 232.

τῆς σῆς γνώμης — ἀφείμην] Cf. Pac. 705. *ὥστ' οὐδέποτ', ὦ δέσποτ', ἀφησόμεσθά σου.* Soph. Oed. R. 1521. *τέκνων δ' ἀφοῦ.* Eur. Hel. 1629. *οὐκ ἀφήσομαι πέπλων σῶν.* Plat. Lach. 181. *καὶ μὴν — μὴ ἀφίεσό γε τἀνδρός.* 184. *ἀφίεται τοῦ δόρατος.* Euthyd. 288. *μὴ ἀφιώμεθα τῶν ἀνδρῶν.* Theaet. 146. *μὴ ἀφίεσο τοῦ Θεαιτήτου.* Gorg. 458. *τοιούτων λόγων — ἀφεμένῳ.* Dem. p. 1291. *ἀφεμένοις τῶν τόκων.* Xen. Vect. IV. 6. *ἀφιέμενοι τοῦ τὴν γῆν ἐργάζεσθαι —.* Oecon. VI. 16. *ἀφέμενον τῆς καλῆς ὄψεως.* Lysias III. 17. *ἀφέμενοι δὲ τοῦ νεανίσκου ἔτυπτον ἐμέ.* Aeschin. II. 81. *τῆς δημοκρατίας — ἀφεμένους.* Hyperid. c. 41. *ἀφέμενοι τῆς*

εἰσαγγελίας. Isocr. p. 76 C. ἁπάντων ἀφιεμένους τῶν ἄλλων. p. 209. ἀφεμένους ταύτης τῆς τερθρείας. p. 316. ἀφέμενος τούτων. 318. ἀφεῖσθαι τῆς δόξης ταύτης. p. 333 A. ἀφέμενος τοῦ βοηθεῖν τοῖς εἰρημένοις. p. 25 A. ἀφέμενον τῶν ἀμφισβητουμένων. Or. XV. § 202. ἀφέμενος τῶν ἄλλων. Arist. Poet. IV. 7. ἀφέμενος τῆς ἰαμβικῆς ἰδέας. Lucian. Dial. mer. III. 2. ἐμοῦ γε ἀφέμενος. De Salt. 6. ἀφέμενος — τῶν βλασφημιῶν τούτων. Epist. Sat. IV. 39. ἀφέμενοι τοῦ κατὰ τέχνην ὁμιλεῖν ἡμῖν. Sacr. 8. τούτων ἀφέμενοι τῶν λόγων. Eur. Phoen. 485. ἐκείνου δ' οὐχ ἑκὼν μεθήσομαι.

Schol. [[ὦ φίλτατ' ἐμοί: Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις χοροῦ, ἐπῳδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν τίθεσθαι, προῳδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας περιόδου στίχων καὶ κώλων ιβ΄. ὧν ὁ πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ ια΄ καὶ ιβ΄ ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. ὁ τρίτος ἀσυνάρτητος ἐξ ἀναπαιστικῶν πενθημιμερῶν· ἐξ ἀναπαιστικοῦ πενθημιμεροῦς αἰολικοῦ διὰ τὸ ἔχειν τὸν πρῶτον πόδα ἴαμβον καὶ τροχαϊκοῦ ὁμοίου πενθημιμεροῦς. ὁ τέταρτος ὅμοιος. τὸ ε΄ ἀναπαιστικὸν πενθημιμερὲς τὸν δεύτερον ἔχον πόδα τετράβραχυν. τὸ ς΄ τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον τὸν πρῶτον ἔχον πόδα τρίβραχυν. τὸ ζ΄ ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ η΄ τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς τὸν πρῶτον ἔχον πόδα τρίβραχυν. ὁ θ΄ ἰαμβικὸς τρίμετρος βραχυκατάληκτος. ὁ δέκατος ἀσυνάρτητος ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]]

ἐξ ἐχθίστου: Ἀπὸ τῆς ἔχθρας εἰς φιλίαν μεταπίπτων.

628. Schol. ἐπαυχήσας: Ἀντὶ τοῦ μεγαλοφρονήσας διὰ τῶν σῶν λόγων.

629. ἐπαυχήσας] Elatus.

Schol. ἐπηπείλησα: Ἐπαγγειλάμενος ὤμοσα.

630. ἐπηπείλησα] Cf. Vesp. 670. ἐπαπειλοῦντες. Soph. Ant. 748. ἦ κἀπαπειλῶν ὧδ' ἐπεξέρχει θρασύς; Aoristus, ut alibi ἥσθην, ἐχάρην, etc.

631. παρ' ἐμὲ θέμενος ὁμόφρονας λόγους] Anglice diceremus, taking counsel with me. "Dem militärischen Ausdruck τίθεσθαι τὰ ὅπλα παρά τινα, arma cum aliquo coniungere, nachgebildet. Thuc. II. 2. 4. ἀνεῖπεν ὁ κῆρυξ, τίθεσθαι παρ' αὐτοὺς τὰ ὅπλα. 4, 68, 2. κηρῦξαι τὸν βουλόμενον ἰέναι μετὰ Ἀθηναίων θησόμενον τὰ ὅπλα." (Ko.)

632. δικαίους ἀδόλους] Cf. Thuc. V. 18. ἔτη δὲ εἶναι τὰς σπονδὰς πεντήκοντα ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς. ibid. ἐμμενῶ ταῖς ξυνθήκαις καὶ ταῖς σπονδαῖς ταῖσδε δικαίως καὶ ἀδόλως. V. 23. ταῦτα δ' εἶναι δικαίως καὶ προθύμως καὶ ἀδόλως. V. 47. ἐμμενῶ τῇ ξυμμαχίᾳ κατὰ τὰ ξυγκείμενα δικαίως καὶ ἀβλαβῶς καὶ ἀδόλως. Aristophanes Lysistrata v. 168. καὶ τὼς μὲν ἁμῶν ἄνδρας ἁμὲς πείσομες | παντᾶ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν.

635. τρίψειν] Quasi de vestimento loquitur. Cf. ad Fr. 24. Theocr. XIII. 31. βόες τρίβοντες ἄροτρα· Arrian. Epict. 3, 24, 15. ταῦτα ἔχων ἀεὶ ἐν χερσὶν καὶ τρίβων αὐτὸς παρὰ σαυτῷ οὐδέποτε δεήσῃ τοῦ παραμυθουμένου. Anglice diceremus will handle, will sway.

Schol. (τἀμὰ τρίψειν: Χαριέντως εἶπε τρίψειν ὡς ἐπὶ ἐσθῆτος.)

636. τεταξόμεθ'] I. e. τεταγμένοι ἐσόμεθα (cf. 655). Redde, ad haec administranda nos constituti (designati, delegati) erimus. Cf. Xen. Anab. 2, 3, 11. τῶν πρὸς τοῦτο τεταγμένων.

637. *ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται*] Apte apponit Kockius Antiphontis locum V. 6. *ἅπαντα γὰρ τὰ ἐν ἀδήλῳ ἔτι ὄντα ἐπὶ τῇ τύχῃ ἀνάκειται.* V. annot. crit.

638. *νυστάζειν*] Cf. Xenarch. com. III. 616. *νυστάζειν γε καὐτὸς ἄρχομαι.* Plat. Apol. 31 A. *ὥσπερ οἱ νυστάζοντες ἐγειρόμενοι.* Bion. V. 3. *ἐς χθόνα νυστάζοντα.* Vesp. 12. *νυστακτὴς ὕπνος.*

Schol. [[*καὶ μὴν μὰ τὸν Δία*: *Εἴσθεσις περιόδου ἀμοιβαίας ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων εἴκοσι, ὧν τελευταῖος "καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα." ἐν εἰσθέσει δὲ στίχοι ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος.*]]

639. *μελλονικιᾶν*] Locum hunc citat Plutarchus in Nic. p. 528., ubi monet Niciam hic ab Aristophane perstringi ut cunctatorem, idque ob lentam obsidionem Pyli, in qua quum multum temporis frustra consumsisset, Cleon postea successor ei datus castellum dictum brevi tempore expugnavit. Suidas vero v. *μελλονικιᾶν* ex vetere in h. l. scholiasta aliam reddit rationem quare Nicias a comico nostro appelletur cunctator, nimirum ob expeditionem Siciliae in aliud atque aliud tempus ab eo dilatam. Sic enim ait: *μελλονικιᾶν, τὸ βραδύνειν καὶ ἀναβάλλεσθαι. Νικίας γὰρ υἱὸς Νικηράτου, ὃς ἀνεβάλλετο ἀπελθεῖν εἰς Σικελίαν. βραδὺς γὰρ ἦν περὶ τὰς ἐξόδους* etc. Hinc scholiasten nostrum supplere poteris. KUST. Non dubium est quin ad vocem illius respexerit qui Niciam in concione increpavit quod nimis cunctaretur suscipere praefecturam classis in Siciliam mittendae, a qua expeditione quum Nicias deterrere Athenienses vellet, in primis magnitudinem sumtuum praetendebat, quos urbs esset factura, teste Thucyd. VI. 25. *καὶ τέλος παρελθών τις τῶν Ἀθηναίων καὶ παρακαλέσας τὸν Νικίαν οὐκ ἔφη χρῆναι προφασίζεσθαι οὐδὲ διαμέλλειν, ἀλλ' ἐναντίον ἁπάντων ἤδη λέγειν, ἥν τινα αὐτῷ παρασκευὴν Ἀθηναῖοι ψηφίσωνται.* [Sec. Plut. Nic. 12. Demostratus iste fuit: *ἀναστὰς ὁ μάλιστα τῶν δημαγωγῶν ἐπὶ τὸν πόλεμον παροξύνων Δημόστρατος ἔφη τὸν Νικίαν προφάσεις λέγοντα παύσειν.*] BE. Plut. Nic. 16. *ἃ δὴ πάντες ᾐτιῶντο τὸν Νικίαν ὡς ἐν τῷ διαλογίζεσθαι καὶ μέλλειν καὶ φυλάττεσθαι τὸν τῶν πράξεων ἀπολλύντα καιρόν· ἐπεὶ τάς γε πράξεις οὐδεὶς ἂν ἐμέμψατο τοῦ ἀνδρός· ὁρμῆσαι γὰρ ἦν ἐνεργὸς καὶ δραστήριος, τολμῆσαι δὲ μελλητὴς καὶ ἄτολμος.* 21. *ὅπου αὐτὸς στρατεύοιτο, τῆς ἀσφαλείας ἐχόμενος καὶ τὰ πλεῖστα κατορθῶν παρεχώρει τῇ τύχῃ.* Cf. Plut. Alcib. 18. et Arist. Fr. 156. Simile fere compositum *μελλοδειπνικὸν* (*μέλος*) est Eccl. 1153.

Schol. οὐδὲ μελλονικιᾶν: *Ὅτι βραδὺς ἦν περὶ τὰς ἐξόδους, καὶ ὡς οἱ διαβάλλοντες, οὐχὶ προνοητικὸς ἦν, ἀλλ' ἀμελητής* (l. *ἀλλὰ μελλητής*). *τινὲς δέ φασι διὰ τὸ προνοητικὸν καὶ μὴ προπετὲς τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι.* — *ὁ Νικίας υἱὸς Ἀλκιβιάδου* (imo *Νικηράτου*), *ὃς ἀνεβάλλετο ἀπελθεῖν εἰς Σικελίαν.* R. V.

640. Cf. Ran 568. *ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν.*

Schol. ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν: *Ὁ ἔποψ παρακελεύεται αὐτοῖς εἰς*

τὴν νοσσιὰν εἰσελθεῖν, ἵνα αὐτῶν ἀποστάντων σχοίη καιρὸν ἡ παράβασις. [τὸ δὲ κάρφη καὶ φρύγανα ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό.]]

641 sq. εἰσέλθετ' — φράσατον] Diversi numeri consociantur, ut in Pl. 73. 75—76. Pac. 414—415. Soph. Oed. C. 1435 sq.

642. κάρφη] Cf. Sophr. Fr. 44. φύλλα καὶ κάρφεα. Herod. III. 111. ὄρνιθας δὲ λέγουσι μεγάλας φορέειν ταῦτα τὰ κάρφεα —, φορέειν δὲ τὰς ὄρνιθας ἐς νεοσσιάς. Eur. Ion. 171. μῶν ὑπὸ θριγκοὺς εὐναίας | καρφηρὰς θήσων τέκνοις; "Colum. R. R. VIII. 15. festucae surculique passim in aviariis spargendi sunt, ut conligere possint aves quibus nidos construant." (Ko.)

644. τῳδεδί] Cf. τηνδεδὶ v. 17.

645. Κριῶθεν] Tribus Antiochidis pagus fuit Κριός, teste scholiasta, qui aliam lectionem memorat Θρίηθεν (Θρίαθεν? Θριᾶσι [Θρίασι?] est Isae. XI. 58. Menand. IV. 303. Οἰδίπους Θριάσιος. Θρίαν commemorant Phot. p. 94. et Steph. Byz. in Θρία.). Cf. Dem. p. 1042. Πολυεύκτου τοῦ Κριωέως. p. 1083. Λυσίππου τοῦ Κριωέως. V. Steph. Byz. in Κρίωα. et Hesych. in Κριῶθεν.

χαίρετον ἄμφω. ΠΕ. δεχόμεθα] Cf. Th. 312. χαίρωμεν. ΧΟ. δεχόμεθα etc. Eupol. com. II. 468. χαίρετε πάντες. Β. δεχόμεσθα. Pl. 788. καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετον (χαίρετε al.).

Schol. Κριῶθεν: Γράφεται καὶ Θρίηθεν, καὶ ἔστι δῆμος τῆς Οἰνηΐδος· ἐὰν δὲ Κριῶθεν, τῆς Ἀντιοχίδος. Ἄλλως. Κριὸς δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς, ἀπὸ Κριοῦ τινος ὠνομασμένος. ἀναγράφει δὲ τοὺς ἐπωνύμους τῶν δήμων καὶ φυλῶν Πολέμων.

647. ἴθι] Peisetaerum, ut ducem, alloquitur. Sed vide annot. crit.

648. τὸ δεῖνα] Cf. ad Vesp. 524. εἰπέ μοι, τί δ', ἢν τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ 'μμένῃς; Pac. 268. τὸ δεῖνα γάρ, | ἀπόλωλ' Ἀθηναίοισιν ἀλετρίβανος. Lucian. 14, 19. τὸ δεῖνα δέ, ὅπως εἰδῶ (haec delet Cobet.), τίσι χαίρει τῶν ἐδεσμάτων; "Ita loquuntur quibus subito in mentem venit aliquid rogare aut monere quod in rem praesentem faciat, cujus adhuc fuerint immemores." (Cobet. V. L. p. 108.) Anglice, by the bye.

ἐπανάκρουσαι] Plena constructio foret πρύμναν aut ἐπὶ πρύμναν (Herod.). Cf. ad Vesp. 399. ἤν πως πρύμνην ἀνακρούσηται.

Schol. ἐπανάκρουσαι: [[Ἐπανάκαμπτε. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰς ἡνίας ἀνακρουομένων ἢ τὰς ναῦς. Ἄλλως.]] ἀντὶ τοῦ ὑπόστρεψον, ἐπάνιθι. ἐπανάκρουσις δέ ἐστι κυρίως τὸ ἐπισχεῖν τὴν ἐπερχομένην ναῦν μεθ' ὁρμῆς εἰς τὸν ὅρμον, ἵνα μὴ προσελθοῦσα θραυσθῇ. καὶ νῦν δὲ τὸ πάλιν ἐπὶ τοῦ ὀπίσω. ἀπὸ τῶν εἰς τοὔμπροσθεν ἐρεσσόντων. ἢ ἀντὶ τοῦ ᾆσας πρὸ τούτου πάλιν ᾆσον καὶ ἐπανάλαβε.

649. ἐγώ τε χοὑτοσί] Cf. Equit. 1159. ἐμέ τε καὶ τουτονί.

Schol. πρὸς ἀλλήλους τοῦτό φησι. R.

651. καλῶς] Ut alibi ῥᾳδίως. Cf. ad 201.

ἐν Αἰσώπου λόγοις —] In Pace v. 119. ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη μόνος πετεινῶν (κάνθαρος) εἰς θεοὺς ἀφιγμένος. De Aesopo etiam in Vespis v. 1401. Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἑσπέρας | θρα-

σεῖα καὶ μεθύσῃ τις ὑλάκτει κύων· | κᾆπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, Ὦ κύον κύον etc. ibid. v. 1446. *Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτ' — φιάλην ἐπῃτιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ. | ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς ὡς ὁ κάνθαρός ποτε* etc. Hic in Avibus v. 471. *ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοὐ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας, ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι* etc. BE.

Αἰσώπου] Non revera Aesopi, sed Archilochi, fabulam fuisse eam auctor est scholiasta. V. Aesopi Fab. 1. ed. Fur. Archil. p. 166. ed. Liebel. *Schol.* *ὅρα νῦν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις*: *Ὅτι σαφῶς ἀνετίθεσαν Αἰσώπῳ τοὺς λόγους, καὶ τοῦτον τὸν παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ λεγόμενον, καίτοι πρεσβυτέρῳ ὄντι.*

652. *ἔστιν λεγόμενον*] Narratum exstat, traditum est. *τὴν ἀλώπεχ'*] Eadem constructio est quae in Nub. 95. *οἳ τὸν οὐρανὸν | λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεύς*, etc. 1148. *καί μοι τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον | ἐκεῖνον εἴφ' ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.* Namque *ἐστὶν λεγόμενον* idem valet quod *λέγουσι*. Cf. Xen. Cyr. II. 1. 5. *τοὺς μέντοι Ἕλληνας — οὐδέν πω σαφὲς λέγεται εἰ ἕπονται.* Thuc. III. 51. *ἐβούλετο δὲ Νικίας τὴν φυλακὴν αὐτόθεν δι' ἐλάσσονος τοῖς Ἀθηναίοις — εἶναι, τούς τε Πελοποννησίους, ὅπως μὴ ποιῶνται ἔκπλους αὐτόθεν λανθάνοντες, — τοῖς τε Μεγαρεῦσιν ἅμα μηδὲν ἐσπλεῖν.* Sed mendum, opinor, hic latet. Nisi duas potius constructiones conflatas esse statuas, ut in 1269 infra.

653. *φλαύρως*] I. e. cum damno suo. Cf. Lys. 1041. *οὐκέτι | οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι.* Herod. VI. 94. *Μαρδόνιον φλαύρως πρήξαντα τῷ στόλῳ παραλύει τῆς στρατηγίας.*

ἐκοινώνησεν ἀετῷ] Societatem iniit cum aquila. Plat. Rep. 343 D. Legg. 844 C. Alibi *κοινωνεῖν τινί τινος* (to go shares with anyone in anything) Legg. 686 A. Archiloch. Fr. 86. *αἶνός τις ἀνθρώπων ὅδε, | ὡς ἄρ' ἀλώπηξ καἰετὸς ξυνωνίην ἔμιξαν.*

654. *Schol.* *μηδὲν φοβηθῇς*: *Ἐπειδὴ μετὰ ὀρνίθων ὄντες ἀπορνιθωθῆναι ἔμελλον, προκατασκευάζει δι' ὧν ἔμελλον τούτου τυχεῖν.* [*τὸ δὲ οὕτω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ταύταις ταῖς συνθήκαις. παίσωμεν δὲ χορεύσωμεν.*]

655. *ἔσεσθον ἐπτερωμένω*] Cf. Soph. Oed. C. 816. *λυπηθεὶς ἔσει.*

656. *οὕτω μὲν εἰσίωμεν*] Haec cum ita sint. Cf. 1503. *οὕτω μὲν ἐκκαλύψομαι.* Eq. 1131. *οὕτω μὲν ἂν εὖ ποιοῖς, εἰ* etc.

ἄγε δή, Ξανθία καὶ Μανόδωρε] Hic primum apparet una cum istis venisse servos: sunt enim haec servilia nomina. Xanthias servus introducitur in Vespis et Ranis, statim initio fabularum. In Ran. 165 ad eum similiter atque hic dicitur *σὺ δὲ τὰ στρώματ' αὖθις λάμβανε.* Qui autem hic Manodorus vocatur videtur idem esse qui Manes dicitur v. 1329. et 1311. BE. Similiter modo *Ἰσμηνίας* modo *Ἰσμήνιχος* idem servus dicitur Ach. 861. 954.

Schol. *ὀνόματα τῶν οἰκετῶν μετὰ τῶν πρὸς ὄρνιθας ἀφικομένων.* R V.

659. *ἀρίστισον*] Cf. Eq. 538. *ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν.* Diodor. com. III. 544. *ἀριστίσας ἑαυτὸν, ἐντραγὼν, πιών.*

ἡδυμελῆ] Cf. Pind. Ol. VII. 11. ἀδυμελεῖ φόρμιγγι. XI. 3. κόσμον — ἀδυμελῆ. N. II. 25. Isth. VI. 20.

ξύμφωνον ἀηδόνα Μούσαις] I. e. Musis aequiparandam. Cf. 737. Μοῦσα λοχμαία. 221. ξύμφωνος — ὀλολυγή.

Schol. ἀντὶ τοῦ μουσικήν. R. V.

660. παίσωμεν] I. e. συγχυρεύσωμεν, ut explicat schol.

Schol. ἀντὶ τοῦ συγχορεύσωμεν αὐτῇ. R. V. ἀγαγών. R.

661. ὢ — πιθοῦ] Cf. 1273. ὢ κατακέλευσον. Nub. 1378. ὢ τί σ' εἴπω; τοῦτο — αὐτοῖσιν πιθοῦ] Cf. Nub. 87. τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι; 1000. Th. 593. πείθεσθε τούτῳ ταῦτα;

Schol. [[ὢ τοῦτο μέντοι: Εἴσθεσις ὁμοίας ἑτέρας περιόδου ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ιε'. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς, ἐξιόντων ὑποκριτῶν. ἐκβίβασον δὲ ἔκβαλον (ἐκκάλεσον?), ἐξάγαγε.]]

662. βουτόμου] Schol: φυτάριον παραποτάμιον — παραπλήσιον καλάμῳ — ὃ ἐσθίουσιν οἱ βόες. Sparganium fortasse Linnaei. Cf. Theocr. XIII. 35. ἔνθεν βούτομον ὀξὺ βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον. Geopon. 2, 6, 28. βούτομον γίνεται ἐν τοῖς ἕλεσι, φύλλα δὲ φέρει ὅμοια λειρίοις. οἱ βόες αὐτὰ ἡδέως βόσκονται, καὶ ἐκβράσσουσι δ' ἐκ μιᾶς ῥίζης οὐ καθ' ἕν, ἀλλ' ὡς οἱ θάμνοι.

Schol. ἐκ τοῦ βουτόμου: Φυτάριον παραπλήσιον καλάμῳ, ὃ ἐσθίουσιν οἱ βόες. Ἄλλως. φυτάριον παραποτάμιον, (ὃ τοῖς βουσὶ παρασκευάζουσι). τοῦτο δὲ λέγεται ὡς τῆς Πρόκνης ἐγκρυπτομένης τῇ ὕλῃ. [αὐτοῦ δὲ αὐτόθι, ἐν τῷ θεάτρῳ.]

663. αὐτήν] I. e. τὴν ὄρνιθα. Praecessit τοὐρνίθιον.

664. νὼ θεασώμεσθα] Sic Ran. 885. εὔχεσθε δὴ καὶ σφώ τι etc.

τὴν ἀηδόνα] I. e. τὴν Πρόκνην.

Schol. ποικίλον γὰρ καὶ ἄξιον θέας. R. V.

665. Cf. Lys. 1176. ἀλλ', εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλεύσασθε etc.

ἡ Πρόκνη] Hic ingreditur Procne seu luscinia. Breve tamen tempus in scena versatur, namque exit, ut videtur, statim post v. 800. Cf. 660—664.

666. Cf. Ach. 884. ἔκβαθι τῷδε κηπιχαρίττα τῷ ξένῳ. Nub. 269. ἔλθετε — τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν.

667. Auctore scholiasta prodit meretricula valde ornata, sed persona lusciniae instructa. Nimirum histrio ad modum meretricis erat exornatus. BECK. Cf. Eq. 1390. ὢ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλαί. Ach. 807. Menand. Fr. Inc. 480. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλαὶ νῷν αἱ γυναί.

ὡς καλὸν τοὐρνίθιον, ὡς δ' ἁπαλόν] Cf. Lys. 1063. κρέ' ἔδεσθ' ἁπαλὰ καὶ καλά. Nausicrat. com. IV. 575. δύο μὲν ἁπαλοὶ καὶ καλοὶ (γλαῦκοι). Com. anon. IV. 673. ἀγένειος ἁπαλὸς καὶ καλὸς νεανίας. Lucian. D. D. II. 2. ἁπαλὸν καὶ καλὸν ὀφθῆναι. Cratin. II. 117. οἴμ' ὡς ἁπαλὸς καὶ λευκός.

Schol. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ': Ἑταιρίδιον πρόσεισι, τὰ ἄλλα μὲν κεκαλλωπισμένον, τὴν δὲ κεφαλὴν ὄρνιθος ἔχον ὡς ἀηδόνος.

668. ὡς δ' ἁπαλόν, ὡς δὲ λευκόν] Cf. Thesm. 191. σὺ δ' εὐπρόσωπος, λευκὸς, ἁπαλὸς, εὐπρεπὴς | ἰδεῖν. Cratin. ap. Athen. 29 D. οἴμ' ὡς ἁπαλὸν καὶ λευκόν. ἆρ' οἴσει τρία; Xen. An. V. 4. 32. παῖδας — ἁπαλοὺς καὶ

λευκοὺς σφόδρα. Plut. Caes. 17. τὴν σάρκα λευκὸς καὶ ἁπαλός. Lucian. D. D. XX. 14. λευκὴ μὲν — ἁπαλὴ δὲ etc.

ἀρά γ' οἶσθ' ὅτι] Eadem verba v. 1221.

Schol. ὡς δ' ἁπαλὸν: Ἅμα λέγων ψηλαφᾷ αὐτήν. (διαμηρίζοιμ' ἄν, συνουσιάσαιμι.)

669. διαμηρίζοιμ'] Cf. 706. 1254. Vox rara. Confer v. διακορεῖν. Thesm. 480.

670. ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν] Imitatur Homerum Il. β'. 872. ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἴεν ἠΰτε κούρη. V. Porson. ad Eurip. Hec. 153. qui docet morem fuisse apud veteres virginibus plurimum auri gestare. BECK. Cf. ad Ach. 258.

Schol. ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν: Ἅμα πρὸς τὸ ποικιλόδειρον τοῦ ὀρνέου καὶ πρὸς τὸν πολὺν κόσμον τῆς ἑταίρας.

671. Redde: I for my part think I shall (I feel disposed to) kiss her. Cf. Eq. 620. ὡς ἐγώ μοι δοκῶ κἂν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν ὥστ' ἀκοῦσαι. Isae. Or. II. 26. ἡδέως δ' ἄν μοι ποθῶ (δοκῶ recte Orell.) τούτου πυθέσθαι —. Antiphan. Athen. p. 60. μύκητας ὠμοὺς ἂν φαγεῖν ἐμοὶ δοκῶ. Amphis Athen. p. 8 C. τοῦτον ταχέως νόμιζε καὶ (imo κἂν) τάξιν λιπεῖν. Pl. 1187. καὐτός μοι δοκῶ — ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμενεῖν. Plura dedi ad Ach. 994. Quod ad ἐγὼ μὲν (equidem), cf. 801.

672. ῥύγχος] Faciem. Phot. p. 491, 28. ῥύγχος. τὸ πρόσωπον. Κρατῖνος καὶ ἕτεροι. Araros Athen. 95 E. ὁ γὰρ θεὸς τὸ ῥύγχος εἰς ἡμᾶς στρέφει. Archippus Athen. 95 C. καὶ ταῦτ' ἔχων τὸ ῥύγχος οὑτωσὶ μακρόν. Theocr. VI. 30. ἐκνυζᾶτο ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχοισα.

ῥύγχος ὀβελίσκοιν] Sic κρόκης χόλιξ Vesp. 1144. De duplici tibia recte accipit Wieseler Adv. p. 45. Cf. ad 674 Plat. com. ap. Athen. p. 665. αὐλοὺς δ' ἔχουσά τις χορίσκη — μελίζεται.

Schol. ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει: Εἰς ὀξὺ γὰρ λήγει ἡ κεφαλὴ ὡς ὀβελίσκος.

673. *Schol.* ἀπολέψαντα χρὴ: Ἀντὶ τοῦ ἀφελόντα τὸ προσωπεῖον. ὡς ἐν θυμέλῃ γὰρ προσωπεῖον ἐξῆλθεν ἔχουσα. τῇ τροπῇ δὲ ἐχρήσατο. [[δέον δὲ εἰπεῖν φαγεῖν εἶπε φιλεῖν.]]

674. τὸ λέμμα] Anglice the shell. Capistrum (τὴν φορβειάν) dicit.

κᾆθ'] Cf. ad 536. 1456. Nub. 623. λαχὼν Ὑπέρβολος | τῆτες ἱερομνημονεῖν κἄπειθ' ὑφ' ἡμῶν — τὸν στέφανον ἀφῃρέθη. Plat. comic. ap. Polluc. X. 167. λαβὼν οὖν | τὸν σκύλακα τὸν τοῦ προξένου κἄπειτα δήσον αὐτόν. Neque lusciniam neque corvum personas gestasse videri vel eam ob causam quod capistra haberent arguit Wieseler Adv. p. 69.

675. ἡγοῦ δὴ σὺ νῷν] Cf. Soph. El. 1038. ὅταν γὰρ εὖ φρονῇς, τόθ' ἡγήσει σὺ νῷν. Phil. 133. Ἑρμῆς — ἡγήσαιτο νῷν. Aesch. 3, 76. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἡγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον.

τὐχἀγαθῇ] Cf. ad 435. Eccl. 131. et ad Th. 283.

676. ὦ ξουθή] Aeschylus Agam. 1143. οἷά τις ξουθὰ ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίναις φρεσὶν Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς ἀηδὼν βίον. Theocrit. Epigramm. IV. 11. ξουθαὶ δ' ἀδονίδες. BE. Cf. 214. γένος

ξουθῆς. 744. δι' ἐμῆς γέννος ξουθῆς. 800. ξουθὸς ἱππαλεκτρυών. Pac. 1177. Ran. 932. Chaeremon. Athen. 608 A. ξουθοῖσιν ἀνέμοις. Metrum est choriambicum.

Schol. ὦ φίλη, ὦ ξουθή: [[Τὸ πρὸ τῆς παραβάσεως τουτὶ κομμάτιον κώλων ἐστὶν ἀσυναρτήτων θ'. ὧν τὸ α' χοριαμβικὸν ἐφθημιμερές. τὸ β' ἡμιόλιον. τὰ γ', στ', ζ', η' ἀντισπαστικὰ γλυκώνεια. τὰ δ', θ' ἐφθημιμερῆ. τὸ ε' ἡμιόλιον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.]] (ἔλυσεν Ἀριστοφάνης τὸ ζήτημα εἰ ἡ ὄρνις προγενεστέρα τοῦ ἄρρενος ἢ ὁ ἄρρην τῆς ὄρνιθος.) ὡς πρὸς τὴν ἀηδόνα δὲ δοκεῖ λέγειν. φυσικώτερον δέ τινες πρὸς τὴν Μοῦσαν, ἀπὸ τοῦ μουσικοῦ ὀρνέου. — εὐμορφοτάτη. R.

678. ξύννομε τῶν ἐμῶν ὕμνων] Particeps mearum cantilenarum. Cf. 209. Aesch. Pers. 704. τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ', εὐγενὲς γύναι. Eur. Hel. 1487. ὦ πταναὶ — σύννομοι νεφέων δρόμου. Soph. Oed. C. 340. El. 601. Eubul. Athen. p. 108 A. τηγάνων σύντροφα μειρακύλλια. Thuc. II. 58. ξυστράτηγοι ὄντες Περικλέους. Plat. Phaed. p. 195. τοῦ θνητοῦ ξυγγενῆ. Lycurg. § 149. σύνοικος ὑμῶν γενήσεται. Eur. Cycl. 708. ὑμεῖς δὲ συνναῦταί γε τοῦδ' Ὀδυσσέως —. Thesm. 574. ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου.

679. ξύντροφ'] Cf. Ach. 989. ὦ Κύπριδι — ξύντροφε Διαλλαγή. Plat. Pol. 273 B. τὸ τῆς πάλαι ποτὲ φύσεως ξύντροφον. Aesop. Fab. 251. ed. Fur. τῶν συντρόφων σοι οἰωνῶν. Eubul. Athen. III. 108 A. τηγάνων σύντροφα μειρακύλλια.

Schol. ὡσεὶ ἔλεγε συγχορεύτρια. R. V.

682. καλλιβόαν — αὐλὸν] Cf. Soph. Tr. 640. καλλιβόας τάχ' ὑμῖν αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν ἀχῶν καναχὰν ἐπάνεισιν. Simonid. Fr. 56. ὁ καλλιβόας πολύχορδος αὐλός. Confer v. ὀξυβόας Aesch. Ag. 57. et κοκκυβόας Soph. Fr. 900.

κρέκουσ' αὐλόν] Schol: κρέκειν κυρίως τὴν κιθάραν κρούειν. Diogenes trag. ap. Athen. p. 636 A. κρεκούσας μάγαδιν. Theocritus Epigr. V. 3. κἠγὼν καπίδ' ἀειράμενος | ἄρξευμαί τι κρέκειν. Infra 771. συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ πτεροῖς κρέκοντες. Aesch. Cho. 808. κρεκτὸν — νόμον μεθήσομεν. Telestes ap. Athen. p. 626 A. τοὶ δ' ὀξυφώνοις πηκτίδων ψαλμοῖς κρέκον Λύδιον ὕμνον. Anth. Pal. IX. 584. αἰόλον ἐν κιθάρᾳ νόμον ἔκρεκον. Epich. ap. Athen. 183 C. ἁ δὲ γεγάθη πυκινῶν κρεγμῶν ἀκροαζομένα. Et κρέκειν τὰ βάρβιτα Dion. Hal. VII. 72. Plut. Symp. II. 4. Schol: ἐξῆλθεν ἔχουσα αὐλόν. — πολλάκις πρὸς αὐλὸν λέγουσι τὰς παραβάσεις.

Schol. ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κρέκουσα: Ὡς αὐλὸς γάρ ἐστι φθεγγομένη. ἢ ἐξῆλθεν ἔχουσα αὐλόν. τὸ δὲ κρέκουσα νῦν ἀντὶ τοῦ λαλοῦσα. κυρίως γὰρ τὸ τὴν κιθάραν κρούειν. πολλάκις πρὸς αὐλὸν λέγουσι τὰς παραβάσεις.

683. φθέγμασιν ἠρινοῖς] Quo tempore lusciniae canere solent et celebrantur Dionysia urbana, quibus hanc fabulam doctam esse constat. Hom. Od. τ'. 519. ὡς δ' ὅτε — χλωρηῒς ἀηδὼν | καλὸν ἀείδησιν ἔαρος νέον ἱσταμένοιο. Sappho (ap. schol. Soph. El. 149): ἦρος ἄγγελος ἱμερόφωνος ἀηδών.

Schol. ἠρινοῖς: Ἐαρινοῖς εἶπε, παρόσον τῷ ἔαρι ἐν τῇ Ἀττικῇ φαίνονται ἀηδόνες. τὸ δὲ ὅλον πάλιν πρὸς τὴν Μοῦσαν. ὅτι τῷ ἔαρι ἐν ἄστει τελοῦσι τὰ Διονύσια.

684. τῶν ἀναπαίστων] Cf. ad Ach. 627.

685—800.] In the first part (the anapaests and the μακρὸν) of this Parabasis the Chorus give a sort of philosophic theory of creation, partly borrowed no doubt from real philosophic systems. By it the birds are made out to be the earliest beings and entitled to precedence. They are the great benefactors of mankind; they settle the seasons; give omens. This divinity of theirs should be recognized, and then health and wealth will return to the world. A lyric strophe (v. 737—751), probably in imitation of Phrynichus, is followed by the epirrhema pointing out the free and easy life of birds. Then the antistrophe in the same style (v. 769—784) is succeeded by the antepirrhema to the same effect as the epirrhema, shewing especially the blessings which bird-life offers to rogues. The early part of this Parabasis has been deservedly admired. (Gr.)

685. ἀμαυρόβιος] Nusquam alibi, opinor, occurrit hoc epithetum.

φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι] Allusio est ad Homericum illud Il. ζ. 146. οἵη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν. Schol: ὡς θεοὶ δὲ ἐσόμενοι προευτελίζουσι τοὺς ἀνθρώπους.

Schol. ‖ἄγε δὴ φύσιν: Ἡ παροῦσα παράβασις ἐκ στίχων ἐστὶ λη', δῆλον δὲ ὡς ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

ἀμαυρόβιοι: Γράφεται καὶ ἡμερόβιοι.]] — ἀμαυρόβιοι: Ἀσθενεῖς, ἤγουν ἀμαυρὸν βίον ἔχοντες καὶ ἀσθενῆ. Vict.

φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι: Μετάβασις ἀπὸ τῶν ἔσω πρὸς τὸ θέατρον. καὶ ἔστιν ἀνάπαιστος. ὡς θεοὶ δὲ ἐσόμενοι προευτελίζουσι τοὺς ἀνθρώπους, παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν [Il. Z. 146], "οἵη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν."

686. ὀλιγοδρανέες] Schol: ἀσθενεῖς. Aesch. Prom. 546. τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης | ὀλιγοδρανίαν ἄκικυν | ἰσόνειρον, ᾇ τὸ φωτῶν ἀλαὸν γένος ἐμπεποδισμένον; Orph. Argon. 432. ἀνθρώπων ὀλιγοδρανέων πολυεθνέα φύτλην | ἤειδον. Verbum ὀλιγοδρανέειν (part. ὀλιγοδρανέων) est Hom. Il. XV. 246. XVI. 843. XXII. 337. Ion. Fr. XII. ed. Wagner. Cf. part. ὀλιγηπελέων Il. XV. 24. etc. et v. ἀδρανής (Plut. adv. Stoic. p. 1057 E. ἐξ ἀδρανοῦς . . . ἰσχυρὸς . . . γέγονεν). Tertiae syllabae productio fit in arsi, ut in φυλλοτρῶγες (Antiphan. com. III. 94.), τερενοχρῶτες (Anaxandr. com, III. 184).

πλάσματα πηλοῦ] Cf. Lucian. Prom. 3. (Προμηθεὺς) αὐτοὺς ἀνέπλασε· συνειργάζετο δέ τι (οἱ?) Ἀθηνᾶ ἐμπνέουσα τὸν (εἰς τὸν?) πηλὸν καὶ ἔμψυχα ποιοῦσα τὰ πλάσματα. Hor. Carm. I. 16. 13.

σκιοειδέα] Cf. Pind. P. VIII. 135. ἐφάμεροι. τί δέ τις; τί δ' οὔτις; σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος. Soph. Aj 125. ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν |

εἴδωλ', ὅσοιπερ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν. et 1236. Eur. Fr. 512. τί δ' ἄλλο; φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ. Fr. 536. κατθανὼν δὲ πᾶς ἀνὴρ | γῆ καὶ σκιά. Soph. Fr. 13. ἄνθρωπός ἐστι πνεῦμα καὶ σκιὰ μόνον.

ἀμενηνά] Cf. Hom. Il. ε'. 887. Od. λ'. 51. νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα. κ'. 521. τ'. 562. Hymn. Ven. 189. Eur. Tro. 193. νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμ'.

687. ἀπτῆνες] Sine pennis, quas Aves contra.

ἐφημέριοι] Diei unius spatium durantes. Cf. Nub. 223. Orph. Arg. 36. ἠδ' ὅσα θεσπίζουσιν ὀνειροπόλοισιν ἀταρποῖς | ψυχαὶ ἐφημερίων. Eur. Or. 976. ἰὼ ἰὼ, πανδάκρυτ' ἐφαμέρων | ἔθνη πολύπονα. Plat. Rep. 617 D. ψυχαὶ ἐφήμεροι.

ταλαοί] I. q. τλήμονες, ut videtur. Vox nusquam alibi reperta, et fortasse non sincera. Reponendum, ni fallor, ἀλαοί. V. annot. crit.

ἀνέρες] Excusationem in anapaestis habet forma epica. Cf. Ran. 706. ἀνέρος (in v. dact.). Eq. 1295. ἀνέρων (in chor.).

εἰκελόνειροι] Cf. Aesch. Prom. 448. ὀνειράτων | ἀλίγκιοι μορφαῖσι. 549. Ag. 82. 1228. ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασι. Eur. Ph. 1722. ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων. 1561. Eur. Aeol. Fr. 18. γέροντές ἐσμεν οὐδὲν ἄλλο πλὴν ὄχλος | καὶ σχῆμ', ὀνείρων δ' ἕρπομεν μιμήματα, | νοῦς δ' οὐκέτ' ἐστίν. Hom. Il. χ'. 199—201. Pind. P. VIII. 135. Virg. Aen. XII. 908—912. Shakespearius noster Tempest. IV. We are such stuff as dreams are made of.

Schol. ταλαοί: Ὡς τληπαθεῖς [[καὶ τὰ καθημερινὰ εἰδότες, μὴ προορώμενοι δὲ τὰ μέλλοντα.]] ἔνιοι δὲ τὸ ταλαοὶ διαιροῦσιν ὥστε εἶναι ἀλαοί.

688. αἰὲν ἐοῦσιν] Forma epica in anapaestis recte habet. Cf. ad 614. Nub. 272. 287. 989. Eq. 763.

689. ἄφθιτα μηδομένοισιν] Cf. Hom. Il. ώ. 88. Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.

691. *Schol.* φύσιν: Καλῶς φύσιν εἶπεν οἰωνῶν, γένεσιν δὲ θεῶν.

692. Προδίκῳ κλάειν εἴπητε] Cf. Pl. 62. κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω. Vesp. 584. Lucian. D. Mort. 1, 2. σὺ δὲ οἰμώζειν αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λέγε.

Προδίκῳ] Laudatur hic propter sapientiam etiam in Nub. 361.

Schol. Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ: Ὅτι οὐκ ὀρθῶς Καλλίμαχος τὸν Πρόδικον ἐν τοῖς ῥήτορσι καταλέγει. σαφῶς γὰρ ἐν τούτοις φιλόσοφος (ἐστιν ἐν τοῖς φιλοσόφοις?). μέμνηται δὲ τούτου καὶ ἐν Νεφέλαις [361].

693 sqq. Pleraque horum tradiderunt Orpheus aliique veteres Graecorum theologi, qui ex Nocte omnia prognata (v. Arist. Metaph. XII. 6. et Damascii Excerpta ap. Wolf. Anecd. Gr. vol. III. p. 256.), et Noctem Chaos atque Coelum antiquitus regnasse aiunt. Ἔρεβος ex Hesiodea theologia habet (v. Hesiod. Theog. 116): permiscet enim poetarum et philosophorum varia decreta joci causa. BECK. Cf. Hesiod. Th. 116. ἤτοι μὲν πρώτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα | Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ, | Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης, | ἠδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι. — Ἐκ Χάεος δ' Ἔρεβός τε μέλαινά τε Νὺξ ἐγένοντο· | Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο, | οὓς

τέκε κυσαμένη Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖσα. | Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον ἑαυτῇ | Οὐρανὸν ἀστερόενθ' —. Lucian. Disput. 1. θεῶν τε γενέσεις διηγούμενος ἄχρι καὶ τῶν πρώτων ἐκείνων, χάους καὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ καὶ ἔρωτος. "Die orphische Kosmogonie beginnt (Lobeck Aglaoph. I. 470 ff.) mit der inhaltslosen Zeit, ἀγέννητος χρόνος, ὃν αἰῶνα καλοῦσιν. Aus diesem entspringen Aether und Chaos, auch πελώριον χάσμα genannt. Cedrenus: ἐντεῦθεν κἀκεῖθεν τοῦ αἰθέρος ἦν χάος, καὶ νὺξ ζοφερὰ πάντα κατεῖχε. Das Chaos rundet sich dann im Verlaufe der Zeit zu einem ὠεὸν ἀργύφεον, und aus diesem Ei entspringt dann Phanes, auch Metis und Erikepäos, aber auch Eros genannt. Proculus: ὁ Φάνης περικαλλὴς αἰθέρος υἱὸς ὀνομάζεται καὶ Ἀβρὸς Ἔρως· "θαύμαζον καθορῶντες ἐν αἰθέρι φέγγος ἄελπτον· | τοῖον ἀπέστιλβεν χροὸς ἀθανάτοιο Φάνητος." Hermias: αὐτῷ δὲ τούτῳ (τῷ Φάνητι) πρώτῳ καὶ πτέρυγας δίδωσι· "χρυσείαις πτερύγεσσι φορεύμενος ἔνθα καὶ ἔνθα." Hymn. Orph. 6. ruft den Erikepäos an: ᾠογενῆ χρυσέαισιν ἀγαλλόμενον πτερύγεσσιν. Phanes schafft dann die Welt und vertheilt sie unter Götter und Sterbliche, schafft Sonne und Mond usw. Auch Akusilaos und Epimenides leiteten den Ursprung aller Dinge von Νύξ oder Erebos oder Luft ab." (Ko.) Hunc locum feliciter expressit poeta noster Darwin in Botanic Garden v. 413. Thus when the egg of Night, on Chaos hurl'd, | Burst and disclosed the cradle of the world; | First from the gaping shell refulgent sprung | Immortal Love, his bow celestial strung; | O'er the wide waste his gaudy wings unfold, | Beam his soft smiles, and wave his curls of gold; | With silver darts he pierced the kindling frame, | And lit with torch divine the ever-living flame.

Schol. (Χάος ἦν καὶ Νὺξ: Ταῦτα οὐκ ἀναγκαῖον ἀπευθύνειν πρὸς τὰ Ἡσιόδου ἤ πρός τινα ἄλλου τινὸς γενεαλόγου.)

694. γῆ δ' οὐδ' ἀήρ] I. e. γῆ δ' οὐκ ἦν οὐδ' ἀήρ. Sic nos, Land nor air. Cf. Simonid. Fr. 5. ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον εὐρὼς | οὔθ' (οὐδ'?) ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος. Pyth. P. X. 46. ναυσὶ δ' οὔτε (οὐδὲ Markl.) πεζὸς ἰὼν ἂν εὕροις etc. Pyth. III. 54. ἔργοις οὔτε (οὐδὲ?) βουλαῖς. Pythag. V. 26. πρῆξαι μήτ' (μηδ'?) εἰπεῖν ὅ τι τοι μὴ βέλτερόν ἐστιν. Aesch. Ag. 532. Πάρις γὰρ οὔτε (οὐδὲ?) συντελὴς πόλις | ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον. Cho. 294. δέχεσθαι δ' οὔτε (οὐδὲ?) συλλύειν τινά. Soph. Phil. 771. ἐφίεμαι | ἑκόντα μήτ' (μηδ'?) ἄκοντα — μεθεῖναι ταῦτα. Aj. 627. αἴλινον αἴλινον οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς ἥσει. Eur. Tro. 477. οὓς Τρῳὰς οὐδ' Ἑλληνὶς οὐδὲ βάρβαρος | γυνὴ τεκοῦσα κομπάσειεν ἄν ποτε. Herod. I. 215. σιδήρῳ δὲ οὐδ' ἀργύρῳ χρῶντα οὐδέν. IV. 28. ἡμίονοι δὲ οὐδὲ ὄνοι ἀνέχονται τὴν ἀρχήν. V. 92. ἐκ δέ οἱ ταύτης τῆς γυναικὸς οὐδ' ἐξ ἄλλης παῖδες ἐγένοντο. Isae. VI. 57. ἐκεῖ μὲν γὰρ (ἐν τῷ νόμῳ) ἔστι νόθῳ μηδὲ νόθῃ εἶναι ἀγχιστείαν. Dem. 43, 51. νόθῳ δὲ μηδὲ νόθῃ μὴ (om.?) εἶναι ἀγχιστείαν. Theocr. Epigr. VI. 6. τί τοι πλέον, ἀνίκα τήνας | ὀστέον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας; Lucian. V. Hist. p. 682. δένδρον δὲ οὐδὲ ὕδωρ ἐνῆν. Ibid. ἔντερον

δὲ ἐν αὐτῇ οὐδὲ ἧπαρ φαίνεται. Asin. 22. χρυσίον οὐδὲ ἀργύριον οὐδὲ ἄλλο οὐδέν. V. Schaef. ad Bos. p. 777. Elmsl. in Oed. R. 817.

ἐν ἀπείροσι κόλποις] "Orph. Arg. 13. Κρόνον, ὃς ἐλόχευσεν ἀπειρεσίοις ὑπὸ κόλποις | Αἰθέρα καὶ διφυῆ πυρσωπέα κυδρὸν Ἔρωτα." (Kock.)

695. ὑπηνέμιον — ᾠὸν] Scholia: ὑπηνέμια καλεῖται τὰ δίχα συνουσίας καὶ μίξεως. Lucian. Sacrif. c. 6. ὅμοια δὲ τούτοις καὶ περὶ τῆς Ἥρας ᾄδουσιν, ἄνευ τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα ὁμιλίας ὑπηνέμιον αὐτὴν παῖδα γεννῆσαι τὸν Ἥφαιστον. Plat. com. ap. schol. Nub. 659. ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις. Plat. Theaet. 161. ἀνεμιαῖόν τε καὶ ψεῦδος (τὸ γιγνόμενον). Gregor. Cypr. III. 91. Ὑπηνέμια τίκτει: ψευδῆ καὶ ἀβέβαια. Lucian. Harm. 4. ὀνείρατα ὑπηνέμια (ubi scholiasta V. per ἀβέβαια explicat). Alciphr. II. 2. 52. ὑπήνεμοι δόξαι. "Athen. II. 57 E. ᾠὰ δὲ οὐ μόνον ἀνεμιαῖα ἐκάλουν, ἀλλὰ καὶ ὑπηνέμια. Ἀριστοφάνης. Arist. An. VI. 2. 5. ὦπται γὰρ ἱκανῶς ἤδη ἀνόχευτοι νεοττίδες ἀλεκτορίδων καὶ χηνῶν τεκοῦσαι ὑπηνέμια. 6. ζεφύρια δὲ καλεῖται τὰ ὑπηνέμια ὑπό τινων, ὅτι ὑπὸ τὴν ἐαρινὴν ὥραν φαίνονται δεχόμεναι τὰ πνεύματα αἱ ὄρνιθες. Plin. N. H. X. 60. 80. quidam et vento putant ea (τὰ ὑπηνέμια) generari." (Kock.) Hoc loco ὑπηνέμιον audacius ovum istud dicit Comicus quia nullus conjux seu maritus esset ex quo Nox conciperet, ut vere monuit Leutsch. ad Greg. Cypr. III. 91. "πρωτόγονον ᾠὸν est Orphicum. V. Plut. Sympos. Quaest. II. 3. Diod Sic. I. 27. ibique Wessel. Ut hoc rideret, noster ὑπηνέμιον dixit. V. Plin. H. N. X. 58. Varron. de R. R. II. p. 62. Albert. ad Hesych. vol. II. p. 1465. Eadem ova dicuntur ἀνεμιαῖα" (Beck.)

μελανόπτερος] Anglice, with sable wings.

Schol. τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον: Ὑπηνέμια καλεῖται τὰ δίχα συνουσίας καὶ μίξεως. καὶ τοῦτο δὲ οὐχ ὡς ἔτυχεν αὐτῷ προσέρριπται, ἀλλὰ ἀπὸ ἱστορίας τῆς κατὰ τοὺς Διοσκούρους. φασὶ γὰρ ἐξ ᾠοῦ αὐτοὺς γεγονέναι καὶ ὅτι σύνηθες αὐτοῖς μᾶλλον ἀνεμιαῖον λέγειν. καὶ Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ [p. 151, E] "γόνιμον ἀνεμιαῖον τυγχάνει."

696. περιτελλομέναις ὥραις] Anglice, in course of time. Cf. Soph. Oed. R. 156. περιτελλομέναις ὥραις πάλιν. Thuc. I. 22. Secundum Homericum περιτελλομένων ἐνιαυτῶν. "Quae de Amore omnium rerum auctore dicuntur Hesiodea sunt. V. Plat. Symp. 6. Primum omnium creatum esse Amorem Parmenides dixit. V. Sext. Empir. adv. Phys. p. 550. ibique Fabric." BECK. Schol. Apoll. Rhod. III. 26. Ἴβυκος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐκ Χάους λέγει γενέσθαι τὸν Ἔρωτα.

697. στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν] Brevitur infra 1736. ἔρως χρυσόπτερος. Cf. Hom. Od. ζ΄. 237. κάλλεϊ καὶ χάρισι στίλβων. Il. γ΄. 393. κάλλεΐ τε στίλβων καὶ εἵμασιν. Hymn. Orph. 6. ᾠογενῆ χρυσέαισιν ἀγαλλόμενον πτερύγεσσιν. Proculus, τοῖον ἀπέστιλβεν χροὸς ἀθανάτοιο Φάνητος. Hermias, χρυσείαις πτερύγεσσι φορεύμενος ἔνθα καὶ ἔνθα (ὁ Φάνης).

ἀνεμώκεσι] Cf. Eurip. Phoen. 166. ἀνεμώκεος εἴθε δρόμον νεφέλας ποσὶν ἐξανύσαιμι. BE. "Schol. Apoll. citat ex Orphicis, αὐτὰρ Ἔρωτα Κρόνος (Χρόνος) καὶ πνεύματα πάντ' ἐτέκνωσι. Eur. Phoen. 163. ἀνεμώκεος εἴθε δρόμον νεφέλας ποσὶν ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος." (Kock.).

Schol. εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις: Ταῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις συστροφαῖς ἐοικώς, οἷον ταχύς. ἡ δὲ ὅλη σύστασις ὅτι ἐκ τοῦ πτερωτοῦ Ἔρωτος τὰ ὄρνεά ἐστιν. ἀτόπως μὴν καὶ ἀπιθάνως τῇ γενεαλογίᾳ κέχρηται.

698. Χάει — μιγείς] Cf. Virg. Georg. IV. 347. Aque Chao densos divum numerabat amores.

699. ἐνεόττευσεν] Cf. Nub. 999. τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθης. Plat. Pol. IX. 503 C. ἆρα οὐκ ἀνάγκη μὲν τὰς ἐπιθυμίας βοᾶν πυκνάς τε καὶ σφόδρα ἐννενεοττευμένας;

702. ὧδε] Sic. Cf. Th. 729. οὕτως ἡμεῖς ἐπιδήλως | ὑμῶν ἐσμὲν πολὺ βελτίους. βάσανος δὲ πάρεστιν ἰδέσθαι.

703. *Schol.* (ἐσμὲν Ἔρωτος: λείπει υἱοί.)

704. πολλοῖς δῆλον] Sc. τεκμηρίοις, multis argumentis. Cf. Ran. 1484. πάρα δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν. Nub. 385. φέρε τουτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν;

τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν] Amantibus adsumus. V. schol.

Schol. καὶ τοῖσιν ἐρῶσι: Σύμμαχος, διὰ τὸ τοὺς ἐραστὰς ὄρνιθας εὐγενεῖς (τοὺς εὐγενεῖς ἐραστὰς ὄρνιθας? v. ad 707.) χαρίζεσθαι τοῖς ἐρωμένοις. Δίδυμος δέ, ἐπεὶ ἡ σίττη καὶ εἴ τι τοιοῦτον ὄρνεον δεξιὰ πρὸς ἔρωτας φαίνεται. "ἐγὼ μέν, ὦ Λεύκιππε, δεξιὴ σίττη."

705. ἀπομωμοκότας] Qui dejeraverant nunquam se morigeros fore. Cf. Lys. 903. νῦν δ' ἀπομώμοκα. Nub. 1232. Eq. 423. Contra qui morigerantur χαρίζεσθαι dicuntur, ut in Eq. 517. πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτῆς ὀλίγοις χαρίσασθαι, i. e. copiam sui fecisse.

πρὸς τέρμασιν ὥρας] Ad terminum tenerae juventutis, i. e. fortasse deflorescente jam aetate primula et tenella. Ita schol: μετὰ τὴν νεότητα. Cf. Eur. Andr. 1081. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν. Alc. 643. ἐπὶ τέρμ' ἥκων βίου. Alii rectius, opinor, de principio juventutis accipiunt, ut Kock. Utrumque enim principium et finem significat τέρμα. Sic τέρμα τῆς σωτηρίας Soph. Oed. C. 725. Eur. Or. 1343.

Schol. πολλοὺς δὲ καλούς: Ἀντὶ τοῦ μετὰ τὴν νεότητα ἠναγκάσαμεν ἀκαίρως ἑταιρεῖν. (ἀπομωμοκότας δὲ) ἀποταξαμένους. διεμήρισαν δὲ συνουσίασαν. — τὰς συνουσίας μετέδωκαν. R.

706. διεμήρισαν] Cf. 669. 1254.

707. ὁ μὲν ὄρτυγα δούς] Non semper adeo simplices fuere pulchri pueri ut aetatis florem pro avicula darent. Majoris lucri cupidos eos factos fuisse queritur Glaucus in epigrammate in Analectis vol. 2. p. 347. Ἦν ὅτε παῖδας ἔπειθε πάλαι ποτὲ δῶρα φιλεῦντας | ὄρτυξ καὶ ῥαπτὴ σφαῖρα καὶ ἀστράγαλοι (Vesp. 294)· | νῦν δὲ λοπὰς καὶ κέρμα, τὰ παίγνια δ' οὐδὲν ἐκεῖνα | ἰσχύει. ζητεῖτ' ἄλλο τι, παιδοφίλαι. BR. "Plut. Lys. 211 E. βουλοίμην ἄν μοι φίλον ἀγαθὸν γενέσθαι μᾶλλον ἢ τὸν ἄριστον ἐν ἀνθρώποις ὄρτυγα ἢ ἀλεκτρυόνα. Plaut. Capt. V. 4. 5. patriciis pueris aut monedulae aut anates aut coturnices dantur, quicum lusitent. Plin. Ep. IV. 2. 3. habebat puer mannulos (ponies) multos, habebat canes (Pl. 157), habebat luscinias, psittacos, merulas. Plut. Alc. 10. Ovid. A. A. II. 269. quin-

etiam turdoque licet missaque columba | te memorem dominae testificere tuae." (Kock.) Plura de hoc more coturnices aliasque aves pueris amatis donandi congessit Jacobsius ad Anthol. vol. X. p. 13. BECK.

πορφυρίων] Fulicam porphyrionem. Cf. 882. 1249. Aelian. N. A. III. 42. *ὁ πορφυρίων ὡραιότατός τε ἅμα καὶ φερωνυμώτατός ἐστι ζῴων.* Athen. IX. 388 C. Plin. N. H. X. 46. 73. Avis aquatica. Diversa avis est *πορφυρὶς* 304. "Athen. IX. 388 C. *Ἀριστοτέλης σχιδανόποδά φησιν αὐτὸν εἶναι ἔχειν τε χρῶμα κυάνεον, σκέλη μακρά, ῥύγχος ἠργμένον ἐκ τῆς κεφαλῆς φοινικοῦν* (*αὐχένα μακρόν*, Arist. An. II. 12. 16), *μέγεθος ἀλεκτρυόνος —. καὶ ἔοικεν ἡ σοβαρᾶς οἰκίας ἢ μέγα πλουσίας ἄθυρμα εἶναι, ἢ ὑποδέχεται νεὼς αὐτὸν καὶ ἄφετος ἀλᾶται καὶ ἱερὸς περίεισιν ἐντὸς περιβόλου.* Aelian. An. III. 42. Plin. N. H. X. 46. 73. laudatissimi in Commagene. Rostra eis et praelonga crura rubent." (Kock.)

Περσικὸν ὄρνιν] I. e. gallum gallinaceum. Cf. ad 485.

Schol. ⟦*ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνεον: Τὰ πολυτελῆ πάντα, οἷς μόνος βασιλεὺς ἐχρῆτο, ἐκαλεῖτο Περσικά. καὶ νῦν οὐκ ἰδίως τις ὄρνις Περσικός. τινὲς δὲ τὸν ἀλεκτρυόνα. οἱ δὲ τὸν ταῶ.*⟧

709. *ὥρας*] Tempestates anni.

ἦρος] Veris, inclusa aestate, ut tres tantum tempestates enumerentur. Cf. 725.

Schol. *πρῶτα μὲν ὥρας: Παρὰ τὰ Ἡσιόδου* [Op. 446], "*φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσῃς* ⟦*ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης.*⟧ *ἥ τ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει καὶ χείματος ὥρην.*"

710. Ex Hesiodo Op. 450. *φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσῃς | ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης, | ἥ τ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει καὶ χείματος ὥρην | δεικνύει ὀμβρηροῦ.* Hyemis appropinquantis signum est grus avolans.

711. Ex Hesiodo adumbrata et haec, Op. 45. *αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο.* et 629. *πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι, | αὐτὸς δ' ὡραῖον μίμνειν πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ.*

ναυκλήρῳ φράζει κρεμάσαντι καθεύδειν] Cf. Lys. 13. Eccl. 705. Thuc. II. 80. *τῷ ναυτικῷ παρήγγειλε παρασκευασαμένῳ πλεῖν.* Polyb. XI. 15. 340.

Schol. *καὶ πηδάλιον τότε: Καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ἡσιόδειον* [ib. 45] "*αὐτίκα* (imo *αἶψά κε*) *πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο*", *καὶ* [ib. 627] "*πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.*"

712. *Ὀρέστης*, nocturnus illius temporis grassator, de quo faceta mentio rursus occurrit infra 1490. et Acharn. 1167. BR.

Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν] Cf. Lys. 586. *τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.*

ἀποδύῃ] Spoliet, sc. vestibus. Cf. Eccl. 668. 670. Ran. 715. et ad 492 supra.

χλαῖναν] Vestimentum crassius externum, hyemi aptum.

χλαῖνα pallium crassius erat, usui hiberno idoneum.

Schol. εἶτα δ' Ὀρέστῃ: Ὀρέστης μανίαν προσποιούμενος ἐν τῷ σκότει τοὺς ἀνθρώπους ἀπέδυεν.

713. ἰκτῖνος δ' αὖ —] Respondent haec praecedentibus πρῶτα μὲν —. ἑτέραν ὥραν] Sc. ver primum.

Schol. ἴκτινος αὖ μετὰ ταῦτα: Ἐν Ἑλλάδι καιρῷ ἔαρος φαίνεται ἴκτινος, ὅτε κουρεύεται τὰ θρέμματα. πέκειν δὲ ποκάζειν.

714. πεκτεῖν] I. q. πέκειν, tondere. Proprie est vellere, unde πόκος vellus: nam mos erat antiquitus pelles ovinas vellere, non tondere. Pro πεκτεῖν hic corrigendum forsan πείκειν, quae epica forma est.

πεκτεῖν — πόκον] Cf. Lys. 685. βωστρεῖν — πεκτούμενον. Theocr. V. 98. ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὁππόκα πέξω | τὰν οἶν τὰν πελλὰν, Κρατίδᾳ δωρήσομαι αὐτός. ubi v. schol. Hom. Od. σ'. 315. ἠλάκατα στροφαλίζετ' ἢ εἴρια πείκετε χερσίν. Lucian. Alex. 6. τοὺς παχεῖς τῶν ἀνθρώπων — ἀποκείροντες. Id. Fug. 14. δασμολογοῦσι γὰρ ἐπιφοιτῶντες ἢ, ὡς αὐτοί φασιν, ἀποκείρουσι τὰ πρόβατα.

πόκον ἠρινόν] Quasi πόκον εἰρίνεον. Hom. Il. ἑ. 137. εἰροπόκοις ὀΐεσσιν. Od. ί. 443. εἰροπόκων ὀΐων. Hesychius: ἠρινοῦ πόκου: ἀπὸ τῶν ποιμνίων, τῶν συμμάχων κατ' ἔτος φόρους τελούντων ἔαρι (ex emend. Meinek. Fr. Com. IV. 637.). Phot. Ἠρινοῦ τόκου (πόκου recte Dobr. Adv. I. 593): ἐπεὶ ἔαρος οἱ φόροι ἐφέροντο. Eadem fere sed corrupte Hesychius v. Ἠρινοτόκου. Macar. IV. 55. Ἠρινὸς πόκος: ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν δρεπομένων. In Graecia nimirum bis quotannis tondebantur oves: unde hic πόκον ἠρινόν. V. Theocr. XXVIII. 12. Varron. 2, 11, 8. quidam has (oves hirtas ?) in anno bis tondent, ut in Hispania citeriore, ac semestres faciunt tonsuras. Geop. 18, 8. μήτε κρύους ἔτι ὄντος μήτε θέρους ὥρᾳ, ἀλλὰ μεσοῦντος ἔαρος κείρειν χρὴ τὰ πρόβατα. Allusio videtur esse ad tributorum sociorum pensionem, quae verno tempore quotannis fiebat Athenis. Schol. Ach. 378. ἥτις (ἑορτὴ) ἐν τῷ ἔαρι ἐπιτελεῖται, ἐν ᾧ ἔφερον τοὺς φόρους οἱ σύμμαχοι. Cf. ad Ach. 505. Praeterea ad lites sociorum fortasse alluditur, quae verno tempore Athenis dijudicabantur. V. schol. Av. 1465. Theophr. Char. III. 2.

εἶτα χελιδών] Sub. ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνει, ὅτε etc.

715. ληδάριον] I. e. μικρὸν λήδιον. Λήδιον autem tenuissimum erat ἐπίβλημα linteum, quo aestivo tempore plerumque utebantur luxuriantes. Macho Athen. 582 D. καινὸν λήδιον. Clearchus apud Athenaeum VI. p. 256. καθῆστο τοὺς τοῦ μειρακίου πόδας ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ γόνασι λεπτῷ ληδίῳ συνημφιακώς. Philostr. Vit. Apoll IV. 20. μεταβαλὼν τε τῶν χλανιδίων καὶ τῶν ληδίων καὶ τῆς ἄλλης συβαρίδος ἐς ἔρωτα ἦλθεν αὐχμοῦ καὶ τρίβωνος. Corrupte Suidas, Λήιον (l. Λήδιον): εὐτελὲς κολόβιον. Alcman ap. schol. λᾶδος εἱμένα καλόν.

Schol. ληδάριον: Θερίστριον ἢ εὐτελὲς ἱμάτιον θερινόν. σημείωσαι δὲ ὅτι ἐν συστολῇ τὸ πρίασθαι.

716. Cf. 618. κοὐκ ἐς Δελφοὺς | οὐδ' εἰς Ἄμμων' ἐλθόντες ἐκεῖ θύσομεν.

717. ὄρνις] Cf. ad Soph. Oed. R. 966. κλάζοντας ὄρνις.

πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε] You betake yourselves to everything, to your respective pursuits and occupations. Schol: *οὕτως ἐπὶ τὰ ἔργα χωρεῖτε.*

οὕτω] Cf. Pl. 321.

Schol. ἐλθόντες γὰρ πρῶτον: *Μαντευσάμενοι γὰρ πρῶτον ἐκ τῶν ὀρνεομάντεων οὕτως ἐπὶ τὰ ἔργα χωρεῖτε.*

719. *ὄρνιν*] I. e. omen. Vide schol. Cf. Pl. 63. *δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.* Eur. Iph. A. 988. *ὄρνις γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλλουσιν γάμοις | θανοῦσ' ἐμὴ παῖς.* Hom. Il. ώ. 219. λ'. 243. Pind. P. IV. 19. Plut. de Genio Socratis c. 11. Arist. Probl. XXXIII. 7. Anth. Pal. XI. 375. Thom. Mag. 657. *ὄρνιθες ἰδίως οἱ εἰς μαντείαν συντελοῦντες ὄρνιθες· ἀφ' οὗ καὶ πᾶν τὸ εἰς μαντείαν συντεῖνον ὄρνιν ἔλεγον, οἷον πταρμὸν ἢ παλμὸν ἤ τι τοιοῦτον.* Suid. et Hesych. in *ξυμβόλους.* Etiam *οἰωνὸς* omen significat, ut in Homerico isto, *εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.* Sic Latinis avis et ales.

πάνθ' ὅσαπερ] Cf. 119. 1069. Vesp. 805. *ἅπαντ' ἐγὼ φέρω | ὅσαπέρ γ' ἔφασκον.*

μαντείας] Divinationis.

διακρίνει] Cf. Paus. I. 34. 4. *δοκῶ δὲ Ἀμφιάραον ὀνείρατων διακρίσει μάλιστα προσκεῖσθαι.*

Schol. ὄρνιν τε νομίζετε: *Πάντα γὰρ οἰωνοὺς καλοῦσι καὶ τὰ μὴ ὄρνεα.*

720. *φήμη*] *Φῆμαι* sunt omina quae ex deorum praecipue hominumque vocibus aliisque rumoribus capiuntur; *σύμβολα* signa varii generis, ut tonitrua, fulgores, hominum occursus etc., unde omina capiebant homines superstitiosi. Phavorin: *φήμη λόγος ἐστὶ δηλωτικὸς μέλλοντός τινος ἐξ αὐτομάτου λαλουμένη.* Eur. Ion. 179. *κτείνειν δ' ὑμᾶς αἰδοῦμαι | τοὺς θεῶν ἀγγέλλοντας φήμας | θνατοῖς.* Herod. I. 43. *ἐξέπλησε τοῦ ὀνείρου τὴν φήμην.* III. 153. *πρὸς ταύτην τὴν φήμην Ζωπύρῳ ἐδόκεε εἶναι ἁλώσιμος ἤδη ἡ Βαβυλών.* Xen. Cyr. VIII. 7. 6. *χαριστήρια ὅτι ἐσημήνατε μοι καὶ ἐν ἱεροῖς καὶ ἐν οὐρανίοις σημείοις καὶ ἐν οἰωνοῖς καὶ ἐν φήμαις ἅ τ' ἐχρῆν ποιεῖν καὶ ἃ οὐκ ἐχρῆν.* Apol. Socr. 12. *οἱ φθόγγοις οἰωνῶν καὶ οἱ φήμαις ἀνθρώπων χρώμενοι φωναῖς δήπου τεκμαίρονται.* 13. *οἰωνούς τε καὶ φήμας καὶ συμβόλους* (*συμβολὰς*?) *τε καὶ μάντεις.* Mem. I. 1. 3. *ὅσοι μαντικὴν νομίζοντες οἰωνοῖς τε χρῶνται καὶ φήμαις καὶ συμβόλοις καὶ θυσίαις.* Symp. IV. 48. *σημαίνουσί μοι* (*οἱ θεοὶ*) *πέμποντες ἀγγέλους φήμας καὶ ἐνύπνια καὶ οἰωνούς.* Hipp. IX. 9. *ἐν οἰωνοῖς καὶ ἐν φήμαις καὶ ἐν ὀνείρασιν.* Apoll. Rh. III. 1110. *ἔλθοι δ' ἡμὶν ἀπόπροθεν ἠέ τις ὄσσα, | ἠέ τις ἄγγελος ὄρνις.* Schol. Pind. Ol. XII. 10. *Φιλόχορος δὲ τὰς ἐκ φήμης μαντείας, τουτέστι κληδόνας καὶ πταρμοὺς ἢ φωνὰς ἢ φήμας ἢ ἀπαντήσεις σύμβολά φησι λέγεσθαι.* Cf. ad Pac. 457. 648. 930. Pl. 63. cum schol. Blomf. Gl. Pron. 496. Eodem sensu *κληδὼν* (Aesch. Prom. 486) et *ὄττα.* V. schol. Plat. Legg. VII. 632. Sic exclamatio *αἲ αἲ* omen infaustum habita est. V. schol. Lys. 388.

πταρμόν] Sternutamentum *οἰωνὸν*, avem, vocat Xenoph. Anab. 3, 2, 5. *τοῦτο λέγοντος αὐτοῦ πτάρνυταί τις. Ἀκούσαντες δὲ οἱ στρατιῶται πάντες μιᾷ ὁρμῇ προσεκύνησαν τὸν θεόν. Καὶ Ξενοφῶν εἶπε, Δοκεῖ μοι, ὦ ἄνδρες, ἐπεὶ περὶ σωτηρίας ἡμῶν λεγόντων οἰωνὸς τοῦ Διὸς τοῦ σωτῆρος ἐφάνη, εὔξασθαι τῷ θεῷ τούτῳ θύσειν σωτήρια.* BE. Hom. Od. ρ'. 541. *ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπταρεν.* H. in Merc. 298. Herod. VI. 107. *καί οἱ ταῦτα διέποντι ἐπῆλθε πταρεῖν τε καὶ βῆξαι* etc. Philem. com. IV. 38. *ὅταν δὲ παρατηροῦντ' ἴδω τίς ἔπταρεν | ἢ τίς ἐλάλησεν ἢ τίς ἐστιν ὁ προϊὼν | σκοποῦντα, πωλῶ τοῦτον εὐθὺς ἐν ἀγορᾷ.* Plat. Them. 13. *ἅμα δὲ πταρμὸς ἐκ τῶν δεξιῶν ἐσήμηνε* etc. "Chrysost. ad Paul. Ephes. 4. Homil. 12. *πολλῶν δειμάτων αὐτοῖς (τοῖς Ἕλλησιν) ἡ ψυχὴ μεστή, οἷον· "ὁ δεῖνά μοι πρῶτος ἐνέτυχεν ἐξιόντι τῆς οἰκίας· πάντως μυρία δεῖ κακὰ συμπεσεῖν." "ἔξω δὲ ἐξελθόντι ὁ ὀφθαλμός μοι ὁ δεξιὸς κάτωθεν ἀναπηδᾷ· δακρύων τοῦτο τεκμήριον." κἂν ὄνος ἀνακράξῃ, κἂν ἀλεκτρυὼν, κἂν πτάρῃ τις, κἂν ὁτιοῦν συμβῇ, καθάπερ μυρίοις δεδεμένοι δεσμοῖς πάντα ὑποπτεύουσιν".* (Dobree und Haupt. Kock.)
Nub. 688. *οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἐστιν;*

721. *ξύμβολον*] Ab nominativo *ξύμβολος*, ut videtur. Xen. Apol. Socr. 13. *οἰωνούς τε καὶ φήμας καὶ συμβόλους (συμβολάς?).* Mem. I. 1. 3. Aesch. Ag. 142. *τερπνὰ τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρᾶναι.* Prom. 485. *ἐνοδίους τε συμβόλους* (ubi schol: *τοὺς ἐξ ὑπαντήσεως*) *γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν | σκεθρῶς διώρισ'.* Est autem *ξύμβολον* signum sive praesagium quod ex occursu hominis alicujus aut animalis capitur. "Sub. *ἄνθρωπον.* I. q. *ἐνόδιον* Cramer. Anecd. 4, 241. *ἐνόδιον δὲ, ὅταν ἐξηγήσηταί τις τὰ ἐν ὁδῷ ἀπαντῶντα λέγων, ἐάν σοι ὑπαντήσῃ τοιοῦτος ἄνθρωπος ἢ τόδε βαστάζων ἢ τόδε, συμβήσεταί σοι τόδε."* (Kock.)

φωνήν] *Φωνὴ* ita differre videtur a *φήμη*, ut illa humana, haec divina vox sit.

θεράποντ'] Occurrentem famulum intellige.

ὄνον ὄρνιν] Haec sic explicat schol: *λέγεται γάρ τι τοιοῦτον, ὡς συμβολικὸς* (i. e. praesagiorum interpres) *ἐρωτώμενος περὶ ἀρρώστου εἶδεν ὄνον ἐκ πτώματος ἀναστάντα, ἀκήκοε δὲ ἑτέρου λέγοντος, Βλέπε πῶς (ὡς?) ὄνος ὢν ἀνέστη. ὁ δὲ ἔφη, ὁ νοσῶν ἀναστήσεται. καὶ ἀνέστη.* Scilicet verba *πῶς ὄνος ὢν ἀνέστη* similia sunt verbis *πῶς ὁ νοσῶν ἀνέστη.* Vide etiam Suidam s. v. *ὄνος.*

Schol. (*σύμβολον ὄρνιν: Καὶ γὰρ ταῦτα συμβόλους ἐποίουν τὰ πρῶτα συναντῶντα καὶ ἐξ ἀπαντήσεώς τι προσημαίνοντα. ταῦτα δὲ πάντα Δημήτερι ἀνέκειτο, ὥς φησι Φιλόχορος.*)

θεράποντ' ὄρνιν: Ἐπεὶ πολλάκις εἰώθαμέν τινας τῶν θεραπόντων καλόποδας λέγειν καὶ καλοιωνίστους.

ὄνον ὄρνιν: Λέγεται γάρ τι τοιοῦτον, ὡς συμβολικὸς ἐρωτώμενος περὶ ἀρρώστου εἶδεν ὄνον ἐκ πτώματος ἀναστάντα, ἀκήκοε δὲ ἑτέρου λέγοντος, βλέπε πῶς (ὡς?) ὄνος ὢν ἀνέστη. ὁ δὲ ἔφη, ὁ νοσῶν ἀναστήσεται. καὶ ἀνέστη.

722. *μαντεῖος Ἀπόλλων*] Cf. Eur. Orest. 1666. *ὦ Λοξία μαντεῖε.*

723—36. "Hephaestion informs us (c. 14) that the *μακρὸν*, as it was called, of the comic parabasis ought to be pronounced *ἀπνευστὶ* (without taking breath). In the Birds of Aristophanes the *μακρὸν* consists of $13^1/_2$ dimeter anapaestics, which contain 134 syllables." (ELMSL. Ed. Rev. XXXVII. 82.) Cf. Eccl. 1169. ubi una vox circiter 80 syllabas continens *ἀπνευστὶ* pronuntianda est.

723. *νομίσητε θεούς*] Sub. *εἶναι*. Cf. ad 496.

Schol. [[*ἢν οὖν*: *Ἔκθεσις τοῦ μακροῦ ἐκ κώλων ὁμοίων ἀναπαιστικῶν ιδ'. ὧν τὰ μὲν ιβ' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ιγ' ἀναπαιστικὴ βάσις, ὃ καὶ παρατέλευτον ὀνομάζεται. τὸ τελευταῖον ἑφθημιμερές. ὑφ' ὃ παράγραφος.*]] *τοὺς ὄρνιθας.* R.

724. *μάντεσι μούσαις*] Anglice, vocal prophets, quasi *μουσικοῖς* (1332). Uno verbo *μουσόμαντις* supra 276. *μουσόμαντις — ὄρνις*. Schol: *χρῆσθαι ἡμῖν καὶ εἰς μουσικὴν καὶ εἰς μαντείαν.*

Schol. μάντεσι, Μούσαις: *Ὥστε χρῆσθαι ἡμῖν καὶ εἰς μουσικὴν καὶ εἰς μαντείαν. πολλὰ γὰρ τῶν ὀρνέων μουσικά.*

725. *αὔραις, ὥραις*] Schol: *ὅτι καὶ ἀνέμους καὶ καιροὺς προσημαίνουσι.* Cf. 597. Sed latet, opinor, mendum.

χειμῶνι] Anglice in winter. Soph. Oed. C. 1138. Hom. Il. *χ'*. 283. Sic *θέρεϊ* Il. *ψ'*. 151. Plat. Phileb. 26 A. *ἐν χειμῶσι καὶ πνίγεσιν ἐγγενόμενα* (*τὰ μέτρια*) *τὸ μὲν πολὺ καὶ λίαν καὶ ἄπειρον ἀφείλετο, τὸ δὲ ἔμμετρον ἀπειργάσατο.*

Schol. ταῖς τροπαῖς. R. V. — *χειμῶνι*: *Ὅτι καὶ ἀνέμους καὶ καιροὺς προσημαίνουσιν.* [[*μετρίῳ δὲ πνίγει,*]] *συμμέτρῳ καύματι. λέγει δὲ τὸ ἔαρ.*

726. *μετρίῳ πνίγει*] Modico calore, i. e. tempestate mediocris frigoris aut caloris, ut *πνῖγος* vox mediae significationis esse putanda sit. Cf. 1091. *οὐδ' αὖ θερμὴ πνίγους ἡμᾶς | ἀκτὶς τηλαυγὴς θάλπει.* Plat. Phaedr. 279. *ἴωμεν, ἐπειδὴ καὶ τὸ πνῖγος ἠπιώτερον γέγονεν.* Scilicet supra (713 et 715) dixerant aves hyemis adventum hominibus se indicaturas, ut *χλαῖναν* sibi emant; et aestatis etiam adventum, ut *ληδάριόν τι* parent: utrumque ad inclementiam coeli mitigandam, ita ut *μέτριον πνῖγος* futurum sit, si aves pro diis habituri sint homines. *Πνῖγος* autem tum de frigore tum de aestu extremo usurpatur, ut *κάειν* et Latinum urere. Sic Xen. An. IV. p. 291. *ἄνεμος βορρᾶς — ἀποκάων πάντα καὶ πηγνὺς τοὺς ἀνθρώπους.* Plut. Demetr. 12. *ἀμπέλους καὶ συκᾶς ἁπάσας ἀπέκαυσε τὸ ψῦχος.* Lucian. Lex. 2. *ἐν κρύει σφοδρῷ γίνεται τὰ καύματα.* Diog. L. II. 12. 6. *χειμῶνος συγκεκαυμένον.* Virg. Geo. I. 92. rapidive potentia solis | acrior, aut Boreae penetrabile frigus adurat. Claudian. laud. Seren. 6. quos neque frigoribus Boreas nec Sirius urit. Intelligit autem poeta tempestates ambas ver et auctumnum, quae ambae *μέτριον πνῖγος* habent.

727. *σεμνυνόμενοι*] Cf. Ran. 1020.

728. *παρὰ ταῖς νεφέλαις*] Quasi propter nubes non possint videre aut audire quid homines velint. Ita infra dicit homines sub nubibus secure pejerare, diis nihil animadvertentibus, v. 1607. *νῦν μέν γ' ὑπὸ ταῖς*

νεφέλαισιν ἐγκεχρυμμένοι κύψαντες ἐπιορκοῦσιν οἱ βροτοί. Etiam Pac. 207. dicit de diis, *αὐτοὶ δ' ἀνῳκίσανϑ' ὅπως ἀνωτάτω, | ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι | μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσϑανοίατο.* BE.

728. *ὥσπερ χὼ Ζεύς*] Cf. Pac. 350. 363. Lys. 528.

Schol. *ὥσπερ ὁ Ζεύς: Νεφεληγερέτης γάρ.*

731. *πλουϑυγιείαν*] Cf ad 604. Eq. 1091. Philem. IV. 22. *πλοῦτον ὑγίειαν.*

Schol. *πλουϑυγιείαν: Ἔμιξε τὰ δύο, διὸ (δι' ἃ?) μάλιστα οἱ ἄνϑρωποι χαίρουσι καὶ δοκοῦσι τὸν βίον ἐπανορϑοῦσϑαι, ἐκ τούτου ἔμφασιν εὐδαιμονίας ἐμφαίνων.*

732. *ϑαλιάς*] Cf. Hesiod. Op. 115. *τέρποντ' ἐν ϑαλίῃσι κακῶν ἔκτοσϑεν ἁπάντων.*

Schol. *γέλωτα: Καὶ τὰς ἄλλας ἡδονάς, δι' ὧν γέλως ἐστὶ καὶ χορεία καὶ ϑαλία.* V. et R. qui *καὶ χορεῖαι καὶ εὐωχίαι.*

733. *γάλα τ' ὀρνίϑων*] Proverbium de rebus rarissimis et pretiosissimis. Infra 1673. *ὀρνίϑων παρέξω σοι γάλα.* Philocleon in Vesp. 508. *ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίϑων γάλα | ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἄν.* Fr. 490. *ἡδύς γε πίνειν οἶνος Ἀφροδίτης γάλα.* Mnesimachus ap. Athen. p. 387. *καὶ τὸ λεγόμενον σπανιώτερον (-τατον?) πάρεστιν ὀρνίϑων γάλα.* Menand. Fr. Inc. p. 313. Lucian. de Merc. cond. c. 13. *καὶ ἕξεις τὸ τῆς Ἀμαλϑείας κέρας, καὶ ἀμέλξεις ὀρνίϑων γάλα.* Strabo de insula Samo XIV. 1. 15. *τὰ δ' ἄλλα εὐδαίμων, ὡς δῆλον ἔκ τε τοῦ περιμάχητον γενέσϑαι καὶ ἐκ τοῦ τοὺς ἐπαινοῦντας, μὴ ὀκνεῖν ἐφαρμόττειν αὐτῇ τὴν λέγουσαν παροιμίαν ὅτι φέρει καὶ ὀρνίϑων γάλα· καϑάπερ που καὶ Μένανδρος ἔφη.* Athen. VIII. p. 371 C. *ἠδ' ὅπερ ὄρνιϑος κλέεται γάλα.* II. p. 57 D. IX. p 387 B. Lucian. Dom. 13. *ἕξεις τὸ τῆς Ἀμαλϑείας κέρας καὶ ἀμέλξεις ὀρνίϑων γάλα.* Eust. ad Dionys. Perieg. 533. *ἡ δὲ Σάμος … πάνυ εὐτύχησέ ποτε, ὡς καὶ παροιμιασϑῆναι, γάλα ὀρνίϑων φέρειν αὐτήν.* Id. ad Od. p. 1485, 39. *ἔστι παροιμία ἐπὶ εὐδαιμονίας.* Diogen. III. 92. *Γάλα ὀρνίϑων: ἐπὶ τῶν σπανίων.* Bachm. Anecd II. 339. *ἀμέλξεις ὀρνίϑων γάλα.* Plinius in Historiae Naturalis praefatione: Inscriptionis apud Graecos mira felicitas. *Κηρίον* inscripsere quod volebant intelligi favum; alii *κέρας Ἀμαλϑείας*, quod Copiae cornu, ut vel lactis gallinacei sperare possis in volumine haustum. Petronius cap. 38. Nec est quod putes illum quidquam emere: omnia domi nascuntur, lanae, cerae, piper: lacte gallinaceum, si quaesieris, invenies. Cf. etiam ad Vesp. 724. Similiter fere *Διὸς ἐγκέφαλος* apud Ephipp. com. III. 330. Proprie autem *ὀρνίϑων γάλα* dicebatur *τὸ ἐν τοῖς ᾠοῖς λευκὸν* secundum Anaxagoram apud Athen. 57 D.

Schol. *γάλα τ' ὀρνίϑων: Τοῦτο ἐκ παροιμίας ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων καὶ πάντα κεκτημένων. (Ἄλλως. τοῦτο ἐπὶ τῶν σπανίων ἔταττον. τὰ σπάνια οὖν, φησί, καὶ δυσεύρετα τῶν ἀγαϑῶν παρέξομεν.)*

734. *κοπιᾶν*] Cf. Th. 795. Fr. 302. Alex. com III. 451. *κοπιῶ τὼ σκέλη.*

Schol. *κοπιᾶν: Ἐν πλησμονῇ γενόμενοι τῶν ἀγαϑῶν ἀπειρηκέναι μέλλετε.*

737. *Μοῦσα λοχμαία*] Lusciniam invocat. Cf. 678. *πάντων ξύννομε τῶν ἐμῶν ὕμνων ξύντροφ' ἀηδοῖ.* Avium voces in hoc et sequenti carmine (769 sq.) ab luscinia sola tibia expressas censet Wieseler Adv. p. 32.

Schol. [[*Μοῦσα λοχμαία: Ἡ στροφὴ καὶ ᾠδὴ αὕτη κώλων ἐστὶ διαφόρων καὶ ἀσυναρτήτων ιϛ'. ὧν τὸ πρῶτον πενθημιμερές. τὸ β' ἑφθημιμερὴς τοῦ α' ποδὸς ἐξαβράχεος. τὸ γ' τροχαϊκὸν εὐριπίδειον. τὸ δ' ἀσυνάρτητον προσῳδιακὸν καλούμενον, περὶ οὗ εἴρηται ἐν τῇ παραβάσει τοῦ Νεφελῶν δράματος. τὸ ε' ὅμοιον τῷ β'. τὸ ϛ' ὅμοιον τῷ δ', οὐκ ἐκ παίωνος δευτέρου ἀρχόμενον ὡς ἐκεῖνο, ἀλλ' ἐκ δακτύλου. τὸ ζ' ὅμοιον τῷ β', πλὴν βραχυκατάληκτον. τὸ η' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. καὶ τὸ ιδ'. τὸ θ' ἀσυνάρτητον ὅμοιον τοῖς ῥηθεῖσι. τὸ ι' ὅμοιον. τὸ ια' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διαλελυμένων χοριάμβων, τοῦ α' ἑξασυλλάβου, τοῦ δὲ δευτέρου πενταουλλάβου. τὸ ιβ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιγ' δακτυλικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ιε' ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ιϛ' ὅμοιον τῷ πρώτῳ πενθημιμερὲς ἐκ διαλελυμένου χοριάμβου. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔσω νενευκυῖα διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν. εἰσὶ δὲ καὶ ταῦτα πολυσχηματιστα.*]]

Μοῦσα λοχμαία: (Τὴν ἑαυτῶν λέγει, οἷον λοχμίδα. Δίδυμος, ὅτι ἐγκεκρυμμένοι ἐν ταῖς λόχμαις εἰώθασι φωνεῖν. ὁ λόγος δὲ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ. Ἄλλως.) ἀντὶ τοῦ μέλος ὡς ὄρνιθος. οἰκείως λοχμαίαν Μοῦσαν καλοῦσι. διὰ μέσου τὸ τῆς φωνῆς μίμημα καὶ ἐπιμίγνυσι τῷ τῆς ἀνθρωπείας. ἔστι δὲ τὸ ἑξῆς οὕτως· Μοῦσα λοχμαία ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω. ξουθῆς δὲ εἶπε παρόσον τὰ πλεῖστα τῶν ὀρνέων ξουθὰ φαίνεται.

738. Metrum est dochmiacum.

740. Cf. Nub. 278. *ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ δενδροκόμους.* Idem metrum Ran. 1361. *σὺ δ', ὦ Διὸς διπύρους ἀνέχουσα* (Eur.).

742. Cf. 210 sq. 676 sq. Hom. Od. 19, 518. *ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη χλωρηῒς ἀηδὼν | καλὸν ἀείδησιν ἔαρος νέον ἱσταμένοιο | δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν, | ἥ τε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν, | παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον,* etc. Virg. G. IV. 513. at illa | flet noctem ramoque sedens miserabile carmen | integrat. Catull. 45, 14.

μελίας — φυλλοκόμου] I. e. comatae foliis. Cf. 215. *φυλλοκόμου μίλακος.* Confer v. *δενδρόκομος* Nub. 278.

744. Cf. 214. *ἐλελιζομένη δ' ἱεροῖς μέλεσιν γέννυος ξουθῆς.* 677. Eur. Hel. 1111. *ἐλθ', ὦ διὰ ξουθᾶν γενύων ἐλελιζομένα,* etc. Aesch. Ag. 1142. *οἷά τις ξουθὰ ἀκόρετος βοᾶς — Ἴτυν στένουσ' — ἀηδών.* Eur. Herc. 692. *κύκνος ὡς γέρων ἀοιδὸς πολιᾶν ἐκ γενύων κελαδήσω.* Hunc versum dactylicum cum anacrusi habet Richter. Praef. Pac. p. 49. Metrum enim versuum 737—752. dactylico-trochaicum esse.

μελέων — νόμους] Cf. 211. *νόμους ἱερῶν ὕμνων. ἀοιδαῖς.* 905. *τεαῖς ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς.*

745. *Πανί*] Panis in honorem. Sic Lys. 1277. *ὀρχησάμενοι θεοῖσιν.* N. 271. "Pind. P. III. 78. *ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω Ματρί, τὰν κοῦραι παρ' ἐμὸν πρόθυρον σὺν Πανὶ μέλπονται θαμά.* Fr. 71. *ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων, Ματρὸς μεγάλας ὀπαδέ, σεμνᾶν Χαρίτων μέλημα τερπνόν.*" (Ko.) Schol: *ἐπεὶ νόμιος ὁ θεὸς καὶ ὄρειος, καὶ τῶν ὀρνέων δὲ ἐν ὄρεσιν αἱ διατριβαί.*

ἀναφαίνω] Cf. Hom. Il. *ά*. 87. *θεοπροπίας ἀναφαίνεις.*

Schol. Πανὶ νόμους: Ἐπεὶ νόμιος ὁ θεὸς καὶ ὄρειος, καὶ τῶν ὀρνέων δὲ ἐν ὄρεσιν αἱ διατριβαί. ⟦*σεμνᾷ δὲ μητρὶ,*⟧ *τῇ Ῥέᾳ.*

746. *μητρὶ — ὀρείᾳ*] I. e. Cybelae, quae in montibus choros ducere putabatur. V. Eur. Bacch. 74. Supra 875. *μεγάλῃ μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων.*

χορεύματ'] Pratinas apud Athen. 617 C. *τίς ὁ θόρυβος ὅδε; τί τάδε τὰ χορεύματα;* Eur. Phoen. 664. Herc. 886.

748. *ὡσπερεὶ μέλιττα* —] Plat. Ion. 534 A. *λέγουσι γὰρ δήπουθεν πρὸς ἡμᾶς οἱ ποιηταὶ ὅτι ἀπὸ κρηνῶν μελιρρύτων ἐκ Μουσῶν κήπων τινῶν καὶ ναπῶν δρεπόμενοι τὰ μέλη ἡμῖν φέρουσιν ὥσπερ αἱ μέλιτται, καὶ αὐτοὶ οὕτω πετόμενοι.* Isocr. ad Demon. p. 48. *ὥσπερ τὴν μέλιτταν ὁρῶμεν ἐφ' ἅπαντα μὲν βλαστήματα καθιζάνειν, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ χρήσιμα λαμβάνειν, οὕτω χρὴ* etc. Lucian. Pisc. 6. *ταῦτα παρ' ὑμῶν λαβὼν καὶ κατὰ τὴν μέλιτταν ἀπανθισάμενος ἐπιδείκνυμαι.* Anthol. *Μουσέων ἄνθεα βοσκόμενος.* Lucret. III. 11. Floriferis ut apes in saltibus omnia libant, | Omnia nos itidem depascimur aurea dicta. Hor. Od. IV. 2. 27. Ego apis Matinae | More modoque | grata carpentis thyma per laborem | plurimum — operosa parvus | carmina pango.

Schol. ἔνθεν: Ἀπὸ τῶν ἐμῶν ποιημάτων ὥσπερ ἡ μέλιττα ἀπεβόσκετο.

749. *Φρύνιχος*] Poeta tragicus celeberrimus propter carminum suavitatem laudem summam consecutus, de quo cf. Vesp. 220. 269. 1490. Th. 164. Ran. 910. 1299. "Dactylicus heptameter catalecticus in disyllabum cum versu ithyphallico compositus." (Dind.)

Schol. Φρύνιχος ἀμβροσίων: Φρύνιχος τραγῳδίας ποιητής, ὃς ἐπὶ μελοποιίαις ἐθαυμάζετο. τέσσαρες δὲ ἐγένοντο Φρύνιχοι. ὁ μὲν εἷς οὗ νῦν μνημονεύει, Πολυφράδμονος παῖς, ποιητὴς ἡδὺς ἐν τοῖς μέλεσιν. ὁ ἕτερος, Χοροκλέους παῖς, ὑποκριτής. τρίτος, Φρύνιχος ὁ κωμικός, οὗ μέμνηται Ἕρμιππος ἐν Φορμοφόροις ὡς ἀλλότρια ὑποβαλλομένου ποιήματα. τέταρτος δέ ἐστιν Ἀθηναῖος τὸ γένος ὁ στρατηγήσας τὰ περὶ Σάμον (καὶ Ἀστυόχῳ προσθέμενος, ἐπιχειρήσας δὲ τῇ τοῦ δήμου καταλύσει. περὶ ὧν ἐν τοῖς Βατράχοις [ad 1299] *ἱκανῶς εἰρήκαμεν.)*

750. Infra 1066. *δένδρεσί τ' ἐφεζόμενα καρπὸν ἀποβόσκεται.* Ran. 1299. *ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυνίχῳ | λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφθείην δρέπων.* Vesp. 462. *εἴπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρωκότες.* 220. *μινυρίζοντες μέλη | ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα.* "Phrynichei loci parodia manifesta: quid mutarit Aristophanes nescimus. Eadem fortasse est origo versus antistrophici 781. *εἷλε δὲ θάμβος ἄνακτας κτέ.*" (Bakh.) Auctor Vitae Sophoclis: *μόνος δὲ Σοφοκλῆς ἀφ' ἑκάστου τὸ λαμπρὸν ἀπανθίζει· καθ' ὃ καὶ μέλιττα ἐλέγετο.*

751. *γλυκεῖαν ᾠδάν*] Cf. Vesp. 220. *μέλη | ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα.*

753. *Schol.* ⟦*εἰ μετ' ὀρνίθων: Εἰ μετ' ὀρνίθων τις διάγειν βούλεται ἡδέως, τὸ λοιπὸν ὡς ἡμᾶς ἐλθέτω*⟧

754. *διαπλέκειν ζῶν*] Sc. *τὸν βίον*. Cf. Herod. V. 92. *ἄρξαντος δὲ τούτου ἐπὶ τριήκοντα ἔτεα καὶ διαπλέξαντος τὸν βίον εὖ*. IV. 205. *οὐ μὲν (μὴν?) οὐδὲ ἡ Φερετίμη εὖ τὴν ζόην κατέπλεξε*. VII. 46. *γλυκὺν πλέξας* (al. *γεύσας* et *τεύξας*) *τὸν βίον*. Plat. Legg. 806 A. *γυναῖκας ἀσκητικόν τινα βίον — διαπλέκειν* (*δεῖ*). Incert. ap. Athen. 458. *ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον διάπλεκε* (*δεῖ διαπλέκειν*?). Alcman. 16, 2, 3. *ὁ δ' ὄλβιος ὅστις εὔφρων ἁμέραν διαπλέκει*. Euphron Stob. XCVIII. p. 528. *ὦ Ζεῦ, τί ποθ' ἡμῖν δοὺς χρόνον τοῦ ζῆν βραχὺν | πλέκειν ἀλύπως τοῦτον ἡμᾶς οὐκ ἐᾷς;* Supra 45. *ὅπου καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἄν*.

ζῶν ἡδέως] Cf. Pl. 262. *ἡδέως — ζήσειν*.

Schol. [[*διαπλέκειν*: *Ἢ διαποικίλλειν ἢ διάγειν.*]]

755. 757. *ἐνθάδ'*] Athenis. Cf. Ran. 783.

τῷ νόμῳ] I. e. usu et opinione hominum.

Schol. [[*τῷ νόμῳ*: *Νόμον νῦν οὐ πάντα τὸν γεγραμμένον φησὶν, ἀλλὰ τὸ ἔθος.*]]

758. *ἐκεῖ — παρ' ἡμῖν*] Cf. 167. *ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἦν ἔρῃ*.

759. *αἶρε πλῆκτρον*] Scholia: *ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων· κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα ἐν οἷς μάχονται*. Est autem proverbium. Scholia infra ad 1365. *καὶ παροιμία, Αἶρε πλῆκτρον ἀμυντήριον*. BE.

πλῆκτρον] Schol: *ὅπλον ἀμυντήριον. — πλῆκτρα δέ εἰσι ἔμβολα χαλκᾶ τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλήκτροις τῶν ἀλεκτρυόνων*. Calcar *αὐτοφυὲς* forsan potius intelligendum. Tela cruribus agnata calcaria gallorum vocat Plinius H. N. X. 21.

Schol. *αἶρε πλῆκτρον εἰ μάχει*: (*Πλῆκτρον*) *ὅπλον ἀμυντήριον. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων· κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα ἐν οἷς μάχονται. ἃ ἡμεῖς κέντρα λέγομεν τῶν ὀρνίθων, ἐκεῖνοι πλῆκτρα. πλῆκτρα δέ εἰσι ἔμβολα χαλκᾶ τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλήκτροις τῶν ἀλεκτρυόνων.*

760. *τυγχάνει — ἐστιγμένος*] I. e. *τυγχάνει στιγματίας ὢν* (Lys. 331). Haec, opinor, arcte cohaerent. Cf. Pac. 1140. *τυχεῖν μὲν ἤδη 'σπαρμένα* (sc. *τὰ σπέρματα*). Quamquam fieri potest ut subaudiendum sit participium *ὤν*, ut in Eccl. 1141. Sed altera ratio verisimilior est. Cf. Aesch. II. 83. *ἀνδραποδώδης καὶ μόνον οὐκ ἐστιγμένος αὐτόμολος*. Xen. An. V. 4. 32. *ποικίλους δὲ τὰ νῶτα καὶ τὰ ἔμπροσθεν πάντα ἐστιγμένους ἀνθέμιον*. De notarum servis inustarum usu apud antiquos cf. Lys. 331. Fr. 43. 46. Diphil. Athen. 225 B. Herod. VII. 223. Poll. III. 79.

761. *ἀτταγᾶς — ποικίλος*] Cf. 247. *ὄρνις τε πτεροποίκιλος ἀτταγᾶς*. Incert. ap. Plut. adv. Stoic. c. 19. *ποικιλοτρίχων οἰωνῶν*. Ambigue dictum. Vox enim *ποικίλος* utrumque significat, et versicolor et vafer. Cf. ad Eq. 685. Lucian. Lex. 9. *Χαιρέας — ὁ κατὰ νώτου ποικίλος*.

κεκλήσεται] I. e. nomen habebit. *Κληθήσεται* valeret simpliciter vocabitur.

Schol. [[*ἀτταγᾶς*: *Ὁ ἀτταγᾶς γὰρ κατάστικτός ἐστι ποικίλοις πτεροῖς.*]]

762. Schol. *Σπινθάρου*: *Οὗτος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ Φρύξ*, [[*ἔτι δὲ καὶ ὁ Φιλήμων*]]. — *φρυγίλος δὲ ὄνομα ὀρνέου*. R. V.

763. *φρυγίλος*] Frigilla. Propter similitudinem cum voce *Φρύξ*.
τοῦ Φιλήμονος γένους] I. e. *τοῦ γένους Φιλήμονος*. Cf. ad Nub. 46. Barbarum fuisse Philemona hinc suspicari licet.

764. *Κάρ*] Cares plurimi serviebant, ut barbari notantur semper, militiaeque mercenariae, quae despecta fuit, auctores fuisse perhibentur. Servi antiquitus ex Caria, ut ex Thracia, Phrygia, Paphlagonia aliisque regionibus veniebant. V. schol. Plat. Lach. De Execestide cf. 11. et 1527.

Schol. *Ἐξηκεστίδης: Πολλαχοῦ προείπομεν ὅτι ξένος οὗτος. πολλαχοῦ δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις κωμῳδεῖται. νῦν δὲ ὅτι Κάρ.*

765. *φυσάτω πάππους*] *Πάππος* est avus et avis quaedam. In hac ambiguitate ludit. Vult autem dicere: Curet se inscribi inter pappos avos, et sic per fallaciam poterit ostendere se habere pappos avos, poteritque probare se esse civem Atticum. Ceterum, ut hic *φῦσαι πάππους*, ita *φῦσαι φράτορας* Ran. 418. *ὃς ἑπτέτης ὢν οὐκ ἔφυσε φράτερας*. BE. De ave *πάππῳ* vide Aelian. N. A. III. 30. et Hesych. s. v. Existimatur esse curuca, *ὑπολαΐς* Aristotelis. Cf. 785. *φῦσαι πτερά*.

Schol. *φυσάτω πάππους: Εὐφρόνιός φησι πάππον ὄρνεόν τι εἶναι. πρὸς τὸ ὄνομα οὖν παίζει, ὅτι εἰ ἀναβάς τις πρὸς ἡμᾶς γενήσεται πάππος ἕξει ἀποδεικνύναι φράτορας, ὅ ἐστι συγγενεῖς. οἱ γὰρ εἰσποιούμενοι ὡς ξένοι ὀφείλουσι τοὺς ἰδίους πάππους ἀποδεικνύναι ἐκ φρατρίας ἄνωθεν ὄντας. Καλλίμαχος οὐκ ἀναγράφει τὸν πάππον. (τρίτη δὲ μοῖρά ἐστι τῆς φυλῆς ἡ φρατορία, οὕστινας τριττὺν λέγει.)*

766. Pisias videtur *τῶν ἑρμοκοπιδῶν* fuisse, ideoque ut patriae proditor condemnatus. De filio ejus nihil compertum habet scholiasta. Nomen tamen ejus *Πέρδιξ* fuisse suspicari licet.

Schol. *εἰ δ' ὁ Πεισίου προδοῦναι: (Οὐδὲν σαφὲς ἔχομεν τίς ὁ Πεισίας, οὐδὲ περὶ τῆς προδοσίας. ὅτι δὲ τῶν λίαν πονηρῶν ἐστι δηλοῖ Κρατῖνος ἐν Χείρωσι, Πυλαίᾳ, Ὥραις. εἴη δ' ἄν τι συμπεπραχὼς τοῖς ἑρμοκοπίδαις ὁ Πεισίου, οἵτινες, ὡς Φιλόχορός φησιν, ἐπὶ Χαβρίου θάνατόν τε κατεγνώσθησαν καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐστηλιτεύθη καὶ ἐδημεύθη, καὶ τῷ κτείναντι κατ' ἄνδρα ἐκηρύχθη τάλαντον. Ἄλλως.) οἱ μὲν τὸν Πεισίαν ἕνα εἶναι τῶν ἑρμοκοπιδῶν, (οἱ δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἐτηροῦντο δὲ οὗτοι, ὅπως ἂν δοῖεν τῆς περικοπῆς τιμωρίαν.) εἰ οὖν, φησίν, ὁ υἱὸς Πεισίου ὅμοιος βούλεται εἶναι τῷ πατρί, γενέσθω πέρδιξ πανοῦργος. (Κρατῖνος Χείρωσι, "καὶ πρῶτον μὲν παρὰ ναυτοδικῶν ἀπάγω τρία κνώδαλ' ἀναιδῆ, Πεισίαν, Ὀσφύωνα, Διιτρέφη.")*

767. *πέρδιξ γενέσθω*] Ut astute elabi possit, more istius avis. BE. Schol: *ὄρνεον γὰρ πανοῦργον ὁ πέρδιξ, ὅπερ ἐξαπατᾷ τοὺς θηρεύοντας αὐτό.*

τοῦ πατρὸς νεοττίον] Dignus patre pullus. Eupolis Athen. 373 E. *οὐ δεινὸν οὖν κριοὺς ἔμ' ἐκγεννᾶν* (vel *ἐμὲ μὲν γεννᾶν*) *τέκνα*, | *ὄρνεις δ' ὁμοίους τοὺς νεοττοὺς τῷ πατρί;* Theophr. Char. 2. *καὶ φιλήσας δὲ εἰπεῖν (τὰ παιδία), "Χρηστοῦ πατρὸς νεοττία."* Macar. VIII. 43. *Τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον: ἐπὶ τοῦ ὁμοίου. Ἄρνεος νεοττὸς* dixit Plato com. II. 651.

Schol. τοῦ πατρὸς νεόττιον: (Ὡς καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοιούτου ὄντος, ἀποδρᾶναι. ἀπὸ τῆς τοῦ πατρὸς πανουργίας. Ἄλλως.) ὁ πέρδιξ ὄρνεον πανοῦργον, ὅπερ ἐξαπατᾷ τοὺς θηρεύοντας αὐτό. εἰ οὖν, φησί, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ τοιοῦτος βούλεται γενέσθαι, πέρδιξ γενέσθω ὅμοιος τῷ πατρί.

768. Cf. Eur. Andr. 176. οὐδὲν αἰσχρόν. Apollod. Stob. XLIV. p. 307. οὐδὲν γὰρ αἰσχρόν ἐστιν αὐτοῖς ἀποτυχεῖν | πράττουσι πάντα.

ἐκπερδικίσαι]·Hesych: τὸ διολισθῆσαι καὶ διαδρᾶναι, ἀπὸ τῶν περδίκων, μεταφορικῶς. πανοῦργον γὰρ τὸ ζῶον καὶ διαδιδράσκον τοὺς θηρῶντας. Ignoratur quis fuerit ille Pisiae filius. Proditor juxta cum patre fuisse videtur et tunc, quum ageretur haec fabula, in carcere asservatus fuisse. BR. Redde: perdicum more avolare, fugitivum esse. Antiatt. p. 97, 14. Ἐκπερδικίσαι: ἐκφυγεῖν καὶ διολισθεῖν. Ἀριστοφάνης Ἐκκλησιαζούσαις (sic). Similiter dicitur διαπερδικίζειν et διεκπερδικίζειν. Hesychius, Διαπερδικίσαι: διαλαλῆσαι (διαλινῆσαι Meinek. Fr. Com. IV. 634. imo διολισθῆσαι) καὶ διαφυγεῖν. Id. in ἐκπερδικίσαι. Etym. M. 269, 37. 323, 52. Greg. Cypr. II. 30. ·Sic etiam διεκπερδικίζειν. "Athen. IX. 389 B. ἔστι δὲ τὸ ζῷον κακόηθες καὶ πανοῦργον. Plin. N. H. 10, 33, 51 (nach Aristot. Thierk. 9, 9), si ad nidum is (der Jäger) coepit accedere, procurrit ad pedes eius feta, praegravem aut delumbem sese simulans, subitoque in procursu aut brevi aliquo volatu cadit, ut fracta aut ala aut pedibus; procurrit iterum, iamiam prehensurum effugiens spemque frustrans, donec in diversum abducat a nidis." (Ko.)

Schol. ἐκπερδικίσαι: (Διὰ τὸ πέρδικα αὐτὸν γενέσθαι. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς πέρδικας) καταλαμβανομένους ὑπ' ἀνθρώπων μηχανᾶσθαι τοιαύτην σωτηρίαν. λαμβάνοντες γὰρ κάρφη τοῖς ποσὶν ὑπτίους ἑαυτοὺς ῥίπτουσι καὶ οὕτως ἐπικαλύπτουσι καὶ ἐκκλίνουσι. (Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ φυγεῖν. διαβάλλει δὲ ὡς κατεγνωσμένον καὶ φυγῇ ζημιωθέντα. οἱ δὲ πέρδικες πανοῦργοι ὄντες εὐχερῶς διαδιδράσκουσι τοὺς θηρευτὰς, [πολλάκις ὕπτιοι γενόμενοι καὶ ἐπιβάλλοντες ἑαυτοῖς κάρφη]. φησὶν οὖν ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν γενόμενος δύναται πάλιν φεύγειν. Ἄλλως. ἐξάγων τοὺς νεοσσοὺς ὁ πέρδιξ εἰς κατανομὴν, ἐπὰν ἄνθρωπον ἴδῃ, συρίζει· οἱ δὲ ὑπτίους ἑαυτοὺς τιθέασιν, ὡς μηδὲ ψηλαφῶντά τινα ἐπιγνῶναι (τιν' ἂν ἔτι γνῶναι?). εἶτα ὀλίγον προελθόντος τοῦ ἀνδρὸς πάλιν συρίζει ὁ πατήρ· οἱ δὲ ἐξίπτανται. τοῦτο οὖν ἐστι τὸ ἐκπερδικίσαι. Ἄλλως. Δίδυμος ἐν τῷ περὶ διεφθορυίας λέξεως οὕτως. ἐπὰν ἴδῃ τὸν θηρευτὴν ἡ πέρδιξ, προκυλινδεῖται αὐτοῦ ἐπισπωμένη πρὸς ἑαυτήν. ὡς δὲ γίνεται περὶ τὸ ἀγρεῦσαι αὐτὴν, οἱ νεοσσοὶ φεύγουσιν, εἶτα καὶ αὐτὴ διαδρᾶσα ὕστερον αὐτοὺς συνάγει.) — ἐκπερδικίσαι: Ἤγουν ἐκφυγεῖν. Vict.

769. τοιάδε] In hunc modum, sic ut ego (Chorus) et luscinia certatim concinentes. Vide 745.

Schol. [[τοιάνδε: Ἡ ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ ὁμοία καθ' ἕκαστόν ἐστι τῇ στροφῇ καὶ ἀντιστροφῇ. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ.]]

772. Pratinas Athen. 617 C. ἐμὲ δεῖ κελαδεῖν — οἷά τε κύκνον ἄγοντα | ποικιλόπτερον μέλος. Pseud.-Anacr. I. 8. ἅτε τις κύκνος Καΰστρου. |

πολιοῖς πτεροῖσι μέλπων | ἀνέμου σύναυλον ἠχήν. Eur. El. 151. οἷα δ' τις κύκνος ἀχέτας | ποταμίοις παρὰ χεύμασι.

κρέκοντες] Cf. 682. Theocr. Epigr. V. 2. κὴγὼν πακτίδ' ἀειράμενος ἀρξεῦμαί τι κρέκειν. Epigr. in Anth. P. IX. 584. αἰόλον ἐν κιθάρᾳ νόμον ἔκρεκον. Lucian. Dial. mer. XV. 2. ὑπέκρεκόν τι τῶν Λυδίων. "Wie hier sehr oft bei den Dichtern der Anthologie. 192, 3 (von einer Heuschrecke) οὐδέ με κεκλιμένον σκιερὴν ὑπὸ φυλλάδα τέρψεις, | ξουθᾶν ἐκ πτερύγων ἡδὺ κρέκουσα μέλος. Von einer Grille (196): ἀντῳδὸν Πανὶ κρέκων κέλαδον." (Ko.)

ἴακχον] Celebrant, celebrare solent. Gl. Vict. ἐβόων. Sed de scriptura non satis constat. Reponendum forsan ἄεισαν vel ἔκρεξαν.

Ἀπόλλω] Cujus sacri sunt cycni.

Schol. [κρέκοντες: Ἀντὶ τοῦ ἠχοῦντες. διὰ γὰρ τῆς τῶν πτερῶν κινήσεως ὕμνουν τὸν Ἀπόλλωνα.] — ἴακχον: Ἐβόων. Vict.

774. ὄχθῳ ἐφεζόμενοι] Alciphr. Fr. 6. ἐαρινοῖς ἐφιζάνουσαι πετάλοις ἡδὺ καὶ κωτίλον ἀηδόνες ἐψιθύριζον.

Schol. (παρ' Ἕβρον: Ποταμὸν Θρᾴκης τὰ ῥεύματα ἔχοντα ἐκ Ῥοδόπης τοῦ Θρᾳκικοῦ ὄρους.) — ἐν δὲ τοῖς ποταμοῖς ποιοῦνται τὰς διατριβὰς τὰ ὄρνεα. V.

777 sq. De structura cf. ad Ran. 1070.

777. Cf. Virg. Ecl. VIII. 3. Quorum stupefactae carmine lynces, | Et mutata suos requierunt flumina cursus. Hor. Carm. I. 12. 9.

ποικίλα] Diversa, varia, ut videtur. Vel varia, picta.

778. νήνεμος αἴθρη] Cf. Thesm. 43. 51. νήνεμος αἰθήρ. Herodot. VII. 188. ἐξ αἰθρίης τε καὶ νηνεμίης. Hom. Od. ζ'. 44. (Olympus) οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, ἀλλὰ μάλ' αἴθρη | πέπταται ἀνέφελος. Hesych. Αἴθρη, ἀὴρ καθαρός, εὐδία. Aesch. Ag. 566. εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσών. Eur. Hel. 1455. ὅταν αὔραις πέλαγος νήνεμον ᾖ. Apoll. Rh. I. 115. ἀμφὶ γὰρ αἰθὴρ | νήνεμος ἐστόρεσεν δίνας, κατὰ δ' εὔνασε πόντον. Quint. Cal. XIV. 328. οἶδμα κατεπρήϋνε γαλήνη. Callistr. Icon. XIV. 906. ὁ ζέφυρος τὴν θάλασσαν κατευνάζει.

Schol. ⟦νήνεμος αἴθρη: Οἷον, ὑπὸ τῆς εὐαερίας λῆξις κυμάτων ἐγένετο. τοῦ γὰρ ἀέρος εὐδιεινοῦ ὄντος καὶ ἡ θάλασσα ἡσύχασεν.⟧ — Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἡσύχασεν ἡ θάλασσα κυμαίνουσα καταχηλουμένη. Vict.

780. *Schol.* ἀντὶ τοῦ ἐκτύπησεν. R.

781. εἷλε δὲ θάμβος ἄνακτας] Cf. 511. καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε θαῦμα. Hom. Od. γ'. 372. θάμβος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας. Archiloch. Fr. 21. οὐδ' εἷλέ πώ με ζῆλος.

ἄνακτας] I. e. deos. Schol: τοὺς θεούς. ἔνθεν καὶ ἀνάκτορα τὰ ἱερά.

Schol. ἄνακτας: Ἀντὶ τοῦ τοὺς θεούς. ἔνθεν καὶ ἀνάκτορα τὰ ἱερά.

782. Ὀλυμπιάδες] Hom. Il. β'. 491. Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο | θυγατέρες. Hes. Theog. 25.

Χάριτες Μοῦσαί τ'] Consociantur et alibi, ut Fr. 314. Eur. Herc. 674. οὐ παύσομαι τὰς Χάριτας | Μούσαις, συγκαταμιγνύς, ἡδίσταν συζυγίαν.

Schol. Ὀλυμπιάδες: Αἱ κατοικοῦσαι ἐν τῷ Ὀλύμπῳ. Vict.

783. Schol. εὐφήμησαν. R.

785 sq. Ex his verbis admonet Wieseler Adv. p. 99. comoedias post tragoedias, porro has ante meridiem, illas vero tempore pomeridiano doceri morem fuisse: ἄριστον enim apud Atticos de coena meridionali semper intelligendum esse. Cf. 1499. σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.

φῦσαι πτερά] Plat. Tim. 91 D. ἀντὶ τριχῶν πτερὰ φύον. Cf. ad 106. ἅτερα φύομεν (sc. πτερά). 765. Alex. com. III. οὐ γὰρ ἄν ποτε | θοἰμάτιον ἀπενέγκαιμι μὴ φύσας πτερά. Herod. II. 68. γλῶσσαν μοῦνον θηρίων οὐκ ἔφυσε (ὁ κροκόδειλος). Sic φύειν ὀδόντας, πώγωνα, κέρατα, τρίχας.

Schol. [[οὐδὲν ἔστ' ἄμεινον: Τὸ ἀντεπίρρημα ὅμοιον τῷ ἐπιρρήματι. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.]]

786. αὐτίχ'] Exempli gratia. Cf. 166. 378. 574. 1000.

ὑπόπτερος] Alatus. Cf. 797. Herod. III. 107. ὄφιες ὑπόπτεροι. Plat. Alc. I. 135 E. ἔρωτα ὑπόπτερον. Rep. IX. 573 A. ὑπόπτερον — κηφῆνά τινα. Crit. 116 D. ὑποπτέρων ἵππων.

787. τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν] Cf. Th. 391. ὅπουπερ ἐμβραχὺ | εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγῳδοὶ καὶ χοροί.

εἶτα πεινῶν —] Cf. Nub. 860. ἀλλ' ἴθι βάδιζ', ἴωμεν· εἶτα τῷ πατρὶ | πιθόμενος ἐξάμαρτε. Pl. 1004. ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἥδεται φακῇ.

Schol. χοροῖσι τῶν τραγῳδιῶν: Ὡς μακρῶν ὄντων τούτων.

788. ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε] Die enim agebantur fabulae. Cf. Eq. 170. et seqq. Narrat Athenaeus p. 464 prius ἀριστᾶν moris fuisse quam docerentur fabulae. Antiquitus fortasse, non vero his temporibus. V. Aesch. in Ctes. 467. Dem. in Mid. 538. ὑπ' ἐχθροῦ νήφοντος ἕωθεν ὑβριζόμενην. Plutarch. Non posse etc. 13.

789. Schol. [[ἐφ' ἡμᾶς: Ἐπὶ τὸ θέατρον.]]

790. Πατροκλείδης] I. e. ut Patroclides, Patroclides alter. Cf. ad Pl. 314. σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς, etc. Notatur vero Patroclides ὡς κατασχημονῶν τῶν στρωμάτων. Hinc χεσᾶς appellabatur. V. schol. et Polluc. V. 91.

χεζητιῶν] Pollux V. 91. χέσαι, ὅθεν καὶ χεσᾶς Πατροκλείδης.

Schol. εἶτε Πατροκλείδης: Δοκεῖ ὁ Πατροκλείδης πολιτικὸς εἶναι καὶ λόγιος, ἄλλως δὲ κατασχημονῶν τῶν στρωμάτων, διὸ καὶ χεσᾶς ἐλέγετο. ἐξίδισε δὲ ἐξετίλησεν, ἀπεπάτησεν.

791. Cf. Eccl. 347. ἵνα μὴ 'γχέσαιμ' ἐς τὴν σισύραν· φανὴ γὰρ ἦν.

ἐξίδισεν] Eust. ad Hom. p. 950, 53. κάκη γὰρ οὐ μόνον ἡ κακία κατὰ τοὺς περὶ Πλάτωνα, ἀλλὰ καὶ ἡ δειλία. ἐξ οὗ κακὸς ὁ δειλὸς καὶ κακίζεσθαι τὸ δειλιᾶν, ὡς τὸ (Il. ώ. 214.) "ἐπεὶ οὔ ἑ κακιζόμενόν γε κατέκτα." ἐξ αὐτοῦ δὲ τὸ κακκὰν συνήθως ἐπὶ παιδίων, ἐπεὶ καὶ τοῖς δειλιῶσιν ἕπεται τοιοῦτόν τι πάσχειν. ὃ καὶ ἐξιδίειν σεμνῶς ἡ κωμῳδία φησὶν, ἀρχὴν λαβοῦσα ἐξ Ὁμηρικοῦ τοῦ, (Od. ύ. 204.) "ἴδιον, ὡς ἐνόησα", ἤγουν ἱδρῶσα ἐξ ἀγωνίας. BR. Schol: ἐξετίλησεν, ἀπεπάτησεν. Cf. ad Ran. 237. χὼ πρωκτὸς ἰδίει πάλαι. Ἀνιδίειν habet Plato Tim. 74 C. "Proprie ἐξιδίειν est exsudare: quia vero sudor in vestes emanat, metaphorice

potest usurpari de eo qui aliud quid in vestem excernit." (Be.) I. q. *ἐνέχεσεν*. Cf. Eccl. 345. *ὡς ἔτυχον χεζητιῶν, | ἐς τὼ κοθόρνω τὼ πόδ' ἐνθεὶς ἵέμην, | ἵνα μὴ 'γχέσαιμ' ἐς τὴν σισύραν.*

ἀνέπτετο] Sc. ex theatro.

793. Constructio est, *εἴ τέ τις ὑμῶν ἐστιν ὅστις τυγχάνει μοιχεύων.* Moneo ob versionem vulgatam, quisquis ille sit. Cf. 760.

Schol. εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστιν ὅστις τυγχάνει: ἀντὶ τοῦ μοιχὸς ὅστις ἐστὶν ὑμῶν. R. V.

794. *βουλευτικῷ*] Loco theatri, quem senatores occupant. Vid. Hesych. in h. v. et Polluc. IV. 22. BECK. Cf. ad Pac. 887. *βουλή, πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν Θεωρίαν.*

Schol. ἐν βουλευτικῷ: Οὗτος τόπος τοῦ θεάτρου ὁ ἀνειμένος τοῖς βουλευταῖς, ὡς καὶ ὁ τοῖς ἐφήβοις ἐφηβικός. παρ' ὑμῶν δὲ τοῦ θεάτρου.

795. *πτερυγίσας*] Cf. 1466 *οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;*

796. *ἐκεῖθεν — καθέζετο*] Illinc rursus in sedem suam se conferet. Locutio praegnans. Sic vulgo legitur, sed nihil dubito quin vera scriptura sit *κατέπτετο.*

797. *ἆρ' —;*] Nonne —? Cf. Lys. 648. Antiph. com. III. 152. *ἆρ' ἐστὶ λῆρος πάντα* (f. *τἄλλα*) *πρὸς τὸ χρυσίον;* Soph. El. 614. *ἆρά σοι δοκεῖ | χωρεῖν ἂν ἐς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ;*

798. *πυτιναῖα — πτερά*] Lepide comicus Diitrephem per vimineas alas emersisse scribit, significare nimirum volens Diitrephem plectendis vasis vimineis divitem factum esse, eaque ratione ad honores emersisse. KUST. Nempe phylarchus fuit et hipparchus, seu tribunus equitum et equitum magister. *Φύλαρχοι* Athenis appellabantur equestrium turmarum praefecti, quae decem erant, una ex qualibet tribu. V. Polluc. I. 128. et VIII. 94. BR. Hipparchi autem duo fuerunt. V. Xen. Hipp. II. 8. BECK. Phot. p. 478, 1. *πυτίνη: πλεκτὴ λάγυνος. Ἀριστοφάνης* (Fr. 672). Similis locus est in Eccl. 102. *Ἀγύρριος γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων | λέληθε. καίτοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή· | νυνὶ δ', ὁρᾷς, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.*

Schol. ὡς Διιτρέφης γε: Εὐφρόνιος τὰ περὶ τῷ τραχήλῳ τῆς πυτίνης κρεμάμενα ἱμαντάρια ἑκατέρωθεν πτερὰ καλεῖσθαι, καὶ ὅτι οὗτος πυτίνας ἔπλεκεν. ἀμάρτυρα δὲ ἀμφότερα. τινὲς εἰς πένητα εἰρῆσθαι διὰ τὸ ἀνυπόκριτον, ὡσεὶ ἔφη, μηδὲν ἔχων ἄλλο ἀλλ' ἢ πίθου πόδας ἢ χύτρας ὀμφαλούς. ὅτι δὲ ἦν νεόπλουτος οὗτος ἐνεφαίνετο καὶ ἐν τοῖς Ἥρωσι ("*κἀπὸ τῆς Διιτρέφους τραπέζης,*" *εἰ μὴ ἐν εἰρωνείᾳ*), *καὶ πανταχοῦ ἅρπαξ καὶ πονηρὸς καὶ πολυπράγμων,* (*Πλάτων δὲ ἐν Ἑορταῖς καὶ ξένον* "*τὸν μαινόμενον, τὸν Κρῆτα, τὸν μόγις Ἀττικόν.*" *Ἄλλως. οὗτος θάλλινα ποιῶν ἀγγεῖα ἐπλούτησε καὶ ἱππάρχησε καὶ ἐφυλάρχησεν.*)

πυτιναῖα μόνον ἔχων: Ὄρνεον μικρὸν ἡ πυτίνη. R. *ὄρνεον μικρόν. πυτίνη δὲ πλέγμα ἐστίν.* V.

799. *ἐξ οὐδενός*] I. e. ex eo qui *οὐδεὶς* erat. Anglice, from being nobody. Ab nominativo *οὐδείς*, opinor, potius quam ab *οὐδέν*. Sic Soph. Tr. 284. *ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὑροῦσαι βίον.* Aesch. Cho. 256. *ἀπὸ σμικροῦ*

δ' ἂν ἄρειας μέγαν. Dem. p. 1459. ἐκ πτωχῶν πλούσιοι γεγόνασι. Lys. XXV. 35. ἐκ πενήτων πλούσιοι ἐγένοντο. XXVIII. 1. ἐκ πένητος ἐκ τῶν ὑμετέρων πλούσιος γεγενημένος. Isocr. p. 100. ἐξ ἀδόξων μὲν γενέσθαι λαμπροῖς, ἐκ πενήτων δὲ πλουσίοις. Dem. Phil. III. § 21. πολλῷ παραδοξότερον ἦν· τοσοῦτον αὐτὸν ἐξ ἐκείνου γενέσθαι ἢ etc. Cf. Eq. 158. ὦ νῦν μὲν οὐδείς, αὔριον δ' ὑπέρμεγας. Eur. Andr. 700 ὄντες οὐδένες.

Schol. εἶτ' ἐξ οὐδενὸς μεγάλα πράττει: (Παρὰ τὰ γραφέντα ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου.) λέγει δὲ ὅτι [ἀρτίως] μέγας ὄρνις γέγονε καὶ οὐχ ὁ τυχών.

800. μεγάλα πράττει] Cf. Eccl. 104. νυνὶ δ', ὁρᾷς, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει. Pl. 633. πέπραγεν εὐτυχέστατα. Eur. Iph. A. 346. ἄνδρα — πράσσοντα μεγάλα Herc. 509. ὀνομαστὰ πράσσων. Xen. An. II 6. 16. ἀνὴρ τὰ μεγάλα πράττειν ἱκανός. Arist. Rhet. II. 8. οἱ μεγάλα πράττοντες καὶ εὐδαιμονοῦντες. Lucian. pro m. c. p. 722. τοὺς τὰ μέγιστα πράττοντας. Eur. El. 1359. εὐδαίμονα πράσσει. Plut. Syll. 1. ταπεινὰ πράττοντες διετέλεσαν. Id. Pomp. 80. ἐπλανᾶτο ταπεινὰ πράττων. Id. Cat. maj. p. 352 A. πόλιν οὐ ταπεινὰ πράττουσαν. Id. Lys. p. 436 B. πόλεις μοχθηρὰ πραττούσας.

ξουθὸς ἱππαλεκτρυών] Eadem verba Pac. 1177. Cf. ad Ran. 932. τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν τίς ἐστιν ὄρνις. Schol: παρὰ τὰ γραφέντα ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. λέγει δὲ ὅτι ἀρτίως μέγας ὄρνις γέγονε καὶ οὐχ ὁ τυχών. Quae ad verba ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν spectare docet annotatio scholiastae ad Pac. 1177. Hic autem dicitur equitum magister galli gallinacei instar superbe incedens (ἁβροβάτης, 276), paludamento rubro amictus (φοινικίδι). Cf. Pac. 1172. ταξίαρχον προσβλέπων | τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ. Etiam gallus gallinaceus rubri coloris est et cristam habet: quo alluditur. Praeter exspectationem illatum pro ἵππαρχος.

Schol. ἱππαλεκτρυών: Ἀντὶ τοῦ βουλευτής. ὁ γὰρ ἀλεκτρυὼν ἐν τοῖς ὄρνισιν ἐντιμότατος.

801 sq. "The old men, now become birds and magnificently fledged, after laughing awhile at the new and awkward figure they make, consult about the name which they shall give to their rising city, and fix upon that of Nephelococcygia, or Cuckoo-cloud-land: and, while one goes to superintend the workmen, the other prepares to sacrifice for the prosperity of the city, which is growing apace." (Cook.) "Peisthetaerus and Euelpides return, transformed into birds. With the Chorus they decide on a name for the city, arrange for its building, and hold a solemn inauguration of the work. Visitors come to see them: first a poet, who is well treated; then a soothsayer and some others, who are sent about their business." (Gr.)

801. Egrediuntur nunc priores illi duo alati, postquam nimirum gustarunt intus illam radicem de qua supra v. 654. ἔστι γάρ τι ῥίζιον, | ὃ διατραγόντ' ἔσεσθον ἐπτερωμένω. BE.

ταυτὶ τοιαυτί] Anglice, so much for this. Cf. Pl. 8. Aesch. Prom. 500. *τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα*. Soph. El. 657. *καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα.*

ἐγὼ μέν] Equidem, ego saltem.

Schol. [[*ταυτὶ τοιαυτί*: *Κορωνὶς εἰσιόντων αὖθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ν΄. μετὰ δὲ τὸν ιϑ΄ στίχον κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.*]] [*ἐξῆλθον μὲν οἱ δύο ἐπτερωμένοι καὶ ἀλλήλων χλευάζοντες τὰ σχήματα.*]

803. *ὠκυπτέροις*] Cf. Stratt. com. II. 774. *πολλῶν φλυάρων καὶ ταῶν ἀντάξια,* | *οὓς βόσκεθ' ὑμεῖς ἕνεκα τῶν ὠκυπτέρων.*

Schol. *ὠκυπτέροις*: *Τῶν πτερῶν τὰ μὲν καλεῖται πτίλα, τὰ δὲ πτερά, τὰ δὲ ὠκύπτερα.*

804—808] Solebat inter hilaritates convivales alias etiam unus alterum rei alicui ridiculae assimilare. Et sic accipiendus est locus Diod. Sic. T. II. p. 453, 9. REISK. Cf. Vesp. 1308. *εἶτ' αὐτὸν, ὡς εἶδ', ᾔκασεν Λυσίστρατος,* | "*ἔοικας ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγί.*"

805. *εἰς εὐτέλειαν*] I. e. *εὐτελῶς*, rudibus lineis. Anglice rudely, roughly. "Contrarium *εἰς κάλλος*. Aeneas Soph. epist. 25. *μὴ ταὐτὸν πάθοιμεν, ὥσπερ ἂν εἴ τις ζωγράφος τὴν Ἑλένην εἰς κάλλος γράφων τῆς κεφαλῆς ἐπιλάθοιτο.*" (BE.) Noster Ran. 405. *σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι* | *κἀπ' εὐτελείᾳ* (*κὰς εὐτέλειαν?*) *τόν τε σανδαλίσκον* etc. Thuc. VIII. 1. *τῶν τε κατὰ τὴν πόλιν τι ἐς εὐτέλειαν σωφρονίσαι*. VIII. 4. *τά ἄλλα εἴ πού τι ἐδόκει ἀχρεῖον ἀναλίσκεσθαι ξυστελλόμενοι εἰς εὐτέλειαν.* VIII. 86. *εἰ δὲ ἐς εὐτέλειάν τι ξυντέτμηται, ὥστε τοὺς στρατευομένους μᾶλλον ἔχειν τροφήν, πάνυ ἐπαινεῖν*. Antiphanes Athen. 402 D. *κρέα δὲ τίνος* (l. *τίνος ἂν*) *ἥδιστ' ἂν ἐσθίοις; Β. τίνος;* | *εἰς εὐτέλειαν*. Xen. Hipp. III. 2. *εἰς τάχος*. Soph. Phil. 111. *ὅταν τι δρᾷς ἐς κέρδος*. Eur. El. 1072. *γυνὴ — ἥτις — ἐς κάλλος ἀσκεῖ* etc. Tro. 1201. *οὐ γὰρ ἐς κάλλος τύχας* | *δαίμων δίδωσιν*. Ion. 1137. *πλέθρου σταθμήσας μῆκος εἰς εὐγωνίαν* (ita enim Elmsleius ad Med. 1150). Bacch. 457. *λευκὴν δὲ χροιὰν εἰς παρασκευὴν ἔχεις*. Eur. Antiop. Fr. 33. *σαρκὸς εἰς εὐεξίαν* | *ἀσκοῦσι βίοτον*. Plat. Erast. 136. *μηδ' εἰς τὴν ἀκρίβειαν μηδὲν διαπεπονηκέναι*. Lucian. adv. indoct. 5. *εἰς κάλλος καὶ εἰς ἀσφάλειαν κάλλιστα ἐξειργασμένην* (*ναῦν*). Clem. Alex. Paed. III. p. 99. *εἰς ἀσέλγειαν* (i. e. *ἀσελγῶς*). Etiam *πρὸς εὐτέλειαν*, etc. Antiphan. Athen. 60 C. *μᾶζα — πρὸς εὐτέλειαν ἐξηπλισμένη*. Herod. II. 92. *πρὸς εὐτέλειαν τῶν σιτίων τάδε σφι ἄλλα ἐξεύρηται*. Soph. El. 464. *πρὸς εὐσέβειαν ἡ κόρη λέγει*. Plat. Legg. VII. 810. *πρὸς τάχος δὲ ἢ κάλλος ἀπηκριβῶσθαι* etc. Aliter Thuc. II. 40. *φιλοκαλοῦμεν δὲ μετ' εὐτελείας*.

συγγεγραμμένῳ] "Lucian. Herod. 4. *Ἀετίωνά φασι συγγράψαντα τὸν Ῥωξάνης καὶ Ἀλεξάνδρου γάμον τὴν εἰκόνα ἐπιδείξασθαι*. Aelian. V. H. II. 2. *εὐτελεῖς γραφὰς καὶ ἀτέχνους*." (Ko.)

Schol. *εἰς εὐτέλειαν*: *Εὐτελῶς γεγραμμένῳ χηνί.*

806. *σκάφιον ἀποτετιλμένῳ*] Pro *ἀποκεκαρμένῳ*, quia de ave agitur. Anaxilas Athen. 558. *ἡ Θεανὼ δ' οὐχὶ Σειρήν ἐστιν ἀποτετιλμένη;* De voce *σκάφιον* cf. Thesm. 838. *σκάφιον ἀποκεκαρμένην*. Nicostratus Athen.

p. 47. *μειράκιον δὲ κατὰ τύχην | ὑποσκαφιόκαρτόν τι κεχλαμυδωμένον | κατάγεις ἀναγκόσιτον.* Hermipp. ap. Poll. IX. 71. *οἴμοι, τί δράσω, σύμβολον* (i. e. *τὴν ἡμίσειαν τῆς κεφαλῆς*) *κεκαρμένος; Σκάφιον* autem dicebatur tonsurae quaedam species. Schol: *δύο εἴδη κουρᾶς, σκάφιον καὶ κῆπος. τὸ μὲν οὖν σκάφιον τὸ ἐν χρῷ.* Hesychius, *Σκάφιον: εἶδος κουρᾶς τῆς κεφαλῆς, ὅ φασι κείρεσθαι τὰς ἑταιρευούσας, εἶναι δὲ περιτρόχαλον.* Harpocr. s. v. *Σκάφιον: ὅτι δὲ τὸ σκάφιον εἶδος κουρᾶς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γήρᾳ* (Fr. 195). Scholiasta *ἐν χρῷ κουρὰν* explicat. Plat. Mor. 261 F. *τοὺς μὲν ἄρρενας παῖδας ἤσκει κόμαις* (l. *κομᾶν*) *καὶ χρυσοφορεῖν, τὰς δὲ θηλείας ἠνάγκαζε περιτρόχαλα κείρεσθαι καὶ φορεῖν ἐφηβικὰς χλαμύδας.* "This meaning is given to *σκάφιον κείρεσθαι* by taking *σκάφιον* in the sense of a bowl, so that 'cropped bowl-wise' means cropped as one would be, if a bowl were put on his head, and all that fell outside were taken off. The close cropping was enforced by way of reproach: this the passage from the Thesmophoriazusae shews; as does the Scholiast on this passage. And as a prison regulation it still prevails." (Gr.) Ita tonsos *σκαφιοκούρους* dicit Eustathius, i. e. circumtonsos, vel in orbem tonsos. Cf. Tertull. de Pall. p. 17. Juxta autem tonsor (f. tonsura), et cultri vertex solus immunis. Distinguere tamen inter *σκάφιον* et *τὴν ἐν χρῷ κουρὰν* videtur Eustathius, *κείρονται δὲ καὶ μέχρι νῦν οἱ μὲν ἐν χρῷ, καθὰ καὶ Ἀλανοί, οἱ δὲ σκάφιον, ὃ παρὰ τῷ κωμικῷ κεῖται.* Itaque *ὁ ἐν χρῷ κουρίας* totum caput tonsum habebat, *ὁ σκάφιον* marginem tantum seu orbem (*τὴν στεφάνην* vel *περίδρομον*, v. Poll.), verticem autem intonsum. Fallitur Brunckius, qui *σκάφιον* hic caput significare arbitratur. Quod si ita foret, articulo addito opus fuisset, ut in Fr. 502. *ἵνα μὴ καταγῇς* (*σὺ*) *τὸ σκάφιον πληγεὶς ξύλῳ.* Eccl. 724. *κατωνάκην τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.* (Ubi pars depilanda est *ὁ χοῖρος*, depilationis genus *κατωνάκη*.) Lucian. de m. c. 33. *γύπα τινὰ περιτετιλμένον* (*παρατετιλμένον?*) *τοῦ πώγωνος τὰ πτερά.* Cf. ad Thesm. 838. et Dobr. ad Eccl. 719. (724.)

ἀποτετιλμένῳ] Cf. Eccl. 724. Mnesimach. com. III. 578. *καὶ φασιανὸς ἀποτετιλμένος καλῶς.* Anaxil. com. III. 348. *ἡ Θεανὼ δ' οὐχὶ Σειρήν ἐστιν ἀποτετιλμένη;*

Schol. ἀποτετιλμένῳ: Ἀντὶ τοῦ ἀποκεκαρμένῳ. δύο δὲ εἴδη κουρᾶς, σκάφιον καὶ κῆπος. (τὸ μὲν οὖν σκάφιον τὸ ἐν χρῷ, ὁ δὲ κῆπος τὸ πρὸ μετώπου κεκοσμῆσθαι.)

807. *ᾐκάσμεσθα*] Nosmet invicem rei huic vel illi assimilavimus. REISK. Recte. *Ἠικάσμεσθα* mediae vocis vim hic habet: cf. ad Nub. 1375. Cf. ad Vesp. 1308. 1311. Plat. Memor. 80 A. *δοκεῖς μοι, εἰ δεῖ τι καὶ σκῶψαι, ὁμοιότατος εἶναι τῇ νάρκῃ τῇ θαλαττίᾳ. — γιγνώσκω οὗ ἕνεκα με εἴκασας, ἵνα σε ἀντεικάσω· ἐγὼ δὲ τοῦτο οἶδα περὶ πάντων τῶν καλῶν, ὅτι χαίρουσιν εἰκαζόμενοι· ἀλλ' οὐκ ἀντεικάσομαί σε* (*ἀντεικάσω τί σε?*). Xen. Symp. 6, 8. *δεινὸς εἶ εἰκάζειν.*

Schol. [[*ταυτὶ μὲν ᾐκάσμεθα: Διεσκέμμεθα.*]]
κατὰ τὸν Αἰσχύλον: Ἐκεῖνος γὰρ Λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν,

"ὅδ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος, | πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν | εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος, | Τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς | ἁλισκόμεσθα." πεποίηκε γὰρ ὁ Αἰσχύλος ἀετὸν τετρωμένον λέγοντα ταῦτα, ἐπειδὴ εἶδε τὸ βέλος ἐπτερωμένον καὶ ἐμπεπαρμένον αὐτῷ. καὶ ἡμεῖς οὖν, φησὶν, οὐχ ὑπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν γνώμῃ.

808. Versus est Aeschyli ex Myrmidonibus, quorum locum plenius adducit scholiastes: *ὅδ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος, — πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν ἀετὸν | εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος· | τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς | ἁλισκόμεσθα.* Vocem *ἁλισκόμεσθα* ad sensum necessariam Comicus suppressit, ut fit quando proverbialia dicta vulgo nota citantur. BR. Nempe quia sagittae pennas habebant aquilarum. Observandum fabulam Libysticam eum dixisse quae est Aesopica: omnes enim fabulae dicuntur Aesopicae quae illius fabulis sunt similes. Ceterum de hoc proverbio, nam dictum illud in Proverbium abiit, videri potest Casaubon. ad Athen. X. c. 12. p. 494 B. BE. Ad *ὑπ' ἄλλων* subaudiri potest *πάσχομεν* vel *πεπόνθαμεν*. Schol: *καὶ ἡμεῖς οὖν οὐχ ὑπ' ἄλλων ταῦτα πάσχομεν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν γνώμῃ.* Similis ellipsis est Vesp. 118. *ὁ δ' οὐ μάλα.* Ran. 1279. *ἐς τὸ βαλανεῖον βούλομαι.* Cf. Aesop. Fab. 4. *καὶ τοῦτό μοι ἑτέρα λύπη, τὸ τοῖς ἰδίαις πτεροῖς ἐναποθνήσκειν.* Locutionem proverbialem plures usurparunt, ut Sosibius Athen. XI. 494 B. *καὶ ταῦτα οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς σαυτοῦ πτεροῖς κατὰ τὸν θαυμάσιον. Αἰσχύλου ἁλίσκῃ.* Dion. Hal. VI. 970 R. Aristid. II. 15. ed. Jebb. *τοῖς οἰκείοις πτεροῖς καὶ λόγοις ἁλίσκῃ, ὃ δεινότατόν ἐστι πάντων.* Galen. V. 395. ed. Lips. Heliod. II. 23. Lucian. Herm. 53. *καὶ οὕτως τοῖς οἰκείοις ἁλώσῃ πτεροῖς.* Incert. ap. Suid. v. *πάγας.* Procop. Gaz. Ep. 62. *τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς ἑάλως, τὴν παροιμίαν παθών.* Macar. VIII. 57. *Τοῖς σαυτοῦ πτεροῖς ἥλως.* Simile adagium laudat Macarius III. 85. *ἐν τοῖς ἐμαυτοῦ δικτύοις ἁλώσομαι.* Similia sunt Aesch. Cho. 221. *αὐτὸς καθ' αὑτοῦ τἄρα μηχανορραφεῖ.* Dinarch. I. 86. *αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ — ἑαλωκότα.* Ter. Ad. V. 9. 1. S u o s i b i g l a d i o h u n c j u g u l o. Liv. XXII. 16. n e c H a n n i b a l e m f e f e l l i t s u i s s e a r t i b u s p e t i.

Schol. [*τοῖς αὐτῶν πτεροῖς*: *Ὅλον τοῦτο ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. τὸ δὲ οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεθα ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν.*]

809. *ὄνομα τῇ πόλει θέσθαι*] Cf. ad 817. 923. Nub. 67. *κᾆθ' ἐμέθα Φειδιππίδην* (sc. *ὄνομα*). 65. *ἐγὼ δὲ τὸ τοῦ πάππου 'τιθέμην Φειδωνίδην* Plat. Phaedr. 267. *ᾧ — ἄλλοι ἄλλο τίθενται ὄνομα.*

Schol. ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν: *Ἔν τισιν ὅλον ἕν. ἐν ἐνίοις δὲ τὸ ἄγε δὴ τοῦ ἔποπος.*

810. *τοῖς θεοῖς*] Avibus.

Schol. μέγα: *Παράδοξον, ὃ οὐκ ὠνόμασταί ποτε.* *τοῖς θεοῖς*: *Τοῖς ὄρνισι δηλονότι.*

811. *ταῦτα κἀμοὶ ξυνδοκεῖ*] Cf. 1630. 197. Lys. 167. *εἴ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, χἠμῖν ξυνδοκεῖ.* Plat. Symp. 177. *εἰ οὖν ξυνδοκεῖ καὶ ὑμῖν* etc.

Hipp. Min. 366. καὶ σοὶ συνδοκεῖ ταῦτα ἅπερ φῂς Ὅμηρον λέγειν. Xen. Cyr. III. 3. 33. συνέδοξε ταῦτα καὶ Κυαξάρῃ καὶ τοῖς ἄλλοις. V. 3. 34. ἐπεὶ καὶ ὑμῖν συνδοκεῖ ταῦτα. Lucian. Jup. Trag. 5. κἀμοὶ ταῦτα ξυνδοκεῖ ἅπερ καὶ τούτῳ.

812. φέρ' ἴδω, τί δ' —;] Cf. ad Ach. 4.

815. Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ —;] Cf. Vesp. 1159. ἐγὼ γὰρ ἂν τιλείην ὑποδήσασθαί ποτε —; Soph. Aj. 1130. ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους;

θείμην] Sc. ὄνομα. Sic Nub. 67. κοινῇ ξυνέβημεν κᾀθέμεθα Φειδιππίδην. 66. ἐγὼ δὲ τοῦ (l. τὸ τοῦ) πάππου 'τιθέμην Φειδωνίδην. Eur. Phoen. 12. καλοῦσι δ' Ἰοκάστην με· τοῦτο γὰρ πατὴρ | ἔθετο. Plat. Theaet. 157 B. Cf. ad 809.

Schol. ἔοικε καὶ ἐκ τούτων Σπάρτη πόλις καλεῖσθαι τότε. V.

816. οὐδ' ἂν χαμεύνῃ] Subintelligendum θείμην (ἐντείναιμι) ἐγὼ σπάρτην. "Jocus est in ambiguitate nominis σπάρτη. Eustathii verba a Kustero jam prolata adponam ex commentariis in Iliadem p. 191. καὶ ὁ κωμικὸς δὲ τοῦτο παρεμφαίνει ἐν τοῖς Ὄρνισιν, ἔνθα παίζων περὶ τῆς Λακωνικῆς Σπάρτης, ὡς παρωνυμουμένης ἀπὸ φυτοῦ σπάρτου, φησὶ μὴ ἂν δεηθῆναι σπάρτης κειρίαν ἔχων, ἤτοι μὴ (μὴ ἂν?) δεηθῆναι σπαρτίνου πλέγματος, ἐὰν ἄλλην ἔχῃ κειρίαν, ἤτοι δεσμὸν κλίνης." Scilicet plantae nomen est σπάρτος spartium scoparium, ex quo contextus funis σπάρτον (Herodot. V. 16) vel σπάρτη (Alciphron. Ep. II. 4. τῇ τῶν σπαρτῶν διατάσει. dicitur. Unde σπαρτόπωλις et σπαρτοπώλιον apud Phot. s. h. v. Pollux X. 36. καὶ μὴν τό γε τῇ κλίνῃ ἢ τῷ σκίμποδι ἐντεταμένον, ὡς φέρειν τὰ τυλεῖα, σπαρτία, σπάρτα, τόνος, κειρία. Simili lusu Cratinus ap. Poll. 10, 185. Σπάρτην λέγω τὴν Σπαρτιάδ', οὐ τὴν σπαρτίνην. Ita enim versum emendavit Meinekius. Cf. Pac. 1247. σπαρτίοις ἠρτημένην | πλάστιγγα πρόσθες. Thuc. IV. 48. καὶ ἐκ κλινῶν τινων αἳ ἔτυχον αὐτοῖς ἐνοῦσαι τοῖς σπάρτοις (σπαρτίοις?) — ἀπαγχόμενοι.

χαμεύνῃ] Cf. Aesch. Ag. 1540. Theocr. XIII. 33. πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύνην. Eur. Scir. Fr. 1. σχεδὸν χαμεύνη σύμμετρος Κορινθίας | παιδός. Rhes. 9. λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτους. Aelian. V. H. IX. 24. σχολῇ γ' ἂν οὗτος ἐπὶ χαμεύνης κατεκλίθη ἢ στιβάδος. Poll. X. 35. τῶν ἀδοξοτέρων ἡ χαμεύνη καὶ τὸ χαμεύνιον. I. q. χαμαιευνή, ut χαμεύνης et χαμαιεύνης (Il. π'. 234).

πάνυ γε κειρίαν ἔχων] Anglice, at least if I could anyhow get a cord (or band). Vox κειρία hoc sensu legitur Plut. Alc. 16. ἐκτομὰς καταστρωμάτων ἐν ταῖς τριήρεσιν, ὅπως μαλακώτερον ἐγκαθεύδοι, κειρίαις ἀλλὰ μὴ σανίσι τῶν στρωμάτων ἐπιβαλλομένων. V. Poll. X. 36.

Schol. οὐδ' ἂν χαμεύνην: (Δίδυμός φησιν, οὐδ' ἂν σπάρτον, ᾧ (οὐδ' ἂν σπαρτίῳ?) χρησαίμην, οὕτω μισῶ τὴν Σπάρτην. χαμεύνη δὲ ταπεινὴ κλίνη. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα εἴληφεν. Ἄλλως. οὐδ' ἂν τὴν χαμεύνην ὀνομάσαιμι (τῇ χαμεύνῃ ἐντείναιμι?) σπάρτην, εἴ γε κειρίας ἔχοιμι, καὶ μὴ σπαρτίον δεήσαι μοι αὐτῇ ἐντεῖναι. [[ἡ δὲ χαμεύνη εὐτελής ἐστιν.]]

ἡ δὲ κειρία εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων, παρεοικὸς ἱμάντι, ᾗ δεσμοῦσι τὰς κλίνας.

817. τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ';] Cf. ad 809. 923. Nub. 65.

819. χαῦνον] Leve, tumidum. Schol: ἀντὶ τοῦ ὑπερήφανον. Cf. Pind. N. VIII. 45. κενεᾶν δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος. Solon El. 10, 8. συμπάσιν δ' ὑμῖν χαῦνος ἔνεστι νόος. Aelian. V. H. XIV. 7. εἰ δέ τι χαῦνον ἦν αὐτοῖς τῶν μελῶν ἢ ὑγρότερον — ἐπαίοντο etc. Ach. 635. χαυνοπολίτας. Eur. Andr. 932. αἵ μοι λέγουσαι τούσδ' ἐχαύνωσαν λόγους. Nub. 875 χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν.

Νεφελοκοκκυγίαν] I. e. Avium urbs in nubibus. Κόκκυξ enim cuculus pro toto avium genere ponitur, ut supra 480. δρυκολάπτης, et 571. κολοιός. Cf. Lucian. V. Hist. I. 29. ἔνθα δὴ καὶ τὴν Νεφελοκοκκυγίαν πόλιν ἰδόντες ἐθαυμάσαμεν. Nomen comice fictum ex νεφέλη et κόκκυξ κόκκυγος. Est autem κόκκυξ non tantem avis nomen cuculus, sed significat praeterea stultus (ut in Ach. 598. κόκκυγές γε τρεῖς). Anglice non inepte reddas, Cloud-cuckoo-land, Cloud-land of fools, Germanice Wolkenkukelheim (Droysen). Similiter fere nos dicere solemus, to build castles in the air. Lepide et salse, quamvis tecte, perstringitur vana levitas et stultitia Atheniensum. Cives suos noster alibi χαυνοπολίτας et Κεχηναίους (quasi Ἀθηναίους) vocat. V. Ach. 635. Eq 1262. Aliter Mitchell (Wasps p. 204.): "The airy town in that play is evidently intended as the representative of Athens in her state of Universal Empire."

Schol. ἀντὶ τοῦ ὑπερήφανον. R. V. Νεφελοκοκκυγίαν: Παρὰ τὰς νεφέλας καὶ τὸν κόκκυγα· ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου. χαῦνον δὲ ἀντὶ τοῦ πλατὺ καὶ μέγιστον. τὰ γὰρ χαῦνα εἰς πλάτος ἁπλοῦται.

820. Cf. 1510. ἰοὺ ἰού· | εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς 1401. χαρίεντά γ', ὦ πρεσβῦτ', ἐσοφίσω καὶ σοφά. 139. 362. ὦ σοφώτατ'. εὖ γ' ἀνηῦρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς. Eq. 421. ὦ δεξιώτατον κρέας, σοφῶς γε προὐνοήσω. 1402. εὖ γ' ἐπενόησας etc. Vesp. 809. σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον | ἐξηῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.

822. τὰ Θεαγένους] Quas Theagenes jactat opes dicit esse in urbe quae est in aëre aedificata, id est, nusquam eas esse. Infra 1126, ubi de vastitate murorum hujus urbis loquitur, conjungit eum cum simili jactatore: ὥσθ' ὑπεράνω [ὥστ' ἂν ἐπάνω] μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς | καὶ Θεαγένης etc. BE. Hinc cognomen Κάπνος utrique adhaesit. V. schol. ad h. l. et ad Vesp. 325.

τὰ πολλὰ χρήματα] Per appositionem post τὰ Θεογένους infertur. Alioqui male adderetur alterum τά.

Schol ἵνα καὶ τὰ Θεαγένους: Προείρηται ὅτι πένης οὗτος, ἔλεγε δὲ ἑαυτὸν πλούσιον. εἰσὶ δὲ ἄλλοι δύο Θεαγένεις, εἷς μὲν ὁ περὶ Ὁμήρου γράψας, ἕτερος δὲ ὁ ἐπὶ μαλακίᾳ σκωπτόμενος. (Ἄλλως. λέγεται ὅτι μεγαλέμπορός τις ἐβούλετο εἶναι, περαΐτης (περιλαλητὴς Schweigh. ἐπαίτης aut προσαίτης Mein. Fr. Com. III. 358. porro requiritur ὢν) ἀλαζών,

ψευδόπλουτος. ἐκαλεῖτο δὲ καπνὸς, ὅτι πολλὰ ὑπισχνούμενος οὐδὲν ἐτέλει. Εὔπολις ἐν Δήμοις.)

823. Αἰσχίνου] Iste etiam volebat dives videri et semper in ore habebat opes, quas non habebat domi. In Vesp. 1243. μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης — κᾆτ' ᾄσεται χρήματα. BE. Memoratur iste Vesp. 459. 1220. 1243.

κάλλιστον μὲν οὖν —] Imo pulcherrimum nomen est Phlegraeus campus, et maxime idoneum quod huic novae urbi imponatur. Sed latet vitium, quod nemo adhuc sustulit. Corrigendum forsan sic, τά τ' Αἰσχίνου 'σθ' ἅπαντα; κάλλιστον μὲν οὖν. Urbis nomen καλὸν esse modo pronuntiarat Epops, κάλλιστον μὲν οὖν adjicit Euelpides, ut quod optime illi urbi conveniat, in qua Theogenis et Aeschinis divitiae istae magnae sint. Duo proxime sequentes versus parum dubito quin ab aliquo grammatico interpolati sint et cum praecedentibus connexi, οὖν in ἢ mutato, quae in nonnullis libris lectio est. Sic Lucian. Pisc. 24. τοῦτο μὲν μηδαμῶς, ἀλλὰ τῷ λόγῳ μᾶλλον· ἄριστον γὰρ ἤπερ τῷ ξύλῳ.

Schol. τά τ' Αἰσχίνου γε ἅπαντα: Καὶ οὗτος πένης, θρυπτόμενος καὶ αὐτὸς ἐπὶ πλούτῳ, καὶ λέγων ἑαυτὸν πλούσιον. ἦν δὲ Αἰσχίνης Σελλοῦ. ἔλεγον δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοὺς τοιούτους Σελλούς. καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι δὲ σελλίζειν.

824. τὸ Φλέγρας πεδίον] Aut campum Phlegraeum dicemus esse illum locum ubi sunt istorum opes, aut urbem istam aetheriam, quia haec non est. Phlegraeus autem campus et res quae ibi dicuntur contigisse sunt inanes poetarum fabulae. Quod ad τοὺς γηγενεῖς, vide ad Nub. 853. BE. Cf. Pind. N. I. 67. καὶ γὰρ, ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέγρας Γιγάντεσσιν μάχαν ἀντιάζωσιν, βελέων ὑπὸ ῥιπαῖσι κείνου φαιδίμαν γαίᾳ πεφύρσεσθαι κόμαν ἔνεπεν. Eur. Ion. 987. οἶσθα γηγενῆ μάχην; ΠΑ. οἶδ', ἣν Φλέγρᾳ γίγαντες ἔστησαν θεοῖς. Herc. 1190 sq. Apollod. I. 6. 1. ἐγένοντο δὲ, ὡς μέν τινες λέγουσιν, ἐν Φλέγραις, ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν Παλλήνῃ. I. 6. 2. τοὺς δὲ ἄλλους (Γίγαντας) κεραυνοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρε. II. 7. 1. ἧκε (Hercules) εἰς Φλέγραν καὶ μετὰ θεῶν κατεπολέμησε Γίγαντας. Diod. Sic. IV. 15. τῶν περὶ τὴν Παλλήνην γιγάντων ἀνελομένων τὸν πρὸς τοὺς ἀθανάτους πόλεμον. IV. 21. τῶν ἐν Φλέγρᾳ φονευθέντων Γιγάντων. V. 71. συστῆναι δὲ καὶ ἄλλους πολέμους αὐτῷ (Jovi) πρὸς γίγαντας, τῆς μὲν Μακεδονίας περὶ τὴν Παλλήνην, τῆς δ' Ἰταλίας κατὰ τὸ πεδίον ὃ τὸ μὲν παλαιὸν ἀπὸ τοῦ κατακεκαυμένου τόπου Φλεγραῖον ὠνομάζετο, κατὰ δὲ τοὺς ὕστερον χρόνους Κυμαῖον προσηγορεύθη. κολασθῆναι δὲ τοὺς γίγαντας etc. Aristid. T. I. p. 20. λέγεται γὰρ ὡς, ἐπειδὴ οἱ γίγαντες παρετάξαντο ἐν τῇ Φλέγρᾳ, Ἐγκέλαδον μὲν καὶ τοὺς ἡγούμενους αὐτῶν κτείνει ἡ θεός (Athene). "Memorat schol. Lys. 912. Φλεγρεώδη λειμῶνα, ut prope Atheniensium acropolin. Qu." (Dobr.) Phlegraeum campum Pallenen esse, idque Thraciam, ostendere conatur Wieseler Adv. p. 74, coll. Aesch. ap. Arist. H. A. IX. 49. ἄστη δὲ μισεῖ, τῶν δὲ Παλλήνης τόπων | δρυμοὺς ἐρήμους καὶ πάγους ἀποιχέει (ἐποίχεται Heath.). De Tereo. Affert praeterea quod v. 1040 cum Olophyxi, oppidi in Thracia siti, incolis componantur Nephelococcygienses, et quod v. 5. στάδια πλεῖν ἢ χίλια per-

ambulasse dicantur Peisetaerus ejusque socius. De Phlegrae sive Phlegraei campi situ non constat; secundum alios prope Cumas in Italia, secundum alios in Thracia fuit (schol. Pind. N. I. 67.).

Schol. τὸ Φλέγρας πεδίον: Ἔξωθεν ὑπακουστέον τὸν ἢ διασαφητικὸν σύνδεσμον. βέλτιον, φησὶ, πιστεύειν τὰ χρήματα τούτων ἐν Νεφελοκοκκυγίᾳ ἀποκεῖσθαι, ἢ εἰς τὸ Φλέγρας πεδίον. διαβάλλει δὲ αὐτὸ ὡς κἀκεῖνο πεπλασμένον ὑπὸ τῶν ποιητῶν. ἔστι δὲ τῆς Θρᾴκης πεδίον. Δίδυμος δέ φησι, διὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν ὀνομάτων τῆς Φλέγρας καὶ τῆς Νεφελοκοκκυγίας.

825. Versus eo notabilis quod utraque dimidia ejus pars ex uno vocabulo constat.

ἀλαζονευόμενοι] Praeter exspectationem dixit pro ἀλαζονευομένους. Redde, jactantia superarunt. Arrogantiam intelligit deorum, qui omnia injuste sub imperio suo cohibere velint, quum avium revera proprium sit regnum. Vide 465. 549. Et sic fere exponit scholiasta. Sed fateor me in his haerere. Facilius intelligeretur hic locus, si ἀλαζονευομένους reponeretur; sed mirum mihi videtur Aves, qui nunc adversus deos Olympios rebellaturi sunt, pugnae ejus mentionem facere in quà imperium sibi olim isti dii adversus gigantes rebellantes vindicarint. Cum gigantibus vero se comparare Aves constat. Aut igitur spurii habendi sunt vv. 824—825, aut ἢ reponendum in fine versus 523, ut omen nominis ab Phlegraeo campo sumpti deprecari existimentur Aves. Cf. Eupol. II. 490. ἀλαζονεύεται περὶ τῶν μετεώρων.

Schol. κᾆθ' ὑπερηκόντισαν: Δέον εἰπεῖν κατεπολέμησαν, φησὶ τοῖς ἀλαζονεύμασιν αὐτῶν ὑπερεβάλοντο αὐτούς.

826. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως] Cf. Vesp. 933. κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρός. Lys. 1085. ἀσκητικὸν τὸ (τι Suid.) χρῆμα τοῦ νοσήματος. 83. Plut. Lucull. 31. καὶ πάγκαλον χρῆμα πόλεως ἀναστῆναι. In λιπαρὸν allusio est ad τὰς λιπαρὰς Ἀθήνας, quarum solemne epithetum est αἱ λιπαραί. Cf. ad Eq. 1329. Nub. 300. Ach. 639. Tacite hic subindicari Athenas colligas etiam ex eo quod numero plurali nomen hujus novae civitatis effert vv. 917. 963. Νεφελοκοκκυγίας (quasi Ἀθήνας). Ridiculum vero est quod in Nephelococcygia omnia ita ut Athenis comparata esse volunt.

827. πολιοῦχος] Cf. Eq. 581. ὦ πολιοῦχε Παλλάς. Nub. 602.

τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον] De peplo in Panathenaeis deduci solito omnia pervulgata. V. Meursii Panathen. c. 17. 18. BR. De isto peplo Euripides in Hecuba v. 466. ἢ Παλλάδος ἐν πόλει τᾶς καλλιδίφρου Ἀθηναίας, ἐν κροκέῳ πέπλῳ ζεύξομαι ἅρματι πώλους, ἐν δαιδαλέοισι ποικίλλουσ' ἀνθοκρόκοισι πήναις. BE. V. schol. h. l. Eq. 566. ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου. 1180. καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη. Plat. Euth. 6. καὶ δὴ καὶ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις ὁ πέπλος μεστὸς τῶν τοιούτων ποικιλμάτων ἀνάγεται εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Plut. Demetr. 12. ὁ μὲν γὰρ πέπλος — πεμπόμενος διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ μέσος ἐρράγη. Hinc ξαίνειν non de lana tantum carminanda, sed etiam de textura usurpari constat,

827. ξανοῦμεν] I. e. conficiemus e lana. Proprie ξαίνειν est lanam carminare.

Schol. τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον: Τῇ Ἀθηνᾷ πολιάδι οὔσῃ πέπλος ἐγίνετο παμποίκιλος, ὃν ἀνέφερον ἐν τῇ πομπῇ τῶν Παναθηναίων.

828. Ἀθηναίαν] Cf. 1653. Pac. 271. et ad Eq. 763. Nub. 614.

Πολιάδα] Ita appellabatur statua divae lignea antiqua, quae coelo delapsa (διοπετής) esse credebatur. Ab hac diversae erant duae aliae ejus statuae, Phidiae opera, quarum una aerea (Πρόμαχος dicta), altera ex aere et ebore confecta. V. Wordsworth Athens etc. p. 124—130. Simulacrum ligneum Minervae Poliadis dictae, cujus inde a primis temporibus templum fuit in arce Athenis, indicari monet etiam Wieseler Adv. p. 103, quod ex hoc loco stantis deae et πανοπλίαν gerentis fuisse colligi posse censet. De hoc simulacro cf. Eur. El. 1255 sq.

(*Schol.*) τί οὐκ Ἀθηναίαν: Ὅτι τὴν θεὸν οὕτως ἔλεγον Ἀθηναίαν. διὸ καὶ τὴν πολῖτιν οὐκ Ἀθηναίαν, φεύγοντες τὴν ὁμωνυμίαν, [ἀλλ' ἀστήν. φαίνονται μέντοι καὶ τὴν πολῖτιν Ἀθηναίαν λέγοντες πανταχοῦ].

829 sq. "Sagaciter, ut solet, Fritsche (Act. Soc. Gr. I. p. 144. ap. Welck. II. p. 755) conjecit hos versus parodiam exhibere verborum Euripidis e Meleagro, quibus olim in tragoedia conjunctum fuisset Fr. 526. Welcker primum tantum versum e Meleagro sumtum et fragmento 526 praemittendum esse contendit. At hac conjectura non opus est. Fortasse cum haec scripsit Aristophanes recordabatur versus Sophoclis Fr. 606, aut Euripidis Suppl. 447." (Bakh.)

829. Cf. Soph. Fr. 606. οὐ γάρ ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἀσφαλὴς πόλις, | ἐν ᾗ τὰ μὲν δίκαια —. Eur. Hipp. 960. ποῖοι γὰρ ὅρκοι κρείσσονες — τῆσδ' ἂν γένοιντ' ἄν; Suppl. 447. πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἰσχυρὰ πόλις, | ὅταν τις —; El. 534. πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν — γαίας ποδῶν ἔκμακτρον; Tro. 456. οὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν αὔραν ἱστίοις καραδοκῶν.

Schol. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτο: Ἐὰν τὴν Ἀθηνᾶν στήσωμεν πολιοῦχον γυναῖκα οὖσαν.

831. Clistheni, ut molli et effaeminato, tribuitur radius textorius. V. Thesm. 574 sq. Cf. Eur. Fr. 526. εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόνος, | γυναιξὶ δ' ὅπλων ἐμπέσοιεν ἡδοναί.

Schol. οὗτος διεβάλλετο ὡς γυναικώδης. R. ὡς γυναικώδης οὗτος κωμῳδεῖται. V.

832. πόλεως] I. e. τῆς ἀκροπόλεως. Cf. ad Eq. 267. Nub. 69.

τὸ Πελαργικόν] De Pelasgico arcis muro, quem facete Πελαργικὸν appellat Comicus ad ciconiarum nomen alludens, v. Meurs. in Cecropia c. 5. et Att. Lect. VI. 1. Tametsi Πελαργοὶ etiam quandoque appellantur Pelasgi. Incoluerunt illi, praeter alias multas regiones, Tyrrheniam: unde saepe Tyrrheni vocantur. Hinc est quod Callimachus [ap. schol. Fr. 283.] de quadam urbe dixit Τυρσηνῶν τείχισμα Πελαργικόν [Πελασγικὸν Valck. ad Herod. VI. 137.]. BR. Idem Callimachus Fr. 475. σὺν δ' ἡμῖν ὁ Πελαργὸς ἀμορβεύεσκεν ἀλήτης. Schol. Lys. 1153. ἐνέκλεισεν εἰς τὸ Πελαργικὸν (sic) τεῖχος. De hoc antiquo munimento cf.

Thucyd. II. 17. *τό τε Πελασγικὸν καλούμενον τὸ ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν.* Herod. V. 64. *ἐπολιόρκεε τοὺς τυράννους ἀπεργμένους ἐν τῷ Πελασγικῷ* (*Πελαργικῷ* Dind. ad schol Lys. 1153). VI. 137. Pausan. Attic. 28, 3. *τῇ δὲ ἀκροπόλει, πλὴν ὅσον Κίμων ᾠκοδόμησεν αὐτῆς ὁ Μιλτιάδου, περιβαλεῖν τὸ λοιπὸν λέγεται τοῦ τείχους Πελασγοὺς, οἰκήσαντάς ποτε ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν.* Dion. Hal. Ant. I. 28. *Μυρσίλος τοὺς Τυρρηνούς φησιν, ἐπειδὴ τὴν ἑαυτῶν ἐξέλιπον, ἐν τῇ πλάνῃ μετονομασθῆναι Πελαργοὺς, τῶν ὀρνέων τοῖς καλουμένοις πελαργοῖς εἰκασθέντας, ὡς κατὰ ἀγέλας ἐφοίτων εἴς τε τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν βάρβαρον· καὶ τοῖς Ἀθηναίοις τὸ τεῖχος τὸ περὶ τὴν ἀκρόπολιν, τὸ Πελαργικὸν καλούμενον, τούτους περιβαλεῖν.* Lucian. Pisc. 42. *παρὰ δὲ τὸ Πελασγικὸν ἄλλοι.* Phot. p. 407, 10. *Πελαργικόν: τὸ ὑπὸ τῶν τυράννων* (l. *Τυρρηνῶν*) *κατασκευασθὲν τῆς ἀκροπόλεως τεῖχος· τούτους γὰρ κληθῆναι πελαργοὺς, οἷον Πελασγοὺς; ὡς πλανήτας τινάς· ἢ ὅτι ἰδόντες αὐτοὺς πρῶτον οἱ Ἀθηναῖοι σινδόνας λαμπρὰς περιβεβλημένους πελαργοῖς εἴκασαν.* Cf. Etym. M. p. 659, 12. Bekk. Anecd. p. 299, 16. Hesych. in h. v. Eust. ad Dionys. Perieg. v. 347. Qui omnes *Πελαργικὸν* habent, glossam hinc haud dubie sumptam. V. Fritzsch. Quaest. Arist. p. 36—37. De Pelasgico Atheniensi dixit C. O. Müller. Comm. de Munim. Athen. I. 2 sq. qui "Saxum illud, inquit, quod acropolin constituerant Athenienses, meridiem versus et orientem arduum et praeruptum attollitur, eaque parte natura ipsa satis munitum esse videbatur; sed idem versus occidentem molliore flexu ascenditur, ibique non sine structis operibus incursionem arcere poterat. His locis Pelasgicum fuit, a Propylaeis, quae postea struebantur, versus Panis antrum et versus delubrum Furiarum et Areopagum collem: munimentum, ut videtur, e duplici muro compositum, ita ut eam arcis partem, quae maxime declivis erat, loca in plano proxime subjecta comprehenderet. — A novem portis, quibus utrimque pervium erat, Enneapylum appellatum est." Attici olim *Πελασγοὶ* appellati sunt, teste Herod. VIII. 44. Eur. Orest. 1601. *Ἄργει — Πελασγικῷ.* Ceterum *τῆς πόλεως* non de urbe, sed de acropoli sive arce, hic accipiendum esse tenendum est.

Schol. τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν: Ὅτι Ἀθήνησι τὸ Πελαργικὸν τεῖχος (*ἐν τῇ ἀκροπόλει*), *οὗ μέμνηται Καλλίμαχος* [Fr. 283], "*Τυρσηνῶν τείχισμα Πελαργικόν.*"

833. *ὄρνις* —] Nempe gallus gall. Cf. 707. Varron. de Re rust. III. 9. Columell. VIII. 2. Salmas. Plin. Exerc. I. 612. Quod autem gallo gallinaceo tenendum dicitur Pelasgicum, avi bellicosissimae, ideo fit, ut monuit Wieseler Adv. p. 114, quod hoc munimentum praecipua cura dignum habebatur. Idem in istis *τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ* alludi putat ad pristinum illum galli in Persas dominatum, et forsan etiam ad verbum *πέρθειν.* Utut hoc sit, festive arcem occupare fingitur Medus, constans Graecorum et praecipue Atheniensium inimicus.

Schol. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν: (*Μήποτε νῦν*) *τὸν ἀλεκτρυόνα λέγει.* (*Μῆδος γὰρ λέγεται. Ἄρεως δὲ νεοττὸς, ἐπεὶ ἄλκιμος καὶ μάχιμος.*)

835. *Ἄρεως νεοττός*] Cf. 767. *τοῦ πατρὸς νεοττίον*. Macar. II. 31. *Ἄρεως νεοττὸς καὶ Ἄρεως παιδίον: ἐπὶ τῶν θρασυτάτων*. Apostol. IV. 7. *Ἄρεος νεοττόν: ἐπὶ τῶν φιλοπολέμων*. Plut. Mar. 46. *δόξας δὲ καὶ τολμητὴς καὶ φιλοκίνδυνος εἶναι πρὸς τοὺς πολεμίους — παῖς Ἄρεως ὠνομάζετο*. Isocr. p. 54 C. *μετ' Ἀμαζόνων τῶν Ἄρεως θυγατέρων*. "He is *Ἄρεως νεοττὸς* for his pugnacity. Süvern thinks Alcibiades is intended. He certainly affected Persian habits, and discarded those of his own country, as we know from Thucydides (VI. 15), Plutarch, and others. And his fiery temperament and warlike disposition would suit. He was, moreover, suspected of ambitious projects, especially after the affair of the *Ἑρμοκοπίδαι*, which had just happened; and the acropolis was the seat of sovereignty at Athens under a tyranny." (Gr.)

ὦ νεοττὲ δέσποτα] Cf. Vesp. 821. *ὦ δέσποθ' ἥρως*.

Schol. *Ἄρεως νεοττός*: (*Νεοττοί τινες ἀλεκτρυόνες λέγονται ὡς καὶ Μηδικοί. ἴσως δέ τις ἦν καλὸς παῖς νεοττός τοὔνομα, πρὸς ὃν παίζει, ὦ νεοττὲ δέσποτα. οὕτω Δίδυμος. Ἄλλως.*) *ἐπεὶ μάχιμος ὁ ἀλεκτρυών. φασὶ δὲ αὐτὸν ἄνθρωπον ὄντα κατασταθῆναι ὑπὲρ Ἄρεως ἐν τῷ οἴκῳ Ἡφαίστου τηρεῖν αὐτοῦ τὴν ἄφιξιν διὰ τὴν μοιχείαν τῆς Ἀφροδίτης. ὁ δὲ ἀπεκοιμήθη. φωραθεὶς οὖν ὁ Ἄρης εἰς τὸ τοιοῦτον αὐτὸν μετέβαλεν ὄρνεον ὡς ἠμεληκότα τῆς φυλακῆς.* [[*ὁ δὲ μεμνημένος τὴν ὥραν ἐκείνην ἄρχεται ᾄδειν, τὴν τοῦ ἡλίου προαισθόμενος ἄνοδον, καθ' ἣν ὁ Ἥφαιστος εἰώθει ἐπανήκειν οἴκαδε.*]]

836. *ὡς δ' — πετρῶν*] Cf. Cratin. ap. Etym. M. p. 200, 37. *ὡς δὲ μαλακὸν καὶ τέρεν τὸ χρωτίδιόν ἐστ', ὦ θεοί.*

ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν] Sic Lucian. D. D. XX. 7. *οὐ γὰρ ἐπιτήδειαι ὀρεοπολεῖν* (*αἱ γυναῖκες*) *οὕτω γε οὖσαι καλαί*. Supra *ὀρειβάτης* (qu.) dicitur gallus v. 276. Cf. Arist. H. A. IX. 19. *οὗτος* (*λαιὸς* avis) *ἐπὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν κεράμων τὰς διατριβὰς ποιεῖται*. Aesch. Fr. 291. *θρασὺν πετραῖον ὄρνιν* (*ἔποπα*). (Ubi *δρυμοὺς ἐρήμους ἢ πάγους* frequentare dicitur.) Hoc autem dicit quia non volat gallus gallinaceus ut reliquae pleraeque aves, sed in aggeribus, tumulis, fimetis etc. versari solet. E re ergo et natura hoc dictum. "Cave *πέτρας* intelligas Pelasgicos muros vel fundamenta ipsorum, quae opere illo incerto, quod Cyclopeum dicunt, similive structurae genere noscenda arbitratur Müller. l. c. p. 4." (Wieseler Adv. p. 115.) Qui Aristophanem fingere murum Pelasgicum lateritio fuisse opere structum censet; Pelasgos enim primos laterarias constituisse Athenis famam fuisse, teste Plinio H. N. VII. 57.

Schol. *ὥσθ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος: Δίδυμός φησι τὸ Πελαργικὸν τεῖχος ἐπὶ πετρῶν κεῖσθαι.* (*Ἄλλως. τὸ Πελαργικὸν καὶ αὐτὸ τραχύ. ἀλλὰ διὰ τί ἐπιτήδειος ἐπὶ πετρῶν οἰκεῖν, εἴπερ ἀλεκτρυών ἐστιν, εἰ μὴ τὸν πελαργὸν* (*πελαργὸν λέγει?*), *ἅμα παίζων καὶ πρὸς τὸ ὄνομα; ἀλλὰ διὰ τί Περσικὸν, ἢ Ἄρεος νεοττός;*)

837. *σὺ μὲν βάδιζε* —] His respondet v. 843. *κήρυκα δὲ πέμψον* etc.

839. *χάλικας*] Schol: *λίθους*. Anglice, rubble, small stone. Thuc. I. 93. *ἐντὸς δὲ οὔτε χάλιξ οὔτε πηλὸς ἦν*. (Ubi de muris Piraei loquitur.)

Plut. Cim. 13. *χάλικι πολλῇ καὶ λίθοις βαρέσι τῶν ἑλῶν πιεσθέντων.* Lucian. Tragod. 225. *ἐστρωμένη χάλιξιν ὁδός.*

ἀποδύς] Pallio exuto. Sub. *τὸ ἱμάτιον.* Cf. 934. *ἀπόδυθι.* Lys. 1023. *ἀπέδυν.* Aliud esse *ἀποδύσας*, sensu activo, meminerint tirones

ὄργασον] Macera, tempera. Schol: *μάλαξον.* Eupolis ap. schol: *ἢ πηλὸν ὀργάζειν τινά.* Soph. Fr. 432. *καὶ πρῶτον ἀργὸν πηλὸν ὀργάζειν χεροῖν.* ibid. *θέλοιμι πηλὸν ὀργάσαι.* Plat. Theaet. p. 194 C. *κηρὸς — μετρίως ὠργασμένος.* Herod. IV. 64. *ὀργάσας δὲ αὐτὸ ἅτε χειρόμακτρον ἔκτηται.* Versus ap. Athen. X. 455 E. *κριθῆς ἀφλοίου χυλὸν ὀργάσας πίε.*

Schol. χάλικας: λίθους. V. *ἀποδὺς ὄργασον: Κυρίως πίσσωσαι. ὀργὴ γὰρ παρ' Ἴωσιν ἡ πίσσα. (σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπαργᾶν ὀργίζεσθαι. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ μάλαξον. Εὔπολις Προσπαλτίοις, "ἢ πηλὸν ὀργάζειν τινά.")*

840. *λεκάνην*] Patellam intellige caemento plenam. Cf. 1143. Mox comice eum jubet de scala decidere, quia aliquando id aedificantibus in ascendendo eam et descendendo accidit.

Schol. (κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος: Τοῦτο ἔκθλιψιν πέπονθε τοῦ κατάπεσε δευτέρου ἀορίστου. οὐ γὰρ ἐν χρήσει τὸ ἔπεσα, ἵνα καὶ τὸ πέσον.)

841. *φύλακας*] Sic vulgo legitur, sed reponendum *φυλακάς*, excubias. Quanquam fatendum est utramque lectionem in usu fuisse videri. V. Schneid. ad Xen. Cyr. V. 1. 30. Cf. 1161. *φυλακαὶ καθεστήκασι.* Vesp. 2. Herod. III. 72. *φυλακὰς τὰς κατεστεώσας.* V. 33. *περιιόντος Μεγαβάτεω τὰς ἐπὶ τῶν νεῶν φυλακάς.* Thuc. II. 94. *φυλακὰς τοῦ Πειραιῶς καθίσταντο.* IV. 90. *καθίστατο φυλακάς* (*φύλακάς* A. B. E.). Xen. An. IV. 5. 21. *φυλακὰς οἵας ἐδύναντο καταστησάμενοι.* Oecon. XX. 8. *φυλακὰς — καθιστάναι καὶ ἡμερινὰς καὶ νυκτερινάς.* V. 2. 16. *φύλακας* (l. *φυλακὰς*) *καθίστασαν.* Hell. III. 2. 14. *ἱκανὰς φυλακὰς καταστήσαντες.* Cyr. V. 3. 51. *φύλακας* (al. *φυλακὰς*) *καταστησάμενοι.* III. 3. 33. IV. 1. 1. V. 1. 30. Plat. Rep. IV. p. 421. *τοὺς φύλακας καθιστῶμεν.*

ἀεί] Anglice regularly.

τὸ πῦρ] Schol: *εἰώθασι γὰρ ἐν ταῖς φυλακαῖς πυρκαϊὰς καίειν.*

Schol. τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεί: (Ἵνα σχῇ αὐτό, εἰ χρεία γενήσεται φυλακῆς.) εἰώθασι γὰρ ἐν ταῖς φυλακαῖς πυρκαϊὰς καίειν.

842 sq. In his Euripidis Palamedem *παρακωμῳδεῖν* nostrum suspicatur scholiasta. "In Palamede mentio fiebat *τινῶν περιπολούντων σὺν κώδωσι τῆς νυκτός*, ut docet Harpocration ap. Dind. Eur. Fr. 592." (Bakh.)

κωδωνοφορῶν περίτρεχε] Nempe ad explorandos excubitores. Infra 1160. *κωδωνοφορεῖται, πανταχῇ | φυλακαὶ καθεστήκασι.* BE. Tintinnabulis enim excubitores explorabant. V. ad Thucyd. IV. 135. *τοῦ γὰρ κώδωνος παρενεχθέντος οὕτως ἐς τὸ διάκενον πρὶν ἐπανελθεῖν τὸν παραδιδόντα αὐτὸν ἡ πρόσθεσις ἐγένετο.* Nicoph. com. II. 855. Plut. Arat. 7. Dion. Cass. Vol. I. p. 733. Hesych. in *κωδωνίσαι* et *κωδωνοφορῶν.*

Schol. κωδωνοφορῶν: Οἱ περίπολοι οἱ τὰς φυλακὰς περισκοποῦντες ἐρχόμενοι ἐπὶ τοὺς φύλακας κώδωνας εἶχον, καὶ διὰ τούτων ἐψόφουν, πειράζοντες τὸν καθεύδοντα, καὶ ἵνα οἱ φυλάττοντες ἀντιφθέγγωνται.

(*μήποτε δὲ παρακωμῳδεῖ τὸν Εὐριπίδου Παλαμήδην οὐ πρὸ πολλοῦ δεδιδαγμένον.*)

843. *Schol.* *εἰς θεοὺς ἄνω*: *Ἐπεὶ μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ ἐστιν ὁ ἀήρ.*

845. *αὐτοῦ μένων*] Cf. Vesp. 766. *αὐτοῦ μένων δίκαζε τοῖσιν οἰκέταις.* 971. *ἐστιν οἰκουρὸς μόνον.* | *αὐτοῦ μένων γὰρ* —. Similis fere jocus est Thesm. 1062—1063.

κἀκεῖθεν —] Indeque rursus ad me fac isti veniant. Praeco ex hominibus redit v. 1271. Ab superis tres legati veniunt v. 1494. Ipse Euelpides non amplius in scenam redit. Deinde *παρ' ἐμὲ* redde ad me.

846. *οἴμωζε παρ' ἔμ'*] Dixerat alter *κἀκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ*, id est, *πρὸς ἐμέ.* Ultima verba repetit facetus Euelpides, sed alio sensu. Isti *παρ' ἐμὲ* valet mea causa, ut est apud Plautum saepe. Epid. 5, 2, 14. Dum sine me quaeras, quaeras mea causa vel medio in mari. Et Menaechm. 5, 1, 27. Mea quidem hercle causa vidua vivito | vel usque dum regnum obtinebit Jupiter. BR. Ultima Peisetaeri sermonis verba, sed alio sensu (per me, mea quidem causa, Anglice, for all I care), ironice repetit Euelpides, tot tantosque labores perferre et munera obire jussus. Indignatur scilicet Euelpides se ad aera amandari, Pisthetaerum autem otiosum remanere. Ridicule ergo regerit, Tu vero hic remanens mea causa plora. Cf. Lycurg. § 64. *ὡς οὐδὲν ἂν παρ' ἕνα ἄνθρωπον ἐγένετο τούτων.* ibid. *παρὰ τοῦτον.* Aesch c. Ctes. 131. *παρὰ τοῦτο* (hanc ob causam). Dinarch. I. 73. *παρὰ τί οἴεσθε τὰς πόλεις τότε μὲν εὖ τότε δὲ φαύλως πράττειν; οὐδὲν εὑρήσετε ἄλλο πλὴν παρὰ τοὺς συμβούλους* etc. Dem. p. 43. *καὶ γὰρ οὗτος παρὰ τὴν αὑτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ἐπηύξηται ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀμέλειαν.* p. 354. *παρὰ τὸ προαισθέσθαι κεκώλυται.* Isocr. Epist. IX. 17. *ὥσπερ παρὰ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἢ βέλτιον ἢ χεῖρον αὐτὴν πράξουσαν.* Cf. Eq. 891. *σὺ δ' οἴμωζ', ὦ πόνηρ'. ΔΗ. ἰαιβοῖ.*

Schol. *οἴμωζε παρ' ἐμέ*: *Παίζων τοῦτό φησιν, ἐπειδὴ εἶπεν αὐτῷ παρ' ἐμέ.*

849. *τὸν ἱερέα — καλῶ*] Cf. Pl. 1182. *κἀμέ γ' ἐκάλει τὸν ἱερέα* (sc. *θύων*).

Schol. *πομπεύσοντα.* R.

850. *παῖ παῖ*] Cf. ad 57.

τὸ κανοῦν αἴρεσθε —] Tollite, sc. ut in pompa sacra. Unum servorum canistrum, alterum aquam lustralem jubet tollere. "Pro ὑμῶν, ὦ παῖδες, ὁ μὲν αἰρέσθω τὸ κανοῦν, ὁ δὲ ἕτερος τὴν χέρνιβα" (Abresch. Anim. ad Aesch. I. 503). Sed mendosum videtur *αἴρεσθε.* Unus enim tantum servus videtur compellari. Cf. 958. *αὖθις σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα.* 863. Pac. 956. *ἄγε δὴ τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα* | *περίιθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια.* Eur. Iph. A. 1568. *ὁ παῖς δ' ὁ Πηλέως ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς* | *λαβὼν κανοῦν ἔθρεξε χέρνιβάς θ' ὁμοῦ.* Herc. 929. *μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν,* | *ἐς χέρνιβ' ὡς βάψειεν.* Eur. El. 800. *οἱ μὲν σφαγεῖον ἔφερον, οἱ δ' ᾖρον κανᾶ.* Pherecrat. com. II. 323. *πρόσαιρε τὸ κανοῦν, εἰ δὲ βούλει, πρόσφερε.* Dem.

p. 618. *τὸν εἰς ἱερὰ εἰσιόντα καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἁψόμενον.* Pac. 956. De voce *χέρνιψ* vide Athen. IX. 409 A.

Schol. τὴν χέρνιβα: Ἀντὶ τοῦ τὸ ὕδωρ. [[*Δημοσθένης* [p. 618.] "*καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἁψόμενον.*" *εἴη δ' ἂν ἀπὸ εὐθείας τῆς χέρνιψ.*]]

851 sq. Hoc non minus quam sequens carmen (895—902) Sacerdoti tribuendum esse monet Wieseler Adv. p. 108. Itaenim loqui minime convenire Choro (cf. 1058 sq.). Ejusdem personae utrumque carmen esse ostendunt plane ista v. 895. *εἶτ' αὖθις αὖ — δεύτερον μέλος* etc.

851—858 = 895 = 902.

851. *ὁμορροθῶ, συνθέλω*] Sophoclis ex Peleo. Schol: *ἀντὶ τοῦ τὸ αὐτὸ φρονῶ.* Cf. 811. *ταῦτα κἀμοὶ ξυνδοκεῖ.* 1630. Eur. Herc. 832. *συνθέλω δ' ἐγώ.* "Insunt huic comoediae carmina chorica quae tragoediam sapiunt, e. g. 451 sq., quae tamen cum revera parodiam contineant dijudicare non possumus. V. schol. ad h. l. et ad 857." (Bakh.)

ὁμορροθῶ] Vox rarior. Cf. Eur. Or. 529. *ἐν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς | ὁμορροθεῖ.* Soph. Ant. 536. *ὁμορροθῶ.*

Schol. [[*ὁμορροθῶ: Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις μετὰ χοροῦ καὶ στροφὴ κώλων διαφόρων θ'. ὧν τὸ α' περίοδος ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκῆς καταληκτικῆς. τὰ ἑξῆς τρία τροχαϊκά, τὸ μὲν ἐφθημιμερές, τὸ δὲ πενθημιμερές, τὸ δ' ἀκατάληκτον δίμετρον, ὡς καὶ τὸ ὄγδοον. τὸ ς' ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ ζ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερὲς καὶ θ'. τινὲς δὲ προστιθέασι καὶ "ᾠδάν." ὑφ' ὃ κορωνίς.*]]

(*ὁμορροθῶ: Σοφοκλέους ἐκ Πηλέως, ἀντὶ τοῦ, τὸ αὐτὸ φρονῶ. ὁμορροθεῖν δὲ κυρίως τὸ ἅμα καὶ συμφώνως ἐρέσσειν. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ συνεργῶ τῇ εἰς θεοὺς θυσίᾳ.*)

852 sq. "Quid in his Sophoclis fuerit non liquet. Quae subiungit poeta *συμπαραινέσας ἔχω* Sophoclea esse possunt, non tamen hoc schema unius Sophoclis proprium est. Cf. Eur. Her. 436. Tro. 1150. et v. Herw. ad Ion. 230." (Bakh.).

852. *συμπαραινέσας ἔχω*] Cf. Th. 706. *ἔχει — ἐξαρπάσας.* Eccl. 355. *ἐγκλείσασ' ἔχει.* Herod. I. 120. *τὰ λοιπὰ πάντα διατάξας εἶχε.* II. 52. *κόσμῳ θέντες τὰ πάντα πρήγματα — εἶχον.*

Schol. συμπαραινέσας ἔχω: Ἀντὶ τοῦ συμπαρῄνεσα.

853. *προσόδια*] Cf. Nub. 307. *καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται.* Pac. 396. *καί σε θυσίαισιν ἱεραῖσι προσόδοις τε μεγάλαις — ἀγαλοῦμεν.* Blomf. ad Ag. 1597.

Schol. προσόδια μεγάλα: (Ἀπὸ τῶν προσόδων.) οὕτω δὲ ἔλεγον τὰς προσαγομένας τοῖς θεοῖς πομπάς, καὶ προσόδια τὰ εἰς πανηγύρεις τῶν θεῶν ποιήματα παρὰ τῶν λυρικῶν λεγόμενα.

854. Nihil offendere debet correptio secundae syllabae in *προσιέναι* (*προσπέμπειν*) in carmine lyrico. Cf. ad 946. In senariis enim producitur prima in *ἰέναι* apud Atticos scriptores.

855. *χάριτος ἕνεκα*] Favoris conciliandi gratia. Vulgo explicant ad persolvendas gratias.

856. *πρόβατον*] *Πρόβατον* hic non arietem aut vervecem, sed caprum significare contendit Wieseler Adv. p. 109, postea enim *τράγον* appellari, de hac vocabuli significatione laudans Vossii Epist. arg. myth. I. 17 (p. 110. ed. II.). Cf. Pac. 948. *τὸ κανοῦν πάρεστ' ὀλὰς ἔχον καὶ στέμμα καὶ μάχαιραν, | καὶ πῦρ γε τουτὶ κοὐδὲν ἴσχει πλὴν τὸ πρόβατον ἡμᾶς.*

857. *ἴτω — βοά*] Cf. Eur. El. 879. *ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ.* Iph. A. 1470. *ἴτω δὲ Δαναΐδαις εὐφημία.* Ion. 1096. *παλίμφαμος ἀοιδὰ | καὶ μοῦσ' εἰς ἄνδρας ἴτω | δυσκέλαδος —.* Eur. Pha. Fr. 1, 57. *ἴτω τελεία γάμων ἀοιδά.* Soph. Tr. 207. *ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων ἴτω κλαγγά.* Fr. 435, 5. Aesch. Sept. 964. *ἴτω δάκρυ. — ἴτω γόος.* Eum. 966. *σπονδαὶ δ' εἰσόπιν ἐνῷδες ἴτων.* Ion. Eleg. 2, 7. *πίνωμεν, παίζωμεν, ἴτω διὰ νυκτὸς ἀοιδή.*

Πυθιὰς βοά] Schol: *ἡ μετ' αὐλοῦ γινομένη βοή. τὸ Πύθιον μέλος. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα. καὶ τοῦτο δὲ ἐκ Πηλέως.* Hymnum dicit, ad tibiae sonum cantatum. Bene igitur schol: *βοᾷ ὁ αὐλητής.* Unde mox *παῦσαι σὺ φυσῶν.*

Schol. Πυθιὰς βοά: *Βοᾷ ὁ αὐλητής. εἴρηται ὅτι ἐπὶ ταῖς θυσίαις ηὔλουν. Ἄλλως. ἡ μετ' αὐλοῦ γινομένη βοή. τὸ Πύθιον μέλος. ἔνθεν καὶ πυθαύλης γίνεται. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα. καὶ τοῦτο δὲ ἐκ Πηλέως.*

858. *ξυναδέτω — ᾠδάν*] Sc. tibia. *Ἄιδειν* enim et *ᾠδή*, ut Latina canere et cantus, de tibiis saepe usurpatur.

Χαῖρις] Scholia: *ὡς αὐτομάτως ἐπιόντος αὐτοῦ ταῖς εὐωχίαις.* Non enim apparere videtur accersitus ut sacerdos. Etiam in Pace v. 951. *ὡς ἢν Χαῖρις ἡμᾶς ἴδῃ, πρόσεισιν αὐλήσων ἄκλητος.* Erat autem malus tibicen et citharoedus. BE. Cf. Pac. 951—952. ubi schol: *τῶν περὶ τὰς θυσίας αὐλητῶν ἦν ὁ Χαῖρις. ἦν δὲ καὶ ἕτερος κιθαρῳδός.* At schol. h. l: *ἦν δὲ ὁ Χαῖρις οὗτος κιθαρῳδὸς ψυχρὸς καὶ γέγονεν αὐλητής. Μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις, "Φέρ' ἴδω, κιθαρῳδὸς τίς κάκιστος ἐγένετο; | Β. ὁ Πεισίου Μέλης. Α. μετὰ δὲ Μέλητα τίς; | Β. ἔχ' ἀτρέμ', ἐγῷδα· Χαῖρις." Ἔστι δὲ ἕτερος, οὗ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει.* Diversine hi fuerint an idem et citharoedus et tibicen non omnino liquet. Citharoedus certe intelligitur Ach. 16. *ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον*, tibicen autem ibid. 866. *Χαιριδῆς βομβαύλιοι* (ubi schol: *Χαῖρις δὲ αὐλητὴς Θηβαῖος ἄμουσος*), et Pac. l. l. Semper eundem Chaerin apud nostrum intelligendum esse et quidem tibicinem contendit Wieseler Adv. p. 107.

Schol. Χαῖρις ᾠδάν: *Ὡς αὐτομάτως ἐπιόντος αὐτοῦ ταῖς εὐωχίαις. ἦν δὲ* [*ὁ Χαῖρις οὗτος*] *κιθαρῳδὸς ψυχρὸς καὶ γέγονεν αὐλητής. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις, "φέρ' ἴδω κιθαρῳδὸς τίς κάκιστος ἐγένετο; (ὁ Πεισίου Μέλης. μετὰ δὲ Μέλητα τίς; ἔχ' ἀτρέμ', ἐγῷδα· Χαῖρις." ἔστι καὶ) ἕτερος αὐλητὴς, οὗ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει.*

859. *Schol.* [*παῦσαι σύ*: *Εἴσθεσις συστηματικὴ ἀμοιβαίας ἐξ περιόδους ἔχουσα. τῆς δὲ πρώτης στίχοι τρεῖς ἰαμβικοὶ ἀκατάληκτοι. καὶ ἐν*

ἐκθέσει ἕτερος ὁμοίως. ὑφ' ὃν παράγραφος.]] *ἔξεισιν ἱερέα καὶ αὐλητὴν ἔχων.*

860. Construe *τουτὶ — οὔπω εἶδον, κόραχ' ἐμπεφορβειωμένον.*

861. *κόραχ'* —] "Is musicus (corvus) neque ad Chorum pertinet neque ad actores, sed ad solam pompam, quae in scenam inducitur. Notum est autem veteres solitos fuisse sacris tibicines adhibere. Qui postquam scenam ingressus est post v. 850 abit post v. 1057." (Wieseler Adv. p. 45.)

ἐμπεφορβειωμένον] Qui prodibat in scenam tibicen corvino vultu ornatus erat et capistratus tibicinum more. BR. Schol: *φόρβιον δέ ἐστι τὸ περικείμενον τῷ στόματι τοῦ αὐλητοῦ δέρμα, ἵνα μὴ σχισθῇ τὸ χεῖλος αὐτοῦ.* Hoc capistro tibicines os sibi obligabant et buccas substringebant, ne ultra justum modum inflarentur neve turpiculum os redderent, ut monuit Salmasius Plin. Ex. I. 585. Minore etiam sic nisu et labore opus erat ad flandum. Cf. Pac. 954. *φυσῶντι καὶ πονουμένῳ.* Coriaceum fuisse videatur, si fides habenda scholiastae. Cf. Vesp. 582. *ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ηὔλησ' ἀπιοῦσιν.* Soph. Fr. 753. *φυσᾷ γὰρ οὐ σμικροῖσιν αὐλίσκοις ἔτι, | ἀλλ' ἀγρίαις φύσαισι φορβειᾶς ἄτερ.* Plut. de Adul. p. 56 E. *Πτολεμαίῳ δὲ τί περιῆψεν ἄλλο φορβειὰν καὶ αὐλούς;* Longin. de Subl. c. 3. De *φορβειᾷ* capistro musicis proprio copiose egit Boettiger. Script. Min. I. 51 sq.

Schol. [*οὔπω κόραχ' εἶδον: Ἴσως ὡς μέλανα σκώπτει. ἔοικε δὲ ὁ αὐλητὴς διεσκευάσθαι εἰς κόρακα. φόρβιον δέ ἐστι τὸ περικείμενον τῷ στόματι τοῦ αὐλητοῦ δέρμα, ἵνα μὴ σχισθῇ τὸ χεῖλος αὐτοῦ.*]

(*ἐμπεφορβιωμένον: Φορβειά ἐστιν ὁ χαλινός. Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ βίβλῳ φησὶ τῆς Ὀδυσσειακῆς προσῳδίας τὸ φορβειά διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεσθαι καὶ ὀξυτόνως.*)

863. *τὸ κανοῦν*] Cf. Pac. 948. *τὸ κανοῦν πάρεστ' ὀλὰς ἔχον καὶ στέμμα καὶ μάχαιραν.*

864. *Schol.* [[*δράσω τάδ' ἀλλά: Ἡ δευτέρα περίοδος κώλων καὶ στίχων ἐστὶ δέκα. ὧν ὁ πρῶτος ἰαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ β' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτων καὶ σπονδείου. τὸ γ' ὅμοιον ἐξ ἐπιτρίτων καὶ αὐτὸ τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ τέταρτον ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ε' καὶ ς' δίμετρα βραχυκατάληκτα τροχαϊκά. τὸ* (*ὁ* vulg.) *ζ' ὅμοιον τῷ α', τὸν β' ἔχον πόδα χορεῖον. τὸ η' ὅμοιον τῷ γ'. τὸ θ' ἀναπαιστικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ι' Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐν ἐκθέσει δ' ἴαμβος τῷ πρώτῳ ὅμοιος. ὑφ' ὃν παράγραφος.*]]

865. *εὔχεσθε* —] Cf. Th. 331. *εὔχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις καὶ ταῖς Ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς Πυθίοις | καὶ ταῖσι Πυθίαισι, καὶ τοῖς Δηλίοις | καὶ ταῖσι Δηλίαισι, τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς*, etc. Menand. IV. 153. *θεοῖς Ὀλυμπίοις εὐχώμεθα | Ὀλυμπίαισι πᾶσι πάσαις — διδόναι σωτηρίαν, | ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλά, τῶν ὄντων τε νῦν ἀγαθῶν ὄνησιν πᾶσι. ταῦτ' εὐχώμεθα.* Dem. de Cor. init. *θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσαις.* "Parodia est precum, quas Ionica dialecto recitabant sacrificaturi." (Bakh.)

Ἑστίᾳ] Scilicet a Vesta in sacris auspicabantur. Cf. ad Vesp. 846. *ἵνα | ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά.* Ridicule hic miscentur epitheta avium et deorum, *Ἑστίᾳ ὀρνιθείῳ, ἰκτίνῳ ἑστιούχῳ.* Ceterum oratio prosa vel soluta est hic et infra 870. 875. 878. 881. 1035. 1040. 1046. 1050.

τῷ ἰκτίνῳ] Inter primos hic memoratur: rex enim olim fuisse perhibetur v. 499.

"They begin a solemn prayer to all the birds of Olympus, putting the swan in the place of Apollo, the cock in that of Mars, and the ostrich in that of the great mother Cybele, etc." (Cook.) "The priest's prayer is a sort of parody on the usual forms, birds and gods being strangely mixed together. Invocations customarily began with *Ἑστία*." (Gr.)

Schol. τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ: Ἐμιμήσατο τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθη. καὶ γὰρ ἔθος ἀπὸ τῆς Ἑστίας ἀπάρχεσθαι (ἐν ταῖς θυσίαις). ἔμιξε δὲ τὰ ἐπίθετα τῶν θεῶν τοῖς ὀρνέοις, Ἑστίᾳ ὀρνιθείῳ καὶ ἰκτίνῳ ἑστιούχῳ.

866. *τῷ ἑστιούχῳ*] I. q. *τῷ ἐφεστίῳ, τῷ ἑρκείῳ.* Solemne Jovis epithetum. Eust: *ἐν τῇ κατ' οἶκον ἑστίᾳ Διὶ ἐγίνοντο θυσίαι, ὃν οἱ μὲν ἄλλοι ἐφέστιον, Ἡρόδοτος δὲ Ἰωνικῶς λέγει ἐπίστιον, τὸν αὐτὸν ὄντα τῷ ἑστιούχῳ.* Id: *τόπος ἦν ἐν τοῖς οἴκοις ὅπου τῇ Ἑστίᾳ ἔθυον, καὶ αὐτὸς ἱερὸς ἑστιούχῳ Διί.* Id: *ἑστία ἐσχάρα οἴκου, καθ' "ἣν ἔθυον ὁσημέραι Διί τε ἑστιούχῳ καὶ θεᾷ τινι, ἣν ἐκάλουν Ἑστίαν.* Statt des Zeus wird der Milan König des Heerdes, weil er als die rapacissima et famelica semper ales (Plin. N. H. 10, 10, 12) sich sein Fleisch sehr häufig aus den Häusern, ja selbst aus den Händen des Menschen holt. Paus. 5, 14, 1. *οἱ γὰρ ἰκτῖνες πεφυκότες ἁρπάζειν μάλιστα ὀρνίθων ἀδικοῦσιν οὐδὲν ἐν Ὀλυμπίᾳ τοὺς θύοντας.*" (Ko.) Formatum ut *πολιοῦχος.* Rapacitas ejus hic notatur. Cf. 892.

868. *Σουνιέρακε*] Compositum ex *Σούνιον*, quod est promontorium Atticae, et *ἱέραξ*, accipiter. Alludit autem ad *Σουνιάρατε*, quod est epitheton Neptuni. In Eq. 556. *ὦ δελφίνων μεδέων Σουνιάρατε*, quem locum citavit scholiastes. *Πελαργικέ. πελαργὸς* ciconia, *πέλαγος* mare. Ex his permistis facit avibus Neptunum deum maris. BE. Schol: *Πελαργικὲ δὲ ἀντὶ τοῦ Πελασγικέ· ἅμα δὲ ἴσως παρὰ τὸν πελαργόν, καὶ ὅτι ὁ Ποσειδῶν [τοῦ] πελάγους ἔφορος.* "Parodia est versus, *ὦ Σουνιάρατε χαῖρ' ἄναξ Πελασγικέ*" (Bentl.) De Neptuni templo vel potius ara in templo Minervae sita dixit Leake in Comm. de Demis Atticis. Pelasgicum cognominatum fuisse Neptunum in Sunio situm, quum praesertim Pelasgos ibi sedem antiquitus habuisse constet, suspicatur Wieseler Adv. p. 110. Hinc Fritzschius (Qu. Arist. p. 41) colligit a Pelargis Tyrrhenis eximie coli esse solitum Neptunum, allato etiam Dion. Hal. I. 17. *ἡγοῦντο δὲ τῆς ἀποικίας* (ubi de Pelasgis Tyrrhenis disputat) *Ἀχαιὸς καὶ Φθίος καὶ Πελασγός, οἱ Λαρίσσης καὶ Ποσειδῶνος υἱοί.*

Schol. (ὦ σουνιέρακε: Ἐπεὶ περὶ ὀρνίθων ὁ λόγος, ἀντὶ τοῦ Σουνιάρατε. φαίνεται δὲ εἶναι Ποσειδῶνος τὸ ἐπίθετον. καὶ ἐν Ἱππεῦσι [560] "*ὦ δελφίνων μεδέων Σουνιάρατε.*" *παρὰ τὸ ἐν τῷ Σουνίῳ ἄκρῳ τῆς*

Ἀττικῆς τὰς εὐχὰς καὶ τὰς ἀρὰς δέχεσθαι.) [[*Πελαργικὲ δὲ ἀντὶ τοῦ Πελασγικέ. ἅμα δὲ ἴσως καὶ παρὰ τὸν πελαργὸν, καὶ ὅτι ὁ Ποσειδῶν πελάγους ἔφορος.*]]

869. *Πελαργικέ*] Cf. ad 832.

870. 875. 881. Repetendum *εὔχεσθε* ex v. 865.

870. Cf. Dem. p. 531. *περὶ τύχας ἀγαθᾶς* (*θύειν καὶ εὔχεσθαι*) *Ἀπόλλωνι ἀγυιεῖ, Λατοῖ, Ἀρτέμιδι.* Aesch. in Ctes. 108, 4. *ἀναθεῖναι τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ καὶ Ἀρτέμιδι καὶ Λητοῖ καὶ Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ* —. et 110, 5.

κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ] Epitheta Apollinis tribuit cygno, qui est Apollini sacer. BE.

Λητοῖ Ὀρτυγομήτρᾳ] Latona in Ortygia, quae *ἀπὸ τῶν ὀρτύγων*, a coturnicibus, dicta est, peperit Apollinem et Dianam. BE. Pro *Ὀρτυγίᾳ*. Vide ad Callim. H. in Ap. 58. Soph. Tr. 214. *Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν*. Est autem avis *ὀρτυγομήτρα* dicta. "Arist. H. A. VIII. 14. 6. *ἡ δὲ ὀρτυγομήτρα παραπλήσιος τὴν μορφὴν τοῖς λιμναίοις ἐστί.* Athen. IX. 392 F. *ἡ δὲ ὀρτυγομήτρα ἐστὶ τὸ μέγεθος ἡλίκη τρυγὼν, σκέλη δὲ μακρὰ, δισθαλὴς καὶ δειλή.* Plin. N. H. X. 23. 33. aquilone maxime volant (coturnices) ortygometra duce." (Ko.) Cratin. ap. Athen. 392 F. *Ἰθακησία ὀρτυγομήτρα.* Hesychius *ὄρτυξ ὑπερμεγέθης* explicat. Phot. p. 350, 22. *ὀρτυγομήτρα. ὄρτυξ μέγας.* Similis formae est v. *δικομήτρα* (quasi *δικῶν μήτηρ*). Phryn. Bekk. p. 35, 4.

873. *Κολαινίς*] Hoc cognomine Diana apud Myrrhinusios colebatur, ut Diana *Μουνυχία* ap. Piraeenses, et Diana *Βραυρωνία* apud Philaïdenses. V. schol. Metagenes ap. schol. *ἱεροὺς γὰρ ὧν τετύχηκα τῆς Κολαινίδος.* Rex Atticae ante Cecropem traditur fuisse Colaenus. V. Paus. I. 31. Est autem *Κολαινὶς* hodie *Καλάνδρα*, ut opinatur Wordsworth Athens etc. p. 233. Ludit comicus in paronomasia *Κόλαινὶς* et *Ἀκαλανθίς.* Est autem *ἀκαλανθὶς* carduelis. Cf. v. *ἀκανθυλλίς* (al. -*θυλίς*) Arist. H. A. 8, 3, 9. et 9, 13, 5.

Schol. *οὐκέτι Κολαινίς*: (*Παρὰ τὴν τῆς φωνῆς ὁμοιότητα Ἀρτέμιδι ἐπώνυμον ἡ κολαινίς. Μεταγένης δὲ ἐν Αὔραις "τίς ἡ Κολαινὶς Ἄρτεμις; ἱερεὺς γὰρ ὧν τετύχηκα τῆς Κολαινίδος." φησὶ δὲ Ἑλλάνικος Κόλαινον Ἑρμοῦ ἀπόγονον ἐκ μαντείου ἱερὸν ἱδρύσασθαι Κολαινίδος Ἀρτέμιδος, καὶ Φανόδημος ἐν τῇ δ', Εὐφρόνιος δέ φησιν ὅτι ἐν Ἀμαρύνθῳ ἡ Κολαινὶς, διὰ τὸ τὸν Ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ ἐκεῖ κριὸν κόλον. ἐπὶ ταύτης δὲ Καλλίμαχος* [Fr. 76] *λέγει, "τὴν ὠγαμέμνων, ὡς ὁ μῦθος, εἵσατο, | τῇ καὶ λίπουρα καὶ μόνωπα θύεται." τοῦτο δὲ μήποτε ἐσχεδίασται. οἱ γὰρ Μυρρινούσιοι Κολαινίδα ἐπονομάζουσι τὴν Ἄρτεμιν, ὥσπερ Πειραιεῖς τὴν Μουνυχίαν, Φιλαΐδαι δὲ τὴν Βραυρωνίαν. — Ἄλλως.*) *ἔπαιξε πάλιν. κόλαινον γὰρ εἶδος ὀρνέου, διό φησιν Ἄρτεμιν ὀρνιθείαν καλεῖσθαι. ἔστι γὰρ καὶ Ἄρτεμις Κολαινίς.* R. V.

Ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις: *Ἡ κύων, παρὰ τὸ αἰκάλλειν ἴσως τοὺς γνωρίμους, ὑλακτεῖν δὲ τοὺς ξένους. ὅθεν κώδωνα προσαγορεύει αὐτὴν Ἀριστοφάνης*

ἐν Εἰρήνῃ [1078], ὅτι ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου ἀκαλανθίς.

874. φρυγίλῳ Σαβαζίῳ] Quasi Φρυγί. Cf. 762. εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν Φρύξ, φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται. Noster ap. schol: τὸν Φρύγα, τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σαβάζιον. Est autem Σαβάζιος barbarorum deus. V. ad Vesp. 9. Cic. Legg. II. 15. "Novos vero deos et in his colendis nocturnas pervigilationes sic Aristophanes, facetissimus poeta veteris comoediae, vexat ut apud eum Sabazius et quidam alii dii peregrini judicati ex civitate ejiciantur". (Sc. in Ὥραις fabula.)

Schol. [[καὶ φρυγίλῳ: Ἡ τρίτη περίοδος κώλων καὶ στίχων ἐστὶν ἑπτά. ὧν τὸ α' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β' δακτυλικὸν πενθημιμερές. τὸ γ' ἐφθημιμερές. τὸ δ' ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ε' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἔχον τὸν β' πόδα τρίβραχυν, εἰ δὲ βούλει, Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος, τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παίωνος. τὸ ϛ' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές. ἐν ἐκθέσει ἴαμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος. ὑφ' ὃν παράγραφος.]]

καὶ φρυγίλῳ Σαβαζίῳ: (Παίζει πρὸς τὸ ὄνομα, ἐπεὶ οἱ Φρύγες τὸν Σαβάζιον τιμῶσι. τίς δέ ἐστιν οὗτος ὁ θεὸς ὁ Ἡρακλεώτης περὶ Ἡρακλείας ἐν τῷ β' φησὶν οὕτως "φαίνεται γὰρ ἐξ ὧν εὑρίσκομεν συλλογιζόμενοι πολλαχόθεν ὅτι Διόνυσος καὶ Σαβάζιος εἷς ἐστι θεός, τυχεῖν δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης παρὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν θειασμόν. τὸ γὰρ εὐάζειν οἱ βάρβαροι σαβάζειν φασίν. ὅθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς ἀκολουθοῦντες τὸν εὐασμὸν σαβασμὸν λέγουσιν." Ἄλλως.) παίζει πρὸς τὰ ὄνομα, ἐπεὶ Φρύγες τὸ εὐάζειν σαβάζειν φασὶ καὶ ἐκ τούτου Σαβάζιον τὸν Διόνυσον λέγουσι. σάβους δὲ ἔλεγον καὶ τοὺς ἀφιερωμένους αὐτῷ τόπους καὶ τοὺς βάκχους τοῦ θεοῦ. ὁ αὐτὸς δὲ Ὕας καὶ Εὔαιος καλεῖται. (ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου, ὃ καλεῖται φρυγίλος. παρὰ τοῦτο οὖν ἔπαιζε τὸν Διόνυσον ὀρνίθειον φάσκων τιμᾶσθαι. Ἄλλως. ἐπεὶ Φρυγῶν ὁ θεός. καὶ ἐν Ὥραις, "τὸν Φρύγα, τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σαβάζιον".)

875. στρούθῳ] Intelligit struthiocamelum, quae est avis maxima. BE. Cf. ad Ach. 1105. τὸ τῆς στρούθου πτερόν.

μεγάλῃ μητρὶ θεῶν —] I. e. Cybelae sive Rheae. Cf. Eur. Bacch. 78. τά τε ματρὸς μεγάλας ὄργια Κυβέλας. Pind. Fr. 71. ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων, Ματρὸς μεγάλας ὀπαδέ. Lyricus incert. Bergk. 118. ἴθι, μᾶτερ μεγάλη. Plut. Mar. 17. ὁ τῆς μεγάλης μητρὸς ἱερεύς. Dem. p. 1460. ἐθύσαμεν δὲ καὶ τῇ Πειθοῖ καὶ τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν καὶ τῷ Ἀπόλλωνι. Est autem ita collocatum epithetum μεγάλῃ ut etiam ad στρούθῳ referri queat. Cf. Lucian. de Dips. 2. στρουθῶν τῶν μεγάλων χαμαιπετῶν.

(Schol.) καὶ στρουθῷ μεγάλῃ: Ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς στρουθοκαμήλου τὸ μεγάλη προσετίθεσαν. ἔπαιζε δὲ διὰ τὸ μέγεθος [τῇ Ῥέᾳ ταύτην προσεικάσας.]

877. μῆτερ Κλ.] Cleocritus ut vasti et proceri corporis memoratur etiam Ran. 1437. Non inepte igitur mater ejus esse fingitur m a g n a d e a.

Schol. Κυβέλη: Κυβέλην φασὶ τὴν Ῥέαν, παρὰ τὰ Κύβελα ὄρη. ὀρεία γὰρ ἡ θεός. διὸ καὶ ἐποχεῖται λεόντων ζεύγει. τὸ δὲ μῆτερ Κλεοκρίτου

παρ' ὑπόνοιαν ἐπήγαγεν, βουλόμενος αὐτὸν διαβάλλειν ὡς στρουθόποδα, τουτέστι μεγαλόπουν. ἐκωμῳδεῖτο δὲ ὡς ξένος καὶ δυσγενής. Σύμμαχος προείρηκεν ὅτι ξένος καὶ τάχα ὑποκριτής. νῦν δὲ ἐμφαίνεται ὅτι καὶ τὴν ὄψιν στρουθώδης. ὁ δὲ Δίδυμος μητέρα Κλεοκρίτου, ὅτι ὡς (γυναικίας καὶ) κίναιδος κωμῳδεῖται. ἐν δὲ τοῖς μυστηρίοις τῆς Ῥέας μαλακοὶ πάρεισι. καὶ ἴσως ἕτερος ἂν εἴη τοῦ παρ' Εὐπόλιδος ἐν Δήμοις καὶ Κόλαξι. (*στρουθὲ μῆτερ: Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ* [Il. A. 186] "*βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα τὸν Ἕκτορι μῦθον ἔνισπε*" *ἐπιμερισμῷ φησι τὸν Χάρητα λέγειν βαρύτειν Ἀττικοὺς τὸ στροῦθος, ὁμοίως καὶ ἐν τῷ ἑκκαιδεκάτῳ τῆς καθόλου λέγων καὶ Τρύφωνα μεμνῆσθαι ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀττικῆς προσῳδίας.*

878. *διδόναι — ὑγίειαν καὶ σωτηρίαν*] Haec fuit formula precum. Menander ap. Athen. XIV. p. 659. in loco simili: *διδόναι σωτηρίαν, | ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλά, τῶν ὄντων τε νῦν | ἀγαθῶν ὄνησιν πᾶσι· ταῦτ' εὐχόμεθα.* BE.

Νεφελοκοκκυγιεῦσιν] Anglice dicas Cuckoocloudlanders.

879. *αὐτοῖσι καὶ Χίοισι*] Theopompus historicus ap. schol: *τὰς εὐχὰς καὶ περὶ ἐκείνων καὶ περὶ σφῶν αὐτῶν ἐποιοῦντο, καὶ σπένδοντες ἐπὶ ταῖς θυσίαις ταῖς δημοτελέσιν ηὔχοντο τοῖς θεοῖς Χίοις διδόναι τἀγαθὰ καὶ σφίσιν αὐτοῖς.* BE. Chii scilicet primis belli Pelop. annis cum Atheniensibus faciebant (Thuc. IV. 51), omninoque illis multum profuerant in variis bellis. Diod. Sic. XII. 27. Eupolis ap. schol: *αὕτη Χίος, καλὴ πόλις. | πέμπει γὰρ ὑμῖν ναῦς μακρὰς ἄνδρας θ', ὅταν δεήσῃ, | καὶ τἄλλα πειθαρχεῖ καλῶς ἄπληκτος ὥσπερ ἵππος.*

880. *πανταχοῦ προσχ.*] Nunquam non adjunctis, sc. Atheniensium mentioni in precibus. Tacite subindicat his verbis Peisetaerus fidem nimiam Chiis non habendum esse. Suspectam semper eorum fidem habebant Athenienses (Thucyd. IV. 51), nec immerito, nam post cladem Siciliensem ad defectionem statim inclinarunt (Thucyd. VIII. 5).

Schol. Χίοισιν ἥσθην: Καὶ τοῦτο ἀφ' ἱστορίας ἔλαβεν. ηὔχοντο γὰρ Ἀθηναῖοι κοινῇ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἑαυτοῖς τε καὶ Χίοις, ἐπειδὴ ἔπεμπον οἱ Χῖοι συμμάχους εἰς Ἀθήνας, ὅτε χρεία πολέμου προσῆν. (*καθάπερ Θεόπομπος ἐν τῷ ιβ' τῶν Φιλιππικῶν φησιν οὕτως "οἱ δὲ πολλοὶ τοῦ ταῦτα πράττειν ἀπεῖχον, ὥστε τὰς εὐχὰς κοινὰς καὶ περὶ ἐκείνων καὶ σφῶν αὐτῶν ἐποιοῦντο, καὶ σπένδοντες ἐπὶ ταῖς θυσίαις ταῖς δημοτελέσιν ὁμοίως ηὔχοντο τοῖς θεοῖς Χίοις διδόναι τἀγαθὰ καὶ σφίσιν αὐτοῖς." λέγει δὲ περὶ τῆς Χίου καὶ Εὔπολις ἐν Πόλεσιν αὕτη Χίος, καλὴ πόλις. | πέμπει γὰρ ὑμῖν ναῦς μακρὰς ἄνδρας θ', ὅταν δεήσῃ, | καὶ τἄλλα πειθαρχεῖ καλῶς ἄπληκτος ὥσπερ ἵππος." τὰ αὐτὰ τοῖς Θεοπόμπου καὶ Θρασύμαχός φησιν ἐν τῇ μεγάλῃ τέχνῃ. ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ Δηλιακῷ καὶ ὅτι Χῖοι ηὔχοντο Ἀθηναίοις δεδήλωκεν.*)

882. *Schol.* [[*καὶ ἥρωσι καὶ ὄρνισιν: Ἡ τετάρτη περίοδος κώλων καὶ στίχων ὀκτώ. ὁ α' ἀντισπαστικὸς τετράμετρος βραχυκατάληκτος. ὁ β' Ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος τρίμετρος καταληκτικός. τὸ γ' ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παίωνος. τὸ δ' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ε' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν, εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν τρίμετρον. τὸ ς'*

ὅμοιον δακτυλικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ζ' χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. τὸ ὄγδοον ἰαμβικὸν πενθημιμερές. ὑφ' ὃ παράγραφος.]]

883. πελεκᾶντι] Cf. 1155. Picum intelligit Schneider.

πελεκίνῳ] Avis ignota.

Schol. καὶ πελεκᾶντι: Μήποτε πελέκας προενεκτέον ὡς ἀλίβας. ὁ δὲ πελεκῖνος τῷ πελεκᾶντι προσέρριπται. πελεκὰν μέντοι πελεκάνος (πελεκᾶνος?) κοινῶς, πελεκὰς πελεκᾶντος Ἀττικῶς. πελεκᾶς πελεκᾶ Δωρικῶς.

884] φλέξιδι] Ignota avis et haec. Utramque vocem corruptam esse suspicor.

Schol. καὶ φλέξιδι: Ἐπισκεπτέον περὶ τούτων ἐκ τῆς τῶν ζῴων ἱστορίας, τίς ὁ τέτραξ καὶ φλέξις καὶ ἐλασᾶς. ἡ γὰρ βάσκα καὶ καταρράκται εἰσὶ παρὰ Καλλιμάχῳ ἀναγεγραμμέναι. (καὶ ἀντὶ ἐδωλίου [ἐρωδιοῦ Bentl. ad Callim. Fr. p. 469.] εἰδώλιος.) ὁ δὲ (οὔτε δὲ Mein. prob. Dind.) αἰγίθαλλος, οὔτ' ἐρισάλπιγξ (ἠρισάλπιγξ ap. Hesych.). ἔστι δὲ ὑπὸ τὸν ἱέρακα. οὕτως δὲ ὠνομάσθη, ὥς τινες, παρὰ τὸ ἐξ αἰγὸς τεθηλακέναι.

885. τέτρακι] Fort. tetraoni minori. V. Athen. IX. 398 D. τέτραξ τὸ μέγεθος ἴσος σπερμολόγῳ, τὸ χρῶμα κεραμεοῦς, ῥυπαραῖς στιγμαῖς καὶ μεγάλαις γραμμαῖς ποικίλος, καρποφάγος. ὅταν ᾠοτοκῇ δέ, τετράζει τῇ φωνῇ 398 F. Nemesian. I. 128. 'tetracem, Romae quem nunc vocitare taracem | coeperunt. avium est multo stultissima: namque, | cum pedicas necti sibi contemplaverit adstans, | inmemor ipse sui tamen in dispendia currit | .. hic radicibus Apennini | nidificat, patulis qua se sol obicit agris: | persimilis cineri dorsum, maculosaque terga | inficiunt pullae cacabantis (i. e. perdicis) imagine guttae.'

ταῶνι] Cf. ταῶσι Ach. 63.

ἐλεᾷ] V. ad 302. Avis palustris nomen, fortasse the teal.

βασκᾷ] Proprie, the strutter. Legendum forsan βοσκᾷ, the feeder. Athen. IX. 395 D. τῶν δὲ βοσκάδων ὁ μὲν ἄρρην κατάγραφος. ἐστὶ δὲ ἧττον νήττης. ἔχουσι δὲ οἱ ἄρρενες σιμά τε καὶ ἐλάττονα τῇ συμμετρίᾳ τὰ ῥύγχη. ἔστι δὲ καὶ ἄλλο γένος βοσκάδων, μεῖζον μὲν νήττης, ἔλαττον δὲ χηναλώπεκος.

886. ἐλασᾷ] The driver, rumor. Ignota avis. Similis formae sunt nomina τρεσᾶς, χεσᾶς (com. ap. Poll. V. 91), etc.

887. καταρράκτῃ] Arist. H. A. 9, 13, 1. ὁ δὲ καταρράκτης ζῇ μὲν περὶ θάλατταν, ὅταν δὲ καθῇ ἑαυτὸν εἰς τὸ βαθὺ, μένει χρόνον οὐκ ἐλάττονα ἢ ὅσον (add. ἂν) πλέθρον διέλθοι τις· ἔστι δ' ἔλαττον ἱέρακος τὸ ὄρνεον. 9, 12, 3. 2, 17, 31. Hesychius, Καταρράκτης: ὀχετὸς, ῥύαξ. καὶ ὁ ἀετός. Σοφοκλῆς Λαοκόωντι. καὶ τὰς Ἁρπυίας ἐν Φινεῖ. Itaque sic appellatus iste ales παρὰ τὸ καταρράσσειν (Anglice to pounce down); qua de causa Harpyiis hoc epithetum tribuisse videtur Sophocles. Compositum ex κατὰ et ῥάσσειν. Dem. p. 1259. ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον. "Pelecanum bassanum intelligi demonstravit Oedmann." (Schneider) Mergula fortasse est.

μελαγκορύφῳ] Athen. II. 65 B. Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἱστορεῖ δύο εἶναι γένη τοῦ αἰγιθαλοῦ, συκαλίδα καὶ μελαγκόρυφον. Arist. H. A. 9, 16, 1.

νεοττεύει δὲ ὁ μελαγκόρυφος ἐν τοῖς δένδρεσι καὶ βόσκεται τοὺς σκώληκας. 9, 36, 3. *καὶ αἱ συκαλίδες καὶ οἱ μελαγκόρυφοι μεταβάλλουσιν εἰς ἀλλήλους.* (Ko.) Atriceps Scaligeri. Fort. ficedula.

888. *αἰγιθάλλῳ*] Fortasse the tit, titmouse. Arist. H. A. VIII. 5. 3. *τὰ δὲ σκωληκοφάγα, οἷον αἰγιθαλός. ἔστι δὲ τῶν αἰγιθαλῶν εἴδη τρία*, etc. IX. 15. 2. (Ubi *αἰγιθαλλὸν* et *μελαγκόρυφον* commemorat.) IX. 40. 37. Alcaeus Gramm. Bekker. Anecd. p. 360. *ἔοικεν αἰγίθαλλος διακωλύειν τὸ πρᾶγμα.* Simile nomen avis *αἰγιθήλας* (the goat-sucker) legitur Arist. H. A. IX. 30. 2.

ἠρισάλπιγγι] Anglice, the spring-trumpet or trumpeter. Avis non aliunde cognita.

889. *παῦ', ἐς κόρακας*] Plague on you, stop! Eadem verba Ach. 864.
Schol. [[*παῦ' ἐς κόρακας*: *Ἡ πέμπτη περίοδος ἐκ στίχων ἐστὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ϛ'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.*]]

890. *Schol.* [*ἐπὶ ποῖον*: *Τοῦτο εἰς διαβολὴν τοῦ χορηγοῦ, ὅτι μικρὸν δέδωκεν ἱερεῖον.*]

891. *ἁλιαέτους καὶ γῦπας*] Has aves ut prae caeteris voraces pro avibus generatim nominat.

ἁλιαέτους] Ossifragas. Cf. Arist. H. A. VIII. 3. 16. Plin. N. H. X 3. 3. haliaeetos clarissima oculorum acie, librans ex alto sese visoque in mari pisce praeceps in eum ruens et discussis pectore aquis rapiens. Eur. Fr. 637. *ὁρῶ γ' ἐπ' ἀκταῖς νομάδα κυματοφθόρον | ἁλιάετον.*
Schol. *ἁλιαιέτους*: *Εἶδος ἀετοῦ* [*ὁ ἁλιαίετος*] *ἐν θαλάσσῃ διαιτώμενος.*

892. *ἰκτῖνος — ἁρπάσας*] Cf. Pac. 1099. *φράζεο δὴ μὴ — ἰκτῖνος μάρψῃ* (sc. *τὰ σπλάγχνα*).

893. Cf. ad Soph. Aj. 1147. *οὕτω δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα* etc. El. 622. Oed. C. 750. Ant. 573. Eur. Orest. 538. Iph. A. 393. Agathon. Fr. inc. 8. *ἀπολεῖς μ' ἐρωτῶν καὶ σὺ χὠ νέος τρόπος.* Supra 131. *ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία.*

τὰ στέμματα] Cf. Pac. 948. Herod. I. 132.
Schol. *ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα*: *Πρὸς τὸν ἱερέα λέγει, ὡς μικροῦ ὄντος τοῦ ἱερείου καὶ μὴ δυναμένου πρὸς τὴν θυσίαν αὐτουργῆσαι.*

894. *τουτογί*] Sc. *τὸ ἱερεῖον* aut *πρόβατον* (856). Quod si vera est altera scriptura *τουτονί*, subaudire licebit *τὸν τράγον* (959).

895. Sacerdos, victimam relinquere jussus a Peisetaero, quod tot aves ad victimam tam exiguam vocaret, iterum vult carmen accinere, polliceturque unam tantum se ex avibus diis vocaturum, sollicitus nimirum ne, cura sacrificii peragendi ab Peisetaero ipso suscepta, ipse nullam portionem habiturus sit.

Schol. [[*εἶτ' αὖθις αὖτ' ἄρα σοι*: *Ἡ ϛ' περίοδος ἐν ἐκθέσει κώλων ἐστὶν ὀκτώ. τὸ α' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. τὸ β' τροχαϊκὸν ἑφθημιμερές. τὸ γ' δακτυλικὸν δίμετρον τοῦ β' ποδός προκελευσματικοῦ. τὸ δ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον τῶν α' καὶ β' ποδῶν χορείων. τὸ ε' ὅμοιον ἐκ χορείων. τὸ ϛ' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικὸν τοῦ α' ποδὸς χορείου.*

ὁ ζ' ἰαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ η' Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ.]]

897. *χέρνιβι* — *ἐπιβοᾶν*] Ad gutturnium accinere.

898. *καλεῖν δὲ*] Sc. *μέμνησο*. Cf. Fr. 559. Pherecr. ap. Athen. VIII. 364 B. *ἡμῶν δ' ἤν τινά τις καλέσῃ θύων ἐπὶ δεῖπνον* etc. Nisi subaudiendum *δεῖ*, aut reponendum *καλεῖς*.

ἐπιβόα] Cf. Pher. com. II. 318. *ἔγχει κἀπιβόα τρίτον παιῶν'*.

Schol. *εἰ καὶ ἑνὶ μόνῳ ἀρκέσει τὸ θῦμα*. R.

899. *μάκαρας* Deos, i. e. Aves. Cf. 222. 702. 703. Nub. 853. *πρόσοδοι μακάρων*. Pac. 780. *θαλίας μακάρων*. 1106. *μακάρεσσι θεοῖσιν*. Eur. El 994. *σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας*. Pind. Ol. I. 52. *γαστρίμαργον μακάρων τιν' εἰπεῖν*. Extemplo addit *ἕνα τινὰ μόνον*, unum aliquem tantum, ne in eundem errorem cadat ut supra. Vide ad 895.

ἕνα τινὰ μόνον] Unum aliquem tantum. Cf. Eq. 1301. *καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν*, etc. et ad Ran. 911. Alex. com. III. 492. *κἀκεῖ γὰρ ἄν τίς τιν' ἐπὶ δεῖπνον ἕνα καλῇ*, | *πάρεισιν ὀκτωκαίδεκ' ἄλλοι*. Lysias 31, 1. *οὐχ ἕν τι μόνον ἀλλὰ πολλὰ τολμηρός ἐστιν*. Supra 892, *ἰκτῖνος εἰς ἂν τοῦτό γ' οἴχοιθ' ἁρπάσας*.

εἴπερ ἱκανὸν ἕξετ' ὄψον] Si quidem satis obsonii habituri estis. Anglice, if indeed you are to have enough meat. Cf. ad Nub. 1035. *δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτὸν*, | *εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ* etc. 920. Vesp. 1263. Ran. 13.

Schol. *μάκαρας ἕνα τινά*: *Εἰπὼν πληθυντικῶς ἔλαβε τὸ ἑνικὸν λέγων ἕνα. εἰ καὶ ἑνὶ μόνῳ ἀρκέσει τὸ θῦμα*. R.

902. *γένειον* — *καὶ κέρατα*] Schol: *ὡσεὶ ἔλεγε, τρίχες καὶ κέρατα*. Choragum hic vellicat, qui victimam macram et exiguam suppeditaverit. Vide schol. ad 891.

Schol. *γένειόν ἐστι καὶ κέρατα*: *Ἐπὶ τῶν ἱερείων τῶν μὴ ἐχόντων σάρκας τοῦτό φησιν. ἔστι δὲ παροιμιῶδες, ὡσεὶ ἔλεγε, τρίχες καὶ κέρατα*.

903. *Schol*. [[*θύοντες εὐξώμεσθα*: *Εἴσθεσις ἑτέρας περιόδου ἀμοιβαίας κώλων καὶ στίχων ιη'. ὧν οἱ α', ε', θ', ι' καὶ οἱ τελευταῖοι ἓξ ἴαμβοι. οὗτοι μὲν ἀκατάληκτοι τρίμετροι. ὁ δὲ δ' ἑφθημιμερής. ὁ δεύτερος χοριαμβικὸς τρίμετρος καταληκτικὸς, τὸν πρῶτον ἔχων πόδα πεντασύλλαβον. τὸ γ' τροχαϊκὸν πενθημιμερές. ὁ ϛ' Ἰωνικὸς τετράμετρος βραχυκατάληκτος. τὰ ζ', ια' δακτυλικὰ, τὸ μὲν πενθημιμερὲς, τὸ δὲ τρίμετρον καταληκτικὸν εἰς δισυλλαβίαν. τὰ η', ιβ' ἀναπαιστικὰ ἑφθημιμερῆ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος*.]]

904 sq. "Parodia poematis lyrici, cujusnam nescimus. Similis parodia vv. 908. 921. 924. 936. 950." (Bakh.)

904. Intervenit poeta dithyrambicus, carmina quaedam oblaturus in laudem novae urbis, ut aliquid munusculi auferat. BE. "A miserable poet, having already heard of the new settlement, comes with some lyric poetry which he has composed on this great occasion. Pisthetaerus knows his errand from his looks, and makes them give him an old coat; but, not contented with that, he begs to have the waistcoat to it, in the elevated style of Pindar. They comply, and get rid of him." (Cook.)

904 sq. Cf. Lys. 1247. *ὅρμαον τὼς χυρσανίως, ὦ Μναμοῦνα, τὰν τεὰν μῶαν*, etc.

Schol. Νεφελοκοκκυγίαν τὴν εὐδαίμονα: *Ἔρχεταί τις ποιητὴς ὡς ἐπὶ νεοκτίστου πόλεως ἐγκώμια λέξων.*

906. *τεαῖς — ἀοιδαῖς*] Cf. Lys. 1247. *ὅρμαον — τὰν τεὰν μῶαν* etc.

908. *μελιγλώσσων —*] Cf. Hom. Il. *α'*. 249. *τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.* Bacchylid. ap. Stob. Tit. LV. p. 208. *τίκτει δέ τοι θνατοῖσιν εἰρήνη μεγάλα πλοῦτον καὶ μελιγλώσσων ἀοιδᾶν ἄνθεα.* Alcman. Fr. 13. *παρθενικαὶ μελιγάρυες ἱμερόφωνοι.* Aesch. Prom. 172. *καίτοι μ' οὐ μελιγλώσσοις πειθοῦς ἐπαοιδαῖσι θέλξει.* Theocr. IV. 12. *τὰν μελίγηρυν ὄπα.* Hor. Epist. 1. 19. 44. manare poetica mella. Cf. v. *μελίγηρυς, μελίφθογγος, μελίγδουπος.*

909. *Μουσάων θεράπων*] Schol: *ἐπειδὴ ὀτρηροὶ ἐπὶ τῶν θεραπόντων λέγεται. ἐπεπίστευτο δὲ καὶ ὁ Μαργίτης τοῦ Ὁμήρου εἶναι, ἐν ᾧ εἴρηται· "Μουσάων θεράπων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος."* Ad quem locum comicus respexit. BE. Hesiod. Theog. 99. *ἀοιδὸς | Μουσάων θεράπων.* Theogn. 769. *χρὴ Μουσέων θεράποντα καὶ ἄγγελον* etc. Eur. El. 717. *λωτὸς δὲ φθόγγον κελάδει | κάλλιστον, Μουσᾶν θεράπων.* Plat. Anthol. VII. 35. *Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.* Epigr. ap. Alcidam. p. 186. *Μουσάων πρόπολον τῇδ' Ὀρφέα Θρῇκες ἔθηκαν.* Horat. Od. III. 1. 3. Musarum sacerdos. Sic apud Homerum *θεράποντες Ἄρηος.* Apud Homerum saepius legitur *ὀτρηρὸς θεράπων*, nunquam tamen addito *Μουσάων.* Fortasse in Margite ea locutione usus erat.

910. et 914. *κατὰ τὸν Ὅμηρον*] Delenda haec tanquam glossema videntur. Schol. R: *περισσά τινες ταῦτα.* Sed cf. 919.

911. *ἔπειτα δῆτα —;*] Cf. Eur. Alc. 815. *τί φῄς; ἔπειτα δῆτά μ' ἐξενίζετε;* Hec. 623. *εἶτα δῆτ' ὀγκούμεθα;* BE. Nub. 1249. *ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τἀργύριον τοιοῦτος ὤν;* Pl. 79. *εἶτ' ἐσίγας Πλοῦτος ὤν;*

κόμην ἔχεις] Liberorum tantum erat comam alere. Cf. ad Nub. 14. Arist. Rhet. I. 8. 3. "Lucian. Nav. 2. *ἡ κόμη δὲ καὶ ἐς τοὐπίσω ὁ πλόκαμος συνεσπειραμένος οὐκ ἐλεύθερον αὐτόν φησιν εἶναι.*" (Ko.)

Schol. δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις: *Διὰ τὸ θεράπων δοῦλος εἶπεν. ἦν δὲ τῶν ἐλευθέρων τὸ κομᾶν.*

912. *οὐκ, ἀλλὰ —*] Non ita est (non *δοῦλοι* sumus), sed Musarum ministri etc. Cf. 105. et ad Pac. 850.

διδάσκαλοι] I. e. poetae. *Διδάσκαλος* non modo ille dicebatur qui chorum actoresque docebat et fabulam repraesentandam curabat, sed saepius poeta ipse, qui id munus plerumque suscipiebat: unde *διδάσκειν*, fabulam docere; et *τραγῳδοδιδάσκαλος*, *κωμῳδοδιδάσκαλος*, *κυκλιοδιδάσκαλος*, poeta tragicus, comicus, dithyrambicus.

913. *Schol. περισσὰ τινὲς ταῦτα.* R. (*θεράποντες ὀτρηροί*: *Ἐπειδὴ ὀτρηροὶ ἐπὶ τῶν θεραπόντων λέγεται. ἐπεπίστευτο δὲ καὶ ὁ Μαργίτης τοῦ Ὁμήρου εἶναι. ἐν ᾧ εἴρηται, "Μουσάων θεράπων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος."*)

915. *ὀτρηρόν*] Quasi *τετρημένον.*

Schol. οὐκ ἐνὸς ὀτρηρὸν: Παίζει παρὰ τὸ ὀτρηροὶ, ὅτι τετρημένον ἦν αὐτοῦ καὶ τὸ ἱμάτιον.

916. κατὰ τί] Qua de causa, quapropter? Cf. Nub. 239. ἦλθες δὲ κατὰ τί; Pac. 192. ἥκεις δὲ κατὰ τί; Eccl. 543. κατὰ τί —; Pac. 133. κατ' ἔχθραν.

ἀνεφθάρης] Cf. Pac. 72. ἐκφθαρεὶς οὐκ οἶδ' ὅποι. Eccl. 248. προσφθαρείς. Nub. 789. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ; Eq. 892. Dem. p. 560. ἀλλὰ δεινοί τινές εἰσιν — φθείρεσθαι πρὸς τοὺς πλουσίους. Eodem sensu ἀνέρρειν. Cf. ad Pac. 72.

917. πεποίηκ'] Scripsi, composui. Cf. 920. Ran. 1043. Th. 193.

τὰς Νεφελοκοκκυγίας] Cf. 963. 1023.

918. κύκλια] Cantanda a choris cycliis, παρθένεια a choris virginum. DIND. Κύκλια autem dicebantur carmina quae a choris in orbem saltantibus (κυκλίοις χοροῖς, Nub. 333. Ran. 366.) canebantur, hinc dithyrambica in honorem Bacchi cantata et omnino dithyrambi: in quo carminum genere quum excelluerit Simonides Ceus patet cur additum sit κατὰ τὰ Σιμωνίδου, facta ad exemplum carminum Simonidis.

Schol. κύκλιά τε πολλά: Τὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχοντα, ταῦτα κύκλια ἔλεγον. ἀντὶ τοῦ ἃ αἱ παρθένοι ᾖδον. κύκλια δὲ καλοῦνται μέλη τὰ ἐκτεταμένα. ἔστι δὲ διηγηματικόν. (Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ κατάτεχνα. ποικίλα οἷον ὕμνους, παιᾶνας, προσόδια, καὶ τὰ λοιπὰ τούτοις παραπλήσια. προπερισπωμένως δὲ τὸ ὄνομα τὰ παρθενεῖα. ἔστι δὲ τὰ εἰς παρθένους ᾀδόμενα.)

919. παρθένεια] I. e. cantica abs choris virginum cantata. Cf. Eur. Hel. 1312. κυκλίων χορῶν — παρθενίων. Hipp. 1302. παρθένειος ἡδονή. "Plut. Mor. 1136 F. ἐπεὶ, ὡς προείπομεν, πολὺ τὸ σεμνόν ἐστιν ἐν τῇ Δωριστὶ (ad Eq. 989), πολλὰ Δώρια παρθένεια Ἀλκμᾶνι καὶ Πινδάρῳ καὶ Σιμωνίδῃ καὶ Βακχυλίδῃ πεποίηται." (Ko.) Eur. Tro. 671. παρθένειον — λέχος. Alc. 177. παρθένεια — χορεύματα.

Σιμωνίδου] Poetae celeberrimi Cei.

κατὰ τὰ Σιμωνίδου] Anglice, after (in the style of) those of Simonides. Cf. Vesp. 531. μὴ κατὰ τὸν νεανίαν τόνδε λέγειν.

920. *Schol.* [[ταυτὶ σύ: Ἐντεῦθεν διαιρεῖται τὰ πρόσωπα εἰς συστηματικὰς περιόδους ἀμοιβαίας η'. καὶ ἔστιν ἡ πρώτη περίοδος στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων δ'. ἡ β' στίχων καὶ κώλων ζ'. ὧν ὁ πρῶτος χοριαμβικὸς τρίμετρος καταληκτικός. τὸ β' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸν δεύτερον ἔχων πόδα πεντασύλλαβον. τὸ τρίτον περίοδος ἐξ ἰαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς βάσεως. τὸ δ' ἀσυνάρτητον ἐξ ἀναπαιστικῆς καὶ ἰαμβικῆς βάσεως. τὸ ε' τροχαϊκὴ βάσις ἐκ χορείων. τὸ ς' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, εἰ δὲ βούλει, Ἰωνικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ζ' Ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐφ' ὃ παράγραφος.]]

921. Cf. Soph. Phil. 806. ἀλγῶ πάλαι δή. Oed. C. 1627. Aesch. Prom. 977.

τήνδ' — πόλιν] Articulus omissus ut in loco tragoediam spirante. Cf. ad Eq. 568.

922. τὴν δεκάτην] Sc. σελήνην. Cf. 494. Eubul. com. III. 203. νῦν οὖν ὅπως τὴν νύχθ' ὅλην | ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ παιδίου χορεύσετε. Dem. p. 1016. φησὶ

τὸν πατέρα μου δεκάτην ὑπὲρ αὐτοῦ ἑστιᾶσαι. p. 1026. *μαρτυρεῖ μὲν δεκάτην ἑστιᾶσαι τούτου τὸν ἐμὸν πατέρα.* Eur. El. 1124. *ἤκουσας, οἶμαι, τῶν ἐμῶν λοχευμάτων. | τούτων ὑπέρ μου θῦσον, οὐ γὰρ οἶδ' ἐγώ, | δεκάτῃ σελήνῃ παιδός, ὡς νομίζεται.* Hoc festo, quod die decimo post natalem habebatur, agnoscebatur infantis *γνησιότης*. V. Isaeum de Pyrrhi Haer. 60. Dem. 1001. Plat. Legg. VI. 784. Eodem die nomen infanti imponebatur. V. Suid. h. v. Quanquam septimo etiam die id fiebat secundum Arist. H. A. VIII. 11. Cf. schol. Plat. Theaet. 160. Ceterum *θύειν τὴν δεκάτην* dictum ut *θύειν εὐαγγέλια* Eq. 653. *ἀναγώγια* Aelian. V. H. I. 15. *ἐλευθέρια*, et similia. Cf. Bekk. Anecd. 237, 26. *δεκάτην ἑστιᾶσαι: δεκάτην τὸ τῇ δεκάτῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως τοῦ παιδὸς συγκαλεῖν τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς φίλους καὶ τιθέναι ὄνομα τῷ παιδὶ καὶ εὐωχεῖν τοὺς συνεληλυθότας.*

Schol. *οὐκ ἄρτι θύω: Πρὸς τὸ ἔθος. εἴρηται δὲ πρότερον ὅτι ἐπὶ ἐνεστῶτος. σαφὲς δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν παίδων ἐτίθεσαν τῇ δεκάτῃ.*

923. *τοὔνομ — 'θέμην*] Cf. ad 809. 817. Dem. p. 1000. *ἀλλὰ καὶ τὴν δεκάτην ὁ πατήρ ἐμοὶ ποιῶν (ἐμοῦ θύων?) τοὔνομα τοῦτο ἔθετο.* p. 1001. p. 8.

νῦν δή] Anglice, just now.

924. *ἀλλά τις ὠκεῖα —*] Cf. Pl. 726. 1003. Th. 639. Soph. Aj. 1266. *ὡς ταχεῖά τις* etc. Diphil. Athen. p. 35 C. *ὡς ἡδύς τις εἶ.* Aesch. Prom. 696. *φόβου πλέα τις εἶ.* Usitatius foret *ἀλλ' ὠκεῖά τις.* Sic Soph. Phil. 519. *ὅρα σὺ μὴ νῦν μέν τις εὐχερὴς παρῇς.*

ὠκεῖα Μουσάων φάτις] Cf. Soph. Ajac. 998. *ὀξεῖα γάρ σου βάξις ὡς θεοῦ τινος | διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας.* Pac. 115.

Schol. *ἀλλά τις ὠκεῖα Μουσάων: Ἡ τῶν Μουσῶν φάτις ταχεῖά ἐστιν ὡς ἵππος ὠκεῖα. ἤτοι δὲ καθολικῶς λέγει, ἐπεὶ πτερόεντα τὰ ἔπη καὶ ταχέως διαγγέλλοντα τὰ πράγματα, ἢ πρὸς ἑαυτὸν ταχέως γράφοντα τὰ ποιήματα.*

925. *ἀμαρυγά*] Producta penultima, ut in Hom. H. III. 45. *αἵ δέ τε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαί.* Apoll. Rhod. II. 42. *οὔπερ (ἀστέρος) κάλλισται ἔασιν | ἑσπερίην διὰ νύκτα φαεινομένου ἀμαρυγαί.* IV. 1696. *οὐδ' ἀμαρυγαὶ | μηνῆς.* III. 1017. *τῆς δ' ἀμαρυγὰς | ὀφθαλμῶν ἥρπαζεν.* III. 287. *ἀντία δ' αἰεὶ | βάλλεν ἐπ' Αἰσονίδην ἀμαρύγματα.* IV. 847. *ὠκυτέρη ἀμαρύγματος ἠὲ βολάων | ἠελίου.* IV. 1146. *τοῖον ἀπὸ χρυσέων θυσάνων ἀμαρύσσετο φέγγος.* 178. Hom. Od. θ'. 265. *μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν.* Theocr. XXIII. 7. *ἀμάρυγμα χείλεος* (tremor labii). Hes. Theog. 827. *ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμαρύσσει ἐξ ὄσσων.* Fr. 35. *Χαρίτων ἀμαρύγματ' ἔχουσαι.* Hom. H. Merc. 278. *πύκν' ἀμαρύσσων.* Cf. v. *ἀμαρυγή* et Latinum micare.

926. *σὺ δέ, πάτερ —*] Ita compellat conditorem urbis hujus aëriae, ut Pindarus Hieronem Syracusanum Aetnae urbis conditorem. BE. Imitatur Pindari verba ex hyporchemate in Hieronem, Aetnae conditorem, *Σύνες ὅ τοι λέγω, ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε πάτερ κτίστορ Αἴτνας.* De quo vid. Boeckh. Fr. 71. p. 597. DIND. Ad Pindari verba respicit etiam Plato Phaedr. 236 D. Menon. 76 D. Cf. schol. Pind. Pyth. II. 127. et Nem. VII. 1. "The poet calls Hiero *ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμος* by a playful allu-

sion to the connexion of his family with the worship of the Triopian deities. See New Crat. p. 557—558." (Donaldson ad l.)

κτίστορ Αἴτνας] Cf. Eur. Ion. 74. *κτίστορ' Ἀσιάδος χθονός.*

Schol. σὺ δ' ὦ πάτερ κτίστορ: Ἐκ τῶν Πινδάρου ὑπορχημάτων [fr. 71] "*ξύνες ὅ τι λέγω ζαθέων ἱερῶν ἐπώνυμε πάτερ κίστορ Αἴτνας.*" *ἐπειδὴ ὁ Ἱέρων ἔκτισεν αὐτήν.*

927. *ζαθέων ἱερῶν*] Divinorum sacrorum. *Ὁμώνυμα* autem sunt *ἱερῶν* et *Ἱέρων*.

929. *τεᾷ κεφαλᾷ*] I. e. nutu tui capitis, ut explicat scholiasta. Cf. Pind. Ol. VI. 60. *αἰτέων λαοτρόφον τιμάν τιν' ἑᾷ κεφαλᾷ.*

Schol. παίζει πρὸς τὸ Πινδαρικόν. τῇ γὰρ κεφαλῇ ἐπινεύουσιν οἱ βασιλεῖς. R. V.

930. *πρόφρων*] Cf. Ariphron. Athen. 702 A. *σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἴης.*

δόμεν] I. q. *ἐπινεῦσαι.*

ἐμὶν τεῒν] Sententiae inutilia ista pronomina addit comicus ad derisionem dithyrambicorum, qui Pindarum aemulantes hos Dorismos identidem ingerebant. BR. Dorice pro *ἐμοὶ σοί.* Apud Pindarum *τὸ ἐμὶν* frequens est in petitionibus, ut monet scholiasta. Ridicule hic igitur *τεῒν* post *ἐμὶν* infert dithyrambicus, quasi poetam donando aliquo munere sibimet ipsi benefacturus sit Peisetaerus, propter eximia carmina, quibus eum celebrans poeta gratiam relaturus sit. Sed delendum suspicor *τεῒν*. "Rectissime scholiasta ista *ἐμὶν τεῒν* poetam dithyrambicorum sugillandorum causa dixisse statuit, his Doricis formis ad taedium usque utentium." (Mein.) "*Τεῒν* saepius Doricum dicitur, sed nunquam legitur in purioribus Doridis fontibus, ne apud Pindarum quidem aut Theocritum: quare grammatici Homericum *τεῒν* Doricae terminationis caussa Doricum existimasse videntur." (Ahrens.)

Schol. ἐμὶν τεῒν: Χλευάζει τῶν διθυραμβοποιῶν τὸν συνεχῆ ἐν τοῖς τοιούτοις Δωρισμόν, καὶ μάλιστα τὸν Πίνδαρον, συνεχῶς λέγοντα ἐν ταῖς αἰτήσεσι τὸ ἐμίν.

931. *Schol.* [[*τουτὶ παρέξει: Ἡ τρίτη περίοδος στίχων ἐστὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων πέντε. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.*]]

932. *ἀποφευξούμεθα*] Cf. Ach. 1129. *φευξούμενον.* Pl. 447. *φευξούμεθα.* De re cf. 954. infra.

933. *οὗτος*] Sacerdotem compellat, ut infra v. 947. DIND.

σπολάδα] Schol: *Σπολάς, διφθέρα ὁποιαοῦν.* Sophocles ibid.: *καταστίκτου κυνὸς | σπολὰς Λίβυσσα, παρδαληφόρον δέρος.*

Schol. σὺ μέντοι σπολάδα: Πρὸς τὴν σπολάδα, ὅτι διφθέρα ὁποιαοῦν. Σοφοκλῆς Αἴαντι Λοκρῷ "καταστίκτου κυνὸς | σπολὰς Λίβυσσα παρδαληφόρον δέρος." Καλλίστρατος δέ, οἷον ἔφαπτον δερμάτινον. Εὐφρόνιος δέ, χιτῶνα δερμάτινον. παρήχθη δὲ ἴσως ἐκ τοῦ ἐπιφέρεσθαι, (οὐκ ἐξὸν ἐπιζῶσθαι διφθέραν. τὸ δὲ Σοφόκλειον ἐπὶ τοῦ δέρματος εἴρηται τοῦ κρεμαμένου πρὸς τῇ τοῦ Ἀντήνορος οἰκίᾳ.

934. *ἀπόδυθι*] Cf. 839. 947.

935. *πάντως δὲ —*] Cf. Vesp. 770. Th. 851. 984. 1012. Lys. 495.

ῥιγῶν] Infinitivi haec forma Dorica apud Atticos praevaluit. Cf. Vesp. 446. ibique schol. et ad Nub. 443. Ach. 1146. Ceterum confer Hipponact. 17. δὸς χλαῖναν Ἱππώνακτι· κάρτα γὰρ ῥιγῶ | καὶ βαμβακύζω. 19. Ad quem locum respicere videtur Comicus.

Schol. πάντως δέ μοι ῥιγῶν: Ὡς μὴ ἀρχουμένου αὐτοῦ μόνη τῇ σπολάδι ὁ Πεισθέταιρός φησι, μετὰ τὸ ἀποδύσασθαι τὸν ἱερέα. τὸ δὲ ῥιγῶν Δωρικόν ἐστι κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ω, ῥιγοῦν ῥιγῶν.

936. *Schol.* [[τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα: Ἡ δ' περίοδος κώλων ἐστὶ παιωνικῶν μεμιγμένων κρητικοῖς καὶ παλιμβακχείοις τεσσάρων. ὧν τὸ α' τρίμετρον καταληκτικόν. τὸ β' τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ β' ποδὸς παλιμβάκχου. τὸ τρίτον δίμετρον ἀκατάληκτον διὰ τὴν ἀδιάφορον. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχος ἰαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἑξῆς δ' ἡ ε' περίοδος κώλων ἀναπαιστικῶν πέντε. ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον καταληκτικὸν, τοῦ πρώτου ποδὸς πεντασυλλάβου. τὸ β' πενθημιμερὲς, ὃ καλεῖται δοχμαϊκόν. τὸ τρίτον Ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ πρώτου ποδὸς πεντασυλλάβου. τὸ δ' ὅμοιον. τὸ ε' δίμετρον βραχυκατάληκτον παιωνικόν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.]]

940. *Schol.* ὡς ἐπιμένοντος τοῦ ποιητοῦ καὶ ἐνοχλοῦντος αὐτοῖς τοῦτό φησι. V.

941—945. Haec quoque ex carmine Pindarico ducta, mutatis nonnihil poetae verbis, ut monuit Dind., nam post Στράτων sequebatur ὃς ἁμαξοφόρητον οἶκον οὐ πέπαται. Schol: λαβὼν δὲ ἡμιόνους παρ' Ἱέρωνος (Στράτων) ᾔτει αὐτὸν καὶ ἁρμάτιον. δῆλον δὲ ὅτι χιτῶνα αἰτεῖ πρὸς τῇ σπολάδι. Stratonem hunc Hieronis fuisse aurigam censet Dissenius ad Pind. 1. "Scilicet Pindarus, inquit, tecte rogans, ut par erat, non aperte, suaviter narrat de Stratone quodam, quem necesse est fama fuerit ad Scythas quondam delatum errasse ibi contemptum, quum currum non haberet." In fragmento ap. Athen. p. 28 A. et Eust. ad Hom. p. 1822, 5., quod cum hoc arcte cohaerebat, in eadem petitione per ambages perstat Pindarus, ut videtur: ibi enim, inter alia, Σικελίας δ' ὄχημα δαιδάλεον ματεύειν. "It is stated that Hiero had given the mules with which he had won the Pythian victory in question to his charioteer, who seems to have been one Straton; and Pindar here begs, in a roundabout way, that he will give Straton the chariot also. — Straton is like a person wandering among the Scythians with horses only, and no chariot to live in. On ἁμαξοφόρητος οἶκος see Blomf. ad Aesch. Prom. 708." (Donaldson. ad l.)

941. νομάδεσσι — Σκύθαις] Cf. Aesch. Il. 82. ἐκ τῶν νομάδων Σκυθῶν τὸ πρὸς μητρὸς γένος ὤν. Aesch. Prom. 708. Σκύθας δ' ἀφίξει νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας | πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις. Hor. Carm. III. 24. 9. campestres melius Scythae, quorum plaustra vagas rite trahunt domos. De Scythis, qui hiberno tempore propter frigoris inclementiam bona sua in plaustra conferentes in aliam regionem migrabant, vide Herod. IV. 11. 19. Aeschyl. Prom. 715. Diod. Sic. II. p. 424. Schol: ὁ μὴ ἔχων δὲ ἐκεῖσε ἅμαξαν ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται.

(Schol. Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις: Καὶ ταῦτα παρὰ τὰ ἐκ Πινδάρου [fr. 72.]. ἔχει δὲ οὕτως "Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλᾶται Στράτων, ὃς ἁμαξοφόρητον οἶκον οὐ πέπαται." λαβὼν δὲ ἡμιόνους παρ' Ἱέρωνος ᾔτει αὐτὸν καὶ ἅρμα. δῆλον δὲ ὅτι χιτῶνα αἰτεῖ πρὸς τῇ σπολάδι.)

942. Στράτων] Auriga Hieronis, ut videtur, qui Hieroni victoriam rheda mulari reportaverat. "Carmen inserviebat celebrandae victoriae Hieronis mulabus partae ab auriga cui fortasse Stratoni nomen. Huic igitur aurigae poeta etiam currum ab Hierone postulat. Λαβὼν δὲ ἡμιόνους παρὰ Ἱέρωνος, inquit schol., ᾔτει αὐτὸν καὶ ἁρμάτιον. Verba ἀκλεὴς δ' ἔβα spectant rhedam mularem, cui minor quam currui honos etiam Olympiae. Paus. 5, 9, 2. ἀπήνῃ δὲ οὔτε τῷ ἀνευρήματι οὐδὲν ἀρχαῖον, οὔτε εὐπρέπεια αὐτῇ προσῆν." (Böckh.)

[Schol.] ἀλᾶται Στράτων: (Ἀλᾶται ἔφη), ἐπειδὴ οἱ Σκύθαι τῷ χειμῶνι διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ ἐπὶ ἁμαξῶν τὰ πράγματα βάλλοντες ἑαυτῶν ἐπαίρουσιν εἰς ἄλλην χώραν. ὁ μὴ ἔχων δὲ ἐκεῖσε ἅμαξαν ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται.

943. ὑφαντοδόνατον ἔσθος pro Pindarico ἁμαξοφόρητον οἶκον positum. Cf. 1390. τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται | ἀέρια καὶ σκότι' ἄττα καὶ κυαναυγέα | καὶ πτεροδόνητα.

ἔσθος] Legitur etiam Lys. 1096.

πέπαται] Possidet. Xen. An. III. 3. 18. πέπανται σφενδόνας. V. 9. 12. τῶν Ἀρκάδων τινὰ, πεπαμένον ὀρχηστρίδα. Cyr. III. 3. 44. νῦν γὰρ — ὁ ἀγὼν — περὶ πάντων ὧν πέπασθε ἀγαθῶν. Cyr. VI. 1. 7. πεπαμένον ὀρχηστρίδα εἰσάγει. III. 3. 11. πέπανται σφενδόνας. VII. 6. 8. οὐδὲν πεπάμεθα. Aesch. Ag. 835. τῷ πεπαμένῳ νόσον.

944. ἀκλεὴς δ' ἔβα] Et haec Pindari verba videntur esse, dixerat autem ea, opinor, hoc sensu: Ignobilis autem incedit (i. e. habetur) apud eos is qui plaustrum non possidet. Ridicule verba mutat dithyrambicus, ut sensus sit: Indecorum autem est sagum sine tunica. Rhedam mularem ab Hierone acceperat Strato. Hic currum etiam ei postulat Pindarus. Cf. Pind. Ol. XII. 24. ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησε ποδῶν.

Schol. ἀκλεὴς ἔβα σπολάς: Ἀκλεὴς, φησὶν, ἡ σπολὰς ἄνευ χιτῶνος (οὖσα. ἀτιμότερος ἀνήρ. πέπαται δὲ κέκτηται).

945. ξύνες ὅ τοι λέγω] Τοι Dorice pro σοι. Plat. Menon. 76 D. ἐκ τούτων δὴ ξύνες ὅ τοι λέγω, ἔφη Πίνδαρος. Phaedr. 236 D. ἐκ δ' ἁπάντων τούτων ξύνες ὅ σοι λέγω. Ach. 101. ξυνήκαθ' ὃ λέγει; Pindarica et haec.

946. χιτωνίσκον] Subuculam sive tunicam, i. e. μικρὸν χιτῶνα. Χιτωνίσκον virorum, χιτώνιον feminarum esse docet Ammonius p. 148. V. Piers. ad Moer. p. 416. Cf. 955. Apollod. com. IV. 453. σχιστὸν χιτωνίσκον τιν' ἐνδέδυκας. Antiph. III. 17. φαιὸς χιτωνίσκος καλός. Plat. Hipp. II. 368 C. ὑποδήματα ἃ εἶχες ἔφησθα αὐτὸς σκυτοτομῆσαι καὶ τὸ ἱμάτιον ὑφῆναι καὶ τὸν χιτωνίσκον. Legg. p. 990 E. γυμνὸς ἢ χιτωνίσκον ἔχων. Dem. p. 414 C. καὶ μικροῦ γυμνὸν ἐν τῷ χιτωνίσκῳ γενέσθαι. p. 498 B. καὶ χιτωνίσκον καὶ ἱμάτιον. Marm. Elgin. Tit. IX. 16.

χιτωνίσκος ποικίλος. 30. *χιτωνίσκον καρπὸν παιδικὸν ἀνεπίγραφον.* 31. *χιτωνίσκον ξυστὸν κτενωτόν.* 43. *χιτωνίσκος κτενωτὸς περιποίκιλος.* 45. *χιτωνίσκος κτενωτὸς περιηγητός.* 47. *χιτωνίσκος λευκὸς πυργωτὸς παρακυμάτιος* (*-ίας*?) *πλατυαλουργὸς ἀνεπίγραφος.* 53. *χιτωνίσκον κτενωτόν.* 54. *χιτωνίσκον περιηγητόν.* 55. *χιτωνίσκον ἡμιτελῆ.* 65. *χιτωνίσκον ἀμόργινον.* Cf. Ran. 1067. *νὴ τὴν Δήμητρα χιτῶνά γ' ἔχων οὔλων ἐρίων ὑπένερθε.*

Schol. [[*ξυνίημ' ὅτι βούλει: Ἡ ἕκτη περίοδος ἡνωμένη οὖσα κώλων καὶ στίχων ἐστὶν η'. ὧν οἱ πρῶτοι τέσσαρες ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. μίαν γὰρ τὰ δύο πρόσωπα τὴν τοιαύτην ποιεῖ περίοδον. τὰ δὲ ἑξῆς τέσσαρα ἀναπαιστικὰ κῶλα. ὧν τὸ α' ἑφθημιμερές. τὸ β' ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ τρίτον δίμετρον βραχυκατάληκτον, τῶν πρώτων δύο ποδῶν ὄντων προκελευσματικῶν. τὸ δ' ὅμοιον τῷ δευτέρῳ. ὑφ' ὃ παράγραφος.*]]

χιτωνίσκον: Τὸ ὑποκοριστικὸν τοῦ χιτῶνος. ἐπεὶ ἀρσενικῶς μόνως (*ἐπὶ ἀρσενικῷ μόνως* V. *ἐπὶ ἀρσενικοῦ μόνον*?) *χιτὼν λέγεται, ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ χιτώνιον.*

947. *ἀπόδυθι*] Cf. ad 934.

Schol. τῷ Εὐέλπιδι λέγει. R. V.

948. Idem versus Ach. 465, nisi quod ibi est *ταυτηνί.*

949. Redde, Abeo, atque hinc digressus carmina haec in urbem vostram componam. *Ποιεῖν* valet pangere, componere. Cf. 920. Aristot. Rhet. I. 11. 11. *ποιοῦντές τε ἀεὶ περὶ τοῦ ἐρωμένου.*

ἐλθών] Cf. 150. *τί οὐ Λέπρεον — οἰκίζετον | ἐλθόνθ';*

Schol. [*πὰς τὴν πόλιν: Ἀπελθὼν ποιήσω τὰ ποιήματα εἰς τὴν πόλιν.*]

950. *ἃ χρυσόθρονε*] Sc. *Μοῦσα.* Pind. P. IV. 260. *ἄστυ χρυσοθρόνου Κυράνας.* Nem. I. 37. *χρυσόθρονον Ἥραν.*

Schol. διαβάλλει τοὺς ποιητὰς ὡς τῷ κόμπῳ τῶν λέξεων ἀπαταντῶς, μηδὲν δὲ λέγοντας. R. V.

951. *τὰν τρομερὰν, κρυεράν*] I. e. horridam, frigidam. Sc. *πόλιν*, ut in medio aera sitam, unde nives cadunt. Cf. Hadriani versus ap. Spart. 25. "animula vagula — quae nunc alibis in loca pallidula rigida nudula etc."

Schol. τρομερὰν, κρυεράν: Ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀέρι τὸ πλάσμα τῆς οἰκοδομῆς ὑποτίθεται, παίζων φησὶ τὸ τρομερὰν μὲν διὰ τὸ ἀστήρικτον, κρυερὰν δὲ τὴν κρύους μεταλαμβάνουσαν, διὰ τὸ ἐπ' αὐτὴν καταράσσειν καὶ τὴν δρόσον καὶ τὴν ψυχρότητα.

952. *νιφόβολα πεδία πολύσπορά τ'*] In componendis his verbis et epithetis jungendis obscurus atque ineptus esse poeta voluit, ut dithyrambicos poetas, qui male Pindarum aemularentur, rideret. Nam *νιφόβολα* (nive tecta, ut Eurip. Phoen. 214.) *πεδία* non possunt simul esse *πολύσπορα,* fertilia. BECK. Infra 1385. *νιφοβόλους ἀναβολάς.* Eur. Phoen. 213. *δειράσι νιφοβόλοις Παρνασσοῦ.* Soph. Aj. 696. *χιονοκτύπου — δειράδος.* Si verum est *πολύπορα*, confer *τηλέπορος* (*τηλέπορόν τι βόαμα* Nub. 967).

Neutrum epithetum legitur apud Pindarum. Cf. Hom. Od. *ύ.* 64. *κατ' ἠερόεντα κέλευθα.*

πολύπορα] Multivia, undique pervia, aut multum frequentata. *Schol.* *νιφοβόλα πεδία: Ἀντὶ τοῦ νιφοβόλον καὶ πολύπορον ὁδὸν κατὰ μεταπλασμόν. μεταπλασμῷ δὲ ἐχρήσατο εἰπὼν νιφοβόλα ὡς ἀπὸ τῆς νιφοβόλος εὐθείας. ἐπειδὴ δοκεῖ ἐν τῷ ἀέρι οἰκοδομεῖσθαι, παρὰ τὸ βάλλεσθαι ὑπὸ τοῦ νιφετοῦ ἔπαιξεν. ἐπίτηδες δὲ ἀδιανοήτως λέγει, ὅπως διὰ τοῦ ὄγκου τῶν λέξεων δοκῇ τινα φαντασίαν ἔχειν.*

953. *ἀλαλαί*] Gaudentis et exultantis exclamatio. Cf. 1762.

954. *νὴ τὸν Δί' ἀλλ'* —] Cf. ad Nub. 652. Pl. 202.

πέφευγας —] Significat frigoris vim eum, tunica ista amictum, non amplius sensurum: nam *ληδάριον* quidem ejus et *κρυερὸν* erat et *πολύπορον*, i. e. tritum, lacerum, ideoque frigori pervium. Vide ad 915. Pers. I. 54. Scis comitem horridulum trita donare lacerna.

Schol. *νὴ τὸν Δία:* [[*Ἡ ζ' περίοδος ἐν ἐκθέσει στίχων ἐστὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ε'. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι.*]] *πρὸς τὸν ἱερέα φησὶ περίελθε καὶ περίρραινε.*

956. Cf. 1412. *τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν.* | *ὅδ' αὖ μυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.*

957. *Schol.* *πεπύσθαι: Ἀκοῦσαι· πέπυσμαι, ἀκήκοα, ἔμαθον, ἴδον* (l. *εἶδον*). Vict.

958. Iterum jubetur sacerdos aquam lustralem circumferre. Cf. Pac. 956.

959 sq. Vates intervenit, ut particeps fiat epularum. Eadem de caussa etiam in Pace 1052. vates interpellat sacrificantes. BE. "The sacrifice is again interrupted by a begging prophet, who brings a cargo of oracles, partly relating to the prosperity of the city of Nephelococcygia, and partly to a new pair of shoes, of which he is in extreme want. Pisthetaerus loses patience, and cuffs him and his religious trumpery off the stage." (Cook.)

959. *μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου*] Veteres sacrificaturi victimis pilos e fronte evellere vel abscindere solebant, quos postea tamquam prima libamina igni in ara accenso imponebant. Cf. Eurip. Electr. 800. *ἐκ κανοῦ δ' ἑλὼν* | *Αἴγισθος ὀρθὴν σφαγίδα μοσχίαν τρίχα* | *τεμὼν ἐφ' ἁγνὸν πῦρ ἔθηκε δεξιᾷ.* Egregie hoc expressit Virgilius Aen. VI. 243. ubi in describendo sacrificio Aeneae inter alia dicit: Et summas carpens media inter cornua setas | Ignibus imponit sacris libamina prima. Hoc proprie *κατάρξασθαι τοῦ ἱερείου* Graeci dicebant. Hesych: *κατάρξασθαι τοῦ ἱερείου· τῶν τριχῶν ἀποσπάσαι.* Hinc ducta metaphora Orcus sive Mors apud Eurip. Alc. 75. *στείχω δ'*, inquit, *ἐπ' αὐτὴν ὡς κατάρξωμαι ξίφει.* Quod schol. recte exponit: *ἵνα ἀπαρχὴν τῶν τριχῶν λάβω· ὡς ἔθους ὄντος τὸν Θάνατον τοῦ μέλλοντος ἀποθνήσκειν τὴν κόμην τέμνειν.* Hinc Virgilius, veterum poetarum Graecorum imitator diligens, Aen. IV. 698. erudite ait: Nondum illi (Elisae) flavum Proserpina vertice crinem | Abstulerat Stygioque caput damnaverat Orco. Nimirum ritus sacrificantium ingeniosa antiquitas ad inferorum

reginam transtulit; ut, veluti hostiis jugulandis crines primum abscindi solebant, sic etiam Infera Juno morituris, tanquam victimis Orci, comam verticis adimere videretur. Sed, ut ad *τὸ κατάρχεσθαι* redeamus, vox illa non solum de abscissione vel evulsione crinium e fronte hostiae dicebatur, sed etiam de reliquis quae ipsam jugulationem sive *σφαγὴν* praecedebant. Hinc apud Euripidem Iph. T. 40. et 56. accipitur pro aqua lustrali victimam aspergere; quod clare patebit, si quis contulerit v. 54. 58. 622. ejusdem fabulae. Proprie igitur *τὸ κατάρχεσθαι* significat auspicari sacra; per metonymiam vero antecedentis pro consequenti, ipsam quoque occisionem sive *σφαγὴν* hostiae interdum notat, quo sensu etiam hic accipi potest. Imo latius aliquando significatio ejus verbi extenditur et *κατ' εὐφημισμὸν* apud poetas quamvis occisionem notat, quo sensu accipitur apud Euripidem Electr. v. 1222. ubi Orestes inquit, *φασγάνῳ κατηρξάμην*, significare nimirum volens se gladio matrem occidisse. KUST. Cf. Eur. Iph. T. 1155. *ἤδη τῶν ξένων κατήρξατο —;* Dem. p. 552. *καταρξάμενον τῶν ἱερῶν*. Andoc. 16, 32. Alciphr. Fr. 6. *καταρχόμεθα λευκῆς ἀλεκτορίδος*. Hom. Od. *γ'*. 445. *Νέστωρ χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο*. Il. *τ'*. 254. *ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος*. *γ'*. 273. *ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας*. Od. *γ'*, 452. Athenion. ap. Athen. XIV. 660 E. Buttmann. Lex. I. 101—104. Redde: Noli immolare hircum. Cur autem abstinere eos jubeat vates ab hirco immolando non ita difficile est dictu. Oraculum enim mox fingit, in quo qui Pandorae primus victimam immolandam ex mandato Bacidis jusserit, ille exta, vinum, vestem et alia dona debeat accipere (971—976). Hic igitur victimam immolari vetat priusquam oraculum hoc edixerit, ut, tanquam si Bacidis jussu venerit, epularum fiat particeps.

Schol. [[*εὐφημία ἔστω: Εἴσθεσις περιόδου ἀμοιβαίας στίχων λς'. ὧν οἱ πρῶτοι ὀκτὼ ἰαμβικοὶ τρίμετροι, οἱ ἑξῆς δύο ἀσυνάρτητοι παντελῶς καὶ πολυσχημάτιστοι, ἀτάκτως τοὺς πόδας κειμένους ἔχοντες. μιμεῖται γὰρ τὸ ἀσυνάρτητον τῶν χρησμῶν. οἱ δ' ἄλλοι ὡς οἱ πρῶτοι. οἱ μέντοι χρησμοὶ ἐπικοί. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι καὶ τῷ τέλει παράγραφος.*]] *ἔπαιξε πρὸς τὸ εὐφημία εἰπὼν τὸ μή.*

960—990. Cf. Plat. Rep. II. 364 C. *ἀγύρται δὲ καὶ μάντεις ἐπὶ πλουσίων θύρας ἰόντες*. Soph. Oed. R. 387 sq. Ant. 1055—1063.

960. *οἴμωζέ νυν*] Praeter expectationem dictum pro *χαῖρέ νυν*.

961. *μὴ φαύλως φέρε*] Ne parvi facias. I. q. *μὴ εὐτέλιζε*. Anglice, do not make light of. Cf. Eurip. Iph. Aul. 850. *ἀλλ' ἀμελίᾳ δὸς αὐτὰ καὶ φαύλως φέρε*. 897. *τὸ δ' ἐμὸν οὐ φαύλως φέρω*. Locutio insolentior.

Schol. [*μὴ φαύλως φέρε*: *Ἀντὶ τοῦ μὴ ἀηδίζου ἐπὶ τῷ χρησμῷ.*]

962. *Βάκιδος*] Fatidici notissimi. Cf. ad Eq. 123.

ἄντικρυς λέγων —] Cf. Eq. 63. 128. Ran. 741. Similiter Dem. p. 1067. *διαρρήδην λέγει ὁ νόμος*. Isae. III. 82. *ὁ γὰρ νόμος διαρρήδην λέγει* etc.

λέγων ἐς —] Diod. 11, 50. *τὸν χρησμὸν ἔφασαν εἰς οὐδὲν ἕτερον ἢ τὸ παρὸν λέγειν*. Paul. Ephes. 5, 32. *ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν*. Dio Chrys. 32, 381. *ἔχω δὲ ἄλλον εἰπεῖν λόγον ἀνθρώπου Φρυγὸς ἀκούσας, ὃν εἰς Ὀρφέα καὶ ὑμᾶς ἔλεγεν*. (Ko.)

Schol. ὡς ἔστι Βάκιδος: Τρεῖς Βάκιδες, ὡς Φιλητᾶς ὁ Ἐφέσιός φησιν, οὕτως. Σίβυλλαι δὲ τρεῖς ἐγένοντο, ὧν ἡ μέν ἐστιν, ὡς διὰ τῆς ποιήσεώς φησιν, Ἀπόλλωνος ἀδελφή, δευτέρα δὲ ἡ Ἐρυθραία, τρίτη δὲ ἡ Σαρδιανή. καὶ Βάκιδες ὁμοίως τρεῖς, ὁ μὲν ἐξ Ἐλεῶνος τῆς Βοιωτίας, ὁ δὲ Ἀθηναῖος, ὁ δὲ Ἀρκάς. Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν Φιλιππικῶν ἄλλα τε πολλὰ περὶ τοῦ Βοιωτοῦ Βάκιδος ἱστορεῖ παράδοξα καὶ ὅτι ποτὲ τῶν Λακεδαιμονίων μανείσας (τὰς γυναῖκας) ἐκάθηρεν, Ἀπόλλωνος αὐτοῖς τοῦτον καθαρτὴν δόντος.

963. τὰς Νεφελοκοκκυγίας] Quasi τὰς Ἀθήνας. Cf. ad 917.

κἄπειτα πῶς —;] Cf. Fr. 124.

965. ἐνεπόδιζε] Impediebat. Proprie ἐμποδίζειν significat impedire. Vox a palaestra sumpta. V. Soph. Aj. 432.

966. ἀλλ' οὐδὲν οἷον —] But there is nothing like hearing the verses. Cf. Demosth. c. Mid. p. 529. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. Plat. Gorg. 447 C. οὐδὲν οἷον τὸ αὐτὸν ἐρωτᾶν. 481 B. οὐδὲν μέντοι οἷον τὸ αὐτὸν ἐρωτᾶν. Xen. Oecon. III. 14. οὐδὲν οἷον τὸ ἐπισκοπεῖσθαι. Luciani verba (Paras. 10) sic correcta apponit Hirschig: οὐδὲν γὰρ οἷόν τε [τὸ?] ἀκούειν αὐτῶν πολλάκις λεγομένων. Noster Lys. 135. οὐδὲν γὰρ οἷον, ὦ φίλη Λυσιστράτη. Aesch. Cho. 849. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος, | ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι.

τῶν ἐπῶν] Versuum, ut alibi saepe.

Schol. ἀλλ' οὐδὲν οἷόν ἐστ' ἀκοῦσαι: Ἀλλ' οὐδὲν κωλῦόν ἐστι καὶ νῦν ἀκοῦσαι τῶν χρησμῶν. οὕτως γὰρ ἔλεγον τὰ λυσιτελοῦντα, οὐδὲν οἷον, οὐδὲν κωλῦον.

967. ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι —] Oraculorum stylum imitatur. Cf. Eq. 197. etc.

968. ἐν ταὐτῷ] In eodem loco.

τὸ μεταξὺ —] Duo sunt ad quae alludit. Primo urbs Ὀρνεαί, quae jacet inter Corinthum et Sicyonem, teste Eust. ad Il. p. 220, 19. ubi de urbibus loquitur, quae vocantur Ὀρνεαί· ἐστὶ δὲ καὶ ἑτέρα, inquit, μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. Sunt autem similes voces ὄρνεα aves et Ὀρνεαί, in qua similitudine ludebat supra v. 399. Deinde etiam alludit ad oraculum Aesopo datum, de quo schol: Αἰσώπῳ τῷ μυθογράφῳ χρωμένῳ περὶ πλούτου ὁ θεὸς εἶπεν, Εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. εὔπορος γὰρ αὕτη ἡ χώρα. BE. Ap. Suid. in Εἰ τὸ μέσον et Athen. V. p. 219. est Εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος, atque inde scholiasten corrigi jussit Kusterus. BECK. V. Schol. Athen. V. 219 A. τοὺς γὰρ τὰ τοιαῦτα πυνθανομένους εὐστόχως ἐπιρραπίζει ὁ θεός· ὡς καὶ τὸν πυθόμενον, εἶτ' Αἴσωπός ἐστιν ὁ λογοποιὸς ἤ ἄλλος τις, "Πῶς ἂν πλουτήσαιμι, Διὸς καὶ Λητοῦς υἱέ;" χλευάζων ἀπεκρίνατο "Εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος." Eust. p. 291, 30. εὐδαίμων ἡ Σικυών, καὶ δηλοῖ αὐτὸ ἡ παροιμία λέγουσα· εἴη μοι τὰ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. Zenob. III. 57. Diodor. Exc. Vat. c. 12. Alludit Libanius Epist. 374. 759. καὶ οὐδ' ἂν τὸ μέσον πρὸς τοῖς ταλάντοις Κορίνθου καὶ Σικυῶνος ἐδεξάμην πρὸ τοῦ τοιαῦτα ἀκούειν ἔχειν.

Schol. τὸ μεταξὺ Κορίνθου: Παρὰ τὸν λεγόμενον χρησμὸν "Εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος." ἐπεὶ καὶ ἡ πόλις μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς ἵδρυται. Ἄλλως. Αἰσώπῳ τῷ μυθογράφῳ χρωμένῳ περὶ πλούτου ὁ θεὸς εἶπεν, "Εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος."

εὔφορος γὰρ αὕτη ἡ χώρα. τὸ δὲ ὅλον παίζει. — λύκους δὲ τοὺς γέροντάς φησι μιμεῖσθαι τὸ ἀσυνάρτητον τῶν χρησμῶν. R. V.

969. Cf. Soph. Oed. R. 814. εἰ δὲ τῷ ξένῳ | τούτῳ προσήκει Λαΐου τι συγγενές.

970. Cf. Pac. 47. ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίσσεται. Eq. 1084. τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος | ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ἠνίξατο τὴν Διοπείθους. 196. Herod. V. 56. ἐδόκεε — ἄνδρα οἱ ἐπιστάντα μέγαν — αἰνίσσεσθαι τάδε τὰ ἔπεα, etc.

971. Πανδώρᾳ] Schol: τῇ γῇ· ἐπειδὴ πάντα τὰ πρὸς τὸ ζῆν δωρεῖται· ἀφ' οὗ καὶ ζείδωρος καὶ ἀνησιδώρα. Homer. Epigr. VII. πότνια γῆ, πάνδωρε,. δότειρα μελίφρονος ὄλβου. Pandoram ideo praecipue hic nominat quia multa dona sibi dari vult.

Schol. Πανδώρᾳ: Τῇ γῇ· ἐπειδὴ πάντα τὰ πρὸς τὸ ζῆν δωρεῖται. (ἀφ' οὗ καὶ ζείδωρος καὶ ἀνησιδώρα.)

974. ἔνεστι] Cf. 976. 980. 989. Eq. 122. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν "ἑτέραν ἔγχεον;" Dem. p. 487. ἀκούετ' — ὅτι ἐνταῦθ' ἔνι καὶ τοὺς ἀξίους ἔχειν τὰ δοθέντα. Plaut. Bacch. IV. 9. 100. Ch. Estne isthuc scriptum? Ni. Hem. (En.?)! specta: tum scies.

λαβὲ τὸ βιβλίον] Cf. Isocr. p. 375. καί μοι λάβε τὸ βιβλίον. Plaut. Bacch. IV. 9. 100. Estne istuc istic scriptum? | NI. Hem! specta, tum scies.

Schol. ἀντὶ τοῦ γέγραπται ἐν τῷ χρησμῷ. R. λαβέ, φησί, καὶ σκόπησον. R. V.

978. αἰετὸς —] Oraculum de Atheniensibus editum ad hanc urbem refert. De isto oraculo in Eq. 1060. populi persona dicit: ἄγε νῦν ὅπως αὐτοὺς (τοὺς χρησμοὺς) ἀναγνώσεσθέ μοι, | καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ 'κεῖνον, ᾧπερ ἥδομαι, | ὡς ἐν νεφέλῃσιν αἰετὸς γενήσομαι. BE. Aristides Panath. p. 196, 14. ἀετόν τε ἐν νεφέλαις αὐτὴν ὁ θεὸς καλεῖ πρὸς τἄλλα πολίσματα. Paullo aliter in oraculo ap. Plut. Dem. 19. τῆς ἐπὶ Θερμώδοντι μάχης ἀπάνευθε γενοίμην | αἰετὸς ἐν νεφέεσσι καὶ ἠέρι θηήσασθαι. Hinc etiam colligas sub nomine Nephelococcygiae subindicari Athenas.

Schol. αἰετὸς ἐν νεφέλῃσιν: Οὐχ ἁπλῶς τοῦτό φησιν, ἀλλ' ὅτι χρησμὸς ἦν τοῖς Ἀθηναίοις δεδομένος τοσοῦτον αὐξηθήσεσθαι ὅσον αἰετὸς τῶν ἄλλων ὀρνέων ἐν ταῖς νεφέλαις προὔχει. τοῦτον καὶ αὐτὸν (l. αὐτὸς, cf. schol. 983.) εἰς τὸν Πεισθέταιρον πλάττεται, ὅπως ἄν τι λάβῃ. (τούτου δὲ καὶ ἐν τοῖς Ἱππεῦσι μέμνηται, ὡς εἰς τὴν πόλιν δοκοῦντος εἰρῆσθαι ἐν τοῖς Βάκιδος.)

980. ἔνεστ' ἐνταῦθα] Cf. 989. Eq. 127. ἐνταῦθ' ἔνεστιν αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.

982. *ἐξεγραψάμην*] Soph. Trach. 1165. *μαντεῖα καινὰ τοῖς πάλαι ξυνήγορα, | ἃ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ | Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην | πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυός.* Loquitur autem Hercules. BE. Apud Sophoclem *ἐξεγραψάμην* scribendum videbatur Elmsleio. Euripides in fragmento Plisthenis apud Tzetzam in Museo Rhen. vol. 4. p. 26. *εἰσὶν γάρ εἰσι διφθέραι μελαγγραφεῖς, — πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρυμάτων.* DIND. Schol. ad Soph. l. l.: *ἔθος γὰρ τοὺς χρησμὸν δεχομένους παραχρῆμα γράφειν* (debebat *γράφεσθαι*), *ἵνα μὴ ἐπιλάθωνται.* Cf. Ran. 151. *ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.* Dem. p. 1180. *ἐκγραψαμένους* (al. *ἐγγρ.*) *ἡμᾶς τὰς συνθήκας πάλιν σημήνασθαι.* p. 1197, 6. *ἐκγράφεσθαι ὅσα οὗτος ὤφειλε!* Herod. I. 47. *ἅσσα δ' ἂν ἕκαστα τῶν χρηστηρίων θεσπίσῃ συγγραψαμένους.* VIII. 135. *ἕπεσθαί οἱ — τρεῖς ἄνδρας — ὡς ἀπογραψομένους τὰ θεσπιέειν ἔμελλε* Eur. Fr. 629. *διφθέραι | πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρυμάτων.* Hic reponendum forsan *εἰσεγραψάμην*, ut in Sophoclis loco.

Schol. *ἀντὶ τοῦ ἐμνημόνευσα.* R. V.

983. *ἐπήν*] Cf. 1355. Lys. 1075. Thuc. VIII. 58.

Schol. *αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος: Τῷ αὐτῷ μέτρῳ ἀναπλάττεται καὶ αὐτὸς χρησμόν.*

984. *σπλαγχνεύειν*] I. e. *μεταλαβεῖν τῶν σπλάγχνων.* Athen. IX. 410 B. *ἀπονιψάμενος αὐτὸς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ σπλαγχνεύοντες ὕδωρ λαβὼν κάθαιρε.* (Ko.) Compositum *συσπλαγχνεύειν* legitur Pac. 1115.

Schol. *σπλαγχνεύειν: Σπλάγχνων μεταλαβεῖν.*

985. *δὴ τότε*] Cf. Eq. 199.

πλευρῶν τὸ μεταξύ] Quia alter supra dixerat *τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος.*

986. *οὐδὲν λέγειν*] Cf. Vesp. 75. Th. 634. etc.

987. *αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι*] Id est: nec illi parce qui oraculum illud de aquila in Nubibus recitaverit. Recitabat autem iste supra v. 978. BE. Plena locutio est in Eq. 1028. *λήψομαι λίθον, | ἵνα μή μ' ὁ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκῃ.*

988. *Λάμπων*] Fatidicus. V. ad 521.

Διοπείθης] Fatidicus hic et furens. V. ad Vesp. 380. Eq. 1085. Plut. Lys. 22. *Διοπείθης ἀνὴρ εὐδόκιμος ἐπὶ χρησμολογίᾳ.*

Schol. *μήτ' ἦν Λάμπων ᾖ: Χρησμολόγος ὁ Λάμπων. μήτε, φησὶν, ἐὰν αὐτὸς ᾖ ὁ Λάμπων φείδου αὐτοῦ, ἐὰν καὶ λέγῃ ὅτι ὡς αἰετὸς γενήσῃ. (Ἄλλως. εἴρηται* [ad v. 521.] *περὶ Λάμπωνος. ὁ δὲ Διοπείθης νῦν μὲν ὡς χρησμολόγος, ἑτέρωθι δὲ ὡς κυλλὸς καὶ δωροδόκος. Σύμμαχος δὲ καὶ μανιώδη φησί.) Σύμμαχος ὅτι Διοπείθης ὁ ῥήτωρ ὑπομανιώδης ἦν, ὡς Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσι δῆλον ποιεῖ. (παράκειται δὲ καὶ τὰ Φρυνίχου ἔμπροσθεν ἐν Κρόνῳ "ἀνὴρ* (l. *ἀνὴρ*) *χορεύει, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ καλά. | βούλει Διοπείθη μεταδράμω καὶ τύμπανα;" καὶ Ἀμειψίας ἐν Κόννῳ "ὥστε ποιοῦντες χρησμοὺς αὐτοὶ | διδόασ' ᾄδειν | Διοπείθει τῷ παραμαινομένῳ.")*

991. Cf. Ach. 828. *εἰ μὴ 'τέρωσε συκοφαντήσεις τρέχων.*

ἐκτρέχων] Diphil. IV. 384. *οὐκ ἐκδραμεῖ λαβὼν τόδε;*

992. Meton hic ingreditur, geometra et astronomus celeberrimus, cy-clo etiam 19 annorum inventor, per quem anni lunaris ratio cum solaris ratione conciliabatur. Ridetur ille etiam in Nub. 616. "Meto, the famous geometrician, comes next, and offers a plan which he has drawn for the new buildings, with much importance and impertinence. He meets with as bad a reception as the prophet." (Cook.)

Schol. [[*ἥκω παρ' ὑμᾶς*: *Εἴσθεσις ὁμοίας ἑτέρας περιόδου ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ξ΄. ὧν τελευταῖος*

"*θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.*"

μετὰ μέντοι τὸν μθ΄ κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον καὶ μετὰ τὸν νβ΄ ἀσυνάρτητοι δύο. ὧν ὁ πρῶτος σύγκειται ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκῆς ὁμοίας βάσεως. ὁ δέ τοι νδ΄ σύγκειται ἐξ ἰαμβικοῦ ἐφθημιμεροῦς καὶ τροχαϊκῆς βάσεως. ὁ δὲ νε΄ ἐξ ἰαμβικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν.]]

993. *τίς ἰδέα*] Articulus ante *ἰδέα* non additur quia *ἡ* cum *ι* crasin facere nequit. Eandem ob causam *Εὐριπίδη* potius quam *ὦ Εὐριπίδη* dicebant poetae. Cf. ad 1021.

994. Cf. 94. *τίς ἡ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;* Soph. Oed. R. 99. *ποίῳ καθαρμῷ; τίς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς;* Imitatur Lucianus Menipp. 2. *τίς ἡ ἐπίνοιά σου τῆς καθόδου ἐγένετο, τίς δὲ ὁ τῆς πορείας ἡγεμών* (i. e. *ὄρνις*); Qui certe non *κόθορνος* legebat. Green vertit: W h a t t r a g i c b u s k i n b r i n g s y o u h e r e? Scilicet quia tragico sermone usus erat Meto. Cf. etiam Ran. 47. *τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην;*

Schol. *Δίδυμος οὕτω, πρὸς τί ὑποδέδεται τὸ δεξιόν; τίς ἐστιν ἡ ἐπίνοια τῆς ὁδοῦ.* R. V. (*τίς ὁ κόθορνος*: *Οἷον, τί ὑποδησάμενος πάρει; οὕτω Σύμμαχος πρὸς τὸ τί ὑποδέδεται τῷ δεξιῷ.*)

996. *γύας*] J u g e r a. Ab nom. *γύης* (cf. Lat. j u g e r). Aesch. Prom. 369. *τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευροὺς γύας.* 708. *στεῖχ' ἀνηρότους γύας.* Eur. Bacch. 13. *Λυδῶν τοὺς πολυχρύσους γύας.* Alc. 687. *πολυπλέθρους — γύας.* 606. *ἀρότοις δὲ γυᾶν.* Hec. 454. Phoen. 69. Soph. Oed. C. 58. *Γύης* est mensurae quadratae species secundum Hesych. et Etym. M.

997. *Μέτων*] Meton, celeber astronomus et geometra, erat ex pago Leuconoeo, et in pago Attico Colono dicitur fuisse ejus donarium quoddam astronomicum. V. schol. Praeter exspectationem post Hellada nominatur exiguus pagus Colonus. De Metone v. Diod. Sic. XII. 36. ibique Wessel. et Aelian. V. H. X. 7. BECK. Plut. Alc. 17. *Σωκράτη μέντοι τὸν φιλόσοφον καὶ Μέτωνα τὸν ἀστρολόγον οὐδὲν ἐλπίσαι τῇ πόλει χρηστὸν ἀπὸ τῆς στρατείας λέγουσι.* Prope Poecilen degebat Meton. V. Aelian. V. H. XIII. 12.

Schol. *Μέτων*: *Μέτων ἄριστος ἀστρονόμος καὶ γεωμέτρης. τούτου ἐστὶν ὁ ἐνιαυτὸς ὁ λεγόμενος Μέτωνος. φησὶ δὲ Καλλίστρατος ἐν Κολωνῷ ἀνάθημά τι εἶναι αὐτοῦ ἀστρολογικόν.* (*Εὐφρόνιος δὲ ὅτι τῶν δήμων ἦν ἐκ Κολωνοῦ. τοῦτο δὲ ψεῦδος· Φιλόχορος γὰρ Λευκονοέα φησὶν αὐτόν. τὸ δὲ τοῦ Καλλιστράτου δῆλον· ἴσως γὰρ ἦν τι καὶ ἐν Κολωνῷ. ὁ δὲ Φιλόχορος*

ἐν Κολωνῷ μὲν αὐτὸν οὐδὲν θεῖναι λέγει, ἐπὶ Ἀψεύδους δὲ τοῦ πρὸ Πυθοδώρου ἡλιοτρόπιον ἐν τῇ νῦν οὔσῃ ἐκκλησίᾳ, πρὸς τῷ τείχει τῷ ἐν τῇ πνυκί. μήποτε οὖν τὸ χωρίον, φασί τινες, ἐκεῖνο πᾶν ᾧ περιλαμβάνεται καὶ ἡ πνὺξ Κολωνός ἐστιν, οὗ ἕτερος ὁ μίσθιος λεγόμενος. οὕτως μέρος τι νῦν σύνηθες γέγονε τὸ Κολωνὸν καλεῖν τὸ ὄπισθεν τῆς μακρᾶς στοᾶς, ἀλλ' οὐκ ἔστι. Μελίτη γὰρ ἅπαν ἐκεῖνο, ὡς ἐν τοῖς ὁρισμοῖς γέγραπται τῆς πόλεως. ἴσως δὲ ἐν Κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεσκευάσατο. φησὶν ὁ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ "τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα ταύτης φροντιῶν; | Μέτων ὁ Λευκονοεύς, ὁ τὰς κρήνας ἄγων." καθεῖται δὲ καὶ ὁ Μονότροπος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Χαβρίου, ὡς εἴρηται. Ἄλλως. ἴσως ἐν τῷ Κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεμηχανήσατο ἢ ἄγαλμα, ἢ ἀνάθημα ἀστρολογικὸν κατεσκευάσατο αὐτῷ.) ⟦ὅτι δὲ Κολωνὸς (ἐκ Κολωνοῦ? v. supr.) ἦν τῶν δήμων ψεῦδος. Φιλόχορος δὲ Λευκονοέα φησὶν αὐτόν. οὗτος δέ ἐστιν Μέτων οὗ ὁ ἐνιαυτὸς ὁ λεγόμενος Μέτωνος.⟧

998. ὃν οἶδεν Ἑλλὰς —] Cf. Herod. II. 43. τοῦ ἑτέρου δὲ περὶ Ἡρακλέος, τὸν Ἕλληνες οἴδασι, etc. Pind. Ol. VI. 163. ἀδύλογοι δέ νιν λύραι μολπαί τε γιγνώσκοντι. VII. 152. ὁ δ' ἐν Ἄργει χαλκὸς ἔγνω μιν τά τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ | ἔργα καὶ Θήβαις.

Κολωνός] Tribus Aegeidis demus, teste schol.

1000. αὐτίκα] Exempli gratia. Cf. 166.

ἰδέαν] Formam. Cf. Nub. 289. ἀθανάτας ἰδέας.

1001. κατὰ πνιγέα] Furni instar. Cf. 919. Nub. 534. Fr. 494. Herodot. IV. 23. μέγαθος κατὰ συκέην μάλιστα. II. 10. ποταμοὶ οὐ κατὰ Νεῖλον ἐόντες. De re cf. Nub. 95. οἳ τὸν οὐρανὸν | λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεύς, | κἄστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.

Schol. [κατὰ πνιγέα μάλιστα: Ὥσπερ, φησί, πνιγεὺς περίκειται τῇ γῇ. τὰ δὲ ἑξῆς ἀδιανόητα. πνιγεὺς δὲ ὁ κρίβανος ἢ ἡ κάμινος.] προστιθεὶς οὖν: Δίδυμος· τοιοῦτος ἀήρ ἐστι τῇ γῇ περικείμενος, ὅμοιος (ὁμοίως?) πνιγεῖ, καθαπερεὶ πῶμά τι περικείμενος. τὰ δὲ ἑξῆς, φησὶ Σύμμαχος, ἐπίτηδες ἀδιανοήα.

1002. προσθεὶς — τὸν κανόν'] Aeschin. 3, 199. ἐν τῇ τεκτονικῇ, ὅταν εἰδέναι βουλώμεθα τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ μή, τὸν κανόνα προσφέρομεν, ᾧ διαγιγνώσκεται. Lucian. Hist. 5. τὸν κανόνα τοῦτον προσάγοντες, ἤνπερ γε δόξῃ ὀρθὸς εἶναι. Inepta haec et comparata ad mathematicorum obscuritatem deridendam, ut vel ista κανὼν καμπύλος et κύκλος τετράγωνες monstrant.

καμπύλον — διαβήτην] Cf. Nub. 178. κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην (i. e. ὡς διαβήτην) λαβών. Κανόνος et διαβήτου inter alia fabrorum instrumenta mentionem facit Plato in Philebo 56. Ceterum totus hic locus de industria obscurus et intellectu difficilis factus est. Cf. Nub. 178.

1003. *Schol.* διόλου ἀνοηταίνει. R.

1004. μετρήσω κανόνι] Cf. Eur. Hec. 602. τοῦτο δ' ἤν τις εὖ μάθῃ, | οἶδεν τό γ' αἰσχρὸν κανόνι τοῦ καλοῦ μετρῶν. El. 52. γνώμης πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρούμενος | τὸ σῶφρον.

προστιθείς] Sc. *αὐτόν*. Cf. Soph. El. 47. *ἄγγελλε δ' ὅρκῳ προστιθεὶς ὁθούνεκα* etc.

1005. *Schol. ὁ κύκλος*: *Παίζει. ἀδύνατον γὰρ τὸν κύκλον γενέσθαι τετράγωνον.*

1006. *φέρουσαι — τὸ μέσον*] Allusio, ut videtur, ad aram duodecim deorum a Pisistrato aedificatam sive "milliarium aureum" in foro Athenis situm, unde vias Atticas metiebantur. V. Herod. II. 7. Thuc. VI. 54. Sueton. "ubi (in foro) stabat columna aurea, in qua incisae omnes Italiae viae finiunt."

ὁδοὶ ὀρθαὶ —] Cf. Herod. I. 180. *τὸ δὲ ἄστυ αὐτὸ — κατατέτμηται τὰς ὁδοὺς ἰθείας τάς τε ἄλλας καὶ τὰς ἐπικαρσίας.* "Ganz nach der Art des Hippodamus. Bekk. Anekd. 266, 27. *Ἱπποδάμειος ἀγορά· ἀπὸ Ἱπποδάμου Μιλησίου ἀρχιτέκτονος ποιήσαντος Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ καὶ κατατεμόντος τῆς πόλεως* (der Hafenstadt?) *τὰς ὁδούς.*" (Ko.)

1007. *ὥσπερ δ' ἀστέρος αὐτοῦ* —] Sc. *τοῦ μέσου*. Et ab eo tanquam sidere rotundo recti undique radii effulgeant.

Schol. λείπει τὸ ἵνα, ὥσπερ ἀστέρες. R.

1008. *κυκλοτεροῦς*] Herod. IV. 36. *πέριξ τὴν γῆν ἐοῦσαν κυκλοτερέα ὡς ἀπὸ τόρνου.* IV. 184. I. 194.

Schol. [*αὐτοῦ κυκλοτεροῦς*: *Ἵνα τοῦ μέσου κυκλοτεροῦς ὄντος, αἱ ὁδοὶ αὐτῷ παρεκταθῶσιν ὡς ἀκτῖνες ἀστέρων.*]

1009. *ἄνθρωπος Θαλῆς*] Sic 167. *ἄνθρωπος ὄρνις.* Ran. 652. *ἄνθρωπος ἱερός.* Ach. 688. *ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων* etc. Nub. 492. *ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὑτοσὶ καὶ βάρβαρος.* Nisi *ἅνθρωπος* scribendum et hic et in Ran. l. l. Cf. Nub. 180. *τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν;* Lucian. Ner. 4. *Θαλῆς — ὁ σοφώτατός τε καὶ φυσικώτατος.* Plaut. Rud. 4, 3, 75. Salve, Thales.

Schol. ἄνθρωπος Θαλῆς: (*Ἐν σαρκασμῷ φησιν. ἔστι δὲ*) *ὁ Θαλῆς οὗτος εἷς τῶν ἑπτὰ φιλοσόφων, ἐπὶ γεωμετρίᾳ διαβεβοημένος.* (*Ἀθηναῖοι περισπῶσιν, ἡ δὲ κοινὴ βαρύνει. καὶ, ὅτε μὲν περισπᾶται, Θαλοῦ ἐστὶν ἡ γενική· ὅτε δὲ βαρύνεται, Θάλητος.*)

1010. Redde, Scin' quam te amem? Ocius igitur, si mihi obsequeris, hinc te amove.

1011. *ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ*] Sub. *σεαυτόν*. Anglice, get out of the way. Thesm. 924. *ὑπαποκινητέον.* Eccl. 1165. *ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπαποκινεῖν.* Eq. 20. Ran. 174. *ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.* Confer v. *ὑπαποτρέχειν* Eccl. 284.

Schol. κἀμοὶ πειθόμενος: *Ὡς φίλος σοι συμβουλεύω ὑπαναχωρῆσαι ἔνθεν.*

1013. *ξενηλατοῦνται*] Nam aliquando omnes peregrini Sparta ejecti sunt. V. Theopomp. ap. schol. et de *ξενηλασίᾳ* Lacedaemoniorum Xenophon de Rep. Lac. XIV. 4. Periz. ad Ael. V. H. XIII. 16. 7. Ducker. ad Thuc. 1. 144. BECK. Xen. Lac. XIV. 4. *ἐπίσταμαι δὲ — τούτου ἕνεκα ξενηλασίας γιγνομένας καὶ ἀποδημεῖν οὐκ ἐξὸν, ὅπως μὴ ῥᾳδιουργίας οἱ πολῖται ἀπὸ τῶν ξένων ἐμπιμπλαῖντο* (*ἀναπίμπλωνται?*). Has ξενηλα-

σίας faciebant Lacedaemonii, secundum Plutarchum Lyc. 27, ὅπως μὴ διδάσκαλοι (οἱ ξένοι) κακοῦ τινος ὑπάρξωσιν· ἅμα γὰρ ξένοις σώμασιν ἀνάγκη λόγους (τρόπους?) ἐπεισιέναι ξένους. Ad hunc morem respicit Plato Prot. 342. ξενηλασίας ποιούμενοι τῶν τε λακωνιζόντων τούτων καὶ ἐάν τις ἄλλος ξένος ὢν ἐπιδημήσῃ. Sic ἀνδρηλατεῖν τινα. Aesch. Ag. 1419. οὐ τοῦτον — χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν; 1586. Aesch. Eum. 221. Ὀρέστην — ἀνδρηλατεῖν. Plat. 565 E. Confer etiam βοηλατεῖν, λεηλατεῖν, ἀγηλατεῖν, ὀνηλατεῖν, τροχηλατεῖν, etc.

κεκίνηνταί τινες] Cf. Rhes. 19. τί σὺ — κινεῖς στρατιάν; 89. Ἕκτορ, τί χρῆμα νύκτεροι κατὰ στρατὸν | τὰς σὰς πρὸς εὐνὰς φύλακες ἐλθόντες φόβῳ | νυκτηγοροῦσι καὶ κεκίνηται στρατός; 138. τάχ' ἂν στρατὸς | κινοῖτ' ἀκούσας νυκτέρους ἐκκλησίας. Act. Apost. XXI. 30. ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ.

Schol. ξενηλατοῦνται: Περὶ τῆς ἐν Λακεδαίμονι ξενηλασίας Θεόπομπός φησιν ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τριακοστῇ. ποτὲ γὰρ ἐκεῖσε, σιτοδείας γενομένης, ξενηλασία γέγονεν, ὡς Θεόπομπος ἐν τῇ λϛ' φησίν. — ξενηλατοῦνται: Ἀπελαύνονται. Vict.

1014. πληγαὶ συχναί] Sc. εἰσίν. Xenarch. com. III. 621. ἦσαν δὲ πληγαί. (Ko.) Cf. Aesch. Sept. 327. κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ.

συχναί] Rara vox in comoedia. Legitur praeterea Ach. 350. Ran. 1237. Eccl. 388. Pl. 754.

Schol. μῶν στασιάζετε: Ἆρα μὴ εἰς ἀλλήλους μάχεσθε.

1015. ὁμοθυμαδόν] Uno consensu. Cf. Pac. 484.

1016. σποδεῖν] Cf. ad Nub. 1376. Ran. 662.

Schol. σποδεῖν: Τύπτειν. R. συντρίβειν. Vict.

1017. ὑπάγοιμ' — ἄν] Hinc me subducam. Herod. IV. 120. ὑπάγειν — ὑποφεύγοντας. 122. κατὰ στίβον — ὑπαγόντων. Theogn. 917. ὑπάγω φρένα τέρψας.

ὡς οὐκ οἶδά γ' εἰ φθαίης ἄν] Nescio enim an prius effugere non possis.

Schol. [[ὡς οὐκ οἶδ' ἄρ' εἰ φθαίης: Οὐκ οἶδα εἰ φθαίης ἀπιέναι πρὶν ἀποτυμπανισθῆναι. ἅμα δὲ τύπτει αὐτόν.]]

1018. αὑταιί] Scilicet αἱ πληγαί. Cf. Ach. 1194. Nub. 972. ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλάς. Haec dicens eum verberat.

Schol. [ἐγγὺς αὑταιί: Αἱ πληγαί. ἅμα δὲ λέγων τύπτει αὐτόν.]

1020. Anglice, Wont you measure yourself back (i. e. retrace your steps)? Cf. Nub. 1296. οὐκ ἀποδιώξει σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας; Hom. Od. μ'. 428. ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.

ἀναμετρήσει] Alludit ad artem geometrae. BE. Cf. Nub. 203. γῆν ἀναμετρεῖσθαι. Eur. Ion. 1271. ἀνεμετρησάμην φρένας | τὰς σάς. Apposite usurpatur verbum ἀναμετρεῖσθαι de geometra, ut ἀποδιώκειν de equorum venditore.

Schol. οὐκ ἀναμετρήσει: Ὅτι γεωμέτρης. ἅμα δέ, οὐ μέτρια φρονήσεις πλάττειν (πλάττων?) τινὰ ἀρχὴν καινήν. οὐδεμία γὰρ Ἀθήνησι.

1021. *ποῦ πρόξενοι;*] Anglice, where are there any *πρόξενοι*? Sic Lys. 445. *ποῦ τοξότης;* where is there a bowman or police? Nisi utrobique prae trepidantia loquentis excusanda est omissio articuli. Certe *ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης* plene legitur Lys. 433. Nonnunquam tamen omittitur articulus, ut etiam *ὦ* ante vocativum qualis est *Εὐριπίδη*, ne monstrosa et inelegans fiat crasis.

πρόξενοι] Suid: *προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας.* Hesych: *πρόξενοι, οἱ προστάται τῆς ξενίας ἐπιμελούμενοι, ἤγουν τοὺς ξένους ὑποδεχόμενοι.* Cf. Thesm. 576. *προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί.* Thuc. V. 59. *Ἀλκίφρων πρόξενος Λακεδαιμονίων.* V. 76. *πρόξενος Ἀργείων Λίχας.* Dem. p. 1019. *ἐκ Μυτιλήνης παρὰ τοῦ ὑμετέρου προξένου Ἀπολλωνίδου — λαβὼν τριακοσίους στατῆρας.* p. 1237. *ἐγὼ δὲ προξενῶν τυγχάνω τῶν Ἡρακλεωτῶν.* p. 1238. Aesch. c. Ctes. 138. *Θράσων ὁ Ἐρχιεὺς, πρόξενος ὢν Θηβαίοις.* Plut. Alc. 14. *πρόξενος μὲν γὰρ ἦν ὁ Ἀλκιβιάδης τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τοὺς ἁλόντας αὐτῶν περὶ Πύλον ἄνδρας ἐθεράπευσεν.* Ion. ap. Athen. XIII. 603 E. *προξείνου Ἀθηναίων ἑστιῶντος αὐτόν.* Lucian. Phal. II. 1. *οὔτε Ἀκραγαντίνων — πρόξενος ὢν* etc. Aesch. Suppl. 239. *χώραν — ἀπρόξενοι — μολεῖν | ἔτλητ'.* Valck. ad Ammon. III. 10. p. 201. et ad Herod. VI. 58. Degebant apud proxenos legati aliique qui publico aliquo munere fungebantur. Hodie consuls, agents, residents.

Schol. *ποῦ πρόξενοι*: *Προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας.*

τίς ὁ Σαρδανάπαλος: *Οὗτος υἱὸς Ἀνακυνδαράξου βασιλεὺς Νίνου Περσικῆς χώρας, ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλην ἔκτισεν, ἐκτράπελος ταῖς τρυφαῖς. φασὶ γὰρ αἰσχρῶς αὐτὸν καλλωπίζεσθαι καὶ μυρίζεσθαι τοῖς τε οἰκείοις μὴ ὁρᾶσθαι εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ κόραις. πεπυρποληµένου δὲ τοῦ οἴκου ἔνδον εὑρεθεὶς* (*αἱρ.*?) *ἀπέθανεν. Ἀπολλόδωρος δὲ ταῦτα φησίν· ἐγγεγράφθαι ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυρίοις γράμμασιν "Σαρδανάπαλος Ἀνακυνδαράξου παῖς Ταρσόν τε καὶ Ἀγχιάλην ἔδειμεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ἔσθιε, πῖνε, ὄχευε, ὡς τἄλλα οὐδενός ἐστιν ἄξια."* (*ὁ δὲ Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Περσικοῖς δύο φησὶ Σαρδαναπάλους γεγονέναι.* *Ἄλλως. Περσῶν βασιλεὺς, ὃς ἐν τρυφῇ ὡρίζετο τὴν εὐδαιμονίαν. λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ ὅτι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δύο πόλεις ἔκτισε τῆς Κιλικίας, Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλην. ἦν δὲ τῷ βίῳ τρυφηλὸς καὶ τῷ εἴδει ἐκτράπελος καὶ τῷ σχήματι ἀλλόκοτος. διὸ λέγουσιν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐπιγεγράφθαι τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα*

"εὖ δεδαὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς ὃν θυμὸν ἄεξε
τερπόμενος θαλίῃσι. θανόντι τοι οὔ τις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι Νίνου μεγάλης βασιλεύων.
ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ μετ' ἐρώτων
τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται.
ἡ δὲ σοφὴ βιότοιο παραίνεσις οὐδέποτ' ἐσθλή,
κεκτήσθω δ' ὁ θέλων σοφίης τὸν ἀπείρονα πλοῦτον.) "

1022. *ἐπίσκοπος ἥκω*] Similis anapaesti caesura fit Eccl. 1027. *ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι.* Vide ad Ach. 107.

ἐπίσκοπος] *Ἐπίσκοποι* apud Athenienses dicebantur qui ad subjectas urbes inspiciendas mittebantur, sicut apud Lacedaemonios illi qui *Ἁρμοσταὶ* appellabantur. Anglice, Inspector, commissioner.

κυάμῳ λαχών] Sorte per fabas electus. Schol: *νόμος ἦν Ἀθήνησιν ἄρχοντάς τινας κυάμῳ λαχεῖν.* Herod. VI. 109. *ὁ τῷ κυάμῳ λαχὼν Ἀθηναίων πολεμαρχέειν.* Phot. p. 134. Tim. Lex. *Κυαμεῦσαι. κυάμῳ ψηφοφορῆσαι, ᾧ ἐχρῶντο οἱ βουλευταί. Δῆμος* Atticus vocatur *κυαμοτρὼξ* Eq. 41. Cf. ad Lys. 537. 690.

Schol. ἐπίσκοπος ἥκω: Πλάττει καινὴν ἀρχήν· οὐ γὰρ ἦν Ἀθήνησι. λαχὼν δὲ ἀντὶ τοῦ κληρωθεὶς ταύτην τὴν ἀρχήν.

1024. *φαῦλον βιβλίον Τελέου*] Videtur libellum manu tenere, in quo mandata superiorum erant descripta, quae episcopus iste deberet exequi in civitate avium. Hunc libellum acceperat a Telea, tamquam supremo magistratu: quem Teleam comicus facit curare res avium. Dicit autem *φαῦλον βιβλίον* quasi iratus quod cum mandatis aliorsum missus sit, nec domi licuerit ei manere et res magis arduas expedire. BE. Cf. 168. Anglice, a certain sorry (worthless) diploma of Teleas. De Telea cf. ad 167. Hic *γραμματεὺς* Thesmothetarum esse fingitur.

1025. *βούλει δῆτα —;*] Cf. Eq. 439. *τί δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἓν λαβὼν σιωπᾶν;* Ach. 1112. *ὤνθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν ἐς τὰς κίχλας;* 1113.

1028. *Φαρνάκῃ*] Arroganter dicit sibi negotia intercedere cum satrapa. BE. Tum plerique Persarum satrapae cum Lacedaemoniis faciebant. V. Thuc. VIII. 6. ibique de Pharnace Ducker. Athenienses igitur illos in suas trahere partes studebant. BECK. Redde, in rem Pharnacis.

Schol. Φαρνάκῃ: Στρατηγὸς Περσῶν ὁ (Φαρνάκης) Φαρναβάζου. ἀλαζονικῶς οὖν σκήπτεται κοινωνίαν ἔχειν μετ' ἐκείνου.

1029. *ὁ μισθὸς οὑτοσί*] Dum haec dicit, verberat eum, atque hanc esse *ἐκκλησίαν περὶ Φαρνάκου* dicit, h. e. mercedem concionis propter Pharnacem, in rem ejus, habitae. BECK.

Schol. ῥαπίσας αὐτὸν ταῦτα λέγει. R.

1031. *ὢν ἐπίσκοπος*] Sic Lys. 437. *δημόσιος ὤν.*

1032. *οὐκ ἀποσοβήσεις;*] Eadem verba infra 1258. Menand. ap. Suid. h. v. *ἀποσοβῶμεν* (i. e. *ἀποτρέχωμεν*). Dem. c. Mid. 565. *διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ* (Anglice, swaggers). Plut. Sol. 27. *σοβοῦντας ἐν ὄχλῳ προπομπῶν καὶ δορυφόρων.* Lucian. D. D. XXIV. 2. *σόβει ἐς Ἄργος.* Idem, *ἀποσοβοῦντα ἐς τὸ ἄστυ.* Sic *περισοβεῖν* intransitivum est 1425. Vulgo *ἀποσοβεῖν* transitivum est, ut in Eq. 60. Vesp. 460. Ran. 45. Hic abit Episcopus, sed revertitur v. 1046. Postea abit iterum v. 1053.

τὼ κάδω] *Κάδοι* sunt situlae, in quas calculi conjiciuntur. Attulerat igitur secum quasi concionem aut judicium habiturus. Ex grammaticorum sententia dicendum fuerat *καδίσκω*. V. Ammon. p. 79. Abit nunc ille. BECK. Cf. Vesp. 1340.

Schol. παίζει πρὸς τὸ παρ' αὐτοῦ εἰρημένον. R. [[*τὼ κάδω: Τοὺς κάδους τοὺς ἀμφορικούς, εἰς οὓς τὰς ψήφους καθιᾶσιν.*]]

1033. Haec secum Pisthetaerus loquitur improbatque Atheniensium morem in urbes vix subjectas suo imperio mittendi *ἐπισκόπους*, ut ubique democratia stabiliatur. V. Aristot. Polit. V. 7. extr. BECK.

οὐ δεινά;] Cf. Ach. 770. *οὐ δεινά; θᾶσθε τοῦδε τὰς ἀπιστίας.* Vulgo sequitur infinitivus, ut in Ach. 1079. *οὐ δεινὰ μὴ 'ξεῖναί με μηδ' ἑορτάσαι;* Vesp. 1368. Lys. 608. Eccl. 400. etc.

Schol. [[*ἤδ' ἐπισκόπους: Τὸ ὅλον ἤδη.*]]

1034. *πρὶν καὶ τεθύσθαι*] Sic Ran. 1185. *πρὶν καὶ γεγονέναι.*

1035. Inter accedendum legit ex libro decretum aliquod. Fingit autem comicus venditorem decretorum sive plebiscitorum, quia nimis multa solebant fieri Athenis. BE. Soluta oratio, ut videtur. V. Archipp. Athen. 329 C. Thesm. 295—311. DOBR. Notantur Athenienses ut *ψηφισμάτων* scriptores. Nub. 1429. *καίτοι τί διαφέρουσιν | ἡμῶν ἐκεῖνοι πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;* Cf. Athen. XII. 532. *τοῖς τε λέγουσι καὶ τὰ* (*τοῖς*?) *ψηφίσματα γράφουσι καὶ τῶν ἰδιωτῶν τοῖς δικαζομένοις* (*χρήματα κατέλιπε*). "Aristot. Pol. 4, 4, 3. *ἕτερον δ' εἶδος δημοκρατίας κύριον εἶναι τὸ πλῆθος καὶ μὴ τὸν νόμον. τοῦτο δὲ γίνεται ὅταν τὰ ψηφίσματα κύρια ᾖ, ἀλλὰ μὴ ὁ νόμος. συμβαίνει δὲ τοῦτο διὰ τοὺς δημαγωγούς.* Cic. Rep. 1, 27. Athenienses quibusdam temporibus nihil nisi populi scitis agebant." (Ko.)

Schol. προέρχεται οὗτος καθ' ἑαυτὸν μελετῶν νόμους οὓς ἐβούλετο ὡς πρὸς νεοκατασκεύαστον πόλιν μισθῷ (*ἐπὶ μισθῷ*? v. schol. 1037.) *πωλεῖν.* V.

1037. *τί — κακόν*] Quid malum? Cf. 294. 992. 996. Pac. 181.

Schol. οὓς νομορήτορας φαμὲν, οἳ τοὺς νόμους ἐπὶ μισθῷ πωλοῦσιν. V.

1038. *τὸ τί;*] Cf. Ran. 7. 1228. et ad Nub. 748.

1039. *πωλήσων*] Acerbe et salse dictum pro *φέρων*. Scilicet pecunia facile corrumpi poterant demagogi, ut psephismatum auctores fierent.

1039. *τὸ τί;*] Cf. Nub. 776.

1040. Nephelococcygia colonia Athenarum esse fingitur, ut quae a duobus civibus Atticis condita fuerit. Debet igitur iisdem mensuris, ponderibus, et legibus uti quibus metropolis. Thuc. III. 34. *Ἀθηναῖοι οἰκιστὰς πέμψαντες κατὰ τοὺς ἑαυτῶν νόμους κατῴκισαν τὸ Νότιον.* "Andoc. I. 83. *ἔδοξε τῷ δήμῳ — πολιτεύεσθαι Ἀθηναίους κατὰ τὰ πάτρια, νόμοις δὲ χρῆσθαι τοῖς Σόλωνος καὶ μέτροις καὶ σταθμοῖς — οἷσπερ ἐχρώμεθα ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ.*" (Ko.)

Schol. περισπωμένως ὡς Μηλιᾶς. λέγει γὰρ τοὺς πολίτας. τὸ τέλειον Νεφελοκοκκυγιέας. ἐν κράσει. V.

1041. *Schol. ἀντὶ τοῦ νόμοις.* V.

1042. *Ὀλοφύξιοι*] Oppidum Thraciae Olophyxus prope Athon montem, subjectum et illud Atheniensibus. V. Thuc. IV. 109. Memoratur Herod. VII. 22.

Schol. ὑπὸ τῷ Ἄθῳ ἡ Ὀλόφυξος πόλις. πρὸς οὓς καὶ προστάγματα ἔπεμπον Ἀθηναῖοι. V.

1043. ὀτοτύξιοι] Stephanus de urbibus: Ὀλόφυξος, πόλις ἐν Θρᾴκῃ περὶ τὸν Ἄθω. ὁ πολίτης Ὀλοφύξιος. Hujus nominis ad similitudinem facete finxit comicus gentile Ὀτοτύξιος, tanquam ab urbe Ὀτότυξος, alludens ad ὀτοτύζειν, θρηνεῖν. Perinde est ac si dixisset, σὺ δέ γ' ὀτοτύξει τάχα, ut Lys. 520. ὀτοτύξει τοι μακρὰ τὴν κεφαλήν. BR. Finxit similem vocem ab ὀτοτύζειν, quod est ab ὀτοτοῖ, quae est vox lamentantis. Apud Aeschylum in Agam. v. 1072. cum Cassandra exclamasset ὀτοτοτοτοῖ, chorus ad eam dicit τί ταῦτ' ἀνωτότυξας; Tale est φεύζειν a φεῦ. In eadem tragoedia v. 1307. cum Cassandra dixisset φεῦ φεῦ, Chorus dicit τί τοῦτ' ἔφευξας; Sic ab ὦ venit. ὤζειν, de quo vide supra ad v. 267. et ab οἴμοι οἰμώζειν. In Thesm. 1081. οἴμωζ' — ὀτότυζ'. BE.

Schol. ⟦Ὀτοτύξιοι: Ἀπὸ τοῦ ὀτοτύζειν ἐσχημάτισεν.⟧

1045. πικροὺς —] Cf. 1468. πικρὰν ταχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν. Thesm. 853. πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως | ἕξεις. Fr. 491. πικρότατον οἶνον τήμερον πίει τάχα. Eubul. III. 262. πικρὰν στρατείαν δ' εἶδον.

1046. καλοῦμαι Πεισέταιρον ὕβρεως] Injuriarum arcesso Peisetaerum. Schol: γράφομαι, εἰς τὸ δικαστήριον καλῶ. Cf. Vesp. 1417. προσκαλοῦμαί σ', ὦ γέρον, | ὕβρεως (coll. 1416). Isae. I. 73, 35. γραφὴν ὕβρεως γραφείς. Xen. Cyr. I. 2. 7. δικάζουσι δὲ καὶ ἐγκλήματος — ἀχαριστίας.

Schol. (καλοῦμαι: Γράφομαι, εἰς τὸ δικαστήριον καλῶ.)

1046. ἐς τὸν Μουνυχιῶνα μῆνα] Quo mense judicia peregrinorum exercebantur. V. schol. h. l. et ad 1478. τῷ γὰρ Μουνυχιῶνι μηνὶ τοῦ ἔαρος δικάζονται αἱ πρὸς τοὺς ξένους δίκαι. Scilicet tum aderant Athenis peregrini, praesertim socii solvendorum tributorum gratia. Vide ad Pac. 43. Cf. Xen. Athen. I. 16. δοκεῖ δὲ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων καὶ ἐν τῷδε κακῶς βουλεύεσθαι ὅτι τοὺς συμμάχους ἀναγκάζουσι πλεῖν ἐπὶ δίκας Ἀθήναζε.

Schol. τότε γίνεται τὸ περὶ ὕβρεων δικαστήριον. ὡς ἐν τούτῳ τῶν ἐναγομένων (εἰσαγωγίμων?) ξένων ἀπὸ τῶν πόλεων καλουμένων. οὐκ ἦν δέ, ἀλλ' ὁ Μαιμακτηριών, ὡς Φιλέταιρος ἐν Μησὶ δηλοῖ "τίς ἐστὶ Μαιμακτηριών; [B.?] μὴν δικάσιμος." V. (ἔδει εἰπεῖν Μαιμακτηριῶνα· εἰς τοῦτον γὰρ ἦσαν αἱ κρίσεις.)

1049. τοὺς ἄρχοντας] I. e. τοὺς ἐπισκόπους, ut monet Dind.

Schol. ὡς τούτου τοῦ ἐγκλήματος ὄντος τὸ μὴ εἰσδέχεσθαι τὸν ταττόμενον ἄρχοντα δικαστήν. V.

1050. κατὰ τὴν στήλην] In columnis scribebant edicta, aut in tabulis scripta columnis applicabant. BE. Cf. Ach. 727. Lys. 513.

Schol. (κατὰ τὴν στήλην: Κατὰ τὴν δημοσίαν ἀναγραφήν.) — ὅτι τὰ ψηφίσματα καὶ τοὺς νόμους ἐν ταῖς στήλαις ἔγραφον. V.

1051. καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;] Anglice, What, are you also still here? Cf. Pl. 970. Ad decretorum venditorem dictum, qui subito reversus est.

1052. καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς] Sic haec vulgo leguntur, nec quae medela loco adhibenda sit constat. Interea cf. Nub. 1481. εἴτ'

αὐτοὺς γραφὴν | διωκάθω γραψάμενος, etc. 758. *εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη*. 770. Vesp. 881. *τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον τῶν γραψαμένων*. Eq. 442. *φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας*. Pac. 107. *γράψομαι | Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα*. Dem. 104, 5. *γράφειν καθ' ἑαυτοῦ θάνατον τὴν ζημίαν*. 105, 11. Antiphan. com. III. 141. *στρεβλοῦν γράφουσι* (*γράφῃ* C. D. unde *γράφῃ σὺ* conj. Schweigh) *τοῦτον ὡς κατάσκοπον*. Alex. com. III. 439. *εἶτ' εἰς νέωτά φησι γράψειν κρεμαμένους* (*πωλεῖν τοὺς ἰχθυοπώλας τοὺς ἰχθῦς*). Secundum Dindorfium *γράφειν τινὰ* valet mulctam dicere alicui, *γράφεσθαί τινα* accusare aliquem. Sed hic requiri videtur futurum. Quare corrigendum suspicor *γράψομαί τε*. Vide annot. crit.

1053. *Schol.* (*διασκεδῶ*: *Ἀποπατήσας ἀπαλλάττεται τοῦ συκοφάντου*.)

1054. *μέμνησ'*] I. e. *μέμνησαι*. Cf. Vesp. 354. *μέμνησαι δῆθ' ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ —;*

τῆς στήλης κατετίλας] Quod nefarium erat. Cf. Ran. 366. *ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκατείων*. Vesp. 394. Eccl. 330. Pl. 1184. Infra 1117.

Schol. κατέχεσας. R. *ἀπεπάτησας, ἀπετίλας*. V.

1055. *αὐτόν*] Sc. *τὸν ψηφισματοπώλην*.

1057. *θύσοντες εἴσω*] Scholia: *σκήπτεται ποιεῖν εἴσω τὴν θυσίαν, ἵνα μὴ σφάξῃ τὸ πρόβατον*. Ita Pac. 1020. Trygaeus id ingenue fatetur, *ἀλλ' εἴσω φέρων | θύσας τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε· | χοὔτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται*. BE. Cf. 856. Construe *ἀπίωμεν εἴσω θύσοντες*.

Schol. θύσοντες εἴσω: *Σκήπτεται ποιεῖν ἔνδον τὴν θυσίαν, ἵνα μὴ σφάξῃ τὸ πρόβατον*.

1058 sq. "The Chorus rejoice in their own increasing power; and, as about the time of the Dionysia it was usual to make proclamation against the enemies of the republic, they set a price upon the head of a famous poulterer, who had exercised infinite cruelties upon their friends and brethren. Then they turn themselves to the judges and spectators, and promise, if this drama obtain the victory, how propitious they will be to them." (Cook.) "While the others are gone to the sacrifice, the Chorus deliver a second short parabasis (1058—1117), as in the Knights and other plays. It consists of a strophe, epirrhema, antistrophe, and antepirrhema. They describe the good which they do, the happy life they lead; and proscribe certain of their enemies and promise to reward the judges if the prize is awarded to the play." (Gr.)

1058. Epitheta Jovi convenientia sibi arrogat chorus avium. Sic autem de Jove Sophocles Oed. Col. 1085. *ὦ Ζεῦ παντάρχα θεῶν, παντόπτα*. Dicitur autem non tantum *παντόπτης*, sed etiam *πανόπτης*, ut Eccl. 80. de Argo, et Aesch. Eumen. 1048. *Ζεὺς πανόπτας*. BE. Hodie Sophoclis locus sic legitur (ed. Dind.): *ἰὼ Ζεῦ, πάνταρχε θεῶν, παντόπτα* etc. Adde Soph. Oed. C. 1293. *τοῖς σοῖς πανάρχοις — θρόνοις*. Aesch. Suppl. 139. *πατὴρ ὁ παντόπτας*. Aesch. Fr. 178, 5. *ὁ παντόπτης Ἥλιος*. Similiter *πανοῦργος* et *παντουργὸς* (Soph. Aj. 445. *φωτὶ παντουργῷ φρένας*), *πάνταρχος* et *πάναρχος* (Soph. l. l.).

Schol. (ἤδη μοι τῷ παντόπτᾳ: Εἰώθασι μετὰ τὴν τελείαν παράβασιν ἐπιρρηματικὴν ποιεῖσθαι συζυγίαν, ὥσπερ καὶ ἐν Ἱππεῦσι πεποίηκεν. Ἄλλως. δευτέρα παράβασις, ὡς ἐν Ἱππεῦσιν.) [[Ἄλλως. ἡ παράβασις αὕτη οὐκ ἔχει πάντα τὰ μέρη, ἀλλὰ μόνα τέσσαρα, τὴν ᾠδὴν καὶ στροφήν, τὸ ἐπίρρημα, τὴν ἀντῳδὴν καὶ τὸ ἀντεπίρρημα. ἔστι γοῦν ἡ ᾠδὴ καὶ στροφὴ κώλων καὶ στίχων δακτυλικῶν καὶ παιωνικῶν ιδʹ. τὰ αʹ, εʹ, ςʹ, ζʹ δακτυλικὰ ἑφθημιμερῆ. τὰ βʹ, γʹ, δʹ, ιʹ, ιαʹ τετράμετρα. τὰ δʹ ἄλλα παιωνικά, τετράμετρα μὲν ἀκατάληκτα τὰ ηʹ, θʹ. τὸ δὲ ιβʹ τρίμετρον. τὸ δὲ ιγʹ δίμετρον. τὸ δὲ ιδʹ ἑφθημιμερὲς ἐκ κρητικῶν. ὑφ' ὃ παράγραφος, καὶ διπλῆ ἔσω νενευκυῖα.]]

1059. *Schol.* παντάρχᾳ: Ἑρμηνεύει τὸ παντόπτᾳ. R. Vict.

1060. εὐκταίαις εὐχαῖς] Votivis precibus. Eur. Med. 165. κἀπιβοᾶται Θέμιν εὐκταίαν. Aesch. Sept. 729. πατρὸς εὐκταίαν Ἐρινύν. Plat. Legg. X. 906 B. πείθουσι θωπείαις λόγων καὶ ἐν (del.?) εὐκταίαις τισὶν ἐπῳδαῖς. Soph. Tr. 239. εὐκταῖα φαίνων;

1061. Cf. Aesch. Cho. 979. ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε Ἥλιος. Diphil. IV. 388. ὦ τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη — τόπον.

1062. σώζω δ' εὐθαλεῖς καρπούς] Supra v. 588. πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέδονται, | ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἷς αὐτοὺς καὶ κερχνήδων ἐπιτρίψει. | εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται, | ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν.

εὐθαλεῖς καρπούς] Producta media syllaba. In eodem metri genere Eur. Tro. 217. τὰν Πηνειοῦ σεμνὰν χώραν ὄλβῳ βρίθειν φάμαν ἤκουσ' εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπείᾳ. Lucian. Abd. 27. εὐθαλὴς — καὶ εὔτροφος — καρπός. Pind. P. IX. 128. εὐθαλεῖ τύχᾳ. Nem. IX. 115. νεοθαλὴς δ' αὔξεται. Hesiod. Theog. 30. δάφνης ἐριθηλέος ὄζον. Eur. Iph. A. 188. φοινίσσουσα παρῇδ' ἐμὰν αἰσχύνᾳ νεοθαλεῖ (νεοθαλῆ?). Eur. Fr. 217. Hic εὐθαλεῖς Doricum accipe pro εὐθηλεῖς, et εὐθαλεῖς καρποὺς redde fructus plenos seu bene distentos, non bene florentes, ut vertit Brunckius, id quod foret εὐθαλεῖς correpta media, ut in Aeschyli Fr. 290, 5. πᾶσα δ' εὐθαλὴς | Αἴγυπτος — ἀντέλλει στάχυν. Hesychius, Δυσθαλής: δυσαυξής. Κρατῖνος. Similiter εὔθηλος πόρις juvenca quae ubera bene distenta habet Eurip. Bacch. 737. et εὔθηλοι βόες Iph. A. 579. Scilicet radix hujus vocis est θηλὴ uber, non θάλλειν florere. Confer νεοθηλὴς et ἐριθηλής. Hom. Il. ξ. 347. νεοθηλέα ποίην. Hes. Th. 576. στεφάνους νεοθηλέας ἄνθεσι ποίης. Hesiod. Th. 30. δάφνης ἐριθηλέος. Theocr. XXV. 132. ἐριθηλέα ποίην.

1063. *Schol.* κτείνων παμφύλων: Τὰ μικρὰ λέγει, τὰς μυίας. καὶ θηρίοις γὰρ πολέμιοι ὄρνιθες, ὡς λαγωοῖς ἀετός.

1064. θηρῶν] I. q. θηρίων. Insecta intelligit, qualia sunt πάρνοπες, κνῖπες, ψῆνες (588—590), apes, vespae, muscae, etc.

οἳ — ἀποβόσκεται] Constructio verborum haec est, κτείνω γένναν θηρῶν, οἳ πάντ' ἐν γαίᾳ αὐξανόμενον (καρπὸν ἀποβόσκονται, ἅ τε) δένδρεσι ἐφεζόμενα καρπὸν ἀποβόσκεται. Quocum comparari potest eadem generum variatio in carmine epopis inde a v. 230. DIND. Constructio

hujus loci impeditior admodum singularis est, οἳ (sc. θῆρες) ἐν γαίᾳ (ἕρποντες) δένδρεσί τ' ἐφεζόμενα (θηρία sive ἑρπετὰ) ἀποβόσκεται etc. Cf. 230—254. Vesp. 408. Ran. 455. Pl. 292. Vide annotationem criticam. "Per πάντα ἐν γαίᾳ αὐξανόμενα intelliguntur flores, fruges, gramina, et alia humi nascentia; quae distinguuntur a fructibus arborum, quos insecta illa laedunt arboribus insidentia." BE.

1065. ἐκ κάλυκος] Cf. Soph. Oed. R. 25. φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός. Cratin. ap. Athen. 685 B. ἀνεμωνῶν κάλυξί τ' ἠριναῖς.

γένυσιν] Cf. Lys. 1257. Oppian. Hal. V. 585. αὐτῇσιν ὑπαὶ γενύεσσι δράκοντος.

παμφάγοις] Cf. Arist. H. A. VIII. 5. 2. ἡ δ' ἄρκτος παμφάγον ἐστί.

Schol. (νῦν) κάλυκες καταχρηστικῶς πάντα τὰ ἀκρόδρυα. R. V.

1066. ἐφεζόμενα] Quasi non θῆρες sed θηρία modo praecessisset. Similis negligentia constructionis est supra 230 sq. Pl. 292. ἀλλ' εἶα τέκεα — ἐπαναβοῶντες etc. Hom. Od. μ'. 74. νεφέλη κυανέη, τὸ μὲν etc. Ubi subaudiendum νέφος, quod ejusdem significationis est atque νεφέλη. Cf. Hom. Il. γ'. 152. δενδρέῳ ἐφεζόμενοι (τέττιγες). Hesiod. Op. 582. ἠχέτα τέττιξ | δενδρέῳ ἐφεζόμενος etc.

καρπὸν ἀποβόσκεται] Cf. 1065. ἔνθεν ὥσπερεὶ μέλιττα Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο καρπόν. Lucian. Conv. 10. ὅτι περ τὸ κεφάλαιον ἐξ ἑκάστης αἱρέσεως ἀπανθισάμενος.

1067. οἳ] Sc. θῆρες.

1069. ἑρπετά] Sc. θηρία, quod etiam ad δάκετα subaudiendum. Cf. Eur. Andr. 269. ἑρπετῶν — ἀγρίων | ἄκη. Alcman. Fr. 53. ἑρπετά θ' ὅσσα τρέφει μέλαινα γαῖα.

δάκετα] Cf. Aesch. Ag. 833. δάκος. Eur. Tro. 284. παρανόμῳ δάκει.

Schol. ἑρπετὰ καὶ δάκετα: Καὶ τὰ ἄλλα δάκετα, ὥσπερ εἰ τύχοι ὁ σκορπίος. [[δάκετα δὲ θηρία ἰοβόλα.]]

1070. πάνθ' ὅσαπερ] Ut in v. 719.

ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος] Vi alarum mearum. Sic vulgo legitur, sed reponendum haud dubie ὑπ' ἐμᾶς φάρυγος. Vide annot. crit.

ἐν φοναῖς ὄλλυται] Cf. Aesch. Ag. 446. ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ'. Soph. Ant. 696. τὸν — αὐτάδελφον ἐν φοναῖς πεπτῶτ' ἄθαπτον. 1314. ποίῳ δὲ κἀπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ; 1003. καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς. Eur. Hel. 154. ἐν φοναῖς θηροκτόνοις. El. 1207. ἔδειξε μαστὸν ἐν φοναῖσιν. Pind. P. XI. 37. θῆκέ τ' Αἴγισθον ἐν φοναῖς. Herod. IX. 76. ἔτι ἐν τῇσι φονῇσι ἐόντας. Lycophr. p. 170. καὶ πᾶν λακίζοντ' ἐν φοναῖς ψυχρὸν δέμας etc. Cf. etiam Soph. El. 486. ἅ νιν κατέπεφνεν αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις. Ant. 1229. ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφθάρης; Oed. C. 1682. ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν ἐν ἀφανεῖ τινι μόρῳ.

1072. τῇδε — θἠμέρᾳ] Cf. Th. 76. Legitur praeterea Soph. Aj. 756. Oed. R. 1283. Alibi apud tragicos reperitur aut τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ aut ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ. V. Lob. ad Aj. l. l.

ἐπαναγορεύεται —] I. e. ἀνακηρύττεται. Redde, Hodie quam maxime edicta promulgantur. Cf. Thuc. VI. 60. τοὺς μὲν ἀπέκτειναν,

ὅσοι ξυνελήφθησαν, τῶν δὲ διαφυγόντων θάνατον καταγνόντες ἐπανεῖπον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι. Lysias VI. 18. τοὺς δὲ φεύγοντας ζητεῖτε συλλαμβάνειν ἐπικηρύττοντες τάλαντον ἀργυρίου δώσειν τῷ ἀπαγαγόντι ἢ ἀποκτείναντι. Joseph. c. Apion. 2, 38. Mosch. I. 4. εἴ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἔρωτα, | δραπετίδας ἐμός ἐστιν· ὁ μανυτὰς γέρας ἑξεῖ. | μισθός τοι τὸ φίλαμα τὸ Κύπριδος· ἢν δ' ἀγάγῃς νιν, | οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὸ δ', ὦ ξένε, καὶ πλέον ἑξεῖς. Quae sequuntur ad Alcibiadem ejusque socios spectare monet Fritzschius ad Ran. 319, coll. Thuc. VI. 60. Scilicet hoc ipso tempore quam maxime fervebat crimen Alcibiadi intentum, et ὁ δῆμος — χαλεπὸς ἦν τότε καὶ ὑπόπτης ἐς τοὺς περὶ τῶν μυστικῶν ἅμα τὴν αἰτίαν λαβόντας, καὶ πάντα αὐτοῖς ἐδόκει ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ ὀλιγαρχικῇ καὶ τυραννικῇ πεπρᾶχθαι (Thuc. VI. 60).

Schol. ἐπαναγορεύεται: Καὶ λέγεται, καὶ ἀνακηρύττεται. Vict.

1073. *Διαγόραν τὸν Μήλιον*] Iste est Diagoras ille atheus dictus, qui etiam Atheniensium sacra profanavit et derisui habuit, qui de eo emiserunt decretum, quod hic recitatur. Lysias c. Andoc. [p. 214. Reisk.] τοσοῦτο δὲ οὗτος Διαγόρου τοῦ Μηλίου ἀσεβέστερος γενένηται· ἐκεῖνος μὲν γὰρ λόγῳ περὶ τὰ ἀλλότρια ἱερὰ καὶ ἑορτὰς ἠσέβει, οὗτος δὲ ἔργῳ ἐν τῇ ἑαυτοῦ πόλει. Et paulo post de edicto Atheniensium: ἐπεκήρυττον τάλαντον ἀργυρίου δώσειν τῷ ἀπαγαγόντι ἢ ἀποκτείναντι. BE. Cf. Diod. Sic. XIII. 8. τούτων δὲ πραττομένων (i. e. Ol. XCI. 2) Διαγόρας ὁ κληθεὶς ἄθεος διαβολῆς τυχὼν ἐπ' ἀσεβείᾳ καὶ φοβηθεὶς τὸν δῆμον ἔφυγεν ἐκ τῆς Ἀττικῆς· οἱ δ' Ἀθηναῖοι τῷ ἀνελόντι Διαγόραν ἀργυρίου τάλαντον ἐπεκήρυξαν. De eo Cicero de N. D. I. 23. aperte deorum naturam sustulit. Vide etiam de eo Julian. Or. VI. p. 190. Cf. ad Ran. 320. "Diagoras ille post Meli excidium habitavit Athenis, si fides Scholiastae, et, ut verisimile est, ibi cum mysteria Cereris vulgaret, subsannaret, et ab iis multos homines dehortaretur, condemnatus est. De quo negotio Thuc. VI. — Meli excidium factum est sub finem anni 16 hujus belli, postea habitavit Athenis Diagoras, et ob mysteria subsannata condemnatus est circa finem anni 17." (Palmer.) Diu ante hanc fabulam doctam mortuum esse Diagoram Melium contendit Fritzschius ad Ran. 319, ut qui cum tyrannis multo ante defunctis copuletur. Idem illum Ol. 78 (i. e. quinquaginta circiter annis ante, Pindari et Simonidis aetate) floruisse docet ex Schol. Ran. l. l. et Suid. v. *Διαγόρας*. Capta Melos est Ol. XCI. 1, sed nihil obstat quominus Athenis Diagoras vel ante patriae suae eversionem Athenis commoratus esse existimetur.

Schol. *Διαγόραν τὸν Μήλιον*: Οὗτος μετὰ τὴν ἅλωσιν Μήλου ᾤκει ἐν Ἀθήναις, τὰ δὲ μυστήρια ηὐτέλιζεν, ὡς πολλοὺς ἐκτρέπειν τῆς τελετῆς. τοῦτο οὖν ἐκήρυξαν κατ' αὐτοῦ Ἀθηναῖοι καὶ ἐν χαλκῇ στήλῃ ἔγραψαν, ὥς φησι Μελάνθιος ἐν τῷ περὶ μυστηρίων. Ἄλλως. ταῦτα ἐκ τοῦ ψηφίσματος εἴληφεν. οὕτως γὰρ ἐκήρυξαν, τῷ μὲν ἀποκτείναντι αὐτὸν τάλαντον λαμβάνειν, τῷ δὲ ἄγοντι δύο. ἐκηρύχθη δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ, ἐπεὶ τὰ μυστήρια πᾶσι διηγεῖτο κοινοποιῶν αὐτὰ καὶ μικρὰ ποιῶν καὶ τοὺς βουλομένους μυεῖσθαι ἀποτρέπων, καθάπερ Κρατερὸς ἱστορεῖ.

(*ἐκκεκήρυκται δὲ μάλιστα ὑπὸ τὴν ἅλωσιν τῆς Μήλου. οὐδὲν γὰρ κωλύει πρότερον* (*οὐδὲν δὲ κωλύει πρ.* vel *οὐδὲν γὰρ κελεύει πρ.* Bergk. Comm. p. 176.). *Μελάνθιος δὲ ἐν τῷ περὶ μυστηρίων προφέρεται τῆς χαλκῆς στήλης ἀντίγραφον, ἐν ᾗ ἐπεκήρυξαν καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκδιδόντας Πελλανεῖς. ἐν ᾗ γέγραπται καὶ ταῦτα· ἐὰν δέ τις ἀποκτείνῃ Διαγόραν τὸν Μήλιον, λαμβάνειν ἀργυρίου τάλαντον· ἐὰν δέ τις ζῶντα ἀγάγῃ, λαμβάνειν δύο.*)

1074. *λαμβάνειν*] De infinitivo cf. ad Vesp. 160. Soph. Oed. C. 91.

Schol. (*ἄν τε τῶν τυράννων τίς*: *Τινὲς, τινά. ὡσεὶ ἔλεγέ τινα τῶν ἀνηκόντων αὐτῷ, ὃς ἐὰν φονεύσῃ.*)

1075. *τῶν τεθνηκότων*] Mos erat oratorum et caussidicorum quavis occasione adversarios et reos tyrannidis affectatae insimulare, metumque ejus et subversionis popularis status auditorum animis injicere, si cui invidiam conflare vellent. Hoc quia fere semper alienum erat a personis, in quas talis conferebatur suspicio ipsoque rerum publice gestarum statu falsi arguebatur, perpetuis istis criminationibus nihil magis ridiculum videbatur: quod facetissime ostendit comicus in insigni loco Vesp. 488. Hic rem exaggerando lepide Athenienses perstringit, praemium indicens ei qui vel jam mortuum tyrannum occiderit. BR.

Schol. *τῶν τεθνηκότων*: ⟦*Τῶν ἐπὶ θανάτῳ φευγόντων.*⟧ *ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν οὕτω γέγραπται· ἐν ὑπερβολῇ καὶ τοὺς τεθνηκότας ἀποκτείνειν ὥστε μηδ' ἐν * * * πλαγιάζονται δὲ ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ. λέγει γὰρ, ἐάν τις τινὰ τῶν τοῖς τυράννοις προσηκόντων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λήψεται· οἷον γύναιον, ἀδελφὸν, τέκνον, τοὺς συνωμοσίους καὶ συμπράξαντας τῇ τυραννίδι.*

1076. *Schol.* *ἀνειπεῖν: Κηρύξαι καὶ ἀναγορεῦσαι.* Vict.

1077. *Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον*] Philocratem avium saginatorem facete *Στρούθιον* appellat, tamquam a patria; hocque avium in Philocratem *Στρούθιον* decretum opponitur Atheniensium decreto in Diagoram *Μήλιον*. BR. Cf. 14. *οὐκ τῶν ὀρνέων*, | *ὁ πινακοπώλης, Φιλοκράτης.*

Φιλοκράτη] Sic *Λυσικράτη* 513. *Εὐκράτην* (l. *Εὐκράτη*) Lys. 103.

Schol. *τὸν Στρούθιον*: *Ἄνω* [16] *εἶπεν ἐκ τῶν ὀρνέων. Στρούθιον δὲ εἶπεν, ὡς Μήλιον. διὸ καὶ οὕτω προενεκτέον.* ⟦*συνείρων δὲ εἰς ὁρμαθὸν συντιθείς.*⟧

1078. *ἢν δὲ ζῶντά γ' ἀγάγῃ*] Cf. Herod. II. 162. *ἐντειλάμενος αὐτῷ ζώοντα Ἄμασιν ἀγαγεῖν παρ' ἑωυτόν.* Thuc. VIII. 5. *ἢ ζῶντα ἄξειν ἢ ἀποκτενεῖν* (*ἀποκτεῖναι* vulg. *ἀποκτείνειν* plures mss.). Eur. Hec. 1195. *ἔκτεινας ἢ ζῶντ' ἦλθες Ἀργείοις ἄγων;*

τέτταρα] Metri gratia positum, opinor: namque in declaratione adversus Diagoram facta duo tantum talenta promissa fuerant. V. schol. ad 1073.

1079. Cf. Archippum Athen. p. 227 A. *Αἰγύπτιος μιαρώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος* | *Ἕρμαιος, ὃς βίᾳ δέρων ῥίνας γαλεούς τε πωλεῖ* | *καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερονεύων, ὡς λέγουσιν ἡμῖν.* Ubi loquuntur pisces, ut hic aves.

συνείρων] Connectens. Cf. Dem. XVIII. 308. *ῥήτωρ πεφωνασκηκὼς καὶ συνειλοχὼς ῥήματα καὶ λόγους συνείρει τούτους σαφῶς καὶ ἀπνευστί.* Cf. 529. *εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους.*

σπίνους] Cf. Pac. 1149. *τὴν κίχλην καὶ τὼ σπίνω.* Fr. 344. *ὄψῳ χρῆσθαι σπινιδίοις τε καὶ κίχλαις.* 443. Eubul. Athen. p. 65 C. *τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις.*

καθ' ἑπτὰ τοὐβολοῦ] Septenos obolo. Cf. Timocl. ap. Athen. 240 E. *τῶν ἀν' ὀκτὼ τοὐβολοῦ | θέρμους μαλάξας.* Vesp. 669. *δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα τάλαντα.* 718. *κατὰ χοίνικα.* Th. 811. *κλέψασα — κατὰ πεντήκοντα τάλαντα.* Theophr. Char. 7. *καὶ ὅταν γε τοὺς καθ' ἕνα ἀποκναίσῃ*, etc.

Schol. σπίνους: Εἶδος ὀρνέου ὁ σπίνος. τρία δὲ αὐτοὺς λυπεῖ, ὅτι θηρεύει, ὅτι πωλεῖ, ὅτι ζ' τοῦ ὀβολοῦ ὡς εὐτελίζων αὐτούς.

1080. *φυσῶν*] Sufflans, ut eo pluris vendat, si grandiores videantur. BECK. Anglice, inflating, blowing out. Cf. Xen. Anab. III. 5. 9. *πρόβατα ἀποδαρέντα καὶ φυσηθέντα ῥᾳδίως ἂν παρέχοι τὴν διάβασιν.* Nisi post *φυσῶν* subaudiendum *τὰ πτερά*, scilicet ut pinguedinem earum emptoribus ostendat. Sic *φυσᾶν τὸ πῦρ*, to blow the fire.

1081. *ἐγχεῖ*] I. q. *ἐμβάλλει, ἐντίθησι, διείρει.* Schol: *ἐμφαντικὸν δὲ πλήθους τὸ ἐγχεῖ.* Suidas, *ἔγχει: ἔμβαλε. Καταχρηστικῶς* hic positum de rebus non liquidis. Cf. Ran. 620. *ἐς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων.* Explicationes varias vide apud schol.

Schol. τοῖς τε κοψίχοισιν: Οἱ κόψιχοι γὰρ ᾠοτοκοῦντες κεντοῦσι τὰ ᾠά. οἱ οὖν ὀρνιθοθῆραι πτερὰ αὐτοῖς ἐμβάλλουσι πρὸς τὸ ἀμβλῦναι τὰ ῥάμφη τῇ μαλακότητι τῶν πτερῶν, ἢ ἵνα μὴ κορυζῶσιν. ἢ μετὰ τὸ σφάξαι πτερὰ ἐπιβάλλουσιν, ὥστε ἐξ αὐτῶν αὐτοὺς κρεμαμένους ὁραθῆναι πᾶσιν. ἐμφαντικὸν δὲ πλήθους τὸ ἐγχεῖ. [[*ἐγχεῖ τὰ πτερὰ βιαίως ἀντὶ τοῦ διείρει.*]] *εἴροντες γὰρ διὰ τῶν ῥινῶν καὶ κρεμῶντες ἐπώλουν.*

1083. *κἀπαναγκάζει*] I. e. *καὶ ἐπαναγκάζει.*

παλεύειν] Illicere. Schol: *εἰώθασιν ἐκτυφλοῦντές τινα τῶν ὀρνέων ἱστάναι ἐν δικτύῳ, ὅπως τῇ φωνῇ προσκαλοῖτο τὰ ὁμοιογενῆ.* Bekk. Anecd. p. 59, 6. *παλεύτρια· ἐξαπατῶσα. τίθεται ἐπὶ τῶν ὀρνίθων τῶν ἐξαπατώντων τὰ ἄλλα ὄρνεα, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν περιστερῶν.* Ejusmodi aves Graecis sunt *παλεύτριαι*, Latinis illices. Vide Plaut. Asin. 1, 3, 68. Plut. Syll. 28. *ταῖς εἴκοσι σπείραις ὥσπερ ἠθάσιν ὄρνισι τεσσαράκοντα τὰς τῶν πολεμίων παλεύσας.* Eubul. Athen. 568 E. *φιλῳδοὺς κερμάτων παλευτρίας* (meretrices). Aristot. H. A. 9, 8, 4. *αἱ περιστεραὶ ζῶσι καὶ ὀκτὼ ἔτη αἱ τετυφλωμέναι ὑπὸ τῶν παλευτρίας τρεφόντων αὐτάς.*

Schol. παλεύειν: Ἀντὶ τοῦ θηρεύειν, (προκαλεῖσθαι). εἰώθασιν ἐκτυφλοῦντές τινα τῶν ὀρνέων ἱστάναι ἐν δικτύῳ, ὅπως τῇ φωνῇ προσκαλοῖτο τὰ ὁμοιογενῆ. καὶ τοῦτο γλωσσηματικὸν παλεύειν ἔλεγον. (Ἄλλως. θηρεύειν καὶ προκαλεῖσθαι βοσκόμενα. οὐ περὶ τῶν κοψίχων δὲ τοῦτο, ἐπεὶ δεδεμένους ἂν εἶπεν, ἀλλὰ μετέβη ἐπὶ περιστερὰς ἢ φάττας.)

1085. *πτερά*] Anglice, their feathers.

1087. *αὖθις ὑμεῖς αὖ*] Anglice, you in your turn.

Schol. θηράσατε (θηράσετε aut θηρεύσετε?). R.

1088. *Schol.* [[εὔδαιμον φῦλον: Ἡ ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ ὁμοία ἐστὶ τῇ ᾠδῇ καὶ στροφῇ. καὶ αὕτη γὰρ κώλων καὶ στίχων ἐστὶ ιδʹ. καὶ τὰ μὲν ἔχει δακτυλικὰ ἰσόμετρα τοῖς ἐκείνης, τὰ δὲ παιωνικὰ ἐπιμεμιγμένα κρητικοῖς. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι.]] ἐν σχήματι εἴρηται ὁ λόγος, εὔδαιμον φῦλον, οἳ χειμῶνος. πρὸς γὰρ τὸ σημαινόμενον τοῦ φύλου πληθυντικὸν ὂν ἔφη τὸ οἵ.

1090. χλαίνας] Cf. 712.

Schol. οὐκ ἀμφιέννυνται. R.

1091. θερμὴ — ἀκτίς] Cf. Soph. Trach. 685. ἀκτῖνος — θερμῆς ἄθικτον.

πνίγους] Caloris. Cf. 726. μετρίῳ πνίγει. Aristophont. Athen. p. 238. πνῖγος ὑπομεῖναι — τέττιξ.

Schol. οὐδ' αὖ θερμή: Τινὲς τὸ πνίγους κατὰ γενικὴν φάσιν, ἵνα ᾖ, οὐδὲ ἡ θέρους θερμασία ἐπίκειται ἡμῖν.

1092. τηλαυγής] Cf. 1711. τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας. Soph. Trach. 523. τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ. Cf. vv. εὐαυγὴς et λευκαυγής.

θάλπει] Accendit, urit. Cf. Soph. Ant. 417. καὶ καῦμ' ἔθαλπε. Pind. N. IV. 14. ζαμενεῖ — ἀλίῳ — ἐθάλπετο.

1093. ἀνθηρῶν λειμώνων — ἐν κόλποις] Cf. Ran. 373. χώρει — ἐς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους λειμώνων. 351. ἀνθηρὸν ἕλειον δάπεδον. 440. 448.

1094. *Schol.* φύλλων ἐν κόλποις: Ὡσεὶ ἔλεγεν ὑπὸ τὰ φύλλα.

1095. θεσπέσιος] Cf. Hom. Od. μʹ. 158. Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων | φθόγγον ἀλεύασθαι.

ὀξὺ μέλος] Anglice, its shrill song. Connecte haec cum βοᾷ.

ἀχέτας] Sc. τέττιξ. Cf. Aristot. H. A. 5, 24 (30). τῶν δὲ τεττίγων γένη ἐστὶ δύο· οἱ μὲν μικροί, οἱ δὲ μεγάλοι, οἱ ᾄδοντες. καλοῦσι δὲ τοὺς μεγάλους καὶ ᾄδοντας ἀχέτας. Cf. Pac. 1159. ἡνίκ' ἂν δ' ἀχέτας ᾄδῃ τὸν ἡδὺν νόμον. Hesiod. Op. 582. ἦμος δὲ — ἠχέτα τέττιξ | δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' ἀοιδὴν | πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων. Scut. 393. ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ | ὄζῳ ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν | ἄρχεται. Ananius ap. Athen. 282 B. ὅταν θέρος ᾖ κἠχέται βαβράζωσιν. Anacreon: Θέρεος γλυκὺς προφήτης — δενδρέων ἐπ' ἄκρων ὀλιγὴν δρόσον πεπωκὼς βασιλεὺς ὅπως ἀείδεις. Alcaeus Fr. 39. ἄχει δ' ἐκ πετάλων ἀχέτα τέττιξ πτερύγων δ' (θ'?) ὕπο καχχέει λιγυρὰν ἀοιδάν. Meleag. 112. Leonid. Tar. 60. Hom. Il. γʹ. 151 sq. Eur. El. 151. κύκνος ἀχέτας. Aesch. Prom. 575. δόναξ ἀχέτας.

Schol. ὁ τέττιξ δηλονότι. τρία δὲ γένη τεττίγων, αἱ μὲν γὰρ ἀχέται καὶ ἄρσενες, αἱ δὲ κερκῶπαι αἱ θήλειαι, ἕτερον δὲ γένος σίγιον καλεῖται παρὰ τὴν σιωπήν. V.

1096. θάλπεσι μεσημβρινοῖς ἡλιομανής] Meridiani solis ardoribus inflammata. Schol: τέρπεται γὰρ καὶ ἐπιμαίνεται τῷ ἡλίῳ ὁ τέττιξ. Aristophon Athen. p. 238. πνῖγος ὑπομεῖναι καὶ μεσημβρίας λαλεῖν | τέττιξ. Theocr. VII. 138. αἰθαλίωνες | τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον. Theophylact. Epist. 1. ἀκτίνων ὥσπερ ἡλιακῶν μεθυσκόμενος. Aesch. Sept. 446. μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου. 431. μεσημβρινοῖσι θάλ-

πεσεῖν. Suppl. 746. ἐν μεσημβρίας θάλπει. Lucian. Amor. 45. πρὸς ἡλίου μεσημβρινὸν θάλπος. Eur. Cycl. 540. καὶ πρός γε θάλπος ἡλίου πίνειν καλόν. Soph. Trach. 145. καί νιν οὐ θάλπος θεοῦ, | οὐδ' ὄμβρος, οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ. Philostr. Epist. 53. ἡ πρὸς θάλπος καὶ χειμῶνα ἀντίταξις. Virg. Ecl. II. 12. raucis | sole sub ardenti resonant arbusta cicadis. Georg. III. 327. inde, ubi quarta sitim coeli collegerit hora, | et cantu querulae rumpent arbusta cicadae. Shelley: As in the olive copses thick cicadae are, drunk with the noonday dew.

Schol. [ὑφ' ἡλίῳ μανεὶς: Τέρπεται γὰρ καὶ ἐπιμαίνεται τῷ ἡλίῳ ὁ τέττιξ.]

1098. *Νύμφαις οὐρείαις*] Ran. 1344. *Νύμφαι ὀρεσσίγονοι.* Thesm. 326. *Νύμφαι ὀρείπλαγκτοι.*

1099. *ἠρινὰ — μύρτα*] Pind. P. IX. 82. *ὅσσα τε χθὼν ἠρινὰ φύλλ' ἀναπέμπει.* Sed adverbium potius hic videtur esse *ἠρινὰ*, ut in Pac. 800. *ὅταν ἠρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν ἑζομένη κελαδῇ.* Eur. Hipp. 76. *ἀκήρατον | μέλισσα λειμῶν' ἠρινὸν διέρχεται.* Eur. Dan. Fr. III. 3. *γῇ τ' ἠρινὸν θάλλουσα.*

παρθένια — μύρτα] Virgineas et candidas myrti baccas. *Παρθένια* vocantur myrti baccae quia tenellae et delicatulae, *λευκότροφα* quia candidi coloris.

Schol. *ἐαρινά.* R. V. *παρθένια:* (*Διὰ τὸ ἐπιμελῶς τὰς γυναῖκας καὶ τὰς παρθένους*) *τὰ μύρτα ἐσθίειν.* (*λευκότροφα δὲ ἀντὶ τοῦ*) *λευκὰ καὶ τρυφερά· τοιαῦτα γάρ εἰσι μήπω πεπανθέντα.*

1100. *λευκότροφα μύρτα*] "Colum. R. R. XII. 38. duo sunt genera myrti, quorum alterum est nigrum, alterum album. Plin. N. H. XV. 29. 37. Cato (R. R. 8.) tria genera myrti prodidit, nigram, candidam, conjugalem, fortasse a conjugiis." (Ko.) Dicaearch. Fr. 60, 5. *ταῖς λευκαῖς παραπλήσιος μύρτοις.* Green vertit, tender white myrtle-berries. Hodie utriusque myrti baccae ab Atheniensibus comeduntur, ut monet Sibthorp Flora Graeca p. 240. Cf. Soph. Oed. C. 701. *γλαυκᾶς παιδοτρόφου* (*παντοτρόφου?*) *φύλλον ἐλαίας.*

Χαρίτων κηπεύματα] I. e. fructus quosque suavissimos. Pind. Ol. IX. 40. *σύν τινι μοιριδίῳ παλάμᾳ ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον· κεῖναι γὰρ ὤπασαν τὰ τερπνά.* P. VI. 2. *Ἀφροδίτας ἄρουραν ἢ Χαρίτων ἀναπολίζομεν.* Pac. 796. *Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων.* Ariphron. 7. *τέθαλε πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων ἔαρι.* Sositheus trag. Daphn. Fr. I. 17. *κηπευμάτων ἀρδευτὰ* (qu. *κηπεύματ' ἀρδεύων τε*) *δαψιλεῖ ποτῷ.* Diodor. Sic. II. 37. *πλῆθος ποταμῶν διαρρεῖ καὶ ποιεῖ κατάρρυτον πολλοῖς κηπεύμασι καὶ καρποῖς παντοδαποῖς τὴν χώραν.* *Κηπεύματα* proprie sunt fructus hortenses. Cf. vv. *κηπεύειν, κηπεία.*

1101. Similiter spectatorum captat favorem in Nub. 1115. *τοὺς κριτὰς* (*τοῖς κριταῖς?*) *ἃ κερδανοῦσιν, ἤν τι τόνδε τὸν χορὸν | ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.* Eccl. 1154. Ach. 1224. Supra 445.

Schol. *ἀντὶ τοῦ κεχαριτωμένα ἄνθη.* R. V. *πλεονάζει δὲ ὁ τέ.* V.

1102. *ἢν κρίνωσιν ἡμᾶς*] Sc. *νικᾶν.* Cf. Ran. 1473. Eccl. 1157.

Schol. τοῖς κριταῖς: Πολλάκις ἐν ταῖς παραβάσεσι καὶ οἱ ποιηταὶ λέγουσί τινα εἰς τὰ ἑαυτῶν χρήσιμα, διὰ τοῦ χορικοῦ προσώπου, ὡς νῦν πρὸς τοὺς κριτὰς ἀποτείνει τὸν λόγον, ὅπως ἂν αὐτῷ ψηφίσωνται τὴν νίκην.

1104. τῶν Ἀλεξάνδρου] Apposite ad judices utitur hoc exemplo, nam et Alexander Priami filius sive Paris fuit aliquando judex, quum nimirum de forma certarent sub illo Venus et cum Pallade Juno, quarum quaelibet donis emere victoriam volebat. BE.

Schol. πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρου: Τοῦ Πάριδος, ὧν ἔλαβε παρὰ Ἀφροδίτης. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δώσομεν.

1106. γλαῦκες Λαυριωτικαὶ nummi sunt argentei, quibus impressa noctuae effigies, quod signum erat Atticae monetae. Λαύριον [imo Λαύρειον] notus est Atticae pagus, ubi erant argenti metalla. BR. Cf. ad Herod. VII. 144. Ἀθηναίοισι γενομένων χρημάτων μεγάλων ἐν τῷ κοινῷ, τὰ ἐκ τῶν μετάλλων σφι προσῆλθε τῶν ἀπὸ Λαυρείου. VI. 91. Thuc. II. 55. μέχρι Λαυρίου (Λαυρείου recte A. B.), οὗ τὰ ἀργύρεια μέταλλά ἐστιν Ἀθηναίοις. Plut. Them. 4. Λαυριωτικὴν πρόσοδον ἀπὸ τῶν ἀργυρείων μετάλλων. App. Prov. I. 75. Γλαῦκες Λαυρεωτικαί: ἐπὶ τῶν πολλὰ χρήματα ἐχόντων. ἐν γὰρ Λαυρίῳ τῆς Ἀττικῆς χρύσεια (ἀργύρεια Hes.) μέταλλα ἦσαν. ἐπεχάραττον δὲ γλαῦκας ἐν τοῖς νομίσμασιν. Macar. III. 2. Γλαῦκες Λαυριωτικαί. Suid. Hesych. Cf. ad 301. supra Similis jocus est ex ambiguo Plut. Lys. 16. φράζει — αἰνιξάμενος ὑπὸ τῷ κεράμῳ (τῆς οἰκίας) κοιτάζεσθαι πολλὰς γλαῦκας. Andoc. I. 38. ἐπὶ Λαυρίῳ (Λαυρείῳ vulgo recte). Eandem ob causam χελώνη dicebatur a nonnullis τὸ Πελοποννησίων νόμισμα ἀπὸ τοῦ τυπώματος (Poll. IX. 74.). Unde proverbium Apost. XII. 31 b. Τὰν ἀρετὰν καὶ τὰν σοφίαν νικάντι χελῶναι (i. e. nummi testudinis imagine insigniti). Et παρθένοι aut κόραι vocabantur nummi qui Minervae imaginem impressam (Eur. Scir. Fr. 2. τὰς ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους), πῶλοι qui Pegasi habebant (Eur. ibid. καὶ τὰς μὲν ἄξει, πῶλον ἂν διδῷς ἕνα).

γλαῦκες — ἐπιλείψουσι] Cf. Vesp. 1445. κληττῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους. Eccl. 620. οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος —. Lys. 449. Th. 927. Eubul. com. III. 261. ταχέως γέ μ' αἱ χρησταὶ γυναῖκες ἐπέλιπον. Herod. II. 25. τῶν τε ὄμβρων ἐπιλειπόντων αὐτούς. II. 174. ὅπως δέ μιν ἐπιλίποι — τὰ ἐπιτήδεα etc. IV. 152. τὸν Κορώβιον ἐπέλιπε τὰ πάντα. Thuc. III. 26. ἐλελοίπει (imo ἐπελελοίπει) ὁ σῖτος. V. 103. ἐπειδὰν πιεζομένους αὐτοὺς ἐπιλίπωσιν αἱ φανεραὶ ἐλπίδες. Dem. p. 186. ἕως δ' ἂν κρατῶμεν, οὐκ ἔνι δήπου χρήμαθ' ἡμᾶς ἐπιλείπειν. Xen. Cyr. VIII. 1. 1. οἱ πατέρες προνοοῦσι τῶν παίδων, ὅπως μήποτε αὐτοὺς τἀγαθὰ ἐπιλείψει. Anab. IV. 5. 15. ἐπειδὴ ἐπέλιπε τὰ ἀρχαῖα ὑποδήματα. IV. 7. 1. τὰ ἐπιτήδεια ἐπέλιπε. Vect. IV. ὡς οὔτε ἐπιλειψούσης ποτὲ ἀργυρίτιδος. Isocr. Or. XV. § 343. τὸ μὲν ὕδωρ ἡμᾶς ἐπιλεῖπον etc. Plut. Lucull. 8. ἔγνω — ἐπιλείψοντα σῖτον τοὺς πολεμίους.

οὔποτ'] In eodem metri genere legitur Eq. 1289. οὔποτ' ἐκ ταὐτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

Schol. (γλαῦκες ὑμᾶς: Ἀντὶ τοῦ νομίσματα. ἡ γὰρ γλαὺξ ὀρνεόν ἐστιν Ἀθηνᾶς, ὅπερ πάνυ τιμῶντες Ἀθηναῖοι διὰ τὴν θεὸν ἐν τοῖς τετραδράχμοις ἐνεχάραξαν νομίσμασιν. αἰνίττεται δὲ καὶ εἰς τὸ φιλάργυρον τῶν Ἀθηναίων. Ἄλλως. ἡ γλαὺξ ἐπὶ χαράγματος ἦν τετραδράχμου (χάραγμα ἦν ἐπὶ τοῦ τετρ.?), ὡς Φιλόχορος. ἐκλήθη δὲ τὸ νόμισμα τὸ τετράδραχμον τότε ἡ (om.?) γλαύξ· ἦν γὰρ γλαὺξ ἐπίσημον καὶ πρόσωπον Ἀθηνᾶ (Ἀθηνᾶς?), τῶν προτέρων διδράχμων ὄντων ἐπίσημόν τε βοῦν ἐχόντων.) — ἐπεὶ ἐν Λαυρίῳ μέταλλα ἦν ἀργυρίου Ἀθήνησι. V.

1107. ἐνοικήσουσι] Cf. Eq. 1328. ἵν' ὁ κλεινὸς Δῆμος ἐνοικεῖ. Th. 29. Nub. 95. Ἐνοίκιοι ὄρνιθες dicebantur aves domesticae, qualis est gallus gallinaceus. V. Aesch. Eum. 866.

1108. ἐννεοττεύσουσι] Nidificabant. Plat. Legg. XII. 949 C. ἐννεοττεύοντες ἐν τῇ πόλει. Alc. I. 135 E. ὁ ἐμὸς ἔρως — παρὰ σοὶ ἐννεοττεύσας ἔρωτα ὑπόπτερον. Rep. IX. 573 E. ἐπιθυμίας — ἐννενεοττευμένας. κἀκλέψουσι] Et excludent. Anglice, and will hatch. Cf. Fr. 211. ἐκλεπῆναι. Cratinus apud Athen. IX. p. 373. ὡς ἂν ἐκλέψῃς καλὸν | ἡμῖν τι καὶ θαυμαστὸν ἐκ τοῦδ' ὄρνεον.

κέρματα] Pro νεόττια, pullos, dixit κέρματα, numos. BE. Gallice, la petite monnaie. Anglice, small coins. Cf. Pl. 379. τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων.

Schol. κἀκλέψουσι: Δέον εἰπεῖν καὶ λεπίσουσι. λεπίζουσαι γὰρ τὸ ᾠὸν ἐκφέρουσι τὰ νεόττια.

1110. ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν] Tectis aquilino ritu ornabimus, i. e. tectis pinnas addemus. V. schol. Eust. p. 1352, 37. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ ἀετοῦ τοῦ ζώου καὶ μέρος τι τῶν ναῶν οὐ μόνον ἀέτωμα ἐλέγετο ἀλλὰ καὶ αἰετος διὰ τὸ ἐοικέναι, φασί, πτέρυξιν ἀετοῦ. καὶ ζήτει περὶ τούτου καὶ ἔνθα ὁ κωμικὸς ἐρέφεσθαί τι λέγει πρὸς ἀετόν. Bekk. Anecd. p. 348. 3. Ἀετός: τό τε πτηνὸν ζῷον καὶ τὸ ἐπὶ τῷ προπυλαίῳ, ὃ νῦν ἀέτωμα λέγουσιν. ἡ γὰρ ἐπὶ τοῖς προπυλαίοις κατασκευὴ ἀετοῦ μιμεῖται σχῆμα ἀποτεταχότος τὰ πτερά. Ibid. p. 202, 20. Ἀετὸς προπύλαιος: τὸ νῦν λεγόμενον ἀέτωμα ἢ δέλτα. p. 361, 17. Harpocr. in ἀετός. Suid. in ἀέτωμα Hesych. in ὀρθόπτερος. Cf. Lys. XIV. 25. πολλῶν ὁρώντων ἔπινε μὲν ὑπὸ τῷ ἀετώματι κατακείμενος, etc. Pindar. Ol. XIII. 29. τίς — θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλέα δίδυμον ἐπέθηκ'; Pausan. 3, 17, 4. ἡ δὲ πρὸς δυσμὰς ἔχει τῶν στοῶν ἀετούς τε δύο τοὺς ὄρνιθας etc. S. Matth. Evangel. IV. 5. ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ. Eur. Hyps. Fr. 11. Fuit ἀετὸς sive ἀέτωμα fastigium triangulare sive delta in templi fronte et postica parte. Ita autem dicebatur aut quod aquilam ibi olim exprimere mos esset; aut potius, ni fallor, quod aquilae alas pandentis illa pars imaginem referret. V. Valck. Diatr. p. 214 sq. Rose Inscr. p. 205. Notanda autem locutio πρὸς ἀετόν, in eagle fashion (i. e. with gable-roofs, in opposition to flat roofs). Ludit comicus in duplici sensu vocis ἀετός, quae et aquilam significat et fastigium.

Schol. ἐρέψομεν: Διὰ τὰ ἐν τοῖς ναοῖς ἀετώματα. ἀντὶ τοῦ στεγάσομεν πρὸς ἀετώματα. τὰς γὰρ τῶν ἱερῶν στέγας πτερὰ καὶ ἀετοὺς καλοῦσιν, ὥς φησιν Ἴων ἐν Ἀγαμέμνονι.

1111. Cf. Ran. 361. ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται (-δοκεῖ τι?).

ἀρχίδιον] Ab ἀρχή, ut δικίδιον a δίκη Eq. 347. Nub. 1109. Vesp. 511. *Schol.* [κἂν λαχόντες ἀρχίδιον: Ὑποκοριστικῶς τὴν ἀρχήν. διαβάλλει δὲ αὐτοὺς ὡς ἅρπαγας.]

1112. ὀξὺν ἱερακίσκον] Ut rapacitatem illius avis imitemini et fiatis ὀξύχειρες. Usurpatur enim ista vox de furtificis manibus. Lucian. Dial. Deor. 7, 2. οὕτως ὀξύχειρ ἐστὶ καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκμελετήσας τὴν κλεπτικήν. ubi de Mercurio est sermo. BE.

Schol. ὀξὺν ἱερακίσκον: Ἀντὶ τοῦ ἁρπαγὴν ὀξεῖαν. Δίδυμος, τάχος ὡς ἱέρακος, ἵνα ταχέως φύγῃ.

1113. πρηγορῶνας] Stomachos, ventriculos. Anglice crops. Derivatum πρηγορεὼν a πρὸ et ἀγείρειν, quia illuc primum cibus colligitur, priusquam in alterum stomachum descendit. Sic enim recte vocem derivant Schol. Etym. M. 688, 33. et Poll. II. 204.

Schol. πρηγορεῶνας: Δίδυμος τοὺς βρόγχους τῶν ὀρνέων κυρίως τοὺς λεγομένους προλόβους, ὅτι συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων πρηγορεὼν πάλιν ὁ βρόγχος. ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ προαθροίζειν ἐκεῖ τὴν τροφήν.

1114. κρίνητε] Sc. νικᾶν. Cf. ad 1103.

χαλκεύεσθε] Curate vobis fabricarier. Anglice, make yourselves, get made. Cf. ad Thesm. 425. Heliod. III. 4. οὔτε πρότερόν τι τοιοῦτον χαλκευσάμενος.

μηνίσκους] Ita dicebantur orbes capitibus statuarum impositi, nè stercore avium inquinarentur, quales videmus pingi circa Apostolorum capita. BE. Camerarius (Decur. 8. probl. 10.) ex hoc loco Aristophanis recte observat statuarum capitibus apud veteres lunulas addi solitas fuisse, ne avium stercore inquinarentur: additque ibidem apud Christianos postea, qui hoc aliorsum traherent honorisque causa id factum existimarent, morem inde ortum esse sanctorum virorum imagines pingendi cum similibus lunulis vel orbibus caput ambientibus, ad indicandum coelestem illorum excellentiam. Sed posterius merito in dubium revocari posse puto. Nam jam apud veteres Graecos deorum et dearum simulacra circulo radiato honoris gratia ornari solebant: ut clare probari potest ex Luciano de dea Syr. p. 675. ed. Amst. ubi in describendo simulacro Junonis inter alia inquit: καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε φορέει καὶ πύργον, etc. Idem in Timone c. 51. statuam auream in honorem Timonis erigendam describens dicit eam in Arce juxta Palladem collocatum iri, κεραυνὸν ἐν τῇ δεξιᾷ ἔχοντα καὶ ἀκτῖνας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. Plura loca nunc non succurrunt, quamvis haec sufficere possint ad probandum id quod diximus. KUST. Μηνίσκοι sunt μῆνες μικροί, lunulae cornutae sive curvatae. V. ad 1115. Schol: σκεπάσματα τῶν ἀνδριάντων, ἅπερ ἐπιτιθέασι ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάντων διὰ τὸ μὴ ἀποπατεῖν κατ' αὐτῶν τὰ ὄρνεα. φησὶν οὖν ὅτι μέλλομεν ὑμῶν καταπατεῖν. Phot. p. 267, 4. μηνίσκους. τοὺς ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάντων

τιθεμένους, ἵνα τὰ ὄρνεα μὴ προσίζηται. Parum apta sunt quae attulit Kusterus. Aliud enim sunt *μηνίσκοι* lunulae, aliud *ἀκτῖνες* radii. Ceterum ad horizonta, non ad verticem, ut dicitur, positas fuisse istas lunulas in statuis, ad stercus avium arcendum, ratio postulat. Aliter res habet in tabulis pictis, quae alteram rationem non paterentur.

Schol. *ἂν δὲ μὴ κρίνητε: Ἐὰν δὲ μὴ ἡμᾶς κρίνητε νικᾶν, ἐπίθεσθε ὥσπερ οἱ ἀνδριάντες μηνίσκους ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς. ποιοῦσι γὰρ ἔνιοι, ὥστε μὴ ἐφάπτεσθαι τὰ ὄρνεα. Ἄλλως. μηνίσκους, σκεπάσματα (τῶν ἀνδριάντων), ἅπερ ἐπιτιθέασι ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάντων διὰ τὸ μὴ ἀποπατεῖν κατ' αὐτῶν τὰ ὄρνεα. φησὶν οὖν ὅτι μέλλομεν ὑμῶν καταπατεῖν. — κατασκευάσατε.* V.

1115. *μῆν'*] I. q. *μηνίσκον*. Photius p. 266, 22. *μήν: τὸν μηνίσκον.* Cleomedes *περὶ μετεώρων* p. 514. ed. Basil. 1561. *ἡ σελήνη, ὅταν ᾖ σιγμοειδὴς τῷ σχήματι, μὴν καλεῖται.* Quem locum feliciter composuit Dobraeus. Ipsa luna aliquando in poetis *μήνη* appellatur. Phot. p. 266, 24. *μήνη. σελήνη.* Aesch. Prom. 797. *ἡ νύκτερος μήνη.* Qu. Calab. I. 136. *ἀλίγκιον ἄντυγι μήνης.* Phocylid. 68. *οὐ φθονέει μήνη πολὺ κρείσσοσιν ἡλίου αὐγαῖς.*

Schol. [[*μήνην: Μηνίσκον. μήνῃ γὰρ ἔοικε.*]]

1117. Cf. Eur. Ion. 106. *πτηνῶν τ' ἀγέλας, | αἳ βλάπτουσιν σέμν' ἀναθήματα.* 180.

1118 sq. "Pisthetaerus returns, and reports that the sacrifice appears auspicious to their undertaking. A messenger then enters with an account how quick the works advance, and whimsically describes the employments allotted to the several birds in different parts of the building." (Cook.)

1118. Cf. Pac. 868. *ἡ παῖς λέλουται καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά.*

Schol. [[*τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν: Κορωνὶς εἰσιόντων αὖθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ο', ὧν τελευταῖος "τόξευε πᾶς τις. σφενδόνην τίς μοι δότω." ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.*]]

τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστιν: Τὰ ἐν τοῖς θύμασι σύμβολα. R. Vict.

1119. *ὡς ἀπὸ τείχους*] Cf. ad Eq. 1407. Xen. An. IV. 3. 11. *φρύγανα συλλέγοντες ὡς ἐπὶ πῦρ.*

ἀπὸ τείχους] Cf. Th. 495. *ἵν' ὀσφρόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τείχους* (*ἀπὸ τοῦ τείχους* libri) *εἰσιών.*

1121. *Ἀλφειὸν πνέων*] Alpheum spirans. Ita currit anhelus quasi apud Alpheum cursu certaret. Ibi autem fiebant celebria illa certamina. Virg. Georg. III. 180. Aut Alphea rotis praelabi flumina Pisae. BE. Cf. Ran. 1016. *πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας* etc. Lys. 276. *Λακωνικὸν πνέων.* Eur. Med. 1119. *καὶ δὴ δέδορκα τόνδε τῶν Ἰάσονος | στείχοντ' ὀπαδῶν· πνεῦμα δ' ἠρεθισμένον | δείκνυσιν ὥς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακόν.* "Panting like a racer". (Frere.)

(*Schol.*) *ἀλλ' οὑτοσὶ τρέχει: Σύμμαχος· οὕτω συντόνως τρέχει ὡσεὶ Ὀλυμπιακὸς σταδιοδρόμος,* [*ἢ ἀπὸ τοῦ παραρέοντος ποταμοῦ. ἀντὶ τοῦ, δίκην ῥεύματος ταχέως φερόμενος*]. *ὁ δὲ Δίδυμος, παρὰ τὸ Πινδάρου* [Nem. 1, 1] "*ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφειοῦ.*" *διχῶς δέ τινες, ἄλφειον πνέων.*

1122. *ποῦ ποῦ 'στι —;*] Cf. 1199. *αὕτη σύ, ποῖ ποῖ ποῖ πέτει;* Eurip. Phoen. 453. *ποῦ ποῦ θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ἴδω πόσιν;* Huc respicit Theodosius Gr. p. 79. *ποῦ ποῦ ποῦ ἐστι; διὰ τὴν ἐπανάληψιν τὴν σπουδαίαν ζήτησιν ἐμφαίνει.*

1125 sq. Ad muros Piraei spectare illa quae de latitudine murorum Nephelococcygiae et quae deinceps de altitudine traduntur v. 1130 sq. opinatur Wieseler Adv. p. 116.

1126. *Προξενίδης — καὶ Θεαγένης*] Scholia: *ἐκ τούτων πιστοῦται τὸ ἀνυπόστατον τοῦ τείχους· ἐπειδὴ καπνοὶ ἦσαν καὶ κομπασταὶ καὶ μόνον ὑπόσχεσις· τοιαύτη δὲ καὶ ἡ τοῦ τείχους οἰκοδομή.* Dicuntur autem promissores inanes et jactatores *καπνοὶ* proverbialiter. Comicus Vesp. 324. *καί με ποίησον καπνὸν ἐξαίφνης | ἢ Προξενίδην ἢ τὸν Σέλλου.* Theagenem etiam *καπνὸν* dictum esse dicit schol. supra ad 822. *ἐκαλεῖτο δὲ καπνὸς ὅτι πολλὰ ὑπισχνούμενος οὐδὲν ἐπετέλει.* BE.

Κομπασεύς] I. e. jactator. Quasi *Κονθυλεύς* (Vesp. 233). Fictum nomen gentile, tanquam si pagus esset *κόμπος* dictus. Sic in Eccles. 362. *Ἀχραδούσιος* fictum est nomen ad imitationem vocis *Ἀχερδούσιος*.

Schol. Προξενίδης καὶ Θεαγένης: Ἐκ τούτων πιστοῦται τὸ ἀνυπόστατον τοῦ τείχους, ἐπειδὴ καπνοὶ ἦσαν καὶ κομπασταὶ καὶ μόνον ὑπόσχεσις. τοιαύτη δὲ καὶ ἡ τοῦ τείχους οἰκοδομή.

ὁ Κομπασεύς: Ἔπαιξε παρὰ τὸν κόμπον. προείρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἀμφοτέρων ὅτι κομπασταί. Τηλεκλείδης δὲ ἐν Ἡσιόδοις ὡς παρειμένον τῷ σώματι κωμῳδεῖ αὐτόν.

1127. *ἐναντίω — παρελασαίτην*] Cf. Thucyd. I. 93. *καὶ ᾠκοδόμησαν τῇ ἐκείνου* (Themistoclis) *γνώμῃ τὸ πάχος τοῦ τείχους, ὅπερ καὶ νῦν ἔτι δῆλόν ἐστι περὶ τὸν Πειραιᾶ· δύο γὰρ ἅμαξαι ἐναντίαι ἀλλήλαις τοὺς λίθους ἐπῆγον.* Herodotus I. 179. de Babylonis muro: *ἐπάνω δὲ τοῦ τείχεος παρὰ τὰ ἔσχατα οἰκήματα μονόκωλα ἔδειμαν τετραμμένα ἐς ἄλληλα. τὸ δὲ μέσον τῶν οἰκημάτων ἔλιπον τεθρίππῳ περιέλασιν.* Dicebat autem Pisthetaerus, quum consilium suum proponeret de aedificando isto muro v. 551. *τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ — περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς ὥσπερ Βαβυλῶνα.* BE. Adde Herod. II. 158. *εὖρος δὲ ὠρύχθη ὥστε τριήρεας δύο πλέειν ὁμοῦ ἐλαστρευμένας.* Diodor. II. 7. 4. *τὸ δὲ πλάτος πλεῖον ἢ δυσὶν ἅρμασιν ἱππάσιμον.* Paus. I. 44. *Ἀδριανὸς δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ οὕτως ὡς καὶ ἅρματα ἐναντία ἐλαύνεσθαι κατέστησεν εὐρυχωρῆ τε καὶ ἐπιτηδείαν εἶναι.* Theocr. XVI. 99. *καὶ ὅθι πλατὺ τεῖχος ἀσφάλτῳ δήσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν.* Oportebat autem aedificari moenia Nephelococcygiae, ex jussu Peisetaeri, ad exemplum Babylonis. Vide supra 552.

1128. *ὅσον ὁ δούριος*] I. e. *ὅσον* (*μέγεθος*) *ἐστὶν ὁ δούριος.* "Cf. Arist. H. A. VIII. 5. 1. *ἔστι δ' ὁ τριόρχης τὸ μέγεθος ὅσον ἰκτῖνος.* IX. 13. 3. *ὁ δὲ κύμινδίς ἐστι μέγεθος ὅσον ἱέραξ.*" (Ko.)

ὁ δούριος] Equus ille Trojanus. Cf. Eurip. Tro. 14. *δούρειος ἵππος.* Lucretius I. 477. durateus — equus. Virg. Aen. II. 15.

Schol. *ὅσον ὁ δούριος*: *Οὐ πιθανὸν κοινῶς λέγειν αὐτὸν, ἀλλὰ περὶ τοῦ χαλκοῦ τοῦ ἐν ἀκροπόλει. ἀνέκειτο γὰρ ἐν ἀκροπόλει δούριος ἵππος ἐπιγραφὴν ἔχων "Χαιρέδημος Εὐαγγέλου ἐκ Κοίλης ἀνέθηκε." δύναται δὲ καὶ ὁ ἐν Ἰλίῳ λαμβάνεσθαι. ἐν ἀκροπόλει χαλκοῦς ἵππος ἀνέκειτο κατὰ μίμησιν τοῦ Ἰλιακοῦ.*

1130. *Μῆκος* de altitudine hic accipiendum monuit Reisigius Conj. p. 28. et Enarr. Soph. Oed. C. 479. Nullo enim modo admiratione dignum fore centum ulnarum longitudinis sive ambitus murum. Cf. Hom. Od. λ'. 311. *ἐννέωροι γὰρ τοίγε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν | εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.* φ'. 71. *Ἥρη δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν | εἶδος καὶ πινυτὴν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἁγνή.* Ach. 909. Pind. P. IV. 245. *πάχει μάκει τε.* De altitudine accipit etiam Suevern. p. 76. Sic *οὐρανομήκης* altus ut coelum, contra *βραχὺ τεῖχος* Thuc. VII. 29.

1131. *ἑκατοντόργυιον*] Non nimiam longitudinem commemorat Sunt enim centum orgyiae tantum unum stadium, ut Herodotus docet II. 149. BE. Non de ambitu hoc sed de altitudine muri videtur accipiendum. Simile compositum est *ἑκατοντάρχης*.

ὦ Πόσειδον, τοῦ μάκρους] Cf. ad 61. *Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.* Pac. 238. *ὦναξ Ἄπολλον, τῆς θυείας τοῦ πλάτους.*

Schol. [[*τοῦ μάκρους*: *Σημείωσαι ὅτι τὸ μάκρος λέγει.*]]

1132. Cf. Eq. 413. *ἦ μάτην γ' ἂν — τοσοῦτος ἐκτραφείην.*

1133 sq. Notanda per totam hanc scenae partem eximia et ingeniosa poetae ars, in singulis operibus inter aves maxime idoneas distribuendis conspicua.

1133. *Αἰγύπτιος πλινθοφόρος*] Schol: *οἱ Αἰγύπτιοι ἐκωμῳδοῦντο ὡς ἀχθοφόροι.* Unde in Ran. 1406. *οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι.*

1134. *τέκτων*] Faber. Anglice, carpenter. Cf. 1154.

Schol. *Αἰγύπτιος πλινθοφόρος*: *Οἱ Αἰγύπτιοι ἐκωμῳδοῦντο ὡς ἀχθοφόροι. καὶ ἐν Βατράχοις* [1406] "*οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι.*" *Ἄλλως. ὅτι ἴδιον τῶν Αἰγυπτίων ἐνόμισαν τὸ ἀχθοφορεῖν.*

1135. *αὐτόχειρες*] Cf. Lys. 269. *ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες | πάσας.* Act. Apost. XXVII. 19.

1136. *Λιβύης*] Quia grues vere novo ex Libya redeunt, quo profectae fuerant extremo autumno. Vid. v. 710. BE. Verno autem tempore docebatur haec fabula. De gruibus Libya advenientibus locus insignis est Eur. Hel. 1478—1494. Occulta forsan allusio subest ad Alcibiadis consilium de Libya et Carthagine post Siciliam devictam subigendis, de qua re v. Plut. Alc. 17. Cf. supra 65. 710.

τρισμύριαι] Cf. 1179. *τρισμυρίους ἱέρακας.* Vide an utrobique ad numerum civium Atheniensium tecte alludatur. Cf. ad Eccl. 1132.

1137. *θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους*] Quia grues lapillis se onerant, ne inter volandum transversae ferantur a vento. Infra v. 1428. *μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν | ἀνθ' ἕρματος πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.* ubi scholia: *ἀντὶ τοῦ λίθους· ἐπεὶ αἱ γέρανοι ἐν τοῖς στόμασι*

ψήφους ἐν τῷ πέτεσθαι ἔχουσι. Ἄλλως· πολλάκις καὶ στηρίγματος ἕνεκα περιφέρουσι τοὺς λίθους αἱ γέρανοι πρὸς τὸ μὴ παραφέρεσθαι ἀνέμοις. BE. Aelian. H. A. II. 1. *ὅταν τὰ ἤθη τὰ τῶν Θρᾳκῶν καὶ τοὺς κρυμοὺς ἀπολείπωσι τοὺς Θρᾳκίους αἱ γέρανοι, ἀθροίζονται μὲν ἐς τὸν Ἕβρον, λίθον δὲ ἑκάστη καταπιοῦσα, ὡς ἔχειν καὶ δεῖπνον καὶ πρὸς τὰς ἐμβολὰς τὰς ἐκ τῶν ἀνέμων ἕρμα, πειρῶνται τοῦ μετοικισμοῦ καὶ τῆς ἐπὶ τὸν Νεῖλον ὁρμῆς, ἀλέας τε καὶ τῆς χειμερίου συντροφίας πόθῳ τῆς ἐκεῖθι.* Apostol. V. 35. *Αἱ γέρανοι γίνονται μὲν ἐν Θρᾴκῃ — καὶ θέρους μὲν κατὰ χώραν μένουσι, φθινοπώρου δὲ ἤδη μεσοῦντος εἰς Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν ἀπαίρουσι — καὶ χειμῶνα ἠρινὸν διαγαγοῦσαι πάλιν ἔαρος ὑποστρέφουσιν ὀπίσω. — ἅτε δὲ οὐκ ἐν ῥυθμῷ ὂν τὸ ζῷον, ἀλλ' ἐμβριθὲς μὲν τὰ μέσα, μακρὸν δὲ κατὰ τὸν αὐχένα, κοῦφον δὲ κατὰ τὸ οὐραῖον, ἀραιὸν δὲ κατὰ τὰς πτέρυγας, ἐσχισμένον δὲ κατὰ τὰ κῶλα, κλυδωνίζεται τὴν πτῆσιν, ὥσπερ ναῦς χειμαζομένη. τοῦτο γνοῦσα ἡ γέρανος, ἢ αἰσθομένη ἢ πειραθεῖσα, οὐ πρότερον ἀνίπταται πρὶν ξυλλάβῃ λίθον τῷ στόματι, ἕρμα εἶναι αὐτῇ πρὸς τὴν πτῆσιν.* Arist. H. A. 8, 26, 1. *καταπίνει δὲ καὶ λίθους (ὁ ἐλέφας).* 8, 14, 5. *τὸ δὲ περὶ τοῦ λίθου ψεῦδός ἐστι. λέγεται γὰρ ὡς ἔχουσιν ἕρμα λίθον, ὃς γίγνεται χρήσιμος πρὸς τὰς τοῦ χρυσοῦ βασάνους, ὅταν ἀνεμέσωσιν.* Virg. G. IV. 194. saepe lapillos, | ut cymbae instabiles fluctu jactante saburram, | tollunt: his sese per inania nubila librant (apes).

Schol. *γέρανοι θεμελίους*: *Διὰ τὸ ἐν ὕψει πέτεσθαι καὶ τῇ εἰς εὐθὺ ὁρμῇ τὴν ἐπὶ τὰ κάτω θέαν ἐμποδίζεσθαι λίθους βαστάζουσιν, ὅπως κάμνουσαι τῇ πτήσει ῥίπτοιεν καὶ αἴσθοιντο πότερον ἐπὶ γῆς ἢ ἐπὶ θαλάττης φέρονται. καί, εἰ μὲν ἐπὶ θαλάττης ἦκοι ὁ λίθος, ἀνύουσι τὴν ὁδόν· εἰ δὲ ἐπὶ γῆς, ἀναπαύονται.*

θεμελίους: *Ἤγουν προσήκοντας θεμελίῳ.* Vict.

καταπεπωκυῖαι λίθους: *Ἐπεὶ αἱ γέρανοι λίθους καταπίνουσι καὶ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον παραγίνονται.*

1138. *ἐτύκιζον*] Eur. Tro. 814. *κανόνων δὲ τυκίσματα Φοίβου — Τροίας ἐπόρθησεν χθόνα.* Herc. 944. *τὰ Κυκλώπων· βάθρα | φοίνικι κανόνι καὶ τύκοις ἡρμοσμένα.* Ipsum instrumentum *τύκος* fuit. V. Poll. VII. 118. 125.

κρέκες] *Κρὲξ* est, ut videtur, rallus crex? Anglice the corn-rail. De hac ave v. Herod. II. 76. Arist. H. A. X. 1. 17. Aelian. N. H. IV. 5. Schol: *κρὲξ δὲ εἶδος ὀρνέου, ὀξὺ πάνυ τὸ ῥύγχος καὶ πριονῶδες ἔχον.* Glossa Herodotea, *Κρέξ*: *ὄρνεον δυσοιώνιστον τοῖς γαμουμένοις.*

Schol. *τούτους δ' ἐτύκιζον*: *Τύκος ἐργαλεῖόν τι ᾧ τοὺς λίθους περικόπτουσι καὶ ξέουσιν. ἐπιτήδειον οὖν ἔργον ταῖς μακρὸν ἐχούσαις ῥύγχος. κρὲξ δὲ εἶδος ὀρνέου ὀξὺ πάνυ τὸ ῥύγχος καὶ πριονῶδες ἔχον.*

1139. *πελαργοί*] Ad lateres ducendos ciconias propter rostrorum formam aptissimas nostro visas esse recte monuit Müller. Alteram etiam ob causam ciconiis negotium illud mandatum esse suspicatur Wieseler Adv. p. 120, quod *Πελαργοὺς* primos lateritiam artem exercuisse Athenis traderetur (v. schol. ad h. l.). Respicitur forsan etiam ad munimentum *Πελαργικὸν* Athenis, a *Πελαργοῖς* seu *Πελασγοῖς* conditum. Vide ad 832.

Schol. πελαργοὶ μυρίοι: Διὰ τὸ Πελαργικὸν τεῖχος τοὺς ἀπὸ Τυρρηνίας ἥκοντας ἀναστῆσαι.

1141. *Schol.* οἱ χαραδριοὶ: Ὠνοματοπεποίηται τὸ ὄρνεον παρὰ τὸ ἐν ταῖς χαράδραις διατρίβειν.

1142. ἐπηλοφόρουν] Cf. Eccl. 310.

ἐρωδιοί] Cum allusione ad ἔραν. Schol: παρὰ τὴν ἔραν πέπαιχεν, ἐπεὶ ὁ πηλὸς ἐκ τῆς ἔρας, τουτέστι τῆς γῆς. Cf. ad Ran. 1144. ubi item in v. ἐριούνιος, quasi ab ἔρα derivato, ludit.

Schol. ἐρωδιοὶ λεκάναισι: Παρὰ τὴν ἔραν πέπαιχεν, ἐπεὶ ὁ πηλὸς ἐκ τῆς ἔρας, τουτέστι τῆς γῆς. ταῦτα δὲ ὡς ἐν κωμῳδίᾳ ἐσχημάτισται. τὸ μὲν κοινὸν λακάνη παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ χαίνω, τὸ δὲ Ἀττικὸν λεκάνη.

1143. ἐνεβάλλοντο] Cf. Lys. 562. ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός. Ἐμβάλλεσθαι (ἐμβάλλειν facere) hic dicuntur ut artifices; ἐμβαλλειν autem infra anseres opifices v. 1146. Monuit Lenting.

1144. ἐξηύρητο] Excogitatum erat. Anglice, had been contrived. Cf. Vesp. 809. σοφόν γε τουτὶ — | ἐξηῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας. Herod. IV. 46. τῷ δὲ Σκυθικῷ γένεϊ ἓν μὲν — σοφώτατα πάντων ἐξεύρηται.

καὶ σοφώτατα] Vel sagacissime.

1145. ὑποτύπτοντες] Effodientes, eruentes. "Ὑποτύπτειν dicitur de iis qui, lato aliquo instrumento fossorio in terram impacto, humum vel caementum aliamve quamvis materiam eo exceptam egerunt vel in vas quoddam conjiciunt." (Kust.) Proprie to strike or dip under (to bring something up). Herod. II. 136. κόντῳ γὰρ ὑποτύπτοντες ἐς λίμνην ὅ τι προσχοῖτο (l. προσσχοῖτο) τοῦ πηλοῦ τῷ κόντῳ τοῦτο συλλέγοντες πλίνθους εἴρυσαν. (Quem locum comicus ante oculos videtur habuisse.) III. 130. ὑποτύπτουσα δὲ αὐτέων ἑκάστη φιάλῃ ἐς τοῦ χρυσοῦ τὴν θήκην ἐδωρέετο τὸν Δημοκήδεα. VI. 119. ὑποτύψας δὲ τούτῳ ἀντλέει. Plut. Mor. 896 E. Non sine causa anseribus assignatur haec portio operis, quia prae caeteris avibus πλατύποδες videntur esse.

ταῖς ἅμαις] Ligonibus. Cf. Pac. 426. ἀλλὰ ταῖς ἅμαις — τοὺς λίθους ἀφέλκετε.

Schol. οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες: Διὰ τὸ πλατύποδας τῶν ἄλλων μᾶλλον εἶναι τοὺς χῆνας.

1146. ἐνέβαλλον] Cf. Alex. com. III. 492. τούτοις δὲ δεῖ σε τἀπιτήδει' ἐμβαλεῖν.

1147. Proverbium fuit τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίατο; secundum schol. Parodiam ejus hic facit Comicus. Saepe autem conjunguntur particulae ἂν οὐκ ἄν. Sic supra 127. ποίαν τιν' οὖν ἥδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν; Lys. 361. φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον. Eccl. 118. οὐκ ἂν φθάνοις — ἂν —. Comicus incert. ap. Phot. οὐκ ἂν φθανοίμην (φθάνοιμ' ἂν Elmsl.) τὴν μάχαιραν παρακονῶν. Soph. Oed. R. 339. τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη | κλύων; 862. οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἂν —. 446. συθεὶς δ' ἂν οὐκ ἂν ἀλγύναις πλέον. Aj. 1144. ᾧ φθέγμ' ἂν οὐκ ἂν

εὗρες. Trach. 743. *τὸ γὰρ | φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' ἂν ἀγένητον ποιεῖν;* El. 697. *δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν*. Soph. Fr. 606. *οὐ γάρ ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἀσφαλὴς πόλις | ἐν ᾗ —*. Fr. 789. *πῶς ἂν οὐκ ἂν ἐν δίκῃ | θάνοιμ' ἄν;* Eur. Her. 720. *φθάνοις δ' ἂν οὐκ ἂν τοῖσδε συγκρύπτων δέμας*. Hipp. 960. *ποῖοι γὰρ ὅρκοι κρείσσονες — τῆσδ' ἂν γένοιντ' ἂν —;* Tro. 456. *οὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν αὔραν ἱστίοις καραδοκῶν*. 961. *πῶς οὖν ἔτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως —;* 1244. *ἀφανεῖς ἂν ὄντες οὐκ ἂν ὑμνήθημεν ἄν*. Suppl. 477. *πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἰσχυρὰ πόλις —;* 778. *γένοιτ' ἂν οὐκ ἄν*. Iph. T. 245. *οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐπρεπῆ ποιουμένη* etc. El. 534. *πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν —;* De terminatione *-αίατο*, ut *-οίατο*, cf. Lys. 42. *ἐργασαίατο*. Nub. 1199. *ὑφελοίατο*. Eq. 662. *γενοίαθ'*. Soph. Oed. R. 1274. *ὀψοίαθ' — γνωσοίατο*. Oed. C. 44. *δεξαίατο*. 602. *πεμψαίαθ'*. 921. *πυθοίατο*. 945. *δεξοίατ'*. Aj. 842. *ὀλοίατο*. Eur. Hel. 159. *ἀντιδωρησαίατο*. Iph. T. 1341. *οἰχοίατο*.

Schol. [*τί δῆτα πόδες: Παρὰ τὴν παροιμίαν τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίατο;*]

1148. *περιεζωσμέναι*] Praecinctas eas esse facete fingit comicus quia, ut Suidas et scholiastes observant, pictarum hujus avis plumarum dispositio albae zonae speciem refert: *ἐζωσμέναι δὲ αἱ νῆτται, διὰ τὸ ἔχειν ζώνην λευκήν*. Plumarum vero in summo tergo, alis expansis, figura ad *ὑπαγωγέως*, quem Gallice une truelle appellamus, figuram accedit. BR. Cf. Alex. com. III. 465. *ἕστηκ' ἔχων μάχαιραν — περιεζωσμένος*.

Schol. καὶ νὴ Δί' αἱ νῆτται: Ἡ νῆττα εἶδος ὀρνέου ἔχον τὴν πτέρωσιν ἐκ φύσεως ὥσπερ ζώνην λευκήν. παρὰ τοῦτο οὖν ἔπαιξεν ἐζωσμένην εἰρηκὼς αὐτήν. ὑπαγωγέα δὲ τὸν ξυστῆρά φησι. πλατὺ δέ ἐστι σίδηρον, ᾧ ξέουσι τὸν πηλόν. (*Ἄλλως. τινὲς τῶν νησσῶν ἔχουσι πτέρωσιν ὡς ζώνην ἐν κύκλῳ λευκήν.*)

1149. *ἄνω δὲ —*] Hanc verborum structuram esse opinatur Wieseler Adv. p. 121., *αἱ δὲ χελιδόνες ἐπέτοντο κατόπιν* (*τῶν νηττῶν*), *ὥσπερ παιδία* (ut servuli), *ἄνω ἔχουσαι ἐν τοῖς στόμασιν τὸν ὑπαγωγέα, τὸν πηλόν*. Qui *τὸν ὑπαγωγέα* de luto quo utuntur caementarii ad lateres coagmentandos accipit, auctoritate fretus scholiastae ad v. 1150. *ὁ δὲ ὑπαγωγεύς, ὥς τινες, σιδηροῦν τι οἷον πτυΐδιον, ᾧ χρῶνται οἱ κονιαταί. — εἰ μὴ ἄρα πηλόν τινα ὑπαγωγέα καλοῦσι· τοιοῦτον γάρ τι καὶ Ἕρμιππος ἐν τοῖς τριμέτροις ἐμφανίζει*. Suid. h. v. *οἱ δὲ πηλόν τινα, καθὼς καὶ Ἕρμιππος.* "*Ξύνεστι γὰρ δεσμῷ μὲν* (*οὗτος* add. Mein. Fr. Com. I. 97.) *οὐδενί, | τοῖσι δὲ* (*τούτοισι δ'* Mein. *χρῆται δέ γ'*?) *ὑπαγωγεῦσι τοῖς ἑαυτοῦ* (*αὐτοῦ* Mein.) *τρόποις*. Hesych. *Ὑπαγωγεύς: πρὸς πλίνθων οἰκοδομὴν πηλός*. Quae si vera sunt neque ex hoc loco male intellecto derivata, voce *ὑπαγωγεὺς* usi videbuntur antiqui non solum de trulla, sed de caemento, quo supposito lateres inter se coagmentantur. Ob quem rariorem vocabuli usum comicus mox *τὸν πηλὸν* elucidationis causa (cf. 388. *καὶ τὸ δόρυ χρή, τὸν ὀβελίσκον*, etc.) subjecisse videatur, ut monuit Wieseler. Constructio hujus loci, quae molestiam haud parvam attulit

interpretibus, haec fortasse est: *αἱ δὲ χελιδόνες ἔχουσαι τὸν ὑπαγωγέα κατόπιν, ὥσπερ παιδία, ἐπέτοντο ἄνω* (caementariorum enim munere fungebantur), *τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν* (Anglice, the mud in their mouths). Immerito ejiciendum censuit hunc versum Brunckius, qui lepide *ἄνω ἐπέτοντ'* ad *αἱ νῆτται* refert, quasi sursum volare possint anates. Neque opus est ut cum Dobraeo et Dindorfio nonnulla post *κατόπιν* excidisse statuamus. Caementarii autem finguntur esse hirundines quia, ut ait scholiasta, *τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασι κομίζουσι, ὅταν τὰς νεοσσιὰς κατασκευάζωσιν.* Cf. Arist. H. A. 9, 7, 2. *συγκαταπλέκει τοῖς κάρφεσι πηλόν* (hirundo nidificans). Fallitur Brunckius, qui verbum *ἐπέτοντο* non minus quam *ἐπλινθοφόρουν* ad anates (*τὰς νήττας*) refert; ipsas enim quae trullam portabant fuisse caementarias. Verba *τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν* (the mud or mortar in their mouths) parenthetice forsan accipienda sunt, nisi *ἔχουσαι* potius subaudiendum. Sed pro *τὸν πηλὸν* corrigendum, ni fallor, *καὶ πηλόν.* Ita optime procedet oratio. Vide annot. crit.

τὸν ὑπαγωγέα] Instrumentum est quo coagmentare lateres solent *οἱ κονιαταὶ* seu caementarii. Anglice trowel. Schol: *ὑπαγωγέα δὲ τὸν ξυστῆρα. πλατὺ δ' ἐστὶ σίδηρον, ᾧ ξύουσι τὸν πηλόν.* Phot. p. 619, 19. *ὑπαγωγεύς. ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν.* Poll. VII. 125. X. 147. Aliter Hesychius, *Ὑπαγωγεύς· πρὸς πλίνθων οἰκοδομὴν πηλός.* Quod ad formam vocis, confer v. *ἀγωγεὺς* lorum (Soph. Fr. 801), et *ἀναφορεὺς* (*ὁ τοῦ ζυγοῦ*). Speciem autem quodammodo trullae referunt pennae caudinae hirundinis expansae; unde *κατόπιν* trullam gerere dicuntur.

1150. *ὥσπερ παιδία*] Tanquam pueruli sive servuli. Saepe enim *παῖς* servus significat. Ita autem, opinor, potius quam *παῖδες* hic dicuntur hirundines quia, si cum anatibus comparentur, parvae videntur esse. Ad caementum autem portandum pone caementarios adstare puerulos, ut hodie nunc fit, morem fuisse credibile est. Itaque fabri caementarii in hoc loco anates sunt, ministri trullam ac caementum in ore portantes hirundines. Cur autem etiam trullam portare finguntur hirundines potius quam ipsi fabri anates? Credo quia surculos non minus quam lutum in ore portare solent nidificantes. Allusio olim mihi videbatur esse ad puerulorum consuetudinem, qui gaudent aliquid a tergo trahere, et baculo ligneo equi instar insidentes cruribus divaricatis currere. V. Horat. Sat. II. 3. 248. Equitare in arundine longa. Plut. Ages. 25. Aelian. V. H. XII. 15.

Schol. (*ἔχουσαι κατόπιν*: *Ὥσπερ παιδία βαστάζουσαι αὐτόν. ὡς εἰώθασι βαστάζειν τὰ παιδία. ἀσαφῶς δὲ λέγει. λέγει γὰρ τὰς χελιδόνας τὸν ὑπαγωγέα ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτὰς κομίζειν, τὸν δὲ πηλὸν ἐν τοῖς στόμασι. καὶ ποιοῦσι τοῦτο ὅταν τὰς νεοσσιὰς κατασκευάζωσιν. ὁ δὲ ὑπαγωγεύς, ὥς τινες, σιδηροῦν τι οἷον πτυΐδιον, ᾧ χρῶνται οἱ κονιαταί. οἱ δὲ, ἐργαλεῖον οἰκοδομικὸν, ᾧ ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας. τινὲς δὲ αὐτὸ παράξυστον καλοῦσιν. εἰ μὴ ἄρα πηλόν τινα ὑπαγωγέα καλοῦσι. τοιοῦτον γάρ τι καὶ Ἕρμιππος ἐν τοῖς Τριμέτροις ἐμφανίζει.*)

1151. Hunc versum temere delendum judicavit Brunck. "Quorsum enim, inquit, avium lutum ferentium mentionem iterare; postquam supra v. 1142 fulicas lutum adportasse nuntius narravit?" Quem non intellexisse monet Wieseler l. l. ardeas lutum adtulisse dici ad lateres faciendos; hirundines ad lateres exaequandos aut potius committendos. "Statuendum est autem, addit, anates non solum portasse lateres, verum etiam collocasse. Hirundines enim nihil agunt nisi ut lateres coagmententent luto in rostris allato. *Καὶ ποιοῦσι τοῦτο*, recte ait Schol., *ὅταν τὰς νεοσσιὰς κατασκευάζωσιν.* Et ad illam rem agendam, quum saepius volarent, sufficiebat tantum luti quantum in rostris portari poterat ab hirundinibus. Contra lutum, quod v. 1142 portatum dicitur, inserviebat ad lateres faciendos. Ad hoc majore copia luti opus erat ciconiis: ergo lutum non in rostris affertur, sed in vasibus latis, et a majoribus avibus quales sunt ardeae."

τὸν πηλὸν —] Lutum, caementum, ad lateres coagmentandos. Caementarii finguntur esse hirundines, quod laboriose admodum et solerter nidificant, et luto multo ad eam rem utuntur. Verba *τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν* fortasse parenthetica sunt. Sic Eur. Hec. 919. *πόσις ἐν θαλάμοις ἔκειτο, | ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ, | ναύταν οὐκέθ' ὁρῶν ὅμιλον* etc. Nisi subaudiendum potius *ἔχουσαι*. Cf. ad 1149.

1153. Cf. ad Ach. 41. *φέρ' ἴδω, τί δ' ἥσθην ἄξιον χαιρηδόνος;* Ran. 6. *τί δαί; τὸ πάνυ γέλοιον εἴπω;*

τὰ ξύλινα τοῦ τείχους] Cf. Eq. 1046. *τεῖχος ξύλινον.*

1154. *ὄρνιθες — πελεκᾶντες*] Cf. ad 79. 247. 515. 565. 568. 765. 1249.

1155. Schol. *πελεκᾶντες: Παρὰ τὸ πελεκᾶν τὰ ξύλα τῷ ὀνόματι τοῦ ὄρνιθος πιθανῶς παίζων ἐχρήσατο, καὶ ὅτι ῥάμφος ἔχει μέγα.*

1156. *ἀπεπελέκησαν*] Dedolaverunt. *Πελεκᾶν* facete dicuntur pelecani tum propter nominis similitudinem, tum quod rostra magna habent.

1157. *πελεκώντων*] Araros comicus ap. Antiatt. p. 112, 18. *ἡ σὴ θυγάτηρ, ὅτ᾽ ἐκεῖνος αὐτὴν ἐπελέκα.*

1158. *ἅπαντ' ἐκεῖνα*] Omnia illic. Cf. Fr. 460. *ἦν δ' ἐκεῖνα πάνθ' ὁδῷ* (corrigendum *ὅκως*). Pher. com. II. 299. *πλούτῳ δ' ἐκεῖν' ἦν πάντα συμπεφυρμένα.* Aesch. Pers. 260. *ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα.* 395. *σάλπιγξ δ' ἀϋτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν.* Herod. V. 106. *ἵνα τοι κεῖνά τε πάντα καταρτίσω ἐς τὠυτό.* VII. 34. *χειμὼν μέγας συνέκοψέ τε ἐκεῖνα πάντα καὶ διέλυσε.* VIII. 50. *ἧκέ τε ἐς τὰς Ἀθήνας καὶ πάντα ἐκεῖνα ἐδήϊου.* Herod. IX. 76. *ὁρῶσα πάντα ἐκεῖνα διέποντα Παυσανίην.* Lucian. Luc. 42. *καὶ πάντα ἐκεῖνα μεστὰ ἦν ἀλεύρων.* Similiter *πάντα ταῦτα*, omnia hic. Pac. 319. *πάντα ταυτὶ συνταράξει.* Eq. 99. *ἢν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω | βουλευματίων* (*κατακλύσω βουλευματίοις*) etc.

πεπύλωται πύλαις] Similiter supra 614. *θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις.* Schol. *τεθύρωται.* R.

1159. Cf. Eccl. 361. *νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν.*

Schol. καὶ βεβαλάνωται: Ἀντὶ τοῦ κεκλείδωται. βάλανοι δὲ λέγονται τὰ μάγγανα τῆς κλειδώσεως.

1160. ἐφοδεύεται] Ἐφοδεύειν verbum est militare, excubias circumire vel obire significans, Anglice, to go the rounds. Xen. Hell. II. 4. 24. δι' ἀπιστίαν ἐφώδευον τὸ μὲν ἀφ' ἑσπέρας κατὰ τὰ τείχη, etc. V. 3. 22. ἐδύνατο δὲ εἴς τε τὰς φυλακὰς ἀναγκάζειν τὸ πλῆθος ἰέναι, καὶ τούτους ἐφοδεύων πιστοὺς παρέχεσθαι. Polyb. VI. 35. 11. ἐπειδὰν διαλάχωσι τὰς φυλακάς, γραφὴν λαμβάνουσι πόσας δεῖ ἐφοδεῦσαι φυλακάς. Timocl. com. III. 611. ἐφοδεύων. Theophr. Char. VI. καὶ ἐφοδεύειν τὰ μαγειρεῖα, etc. Sunt autem impersonalia ἐφοδεύεται et κωδωνοφορεῖται.

κωδωνοφορεῖται] Tintinnabulo explorantur excubiae. Cf. 842. κωδωνοφορῶν περίτρεχε. Deinde πανταχῇ conjunxerim cum ἐφοδεύεται et κωδωνοφορεῖται non minus quam cum φυλακαὶ καθεστήκασι etc.

Schol. ἐφοδεύεται: Ἀντὶ τοῦ διοδεύεται. τὸ δὲ κωδωνοφορεῖται [ἀντὶ τοῦ δοκιμάζεται] ἡ τῶν φυλάκων φρουρά.

1161. φυλακαὶ καθεστήκασι] Cf. ad 841. φυλακὰς κατάστησαι. Herod. III. 72. φυλακὰς τὰς κατεστεώσας. Lycurg. § 38. ἔρημοι δὲ αἱ φυλακαὶ τῶν τειχῶν.

φρυκτωρίαι] Anglice, night fire signals. Thuc. III. 80. ἐφρυκτωρήθησαν νῆες προσπλέουσαι.

Schol. φρυκτωρίαι: (Αἱ διὰ τῶν πύργων φυλακαί. παρὰ τὸν πυρσὸν καὶ τὸ ὠρεύειν.) — οἱ ἐπὶ τῶν πύργων πυρσοί. R.

1163. ἀπονίψομαι] Luto enim ab opere conspersus erat.

Schol. ἀπονίψομαι: Ἦν γὰρ (ἤγουν Both.) ἀπὸ (πλέως aut ἀνάπλεως?) πηλοῦ ἢ κονίας ὡς ἀπὸ τῶν ἔργων.

τἄλλα δρᾶ: Ἀντὶ τοῦ πρᾶττε, προστακτικῶς.

1164—1169. Interpositi hi versus sunt ut histrio qui nuncii partes egit denuo prodire possit v. 1170, suscepta alterius nuncii persona. Idem infra v. 1271. praeconis partes agit, et rursus nuncii v. 1706. DIND.

1164. οὗτος, τί ποιεῖς;] Cf. Pac. 682. αὕτη, τί ποιεῖς; Sed supra 1043. οὗτος, τί πάσχεις; Verba τί ποιεῖς; mirantis sunt quod ista narratione obstupefactus sileat Peisetaerus.

1167. ἴσα — ψεύδεσι] His verbis fortasse Comicus tecte vanam spem et exspectationem (τὴν χαυνότητα) civium suorum deridet.

1168. Junge φύλαξ — τῶν ἐκεῖθεν. Cf. ad Pl. 228. τουτοδὶ κρεάδιον | τῶν ἔνδοθεν τις ἐξενεγκάτω λαβών. 964.

1169. πυρρίχην βλέπων] Schol: ἔνοπλον καὶ πολεμικόν τι. ἐνόπλιος γὰρ ὄρχησις ἡ πυρρίχη. Sic Pl. 328. βλέπειν Ἄρην. Conc. 291. βλέπειν ὑπότριμμα. Vesp. 455. βλέπειν κάρδαμα. Equit. 631. βλέπειν νᾶπυ. Aesch. Sept. 500. φόβον βλέπων. Tueri et spirare hoc sensu promiscui sunt usus. Supra 1121. Ἀλφειὸν πνέων. BR. Adde Ach. 566. ὦ βλέπων ἀστραπάς. Cf. ad Ach. 95. Πυρρίχην describit Plato Legg. VII. Cf. Athen. p. 630 D. καὶ ἔστιν ὁμοία ἡ μὲν πυρρίχη τῇ σατυρικῇ· ἀμφότεραι γὰρ διὰ τάχους. πολεμικὴ δὲ δοκεῖ εἶναι ἡ πυρρίχη· ἔνοπλοι γὰρ αὐτὴν παῖδες ὀρχοῦνται. Xen. Anab. V. 9. 12. ἡ δὲ ὠρχήσατο πυρρίχην ἐλαφρῶς.

Schol. *πυρρίχην βλέπων*: *Ἔνοπλον καὶ πολεμικόν τι. ἐνόπλιος γὰρ ὄρχησις ἡ πυρρίχη.* — *ἐσθεῖ*: *Εἰστρέχει.* V.

1170. "Another messenger arrives in a violent hurry, to tell how somebody from heaven has deceived the vigilance of the jackdaws who were upon guard, and passed through the gates down into the lower air; but that a whole squadron of light-winged forces were in pursuit of this insolent person, and hoped to fetch him back again. The birds are in a great perturbation and flutter about it." (Cook.)

1173. *ἐς τὸν ἀέρα*] Sc. in Nephelococcygiam, quae aeris regionem amplectitur. Vide 551. Schol: *δέον εἰπεῖν εἰς τὴν πόλιν.*

Schol. *εἰς τὸν ἀέρα*: *Δέον εἰπεῖν εἰς τὴν πόλιν.*

1174. *ἡμεροσκόπους*] Lys. 849. Aesch. Sept. 66. Soph. Ant. 253. Herod. VII. 182. Xen. Hell. VII. 2. 6. *ἐδίωκον τοὺς ἡμεροφύλακας.* Berglerus confert Eur. Hel. 1189. *καὶ νῦν πέπυσμαι φανερὸν Ἑλλήνων τινὰ | εἰς γῆν ἀφῖχθαι καὶ λεληθέναι σκοποὺς, | ἤ τοι κατόπτην ἢ κλοπαῖς θηρώμενον | Ἑλένην· θανεῖται δ', ἤν γε συλληφθῇ μόνον.*

Schol. *ἡμεροσκόπους*: *Τοὺς ἐν ἡμέρᾳ φρουροῦντας.*

1175. *ὦ — εἰργασμένος*] Cf. 1467. *ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος.* Eurip. Med. 1121. *ὦδεινὸν ἔργον παράνομόν τ' εἰργασμένη.* Vesp. 900. *ὦ μιαρὸς οὗτος.*

1176. *εἶχε πτερά*] Cf. 575.

1177. *περιπόλους*] Apte *περίπολοι* finguntur aves *γαμψώνυχοι*, quorum volatum celerrimum esse constat. Eupolis com. II. 566. *τοὺς περιπόλους (τάχ') ἄπιέν' εἰς τὰ φρούρια.*

Schol. (*τοῦτ' ἴσμεν*: *Πρὸς τὴν ἐν Ἰλιάδι* [*ά.* 424] *γραφὴν τὴν "χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα." οὕτως ἀξιοῦσιν Ἀριστοφάνην γράφειν.*)

περιπόλους: *Τοὺς φύλακας ἢ ζητητάς. ἀπὸ τοῦ περιπολεῖν. τὸ δὲ ἑξῆς, οὐκ ἐχρῆν περιπόλους πέμψαι.*

1178. *κατ' αὐτόν*] Anglice, after him. Lat. ejus vestigiis, ad investigandum illum. Huc sagaciter refert Cobetus (V. L p. 109) scholiastae annotationem ad v. 1177. *τοῦτ' ἴσμεν* (f. *κατ'*. *γρ. μετ'*): *πρὸς τὴν ἐν Ἰλιάδι* (*ά.* 424) *γραφὴν τὴν, "χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα." οὕτως ἀξιοῦσιν Ἀριστοφάνην γράφειν.* Quae antiquitus ita scripta censet Cobetus, *Τὸ χῖ πρὸς τὴν* etc.; in Homeri autem loco antiquam et genuinam scripturam esse *κατὰ δαῖτα.* Scilicet aliud est *κατά τι ἰέναι* (to go after something), aliud *μετά τι* (to fetch something). Sic Pac. 192. *ἥκεις δὲ κατὰ τί;* etc. Ceterum cum hoc loco confer Soph. Tr. 54. *πῶς — ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινὰ —;*

1179. *ἱέρακας ἱπποτοξότας*] Allusio videtur, ut monuit Green, ad *Θρᾷκας ἱπποτοξότας.* V. Thuc. II. 96. *Τόξων* vero vice funguntur *ὄνυχες.* Cf. vv. *ἀγκυλοχήλης* et *ἀγκυλῶνυξ* (Nic. Eug. 5, 214.)

ἱπποτοξότας] Agmen ducebant *οἱ ἱπποτοξόται.* V. Xen. Mem. III. 3. 1. Cf. Plut. Apoph. *ἀφιπποτοξότας.* Anglice, light cavalry. *Ἱπποτοξόται* finguntur esse *οἱ ἱέρακες*, quod ut equi veloces sunt, et sagittarum instar in praedam cum impetu ruunt.

Schol. *ἱπποτοξότας*: *Ἀπὸ μὲν τοῦ ἵππου τὴν ὀξεῖαν αὐτῶν πτῆσιν δηλοῖ, ἀπὸ δὲ τοῦ τόξου τὸ ἐπικαμπὲς τῶν ὀνύχων.*

1180. *ὄνυχας ἠγκυλωμένος*] Unguibus curvatis. Allusio etiam videtur ad participium *ἠγκυλωμένος* (sive *ἠγκυλημένος*, *ἠγκυλισμένος*), i. e. amentatus. Est enim *ἀγκύλη* amentum sive lorum quo jaculum torquetur. Servius ad Aen. IX. 665. amentum interpretatur lorum, quo media hasta religatur et jacitur. Cf. Xen. An. IV. 2. 28. *ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς (τοῖς τοξεύμασι) — ἀκοντίοις ἐναγκυλῶντες*. V. 2. 12. *τοῖς πελτασταῖς πᾶσι παρήγγελλε διηγκυλωμένους ἰέναι*. IV. 3. 28. *διηγκυλωμένους τοὺς ἀκοντιστάς*. Lucian. Jup. Conf. 15. *κεραυνὸν — διηγκυλημένος (Ζεύς)*. Aelian. H. A. V. 3. *ἕκαστος ἀκόντιόν τε ἐνηγκύληται καὶ μάχαιραν παρήρτηται*. Sic *ἐπιβεβλημένοι τοξόται* (with their arrows on the string). Huc spectat scholiastae annotatio, *ἀγκύλη εἶδος ἀκοντίου*. Cf. Eur. Bacch. 1203. *οὐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν*. Orest. 1476. *βοηδρομοῦμεν — ὁ μὲν πέτρους, ὁ δ' ἀγκύλας, ὁ δὲ ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων*. Sed num *ἀγκύλαις* usi sint *τοξόται* aeque ac *ἀκοντισταὶ* dubitare licet.

Schol. *ἠγκυλωμένος*: *Ἀγκύλη εἶδος ἀκοντίου.*

1181. *τριόρχης*] Falco buteo Linnaei. Arist. H. A. 8, 5, 1. *ἔστι δὲ ὁ τριόρχης τὸ μέγεθος ὅσον ἰκτῖνος*. 9, 24, 1. *τῶν δὲ ἱεράκων ὁ κράτιστος ὁ τριόρχης*. Plin. N. H. 10, 8. 9, 'triorchem a numero testium: buteonem hunc appellant Romani.'

κύμινδις] Accipiter nocturnus Plinii (H. N. X. 8.). Cf. Hom. Il. ξ'. 290. *ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσιν χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν*. Aristot. Hist. An. 9, 13, 3. *ὁ δὲ κύμινδις* (9, 22, 3. *ἡ κ.*) *ὀλιγάκις μὲν φαίνεται· οἰκεῖ γὰρ τὰ ὄρη· ἔστι δὲ μέλας καὶ μέγεθος ὅσον ἱέραξ ὁ φασσοφόνος καλούμενος, καὶ τὴν ἰδέαν μακρὸς καὶ λεπτός*. Plin. N. H. 10, 8, 10. 'nocturnus accipiter cymindis vocatur, rarus etiam in silvis, interdiu minus cernens, bellum internecivum gerit cum aquila, cohaerentesque saepe prehenduntur.'

Schol. *κύμινδις*: *Τὴν κύμινδιν οὐκ ἀνέγραψεν ὁ Καλλίμαχος. μήποτε οὖν κίσινδις γραπτέον. ὁ δὲ τριόρχης εἶδος ἱέρακος.*

1182 sq. Tragoediam haec spirant.

1182. Hendiadys, ut videtur, pro *ῥύμῃ τε καὶ ῥοιζήμασι πτερῶν*. Cf. ad Pl. 334. Nisi forte latet mendum.

ῥύμῃ] Cf. Pac. 86. *πτερύγων ῥύμῃ*. Nub. 406. *ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα*, | *ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακάων*. Vesp. 1487. Eccl. 41. Alciphr. III. 55. *ῥύμῃ — εἰσήρρησε*. Plat. Epinom. 985 B. *ἐλαφρᾷ φερόμενα ῥύμῃ*. Soph. 236 D.

ῥοιζήμασιν] Anglice, the whirr. Lucian. Jup. Trag. 1. *στεροπᾶς ῥοίζημα*. Hom. Il. π'. 361. *σκέπτετ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων*. Od. ι. 315. *πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα*. Il. κ'. 502. *ῥοίζησεν δ' ἄρα* (sagitta). Hesiod. Th. 835. *ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζεσχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά*. Soph. Tr. 567. *στέρνων διερροίζησεν* (*ὁ ἰός*). Ant. 1004. *πτερῶν γὰρ ῥοῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν*. Joseph. B. J. V. 2. 2. *κενὰ*

δὲ — παρερροιζεῖτο πάντα (τὰ βέλη). Lucian. V. H. II. 40. *ἀναπταμένη — κατέδυσε τὴν ναῦν τῷ ἀνέμῳ τῶν πτερῶν.* Quom. h. c. s. 50. *μεταπετέσθω — ῥοιζήματι ἑνὶ ἐς Ἰβηρίαν.* Lucian. Amor. 22. *οἱ ἀέρια ῥοιζοῦντες ὄρνεις.* Orph. Hymn. 37, 19. *ῥοιζήμασι φύλλων.* S. Pet. Epist. II. 3. 10. *οἱ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται.*

Schol. *ῥύμῃ: Φορᾷ βιαίᾳ.*

1183. 1197. 1238. 1288. In his agnoscitur Aeschyli loquendi stylus potius quam Euripidis.

1183. *δονεῖται*] Agitatur. Cf. 1385. *ἀεροδονήτους — ἀναβολάς.* Herod. VII. 1. *Ἡ Ἀσία ἐδονέετο πᾶσα ἐπὶ τρία ἔτη.* "Locutio comicis non usitata. In Aristophane praeterquam hoc loco semel occurrit, in carmine, Eccl. 949. *δεινός τις ἔρως με δονεῖ.* *Ὑφαντοδόνατος* est Av. 943, *ἀεροδόνητος* et *πτεροδόνητος* Av. 1385. 1390. in parodia lyricorum. In reliqua comoedia *δονεῖν* semel legitur, in fragm. Mnesimachi (III. 570.), qui *παρῳδῶν*: *ὀσμὴ σεμνὴ μυκτῆρα δονεῖ.* Saepius in Homero, ut Il. XII. 157. *νέφεα σκιόεντα δονήσας*, atque in Pindari et Theocriti carminibus. Utitur eo Aeschylus (non Soph. neque Eur.) fr. 304 N., 321 D. Videtur mihi *αἰθὴρ δονεῖται* e tragoedia petitum esse et eodem pertinere quo v. 1197." (Bakh.)

Schol. *δονεῖται: Κινεῖται, ταράσσεται, σαλεύει.* Vict.

1184. *ἄπωθεν*] Non *ἄποθεν*. Cf. Pl. 674. Soph. Ant. 1206. Tr. 816. Vox nusquam alibi obvia apud comicos.

ἐνταῦθά που] Cf. Vesp. 234. *ἆρ' ἐστί που 'νταῦθ' —;* Ran. 319. *οἱ μεμυημένοι | ἐνταῦθά που παίζουσιν.* 432. Lucian. alicubi: *ἐνταῦθά που ὑπὲρ τῆς φάραγγος ἀνεσταυρώσθω.* Soph. Phil. 40. *ἁνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς, | κἄστ' οὐχ ἑκάς που.*

1185. *Schol.* *ὥστε ἐλπίζειν τὴν ἅλωσιν.* V.

1186. *πᾶς τις*] Cf. 1191. Eur. Rhes. 687. *παῖε παῖε πᾶς τις. — ἴσχε πᾶς τις.*

1187. *παῖε*] Sc. *τῇ σφενδόνῃ.*

1188—1198. His versibus respondent vv. 1262 sq.

1188. *πόλεμος αἴρεται*] Cf. ad Ach. 913. Aesch. Suppl. 439. *ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν.* Eur. Alex. Fr. 9, 2. *πόλεμον αἴρονται μέγαν.* Ran. 1099. *μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἁδρὸς ὁ πόλεμος ἔρχεται (αἴρεται?).* Ach. 226. *οἷσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος — αὔξεται (αἴρεται?)* etc. Plat. com. II. 653. *ὃς πρῶτα μὲν Κλέωνι πόλεμον ἠράμην.*

Schol. [[*πόλεμος αἴρεται: Εἴσθεσις χοροῦ ἐπῳδικὴ κώλων τροχαϊκῶν ἐπιμεμιγμένων χορείοις ἤτοι τριβράχεσι καὶ δακτύλοις πενθημιμερῶν ή, ὧν τὰ μὲν πρῶτα τρία καὶ παιωνικὰ, εἰ βούλει, ποιήσει ἡμιόλια. τὸ τέταρτον τροχαϊκὸν ἐκ δακτύλου πενθημιμερές. τὸ πέμπτον καὶ ἕκτον ἰθυφαλλικά. τὸ ζ' καὶ η' τροχαϊκὰ πενθημιμερῆ. ἐν ἐκθέσει δὲ ἰαμβικὰ τρία. ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον. οἱ δὲ δύο τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.*]]

πόλεμος αἴρεται: Διὰ τὴν ὑπερβολὴν ἀντὶ τοῦ ἐγείρεται καὶ μετεωρίζεται. — ἔν τισι δὲ τῶν ἀντιγράφων εἰς δύο κῶλα διῄρηται τὸ ἕν, ἐν δὲ ἄλλοις συνῆπται. Ven.

1189—1268. "The Chorus urge careful search, and soon Iris is found. P. questions her, asks her whence she comes, whither she is going. To tell mortals to sacrifice, she says. But birds are now the only deities, he rejoins. Then Iris threatens him with the wrath of Zeus, at which he laughs, and threatens both Zeus and her, finally driving her away. The gods are strictly prohibited from entering the birds' domain, and mortals from sending up the smoke of sacrifices that way." (Gr.)

1189. *πόλεμος οὐ φατός*] Bellum infandum. Cf. 1713. *κάλλος οὐ φατὸν λέγειν* 421. *ὄλβον οὔτε λεκτὸν* etc. Callimach. H. Del. 60. *σπερχομένη μέγα δή τι καὶ οὐ φατόν*. Eur. Ion. 782. *ἄφατον ἄφατον ἀναύδητον* (*αὖ?*) *λόγον ἐμοὶ θροεῖς*. Apoll. Rh. III. 129. *ἄφατον κακόν*. Anaxandr. com. III. 182. (62) *καὶ πρὸς τούτοις | ὀρνιθαρίων ἀφάτων* (l. *ἄφατον*) *πλῆθος*. Virg. Aen. II. 3. infandum, regina, jubes renovare dolorem.

Schol. *φατὸς*: *Λεκτός*. Vict.

1192. *Ἔρεβος ἐτέκετο*] Antequam aër esset fuit Erebus, in cujus sinu Nox peperit ovum illud unde Amor natus est, qui materiam *ὁμοιογενῆ* congregavit. Supra 694. *Χάος ἦν καὶ Νὺξ Ἔρεβός τε μέλαν· — Ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις | τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ ἡ μελανόπτερος ᾠόν*. BE.

ἐτέκετο] Cf. Hom. Il. *ζ'*. 154. *ὁ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ'* etc. *ο'*. 187. *οὓς τέκετο Ῥέα*. Od. *ο'*. 249. Hom. H. Apoll. 324. *οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην*. Hesiod. Fr. 32. Pind. Pyth. IV. 92. Fr. 9. Soph. Trach. 834. Eur. Or. 196. *ἔθανες — ὦ τεκομένα με μᾶτερ*. Herc. 1023. Hel. 216.

Schol. *ἀέρα περινέφελον*: *Τὴν ἀορασίαν, τὸ σκότος*.

1197 sq. Eur. Andr. 1226. *ἰὼ ἰώ. | τί κεκίνηται; τίνος αἰσθάνομαι | θείου; κοῦραι, λεύσσετ', ἀθρήσατε· | δαίμων ὅδε τις λευκὴν αἰθέρα | πορθμευόμενος*. "De hisce recte Nauck. p. 657: Tragicum colorem facile agnoscimus. Metrum vv. 1188—1198 tragicum est. Paratragoedia videtur Kockio, sed v. ad 1494." (Bakh.)

πεδαρσίου] Dorice pro *μεταρσίου*. Aeschylum videtur *παρῳδεῖν*, qui saepius utitur hoc vocabulo, Prom. 269. 709. 915. Cf. v. *πέδοικος* (Aesch. Fr. 45. *πεδοίκου χελιδόνος*), *πεδαίχμιον*, *πεδάορος* (Cho. 589). Verbo *πεδαίρειν* utitur Euripides Herc. 819. 872. Phoen. 1027. Rhes. 372. Nec apud Sophoclem nec Euripidem legitur *πεδάρσιος*.

Schol. *πεδαρσίου*: *Μετεώρου, πετομένου. παρὰ τὸ ἐκ τοῦ πέδου αἴρεσθαι*.

1198. *δίνης πτέρωτος φθόγγος*] I. e. *πτερῶν δινουμένων φθόγγος*. Per hypallagen pro *δίνης πτερωτοῦ φθόγγος*. Nisi reponendum *πτερωτοῦ*. Cf. ad Pac. 155.

φθόγγος] Machinae scilicet scenicae, qua vehebatur histrio Iridis personam sustinens.

1199. *αὕτη σὺ —*] Cf. Th. 610. *αὕτη σύ, ποῖ στρέφει; μέν' αὐτοῦ*. Ach. 564. *οὗτος σύ, ποῖ θεῖς; οὐ μενεῖς;* Soph. Oed. R. 532. *οὗτος σύ, πῶς δεῦρ' ἦλθες;* "This proves to be Iris, who in her return is stopped

short and seized by order of Pisthetaerus. He examines her: where is her passport? had she leave from the watch? what is her business? who is she? In short, he treats her with great authority. She tells her name, and that she was sent by Jove with orders to mankind that they should keep holiday, and perform a grand sacrifice; she wonders at their sauciness and madness, and threatens them with all her father's thunder. The governor of Nephelococcygia returns it with higher menaces and with language very indecent indeed for a goddess to hear, and she goes off in a terrible passion." (Cook.)

μέν' ἥσυχος, ἔχ' ἀτρέμας] Cf. Thesm. 925. Eccl. 152. *ἐκαθήμην ἥσυχος* Pl 127. *ἔχ' ἥσυχος*. Nub. 743. *ἔχ' ἀτρέμας*. 1244. *ἔχε νυν ἥσυχος*. Eur. Or. 248. *μέν' ἀτρέμας*. Elmsl. ad Her. 7.

Schol. αὕτη σύ: [[*Κορωνὶς εἰσιόντων αὖθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ξγ'. ὧν τελευταῖος*
"*καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά.*"
ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]] — *πρὸς τὴν Ἶριν φησι καταλαβὼν αὐτήν*. V.

1200. *ἐπίσχες τοῦ δρόμου*] Cf. Lys. 742. *ἐπίσχες τοῦ τόκου*. Xen. Cyr. IV. 2. 12. *τῆς πορείας*.

1201. Cf. Pl. 432. *ἀλλ' ἥτις εἶ λέγειν σ' ἐχρῆν αὐτίκα μάλα*. Plat. com. ap. schol. Eur. Hec. 826. *οὗτος, τίς εἶ; λέγε ταχύ. σιγᾷς; οὐκ ἐρεῖς;* Soph. Fr. 91. *σήμαιν' ὅτου τ' εἶ καὶ πόθεν* (al. *χὠπόθεν*). Eur. Ion. 258. *τίς δ' εἶ; πόθεν γῆς ἦλθες; ἐκ ποίας πάτρας | πέφυκας; ὄνομα τί σε καλεῖν ἡμᾶς χρεών;* Hel. 86. *ἀτὰρ τίς εἶ; πόθεν; τίνος ἐξαυδᾶν* (*τίνος δ' αὐδᾶν* aut *τίν' ἐξαυδᾶν?*) *σε χρή;* Cycl. 276. *πόθεν ἐπλεύσατ', ὦ ξένοι; | ποδαποί; τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;* Aesch. Cho. 645. *ποδαπὸς ὁ ξένος, πόθεν;* Eur. Hel. 1206. *ποδαπὸς δ' ὅδ' ἀνὴρ καὶ πόθεν κατέσχε γῆν;* Apud Homerum *τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν;*

1202. Iridem non vero petaso sed *ἴριδι* caput cinctam, quae petas speciem praeberet, in scenam provenisse putat Becker Char. Exc. I. p. 324.

1203. *ὄνομα δὲ* —] Cf. Thesm. 1200. *ὄνομα δέ σοι τί ἐστιν; — Ἀρτεμισία*. Pac. 185. *τί σοί ποτ' ἔστ' ὄνομ';* Arist. Fr. II. 1065 B. *σοὶ δ' ὄνομα δὴ τί ἐστιν; Α. Ὅ τι; Γεωργία*. Xen. Mem. II. 1. 26. *ὦ γύναι, ἔφη, ὄνομα δέ σοι τί ἐστιν;*

πλοῖον ἢ κυνῆ;] Navis an galea? Navem putat aut quia vestis ejus est sinuosa, ut sunt vela navium, aut propter alas quas habebat, habent enim et naves quasi alas quasdam remos. Galeam autem putat esse omnino propter pennas et alas, quia galeae plumas habent. Ex scholiis, in quibus etiam *κυνῆ* pro petaso accipitur, qualem Mercurius deorum nuncius gestat. BE. Cf. Plaut. Amph. Prol. 143. Nunc internosse ut nos possitis facilius, | Ego has habebo hic usque in petaso pinnulas. Cf. 102. *Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταὧς;* Res diversissimas, ut incertus, facete miscet, ut in Vesp. 1509. *τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον; ὀξὶς ἢ φάλαγξ;* Lys. 982. *σὺ δ' εἶ τί; πότερ' ἄνθρωπος ἢ Κονίσαλος;* Eccl. 1072. *πότερον πίθηκος — ἢ γραῦς —;* Milton Samson Agon. 710.

But who is this? What thing of sea or land, | Female of sex it seems, | That so bedeck'd, ornate, and gay, | Comes this way sailing | Like a stately ship — | Sails fill'd, and streamers waving? Wordsworth Triad: She comes! — behold | That figure, like a ship, with silver sail.

πλοῖον] Cf. ad 1229. Eur. Tro. 1086. *ἐμὲ δὲ πόντιον σκάφος | ἀΐσσον πτεροῖσι πορεύσει —.*

Schol. πλοῖον ἢ κυνῆ: *Πλοῖον μὲν, καθὸ ἐπτέρωται καὶ ἐξωγκωμένον ἔχει τὸν χιτῶνα, καὶ τὰ πτερὰ διαπέπταται ὡς κῶπαι. κυνῆ δὲ, ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον, ὡς ὁ Ἑρμῆς ἄγγελος ὢν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ τῆς Ἴριδος "γυνὴ τίς ἥδε; κυκλὰς Ἀρκάδος κυνῆς." φασὶ δὲ καὶ κυνέαν τὸν πέτασον λέγεσθαι ἐν Πελοποννήσῳ. (Ἄλλως. πέτασον γὰρ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φορεῖ ὡς ὁ Ἑρμῆς, πρὸς ὃν τὴν κυνῆν εἶπε. καὶ Πελοποννήσιοι δὲ τὸν πέτασον κυνῆν καλοῦσι. πλοῖον δὲ διὰ τὸ ἐν δρόμῳ αὐτῆς κεκολπῶσθαι τὸν χιτῶνα. ἢ ἐπεὶ πτερωτὸς ἦν. αἱ δὲ νῆες ἀντὶ πτερῶν τὰς κώπας ἔχουσι.)*

1204. *Πάραλος ἢ Σαλαμινία*] Quia dixerat *Ἶρις ταχεῖα*, i. e. vi etymologiae, Nuncia velox, iste putat eam esse unam ex duabus illis navibus publicis quarum altera *Πάραλος*, altera *Σαλαμινία* vocabatur, quibus utebantur Athenienses quoties aliquid celeriter erat per mare nunciandum aut expediendum, erant enim expeditissimae *καὶ μάλιστα ταχυναυτοῦσαι*. BE.

Ἶρις ταχεῖα] Ut *ναῦς ταχεῖα*. Cf. Hom. Il. θ'. 399. *βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα*. Eur. Herc. 823. *κἀμὲ τὴν θεῶν λάτριν | Ἶριν*. Hes. Th. 266. *ἣ δ' ὠκεῖαν τέκεν Ἶριν.*

Πάραλος ἢ Σαλαμινία;] Cf. ad 147. Thuc. III. 33. Alciphr. I. 11. *ἡ Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία — ταχυναυτοῦσαι*. Xen. Hell. VI. 2. 14. *προσέλαβε δὲ — καὶ τὴν Πάραλον καὶ τὴν Σαλαμινίαν*. Isae. V. 9. *τριήραρχος ἐκπλεύσας τῆς Παράλου.*

Schol. Πάραλος ἢ Σαλαμινία: *Αὗται ἱεραὶ τριήρεις δημόσιαι, ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι καὶ ταχυναυτοῦσαι. (Ἄλλως. ἐπεὶ ταχεῖαν αὐτὴν εἶπεν. αὗται δὲ αἱ τριήρεις, ὡς ἂν ὑπηρέτιδες οὖσαι, ταχεῖαι ἦσαν, Πάραλος καὶ Σαλαμινία. ἐὰν δὲ δασέως ἐν ἄρθρου μέρει, ἔσται ἡ αὐτὴ Πάραλος καὶ Σαλαμινία.)*

τί δὲ τοῦτο;] Cf. Lys. 445. *τουτὶ τί ἦν;*

1206. *τρίορχος*] I. q. *τριόρχης*. Facete buteonem in puellam immittit, ad Graeci nominis etymon respiciens, alitem bene coleatum (*τρίορχον*). BR. *Τριόρχης* de homine lascivo ap. Polyb. XII. 15. 2. (ex Timaeo). Cf. v. *τριφάλης*. *Τρίορχον* est Simonid. Fr. 8.

ἐμὲ ξυλλήψεται;] Anglice, seize me! Cf. ad Lys. 529.

Schol. ἀναπτάμενος τρίορχος: *Ἐπεὶ ἑταίρα ἦν, ἔπαιξε τὸ τρίορχος.*

1207. Paullo aliter Ach. 156. *τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν;*

οἰμώξει μακρά] Cf. Pl. 111.

1210. *Schol. διὰ ποίων πυλῶν*. R.

1211. *ἤκουσας —;*] Ad Chorum.

οἷον εἰρωνεύεται] Cf. Vesp. 174. *οἷαν πρόφασιν καθῆκεν, ὡς εἰρωνικῶς, | ἵνα θᾶττον ἐκπέμψειας.*

1212. *κολοιάρχους*] Quasi *κολεάρχους* (a *κολεὸς* vagina) aut *κωλεάρχους* (a *κωλῆ*). V. Hesych. in *κολεασμός.* et *κολέαρχος.* Ita latebit sensus nequam. V. Mein. Fr. Com. IV. 640. "*κολοιάρχαι* hic sunt praefecti excubiarum vel custodum. *κολοιοῖς* enim sive graculis custodia novae urbis Nephelococcygiae commissa erat, ut patet ex v. 1174. *λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.*" (Kust.) Pro *τοὺς φρουράρχους*, ut videtur.

Schol. *ἡμεροφύλακες γὰρ οἱ κολοιοί.* R. V.

1213 sq. Cf. 560.

1213. *σφραγῖδ' ἔχεις —;*] Ut illi qui per hostilem regionem iter faciunt, symbolum et salvum conductum petunt a praefectis. BE. Nomen *σφραγὶς* annulum significat et impressum annuli signum. Sic Gallis nomen cachet et signatorium instrumentum et signum expressum significat. Posteriore sensu hic accipitur, ut bene interpretatur scholiastes: *οἷον σύμβολον ἐπὶ τῷ συγχωρηθῆναι παρελθεῖν.* Avez-vous pris un cachet, un billet, un passeport? Ineptum est quod comminiscitur Berglerus, respici ad id quod supra v. 560. diis interminatus fuerat Pisthetaerus, *ἐπιβάλλειν σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλήν.* BR. Anglice, a pass. V. schol. Strab. IX. 3. 31. *οἱ ἑσπέριοι Λοκροὶ ἔχουσιν ἐπὶ τῇ δημοσίᾳ σφραγῖδι τὸν ἕσπερον ἀστέρα ἐγκεχαραγμένον.* Herod. III. 128. Plaut. Captiv. 2, 3, 90. Eadem opera a praetore sumam syngraphum. Trin. 3, 3, 65.

τί τὸ κακόν;] Cf. Th. 1085.

Schol. *σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν: Οἷον σύμβολον ἐπὶ τῷ συγχωρηθῆναι παρελθεῖν. — ὡς τῶν πελαργῶν φυλάκων ὄντων.* V.

1214. *ὑγιαίνεις μέν;*] Certe non insanis? et tamen loqueris, ut insanus. Anglice, Surely you are in your right mind? It cannot be that you are mad? Sic loquuntur, quando interrogationis affirmationem expectant; altera sententiae clausula, quae *δὲ* habere debet, euphemismi gratia suppressa. Cf. ad Th. 97. *ἀλλ' ἦ τυφλὸς μέν εἰμ';* Eq. 953. Eur. Med. 1129. *τί φής; φρονεῖς μὲν ὀρθὰ κοὐ μαίνει, γύναι, | ἥτις — οὐ φοβεῖ τὰ τοιάδε;* 676. *θέμις μὲν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεοῦ; — Μάλιστ'.* Eur. Ion. 520. *εὖ φρονεῖς μέν, ἤ σ' ἔμηνε θεοῦ τις, ὦ ξένε, βλάβη;* Hipp. 316. *ἁγνὰς μέν, ὦ παῖ, χεῖρας αἵματος φέρεις;* Alc. 145. *ἐλπὶς μὲν οὐκέτ' ἐστὶ σώσασθαι βίον;* Hel. 1226. Soph. Ant. 634. *ἦ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρῶντες φίλοι;* 1336. El. 552. Oed. C. 44. Plat. Men. p. 82 B. *Ἕλλην μέν ἐστι καὶ ἑλληνίζει;* (Ubi v. Stallbaum.) Charm. 153 C. *παρεγένου μέν, ἦ δ' ὅς, τῇ μάχῃ;* (Anglice, You were present?) Theaet. p. 161 E. V. Elmsl. et Herm. ad Eur. Med. 1098. *Μὲν* tantum in figurata interrogatione poni, ubi nobis prope certum illud videatur de quo interrogamus, monuit Hermannus l. l.

σύμβολον] V. Lysiam de Bonis Arist. 638—639. Eust. ad Il. VI. 169. 833. De symbolis privatis v. Plut. Artax. 18. Plaut. Pseud. 1, 1, 53. et 2, 2, 52. Bacch. 2, 3, 29. Anglice, a permit, a pass.

Schol. *ὑγιαίνεις μέν*: Ὑγιαίνεις, φησὶ, καὶ οὐ μαίνῃ τοιαῦτα ἐρωτῶν;

1215. *ἐπέβαλεν*] Imposuit, impressit, affixit. Quasi compressit. Schol: *πρὸς τὸ ἐπέβαλεν, ὅτι καὶ νῦν ἐπὶ τοῦ συνουσιάσαι, ὃ καὶ ἐνόμισε λέγειν ἡ Ἶρις, διὸ παραιτεῖται.* Cf. ad 559. Th. 415. *σφραγῖδας ἐπιβάλλουσιν.* Herod. III. 128. *σφρηγῖδά σφι ἐπέβαλε τὴν Δαρείου.* Isocr. p. 2 D. *τηλικοῦτον εὐδοξίας χαρακτῆρα τοῖς ἔργοις ἐπέβαλεν* (ἡ ἀρέτη). Plut. Lys. 20. *ἐν δὲ τῷ τὰς σφραγῖδας ἐπιβάλλειν* etc. Id. Pomp. 10. *σφραγῖδα ταῖς μαχαίραις αὐτῶν ἐπέβαλεν.* Lucian. Pisc. 46. *ἐπὶ τοῦ μετώπου στίγματα ἐπιβαλλέτω.* Id. Tim. 13. *ὑπὸ μοχλοῖς καὶ κλεισὶ καὶ σημείων ἐπιβολαῖς.* Aelian. H. A. V. 3. *τοῦτο δὴ τὸ ἔλαιον βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν κομίζουσι σημεῖα ἐπιβάλλοντες.* Fritzsch. ad Thesm. p. 28.

παρών] Adiens, aggressus. I. q. *παριών.* Cf. 548. Thesm. 188. Vesp. 840. Lys. 284. Pl. 140. Brunckius reddit: qui tecum fuerit.

Schol. *ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος*: Πρὸς τὸ ἐπέβαλεν, ὅτι καὶ νῦν ἐπὶ τοῦ συνουσιάσαι, ὃ καὶ ἐνόμισε λέγειν ἡ Ἶρις, διὸ παραιτεῖται.

1217. *ἔπειτα δῆτα*] Indignantis est, ut supra 911. *ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις;*

σιωπῇ] Cf. Th. 660. *καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ.* Pac. 1053. *ὄπτα σὺ σιγῇ.*

1218. Idem versus est 192. "Cf. Eur. Cadm. Fr. 451 N. *τὸ δ' ἐν μέσῳ τοῦτ'* (*τοῦ* vulg.) *οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς | οἱ μὲν ὀνομάζουσι χάος.*" (Ko.)

Schol. *γῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους*: Ἀντὶ τοῦ ἀέρος, διὰ τὸ κεχύσθαι εἰς ἅπλωμα.

1220. *τῇδε μὲν γὰρ οὔ*] Hac enim saltem non (volabis). Cf. Pac. 125. *καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται; | ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε.*

1221. *ἀδικεῖ δὲ καὶ νῦν*] Injuria autem tibi fit etiam nunc, sc. quod non illico poenam meritam pateris. I. e. non modo injuria tibi fieret, si non morereris; sed etiam nunc injuria tibi fit quod non jam mortua es, sed vivis. Vel sic: non modo injuria tibi facta est quod non statim occisa es, sed etiam nunc injuria tibi fit quod vivis. Lectio tamen incerta est: vide annot. crit. Cf. Eur. Hec. 970. *τότ' ἠδικήθη πρῶτον οὐ θανὼν ὅδε.* Soph. El. 582. *σύ τοι | πρώτη θάνοις ἄν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.* Cf. etiam Pac. 473. *ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος.*

ἆρα γ' οἶσθα] Cf. 668. Dem. p. 730. *ἆρά γ' οἴεσθε —;*

1222. *πασῶν Ἰρίδων*] Ridicule, tanquam si plures essent Irides. Legirupas et institutorum gentilium violatores intellige, qualis est Iris. Alludit etiam fortasse ad versicolores arcus coelestes, qui Irides dicuntur. Plat. Crat. 409. § 56. *ὅτι δὲ σέλας νέον τε καὶ ἔνον ἔχει ἀεὶ, σελαενονεοάεια μὲν δικαιότατ' ἂν τῶν* (*πάντων*?) *ὀνομάτων καλοῖτο.* Herod. II. 181. *ὦ γύναι — ἔστι τοι οὐδεμίη μηχανὴ μὴ οὐκ ἀπολωλέναι κάκιστα γυναικέων πασέων.* VII. 120. *κάκιστα πάντων ἀνθρώπων διατριβῆναι* (*ἐκτριβ.* unus codex. qu. *ἐπιτριβῆναι*). Cf. Nub. 1132. *ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν | δέδοικα.* Pl. 123. *ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων.* 445. *δεινότατον ἔργον παραπολὺ | ἔργων ἁπάντων ἐργασόμεθ', εἰ* etc. 1112.

δεινότατα πάντων πραγμάτων | εἴργασθ'. Vesp. 933. *κυνῶν ἁπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον.* Soph. Ant. 694. *πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη — φθίνει.* Trach. 876. *βέβηκε Δηάνειρα τὴν πανυστάτην | ὁδῶν ἁπασῶν.* Cf. etiam Lucian. D. D. I. 1. *τὸν κάκιστα ὀρνέων ἀπολούμενον αἰετὸν τρέφων.*

Schol. *πασῶν Ἰρίδων: Ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὰς ἄλλας Ἴριδας. παίζει δὲ ἢ ὡς τοῦ ἀέρος ποικίλας Ἴριδας ποιοῦντος, ἢ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θεαινῶν.*

1223. *τῆς ἀξίας*] Cf. Plat. Apol. 36 B. *τῆς ἀξίας τιμᾶσθαι.*

Schol. *τῆς ἀξίας: (Λείπει) τιμωρίας.*

1224. Producitur prima in *ἀθάνατος* ut in *ἀνέφελος, ἀκάματος,* etc. ex epicorum usu. Cf. ad Ach. 47.

1225. Cf. Pl. 329. *δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν εἵνεκα | ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τἠκκλησίᾳ, | αὐτὸν δὲ τὸν Πλοῦτον παρείην τῳ λαβεῖν.*

Schol. *ἀντὶ τοῦ ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ.* R. V.

1226. Cf. Lys. XXVIII. 7. *οὐκέτι ὡς ἀρξόμενοι παρασκευάζονται, ἀλλ' ὡς ὑμῶν ἄρξοντες.*

1227. *ἀκολαστανεῖτε*] Petulanter agetis. I. e. *ἀκοσμήσετε. Ἀκοσμεῖν* (Soph.) per *ἀκολασταίνειν* explicatur Bekk. Anecd. p. 369, 5. Mnesimach. Athen. 403 A. *ἀκολασταίνει νοῦς μειρακίων.* Unde *ἀκολάστασμα* Lys. 398. Cf. *ἀνοηταίνειν,* ab *ἀνόητος* formatum, *ἀλασταίνειν* ab *ἄλαστος.*

Schol. *ἀκολαστανεῖτε: Ἀκόλαστα καὶ ἄτακτα πράξετε.*

1228. *ἀκροατέ' —*] Cf. Thuc. II. 37. *οὐ παρανομοῦμεν τῶν τε ἀεὶ ἐν ἀρχῇ ὄντων ἀκροάσει καὶ τῶν νόμων.* Eur. Her. 182. *εἰπεῖν ἀκοῦσαί τ' ἐν μέρει.*

Schol. *ἐν μέρει τῶν κρειττόνων: Ἀντὶ τοῦ κατά τι μέρος ἡμῖν ὑποταγῆναι ὀφείλετε. — Ἄλλως. δεῖ πείθεσθαι ἡμῖν τοῖς κρείττοσιν.* V.

1229. *ναυστολεῖς*] Anglice art steering. Cf. Thesm. 1101. *πρὸς Ἄργος ναυστολῶν.* Aesch. Ag. 52. *πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι.* Lucian. Tim. 40. *τεκμαίρομαι τῇ εἰρεσίᾳ τῶν πτερῶν.* Virg. Aen. I. 301. Volat ille per aëra magnum | Remigio alarum. VI. 19. Ovid. Met. V. 558.

Schol. *τὼ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς: Ἔπαιξεν ὡς ἐπὶ νεῶν.* [[*ποῦ*]] *παρασκευάζῃ καὶ ἐπὶ ποίαν ὁδὸν τὴν πτῆσιν ἔχεις.*

1232. Cf. Eurip. Fr. 630. *μηλοσφαγεῖ τε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις* | [*κνισῶ τ' ἀγυιὰς* additum suspicatur Richter]. Alc. 1175. *βωμούς τε κνισᾶν βουθύτοισι προστροπαῖς.* Soph. Oed. C. 1495. *βούθυτον ἑστίαν ἁγίζων.* Aesch. Cho. 261. Soph. Oed. C. 1495. *ἐναλίῳ θεῷ βούθυτον ἑστίαν (ἐσχάραν?) ἁγίζων.* Tragicum colorem et haec habent.

μηλοσφαγεῖν] Cf. Lys. 196. *μηλοσφαγοῦσαι Θάσιον οἴνου σταμνίον.* Soph. El. 280.

Schol. *ἐπ' ἐσχάραις: Ἤγουν ἐπάνω.* Vict.

1233. *κνισᾶν τ' ἀγυιάς*] Et compita suffire. Demosthenes contra Midiam: *ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς μαντείας· ἐν αἷς ἁπάσαις ἀνῃρημένον εὑρήσετε τῇ πόλει, ὁμοίως ἐκ Δελφῶν καὶ ἐκ Δωδώνης, χοροὺς ἱστάναι κατὰ τὰ πάτρια καὶ κνισᾶν ἀγυιὰς καὶ στεφανηφορεῖν.* In oratione contra

Macartatum affert exemplum oraculi Delphici, ubi haec phrasis occurrit dialecto Dorica: καὶ τὰς ἀγυιὰς κνισσῆν καὶ κρατῆρας ἱστάμεν καὶ χοροὺς." (Be.) Cf. ad Eq. 1320. Lucian. Prom. 19. κνισᾶν τὰς ἀγυιάς. Bis accus. 2. ἀκνίσωτοι αἱ ἀγυιαί. Soph. Oed. C. 715. χαλινὸν ταῖσδε κτίσας ἀγυιαῖς.

ποίοις θεοῖς] Quos mihi, malum, deos narras? Cum indignatione quadam haec efferenda. V. ad Nub. 367. 664. Ran. 529. καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. ΔΙ. ποίοις θεοῖς; 1424. Vesp. 1378. τί λέγεις σύ; ποῖος ὄζος; Eccl. 761. Verba autem accipit Iris quasi roget tantum ille quosnam ipsa deos dicat.

1234. ποίοισιν;] Exspectabas ὁποίοισιν; Sed cf. Nub. 664. Ran. 1424. Eccl. 761. Antiphan. Athen. 402 D. κρέας δὲ τίνος ἥδιστ' ἂν ἐσθίοις; B. τίνος; | εἰς εὐτέλειαν.

1237. οἷς θυτέον αὐτούς] Quibus sacra facere oportet eos. I. q. οἷς θύειν δεῖ αὐτούς. V. Matth. Gr. § 447, 4. Cf. omnino Xen. Mem. III. 11. 2. ἄρ', εἰ μὲν ταύτῃ ὠφελιμωτέρα ἐστὶν ἡ ἐπίδειξις, ταύτην (pro ταύτῃ) ἡμῖν χάριν ἐκτέον· εἰ δὲ ἡμῖν ἡ θέα, ἡμᾶς (pro ἡμῖν) ταύτῃ; (Qui plane geminus est locus.) Ibid. III. 11. 1. ἰτέον ἂν εἴη θεασομένους. Xen. Hipp. VIII. 12. ποιήσαντα ὅ τι ἂν δύνηται φευκτέον ἐστίν. Thuc. VIII. 65. ὡς οὔτε μισθοφορητέον εἴη ἄλλους ἢ τοὺς στρατευομένους. Plat. Rep. VII. p. 139. καταβατέον ἐν μέρει ἕκαστον εἰς τὴν τῶν ἄλλων ξυνοίκησιν. III. p. 290. Legg. VII. p. 362. ἄνευ ποιμένος οὔτε πρόβατα οὔτε ἄλλο οὐδέν πω βιωτέον οὐδὲ δὴ παῖδας ἄνευ τινῶν παιδαγωγῶν, οὐδὲ δούλους ἄνευ δεσποτῶν. I. p. 41. VIII. p. 408. p. 413 E. Id. Polit. 280. πάλιν οὖν ἔοικεν ἐπανιτέον ἀρχόμενον ἀπὸ τελευτῆς. Id. Phaedr. 272. καὶ πάντως λέγοντα τὸ δὴ εἰκὸς διωκτέον εἶναι. Id. Crit. 49 A. οὐδενὶ τρόπῳ φαμὲν ἑκόντας ἀδικητέον εἶναι. Id. Gorg. p. 507 D. τὸν βουλόμενον εὐδαίμονα εἶναι σωφροσύνην διωκτέον καὶ ἀσκητέον. Dem. p. 21. πολλὴν δὴ τὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην δεικτέον τὴν μεταβολήν, εἰσφέροντας, ἐξιόντας, ἅπαντα ποιοῦντας ἑτοίμως. Isocr. p. 190 B. οὐ μὴν βουλευτέον τούς γε νοῦν ἔχοντας τοῖς οὕτω κακῶς φρονοῦσιν. Arist. Eth. N. III. 1. 8. μᾶλλον ἀποθνητέον παθόντα τὰ δεινότατα. Id. Oecon. I. 6. ἐπισκεπτέον οὖν τὰ μὲν αὐτόν, τὰ δὲ τὴν γυναῖκα. Diod. Sic. I. 330. πάντων μὲν τῶν ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς χρησίμων προνοητέον τοὺς ἱστορίας συνταττομένους. XII. 20. φιλίας κοινωνητέον μὴ ἀπογινώσκοντας ἔχθραν. Dion. Hal. Art. rhet. 33. χρηστέον — ὑποβάλλοντα καὶ — λέγοντα. Plutarch. Mor. I. 316. τοιαύτην ἀπάθειαν παρασκευαστέον — τὸν ὑπὸ τῶν προστυγχανόντων διαταράττεσθαι μὴ βουλόμενον. Id. V. Caes. 22. ὡς ἐκδοτέον ἐστὶ τὸν Καίσαρα τοῖς βαρβάροις ἀφοσιουμένους τὸ παρασπόνδημα etc. Quod si vera est scriptura vulgata, οἷς θυτέον αὐτοῖς (to whom they must sacrifice), conferre licet Av. 1369. 1634. Vesp. 839. τουτ' ἄρα πρῶτον τἀδίκημα τῷ πατρὶ | εἰσακτέον μοι. Eccl. 711. βαδιστέον τἄρ' ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοί. Soph. Oed. R. 1373. οἷν ἐμοὶ δυοῖν | ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα. Dem. p. 14. φημὶ δὴ διχῇ βοηθητέον εἶναι τοῖς πράγμασιν ὑμῖν. p. 1402. τοῖς δὲ καλῶς φρονοῦσιν οὐκ ἐπακολουθη-

τέον εἶναι τῇ τούτων ἀπονοίᾳ. Dinarch. I. 114. *οὐ προσεκτέον ὑμῖν ἐστι τοῖς τούτων λόγοις, εἰδότας ὅτι* etc. Isocr. p. 298. *οὐ τῶν ἄλλων αὐτοῖς ἀρκτέον.* Plat. Phil. 32. *τοῦτο μὲν ἑτέρῳ τῶν προειρημένων δοτέον ἡμῖν γενῶν.* Lucian. Harm. 1. *ὅπως μοι χρηστέον — τῇ τέχνῃ.* Eur. Phoen. 712. *ἐξοιστέον τἄρ' ὅπλα Καδμείων πόλει — ὡς μαχουμένους τάχα.* Pl. 1085. *ξυνεκποτέ' ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.* Supra 1228. *ἀκροατέ' ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων.* Dem. p. 40. *ἔπειτα ἐνθυμητέον καὶ παρ' ἄλλων ἀκούουσι* etc. Plat. Rep. p. 453 D. *οὐκοῦν καὶ ἡμῖν νευστέον — ἐλπίζοντας* etc. Cf. ad Eq. 72. Eccl. 267. 876. Vesp. 1514. Pl. 1085. [**Add.** Retinenda omnino vulgata *οἷς θυτέον αὐτοῖς.*]

οἷς] Ad *ὄρνιθες* referendum.

μὰ Δί' οὐ τῷ Διί] Ridicule per Jovem ut deum jurat, quem tamen negat esse deum.

Schol. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Διί: Ἔπαιξε πάλιν μὰ Δία εἰπὼν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ.

1238. *ὦ μῶρε μῶρε*] Cf. Plaut. Bacch. 4, 7, 16. O stulte stulte, nescis nunc vaenire te. Cujus loci archetypum Graecum fortasse erat, *ὦ μῶρε μῶρε, λανθάνεις πωλούμενος.* Sophoclis hunc versum esse suspicatur Nauck. "Aeschyleam spirat gravitatem." (Bakh.) Cf. 1240.

1240. Paratragoediatur, ut ei terrorem incutiat. Videntur autem haec ex Aesch. Agam. esse, ubi v. 535. *καὶ πανώλεθρον | αὐτόχθονον* (?) *πατρῷον ἔθρισεν δόμον.* Ibid. 525. *Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου | Διὸς μακέλλῃ.* Scholiastes adducit Sophoclis locum: *χρυσῇ μακέλλῃ Ζηνὸς ἐξαναστραφῇ.* BE. Versus levi mutatione facta ex Sophocle repetitus.

Schol. Διὸς μακέλλῃ: Τοῦτό φησι παρὰ τὸ Σοφόκλειον "χρυσῇ μακέλλῃ Ζηνὸς ἐξαναστραφῇ." μακέλλῃ: Δίκελλα πλατεῖα. Vict.

1241. *δόμων περιπτυχάς*] Eurip. Phoen. 1357. *τειχέων περιπτυχαί.* Hec. 1015. *Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαί.* Ion. 1516. *φαενναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς.* Suppl. 815. Apud Aeschylum et Sophoclem non legitur haec vox.

1242. *καταιθαλώσει*] Cf. 1248. 1261. Eur. Suppl. 636. *ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταιθαλοῖ.* Ion. 213. *τὸν δάϊον Μίμαντα καταιθαλοῖ* (sc. *κεραυνῷ ἀμφιπύρῳ*). Tro. 60. *πυρὶ κατηθαλωμένης* (*Τροίας*). Aesch. Fr. 157. Prom. 992. Cf. v. *καταίθειν* (Th. 727).

Λικυμνίαις βολαῖς] Jaculationibus Licymniis. Quidam volunt, referente schol., comicum respicere ad Euripidis Licymnium, in quo dramate aliquis fulmine ictus nuncietur. Quidam volunt proverbium esse. BE. De fabula illa Euripidis v. Valck. Diatr. in fr. Eurip. p. 17. Secundum Hesych. in *Λικύμνιος* (ubi v. Alberti) non homo, sed navis fulmine tacta referebatur. BECK. Hesychius, *Λικυμνίαις βολαῖς: τῶν ἐν τῷ Εὐριπίδου Λικυμνίῳ μνημονεύοι ἂν ἴσως. κεραυνοῦται γὰρ ἡ ναῦς κατὰ τὸν ἐκεῖ λόγον, οὐχ ὡς αὐτοῦ τοῦ Λικυμνίου* [*τῆς φοκίδος*] *κατεσκεμμένου* (*τῇ φλογὶ κατηνθρακωμένου*?). "*Λικύμνιαι βολαὶ* quae sint perdifficile est dictu. Referuntur a Scholiastis ad Euripideum drama Licymnium, sed quae ab iis nobis tradita sunt 'partim corrupta sunt, partim ab interpretibus scripta qui de Licymnio nihil scirent' (Nauck). — Neque

Hesychius rem confecit. Si enim non ipse Licymnius fulmine ictus est, comparatio Aristophanis misere claudicat. Licymnius, Electryonis et Mideae filius, Alcmenae frater, a Tlepolemo occisus traditur. Vide ad Nub. 1264. Quae cum ita sint, dubito num revera Euripideum Licymnium respexerit Aristophanes." (Bakh.)

Schol. *Λικυμνίαις βολαῖς*: (*Ὁ μὲν Καλλίμαχος γράφων οὕτως "Λικυμνίαις βολαῖς" φησὶ "ταύτης τῆς διδασκαλίας οὐ μέμνηται."*) *ἐν δὲ ἐνίοις τῶν σχολικῶν ὑπομνήμασι* (*ὑπομνημάτων*?) *ταυτὶ γέγραπται, "Ἴσως ὁ Λικύμνιος ἐνεπύρισε τινῶν οἰκίας." ἐν δὲ τοῖς ἐπιγεγραμμένοις Ἀπολλωνίου ταῦτα γέγραπται* (*ὅτι ἡμίφλεκτόν τινα εἰσάγει εἰς τοιοῦτό τι* (*τι λέγει* V. *ἐν Λικυμνίῳ δράματι*?) *κεκεραυνωμένον ἀπὸ τῆς περιστάσεως ἐκείνης. εἴη δ' ἂν τοῦ Εὐριπίδου μεμνημένος ἀγγέλου τοῦ ἐν τῷ Λικυμνίῳ. λέγει γὰρ ἐπὶ τελευτῆς ἐκεῖνος.*) *ἐν Λικυμνίῳ δράματι Εὐριπίδου εἰσήχθη τις κεραυνοβολούμενος.*

1243. *παῦε τῶν παφλασμάτων*] Cf. Eq. 919. *ἀνὴρ παφλάζει. παῦε παῦ' ὑπερζέων.* Timocl. com. III. 602. *κόμποις παφλάζων.* Ran. 1364. *παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν.* Eur. Ion. 650. *παῦσαι λόγων.* Hesiod. Scut. Herc. 449. *παῦε μάχης.*

Schol. (*τῶν παφλασμάτων*: *Ἐκπρησμῶν, ἀναζεμάτων.*)

1244. *ἔχ' ἀτρέμα*] Cf. 1200. Ran. 339. *οὔκουν ἀτρέμ' ἕξεις —;* Nub. 261. 743. Th. 230.

πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα —;] Faceta imitatio eorum quae Admeto dicit Pheres in Eur. Alc. v. 686. *ὦ παῖ, τίν' αὐχεῖς, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα, | κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον σέθεν;* Cf. Greg. Cypr. III. 95. *Φρὺξ ἀνὴρ πληγεὶς ἀμείνων καὶ διακονέστερος.* Alium ex eadem fabula locum *παρῳδεῖ* noster supra v. 539.

1245. *μορμολύττεσθαι*] Terrere. Schol: *ἐκφοβεῖν.* Hesychius per *δεδίττεσθαι* explicat. Cf. Plat. Crit. p. 371 B. *οὐδ' ἂν πλείω τῶν νῦν παρόντων ἡ τῶν πολλῶν δύναμις ὥσπερ παῖδας ἡμᾶς μορμολύττηται, δεσμοὺς καὶ θανάτους ἐπιπέμπουσα* (*ἐπανασείουσα* aut *ἐπανατείνουσα*?). Gorg. p. 291 G. *μορμολύττει αὖ, ὦ γενναῖε Πῶλε, καὶ οὐκ ἐλέγχεις.* Lucian. III. 304. *ὡς βρεφυλλίοις ταῦτα — ἡμῖν λέγεις καὶ μορμολύττει.* Crates ap. Prov. Bodl. 715. p. 86. *οὐκ ἀσκίῳ μέντἄρ' ἐμορμολύττετο | αὐτούς, ἐπεὶ τάδ' ἔστ' ἀληθῆ.* Macar. II. 52. *Ἀσκῷ μορμολύττεσθαι*: *ἐπὶ τῶν εἰκῆ δεδιττομένων.* Hinc *μορμολυκεῖον* Thesm. 417. V. Ruhnk. ad Tim. in h. v.

Schol. *μορμολύττεσθαι*: *Ἀντὶ τοῦ ἐκφοβεῖν.* R. V.

1246. Parodia forsan Sophoclis Ant. 1 f.

Schol. *εἴ με λυπήσει πέρα*: *Ἀντὶ τοῦ* (*πέρα τοῦ*) *δέοντος.* (*παρατραγῳδεῖ καὶ αὐτός.*)

1247. *καὶ δόμους Ἀμφίονος*] Ridicule addita sunt haec verba ex Aeschyli Niobe sumta, ut docet schol. Cf. Soph. Ant. 1155. *Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος.* "Cum plura h. l. tragoediae debeantur, coniecit Hermannus (ap. Wagn. fr. Niob. VII.) Aeschyloo Tantalo, Niobes patri, tribuendos esse vv. 1238—1240. et 1247. 1248. quos ita restituit: *αὐτὸς δὲ μέλαθρα καὶ δόμους Ἀμφίονος | καταιθαλώσῃ πυρφόροισιν αἰετοῖς.*

Alii aliter. Cf. Welcker. Aesch. tril. p. 344. Non tantum tria verba καὶ δόμους Ἀμφίονος, sed sequentia etiam e tragoedia derivata esse verisimile est." (Bakh.) "Amphion has not much to do with it. Cf. Vesp. 308, where after πόρον is added Ἕλλας ἱρὸν because it makes up a quotation from Pindar." (Gr.)

[*Schol.*] καὶ δόμους Ἀμφίονος: Ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου. (ἐξέρριπται [ἐνέρραπται Herm. προσέρραπται conj. Dind.] δὲ τὸ Ἀμφίονος ἐκ παρῳδίας.)

1248. πυρφόροισιν ἀετοῖς] Schol: κεραυνοφόρον γὰρ τὸ ζῷον.

Schol. κεραυνοφόρον γὰρ τὸ ζῷον. R. V.

1249. πορφυρίωνας] Vide ad 553.

1250. παρδαλᾶς ἐνημμένους] Cf. Ran. 430. λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον. Fr. 249. Herod. VII. 69. Αἰθίοπες παρδαλέας τε καὶ λεοντέας ἐναμμένοι. Lucian. Bacch. 1. νεβρίδας ἐνημμέναι. Hom. Il. γ'. 17. παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων. κ'. 29. Nonn. Dion. XVI. 96. δέρματα πορδαλίων πολυδαίδαλα. Cf. ad Nub. 73. Schol: ἔπαιξε πρὸς τὴν πτέρωσιν αὐτῶν· κυάνεοι γάρ εἰσι. De porphyrione ave Wieseler (Adv. p. 123.) conferri jubet Arist. H. A. VIII. 8. Athen. p. 388. Plin. N. H. X. 46. Idem an maculosa illa fuerit in modum pardorum quaerit. Videant hac de re physicarum rerum periti. Interea alteram explicationem proponit idem vir doctus. "Avem enim illam, inquit, Libycam esse tradiderat Alexander Myndensis, et ab altera parte scimus equites Numidas gestasse pelles pardorum, belluarum ferarum Africanarum, de quibus rebus confer quae citavit Suevern. p. 76." Alludit ad nomen avis πορφυρίων, quasi πορφύρεος, i. e. rubri vel fulvi coloris, qualis est pantherina pellis.

ὄρνις] ὄρνις potius quam ὄρνιθας dicebant Attici, et ὄρνιν quam ὄρνιθα (Av. 472. 720). Cf. 717. 1610. Sed ὄρνεις potius scribendum ut ὄφεις. Dem. p. 417, 21. τὸν εἰς τοὺς ὄρνεις (ὄρνις al.) εἰσιόντα.

Schol. [παρδαλᾶς: Παρδάλεων δοράς. ἔπαιξε πρὸς τὴν πτέρωσιν αὐτῶν. κυάνεοι γάρ εἰσι.]

1252. εἷς Πορφυρίων] Paulo ante avem intelligebat, nunc unum ex Gigantibus hoc nomine. BE. Horat. Od. III. 4. 54. Minaci Porphyrion statu. Martial. XIII. 73. Nomen habet magni volucris tam parva gigantis. Hinc colligit Wieseler (Adv. p. 123) Porphyrionem et, quod ultro sequatur, reliquos Gigantes παρδαλᾶς indutos novisse Aristophanem; et duos Gigantas ita vestitos repraesentari monet in vase ap. Gerhard. Tab. LXIV. 2, quibuscum qui pugnet Apollinem esse videri posse, ab quo Porphyrionem, qui horum Gigantum alter hinc videatur esse, interfectum esse tradat schol. Pind. Pyth. VIII. 23.

Schol. εἷς τῶν γιγάντων ἐγένετο ὁ Πορφυρίων καὶ ὄνομα ὄρνιθος. V. — εἷς Πορφυρίων: Ὁ γίγας ὁ τῷ Διὶ πολεμήσας. ὃν ἐχειρώσατο Ἀφροδίτη.

1253. εἴ με λυπήσεις τι] Lys. 656. εἰ δὲ λυπήσεις τί με.

τῆς διακόνου] Famulam ergo secum habebat Iris. Perperam de ipsa Iride Jovis ancilla accipit Kock, qui πρώτης primae (ante ipsum Jovem) explicat.

1254. *ἀνατείνας τὼ σκέλη*] Cf. Pac. 889. *ὥστ' εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τὰ σκέλη | ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνανάρρυσιν*. Eccl. 265. *εἰθισμέναι γάρ ἴσμεν αἴρειν τὼ σκέλη*. Lys. 229. *οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὼ Περσικά*. 799. *κἀνατείνας λακτίσαι*. Supra 623. *ἀνατείνοντες τὼ χεῖρ'*.

διαμηριῶ] Comprimam. Cf. 669. 706.

Schol. διαμηριῶ: *Συνουσιάσω, ὡς ἐπὶ κόρης*. Vict.

1255. *αὐτήν*] Ipsam, heram.

1256. *στύομαι τριέμβολον*] Ad ternos valeam compressus. Navis proprie *τριέμβολος* dicitur, quae tribus rostris instructa est: ut *δεκέμβολον* Nestoris navem dixisse in Myrmidonibus Aeschylum testis est schol. Hic autem *κακεμφάτως* vocabulum usurpatur. Cf. ad Ach. 994. *ἀλλά σε λαβὼν τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν*. Cratin. ap. Athen. 29. *οἶμ' ὡς ἁπαλὸς καὶ λευκός. ἆρ' οἴσει τρία;* Fr. 301. *οὐδ' ἄλλον* (sc. *οἶνον*) *ὅστις ἐπεγερεῖ τὸν ἔμβολον* (*σοι τοὔμβολον?*). Hor. Epod. 12, 15. Inachiam ter nocte potes. Hesych. *Ἔμβολον*: *Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμ. τὸ αἰδοῖον*. Ambiguitas inest etiam Pherecratis verbis ap. Plut. de Mus. p. 1141. *Φρῦνις δ' ἴδιον στρόβιλον ἐμβαλών τινα | κάμπτων με καὶ στρέφων ὅλην διέφθορεν*. Cf. etiam v. *τρίορχος* supra 1206. et v. *τριφάλης*. Kockius hic *στῦμα* subintelligit. Contra *ἄστυτος* et *Ἀστυάναξ* de sene impotente dixerunt comici (v. Eust. p. 849, 54. et 862, 43).

Schol. τριέμβολον: *Πολλάκις ἐμβαλεῖν δυνάμενον. μήποτε δὲ καὶ πλοίου τις ἦν κατασκευή. καὶ γὰρ δεκέμβολον Αἰσχύλος εἶπε τὴν τοῦ Νέστορος ναῦν ἐν Μυρμιδόσιν. — τριέμβολον οὖν. ἔστι δὲ ἐπίφθεγμα τάχους* (sc. *εὐρὰξ πατὰξ* v. 1258. post *οὖν* exciderunt nonnulla). R. V.

1258. *εὐρὰξ πατάξ.*] Adverbia ficta ad terrorem inspirandum. Formata, ut *πύππαξ, βομβάξ, παπαιάξ, βαβαιάξ, ἰατταταιάξ, ἅπαξ, ὀδάξ, αὐτοδάξ* (Pac. 607), *ἐναλλάξ* (Nub. 983), *ὑπαντάξ* (Fr. 534), *ἐπιτάξ* (Callim.), *διαμπάξ* (Aesch. Prom. 65. Eur. Bacch. 993). Theodos. Gr. p. 79. *εὐρὰξ πατὰξ ἐπιφθέγματά εἰσι τάχους*. *Εὐράξ* (oblique) legitur Hom. Il. *λ'*. 251. *ο'*. 541. Conferri quodammodo possunt nostra hurry skurry, helter skelter, higgledy piggledy. Non male scholiasta nequitiae aliquid his verbis subesse putat, quasi ab *εὐρέως πατάξαι*, i. e. probe comprimere vel permolere. Quo sensu Menander *πρώην ἄρας ἐπάταξα*. dixisse videtur. Green vertit: out of the way! be gone!

οὐκ ἀποσοβήσεις;] Cf. ad 1032. Menand. IV. 315. *ἀποσοβῶμεν*.

Schol. εὐρὰξ πατάξ: (*Ἐπιρρήματά τινα ἀνέπλασεν εἰς τὸ κακέμφατον.*) *ἔπλασεν ἐπίφθεγμα παρὰ τὸ εὐρέως σοι μιγήσομαι καὶ τὸ πατάξαι* (*παταξω?* nisi delendum potius *σοι μιγήσομαι*). *ὅθεν καὶ χαμαιτύποι* (*χαμαιτύπαι* Mein. cf. Menand. Fab. Inc. 294.) *αἱ πόρναι* (*αἱ πόρναι παρὰ Μενάνδρῳ* R., omissis verbis *πρώην ἄρας ἐπάταξα*, et sic Mein. Fr. Com. IV. 299. quem consule). (*καὶ Μένανδρος "πρώην ἄρας ἐπάταξα."*)

1260. Cf. Th. 625. *οἴμοι τάλας, οὐδὲν λέγεις*. Th. 559. *τάλαιν' ἐγώ, φλυαρεῖς*.

οὔκουν ἑτέρωσε —;] Cf. 991. *οὔκουν ἑτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων* (*ἀποτρέχων?*); Ach. 828. *κλάων γε σύ, | εἰ μὴ 'τέρωσε συκοφαντήσεις ἰών*.

1261. *καταιθαλώσεις*] Quia Iris dixerat *καταιθαλώσει* v. 1242. Sensus autem est: Nonne talia minaberis junioribus? nam ego senex novi quanti aestimanda sint Iovis fulmina. *Οἴει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα | καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἀξίους τριωβόλου;* dicit ille in Pluto v. 124. BE.

Schol. (*καταιθαλώσεις*: *Ταῦτα πρὸς τὴν Ἶριν λέγει ὡς ἑταιρίδιον. καταιθαλώσεις οὖν τῷ ἔρωτι.*) — *ἅμα δὲ πρὸς τὰ προκείμενα πρὸ ὀλίγου ὑπ' αὐτῆς*. V.

1262. *ἀποκεκλήκαμεν*] Exclusimus. Lys. 423. Eccl. 420. Vesp. 775. Timocl. com. III. 607. Cf. 1576. *ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας*. Primam in *διογενεῖς* produci tenendum est.

Schol. [[*ἀποκεκλήκαμεν*: *Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις μέλους χοροῦ μεσῳδικὴ κώλων παιωνικῶν ϛ'. ὧν τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον δίμετρα βραχυκατάληκτα, ἤτοι ἡμιόλια. τὸ γ' δίμετρον καταληκτικόν, ἤτοι ἑφθημιμερές. τὸ δ' ὅμοιον τῷ α'. τὸ ε' ὅμοιον τῷ γ'. τὸ δὲ ἕκτον δίμετρον ἀκατάληκτον διὰ τὴν ἀδιάφορον. ἔν τισι δὲ δύο κῶλα συνῆπται ταῦτα. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχος ἰαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος ὅμοιος τοῖς ἑξῆς. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.*]]

ἀποκεκλήκαμεν: *Ἀπηγορεύσαμεν. — ἔν τισι δὲ κατὰ δύο κῶλα συνῆπται ταῦτα*. R. V.

1263. *διογενεῖς θεούς*] Aeschylus in Sept. 301. *παντὶ τρόπῳ, διογενεῖς θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν Καδμογενῆ ῥύεσθε*. Idem in Supplicibus v. 630. *θεοὶ διογενεῖς κλύοιτε*. BE. Sarcastice dictum, ad distinguendos eos a veris Deis avibus.

1264. *μηκέτι* —] I. e. *ὥστε μηκέτι* etc. Cf. Eur. Med. 1166. *μόλις φθάνει | θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν*.

1266. *ἱερόθυτον ἀνὰ δάπεδον*] In solo quo immolantur victimae, i. e. in templis. Male jungunt nonnulli *ἱερόθυτον καπνὸν* (fumum qui ex victimis immolatis oritur, Beck), quasi nimirum incertum sit qualis fumus debeat intelligi, quum praecesserit *ἱερόθυτον ἀνὰ δάπεδον*. Cf. Eur. Orest. 330. *δεξάμενος ἀνὰ δάπεδον*. Ion. 121. *δάπεδον θεοῦ*. 576. *ἐκλιπὼν θεοῦ δάπεδα*. Suppl. 271. *ἱερῶν δαπέδων*. Rh. 376. *ἐν Ἥρας δαπέδοις χορεύσει*.

1267. *τῇδε*] Hac, per aera.

Schol. *τῇδε*: *Ἐνθάδε*. Vict. *ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ἐν ᾧ ἐστιν ἡ πόλις αὕτη. λέγει δὲ τὸν ἀέρα. τὸ ἑξῆς ἱερόθυτον καπνόν*. R. V.

1269. Cf. Soph. Oed. R. 289. *πάλαι δὲ μὴ παρὼν θαυμάζεται*.

δεινόν γε τὸν κήρυκα — εἰ μηδέποτε νοστήσει] Dicturus videbatur *δεινόν γε τὸν κήρυκα μὴ νοστεῖν*. Sed aliter incipit, aliter finit orationem, quasi nempe incepisset *δεινόν γε, ὁ κῆρυξ ὁ παρὰ τοὺς ἀνθρώπους οἰχόμενος* —. [Cf. Pl. 329. Vesp. 426.] De isto autem praecone ad homines mittendo mandabat supra v. 845. *κήρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω, | ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω*. BE. Schol: *τοῦτο Ἀττικὸν τὸ σχῆμα*. Singularem accusativi usum notavit Gregorius Cor. p. 57. Similis constructio est supra 653. *ἔστιν λεγόμενον δή τι τὴν ἀλώπεχ' ὡς | φλαύρως ἐκοινώνησεν ἀετῷ ποτε*. Pl. 200. *ὅπως ἐγὼ τὴν*

δύναμιν ἣν ὑμεῖς φατὲ | ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι. Xen. Cyr. II. 1. 5. *τοὺς μέντοι Ἕλληνας — οὐδέν πω σαφὲς λέγεται εἰ ἕπονται.* Arrian. I. 27. *ἠγγέλθη — τοὺς Ἀσπενδίους ὅτι οὐδὲν τῶν συγκειμένων πρᾶξαι ἐθέλοιεν.* Senec. de Benef. IV. 32. Deos verisimile est ut alios indulgentius tractent. Cf. etiam ad Pl. 55.

Schol. δεινόν τε τὸν κήρυκα: Τοῦτο Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. εἰσὶ γὰρ αἰτιατικαὶ ἀντὶ εὐθειῶν. ἀντὶ τοῦ ὁ κῆρυξ. ἐνδεῖ δὲ τό σχῆμα. ἔδει γὰρ, ὁ κῆρυξ εἰ μὴ νοστήσει. [[*εἴσθεσις δὲ τῆς διπλῆς ἀμοιβαίας τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι μδ΄. ὧν τελευταῖος "ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι." ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.*]]

1271 sq. "The herald who had been despatched to the lower world returns with an account that all Athens was gone bird-mad; that it was grown a fashion to imitate them in their names and manners; and that shortly they might expect to see a whole convoy arrive, in order to settle among them. The Chorus run to fetch a vast cargo of feathers and wings to equip their new citizens, when they come." (Cook.) "The herald returns from earth, and reports that all men are delighted with the cloud-city and mad after bird-life, giving instances of their bird-fancying propensities; that they will shortly be there in crowds, wanting wings. Peisthetaerus sets about preparing feathers for them, with the help of a lazy slave, while the Chorus encourage him and praise the new city. Then three persons come for wings: first a young man who wants to beat his father, who is furnished with wings and sent off as a cock, but recommended to turn his striking and pugnacious propensities to more worthy ends; then Cinesias, a dithyrambic poet, who is ridiculed, but has to wait for his wings; then a sycophant, who after some dialogue, in which his rascality comes out, is finally whipped off." (Gr.)

Cf. Eq. 157. *ὦ μακάρι', ὦ πλούσιε.*

Schol. (*ὦ Πεισθέταιρ': Ἄγγελος πεμφθεὶς εἰς ἀνθρώπους ἐξ ὀρνίθων ὑποστρέφει λέγων ὅτι πάντες ἥδονται οἱ ἄνθρωποι ὄρνιθας κρατεῖν.*)

1272. *ὦ γλαφυρώτατε*] Cf. Diphil. IV. 406. *δειπνάριον — γλαφυρὸν σφόδρα.* Dionys. com. III. 551. *νῦν εἴ τι κομψὸν ἢ σοφὸν ἢ γλαφυρὸν οἶσθα, φανερὸν ποίησον τοῦτο.* Machon. com. (?) *βουλόμενος εἶναι γλαφυρὸς ἀστεῖός θ' ἅμα.* Anaxipp. IV. 460. *ἐμβαμματίοις γλαφυροῖσι.* Alex. III. 430. *σοφῶς | ταῦτ' οἰκονομήσω καὶ γλαφυρῶς καὶ ποικίλως.* Bekk. Anecd. p. 32, 23. *γλαφυρὸς ὁ εὐτράπελος καὶ χαρίεις.*

1273. *ὦ — κατακέλευσον*] Cf. 661. *ὦ τοῦτο μέντοι — πιθοῦ.* 274. *ὦ σέ τοι.* Pac. 1119. *ὦ παῖε παῖε τὸν Βάκιν.* Nub. 1378. *ὦ — τί σ' εἴπω;* Dem. de Cor. 22. *εἶτ', ὦ — τί ἂν εἰπών σέ τις ὀρθῶς προσείποι;* Ovid. Ep. XII. 133 Ausus es, o — justo desunt sua verba dolori, etc. Redde, celeusma cane, verba mihi suppedita plura, quibus laudes tuas efferam. Atque ita explicat Reiskius: "Inspira mihi plura encomia, quibus te ornem, exhaustus enim sum; insta celeusmatibus tuis, et me urge

laudes tuas canentem." Alii sensu plane contrario haec interpretantur. Schol: *οἱονεὶ σιωπὴν κήρυξον*. Gl. Vict.: *σιγὴν πρόσταξον*. "Nil vult aliud quam ut celeustam ageret Pisthetaerus, eumque tot titulos aliquando juberet finire." (Schaefer. de Mil. Nav. p. 306.) "Est autem *κατακελεύειν* verbum nauticum in Ranis v. 207. ubi Bacchus remum tenens et acturus ad nautam: *κατακέλευε δή*. Deinde sequitur celeusma *ὠὸπ ὄπ, ὠὸπ ὄπ*. Hic in Avibus v. 1394. ad illum qui assidue de avibus cantabat dicitur *ὠόπ*. ubi vide notam." (Be.) Cf. ad Ran. 207. Ita quidem sensus erit: 'O — silentium mihi impera', tanquam linguam ipse suam comprimere non possit. Cf. 1395. Poll. IV. 93. *κατακηρῦξαι ἡσυχίαν, ὃ καὶ κατακελεῦσαι λέγουσιν*. In Ran. 207 Charon *κατακελεύειν* jussus *ὠὸπ ὄπ, ὠὸπ ὄπ* exclamat, quod *ἐλατικὸν ἐπίφθεγμα* ibi quidem hortantis potius est et incitantis remigum animos quam cohibentis. Cf. Ran. 180.

Schol. *ὦ κατακέλευσον*: *Οἱονεὶ σιωπὴν κήρυξον. οἱ γὰρ κελευσταὶ πολλάκις σιωπὴν παραγγέλλειν εἰώθασιν, σιῶπα λέγοντες καὶ ἄκουε, καὶ τὰ ὅμοια. οὕτω Δίδυμος. Ἄλλως. ἐπεὶ πολλάκις εἴρηκεν ὦ καὶ οὐκ ἐπίσχει αὐτὸν ὁ Πεισθέταιρος, ὁ ἄγγελός φησι κατακέλευσον, ὥσπερ τοῖς ἐρέσσουσι, (καὶ ὦ, λέγει, παύσασθαι παρακέλευσαί μοι. οὕτω Σύμμαχος).* — *κατακέλευσον*: *Σιγὴν πρόσταξον*. Vict.

1274. Cf. Herod. VIII. 124. *ἀριστήια μὲν ἔδοσαν Εὐρυβιάδῃ ἐλαίης στέφανον, σοφίης δὲ καὶ δεξιότητος Θεμιστοκλέει, καὶ τούτῳ στέφανον ἐλαίης.*

1275. *οἱ πάντες λεῴ*] Cf. Pac. 298. *δεῦρ' ἴτ', ὦ πάντες λεῴ*.

1279. *ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας*] Cf. Ach. 143. *φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς | ὑμῶν τ' ἐραστὴς ὡς ἀληθῶς*. Eq. 732.

1281. *ἐλακωνομάνουν*] Demosth. p. 1267. *οἳ μεθ' ἡμέραν ἐσκυθρωπάκασι καὶ λακωνίζειν φασί, καὶ τρίβωνας ἔχουσι καὶ ἁπλᾶς ὑποδέδενται*. BE. Scholiasta, *τῆς τῶν Λακώνων ἤρων πολιτείας*. Non cogitandum hic de *πολιτείᾳ*. Habitum vestitumque Laconicum Athenis multi imitabantur, quemadmodum hodie Anglorum Gallorumve habitum imitantur exteri. DIND. I. q. *ἐλακώνιζον*. Cf. Plat. Prot. 342 B. *τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι λακωνίζοντας*. Plut. Phoc. 10. *ἦν δέ τις Ἀρχιβίαδης, ἐπικαλούμενος λακωνιστής, πώγωνά τε καθειμένος ὑπερφυῆ μεγέθει καὶ τρίβωνα φορῶν ἀεὶ καὶ σκυθρωπάζων*. Arist. Eth. N. IV. 13. *καὶ ἐνίοτε ἀλαζονεία φαίνεται, οἷον ἡ τῶν Λακώνων ἐσθής*. Eodem sensu *λακεδαιμονιάζειν* dixit noster Fr. 68. Cf. Vesp. 475. Eccl. 74. Schol. Pl. 85. Formatum *λακωνομανεῖν* ut *ὀρνιθομανεῖν* 1284. *γυναικομανεῖν* Th. 576.

Schol. *ἐλακωνομάνουν*: *Τῆς τῶν Λακώνων ἤρων πολιτείας. (τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸ ὑπερέχειν τοὺς Λάκωνας τῷ πολέμῳ τότε.) ἄρχεται δὲ διαβάλλειν. διαβάλλει δὲ καὶ τὸν Σωκράτην ὡς ῥυπαρὸν καὶ πένητα.*

1282. *ἐπίνων*] Sordebant. Cf. Lys. 279. *πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράτιλτος*. Pl. 266. *πινῶντα*. Soph. Oed. C. 1259. *τῆς (ἐσθῆτος) ὁ δυσφιλὴς γέρων γέροντι συγκατῴκηκεν πίνος*. Scilicet *πινᾶν* sordere de vestitu usurpatur, *ῥυπᾶν* squalere de immunditia et foeda corporis negligentia.

De Laconum in cultu corporis negligentia cf. ad Lys. 1072. Lacones, teste Plutarcho Lyc., erant *αὐχμηροὶ τὰ σώματα καὶ λούτρων καὶ ἀλειμμάτων ἄπειροι.* Ceterum de immundo Atheniensium *λακωνομανούντων* habitu v. Meinek. Fr. Com. I. p. 486. et Stallbaum ad Platon. Protag. p. 342 B.

ἐσωκράτιζον] Socratissabant. Cf. Alciphr. II. 2. *σωκρατίζειν καὶ στωμυλεύεσθαι* (*-ύλλεσθαι?*) *θέλει καὶ εἰρωνεύεσθαι.* Sic *ἀττικίζειν* (Atticissare), *λακωνίζειν, μεγαρίζειν, μηδίζειν, πλατωνίζειν, πυθαγορίζειν, εὐριπιδαριστοφανίζειν* (Cratin. II. 225), *πατερίζειν*, etc. "In Nubibus v. 835. de philosophis, inter quos Socrates praecipuus erat, *ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας | ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ' οὐδ' ἠλείψατο | οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος.*" (Be.) Cf. 1554. *χἄλουτος οὗ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης.*

ἐρρύπων] Squalebant, immundi erant. Cf. Lys. 279. *πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράτιλτος.* Pl. 266. *πρεσβύτην — ῥυπῶντα.* Aristophont. apup Athen. 161 E. *πρὸς τῶν θεῶν οἰόμεθα τοὺς πάλαι ποτέ, | τοὺς Πυθαγοριστὰς γενομένους, οὕτως ῥυπᾶν | ἑκόντας ἢ φορεῖν τρίβωνας ἡδέως;* Anaxandr. com. III. 177. *χαίρει τις αὐχμῶν ἢ ῥυπῶν;* Menand. com. IV. 142. *ὁ προσαιτῶν καὶ ῥυπῶν.* Arrian. Ind. 35. *κομόωντές τε καὶ ῥυπόωντες καὶ μεστοὶ ἅλμης — καὶ ὠχροὶ ὑπὸ ἀγρυπνίης τε καὶ τῆς ἄλλης ταλαιπωρίης.* Lucian. Fug. 33. *τὰς ῥυπώσας τῶν ὀθονῶν.* ibid. *ῥυπώσῃ — πίττῃ.* Euripides Epistola III. *περιῄει γὰρ γέρων οὐ πολλαῖς πάνυ ἡμέραις πρότερον ἐνθάδε ῥυπῶν τε καὶ κόμην ἔχων.* S. Joann. Apoc. XXII. 11. *ὁ ῥυπῶν ῥυπωσάτω* (*ῥυπησάτω?*) *ἔτι.* Plato com. ap. Aspas. ad Arist. Ethic. IV. 7. 15. *τὸν ὑπηνόβιον, σπαρτιοχαίτην, ῥυποκόνδυλον, ἑλκετρίβωνα.* Plat. Protag. p. 342. Phot. p. 492, 13. *ῥυπᾶν. μεστὰ ῥύπου εἶναι.* Philosophum Monimum *ῥυπῶντα* notat Menander ap. Laert. VI. 83. *Ῥυπᾶν* legitur Hom. Od. *τ'*. 72. *ψ'*. 115. *ν'*. 435. *ζ'*. 87. *ω*. 227. *Ῥυποῦν* transitivum est Od. 6, 59. *Ῥυπαίνειν* sordibus obducere (*καταρρυπαίνειν* Plat. Legg. XI. 449 D.).

Schol. *ἐκόμων, ἐπείνων*: (*Εἰπὼν τὸ ἐκόμων καὶ τὰ ἑξῆς ἐπιτηδείως ἐπάγει τὸ ἐσωκράτουν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ φιλόσοφοι. ἐκόμων δὲ καὶ οἱ Λάκωνες ὡς τρυφῶντες.*)

1283. *ἐσκυταλιοφόρουν*] Scipiones gestabant Laconicos. Cf. Lys. 991. *σκυτάλα Λακωνικά.* Plut. Nic. 19. *τρίβωνος καὶ βακτηρίας Λακωνικῆς.* De *σκυταλίοις* incurvis Laconicis v. Meurs. Lacon. II. 17. Manso Spart. I. 370. Boettiger. Griech. Vasengem. I. 2. p. 61. "*Σκυτάλαι* et *σκυτάλια* dicebantur non modo epistolae Laconicae singulari modo convolutae (de quo vid. schol.), sed etiam ipsi baculi, scipiones, circa quos volvebantur. Vid. Hesych. ejusque interpr." (Beck.)

Schol. *σκυτάλι' ἐφόρουν*: (*Σκυτάλη ἤτοι Λακωνικὴ ἐπιστολὴ ἢ βακτηρία. ἐφόρουν γὰρ βαρείας βακτηρίας οἱ Λάκωνες. τοῦ δὲ σκυτάλιον τὸ α ἐκτείνεται, ὡς ἐν Ὁλκάσιν, ἔνθα καὶ τὸ Νικοφῶντος ἐξ Ἀφροδίτης Γονῶν παρετέθη "οὐκ ἐς κόρακας* (qu. *ἐς κόρακας. οὐ —*) *τὼ χεῖρ' ἀποίσεις ἐκποδὼν | ἀπὸ τοῦ σκυταλίου τε* (*τοῦδε?*) *καὶ τῆς διφθέρας;" οὕτω Σύμ-*

μαχος. ὁ δὲ Δίδυμος σκυτάλια τὰς βακτηρίας, αἷς τὰ σκύταλα τύπτουσιν, ὅ ἐστι τοὺς τραχήλους * * * "ἢ παύσει [παίσει, τύψει, θραύσει?] βάκτρῳ καλίνῳ σκύταλα Φρὺξ ἀνήρ." Ἄλλως.) σκυτάλη ἐστὶ Λακωνικὴ ἐπιστολή. οὗτοι γὰρ μέλλοντες πέμπειν στρατηγὸν εἰς τὸν πόλεμον ἐποίουν δύο ῥάβδους ἰσοπήχεις καὶ ἰσομήκεις, καὶ τὴν μὲν τῷ στρατηγῷ μέλλοντι ἐξιέναι εἰς πόλεμον ἐδίδουν, τὴν δὲ παρ' αὐτοῖς εἴων. καὶ ὅτε βούλοιντο ἀπόρρητόν τι σημᾶναι τῷ ἀπόντι στρατηγῷ, ταύτῃ λευκὸν δέρμα περιειλίξαντες ἔγραφον εἰς αὐτό. ὁ δὲ στρατηγὸς λαβὼν αὐτὸ καὶ περιελίξας τῇ παρ' αὐτῷ ῥάβδῳ ἀνεγίνωσκε.

(σκυτάλι' ἐφόρουν: Πάλιν ἀντὶ τοῦ ἐλακώνιζον. καὶ ὅτι Λακωνικὸν τὸ τῆς σκυτάλης.) ⟦ἔγραφον δὲ οὐ μόνον ταῖς σκυτάλαις ἐγχαράσσοντες τὰς ἐπιστολάς, ἀλλὰ καὶ βακτηρίαις.⟧

1284. ὀρνιθομανοῦσι] Cf. 1290. 1344. Sic λακωνομανεῖν v. 1281. γυναικομανεῖν Th. 576. Dobraeus conferri jubet Athen. XI. 464 D. τὴν μανίαν τοὺς πολλούς φησιν ὁ Χρύσιππος τοῖς πλείστοις προσάπτεσθαι. καλεῖσθαι γοῦν τὴν μὲν γυναικομανίαν, τὴν δὲ ὀρτυγομανίαν. τινὲς δὲ καὶ δοξομανεῖς καλοῦσι τοὺς φιλοδόξους, καθάπερ τοὺς φιλόρνιθας ὀρνιθομανεῖς

1286. πρῶτον μὲν —] Scilicet ut ἀκράτισμα, Anglice breakfast. Quae mox sequuntur, εἶτ' ἂν ἐνέμοντ' — (v. 1289), ad τὸν ἄριστον (Anglice, lunch, early dinner) spectant, quasi quotidianus Atheniensium cibus esset τὰ ψηφίσματα.

1287. ἐπὶ νομόν] Jocus ex ambigua significatione vocis νομος, lex et pascuum. BR. Notat τὸ φιλόδικον Atheniensium, et quod multa plebiscita scriberentur. BE. Cf. 239. ὅσα — ἐπὶ κισσοῦ κλάδεσι νομὸν ἔχει. Hom. Il. ζ. 511. ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων. ο'. 268.

1288. κατῆραν] Descenderunt. Anglice, flocked down. Cf. Thuc. VIII. 31. αἱ δὲ ἄλλαι νῆες κατῆραν ἐς τὰς ἐπικειμένας — νήσους. 99. καταίρει ἐς τὴν Ἴκαρον. 101. ἐς Σίγειον κατῆραν. Eur. Bacch. 1295. ἡμεῖς δ' ἐκεῖσε τίνι τρόπῳ κατήραμεν; Plat. Hipp. maj. p. 281. ὡς διὰ χρόνου ἡμῖν κατῆρας εἰς Ἀθήνας. Polyb. 3, 56, 3. κατῆρε τολμηρῶς εἰς τὰ περὶ τὸν Πάδον πεδία. Id. 5. ἀναχθεὶς ἐκ τῆς Λευκάδος κατῆρε — εἰς Κόρινθον. 1, 38, 7. κατάραντες εἰς Πάνορμον. Plut. Cic. 41. ὅτε κατῆρεν αὖθις εἰς Ἰταλίαν. Id. Caes. 63. καταίροντας εἰς ἀγορὰν ἐρήμους ὄρνιθας. Id. Alex. 26. ὄρνιθες — ἐπὶ τὸν τόπον καταίροντες νέφεσιν ἐοικότες. Id. Mor. 41 F. αἱ μέλισσαι πολλάκις ἴων καὶ ῥόδων καὶ ὑακίνθων διαπετόμεναι λειμῶνας ἐπὶ τὸν τραχύτατον καὶ δριμύτατον θύμον καταίρουσι καὶ τούτῳ προσκάθηνται. Clearch. ap. Athen. VI. 256 E. κατῆραν εἰς Μακεδονίαν. Similiter Menand. IV. 328. καθιζάνει μὲν ἐνίοτ' εἰς τὰ σήσαμα (sc. ὥσπερ ὄρνις). Sic ἀπαίρειν abire Lys. 539. Eccl. 818. Nautica autem locutio proprie est καταίρειν, ut κατάγεσθαι. Suidas κατῆρε per κατέπλευσε, καταίροντες per καταπλέοντες exponit.

ἐς τὰ βιβλία] Pro λειμῶνας, ut notaret in Atheniensibus studia rerum forensium, nam βιβλία forenses libelli, plebiscita maxime, sunt. BECK.

Ad libros, i. e. ad forum ubi veneunt libri. V. ad Vesp. 789. Ambiguae significationis videtur etiam ipsa vox *βιβλία*: nam *βύβλος* sive *βίβλος*, unde *βυβλία* et *βιβλία*, planta palustris est, cyperus papyrus, ut cuivis notum est.

Schol. *κατῇρον εἰς τὰ βιβλία*: *Ἔπαιξεν εἰς τὸ φιλόδικον, εἰπὼν εἰς τὰ βιβλία ἀντὶ τοῦ εἰς τὰ ψηφίσματα.* *Ἄλλως. ὡς ἐπὶ ὀρνίθων καθεζομένων. δέον δὲ εἰπεῖν εἰς τοὺς λειμῶνας.*

1289. *ἐνταῦθα*] Ibi, inter *τὰ βιβλία*.

ἀπενέμοντ'] Depascebantur. Per *ἀνεγίνωσκον* interpretatur scholiasta. Sic apud Pindar. Isthm. II. 68. *ἀπόνειμον* per *ἀνάγνωθι* interpretatur schol. Sed legendum proculdubio *ἂν ἐνέμοντ'*. Cf. Herod. I. 78. *τὰς νομὰς νέμεσθαι.*

Schol. *εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα*: *Ἐνταῦθα συνειλημμένον ἀμφίβολόν ἐστιν. ὃ καὶ ἐπιτετήδευκε. διελόντι δὲ τὸ μέν ἐστιν ἐνέμοντο* (*ἂν ἐνέμοντο* Cobet.), *τὸ δέ, ἀπενέμοντο, τουτέστιν ἀνεγίνωσκον.*

1290. *ὠρνιθομάνουν*] Cf. Soph. Oed. R. 801. *ὡδοιπόρουν*. Aj. 1230. Eur. Bacch. 32. *ᾤστρησ'* (ita Pors. *οἴστρησ'* vulg.).

περιφανῶς] Cf. Thesm. 465. Pl. 948. Isaeus p. 51, 38. *περιφανῶς ψεύδονται.* p. 41, 23. Andoc. p. 4, 26. Lucian. Lex. 19. *περιφανῶς μακκοᾷ.* Dem. p. 815, 18. *περιφανέστερον.* Isae. p. 70, 34. *περιφανέστατα.*

Schol. *ἀντὶ τοῦ τῶν ὀρνίθων ἐπιθυμοῦσιν, ὅ ἐστιν ἐρημίας.* R.

1292. *Πέρδιξ*] Nomen proprium cauponis cujusdam, quod tamen illi fingit impositum poeta propter astutiam ejus et improbitatem: talis enim est perdix. Vide ad 766. Claudus etiam ille fuit, unde natum est proverbium *Πέρδικος σκέλος, ἐπὶ τῶν λεπτοπόδων*. Vide schol. Noster ap. schol. *καὶ μὴν χθές γ' ἦν Πέρδιξ χωλός* (Fr. 300). Cf. Soph. ap. Athen. p. 388 F. *ὄρνιθος ἦλθ' ἐπώνυμος* | *πέρδικος* (f. *Πέρδιξ τις*) *ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις.* Proverbia erant *Περδίκειον κάρα, Περδίκειος πούς, Πέρδικος καπηλεῖον, Πέρδικος σκέλος*. Vide Append. Prov. IV. 56. Quae ad hunc ipsum Perdicem spectare suspicari licet.

εἷς κάπηλος] Unus quidam caupo.

Schol. *Πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος*: *Ὁ μὲν Πέρδιξ σαφῶς ὄνομα κύριον. Μενίππῳ δὲ ἐπώνυμον ἦν χελιδών. τὸ δὲ ἑξῆς κατὰ τὸ οἰκεῖον εἴληπται, τῷ Ὀπουντίῳ λέγω τὸ κόραξ, ὅτι ἅρπαξ καὶ ἀναιδής. ὅτι δὲ καὶ μονόφθαλμος οὗτος προείρηται. οὐ πάντως δὲ ὡς ἐπώνυμον.* *Ἄλλως. κάπηλος ἀντὶ τοῦ μάγειρος. ἔσκαζε δὲ οὗτος. εἴρηται δὲ ἐν τοῖς πρόσθεν ὅτι χωλὸς οὗτος ὁ Πέρδιξ. ἀφ' οὗ φασὶ τὴν παροιμίαν, Πέρδικος σκέλος, ἐπὶ τῶν λεπτοπόδων.* *Ἄλλως. ὁ Πέρδιξ ὄνομα καπήλου. χωλὸς δὲ ἦν οὗτος. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀναγύρῳ "καὶ μὴν χθές γ' ἦν Πέρδιξ χωλός."* (*τούτου δὲ πολλοὶ μέμνηνται. ἀπὸ τούτου δέ φασι τὴν παροιμίαν, Πέρδικος σκέλος, ἧς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς ἀμέτροις παροιμίαις μνημονεύει.*)

1293. *χελιδών*] Aut quia, ut auctor est scholiasta, equos aleret (*χελιδὼν* enim ungulae pars interior est in equis, Anglice, the frog, Xen. Eq. 1.); aut quia stridulam vocem haberet, ut hirundo. Cf. 1681. Non diversus

fortasse ab illo Pericleo, cujus meminit Plutarchus V. Per. 13. et Praec. pol. p. 812 D.

[*Schol.*] *Μενίππῳ δ' ἦν χελιδών*: *Διὰ τὸ ἱπποτρόφον εἶναι (καὶ καυτηρίᾳ τοῦτον χρῆσθαι) οὕτως ὠνομάσθη.*

1294. *'Οπουντίῳ*] Hujus hominis mentio facta supra v. 153. Ad utrumque locum respicit Eustathius ad Hom. p. 277. BR. Opuntius *ἑτερόφθαλμος* erat (v. 153) et nasutus, unde luscus corvus dicebatur. Schol: *ὡς τοιούτου τὴν ὄψιν ὄντος καὶ μέγα ῥύγχος ἔχοντος μνημονεύει αὐτοῦ Εὔπολις.* (Cf. Archipp. Athen. 95 C. *καὶ ταῦτ' ἔχων τὸ ῥύγχος οὑτωσὶ μακρόν.*)

Schol. 'Οπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν: *(Δίδυμος·) ὡς τοιούτου τὴν ὄψιν ὄντος μνημονεύει αὐτοῦ καὶ μέγα ῥύγχος ἔχοντος (καὶ ὁ τὰς Ἀταλάντας γράψας, καὶ Εὔπολις ἐν Ταξιάρχοις. Σύμμαχος· φαίνονται τὸν Λυκοῦργον Αἰγύπτιον εἶναι νομίζοντες ἢ τὸ γένος ἢ τοὺς τρόπους. Φερεκράτης Ἀγρίοις "οἶμαι δ' αὐτὸν κινδυνεύειν εἰς τὴν Αἴγυπτον οἴκους λέξεις, ἵνα μὴ συνέχῃ τοῖσι Λυκούργου πατριώταις." μήποτε οὖν εἰς τὸ αὐτὸ καὶ Κρατῖνος Δηλιάσι "τούτοισι δ' ὄπισθεν ἴτω δίφρον φέρων Λυκοῦργος | ἔχων καλάσιριν." ὁ δὲ καλάσιρις χιτὼν πλατύσημος. φησὶ δὲ Κηφισόδημος ὅτι Αἰγυπτίων ἡ λέξις. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ἢ ὡς ξένον ἢ ὡς πονηρόν.)*

1295. *Κορυδὸς* alauda audiebat Philocles, fortasse quia *ὀξυκέφαλος ἦν εἰς τὸ ἄνω καὶ ὀρνιθώδης τὴν κεφαλήν.* Notatur saltem ut deformis in Thesm. 168. *Χηναλώπηξ* vulpanser autem Theogenes propter vafritiem. Cf. Equit. 166. Ejus fortasse meminit Alexis ap. Athen. VI. 242. De ave *χηναλώπηξ* v. Arist. H. A. 8, 3, 16. Idem cognomen Lysistrati fuit, teste schol. ad Ach. 855. Similiter Philostratus *Κυναλώπηξ* audiebat (Eq. 1069).

Φιλοκλέει] De eo cf. ad 281.

χηναλώπηξ] "Aristot. H. A. 8, 5, 8. *περὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ λίμνας ἐστὶ χηναλώπηξ.* Plin. N. H. 10, 22, 29. 'anserini generis sunt chenalopeces.' Herod. II. 72. *ἱροὺς δὲ τοῦ Νείλου φασὶν εἶναι τῶν ὀρνίθων τοὺς χηναλώπεκας.* Aelian. H. A. V. 30. *ὁ δὲ χηναλώπηξ ἔχει μὲν τὸ εἶδος τὸ τοῦ χηνός, πανουργίᾳ δὲ δικαιότατα ἀντικρίνοιτο ἂν τῇ ἀλώπεκι· καὶ ἔστι μὲν χηνὸς βραχύτερος, ἀνδρειότερος δὲ καὶ χωρεῖν ὁμόσε δεινός. ἀμύνεται γοῦν καὶ αἰετὸν καὶ αἴλουρον.*" (Ko.)

Θεογένει] De eo cf. ad 822.

Schol. κορυδὸς: *Μήποτε ὀξυκέφαλος ἦν εἰς τὸ ἄνω καὶ ὀρνιθώδης τὴν κεφαλήν. ὅτι δὲ αἰσχρὸς ἦν καὶ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις* [168] *δηλοῖ.*

χηναλώπηξ: *Πανοῦργος ἦν. διὸ ἀλώπηξ. καὶ ὅτι ἀναίσθητος καὶ φθονερὸς καὶ πονηρός. ὁ δὲ Δίδυμος Θεαγένη καὶ Φιλοκλέα φησὶν ὀρνιθώδεις εἶναι.*

1296. *ἶβις Λυκούργῳ*] Quis fuerit iste Lycurgus quem hic defricuit comicus, aut unde duceretur ibidis ludibrium et contumelia, sive fuerit ob crurum gracilitatem, ut nonnulli existimarunt, sive propter generis peregrinitatem, ut aliis potius visum est, sive denique quod vita et

moribus Aegyptios referebat (nam et id quoque inter alia conjicitur), ea utique omnia et ego nescio et posteri fortasse nescibunt. Non fuit certe Lycurgus orator (quod videbatur Pseudoplutarcho in vita decem orat. p. 843 d.), neque propter ejus in judicando acrimoniam haec dici potuerunt, quum Aristophanes hanc fabulam docuerit ante natum Lycurgum, aut certe prius quam in republica versaretur. TAYLOR. praef. ad Lycurg. p. 110. ed. Reisk. Aegyptiam ejus originem subindicare videtur mentio avis, quae in Aegypto frequens est. Eodem respicit Cratinus ap. schol. *τούτοισι δ' ὄπισθεν ἴτω φέρων δίφρον Λυκοῦργος | ἔχων καλάσιριν.* Scilicet vestimentum Aegyptiacum erat *καλάσιρις* (Herod. II. 81. Poll. VII. 71.). Etiam Pherecrates (*Ἀγρ.* Fr. V.) *τοὺς Λυκούργου πατριώτας* vocat Aegyptios. "De illis *διφροφόροις* in pompa Panathenaica canephoros subsequentibus nota sunt omnia. Eligebantur autem ex filiabus inquilinorum; atque hinc est quod Lycurgus, cujus peregrina origo notatur, *διφροφόρου* vicibus fungi jubetur. Ad ejus peregrinitatis notationem spectat quod calasiride, veste Aegyptiaca, indutus conspicitur. Aegyptum enim Lycurgi patriam fuisse habitam praeter Aristophanem docet Pherecrates *Ἀγρίοις* (9), Aegyptios Lycurgi *πατριώτας* appellans." (Meinek. ad Cratin. II. 31.)

Χαιρεφῶντι νυκτερὶς] Schol: *ὁ Χαιρεφῶν μέλας καὶ ὠχρός*. Cf. Nub. 104. Infra 1564. Schol. Platonis Clark. p. 331. *Χαιρεφῶντα Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις νυκτὸς παῖδα καλεῖ.*

Schol. Ἶβις Λυκούργῳ: Ἢ ὡς Αἰγυπτίῳ, ἢ ὡς μακροσκελεῖ. ἶβις δὲ ὄρνεον πλεονάζον ἐν Αἰγύπτῳ.

Χαιρεφῶντι: Ὁ Χαιρεφῶν μέλας καὶ ὠχρὸς προείρηται. (νυκτερὶς δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις.) οὗτος δ' ἂν εἴη Χαιρεφῶν ὁ Σωκρατικός.

1297. *Κίττα* pica dicitur Syracosius propter insignem ejus loquacitatem. De eo Eupolis ap. schol. *Συρακόσιος δ' ἔοικεν, ἡνίκ' ἂν λέγῃ, | τοῖς κυνιδίοισι τοῖσιν ἐπὶ τῶν τειχίων. | Ἀναβὰς γὰρ ἐπὶ τὸ βῆμ' ὑλακτεῖ περιτρέχων.* Decretum hic videtur promulgasse de licentia comoediae coercenda: unde apud comicos saepius traducebatur.

Μειδίας] De illo Plato Alc. 1. p. 120. *οὔκ, ὦγαθέ· ἀλλὰ πρὸς Μειδίαν σε δεῖ τὸν ὀρτυγοτρόφον ἀποβλέπειν καὶ ἄλλους τοιούτους, οἳ τὰ τῆς πόλεως πράττειν ἐπιχειροῦσιν, ἔτι τὴν ἀνδραποδώδη, φαῖεν ἂν αἱ γυναῖκες, τρίχα ἔχοντες ἐν τῇ ψυχῇ ὑπ' ἀμουσίας καὶ οὔπω ἀποβεβληκότες, ἔτι δὲ βαρβαρίζοντες ἐληλύθασι κολακεύσοντες τὴν πόλιν, ἀλλ' οὐκ ἄρξοντες.* Quem locum respicit Athenaeus 506 D. qui *ὀρτυγοκόπον* pro — *τρόφον* ibi legisse videtur. Et nescio an hic reponendum sit *ὑπ' ὀρτυγοκόπου*. Cf. schol. ad Lucian. Jup. Trag. T. II. p. 696. *ὁ δὲ Μειδίας ὀρτυγοκόπος ἦν, ὡς Πλάτων Περιάλγει* (105), *καὶ ὡς πονηρὸν δὲ καὶ κόβαλον καὶ τῶν δημοσίων νοσφιστὴν Φρύνιχος* (4. 43) *καὶ Πλάτων* (78) *διαβάλλουσιν.* Meinek. Fr. Com. Gr. II. 653. In scholiis Bergkius Comm. p. 425. corrigit: *Πλάτων ἐν Περιαλγεῖ· χρηστόν γε μὴ κατὰ Μειδίαν ὀρτυγοκόπον.*

Schol. Συρακοσίῳ δὲ κίττα: (*Οὗτος γὰρ τῶν περὶ τὸ βῆμα.*) *καὶ Εὔπολις ὡς λάλον ἐν Πόλεσι διασύρει* ("*Συρακόσιος δ' ἔοικεν, ἡνίκ' ἂν λέγῃ,* |

τοῖς κυνιδίοισι τοῖσιν ἐπὶ τῶν τειχίων. ἀναβὰς γὰρ ἐπὶ τὸ βῆμ' ὑλακτεῖ περιτρέχων." δοκεῖ δὲ καὶ ψήφισμα τεθεικέναι μὴ κωμῳδεῖσθαι ὀνομαστί τινα, ὡς Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ φησί· "ψῶρ' ἔχε Συρακόσιον· ἐπιφανὴς γὰρ αὐτῷ (αὐτῷ om. V.) καὶ μέγα τύχοι (qu. μεγάλαυχος vel μέγα φρονῶν)". ἀφείλετο γὰρ κωμῳδεῖν οὓς ἐπεθύμουν. διὸ πικρότεροι αὐτῷ προσφέρονται.)

Μειδίας δ' ἐκεῖ ὄρτυξ: * * Ὁ μὲν Δίδυμος οὕτως· ὁ δὲ Ἀμμώνιος φησὶ ἐξ ἐπιθέτου Μειδίαν ὄρτυγα καλεῖσθαι. γελοίως διὰ τὸ κυβευτὴν εἶναι καὶ ἐν γύρῳ τοὺς ὄρτυγας κόπτειν, (οὕτως αὐτὸν νῦν Ἀριστοφάνης προσεῖπε. δηλοῖ δὲ τοῦτο Ἀριστοφάνης [ἐν Περιαλγεῖ "χρηστὸν] μὴ κατὰ Μειδίαν ὀρτυγοκόπον." λέγει δὲ ἐν Ποαστρίαις ὁ αὐτὸς, ὡς καὶ περὶ ἀλέκτορας αὐτοῦ ἐσπουδακότος. διαβάλλεται δὲ εἴς τε πονηρίαν, ὡς Πλάτων ἐν Νίκαις, καὶ κλοπὴν δημοσίων, ὡς Μεταγένης ἐν Ὁμήρῳ. καὶ συκοφαντίαν. κόβαλός τε ἐλέγετο εἶναι καὶ πτωχαλαζὼν, ὡς Φρύνιχος ἐν Ἐφιάλτῃ. ὁ δὲ Σύμμαχος, ἤκεν, ἐῴκει. ὄρτυγα δὲ λέγει ὅτι ὀρτυγοκόπος ἦν, περὶ οὗ προείρηται. φέρεται δὲ ἐν τοῖς πλείστοις, ὑπὸ στυφοκόμποι. καὶ σαφὲς οὐδέν ἐστιν εὑρεῖν. Διονύσιος δὲ ὁ Ζώπυρος γράφει ὑπ' ὀρτυγοκόμπου, καὶ ἐξηγεῖτο ὅτι ἔγκειται τὸ μ. θέλει γὰρ εἰπεῖν τῶν ὀρτυγοκόμπων, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τῶν ὀρτυγοκόμπων.)

1298. *Ὄρτυξ* coturnix ideo appellatur Midias quod *ὀρτυγοκόπος* erat. De eo Plato comicus ap. schol. *χρηστὸν μὴ κατὰ Μειδίαν ὀρτυγοκόπον.* Alibi notatur Midias ut improbus, adulator, et aerarii publici fraudator.

ἤκειν] Attice pro *ἐῴκει* (Hom. Od. ι. 190. *ἐῴκει. π'.* 288. Xen. Anab. IV. 8. 20. *ἐῴκεσαν*). Phot. p. 64, 11. *ἤκειν: ὅμοιος ἦν.* Sic *ᾔδειν* (Pac. 1182. *οὐ γὰρ ᾔδειν ἐξιών.* Vesp. 558. *ὅς ἔμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ᾔδειν, εἰ μὴ* — 635.), et *'πεποίθειν* (Nub. 1347. *ὡς οὗτος. εἰ μή τῳ 'πεποίθειν, οὐκ ἂν ἦν* etc.). Scilicet *ἤκει* (*ἤκεε*) ante consonam, *ἤκειν* (*ἤκεεν*) ante vocalem nonnunquam scribebant Attici. Cf. ad Eq. 1317. Nub. 1347.

1299. *στυφοκόπου*] *Στυφοκόπος* est peritus in coturnicibus feriendis (a *στύφω* i. q. *στυφελίζω*, vel *στύπος* clava lignea, et *κόπτω* ferio). Ludus quidam erat (teste Poll. VII. 136.) *τὸ ὀρτυγοκοπεῖν*, qui autem ludebant *ὀρτυγοκόποι* vel *στυφοκόποι* dicebantur. Cujusmodi ille fuerit non liquet, in eo tamen ars ludi videtur posita fuisse ut coturnicem quis adversarii dextra stipitis vel clavae jactatione e longinquo feriret ictuque lethali obstupefaceret. "Exponunt quidem aliqui de coturnice aut gallo, ut Hesychius etiam: sed mallem cum claro Kustero de homine qui ferit caput coturnicis, quod fiebat in lusus quodam genere." (Be.) "Ut gallinaceorum, publice Athenis coturnicum certamina exhibita fuisse fidem facit Lucianus in Anacharside vol. II. p. 918. Praeterea ludus erat, quo se privatim oblectabant. Eum describit Meursius de Ludis Graecorum in *'Ορτυγοκοπία.* *Στυφοκόπος* dicitur is qui coturnicem suam contra alterius coturnicem committit. Graecum nomen vix Latine reddere possis." (Br.) Pollux IX. 109. (de *ὀρτυγοκοπίᾳ* agens): *ὁ μὲν ἵστη τὸν ὄρτυγα, ὁ δὲ ἔκοπτε τῷ λιχανῷ* (Zeigefinger) *ἢ τὰ ἐκ τῆς κεφαλῆς πτερὰ ἀπέτιλλε· καὶ, εἰ μὲν ἐγκαρτερήσειεν ὁ ὄρτυξ, ἡ νίκη τοῦ θρέψαν-*

τος αὐτὸν ἐγίνετο, ἐνδόντος δὲ ἢ ὑποφυγόντος ὁ κόπτων ἢ τίλλων ἐνίκα. Cf. Suid. in ὀρτυγοκόπος. Phot. in ὀρτυγοκόπος et ὀρτυγοκοπεῖν. Pollux IX. 107. καὶ τὸ ὀρτυγοκοπεῖν παιδιὰ, καὶ τὸ πρᾶγμα ὀρτυγοκοπία, καὶ οἱ παίζοντες ὀρτυγοκόποι καὶ στυφοκόποι ἐκαλοῦντο. Quae ibi de natura ludi sequuntur nimis obscura sunt. De coturnicum certaminibus v. Plutarch. Apophth. p. 207. Id. Vit. Anton. 33. πολλάκις δὲ συμβαλλόντων ἀλεκτρυόνας, πολλάκις δὲ μαχίμους ὄρτυγας, ἐνίκων οἱ Καίσαρος. Hic mos coturnices tundendi hodie servatur in Graecia et alibi, ut docet Clarke Travels VII. 469. De ὀρτυγομανίᾳ v. Arist. H. A. IX. 9. Athen. p 464. Midias autem fuit ὀρτυγοκόπος. :V. Plat. Alc. p. 221. Eupolis ap. Poll. IX. 102. ἢ κόψομεν τὴν μᾶζαν ὥσπερ ὄρτυγα; Confer vv. γαστροκόπος (Plat. com. II. 693), et πορνοκόπος (Menand. IV. 320.).

Schol. [στυφόκομπος ὁ μάχιμος ὄρτυξ. παρὰ τὸ στερεῶς κόπτειν. (ὄνομα ὀρνέου ἔπλασε) παρὰ τὸ κολάπτειν τὴν κεφαλὴν, ὃ συμβαίνει τοῖς ὄρτυξιν.]

1301. χελιδών] Ut in carmine Simonidis, quod scholiasta memorat, qui plenius adducit idem infra 1410.

ἐμπεποιημένη] Anglice introduced. Cf. Herod. VII. 6. ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁλοὺς — ἐμποιέων ἐς τὰ Μουσαίου χρησμόν. V. 95. ταῦτα δὲ Ἀλκαῖος ἐν μέλεϊ ποιήσας, etc.

Schol. ὅπου χελιδών: Εἰς τὰ Σιμωνίδου μέλη αἰνίττεται "κυανέα χελιδών."

1302. πηνέλοψ] Ex anatum genere avis. Arist. H. A. VIII. 3. Ibyc. Fr. XIII. Eust. p. 1422, 7.

Schol. [ἡ πηνέλοψ: Ὁ πηνέλοψ νήττῃ μέν ἐστιν ὅμοιον, περιστερᾶς δὲ μέγεθος. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Στησίχορος καὶ Ἴβυκος. Ἄλλως. τὰ μὲν ἄλλα ἐν συμπληρώματι. ὁ δὲ πηνέλοψ μείζων μὲν ἢ κατὰ νῆτταν, ὅμοιος δέ.]

1303. Hoc versu praecipue Atheniensium levitatem perstringere videtur comicus, ut qui dicat nihil illis placere praeter ea in quibus mentio avis alicujus aut alarum aut saltem plumae fiat. Πτερὸν pro ὄρνις usurpatur Soph. Oed. C. 98.

Schol. ἢ πτέρυγες ἢ (πτεροῦ) τι καὶ ὅπου μέρος τι πτεροῦ ἢ μόριον ὀρνέου ὑπῆρχεν ἐν ποιήματι, ᾖδον αὐτό.

1304. Cf. 1531. ἓν δέ σοι λέγω σαφές.

1306. τρόπων γαμψωνύχων] Nub. 337. γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς.

1307. ἐποίκοις] Cf. Thuc. II. 27. ἐποίκους πέμπειν. Isocr. 83 C.

1308. οὐκ — ἔργον ἑστάναι] Cf. Lys. 424. ἀλλ' οὐδὲν (οὐκέτ'?) ἔργον ἑστάναι. 614. οὐκέτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν.

1309. ἀρρίχους] Vox rarior. Legitur etiam Anth. Pal. VII. 410. Feminini generis est ἄρριχος apud Atticos, masculini apud Iones (Eust. p. 1533, 58. coll. 1625, 14.). Cognata forma est ὑρισός Fr. 476, 5.

Schol. (τὰς ἀρρίχους: Τὸ χ διὰ τὸ θηλυκῶς εἰπεῖν τὰς ἀρρίχους, ἡ ἀρρίχη. ἐξηγοῦνται δέ τινες κόφινον. ἡγητέον οὖν ἐκ μὲν τοῦ αὐτοῦ γένους εἶναι, διάφορον δέ τι. λέγουσι δὲ καὶ νῦν σωράκων τι εἶδος ἀρρίχους.)

1310. *κοφίνους*] Cf. Fr. 129. *κοφίνους — λίθων*. Fr. incert. *κοπρολογεῖ κόφινον λαβών*. Stratt. II. 768. *τὸν κόφινον (ἀλφίτων)*. Plat. com. II. 629. Juv. Sat. III. 14. Judaeis, quorum cophinus foenumque supellex. VI. 542.

ἐμπίπλη] Atticum pro *ἐμπίπλαθι*, ut *ἵστη* pro *ἵσταθι*. *Πίμπλα* tamen (ut *ἀπόστα*, *ἀνάβα*, *κατάβα*, etc.) est apud Xenarch. Athen. 426 B.

Schol. *ταῦτα πρὸς τὸν Μανῆν λέγει. εἰς τὸ χορηγεῖν τοῖς βουλομένοις ὀρνιθωθῆναι.* R. [[*ἐμπίπλη πτερῶν: Πρὸς τὸ χορηγεῖν τοῖς βουλομένοις ὀρνιθωθῆναι τῶν ἀνθρώπων εἴρηται ταῦτα.* *Ἄλλως. ἐμπίπλη,*]] (*Ἀττικόν. ἦν γὰρ τὸ κοινὸν ἀπὸ τοῦ πίπλημι πίπλαθι, ὡς ἵσταθι. ὅμοιον δέ ἐστι καὶ τὸ*

"*Κύκλωψ τῆ πίε οἶνον,* — "

παρὰ τῷ ποιητῇ [Od. I. 347]. *Ἀττικοὶ γὰρ οὐ τρέπουσιν ἐπὶ τῶν εἰς μι τὸ μ εἰς τὸ θ ἐν τοῖς προστακτικοῖς, καὶ συστέλλουσι τὴν παραλήγουσαν ὡς ἡ κοινή, ἵστημι ἵσταθι, καὶ πίμπλημι πίμπλαθι, ἀλλὰ τελείαν ἀποβολὴν τῆς μι ποιούμενοι πίμπλη καὶ ἵστη λέγουσιν, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ τῆμι τὸ τῆ.*) — *γέμισον. ἔστι δὲ Ἀττικῶς* (*Ἀττικόν*?). R.

1313. *ταχὺ δ' ἂν* —] Connectenda haec cum praecedentibus vv. 1263—1266. Cf. 1553.

πολυάνορα — πόλιν] Alio sensu occurrit Aesch. Ag. 62. Eur. Iph. T. 1282. Cf. Thuc. VI. 17. *πολυανδροῦσιν αἱ πόλεις*.

Schol. [[*ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα: Ἡ ἀμοιβαία αὕτη περίοδος ἔοικεν ἐκθέσει διπλῆς, κώλων οὖσα ἀναπαιστικῶν καὶ ἰαμβικῶν ιζ΄. ὧν τὸ πρῶτον ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β΄ ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἤτοι ἑφθημιμερές, ὃ καλεῖται Ἀνακρεόντειον. τὸ γ΄ ὅμοιον. τὸ δ΄ ὅμοιον τῷ α΄. τὸ ε΄ ὅμοιον τῷ β΄. τὸ ϛ΄ καὶ τὸ ζ΄ ἀναπαιστικὰ πενθημιμερῆ. τὰ η΄, θ΄, ιγ΄ ὅμοια τῷ α΄, τὰ δ' ἄλλα τῷ β΄. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ συνήθεις διπλαῖ.*]]

1314. Connecte *τις ἀνθρώπων*. Cf. 229. *ἴτω τις ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων*. et ad Nub. 1491. Perperam *πολυάνορα ἀνθρώπων* construit Kock.

1316. *κατέχουσι*] Cf. 1726. *μεγάλαι μεγάλαι κατέχουσι τύχαι | γένος ὀρνίθων*. Mnesim. com. III. 570. *τοιάδε δόμους ὁμίχλη κατέχει*. Hom. Il. π΄. 78. *οἱ δ' ἀλαλητῷ | πᾶν πεδίον κατέχουσι*. Aesch. Pers. 432. *οἰμωγὴ — κατεῖχε πελαγίαν ἅλα*. Eur. Alc. 354. Tro. 555. Absolute, ut hic, Pac. 944. *σοβαρὰ θεόθεν κατέχει — αὔρα*. Thuc. I. 10. *ὁ λόγος κατέχει*. III. 89. *τῶν σεισμῶν κατεχόντων*. IV. 32. VIII. 28. Eur. Hipp. 1466. *τῶν γὰρ μεγάλων ἀξιοπενθεῖς φῆμαι μᾶλλον κατέχουσιν*. Theophr. H. Pl. 3. 1, 5. *ὅταν ἐπομβρίαι κατάσχωσι πλείω χρόνον*.

Schol. *ἐμᾶς πόλεως: Λείπει ἀνθρώπους. ἕνεκα τῆς πόλεως τῆς ἐμῆς, φησί, κατέχουσιν οἱ ἔρωτες τοὺς ἀνθρώπους. ἀντὶ τοῦ, ἐρῶσιν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐμῆς πόλεως.*

1317. *Schol.* (*θᾶττον φέρειν: Τοὺς κοφίνους τῶν πτερῶν. δῆλον δὲ ὅτι ταῦτα πρὸς τὸν Μανῆν.*)

1319. *ἀνδρί*] Cf. ad Nub. 1214. Ante *μετοικεῖν* supple *ὥστε*.

1320. *Πόθος — Χάριτες*] Cf. Pac. 456.

1321. *ἀγανόφρονος*] Offendere non debet tertiae productio. Cf. ad 591. *Ἡσυχίας — πρόσωπον*] Soph. Fr. 744. *δεινὸν τὸ τᾶς Πειθοῦς πρόσωπον*. Eur. Iph. A. 1089. *τὸ τᾶς Αἰδοῦς ἢ τὸ τᾶς Ἀρετᾶς πρόσωπον*. Pind. Nem. V. 17. *φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκής*. Pind. Fr. 228. *μεγαλάνορος* (*ἀγανόφρονος*?) *Ἀσυχίας τὸ φαιδρὸν φάος*. Pyth. VIII. 1. *φιλόφρον Ἀσυχία*. Ibycus Athen. 564 D. *σὲ μὲν Κύπρις ἅ τ' ἀγανοβλέφαρος Πειθὼ ῥοδέοισιν ἐν ἄνθεσι θρέψαν*.

ἀγανόφρονος] Cf. Lys. 1289. *Ἡσυχίας περὶ τῆς ἀγανόφρονος* (ita Mein. *μεγαλόφρονος* vulg.). 886. *ἀγανώτερον βλέπειν*. Cratin. II. 145. *ἄνδρες ἀγανόφρονες*.

1323. *βλακικῶς*] Segniter. Schol: *βραδέως*. Cf. Plut. 325. *κατεβλακευμένως*. Xen. An. II. 3. 11. *καὶ εἴ τις αὐτῷ δοκοίη τῶν πρὸς τοῦτο τεταγμένων βλακεύειν, ἐκλεγόμενος τὸν ἐπιτήδειον ἔπαιεν ἄν*. V. 8. 15. *καὶ ἄλλον ὁπότε ἴδοιμι καθήμενον καὶ βλακεύοντα, ἤλαυνον*. Oecon. VIII. 17. *πάνυ ἂν ἡμῶν εἴη βλακικόν, εἰ* etc. Plat. Polit. 307. *τὰ δὲ βραδύτερα καὶ μαλακώτερα δειλὰ καὶ βλακικά*. Lucian. Deor. conc. 13. *βλακῶν ἀνθρώπων τῶν φιλοσόφων*. In Xen. Mem. III. 13. 4. increpat nescioquis servum quod *βλακίστατος* sit.

Schol. *ὡς βλακικῶς*: *Ἀντὶ τοῦ βραδέως. Πεισθέταιρος πρὸς τὸν Μανῆν*.

1326. Tu vero (Peisetaere) istum foras excita, in hunc modum eum verberans. Ut enim proverbium dicit (Greg. Cypr. III. 95.), *Φρὺξ ἀνὴρ πληγεὶς ἀμείνων καὶ διακονέστερος*. Cf. Soph. Ant. 932. *τοίγαρ τούτων* (*ταύτην*?) *τοῖσιν ἄγουσιν | κλαύμαθ' ὑπάρξει βραδυτῆτος ὕπερ*. Plut. Anton. 68. *ὑπὸ μαστίγων ἐπιταχυνομένους*. Ceterum *ὡδί* positum est *δεικτικῶς*, ut in Plut. 291. *τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων*. V. schol., qui *ὡδί* cum *ἐξόρμα* connectit.

Schol. *σὺ δ' αὖτις ἐξόρμα*: *Ἀποστρέφει τὸν λόγον ὁ χορὸς πρὸς τὸν Πεισθέταιρον εἰσιόντα ἐπεῖξαι τὸν οἰκέτην. τὸ δὲ ἑξῆς ὅρμα αὐτὸν ὡδί*.

1327. *τύπτων γε τουτονί*] Sic Ach. 1149. *ἀνατριβομένῳ γε τὸ δεῖνα*.

1328. *βραδύς ἐστί τις*] Sic Th. 752. *φιλότεχνός τις εἶ φύσει*.

1329. *Μανῆς γάρ* —] Redde: Est enim ille servus ignavus, ideoque supplicio dignus. Sed latet, opinor, vitium. Schol: *ἀποφαντικῶς ἀντὶ τοῦ δείλαιος* (ad v. 1336?). *πρὸς ἄλλον δὲ λέγει τύπτων τὸν Μανῆν*.

Schol. *Μανῆς γάρ ἐστι δειλός*: *Ἀποφαντικῶς ἀντὶ τοῦ δείλαιος. πρὸς ἄλλον δὲ λέγει τύπτων τὸν Μανῆν*. [[*εἴσθεσις δὲ χοροῦ, ἐπῳδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν τίθεσθαι, προῳδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας περιόδου, κώλων ἀναπαιστικῶν ε΄. ὧν τὰ α΄, β΄ πενθημιμερῆ. τὰ γ΄, δ΄ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ε΄ ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές. ἐν ἐκθέσει δὲ τρίμετρα δύο. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς*.]]

1330. *σὺ δέ*] Ad Peisetaerum.

1331. *Schol.* *διάθες τάδε κόσμῳ*: *Ἀντὶ τοῦ διάκρινον τὰ πτερὰ κατὰ τάξιν ἑκάστῳ ἀνδρὶ προσοικειώσας.* (*μουσικὰ δὲ λέγει*) *κύκνων καὶ ἀηδόνων, ὅτι μάλιστα εὔφωνά ἐστι. μαντικὰ δὲ κοράκων καὶ ἀετῶν καὶ τῶν λοιπῶν, ὅσοις οἰωνίζεται.* (*θαλάττια δὲ*) *λάρων καὶ αἰθυιῶν καὶ τῶν ὁμοίων*.

1332. *τά τε μουσικά*] Ut cycni, lusciniae etc.; *τὰ μαντικά*, ut corvi, aquilae et reliquarum avium, ex quibus omina capiuntur; *τὰ θαλάττια*, ut mergi, lari, ossifragae. Ex scholiis. Cf. Lucian. V. Hist. II. 14. *αἱ ἀηδόνες καὶ τἆλλα τὰ* (om. *τὰ*?) *μουσικὰ ὄρνεα*. Aelian. V. H. XIV. 30. *ὄρνιθας τῶν ᾠδικῶν παμπόλλους πριάμενος* etc.

1333. *Schol. ὅπως πτερώσῃς ἕκαστον ἁρμοδίως*. R. V.

1334. *πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν*] Viri cujusque indolem spectans. Aristides vol. I. p. 38, 3. *τὰ δ' ἐν μέρει πρὸς ἄνδρα ὁρῶν ἤδη διεδίδου*. Thuc. IV. 15. *βουλεύειν πρὸς τὸ χρῆμα ὁρῶντας*. Dionys. Hal. de struct. verb. p. 190. *κατασκευάζουσιν οἱ ποιηταὶ — πρὸς χρῆμα ὁρῶντες οἰκεῖα — τὰ ὀνόματα*.

1335. *σοῦ σχήσομαι*] Manus abs te abstinebo, quin te verberem.
μὰ τὰς κερχνῄδας] Per has aves jurat quia violentae et rapaces sunt. Hic servum propter segnitiem ejus verberat. Cf. Lucian. D. D. XXIV. 2. *σόβει ἐς Ἄργος — μὴ καὶ πληγὰς βραδύνων λάβῃς*.
Schol. οὗτοι μὰ τὰς κερχνῄδας: Τύπτων τὸν δοῦλον τὸν Μανῆν ταῦτα λέγει ὁ Πεισθέταιρος. — σχήσομαι: Ἀνέξομαι. R. Vict.

1337 sq. "The first who appears is a profligate young fellow, who hopes to enjoy a liberty which he could not enjoy so well at home, the liberty of beating his father. Pisthetaerus allows it, indeed, to be the custom of his people; but at the same time informs him of an ancient law preserved among the storks, that they shall maintain their parents in their old age. This is not at all agreeable to the youth; however in consideration of his affection for the Nephelococcygians, Pisthetaerus furnishes him with a feather for his helmet, and a cock's spur for a weapon, and advises him, as he seems to be of a military turn, to go into the army in Thrace." (Cook.)

1337. *γενοίμαν αἰετός*] Ex Sophoclis Oenomao dicitur in scholiis. Ridet autem dithyrambicos et tragicos, qui saepe alas sibi optant aut se in aves mutari, aut tales introducunt. Eurip. Hippol. 732. *ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γενοίμαν, ἵνα με πτεροῦσσαν ὄρνιν θεὸς ἐν ποταναῖς ἀγέλῃσι* [*εἰνὶ ποταναῖς ἀγέλαις* Dind.] *θείη· ἀρθείην δ' ἐπὶ πόντιον κῦμα*. BE. Alexis Athen. 340 C. *γενοίμην ἔγχελυς, | ἵνα Καλλιμέδων ὁ κάραβος πρίαιτό με*. Eur. Ion. 796. *ἀν' ὑγρὸν ἀμπταίην αἰθέρα πρόσω γαίας Ἑλλανίας* etc. Scolium Athen. 695 C. *εἴθε λύρα καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη* etc. Alterum ibid.: *εἴθ' ἄπυρον καλὸν γενοίμην μέγα χρυσίον*. Theocr. III. 12. *αἴθε γενοίμαν | ἁ βομβεῦσα μέλισσα καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἱκοίμαν*" (Ko.) "Tres versus e Sophocle petitos esse verisimile est. Versus 1338, 1339. e margine in textum Avium irrepsisse suspicatur Kock. Saepissime talia vota in tragoedia occurrere vidimus ad Vesp. 317. Cf. Eur. Hipp. 732 sqq. Arist. Av. 1380." (Bakh.)

Schol. γενοίμαν ἀετός: [[*Εἴσθεσις ἑτέρας περιόδου κώλων καὶ στίχων λζ΄. ὧν τὰ α΄ δύο ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τρίτον ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ς΄ κῶλον μονόμετρον βραχυκατάληκτον. οἱ δ' ἄλλοι τρίμετροι. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι καὶ τῷ τέλει παράγραφος*.]] *ἐν τοῖς Καλλι-*

στράτου, ταῦτα ἐξ Οἰνομάου τοῦ Σοφοκλέους. πρόσεισι πατραλοίας ἀκηκοὼς τὰ ἐν ὄρνισιν νόμιμα, ὅτι ἐξὸν τὸν πατέρα τύπτειν. — λέγει δὲ ταῦτα ὑφ' ἡδονῆς ὁ παμπόνηρος. R.

1338. ἀτρυγέτου] Schol: τῆς ἀκάρπου. Subaudiendum θαλάσσης. Cf. Vesp. 1521. θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτου. Bacchylides: νωμᾶται (πωτᾶται?) δ' ἐν ἀτρυγέτῳ χάει. Eur. Phoen. 210. ἀκαρπίστων πεδίων (de pelago). Similiter Pac. 1159. ἀχέτας (sc. τέττιξ). Aesch. Pers. 604. τῆς ἀνθεμουργοῦ (sc. μελίσσης). Supra 950. τὰν τρομερὰν κρυεράν (sc. πόλιν). Ridet autem inanem verborum strepitum poetarum dithyrambicorum.

Schol. ἀτρυγέτου: Ἀκάρπου. ἐπὶ ἀβύσσου καὶ ἠπείρου. Vict.

1339. γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας] Cf. 250. ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης φῦλα — ποτῆται. Ran. 665. γλαυκᾶς — ἁλὸς ἐν βένθεσιν. Soph. Fr. 341. γλαυκᾶς — εὐανέμου λίμνας. Eur. Hel. 400. ἐγὼ δ' ἐπ' οἶδμα πόντιον γλαυκῆς ἁλὸς — ἀλῶμαι. 1521. γλαυκὸν ἐπ' οἶδμ' ἅλιον. Herc. 410. Εὔξεινον οἶδμα λίμνας. Hec. 446. ἐπ' οἶδμα λίμνας. Hec. 631. ἅλιον ἐπ' οἶδμα. Hipp. 744. πορφυρέας λίμνας. 738. ἔνθα πορφύρεον σταλάσσουσ' εἰς οἶδμα πατρὸς etc. Iph. T. 417. οἳ φέρονται πλάνητες ἐπ' οἶδμα etc. Arion. Aelian. H. A. XII. 45. εἰς (ἐπ'?) οἶδμ' ἁλιπόρφυρον. Hom. Od. ε. 337. [αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης.] Theogn. 1035. πορφυρέης καταδὺς ἐς πυθμένα λίμνης. Plat. Epigr. 23. Αἰγαῖο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες.

Schol. λίμνας: Καὶ οὗτος λίμναν τὴν θάλασσαν εἴρηκεν.

1340. Eur. Iph. T. 461. οὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακε βουφορβὸς ἀνήρ.
ψευδαγγελήσειν] ψευδαγγελεῖν formatum ut εὐαγγελεῖν, κακαγγελεῖν. Cf. Hom. Il. ο'. 159. βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι | πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι.

Schol. οὐ ψευδαγγελής: Οὐ ψευδῆ ἀπηγγελκέναι. — ἐπειδὴ ἐν τοῖς προτέροις ἔφη ὁ ἄγγελος πολλοὺς ἥξειν ἀνθρώπους. V.

1342. γλυκύτερον] Formas γλυκίων γλύκιστος rarissime aut nunquam ab poetis Atticis adhiberi monet Markland. ad Suppl. 1101.

Schol. αἰβοῖ: Οὐ μόνον ἐπὶ σχετλιασμοῦ τὸ αἰβοῖ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἡδονῆς, ὡς καὶ νῦν.

(οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι: Μετὰ τοῦτον ἑνὸς στίχου φέρουσί τινες διάλειμμα, καὶ Ἀριστοφάνης (Ἀριστοφάνους Dind.) πλήρωμα (ἐπλήρωσεν?) οὕτως

"ἐρῶ δ' ἐγώ τι τῶν ἐν ὄρνισιν νομῶν.)"

1346. πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι] Alter intelligebat νόμους leges, iste νομοὺς pascua, quae varia sunt avibus et recensentur supra v. 230 usque 250. BE. Cf. ad 1287. Alcman. Fr. 61. οἶδα δ' ὀρνίχων νόμους πάντων.

Schol. πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων: Γῦπες γὰρ καὶ κόρακες περὶ νεκροὺς νέμονται, οἱ δὲ λάροι τὴν θάλατταν. ποίας οὖν νομῆς τῶν πλησίων ἐπιθυμεῖς;

1347. τὸν πατέρα — ἄγχειν] Cf. ad Vesp. 1039. οἳ τοὺς πατέρας τ' ἦγχον νύκτωρ. Eccl. 638. οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἑξῆς πάντ' ὄντα

γέροντα etc. Supra v. 757. εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ, | τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν. Construe ὅτι νομίζεται τοῖς ὄρνισι καλὸν ἄγχειν etc.

1348. *Schol.* ὡς πατραλοίας τοῦτον ἀποδέχεται τὸν νόμον. τοιοῦτοι δὲ οἱ ἀλεκτρυόνες. V.

1349. *Schol.* τὸν ὄρνιν ἐκεῖνον. V.

1350. ὃς ἂν πεπλήγῃ] Quicunque verberator fuerit. Sic Eq. 1148. ἀναγκάζω πάλιν ἐξεμεῖν ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου. Lucian. D. Mort. XXX. 1. ὁ μὲν λῃστὴς οὗτος — ἐς τὸν Πυριφλεγέθοντα ἐμβεβλήσθω, ὁ δ' ἱερόσυλος ὑπὸ τῆς Χιμαίρας διασπασθήτω, ὁ δὲ τύραννος — ὑπὸ τῶν γυπῶν κειρέσθω.

Schol. ἀντὶ τοῦ πλήττει. R. V.

1352. ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα] Eccl. 639. πατέρ' ὄντα | ἄγχουσι. Cf. ad Vesp. 1038.

πάντ' ἔχειν] Cf. 1543. Menand. 290. ὁ δὲ τὸν πάλαι τηροῦντ' ἐνεδρεύσας πάντ' ἔχει.

Schol. τὰ χρήματα αὐτοῦ. V.

1354. ἐν ταῖς — κύρβεσιν] Cf. ad Nub. 448. Plat. Polit. 298 D. τὰ δὲ τῷ πλήθει δόξαντα — γράψαντας ἐν κύρβεσί τισι καὶ στήλαις. Plut. Sol. 25. καὶ κατεγράφησαν (Solonis leges) εἰς ξυλίνους ἄξονας ἐν πλαισίοις περιέχουσι στρεφομένους. Qui κύρβεις dicti sunt. V. Phot. s. v. Κύρβεις. Inter ἄξονας et κύρβεις distinguunt Ammon. p. 18. et schol. Apoll. Rh. IV. 280. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι ἄξονας μὲν τετραγώνους λίθους· κύρβεις δὲ τριγώνους.

πελαργῶν] Ciconiae dicebantur parentes senes alere. Vide Aristot. H. A. IX. 13. Aelian. H. A. III. 23. τρέφειν τοὺς πατέρας πελαργοὶ γεγηρακότας καὶ ἐθέλουσι καὶ ἐμελέτησαν· κελεύει δ' αὐτοῖς νόμος ἀνθρωπικὸς οὐδὲ εἷς τοῦτο, ἀλλὰ αἰτία τούτων φύσις ἀγαθή. X. 16. Plin. H. N. X. 23. Suidam in ἀντιπελαργεῖν. BECK. De ciconiis Aristoteles: οἱ γὰρ πελαργοὶ δικαιοπραγεῖς ὄντες ἐπὶ πτερῶν βαδίζουσι τοὺς πατέρας γεγηρακότας βαστάζοντες. et paullo post: περὶ μὲν οὖν τῶν πελαργῶν, ὅτι ἀντιτρέφονται, θρυλλεῖται παρὰ πολλοῖς. Alcib. 1, 135 E. πελαργοῦ ἄρα ὁ ἐμὸς ἔρως οὐδὲν διοίσει, εἰ παρὰ σοὶ ἐννεοττεύσας ἔρωτα ὑπὸ τούτου πάλιν θεραπεύσεται. Cf. ad Soph. El. 1059.

Schol. ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν: Κύρβεις χαλκαῖ σανίδες ἔνθα τοὺς νόμους γράφουσι. κατὰ δὲ ἐνίους ἄξονες τρίγωνοι ἐν οἷς ἦσαν οἱ τῶν πόλεων νόμοι γεγραμμένοι καὶ αἱ δημοσίαι ἱεροποιίαι, (καθάπερ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος. κύρβεις δὲ ἤτοι παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμένον, ἢ ἀπὸ τῶν κορυβάντων. ἐκείνων γὰρ εὕρημα, ὥς φησι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ εὐσεβείας.) φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης ἀληθῆ εἶναι τὸν περὶ τῶν πελαργῶν λόγον. ὁμοίως δὲ αὐτοῖς ποιεῖν καὶ τοὺς ἀερόποδας. διὸ καὶ ἐν τοῖς σκήπτροις ἀνωτέρω μὲν πελαργὸν τυποῦσι, κατωτέρω δὲ ποτάμιον ἵππον, δηλοῦντες ὡς ὑποτέτακται ἡ βία τῇ δικαιοπραγίᾳ. οἱ γὰρ πελαργοί,

δικαιοπραγεῖς ὄντες, ἐπὶ πτερῶν βαστάζουσι τοὺς πατέρας γεγηρακότας· οἱ δὲ ἱπποπόταμοι ζῷον ἀδικώτατον.

1355. ἐκπετησίμους] Fr. 500. πρὸς ἄνδρας εἰσὶν ἐκπετήσιμοι σχεδόν.

1356. πελαργιδεῖς] Ciconiarum pullos. Deminutivum a πελαργός. Sic κορωνιδεὺς dixit Cratinus ap. Antiattic. p. 105, 23. qui explicat ὁ τῆς κορώνης νεοσσός. Cf. ad Ach. 866.

1358. Cf. Fr. 476, 14. ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φής.

1359. εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον]· Tanquam bestiam. In Vespis v. 312. τί με δῆτ', ὦ μελέα μῆτερ, ἔτικτες; ἵν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς; ΒΕ. Cf. Eur. Herc. 1385. οὐ λειπτέον τάδ', ἀθλίως δὲ σωστέον.

1360. οὐδέν γ'] Sc. βοσκητέον. Redde, nullo pacto, minime te oportebit patrem alere. Anglice, not so. Cf. Nub. 693. ἀτὰρ τί ταῦθ' ἃ πάντες ἴσμεν μανθάνω; | ΣΩ. οὐδὲν μὰ Δί', ἀλλὰ —. Eq. 175. εὐδαιμονήσω δ', εἰ διαστραφήσομαι; | ΔΗ. οὐκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρνεται. Eur. Ion. 404. μῶν χρόνιος ἐλθών σ' ἐξέπληξ' ὀρρωδίᾳ; | ΚΡ. οὐδέν γ'· ἀφίγμην δ' ἐς μέριμναν. 268. τί χρῆμα δ' ἀνερεύνητα δυσθυμεῖ, γύναι; | ΚΡ. οὐδέν· μεθῆκα τόξα. 300. τί δέ; στυγεῖς σὺ τοῦ θεοῦ τὰ φίλτατα; | ΚΡ. οὐδέν· ξύνοιδ' ἄντροισιν αἰσχύνην τινά. Iph. T. 781. Plat. Phil. 38. ἀμύνεις τῷ τῆς ἡδονῆς — λόγῳ τὰ νῦν. ΠΡ. Οὐδέν γε, ἀλλ' ἅπερ ἀκούω λέγω. Prot. 2. μή τι νεώτερον ἀγγέλλεις; Οὐδέν γ', ἦ δ' ὅς, εἰ μὴ ἀγαθά γε. Sic alibi οὐδαμῶς γε.

Schol. ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς κακοῦ ἀπολαύσεις, οὐδὲν πείσῃ. R.

1361. ὄρνιν ὀρφανόν] Tanquam avem orbam, quae non patrem alendum habeat. Occisorum in pugna filios πανοπλίᾳ publice donare morem fuisse hinc colligit Frere.

Schol. ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν: Ὡς μὴ ἔχοντα πατέρα. θάρρει οὖν. οὐ γὰρ θρέψεις τὸν πατέρα. ἢ ὅτι καὶ οὕτως ἐστὶν ὄρνις καλούμενος.

1362 sq. Adumbrata haec ex Theognidis verbis Atheniensi cuique inde a puero familiaribus, v. 27 sq. σοὶ δ' ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποθήσομαι οἷάπερ αὐτὸς, | Κύρν', ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖς ἔτ' ἐὼν ἔμαθον. Hinc σοὶ δ' in initio versus et dura caesura in οἷαπερ αὐτὸς v. 1363. Monuit Ed. Hiller apud Kock.

1362. ὑποθήσομαι] Suggeram. Cf. Lys. 522. 1154.

1363. Cf. Nub. 1361. τοιαῦτα — ἔλεγεν — οἷά περ νῦν. Aesch. Cho. 668. πάρεστι γὰρ | ὁποῖά περ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα (τοῖσδε πρόσφορα?).

ἦ] Attice pro ἦν, teste schol. Contract. ex ἔα. Cf. Pl. 77. Vesp. 1091.

Schol. ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ: [[Ἀντὶ τοῦ ἦν Ἀττικῆς.]] — γράφεται καὶ ἦν. αἱρετώτερον δὲ τὸ ἦ ἀντὶ τοῦ ἔα. V. Σύμμαχος· καθοπλίζει αὐτὸν τῇ μὲν πτέρυγι ὡς ἀσπίδι, τῷ δὲ πλήκτρῳ ὡς ξίφει, τῷ δὲ λόφῳ ὡς περικεφαλαίᾳ. Δίδυμος δέ· ἀντὶ μὲν τῆς πτέρυγος ἀσπίδα δίδωσιν αὐτῷ, ἀντὶ δὲ τοῦ πλήκτρου ξίφος. ἦλθε γὰρ ὡς ἀλεκτρυὼν πτερωθῆναι, ἐπεὶ ἐκεῖνοι τοὺς πατέρας τύπτουσι.

1364. ταυτηνδί] Attice pro ταυτηνὶ δέ. Scilicet ἀσπίδα illi in manum alteram dat, in alteram δόρυ aut ξίφος, capiti denique imponit λόφον.

1365. *τὴν πτέρυγα — τὸ πλῆκτρον — λόφον*] Propterea accesserat hospes ut fieret gallus gallinaceus, qui contra patres solent insurgere, ut recte sentit in scholiis Didymus: *ἦλθε γὰρ ὡς ἀλεκτρυὼν πτερωθῆναι, ἐπεὶ ἐκεῖνοι τοὺς πατέρας τύπτουσι.* Qua de re et comicus Nub. 1427. *σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τἄλλα [τὰ] βοτὰ ταυτί, | ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται.* Cum itaque hoc animo accessisset, non transformatur quidem in gallum, sed armis instruitur quasi gallus, clypeo tamquam ala, gladio tamquam calcari quod galli gestant, galea tamquam crista gallorum. Ex scholiis. BE.

Schol. [[*πλῆκτρον: Ὅπερ περιετίθεσαν τοῖς ἀλεκτρυόσι χαλκοῦν ἐν τῷ μάχεσθαι. καὶ παροιμία, αἶρε πλῆκτρον ἀμυντήριον. κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα, οἷς μάχονται.*]]

πλῆκτρον θητέρᾳ: ξίφος ἢ δόρυ αὐτῷ δίδωσι. V. Vict.

1367. *Schol. φρούρει, στρατεύου: Συμβουλεύει αὐτῷ ποιεῖν ἃ πρέπει νέοις (καὶ μὴ μάτην ἐκ τοῦ δημοσίου τρέφεσθαι). Ἄλλως. παρακελεύεται αὐτῷ στρατεύεσθαι καὶ μισθὸν λαμβάνειν, καὶ ἐκ τούτου ἀποτρέφεσθαι. μισθοῦ γὰρ στρατεύονται ὑπὲρ ἄλλων πόλεων. κωμῳδεῖ δὲ Ἀθηναίους ὡς μὴ στρατεύοντας.*

1369. *τἀπὶ Θρᾴκης*] Urbes Thraciae ita dicuntur Thuc. II. 9. Athenienses tum saepe expeditiones in Thraciam susceperunt contra Perdiccam, Macedoniae regem, et Lacedaemonios. V. Thuc. IV. 75. BECK. Subaudiendum *χωρία*. Cf. Pac. 283. *ἐς τἀπὶ Θρᾴκης χωρία.* Thuc. V. 12. *ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης χωρία.* 21. *ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης.* 26. *οἱ ἐπὶ Θρᾴκης ξύμμαχοι.* 30. *τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης.* 31. *οἱ ἐπὶ Θρᾴκης Χαλκιδῆς.* 34. *Λέπρεον κείμενον ἐπὶ τῆς Λακωνικῆς καὶ τῆς Ἠλείας.* 67. *οἱ ἐπὶ Θρᾴκης Βρασίδειοι στρατιῶται.* 80. *ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης χωρία.* VIII. 64. *ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης.* Aesch. II. 9. *τὸν ἐπὶ Θρᾴκης τόπον.* Isocr. p. 141. *τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ Θρᾴκης ἀπολωλεκότες.* Belli Peloponnesiaci anno 18 Euetion, dux Atheniensium, Amphipolin Thraciae oppidum oppugnabat, ut tradit Thucydides in libro VII.

Schol. εἰς τἀπὶ Θρᾴκης: Ἐπεὶ συνεχεῖς ἐγίνοντο αἱ στρατιαὶ ἐπὶ Θρᾴκης τοῖς Ἀθηναίοις. ἢ ὅτι ἱερόν ἐστι χωρίον τοῦ Ἄρεως ἡ Θρᾴκη.

1371. *νοῦν ἄρ' ἕξεις νὴ Δία*] Cf. Eccl. 433. *οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν | ἀνεβορβόρυξαν. ΒΛ. νοῦν γὰρ εἶχον νὴ Δία.* Nub. 835.

1372 sq. "The next who appears is Cinesias the dithyrambic writer, who is delighted with the thought of living among the clouds, amid those airy regions whence all his poetical flights are derived. But Pisthetaerus will have no such animal among his birds; he drives him back to Athens with great contempt. Cinesias, the son of Meles, was a dithyrambic poet, in some sort of vogue among the people at this time. He was still a worse man than a writer, and the depravity of his character made even his misfortunes ridiculous; so that his poverty, his deformities, and his distempers, were not only produced on the stage, but frequently alluded to by the orators, and exposed to the scorn of the multitude." (Cook.)

1372. *ἀναπέτομαι — κούφαις*] Anacreontis versus apud Hephaestionem p. 52. ed. Gaisford. ex carmine quod primi cujusque versus arsin solutam habuit, majoris animi motus exprimendi caussa. DIND. Integrum locum dat scholiasta. V. Bergk. Anacr. 24. Cf. Ran. 1351. *ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς.* Nubes dithyrambicis poetis amplam materiam poeseos suppeditabant. V. Nub. 333. Pac. 829.

Schol. ἀναπέτομαι δή: [[*Ἡ ἀμοιβαία αὕτη περίοδος προῳδῷ χοροῦ ἔοικε, κώλων καὶ στίχων οὖσα ἀναπαιστικῶν καὶ ἰαμβικῶν ι' ἐπιμεμιγμένων τετραβράχεσιν. ὧν τὸ α' ἀναπαιστικὸν πενθημιμερὲς τοῦ α' ποδὸς τετραβράχεος. τὸ β' δίμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον. τὸ τρίτον δίμετρον βραχυκατάληκτον. οἱ δ', ζ', η' ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. τὸ ε' ἀναπαιστικὴ βάσις καταληκτικὴ εἰς δισύλλαβον. τὸ ϛ' ὅμοιον τῷ γ'. τὸ θ' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ι' ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές.*]] (*ταῦτα παρὰ τὰ Ἀνακρέοντος "ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσσι κούφαις διὰ τὸν Ἔρωτ'· οὐ γὰρ ἐμοὶ παῖς ἐθέλει συνηβᾶν." διὸ καὶ τὸ χ ἔχουσι οἱ δύο στίχοι.*) — *Κινησίας διθυραμβοποιός.* R.

1374. *ὁδὸν — μελέων*] Cf. ad Pac. 733. *ἣν ἔχομεν ὁδὸν λόγων.*

Schol. ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν: *Τὸ ἀπ' ἄλλων εἰς ἄλλα μέλη τρέπεσθαι βούλεται δηλοῦν.*

1375. Sic fere medicus de insano ap. Plautum Menaech. 5, 5, 15. Non potest haec res ellebori jugere obtinerier.

Schol. τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου: *Διὰ τὸ συνεχῶς αὐτὸν λέγειν πέτομαι* (*καὶ πτερύγεσσι*). — *εἰς τὸ ἀδιανόητον. ἐκ δὲ τῶν αὐτοῦ Κινησίου περιπλοκὴν ἔχει.* V.

τὴν τῶν ὀρνίθων δῆλον· ἐπίτηδες δὲ ὡς ἀσαφῆ αὐτὸν διασύρει. Vict.

1376. *ἀφόβῳ — σώματι*] Quia nimirum gracilis erat et levis. Cf. Ran. 1437.

νέαν ἐφέπων] Sc. *ὁδόν*. Cf. Th. 675.

1377. *Schol. σώματί τε νέαν ἐφέπων*: *Τινὲς ἐπέων. ἐπίτηδες ἀδιανοητεύεται, θέλων διαβαλεῖν τὰ Κινησίου ποιήματα ὡς ἀδιανόητα.*

ἀσυνάρμοστον τὸ κῶλον τοῦτο προσέρραπται. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, ἀφόβῳ σώματι (*πέτομαι γενεὰν ὀρνίθων ἐφέπων*), *ἀντὶ τοῦ μετιών. — τὸν τῶν ὀρνίθων δηλονότι.* R.

1378. *ἀσπαζόμεσθα* —] Cf. Nub. 1145. *Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.* Alex. com. III. 460. *ἀσπάζομαι γραῦν σφίγγα.* et ad Pl. 1042.

1378. *φιλύρινον Κινησίαν*] Loci hujus meminit Athenaeus Lib. XII. p. 551 D, qui simul rationem reddit quare Cinesias dicatur *φιλύρινος*, nimirum ideo quod tabellas tiliaceas pectori applicare soleret, ne corpus ejus ob proceritatem et gracilitatem flecteretur. Verba ejus haec sunt: *ἄλλοι δ' αὐτόν, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, πολλάκις εἰρήκασι φιλύρινον Κινησίαν διὰ τὸ φιλύρας τοῦ ξύλου λαμβάνοντα σανίδα συμπεριζώννυσθαι, ἵνα μὴ κάμπτηται, διά τε τὸ μῆκος καὶ τὴν ἰσχνότητα.* BE. Cinesiae gracilitatem alibi irridet comicus. Vide Ran. 1437. et Gerytadae fragm. 9. [Fr. 198.] Quod sequitur apud Athenaeum non intellexit interpres: *ὅτι δὲ ἦν ὁ Κινησίας νοσώδης καὶ δεινὸς τἆλλα* — id minime significat

valetudinarium eum fuisse, sed morbosum, eo sensu, quo dixit Catullus 57, 6. de Mamurra et Caesare: Morbosi pariter, gemelli utrique. Cinaedum eum fuisse innuit comicus Conc. 329. BR. Aptum omnino ei rei est lignum tiliaceum, utpote *κοῦφον καὶ ἐλαφρόν*. Ejusmodi erat quam ibidem memorat Athenaeus *Σαννυρίωνος σκυτίνην ἐπικουρίαν*, sc. thorax coriaceus, quo Sannyrio pectus suum cingebat, ut firmior esset truncus corporis. Alii haud male *φιλύρινον* interpretantur levem; alii pallidum (*χλωρὸν*), quia pallidi coloris est lignum tiliaceum. De gracilitate corporis ejus Plato comicus II. 679. *ἐκ πλευρίτιδος | σκελετός, ἄπυγος, καλάμινα σκέλη φέρων* (*φορῶν*?) etc.

Schol. *φιλύρινον*: *Καλλίστρατος χλωρόν. ἡ γὰρ φιλύρα χλωρόν. χλωρὸς δὲ καὶ οὗτος. Εὐφρόνιος κοῦφον, ὡς ἂν διθυραμβοποιὸν εὐτελῆ, καὶ κοῦφα ποιοῦντα. τοιοῦτον γὰρ τὸ ξύλον κοῦφον καὶ ἐλαφρόν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν καὶ ὡς χωλὸν* (*διὰ τοῦ* "*πόδα σὺ κυλλόν.*")

1379. *πόδα — κυλλόν*] Hunc versum citat Pollux IV. 188. ubi differentiam statuere videtur inter *χωλὸν* et *κυλλὸν*, quorum illud proprie de pede, hoc de manu dicatur. Jocus est in *κυλλὴν χεῖρα* Equit. 1082. BR. Non raro *κυλλὸς* de pede, *χωλὸς* de manu, usurpasse veteres testatur schol., apud quem Eupolis: *ὅτι χωλός ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρ' οὐ λέγεις*. Hom. Il. *φ'*. 331. *ὄρσεο, κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος*. Cf. schol. ad Eq. 1085. et Mein. Fr. Com. II. 567. Claudus videtur fuisse Cinesias; quod autem *κυκλίων ᾀσμάτων ποιητὴς* erat, ideo aptiora sunt verba *ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς*. Festiva autem paronomasia est in verbi *κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς*. In Eupolidis loco apud schol. legendum videtur *τὴν ἑτέραν χεῖρ' εὖ σφόδρα* (ex Poll. IV. 188. et Suid. v. *χωλός*), aut *τὴν ἑτέραν χεῖρα σφόδρα*. (apud schol. Eq. 1085. legitur *τὴν χεῖρα σφόδρα*). Green vertit: Why come you circling hither with limping foot? Qui fortasse revera claudum fuisse Cinesiam arbitratur.

πόδα — κυκλεῖς] Tragica locutio. Cf. Vesp. 1523. *ταχὺν πόδα κυκλοσοβεῖτε*. Th. 958. *κυκλοῦσαν ὄμμα*. Eur. Or. 631. *Μενέλαε, ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς;* 170. *οὐκ ἀπ' οἴκων πάλιν ἀνὰ πόδα σὸν εἱλίξεις;* El. 565. *τί δὲ κυκλεῖ πέριξ πόδα;* Soph. Aj. 19. *ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ | βάσιν κυκλοῦντ'*. Ant. 226. *ὁδοῖς* (*ποσὶν*?) *κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφήν*.

ἀνὰ κύκλον] In orbem. Cf. Ran. 441. *χωρεῖτε νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον, θεᾶς ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος παίζοντες*. Thesm. 953. *ὅρμα, χώρει κοῦφα ποσίν, ἄγ' ἐς κύκλον* etc.

Schol. *τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλόν*: *Ὅτι πολλάκις τὸ μὲν κυλλὸν ἐπὶ τοῦ ποδὸς ἔτασσον, ὡς ὁ ποιητὴς* [Il. Φ, 331] "*ὄρσεο κυλλοπόδιον.*" *τὸ δὲ χωλὸν ἐπὶ τῆς χειρός, ὡς Εὔπολις*

"*ὅτι χωλός ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρ' οὐ λέγεις.*"

(*καὶ Εὐφρόνιος μὲν χωλὸν εἶναι τὸν Κινησίαν φησίν. ἢ τάχα, ἐπεὶ πολλάκις ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ποδὶ κούφῳ ἢ ποδὶ λευκῷ ἢ πόδα τιθεὶς ἤ τι τοιοῦτον, τὸ κυλλὸν προσέθηκεν. Ἄλλως. Δίδυμος μὲν κύκλον, ἐπεὶ κυκλίων ᾀσμάτων ποιητής ἐστι, κυλλὸν δὲ, ἐπεὶ χωλός ἐστιν. εἴρηται δὲ περὶ αὐτοῦ ἐν Βατράχοις* [ad v. 1436].. *ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς Διδασκα-*

λίαις δύο φησὶ γεγονέναι. Σύμμαχος οὕτως. Εὐφρόνιος· ἐπειδὴ κυλλὸς ἦν ὁ Κινησίας. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. ἀλλ', ἐπειδὴ πολὺ παρ' αὐτοῖς ἐστι τὸ ποδὶ λευκῷ καὶ ποδὶ κούφῳ καὶ πόδα τιθεὶς ἤ τι τοιοῦτον, τὸ κυλλὸν προσέθηκεν.) — τὸ δὲ ἀνακύκλον, ἐπειδὴ κυκλίων ᾀσμάτων ποιητής ἐστι. R.

1381. λιγύφθογγος ἀηδών] Cf. Aesch. Ag. 1146. λιγείας — ἀηδόνος. Theogn. 939. οὐ δύναμαι φωνῇ λίγ' ἀειδέμεν ὥσπερ ἀηδών.

Schol. λιγύφθογγος ἀηδών: Λιγύφθογγος ἔφη διὰ τὸν μόχθον καὶ τὸν θρῆνον τὸν ἡδυτάτως ἐξ αὐτῆς εἰς τὸν παῖδα γινόμενον. [[γράφεται λιγύμυθος, ἢ λιγύμοχθος.]]

1382. Cf. com. anon. IV. 659. παῦσαι μελῳδοῦσ', ἀλλὰ πεζῇ μοι φράσον. "Verba Zethi in Antiopa Eur. Fr. 188, ut monuit Ribbeck." (Bakh.)

Schol. [[παῦσαι μελῳδῶν: Εἴσθεσις περιόδου ἀμοιβαίας στίχων καὶ κώλων κη'. ὧν οἱ μὲν πρῶτοι ια' ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. τὰ ἑξῆς ἑπτὰ κῶλα ἀναπαιστικὰ ἐπιμεμιγμένα χορείοις ἢ τριβράχεσι καὶ προκελευσματικοῖς ἤτοι τετραβράχεσιν. ὧν τὰ δ' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ε' τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὰ δὲ ἑξῆς τρία δίμετρα ἀκατάληκτα. οἱ ἑξῆς δὲ τούτων θ' στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]]

1383. Schol. ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς: Βούλομαι, φησί, πτερωθῆναι ὑπὸ σοῦ, ἵνα διὰ τοῦ ἀέρος πετόμενος ἐξεύρω εἰς τὰ προοίμια λέξεις νιφοβόλους καὶ ἀεροδονήτους. (παίζει δὲ πρὸς τὰ ποιήματα τῶν διθυραμβοποιῶν· ἔθος γὰρ αὐτοῖς τοιαῦτα ἐπίθετα λέγειν. ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ κοῦφον αὐτῶν.)

μετάρσιος: Ἐπηρμένος, ὑψωθείς. Vict.

1385. ἐκ τῶν νεφελῶν — ἀναβολάς] Cf. 904—945. Pac. 830. ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι (κατὰ τὸν ἀέρα). Nub. 333. 335.

ἀεροδονήτους] Cf. 1183. αἰθὴρ δονεῖται.

νιφοβόλους] Cf. 951. νιφόβολα πεδία —. Eur. Phoen. 214. ὑπὸ δειράσι νιφοβόλοιο Παρνασσοῦ. Iph. A. 1283.

ἀναβολάς] Praeludia. Pind. P. I. 7. φόρμιγξ, ὁπόταν προοιμίων ἀμβολὰς etc. Hom. Od. α'. 155. ἤ τοι ὁ φορμίζειν ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν. Schol. Plat. Theaet. τὸ ἀναβάλλεσθαι ἐπὶ τῶν κιθαρῶν τῆς ᾠδῆς, οἷον τὸ ἄρχεσθαι κιθαρίζειν· τό τε γὰρ πρόκρουμα τῆς κιθάρας ἀναβολὴ καλεῖται, etc.

Schol. ἀναβολάς: Προοίμια. R. V. λέξεις. Vict.

1387. κρέμαται — τέχνη] Cf. Theogn. 1371. μυρία δ' ἐξ αὐτοῦ κρέμαται κακά, μυρία δ' ἐσθλά. Eur. El. 950. τὰ γὰρ τέκν' αὐτῶν Ἄρεος ἐκκρεμάννυται. Plat. Legg. V. p. 732 E. ἡδοναὶ καὶ λῦπαι καὶ ἐπιθυμίαι, ἐξ ὧν ἀνάγκη τὸ θνητὸν πᾶν ζῷον ἀτεχνῶς οἷον ἐξηρτῆσθαί τε καὶ ἐκκρεμάμενον εἶναι. X. ἐκ γὰρ δὴ τοῦ τοιούτου πάντα ἠρτημένα — ἔσται. S. Matth. Ev. XX. 40. ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος κρέμαται καὶ οἱ προφῆται. Herod. III. 20. πᾶς ἐκ Φοινίκων ἤρτητο ὁ ναυτικὸς στρατός. Plut. ad Apoll. p. 116. Γνῶθι σεαυτὸν καὶ τὸ Μηδὲν ἄγαν· ἐκ τούτων γὰρ ἤρτηται τὰ λοιπὰ πάντα. Lysias I. 14. ἐκ τῶν γειτόνων ἀνάψασθαι (ἔφασκεν). Eur. El. 1216. παρῄδων τ' ἐξ ἐμᾶν ἐκρήμναθ'.

Schol. *χρέμαται μὲν οὖν*: *Οἷον ὕλη ἐστὶ τῶν ποιημάτων ἡμῶν ἡ τῶν νεφελῶν σύστασις.*

1389. *ἀέρια καὶ σκότι'*] Cf. Eur. Phoen. 1530. *ἀέριον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλών.*

σκότι' ἄττα] Cf. Nub. 1137. *μέτρι' ἄττα.* Vesp. 55. *ὀλίγ' ἄττ' ὑπειπών.* Plat. Prot. p. 315 C. *ἀστρονομικὰ ἄττα διερωτᾶν.*

κυαναυγέα] Anglice, dark-gleaming (Green). Cf. Eur. Alc. 261. *ὑπ' ὀφρύσι κυαναυγέσι βλέπων πτερωτὸς Ἅιδας.*

1390. *Schol.* *καὶ πτεροδόνητα*: [*Ἀντὶ τοῦ ταχέα.*] *ταῦτα γὰρ συμβαίνει τῷ ἀέρι. ὅθεν φησὶ τὰς λέξεις αὐτοὺς θηρᾶσθαι.*

1392. *δίειμι*] Percurram, recensebo. Ecphantides ap. Meinek. Hist. Crit. Com. Gr. I. 22. *Μεγαρικῆς | κωμῳδίας ᾆσμ' οὐ δίειμ'.* Dem. p. 703. *τὰ πραχθέντα δίειμι πρὸς ὑμᾶς.* Plat. Phaedr. 269. *ὧν νῦν δὴ ἡμεῖς διῇμεν.* 271. *δίεισι τὰς αἰτίας.* Plat. Phaed. 96 A. *ἐγὼ οὖν σοι δίειμι περὶ αὐτῶν — τά γ' ἐμὰ πάθη.* Ax. 370. *πάλαι μετεωρολογῶ καὶ δίειμι τὸν ἀΐδιον καὶ θεῖον δρόμον.* Gorg. 505 E. Phaedr. 271 B. Rep. IV. 430 C. Tim. 59 D. etc. Max. Tyr. XXI. 2. *πότερος τοίνυν πρότερος ἡμῖν τοῖς δικασταῖς τὰ αὑτοῦ δίεισιν;* Dem. p. 521. *διέξειμι πρὸς ὑμᾶς* etc. Isae. XI. 56. *τὰ τῆς οὐσίας διέξειμι.* Theophr. Char. VIII. *ταῦτα διεξιών.* Amph. com. III. 303. *ὀνόματα τῶν δώδεκα θεῶν διεληλυθας.* Trag. Adesp. Fr. 221. *τῷ λόγῳ μὲν εὖ διέρχει πάντα, τῷ δ' ἔργῳ κακῶς.* Plat. com. II. 672. *τουτὶ διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον | πρὸς ἐμαυτόν.* Ran. 1330. *βούλομαι — τὸν τῶν μονῳδιῶν διεξελθεῖν τρόπον.* Theophr. Char. 24. *τὰς ψήφους διαθεῖν.* Eust. p. 1277. *οὐ διίξεται τὸ πᾶν ἀπνευστί.*

τὸν ἀέρα] Schol: *πλείστη γὰρ αὐτῶν ἡ λέξις τοιαύτη. ὁ δὲ νοῦς ἐλάχιστος, ὡς ἡ παροιμία "καὶ διθυράμβων νοῦν ἔχεις ἐλάττονα."*

Schol. *ἅπαντα γὰρ δίειμί σοι*: *Ἅπαντα γάρ σοι τὰ περὶ τοῦ ἀέρος διεξέρχομαι. πλείστη γὰρ αὐτῶν ἡ λέξις τοιαύτη, ὁ δὲ νοῦς ἐλάχιστος, ὡς ἡ παροιμία "καὶ διθυράμβων νοῦν ἔχεις ἐλάττονα."*

1393. *εἴδωλα πετεινῶν*] Simulacra alitum. Cf. Hom. Il. ψ'. 72. *εἴδωλα καμόντων.* Soph. Oed. C. 110. *ἀνδρὸς εἴδωλον.* Aj. 126. Ph. 947. Sed, quum nullum idoneum sensum praebeant ista *εἴδωλα πετεινῶν*, corrigendum forsan *ἑδώλια* (aut *ἑδώλιον*) *πετεινῶν*, i. e. alitum sedes, domicilium. Cf. Fr. 152. *ἤδη τὰ Τροίας εἰσορῶν ἑδώλια | δέδοικας.* Fr. 199.

1394. Idem versus est supra 254. Cf. Aesch. Prom. 281. *αἰθέρα θ' ἁγνὸν πόρον οἰωνῶν.*

ταναοδείρων] Cf. Hom. Od. ε'. 65. *ἔνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο.* Confer epitheta *ταναήκης*, *ταναηχέτης*, *ταναῶπις*, *τανηλεγής*, *τανηλόφος*, *τανύπεπλος*, etc.

1395. *ὠόπ*] Schol: *Παρακελεύεται αὐτῷ παύσασθαι τοῦ ᾄδειν, ὡς οἱ ἐρέσσοντες· κέλευσμα γὰρ τῶν ἐρεσσόντων τὸ ὠόπ καταπαῦον τὴν κωπηλασίαν.* Cf. Ran. 180. *ὠόπ, παραβαλοῦ.* 208. *κατακέλευε δή. ΧΑ. ὠόπ ὄπ, ὠόπ ὄπ.* Cf. ad 1273. supra. Anglice, Hold, stop, wo!

τὸν ἄλαδε δρόμον] Schol: *τὸν εἰς ἅλα δρόμον.* Cf. omnino 1338. Berglerus confert Eur. Iph. T. 1138. *λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην, ἔνθ' εὐάλιον*

ἔρχεται πῦρ, etc. Ion. 796. Aptius conferas dictum illud ἅλαδε μύσται apud Polyaen. p. 290. ed. Maasv. "Ad hunc etiam versum scholiastes dicit his nullum inesse sensum, et esse composita ad ridendos dithyramborum poëtas." (Be.) Obscuritatem dithyrambicorum irridet poeta, qui constructionibus verborum obscuris et figuris exquisitis gaudent.

Schol. ὠόπ: Παρακελεύεται αὐτῷ παύσασθαι τοῦ ᾄδειν, ὡς οἱ ἐρέσσοντες. κέλευσμα γάρ ἐστι τὸ ὠόπ τῶν ἐρεσσόντων καταπαῦον τὴν κωπηλασίαν.

τὸν ἁλαδρόμον: Τὸν εἰς ἅλα δρόμον. λείπει γὰρ ἡ εἰς. ἔνια τῇ συνθέσει ἀδιανόητα ποιοῦσι. ταῦτα δὲ οὐδὲ ταῖς λέξεσι συνετά. χλευάζει δὲ τοὺς διθυραμβοποιούς.

1396. ἀνέμων πνοαῖσι] Cf. Homericum ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο, Il. ω. 342. Od. α. 98. ε. 46.

1397. νὴ τὸν Δί' ἦ 'γὼ —] Cf. Vesp. 209. νὴ τὸν Δί' ἦ 'μοὶ κρεῖττον ἦν | τηρεῖν Σκιώνην.

σου καταπαύσω τὰς πνοάς] Spiritus tuos compescam. Cf. Eurip. Phoen. 454. σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα καὶ θυμοῦ πνοάς.

Schol. καταπαύσω: Τοῦτο (ἅμα) λέγων ὁ Πεισθέταιρος παίει αὐτόν.

1398 sq. τοτὲ μὲν — τοτὲ δ'] Cf. Eq. 540. τοτὲ μὲν πίπτων τοτὲ δ' οὐχί. Ran. 290.

Schol. στείχων: Βαδίζων. Vict.

1399. *Schol.* σῶμα: Τὸ ἐμόν. Vict.

1400. ἀλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων] Importuosum aeris sulcum secans. Mira et audacissima metaphorarum conjunctio, more dithyrambicorum. Arion ap. Aelian. H. A. XII. 45. ἄλοκα Νηρείας πλακὸς | τέμνοντες, ἀστιβῆ πόρον. Eur. Phoen. 1. ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδόν. Herod. II. 14. οὔτε ἀρότρῳ ἀναρρηγνύντες αὔλακας.

Schol. ἀλίμενον αἰθέρος: Τὴν τέλος οὐκ ἔχουσαν οὐδὲ ὅρμον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεῶν. τρόπον γὰρ πελάγους δοκοῦσι διανήχεσθαι τὸν ἀέρα οἱ ὄρνιθες.

1401. χαρίεντά γ' — ἐσοφίσω] Cf. Pl. 849. χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων. Eccl. 794.

ἐσοφίσω] Commentus es, excogitasti. Cf. Eq. 721. χὠ πρωκτὸς οὑμὸς τουτογὶ σοφίζεται. Nub. 547. Haec ait Cinesias dum in eo est Peisetaerus ut alas corpori ejus affigat.

Schol. χαρίεντά γ' ὦ πρεσβῦτα: Ἔτι Κινησίας φησὶ τοῦτο πρὸς τὸν γέροντα τὸν Πεισθέταιρον τὸν τύψαντα αὐτόν. Ἄλλως. ἐπειδὴ κινεῖ αὐτὸν ὡς ἰσχνὸν ὄντα τῷ σώματι. λέγει δὲ ὅτι χαριέντως ἐσοφίσω, ἵνα τῷ κινεῖσθαι δοκῇς ἔχειν πτερά.

1402. πτεροδόνητος] Ambigue dictum. Vide 1390. Hic vero πτεροῖς πληχθείς. Nimirum Peisetaerus tergo ejus alas affixurus videbatur, sed inexpectato πτεροῖς eum verberat (cujusmodi sunt Κορκυραῖα ista infra 1463), i. e. μάστιγι, scutica.

Schol. [πτεροδόνητος γενόμενος: Ἀντὶ τοῦ πτεροῖς πληχθείς. παίζει δὲ πρὸς τὰ εἰρημένα.]

1403. *Schol.* *τὸν κυκλιοδιδάσκαλον*: *Ἀντὶ τοῦ διθυραμβοποιόν. εἴρηται γὰρ ὅτι ἐγκύκλια διδάσκουσιν.* (*Ἀντίπατρος δὲ καὶ Εὐφρόνιος ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φασι τοὺς κυκλίους χοροὺς στῆσαι πρῶτον Λᾶσον τὸν Ἑρμιονέα, οἱ δὲ ἀρχαιότεροι Ἑλλάνικος καὶ Δικαίαρχος Ἀρίονα τὸν Μηθυμναῖον, Δικαίαρχος μὲν ἐν τῷ περὶ Διονυσιακῶν ἀγώνων, Ἑλλάνικος δὲ ἐν τοῖς Κραναϊκοῖς.*)

1404. *περιμάχητος*] Cf. Th. 319. *πόλιν οἰκοῦσα περιμάχητον.* Scilicet magna aemulatio inter tribus Atticas fuit quaenam optimum chorum exhibitura esset.

Schol. *ὡς ταῖσι φυλαῖς*: *Ἑκάστη γὰρ φυλὴ Διονύσου τρέφει διθυραμβοποιόν.*

1405. *διδάσκειν — Λεωτροφίδῃ*] L e o t r o p h i d a e (chorago) d o c e r e. Chorum enim plerumque poeta ipse docebat, unde *κυκλιοδιδάσκαλον* se dicit Cinesias v. 1403. Cratinus ap. Athen. p. 638 D. *ὃς οὐκ ἔδωκ' αἰτοῦντι Σοφοκλέει χορόν, | τῷ Κλεομάχῳ δ', ὃν οὐκ ἂν ἠξίουν ἐγὼ | ἐμοὶ διδάσκειν οὐδ' ἂν εἰς Ἀδώνια.*

1406. *Λεωτροφίδῃ*] Scholia: *βούλει τῷ Λεωτροφίδῃ τὴν Κεκροπίδα φυλὴν διδάσκειν.* et iterum: *θέλεις οὖν καὶ τῷ Λεωτροφίδῃ χορὸν ὀρνέων διδάσκειν;* Facit autem hujus mentionem quia et iste, ut Cinesias, fuit macer et exili corpore. De Leotrophide Hermippus apud schol. *ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βοΐδια* [*βοίδια*] | *Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος.* BE. Quia exilis et levissimi corporis erat, incola nunc fingitur esse Nephelococcygiae. In Theopompi loco apud schol. Herwerden sic corrigit: *ὁ χρουσίμετρος Λεοντίῳ | εὔχρως πέφανται.*

Schol. *Λεωτροφίδῃ*: *Ἐπειδὴ καὶ οὗτος τῶν σφόδρα λεπτῶν. ἢ ὅτι καὶ οὗτος διθυραμβοποιὸς κοῦφος. φησὶν οὖν, βούλει τῷ Λεωτροφίδῃ τὴν Κεκροπίδα φυλὴν διδάσκειν; ἀπὸ γὰρ ταύτης ἦν ὁ Λεωτροφίδης. τινὲς δέ, ὅτι κοῦφος καὶ χλωρὸς ἦν, ὡς ἐοικέναι ὄρνιθι. Θεόπομπος δὲ ἐν ταῖς Καπηλίσι*

"*Λεωτροφίδης ὁ τρίμετρος (ὡς λεοντῖνος*
εὔχρως τε φάναι καὶ χαρίεις ὥσπερ νεκρός)."

Ἄλλως. ἐπειδὴ καὶ οὗτος τῶν σφόδρα λεπτῶν. καὶ ὁ Κινησίας δέ. Ἕρμιππος Κέρκωψιν

"(*ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βοΐδια*
Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος.)"

θέλεις οὖν καὶ τῷ Λεωτροφίδῃ χορὸν ὀρνέων διδάξαι;

1407. *Κεκροπίδα φυλήν*] Id est, ex tribu Cecropide. BECK. Antiph. VI. 11. *χορηγὸς κατεστάθην καὶ ἔλαχον — Κεκροπίδα φυλὴν πρὸς τῇ ἐμαυτοῦ.* Steph. Byz. p. 87 D. *ὁ δ' Αἰξωνεὺς τῆς Κεκροπίας* (*-ίδος*?) *φυλῆς.* Cur autem hanc praecipue tribum nominat poeta? An quia ex ista fuit Leotrophides? Credo, sed etiam ad avem *κρέκα* (v. 1138) alludi putaverim, aut ad verbum *κρέκειν* s t r e p e r e (v. 772. *πτεροῖς κρέκοντες*), quasi *Κρεκοπίδα φυλὴν* dixisset, quod fortasse reponendum est, nisi praestat *Κρεκοπίδι φυλῇ.* Simili joco *φυλῆς Ἀλιβαντίδος* pro *φυλῆς Ἀκαμαντίδος* dixit Lucianus Men. 20.

κατωγελᾷς μου, δῆλος εἶ] Eadem constructio Lys. 919. ἥ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δήλη 'στὶν καλῶς. Eq. 330. ὅς σε παύσει καὶ πάρεισι, δῆλός ἐστιν αὐτόθεν.

1408. ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι] Ach. 620. ἀλλ' οὖν ἐγὼ — πολεμήσω.

1410 sq. "He then drives away also (but not without a severe whipping) an informer, who for the better despatch of business comes to beg a pair of wings to carry him round the islands and cities subject to others, whose inhabitants he is used to swear against for an honest livelihood, as did, he says, his fathers before him. The Birds in the ensuing chorus relate their travels, and describe the strange things and strange men they have seen in them." (Cook.)

1410. Alcaei locum profert scholiastes, ad quem respexisse comicum patat: Ὄρνιθες τίνες οἵδε; Ὠκεανῷ γὰρ ἀπὸ περάτων [οἵδ'; ὠκεανῶ γᾶς ἀπὸ περράτων] ἦλθον, πανέλοπες ποικιλόδειροι, τανυσίπτεροι. aliumque Simonidis: Ἄγγελε κλυτὰ ἔαρος ἁδυόδμου, κυανέα χελιδοῖ. Sic legendum esse Simonidis fragmentum nemo non videt, quod duabus mendis inquinatum est in vulgatis libris. Ut id jam antea correxeram, scriptum reperi in margine codicis C. BB. Alcaei locum ita exhibet Bergkius Fr. 81. Ὄρνιθες τίνες οἵδ'; ὠκεανῶ γᾶς ἀπὸ περράτων | ἦλθον πανέλοπες ποικιλόδερροι τανυσίπτεροι. Corrupte schol. Thesm. 162. Metrum est Alcaicum (– –, – ⏑ ⏑ –, – ⏑ ⏑ –, – ⏑ ⏑ –, ⏑ –), quale est istius versu Alcaei, μηδὲν ἄλλο φυτεύσῃς πρότερον δένδρεον ἀμπέλω. et Hor. Od. I. 18. 1. Nullam, Vare, sacra vite prius severis arborem.

οὐδὲν ἔχοντες] Vis horum verborum haec videtur esse ut queratur sycophanta quod apud Aves nihil sit unde quaestum faciat. Itaque per contemptum haec profert. Sycophantae enim opulentiores tantum sollicitare solent (τοὺς ἔχοντας).

πτεροποίκιλοι] I. q. ποικιλόπτεροι. Soph. Fr. 678, 11. νωμᾷ δ' (Κύπρις) ἐν οἰωνοῖσι τοὐκείνης πτερόν (ποικιλοπτέροις Herw.).

Schol. ὄρνιθες τίνες οἵδε: Συκοφάντης τις πενόμενος καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ πενίαν ᾄδων, ἐπειδὴ μηδὲν εἶχεν, ἐκ πρώτων λόγων συκοφαντεῖ τοὺς ὄρνιθας, ὡς ἐναντίως ἐχόντων τὸ σχῆμα τῆς φύσεως τῶν ὀρνέων. εἴη δ' ἂν εἰς τὸ σχῆμα τοῦ πρεσβυτέρου ἀφορῶν. Ἄλλως. τινὲς παρὰ τὸ Ἀλκαίου "(ὄρνιθες τίνες οἵδ') ὠκεανῶ γᾶς ἀπὺ περράτων ἦνθον, πανέλοπες ποικιλόδειροι τανυσίπτεροι;" καὶ παρὰ τὸ Σιμωνίδου "ἄγγελε κλυτὰ ἔαρος ἁδυόδμου κυανέα χελιδοῖ."

1411. τανυσίπτερε —] Cf. Hom. Od. χ'. 468. κίχλαι τανυσίπτεροι. Ibycus Fr. 7. ἀλκύονες τανυσίπτεροι. Alcman Fr. 44. εὕδουσιν δ' οἰωνῶν φῦλα τανυπτερύγων.

1412. φαῦλον] Leve.

ἐξεγρήγορεν] Canthar. com. II. 835. κιθαρῳδὸν ἐξηγείρατ' Ἀράβιον χορόν. Schol. ἀντὶ τοῦ οὐ φαύλως κακόν. R.

1413. Schol. ὀχληρὸς ὤν. R.

1415. μάλ' αὖθις] Sc. χαῖρε. Iterum atque iterum salve. Cf. Aesch. Cho. 654. τίς ἔνδον, ὦ παῖ παῖ, μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις;

Schol. *ποικίλα μάλ' αὖθις*: (*Τοῦτό φησι*) *πρὸς τὸ ῥυπαρὸν καὶ ποικίλον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.*

1416. Quia sycophanta detrita veste indutus erat arcendoque frigori parum idonea, Pisthetaero videtur hirundinem invocare, veris indicem, multisque etiam hirundinibus egere, sive adulto vere, quia, ut est in proverbio, *μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ*. BR. Teles Stob. Fl. XCVII. *Γέγονε τοῦτ' αὐτῷ; ἕτερον προσσπεύδει κτήσασθαι· μία γάρ, φησί, χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ.* Greg. Cypr. II. 71 L. *Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ, οὐδὲ μία μέλισσα μέλι.*

σκόλιον ᾄδειν] Cf. Fr. 2. *ᾆσον δή μοι σκόλιόν τι λαβὼν Ἀλκαίου κἈνακρέοντος.*

1417. *οὐκ ὀλίγων χελιδόνων*] I. e. adulti veris.

Schol. (*οὐκ ὀλίγων χελιδόνων*: *Ἐπεὶ συνεχῶς χελιδόνας λέγει, τοιοῦτόν τι φησίν· ἔαρος χρῄζει. παλαιὸν γὰρ χιτῶνα ἔχει. μετείληφε δὲ τὸν νοῦν τῆς παροιμίας, μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ.*)

1418. Notanda collocatio vocis *δεῦρο*. Cf. ad 95. *τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες;* 1458. *ἐνθάδε πρὶν ἥκειν*. Pac. 1303. *ὑμῶν — ἐνταῦθα τῶν μενόντων* Pl. 338. *ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων*. Nub. 1051. *ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβήν*. Eurip. Andr. 214. *Θρῄκην χιόνι τὴν κατάρρυτον.*

τοὺς ἀφικνουμένους] Cf. Eq. 975. *τοῖς ἀφικνουμένοις.*

Schol. *τίς ὁ πτερῶν*: *Πρὸς τὸ σχῆμα ᾧ χρῶνται συνεχῶς οἱ νεώτεροι συγγραφεῖς.* (*τίς ὁ πτερῶν*,) *ἀντὶ τοῦ τίς πτεροῖ.*

1419. *ὅτου δεῖ*] Cf. Eur. Or. 659. *τί δεῖ φίλων;* Herc. F. 1341. *οὐδὲν δεῖ φίλων.*

1420. *πτερῶν πτερῶν δεῖ*] Aeschyli locum ex Myrmidonibus imitatur: *ὅπλων, ὅπλων δεῖ.* "Sequentia *μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον* hisce iungenda esse monuit Kock. Verba sunt Achillis mortem Patrocli ulturi." (Bakh.) Cf. Apost. V. 901. *Δεῖ δεῖ χρημάτων.*

μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον] Cf. Ran. 435. *μηδ' αὖθις ἐπανέρῃ με.*

Schol. [*πτερῶν πτερῶν δεῖ*: *Παρὰ τὸ Αἰσχύλου ἐκ Μυρμιδόνων.* "*ὅπλων ὅπλων δεῖ.*"]

1421. Num Pellenen volare cogitas? Quia Pellene, in urbe Achaiae, praemia athletis dabantur laenae, quae ibi texebantur praestantissimae. Vide Hesychium in *Πελληνικαὶ χλαῖναι*. Eustathius ad Homerum p. 292, 6. *ἔστι δὲ καὶ κώμη Πελλήνη, ὅθεν καὶ Πελληνικαὶ χλαῖναι, ἃς ἔπαθλα ἐτίθεσαν ἐν τοῖς ἐκεῖ ἀγῶσιν, ὡς καὶ ὁ κωμικὸς δηλοῖ ἐν Ὄρνισι.* Harum laenarum meminit Pindarus Olymp. IX. 146. *καὶ ψυχρᾶν ἀπ' εὐδιανὸν φάρμακον αὐρᾶν Πελλάνᾳ φέρε.* BR. Cf. ad Lys. 996. Pind. N. X. 82. *ἐκ δὲ Πελλάνας* (*ἀπέβαν*) *ἐπιεσσάμενοι νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις.* Posidipp. ap. Athen. X. 414 E. *χλαίνης ἐν τρύχει Πελληνίδος.* Apost. XIV. 16. *Πελληναῖος χιτών*: *ἐπὶ τῶν παλαιὰ* (*μαλακὰ?*) *φορούντων ἱμάτια.* Strab. VIII. 386.

Schol. *μῶν εὐθὺ Πελλήνης*: *Ἐπεὶ ἐν Πελλήνῃ ἐν τοῖς Ἡραίοις ἆθλον ἐτίθετο χλαῖνα.* [*χλαῖναι δὲ διαφέρουσαι ἐν Πελλήνῃ γίνονται.*] *οἱ δέ, ὅτι Ἑρμαῖα ἄγεται ἐν Πελλήνῃ τῆς Ἀχαΐας καὶ τοῦτο ἔπαθλον τίθεται.*

1422. *Schol.* (*κλητήρ εἰμι*: *Κλητὴρ λέγεται ὁ καλῶν εἰς τὸ δικαστήριον πάντας. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸν μάρτυρα. νησιωτικὸς δὲ ὁ τοὺς τὰς νήσους οἰκοῦντας συκοφαντῶν καὶ εἰς δικαστήριον ἄγων.*)

1423. *ὦ μακάριε τῆς τέχνης*] Cf. Eq. 186. *ὦ μακάριε τῆς τύχης*. Vesp. 1292. *ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος*. 1512.

1424. *πραγματοδίφης*] Litium investigator. Cf. v. *μηχανοδίφης* Pac. 790. *δικοδίφης* Lucian. Lex. 9. et *ἐρεβοδιφᾶν* Nub. 192.

Schol. *πραγματοδίφης*: *Πράγματα ἐρευνῶν καὶ ζητῶν.* Vict.

1425. *περισοβεῖν*] I. q. *περιτρέχειν*. Cf. Menand. com. IV. 136. Sic *ἀποσοβεῖν* intransitivum est 1032. 1258. Transitivum tamen est *περισοβεῖν* Lucian. Conv. 15. *συνεχῶς περιεσοβεῖτο ἡ κύλιξ*. Cf. 235. *βῶλον ἀμφιπιπυβίζεθ'*.

καλούμενος] In jus citans.

Schol. *περισοβεῖν*: *Περιίπτασθαι καὶ* (om.?) *εἰς δικαστήριον καλούμενος.*

1426. *προσκαλεῖ*] Futuri indicativus, non praesentis, ut arbitrabatur Brunck. Promiscue autem dicebant hoc sensu *καλεῖσθαι* et *προσκαλεῖσθαι*. Cf. Vesp. 1334—1335.

ὑπαὶ πτερύγων] Cf. ad Ach. 970. *εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων κιχλῶν καὶ κοψίχων*. Herod. I. 17. *ἐστρατεύετο δὲ ὑπὸ συρίγγων τε καὶ πηκτίδων*. Plut. Caes. 10. *περιῄει τὴν οἰκίαν ὑπὸ λαμπάδων ζητοῦσα τὸν Κλώδιον*. Archiloch. ap. schol. *ᾄδων ὑπ' αὐλητῆρος*. Alludit autem poeta ad canticum aliquod non servatum, quod tunc omnibus in ore videtur fuisse. Schol. ad Ach. l. l. *ὁ δὲ τρόπος ποιητικός. μιμεῖται δὲ τὸ μέλος*. Vide supra 300.

Schol. *ὑπαὶ πτερύγων τί*; *Ἀντὶ τοῦ μετὰ πτερύγων. Ἡσίοδος* [Scut. 283.]
"*τοί γε μὲν οὖν γελόωντες ὑπ' αὐλητῆρος ἕκαστος.*"
Ἀρχίλοχος "*ᾄδων ὑπ' αὐλητῆρος.*" *Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ σοφώτερόν φησι τὸ μετὰ πτερύγων καλεῖν.*

1427. *λησταὶ*] Homeri *ληιστῆρες* (Od. γ'. 73. ι. 254.)

λυπῶσι] Thuc. IV. 53. 3. *λησταὶ τὴν Λακωνικὴν ἧσσον ἐλύπουν ἐκ θαλάσσης, ᾗπερ μόνον οἷόν τ' ἦν κακουργεῖσθαι.* (Ko.)

[*Schol.*] *λησταί*: *Οἱ πειραταί.* (*καὶ Ὅμηρος* [Od. I. 73.] "*οἷά τε ληϊστῆρες.*")

1428. *μετὰ τῶν γεράνων τ' —*] I. e. vere. Cf. ad 1478.

1429. *ἀνθ' ἕρματος —*] Pro saburra etc. Cf. 1136. *ἧκον — γέρανοι θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους*. Virg. Georg. IV. 194. saepe lapillos | ut cymbae instabiles fluctu jactante saburram | tollunt: his sese per inania nubila librant. (De apibus.) Aesch. Suppl. 580. *λαβοῦσα δ' ἕρμα δῖον*. Ut autem hic *καταπίνειν δίκας*, ita *φαγεῖν δίκην* dixit Vesp. 1367.

Schol. *ἀνθ' ἕρματος*: *Ἀντὶ τοῦ λίθου. ἐπεὶ αἱ γέρανοι ἐν τῷ στόματι ψήφους ἔχουσιν. Ἄλλως. πολλάκις γὰρ καὶ στηρίγματος ἕνεκα περιφέρουσι τοὺς λίθους αἱ γέρανοι πρὸς τὸ μὴ παραφέρεσθαι ἀνέμοις.*

1430. *τουτὶ — τοὔργον*] Anglice, this occupation.

1432. Cf. Eccl. 860. *τί γὰρ πάθω; τὰ δυνατὰ γὰρ —*. Lys. 884. *οἷον τὸ τεκεῖν. καταβατέον· τί γὰρ πάθω;* Nub. 798.

σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι] Schol: *ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι*. Idem monet *παρῳδίαν* haec verba esse proverbii, *πεζῇ βαδίζω· νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι*. S. Luc. Ev. XVI. *τί ποιήσω —; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι*. Noster Vesp. 959. *ξύγγνωθι· κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι*. 989. *οὐ δῆτα· κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι*. Fr. 4. *ὅστις αὐλοῖς καὶ λύραισι κατατέτριμμαι χρώμενος, | εἶτά με σκάπτειν κελεύεις;* Eupolis ap. Phot. p. 290, 20. *ἐπίσταμαι γὰρ αἰπολεῖν, σκάπτειν, νέν, φυτεύειν*. Quinctil. Decl. IX. Quid vis porro faciam? Agrestis opera? Delicatior; quod a fortuna non didici. V. Suidam in *ἐπίστω* et *οὐκ ἐπίσταμαι*.

Schol. οὐκ ἐπίσταμαι: *Ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι. (εἴρηται δὲ παρὰ τὴν παροιμίαν "πεζῇ βαδίζω· νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.")*

1434. *διαζῆν*] Cf. Pl. 906. *πῶς οὖν διέζης ἢ πόθεν μηδὲν ποιῶν;* (Ad sycophantam etiam hoc.) Plut. de aere al. vit. § 6. *πῶς οὖν διατραφῶ; Τοῦτο ἐρωτᾷς, ἔχων χεῖρας, ἔχων πόδας —;*

1435. *ἐκ τοῦ δικαίου*] Cf. Pl. 755. *οὐκ ἐκ δικαίου (μὴ 'κ τοῦ δικαίου?) τὸν βίον κεκτημένοι*. Nub. 1116. *ἐκ τῶν δικαίων*. Lys. XIX. 9. *κινδυνεύομεν περὶ ὧν οἱ πρόγονοι ἡμῖν κατέλιπον κτησάμενοι ἐκ τοῦ δικαίου*. Dem. p. 1309. *τοὺς ἐργάζεσθαι καὶ ζῆν ἐκ τοῦ δικαίου προαιρουμένους*. Dem. p. 1341. *ὃ καὶ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ζῶντες ἀπὸ* (*ἐκ* S.) *τοῦ συκοφαντεῖν οὔ φασι λαμβάνειν ἀπὸ τῆς πόλεως*.

ἢ δικορραφεῖν] Concise dictum pro *ἢ ἐκ τοῦ δικορραφεῖν*. Ellipsis notabilis. Cf. 445. *ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις, πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς*. ad Eccl. 51. Ran. 773. Nub. 104. 622. 1418. 1465. Th. 491. Pl. 400. Soph. Oed. C. 588. *ποτέρα τὰ τῶν σῶν ἐγγόνων ἢ 'μοῦ* (i. e. *ἢ τὰ ἐμοῦ*) *λέγεις;* Eur. Phoen. 750. *τὸ τοῦδε κῆδος μᾶλλον εἷλετ' ἢ πατρός*.

δικορραφεῖν] Consuere lites. Nub. 1483. Apollodor. Stob. Fl. 46, 15. *ψεύδετ', ἐπιορκεῖ, μαρτυρεῖ, δικορραφεῖ*.

Schol. ἢ δικορραφεῖν: *Κατασκευάζειν δίκας*. Vict.

1438. *πάντες τοι λόγοις ἀναπτεροῦνται*] Cf. 432. *κλύων γὰρ ὧν σύ μοι λέγεις | λόγων ἀνεπτέρωμαι*. 1444. 1449. 1443. Suid. I. 198. *ἀνεπτεροῦτο ἐλπίσι χρησταῖς, ἤρετο — καὶ ἀνεπτερῶσθαι τὴν ψυχήν, οἷον ἀνασεσοβῆσθαι· Κρατῖνος*. Lys. 669. *κἀναπτερῶσαι*. Eupolin ap. schol. Hom. Il. II. 333. *ὁ μὲν γὰρ οὖν λέγων φύγωμεν* (*φυγεῖν*?) *ἀναπτεροῖ*. Aesch. Cho. 228. *ἀνεπτερώθης κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ*. Eur. Or. 865. *μῶν τι πολεμίων πάρα | ἄγγελμ' ἀνεπτέρωκε Δαναϊδῶν πόλιν;* Suppl. 89. *φόβος μ' ἀναπτεροῖ*. Aesop. Fab. 135. *ἀναπτερωθεὶς (ὄνος) ὠγκᾶτο*. Herod. II. 115. Xen. Symp. IX. 5. Hell. III. 1. 14. Nub. 319. *ἡ ψυχή μου πεπότηται*. Soph. Aj. 693.

1441. *τὰ μειράκια τἀν τοῖσι κουρείοις*] I. e. de adolescentibus qui in tonstrinis consident. Cf. ad 167. *τοὺς πετομένους ἣν ἐρῇ* etc. 652. Soph. El. 984. *τοιαῦτά τοι νὼ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν*. De re cf. Eq. 1375. *τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω τἀν τῷ μύρῳ*. Pl. 338. *ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν*

..θημένων. Dem. p. 786. οὐδὲ προσφοιτᾷ πρός τι τούτων τῶν ἐν τῇ ..όλει κουρείων ἢ μυροπωλείων — οὐδὲ πρὸς ἕν. Eupolis Mar. Fr. 3. καὶ ..όλλ' ἔμαθον ἐν τοῖσι κουρείοις ἐγὼ | ἀτόπως καθίζων κοὐδὲ γιγνώσκειν ..ῶν. Theophr. Char. XI. Scilicet in tonstrinis et myropoliis otiosi ..mines et garruli considere solebant et confabulari.

1442. Διιτρέφης] Cf. ad 798. ὡς Διιτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων ..ερὰ etc.

δεινῶς γε —] Cf. 139. δεινῶς γέ μου τὸν υἱὸν —. Eq. 1375. τὰ μει..ια ταυτὶ λέγω τὰν τῷ μύρῳ, | ἃ τοιαδὶ στωμύλλεται καθήμενα· | ..φός γ' ὁ Φαίαξ etc. 421.

Schol. ὁ Διιτρέφης: Ἐπεὶ πλούσιος καὶ δυνάμενος ἱπποτροφεῖν οὗτος. ..ηται δὲ περὶ αὐτοῦ ἀνωτέρω [790], ὅτι ὁ Διιτρέφης πυτινοπλόκος ὢν ..γονε φύλαρχος καὶ ἵππαρχος. Ἄλλως. ἵππαρχος γὰρ γενόμενος καὶ ..υχήσας συνεβούλευε καὶ ἄλλοις ἱππαρχεῖν.

1443. Cf. Nub. 814. Vesp. 1442. Th. 225.

1444. ὁ δέ τις] Cf. ad Pl. 1180.

ἐπὶ τραγῳδίᾳ ἀνεπτερῶσθαι] Cf. Eur. El. 175. οὐκ ἐπ' ἀγλαΐαις, φίλαι, | ..μὸν οὐδ' ἐπὶ χρυσέοις | ὅρμοις ἐκπεπόταμαι. Anacr. 51, 2. τότε δή, ..' ἐς χορείην | ὁ γέρων ἐγὼ πτεροῦμαι. Lucian. de dom. 4. ἐπαρθῆναι .. πτερωθῆναι πρὸς τὴν τοῦ πολέμου ἐπιθυμίαν. Herod. II. 115. ἀνα..ερώσας αὐτήν. Xen. Hell. III. 1. 14. ἀναπτερωθεὶς ὑπό τινων ὡς ..χρὸν εἴη γυναῖκα μὲν ἄρχειν etc. Aesch. Cho. 223. Eur. Or. 866.

Schol. ἄλλος δέ τις. R.

1445. πεποτῆσθαι τὰς φρένας] Cf. Vesp. 93. ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα ..ὶ τὴν κλεψύδραν. Theocr. II. 19. πᾷ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι; Nub. ..9. ἡ ψυχή μου πεπότηται. Construendum esse memento sic, καὶ πεπο..σθαι (κατὰ) τὰς φρένας. "Lyricam vel tragicam dictionem imitatur. .. Eur. El. 177." (Bakh.)

1451. τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ] Eurip. Bacch. 265. Ἐχίονος δ' ὢν παῖς καταισχύνεις γένος; Idem Or. 1153. πάσαις γυναιξὶν ἀξία στυγεῖν ἔφυ | ἡ Τυνδαρὶς παῖς, ἣ κατῄσχυνεν γένος. Noster Nub. 1220. ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ. BE. Tyrtaeus Fr. I. 9. αἰσχύνει γένος. Plat. Legg. XI. 919 E. γραφέσθω — αὐτὸν γένους αἰσχύνης ὁ βουλόμενος. Epheborum Atticorum juramentum erat οὐ καταισχυνῶ τὰ ὅπλα (Stob. Serm. 41. p. 243).

1452. Cf. Ran. 1146. πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας.

1453. Schol. ἐπεὶ ἁρπακτικά. R.

1454. ἱέρακος] Quia est avis rapax; ut et ipsa rapere possit miserorum bona. Supra 1111. κἂν λαχόντες ἀρχίδιον εἶθ' ἁρπάσαι βούλησθέ τι, ὀξὺν ἱερακίσκον — δώσομεν. BE.

1455. καλεσάμενος] Sc. in jus. Cf. 1046.

καλεσάμενος, κᾆτ' —] Cf. 536. 674. Eq. 392. Lys. 560. Nub. 624.

ἐγκεκληκώς] Ἐγκαλεῖν nomen alicujus apud magistratum deferre vel litem alicui intendere significat.

ἐνθαδί] Huc, Athenas. Mox *ἐκεῖσε*, ad insulas et reliquas sociorum urbes.

[*Schol.*] *κᾆτ' ἐγκεκληκὼς*: (*Ἔγκλημα κατ' αὐτῶν γραψάμενος βραδυτῆτος. ἐνθαδὶ δὲ, ἤγουν*) *εἰς τὸ δικαστήριον.*

1456. *κἆτ' αὖ πέτωμαι*] *Ἀναπλεῖν* Hellespontum versus dicebant. Vexabantur autem citationibus praecipue mercatores ibi degentes, ut qui prae caeteris locupletes erant. Cf. Inc. Rhes. 216. *εὖ σ' — ἐκεῖσε καὶ πάλιν | πέμψειεν Ἑρμῆς.* De tmesi cf. ad Ran. 1047.

μανθάνω· ὡδὶ λέγεις] Cf. 1529. *μανθάνω· ἐντεῦθεν ἄρα —.* 1008. Ran. 1444. et ad 1461.

Schol. *κᾆτ' αὖ πέτωμαι πάλιν*: [*Ἵνα πάλιν πετασθεὶς ἐν ταῖς νήσοις ταχέως ἄλλους*] *προκαλέσωμαι.*

1457. *ὡδὶ λέγεις*] Sic dicis, Anglice you mean this.

ὅπως ἂν ὠφλήκῃ δίκην —] Ut in lite condemnatus sit, antequam advenerit, peregrinus, sc. quia die praestituto non adfuerit, ut qui non potuerit volare quemadmodum alatus sycophanta. Unde fit ut *ἐξ ἐρήμου* condemnetur, *ὑπὸ τοῦ βράδους*, ut ait schol. Cf. Nub. 34. *δίκας ὦφληκα.* Eccl. 655. Theophr. Char. 12. *δίκην ὠφληκότα ἐγγύης.*

Schol. *ὅπως ἂν ὠφλήκῃ*: *Ἀντὶ τοῦ καταδικασθείη,* [[*πρὶν φθάσαι ἐν τῇ Ἀττικῇ.*]] *τοιοῦτόν τι θέλει λέγειν· ἵνα καλεσάμενός τινα εἰς δίκην σὺ μὲν ὡς ἂν πετόμενος φθάσῃς πρὸ αὐτοῦ, εἶτα καταδικάσας αὐτὸν ἐξ ἐρήμου πάλιν ἐπὶ τὰ αὐτοῦ πέτῃ ἐν ὅσῳ ἐκεῖνος πλέων ἐνθάδε παραγίνεται.*

1459. *Schol.* *κᾆπειθ' ὁ μὲν πλεῖ*: *Ἵνα, φησὶν, ἐκεῖσε ὢν ὑπεύθυνος καὶ ἑτέρας δίκης ὁ ξένος γένηται ὑπὸ τοῦ βράδους, σοῦ φθάσαντος αὐτὸν ἐνθάδε.*

1460. *ἁρπασόμενος — αὐτοῦ*] Cf. ad Pac. 1118. *ἀλλ' ἁρπάσομαι σφῷν αὐτά.*

πάντ' ἔχεις] Cf. Soph. Ant. 402. *πάντ' ἐπίστασαι.* Anglice diceremus, You have it, just so.

1461. *βέμβικος —*] Schol: *εὔστροφον καὶ εὐκίνητον δεῖ εἶναι.* Cf. Vesp. 1530. *βέμβικες* (Gallice, pirouettes) *ἐγγενέσθων.* 1517. *ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυτούς.* Callim. Epigr. I. 9. *οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες | ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ.*

μανθάνω· βέμβικα] Subaudi *λέγεις* aut simile aliquid. Cf. Nub. 102. *αἰβοῖ, πονηροί γ'· οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας — λέγεις.* et ad Ach. 430. Vesp. 1507. Ran. 765. *μανθάνω.* Redde: I understand: a top. Well I have by me here two such Corcyraean wings as will answer the purpose.

Schol. *βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν*: *Εὔστροφον καὶ εὐκίνητον δεῖ εἶναι. ὁ δὲ βέμβιξ ἐργαλεῖόν ἐστιν, ὃ μάστιγι στρέφουσιν οἱ παῖδες. ἢ παίγνιον τῶν παίδων ὡς τροχὸς, ὃς μάστιγι δερόμενος στρέφεται.*

1463. *Κορκυραῖα — πτερά*] Ostendit ei scuticam. Fuerunt publicae quaedam scuticae Corcyraeis ad seditiosos et turbulentos, qui saepe exoriebantur, compescendos, magnitudine insigni, ut in proverbium

abierit *Κερκυραία μάστιξ*, ut docet schol. BERG. Quia duplici loro illud flagellum constabat, propterea mox utitur duali *πτερώ*. BECK. Schol: *λέγεταί τις Κορκυραία μάστιξ. συνεχῶς δὲ παρὰ Κορκυραίοις ἀταξίαι γίνονται. διὰ τὸ στασιάζειν οὖν ἐπεπόλασε παρ' αὐτοῖς ἡ μάστιξ, ὥστε διπλαῖς χρῆσθαι μεγάλαις καὶ ἐλεφαντοκώποις.* Laudant hac de re Hesychium in *Κερκυραία μάστιξ: περιττήν τινα τὴν κατασκευὴν εἶχον αἱ Κερκυραῖαι μάστιγες. οἱ δὲ καὶ διπλᾶς* (hinc duale *πτερὼ* in versu 1464) *αὐτὰς ἔφασαν εἶναι. εἶχον δὲ ἐλεφαντίνους κώπας καὶ τῷ μεγέθει περιτταὶ ἦσαν.* Zenobium Cent. IV. 49. *Κερκυραία μάστιξ.* Diogen. V. 50. Phot. Plut. Mor. p. 842 D. Phryn. com. II. 597. *Κερκυραῖαι δ' οὐδὲν ἐπιβάλλουσι μάστιγες.* Plut. Mor. 842 D. *ἦν καὶ παρρησιαστὴς διὰ τὴν εὐγένειαν· Ἀθηναίων γέ τοί ποτε οὐκ ἀνεχομένων αὐτοῦ δημηγοροῦντος ἀνέκραγεν, Ὦ Κερκυραία μάστιξ, ὡς πολλῶν ταλάντων εἶ ἀξία.* Thuc. IV. 47. *μαστιγοφόροι τε παριόντες ἐπετάχυνον τῆς ὁδοῦ τοὺς σχολαίτερον προσιόντας.*

τοιαυτί] Hujusmodi, ad hanc rem idonea, ad turbinem circumagendum apta, quae te *βεμβικίζειν σεαυτὸν* faciant.

Schol. *Κορκυραῖα: Λέγεταί τις Κορκυραία μάστιξ. συνεχῶς δὲ παρὰ Κορκυραίοις ἀταξίαι γίνονται. διὰ τὸ στασιάζειν οὖν ἐπεπόλασε παρ' αὐτοῖς ἡ μάστιξ, ὥστε διπλαῖς χρῆσθαι μεγάλαις* (*καὶ ἐλεφαντοκώποις. Ἄλλως. λέγεταί τις Κορκυραία μάστιξ. Φρύνιχος Σατύροις "Κορκυραῖαι δ' οὐδὲν ἐπιβάλλουσι μάστιγες." ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν ἤδη ἐλθεῖν. Ἀριστοτέλης δὲ τὸ Κερκυραία μάστιξ λέγων φησὶν οὕτως· "διὸ καὶ τὰς κώπας αὐτῶν ἐλεφαντίνας ἐποιήσαντο καὶ τῷ μεγέθει περιττάς. ὅθεν ἡ Κορκυραία ἐπεπόλασε μάστιξ, καὶ εἰς παροιμίαν ἦλθε." ταῦτα δὲ λέγων τύπτει αὐτόν.*) — *ἢ ὅτι οἱ Κορκυραῖοι χαλεπῶς τύπτουσιν. εἰπὼν δὲ τοῦτο τύπτει αὐτόν.* R.

1464. *πτερώ*] Sic vocat *μάστιγα διπλῆν Κορκυραίαν*, quam in manu habet. Numero duali utitur quia lorum duplex erat. Cf. ad 1463. Soph. Aj. 242. *λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ.* Alter autem par alarum expetebat ut volare posset.

[Schol.] *πτερὼ μὲν οὖν*: (*Δυϊκῶς.*) *ἀντὶ τοῦ πτερὰ τὼ μάστιγε παρέλαβεν. ἴσως δὲ διπλῆ ἦν.*

1465. *βεμβικιῶν*] Circumgirare. Schol: *στρέφεσθαι.* Cf. verbum *βεμβικίζειν.* Vesp. 1517. *ἵνα — βεμβικίζωσιν ἑαυτούς.* Callim. Epigr. I. 9. *οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες | ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ.*

Schol. *ἀντὶ τοῦ στρέφεσθαι.* R.

1466. *οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;*] Nonne hinc avolabis? vel Nonne hinc facesses cum alis tuis? Nam alas postulaverat sycophanta. Cf. 795. *οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτετο.* 120. *οὐκ ἀναμετρήσει σαυτόν;*

1467. *οὐκ ἀπολιβάξεις —;*] Nonne ocius abibis? Schol: *λιβὰς ἡ σταγών, ἧς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν.* Eupolis ap. Bekk. Anecd. p. 431, 3. *οὐκ ἀπολιβάξεις εἰς ἀποικίαν τινά;* Pherecrates ibid. *οὐκ ἀπολιβάξω* (*ἀπολιβάξεις?*) *καὶ τριγώνους καὶ λύρας* (*σὺν τριγώνοις καὶ λύραις?*);

Hesychius, *Λιβάξει* (*λιβάξεις* Mein. V. 27): *ἀποῤῥυήσει — ἀποφθερεῖ.* Per *συντόμως ἀναχωρήσεις* explicat Suidas. Etym. M. *ἀπολιβάξω*: *ἀπελθεῖν ἀποδράμω, παρὰ τὴν λιβάδα.*

ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος] Cf. 1175. *ὦ δεινὸν ἔργον — εἰργασμένος.* Ran. 921. *ὦ παμπόνηρος.* Vesp. 900. *ὦ μιαρὸς οὗτος.* Nub. 1168. *ὦ φίλος, ὦ φίλος.* Ach. 27. *ὦ πόλις πόλις.* Aesch. Sept. 1415. *ὦ κλεινὸς πόσις.*

Schol. *οὐκ ἀπολιβάξεις*: *Συντόνως ἀναχωρήσεις.* Iunt. *λιβὰς ἡ σταγὼν ἧς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν. ἢ οὐκ ἐς κόρακας καὶ Λιβύην ἀποφθερεῖ.*

1468. *πικράν*] Cf. 1045. Th. 853. *πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως | ἕξεις.* Fr. 491. *πικρότατον οἶνον τήμερον πίει τάχα.*

στρεψοδικοπανουργίαν] Cf. Nub. 434. *πλὴν ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι.*

Schol. *στρεψοδικοπανουργίαν*: *Διχῶς, στρουθοδικοπανουργίαν. ἀναχωρήσαντος δὲ αὐτοῦ τοῦτό φησι. συνέθηκε δὲ τὴν λέξιν παρὰ τὸ στρεβλὸν ἦθος καὶ συκοφαντικὸν αὐτοῦ καὶ τὴν δίκην καὶ τὴν πανουργίαν.*

1469. *ἡμεῖς*] Peisetaerus ac servus et fortasse praeco (1271) intelligendi sunt. Vide 1308 sq.

1470—1493. Chorus hic et infra 1553—1564. 1694—1705. mirabiles multas res narrat, quas ubique volitando cognoverit.

Schol. [[*πολλὰ δὴ καὶ καινά*: *Ἡ στροφὴ αὕτη κώλων ἐστὶ τροχαϊκῶν καὶ ἰαμβικῶν ιβ', καὶ ἡ ἀντιστροφὴ τοσούτων. καὶ ἰαμβικὰ μὲν δίμετρα τὰ ς', ιβ'. τὰ δ' ἄλλα τροχαϊκά, τῇ μὲν δίμετρα, τῇ δ' Εὐριπίδεια. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἀντιστροφῆς κορωνίς.*]]

1471. *Schol.* *ἀντὶ τοῦ ἔπτημεν εἰς πολλά, καὶ παράδοξα εἴδομεν καὶ θαυμάσια. βούλεται δὲ κωμῳδῆσαί τινας.*

1473. *δένδρον*] Sic vocat Cleonymum aut quia ingens et procerus, aut quia insulsus et quasi ligneus erat. Eupolis ap. schol. ad 1568. *ταδὶ δὲ* (leg. *ταδεδί*) *τὰ δένδρα Λαισποδίας καὶ Δαμασίας | αὐταῖσι ταῖς κνήμαισιν ἀκολουθοῦσί μοι.* Hom. Il. *ν'.* 437. *ἀλλ' ὥστε στήλην καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.* Apte autem arboris mentionem faciunt aves.

Schol. *ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκός*: *Δένδρῳ αὐτὸν ἀπεικάζει ἢ ὡς μέγαν ἢ ὡς ἀναίσθητον καὶ ξύλινον, ὡς ὁ ποιητὴς* [Il. N. 437]

"*ἀλλ' ὥστε στήλην ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον.*"

ἔπαιξε δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνίθων νεμομένων περὶ τὰ δένδρα. εἶτα διηγούμενος ποῖον εἶδεν ἔκτοπον δένδρον ἐπάγει τὸν Κλεώνυμον. καρδίας δὲ ἀπωτέρω, ὡς ἂν τις εἴποι μικρὸν ἀπωτέρω πόλεως. ἅμα δὲ καὶ εἰς τὸ ἀκάρδιον καὶ ἀνόητον αὐτοῦ.

1474. *καρδίας ἀπωτέρω*] Quasi de urbe Cardia, quae est in Thracia, loquitur; sed significat Cleonymum esse excordem sive non esse *εὐκάρδιον*, animosum, sed timidum. BE. Cardia oppidum Chersonesi fuit. Herod. VI. 33. *τῆς δὲ Χερσονήσου πλὴν Καρδίης πόλιος τὰς ἄλλας πάσας ἐχειρώσαντο οἱ Φοίνικες.* IX. 115. Athen. p. 351 E. *τοῦ δὲ βαλανέως ἐν Καρδίᾳ ῥύμμα — παρέχοντος* etc. Dem. p. 669. *ἐκ Καρδίας ἀναχθείς.* Incolae ejus *Καρδιανοὶ* appellabantur (Dem. p. 682). Cf. Archiloch. Fr. 52. *ἀσφαλέως βεβηκὼς ποσσί, καρδίας πλέως* (ita Galenus).

Schol. καρδίας ἀπωτέρω: Διὰ τὸ μακρὸν εἶναι καὶ δειλόν. ἅμα δὲ Καρδία ἐστὶν ὄνομα πόλεως. μιμεῖται οὖν τοποθεσίαν. ἢ καὶ ὡς ξένον αὐτὸν κωμῳδεῖ. Καρδία γὰρ πόλις Θρᾴκης, ἧς οἱ πολῖται Καρδιανοί. Ἄλλως. ἐν μὲν τῇ εἰρήνῃ μέγας καὶ λαμπρὸς, ἐν δὲ τῷ πολέμῳ ῥίψασπις. (διὸ καὶ καρδίας αὐτὸν εἶπεν ἀπωτέρω, τουτέστιν καρδίαν οὐκ ἔχοντα.)

1476. Cf. Pl. 976. πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλόν. Th. 290. ἀνδρὸς — πλουτοῦντος, ἄλλως δ' ἠλιθίου κἀβελτέρου.

1477. μέγα] Apparet, magnae staturae fuisse hominem. In Acharn. 88. avem ingentem descripturus dicit ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου, quasi dicat magno majorem. BE. Cf. Vesp. 592. χὠ μέγας οὗτος Κολακώνυμος ἀσπιδαποβλής.

1478. τοῦ μὲν ἦρος — συκοφαντεῖ] Schol: τῷ γὰρ Μουνυχιῶνι μηνὶ τοῦ ἔαρος δικάζονται αἱ πρὸς τοὺς ξένους δίκαι. Cf. ad 1046. 1428.

Schol. τοῦτο μὲν ἦρος: Τῷ γὰρ Μουνυχιῶνι μηνὶ τοῦ ἔαρος δικάζονται αἱ πρὸς τοὺς ξένους δίκαι.

1479. συκοφαντεῖ] Quasi σῦκα φαίνει, ficus fert.

1480. τὰς ἀσπίδας φυλλορροεῖ] Quasi τὰ φύλλα. Anglice, drops its shields (like leaves). Notatur Cleonymus ut ῥίψασπις Nub. 353.

Schol. τοῦτο δὲ χειμῶνος: (Ὅτι ἔν τισι τὰ δύο κῶλα ἕν ἐστι, λέγω ἀπὸ "τοῦτο δὲ χειμῶνος" ἕως τοῦ "φυλλορροεῖ.") ἐπειδὴ ῥίψασπις ὁ Κλεώνυμος. ἔπαιξε δὲ πάλιν, ἐπεὶ τὰ δένδρα φυλλορροοῦσιν.

1481. φυλλορροεῖ] Anglice, sheds, drops, lets fall. Pherecrates ap. Athen. 269 D. τὰ δὲ δένδρ' ἡμῖν τἀν τοῖς ὄρεσιν χορδαῖς ὀπταῖς ἐριφείοις | φυλλοροήσει etc. Καταφυλλοροεῖν est Pind. Ol. XII. 24. φυλλοβολεῖν Nub. 1007. Confer δακρυρροεῖν, πτερορρυεῖν (106. 284.), τριχορρυεῖν (Pac. 1222).

1482 sq. "Quaenam sit illa regio nos docet Pindarus Pyth. X. 30. ναυσὶ δ' οὔτε [l. οὐδὲ] πεζὸς ἰὼν τάχ' [l. ἂν] εὕροις | ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶνα θαυματὰν ὁδόν. | παρ' οἷς ποτε Περσεὺς ἐδαίσατο λαγέτας | δώματ' ἐσελθών." (Bakh.)

1484. λύχνων ἐρημίᾳ] Quasi Σκυθῶν ἐρημίᾳ, quod est proverbium, de quo vide schol. et Hesych. λύχνων ἐρημία est locus luminibus carens. Festive tamquam regionem quamdam describit, quam viderit avium Chorus, quum indicare velit noctu facile cives ab Oreste quodam, grassatore istius aetatis, spoliari et male tractari. BECK. Cf. ad Ach. 704. ἐξολέσθαι ξυμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ.

1485. *Schol.* [ἔνθα τοῖς ἥρωσι: Διὰ τὸ ὄνομά φησιν αὐτὸν τοῖς ἥρωσι συνδιάγειν.]

1487. *Schol.* ξύνεισι πλὴν τῆς ἑσπέρας: Ἀντὶ τοῦ, (τῇ) σκοτίᾳ. πέπαικται δὲ ἀπὸ τοῦ Σκυθῶν ἐρημία. χαριέντως δὲ τοῦτο, ὅτι σκότους ὄντος Ὀρέστης ὁ Τιμοκράτους λωποδυτεῖ τοὺς προστυγχάνοντας. τὰς νύκτας γὰρ μόνας ἐλήστευεν Ὀρέστης.

1489. *Schol.* ἐντυγχάνειν αὐτόν. R.

1490. εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρῳ —] Scilicet heroes dicebantur iis qui noctu occurrerent molesti esse imprimisque apoplexin immittere (ἀπο-

πλήκτους ποιεῖν). Schol: *ἥρωες δὲ δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσι γίνονται, καθάπερ Μένανδρος ἐν Συνεφήβοις.* Cf. Zenob. V. 60. *Οὐκ εἰμὶ τούτων τῶν ἡρώων: αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν βουλομένων εὖ ποιεῖν· οἱ γὰρ ἥρωες ἕτοιμοι κακοῦν μᾶλλον ἢ εὐεργετεῖν, ὥς φησι* etc. Phot. *Κρείττονες: οἱ ἥρωες. δοκοῦσι δὲ κακωτικοὶ εἶναι· διὸ καὶ οἱ τὰ ἡρῷα παριόντες σιωπῶσιν.* Herod. I. 167. *μετὰ δὲ Ἀγυλλαίοισι πάντα τὰ παριόντα τὸν χῶρον — ἐγίνετο διάστροφα καὶ ἔμπηρα καὶ ἀπόπληκτα.* Alciphr. III. 58. 3. *τρέμε (τρέχε?) δακὼν τὸ χεῖλος, ὡς οἱ τὸν Σίγηλον ἥρω παριόντες, μὴ κακόν τι προσλάβῃς.* De heroibus Dobraeus laudat Athen. XI. 461 C. *διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς ἐπιφανείας τῶν δαιμόνων. χαλεποὺς γὰρ πλήκτας τοὺς ἥρωας νομίζουσι, καὶ μᾶλλον νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν.* De re cf. Eccl. 668. *οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν;*

ἥρῳ] Cf. Plat. com. Athen. 442 A. *ἥρῳ Κέλητι δέρμα καὶ θυλήματα.* Hom. Il. *η*. 453. *ἥρῳ Λαομέδοντι.* Od. *θ*'. 483. *ἥρῳ Δημοδόκῳ.* Confer *τυφῷ* Lys. 974.

Schol. εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρωϊ: Ἥρωα αὐτόν φησι διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τὴν πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονος υἱὸν Ὀρέστην. οἱ ἥρωες δὲ δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσι γίνονται, καθάπερ Μένανδρος ἐν Συνεφήβοις. * * * *ὅτι ἀγαθὸν γάμον χειμῶνος ὁ θεὸς δίδωσιν, οὐδ' ἥρωσιν εἰς τοῦτο δύναμιν, ἀλλ' ἀποπλήκτους μὲν ποιεῖν δύνανται, τὸ δὲ ὠφελὲς οὐ κέκτηνται. διό μοι δοκοῦσι καὶ οἱ τὰ ἡρῷα παριόντες σιγὴν ἔχειν,* (*ὡς Μυρτίλος ἐν Τιτανόπασί φησιν. ὁ δὲ Ὀρέστης λωποδύτης*).

1491. *Ὀρέστῃ*] Hunc heroem vocat, ut ait schol., quia est cognominis filio Agamemnonis. Eamdem ob causam eum dicit *μαινόμενον* Acharn. 1166. Mentionem ejus facit etiam supra 712. *εἶτα δ' Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν* —. BE.

1492. *γυμνός*] Sc. *τοῦ ἱματίου.* Cf. 498. et ad Nub. 498. 965. Alex. Athen. 227 D. *τῆς νυκτὸς οὗτος τοὺς ἀπαντῶντας ποιεῖ | γυμνοὺς ἅπαντας.*

1493. *τἀπιδέξια*] Nobiliores quasque corporis partes, quales sunt oculi et caput. Credebatur autem hoc dirum malum immitti ab heroibus. Schol: *οἷον τὰ δέξια τῆς φύσεως. ἐπεὶ οἱ ἐντυγχάνοντες νυκτὸς ἥρωσι διεστρέφοντο τὰς ὄψεις.* Ludit autem comicus in ambigua significatione participii *πληγείς*, apoplexi captus (*ἀπόπληκτος γενόμενος*) et verberatus. Herod. II. 93. *τὰ ἐπιδέξια τετρίφαται.* Cf. ad 1568.

Schol. πάντα τὰ 'πιδέξια: Ὀφθαλμοὺς καὶ κεφαλήν. οἷον τὰ δεξιὰ τῆς ὄψεως. ἐπλήττοντο γὰρ οἱ συντυγχάνοντες αὐτῷ. ἅμα δὲ ἐπεὶ οἱ ἐντυγχάνοντες νυκτὸς ἥρωσι διέστρεφον (*διεστρέφοντο*?) *τὰς ὄψεις.*

1494. *ΠΡ.*] Prometheus tanquam proditor venit, itaque timet ne quis deorum ipsum videat: hinc opertus est. BE. "A person in disguise, with all the appearance of caution and fear, comes to inquire for Pisthetaerus, to whom he discovers himself to be Prometheus, and tells him (but first he makes them hold a large umbrella over his head, for fear Jupiter should spy him,) that the Gods are all in a starving miserable condition; and, what is worse, that barbarian Gods (who live no

one knows where, in a part of heaven far beyond the gods of Greece) threaten to make war upon them, unless they will open the ports and renew the intercourse between mankind and them as of old. He advises Pisthetaerus to make the most of this intelligence and boldly to reject all offers which Jupiter may make him, unless he will consent to restore to the birds their ancient power, and give him in marriage his favourite attendant Basilea. This said, he slips back again to heaven as he came. The Chorus continue an account of their travels." (Cook.) "In scenam prodit Prometheus, velato capite, metuens ne se Iupiter animadvertat; deinde, postquam quis sit Peithetaero aperuit, umbellam rogat qua se tegat. Peithetaerum certiorem facit Deos barbaros Jovi bellum intulisse, hortaturque eum viam coeli ne prius patefaciat quam Jupiter *τὴν Βασίλειαν* tradiderit. — Saepius mihi vv. 1494 sq. legenti videbantur haec omnia quae de Prometheo agunt revera faceta non esse neque summo comico digna, nisi quodammodo cum Promethei historia cohaererent, i. e. veri Promethei parodiam continerent. Augebant hanc suspicionem carmina chorica 1470 sqq. et 1553 sqq. et multa quae in postrema comoediae parte supersunt vestigia Aeschyleae dictionis donec subiit cogitatio animum hic respici Aeschyli Prometheum, non Vinctum illum neque Solutum sed, dummodo probari posset quod olim Welckero videbatur, Prometheum *πυρφόρον*. Iam redeamus ad Aves et videamus quam concinne omnia cohaereant et quam apte multa interpretari possimus, si tragoediae de qua diximus parodiam huic Avium parti inesse ponamus. Si nihil aliud voluit poeta nisi cachinnos theatri commovere ridiculo herois cum umbella ambulantis spectaculo, persona Promethei vss. 1494 sqq. omnino est *τῆς φορτικῆς κωμῳδίας*, quae, si non ab omnibus Aristophanis comoediis, certe ab elegantissimis et venustissimis Avibus aliena videtur; imo tam mirum est hocce inventum ut spectatores non fuisse intellecturos quare excogitasset, unde hausisset, et quid tandem peteret, arbitrer. Sed perspicua fiunt omnia et salva est facetia, si sub Aristophanis Prometheo delitescit Aeschyleus, qui clam Iove in Lemno insula montem Mosychlum adscendit et ex Vulcani officina scintillas rapuit. Quamnam sibi ille induerit speciem, an velarit caput ne a Diis agnosceretur, non tradiderunt mythographi, sed *λάθρα Διός* (Apoll. Bibl. I. 7. 1) eum egisse notum est. — In utrumque quem novimus Prometheum multae occurrunt notae geographicae, ita ut minime sit mirandum nonnullas etiam in *Πυρφόρῳ* inveniri, in quo dramate via esset monstranda qua abducendus esset Prometheus in *χθονὸς τηλουρὸν πέδον*. Haec orbis terrarum pars ad septentriones vergebat; in eadem regione inveniuntur loca a choro enumerata." (Bakh.)

Schol. *οἴμοι τάλας*: [[*Κορωνὶς εἰσιόντων αὖθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι νη'. τὸ μέντοι ιϛ' κῶλόν ἐστιν ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.*]] *ὁ Προμηθεὺς ἀπαγγέλλει αὐτῷ τινὰ συγκεκαλυμμένος.*

ὅπως μή μ' ὄψεται: *Ἤγουν δέδοικα.* Vict.

1496. *οὔγκαλυμμός*] I. e. *ὁ ἐγκαλυμμός*. Ab *ἐγκαλύπτεσθαι*, Nub. 735. 740.

1498. *πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;*] Cf. Plat. Crit. p. 369. *ἢ οὐ πρῲ ἔτι ἐστί; Κρ. πάνυ μὲν οὖν. Σω. πηνίκα μάλιστα; Κρ. ὄρθρος βαθύς.* Infra 1514. *πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο;* Ran. 646. *πηνίκα (ἐπάταξας);* Fr. 499. *πυθοῦ χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται.* Ibid. *ὁπηνίκ' ἄτθ' ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὀρχούμενοι.* Fr. 476, 7. *ὥστ' οὐκέτ' οὐδεὶς οἶδ' ὁπηνίκ' ἐστὶ τοὐνιαυτοῦ.* Menand. com. IV. 179. *οὐκ ἐρωτᾷ πηνίκα | δεῖπνόν ἐστιν.* Eubul. III. 261. *ὁπηνίκ' ἂν | εἴκοσι ποδῶν — τὸ στοιχεῖον ᾖ.*

Schol. πηνίκ' ἔστιν ἄρα: Ἀντὶ τοῦ, ποία ὥρα ἐστὶ τῆς ἡμέρας. τοῦτο δὲ εἶπεν ἐπεὶ ὥρας ἐξήταζον, οὐ καιρούς.

1499. *μετὰ μεσημβρίαν*] Cf. ad 785. Scilicet fabulae medio die antiquitus docebantur, non, ut apud nos, vespere aut noctu.

1500. *βουλυτός*] Tempus quo boves jugo solvuntur. Lucian. Catapl. 1. *σχεδὸν ἀμφὶ βουλυτόν ἐστιν.* Synesius Epist. 103. *περὶ βουλυτὸν ἀπεχωροῦμεν.* BE. Hom. Il. *π'*. 779. *ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσετο βούλυτόνδε.* Od. *ι.* 58. Schol. ibid: *καιρὸς ἐν ᾧ βόες ἀπολύονται τῶν ἔργων.* Hor. Carm. III. 6. 41. sol ubi montium mutaret umbras et juga demeret bobus fatigatis. (Ko.)

περαιτέρω] Cf. Th. 705. *ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαιτέρω;* Eur. Andr. 270. *ἃ δ' ἔστ' ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω.* Dem. p. 1182. *περαιτέρω τοῦ καλῶς ἔχοντος.*

Schol. ἢ περαιτέρω: Πλείω ἔμπροσθεν μετὰ τὸ τέλος ἄλλο. Vict. *ἢ νύξ.* R.

1501—1509. Cf. Aesch. Prom. 311. *εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους | ῥίψεις, τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω | θακῶν κλύοι Ζεύς.*

1501. *οἴμ', ὡς βδελύττομαί σε*] *Οἴμοι* est indignantis, ut in Soph. Ant. 86. ibid. 306. *οἴμ', ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ.*

βδελύττομαι] Execror, sc. prae impatientia, quod nihil respondeat Prometheus. Sic Demus impatiens morae in Eq. 1157. *ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τρισμυριόπαλαι | βδελύττομαι σφώ.*

τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;] Anglice, Pray, what is the state of the weather? Gallice, Quel temps fait il? Cf. Vesp. 261. *ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεόν ποιῆσαι.* 774. Nub. 370. Hor. Od. I. 22. 20. 'quod latus mundi nebulae malusque | Jupiter urget.'

1502. *ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας*] Nubes serenas (claras) reddit. Schol: *ἀντὶ τοῦ σκορπίζει, εὐδίαν ἄγει.* Cf. Herod. I. 87. *ἐκ δὲ αἰθρίης τε καὶ νηνεμίης συνδραμέειν ἐξαπίνης νέφεα.* Theocr. IV. 43. *χὼ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.* Cf. ad Nub. 371. Contra Eur. Dan. Fr. IV. *ἡ γαλήνη συννεφεῖ.*

ξυννεφεῖ] Nubes contrahit. Schol: *συνάγει τὰ νέφη.* Cf. Fr. 142. *καὶ ξυννένοφε καὶ χειμέρια βροντᾷ μάλ' εὖ.* Fr. 349. *ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξυννενοφυῖα βαδίζει.* Eur. El. 1079. *συννεφοῦσαν ὄμματα.* Eur. Dan. Fr. IV. *ἡ γαλήνη συννεφεῖ.* Arist. Rhet. 2, 19, 24. *εἰ συννεφεῖ, εἰκὸς ὗσαι (ὕσειν?).* Thuc. VIII. 42. *τὰ τοῦ οὐρανοῦ ξυννέφελα*

ὄντα. Alexis Phot. p. 244, 23. ὡς ἐπινεφεῖ τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς ἡσυχῇ, | ἔπειτα μᾶλλον μᾶλλον —. Συννεφὴς legitur Eur. Phoen. 1307. Theophr. Polyb. etc. Sic ξυσσκοτάζειν. (Thuc. I. 51. ξυνεσκόταζε γὰρ ἤδη. VII. 73. Lysias Fr. 45, 4. ἤδη συσκοτάζοντος. Herod. I. 51. Plut. Caes. 32. ἤδη συσκοτάζοντος ἐξανέστη. 49. ἤδη συσκοτάζοντος. Dem. p. 1257. ἐπειδὴ — συνεσκότασεν.) Et ἐπισκοτεῖν. Aristophont. com. III. 364. ἐπισκοτεῖ γὰρ τοῖς κακοῖσι πανταχοῦ.

Schol. ἀπαιθριάζει: Ἀντὶ τοῦ σκορπίζει, εὐδίαν ἄγει. συννεφεῖ δὲ ἀντὶ τοῦ συνάγει τὰ νέφη. οὐχ ὁρᾷ γὰρ ὁ Ζεὺς αὐτὸν νεφῶν ὄντων.

1503. οὕτω μέν] Hac quidem conditione. Schol: ὡς ἐν κωμῳδίᾳ, ὡς καλόν τι ἀκούσας τὸ οἴμωζε ἀποκαλύπτεται φανερὸν αὐτὸν δεικνύς. Festive, quasi dicat: Sic quidem, benigna tua compellatione victus, qui me in malam rem abire jubeas, caput meum detegam, quasi bonum aliquod sit οἰμώζειν. Cf. 656. οὕτω μὲν εἰσίωμεν. Eq. 1131.

Schol. οὕτω μὲν ἐκκαλύψομαι: Κεκαλυμμένος ὢν ἐκκεκάλυπται (l. ἐκκαλύπτεται), καὶ ὁρᾷ αὐτὸν ὁ πρεσβύτης. ἔπαιξε δέ, ὡς γὰρ ἐκείνου εἰρηκότος ὅτι ξυννεφεῖ τὰς νεφέλας καὶ οὐκ ὄψεταί σε φησὶν ἐκκεκαλύψομαι. ἢ ὡς ἐν κωμῳδίᾳ ὡς καλόν τι ἀκούσας τὸ οἴμωζε ἀποκαλύπτεται φανερὸν αὐτὸν (l. αὑτὸν) δεικνύς.

1504. *Schol.* (ὦ φίλε Προμηθεῦ: Γνωρίζει αὐτὸν ἀποκαλυφθέντα.)

1505. Cf. Ran. 298. οὐ μὴ καλεῖς μ', | ὤνθρωφ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοὔνομα;

1506. ἀπό γάρ μ' ὀλεῖς] Perdes me, si te nominante nomen meum Jupiter, eo audito, ad sonum vocis oculum flectens me viderit. BE. Cf. Soph. Phil. 817. ἀπό μ' ὀλεῖς, ἢν προσθίγῃς. El. 471. ὡς, εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν | δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι. Pl. 119. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν οἶδ' ὡς τὰ τούτων μῶρ' ἔπη | πυθόμενος ἐπιτρίψει με. (Ita enim corrigendum videtur.) Nub. 792. ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.

Schol. ἀπὸ γὰρ ὀλέσεις: Μέλλεις διαφθερεῖν. Vict. ὁ Ζεὺς δηλονότι. R.

1508. σκιάδειον] Cf. ad Eq. 1348.

Schol. τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον: Κατασκεύασμά τι τὸ σκιάδιον, ὅπερ ἔχουσιν αἱ κανηφόροι ἀπιοῦσαι εἰς τὰ Ἐλευσίνια ὑπὲρ τοῦ μὴ καίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου. δίδωσι δὲ αὐτῷ τοῦτο, ἵνα καλύψῃ αὐτὸν καὶ μὴ ὁραθῇ ὑπὸ τοῦ Διός. — ἐν τοῖς Ἀτταλίοις εὗρον σκιάδιον καὶ ἐν τῷ παλαιῷ τῷ ἐμῷ. V. ὑπέρεχε ἀντὶ τοῦ κάλυπτε. V.

1510. Cf. 820. ἰοὺ ἰού· | καλόν γ' ἀτεχνῶς σὺ καὶ μέγ' ηὗρες τοὔνομα. 362. εὖ γ' ἀνηῦρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς. Eccl. 241. εὖ γ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, καὶ δεξιῶς. Vesp. 859. εὖ γ' ἐκπορίζεις πάντα κἀπιχωρίως. Eq. 492. ἀλλ' εὖ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί. 1402.

προμηθικῶς] Providenter, more tuo. Allusio est ad nomen ejus Προμηθεύς. Comicus incertus ap. Lucian. Prom. I. 26. Κλέων Προμηθεύς ἐστι μετὰ (qu. ἐστι κατὰ vel ἐστιν ἐς) τὰ πράγματα.

1512. ὑπόδυθι] Sc. ὑπὸ τὸ σκιάδειον.

Schol. ἀντὶ τοῦ καλύπτου τὸ σκιάδειον. R.

1513. ἄκουε δή νυν] Cf. Eur. Iph. A. 1009. 1146. Phoen. 1436. Herc. 1255.

1514. *πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο;*] *Ἄττα*, monentibus grammaticis, *δασυνόμενον* valet *ἅτινα*, *ἄττα ψιλούμενον* valet *τινὰ* et aliquando *ποτέ*. Itaque *πηνίκ' ἄττα;* valebit Quando tandem? Cf. Fr. 499. *πυθοῦ χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται*. Ibid. *ὁπηνίκ' ἄτθ' ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὀρχούμενοι*. Ran. 173. *πόσ' ἄττα;* 936. *ποῖ' ἄττ' —;* Vesp. 55. *ὀλίγ' ἄτθ' ὑπειπών*. Cratin. II. 17. *οἷ' ἄττα βαΰζει*. Supra 1498. *πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;*

Schol. πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο: [[*Ὅτι*]] *οὐκ Ἀττικὸν τὸ πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο, (οὐδὲ ἀρχαϊκὸν, οὐδὲ ἀκριβές). ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ πότε δῆτα. παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα νῦν. ἀλόγως γὰρ κεῖται. οὔτε γὰρ τὸ τινά σημαίνει οὔτε τὸ ἅτινα. οὐδενὶ γὰρ τούτων ἁρμόζει τὸ πηνίκα.*

1516. Cf. Pl. 1116. *οὐδεὶς — ἡμῖν ἔτι θύει τοῖς θεοῖς*. 1117. *θύειν ἔτ' οὐδεὶς ἀξιοῖ*.

1517. *οὐδὲ κνίσσα μηρίων ἄπο ἀνῆλθεν*] Supra v. 187. et 193. *τοὺς δ' αὖ θεοὺς | ἀπολεῖτε λιμῷ Μηλίῳ. — διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους | τῶν μηρίων τὴν κνίσσαν οὐ διαφρήσετε*. BE. Cf. Hom. Il. *θ*'. 458. *ἔρδουσ' ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας, | κνίσσαν δ' ἐκ πεδίων ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω | ἡδεῖαν*.

1519. *Θεσμοφορίοις*] Cf. Thesm. 834. *Στηνίοισι καὶ Σκίροις | ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς —*. Eccl. 18. *ὅσα Σκίροις ἔδοξε —*. 59. Nub. 386. *Παναθηναίοις*. 988. Hermipp. II. 384. *Διονυσίοισιν*. Diphil. IV. 389. *Ἰσθμίοις*. Sed Thesm. 182. *τοῖς Θεσμοφορίοις*. Ran. 218. *τοῖς ἱεροῖσι Χύτροισι*.

νηστεύομεν] In Thesmophoriorum festo, quod per quinque dies agebatur, medio die jejunium erat. V. Thesm. 948. 984.

1520. *θυηλῶν*] Vox perrara. Legitur praeterea Hom. Il. *ι*. 220. *ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς*. Soph. El. 1423. *φοινία δὲ χεὶρ | στάζει θυηλῆς (θυηλαῖς?) Ἄρεος*. Leonid. Tar. 19. *θυηλαὶ ἀναίμακτοι*. Athen. 566 A. Non legitur apud Aeschylum aut Euripidem.

Schol. θυηλῶν: Θυσίων. Vict.

1521. *Ἰλλυριοί*] Cf. Dem. de Cor. 44. *Ἰλλυριοὺς καὶ Τριβαλλούς* (1529).

κεκριγότες] Scholia: *τὸ κεκριγότες εἰς τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν*. Nempe isto verbo utitur ut significet eos tamquam barbaros vocem edere non intelligibilem. Hinc etiam infra 1627. et 1677. Triballum deum barbare loquentem introducit. Hesychius *κρίζειν* exponit *κεκραγέναι*. BE. Hom. Il. *β*'. 314. *κεκριγῶτας*. Menand. IV. 295. *ἀλλὰ καὶ χαμαιτύπη κρίζει τις*.

Schol. πεινῶντες ὥσπερ Ἰλλυριοί: [*Δίδυμος· ὥσπερ βάρβαροι.*] *ἀνέπλασε δέ τι γένος θεῶν βαρβάρων Τριβαλλῶν ἀνώτατον, οἷον ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων βάρβαρα ἔθνη πορρωτάτω καθεστήκασι. περὶ δὲ Θρᾴκην εἰσὶν οἱ Ἰλλυριοί. τινὲς δὲ Περσίδος φασὶν αὐτούς. οἳ γεωργεῖν μὲν οὐκ ἔχουσι γῆν, λῃστεύοντες δὲ τρέφονται. [τὸ δὲ κεκριγότες μίμησίς ἐστιν οὐκ εἰς τὸν ἦχον, ἀλλ' εἰς τὴν ἀσάφειαν τῶν βαρβαρικῶν διαλέκτων.]*

κεκριγότες: Οἷον, ποιὰν φωνὴν ἀποτελοῦντες ἀπὸ λιμοῦ οἱ Τριβαλλοὶ θεοί. ἢ τὸ κεκριγότες εἰς τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν. κρίγη γὰρ ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς ὀδοῦσι γινόμενος. ἀνωτέρω δέ φησιν αὐτοὺς οἰκεῖν, ὡς τῶν Ἑλλήνων ἀνωτέρω οἰκοῦσι καὶ πορρωτέρω οἱ βάρβαροι.

1522. *ἄνωθεν*] Ex superioribus regionibus. Scholia: *ἀνωτέρω δέ φησιν αὐτοὺς οἰκεῖν, ὡς τῶν Ἑλλήνων ἀνωτέρω οἰκοῦσι καὶ ποῤῥωτέρω οἱ βάρβαροι*, nempe Thraces et Illyrii. BE.

ἐπιστρατεύσειν — τῷ Διί] Cf. Eur. Bacch. 783. *ὡς ἐπιστρατεύσομεν* | *Βάκχαισιν.*

Schol. ἐπιστρατεύσειν φασίν: *Ἔφασαν, φησίν, οἱ Τριβαλλοὶ πολεμεῖν πρὸς τὸν Δία, ἵνα παρέξῃ αὐτοῖς τὴν δίοδον τῶν ἐμπορίων. παίζει δὲ εἰς τὸν νομιζόμενον τετειχίσθαι ἀέρα μεταξύ, ὡς ἐκείνων ἀποκεκλεισμένων.*

1523. *τἀμπόρι' ἀνεῳγμένα*] Quia belli tempore cessant commercia et emporia clauduntur. Demosth. Olynth. 2. [p. 22.] *κεκλεισμένων τῶν ἐμπορίων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ διὰ τὸν πόλεμον.* BE. Orietur autem mox bellum sacrum inter Aves et Deos, nisi Dii voluerint Avibus imperium reddere; et jam Dii intercepti sunt, postquam muniverunt aërem Aves. Hor. A. P. 199. apertis otia portis. Od. III. 23. portasque non clausas.

1524. *εἰσάγοιτο σπλάγχνα*] Demosth. p. 276. *οὔτε γὰρ ἐξήγετο τῶν ἐκ τῆς χώρας γιγνομένων οὐδὲν οὔτ' εἰσήγετο ὧν ἐδεῖτ'* (*ἔδει*?) *αὐτῷ.*

1526. *ἄνωθεν ὑμῶν*] Sic Soph. Tr. 816. *ὀφθαλμῶν ἐμῶν — ἄπωθεν ἑρπούσῃ.* Eur. Iph. T. 108. *νεὼς ἄπωθεν.*

1527. *ὁ πατρῷος*] Sc. *Ζεύς*. Cf. ad Nub. 1468. De Apolline *πατρῴῳ* et Jove *ἑρκείῳ* v. Demosth. p. 649. ibique Taylor. Plutarch. Alc. 2. *ἡμῖν δὲ τοῖς Ἀθηναίοις — πατρῷος Ἀπόλλων ἐστίν.* "In inquisitione quae fiebat Athenis in magistratuum natales et vitam, antequam munus inirent, quod primum quaerebatur, hoc erat: *εἰ Ἀθηναῖοί εἰσιν ἑκατέρωθεν ἐκ τριγονίας, καὶ τὸν δῆμον πόθεν* (*ποθὲν*?), *καὶ εἰ Ἀπόλλων ἐστὶν αὐτοῖς πατρῷος καὶ Ζεὺς ἑρκεῖος.* Hac de re videndi Pollucis interpretes ad VIII. 85. et Petitus de Leg. Att. p. 321. Nemo pro cive Atheniensi habebatur, nisi cui esset Apollo *πατρῷος*. Idcirco patres, quum in curialium albo filios suos inscribi curabant, postquam eos ad curiales deduxerant, Apollinis *πατρῴου* seu tutelaris sacris initiabant, quod ostendit Demosthenis locus in Oratione contra Eubulidem p. 1315. *ἀλλὰ παιδίον ὄντα με εὐθέως ἦγον εἰς τοὺς φράτορας, εἰς Ἀπόλλωνος πατρῴου ἦγον* — Execestides vero, cui peregrina et servilis exprobratur origo supra v. 764, sacra Apollinis *πατρῴου*, Atheniensibus civibus peculiaria, colere non poterat. Hunc iterum perstringit Comicus tanquam *παρεγγεγραμμένον, ξένον ὄντα*, id est, per fraudem in civium albo inscriptum, facetissimeque fingit eum, tanquam barbarum, *πατρῷον* seu tutelarem habere deum aliquem ex barbaris illis *ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδῃ*. Sic loqui solent. Pollux in citatis supra verbis, *εἰ Ἀπόλλων ἐστὶν αὐτοῖς πατρῷος.* Demosthenes in Orat. de Corona p. 274. *καὶ τὸν Ἀπολλω τὸν πύθιον, ὃς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει.*" (Br.)

Ἐξηκεστίδῃ] De isto cf. 764. *εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κάρ, ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,* | *φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτερες.*

Schol. ὅθεν ὁ πατρῷος: *Ὅτι κατ' ἔλλειψίν ἐστι τοῦ Ἀπόλλωνος. δέον γὰρ* (om. *γὰρ*, aut leg. *ἔδει*?) *εἰπεῖν ὁ πατρῷος Ἀπόλλων ἢ ἄλλος τις τῶν θεῶν. πατρῷον δὲ τιμῶσιν Ἀπόλλωνα Ἀθηναῖοι, ἐπεὶ Ἴων ὁ πολέμαρχος*

Ἀθηναίων ἐξ Ἀπόλλωνος καὶ Κρεούσης τῆς Ξούθου ἐγένετο. — ὅτι βάρβαρος Ἐξηκεστίδης προείρηται. R. V.

1529. *Τριβαλλοί*] Moesiae gens barbara. Thucyd. II. 96. IV. 101. Strab. VII. p. 295. 305. Alex. (Antiph.?) com. III. 494. *οὐδ' ἐν Τριβαλλοῖς ταῦτά γ' ἐστὶν ἔννομα.* Dem. p. 54. *ἀκούω Ἀριστοκράτην καὶ Κόνωνα τουτονὶ Τριβαλλοὺς ἐπωνυμίαν ἔχειν.* Etym. M. *Τρίβαλλοι οἱ ἐν τοῖς βαλανείοις ἀναγώγως διατριβόμενοι* (indecenter se gerentes). V. Alberti ad Hesych. h. v. Dem. p. 1269. Phot. p. 441. Bergk. Comm. p. 25. Lobeck. Aglaoph. p. 1037.

1530. *ἐντεῦθεν ἄρα —;*] Per interrogationem haec legerim, id quod ostendit responsum, *μάλιστα πάντων.* Ejusdem sententiae sunt Dobraeus et Lenting. Cf. 161. *ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον;* Eccl. 768. Eur. Iph. T. 932. *ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς κἀνθάδ' ἠγγέλθης μανείς;* Exclamationem esse censet Hermannus Praef. Oed. C. p. XIX.

τοὐπιτριβείης] I. e. *τὸ Ἐπιτριβείης*, illud Dispereas, illud Abi in malam rem. Sic Nub. 1174. *τὸ Τί λέγεις σύ;* Ludit in similitudine vocum *Τριβαλλοὶ* et *ἐπιτριβείης*. Cf. Th. 557. *ἐπιτριβείης.* Alciphr. III. 10. *ἐπιτριβείη — ὁ κάκιστος ἀλεκτρυών.* III. 17. *ἐπιτριβείης — κακὴ κακῶς.* Menand. Strab. VII. p. 297. *ἐπιτρίβουσιν ἡμᾶς οἱ θεοὶ | μάλιστα τοὺς γήμαντας.* Itaque malum Triballis *ὡς ἐπιτετριψομένοις* auguratur.

Schol. (*τοὐπιτριβείης: Παρὰ τὸ Τριβαλλός φησι παίζων γεγονέναι τὸ ἐπὶ ὕβρει* [*ἐπὶ ὕβρει* corruptum videtur ex *ἐπιτριβείης*] *ἐπιτριβείης.*)

1531. *μάλιστα πάντων*] Anglice, to be sure. Cf. Eccl. 768. Soph. El. 665.

ἓν δέ σοι λέγω σαφές] Cf. 1304. *ἓν δέ σοι λέγω.*

1536. *τὴν Βασιλείαν*] Jovis filiam. Vide schol. De ea inter alia refert Diodorus Bibl. III. 57. *γενέσθαι δ' αὐτῶν* (Coeli et Titaeae) *καὶ θυγατέρας, ὧν εἶναι δύο τὰς πρεσβυτάτας — τήν τε καλουμένην Βασιλείαν καὶ Ῥέαν τὴν ὑπ' ἐνίων Πανδώραν ὀνομασθεῖσαν.* Eandem Jovis filiam (*κόρη* dicitur) Minervam esse statuit Wieseler Adv. p. 129—132. Cf. ad 1753.

Schol. καὶ τὴν Βασιλείαν σοι γυναῖκ' ἔχειν: Σωματοποιεῖ τὴν Βασιλείαν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ὡς γυναῖκα. Εὐφρόνιος, ὅτι Διὸς θυγάτηρ ἡ Βασιλεία. καὶ δοκεῖ τὸ κατὰ τὴν ἀθανασίαν αὐτῇ οἰκονομεῖν, ἣν ἔχει καὶ παρὰ Βακχυλίδῃ ἡ Ἀθηνᾶ τῷ Τυδεῖ δώσουσα τὴν ἀθανασίαν. ἔστι δὲ καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἡ Βασιλεία. ἔνιοι δὲ αὐτὴν ἀθανασίαν καλοῦσι.

1537 sq. Cum his apte confert Wieseler (Adv. p. 130) Aesch. Eum. 791 sq. ubi Minerva loquitur, *καὶ κλῇδας οἶδα δώματος μόνη θεῶν, | ἐν ᾧ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος.* Unde hoc loco Basiliam, quae simili sermone utatur, non aliam quam Minervam esse colligit Wieseler. Idem apponit verba Aristidis de Minerva p. 31. Steph.: *τοῦ Διὸς ἔργα κοινὰ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθηνᾶς.* Huic tamen sententiae repugnare videtur quod ipsius Minervae proprio nomine *Ἀθηναίας* mentio fit v. 1653.

1538. *ἧπερ κεραμεύει τὸν κεραυνόν*] Videtur ludere in similitudine harum vocum, quasi *κεραμεύει τὸν κέραμον* dicat, ridens Jovis fulmen

tanquam nullius momenti. Accipitur autem *κεραμεύειν* pro facere, efficere, respectu sequentium vocum, nempe *εὐβουλίαν*, *εὐνομίαν*, per synecdochen speciei pro genere. BE. Cf. Eccl. 253. *τὰ τρύβλια | κακῶς κεραμεύειν (αὐτὸν), τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.*

1541. *τὴν λοιδορίαν*] Schol: *ὡς καὶ τοῦτο ἓν τῶν πολλῶν. εἰς αὔξησιν δὲ τῆς κωμῳδίας τοῦτό φησι.* Cf. Eccl. 142. *καὶ λοιδοροῦνταί γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότες.* Ridicule Diis tribuuntur quae Atheniensium reipublicae et vitae propria sunt, praecipue litigandi improba consuetudo, quasi nulla civitas, ne Deorum quidem, sine ea constare possit.

τὸν κωλαγρέτην] Scholia: *τὸν ταμίαν τῶν πολιτικῶν χρημάτων.* Qui etiam judicibus triobolum dabat. Admiscet autem haec ex Atheniensium republica. BE. Cf. Vesp. 695. 724.

τὰ τριώβολα] Mercedes heliasticam et ecclesiasticam sive concionalem. V. Richter. Praef. Vesp. 158 sq.

Schol. ⟦*τὴν λοιδορίαν: Ὡς καὶ τοῦτο ἓν τῶν πολλῶν. εἰς αὔξησιν δὲ τῆς κωμῳδίας τοῦτό φησι.*⟧

τὸν κωλακρέτην: ⟦*Τὸν ταμίαν τῶν πολιτικῶν χρημάτων.*⟧ *Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς τούτους ταμίας εἶναί φησι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ. οὐ μόνον δὲ τούτου τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο, ὥς φησιν, ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς θεοὺς ἀναλισκόμενα διὰ τούτων ἀνηλίσκετο, ὡς Ἀνδροτίων γράφει οὕτως "τοῖς δὲ ἰοῦσι Πυθῶδε θεωροῖς τοὺς κωλακρέτας διδόναι ἐκ τῶν ναυκληρικῶν ἐφόδιον ἀργύρια (ἐφόδια ἀργύριον?), καὶ εἰς ἄλλο ὅ τι ἂν δέῃ ἀναλῶσαι. ταμίαι δὲ ἦσαν καὶ προεστῶτες τῆς δημοσίας σιτήσεως."*

τὰ τριώβολα: ⟦*Μίγνυσι καὶ ἐκ τῶν ὄντων παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. οὐχ εἱστήκει δὲ αὐτοῖς τὸ τριώβολον. πολλαχοῦ γὰρ καὶ δύο ὀβολοὺς εἰλήφασιν.*⟧ — *τὰ τριώβολα, ἅπερ ἐλάμβανον οἱ κριταὶ οἱ ἐν ἡλιαίᾳ κρίνοντες εἰς μισθόν.* R.

1542. *ἅπαντα τἄρ' αὐτῷ ταμιεύει*] Cf. 1446. Lys. XIX. 42. *ὃς ἐφύλαττεν αὐτῷ καὶ ἐταμίευε πάντα τὰ ἐν Κύπρῳ.*

1543. *πάντ' ἔχεις*] Cf. Lys. 929. *ἤδη πάντ' ἔχω.* Soph. Ant. 498. *τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.* Eur. Or. 749. *τοῦτο πάντ' ἔχω μαθών.* Rhes. 605. *τοῦτον κατακτὰς πάντ' ἔχεις.*

1545. Aeschylus tribuit Prometheo *φιλάνθρωπον τρόπον* in cognomine dramate v. 11. et 28. BE. Lucian. Sacr. 6. *τὸν δὲ Προμηθέα τίς οὐκ οἶδεν οἷα ἔπαθε διότι καθ' ὑπερβολὴν φιλάνθρωπος ἦν;* Ipse Timo dicit Lucian. Tim. 34. *πάντας γὰρ ἅμα καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους μισῶ.*

ἀεί ποτ'] Cf. Pherecr. Fr. Inc. 42. *ἀεί ποθ' ἡμῖν ἐγκιλικίζουσ' οἱ θεοί.* Henioch. com. III. 562. *ὡς δ' ἀεί ποτε | περὶ τοὺς κυάμους ἐσθ'.* Soph. Ant. 456. *ἀεί ποτε | ζῇ ταῦτα.* Aj. 320. Eur. Or. 869. *σῷ γὰρ εὔνοιαν πατρὶ | ἀεί ποτ' εἶχον.* Rhes. 653. *ἀεί ποτ' εὖ φρονοῦσα τυγχάνεις πόλει.* 610. Ion. 1329. Antiop. Fr. 28. Thuc. IV. 78. *τοῖς τε Ἀθηναίοις ἀεί ποτε τὸ πλῆθος τῶν Θεσσαλῶν εὔνουν ὑπῆρχεν.* VIII. 85. Herod. I. 58. *αἰεί κοτε τῇ αὐτῇ (γλώσσῃ) διαχρέεται.* VII. 102. Plat. Erast. 133. *ἀεὶ γάρ ποτε ὑπὸ τῶν — καλῶν ἐκπλήττομαι.* Xen. Vect. I. 1. *ἐγὼ τοῦτο μὲν*

ἀεί ποτε νομίζω etc. Symp. VIII. 41. De collocatione particulae *γὰρ* cf. Pl. 1120. 1205. Lys. 489. Vesp. 814.

1546. *μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ'*] Cf. Ran. 1392. *μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ.*

διὰ σ'] Notanda pronominis orthotoni elisio.

ἀπανθρακίζομεν] Cibos super prunis torremus. Unde *ἐπανθρακίδες* pisciculi ita tosti, Ach. 670. Vesp. 1127. Compositum *ἀπανθρακίζειν* occurrit etiam Ran. 506. Ignem autem Prometheus Jovi surreptum cum hominibus communicaverat. V. Aesch. Prom. 612. "Commemorat autem, ut in comoedia, levius tantum aliquod ignis commodum; at Aeschylus in Prometheo v. 7. multo altius surgens *παντέχνου*, inquit, *πυρὸς σέλας θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν.*" (Br.)

Schol. ἀπανθρακίζομεν: Ἀντὶ τοῦ ἄνθρακας ἐσθίομεν. ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος λεπτὸν, ὅπερ ὀπτῶντες ἐσθίουσιν. Ἄλλως. ὀπτὰς ἐσθίομεν. ἢ ἄνθρακας ζωπυροῦμεν. ὡς ἐν κωμῳδίᾳ δὲ τοῦ εὐτελεστέρου ἐμνήσθη, ἐπὶ ἄλλων μέγιστα ἰσχύοντος τοῦ πυρός.

1547. In cognomine fabula Aeschyli Prometheus dicit v. 1012. *ἁπλῷ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς.*

1548. *Schol.* (*θεομισὴς ἔφυς: Ὁ μέν φησι τῷ Προμηθεῖ ἴσον τι τῷ ὑπὸ θεῶν μισούμενος, διὸ καὶ ὀξυτόνως ἀναγνωστέον· ὁ δὲ τὸ ἕτερον δέχεται μισῶν θεοὺς, ὡς ὁ Τίμων ἀνθρώπους.*)

1549. *Τίμων*] Erat enim Timon non tantum hominum sed et deorum osor. Lucianus in cognomini dialogo facit eum sic dicere c. 34. *πάντας γὰρ ἅμα καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους μισῶ.* Apud comicum Lys. 811. mulierum chorus ex propria forte hypothesi dicit Timonem tantum viros odio habuisse, quum mulieres amaret maxime. BE.

Τίμων καθαρός] Timo purus putidus. Anglice, a thorough Timon. Cf. Antiph. com. III. 6. *καθαρὸς δοῦλος.* Plat. Menex. 245 D. *ὅθεν καθαρὸν τὸ μῖσος ἐντέτηκε τῇ πόλει τῆς ἀλλοτρίας φύσεως.* Xen. Cyr. VIII. 7. 20. *ὅταν ἄκρατος καὶ καθαρὸς ὁ νοῦς ἐκκριθῇ* (*τοῦ σώματος*). Dem. p. 1315. *ὅσοι μὴ καθαρῶς ἦσαν πολῖται.* Diog. L. II. 1. 2. *τὸν ἥλιον — καθαρώτατον πῦρ* (*εἶναι*). Alciphr. III. 21. *Παρμένων, καθαρὰ ζημία.* Plaut. Pseud. IV. 7. 103. purus putus hic sycophanta 'st.

1550. *ἵνα μ' —*] De pronominis enclitici collocatione cf. ad 95.

1551. *ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ*] Tanquam in pompa, et processione; ubi pone canistriferam portabatur umbraculum et sella. Scholia: *ταῖς γὰρ κανηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἀκολουθεῖ τις ἔχουσα.* BE. *Κανηφόροι* erant puellae ingenuae, quae in pompis Panathenaicis canistra gestabant. Vide Thucyd. VI. 56. Cf. Eccl. 732. *ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῇς.* et paullo post, *ποῦ 'σθ' ἡ διφροφόρος;* Phot. p. 129, 18. *κανηφόροι· παρθένοι αἱ τὰ κανᾶ φέρουσαι τῇ Ἀθηνᾷ ἐν τῇ Παναθηναίων πομπῇ. αὗται δὲ τῶν ἀστῶν καὶ τῶν εὐγενῶν ἦσαν.*

Schol. (*δοκῶ κανηφόρῳ: Ταῖς γὰρ κανηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἀκολουθεῖ τις ἔχουσα. Ἑρμίππου Θεῶν "ὥσπερ αἱ κανηφόροι | λευκοῖσιν ἀλφίτοισιν ἐντετριμμένοις. | ἐγὼ δ' ἐνέκαψα λανθάνων τὴν διφροφόρον."*

*Νικοφῶντος Ἐγχειρογαστόρων "γεννα * * * αὐτὸς ὀλίγον ἄναγε (ὦ γεννάδα, σεαυτὸν ὀλίγον ἀνάγαγε?) | ἀπὸ τῆς διφροφόρου. χρηστὸς εἶ καὶ κόσμιος.")*

1552. *δίφρον*] Sellam ei aliquam dat, quae ad manum haud dubie erat, ut *διφροφορεῖν* videatur.

Schol. καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει: Ἐπειδὴ εἶπεν ἵνα δόξω ἀκολουθεῖν κανηφόρῳ, λέγει παίζων καὶ δίφρον βάσταζε.

1553—1564. Hoc Chori cantico certum quoddam factum contineri post Wielandum monuit Fritzschius ad Thesm. 811.

πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν —] Haec pendent ex superioribus, ubi Chorus refert mirabilia quae viderit a v. 1470—1493. BE.

τοῖς Σκιάποσιν] Gens Libyae fabulosa *οἱ Σκιάποδες*, qui inde nomen acceperunt quod pedes latissimos haberent, quorum altero *τετραποδηδὸν βαδίζοντες* levato utebantur umbraculi loco ad radios solis avertendos. Schol: *γένος δέ ἐστι τῶν περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν, πρὸς τῇ κεκαυμένῃ ζώνῃ. — τούτους ἔχειν βήματά φασι τοῦ παντὸς σώματος μείζονα· διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἴκους, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ καύματος ἀναλίσκεσθαι, τετραποδηδὸν βαδίζοντας ἀνορθοῦν τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν καὶ κατασκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα. τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἐχαρίσατο ἡ φύσις ἴσης οὔσης τῆς γῆς αὐτῶν καὶ τραχείας καὶ κατάδυσιν μὴ ἐχούσης εἰς ἀποφυγὴν τοῦ καύματος.* Harpocr: *ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν. Κτησίας ἐν περίπλῳ Ἀσίας φησίν. ὑπὲρ δὲ τούτων Σκιάποδες ὄνομα τούς τε πόδας ὥσπερ οἱ χῆνες ἔχουσι κάρτα πλατέας καὶ, ὅταν θέρμη ᾖ, ὕπτιοι ἀναπεσόντες ἄραντες τὰ σκέλη σκιάζονται τοῖς ποσίν.* Plin. N. H. VII. 2. 23. item hominum genus (Ctesias scribit), qui Monocoli vocarentur, singulis cruribus, mirae pernicitatis ad saltum, eosdemque Sciapodas vocari, quod in majori aestu humi jacentes resupini umbra se pedum protegant. "Etiam Plin. H. N. VII. 2. Harpocr. Photius, Hesych. docuerunt, gentem Libycam fuisse pedibus latis, sed niti pleraque videntur dubia Ctesiae auctoritate, qui de iis exposuerat, etsi jam ante Ctesiam *Σκιάποδες* Graecis innotuisse videntur." (Beck.) "Fortasse *σκιαπόλους* eos appellavit Aeschylus, sicut Bacchas *νυκτιπόλους* Euripides Ion. 718." (Bakh.) "Vult autem Chaerephontem ridere tamquam macie confectum et *σκιοειδῆ*." (Be.) Schol: *ὡς ἀψύχους δὲ διασύρει τοὺς φιλοσόφους.*

λίμνη τις] Ad lacus (*λίμνας*) solebant animas ex Orco ciere, ut ad lacum Avernum. V. Davis. ad Cic. Tusc. I. 16. Wessel. ad Diodor. S. 1. p. 267. BECK.

Schol. πρὸς δὲ τοῖσι Σκιάποσιν: [[*Ἡ παροῦσα στροφὴ κώλων ἐστὶ τροχαϊκῶν ἐπιμεμιγμένων χορείοις καὶ σπονδείοις ϛ΄. καὶ ἡ ἀντιστροφὴ τοιούτων. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς δ' ἀντιστροφῆς κορωνίς.*]] *ταῦτα ἐξήγησίς ἐστι τῶν ἀνωτέρω. γένος δέ ἐστι περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν πρὸς τῇ κεκαυμένῃ ζώνῃ. ὡς ἀψύχους δὲ διασύρει τοὺς φιλοσόφους (καὶ ὡς ἐπὶ σκιᾶς βαδίζοντας). Ἄλλως. τούτους ἔχειν βήματα φασὶ τοῦ παντὸς σώματος μείζονα· διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἴκους, ἀλλ' ὑπὸ*

τοῦ καύματος ἀναλίσκεσθαι, τετραποδηδὸν βαδίζοντας ἀνορθοῦν τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν καὶ κατασκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα. τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἐχαρίσατο ἡ φύσις ἴσης οὔσης τῆς γῆς αὐτῶν καὶ τραχείας καὶ κατάδυσιν μὴ ἐχούσης εἰς ἀποφυγὴν τοῦ καύματος.

1554. *ἄλουτος*] Quia Socrates et discipuli ejus se non lavabant, de quibus Nub. 837. *ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας | ἀπεκείρατ' οὐδεὶς — οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος.* BE. Plat. Conv. 174 A. *ἔφη γάρ οἱ Σωκράτη ἐντυχεῖν λελουμένον τε καὶ τὰς βλαύτας ὑποδεδεμένον, ἃ ἐκεῖνος ὀλιγάκις ἐποίει.*

1555. *ψυχαγωγεῖ*] Animas evocat vel ciet. Sed *ψυχαγωγεῖν* valet etiam animum allicere, id quod docendo faciebat Socrates. Cf. Plat. Legg. 764 C. *τοὺς τεθνεῶτας φάσκοντες ψυχαγωγεῖν.* Lucian. D. D. VII. 4. *ῥάβδον τινὰ — ᾗ ψυχαγωγεῖ καὶ κατάγει τοὺς νεκρούς.* Aesch. Pers. 693. *ψυχαγωγοῖς — γόοις.* Eur. Alc. 1131. ibique schol. Fabulam *Ψυχαγωγοὶ* scripserat Aeschylus. Pytho tragicus Athen. 595 D. *ἐνταῦθα δὴ τῶν βαρβάρων τινὲς μάγοι | — ἔπεισαν (αὐτὸν) ὡς ἄξουσι τὴν ψυχὴν ἄνω | τὴν Πυθιονίκης.* Max. Tyr. 14, 2. *ἦν δὲ τῆς Ἰταλίας περὶ λίμνην Ἄορνον μαντεῖον ἄντρον καὶ θεραπευτῆρες τῷ ἄντρῳ ψυχαγωγοί. ἐνταῦθα ὁ δεόμενος ἀφικόμενος, εὐξάμενος, ἐντεμὼν σφάγια, χεάμενος χοὰς ἀνεκαλεῖτο ψυχὴν ὁτουδὴ τῶν πατέρων ἢ φίλων, καὶ αὐτῷ ἀπήντα εἴδωλον, ἀμυδρὸν μὲν καὶ ἰδεῖν ἀμφισβητήσιμον, φθεγκτικὸν δὲ καὶ μαντικόν, καὶ συγγενόμενον ὑπὲρ ὧν ἐδεῖτο ἀπηλλάττετο.* Plut. de Sera n. v. p. 560 F. *Σπαρτιάταις χρησθὲν ἱλάσασθαι τὴν Παυσανίου ψυχὴν ἐκ Θετταλίας μεταπεμφθέντες οἱ ψυχαγωγοὶ καὶ θύσαντες ἀπεσπάσαντο τοῦ ἱεροῦ τὸ εἴδωλον.* Phryn. Bibl. Coisl. 469. *οἱ δ' ἀρχαῖοι (ψυχαγωγοὺς) τοὺς τὰς ψυχὰς τῶν τεθνηκότων γοητείαις τισὶν ἄγοντας.* Lucian. de Astrol. 24.

Schol. *ψυχαγωγεῖ Σωκράτης: Ἐπειδὴ λιτοὶ (οἱ φιλόσοφοι) εἰσι καὶ ἄτροφοι, διὰ τοῦτο τοὺς Σκιάποδας παρέλαβεν. μυθευόμενον δέ τι καὶ τοῦτο τὸ γένος ἐστίν. ἄλουτον δὲ εἶπε τὴν λίμνην* (?) *καθὸ ἀλουτοῦντες καὶ ῥυποφοροῦντες ἐφιλοσόφουν οἱ περὶ τὸν Σωκράτην.*

1556. *Πείσανδρος*] Est is qui tempore belli Peloponnesiaci popularem civitatis statum evertit (v. Thuc. VIII. 65. 68.), sed mutata (Ol. 92, 2.) reipublicae forma Deceleam fugit (id. VIII. 98.). Quia ignavus et meticulosus fuit, anima viventem deseruisse dicitur. A comicis saepe notatur, sed duo etiam tum ejus nominis Athenienses floruisse dicuntur. BECK. De utroque Pisandro dixit Meinekius Quaest. scen. 2. p. 20, 21. Prior illorum iterum notatur Lys. 490. Fragmentum ex Babyloniis affert scholiasta. DIND. Pisander Acharnensis fuit, homo vasti corporis et ignavus. Ignaviam ejus in militia detrectanda notat Xenophon. Symp. 2, 14. *ὃς νῦν διὰ τὸ μὴ δύνασθαι λόγχαις ἀντιβλέπειν οὐδὲ συστρατεύεσθαι ἐθέλει.* Cf. Pac. 395. *εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς.* Thuc. VIII. 53. 65. 68. Xen. Symp. II. 14. *νὴ Δί', ἔφη, καὶ μὴν ἔγωγε ἡδέως ἂν θεῴμην Πείσανδρον τὸν δημηγόρον μανθάνοντα κυβιστᾶν εἰς τὰς μαχαίρας, ὃς νῦν διὰ τὸ μὴ δύνασθαι λόγχαις ἀντιβλέπειν οὐδὲ*

συστρατεύεσθαι ἐθέλει, Eupol. II. 435. Πείσανδρος εἰς Πακτωλὸν (Σπάρτωλον Mein.) ἐστρατεύετο | κἀνταῦθα τῆς στρατιᾶς κάκιστος ἦν ἀνήρ. V. Suid. in Πεισάνδρου δειλότερος. Meinek. Fr. Com. I. 176 sq. Quia ignavus et meticulosus erat, anima jam viventem eum deseruisse comice fingitur. Ad Socratem igitur τὸν ψυχαγωγὸν se confert, ut animam ei revocet.

Schol. ἔνθα καὶ Πείσανδρος: Οὗτος δειλὸς ἦν. ἦλθεν οὖν ψυχὴν ἰδεῖν θέλων, ἐπεὶ οὐκ εἶχεν, ὡς Εὔπολις ἐν Ἀστρατεύτοις "Πείσανδρος εἰς Πακτωλὸν ἐστρατεύετο, κἀνταῦθα τῆς στρατιᾶς κάκιστος ἦν ἀνήρ." ἀπανταχοῦ δὲ ἦν δειλός. ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα εὐεκτής, ὡς Ἕρμιππος ἐν Ἀρτοπώλισιν ("ἐνέβαινε σιγῇ Πείσανδρος μέγας αὐτὸς ὥσπερ Διονυσίοισιν οὐπὶ τῶν ξύλων, ἐλαίας ἔρεισιν ὄνον κανθήλιον." καὶ δωροδοκῆσαί φησιν αὐτὸν Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις διὰ τούτων "ἢ δῶρ' αἰτοῦντες ἀρχὴν πολέμου πορίσειεν μετὰ Πεισάνδρου.") δύο δέ εἰσι Πείσανδροι, καθάπερ Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ φησιν

"ἄκουε νῦν Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται.
(*B.*) ὁ στρεβλός; (*A.*) οὐκ ἀλλ' ὁ μέγας οὑνοκίνδιος."

καὶ Πλάτων ἐν Πεισάνδρῳ περὶ ἀμφοτέρων λέγει.

1559. σφάγι' ἔχων] Victimam habens, ut solent qui necyomantiam exercent. Sic Ulysses (Odyss. λ'. 35.) oves mactat.

κάμηλον ἀμνόν] Ut ἄνθρωπος ὄρνις supra 169. βατράχων κύκνων Ran. 207. ἱππαλεκτρυὼν Av. 808. etc. τραγέλαφος Ran. 937. στρουθοκάμηλος, alia. Schol: ἔπαιξεν εἰς τὸ ὀνοκίνδιον αὐτοῦ εἰπὼν ἀμνὸν καμήλου· ἔστι γὰρ παμμεγέθης· δέον εἰπεῖν ἢ ἀρνειοῦ ἢ ἄλλου τινός. Ridicule fingitur Pisander, homo ingens et procerus, ὁ μέγας οὑνοκίνδιος (i. e. ὀνηλάτης), ut eum dixit Eupolis, camelum pro agno victimam immolare. Sed verba κάμηλον ἀμνὸν significant potius, opinor, tantum agnum ingentem, qualis ipse fuit Pisander. Camelus de permagno homine aliisque rebus usurpabatur. Philyllius ap. schol. ad Pl. 179. ἥ τις κάμηλος ἔτεκε τὸν Φιλωνίδην. Macar. V. 1. Κάμηλον ἐπὶ καμήλῳ: ἐπὶ τῶν μεγάλοις μεγάλα προστιθέντων. Theophilus ap. Athen. 6 B. ἵππον ὅλως ἢ βοῦν ἢ κάμηλον ἢ ἐλέφαντα δεῖ σπουδάζειν γενέσθαι. Sic καμηλοπάρδαλις ingens pardalis, στρουθοκάμηλος passer ingens. Similiter βοῦς et ἵππος in compositis magnitudinem significant.

Schol. σφάγι' ἔχων: (Ταῦτά φησιν) ὡς ἐπὶ τῶν ἀνακαλουμένων τὰς ψυχὰς ἐξ Ἅιδου.

κάμηλον ἀμνόν τιν': Ἔπαιξεν εἰς τὸ ὀνοκίνδιον αὐτοῦ εἰπὼν ἀμνὸν καμήλου· ἔστι γὰρ παμμεγέθης· δέον εἰπεῖν ἢ ἀρνειοῦ ἢ ἄλλου τινός.

1560. λαιμούς] Plurale legitur etiam Eur. Ion. 1065. Phoen. 1092. ut alibi σφαγαὶ de jugulo.

1561. Ὀδυσσεὺς] Respicit ad locum illum Odyss. λ'. 24. ubi Ulysses animas defunctorum evocaturus pecudes super fossa jugulat. KUST.

ἀπῆλθε] Recessit paullisper, ne animam redeuntem absterreret. V. Od. λ'. 35.

1562. [*Schol.*] κᾆτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ: Ἐκ τῶν χθονίων ἀνῆλθεν. (ὡς αὐτοκλήτως δὲ παραβάλλοντα αὐτὸν εἰς τὰ δεῖπνα διαβάλλει.)

1563. *πρός τό γ' αἷμα*] Ut ad sanguinem. Sic Ran. 794. *διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρός γ' Εὐριπίδην.* Cf. Hom. Od. λ'. 50. *οὐδ' εἴων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα αἵματος ἆσσον ἴμεν.* Vulgata plane vitiosa est. Vide annotionem criticam.

Schol. [*πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου: Εὐφρόνιος τὸν λαιμόν. καὶ γὰρ προείρηκεν ἧς λαιμοὺς τεμών. οἱ δὲ ὅτι τὸ αἷμα. παραπεποίηκε δὲ παρὰ τὸ λαιμόν. ἔστι καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Δαρδάνῳ*

καὶ λαῖμα (*λῆμα* R. *λαιμὰ* Bentl.) *βακχεύει λαβὼν τὰ χρήματα.*

γράφεται δὲ καὶ δέρμα. εἴρηται δὲ ἐκείνοις οὐδὲν σαφὲς, τοῖς γράφουσι δέρμα. οἱ δὲ ὅρμημα τὸ λαῖμα (*λαῖτμα*?) *ἔτι μέντοι* (del.?) *τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν τινὲς ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν καὶ εὐτόλμων οὕτω λέγουσιν· ὅπερ συμφωνότερόν ἐστι τῷ παρὰ Μενάνδρῳ.*]

1564. *Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς*] Hunc a mortuis dicit ascendisse quia erat pallidus et macer. Vide v. 1296. *Χαιρεφῶντι νυκτερίς* (*ἦν ὄνομα*). Vocabatur autem ita quia erat voce tenui, *ἰσχνόφωνος*, ut ait schol. ad Nub. 104. BE. *Νυκτὸς παῖδα* eum dicit noster Fr. 486.

Schol. [*Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς: Ἐπεὶ οὔτε νυκτερὶς ἡμέρας οὔτε οἱ φιλόσοφοι φαίνονται. καταδεδυκότες γὰρ φιλοσοφοῦσι.*]

1565. Veniunt jam legati quos Prometheus dicebat venturos v. 1531. BE. "An embassy arrives from Heaven, consisting of Hercules, Neptune, and a certain Triballian God. As they approach the city walls, Neptune is dressing and scolding at the outlandish divinity, and teaching him how to carry himself a little decently. They find Pisthetaerus busy in giving orders about a dish of wild fowl (i. e. of birds which had been guilty of high misdemeanours, and condemned to die by the public,) which are being dressed for his dinner. Hercules, who before was for bringing off the head of this audacious mortal without further conference, finds himself insensibly relent as he snuffs the savoury steam. He salutes Pisthetaerus, who receives them very coldly, and is more attentive to his kitchen than to their compliments. Neptune opens his commission; owns that his nation (the Gods) are not the better for this war, and on reasonable terms would be glad of a peace. Pisthetaerus, according to the advice of Prometheus, proposes (as if to try them) the first condition, viz. that of Jupiter's restoring to the birds their ancient power; and, if this should be agreed to, he says that he hopes to entertain my lords the ambassadors at dinner. Hercules, pleased with this last compliment, so agreeable to his appetite, comes readily into all he asks; but is severely reproved by Neptune for his gluttony. Pisthetaerus argues the point, and shows how much it would be for the mutual interest of both nations; and Neptune is hungry enough to be glad of some reasonable pretence to give the thing up. The Triballian God is asked his opinion for form; he mutters somewhat, which nobody understands, and so it passes for his consent. Here they are going in to dinner, and all is well; when Pisthetaerus bethinks himself of the match with Basilea. This makes Neptune fly out again: he will not hear of it; he will return home instantly; but Hercules cannot think of leaving

a good meal so; he is ready to acquiesce in any conditions. His colleague attempts to show him that he is giving up his patrimony for a dinner; and what will become of him after Jupiter's death, if the birds are to have everything during his lifetime. Pisthetaerus clearly proves to Hercules that this is a mere imposition; that by the laws of Solon a bastard has no inheritance; that, if Jupiter died without legitimate issue, his brothers would succeed to his estate, and that he speaks only out of interest. Now the Triballian God is again to determine the matter; they interpret his jargon as favourable to them; so Neptune is forced to give up the point, and Pisthetaerus goes with him and the Barbarian to heaven to fetch his bride, while Hercules stays behind (?) to take care that the roast meat is not spoiled." (Cook.)

τὸ μὲν πόλισμα —] Parodia, ut videtur, exordii Electrae Sophocleae. *Schol.* *τὸ μὲν πόλισμα*: [[*Κορωνὶς εἰσιόντων αὖθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρκα΄. ὧν τελευταῖος*

"*ἀλλὰ γαμικὴν χλαμίδα δότω τις δεῦρό μοι.*"

μετὰ δὲ τὸν ͱ δ΄ στίχον κῶλά ἐστιν ἀντισπαστικὰ ϛ΄, ἐπιμεμιγμένα διιάμβοις, δισπονδείοις, καὶ ἐπιτρίτοις, ἐφθημιμερῆ πλὴν τοῦ πρώτου. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.]] [*πρέσβεις παρὰ τῶν θεῶν Ποσειδῶν καὶ Ἡρακλῆς καὶ εἷς ἐκ τῶν βαρβάρων θεῶν ἦλθον.*]

1566. *τοδὶ πάρεστιν*] Sic supra 1419. *ὅδὶ πάρεστιν.*

οἱ πρεσβεύομεν] Cf. ad Vesp. 1188. Lys. 1230. *μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῦ* (*πανταχοῖ* Br. etc.) *πρεσβεύσομεν.*

1567. *οὗτος, τί δρᾷς;*] Increpat Triballum barbarum deum indecenter gerentem pallium ne is dedecori sit collegis suis. BE.

ἐπ' ἀριστέρ'] Anglice a w k w a r d l y, Gallice g a u c h e m e n t. Conjunctim scribendum videtur. *ἐπαρίστερ'*. Cf. Artemidor. Onir. III. 24. *ἐπαρίστερα περιβεβλῆσθαι ἢ ὅπως ποτὲ γελοίως καὶ μὴ κοσμίως πᾶσι πονηρόν.* Metaphorice Theognetus ap. Athen. p. 104 B. *ἐπαρίστερ' ἔμαθες, ὦ πονηρὲ, γράμματα· | ἀντέστροφέν* (*μετ.?*) *σου τὸν βίον τὰ βιβλία.* Ephipp. ibid. p. 571 A. *ἐπαρίστερ' ἐν τῷ στόματι τὴν γλῶτταν φορεῖς.* Menander ap. Stob. 69, 4. *πρὸς τὸ πρᾶγμ' ἔχω | κακῶς. B. ἐπαριστερῶς* (i. e. *σκαιῶς*) *γὰρ αὐτὸ λαμβάνεις.* Herod. VII. 39. *τὰ ἡμίτομα διαθεῖναι τὸ μὲν ἐπὶ δεξιὰ τῆς ὁδοῦ, τὸ δὲ ἐπ' ἀριστερά* (*ἐπιδεξιὰ* et *ἐπαριστερὰ* unus codex). Theocr. VII. 130. *ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερά.* Soph. Aj. 183. *ἐπ' ἀριστερὰ — ἔβας.* Plat. Hipparch. 228. *ἐν μὲν τοῖς ἐπ' ἀριστερὰ τοῦ Ἑρμοῦ — ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ δεξιά.* Confer *ἐπὶ δεξιὰ* (*ἐπιδέξια*) et *ἐπὶ θάτερα. Ἀγροικίας* autem et *ἀπαιδευσίας* signum erat *ἀναβάλλεσθαι ἐπαρίστερα*, to put on one's coat slovenly. Athen. I. 18. *ἔμελε δὲ αὐτοῖς καὶ τοῦ κοσμίως ἀναλαμβάνειν τὴν ἐσθῆτα, καὶ τοὺς μὴ τοῦτο ποιοῦντας ἔσκωπτον.* Lucian. Pisc. 12. *οὐδὲ τοῦ ἱματίου τὴν ἀναβολὴν ἀνεπιτηδεύτως περιστέλλουσα.* Id. Tim. 53. *σωφρονικὸς τὴν ἀναβολήν.* Id. Somn. 6. *κόσμιος τὴν ἀναβολήν.* Philetaer. Athen. 21 C. *μηδ' ἀγροίκως ἄνω γόνατος ἀμφιέξει;* Theophr. Char. 4. *ἀναβεβλημένος ἄνω τοῦ γόνατος καθιζάνειν* (quod *ἀγροικίας* signum erat).

Schol. οὗτος τί δρᾷς: Τοῦτο λέγει τῷ βαρβάρῳ τῷ συμπαρόντι αὐτῷ εἰς τὴν πρεσβείαν ὁ Ποσειδῶν, ὡς οὐκ ἐπιτηδείως περιστελλομένῳ τὴν ἐσθῆτα, ἀλλ' ἐπ' ἀριστερὰ περιβαλλομένῳ ὥσπερ οἱ Θρᾷκες.

1568. ἐπὶ δεξιά] Praestat, opinor, scribi ἐπιδέξια. Cf. Pac. 957. περίιθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια. Eupol. II. 560. ὅταν δὲ δὴ πίνωσι τὴν ἐπιδέξια (sc. κύλικα). Anaxandr. ap. Stob. Flor. 117, 1. μεταλαμβάνων ἐπιδέξι' αὐτοῦ τὸν τρόπον. Dionysius Athen. 669 D. οἰνοχοεῖν ἐπιδέξια. Hom. Il. β'. 353. ἀστράπτων ἐπιδέξι'. Il. ή. 238. οὐδ' ἐπὶ δεξιὰ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν. Plat. Theaet. 175. ἀναβάλλεσθαι δὲ οὐκ ἐπισταμένου ἐπιδέξια (ἐπὶ δεξιὰ vulg.) ἐλευθέρως. (I. e. pallium more hominum ingenuorum super sinistros humeros dextrorsum rejicere et colligere, ut explicat Stallbaum.) Rep. IV. 420 E. κατακλίναντες ἐπιδέξια πρὸς τὸ πῦρ. Lysias ap. Poll. II. 159. εἰσιόντων πρὸς τῇ Νεμέᾳ ἕστηκεν ἐπιδέξια. V. Athen. I. p. 21. Polluc. II. 159. Casaub. ad Athen. I. 18. Valck. ad Hipp. 1360. Cf. v. ὑπερδέξιος. Xen. Hell. 4, 2, 14. ἐκ τῶν ὑπερδεξίων βάλλοντες αὐτούς. "It (τὸ ἱμάτιον) was first thrown over the left shoulder, and then round the back to the right side, and then above the right arm or below it, and again brought over the left shoulder or arm. This was called ἐπὶ δεξιὰ ἀναβάλλεσθαι etc." (Becker Charicl. Excurs. I. p. 306.).

1569. τί, ὦ —;] Cf. 1604. τί, ὦ κακόδαιμον; ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ. 1641.

Λαισποδίας] Laespodias iste ad tegendum vitium crurum cogebatur indecenter se vestire, ut docet schol., qui eum κακόκνημον fuisse probat ex antiquis comicis. Idem docet ex Thucyd. VI. 105. fuisse Laespodiam hunc ducem bellicum. Admodum apposite autem comicus Triballum dicit esse Laespodiam, partim propter amictum indecorum, partim propter etymologiam nominis Λαισποδίας, quia in eo videtur latere vox λαιὸς, i. e. ἀριστερός. Dixerat autem ad eum ἐπ' ἀριστέρ' οὕτως ἀμπέχει. BE. In hujusmodi κακόκνημον exstat Epigramma non illepidum incerti auctoris in Analectis nostris 36. aliudque Antipatri Sidonii 3. Postremo significatu, nempe pro impudico et cinaedo, occurrit hoc nomen e Salmasii emendatione in Apollodori comici fragmento apud Stobaeum Floril. Grotii p. 179. φυλὴν ὅλην πόλιν τε μαλακὸς ἀνατρέπει. | ἐπεὶ κατὰ μέρος τὰς πόλεις, ὦ φίλε Θέων, | ὑπὸ λαισποδιῶν ὅσαι εἰσὶν ἀνατετραμμέναι | σκόπει· νεῶν δὲ κατάλογον δόξεις μ' ἐρεῖν. BR. Fuit ille cruribus admodum gracilentis et incurvatis, quod vitium ut celaret, pallium longiusculum gestabat. Simile est quod de Cicerone narrat Quintilian. 11, 3, 43. Plura de eo vide ap. Bergk. Comm. p. 348. Meinek. Fr. Com. Gr. II. p. 476. HOLDEN. Eupolis ap. schol: ταδὶ δὲ (ταδεδὶ Elmsl. ad Ach. p. 109. l.) τὰ δένδρα Λαισποδίας καὶ Δαμασίας | αὐταῖσι ταῖς κνήμαισιν ἀκολουθοῦσί μοι. Memoratur Laespodias etiam Thuc. VI. 105. VIII. 86. Hesych. Λαισποδίας: ὄνομα κύριον. — οἱ δὲ τὸν δρεπανώδεις πόδας ἔχοντα. Confer vv. λαίσκαπρος (valde libidinosus, Suid.), λαίσπαις (i. q. βούπαις, Hesych.), λαίσιτος (κίναιδος, Hesych.). Ceterum cf. Dem. p. 19. διὰ τῆς ἀγορᾶς πορεύεται (Αἰσχίνης) θοἰμάτιον καθεὶς ἄχρι τῶν σφυρῶν, τὰς γνάθους φυσῶν.

τὴν φύσιν] Formam, speciem. Cf. ad Nub. 503. *οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν*. Soph. Oed. R. 740.

Schol. *Λαισποδίας εἰ τὴν φύσιν*: *Ὅτι τὴν κνήμην εἶχε σαθρὰν ὁ Λαισποδίας καὶ μέχρι τῶν κάτω περιεβάλλετο*. [[*καὶ οἱ βάρβαροι δὲ τὰ σκέλη περιβέβληνται.*]] *Λαισποδίας δὲ καὶ Δαμασίας ὡς κακόκνημοι διαβάλλονται. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Εὔπολις ἐν Δήμοις*

"*ταδὶ δὲ* (l. *τατεδὶ*) *τὰ δένδρα Λαισποδίας καὶ Δαμασίας*
αὐταῖσι ταῖς κνήμαισιν ἀκολουθοῦσί μοι."

τοῦτον δὲ τὸν Λαισποδίαν καὶ στρατηγῆσαί φησι Θουκυδίδης ἐν η' [86]. *μέμνηται δὲ αὐτοῦ Φρύνιχος ἐν Κωμασταῖς ὡς πολεμικοῦ γεγονότος.* (*Φιλύλλιος δὲ ἐν ταῖς Πλυντρίαις ὡς φιλοδίκου. εἶχε δὲ καὶ περὶ τὰς κνήμας αἰτίας τινάς, ὥς φησι Στράττις ἐν Κινησίᾳ. διὸ καὶ κατὰ σκελῶν ἐφόρει τὸ ἱμάτιον, ὡς Θεόπομπος ἐν Παισί. Δημήτριον δὲ πάντες τὸν Ἰξίονα λέγουσιν ἐν ταῖς Ἀττικαῖς λέξεσιν ὡς γλῶσσαν ἐξηγεῖσθαι, ὅτι λαισποδίας ἐστὶν ὁ ἀκρατὴς περὶ τὰ ἀφροδίσια, ὥστε καὶ κτήνη σποδεῖν.*)

1570. *ὦ δημοκρατία*] Ludit, quasi etiam apud deos esset democratia ut Athenis. Perstringit autem populum Atheniensem, qui saepe legatos nominet tam arduo muneri impares, qualem notat in Vesp. 1271. Amyniam, quem pro eo quod deberet ad magistrum aut ad principem accedere, quo missus fuerat, dicit cum servis conversatum esse. BE. Cf. Ach. 618. *ὦ δημοκρατία, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;*

Schol. *ὦ δημοκρατία*: *Ἔμιξεν ὡς ἐπὶ Ἀθηναίων. ἐπεὶ ἰσοτιμίας οὔσης συμβαίνει δημώδεις ἅμα τοῖς ἀξιοπίστοις ἀποστέλλεσθαι, ὥσπερ καὶ νῦν ὁ βάρβαρος εἰς μηδὲν χρήσιμον σὺν Ποσειδῶνι καὶ Ἡρακλεῖ ἀπεστάλη.* [[*φησὶν οὖν, προάγεις* (*ποῖ προβιβᾷς*?) *ἡμᾶς, ὦ δημοκρατία, ὅτι τοῦτον ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί.*]] — *προβιβᾷς*: *Προάγεις*. Vict.

1572. *ἕξεις ἀτρέμας;*] Anglice, Will you keep quiet? Cf. Ran. 339. *οὔκουν ἀτρέμ' ἕξεις;* Nub. 261. 743. Th. 230. Ran. 339. Av. 1200. 1244. Nub. 633. *ἕξει τὸν ἀσκάντην λαβών;*

Schol. *ταῦτα θαυμάζων λέγει, ἐπειδὴ γέρων ἦν ὁ Πεισθέταιρος*. R.

1574. *τί δρῶμεν;*] Subjunctivus.

1575. *τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι*] Hic propterea tam minacem et ferocem facit Herculem ut is mox magis ridiculus videatur cum propter coenulam fit *παραπρεσβευτής*. BE.

1576. *ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ —*] Cf. Eccl. 361. *οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν, | ὅστις ποτ' ἔστ' ἄνθρωπος ἀχραδούσιος* (*ἔσθ' ἄνθρωπος ἀχρ.*?). ad Ran. 427. *κἀκεκράγει τὸν Σεβῖνον, ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος*. Lucian. Par. 12. *Ἐπίκουρος οὗτος, ὅστις ποτέ ἐστιν ὁ σοφός*.

τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας] Cf. 1262. *ἀποκεκλῄκαμεν διογενεῖς θεοὺς | μηκέτι τὴν ἐμὴν διαπερᾶν πόλιν*.

1577. Cf. Lys. 1009. *ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν | αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί*. Andoc. III. 6. *ᾑρέθησαν δέκα ἄνδρες — πρέσβεις εἰς Λακεδαίμονα περὶ εἰρήνης αὐτοκράτορες*.

Schol. [*ᾑρήμεσθα*: *Ἐχειροτονήθημεν*.]

1578. "Hic propterea tam minacem et ferocem facit Herculem ut mox magis ridiculus videatur quum propter coenulam fit *παραπρεσβευτής*." (Both.)

Schol. [[*διπλασίως*: *Τοσοῦτον οὐ φροντίζω διαλλαγῶν.*]]

1579. *τὸν τυρόκνηστιν τις δότω*] Hic jam incipit salivam movere Herculi guloso, dum coenam instruit. BE.

1580. *πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας*] Cf. Hom. Od. *κ'*. 30. *πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν*. Ach. 1014. *τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.*

1581. *τὸν ἄνδρα*] I. e. *τὸν ἄνθρωπον*, mortalem. Cf. 685. Ach. 46. Lys. 848. Soph. Aj. 77. Oed. C. 567.

1582. *Schol.* *ἐπικνῶ*: *Ἀντὶ τοῦ ἐπίβαλλε.* — *ἐπίτριβε.* Vict.

σίλφιον: *Εἶδος βοτάνης ἡδυόσμου, καὶ μάλιστα τὸ Κυρηναϊκόν. τὸ δὲ ὅλον πρόσχνισμα τοῦ Ἡρακλέους ποιῶν ὁ Πεισθέταιρος, δοκεῖ πρὸς μάγειρον οἰκεῖον διαλέγεσθαι ἐπὶ τῷ εὐτρεπίσαι δεῖπνον.*

1584. *ἐπανιστάμενοι* —] Cf. Thuc. I. 28. *ἐπανέστησαν τῷ δήμῳ.*

τοῖς δημοτικοῖσιν] Cf. Vesp. 709. Dem. p. 573. *τῶν μετρίων τινὰ καὶ δημοτικῶν*. p. 581. *τῶν πολλῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων*. Id. *ἄνδρα χρηστὸν καὶ δημοτικὸν καὶ περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον πολλὰ σπουδάσαντα.* Xen. Rep. Athen. I. 4. *πλέον νέμουσι τοῖς πονηροῖς καὶ πένησι καὶ δημοτικοῖς ἢ τοῖς χρηστοῖς.* 18. *τῶν πενήτων καὶ τῶν δημοτικῶν.* Plut. Pelop. c. 30. *τῶν δημοτικῶν καὶ πενήτων.*

(*Schol.*) *ἐπανιστάμενοι*: *Ἐπανάστασιν ποιησάμενοι ὡς ἀγρίων ὀρνίθων ἐπιθεμένων τυραννίδι καὶ εἰς βορὰν παραδεδομένων.* [*αὐτοῖσι δέ, ἤγουν τοῖς κρέασιν.*]

1585. *ἔδοξαν ἀδικεῖν*] Anglice, were found guilty. Cf. Isae. Fr. I. 15. *ἐπεὶ ἔδοξαν αὐτοὶ ἀδικεῖν τοῦτον* —. Lys. XX. 16. *οἱ — δοκοῦντες ἀδικεῖν.* ibid. *οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν.*

σίλφιον ἐπικνῇς] Cf. 534. Alexis Athen. 117 D. *ἀφεῖλόν τ' ἐπιγανώσας σιλφίῳ* (*τὸ τέμαχος*). Id. 322 D. *τῷ σιλφίῳ μάστιξον.* Id. 170 C. *σιλφίῳ πυκνῷ πατάξας.* Axionicus ibid. 95 C. *σιλφίῳ σφενδονῶν ἀλλᾶντα.*

1585. *πρότερον*] Priusquam me compellas. Fingit Peisetaerus nunc demum Herculem se agnoscere.

1586. *ὦ χαῖρ' Ἡράκλεις*] Cf. ad Ach. 872. *ὦ χαῖρε κολλικοφάγε* etc.

1588. *περὶ πολέμου διαλλαγῆς*] De bello componendo. Cf. Eur. Med. 896. *διαλλάχθηθ' ἅμα | τῆς πρόσθεν ἔχθρας.* Andoc. II. 26. *διαλλαχθέντι τῆς ἔχθρας.* IV. 41. et v. annot. crit.

1589. Cf. 533. Nub. 56. *ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.*

Schol. [[*ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν*: *Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐλεοῦμεν, οὐ πειθόμεθα.*]]

1590. *λιπάρ'*] Sc. *ἐλαίῳ.* Cf. 533.

Schol. (*λιπαρά γ' εἶναι πρέπει*: *Δοκεῖ, ἔοικε. τοῦτο δὲ ὁ Ἡρακλῆς λέγει ἔξωθεν τοῦ λόγου οἰκείως τῇ γαστριμαργίᾳ.*)

1591. *Schol.* (*ἡμεῖς τε γάρ*: *Λοιπὸν εἰσηγεῖται ὁ Ποσειδῶν ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ πολεμεῖν.*)

1593. *ὕδωρ ἂν εἴχετ'*] Redde Anglice, you would have been having. Cf. Lys. 360. *εἰ — τὰς γνάθους τούτων τις — ἔκοψεν — φωνὴν*

ἂν οὐκ ἂν εἶχον. 573. κἂν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνῆν νοῦς — ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα. Fr. 445. καὶ μὴν πόθεν Πλούτων γ' ἂν ὠνομάζετο, | εἰ μὴ τὰ βέλτιστ' — ἔλαχεν; Eccl. 219 sq. Eur. Her. 1005 sq. Alioqui impromptu foret corrigere ἔχοιτ' ἂν (you would have), et mox ἄγοιτ' ἄν.

ἐν τοῖς τέλμασιν] In paludibus vestris. Pro ἐν τοῖς φρέασιν (cisternis) dictum, ut ad aves. Cf. Herod. I. 179. τέλματι χρεόμενοι ἀσφάλτῳ θερμῇ. Plat. Phaed. 109 B. περὶ τέλμα μύρμηκας ἢ βατράχους.

Schol. (ἐν τοῖς τέλμασιν: Ἀντὶ τοῦ, ἐν τοῖς φρέασι. κυρίως δὲ τὸ πηλῶδες καὶ μὴ ἔχον ὕδωρ.)

1594. ἀλκυονίδας — ἡμέρας] Alcedonia. Accommodate dictum ad aves. Alciphr. I. 1. ἀλκυονὶς — ἡμέρα. Aelian. H. A. I. 36. ἀλκυονείας — ἡμέρας. Nempe solstitio hiberno per 14 dies ova parit alcedo, quo tempore tranquilla ac serena sunt et mare et coelum. Arist. H. A. V. 8. Lucian. Halc. 2. Ovid. Met. XI. 745. 'Perque dies placidos hiberno tempore septem | Incubat Halcyone pendentibus aequore nidis. | Tum via tuta maris, ventos custodit et arcet | Aeolus egressu.' Theocr. VII. 57. ἀλκυόνες στορεσεῦντι τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν. Ceterum ἀλκυὼν aut ἁλκυὼν, opinor, derivatum ab ἅλς et κυεῖν. Itaque praeferenda prior scriptura ἀλκυών

Schol. (ἀλκυονίδας: Ἀντὶ τοῦ, εὐδιον ὅλον τὸν χειμῶνα. οὐχ ὡς νῦν ἑπτὰ τοῦ χειμῶνός εἰσιν, ὥς φασί τινες, αἱ ἀλκυονίδες.)

1595. αὐτοκράτορες] Plena potestate instructi. Gallice, plenipotentiaires. Anglice, with full powers. Cf. Lys. 1009. ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν | αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί. Pac. 360.

Schol. (αὐτοκράτορες: Τούτων τῶν δογμάτων κρατοῦντες.)

1596. οὔτε — τ' —] Cf. Aesch. Pr. 244. 260. Soph. Tr. 142. 1153. Eur. Hec. 1230. Ph. 346. 898. Hipp. 468. Alc. 71. Suppl. 223. 328. 523. Iph. T. 591. 1017. Tr. 487. Her. 455. Hel. 155. Quae exempla collegit Elmsleius ad Med. 431.

1597. *Schol.* νῦν δ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ: Μιμεῖται τοὺς Ἀθηναίους οἷα πρὸς τοὺς βασιλεῖς λέγουσι. τὸ δὲ ἑξῆς (οὕτω)· νῦν ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ, σπονδὰς ποιεῖσθαι.

1598. τὰ δίκαια] Cf. Dem. p. 87. ἀναγκάσαι Καρδιανοὺς τὰ δίκαια ὑμῖν ποιῆσαι. p. 98. τὰ δίκαια. p. 356. ἐπαγγέλλεται τὰ δίκαια ποιήσειν. p. 388. παρ' ἑκόντος ὑπάρξειν αὐτοῦ τὰ δίκαια. p. 389. εἰ μὴ τὰ δίκαια ποιοίη. p. 460. ἐξὸν ὑμῖν — τὰ δίκαια ποιῆσαι τοῖς εὐεργέταις. p. 904. εἴρηταί μοι τὰ δίκαια ὅσα ἠδυνάμην. p. 1150. οὐδὲν δ' ἐθέλοντος αὐτοῦ τῶν δικαίων ποεῖν. Isae. VI. 50. οὐκ ἠθέλησαν τῶν δικαίων οὐδὲν ποιῆσαι. Theophr. Char. 17. ἐγκαλεῖν τῷ γράψαντι τὸν λόγον ὡς πολλὰ παραλελοιπότι τῶν δικαίων. Plut. Alc. 14. οὕτω διαλέγεσθε περὶ τῶν δικαίων ὡς οὐκ ὄντες αὐτοκράτορες. etiam Nub. 888. Th. 542.

ἀλλὰ νῦν] Etiam nunc. Cf. Dem. 37. ἐὰν οὖν ἀλλὰ νῦν γ' ἔτι ἐθελήσητε στρατεύεσθαι, ἴσως ἄν τι μέγα κτήσαισθε ἀγαθόν. Soph. Phil. 1041. τίσασθε τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ | ξύμπαντας αὐτούς. Ant. 552.

τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ; 779. *γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ' ὅτι —.* El. 411. *ὦ θεοὶ πατρῷοι, ξυγγένεσθέ γ'* (*μοι*?) *ἀλλὰ νῦν.* Plura exempla suppeditabit Elmsleius ad Med. 882.

Schol. ἐάν τι δίκαιον: Εἰ ὅλως καὶ νῦν ἐπιγνώσεσθε τὸ δίκαιον.

1600. *Schol. εἰς τοὐπίσω.* R. V.

1602. *ἐπὶ τοῖσδε* —] Audin', Hercules? Ad prandium vocaris? Quae nunc animo sententia surgit? | Nunc animis opus, Alcida, nunc pectore firmo. | Fac tibi succurrant paulo quae dixeris ante v. 1574. BE.

1603. *ἐμοὶ μὲν* —] 'Vincit amor patinae coenaeque immensa cupido: | Atqui vultus erat magna et praeclara minantis' supra v. 1574. et 1626. BE. Cf. Vesp. 60. Pac. 741. Ran. 549 sq.

ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα] I. e. *ἐπαρκεῖ.* Cf. Pl. 484. *νῷν δὲ δύ' ἀποχρήσουσιν μόνω* (*θανάτω*). Aesch. Ag. 1564. Herod. III. 138. V. 34. IX. 94. etc.

Schol. ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα: Ἐπαρκεῖ καὶ καλῶς ἔχει τὰ σκῆπτρα λαβεῖν ὑμᾶς. τοῦτο δὲ ὁ Ἡρακλῆς λέγει πεπεισμένος διὰ τὸ ἄριστον.

ἀπόχρη: Ἀρεστὰ φαίνονται. Vict.

1604. Cf. 1569. *τί, ὦ κακόδαιμον; Λαισποδίας εἰ τὴν φύσιν.* 1641.

γάστρις] Helluo. Cf. Th. 816. Epicrat. com. III. 368. *γάστριν καλοῦσι καὶ λάμυρον.* Plat. com. II. 685. *γαστρίστερος.*

Schol. τί, ὦ κακόδαιμον: Ἐπιπλήττει αὐτῷ ὁ Ποσειδῶν ὡς διὰ τὴν γαστριμαργίαν προδιδόντα τὸν Δία.

1607. *Schol. κάτω: Κάτω τοῦ οὐρανοῦ ὑμᾶς ὄντας, καὶ λέγει πῶς.*

1608. *Schol. οἱ βροτοὶ* (*δηλονότι*). *λανθάνοντες.* R. V.

1609. *Schol. ἐπιορκοῦσιν: Ψευδῶς ὀμνύουσιν ὑμᾶς.* Vict.

1611. *ὀμνύῃ*] Sic *συμπαραμιγνύων* Pl. 719. *καταγνύει* Eubul. Athen. 450 A. *ἐγκεραννύω* id. p. 36 B. *ὀμνύοντι* Amphis Stob. Fl. 27, 4. *κεραννύει* Theophil. ibid. 472 D. *ἐπομνύουσα* Epicrates Aelian. H. A. XII. 10. *ὑποδεικνύεις* Nicomach. Athen. 290 E. *δεικνύει* Menand. Stob. Fl. 93, 21. *ὀμνύω* Menand. Fr. Inc. 46. *ἀπολλύει* Fr. Inc. 7. *δεικνύω* Fr. Inc. 37. *ὀλλύεις* Incert. ap. schol. Ven. Il. *β'*. 424. Perraram esse apud comicos antiquos hanc terminationem verborum — *ύω* pro — *υμι* monuit Porsonus ad Med. 744. Saepius apud prosae orationis scriptores legitur. Sic Dem. p. 121. *δεικνύων.* p. 535. *κατερρήγνυε.* p. 553. *ὤμνυε.* p. 556. *δεικνύων.* p. 711. *δεικνύων.* 716. *δεικνύειν.* 720. 721. *δεικνύναι.* p. 1044. *ὀμνύειν.* p. 1046. *ἀπολλύειν.* p. 1055. *ἐπιδεικνύειν.* p. 1115. *δείκνυε.* p. 1150. *ἐδείκνυον.* 1180. *ἐπιδεικνύειν.* p. 1248. *ἐπιδεικνύοντα.* p. 1269. *ὀμνύω.* p. 1278. *δεικνυούσης.* 1300. *δεικνύουσι.* 1306. *ἐπιδείκνυε.* p. 1309. *ἐπιδεικνύντας.* p. 1311. *ἐπιδεικνύω.* p. 1337. *ἐνδεικνύναι* (al. — *νύειν*). p. 1366. *ἐπιδεικνύω.* Isae. III. 65. *ἐπιδεικνύων.* Andoc. I. 41. *ἀπώλλυε.* II. 14. *ἐνδεικνύω.* Usitatior forma est supra 666. *ἐπιδείκνυ.*

τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία] Lepide ante Jovem memoratur corvus.

Schol. τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία: Ἀντὶ τοῦ τοὺς ὄρνιθας καὶ τοὺς θεούς. ἀφ' ἑνὸς γὰρ τοὺς πάντας δηλοῖ.

1613. Cf. Ach. 92. *ἐκκόψειέ γε | κόραξ πατάξας τόν γε σὸν τοῦ πρέσβεως.* *Schol. θένων: Τύπτων.* Vict.

1614. Eccl. 189. *νὴ τὴν Ἀφροδίτην εὖ γε ταυταγὶ λέγεις.*

Schol. νὴ τὸν Ποσειδῶ: *Τοῦτο ὁ Ποσειδῶν λέγει μηδέπω ἐμφανίσας ἑαυτὸν, καὶ γελοίως καθ' ἑαυτοῦ ὄμνυσι.*

1615. *τί δαὶ σὺ φῄς;*] Cf. 1676. Lys. 136. *τί δαὶ σύ; ΜΥ. κἀγὼ βούλομαι —.*

ναβαισατρεῦ] Ridiculi causa barbarum deum barbare loquentem inducit, ut infra 1628. 1678. et Ach. 100. Quid dicat incertum est Latet fortasse *ναὶ ναὶ, μάλ' εὖ*, aut *νὴ —.*

Schol. ναβαισατρεῦ: *Βαρβαρίζων συγκατατίθεται ὁ βάρβαρος θεός. αἱ γὰρ ἄσημοι φωναὶ ἀντὶ συγκαταθέσεως.*

1616. *ἐπαινεῖ*] Assentit.

1619. *διασοφίζηται*] I. e. *διαδύηται σοφιζόμενος.* Cf. 1646. *οἷόν σε περισοφίζεται.* Bekk. Anecd. p. 36, 11. *διασοφίζεσθαι*: *τὸ διαπατᾶν σοφίσμασιν.* Vox alibi ignota, ut videtur.

Schol. εὐξάμενος: *Ὑποσχεθείς. διασοφίζηται*: *Ἐξαπατᾷ.* Vict.

1620. *μενετοὶ θεοί*] Morae patientes sunt dii. Anglice, the gods can wait. Schol: *ἀνεξίκακοι καὶ οὐκ εὐθέως τιμωρούμενοι. ἄλλως. παροιμία αὕτη, "Μενετοὶ θεοὶ, οὐκ ἀπατηλοί."* Cf. Thuc. I. 142. *τοῦ δὲ πολέμου οἱ καιροὶ οὐ μενετοί.*

μισητίᾳ] Prae avaritia. I. q. *ἀπληστίᾳ.* Schol: *μισητίαν δὲ οἱ περὶ Ἀριστοφάνη τὴν εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκρασίαν — ἐξηγοῦνται· μήποτε μέντοι γενικώτερόν ἐστιν, ἀπληστία, ὃ καὶ νῦν ἐμφαίνεται.* Phot: *μισητία· ἡ πρὸς ὁτιοῦν ἄχαρις ἀπληστία.* Poll. VI. 189. *καὶ μισητὸν (τὸν ἐρωτομανῆ) οἱ κωμικοὶ καλοῦσι καὶ μισητὴν τὴν μάχλον, τὸ δὲ πρᾶγμα, ἀσέλγειαν, μισητίαν.* Cf. Pl. 989. *καὶ ταῦτα τοίνυν* (?) *οὐχ ἕνεκεν μισητίας | αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας εἵνεκα.* Cratinus ap. Hesych. *μισηταὶ δὲ γυναῖκες ὀλίσβοισιν χρήσονται.* Versus proverbialis ap. schol. *περὶ σφυρὸν παχεῖα μισητὴ γυνή.* Quem versum, etiam ab Photio, Suida, et Eustathio sine nomine auctoris memoratum, Archilochi fuisse, et locum integrum fuisse *ἐργάτις, | περὶ — γυνὴ, | δῆμος, μυσάχνη*, suspicatur Bergkius ad Archiloch. Fr. 173.

Schol. μενετοὶ θεοί: *Ἀνεξίκακοι καὶ οὐκ εὐθέως τιμωρούμενοι. Ἄλλως. παροιμία αὕτη, "Μενετοὶ θεοὶ, οὐκ ἀπατηλοί." οἷον ἐπίμονοι καὶ βέβαιοι, οὐκ εὐεξαπάτητοι. μισητίαν δὲ οἱ μὲν περὶ Ἀριστοφάνη τὴν εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκρασίαν. καὶ τὸ "περὶ σφυρὸν παχεῖα μισητὴ γυνή" οὕτως ἐξηγοῦνται. μήποτε μέντοι γενικώτερόν ἐστιν ἀπληστία, ὃ καὶ νῦν ἐμφαίνεται.*

1623. *καθῆται λούμενος*] Lavans in balneo consideat.

Schol. λούμενος: *Ἀντὶ τοῦ λουόμενος.* Vict.

1624. *ἰκτῖνος ἁρπάσας*] Cf. 892. Fr. 525. *ἴκτινα παντόφθαλμον ἁρπαγῆς τρέφων.* Paus. V. 14. 1. *οἱ γὰρ ἰκτῖνες πεφυκότες ἁρπάζειν μάλιστα ὀρνίθων* etc.

ἁρπάσας —] Si sedeat et lavet in balneo, milvus rapiet ei vestem, qua non tantum una sed duae oves poterunt emi. BE.

Schol. καταπτάμενος ἰκτῖνος κ. τ. λ.: *Ἵνα καὶ ἁρπάσῃ ἰκτῖνος ἱμάτιον.* Vict.

1625. *Schol.* ἀνοίσει: Ἀνάξει. Vict.

1628. ὁ Τριβαλλός] Ut ὁ παῖς Ran. 521. οἱ τοξόται Ach. 54. etc.

οἰμώζειν δοκεῖ σοι;] Num libet tibi plorare, vapulaturo, nisi consenseris? Felton vertit: Have you a fancy for a beating?

σαυνάκα βακταρικροῦσα] I. e., ut videtur, σὸν κάρα βακτηρίᾳ κρούσω. Haec, ut illud ναβαισατρεῦ in v. 1615, barbare quidem loquitur Triballus, non ita tamen ut intelligere eorum sensum nequeant spectatores. Satis plana enim sunt quae loquitur infra v. 1678.

Schol. ὁ Τριβαλλός: Ἀντὶ τοῦ, ὦ Τριβαλλέ. κατ' ἐρώτησιν δὲ [ὁ λόγος. δέον δὲ] εἰπεῖν, δοκεῖ σοι συνθέσθαι. Ἄλλως. ὁ Τριβαλλός. ἔοικε τοῦ Ποσειδῶνος εἶναι τοῦτο. πιθανῶς δέ· εἰώθασι γὰρ τοῖς βαρβάροις διαλεγόμενοι τῷ σχήματι ἐσπουδασμένως λοιδορεῖν ἢ καταρᾶσθαι.

1630. Cf. Lys. 167. εἴ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, χἠμῖν ξυνδοκεῖ. Eur. Hipp. 507. εἴ τοι δοκεῖ σοι, etc. El. 77. εἴ τοι δοκεῖ σοι, στεῖχε.

1632. οὐ 'μνήσθην] Quod recordatus sum. Cf. Eccl. 951. οὐ 'μεμνήμεθα.

1634. *Schol.* ἐγχωρῶ ἔχειν ὡς ἔχει. Ἄλλως. οὐ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἐροῦμεν. R. V.

1635. οὐ διαλλαγῶν ἐρᾷς] Cf. Vesp. 1365. ποθεῖν ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ.

1636. ὀλίγον μοι μέλει] Proverbiale dictum. Cf. Ran. 1136. ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς; ΔΙ. Ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει. Vesp. 1411.

Schol. ὀλίγον μοι μέλει: Ἀντὶ τοῦ, οὐ φροντίζω. Ὅμηρος [Il. E. 800] "ἦ ὀλίγον οἷ παῖδα." R.

1637. Haec etiam dicuntur ad irritandam Herculis gulositatem. BE.

κατάχυσμα — γλυκύ] Cf. 535. καταχυσμάτιον γλυκὺ καὶ λιπαρόν.

Schol. [τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ: Τὸν ζωμὸν διὰ μέλιτος ποίει. πάλιν δὲ ἐρεθίζει τὸν Ἡρακλέα.]

1638. ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων] Hominum optume. Anglice reddas, my dearest fellow. Ridicule dictum ad Neptunum, qui deus est. Similiter Dionysium appellat Euripides Ran. 1472. τί δέδρακας, ὦ μιαρώτατ' ἀνθρώπων; Pl. 78. ὦ μιαρώτατε | ἀνδρῶν ἁπάντων. Ceterum δαιμόνι' ἀνθρώπων dictum ut δῖα θεάων et similia.

ποῖ πέρει;] Cf. Soph. Oed. R. 1309. ποῖ γᾶς φέρομαι τλάμων;

Schol. [[ἀνθρώπων Πόσειδον: Παίζει, δέον εἰπεῖν τῶν θεῶν. περὶ δὲ γυναικὸς μιᾶς, ἤγουν τῆς Βασιλείας.]]

1639. περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;] Respicit ad bellum Trojanum feminae unius causa conflatum.

1640. τί δαὶ ποιῶμεν;] Cf. 171. τί οὖν ποιῶμεν;

1641. ᾠζύρ'] Ut alibi ὦ κακόδαιμον, ὦ τάλαν, ὦ δύστηνε, ὦ μέλε, etc. Cf. Vesp. 1504. 1514.

Schol. ὦ 'ζύρ': Ἄθλιε. Vict.

1644. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται] Tu, utpote filius Jovis, haeres eris omnium illius bonorum. Si ergo hos sines ei regnum adimere, te ipsum

defraudabis. BE. Cf. ad Th. 758. *τουτὶ τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γίγνεται.* | *ΓΥ. τί τῆς ἱερείας γίγνεται;*

1645. *ἀποθνήσκων*] Lepide dictum de Jove, qui *ἀθάνατος* est.

1646. *περισοφίζεται*] I. e. *περιέρχεται σοφιζόμενος.* Circumvenit. Gl. *ἐξαπατᾷ.* Cf. 1619. *διασοφίζηται* Act. Apost. VII. 19. *οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν.*

Schol. περισοφίζεται: Ἐξαπατᾷ. Vict.

1647. Schol: *ὅτι ὅμοιον τῷ τόπῳ ἐκείνῳ· "δεῦρ' ἐλθέ· σὺν σοὶ τἄλλα* (qu. *δεῦρ' ἔλθ', ἐπεί σοι τἄλλα* aut *πάντα*) *βούλομαι φράσαι.* Herwerden (Ex. Crit. p. 89) corrigit *δεῦρ' ἔλθ', ἐς οὖς σοι τἄλλα* etc., respici videri admonens Eur. Ion. 1520. *τὰ δ' ἄλλα πρὸς σὲ βούλομαι μόνον φράσαι.* | *δεῦρ' ἔλθ'· ἐς οὖς σοι τοὺς λόγους εἰπεῖν θέλω.*

Schol. δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον: Ὅτι ὅμοιον τῷ τόπῳ ἐκείνῳ
"δεῦρ' ἐλθὲ, σὺν σοὶ τἄλλα βούλομαι φράσαι."

1648. *διαβάλλεται*] Schol: *ἐξαπατᾷ.* Archippus ap. schol: *τὸν γὰρ γέροντα διαβαλοῦμαι τήμερον.* Cf. Thesm. 1214. *διεβάλο μ', ὦ γραῦ* (*διέβαλέ μ' ὦ γραῦς* vulg.). Herod. IX. 116. *λέγων δὲ τοιάδε Ξέρξεα διεβάλετο.* III. 1. *διαβεβλημένος οὐ μανθάνεις* ("deceptum te esse non perspicis?"); V. 50. *τἄλλα ἐὼν σοφὸς καὶ διαβάλλων ἐκεῖνον εὖ* (pulchre illum circumveniens) *ἐν τούτῳ ἐσφάλη.* 97. 107. VIII. 110. Plat. Phaedr. 255 A. *ἐὰν ἄρα ὑπὸ ξυμφοιτητῶν ἤ τινων ἄλλων διαβεβλημένος ᾖ.* Erotian. p. 120. *Διεβλήθησαν: παρελογίσθησαν, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ φησὶ, "τί δ' ἢν λυθείς με διαβάλῃς, παθεῖν σε δεῖ;"*

ὁ θεῖος] Neptunus iste, patruus tuus. Sunt enim fratres Jupiter et Neptunus, Saturno nati. BE.

Schol. διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος: Ὅτι τῷ διαβάλλεται χρῶνται ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν, ὡς καὶ Ἄρχιππος ἐν Πλούτῳ
"ἔστιν δέ μοι καλῶς πρόφασις εὑρημένη·
τὸν γὰρ γέροντα διαβαλοῦμαι τήμερον."
παρόμοιον δὲ καὶ τὸ Ὁμηρικὸν [Il. *Δ.* 6] *"παραβλήδην ἀγορεύων." καὶ παρ' Ἀλκαίῳ "παραβάλλεταί σε."*

1649. Nothos haereditatem cernere non licebat, sed ad proximos agnatos devolvebantur eorum bona. Dem. in Eubul. p. 1315. *ἐξῆν δὲ δήπου, εἰ νόθος ἢ ξένος ἦν ἐγὼ, κληρονόμους εἶναι τῶν ἐμῶν ἁπάντων* (sc. *τοὺς συγγενεῖς*). Isaeus p. 61, 5. *νόθῳ μηδὲ νόθῃ ἀγχιστείαν εἶναι μήθ' ἱερῶν μήθ' ὁσίων.*

οὐδ' ἀχαρῆ] Cf. Vesp. 541. *οὐκέτι — χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀχαρῆ.* 701. *οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις ἀχαρῆ.* Pl. 244. *ἐν ἀχαρεῖ χρόνῳ* (*χρόνου*?). Nub. 496. *ἀχαρῆ διαλιπών.* Com. anon. IV. 600. *οὐδ'* (*οὐ γὰρ*?) *ὅσον ἀχαρῆ τῆς τέχνης ἐπίσταμαι.* Hic forsan legendum *οὐδ' ἀχαρές.* Cf. Phot. *παρ' ἀχαρές: ὀλίγου.*

Schol. ἀχαρῆ: Μικρὸν, ὀλίγον. μέτεστι: Μετουσία ὑπάρχει. Vict.

1650. *κατὰ τοὺς νόμους*] Mox recitabit legem Solonis. Fingit autem Deos uti legibus Atheniensium. BE.

1652. *ξένης γυναικός*] Ex Alcmena, quae non fuit civis Attica nec Jovis legitima conjux, verum Amphitruonis. Jovem autem supponit esse Atheniensem. BE.

1653. *ἢ πῶς ἂν —;*] Quomodo enim, inquit, posset haberi Minerva *ἐπίκληρος*, i. e. omnium bonorum haeres, si tu non esses nothus? Nothi enim excluduntur hereditate, si adsint ex legitimo toro filii aut filiae. Decipit autem Herculem, cum supponit Minervam esse *ἐπίκληρον*, quae non est; adsunt enim alii et aliae. BE.

Schol. ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν: Εἰ μὴ ἦν γνησιωτέρα. ἐπίκληρος δέ ἐστιν ἡ μὴ ἔχουσα ἀδελφοὺς ἑτέρους συγκληρονόμους, ἀλλὰ μονοκληρονόμος οὖσα. νόμος ἦν Ἀθηναίοις γνησίας μὲν οὔσης θυγατρὸς, νόθου δὲ υἱοῦ, μὴ κληρονομεῖν τὸν νόθον τὰ πατρῷα. καὶ νῦν οὖν, φησὶν, εἰ μὴ σὺ νόθος ἦς, οὐκ ἂν ἦν Ἀθηνᾶ ἐπίκληρος. (παίζει δέ.) τοὐναντίον γὰρ, υἱῶν ὄντων γνησίων, οὐκ ἂν εἴη θυγάτηρ ἐπίκληρος. εἰσὶ δὲ καὶ τῷ Διὶ γνήσιοι υἱοὶ, Ἄρης καὶ Ἥφαιστος. ἀλλὰ ἐπαίνῳ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τῆς πόλεως τοῦτό φησιν, οὐ προσποιούμενος περὶ τῶν γνησίων.

1654. *Schol. οὖσαν: Καὶ ταῦτα.* Vict. *γνησίων: Παίζει, δέον εἰπεῖν νόθων.* R. V.

1656. *νοθεῖ'*] I. e. *ὡς νοθεῖα*, Anglice, as bastard's portion. Sic Nub. 178. *κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβών.* Vesp. 581. *ἡμῖν ἐπίχειρα — ἔξοδον ηὔλησ' ἀπιοῦσιν.* Dem. Ol. III. p. 22. *τὰ στρατιωτικὰ τοῖς οἴκοι μένουσι διανέμουσι θεωρικά.* Id. p. 955. *πρεσβεῖα (τὰ πρ. τ.) λαβὼν τὴν συνοικίαν κατὰ τὴν διαθήκην ἔχει.* ibid. *πρεσβεῖά τε τὴν συνοικίαν ἔλαβε κατὰ τὴν διαθήκην.* p. 1003. *ὥστε — πρεσβεῖον* (?) *ἔχοιμ' ἂν ἐγὼ τοὔνομα τοῦτ' εἰκότως.* Plat. Gorg. 524. *Μίνῳ δὲ πρεσβεῖα δώσω, ἐπιδιακρίνειν, ἐὰν ἀπορῆτόν τι τὼ ἑτέρω.* Menand. com. IV. 304. *κριὸς τροφεῖ' ἀπέτισεν.* Erat autem *τὰ νοθεῖα* certa pecuniae summa, quae nothis dabatur. Schol: *γράφεται νοθεῖα ὡς πρεσβεῖα. εἰ τὰ μὲν χρήματα ἐμοὶ, φησὶν, ὡς νόθῳ καταλείψει, τὴν δὲ ἀρχὴν τοῖς γνησίοις. νόμος ἦν Ἀττικὸς τοῖς νόθοις μέχρι πέντε μνῶν καταλιμπάνειν. ἢν οὖν ἐμοὶ μὲν τὰ χρήματα ἐάσῃ, ἐκείνοις δὲ τὴν ἀρχήν. — τὸ ἀργύριον γὰρ τοῖς νόθοις διὰ χειρὸς ἐδίδουν, ἐπειδὴ οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς συγκληρονομεῖν.* Phot. p. 301, 10. *νοθεῖα. τὰ τοῖς νόθοις ἐκ τῶν πατρῴων διδόμενα οὕτως καλεῖται· ἦν δὲ μέχρι χιλίων δραχμῶν.* Poll. III. 2. et Harpocr. in h. v. "Licebat Athenis patri morienti notho filio pecuniam dare, quae *τὰ νοθεῖα* dicebantur, quae mille drachmas non excederent (*μέχρι χιλίων δραχμῶν*)." (Lenting.) Sensus igitur erit: Quid autem, si mihi moriens pater ut *νοθεῖα* dederit opes suas, filiis autem legitimis imperium reliquerit?

Schol. νόθῳ 'ξαποθνήσκων: (Γράφεται νοθεῖα ὡς πρεσβεῖα. εἰ τὰ μὲν χρήματα ἐμοὶ, φησὶν, ὡς νόθῳ καταλείψει, τὴν δὲ ἀρχὴν τοῖς γνησίοις.) νόμος ἦν Ἀττικὸς τοῖς νόθοις μέχρι πέντε μνῶν καταλιμπάνειν. ἢν οὖν ἐμοὶ μὲν τὰ χρήματα ἐάσῃ, ἐκείνοις δὲ τὴν ἀρχήν. προπερισπωμένως δὲ ἀναγνωστέον τὸ νοθεῖα. τὸ ἀργύριον γὰρ τοῖς νόθοις διὰ χειρὸς ἐδίδουν, ἐπειδὴ οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς συγκληρονομεῖν.

1657. *ἐπαίρει*] Haereditatis spe incitat ad pacem repudiandam. *Schol.* *ἐπαίρει*: *Συνεπείθη*. Vict.

1658. *ἀνθέξεταί σου τῶν χρημάτων*] I. e. *ἀντί σου ἕξεται τῶν χρημάτων*, tecum jure de paterna haereditate certabit.

1659. *ἀδελφὸς*] Jovis.

1660. *νόμον*] Meminit hujus legis Isaeus p. 147. ed. Reisk. et Demosth. p. 1067. BE.

1661. *ἀγχιστείαν*] I. e. jus ex propinquitate haereditatem adeundi. Dem. p. 1067. *νόθῳ δὲ μηδὲ νόθῃ μὴ* (del.?) *εἶναι ἀγχιστείαν* etc. p. 1058. *μέχρις ὧν ὁ νόμος κελεύει τὴν ἀγχιστείαν εἶναι*. p. 1051. *ὡμολογεῖτο γὰρ παρὰ πάντων τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ κληρονομία κατὰ τὴν ἀγχιστείαν*. Isae. I. 45. *διὰ τὴν τοῦ γένους ἀγχιστείαν*. Id. p. 65. *τὴν ἀγχιστείαν ὁ νόμος τοῖς ἄρρεσι προτέροις τῶν θηλειῶν ἀποδέδωκε*. p. 72. *ἀνεπίδικον παρειληφότες τὴν ἀγχιστείαν ἐκ γένους*. p. 68. p. 83. p. 85. Or. VI. Arg. *τὸν δὲ νόμον διαγορεύειν νόθῳ καὶ νόθῃ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν*. Plat. Legg. 924 E. *τὸ γένος ἀεὶ πορευέσθω κατ' ἀγχιστείαν*. D. *πρὸς δὲ τὴν τοῦ γένους ἀγχιστείαν*. Soph. Ant. 174. *ἐγὼ κράτη δὴ πάντα* (*ταῦτα*?) *καὶ θρόνους ἔχω* | *γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων*. Unde *ἀγχιστεύειν τινὶ* Isae. p. 85. *Schol.* *ἀγχιστείαν*: *Μετουσίαν τῆς οὐσίας. δοκεῖ δὲ πλάττεσθαι νόμον Σόλωνος*. — *ἀγχιστείαν*: *Μετοχὴν καὶ κοινωνίαν τῆς οὐσίας*. Vict.

1662. *Schol.* *γνησίων*: *Ὁ ἐξ ἰσονομιῶν ἴδιος, οἰκεῖος*. Vict.

1665. *τοῖς ἐγγυτάτω γένους*] Proxumis agnatis, ut Neptuno. Anglice, to those next of kin. Cf. Dem. p. 374. *οὐχ ἵν' ἀποστερήσῃ τοὺς ἐγγύτατα τῷ γένει τῆς ἀγχιστείας* etc. p. 488. *τοὺς ἐγγυτάτω* (al. *-τατα τῷ*) *γένει τῆς ἀγχιστείας*. p. 1049. (Arg.) *ὡς οὖσα ἐγγυτάτω* (al. *-τα*) *τῷ γένει*. p. 1051. *γένει οὖσα ἐγγυτάτω Ἁγνίᾳ*. p. 1053. *τῷ Ἁγνίᾳ γένει ὢν ἐγγυτάτω*. p. 1053. *ὡς γένει ὢν ἐγγυτάτω*. p. 1055. *γένει ἐγγυτάτω ὄντας*. p. 1059. *γένει ἐγγυτάτω ἦν Ἁγνίᾳ*. p. 1067. *καὶ ἐὰν γένει ἀπωτέρω* (*ὦσι*). ibid. *τὸν πρὸς πατρὸς ἐγγυτάτω κύριον εἶναι*. p. 1068. *γένει ὢν ἐγγυτάτω*. p. 1076. *τοὺς γένει ὄντας ἐγγυτάτω Ἁγνίᾳ*. p. 1081. *τοῦ νόμου τὰς ἀγχιστείας τοῖς ἐγγυτάτω γένους* (*γένει* F. S. Q. Bekk.) *ἀποδιδόντος*. p. 1082. *κατὰ γένος ἐγγύτατα ὄντες*. p. 1083. *Ἀρχιάδῃ — γένει ἐγγυτάτω*. p. 1084. *τοῖς ἐγγυτάτω πρὸς ἀνδρῶν*. ibid. *τούτῳ δὲ ἡμεῖς ἐσμεν ἐγγυτάτω*. p. 1085. *τοὺς ἐγγυτάτω γένει ὄντας*. p. 1088. *τοῖς ἐγγύτατα* (*-τάτω* r.) *γένους*. p. 1090. *τοὺς ἐγγυτάτω γένους ἡμᾶς*. p. 1093. *τῶν κατὰ γένος ἐγγυτάτω ἡμῖν*. p. 1094. *τοὺς ἐξ ἀρχῆς ἐγγύτατα γένους ὄντας*. Arg. Dem. Or. 44. *λέγων ἐγγύτατα τοῦ γένους εἶναι τῷ Ἀρχιάδῃ*. Isae. I. 5. *ἡμεῖς δὲ γένει μὲν ἐγγυτάτω προσήκοντες* etc. I. 45. *ἡμεῖς ἐγγυτέρω γένει προσήκομεν*. I. 49. *τοὺς ἐγγυτάτω γένει*. I. 55. *γένει προσήκων ἐγγυτάτω*. I. 59. *ὡς ἐγγυτέρω τῷ* (del.?) *γένει προσήκουσι*. III. 78. *τοῖς ἐγγύτατα γένους*. III. 88. *προσήκοντες αὐτῷ ἐγγυτέρω γένους ἡμῶν*. III. 90. *ἡμῶν τινα τῶν ἐγγύτατα γένους*. IV. 20. *τοῖς ἐγγυτάτω γένους*. IV. 21. *ὁ ἐγγύτατα γένους*. IV. 32. *κατὰ τὸ* (om. Z.) *γένος ἀμφισβητοῦντες*. IV. 33. *κατὰ τὸ* (om. Z.) *γένος λαγχάνοντες*. IV. 40. *τοὺς γένει τῷ τεθνεῶτι προσήκοντας*. V. 18. *ἐγγυτάτω ὢν γένους* (*τοῦ γενους* Z.). VII. 5. *τοῖς ἐγγυτάτω γένους*. VII. 25.

κἂν γένει ἀπωτέρω τυγχάνωσιν ὄντες. VIII. 2. ὡς ἐγγυτάτω γένους ὄντες. X. 7. τῷ ἐγγύτατα γένους. XI. 1. τοῦτο γὰρ ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος γένος ἐστίν. XI. 12. 13. τοῖς ἐγγύτατα γένους. XI. 42 τῶν ἐγγύτατα γένους. Andoc. I. 119. γένει ὄντες ἐγγυτάτω. Lys. Fr. 25. πρὸς τοὺς ἐγγύτατα γένους. Plat. Apol. 30 A. ὅσῳ μου ἐγγυτέρω ἐστὲ γένει. Lach. 187 E. ὃς ἂν ἐγγυτάτω Σωκράτους ᾖ λόγῳ ὥσπερ γένει. Hipp. maj. 304 D. καὶ γάρ μοι τυγχάνει ἐγγύτατα γένους ὤν. Legg. IX. 866. ὁ προσήκων ἐγγύτατα. Aesch. Suppl. 388. νόμῳ πόλεως φάσκοντες ἐγγύτατα γένους εἶναι. Eur. Tro. 48. τὸν γένει μὲν ἄγχιστον πατρός. Diod. Sic. XII. 18. οἱ ἄγχιστα γένους. Harpocr. T. I. p. 115. τὸν ἐγγυτάτω γένους παῖδα ἄρρενα. Id. p. 98, 9. τοῖς ἔγγιστα γένους. Heliod. X. 12. γένους τοῦ βασιλείου — ἐγγύτατα (ἐστί). Plura Taylor. ad Lys. p. 27. Utrumque autem dicitur ἐγγυτάτω et ἐγγύτατα. Aeque enim, ni fallor, usurpantur formae adjectivae ἐγγύτερον ἐγγύτατα et adverbiales ἐγγυτέρω ἐγγυτάτω (ut ἀνωτέρω ἀνωτάτω) ab ἐγγύς. V. ad Ran. 162.

1669. ἤδη —;] Anglice, Has your father ever registered you among your clansmen (or wardsmen)? Cf. Hermipp. II. 394. ἤδη τεθέασαι κόκκον —; Magnet. II. 10. ταγηνίας ἤδη τεθέασαι — σίζοντας;

εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτερας] Ac si esses natus utrinque ex civibus Atticis. BE. De lege qua jubebantur Athenienses liberos suos ad curiales deducere, ut in civium albo inscriberentur, videndus Petitus Leg. Att. II. tit. 4. § 8 seu p. 222. At vero nothi in curiam non admittebantur, nec in civium numerum referebantur. Fiebat illa inscriptio tertio Apaturiorum die, qui κουρεῶτις dicebatur, qua de re videndus Meursius Gr. Fer. in Ἀπατούρια. BR. Cf. Dem. p. 1003. πρὶν εἰσαγαγεῖν τοῦτον εἰς τοὺς φράτερας. p. 1011. εἰς δὲ τοὺς φράτερας ἠναγκάσθη εἰσαγαγεῖν. p. 995. εἰσάγειν εἰς τοὺς φράτορας (φράτερας pr. F.). p. 1365. εἰσῆγεν — εἰς τοὺς φράτερας τὸν παῖδα. p. 1313. εἰσήχθην εἰς τοὺς φράτορας. p. 1315. παιδίον ὄντα με εὐθέως ἦγον (εἰσήγαγον?) εἰς τοὺς φράτορας etc. p. 1386. etc. Lys. 183, 10. ὅσα ἔτη γεγονὼς εἰς τοὺς φράτορας εἰσήχθη. Isaeus de Men. haer. c. 18. εἰσάγει με εἰς τοὺς φράτορας. Cf. ad 1527. et ad Ran. 418.

Schol. ἐς τοὺς φράτορας: Πάλιν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ μετήγαγε τὰ Ἀθηναίων ἔθη ἐπὶ τοὺς θεούς. διὰ γὰρ τοῦ ἐγγραφῆναι εἰς τὰς φρατρίας σύμβολον εἶχον τῆς εὐγενείας οἱ Ἀθηναῖοι. (Ἄλλως. εἰς τοὺς τῆς ἡλικίας νόμους. ἢ εἰς τοὺς φυλέτας. ἐπειδὴ τὰ ὀνόματα τῶν ξένων γράφεται εἰς τοὺς πίνακας.)

1670. καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον] Cf. 511. τουτὶ τοίνυν (?) οὐκ ᾔδη 'γώ. καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε θαῦμα etc. Dem. p. 1441. καὶ δῆτα θαυμάζω πότερα —.

1671. Cf. 264. Pac. 56. δι' ἡμέρας γὰρ ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων | ὡδὶ κεχηνὼς λοιδορεῖται τῷ Διί. Lys. 426. τί κέχηνας, ὦ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις; Soph. Phil. 815. τί παραφρονεῖς αὖ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον;

αἰκίαν] Cf. Eccl. 663. τὰς αἰκίας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὰν | εὐωχηθέντες ὑβρίζωσιν; Aesch. Prom. 93. 177. 601. Soph. Oed. C. 748.

El. 487. 511. 515. Eur. Bacch. 1371. Bekk. Anecd. p. 355, 23. *αἰκία: ὕβρις ἔμπληγος.* Scribendum forsan *αἰκείαν.* Vide annot. crit.

αἰκίαν βλέπων] Scholiastes recte interpretatur: *τί δῆτ' ἄνω βλέπεις, ὡς τυπτήσων τινά.* Phrasis similis est illis quas enotavimus ad 1169. *πυρρίχην βλέπων.* Vesp. 843. *ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.* ac 900. *ὡς δὲ καὶ κλέπτον (κλέπτειν?) βλέπει.* BR. Cf. Pac. 1184. *κάποροῦν θεῖ τῷ κακῷ βλέπων ὀπόν.* Eq. 631. *κἄβλεψε νᾶπυ.* Lentingius confert Plaut. Cist. 2, 3, 78. Quid nunc supina sursum in coelum conspicis (sc. stupefacta et attonita)? et Homeri illud de Thersite ab Ulysse sceptro percusso, *ἀχρεῖον ἰδών?* Anglice, looking assault (blows, cudgels).

Schol. *τί δῆτ' ἄνω κέχηνας: Ὡς τοῦ Ἡρακλέους εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβλέψαντος μετ' ὀργῆς φησι, τί δῆτ' ἄνω βλέπεις ὡς τυπτήσων τινά; τινὲς δὲ οὕτως· τί δῆτα ἐς τὰ ἄνω πράγματα ἀποβλέπεις αἰκισθησόμενος. ἐάν τι πάθῃ ὁ πατήρ, ὑπὸ τῶν γνησίων; — αἰκίαν: Ἤγουν μάστιγα, ἤγουν ἀφορῶν αἰκίσαι καὶ μαστίξαι τινά.* Vict.

1673. *ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα*] Cf. ad 773. Vesp. 724. Synes. Epist. 4. *βούλοιντο μὲν ἂν καὶ τὸ ὀρνίθων γάλα παρασχεῖν· παρέχουσι δ' οὖν ὅσα αὐταῖς ἀήρ τε φέρει καὶ γῆ.*

1674. Cf. Pl. 198. *εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ.*

1675. Sensus est, Justa mihi quidem videris, ut modo de sceptro, sic nunc etiam de virgine tradenda rogare. Cf. 1600. 1632. Vulgata scriptura erat *καὶ πάλαι.*

1677. *ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα*] Cf. Ach. 474. *ἐν ᾧπέρ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα.* Soph. Oed. R. 314. *ἐν σοὶ γὰρ ἐσμέν.* Aj. 519. *ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι.* Oed. C. 247. Ter. Phorm. 2, 2, 3. Ad te summa solum, Phormio, rerum redit.

1678. *καλάνι*] Pro *καλὰν κόραν καὶ μεγάλαν Βασιλείαν.* Loquitur autem semibarbare, ut in Ach. 104. Etiam in Thesmophoriazusis introducitur Scytha barbarizans 1001. sq. 1082. sq. 1102. sq. 1176. sq. BE. *Βασιλιναῦ* barbare dictum ut *Ἰαοναῦ* Ach. 104. Lepide vertit Carey: "De beautiful gran damsel Basilau | me give up to de fool."

Schol. *καὶ μεγάλα: Τὴν καλὴν καὶ μεγάλην κόρην Βασιλείαν γαμεῖν. — Δίδυμος οὕτως, εἰ μὴ ὀρνιθιάζει.* R. V.

1680. Schol. *μὰ τὸν Δί' οὐχ οὗτός γε: Μὰ τὸν Δία, φησίν, οὐ λέγει παραδοῦναι, ἀλλὰ βαδίζειν καὶ ἀναχωρεῖν. οὕτω δὲ αὐτό φησι βαρβάρως καὶ δυσφράστως. ὥσπερ αἱ χελιδόνες. καὶ Αἰσχύλος τὸ βαρβαρίζειν χελιδονίζειν (φησὶ) καὶ Ἴων ἐν Ὀμφάλῃ τοὺς βαρβάρους χελιδόνας ἀρσενικῶς φησιν, (ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ πρώτῳ τῆς καθόλου φησίν. τὸ δὲ βασιλιναῦ εἰς τὸ βάσιν μετέβαλεν ὁ Ποσειδῶν, παρόσον τὴν δευτέραν ἐξέτεινε. τὸ τελευταῖον κρατήσας ὁ Ἡρακλῆς ἐξ αὐτοῦ κρίνει αὐτόν, θέλων παραδοῦναι αὐτὸν τὴν Βασιλείαν τοῖς ὄρνισιν).*

1681. *ὥσπερ αἱ χελιδόνες*] Notum est ex multis comici aliorumque poetarum locis barbarorum sermonem cum hirundinum cantu comparari solitum fuisse. Aesch. Agam. 1050. *χελιδόνος δίκην | ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη.* Cf. ad Ran. 93. BR. Aeschylus *βαρβαρίζειν*

χελιδονίζειν, Ion barbaros *χελιδόνας* (*ἀρσενικῶς*) dixit, teste schol. Cf. Ran. 93. 680. Aesch. Ag. 1050. Eur. Fr. 91. Herod. II. 57. *Πελειάδες δέ μοι δοκέουσι κληθῆναι πρὸς Δωδωναίων ἐπὶ* (*ἀπό*?) *τοῦδε αἱ γυναῖκες διότι βάρβαροι ἦσαν· ἐδόκεον δέ σφι ὁμοίως ὄρνισι φθέγγεσθαι*. Ibid. *ἕως δὲ ἐβαρβάριζε, ὄρνιθος τρόπον ἐδόκεέ σφι φθέγγεσθαι*. IV. 183. *γλῶσσαν δὲ οὐδεμιῇ ἄλλῃ παρομοίην νενομίκασι* (Troglodytae), *ἀλλὰ τετρίγασι κατάπερ αἱ νυκτερίδες*.

εἰ μὴ τιτυβίζει γ'] I. q. *ἀλλὰ τιτυβίζει*. Cf. ad Eq. 186. Th. 898. Lys. 942. Anglice **twitters**. Sed scriptura verbi valde incerta est

Schol. *ὥσπερ αἱ χελιδόνες*: *Σύμμαχος· οὐκ ἔστιν ὁ τούτου νοῦς φανερός. οὐδέν τι δύναται ἴδιον τῶν χελιδόνων ἡ βάδισις, αἵ γε μηδὲ πορείᾳ χρῶνται ὡς τὰ ἄλλα τῶν ὀρνέων, καὶ μάλιστα τὰ μὴ πτητικά. ὁ δὲ Δίδυμος οὕτω· καταλλήλως εἶχεν, εἰ ἔλεγεν ὡς τὰς χελιδόνας. θέλει δὲ λέγειν, εἰ μὴ βαδίζει πρὸς τὰς χελιδόνας, διὸ καὶ ἐποίσει*

"οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσι λέγει."

ἐπεὶ καὶ αὐτὸς πρὸς αὐτὰς βαδίζει εἰς Νεφελοκοκκυγίαν.

1682. Ridicule Peisetaerus ex eo quod Triballus hirundinis instar loqui videatur colligit eum virginem hirundinibus (i. e. avibus) concedendam censere. Scilicet quod *τιτυβίζει* Triballus, i. e. hirundinis voce loquitur, colligit alter etiam hirundinibus favere eum. Nam *τιτυβίζειν* utroque sensu usurpari potest, ut *ἀττικίζειν, λακωνίζειν, μηδίζειν, σικελίζειν*, et quae sunt similia.

1687. Cf. 1752. *αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει, διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας*, | *καὶ πάρεδρον Βασίλειαν ἔχει* (*ἔχων*?) *Διός*.

1688. *ἐς καιρόν*] **Opportune**. Alexis Diog. L. III. 26. *εἰς καιρὸν ἥκεις*. Eur. Herc. 701. *ἐς καιρὸν οἴκων, Ἀμφιτρύων, ἔξω περᾷς*. Hipp. 899. *καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς παῖς σὸς ἐς καιρὸν πάρα*. Soph. Aj. 1190. *καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἶδε πλησίον* | *πάρεισιν*. Plat. Prot. 340 E. *εἰς καιρόν γε παρατέτυχεν ἡμῖν — ὅδε*. Xen. Cyr. III. 1. 8. *εἰς καιρὸν ἥκεις*.

κατεκόπησαν] Heraclides Athen. p. 533 E. *ἀλεκτρυόνα — πλανώμενον* | *κατέκοψεν* Theocr. XIV. 14. *δύο μὲν κατέκοψα νεοσσώς*. Antiphan. Athen. p. 4 F. *βοῦν — προκατακόπτειν*. Herod. I. 207. *τῶν προβάτων — πολλὰ κατακόψαντας*. II. 42. *κριὸν ἕνα κατακόψαντες*. Thuc. IV. 128. *τὰ μὲν* (*ζεύγη βοεικὰ*) *ὑπολύοντες κατέκοπτον*. Porphyr. de abstin. II. 16. *οὐ βουθυτοῦντα οὐδὲ ἱερεῖα κατακόπτοντα*. Theopomp. ap. Longin. de subl. C. 43. *πρὸς κατακοπὴν ἱερεῖα*.

οὑτοιί] sc. *οἱ ὄρνιθες*.

[*Schol*.] *οὑτοιί*: (*Οἱ ὄρνιθες*.) *εὐκαίρως, φησίν, κατεκόπησαν οἱ ὄρνιθες οὗτοι διὰ τὸ ἄριστον τῶν παρόντων γάμων*.

1689 sq. *βούλεσθε —; ὑμεῖς δ' ἴτε*] Cf. Lys. 428. *οὐχ — ἐκμοχλεύσετ'; ἐνθενδὶ δ' ἐγὼ* | *ξυνεκμοχλεύσω*.

1689. Cf. Ran. 416. *βούλεσθε δῆτα κοινῇ σκώψωμεν Ἀρχέδημον;*

τέως] **Interea**.

1690. *ὀπτῶ τὰ κρέα*] Hercules helluo maximus perhibetur fuisse; et vulgo comicis fabula erat factus dabatque eis materiam captandi risum. Noster etiam comicus eum ridiculum facit, hic praecipue, quum facit

eum assidere foco et torrere carnes, quum fungeretur amplissimo munere legationis. Sic alii comici solebant eum introducere panes pinsentem; quos tamen etiam ridet noster, vel quia illud inepte facerent, vel quia nimis saepe. V. Pac. 741. BE.

1691. *ὀπτᾷς σὺ κρέα;*] Tune carnes asses? Anglice reddas: You roast flesh? Eat it, you mean.

τενθείαν] Gulositatem. Cf. Pac. 1009. *τένθαις πολλοῖς*. 1122. Nub. 1198. *οἱ προτένθαι*. Alciphr. Epist. III. 24. 2. *καὶ τὰ λοιπὰ τῇ τενθείᾳ δαπανᾶται* etc.

Schol. *τενθείαν: σιναμωρίαν καὶ λιχνότητα*. R. V. Vict. *Λαιμαργίαν*. Vict.

1692. *εὖ γε μέντἂν* —] Bene profecto mecum actum fuisset (si hic mansissem). Brunck: Molliter sane me curassem. Anglice, I should have fared well (if I had been left here). Cf. Isae. XI. 55. *διαθεῖναι καλῶς* (bene curare). Menand. IV. 252. *τῷ μὲν τὸ σῶμα διατεθειμένῳ κακῶς | χρεία 'στ' ἰατροῦ, τῷ δὲ τὴν ψυχὴν φίλου*. Xen. Mem. III. 13. 6. *πῶς ἂν οἴει διατεθῆναι;* Dinarch. II. 11. *κακῶς διατιθέμενον* (Anglice, in a bad way) *ὑπὸ λιμοῦ*. Isocr. p. 390. *οὕτω κακῶς διετέθην ὥσθ'* etc. Polyb. III. 74. 11. *ὑπὸ τῶν ὄμβρων διετίθεντο κακῶς*. idem: *καὶ τάδε συνέβαινε κακῶς διατεθεῖσθαι ὑπὸ τοῦ λιμοῦ*. Schol. ad Vesp. 283. *κακῶς δὲ διατεθέντες Σάμιοι* etc. Schol. Aristid. III. p. 485 D. *πολιορκίᾳ κακῶς διέθηκαν — τοὺς Σαμίους*. Thuc. VI. 57. *οὐ ῥᾳδίως διετέθη*. Active Polyb. XXXIII. 11. 3. *κακῶς διετίθει τὴν χώραν*. Plat. Menex. 235. *γενναίως διατίθεμαι*. Similiter fere Eccl. 650. *δεινὸν μέντἂν ἐπεπόνθη*. Supra 1358. *ἀπέλαυσα τἄρ' ἂν νὴ Δί' ἐλθὼν ἐνθαδί, | εἴπερ γε* etc. Ran. 743. *ᾤμωξε μέντἄν*. Ach. 162. Pl. 1063.

Schol. *εἶ: Πορεύῃ*. Vict.

1693. Cf. Pl. 1194. *ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾷδας ἡμμένας*. Hic ad coelum (1686) abit Peisetaerus *τὴν Βασίλειαν* arcessiturus, quacum mox in scenam redit.

γαμικὴν χλανίδα] Cf. schol. ad Pac. 869. *πλακοῦς γαμικός*. S. Matth. Evang. XXII. 12. *ἔνδυμα γάμου*. Sed corrigendum fortasse *γαμήλιον*. Vide annot. crit.

1694. *ἔστι δ'* —] Haec adhuc cum illis cohaerent ubi Chorus coepit narrare sibi in diversis locis visa mirabilia. Initium est supra v. 1470; deinde ingredientibus actoribus desinit; egredientibus iterum incipit v. 1553. BE. Cf. Lys. 1188.

Φαναῖσι] Nomen loci alicujus in Chio, ut ait schol. Alludit autem ad *φαίνειν*, a quo *συκοφαντεῖν*, pro quo etiam usurpatur quandoque, ut idem dicit. BE. Erat promontorium et portus insulae Chii. V. Thuc. VIII. 24. *ἐν Φάναις — ἐνίκησαν*. ejusque interpretes. BECK.

Schol. *ἔστι δ' ἐν Φαναῖσιν*: [[*Εἴσθεσις χοροῦ ἐπῳδικὴ κώλων τροχαϊκῶν ὀκτὼ ἐφθημιμερῶν καὶ ἀκαταλήκτων διμέτρων. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.*]] *ἐν ταῖς ἐκκλησίαις νῦν, φησίν, εἰσί. παίζει δὲ διασύρων τῶν Ἀθηναίων τοὺς συκοφάντας, παρὰ τὸ φαίνειν καὶ συκοφαντεῖν αὐτοὺς περὶ τὰ δικαστήρια. καὶ ἄλλως δὲ Φαναὶ τῆς Χίου χωρίον. καὶ Κλεψύδρα κρήνη*

ἐν ἀκροπόλει. παρὰ τοὺς ἐγχειρογάστορας δὲ πεποίηται. Ἄλλως. κρήνη ἐν ἀκροπόλει ἡ Κλεψύδρα, ἧς Ἴστρος ἐν τῇ ιβ' μέμνηται τὰ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν ἀναλεγόμενος. οὕτως δὲ ὠνόμασται ἐπειδὴ ἀρχομένων τῶν ἐτησίων πληροῦται, παυομένων δὲ λήγει, ὁμοίως τῷ Νείλῳ, ὥσπερ καὶ τὴν ἐν Δήλῳ κρήνην (ἡ — κρήνη?), εἰς ταύτην δέ φησιν ἡματωμένην φιάλην πεσοῦσαν ὀφθῆναι ἐν τῷ Φαληρικῷ ἀπέχοντι σταδίους εἴκοσι. φασὶ δὲ αὐτὴν ἀπέραντον βάθος ἔχειν, τὸ δὲ ὕδωρ ἁλμυρόν. ἔπαιξε δὲ πάλιν διασύρων τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους, ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐστὶ κλεψύδρα, κατασκεύασμά τι ὥσπερ ὡρονομικόν.

1695. *Κλεψύδρᾳ*] Nomen fontis in arce, a quo et horologium [aquaticum] ita dicebatur quo utebantur in judiciis. Has duas notiones inter se miscet hic. BE. Cf. Kuhn. ad Poll. X. 60. Photii Lex. Hesych. p. 276. — Comicus hoc sibi vult: Athenis in judiciis magna copia est Sycophantarum etc. BE. Cf. Ach. 693. Vesp. 93. 857. Cic. de Orat. III. 34. 138. at hunc (Periclem) non declamator aliquis ad clepsydram latrare docuerat, sed Clazomenius ille Anaxagoras. Tertia etiam notio *τοῦ κλέπτειν* fortasse inest.

ἐγγλωττογαστόρων] Alludit ad vocem *ἐγχειρογάστωρ*, ut ait schol., i. e. opifex manuarius, quasi qui manibus suis cibum ventri quaeritat. BE. Adde Hesych. p. 1075. et 1077. ibique Alberti. Zonar. 1. p. 596. 598. Sunt igitur qui lingua, accusationibus, orationibus habendis victum quaerunt. BECK. Pollux II. 108. *γλωττογάστορες παρὰ τοῖς κωμικοῖς οἱ ἀπὸ τῆς γλώττης βιοῦντες.* Schol. Aristid. III. p. 408. *οἱ καλούμενοι χειρογάστορες, παρὰ τὸ ἐκ τῶν χειρῶν ζῆν.* Etym. M. p. 309, 51. *Ἐγγλωττογάστωρ — παρὰ τὸ διὰ γλώσσης καὶ διὰ λόγων τρέφεσθαι. Χειρογάστορες* poetae comici Nicophontis fabulae nomen fuit. Felton vertit belly-tongued, Kennedy tongue-bellied. Allusio etiam videtur esse ad voc. *ἐγγαστρίμυθος* ventriloquus. Confer v. *ἐγγλωττοτυπεῖν*, Eq. 782.

1696. *Schol.* [[*ἐγγλωττογαστόρων: Παρὰ τοὺς ἐγχειρογάστορας πέπαικται.*]]

1697. *οἳ θερίζουσιν — γλώτταις*] Quod hic sycophantae linguis suis, id bonus miles armis dicitur efficere in scolio Hybriae ap. Athen. XI. p. 695 F. *ἔστι μοι πλοῦτος μέγας δόρυ καὶ ξίφος | καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωτός. | τούτῳ γὰρ ἀρῶ, τούτῳ θερίζω, | τούτῳ πατέω τὸν ἁδὺν οἶνον ἀπ' ἀμπέλω.* BE. Alimentorum paratio per partes exprimitur. *Τρυγᾶν* est vindemiare, ut Pac. 1339. *συκάζειν* ficus legere (Poll. VII. 143.), sed respicitur simul ad sycophantas. V. Phot. *συκάζειν: συκοφαντεῖν.* Similes loci sunt Plut. 947 sq. Vesp. 145. BECK.

1698. Cf. Hesiod. Op. 322. *ἀπὸ γλώσσης ληΐσσεται.*

1699. *συκάζουσι*] Ficus legunt, sed etiam alio sensu *συκοφαντοῦσι* (cf. 1479.) Cf. Eq. 259. *κἀποσυκάζεις πιέζων* (met.). Xen. Oecon. XIX. 19. *ὥσπερ τὰ σῦκα συκάζουσι.* Himerius ap. Phot. p. 1131. *ἀλλὰ κἂν συκάζειν ἐθέλῃς, ἀναμένεις τὴν ὥραν* etc. Com. anon. IV. 634. *Διὶ συκασίῳ.*

Schol. συκάζουσί τε: Ὡς ἐπὶ γεωργῶν. συκάζειν γάρ ἐστι τὸ σῦκα ἐκλέγειν ἀπὸ τῶν συκῶν καὶ τὸ συκοφαντεῖν. ἐνέμεινε δὲ τῇ τροπῇ.

1701. *Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι*] Cf. Vesp. 421. *οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου.* Ubi schol: *ἐν τῇ δίκῃ, ἀντὶ τοῦ δικάζοντες. οὗτος δὲ ὁ Γοργίας κωμῳδεῖται ὡς προδότης καὶ βάρβαρος.* Schol. ad h. l. *οὗτοι ὡς βάρβαροι κωμῳδοῦνται.* Gorgiam intellige Leontinum, nobilem rhetorem et sophistam, qui mercede eloquentiam docebat. Hujus filius dicitur esse Philippus in Vesp. 419., aut quod revera esset filius, aut quod magistrum eum moribus referret.

Schol. Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι: ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Γοργίας οὗτοι ῥήτορες λάλοι εἰσίν. ηὔξησε δὲ τῷ πληθυντικῷ τὴν κατηγορίαν. Γοργίαν δὲ νῦν λέγει τὸν ῥήτορα, οὗ Πλάτων μνημονεύει. ἦν δὲ καὶ ἕτερος ἰατρὸς, οὗ μνημονεύει Ἀλκαῖος ἐν Ἐνδυμίωνι. τοῦ δὲ Φιλίππου καὶ ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει Ἀριστοφάνης. R. V. Leid. *οὗτοι ὡς βάρβαροι κωμῳδοῦνται.* R. Vict.

1705. *γλῶττα χωρὶς τέμνεται*] Proprie in sacrificiis id fieri solet, ut Pac. 1060. ubi ad sacrificantes dicit fatidicus: *ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται.* Sed hoc loco nihil aliud significatur hac phrasi quam Philippum propter improbam linguam, qua multis nocuerat, gravem aliquam poenam sustinuisse, quod patet ex illo loco quem ad versum anteced. adduxi. BE. Immo sensus est: Propter (*ἀπὸ*) illos homines lingua victum quaerentes (quoniam linguae tantum tribuunt) ubique in Attica lingua victimarum a reliquis visceribus separatur (quae diis, eloquentiae praesidibus, consecrabatur, v. schol. min. ad Hom. Od. *γ'*. 341.), aut, quoniam isti lingua alios tantopere vexant, lingua victimae separatur et abjicitur. BECK. Sic haec recte interpretatur scholiasta. DIND. Cf. ad Pl. 1110. *ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων (τούτῳ?) τέμνεται;* Aesch. I. 172. *τὴν γλῶτταν ἀποτμηθεὶς, ᾗ ἐπαρρησιάζετο.* Pac. 1060. *ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται.* Soph. Aj. 238. *τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν | ῥίπτει θερίσας.* Hom. Od. *γ'*. 332. 341.

Schol. ἡ γλῶττα χωρὶς: Σύμμαχος· πρὸς τὸ ἔθος, ὅτι μετὰ τῶν σπλάγχνων ἔτεμνον τὴν γλῶτταν. καὶ παρ' Ὁμήρῳ. οὗτος δὲ διὰ τὴν πονηρίαν τῶν δικαιολόγων φησὶν ἐκβεβλῆσθαι χωρὶς τὴν γλῶτταν. Δίδυμος δέ· ἐν ταῖς θυσίαις χωρὶς ἡ γλῶττα ἐτέμνετο, οὐ μετὰ τῶν ἄλλων σπλάγχνων. καὶ Ὅμηρος [Od. Γ, 332] "*ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας.*" *ἐγένετο δὲ τοῦτο δι' ἄλλην αἰτίαν. οὕτως δὲ βούλεται λέγειν, ὅτι ἐξεβλήθη ἐκ τῶν σπλάγχνων διὰ τοὺς ῥήτορας ἡ γλῶσσα, ἐπεὶ ταύτῃ τοὺς ἄλλους κακοποιοῦσιν. Ἄλλως. (ἀντὶ τοῦ, ὀφείλει τέμνεσθαι ἡ γλῶσσα καὶ χωρίζεσθαι τοῦ λοιποῦ σώματος.)*

1706 sq. "A messenger returns with the news of the approach of Pisthetaerus and his bride; and accordingly they appear in the air in a splendid machine, he with Jove's thunderbolt in his hand, and by his side Basilea magnificently adorned. The birds break out into loud songs of exultation, and conclude the drama with their hymeneal." (Cook.) "The play ends with a bridal festival, much as do the Acharnians and the Peace. A messenger announces the approach of Peisthetaerus in splendour, the Chorus sing a sort of epithalamium, and they all retire

in joyful procession." (Gr.) Tragici coloris sunt versus 1706—1719, fortasse ex tragoedia aliqua desumpti aut adumbrati.

1706. *ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες*] Cf. Ran. 302. *πάντ' ἀγαθὰ πεπράγαμεν.*

ὦ μείζω λόγου] Cf. Eur. Iph. T. 839. *θαυμάτων πέρα καὶ λόγου | πρόσω τάδ' ἀπέβα.* 900. *ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι καὶ μύθων πέρα | τάδ' εἶδον.*

Schol. [[*ὦ πάντ' ἀγαθά: Ἡ συστηματικὴ αὕτη εἴσθεσις ἐξ ἰάμβων ἐστὶ τριμέτρων ιδ'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. εἴη δ' ἂν οὗτος ὁ ἄγγελος θεράπων συναναβεβηκὼς τῷ Πεισθεταίρῳ.*]] — *ὦ μείζω λόγου: ἃ μηδὲ λόγος ἰσχύει φράσαι.* R. Vict.

1708—1717. "Imitatio tragoediae manifesta, sed dubitari non potest quin hic illic ab exemplari suo Aristophanes discesserit." (Nauck. Trag. Fr. p. 658.)

1709. *παμφαὴς ἀστήρ*] Hesperus, *ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ*, Hom. Il. *χ'*. 318. (Mein.) Cf. Hom. Il. *ζ'*. 295. *ἀστὴρ δ' ὣς ἀπέλαμπε.*

1710. *χρυσαυγεῖ δόμῳ*] Sub. *ἐν*. Cf. Eur. Pha. Fr. 2, 25. *ἀστερωποῖσιν δόμοισι χρυσέοις | ἀρχόν.* Ion. 1169. *χρυσήρει πόλῳ.* "Ovid. Met. II. 1. regia Solis erat — clara micante auro flammasque imitante pyropo." (Ko.) Intelligi videtur domus deorum Olympus.

1711. *τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας*] Cf. 1092. *οὐδ' αὖ θερμὴ πνίγους ἡμᾶς | ἀκτὶς τηλαυγὴς θάλπει.*

1712. Cf. Lucian. Fug. 25. *πόρρωθεν οὖν ἀπολάμπει τὸ κάλλος.*

1713. *γυναικὸς κάλλος — λέγειν*] I. e. *γυναῖκα ἄφατον ὡς καλήν.*

οὐ φατὸν λέγειν] Cf. 1189. *πόλεμος οὐ φατός.* 427. *ἄφατον ὡς φρόνιμος.* Lys. 198. *τὸν ὅρκον ἄφατον ὡς ἐπαινέω.* 1148. *ὁ πρωκτὸς ἄφατον ὡς καλός.* Orph. Arg. 926. *οὐ φατὸν εἰπεῖν.* Callim. H. Del. 60. *σπερχομένη μέγα δή τι καὶ οὐ φατόν.* Hesiod. Th. 310. *δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὔτι φατειόν, | Κέρβερον ὠμηστήν.* Scut. 230. *Γοργόνες ἄπλητοί τε καὶ οὐ φαταί* (al. *φατοί*). Aesch. Prom. 772. *οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τάδε* (*τόδε*?). Soph. Oed. C. 1463. *κτύπος ἄφατος — διόβολος.* Tr. 694. *ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.* Virg. Aen. III. 621. nec dictu affabilis ulli. Videtur *λέγειν* post *φατὸν* redundare eodem modo quo saepe apud Atticos dicitur *ἔφη λέγων, ἢ δ' ὃς λέγων.* Anglice reddas, unutterable in words.

Schol. οὐ φατόν: Οὐ δυνατὸν λέγειν. Vict.

1714. *πτεροφόρον*] V. schol. Virg. Aen. V. 319. ventis et fulminis ocior alis. (Ko.)

Schol. Διὸς βέλος: Τῆς βασιλείας. λαβὼν γὰρ τὸν ταμίαν τοῦ κεραυνοῦ καὶ αὐτὸν ἄγει. [*εἰώθασι γὰρ τῷ κεραυνῷ ἐξ ἑκατέρου μέρους πτερὰ προσφύειν.*]

1715. Cf. Nicostrat. com. III. 284. *ὀσμὴ δέ, τοὐπίβλημ'* (Anglice, the cover) *ἐπεὶ περιῃρέθη, | ἐβάδιζ' ἄνω, καὶ μέλιτι συμμεμιγμένη | ἀτμίς τις εἰς τὰς ῥῖνας· ἔτι γὰρ θερμὸς ἦν.* Eubul. III. 242. *ὀσμὴ δὲ πρὸς μυκτῆρας ἠρεθισμένη | ᾄσσει.* Hom. Il. *ά*. 317. *κνίση δ' οὐρανὸν ἷκεν.*

Il. ξ. 174. ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή. Plut. Anton. 26. ὀδμαὶ δὲ θαυμασταὶ τὰς ὄχθας ἀπὸ θυμιαμάτων πολλῶν κατεῖχον. Lucian. Sacr. 13. ἡ δὲ κνίσσα θεσπέσιος καὶ ἱεροπρεπὴς χωρεῖ ἄνω καὶ ἐς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ἠρέμα διακίδναται. Nonn. Dion. III. εὐόδμοις ὁμόφοιτος ἐλίσσεται ἀτμὸς ἀήταις. Thuc. IV. 34. ὁ κονιορτὸς — ἐχώρει πολὺς ἄνω. Supra 1517. οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἄπο | ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς etc. 215. χωρεῖ — ἠχὼ πρὸς Διὸς ἕδρας.

ὀσμὴ δ' ἀνωνόμαστος] I. e. ἄφατος, ἄφραστος, ἄλεκτος. Cf. Eur. Hec. 714. ἄρρητ', ἀνωνόμαστα, θαυμάτων πέρα. Aesch. Prom. 115. τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγής (ἄφραστος?);

ἐς βάθος κύκλου] Ad summum coelum. Sed legendum suspicor ἐς βάθος πόλου. Cf. Eur. Med. 1297. ἢ πτηνὸν ἆραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος. Virg. Georg. IV. 222. coelumque profundum. Hor. Carm. I. 28. 5. animoque rotundum | percurrisse polum. Similiter in Pac. 199. ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τοὐρανοῦ τὸν κύτταρον. Sed cf. Herod. I. 131. τὸν κύκλον πάντα τοῦ οὐρανοῦ Δία καλέουσι. "Βάθος κύκλου hic significat altitudinem coeli, et βάθος dictum est pro ὕψος, ut apud Virgilium coelumque profundum, i. e. altum. Totum autem hunc locum, utpote supra soccum comicum longe assurgentem, verbis tragici alicujus contexuisse videtur poëta noster: quod et alibi non raro facere solet, ut nimirum tragicos parodiis hujusmodi et allusionibus ridendos propinet" (Kust.)

Schol. ὀσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος: [Εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ.] (ἀνωνόμαστος δὲ,) ἀντὶ τοῦ πολλὴ καὶ λόγῳ οὐ δυναμένη ὀνομασθῆναι. — ἀνωνόμαστος: Ἄρρητος. Vict.

1716. Particula δ' in fine versus posita, ut in Eccl. 351. Soph. Oed. R. 29. 791. 1224. Oed. C. 17. Ant. 1031. El. 1017. Similiter μ' in fine versus est Ran. 298. et τ' Soph. Oed. R. 1184.

χωρεῖ] Cf. 215. χωρεῖ — ἠχὼ πρὸς Διὸς ἕδρας.

1717. διαψαίρουσι] Levi motu attollunt. Anglice, waft. Hermippus ap. Suid. v. ἀνθέων: λεπτοὺς διαψαίρουσα πέπλους ἀνθέων | γέμοντας. Eur. Fr. Inc. 151. γλώσσῃ διαψαίρουσα μυκτήρων τόπους. Aesch. Prom. 402. λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς | τετρασκελὴς οἰωνός. Eur. Phoen. 1390. ποδὶ μεταψαίρων πέτρον. Eur. Fr. Inc. 151. γλώσσῃ διαψαίρουσα μυκτήρων τόπους. Virg. Aen. V. 170. Radit iter liquidum. Milton Par. Lost II. 604. Shaves with level wing the deep.

πλεκτάνην καπνοῦ] Fumi volumen. Anglice, a wreath of smoke. Cf. Aesch. Sept. 490. ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος | προσηδάφισται. Fr. 265. πλεκτάνην χειμάρροον. Lucian. Musc. encom. 5. περιπέσοῦσα ταῖς τοῦ θηρίου (araneae) πλεκτάναις. V. Blomf. Gl. Cho. 1049. Cf. Hom. Il. ά. 317. κνίση δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ. θ'. 548. κνίσην ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω. Apoll. Rh. I. 437. λιγνὺν | πορφυρέαις ἑλίκεσσιν ἐναίσιμον ἀΐσσουσαν. Lucian. Sacr. 9. ἀναφερομένην κνίσην ἑλισσομένην περὶ καπνῷ. Icar. 27. τὸν ἐκ τῶν

θυσιῶν καπνὸν αὐτῇ κνίσῃ ἀνηνεγμένον. Sic alibi *πλόκαμοι καπνοῦ, βόστρυχοι πυρός*, etc.

Schol. διαψαίρουσι: Πρὸς τὴν τῆς λέξεως διαίρεσιν. διαψαίρειν δὲ τὸ ἡσυχῇ διακινεῖσθαι καὶ ψοφεῖν καὶ ψαίρειν ἱστίον λέγομεν. [πλεκτάνην δέ,] τὴν εἴλησιν. αἱ δὲ αὖραι διακινοῦσι τὴν πλεκτάνην τοῦ καπνοῦ τῶν θυμιαμάτων. λείπει δὲ τὸ πνέουσι. — διαψαίρουσι: Ψαίρειν, τινάσσειν, ῥιπίζειν, ἀσθενῶς τι ποιεῖν, ψαίειν, σύρειν. Vict.

1718. Cf. Ach. 1189. *ὀδὶ δὲ καὐτός· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.* Vesp. 1360. Eccl. 934.

Schol. ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν: Ὁ καπνός. Vict.

1719. *ἀνοίγειν — στόμα*] Cf. Lucian. Philops. 3. *ἀνοίξας τὸ στόμα.* S. Matth. Ev. V. 2. *ἀνοίξας τὸ στόμα ἐδίδαξεν* etc. Aesch. Prom. 682. *πρὸς φίλους οἴγειν στόμα.* Virg. Aen. II. 246. fatis aperit Cassandra futuris | ora. III. 457. Ipsa canat vocemque volens atque ora resolvat.

1720. *ἄναγε*] Chorus saltaturus haec dicit. Hoc verbo et Ithyphalli saltaturi utebantur. Athen. XIV p. 622 B. *ὅταν δὲ κατὰ μέσην τὴν ὀρχήστραν γένωνται, ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ θέατρον λέγοντες· Ἀνάγετ' ἀνάγετε πάντες, εὐρυχωρίαν ποιεῖτε τῷ θεῷ.* Occurrit hoc verbum etiam in saltatione usurpatum cum casu obliquo in Troad. 326. *ἄναγε χορόν.* et ibid. 332. *χόρευε — ἄναγε πόδα σόν.* et ad Vesp. 1326. ubi etiam *ἄνεχε, πάρεχε.* BE. Cf. 383 *ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.* 400. Ran. 853. Eur. Tro. 308. *ἄνεχε, πάρεχε, φῶς φέρε.* Cycl. 203. *ἄνεχε, πάρεχε· τί τάδε;* Vertere licet: Recede, discede, abscede, concede. "A request preparatory to their dance. The whole phrase seems merely to be an order to the dancers to arrange themselves properly, 'Lead up, stand apart, range up, clear the way." (Gr.) Kennedy vertit: 'Room for the company!' *Ἄναγε* reddas Anglice fall back, *δίεχε* stand aside.

δίεχε] Discede. Arrian. Anab. I. 1. 10. *οἱ μὲν γὰρ διέσχον τὴν φάλαγγα.* III. 14. 2. *ἐπιστρέψας κατὰ τὸ διέχον.* III. 14. 5. *κατὰ τὸ διέχον διαπαίουσι.* (Ko.) Plut. Alc. 2. *οἱ μὲν ἄλλοι παῖδες διέσχον*, etc.

πάρεχε] Da locum. Anglice, make room. Cf. Vesp. 1326. *ἄνεχε, πάρεχε.* 949. *πάρεχ' ἐκποδών.* Eur. Tro. 308. Cycl. 203.

Schol. ἄναγε, δίεχε: [[Εἴσθεσις μέλους χοροῦ εἰς δύο περιόδους διῃρημένη κώλων ιβ'. εἰσὶ δὲ τῆς μὲν πρώτης τροχαϊκὰ ς' ἐπιμεμιγμένα χορείοις καὶ ἰάμβοις. ὧν τὰ α', β', δ', ε' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ γ' πενθημιμερές. τὸ ς' ἑφθημιμερές. τῆς δὲ δευτέρας ἐξ ἀναπαιστικῶν τὰ μὲν α', δ' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ δὲ β', ε' ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ γ' πενθημιμερές. τὸ ς' ἑφθημιμερές. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος.]] ἀντὶ τοῦ ὕμνει αὐτόν. χλευάζει δὲ παρὰ τὰ ἐκ Τρῳάδων Εὐριπίδου [308] "*ἄνεχε, πάρεχε, φῶς φέρε.*"

1724. *ὦ — τοῦ κάλλους*] Cf. Liban. IV. 1015. *ὦ κάλλους υἱέων, ὦ πλοκάμων ὥρα (ὥρας?), ὦ προσώπου χάριτες* (*χάριτος* aut *χαρίτων?*), *ὦ στέρνων φιλτάτων.*

φεῦ τῆς ὥρας] Admirantis exclamatio est *φεῦ.* Cf. 162. Lys. 312. *φεῦ τοῦ καπνοῦ, βαβαιάξ.* Thesm. 245. *φεῦ ἰοὺ τῆς ἀσβόλου* (ubi *φῦ* temere

corrigit Dind.). Xen. Cyr. III. p. 41. φεῦ τοῦ ἀνδρός. Luc. Tim. 45. φεῦ τοῦ τάχους. Alciphr. III. 48. φεῦ τῶν κακῶν οἷα ὑπέμεινα. Soph. Phil. 234. φεῦ, τὸ καὶ λαβεῖν etc. Oed. R. 964. Eur. Hipp. 431. Her. 536. 553.

1725. τῇδε πόλει] Nephelococcygiam intellige, cui urbi imperium universum (τὴν Βασιλείαν) auguratur.

1726. κατέχουσι —] Cf. 1316. κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως. Aesch. Pers. 432. οἰμωγὴ — κατεῖχε πελαγίαν πλάκα. Soph. Aj. 142. μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς. Eur. Tro. 556. φονία βοὰ κατεῖχε Περγάμων ἕδρας. Fr. 353. πόλιν δὲ πολεμία κατεῖχε φλόξ. Pind. Ol. VII. 10. ὁ δ' ὄλβιος ὃν φᾶμαι κατέχοντ' ἀγαθαί. Lys. 206, 3. φλὸξ πολεμία τὴν πόλιν κατέχει. Python. ap. Athen. 595 D. Ἀτθίδα χθόνα | τίνες τύχαι κατέχουσιν;

1731—1734. Cf. Ran. 452. ὃν ὄλβιαι Μοῖραι ξυνάγουσιν (sc. τρόπον χορείας). Ach. 991. πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔρως ξυναγάγοι λαβὼν —;

1731. *Schol.* [[Ἥρᾳ ποτ' Ὀλυμπίᾳ: Τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται τριὰς ἐπῳδική, καὶ εἰσὶ τῆς μὲν στροφῆς τὰ κῶλα ε', καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. εἰσὶ δὲ πάντα Ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονος ἑφθημιμερῆ παντοίοις σύμμικτα ποσί. τῆς δ' ἐπῳδοῦ κῶλα ς' ἀναπαιστικὰ δίμετρα πλὴν τοῦ τελευταίου ἀκατάληκτα. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἐπῳδῆς κορωνίς.]] — καλῶς τὸ ἐπιθαλάμιον γέγραπται. R. V. Vict.

1732. ἠλιβάτων θρόνων] Cf. Aesch. Suppl. 351. ἂμ πέτραις ἠλιβάτοισιν. Eur. Suppl. 80. ἐξ ἀλιβάτου πέτρας. Hipp. 732. ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι. Xen. Anab. I. 4. 4. πέτραι ἠλίβατοι.

1733. ἄρχοντα θεοῖς] Ita Hom. Il. ε. 546. ὃς τέκετ' Ὀρσίλοχον, πολέεσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα. Et ἠλιβάτων θρόνων et θεοῖς ab ἄρχοντα pendere videntur.

1734. Μοῖραι] "Quod Parcae in Jovis nuptiis hymenaeum canunt nihil habet quod quis miretur. Cf. Catull. 64, 305 sq." (Mein.) Similiter Ran. 452. ὃν (χορὸν) ὄλβιαι Μοῖραι ξυνάγουσιν. Cf. etiam Pind. Hymn. Fr. 2 (6). πρῶτον μὲν εὔβουλον Θέμιν οὐρανίαν χρυσέαισιν ἵπποις Ὠκεανοῦ παρὰ παγᾶν Μοῖραι ποτὶ κλίμακα σεμνὰν ἄγον Οὐλύμπου λαμπρὰν καθ' ὁδὸν σωτῆρος ἀρχαίαν (αἰδοίαν?) ἄλοχον Διὸς ἔμμεν.

Schol. ἀντὶ τοῦ συνήγαγον. R. V.

1735. *Schol.* ἐν τοιούτῳ βασιλικῷ. R. V.

1736. 1742. 1754. Cf. Pac. fin. Catull. 61, 4. Hymen o Hymenaee etc. *Schol.* εἴρηται περὶ τούτου ἐν τοῖς Μενανδρείοις ὅτι ἐν τοῖς γάμοις ᾔδετο.

1737. ἀμφιθαλής] Proprie est, ὁ ἀμφοτέροις τοῖς γονεῦσι θάλλων, καὶ μηδενὸς (μηδετέρου?) ὠρφανισμένος (schol.). Paullo aliter Apostol. II. 58. Ἀμφιθαλὴς Ἔρως ἐστὶν ἐν ὑμῖν: ὁ ἐν (om.?) ἀμφοτέροις θάλλων ἢ φίλοις ἢ γονεῦσι, καὶ μηδενὸς ὠρφανισμένος. Orph. H. XLV. 2. Νύσιον ἀμφιθαλῆ πεποθημένον εὔφρονα Βάκχον. Callim. Fr. 210. αὐτίκα τὴν τάλιν παιδὶ σὺν ἀμφιθαλεῖ. Aesch. Agam. 1144. ἀμφιθαλῆ κακοῖς — βίον. Lucian.

Herm. 57. *παῖδα τῶν ἀνήβων ἀμφιθαλῆ τινα.* De hoc Amoris epitheto v. Valck. Diatr. p. 160. Ruhnk. ad Tim. p. 28. Schol. Suid.

Schol. ὁ δ' ἀμφιθαλής: *Ἀμφοτέροις τοῖς γονεῦσι θάλλοντι, παράνυμφος ἦν τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας. πάροχοι γὰρ λέγονται οἱ παράνυμφοι, (παρὰ τὸ) παροχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις. ἐπ' ὀχήματος γὰρ τὰς νύμφας ἄγουσιν.*

1738. *χρυσόπτερος*] Cf. 697. *Ἔρως ὁ ποθεινὸς στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν.* 574.

1739. *Schol.* *παλιντόνους*: *Ὀπισθοτόνους ἢ τοὺς ἐπὶ θάτερα τρεπομένους.* Vict.

1740. *πάροχος*] Pronubus. Anglice best-man, grooms-man. I. q. *παράνυμφος.* Proprie assessor (in curru). Sic dictus *παρὰ τὸ παροχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις. ἐπ' ὀχήματος γὰρ τὰς νύμφας ἄγουσιν* (schol.). Inter hunc et *τὸν νυμφίον* in rheda deducebatur nova nupta ad sponsi domum. V. Poll. III. 40. X. 33. Harpocr. Phot. p. 52, 22. *κάθηνται τρεῖς ἐπὶ τῆς ἁμάξης· μέση μὲν ἡ νύμφη, ἑκατέρωθεν δὲ ὁ νυμφίος καὶ ὁ πάροχος· οὗτος δέ ἐστι φίλος ἢ συγγενὴς ὁ μάλιστα τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος.* Scilicet in sponsae deductione.

Schol. *πάροχος γάμων*: *Συνακόλουθος.* Vict.

1743. *ἐχάρην*] Sic *ἥσθην* v. 570.

1744. *ἄγαμαι δὲ λόγων*] Cf. Plat. Euthyd. 276 D. *ἀγασθέντες τῆς σοφίας αὐτοῖν.* Dem. 18, 204. *τίς οὐκ ἂν ἀγάσαιτο ἐκείνων τῆς ἀρετῆς;* (Ko.)

αὐτοῦ] Junge cum *Διός*, ipsius Jovis. Chorum Peisetaerus ideo ad Jovem laudandum cohortatur ne spectatores iis quae adversus deorum patrem dixerat offenderentur. Quod monuit Wieland.

Schol. *τῶν περὶ τὸν Δία.* R. V.

1745. *χθονίας — βροντάς*] Aesch. Prom. 992. *χθονίοις βροντήμασι.* Eur. El. 74, 3. *νερτέρα βροντή.* Eur. Hipp. 1212. *ἔνθεν τις ἠχώ, χθόνιος ὡς βροντὴ Διός, | βαρὺν βρόμον μεθῆκε.* "Mox exponit cur ita vocet, *ὡς ὅδε νῦν χθόνα σείει.* Sic Jovem tonantem *χθόνιον* vocat Sophocles in Oedipo Coloneo v. 1606. *κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος.*" (Be.)

Schol. *καὶ τὰς χθονίας κλῄσατε*: *Εὐφρόνιος, τὰς φοβεράς. πάντα γὰρ τὰ δεινὰ τῆς γῆς γενεαλογοῦσιν. οἱ δέ, τὰς μέγαν ἦχον ἀποτελούσας. ἢ τὰς ἀπὸ τῆς γῆς γινομένας. ὅτε γὰρ ἠχεῖ ἡ γῆ, ἀναπέμπει τὸν ἦχον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἐξ οὐρανοῦ γίνεσθαι τὰς τοιαύτας βροντάς. ἢ τὰς μέχρι τῆς γῆς ἀκουομένας, ἢ τὰς τὴν γῆν κινούσας. — ἀντὶ τοῦ ὑμνήσατε.* R. V.

1748. *Schol.* [[*ὦ μέγα χρύσεον*: *Εἴσθεσις ἑτέρα μέλους χοροῦ εἰς δύο διῃρημένη περιόδους κώλων ιη'. ὧν τῆς πρώτης περιόδου ἀναπαιστικὰ ϛ' πλὴν τοῦ γ' καὶ τελευταίου ἀκαταλήκτων. τῆς δευτέρας κῶλα ιβ'. τὸ α' δακτυλικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὰ β', ϛ', θ', ια' ἰαμβικὰ καταληκτικὰ δίμετρα. τὰ γ', δ', ε', ζ', ι', ιβ' τροχαϊκὰ ἑφθημιμερῆ. τὸ η' ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς ἡ καὶ τὸ δρᾶμα περατοῦσα.*]]

1749. *ἔγχος*] I. e. *βέλος*, Anglice bolt.

1750. *χθόνιαι — βρονταί*] Cf. Aesch. Prom. 993. *βροντήμασι | χθονίοις κυκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω.* Fr. 54, 10. *ὅσθ' ὑπογείου βροντῆς.* Eur.

Hipp. 1201. ἔνθεν τις ἠχώ, χθόνιος ὡς βροντὴ Διός, | βαρὺν βρόμον μεθῆκε φρικώδη κλύειν. El. 748. ὥστε νερτέρα βροντὴ Διός. Soph. Oed. C. 1606. κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος.

βαρυαχέες] Cf. Nub. 278. Ὠκεανοῦ βαρυαχέος.

Schol. ἀντὶ τοῦ ὦ κεραυνέ. R. V.

1751. ὅδε νῦν] Peisetaerus, ut antehac Zeus. Tonitrua hic scenica fortasse fiunt τοῦ βροντείου sive ἠχείου ope, de qua machina theatrali vide schol. ad Nub. 292.

Schol. αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει: Ὁ Ζεὺς δηλονότι, ἢ ὁ Πεισθέταιρος λαβὼν τὴν Βασιλείαν.

1752. διὰ σὲ —] Jovem intellige, cujus invidiae avertendae gratia haec dicit. Arsis soluta, ut in Nub. 916. διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν | οὐδεὶς ἐθέλει etc. (ubi tamen v. annot. crit.). 1161. πρόβολος ἐμὸς σωτὴρ etc. In hujusmodi locis διὰ ut monosyllabum (ζὰ) pronuntiandum videtur. Cf. ad Nub. 916. Eccl. 1156.

τὰ πάντα] Construe cum ἔχει, non cum κρατήσας. Cf. 1687. ἵνα τὴν Βασίλειαν καὶ τ ὰ π ά ν τ' ἐκεῖ λάβῃς.

1753. "Haec verba, inquit Wieseler Adv. p. 129, facillime ita accipi possunt ut Chorus dicat Pisthetaerum sociam habere Basiliam Jovis filiam (ἔχειν πάρεδρον Βασίλειαν Διός). Vulgo ita capiuntur quasi poeta potius dicentem fecerit Chorum Pisthetaerum Basiliam habere, quae Jovi assideat (Διὸς πάρεδρον). Sed mirum esset si Comicus illa verborum collocatione non usus esset eo fine ut significaret Basiliam Jovis filiam esse. — Jam illud quod Basilia πάρεδρος Διός appellatur, si haec vera est explicandi ratio, eo ducit ut eum nullam nisi Minervam in mente habuisse probabile ducamus. Cf. Spanh. in Callim. H. Pall. 132—133. Accuratius et ita ut nullus scrupulus relinquatur Minerva indigitatur v. 1537 sq." "Hac igitur Basilia, addit Wieseler Adv. p. 131, in matrimonium ducta Pisthetaerus tum novus Juppiter fit, tum Avium urbis dominus, quippe qui eam sibi junxerit quae illius est θεὸς πολιοῦχος. Atque eadem ipsa, ut eam Nephelococcygiae arcem tenere fingitur, ita revera tenebat Athenarum arcem."

πάρεδρον — Διός] Cf. Pind. Ol. VIII. 20. ἔνθα Σώτειρα Διὸς ξενίου πάρεδρος ἀσκεῖται Θέμις. P. IV. 4. Διὸς αἰετῶν πάρεδρος. N. VII. 1. πάρεδρε Μοιρᾶν. Isthm. VI. 3. πάρεδρον Δαμάτερος. Soph. Ant. 798. τῶν μεγάλων πάρεδρος θεσμῶν. Apoll. Rh. I. 1127. πάρεδροι | Μητέρος Ἰδαίης κεκλήαται (Dactyli). Lucian. de El. 4. Ἀπόλλωνος παρέδρους. Id. Gall. ἐγὼ δὲ Ἑρμοῦ πάρεδρος ὢν etc. Id. Phal. I. 1. πάρεδροι τοῦ Πυθίου Plut. Alex. 52. τὴν Δίκην ἔχει πάρεδρον ὁ Ζεύς. Cum dativo Eur. Med. 843. τᾷ σοφίᾳ παρέδρους ἔρωτας. Dem. p. 1399. οὓς παρέδρους εἰκότως ἂν τις φήσαι τοῖς κάτω θεοῖς εἶναι. Similiter Soph. Oed. C. 1384. ἡ παλαίφατος | Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις (θρόνοις?). 1267. ἀλλ' ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων | Αἰδὼς —. Ant. 451. ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη. Lucian. Tox. 51. ὥστε σὺ μὲν προελάσας παραλάμβανε τὴν ἀρχὴν — ἡ κόρη δὲ κατόπιν σοι ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν ἑπέσθω.

1755—1762. Metrum Euripideum dictum, ⏑ –́ ⏑ –, ⏑ –́ ⏑ –, –́ ⏑ – ⏑, –́ ⏑ –. Cf. ad Vesp. 248.

1755. *ἕπεσθέ νυν*] Cf. Ach. 1231. *ἕπεσθέ νυν ᾄδοντες* etc.

γάμοισιν] Nuptiis, i. e. pompae nuptiali. Cf. Pac. 1191. *ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.*

1756. *συννόμων*] Anglice mates. Cf. 209. *σύννομέ μου.* 329.

1757. *ἐπί τε πέδον Διός*] Adque Jovis palatium sive aedes. Cf. Eur. Andr. 1086. *τὸ κλεινὸν ἤλθομεν Φοίβου πέδον.* Iph. T. 972. *ἁγνὸν — Φοίβου πέδον.* Aesch. Cho. 1036. *Λοξίου πέδον.* Nisi fortasse corrigendum potius *ἐπὶ δάπεδον Διός.*

1758. *λέχος γαμήλιον*] Tragica locutio. Cf. Th. 1122. Menand. IV. 231, Av. 1034. *γαμηλίῳ — παιῶνι.* Philetaer. com. III. 297. *πέττεται γαμήλιος (πλακοῦς).* Menand. IV. 85. *γαμήλια λουτρά.* Eur. Or. 1050. Med. 673. *εὐνῆς — γαμηλίου.* 1026.

1759. *μάκαιρα*] Cf. Nub. 599.

Schol. ὄρεξον, ὦ μάκαιρα: Πρὸς τὴν Βασιλείαν φησὶ ὁ Πεισθέταιρος. εὐκαίρως δὲ τὴν κωμικὴν ὄρχησιν ποιεῖται.

1760. *πτερῶν*] Pro *χειρῶν*, quia manus aves non habent. Vide schol.

πτερῶν ἐμῶν λαβοῦσα] Cf. 357. *λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν.* Hom. Il. *θ'.* 371. *καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου. β'.* 316. *τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν. δ'.* 463. *τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε.* Od. *ζ'.* 142. Eur. El. 788. *χερὸς λαβὼν | παρῆγεν ἡμᾶς.* Usitatius fuisset *λαβομένη.* Hic inter saltandum sublimes, ut videtur, tolluntur per machinam Peisetaerus et consors ejus ad coeleste palatium Jovis.

Schol. (*καὶ πτερῶν ἡμῶν: Οἱ γὰρ ὄρνιθες πτεροῖς ἀντὶ χειρῶν ἐχρῶντο.*)

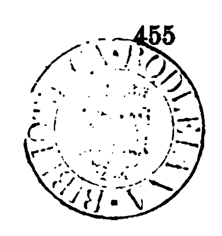
1761. *Schol. ἀντὶ τοῦ βαστάζω.* R. V.

1762. *κουφιῶ*] Sustinebo. Anglice, I will support.

1763. Cf. Lys. 1291. *ἀλαλαὶ ἰὴ παιήων· | αἴρεσθ' ἄνω, ἰαί, | ὡς ἐπὶ νίκῃ, ἰαί.* Pac. 453. *ἰὴ παιών, ἰή.* Th. 311. *ἰὴ παιών, ἰὴ παιών.* Eq. 408. *ἰηπαιωνίσαι.* "Est autem vox faustae acclamationis in victoria. Hesychius, *ἀλαλαγμός: ἐπινίκιος ὕμνος ἢ εὔφημος βοή.* Tale quid erat etiam *τήνελλα.* Vide eundem in *τήνελλα.* et ad Ach. v. 1227." (Be.) "Metrum: ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –, ⏑ –́ –, iamb. dim. cat. Aliter ⏑ ⏑ –́ ⏑ –, – –́ –, iamb. cum mol." (Dind.)

1764. *τήνελλα καλλίνικος*] Cf. Ach. 1231. *ἕπεσθέ νυν ᾄδοντες "ὦ τήνελλα καλλίνικος."* 1228. 1233.

Schol. τήνελλα: Τὸ τήνελλα μίμησίς ἐστι φωνῆς κρούματος αὐλοῦ καί· ἀπὸ τοῦ ἐφυμνίου οὗ εἶπεν Ἀρχίλοχος εἰς τὸν Ἡρακλέα μετὰ τὸν ἆθλον Αὐγέου, "τήνελλα ὦ καλλίνικε, χαῖρε ἄναξ Ἡράκλεες, αὐτός τε καὶ Ἰόλαος, αἰχμητὰ δύω." δοκεῖ δὲ πρῶτος Ἀρχίλοχος νικήσας ἐν Πάρῳ τὸν Δήμητρος ὕμνον ἑαυτῷ τοῦτον ἐπιπεφωνηκέναι.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

TEXTUS ET ANNOTATIO CRITICA.

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ] Nomen formatum ut *Πείσανδρος*. Confer etiam nomina *Πεισίστρατος*, *Πεισίμβροτος*, *Διώξιππος*, *Δεξίθεος*, *Σωσίθεος*, *Λυσίστρατος*, etc.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ] Confer nomen proprium *Εὐεργίδης*.

11. Idem quod ego dedi proponit Green.

14. *ὁ πινακοπώλης*] Scripserat fortasse Aristophanes *οὐρνιθοπώλης*, quod in *πινακοπώλης* depravatum fuerit. Hoc juxta analogiam nonnisi *πινάκων πώλης* significare potest.

16. Cf. 75. *πρότερον ἄνθρωπός ποτ' ὤν*. 97. *ἦ γάρ, ὦ ξένοι, | ἄνθρωπος*. Vesp. 49. *ἄνθρωπος ὢν εἶτ'* (*ὤν ποτ'*?) *ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ*.

In nota corrige sic: "*ἐξ ἀνδρός ποτε* vel *ἄνθρωπός ποτ' ὢν* Köchly."

19. *ᾔστην* etiam Both. Cf. Menand. IV. 342. *γυνὴ γὰρ οὐδὲν οἶδε πλὴν ὃ βούλεται*.

21. *οὐ γὰρ ἔστ'* (sic) Both.

23. "Postquam *TI* in *H* abiit, versus est interpolatus." (Cobet.)

31. *Σαχᾷ* (sic) Both.

32. "Non dicitur enim *ἔστιν οὐκ ἀστὸς* pro *ἔστι ξένος*." (Cobet.) Cf. tamen Nub. 687. *ἀλλ', ὦ πονηρέ, ταῦτά γ' ἔστ' οὐκ* (*οὐκ ἔστ'*?) *ἄρρενα*.

34. *ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς* vulg. Corrigendum suspicor *ἀστοί τε κἀξ ἀστῶν, σοβοῦντος οὐδενός*. *Μετ' ἀστῶν* significaret una cum civibus. Scribendum saltem fuisset *μετ' ἀστοῖς* inter cives. Cf. tamen 155. *τίς ἔσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος*.

35. Cf. Pac. 1308. *σμώχετ' ἀμφοῖν τοῖν γνάθοιν*. Alex. com. III. 408. *ἀμφοῖν τοῖν ῥυθμοῖν*. Nub. 112. *ἄμφω τὼ λόγω*.

40. *κραδῶν*] Qu. *κλάδων*.

45. *ὅποι* Both.

διαγενοίμεθ' ἄν] Qu. *διαβιοῖμεν ἄν*.

47. *δεομένοιν* Both. Cf. Aesch. Pers. 912. *λέλυται γὰρ ἐμοὶ γυίων ῥώμη | τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ'* (*ἐσιδὼν* Herw.) *ἀστῶν*, etc. Eur. Hipp. 1119. *οὐκέτι γὰρ καθαρά μοι φρήν | τὰ παρ' ἐλπίδα λεύσσων*. Herod. VIII. 49. *αἱ γνῶμαι δὲ τῶν λεγόντων αἱ πλεῖσται συνεξέπιπτον — ἐπιλέγοντες τὸν λόγον τόνδε ὡς* etc.

54. *θεῖνον πέτραν* Blomf. ad Sept. 378, coll. 56. 80. 83. 107.

58. *παῖ παῖ* scripsisse comicum ostendere mihi videtur sequens *ἐποποῖ*, ad imitationem τοῦ *παῖ παῖ* comice fictum. Quod si *παιδὸς* scri-

psisset, ἔποπα potius ponendum fuisset. Corruptelae causa facile intelligitur. Vulgatam tuetur Kockius ex Machone ap. Athen. 578 D. ῥημάτιον εὐθὺς τοῦτο μανίαν ἀνεβόα. Plat. Theaet. 207 E. Θεαίτητον γράφων τις. 208 A. Θεόδωρον ἐπιχειρῶν γράφειν. Calpurn. Ecl. IV. 97. audito Caesare (i. e. nomine quod Caesar est).

63. Vide an constructio sit, κάλλιον οὐδὲ λέγειν οὕτω τι δεινόν. Cf. Menand. IV. 150. οὕτω τι πρᾶγμ' ἔστ' ἐπίπονον τὸ προσδοκᾶν. Posidipp. IV. 519. οὕτω τι πολύπουν ἐστὶν ἡ λύπη κακόν. Alex. com. III. 480. οὕτω τι τἀλλότρι' ἐσθίειν ἐστὶν γλυκύ. Lucian. Tim. 35. ΤΙ. οὐδὲν ὑμῶν δέομαι· μὴ ἐνοχλεῖτέ μοι —. ΕΡ. οὕτως, ὦ τᾶν, ἀπανθρώπως; Xen. Cyr. V. οὕτω δεινός τις ἔρως etc. Hunc versum valde depravatum habet Kock.

66. ἐρῶντα πρὸς ποδῶν, et ἐρῶντα πρὸς τίνων vv. ll. ap. schol.

71. οὐκ ἀλλ' (sic) Kock.

73. ἔχοι Both. Quod retinendum. Cf. 340. ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες; ΠΕ. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί. Pro τ' fort. μ'.

75. Qu. οὗτός γ' — ποτ' ὢν | τοτὲ μὲν ἐρᾷ etc.

78. Cf. Eccl. 179. ἐπέτρεψας ἑτέρῳ; πλεῖον' ἔτι δράσει κακά. 197. ναῦς δεῖ καθέλκειν; etc. Nub. 1076. ἥμαρτες — κᾆτ' ἐλήφθης; | ἀπόλωλας.

Post χύτρας interrogat. Brunck. Recte, opinor.

85. Post ἀπόλοι' ponatur colon.

88. Post κολοιὸν plene videtur interpungendum.

90. ποῦ γὰρ ἔστ'; (sic) Both.

94. Italicis literis imprimatur hic versus.

97. Qu. ὦ ξένω. Cf. ad 666.

99. ῥάμφος] Qu. ῥύγχος. Cf. 347. 363. 479. 672. 1138. 1155.

102. Athenienses ταὼς pronunciasse docet Athenaeus IX. 397 E, allato hoc loco et v. 269. DIND.

106. Cf. 173. ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὄρνιθες (ὤρνιθες?) πόλιν; 912. πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι | Μουσάων θεράποντες etc. Correxit grammaticus aliquis, cui offensioni fuerit πτερορρυοῦμεν post πάντα τὤρνεα, et qui φύομεν etiam, si potuisset, mutavisset. Omnino incredibile est diversas personas πτερορρυεῖ et φύομεν sic conjunxisse comicum. Adde quod plane inepta hic est particula τε. Itaque dedi πτερορρυοῦμεν. Cf. ad Lys. 42. τί δ' ἂν αἱ γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίμεθ' ἂν —; ubi similis corruptela extat.

108. ποδαπὼ τὸ γένος; Both. Adde Aesch. Fr. 173. ἐγὼ γένος μέν εἰμι Κρής. Aesch. Suppl. 274. Ἀργεῖαι γένος. Sed Antiph. com. III. 92. Σύρος τὸ γένος ὤν. Dem. p. 1191. ἄνδρα τὸ μὲν γένος Μεγαρέα etc. Aesch. c. Ctes. 172. Σκύθιν τὸ γένος. Vulgatam jure tuetur Green, qui: "Μῶν ἡλιαστὰ is without any conjunction, and the abruptness of the question seems more lively and natural."

112. Cf. 67. ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν —;

115. Parum dubito quin reponendum sit εἶτ' ἀργύριον ὤφειλες. (Cf. Lys. 1024. πρῶτα μὲν — εἶτα —. 1074.) Vel ὅτι δ' ἀργύριον ὤφειλες. Postu-

latur omnino imperfectum, non aoristus. Minus placeret καὶ τἀργύριον ὤφειλες. Quidquid reponi oporteat, hoc saltem persuasum habeo, ὤφειλες hic scripsisse comicum, non ὠφείλησας. Ἐπωφείλησεν est Thuc. VIII. 5. 5.

118. Cf. 788. ἐκπετόμενος (ἐκπτόμενος recte Br.).

120. Cf. Ran. 433. ξένω γάρ ἐσμεν ἀρτίως ἀφιγμένω. Plat. Lach. 187 A. εὑρεταὶ (εὑρετὰ?) γεγονότε δότε παράδειγμα.

122. Cf. Vesp. 1211. Lys. 904.

123. τῆς Κραναοῦ Burges. Qu. τῆς Κραναᾶς.

127. Fort. οἰκοῖτ' ἄν, sed duale ἤλθετον est 112. In nota pro "Pisthetaerus" corr. "Peisetaerus."

133. In nota pro "ἀφίκου" corr. "ἀφικοῦ."

137. Qu. ὅπου ξυναντῶν τοιαδὶ (128) μέμψαιτό τις.

140. ἀπιόντ' vulg. Malim ἀνιόντ' redeuntem, vel κατιόντ' (Nub. 1005). Cf. ad Ach. 272.

143. In nota pro "οἵων πλέα" corr. "ὅσων πλέα."

146. Cf. Nub. 84. μή μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον. Vesp. 1164. μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ etc. Pherecr. II. 282. μηδαμῶς | μικράν γε.

Cf. 118. καὶ γῆν ἐπέπτου καὶ (ἐπέτου καὶ τὴν libri) θάλατταν ἐν κύκλῳ.

149. Qu. τό γ' Ἠλεῖον Λέπρεον, et mox τὸ Λέπρεον. Sed vide comm.

150. ὅτι vel ὁτιὴ ab interprete illatum videtur pro ἐγώ, ἐλθόντ' in ἐλθόνθ' mutato. — Restituto autem ἐγὼ sententia est ironica. DIND.

ὡς οὐκ ἰδὼν v. l. ap. schol. Qu. ὅσα γ' οὐκ ἰδών, vel οὐδέποτ' ἰδών, vel οὐκ εἰσιδών. Cf. Pac. 1198. ὅσ' (ὅς B. Ald.) ἡμᾶς τἀγαθὰ etc. Vereor tamen ut soloecum sit ὅσ' οὐκ ἰδὼν, pro quo dicendum potius foret ὅσα μὴ ἰδών. Cf. Thuc. I. 111. ὅσα μὴ προϊόντες πολύ. IV. 16. ὅσα μὴ ἀποβαίνοντας. Soph. Oed. R. 439. ὅσον | μὴ χερσὶ καίνων. etc. Corrigendum ergo videtur ὅσα μὴ εἰσιδών.

156. Lege ἐς διατριβήν.

157. δεῖ ζῆν] Malim omnino ζῆν ἔστ' (vivere licet). Merito δεῖ suspectum habet Bothius.

Scribe βαλλαντίου, — (sic).

160. μηκώνια etiam Tyrwhitt. ad Toup. Emend. IV. 422.

163. ἦ μέγ' ἐνορῶ] Qu. ἦ μέγα θ' ὁρῶ —. Cf. 457. σὺ δὲ τοῦθ' ὁρᾷς.

164. πιθώμεσθ'] Lege πιθώμεθ'.

167. Jure in τοὺς πετομένους offendit Kockius, qui τὸν Κλεομένους aut simile quid latere suspicatur.

168. τίς ἐστιν οὗτος;] Qu. τίς ἐστιν οὗρνις; Nisi corrigendum potius sic: τίς ἐστιν οὗτος ὁ Τελέας; ἐρεῖ ταδί (sc. ὁ ἐρωτώμενος). Conjicit Kockius, τίς ὁ νέος (vel ἔστιν) οὗτος; ὁ Τελέας, ἐροῦσ', ὅδε (vel ἐροῦσί σοι).

169. ἄνθρωπος ἀστάθμητος, ὄρνις πετόμενος (sic) Br. Quod jure languidum esse censet Bothius.

170. *οὐ δὴν* (non diu) — conj. Bentleius. Green *οὐδὲν* explicat in no wise (*καθ' οὐδέν*). Quod parum satisfacit. Mendosum videtur *οὐδέν*. Vide an corrigendum sit *οὐδέποτ' ἐν τόπῳ ταὐτῷ μένων*. Exciderat, opinor, *τόπῳ* propter simile vicinum vocabulum *ταὐτῷ*.

172. *τί ἂν οὖν ποιῶμεν;* Kust. Nunc mihi legendum videtur *τί οὖν ποιῶμεν;* Cf. 1640. *τί δαὶ ποιῶμεν;* Lys. 70. *τί οὖν ἐγὼ δρῶ;* 211. *πῶς οὖν ποιήσω δῆτα;*

174. Distinguendum forsan sic, *ἄληθες, ὦ — ἔπος;*

177. *νὴ Δία | ἀπολαύσομαί τί γ'* etiam Both. *νὴ Δία ἀπολαύσομαι τοῦδ'* conj. Kennedy. Verum nunc videtur *ἀπολαύσομαι 'γωγ'*. Cf. Lys. 738. *ἀλλὰ νὴ τὴν Φωσφόρον | ἔγωγ' — ἀνέρχομαι.* 466. *νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα | πολλήν γ'*. 758. *ἀλλ' οὐ δύναμαι 'γωγ'* etc. Dicendum fuisset *ἀπολαύσομαί γέ τι* potius quam *ἀπολαύσομαί τί γε*.

180. Cf. Eccl. 126. *ὥσπερ εἴ τις σηπίαις | πώγωνα περιδήσειεν.* Phrynich. Bekk. p. 8, 27. *ὡς εἰ λέγοι τις αὐτῷ Ἄκρως ἔοικε.* Cf. ad Eur. Andr. 929. *ὡς εἴποι τις.*

182. *τούτου* etiam Bergk. Cf. schol. *ὡς αὐτοῦ τε περιπολουμένου καὶ δι' αὐτοῦ πάντων ἐρχομένων.*

187. *ἀήρ*] Scribendum *ἀήρ*. Cf. ad 1000. 1183.

190. *ἄνθρωποι* etiam Both. Recte habet *ἄνθρωποι*. Cf. 846. *ἐς θεοὺς ἄνω — παρ' ἀνθρώπους κάτω.* 185. 320. 520. 571. 844. 876. 1230. 1236. 1485. Sed *τῶν ἀνθρώπων* (in anap.) est 481.

192. Cancellis includit etiam Both.

205. *ἐάνπερ*] Fort. *ὅτανπερ*.

209. Cf. Pac. 618. *συγγενὴς ἐκείνου.* Thesm. 921. *τοῦδέ τις ξύμβουλος.* Aesch. Suppl. 939. *οἱ ξυνέμποροι σέθεν.* Eur. Med. 65. *σύνδουλον σέθεν.* Herc. 1. *τὸν Διὸς σύλλεκτρον.* 1268. *ἡ τοῦ Διὸς σύλλεκτρος.* Hel. 368. *σύγγονοι νεκρῶν.* 1488. *σύννομοι νεφέων* (grues). 1538. *Ἕλληνες ἄνδρες, Μενέλεῳ* (l. *Μενέλεω*) *ξυνέμποροι.* El. 214. *σῆς μητρὸς Ἑλένη σύγγονος.* 990. *τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κούροιν Διός.* Plat. Nic. 23. *ὁ συνήθης αὐτοῦ.*

210. *λῦσον* etiam Bekk. Both. Reponendum forsan *ᾆσον* (*ἄισον*). Cf. Vesp. 555. *τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες* (*οἰκτρὰ χέοντες?*). *Φωνὴν χέειν* est Hom. Od. *τ'*. 551. Sic fundere carmen apud Latinos. Pro *λῦσον* facit Theophr. Char. VI. *τὸ στόμα εὔλυτον ἔχοντες πρὸς λοιδορίαν.*

215. *καθαρά*] Fortasse non sanum. Qu. *λιγυρὰ* vel *μελιχρά*.

223 sq. *ΕΥ. ὦ Ζεῦ —. ΠΕ. οὗτος. ΕΥ. τί ἔστιν; ΠΕ. οὐ σιωπήσει; ΕΥ. τί δαί; ΠΕ. οὔποψ* — Mein. Ko. *ΠΕ. ὦ Ζεῦ —. ΕΥ. οὗτος. ΠΕ. τί ἔστιν; οὐ σιωπήσει; ΕΥ. τί δαί; ΠΕ. οὔποψ* —. Dind.

227. *ἐποποποῖ ποποῖ, ποποποποῖ* (quidni *ἐποποποῖ?*) *ποποῖ* cum Bothio malit Kock. Cf. 230. Qu. *ἐποποποποποποῖ ἐποποποποποποῖ* (dim. dochm., ut v. prox.). "Incerta est hujus versus scriptura. Neque enim liquet utrum iambicum dimetrum an trimetrum, quales sunt versus duo proximi, an dochmiacum esse voluerit poeta. — Non minus incertus syllabarum numerus est in aliis hujus fabulae locis ubi avium voces exprimuntur." (Dind.)

228. Malim *ἰὼ ἰὼ ἰὼ, ἰὼ ἰὼ ἰὼ*, vel *ἰὼ ἰὼ ἴτω, ἰὼ ἰὼ ἴτω* (dim. dochm.). Cf. 1170.

233. *μαλθακὴν* vulg. Lege *μαλθακάν*. Cf. 236. *ἡδομένᾳ φωνᾷ*. 242: *ἐμὰν ᾠδάν*. 245. *γᾶς* (*γῆς* al. et vulg.). Nolim tamen corrigere *γᾶρυν* et *ἀδομένᾳ* invitis libris.

236. Pro "*ἀδομένᾳ*" corr. "*ἡδομένᾳ*."

243. In nota pro "*τριοτὸτο τοτοβρίξ*" corr. "*τριοτὸ τοτοτοβρίξ*."

246. "Meineke's changes here rest on very uncertain grounds, namely the metre and the mention of only one bird after *ὅσα*. He means *πτέρων* for the proper name of a bird. Two birds are not much better than one after *ὅσα*, and *πτεροποίκιλος* will apply to *ἀτταγᾶς* very well. The scholiast seems to say that the *ἀτταγᾶς* was common on the plain of Marathon; hence it is selected for mention." (Gr.)

247. Adde *ὁμόπτερος, ἄπτερος, λευκόπτερος*, etc. Sed *ὄρνιθές — πτεροποίκιλοι* est infra 1410. Quod ad lectionem *ὄρνις πτέρων*, cf. 515. *ἀετὸν ὄρνιν*. 565. *ὄρνιθι φαληρίδι*. 568. *ὀρχίλος ὄρνις*. 765. *φρυγίλος ὄρνις*. 1154. *ὄρνιθες — πελεκᾶντες*. 1249. *πορφυρίωνας — ὄρνις*. Com. incert. IV. 647. *ἀλλ' ἢ τρίορχος ἢ * πτέρων ἢ στρουθίας*.

251. *ἀλκυόνεσσι*] Praestat, ni fallor, scriptura *ἀλκυόνεσσι*, et *ἀλκυονίδας* (pro *ἀλκ.*) 1594.

253. Adde Archil. Fr. 62. *ἀθροΐζεται*. Pl. 536. *γραϊδίων χολοσυρτόν* (anap.). Av. 686. *ὀλιγοδρανέες*. Anaxil. com. III. 345. *Ἐφεσήϊα γράμματα καλά* (anap.). Eur. Iph. A. 12. *ἐκτὸς ἀΐσσεις* (anap.). Sed *ξυναθροίζειν* est in anapaestis Lys. 585.

266. *ἐπῶζε* (sic, ab *ὦ, ὤζω*) Both. Green. "*Ὤζειν* est *βοᾶν* (Hesych.). Hinc *ἐπώζειν*, quod cur cum Hemst. ad Thom. Mag. p. 362. et Piersono ad Moerin p. 151 scribatur *ἐπῴζειν* causa esse non videtur." (Both.) Simplex *ὤζειν* (ab *ὦ*) legitur Vesp. 1526. compositum *ἐπώζειν* Aesch. Fr. 149.

272. *ΠΕ. βαβαὶ* — vulg. Dind. *ΕΥ.* Mein. Ko.

Qu. *φοινίκεος, φοινίκιος*, aut *φοινικόεις*. Cf. ad Pac. 303. Herod. I. 98. Theocr. II. 2. Athen. IX. 388 C. *ῥύγχος — φοινικοῦν*. Arist. H. A. IX. 18. *τὸ δὲ ῥύγχος οὐ φοινικοῦν ἔχει*. Poll. VII. 55. *φοινικοῦς χιτών*.

276. Quod ad *ὀρειβάτης*, cf. 836. *ὡς δ' ὁ θεὸς* (gallus gall.) *ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν*.

277. *ΕΥ. Μῆδος;* Mein. Ko. *ΠΕ.* vulg. Dind.

279. 287. Commutandos hos versus censet Wilamowitz.

279. *ΠΙ.* Mein. Ko. *ΕΥ.* vulg. Dind.

280. *ΕΥ.* Dind. Mein. Ko. *ΠΕ.* vulg.

284. *ΕΥ.* Mein. Ko. *ΠΕ.* vulg. Dind.

285. *ΠΙ.* Mein. Ko. *ΕΠ.* Dind. *ΕΥ.* vulg.

ὑπό τε malit etiam Green.

287. *ΕΥ.* Mein. Ko. *ΠΕ.* Dind.

288 sq. Qu. *ΠΕ. ἔστι —;* 290. *ΕΥ. ἀλλὰ —. ΠΕ. ὥσπερ —. ΕΥ. ὦ —. ΠΕ. ὦναξ —.*

291. Minime placet vulgata ἀλλὰ μέντοι τίς ποϑ' etc. Sequi enim, non antecedere, τίς oporteret μέντοι, ut in Nub. 787. τί μέντοι πρῶτον ἦν —;

297. *ΠΕ.* vulg. *ΕΠ.* Dind. Mein. Ko.

299. *ΠΕ.* vulg. *ΕΠ.* ὅστις — Dind. Mein. Ko.

300. *ΠΙ.* κειρύλος —. *ΕΥ.* οὐ — Mein.

301. *ΕΠ.* χαὔτηί —. *ΠΙ.* τί — Mein.

In nota post "Bentl." adde "Dind. Mein. Ko."

302. *ΕΠ.* Mein.

ἐλεᾶς] Cf. 585. Qu. ἐλέα. Apud Aristotelem enim ἐλέα. (al. ἐλαία) avis palustris est H. A. IX. 16. 1. Nisi ibi potius restituendum est ἐλεᾶς. Vel ἐλεὸς, quae inter aves nocturnas memoratur ibid. VIII. 3. 2.

304. κολυμβίς] Fort. κολυμβὰς, aut κόλυμβος (Ach. 876).

308. οἶμαί γε potius quam οἶμαι dicendum fuisset, et mox γὰρ potius quam γέ τοι. Quare retinendum videtur οἴμοι. Conferri non debet v. 75. οὗτός γ', ἅτ', οἶμαι, πρότερον ἄνϑρωπός ποτ' ὤν.

316. ἡδὺν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, κοινὸν, ὠφελήσιμον (= κοινωφελῆ) malit Lange.

323. μήπω] Qu. μηδέν.

326. Corrige κἄστὸν ἤδη ποῦ; παρ' ἡμῖν;

327. Praef. "*ΧΟ.*" ante ἔα ἔα. ἔα semel (et ἰὼ in v. ant. 343) Both.

333 sq. Suspicionem interpolationis movent dochmiaci in stropha, quibus in antistropha respondent paeonici.

334. ἐξ ὅτου | 'γένετ' ἐμοὶ conj. Green. Cf. Vesp. 887. ἐξ οὗ (al. ἐξ ὅτου).

337. τώδε δὴ δοῦναι δίκην sine causa Both.

341. Praef. "*ΕΥ.*" ante ἵνα μὲν οὖν —.

344. Transponendum ὁρμὰν in v. prox. 345. Ita Mein. Ko.

347. Cf. Arist. H. A. IX. 18. τὸ δὲ ῥύγχος οὐ φοινικοῦν ἔχει. Qui etiam φοινικόρυγχος habet.

358. "There is no reason why νῷ should be emphasised by a following γε. Cf. Nub. 1442. δίδαξον γάρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις." (Gr.)

359. Qu. τοιαδὶ τί; *ΠΕ.* ὀβελίσκον —. Exciderat, opinor, τί post simile — δί.

365. δαῖρε Both. Sed δέρων est Ran. 619. δερῶ Eq. 369.

371. εἰ δὲ — χρήσιμον. (sic) vulg. εἰ δὲ — χρήσιμον; (sic) Dind. Ko. Both. Cf. Soph. Oed. R. 628. εἰ δὲ ξυνίης μηδέν; *ΟΙ.* ἀρκτέον γ' ὅμως. "ἀλλὰ τὸν νοῦν would be the right apodosis after εἰ — φύσιν ἐχϑροί. But the common reading may be defended, if we understand it thus: B u t w h a t i f t h e y a r e, t h o u g h n a t u r a l l y e n e m i e s, y e t i n f e e l i n g f r i e n d s?" (Green.) Certe non possunt affirmative accipi verba εἰ δὲ — χρήσιμον: dicendum enim fuisset εἰ δὲ τὴν φύσιν ἐχϑροί εἰσιν, ἀλλὰ etc. Itaque aut per interrogationem accipienda sunt, aut legendum οἵδε τὴν φύσιν μὲν ἐχϑροὶ, etc. Post φίλοι deleatur virgula.

377. Frustra αὐτὸς tuentur Klotz. Qu. Crit. p. 19. et Holden.

378. ἀνδρῶν (om. γ') etiam Br. Recte.

382. Pro "μάθοι γὰρ ἄν τις" corr. "μάθοις γὰρ ἄν τι." Cf. 429. ἔνι σοφόν τι φρενί; 454. χρηστὸν ἐξευρών τι. 372. 377. Nub. 793. χρηστόν τι συμβουλεύσατε. 840.

385. Cf. Philippid. com. IV. 471. ὀρθῶς γε τὴν ῥύμην ὡδοιπορήκαμεν (ὁδῳπορ. Dobr. ὁδοιπεπορ. Mein.). Utrumque ἠναντίωμαι et ἐναντίωμαι usurpasse videntur, ut ἀνήλωκα et ἀνάλωκα, ἀνήλωμαι et ἀνάλωμαι, ἀνήλουν et ἀνάλουν, ἀνήνατο et ἀναίνετο (Hom.). Conferri non debent ἀνέῳγα, ἐνεούρησεν (Eupol. II. 444), et similia. Solemnis tamen forma est ἠναντιώμεθα, ut in Thuc. II. 40. Dem. 18, 293. 19, 205. etc. Quum ab ἐναντίος, non ab ἐν et ἀντιοῦσθαι, formatum sit ἐναντιοῦσθαι, augmentum, si quidem addatur, in prima syllaba addatur necesse est. Qu. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο πω σοί γ' οὐδὲν ἠντιώμεθα. Cf. Herod. VII. 9. σοὶ δὲ δὴ μέλλει τις — ἀντιώσεσθαι πόλεμον προσφέρων. VII. 102. ὡς ἀντιώσονταί τοι ἐς μάχην. VIII. 100. οἵ τε ἡμῖν ἠντιώθησαν ἔδοσαν δίκας. ibid. σοὶ δὲ οὔτε τις — πειρήσεται ἀντιωθῆναι etc.

386. Nunc mihi arridet correctio μᾶλλον εἰρήνην ἄγειν δοκοῦσιν. Cf. 383. οἵδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν.

387. Pro καθίει corrigendum suspicor 'στι θέσθαι (i. e. deponere licet), aut τίθεσθαι. Anglice, to ground.

396. Conferri potest δαιμόνια pro δαιμονίως positum Pac. 585.

404. In nota pro "maxima" corr. "maxime."

412. ἔρως βίου διαίτης σοῦ, ξυνοικεῖν τέ σοι etc. Both., coll. Herod. I. 157. δίαιταν τῆς ζόης.

417. τί φῄς; in libris ante verba v. 416. λέγουσι δὲ δὴ — lectum huc transponit Dind.

419. Qu. κρατεῖν ἂν ἢ τιν' ἐχθρὸν ἢ | φίλον τιν' ὠφελεῖν ἔχειν.

422. ὡς σὰ γὰρ ταῦτα δὴ πάντα — προσβιβᾷ (om. λέγων ut gloss.) Both.

428. ὡς] Fort. ὥς τ' —, and that he will prove by arguments etc.

431. τρῖμμα ut λῆμμα.

434 sq. Cf. 837. ἄγε δὴ σὺ μὲν βάδιζε — κήρυκα δὲ πέμψον etc. 1309. ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀρρίχους — ἐμπίμπλη πτερῶν — ἐγὼ δ' etc.

438. Qu. ἐφ' ὅτοισί περ λόγοις. Cf. 460. ἀλλ' ἐφ' ὅτῳπερ πράγματι ἥκεις — λέγε θαρρήσας. Alio sensu ponitur ἐφ' οἷσπερ Lys. 344. ἐφ' οἷσπερ (qua de causa) — σάς — ἔσχον ἕδρας.

443. Pro "τόνδ';" corr. "τὸν —." Et sic Bothius. Cf. Antiphan. Athen. 303 F. θύννης τὰ πρὸς τῇ — B. ποῖα; A. τὰ κάτωθεν λέγω. Defendi tamen fortasse potest τόνδ'. Cf Ach. 1121. καὶ σύ, παῖ, τοῦδ' ἀντέχου. Lys. 937. ἀλλ' ἐπῆρται τουτογί.

454. μοι παρορᾷς non posse significare quod volunt nonnulli, in me (apud me) vides, pro quo dicendum fuisset potius μοι ἐνορᾷς, contendit Green. Ita certe 163. ἦ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει etc. Cf. tamen Herod. I. 37. οὔτε τινὰ δειλίην μοι παριδών. I. 38. οὔτε δειλίην οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἄχαρι παριδών τοι. I. 108. παρεῖδες ἀνδρὶ τῷδε ἄχαρι οὐδέν.

457. *σὺ δὲ τουῦθ' οὐρᾶς λέγ'* — Both., ut *οὖνος* Ran. 27. *οὐδυσσεύς*, etc.

460. Qu. *ἀλλ' ἐφ' ὅτῳ δὴ* —, vel *ἀλλ' ἐφ' ὅτῳ ποτὲ* —. Parum, ni fallor, convenit hic particula *περ*, quod ortum fortasse est ex proximis literis *πρ*. —.

In nota pro "*ἡμετέρην*" corr. "*ἡμετέραν*."

462. *εἷς*] Corrigendum haud dubie *εὖ*. Conferri non debet Lys. 1135. *εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται.* Ubi emphaticum est *εἷς*.

463. *οὕτω λύει* conj. Both. Qu. *σύ με κωλύεις*. Cf. Lys. 607. *σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.* "*οὐ κωλύει* pro *οὐδὲν κωλύει* est Steph. Byz. s. v. *Βοίβη*. schol. Hom. Od. 18, 297. et schol. rec. ad Soph. Oed. R. 873." (Dind.) Cf. Thuc. I. 144. *οὔτε γὰρ ἐκεῖνο κωλύει* (*κωλύεται?*) *ἐν ταῖς σπονδαῖς οὔτε τόδε.*

In nota pro "Plat." corr. "Plat. Phaed. p. 77 B."

467. In nota pro "*τίνος; ὑμεῖς*" corr. "*τίνος; ΠΕ. ὑμεῖς.*" Quod revocandum videtur.

468. *ΠΕ.* Mein. Hold. Vulgo haec Peisetaero continuantur.

Qu. *πάντων ὁπόσ' ἔστιν — ἐμοῦ πρῶτον, τουδί, καὶ* (vel *πρῶτον τουδὶ καὶ*) *τοῦ Διὸς αὐτοῦ | ἀρχαιότεροι, πρότεροί τε* (vel *δὲ*) *Κρόνου* —. Constructio minime perspicua est. Sequi enim exspectabas *τὴν ἀρχὴν τήνδε ἀφῄρησθε* aut aliquid simile.

469. Qu. *ἀρχαιότεροι δ' αὐτοῦ γε Κρόνου* (vel *δὲ Κρόνου τ' αὐτοῦ*).

480. *ὡς* Bentl. Reponendum suspicor *ὡς οὐκ ἀποδώσει Ζεὺς ταχέως.*

484. *πρότερος πάντων* Haupt. prob. Mein. in Vind.

489. *ὑπὸ τῆς ῥώμης*] Cf. 1129. *ὥστ' ἂν — ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην.* 1300. *ᾖδον δ' ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη* etc. Malim *ἀπὸ τῆς ῥώμης*. Cf. 151. *βδελύττομαι τὸν Λέπρεὸν ἀπὸ Μελάνθιου.* 1702. *κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστόρων — πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται.* 485. Schol. Lys. 385. *ἀπὸ τοῦ ὕδατος δηλονότι τρέμει ὁ γέρων.*

490. *σκυτοδεψὸν* (hoc accentu) legitur Plat. Gorg. p. 517 E. Apud alios quoque variat accentus.

492. Cf. omnino Nub. 964. *εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως*; etc.

495. *κᾆτ' ἐκάθευδον* Both. In nota pro "Ko." corr. "prob. Ko. Cf. Vesp. 104. *κἄπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν προκαθεύδει πρῷ πάνυ.*" Sed servandum hic videtur *κἄρτι*. Cf. Theocr. 24, 63. *ὄρνιχες τρίτον ἄ ρ τ ι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄ ε ι δ ο ν.*

δειπνεῖν] *φωνεῖν* conj. Green, hoc sensu, before the other cocks crowed. Quod non probandum. Cf. Fr. 243. *ἤδη παροινεῖς ἐμὲ* (?) *π ρ ὶ ν δ ε δ ε ι π ν ά ν α ι.* Crepusculum pro diluculo male habuit Euelpides.

496. Sed cf. 522. *οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἁγίους τ' ἐνόμιζον* (sc. *εἶναι*). 719. *ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ* etc. 571. 577. 586. 723. 1349. Nub. 143. *νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.* 520. *νομιζόμην σοφός.* 1078. *νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.* Eq. 714. *ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.* Antiph. com. III. 66. *ἐγέλων νομίζων λέγειν.* Sed *εἶναι* saepe additur, ut in Eq. 515. *νομίζων | κωμῳδοδιδάσκαλίαν*

εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἁπάντων. Nub. 521. ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιούς. 330.

511. Qu. τουτὶ μὲν (vel δὴ) μὰ Δί' οὐκ ἤδη 'γώ. Vel τουτὶ μὰ Δί' οὐ πάρος (Eq. 1337. Vesp. 1536) ἤδη 'γώ. Vel τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἤδη 'γώ πω. Cf. 470. τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐπεπύσμην. Suspectum τοίνυν. Cf. ad Pl. 989.

514. Malim, cum Dobraeo, Ζεὺς γὰρ ὁ νυνὶ βασιλεύων. Causa depravationis fuit, ni fallor, νυνὶ in νῦν mutatum. Cf. ad 521.

515. Ridiculi causa haec conficta esse arbitratur Bothius.

516. Qu. ὡς θεράπων ὤν. Modo enim praecessit βασιλεὺς ὤν. Proclivis corruptio fuit ὥσπερ θεράπων.

517. ΧΟ. praef. Frere. Mein. Green. ΕΠ. Beck. Both. prob. Cook.
εἵνεκα Ko.

523. Caesurae in hoc versu omissionem in secunda arsi notat Herm. Epit. D. M. § 366, qui νῦν δ' αὖ Μανᾶς substituerit, ejectis interpretum additamentis, ut exaequentur haec versui ant. 611. οὐ γὰρ πολλῷ; Sed cf. ad 536. Pac. 1002. Th. 49.

524. ὥσπερ δ'] Malim ὥσπερτ'.

525. κἂν τοῖς δρυμοῖς (aut σκιεροῖς) conj. Ko.

527. ῥάβδους] σταυροὺς v. l. ap. schol.

529. ἀθρόους libri et vulg. ἀθρόους Dind. Legendum videtur semper aut ἀθρόος, aut contracta forma ἄθρους, ut ἀΐδης et ᾄδης, ἠέλιος et ἥλιος, etc. Vulgata igitur revocanda. Cf. ad Ach. 30.

531. Nunc malim κᾆτ' (vel εἶτ') οὐδ' εἴπερ etc. Sed vereor nonnihil ne parum hic conveniat εἴπερ (if indeed). Qu. κοὐδ' εἴ γ' αὐτοῖς etc.

533. ἐπικνῶσιν] Malim ἐπέκνησαν, aoristum ut παρέθεντο et κατεσκέδασαν.

534. κατάχυσμα ἕψεται, non τρίβεται. Defendi tamen forsan potest τρίψαντες, quum κατάχυσμα idem valeat quod ὑπότριμμα (Poll. VI. 56).

535. Confer v. ἐμβαμμάτιον (Anaxipp. com. IV. 460). Si sincerum est κατάχυσμ' ἕτερον, ἕτερον valebit praeterea. Cf. ad Soph. Phil. 38. Post λιπαρὸν deleatur virgula.

538. αὖος et αὐτὸς confusa sunt Eupol. 126. Lucian. Luct. 8. etc.

540. ὡς] ὥστ' conj. Kock. Reponendum, ni fallor, ὥστε δακρῦσ' ἐμὲ τῶν etc.

543. Sensus postulat omnino ἐπ' ἐμοί.

550. In scriptura codicis A. καὶ νῦν δὴ latere olim suspicabar δεῖν in νῦν. Sed pro μίαν potius reponendum videtur δεῖν. Recte se habent particulae καὶ δὴ τοίνυν, quarum καὶ δὴ obedientis sunt ut alibi. Contra vix bene consociantur particulae δὴ et τοίνυν, quarum alterutra sufficit. In Eccl. 674. τὸ γὰρ ἄστυ | μίαν οἴκησίν φημι ποιήσειν ξυρρήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα, emphaticum est μίαν. His scriptis retinendum video μίαν. Cf. 172. οἰκίσατε μίαν πόλιν.

554. κἄπειδὰν B. (sec. Br.) Br. Dobr. Both.

555. Qu. κἢν μὴ αὐτὴν ἀποδοῦν' ἐθελήσῃ. Cf. ad Lys. 597.

563. *αὖθις· προσνείμασθαι δὲ*] Quum vix appareat hic vis mediae vocis, vide an corrigi oporteat *δεῖν· προσνεῖμαι δὲ* —. Ita etiam magis expedietur structura praecedentium.

565. Reponendum forsan *φαλαρίδι*.

567. Qu. *ἣν δ' Ἡρακλέει θύῃ τις βοῦν, ναστοὺς λάρῳ ἢ μελιτούττας* (vel *ὄρνιθι λάρῳ μελιτούττας*), ut *θύειν* ex glossemate interpolatum fuerit. Cf. Matron. ap. Athen. IV. 134. *πεινῶντι λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς*. Scilicet aliud est *ναστὸς* (*ἄρτος*, ut *πλακοῦς* ab *πλάττω*), aliud *μελιτοῦττα* (*μᾶζα*). Apud Hesychium corrigendum suspicor *μελιτούττας*. Nescio an usquam reperiatur masculinum *μελιτοῦς*.

In nota post *λάρῳ* adde "*μελιτοῦντας*." Ibid. pro "Jovis — Herculis bos" corr. "Herculis — Jovis aries." Ibid. pro "*μελιτοῦττας*" corr. "*μελιτούττας*."

568. Pro "*κῇ*" corr. "*κῆν*."

569. *αὐτοῦ*] Malim *αὐτὸν* aut *αὐτούς*.

Cf. Herod. VIII. 105. *τῶν ἐνορχίων* (ab *ἔνορχις*). Theocr. III. 4. *τὸν ἐνόρχαν*. Lucian. Bis accus. 47, 10. *τράγον ἔνορχιν* (*ἐνόρχην* Cobet.). Eq. 1385. *παῖδ' ἐνόρχην*. Lys. 661. *ἐνόρχης*.

573. Moeris p. 311. *πέτομαι ἐν τῷ ο καὶ πέτεται Ἀττικῶς· πέταμαι ἐν τῷ α Ἑλληνικῶς*. Cf. 35. 1471. 1384. Eccl. 899. Lys. 55. et ad Th. 1014.

574. *χρυσαῖν*] Qu. *χρυσέαιν*. Cf. ad Nub. 272.

575. In nota pro "*τὼ δὲ*" corr. "*αἱ δὲ*."

Non temere rejiciendum in esse *Ἶριν* censet Kennedy, coll. Hom. Il. I. 114, ubi similiter consociantur Iris et Eileithuia.

582. Pro "*οἷ δ'*" corr. "*οἱ δ'*."

586. Qu. *ἣν δ' ἡγῶνται σὲ Ζῆν' εἶναι* (vel *σὲ Ζῆνα μόνον*, vel *σὲ θεόν, σὲ μόνον*), etc. Vel *ἣν δ' ἡγῶνταί γε θεὸν σ' εἶναι*, etc. Vel *ἣν δ' ἡγῶνταί γε θεὸν σὲ μόνον, σὲ Ῥέαν*, etc. Vel *ἣν δ' ἡγῶνται σὲ θεόν, σὲ Κρόνον, σὲ Ζῆνα μόνον, σὲ Ποσειδῶ*. Vel *ἣν δ' ἡγῶνται σὲ Ζῆνα, Κρόνον*, —. Pro *σὲ δὲ Γῆν* fort. *σὲ Δηώ* (*ῠ*). Quid lateat valde incertum est. Displicet omnino *βίον*.

591. *κιττῶν* conj. Br. prob. Kock. Cf. 212. *πολύδακρυν* (*ᾰ*). Saepius productio fit in thesi, ut in Av. 216. *ἕδρας*. 579. *ἀγρῶν*. Nub. 320. *καπνοῦ*. Vesp. 691. *δραχμήν*. Anaxandr. com. III. 182 (64) *κίχλαι, κόρυδος, κίτται, κύκνοι*.

592. *καὶ σφόδρα τούτου γὰρ ἐρῶσι* Both.

593. In nota transpone "prob. Mein." post "conj. Bergk."

598. *γαῦλος* (sic) apud Hesych. et Etym. M. *γαυλὸς* libri ap. Herod.

599. *οἱ πρότερον* prob. Cook. Cf. Xen. Mem. II. 6 7. *ἄνδρα — καὶ τοὺς ὑστέρους* (*ὕστερον* plures codd.) *εὐεργετήσοντα*.

600. *γέ τοι* proponit etiam Kock. Cf. Vesp. 1416. *τόν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει*. Recipienda videtur Porsoni emendatio *ἴσασ'· ὥστε λέγουσιν* etc.

Cf. Xen. Mem. IV. 2. 33. *τοῦτον γὰρ δὴ πάντες ὑμνοῦσιν, ὡς* etc. Menand. IV. 332. *ἡ πόλις ὅλη γὰρ ᾄδει τὸ κακόν*.

602. *γαῦλον*] *τὴν ναῦν* conj. Lenting, articulum desiderans. Sed haec breviloquentia excusanda est, praesertim in anapaestis.

603. *δώσομεν* (ut in 592) Bentl. Cf. 729. *δώσομεν ὑμῖν — πλουθυγιείαν*, etc. 1102. *ὅσ' ἀγάθ' — πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν*. Ubi loquitur Chorus.

606. et 608. Pro "*ΕΠ.*" nunc malim "*ΧΟ.*"

608. Cf. e. g. 960. *σὺ δ' εἶ τίς; ΧΡ. ὅστις;* 997. *σὺ δ' εἶ τις ἀνδρῶν; ΜΕ. ὅστις εἴμ' ἐγώ; Μέτων.*

610. *βαβαί, ὡς πολλῷ* — probabiliter Both. Cf. 272. *βαβαί, καλός γε καὶ φοινικιοῦς.* Ridentis est *αἰβοῖ* Pac. 1066. *αἰβοῖ βοῖ. ΙΕ. τί γελᾷς; ΤΡ. ἥσθην χαροποῖσι πιθήκοις.* Cf. Vesp. 491. *πολλῷ — ἀξιωτέρα.* 781. *πολλῷ γ' ἄμεινον.* 806. *πολλῷ πλείονα.* Lys. 885. *νεωτέρα — πολλῷ.* Eq. 812. *πλείονα — πολλῷ.* Ach. 271. *πολλῷ γάρ ἐσθ' ἥδιον* etc. Dem. p. 1002. *νεώτερον ὄντα ἐμοῦ καὶ συχνῷ.* Sed Av. 1104. *κρείττω δῶρα πολὺ τῶν Ἀλεξάνδρου.* 1572. *πολὺ — βαρβαρώτατον θεῶν.* Eq. 1035. *πολύ γ' ἄμεινον.* Ach. 425. *τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.* Men. IV. 137. *τιμιώτατος — πολύ.* Lys. XXI. 16. *τῶν ἐμῶν ἐγὼ πολὺ βελτίων ὑμῖν ἔσομαι ταμίας* etc.

611. Qu. *οὐ γὰρ πολὺ κρείττους εἶσ' οὗτοι;* Vel *οὐ γὰρ πολλῷ; πρώτιστον μέν γ' | οὐχὶ δεήσει 'τι νεὼς ἡμᾶς | οἰκοδομῆσαι* (ut mox *θυρῶσαι*) —. (*Πρώτιστον μέν γε* legitur Lys. 589. *πρῶτον μέν γε* Eccl. 60.) Futurum requiri videtur *δεήσει*, ut *οἰκήσουσιν, ἔσται, θύσομεν, εὐξόμεθα, ἔσται.* Vel — *πρώτιστα μὲν οὖν | οὐχὶ δεήσει ναοὺς ἡμᾶς | οἰκοδομεῖν ἔτι* —.

628. Cf. Dem. p. 582. *πρόοιντ'* (*προεῖντ'* recte v. corr.) *ἄν.* Xen. Cyneg. XII. 11. *προοῖντο* (*προεῖντο*?). Alex. com. III. 473. *προσεῖτ' ἂν — ἀποθανεῖν.*

632. Qu. *δικαίως ἀδόλως* etc.

639. *γ' ἔτι* etiam Badham ad Ion. 558. In nota pro "639." corr. "640."

641. Istud *τοι* ortum fortasse est ex *τον* ad *εἰσέλθετ'* adscripto (i. e. *εἰσέλθετον*).

In nota ante "*δέ τε,*" "*δέ τι,*" "*δέ γε,*" "*δέ τοι,*" et "*δ' ἔτε*" insere "*πρῶτον.*"

642. Suspectum habet Kock.

643. Qu. *καὶ τὠνόμαθ' ἡμῖν*, vel *καὶ τὠνόματ' ἐμοί.*

645. *Θριῆσιν* est Athen. p. 255 C.

647. Qu. *εἰσηγοῦ δὲ λαβὼν εἴσω σὺ νώ.* Vel *εἰσηγοῦ δὲ συλλαβὼν σὺ νώ* (669). Vel *εἰσηγοῦ σὺ δ' ἡμᾶς ξυλλαβών.* Vel potius *εἰσηγοῦ δὲ νῷν* (649) *σὺ ξυλλαβών.* Cf. 675. *ΕΠ. ἴωμεν. ΠΕ. ἡγοῦ δὴ σὺ νῷν τύχἀγαθῇ.* 1469. *ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.* Soph. El. 1038. *ὅταν εὖ φρονῇς, τόθ' ἡγήσει σὺ νῷν.* Phil. 133. *Ἑρμῆς δ' ὁ πέμπων δόλιος ἡγήσαιτο νῷν.* Sed valde arridet Hamakeri conjectura commemorata in annotatione, sed offendit nonnihil dura incisio anapaesti.

652. Qu. *ἔστιν λελεγμένον τι τὴν ἀλώπεχ', ὡς* —. Vel, quod magis placet, *λελεγμένον δήπου 'στί.*—. Cf. 179. *οὐχ οὗτος οὖν δήπου 'στὶν ὀρνίθων πόλος;* 187. Pac. 145. *ἐν Πειραιεῖ δήπου 'στὶ Κανθάρου λιμήν.*

Eccl. 661. κλέπτων δ ή π ο υ 'στ' ἐπίδηλος. Ceterum post ἀλώπεχ' deleatur virgula.

663. αὐτοῖς conj. Mein. prob. Kock.

Cf. Lys. 857. ὦ πρὸς τῶν θεῶν.

666. Qu. τοῖν ξένοιν. Cf. Ran. 896. παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν etc.

671. Praestat fortasse καὶ φιλήσειν. Cf. Vesp. 177. ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ὄνον ἐξάξειν δοκῶ. 250. τῳδί μοι δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν. Ran. 1421. τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ. et ad Ach. 994.

672. Pro ὀβελίσκοιν reponendum suspicor αὐλίσκοιν.

673. Pro vulgato ᾠὸν reposui ᾠοῦ. Apte vertit Kennedy: But from her noddle I could peel the shell, | As from an egg, and kiss her very well.

Deleatur nota, "ἀπολέψαντα] Qu. ἐκλέψαντα. etc."

675. Scribendum forsan plene τύχῃ ἀγαθῇ. Cf. ad 1619.

678. πάντων, ξύννομε — etiam Both.

687. ἀλαοὶ jure, ut videtur, tuetur Herwerden, ne Graecum quidem vocabulum esse ταλαὸς admonens, quamvis nomen proprium Ταλαὸς exstare non ignoret. Cf. schol. ad h. l. ἔνιοι δὲ τὸ ταλαοὶ διαιροῦσιν ὥστε εἶναι ἀλαοί (τ' ἀλαοί?). "Erant igitur, inquit, jam olim inter criticos Alexandrinos qui diremtis vocabulis scribi mallent ἀπτῆνες ἐφημέριοί τ' ἀλαοὶ βροτοὶ etc. Mihi autem importuna ista litera jam antiquitus inserta esse videtur, ne metrum scilicet rueret, ab ignorantibus vocabulum ἀλαὸς olim digamma habuisse Aeolicum, quod apparet ex Od. κ'. 493. μάντηος ϝαλαοῦ. μ'. 267. ἁ. 69. ὃν ὀφθαλμοῦ ϝαλάωσεν. ι. 516. Il. χ'. 515. ν'. 10. ξ'. 135. Lege igitur ἀπτῆνες, ἐφημέριοι, ἀλαοὶ (pro ταλαοὶ) βροτοί. Cf. Aesch. Prom. 548. τὸ φωτῶν ἀ λ α ὸ ν γένος. Ad quem locum respicere hic videtur Comicus. Tolerandus autem videtur hiatus ante ἀλαοὶ propter interpunctionem. Cf. e. g. Mnesimach. com. III. 569. (30) σκόροδον, καυλὸς, κολοκύντη, ἔτνος. ibid. (43) πουλυπόδειον, σηπία, δρφώς. ibid. (48) κάπρου, αἰγὸς, ἀλεκτρυόνος, νήττης.

688. Scribendum, ut in libris, προσέχετε.

698. Adde Hesiod. Theog. 118. Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης. Theog. 1035. οὐθ' ὅταν αὐτὸν ἔχῃ Τάρταρος ἠερόεις.

709. ἦρος] ἔαρος malit Both.

φαίνομεν] Fort. φράζομεν. Sed cf. 713.

710. In fine versus pro colo ponatur virgula, et in fine v. 711 pro virgula colon.

711. φράζῃ Both. In nota post φράζει adde "vulg."

712. Qu. τῷ δέ γ' (vel τῷ δ' αὖ) 'Ορέστῃ.

713. ὑφαίνειν] Fort. ὑφαίνεσθ', ut constructio sit, εἶτα δὲ φράζῃ 'Ορέστῃ χλαῖναν ὑφαίνεσθαι.

714. Forma epica est πείκειν, ut Αἰνείας pro Αἰνέας et similia. Hom. Od. σ'. 315. τῇ δὲ παρ' ἠλάκατα στροφαλίζετε — ἢ εἴρια π ε ί κ ε τ ε χερσίν.

717. Pro "ὄρνις" corr. "ὄρνεις." Ὄρνιν et ὄρνεις (ut ὄφεις, πόλεις) aeque ac ὄρνιθα et ὄρνιθας usurpasse videntur Attici.

Adde Suid. in θύραζε: — ἐπὶ τὰ ἔργα ἐκπέμποντας αὐτούς.

718. Qu. ἄνδρες (vos mortales), aut ἀεί.

719. ὄρνιν τε] Nescio an praestet ὄρνιν δὲ —.

Corrige πάνθ' ὁπόσων πέρι μαντεία διακρίνει. Cf. Pac. 589. πᾶσιν ὁπόσοι βίον ἐτρίβομεν γεωργικόν. Com. anon. IV. 604. τὴν λαμπροτάτην πόλεων πασῶν ὁπόσας ὁ Ζεὺς ἀναφαίνει. Nisi malis ὅσαπερ μαντείας δεῖ διακρίνειν. Scilicet διακρίνειν non ὀρνίθων est, sed μάντεων.

722. Fort. μάντεις καὶ Ἀπόλλων.

Pro "ἐσμὲν" corr. "ἐσμεν."

724. Fort. μάντεσιν ἀεί (aut ἡμῖν).

725. Pro "αὔραις, ὥραις" corr. "πάσαις ὥραις." Tres fortasse tantum tempestates memorantur, ut in v. 709. Quod si duae tantum hic dicuntur, ver primum in hyeme includetur, ver postremum in aestate.

731. In nota pro "πλοῦθυγιείαν" corr. "πλουθυγιείαν."

732. Scribendum πλουθυγίειαν, βίον, εἰρήνην | —. Glossema videtur εὐδαιμονίαν ad πλουθυγίειαν adscriptum.

737. Fort. Μοῦσ' ὦ λοχμαία.

739. ποικίλη — ῆς vulg. Correxi ποικίλα — ᾶς. Βοὰ vulgo legitur 776. ᾠδὰν 751.

741. 743. 752. Metrum est dochmiacum. Legendum igitur aut τιὸ τιὸ τιοτὶξ, aut τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίξ (dim. dochm.).

744. ἐμῆς — ξουθῆς vulg. Correxi ἐμᾶς — ξουθᾶς. Cf. ad 739.

746. μητρὶ vulg. Correxi ματρί. Cf. ad 739.

747. Qu. τοτοτοτοτοτοτοτίξ (dochm.).

754. Nil mutandum. Vide comm.

755. Pro κρατούμενα corrigendum suspicor κάσχήμονα (et indecora) aut καὶ — ⏑ —. Sed postulari videtur νόμῳ potius quam τῷ νόμῳ. Cf. 757. Ergo qu. καὶ νόμῳ ἀπειρημένα (vetita, prohibita).

757. νόμῳ] νέῳ conj. Kock.

758. Sed cf. 167. ἐκεῖ παρ' ἡμῖν.

759. μάχει Both.

763. Verum videtur οὗτος, sed nil contra libros innovandum: modo enim ad Athenas, modo ad Nephelococcygiam spectare potest ἐνθάδε.

765. φυσσάτω A.

766. Adde Δαμασίας, Ἀρεσίας (Xen.).

769. Ἀηδώ. praef. Both.

Qu. τοιάνδε κύκνοι. et in v. str. 737. Μοῦσ' ὦ λοχμαία (Bentl.).

771. συμμιγῆ vulg. Mein. Ko. ξυμμιγῆ Dind.

βοὴν vulg. Dedi βοάν. Cf. ad 739.

772. Pro "ἴκκχον" corr. "ἴακχον." Mendosum proculdubio est ἴακχον, pro quo reponendum suspicor ἄειραν, ἔκλαγξαν, ἔκλησαν, ἔτισαν, aut, quod proxime literis ad ἴακχον accedit, ἀνέσχον (quod facile in ἴακχον abire poterat). Saepius κλάζειν de alitum (ut gruis, ardeae, aquilae) clangore aut stridore usurpatur. V. Hom. Il. κ'. 276. Hes. Op. 447. Soph. Ant. 112. Oed. R. 966. etc.

776. διὰ δ' —] Malim ἀνὰ δ' —.

777. Qu. ποικίλα φῦλα πετεινῶν (vel πετηνῶν). Cf. 231. φῦλα μυρία κριθοτράγων. 1088. φῦλον πτηνῶν οἰωνῶν. 250. ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα — φῦλα ποτῆται. 1757. ὦ φῦλα πάντα συννόμων πτεροφόρ'. Vel πάντα τὰ φῦλα πετεινῶν. Th. 46. πτηνῶν δὲ γένη κατακοιμάσθω, | θηρῶν δ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων | μὴ λυέσθων. Avium proprium est πτήσσειν: vide ad Vesp. 1490. πτήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ. Corruptum fortasse τὰ θηρῶν ex πετηνῶν. Sed φῦλα θηρῶν est Eur. Chrys. Fr. 6.

778. οὗτος] Fort. εὐθύς.

αἰθὴρ est Hom. Il. θ'. 556. Vulgata αἴθρη defendi fortasse potest ex Hom. Od. VI. 44. οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται (Olympus), ἀλλὰ μάλ' αἴθρη | πέπταται ἀ ν έ φ ε λ ο ς.

781. ἄνακτας, Ὀλυμπιάδες Χάριτες δὲ — (sic) Both., coll. Hesiod. Theog. 25. Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

787. τραγῳδῶν tuetur Green.

798. "Haec scribendi ratio ambigi potest utrum ad evitandum duplex iota inita sit an signandam productionem, quae plane apparet in Homerico ἀνδρειφόντης." (Lobeck.) Cf. 1442. Thuc. III. 75. Διιτρεφοῦς (Διιτρέφους Bekk. etc.). Dem. p. 1364. Διιφίλου. Διειτρέφης est in Inscript. ap. Boeckh. C. J. I. 151. et 169. (col. 3, 48.) Producitur secunda in Διιτρέφης ut in διίφιλος (Hom. Il. ά. 86. etc.). Sic Διὶ (ῑ) φίλε Hom. Il. ά. 74.

801. Possis etiam μὰ Δί' ἐγὼ μὲν τοῦδέ γε —.

809. Qu. ΧΟ. ἄγε etc.

812. Malim ΧΟ. Respondet enim Peisetaerus βούλεσθε (non βούλει) —;

814. In nota transpone "Dind." post "Ald."

817. Qu. ΧΟ. τί —; In nota transpone "Dind." post "Ald."

819. Malim ἰοῦ ἰοῦ et hic et in simili loco infra 1510.

820. Cf. 1401. χαρίεντά γ', ὦ πρεσβῦτ', ἐσοφίσω καὶ σοφά.

821. ΕΥ. vulg.

822. ἵνα καὶ τὰ — vulg. Correxi ἵνα τά τε —.

823. Cf. Cratin. II. 115. Ζωπύρου τάλαντα. Jure monet Hauptius nunquam in eodem membro sententiae poni τε — γε, sed semper καὶ — γε; neque bene consociari particulas καὶ — μὲν οὖν.

Dele "ΠΕ." Reponendum videtur κάλλιστον μὲν οὖν (sc. ὄνομα τῷδε, coll. 820), et delendi duo versus 824. 825. Qu. ΕΥ. πολὺ κάλλιον ἢ τὸ Φλέγρας πεδίον etc. Tragicum est λῷστον. Quod ad κάλλιστον ἢ conferri posset Lucian. Pisc. 24. ἄριστον γὰρ ἤπερ τῷ ξύλῳ. Sed sic scripsisse Aristophanem omnino incredibile est.

825. Fort. ἀλαζονεύμασιν.

καθυπερηκόντισαν] Compositum insolens. Qu. τάχ' ὑπερηκόντισαν.

826. τὸ χρῆμα] τό γ' ὄνομα conj. Kock. In nota corr. "ΕΥ. vulg. ΕΠ. Dind."

828. τί δ' οὐκ —;] Nunc malim τί δ'; οὐκ —;

Ἀθηναίαν ἐῶμεν libri et vulg. Olim parum dubitabam quin reponi oporteat Ἀθηνᾶν εἶν' ἐῶμεν. Sed cf. 1653. ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς.

829. In nota pro "Dind. Bergk." corr. "Bergk. *EΠ.* Dind."

832. *τίς δαί*] *τίς δὴ* conj. Kock.

καθέξει] Corrigendum suspicor *θεὸς ἕξει* (vel *ποθ' ἕξει*) etc.

833. *ὄρνις ἀφ' ἡμῶν*] Fort. *ὄρνις τις ἡμῶν.*

839. Plurale est Lucian. Trag. 225. *ἐστρωμένη χάλιξιν ὁδός.*

841. Cf. 1161. *φυλακαὶ καθεστήκασι.*

846. *οἴμωζε παρ' ἔμ'*] Haec vix idoneum sensum praebent, et omnino inauditum esse hunc sensum praepositionis *παρὰ* (mea causa) jure monet Kock. Scripserat fortasse comicus *οἴμωζε πόλλ'*, ut *χαῖρε πολλὰ* dicebant. Sic *οἰμώζειν μεγάλα, μακρὰ* etc. Cf. 1503. *οἴμωζε μεγάλ'. ΠΡ. οὕτω μὲν ἐκκαλύψομαι.* Lys. 1222. *κωκύσεσθε — μακρά.* Hoc fortasse dicit Comicus, ejula voces *παρ' ἐμέ.*

847. Cf. 434. *κλύων γὰρ ὧν σύ μοι λέγεις | λόγων ἀνεπτέρωμαι.*

850. Cf. com. anon. IV. 605. *κρατῆρά τ' αἶρου καὶ τὸν ἥδιστον κέρα.* Reponendum forsan *αἶρ' ὧδε.* Cf. Ach. 1063. *ὕπεχ' ὧδε τοὐξάλειπτρον.* Fr. 127. *ἐκδότω δέ τις | καὶ ψηφολογεῖον ὧδε* etc. Nisi corrigendum potius *πρόσαιρε.* Cf. Pher. II. 323. *πρόσαιρε τὸ κανοῦν, εἰ δὲ βούλει, πρόσφερε.* Quod si verum est *αἶρε, αἴρεσθε* pro *αἶρε* metri supplendi gratia, quum *τε* post *τὸ* excidisset, positum existimandum erit.

851 sq. Hoc non minus quam sequens carmen (895—902) Sacerdoti tribuendum esse monet Wieseler Adv. p. 108. Ita enim loqui minime convenire Choro (cf. 1058 sq.). Ejusdem personae utrumque carmen esse ostendunt plane ista v. 895. *εἶτ'* (*ἔτ'*?) *αὖθις αὖ — δεύτερον μέλος* etc.

854. *προσόδια μεγάλα*] Fort. *προσόδια μέλεα* (cantica). Ipsae processiones *πρόσοδοι* dicuntur (Nub. 307).

858. Nil fortasse mutandum. De tibia aeque ac de voce usurpatur, ni fallor, *ᾄδειν* et *ᾠδή*, ut apud Latinos canere et cantus. Recte igitur hic *ξυνᾴδειν* (sc. cantico) dicitur tibicen Chaeris. "Possibly *συνᾴδειν ᾠδὰν* might include fluting." (Green.) Nunc malim *ξυναυλείτω*, quod in *ξυνᾳδέτω* facile transire poterat. Cf. Eccl. 892. *προσαύλησον μέλος.*

866 sq. Hinc mos fuisse videtur Atheniensibus in hujusmodi precationibus *ἰάζειν*, i. e. Ionico sermone uti. In Menandri loco laudato *Ὀλυμπίῃσι* et *πάσῃσιν* reposuerit Herwerden, coll. h. l.

868. 874. 877. 880. *ΧΟ.* Br. Ko.

869. Qu. *ὦ χαῖρε σουνιέρακ' ἄναξ —.* Cf. ad Ach. 872.

883. *καὶ ὄρνισι*] Delendum, ut praecedentis *ἥρωσι* interpretatio.

885. *ταῶνι*] Qu. *ταῷ* (*ταῶι*). Sed Athen. IX. 397 E. *λέγουσι δὲ καὶ τὴν δονικὴν ταῶνι, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ Ἀριστοφάνης.*

βασχᾷ] *βοσκάδι* conj. Kock. V. Athen. IX. 395 D.

886. *ἐλεᾷ*] Qu. *ἐλέᾳ.* Cf. ad 302.

888. Scriptura in codicibus fluctuat inter *αἰγίθαλος* et *αἰγίθαλλος.* Hanc formam praefert Meinekius (Fr. com. II. 826) laudato Arcadio p. 54, 10.

898. Qu. *ἐπιβοᾶν καλεῖν τε μάκαρας — ἕνα τινὰ μόνον* etc.

900. *ἕξει* requirit Kock. Ergo qu. *ἱκανὸν ὄψον ἕξει.*

901. Qu. τὰ γὰρ παρόντα γ' (vel τὸ γὰρ παρὸν θῦμ') οὐδὲν ἄλλο πλὴν etc. Cf. ad v. stroph. 857.

904. Qu. Νεφελοκοκκυγίας τὰς εὐδαίμονας. Cf. 917.

930. Doricum est τὶν, non τεΐν.

932. εἰ μή τι τούτῳ] Fort. εἰ μή τι γ' αὐτῷ.

948. Cf. 1034. ἐς τὴν πόλιν. 1313. τὰν πόλιν. 957.

949. Qu. κἀς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν (vel ἐθέλων, ταύτην, τὴν σὴν) ποιήσαι σοι ταδί (cf. 168. 1441). Vel —τοιαδί. Vel κἀς τὴν πόλιν γε τήνδε ποιήσαι ταδί. (Cf. 1280. πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν.) Qu. κἀς τὴν πόλιν μέλη (vel τὴν σὴν) ποιήσω τοιαδί. Cf. Lys. 407. λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδὶ, | "ὦ χρυσοχόε, etc." Suspectum videtur ἐλθὼν, egregie autem hic convenit μέλη. Praeterea otiosa hic videtur particula γε. Cf. 1034. ἐς τὴν πόλιν. 1313. τὰν πόλιν. 957.

956. Cf. 931. τουτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα, | εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφευξούμεθα.

οὐδέποτ' ἤλπισα] Corrigendum suspicor οὐκ ἂν ἤλπισα (et mox τοῦτον πυθέσθαι). Cf. Lys. 257. ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἤλπισ' — ἀκοῦσαι γυναῖκας —;

957. Qu. τήνδ' ἂν πυθέσθαι τὴν πόλιν. Cf. 964. Sed in v. 1034. ἐς τὴν πόλιν (sine τήνδε) etc.

959. In note pro "*ΠΕ.*" corr. "(*ΠΕ.*)"

962. λέγων] Fort. βλέπων. Sed cf. Eq. 128. ὁ χρησμὸς ἄντικρυς λέγει | ὡς etc.

963. Cf. 1040. χρῆσθαι Νεφελοκοκκυγιᾶς etc.

970. τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα] Fort. τοῦτό γ' ἐς τὸν ἀέρα. Cf. ad Pac. 47. ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίσσεται. Eq. 1085.

979. Reposui formam epicam ἔσεαι. V. Hom. Il. ά. 563. ί. 601.

Cf. 141. οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου, | οὐκ ὠρχιπέδισας. 1133. Ach. 34. Pl. 1114. οὐδεὶς οὐ λιβανωτὸν, οὐ δάφνην — θύει. Fr. 333. οὐκ ἔγχελυν Βοιωτίαν, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύννου | ὑπογάστριον.

982. Cf. Eur. Iph. T. 559. εἰσεπράξατο.(ἐξ. Elmsl.).

988. Qu. μηδ' — μηδ'.

994. In nota pro "Sept. 603." corr. "Sept. 597." et pro "ῥυθὸς" corr. "ῥυθμός."

Qu. τίς ποθ' ὁ τρόπος (vel τίς ὁ τρόπος δὲ) τῆς ὁδοῦ; Cf. 94. τίς ἡ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας; Soph. Oed. C. 99. ποίῳ καθαρμῷ; τίς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς;

996. Addere poteram Hom. Il. δ'. 51. Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκήνη. Od. δ'. 243. πόλιν εὐρυάγυιαν.

1000. ἀὴρ vulg. Malim ἀήρ. Cf. ad 187. 1183.

1002. τὸν κανόν, ἄνωθεν — διαβήτην Kock. Cf. Pac. 1243. ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεὶς ὑπόμακρον etc. Ἄνω δὲ occurrit infra 1149.

1009. Nunc fere malim ἅνθρωπος Θαλῆς, et in Ran. 652. ἅνθρωπος ἱερός. Alioqui enim addendum fuisset pronomen demonstrativum.

1013. Qu. κἀκκεκίνηνται. Quod proxime ad librorum scripturam accedit. Cf. Xen. Cyr. III. 10. Soph. El. 567. Vel κἀποκινοῦνται. Cf. Thuc. I. 24. ὁ δῆμος αὐτῶν ἐξεδίωξε τοὺς δυνατούς. Lucian. Tim. 10. κἂν —

ἐκδιώκῃ αὐτοὺς τῆς οἰκίας. Vulgatam merito suspectam habet Kock., qui καὶ κεκίνηνται φρένες. | πληγαὶ etc. corrigit. Idem jure offendit in locutione συχναί τινες. Post τινες recte plene interpungit Bothius, ut in Ald. Cf. 1583. ὄρνιθές τινες | ἐπανιστάμενοι — ἔδοξαν ἀδικεῖν.

1014. Qu. πληγαὶ συχναὶ δ' ἀν' ἄστυ. Cf. Aesch. Sept. 327. κορκορυγαὶ δ' ἀν ἄστυ.

1017. Conferri possunt locutiones qualis est πῶς ἂν δοκεῖς ἀποφυγεῖν;

1019. Ante οἴμοι adde "ΜΕ."

1020. Pro "ἀναμετρήσεις" corr. "ἀναμετρήσει."

1024. Cf. e. g. 112. πράγους δὲ δὴ τοῦ —;

1025. Cf. 1405. βούλει διδάσκειν οὖν —; 1689. βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως —; Ran. 416. βούλεσθε δῆτα κοινῇ σκώψωμεν Ἀρχέδημον; Plat. Phil. 62. βούλει δῆτα — ἀφῶ —;

1027. Quum neque δ' οὖν neque γοῦν hic convenire videretur, correxi γάρ. Revocandum tamen fortasse γοῦν. Cf. 501. νὴ τὸν Διόνυσον· ἐγὼ γοῦν | ἐκαλινδούμην etc.

1031. Praefige "ΕΠ."

1033. Qu. οὐ δεινὰ τάδε; πέμπουσιν etc.

1040. Praestat τοῖς τε μέτροισι. Alioqui scribendum fuisset οἷς Ὀλοφύξιοι.

1041. καὶ ψηφίσμασι suspectum habet Kock.

1043. In nota pro "οἱσί περ" corr. "οἷσί περ."

1046. Μουνιχιῶνα ex inscriptionibus scribit Kock.

1052. In fine versus lineolam (—) ponit Kock. Qu. ἀπολῶ σ', ἐπεὶ γράψω σε etc. Vel ἀπολῶ σε γράψομαί τε (vel γραψάμενός γε) μυρίας γραφάς. Desidero enim exemplum locutionis γράφειν τινά τι. Cf. Pac. 107. γράψομαι | Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.

1054. Pro "ΨΗ." corr. "ΕΠ." Ψηφισματοπώλου haec esse ostendunt verba τῆς στήλης, coll. 1051. κατὰ τὴν στήλην. Idem sentit Green.

1061. Nunc correxerim potius πᾶσαν μὲν γᾶν γὰρ ἐποπτεύω. Transpositis vocibus γᾶν γὰρ metri causa scribendum erat ὀπτεύω pro ἐποπτεύω. Nisi malis γᾶν μὲν γὰρ πᾶσαν ἐποπτεύω. Sic Thuc. I. 141. μάχῃ μὲν γὰρ μιᾷ etc. Saepe autem dissociantur particulae μὲν et γάρ. Cf. ad Pl. 1205. ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις etc. Lys. 595. ὁ μὲν ἥκων γὰρ etc. Possis etiam πᾶσαν γαῖαν γὰρ (vel γὰρ γαῖαν) ἐποπτεύω. Cf. 1064. ἐν γαίᾳ. Corruptela orta est ex inscitia grammatici alicujus qui particulas μὲν γὰρ arcte consociandas esse existimaret. Hinc ὀπτεύω pro ἐποπτεύω metri gratia male positum.

1064. Non temere spernenda lectio οἳ, ut ostendunt sequentia κτείνω δ' (vel κτείνων δ') οἳ etc. Ita ad ἐφεζόμενα subaudiendum erit deminutivum θηρία. Fatendum tamen est melius hic convenire ἐφημένα quam ἐφεζόμενα. Cf. v. ant. 1096.

1065. αὐξανόμενα A. B. pr. C. αὐξανόμενον B. corr.

1066. ἐφεζόμενα Both. Correctioni ἐφημένα favet Hesiod. Op. 580. ἠχέτα τέττιξ | δενδρέῳ ἐφεζόμενος etc.

1070. *πτέρυγος*] Recte omnino *φάρυγος* reponendum suspicatur Mein., id quod vel sensus docere poterat. Cf. Ran. 259. *ὁπόσον ἡ φάρυγξ ἂν ἡμῖν χανδάνῃ δι' ἡμέρας* (*κεκραξόμεσθα*). 578. *ὦ μιαρὰ φάρυγξ*. Fr. 515. *τὴν φάρυγα μηλῶν* etc. Green vulgatam explicat, by my swooping down on them. Latine reddas, alae meae impetu. Sed ita postularetur, ni fallor, plurale *πτερύγων*.

1074. 1075. *λαμβάνειν*] Utrobique reponendum, ni fallor, *λήψεται* (*λαμβάνει* R.) ut in v. 1078. Cf. tamen Lys. 1195. *πᾶσιν ὑμῖν λέγω λαμβάνειν τῶν ἐμῶν χρημάτων* etc.

1078. *ἢν δὲ ζῶντά γ' ἀγάγῃ* etiam Both. Recte.

1081. Vulgatam *ἐγχεῖ τὰ* suspectam habent Mein. et Kock. "Neque articulum in *τὰ πτερὰ* satis intelligo, neque quo pacto navibus infundi dici possint perspicio. Non sufficit scholiastae interpretatio *ἐμφαντικὸν τοῦ πλήθους τὸ ἐγχεῖ*. Intelligerem locum si scriptum esset *ἐς τὰς ῥῖνας ἐντιθεῖ πτερά*." (Mein.)

1083. *κἀπαναγκάζει*] Qu. *κἀξαναγκάζει* vel *κᾆτ' ἀναγκάζει*.

1090. Adde com. anon. IV. 615. *ἀμπίσχου*.

In nota pro "*ἀμπισχνούμενον*" corr. "*ἀμπισχούμενον*."

1091. Ex scholiastae annotatione fuisse colligas qui *πνίγουσ'* hic legerent.

1094. *φύλλων ἐν κόλποις ναίω* etiam Both. Velsen.

1106. Cf. Herod. VII. 144. *τὰ ἐκ τῶν μετάλλων σφι προσῆλθε τῶν ἀπὸ Λαυρείου* (*Λαυρίου* al.).

1115. Schol. *ὥσπερ οἱ ἀνδριάντες*. Cf. Vesp. 1106. *ὡσπερεὶ τἀνθρήνια*.

1130. *Μῆκος* de altitudine corporis apud Athen. XII. 551 D. Muri Babylonii *ὕψος* (= *μῆκος*) et *εὖρος* commemorantur Herod. I. 178.

1131. *ἑκατοντορόγυιον* Hotchkisius apud Gaisford. ad Hephaest. p. 42. Burn. Reisig. Conj. p. 28. Dind. Mein. Ko. Photius p. 349, 3. *ὀρογυίας λέγουσιν, οὐχὶ ὀργυίας. Ἀριστοφάνης*. Cf. Athen. 135 D. *ἐννεόργυιοι* (*εἰνορόγυιοι* Dobr. qu. *ἑπτορόγυιοι* vel *ἑξορόγυιοι*). Lobeck. ad Ajac. v. 130. Similiter *ἑπτορόγυιοι* restituendum videtur in Sapphus v. ap. Hephaest. p. 23.

Formam anomalam *μάκρος*, ut *στεῖνος*, hinc laudat schol. Il. *ψ'*. 419. *Τὸ μάκρος* hodie dicere solere Graecos monet Coraes in Heliodor. p. 132. Idem vocabulum jam Aristophanis tempore in plebeculae ore fuisse non incredibile est.

1136. *ἧκον*] Nescio an corrigi oporteat *ἦλθον*. In codicibus mss. saepe permutantur *ἥκων* et *ἐλθὼν* cum compositis.

1139. *ἐπλινθοφόρουν* tuetur Green. Fort. *ἐλιθοφόρουν*.

1146. *αὐτὸν* Both. *αὐτοῖς* (non *αὐτοῖν*) Green. Recte. Cf. omnino Lys. 1212. *ὁ Μανῆς δ' οὑμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ*. Erunt tamen fortasse quibus magis hic requiri videatur *αὐτὸν* quam *αὐτοῖς*.

In nota pro "1212" corr. "Lys. 1212."

1151. *ἐν τοῖς στόμασί θ'* Both.

1158. *πεπύλωται πύλαις*] Qu. *πεπύλωτ' ἀσφαλῶς*. Cf. tamen 614. *οὐδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις*.

1163. *τἄλλα δρᾷ*] *τἄλλ' ὅρα* (vide, cura) malit Both.

1173. Scriptura ἐσέπτατ' deberi videtur literae ε in margine adscriptae, quae revera ad εἰσέπτατ' (εἰσέπτετ') spectaret.

1177. οὔκουν — εὐθύς;] Correxi οὐκοῦν — εὐθύς. Cf. 1185. Sed cf. 477. οὔκουν δῆτα —; 27. Th. 226. οὔκουν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει —; Nub. 87.

1182. Corrigendum suspicor ῥύμῃ δὲ τῶν πτερῶν γε καὶ ῥοιζήμασιν.

1192. ἐτέκετο] τέκετο Both.

1196. In nota pro "σκοτιῶν" corr. "σκοπῶν."

1203. Pro κυνῇ fort. γυνή.

1206. ξυλλήψεται Both. Cf. ad Vesp. 1369. De hac anapaesti caesura cf. ad Ach. 800.

1211. ἤκουσας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεται;] Praestat fortasse scribi sic: ἤκουσας αὐτῆς; οἷον εἰρωνεύεται. Cf. 1646. οἴμοι τάλας, οἷόν σε περισοφίζεται. Lys. 379. ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους; Ach. 238. 836. 1015. 1042. Pac. 1125.

1212. Cf. 67. ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς; Ach. 580. τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἐρεῖς;

1213. τῶν πελαργῶν] τῶν πυλάρχων conj. Kock.

1216. ὦ μέλεε Havn.

1217. Malim ἔπειτα δῆθ'. Aut enim ἔπειτα δῆτα aut κᾆπειτα dicebant.

1221. Qu. ἀδικεῖ δὲ καὶ σύ γ', tibi etiam (non minus quam nobis) injuria fit.

1225. Corrige ἐμοὶ δοκεῖν. Cf. Thuc. VIII. 64. δοκεῖ (δοκεῖν al.) δέ μοι καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τῶν ὑπηκόων. V. Heindorf. ad. Euthyd. p. 323.

1226. Verum est ἄρξομεν. Nondum enim constitutum est Avium imperium. Cf. 1607. ἢν ὄρνιθές ἄρξωσιν κάτω. 1600. 1634.

1232. βουθύτοις τ' — κνισᾶν Velsen. Kock. Quod non probandum.

1237. αὐτοῖς (i. e. τοῖς ἀνθρώποις) Both. Gr. Cf. 1359. εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον. 1634. Vesp. 839. τοῦτ' ἄρα πρῶτον τἀδίκημα τῷ πατρὶ | εἰσακτέον μοι. Pac. 922. τί νῷν ἐντευθενὶ ποιητέον; ad Eq. 72.

1239. Verum nunc videtur δείσας ὅπως μὴ —.

1240. ἀναστρέψει et καταιθαλώσει recte etiam Both. Qu. Διὸς μάκελλα (sic *B* pr.) πᾶν ἀναστρέψει δίκῃ (jure).

1244. Pro "ἰδω" corr. "ἴδω."

1250. Pro "ὄρνις" corr. "ὄρνεις." Scribendum, ni fallor, ὄρνεις ut ὄφεις, πόλεις, etc.

1251. Cf. 1305. πλεῖν ἢ μύριοι. Fr. 721. πλεῖν ἢ δύο λοχμά. Dem. 34, 39. πλείους ἢ μυρίους μεδίμνους. p. 1073. πλεῖον (πλεῖν aut πλείονα?) ἢ χίλια στελέχη.

Qu. καίτοι. Cf. e. g. Lys. 905. 1030. 1035. Vel καὶ μήν. Cf. Lys. 131. καὶ μὴν ἄρτι γε | ἔφησθα etc.

1258. Fort. οὐκ ἀποσοβήσεις εὐθέως (vel σὺ ταχέως);

Scripserat, ni fallor, ἀρὰξ πατὰξ (ab ἀράττω et πατάσσω).

1266. Cf. 1491. εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρῳ τῶν βροτῶν etc. 1618. ἐάν τις ἀνθρώπων —.

1269. παρά] Fort. πρός.

1271. Reponendum videtur aut ὦ Πεισέταιρ', ὦ Πεισέταιρ', ὦ μακάριε —, aut ὦ Πεισέταιρ', ὦ μακάρι', ὦ τρισμακάριε —.

1272. κλεινότατ'] Fort. κομψότατ'.

1281. Pro τότε, quod admodum hic languet, qu. σφόδρα. Qu. καίτοι. Cf. Lys. 905. 1030. 1035.

1282. ἐσωκράτουν injuria malit Mein. Fr. Com. II. 848.

1283. σκυτάλι' ἐφόρουν· νυνὶ δ' Both. ἐσκυταλιοφόρουν probat etiam Herwerden. Sic ἐπλινθοφόρουν Av. 1149. ἐμιτροφόρουν Th. 163. Jure de secunda in σκυτάλιον productione dubitant Mein. Herwerden. Non magis concedi potest produci secundum in σκυτάλιον quam mediam in ἄχυρος sive ἀχυρὸς (v. ad Vesp. 1310). Confer κροκωτοφορεῖν (Lys. 220.), πλινθοφορεῖν (Av. 1149), ῥαβδοφορεῖν, χρυσοφορεῖν, ἀμφορεαφορεῖν (Fr. 285.), θυλακοφορεῖν (Fr. 619.), ξυροφορεῖν (Th. 218.), ξιφοφορεῖν, ῥυποφορεῖν, δωροφορεῖν, σκευοφορεῖν, etc. Quum tamen baculus Laconicus σκυτάλη, non, quantum scimus, etiam σκυτάλιον vocatus fuerit, σκυτάλας ἐφόρουν potius quam ἐσκυταλιοφόρουν corrigendum hic videtur.

1284. πάντα δ' vulg. Correxi πάντα θ'.

1286. ἅμα] Lege ἅμ' ἄν.

1297. Ineptum hic videtur ἐκεῖ.

1298. ἥκει etiam grammaticus Cramer. Anecd. II. 444, 4. Adde com. anon. IV. 609. κᾆτ' ἀπερρώγειν ὁ πούς.

1299. Cf. Fr. 36. τὸν ὀρτυγοκόμον (imo ὀρτυγοκόπον).

In nota pro "στυφοκόπου libri et Ald." corr. ὑπὸ στυφοκόμπου etc."

1303. πτέρυγες non sollicitandum. Cf. 1372. 573. 574. 575. 1070. 1308. Lys. 474. etc.

ἢ πτεροῦ τι, κεἰ σμικρὸν προσῆν (sic) Both. Corrigendum videtur κἂν. Cf. ad 671. Lys. 671. εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβήν. Pro προσῆν fort. μέρος.

1310. Cf. Th. 749. ἐμπίμπρατε. Nub. 1484. Lys. 311. ἐμπιμπράναι. Ach. 446. ἐμπίμπλαμαι. Eubul. 39. ἐμπίμπλαται Eur. Herc. 244. ἐμπίμπρατε. Ion. 925. ἐμπίμπλαμαι.

1313. τάνδε πόλιν Both. Cf. Eq. 568. πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν. Qu. τάχα δὴ —.

1320. Cf. Hom. Od. ι. 6. οὐ — τί φημι χαριέστερον (ut hic Χάριτες) εἶναι | ἢ ὅτ' ἂν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δώματα πάντα, etc.

1326 – 1329. Versus insulsi et, ni fallor, interpolati.

1335. ἔτι σου σχήσομαι] Corrigendum, ni fallor, ἔτ' ἀνασχήσομαι. Cf. Ach. 297. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὠγαθοί. | ΧΟ. οὐκ ἀνασχήσομαι.

1338. Qu. ἵν' ἀμποταθείην, aut ὅπως ποταθείην. Vereor ut hic conveniat particula ὡς.

ὑπὲρ [αἰθέρος] ἀτρυγέτου supplendum censet Kockius, coll. Hom. Il. ρ', 425. Hymn. V. 67. 457. et de ὑπὲρ cum genitivo hoc sensu coll. Aesch. Ag. 576. Sept. 89. etc. Cf. 250. ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης | φῦλα — ποτῆται. Itaque post "ὑπὲρ" insere "αἰθέρος." Scilicet exciderat αἰθέρος ante simile vicinum vocabulum ἀτρυγέτου.

1343. Cancellis includit etiam Both. Praestat saltem ἔγωγε.

1344. Parum hic convenit γὰρ, pro quo requiro τε. Quod si spurius est v. 1343, conveniret potius δὲ, γε, γοῦν, aut 'γώ.

1356. Ut in re incerta nolui corrigere πελαργιδῆς. Υἱεῖς (quasi ab υἱεὺς) dicebant Attici, non υἱῆς, in accusativo. Cf. Dind. ad Soph. Aj. 390. τούς τε δισσάρχους — βασιλῆς. et ad Rhes. 479. Xen. Cyr. I. 1. 2. τοὺς νομῆς.

In nota pro "εἰς" corr. "εἷς."

1357. δεῖν recte Reisk. Cf. Ran. 761. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος — τὸν ἄριστον ὄντα — σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν.

1358. Cf. 1691. εὖ γε μέντἂν διετέθην. Corrigendum, ni fallor, ἀπολαύσομἄρα. Cf. Th. 248. οἰμώξετἄρ' —. Requiritur enim futurum.

εὐθαδί] Cf. Lys. 1010.

1363. οἰάπερ αὐτός] Qu. οἷα καὐτὸς, vel οἷά γ' αὐτός. Offendit enim nonnihil dura anapaesti incisio in vulgata. Cf. ad Ach. 800. Sed v. comm.

1372. ἀναπέτομαι] Qu. ἀναπέταμαι.

1377. πτηνῶν ante γενεὰν excidisse suspicatur Kock, coll. schol: τὴν τῶν ὀρνίθων.

1392. Post ἀέρα virgula vulgo interpungitur, et sic Dind. Mein. Ko.

1393. εἴδωλά τε πετεινῶν Both. Certe facile excidere potuisset τε ante πε —.

1401. Cf. Eq. 492. ἀλλ' εὖ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί. Eccl. 189. νὴ τὴν Ἀφροδίτην εὖ γε ταυταγὶ λέγεις. Vel κομψά τε.

1406. Restituendum videtur Λεωτροφίδης (Leotrophides alter) — Κρεκοπίδι φυλῇ Postquam Λεωτροφίδης male intellectum in Λεωτροφίδῃ mutatum esset (cf. ad 1527), necessario secuta est altera corruptela Κρεκοπίδα φυλήν.

1407. Qu. φυλῇ Κρεκοπίᾳ. Cf. Steph. Byz. p. 87 D. ὁ δ' Αἰξωνεὺς τῆς Κεκροπίας (sic) φυλῆς. "There seems little doubt that Kock's emendation Κρεκοπίδα is right." (Kenn.) Idem ipse jamdudum suaseram in ed. I. a. 1842.

1408. τοῦτ' ἴσθ' ὅτι] Qu. κἄτισθ' ὅτι. Sed scripserat, ni fallor, οὐ παύσομ' ᾄδων, ἴσθ' ὅτι.

1410. ὄρνιθες τίνες —; Gr.

1416. τὸ σκόλιον] Fort. τι σκόλιον, ut in Fr. 2.

1420. Italicis literis imprimatur totus versus. Est enim totus Sophoclis.

1424. εἶτα vix placet. Qu. ὥστε, aut νῦν δέ.

1426. τι recte Both. Corrigendum ὑπαὶ πτερύγων, quae et ipsa Italicis literis imprimenda sunt.

1427. Cf. 1253. σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, etc. Lys. 656. εἰ δὲ λυπήσεις τί με, etc. Pl. 142. ἤν λυπῇ τι. Ach. 842.

1441. Cf. Av. 651. ἐν Αἰσώπου λόγοις | λελεγμένον δήπου 'στὶ τὴν ἀλώπεχ' ὡς | φλαύρως ἐκοινώνησεν ἀετῷ ποτέ. 167. τοὺς πετομένους (?) ἢν ἔρῃ, | "τις ὄρνις οὗτος; Nub. 95. οἳ τὸν οὐρανὸν | λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεύς. 144. ἀνήρετ' ἄρτι — | ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς (τῶν?) αὑτῆς πόδας.

1446. Nunc placet λόγοισι τἄρα καὶ πτεροῦνται. Cf. 1542. ἅπαντα τἄρ' αὐτῷ ταμιεύει. ΠΡ. φήμ' ἐγώ.

1464. Ante οἴμοι τάλας excidit "ΣΥ."

1468. στρεψο —] Vide an corrigendum sit στρεψι —. Cf. v. στρεψίμαλλος. Sed στρεψοδικεῖν est Nub. 434.

1489. ἦν] Fort. ἔστ'.

1493. Corrigendum omnino videtur γυμνὸς ἂν πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ 'γένετο τἀπιδέξια. In vulgata otiosum est πάντα, nec commodum est ἦν.

1495. In nota pro "ἦλθον, ἔα" corr. "ἦλθον ἔα." et pro "ἆ" corr. "ἆ."

1496. Pro "ὀὐγκαλυμμός" corr. "οὐγκαλυμμός."

1502. Retinendum ξυννεφεῖ. Sic ἐπισκοτεῖν. Aristophont. com. III. 364. ἐπισκοτεῖ γὰρ τοῖς κακοῖσι πανταχοῦ (sc. νύξ). Antiph. com. III. 148. ἐπισκοτεῖ γὰρ τῷ φρονεῖν τὸ λαμβάνειν. Perfectum ξυννένοφε (Fr. 142. 349) formatum est tanquam a praesenti ξυννέφει, quod tamen non in usu est. Confer compositum ξυμμαχεῖν.

1505. τί γὰρ ἔστι; vulg. Malim τί γάρ ἐστι (sc. τὸ πρᾶγμα);

1506. Nunc placet ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμ'. Cf. Hipponact. Fr. 23. ἀπό σ' ὀλέσειεν Ἄρτεμις. Correctioni tamen ἀπὸ γὰρ ὀλεῖ μ' favere videtur locus similis Pl. 119.

1510. Praestat scribi ἰοῦ ἰοῦ, quae gaudentis est exclamatio. Cf. ad 809. In nota pro "ab" corr. "ad."

1520. Fort. τετριγότες. Herod. IV. 183. τετρίγασι κατάπερ αἱ νυκτερίδες.

1521. κεκριγότες] κ' ἐρριγότες Reisk. Scribendum erat κἀρριγότες. Quae fortasse vera scriptura est. Ipse tentabam τετριγότες. Cf. Eupol. ap. Harp. p. 138, 14. ὃν χρῆν — κάεσθαι τετριγότα.

1537. τίς] Malim τίς δ'.

1538. κεραμεύει Both.

1543. Nunc malim cum Cobeto τήνδ' ἣν σὺ —. In nota post ἐκεῖ λάβῃς adde "1752."

De numeris hujus versus, ut vulgo legitur, confer 1290. 1401. 1406. Eq. 113. 1374. Ach. 538. 1022. Pac. 439. Eccl. 543. Pl. 694. 720.

1545. Fort. ἀεὶ γὰρ ἀνθρώποις πότ'. Sic Plat. Erast. 133. ἀεὶ γάρ ποτε etc. Sed cf. Pl. 1120. 1205. Lys. 489. Vesp. 814.

1550. Eadem encliticí collocatio Lys. 753. ἵνα, μ' εἰ καταλάβοι | ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμι.

1561. καθῆστο conj. Kock., coll. Hom. Od. λ'. 49 sq. Quod proculdubio reponendum. Vulgata ex ἀνῆλθ' in versu proximo ortum videtur.

1563. In Aeschyli tragoedia non κάμηλον iugulavit Ulysses, sed μῆλον, ad cuius sanguinem cum animae accedere cuperent (Od. XI. 50), versu 1563 desideratur, si quid video, vocabulum αἷμα. Levissima est emendatio Kusteri pro τὸ λαῖμα τόδ' αἷμα reponentis, at τόδε h. l. non aptum est. Suspicor τὸ αἷμα τῆς καμήλου interpretis esse glossema, quod e margine in textum irrepserit et genuina verba, quorum αἷμα erat, expulerit." (Bakh.) τόδ' αἷμα aut τό γ' αἷμα dubitanter proponit Green. Schol. 1563. Εὐφρόνιος, τὸν λαιμόν. καὶ γὰρ προείρηκεν ἧς λαιμοὺς

τεμών. οἱ δὲ ὅτι τὸ αἷμα. Cf. Hor. Sat. I. 8. 28. cruor in fossam confusus, ut inde | manes elicerent, animas responsa daturas. Neque λαῖμα neque λαῖγμα hic convenire recte judicat Kock. Vide an vera scriptura sit πρός γε θαῖμα, quod potius quam πρὸς τό γ' αἷμα scripturus fuisset Comicus. Quod ad rem ipsam, satis commodum foret πρὸς τὸ θῦμα. Cf. 901.

1567. Scribendum videtur ἐπαρίστερα, ἐπιδέξια, ἐπικάρσια (Antiph. III. 9), etc. Cf. Herod. VII. 39. τὸ μὲν ἐπὶ δεξιὰ τῆς ὁδοῦ, τὸ δὲ ἐπ' ἀριστερά (ἐπιδεξιὰ et ἐπαριστερὰ unus codex).

1568. Cf. 1641. τί, ὠζύρ'; etc.

1572. δή σ' vulg. Praestat fortasse scribi δὴ σ'.

1586. In nota pro "ω χαῖρ'" corr. "ὦ χαῖρ'."

Photius, Ξυήλη. — οἱ μὲν οὖν Ἀττικοὶ τὸ ῥῆμα (κνῆν) οὕτω λέγουσιν, κἀπικνῆν κἀπεσθίειν. Cf. Poll. VII. 196. V. Pierson. ad Moer. p. 234.

1589. ΠΕ. et 1590. ΗΡ. et 1591. ΠΟΣ. malit Cookesley.

1594. ἁλκυονίδας] Malim ἀλκυονίδας, ab ἅλς et κυεῖν.

1598. Qu. ἐὰν τὰ δίκαι' ἔτ' ἀλλὰ νῦν —.

1601. Nunc malim τὸν ΔΓ ἀποδοῦν'. ἐὰν διαλλαττώμεθα etc. Sed cf. Nub. 743. ἔχ' ἀτρέμα· κἢν ἀπορῇς τι etc. Lys. 1055.

1608. Qu. νῦν μὲν γὰρ ἐν νεφέλαισιν etc. Sed cf. 728.

1610. Pro "ὄρνις" corr. "ὄρνεις." Cf. 717.

1612. παρελθών] Fort. προσελθών.

1616. ἐπαινεῖ] Fort. ξυναινεῖ.

1623. Pro "καθῆται" corr. "κάθηται."

1626. In fine versus deleatur plenum punctum.

1628. Corrigendum forsan σαὺ (vel σὰν, pro σὸν) κάρα | βακταρὶ κροῦσο.

1644. σοῦ γὰρ —] Numerosius foret σὰ γὰρ —. Cf. 423.

1649. οὐδ' ἀκαρῆ] Fort. οὐδ' ἀκαρές (nom.). Cf. Phot. παρ' ἀκαρές: ὀλίγου.

1652. Nunc malim ὤν γ' ἐκ —. "Cf. Soph. Aj. 472. ἐκ κείνου γεγώς. Herod. III. 159. ἐκ τουτέων τῶν γυναικῶν οἱ νῦν Βαβυλώνιοι γεγόνασι. Xen. Mem. II. 3. 4. ἐκ τῶν αὐτῶν φῦναι." (Ko.)

1656. Correctum ex scholiasta, qui haec annotat: γράφεται νοθεῖα ὡς πρεσβεῖα. εἰ τὰ μὲν χρήματα ἐμοί, φησίν, ὡς νόθῳ καταλείψει, τὴν δὲ ἀρχὴν τοῖς γνησίοις. et infra περισπωμένως δὲ ἀναγνωστέον τὸ νοθεῖα.

1671. Scribendum forsan αἰκείαν. Vide tamen Ellendt. Lex. Soph. h. v. Forma Ionica et epica est ἀεικείη, Hom. Il. ω. 19. Od. υ. 38. Herod. I. 73. 115. Sic ἀεικής et αἰκής, ἀεικέλιος et αἰκέλιος, ἀεικίζω et αἰκίζω.

1673. ὀρνίθων τε conj. Bentl. ("fort.") Pors.

1674. πάλιν etiam Both.

1678. βασιλισσαναῦ Both. Pro μεγάλα qu. μεγάλανι (ut καλάνι).

1681. εἰ μὴ βαΰζει γ' Cobet., coll. Hesych. βαΰζειν: ὑλακτεῖν, ἀσαφῶς λέγειν. De mensura primae in τιτίζειν non liquet. Zenodotus τιτίζοντας (ῑ) pro κεκριγῶτας legebat Hom. Il. β'. 314. In πιπίζειν etiam producitur prima. Supra ἀμφιτιττυβίζειν (non ἀμφιτιτυβίζειν) est v. 235. Vera igitur scriptura videtur esse εἰ μὴ βαβάζει γ' (Bentl.).

1691. Concise dictum pro *ὀπτᾷς σὺ τὰ κρέα;* Cf. Lys. 378. *ἐμοὶ σὺ λουτρόν* (sc. *παρέξεις*);

1693. Dedi *γαμήλιον* (om. *ἀλλά*). Cf. 1758. *λέχος γαμήλιον*. Th. 1034. *γαμηλίῳ — παιῶνι*. 1122. *γαμήλιον λέχος*. Philetaer. com. III. 297. *οὐδ' ἐν νεκροῖσι πέττεται γαμήλιος* (*πλακοῦς*). Menand. IV. 85. *γαμήλια λουτρά*. IV. 231. *γαμηλίῳ λέχει*. Epithetum *γαμικὸς* nusquam alibi legitur apud comicos. Tentabam etiam *ἀλλ' ἐκδότω τις χλανίδα γαμικὴν δεῦρό μοι*. Cf. Pl. 1194. *ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾷδας ἡμμένας*. Fr. 127. *ἐκδότω δέ τις | καὶ ψηφολογεῖον ὡδὶ καὶ δίφρω δύο*. De ictu in ultima syllaba particulae *ἀλλὰ* cf. ad 1500.

1710. Qu. *χρυσαυγεῖ 'ν δόμῳ*. Cf. ad Eq. 367.

1712. Post *ἐξέλαμψεν* deleatur virgula.

1715. Nil novandum. Cf. Nicostr. com. III. 284. *ὀσμὴ δέ, τοὐπίβλημ' ἐπεὶ περιῃρέθη, | ἄνω 'βάδιζε*.

1743. *ἐχάρην ᾠδαῖς*, ut glossema, delent Helbig. et Kock., quum systemata duo (1726 — 1729 = 1743 — 1747) sibi invicem respondere debeant. Haec sic dividit Kock: *ἐχάρην ὕμνοις, ἄγαμαι δὲ λόγων. | ἄγε νῦν αὐτοῦ | καὶ τὰς* etc. Recte, opinor. Alioqui malim *ἐχάρην δ' ᾠδαῖς*. In hujusmodi enim repetitionibus in secunda clausula addi solet *δέ*.

1755. *ἔχει*] Oratio melius procedet, si pro *ἔχει* reponatur *ἔχων* (*ἔχειν* est in *B. Δ.* Ald.).

ἕπεσθε νῦν γάμοισιν] Qu. *ἕπεσθε τοῖς γάμοισιν*. Cf. Pac. 1191. *ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους*.

1756. *πτερυγοφόρ', ἐπὶ πέδον Διὸς* Both.

COMMENTARIUS.

1. *ΕΥ.*] Cf. Thuc. VI. 24. *εὐέλπιδες ὄντες σωθήσεσθαι* (*οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ*). Kennedy vertit: 'is croaking back.'

5 sq. 'That I, poor wretch, believing in a crow, | More than a thousand furlongs round should go! | Eu. That I, bad luck! believing in a jay, | Should knock my wretched toe-nails all away!' (Kenn.)

5. In nota pro "Aen. I. 41." corr. "Aen. I. 37."

τὸ δ' —] Cf. Nub. 268. Ran. 530. Pl. 593.

9 sq. ''Tis past my knowledge where on earth we stand. | Eu. Could you from hence find out the fatherland? | Pe. That not e'en Exekestides could do.' (Kenn.)

9. Cf. Ach. 209. *ὅποι γῆς τέτραπται*.

11. Cf. Phryn. com. II. 588. *Πείσανδρον* (1553), *'Εξηκεστίδην*.

12. 'Woe, woe! Pe. That road, my friend, I leave to you.' (Kenn.)

13. Cf. Vesp. 1267. *Ἀμυνίας — οὐκ τῶν κρωβύλων*.

16. Lucian. Dial. mort. XXVIII. 3. *ὅτι ὄρνεα ἐκ γυναικῶν ἐγένοντό τινες ἢ δένδρα ἢ θηρία, τὴν Ἀηδόνα ἢ τὴν Δάφνην* etc. 'This brat of Tharraleides.' (Kenn.)

17. Parvi corporis fuit iste Asopodorus, ut graculus. Vide schol.
τηνδεδί] Cf. τεφδεδὶ 644.

19. Cf. Pac. 505. οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε. Ach. 376. οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφῳ δάκνειν. Amph. com. III. 305. ὦ Πλάτων, | ὡς οὐδὲν οἶσθα πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον. Alex. III. 481. οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον. 'But all the creatures knew was — how to peck.' (Kenn.)

22. 'Nor here, I vow; no vestige of a path.' (Kenn.)

23. 'Your crow says something, doesn't she, of the way?' (Kenn.)

26. βρύκουσ'] Rodens. Cf. Pac. 1317. Lys. 301. 367. Cratin. II. 43. βρύκει γὰρ ἅπαν τὸ παρόν. Diphil. IV. 395. Eur. Cycl. 359. ὡς ἑτοιμά σοι ἑφθὰ καὶ ὀπτὰ — βρύκειν. 372. κόπτων, βρύκων. Eubul. III. 227. τῶν κρεῶν | ἀπέβρυκεν αἰσχρῶς.

31. νόσον νοσοῦμεν] Cf. Vesp. 71. νόσον — νοσεῖ. Plut. Nic. 17. νόσον νοσῶν νεφρῖτιν.

τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ] I. e. τὴν ἐναντίαν ἐκείνῃ ἣν Σάκας νοσεῖ.

36 sq. 'Not that we hate the city in herself | For not being naturally great and blessed | And common to all — who'd spend their coin in lawsuits. | The grasshoppers, they but a month or two | Chirp on the branches, but the Athenians still | On the law-benches sit and chirp their lives out.' (Cary) 'Not moved by hatred of that city's self, | That 'tis not in its nature great and happy, | And free to all alike — to pay their fines in. | No, faith! Cicalas for a month or two | Are chirping on the shoots; Athenians ever | Are chirping on the suits their lifetime through.' (Kenn.)

36. αὐτὴν μέν] Ipsam quidem (per se).

37. κεὐδαίμονα] Eadem crasis est Vesp. 1070. κεὐροπρωκτίαν.

38. ἐναποτῖσαι] Cf. Pac. 1228. ἐναποπατεῖν. Lucian. Tim. 42. πυργίον — μόνῳ ἐμοὶ ἱκανὸν ἐνδιαιτᾶσθαι.

39 sq. Cf. Arg. Av. III. ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ δράματος διασῦραι πάλιν (ut in Vespis) τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους. Cf. etiam Arg. I. et II.

39. Particulae γὰρ οὖν ad praecedentia κοινὴν ἐναποτῖσαι χρήματα respiciunt.

40. κραδῶν] Cf. Pac. 627.

42. Cf. 31. νόσον νοσοῦμεν. Eq. 487. κράγον κεκράξεται.

44. Cf. Eur. Her. 46. ζητοῦσ' ὅπου (al. ὅπῃ) γῆς πύργον οἰκιούμεθα.

45. "Where we may settle down and spend our lives." (Kenn.)

57. 'Boy boy. Pe. What's that? You call the Hoopoe 'boy'? | Ought you not rather to call 'Hoopopoy?' (Kenn.)

59. ἐποποῖ, ποιήσεις] Ludit, opinor, Comicus in similitudine vocum.

61. Cf. 223. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τοὐρνιθίου. 295. ὦναξ Ἄπολλον, τοῦ νέφους. 1131. ὦ Πόσειδον, τοῦ μάκρους. Pac. 238. ὦναξ Ἄπολλον, τῆς θυείας τοῦ πλάτους. Nub. 153. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν. 364. ὦ Γῆ, τοῦ φθέγματος. Vesp. 161. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος. Plat. Euthyd. 303 A. πύππαξ, ὦ Ἡράκλεις, τοῦ καλοῦ λόγου. Lucian. Vit. auct. 26. Ἡράκλεις, τῆς ἀκριβολογίας.

63. 'So foul a thing is scarce polite to utter.' (Kenn.)

65. 'Funkling' et 'Skunkling' (68) vertit Kennedy.

67. *ὀδὶ δὲ δή τίς;*] Cf. 112. *τράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένῳ —;* 155.

75. *ἅτ' — ᾧν*] Cf. 285. *ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος* etc. Pac. 623. 634. Ran. 546. 671. Eccl. 37. 257. Th. 456.

78. Cf. Eccl. 197. *ναῦς δεῖ καθέλκειν; τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,* etc. Nub. 1076. *ἥμαρτες — κᾆτ' ἐληφθῆς;* | *ἀπόλωλας.* Anaxandr. com. 34. *χαίρει τις αὐχμῶν ἢ ῥυπῶν;* Timocl. com. III. 593. *ὀφθαλμιᾷ τις; εἰσὶ Φινεῖδαι τυφλοί.* | *τέθνηκέ τῳ παῖς; ἡ Νιόβη κεκούφικεν.* | *χωλός τίς ἐστι; τὸν Φιλοκτήτην ὁρᾷ.* | *γέρων τις ἀτυχεῖ; κατέμαθεν τὸν Οἰνέα.* Alex. com. III. 423. (vv. 10—21.) Philem. IV. 41. *τέθνηκέ τις; μὴ δεινὸν ἔστω τοῦτό σοι.* | *κεκύηκέ τις; οὐ κεκύηκεν ἠτύχηκέ τις.* | *βήττει τις; οἰμώζει τις; ἡ φύσις φέρει* | *ἅπαντα ταῦτα.*

Cf. Plat. Hipp. I. 290 E. *ὅταν τις χύτραν ἕψῃ ἔτνους μεστήν.*

79. *τροχίλος ὄρνις*] Cf. 565. *ὄρνιθι φαληρίδι.* 568. *ὀρχίλος ὄρνις.* 763. *φρυγίλος ὄρνις.* 247. 300. 515. 565. 568. 1154. 1249. Eur. Hel. 19. *κύκνου μορφώματ' ὄρνιθος λαβών.* Bacch. 1362. *ὄρνις — κύκνος.* Soph. Aj. 629. *ὄρνις ἀηδών.* Fr. 300. *ὄρνιθος — πέρδικος.* Hom. Il. *ή.* 59. *ὄρνισιν αἰγυπιοῖσι.* Construe *οὑτοσὶ (ἐστὶ) τροχίλος.*

82. Cf. 160. 1099. Ran. 330. Fr. 476, 5. Phoenicid. com. IV. 509. *μύρτων λέγουσι καὶ μέλιτος ἐγκώμια* | — *καὶ τέταρτον ἰσχάδων.* Plat. Rep. II. 372 D. *μύρτα καὶ φηγοὺς σποδιοῦσι πρὸς τὸ πῦρ. Μύρτος μύρτα* fert, ut *συκάμινος συκάμινα* (Amph. com. III. 318).

88. *εἰπέ μοι, σὺ δὲ —;*] Cf. Vesp. 524. *εἰπέ μοι, τί δ', ἢν τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ 'μμένῃς;*

91. *ὡς ἀνδρεῖος εἶ*] Qui non cornicem prae metu avolare siveris. Cf. 87.

92. Cf. Lys. 1216. *ἄνοιγε τὴν θύραν σύ.*

94. Cf. 280. Ovid. Met. VI. 672. Vertitur in volucrem, cui stant in vertice cristae: | prominet immodicum pro longa cuspide rostrum. | Nomen Epops volucri: facies armata videtur.

95. Cf. 1418. Ach. 377. *ὑπὸ Κλέωνος ἅπαθον* | *ἐπίσταμαι.* Nub. 1055. *εἶτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις.* 1071. *ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα* | *ἄνεστιν.* Pac. 647. *ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν* | *βυρσοπώλης.* 1305. *ὑμῶν — ἐνταῦθα τῶν μενόντων.* Vesp. 1434. *μέμνησ' οὗτος ἀπεκρίνατο.* Lys. 376. Pl. 338. Eur. Ion. 293. 671. El. 264. Nicol. com. 41. *ὅσαπερ ἔχειν τἀλλότρια τὸν δειπνοῦντα δεῖ.* Herod. III. 63. *οἱ μάγοι εἰσί τοι οἱ ἐπανεστεῶτες.*

96. Cf. Amph. com. III. 303. *ὀνόματα τῶν δώδεκα θεῶν διελήλυθας.* Menand. IV. 165. *ἐπιτρίβουσιν ἡμᾶς οἱ θεοὶ* | *μάλιστα τοὺς γήμαντας.*

100. *λυμαίνεται*] Nos diceremus, murders, massacres, spoils. Cf. Dem. de Cor. 180. *ἢ ὃν ἐν Κολυττῷ ποτε Οἰνόμαον κακὸς κακῶς ὑποκρινόμενος ἐπέτριψας* (96).

κατὰ πνιγέα] Cf. ad 919.

105. *τὸν χειμῶνα*] Quo tempore aut veris initio docebatur haec fabula.

106. 'And then again we fledge another set.' (Kenn.) Epops, ut pleraeque ferae aves, plumas suas bis quotannis mutat, hyeme et aestate, ut monuit jam Aristoteles.

108. Cf. Alex. III. 419. ἔστιν δὲ ποδαπὸς τὸ γένος οὗτος; Β. πλούσιος.

110. 'Heliast-haters.' (Kenn.)

112. πράγους δὲ δὴ τοῦ] Cf. 155. 415.

πράγους] Cf. Lys. 707.

117. Post "Horat." adde "Od. III. 1. 47."

119. 'And all | The feelings both of man and bird are yours.' (Kenn.)

πάνθ' ὅσαπερ] Cf. 719. 1069.

121. εἰ — φράσειας ἡμῖν] Anglice, if you would tell us. Cf. Soph. Oed. R. 72.

122. 'Soft as a blanket to lie down and snooze in.' (Kenn.)

124. οὐδέν] Anglice, in no respect.

128. ὅπου — εἴη] Cf. Nub. 1250. οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενὶ | ὅστις καλέσειε καρδόπην τὴν κάρδοπον.

131. Cf. 893. ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα.

133. 'Don't think of saying No, or, if you do, | Never approach me when my fortunes ebb.' (Kenn.) Cf. Theophr. Char. 24. καὶ (γράψαι) "Ὅπως ἄλλως μὴ ἔσται."

141. καλῶς γε] Ironice. Cf. Eq. 344.

142. Thuc. VIII. 6. πατρικὸς ἐς τὰ μάλιστα ξένος ὤν.

143 Cf. Pac. 193. Pl. 973. Confer nomen Καμπυλίων (Eubul.).

145 sq. 'Ah! name it not: no seaside place for us, | Where suddenly some fine morning will pop up, | Carrying a summoner, the Salaninia.' (Kenn.)

146. ἀνακύψεται] Anglice, will heave in sight, will pop up.

147. κλητῆρ'] Cf. 1422. κλητήρ εἰμι νησιωτικός.

149. Cf. Paus. V. 5. 3. πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ Λεπρεός. Confer oppidi nomen Ὠρεός, Pac. 1047. 1125.

150. 'Because, so witness heaven, | Although I never saw it, from Melanthius | The very name of Lepreus turns my stomach.' (Kenn.)

151. ἀπὸ Μελανθίου] Propter Melanthium. Cf. 485. 1702.

158. 'Good riddance | Of one of life's most palpable corruptions.' (Kenn.)

159 sq. 'We feed in gardens on white sesame-grains, | On myrtle-berries, poppy-seed, and water-mint.' (Kenn.)

160. Cf. Anaxandr. com. III. 182. (54) ῥόαι, ἕρπυλλος, μήκων, ἀχράδες. Euphron. com. IV. 494. μήκωνος ἐπιπάσας ἄνω | κόκκους μελαίνης etc.

161. Cf. Soph. El. 1179. οἴμοι ταλαίνης ἆρα τῆσδε συμφορᾶς.

162 sq. 'Huzza! huzza! | I spy a great design, I really do, | Within the scope of birds to frame, and power | To work it out, if you will only take | My counsel.' (Kenn.)

162. Cf. Pl. 114. Xen. Anab. VII. 2. 34. εἰ δέ μοι ὑμεῖς παραγένοισθε, οἶμαι ἂν σὺν τοῖς θεοῖς ῥᾳδίως ἀπολαβεῖν τὴν ἀρχήν. Cf. Herod. I. 89. εἴρετο Κροῖσον ὅ τι οἱ ἐνορῴη ἐν τοῖσι ποιευμένοισι. III. 53. ἐν γὰρ τῷ

πρεσβυτέρῳ τῷ παίδων οὐκ ἐνεώρα (τὸ εἶναι δυνατὸν τὰ πράγματα διέπειν). VIII. 140. *ἐνορέω γὰρ ὑμῖν οὐκ οἵοισί τε ἐσομένοισι.* I. 37. *οὔτε τινὰ δειλίην μοι παριδὼν* (f. *ἐνιδὼν*) *οὔτε ἀθυμίην.*

ὀρνίθων] Sine articulo, ut in 179. 332. 562. etc.

165. *κεχηνότες*] Anglice, with open bills.

166 sq. 'For instance, | In our world there inquire about the flutterers, | 'Who's yonder fellow?' Teleas will reply, | 'Oh! that's a birdman flying without ballast, | All aimless, never staying in one spot.' (Kenn.)

167. *ἐκεῖ παρ' ἡμῖν*] Cf. 758. De structura cf. ad 1441. Nub. 144. *ἀνήρετ' ἄρτι — ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας* (*τῶν αὑτῆς ποδῶν*?). 95.

168. Constructio est, *τίς ὄρνις* (*ἐστὶν*) *οὗτος;* Cf. 79. 270. 274. 279. 287. Cf. 1025. Pac. 1008. Phryn. com. II. 588. *μεγάλους πιθήκους — Λυκέαν, Τελέαν, Πείσανδρον, Ἐξηκεστίδην.* Plat. com. II. 668. *νοεῖ μὲν ἕτερ', ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ λέγει* (Teleas).

169. *ἄνθρωπος ὄρνις*] Cf. Ran. 207. *βατράχων κύκνων θαυμαστά* (*μέλη*). *ἀστάθμητος*] Anglice unstable, unsteady, uncertain, fickle. Dem. p. 383, 5. *ὁ δῆμος ἀσταθμητότατον πρᾶγμα.* Plat. Lys. 214 D. Eur. Or. 979. *βροτῶν ὁ πᾶς ἀστάθμητος βίος.* Thuc. III. 59. *ὡς ἀστάθμητον τὸ τῆς ξυμφορᾶς* etc. IV. 62. Heliodor. Aeth. VI. 9. *ἄνθρωπος οὖσα, πρᾶγμα ἀστάθμητον.*

170. *ἀτέκμαρτος*] Anglice, uncertain, inconsistent. Proprie de quo divinari non potest. Minus recte aimless vertit Kennedy.

171. Cf. 1189. *οὐ φατὸν λέγειν.* Aesch. Prom. 766. *οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τάδε* (*τόδε*?).

172. *οἰκίσατε μίαν πόλιν*] Cf. 550. *καὶ δὴ* (*δεῖν δή*?) *τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι.*

172. *τί ἂν οὖν ποιοῖμεν*] Cf. 198. Lys. 191. Vesp. 198.

174. Cf. Lys. 433. *ἄληθες, ὦ μιαρὰ σύ;*

176. 'A pretty gain | 'T will be forsooth, if I'm to wring my neck.' (Kenn.)

185. *ἀνθρώπων*] Sine articulo, ut in 190. 320. etc.

187. 'The air's midway, methinks, from earth.' (Kenn.)

189. Cf. Dem. de Cor. 146. *μήτε Θηβαίων διιέντων.*

192. Cf. Thuc. IV. 85. *διὰ τῆς ἀλλοτρίας πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἰόντες.* Idem versus infra 1218.

193. Zonaras, *Διαφρήσετε: διαφορήσετε, διαπέμψετε.*

194 sq. Cf. 801 sq.

194. Cf. Nub. 627. *μὰ τὴν Ἀναπνοήν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἀέρα,* etc. Antiph. com. III. 156. *μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, μὰ νάματα.* 'Bravo! bravo! | By earth, by snares, by gins, by nets, I never — No, never did I hear a prettier notion.' (Kenn.)

παγίδας] Cf. 527. Alex. com. III. 409. *τοῖς ἄρτοις δσας | ἱστᾶσι παγίδας.* Men. IV. 253. *κεκρυμμένη κεῖται παγὶς τοῖς πλησίον.* Amph. III. 310. *ἑτέραις τε τοιαύταισι παγίσι τοῦ βίου.*

203. Cf. Lys. 437. *οὐ ξυναρπάσει μέσην | καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνύσαντε δήσετον;*

209. *συννόμε*] Cf. 1757. *ὦ φῦλα πάντα συννόμων πτεροφόρ'*. 329 sq. Xenarch. com. III. 614. *Δηοῦς σύνοικος*. Soph. Oed. C. 1381. *ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις* (*θρόνοις*?)

210. *λῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων*] Cf. 744. *δι' ἐμῆς γένυος ξουθῆς μελέων Θανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω*. 905. *τεαῖς ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς*. Dictum ut *στόμα λύειν*. Eur. Hipp. 1060. *τί δῆτα τοὐμὸν οὐ λύω στόμα;* 'Let the sacred hymn-notes flow, | Wailing with thy voice divine | Long-wept Itys, mine and thine. | So, when thy brown beak is thrilling | With that holy music-trilling, | Through the woodbine's leafy bound | Swells the pure melodious sound | To the throne of Zeus: and there | Phoebus of the golden hair | Hearing to thine elegies | With the awaken'd chords replies | Of his ivory-clasped lyre, | Stirring all the Olympian quire, | Till from each immortal tongue | Of that blessed heavenly throng | Peals the full harmonious song.' (Kenn.)

213. Cf. Fr. 426. *χθονία θ' Ἑκάτη | σπείρας ὄφεων ἑλελιζομένη* (*εἰλιξαμένη* Porson.).

214. *γένυος ξουθῆς*] Per mobile guttur explicat Mein. Cf. 745. Eur. Hel. 1118. *ἐλθ', ὦ διὰ ξουθᾶν γενύων ἐλελιζομένα* (*ἀηδών*).

215. *φυλλοκόμου μίλακος*] Cf. 742. *μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου*.

224. *κατεμελίτωσε*] Formatum ut *καταχρυσοῦν, καταργυροῦν, καταπιττοῦν*.

228. 'Holloa! holloa! What ho! what ho!' (Kenn.)

229. *ὁμοπτέρων*] Quasi *ὁμηλίκων*.

231 sq. 'Tribes countless that on barley feed, | And clans that gather out the seed; | Come alert upon the wing, | Dulcet music uttering: | Ye that o'er the furrowed sod | Twitter upon every clod, | Making all the air rejoice | With your soft and slender voice.' (Kenn.)

238. *ἐπὶ κισσοῦ κλάδεσι —*] Cf. 1061. *δένδρεσί τ' ἐφημένα καρπὸν ἀποβόσκεται*.

241. Cf. v. *κραδαφάγος* (i. e. *συκοφάγος*, Hesych.).

246. Cf. Callim. Fr. 350. *ἐννότιον Μαραθῶνα*. Marathon, ut regio paludosa, avibus aquaticis abundabat. V. Paus. Attic. 32. Arist. H. A. VI. 15.

248. *ἐρόεντα*] Cf. Hom. H. Ven. 264. H. Merc. 31.

251. Cf. ad 1594. Theocr. VII. 57. *ἀλκυόνες στορεσεῦντι τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν*.

255. 'Here is arrived a sharp old man | Of revolutionary mind, | To revolutionary deeds inclined. | Come all and listen to his plan.' (Kenn.)

265 sq. 'So then the Hoopoe went into the wood | And mocked the curlew's screaming for no good.' (Kenn.)

266. *χαραδριόν*] Fort. the plover or curlew.

270. *οὗτος*] Epops, qui diversarum avium nomina mox exponit advenis.

271 sq. ''Tis not one of those accustomed sorts you 're seeing every day, | But a lake-bird. Eu. Oh! the beauty! What a brilliant tint of flame! | Hoop. And a very proper colour, for 'flamingo' is its name.' (Kenn.)

273. *φοινικόπτερος*] Cf. *φοινικόλοφος* (Theocr.).

275. 'Holding an uncommon site.' (Kenn.)

276. *ἀβροβάτης*] Anglice, delicate-treading. Cf. *κιγκλοβάτης* Fr. 191. *πηλοβάτης* Hom. Batr. 234.

281 sq. 'This is son of Philokles, | Son of Hoopoe. I'm his grandsire. Like your own our titles run, | Kallias son of Hipponikus, Hipponikus Kallias' son. | Eu. Kallias then this bird you call: see how fast his feathers fall.' (Kenn.)

282. Schol. *ἀγαθὸς* (imo *οὐκ ἀγαθὸς*, aut *ἀφυὴς*, v. Hesych. in *Κλύμενος*).

285. *ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος*] Cf. 75. *ἅτ'* — *ἄνθρωπός ποτ' ὤν*.

287 sq. 'O Poseidon! Here's another particoloured bird in sight: | What's the title we 're to give him? Hoop. Call him Gobbler, and you 're right. | Eu. Gobbler is there any known save Kleonymus alone? | Pe. If Kleonymus we call him, ought he not his crest to lose?' (Kenn.)

288. Confer *χεσᾶς* (com. ap. Poll. V. 91.), *ἐλασᾶς* (Av. 886), *βασκᾶς βοσκᾶς*, *φάσκας* (*φασκᾶς*), etc.

289. Cf. v. *βουτυροφάγας*, Anaxandr. com. III. 182.

292. *ἐπὶ τὸν δίαυλον*] Sub. *δρόμον*. 'To the double-heat race.' (Kenn.)

'No, good Sir, they build their nests | With a view to preservation, like the Karians, upon crests.' (Kenn.)

294. 'What a plaguy lot of birds are gather'd here!' (Kenn.)

296. *τὴν εἴσοδον*] Dextrum orchestrae aditum intellige, per quem intrabat Chorus.

299. 'What's the one we see behind her? Hoop. That one? Razorbill 's the name. | Pe. Razorbill 's a bird then? Eu. Call it Sporgilus, 't will be the same.' (Kenn.)

299. 300. Similiter ludit in voce *φιλόξενος* Vesp. 83. 84.

300. *κειρύλος* — *ὄρνις*] Cf. ad 79. Redde, What, is there a bird called *κειρύλος*? Cerylus libertus memoratur Sueton. Vespas. 23.

οὐ γάρ ἐστι Σποργίλος;] Sc. *ὄρνις*. Sporgilus est avis: ergo *κειρύλος* est avis. Idem enim Sporgilus et *κειρύλος* (quasi tonsor).

302. *ἐλεᾶς*] Cf. 885. Apud Aristotelem *ἐλέα* (al. *ἐλαία*) avis palustris est H. A. IX. 16. 1. ubi fortasse restituendum *ἐλεᾶς*. Ibid. VIII. 3. 2. inter *γαμψωνύχους* aves memorantur *ἔλεος* (sic) *καὶ αἰγώλιος καὶ σκώψ*.

303. *κεβλήπυρις*] Anglice vertas red pole.

305. Cf. Lys. 295. *ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ*.

310 sq. 'Wh-wh-wh-wh-where is he who summon'd me? In what region feedeth he?' (Kenn.)

310. *ποῦ μ' ἄρ' ὃς ἐκάλεσε;*] Cf. Lys. 376. 905. 754.

315 sq. 'T-t-t-t-tell me, pray, what to-day friendly word have you to say? | Hoop. One that's safe and just and pleasant and of public

use, you 'll find: | Here are two men come to see me, schemers both of subtle mind. | Ch. Where? which way? what do you say? | Hoop. Two old men are come, I answer, hither from the Isle of Man, | And they bring a business with them, solid, of enormous span. | Ch. O you worst of all offenders since I first began to feed, | What do you tell me? Hoop. Don't be frighten'd. Ch. What is this unfriendly deed? | Hoop. I've receiv'd two men enamoured of a social league with you. | Ch So you 've really gone and done it? Hoop. Ay, and very gladly too. | Ch. And are they now somewhere near us? Hoop. Yes, if I am near to you.' (Kenn.)

316. *κοινὸν — ὠφελήσιμον*] I. q. *κοινωφελῆ*.

317. *ἄνδρε — σοφιστά*] Cf. ad Lys. 368.

324. Cf. 1279. Pac. 191. *οὐ συκοφάντης οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.*

326. *που*] Anglice I suppose, ut in *οὐ δήπου, οὔτι που,* in sententiis quasi interrogativis.

327 sq. 'Alas, alas! betrayed are we, | Treated with impiety: | He who was our friend, who feeds | Near us in our common meads, | All our ancient rules forsaking, | All the oaths of birds is breaking: | Lures me to a treacherous place, | Sells me to an impious race, | Which was ever unto me | Bred in mortal enmity, | Since it first began to be.' (Kenn.)

331. *θεσμούς*] Cf. Aelian. V. H. VIII. 10. *Σόλων τοὺς νόμους συνέγραψεν. καὶ τότε ἐπαύσαντο Ἀθηναῖοι χρώμενοι τοῖς Δράκοντος· ἐκαλοῦντο δὲ ἐκεῖνοι θεσμοί.*

334. Cf. 322. *ἐξ ὅτου 'τράφην ἐγώ.* Pl. 85. *ἐξ ὅτου περ ἐγένετο.*

336 sq. 'But we shall proceed to reckon with the bird another day: | For these two old men, I'd have then now the penal forfeit pay, | And be torn in pieces by us. Pe. There! All's up with us, you see. | Eu. Yes, and you alone must answer for our dire calamity. | For what purpose did you lead me thence? Pe. That you might follow me. | Eu. Nay. that I might cry my eyes out. Pe. Pack of nonsense that about | Crying; how are you to do it, when your eyes are once torn out?' (Kenn.)

338. Cf. ad Ach. 335.

341. *κλάοιμι μεγάλα*] Ut alibi *μακρὰ κλάειν, οἰμώζειν,* etc.

342. Cf. etiam Lys. 364. *θενὼν ἐκκοκκιῶ τὸ γῆρας.*

343 sq. 'Ho! forward! march, advance the deadly warlike charge: | Throw out both wings and, to outflank, our front enlarge.' (Kenn.)

344. *ἐπίφερε*] Cf. Ran. 1253. Eq. 837.

353. Cf. Diphil. IV. 419. *δούρειον ἐπάγω χῆνα τῷ φυσήματι.* IV. 394.

353. 'Where 's the general of division? Let him straight lead on our right.' (Kenn.)

354 sq. ''T is the crisis: whither wretched can I fly? Pe. What, won't you stay? | Eu. To be torn in pieces by them? Pe. Can you then invent a way | To escape? Eu. I know none. Pe. Then I'll tell you how to manage it: | We must make a standing fight, and take some pots from out our kit.'

354. Cf. Amph. com. III. 303. *τοῦτ' ἐκεῖν' ἐστὶν σαφῶς, | ἅμητες*, etc.

358. *γλαῦξ μέν*] Noctua saltem. Anglice, the owl for one.

359. 'But for these crook-talon'd wretches?' (Kenn.)

360. Cf. Fr. 48. *ὀξυβάφω δύο*. Antiph. III. 89. *ἐξ ὀξυβαφίων κεραμεῶν* (*κεραμέων* vulg.) *ἐπίνομεν*. Tenendum est *εὑρίσκειν* valere forte invenire, *ἀνευρίσκειν* data opera invenire.

362. 'O you cleverest of commanders, all your plan is well design'd; | In the art of engineering you 've left Nikias far behind.' (Kenn.)

Cf. ad 1510. Vesp. 859. *εὖ γ' ἐκπορίζεις πάντα κἀπιχωρίως*. Eq. 492. *ἀλλ' εὖ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί*.

364 sq. 'Eleleleu! quick march, present the beak; no moment for delay: | Haul 'em, tear 'em, smite 'em, flay 'em, striking first the pot away!' (Kenn.)

364. *οὐ μέλλειν ἐχρῆν*] Cf. Fr. 110. *ἀλλ' ἄνυσον· οὐ μέλλειν ἐχρῆν*.

369. Cf. Plut. Sol. 23. *λύκον δὲ τῷ κομίσαντι πέντε δραχμὰς ἔδωκε, λυκιδέα δὲ μίαν*. (Ko.)

371. 'Hostile if they are by nature, yet they bear a friendly mind, | And a thing they 're come to teach us we may to our profit find.' (Kenn.)

378 sq. 'Foes, not friends, instructed nations fortresses and fleets to make: | And this lesson saves their children, homes, and all they have at stake!' (Kenn.)

382. 'Something wise a foe may teach.' (Kenn.)

383 sq. 'Now their wrath they seem to slacken; so retire a step or two. | Hoop. What you said is common justice, and your thanks to me are due. | Cho. Ne'er on any other question have we been opposed to you.' (Kenn.)

Cf. Xen. Cyr. VII. 5. 6. *ἀπῄεσαν — ἐπὶ πόδα*. III. 3. 69. In nota pro "Anab. V. 3. 2." corr. "Anab. V. 2. 32."

386. Cf. Lys. 121. *εἰρήνην ἄγειν*. Xen. Anab. II. 6. 6. *ἐξὸν μὲν εἰρήνην ἄγειν* etc.

400. 'Now again your steps retrace: | Wheel into your former place.' (Kenn.)

401. 'Stooping there in hoplite fashion | Ground your temper next your passion.' (Kenn.). Cf. Vesp. 567. *ἵν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυμὸν καταθῶμαι*.

408. 'Who are these? Whence come they? Tell us. | Hoop. Strangers they from clever Hellas.' (Kenn.)

419. Cf. Xen. Anab. I. 3. 6. *ὑμῶν δ' ἔρημος ὢν οὐκ ἂν ἱκανὸς εἶναι οἶμαι οὔτ' ἂν φίλον ὠφελῆσαι οὔτ' ἂν ἐχθρὸν ἀλέξασθαι*.

421 sq. 'He predicts for you and me | Some immense felicity, | Not by language to be taught, | Not to be conceiv'd in thought. | He will prove by reason strong | All these things to you belong, | All that's here and all that's hither, | All that's there and all that's thither.' (Kenn.)

426. Construendum *λέγων* cum *προσβιβᾷ*. Cf. Nub. 96. *τὸν οὐρανὸν λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεύς*. 1422. *λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς*. 1445. *τὸν ἥττω λόγον σε νικήσω λέγων*.

427. 'What? Is he a brainsick fool? | Hoop. Monstrous sensible and cool.' (Kenn.)

Cf. Menand. IV. 287. *ἔγημε θαυμαστὴν* (l. *θαυμαστὸν*) *γυναῖχ' ὡς σώφρονα.*

429. Cf. Nub. 448. Dem. de Cor. 242. *τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος τἀνθρώπιόν ἐστιν.*

430. *πυκνότατον κίναδος* —] Sub. *ἐστί.*

431. Cf. Ach. 909. *ἅπαν κακόν.*

436. 'By the plate-rack's side.' (Kenn.)

443. Similis aposiopesis est Philem. IV. 45. *μῦς λευκὸς, ὅταν αὐτήν τις — (ἀλλ' αἰσχύνομαι | λέγειν) κέκραγε τηλικοῦτον εὐθὺς ἡ | κατάρατος ὥστε* etc. Ubi subaudiendum *σποδῇ* aut aliquid simile. Similiter etiam Antiph. com. III. 70. *θύννης τὰ πρὸς τῇ — B. ποῖα; A. τὰ κάτωθεν λέγω.* Ubi *οὐρᾷ* additurus erat.

445. Theophr. Char. 17. *δίκην νικήσας καὶ λαβὼν πάσας τὰς ψήφους.*
πᾶσι — τοῖς κριταῖς] Omnium judicum votis.

Cf. Hor. Serm. I. 2. 134. Fabio vel judice vincam.

448. *νυνμενί*] Nunc saltem. Anglice, for the present.

451 sq. 'At every time, on every side, | Man's crafty nature is descried. | Yet freely speak your mind. | For haply you may find | Some useful character in me, | Some mightier faculty, | To which my witless thoughts ne'er travelled, | By your acuter sense unravelled. | Such vantage-ground if you have found, | Unto the public ear the case expound: | Since all of good you gain for me | Our common property shall be.' (Kenn.)

451. Pro "Virg." corr. "Virg. Ecl. III. 80."

Cf. Eur. Tro. 54. *φέρω — κοινοὺς — εἰς μέσον λόγους.*

460 sq. 'So whatever be the thing you with full conviction bring, | Let it now be boldly spoken: for our truce will not be broken.' (Kenn.)

462. 'My mind, be sure, is eagerly at work, e'en now indeed | One ready-leaven'd argument the time is come to knead.' (Kenn.)

ὀργῶ] Cf. Thuc. II. 21. 3. IV. 108. 4. VIII. 2. 2. Aelian. H. A. I. 26. *ὀργῶσι δὲ ἐπὶ τὰς θηλείας.*

προπεφύραται] Cf. Th. 75. Thuc. III. 49. *οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἄλφιτα πεφυραμένα.* Aesch. Prom. 458. *ἔφυρον εἰκῇ πάντα.* Proprio sensu *μᾶζα προφυρηθεῖσα* est apud Hippocratem. Hesych: *διαφυρᾶν τὰ ἄλφιτα πρὸς τὸ ποιῆσαι μάζας.* Eq. 1105.

464. *στέφανον*] Cf. Eccl. 131. *τίς ἀγορεύειν βούλεται; | ΓΥ. ἐγώ. ΠΡ. περίθου δὴ τὸν στέφανον.* 148. 163. 171. Th. 380.

465. *λαρινὸν ἔπος*] 'A big well-fatten'd word.' (Kenn.) Cf. Pac. 521. *ῥῆμα μυριάμφορον.*

466. Cf. Eupol. II. 466. *οὕτω σφόδρ' ἀλγῶ τὴν πολιτείαν ὁρῶν παρ' ἡμῖν.*

467. 'We kings? of what? Pe. Indeed you were, of all existing things, | of me, my friend here, Jove himself. Ere Kronos was ye were; | Before the Titan brood and Earth. Cho. And Earth? Pe. 'Tis true, I swear. | Cho. I never heard, so help me Jove, a word of this before.'

(Kenn.) Similiter Lys. 499. ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. ΠΡ. ὑμεῖς; ΛΥ. ἡμεῖς μέντοι.

468. τουδί] Euelpidis.

469. ἀρχαιότεροι —] Haec cum praecedentibus οἵτινες ὄντες — connectenda.

Κρόνου] Cf. ad Nub. 398. 929.

470. τουτὶ —] Cf. 511. τουτὶ τοίνυν (?) οὐκ ἤδη 'γώ.

471. 'You 're such a dull incurious lot, unread in Aesop's lore.' (Kenn.)

πολυπράγμων] Curiosus. Cf. Eupol. II. 518. οὐ γὰρ πολυπράγμων ἐστὶν, ἀλλ' ἀπλήγιος.

Αἴσωπον] Cf. 653. Pac. 129. Vesp. 1401. 1446. I. e. Αἰσώπου λόγους (651) aut μύθους (Vesp. 566). Cf. Nub. 1377. Εὐριπίδην.

πεπάτηκας] Similiter συγχρωτίζεσθαί τινι dicebant. V. com. anon. IV. 686.

472. Cf. Lys. 519—521. ἔφασκε — λέγων. Anglice, said in his tale.

475. Schol. ad Theocr. VII. 23. αἱ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τὸν τύμβον φέρουσαι τοῦ πατρός.

476. 'The father of the lark lies dead, I understand, at Buryhead.' (Kenn.) Similis lusus est 399.

477 sq. 'If then before the gods they were and earlier then the earth, | Is not the kingdom theirs of right by eldership of birth?' (Kenn.)

479. ῥύγχος βόσκειν] Cf. Hom. Od. ρ'. 559. γαστέρα βοσκήσεις. 228. σ'. 364.

481 sq. 'There's ample proof that birds, not gods, of yore were lords of men | And kings: first I'll produce the cock, who ruled the Persians then, | Ere aught was of Darius or of Megabazus heard: | And still from that archaic rule he's called the Persian bird.' (Kenn.)

484. πρῶτος πάντων] Cf. 703. πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. Darii satrapaeque ejus Megabazi mentionem facit quia ii primi arma contra Graeciam tulerunt. V. Herod. V. 17 sq. VII. 82. Megabazus Aegyptum subegit et Graecos ex Memphide expulit. V. Thuc. I. 109.

485. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς] Anglice, from that rule. Cf. 151. 1702.

486 sq. 'Like the great king he therefore struts and on his head, full-drest, | Alone of all the birds he wears erect the turban-crest.' (Kenn.)

487. Cf. Fr. 465. καὶ τὴν κυνῆν ἔχειν με κυρβασίαν ἐρεῖς.

488. πολύς] Cf. Eq. 760. ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς etc.

489. Cf. Theocr. XXIV. 93. ὄρνιχες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον.

491. τορν.] 'Such as frame the lyre and shield.' (Kenn.)

ἀλφιταμοιβοί] I. q. ἀλφιτοπῶλαι. Cf. Nub. 640.

492. οἱ δὲ βαδίζουσ' —] Cantu ejus expergefacti.

493. Φρυγίων ἐρίων] Cf. Strab. XII. 578. φέρει δ' ὁ περὶ Λαοδίκειαν τόπος προβάτων ἀρετὰς οὐκ εἰς μαλακότητα μόνον τῶν ἐρίων, ᾗ (l. ἣ)

καὶ τῶν Μιλησίων (cf. ad Ran. 542) *διαφέρει, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν χοραξὴν χρόαν, ὥστε καὶ προσοδεύονται λαμπρῶς ἀπ' αὐτῶν.*

τοῦτον] Sc. gallum gallinaceum. Cf. 495.

494 sq. I drank a rouse and dozed awhile; then crew this cock ere yet | The rest had supped: I surely thought 't was morrow, and off I set | to Halimus.' (Kenn.)

494. Cf. Fr. 428. *ὑποπεπώκαμεν γάρ, ὦνδρες, καὶ καλῶς ἠρίσταμεν.* Unde constat *ὑποπίνειν ἀρίστου* tempori convenire.) Fr. 243. *ἤδη παροινεῖς ἐμὲ* (*ὦ μέλε*?) *πρὶν δεδειπνάναι.* Lys. 895. Xen. Anab. VII. 2. 29. Hell. V. 45. 40. Plat. Lys. 223 B. Redde, largius potabam. Anglice, I was tippling. "Simili euphemismo Latini subbibere, Germani dicunt sich ein Räuschchen trinken." (Both.) Felton reddit, I was taking a drop. Sed vide an significet potius *ὑποπίνειν* i. q. *προπίνειν.*

495. *οὗτος*] Sc. gallus gall. Cf. 493. Vesp. 100. Plin. N. H. X. 1. 24 sq. Lucian. Gall. I. *οὐδέπω μέσαι νύκτες εἰσίν* (sc. quando gallus cecinit). In Antiphanis loco *ὑποπίνων* per qui paulum adbibit interpretatur Grotius, probante Herwerdeno, qui tamen nullum aliud exemplum hujus usus sibi innotuisse confitetur. Imo sensus est, largius potans, largioribus poculis indulgens. Inter se opponuntur *ὁ συνεχῶς ἐμπιμπλάμενος* et *ὁ ὑποπίνων.* Ille fit *ἀμελὴς* (l. *ἀμβλὺς*, hebes), hic *φροντιστικός.*

In nota post "Eubul." adde "57, 10." Non procul distabat Halimus a Phalero. V. Strab. IX. 398.

496. Cf. Nub. 847. *τουτονὶ τί νομίζεις;* Vesp. 1138. *ἐγὼ δὲ σισύραν γ' ᾠόμην Θυμαιτίδα.*

ἐχώρουν] Cf. Eccl. 819. Pac. 763.

497. *ἔξω τείχους*] Sine articulo. Cf. ad Th. 495. Plat. Phaedr. p. 227. *πορεύομαι δὲ πρὸς περίπατον ἔξω τείχους.* Dem. p. 1223. *κατήγετο ἔξω τείχους.*

Cf. 712 Antiphont. 1, 1, 5. *ἔστι δὲ εἰκὸς ἀωρὶ τῶν νυκτῶν πλανώμενον ἐπὶ τοῖς ἱματίοις διαφθαρῆναι.* Diphil. IV. 389. *ἢ λωποδυτεῖν τὰς νύκτας ἢ τοιχωρυχεῖν.*

501. Cf. Philostr. Epist. 44. *τὸν δὲ πελαργὸν οἱ πρῶτοι* (*πρῶτον*?) *θεασάμενοι καὶ προσκυνοῦσι.*

503. *κατεβρόχθισα*] Cf. Eq. 356. 825.

505 sq. "When the cuckoo called, the husbandmen of that land went to their plains to reap. His coming was the signal for harvest to begin." (Gr.)

505. *κόκκυ*] Cf. Ran. 1384. Hinc *κοκκύζειν.*

507. 'Ay truly, thence the saw, Cuckoo! ye cripples, to the plain.' (Kenn.) "In Italy 'cuckoo' was a term of reproach against lazy husbandmen who had not finished their mowing before that bird's arrival." (Gr.)

508 sq. 'So mighty was their sway that, if in some Hellenic town | A king, as Agamemnon or his brother, wore the crown, | A bird upon their sceptres sat, the many bribes to share. | Eu. Well, this I never

heard before, so I could only stare | When in the tragedies came forth some Priam, bird in hand, | That stood near base Lysicrates and all his bribery scann'd.' (Kenn.)

511. Cf. 471. *τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐπεπύσμην.*

511. *καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε θαῦμα*] Cf. 1670.

516. 'Apollo has a little hawk | As a mere serving-man.' (Kenn.)

520 sq. 'No man would then swear by a god, but all men by the birds, | And Lampon still adjures the goose to back his cheating words.' (Kenn.)

521. *τὸν χῆν'*] Quasi *τὸν Ζῆνα.* Cf. Cratin. 238. *οἷς ἦν μέγιστος ὅρκος ἅπαντι λόγῳ κύων, ἔπειτα χήν, θεοὺς δ' ἐσίγων.* Philostr. V. Apoll. 9. *Σωκράτης τὸν κύνα καὶ τὸν χῆνα καὶ τὴν πλάτανον ὤμνυ, οὐχ ὡς θεούς, ἀλλ' ἵνα μὴ θεοὺς ὀμνύῃ.*

ὅταν ἐξαπατᾷ τι] Cf. Lys. 932. *μή μ' ἐξαπατήσῃς τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.* Fort. *ὅταν ἐξαπατύλλῃ.* Cf. Ach. 657. Eq. 1144.

523. *Μανᾶς*] Servos. Cf. Lys. 1212. *ὁ Μανῆς δ' οὑμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ.*

525. Cf. Aelian. V. H. II. 17. *Ἀτάρβην, ὅτι τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὸν ἱερὸν στρουθὸν ἀπέκτεινε, πατάξας.*

βάλλουσ' ὑμᾶς] Sc. *λίθοις.* Cf. ad Vesp. 1491.

526 sq. 'And the cunning fowlers for you set | Snare, springe, twig, trap, gin, cage, and net.' (Kenn.)

527. *βρόχους*] Anglice, nooses. V. Poll. V. 28.

παγίδας] Cf. Alex. com. III. 409. *τοῖς ἄρτοις ὅσας | ἱστᾶσι παγίδας οἱ ταλαίπωροι βροτοί.*

ῥάβδους] I. e. virgas visco illitas. V. schol.

530. *οἱ δ'*] I. e. emptores.

531 sq. And, not content with this, they add insult to injury by treating us as carrion. 'Till at last, when comes the sad decree, | They don't even roast you decently; | But the grated cheese they first prepare, | Adding silphium, oil, and vinegar, | And they rub in these with cruel care: | Then a sauce they heat that's rich and sweet, | And drench you with it, like dry dog's meat.' (Kenn.)

532. *παρέθενθ'*] Ipsi sibi apponunt, sc. in mensa.

533. *ἐπικνῶσιν τυρὸν, ἔλαιον, σίλφιον*] Cf. 1582. *ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.* 1585. 1579. 1580. 1589. Hom. Il. λ'. 639. *ἐπὶ δ' αἴγειον | κνῆ τυρὸν κνήστι χαλκείῃ.*

534. *τρίψαντος*] Cf. Pac. 1169. *τοῦ θύμου τρίβων κιχῶμαι.* Dem. 18, 258. *τὸ μέλαν τρίβων.* Antiph. com. III. 23. *ῥίζιον | τρίψας τι μικρόν.*

535. Cf. 1637. *μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.* Plat. com. II. 72. *βολβοὺς — καταχύσματι δεύσας | ὡς πλείστους διάτρωγε.*

536. *κἄπειτα*] De *κἄπειτα* et *κᾆτα* post participium illato cf. ad Nub. 624.

538. *ὥσπερ κενεβρείων*] Tanquam si morticinae carnes sitis, quae condimentum aliquid requirunt, ut palato non ingratae fiant.

541. Cf. Aesch. Ag. 541. *ὥστ' ἐνδακρύσαι γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.*

543. 'In my babyhood' (Kenn.). Sed diu ante quam hoc saeculum Avium natum est imperium suum prodiderant majores earum. Itaque corrigendum omnino *ἐπ' ἐμοί*.

543 sq. 'But, as you 're come by heaven's decree | And happy chance a saviour unto me, | My nestlings and myself I give | In your protectorate to live.' (Kenn.)

544. Cf. ad Eq. 147. *ἀλλ' ὁδὶ προσέρχεται | ὥσπερ κατὰ θεῖον* (*θεὸν* aut *δαίμον'*?) *εἰς ἀγοράν*.

Τύχη et *δαίμον* idem sunt Anaxandr. com. III. 163.

546. Cf. Thuc. VII. 71. *πάντων γὰρ δὴ ἀνακειμένων τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὰς ναῦς* etc.

548. *δίδασκε παρών*] Cf. 1215. *οὐδὲ σύμβολον | ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδείς σοι παρών*.

550. Cf. 172. *οἰκίσατε μίαν πόλιν*.

553 sq. 'O Gog and Magog, what a town! How terrible to view! | Pe. When this has gain'd its perfect height, reclaim from Zeus the sway, | And, if he won't knock under straight, but still returns a 'Nay,' | Announce to him a sacred war, and notify the gods | They must not pass, as heretofore, through your august abodes | A courting of their Semeles, Alkmenas, and the rest. | Such contraband amours shall now most strictly be supprest.' (Kenn.)

555. Bekk. Anecd. p. 233, 20. *γνωσιμαχῆσαι τὸ νοεῖν τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν τήν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν. οἱ δὲ τὸ γνόντα ὅτι πρὸς κρείσσονας ἔσοιτο αὐτῷ ἡ μάχη ἡσυχάσαι*. Isocr. 5, 7. *διαλύεσθαι τὸν πόλεμον καὶ γνωσιμαχήσαντα βουλεύεσθαί τι κοινὸν ἀγαθόν*.

554. Cf. Aelian. H. A. XII. 4. *φήνην δὲ καὶ ἅρπην Ἀθηνᾷ προσνέμουσιν — καὶ ἄλλον δὲ ἄλλῳ θεῷ*.

565. *ὄρνιθι φαληρίδι*] Cf. ad 79.

566. Hom. Od. λ'. 129. *ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι, | ἀρνειὸν ταῦρόν τε συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον*.

567. *ναστὸς* magnus panis *ζυμίτης* erat, ut docet Athenaeus III. 111 C. Cf. Nicoph. II. 852. *ὀβελίαν, μελιτοῦτταν, ἐπιχύτους*.

568. *κἢν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριόν*] Cf. Xen. Anab. VI. 1. 22. *δύο ἱερεῖα ἐθύετο* (*ἔθυε*?) *τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ*.

ὀρχίλος ὄρνις] Cf. ad 79. *τροχίλος ὄρνις οὑτοσί*.

569. Cf. Herod. VI. 32. *ἐνορχίας*. VIII. 105. *τῶν ἐνορχίων*.

Pro "*ἐμοὶ καὶ*" corr. "*ἐμοὶ καὶ* [*γὰρ*]."

570. *σφαγιαζομένῳ*] Confer v. *χρηστηριάζεσθαι*.

572. *Ἑρμῆς*] Cf. e. g. Hom. Od. ε'. 50 sq. Shakesp. Henry IV. act. 4. I saw young Harry — rise from the ground like feather'd Mercury.

573. *πτέρυγας — φορεῖ*] Cf. Aristophont. III. 359. *τὰς δὲ πτέρυγας ἃς εἶχε* (*ὁ Ἔρως*) *τῇ Νίκῃ φορεῖν | ἔδοσαν* (*οἱ θεοί*).

576. *πτερόεντα κεραυνόν*] Cf. 1714. *πάλλων κεραυνὸν, πτεροφόρον Διὸς βέλος*. Virg. Aen. V. 319. ventis et fulminis ocior alis (i. e. fulmine alato).

579. *σπερμολόγων*] Anglice grain-devourers. Cf. Virg. Aen. VII. 705. volucrum — nubem.

583. *ἐπὶ πεῖρᾳ*] Anglice, for trial, by way of trial.

584. *ἰατρός γ' ὤν*] Ut qui medicus sit. Cf. Pl. 11. *ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασιν, σοφός.*

585. *βοιδαρίῳ*] Duplex deminutivum, ut *βιβλιδάριον, χρυσιδάριον, ἱματιδάριον*, etc. *Βοίδιον* est Ach. 1036 *τοῖν γεωργοῖν βοιδίοιν.*

586. Cf. Vesp. 675. *σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψῆφον.*

591. Nub. 401. *καὶ Σούνιον ἄκρον* (ᾰ) *Ἀθηνέων.*

592. *κνῖπες*] Cf. *θρὶψ, ἴξ* (*ὁ ἐσθίων τὰς ἀμπέλους σκώληξ*).

597. Cf. Pac. 341. *πλεῖν, μένειν.*

598. Eustathius: *γαῦλος γὰρ βαρυτόνως εἶδος πλοίου στρογγύλου, οὗ χρῆσις καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ· γαυλὸς δὲ ὀξυτόνως ἀγγεῖον ποιμενικόν.* Apud Homerum *γαῦλοί τε σκαφίδες τε.* Confer nostrum galley.

κτῶμαι] Pro *κτήσομαι* posuit propter metrum. Cf. Lys. 53. *μήτε ξιφίδιον* (*λαβεῖν*). *ΚΛ. κτήσομαι περιβαρίδας.*

599. *κατέθεντο*] Sub humo deposuerunt.

601. Aelian. IV. 46. *τῶν ᾀδομένων τῶν Σαρδιανικῶν — ὀξυτέρα* (*ἐσθῆς*).

602. Cf. Hor. Sat. II. 6. 10. Oh! si urnam argenti fors quae mihi monstret!

πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις] Cf. Thuc. VI. 24. *εἴ τῳ ἄρα καὶ μὴ ἤρεσκε.*

604. *Ὑγιεία* (ᾱ) legitur monost. 522. *ὕπνος δὲ πάσης ἐστὶν ὑγιεία νόσου.* Apud Herodotum semper *ὑγιείη* scribitur. Etym. M. *οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐκτείνουσι τὸ ᾱ.* Similiter *ὦ παρανοία καὶ ἀναιδεία* productis ultimis dixisse videtur noster Fr. 29.

605. 'When a man's doing very ill, he can't be very well.' (Kenn.)

607. Cf. ad Nub. 878. *παιδάριον ὢν* (al. *ὄν*) *τυννουτονί.*

608. *ὄρνιθες*) Sine articulo, ut infra 843 sq. *ἐς θεοὺς* et *παρ' ἀνθρώπους.* 1236. *ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσιν θεοί.*

609. Plin. N. H. VII. 48. 49. Hesiodus fabulose, ut reor, multa de hominum aevo referens cornici novem nostras attribuit aetates, quadruplum ejus cervis, id triplicatum corvis. "Aristophanes, to suit his metre, takes a lower estimate of crow life. If the 300 years are to be a positive gain (*ἔτι προσθήσουσι*) over the present age of man, it follows that man's *γενεὰ* + 300 = 5 × man's *γενεά*: whence the *γενεὰ* comes out as seventy-five years here. This tolerably agrees with the 'threescore and ten' of the Psalmist, as the allotted age of one who lives out a full life. Perhaps Hesiod meant his *γενεὰ* to be thirty years or so, a common reckoning of a generation (three to the century); and then he and our poet will after all be at one about the crow's age." (Gr.)

610. *αἰβοῖ* gaudentis est 1342. *αἰβοῖ· | οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον.* Cf. Ach. 189. *αἰβοῖ. — οὐκ ἀρέσκουσίν μ' ὅτι* etc. Nub. 102. *αἰβοῖ, πονηροί γ'.* Vesp. 973. Pac. 15. 'Hurrah: hurrah! better by far | Than Zeus for us these bird-kings are.' (Kenn.)

ὄρθρον) Cf. Theocr. XXIV. 63. *ὄρνιθες — τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον.*

622. Cf. 506. τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς etc.

623. Cf. Horat. Od. III. 25. 1. Coelo supinas si tuleris manus.

624 sq. 'All we seek we are sure to gain | Just' for tossing a little grain.' (Kenn.)

627. ἀφείμην] Cf. Pac. 705. οὐδέποτ' — ἀφησόμεσθά σου. Alex. com. III. 478. ὑπὲρ δὲ μήτρας — ἐφθῆς ἴσως προσεῖτ' ἂν ἄλλως ἀποθανεῖν.

629 sq. 'Elated by your words I swear | And threateningly declare, | If you will covenant on your part | With just sincere religious heart | To march against the gods, with me | Allied in perfect harmony, | Not very long the powers divine | Shall grasp the sceptre that is mine.' (Kenn.)

632. δικαίους ἀδόλους] Phrasis usu recepta. Cf. Thuc. V. 18. ἐμμένω (ἐμμενῶ?) ταῖς ξυνθήκαις καὶ ταῖς σπονδαῖς ταῖσδε δικαίως καὶ ἀδόλως. 23. ταῦτα δ' εἶναι δικαίως καὶ προθύμως καὶ ἀδόλως. 47. ἐμμένω (ἐμμενῶ?) τῇ ξυμμαχίᾳ κατὰ τὰ ξυγκείμενα δικαίως καὶ ἀβλαβῶς καὶ ἀδόλως.

636 sq. Et alibi non raro sibi invicem opponuntur ῥώμη et γνώμη, ut in Demosthenis epitaphio, εἴπερ ἴσην ῥώμην γνώμῃ, Δημόσθενες, εἶχες, | οὔποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρχεν Ἄρης Μακεδών. Monuit Kock.

637. 'All the work where strength is needed be to us assign'd, | While to you shall be committed all requiring mind.' (Kenn.)

638. Usitata structura est ἀνάκειταί τινί τι, ut in Bacch. 934. σὺ κόσμει· σοὶ γὰρ ἀνακείμεσθα δή. Apud Herodotum saepe occurrit ἀνάκειταί τι εἴς τινα.

639. 'To nod and shilly-shally Nikias-like.' (Kenn.)

640. Redde, to delay like Nicias. Vox comice formata ut μαθητιᾶν, στρατηγιᾶν, etc. De verbis desiderativis in -ιῶ desinentibus v. ad Nub. 183. In voce ipsa respicitur ad nomen proprium Νικίαν.

641. νεοττιὰν — τὴν ἐμήν] Locum minime eligendum, si verum est quod tradunt ornithologi, ex stercore humano praecipue nidum suum construere epopa.

643. κάρφη] Cf. Lys. 474. κινοῦσα μηδὲ κάρφος.

φρύγανα] Sarmenta. Cf. Telecl. II. 371. τὰ φρύγαν' ὑποτίθησιν. Hinc φρυγανισμὸς Thuc. VII. 4. 13.

644. τῳδεδί] Attice pro τῳδὶ δέ. Sic νυνμενὶ, ἐνγεταυθὶ, etc.

645. Pro "Κρίωα corr. "Κριῶα."

648. 'Yet something strikes me — just come back awhile.' (Kenn.) Sic ἐπὶ πόδ' ἀναχωρεῖν.

652 sq. Cf. Archiloch. Fr. 80. αἶνός τις ἀνθρώπων ὅδε, | ὡς ἆρ' ἀλώπηξ καἰετὸς ξυνωνίην (κοινωνίην?) | ἔθεντο (ἔμιξαν al.). Similiter in Pac. 129. Aesopi de scarabaeo fabula citatur. Cf. etiam Av. 471. Vesp. 1401. 1446. Cf. ad 1269. Nub. 95. οἳ τὸν οὐρανὸν | λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεύς. Xen. Cyr. II. 1. 5. τοὺς μέντοι Ἕλληνας — οὐδέν πω σαφὲς λέγεται εἰ ἕπονται. Eur. Med. 250. λέγουσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον βίον | ζῶμεν etc.

654. Cf. Eur. Andr. 731. οὔτ' οὖν τι δράσω φλαῦρον οὔτε πείσομαι.

661. *ὦ τοῦτο μέντοι — πιθοῦ*] Cf. ad 1273. Soph. Fr. 58. *βοᾷ τις· ὦ ἀκούετε*. 393. *ὦ ἀμφ' ἐμοῦ στεῖλαι*.

663. *ὦ πρὸς τῶν θεῶν*] Cf. Lys. 857.

665. Procnen (haec enim secundum nostrum, non Philomela, in lusciniam transformata fuit) repraesentat tibicina aliqua, quae Choro tibia accinit.

668. Cf. Nausicrat. com. IV. 575. *δύο μὲν ἁπαλοὶ καὶ καλοί*. Nicol. Damasc. *ἀλλ' ἐγώ σε, ἔφη, θήσω γυναικῶν ἁπαλώτερον καὶ λευκότερον τὴν χροιὰν οὐ πολλοῦ χρόνου*. ibid. *καὶ οὐ πολλοῦ χρόνου γίνεται ἄνθρωπός τε λευκὸς καὶ ἁπαλὸς καὶ γυναικώδης*.

ἀρά γ' οἶσθ' ὅτι] Cf. 1221.

669. *διαμηρίζοιμ'*] Cf. 706. 1254.

670. Poeta ap. Athen. XIII. 564 B. *παρθένων τῶν χρυσοφόρων*.

671. Anglice, I think (feel) I must kiss her, I want to kiss her.

673. 'But from her noddle I could peel the shell, | As from an egg, and kiss her very well.' (Kenn.)

ὀβελίσκοιν] Corrigendum videtur *αὐλίσκοιν*. Cf ad Eccl. 891. *τοὺς αὐλοὺς λαβὼν — προσαύλησον μέλος*. Lys. 1242. *τὰ φυσατήρια*. 1245. *τὰς φυσαλλίδας*. Theocr. Epigr. V. 1. *διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι*.

674. Cf. Lys. 560. *ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κᾆτ' ὠνῆται κορακίνους*. Eq. 392. Actor qui has partes sustinebat larvam rostrum avis simulantem gerebat.

675. Hic abit non rediturus Epops.

Theophr. Char. 14. "*ἀγαθῇ τύχῃ*."

682. *κρέκουσ' αὐλόν*] Cf. ad 772. Theocr. Epigr. V. 2. *κηγὼν πακτίδ' ἀειράμενος | ἄρξευμαί τι κρέκειν*.

685. *ἀμαυρόβιοι*] Living in darkness. 'Dim-lived.' (Kenn.) Cf. v. *ἀμαυρόκαρπος* (with dark fruit, Theophr.) et *ἀμαυροφανὴς* (*ἀμαυροφαὴς*?) de luna, Stoic. ap. Stob. Ecl. I. p. 556).

Cf. Simonid. Fr. 85. *ἓν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνήρ· | Οἵηπερ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν*. Psalm. XC. 5 sq. CIII. 15 sq. Isai. XL. 6 sq. S. Petr. I. Epist. I. 24.

In schol. pro *καὶ ἔστιν ἀνάπαιστος* qu. *καὶ ἔστιν ἡ παράβασις*.

686. 'Shadowy tribes inanimate.' (Kenn.)

ἀμενηνά] Cf. Hom. Od. *λ'*. 49. *νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα*. *κ'*. 521. *τ'*. 562. Il. *ε'*. 887. Jam Aristophanis aetate obsoleverat hoc vocabulum, ut patet ex Daetalensibus nostri Fr. 1.

687. *ἀπτῆνες*] Cf. Hom. Il. *ι'*. 323. *ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσιν | μάστακ'* etc. Plat. Polit. 276 A. *ἀπτῆσι ζῴοις*. Tria epitheta *ἀπτῆνες, ἐφημέριοι, ταλαοὶ* (*ἀλαοὶ* aut *τυφλοὶ*?) omnia ad *βροτοὶ* pertinent.

ἐφημέριοι] Cf. Simonid. Amorg. Fr. 1. *ἀλλ' ἐφήμεροι | ἀεὶ βροτοὶ δὴ* (*ἃ δὴ βότ' αἰεὶ* Bergk.) *ζῶμεν, οὐδὲν εἰδότες | ὅπως ἕκαστον ἐκτελευτήσει θεός*.

688. *αἰέν*] Forma epica et Homerica.

689. *τοῖς ἄφθιτα μηδομένοισιν*] 'With undying plans engaged.' (Kenn.)

Cf. Hom. Il. ώ. 88. *Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.*

692. *κλάειν εἴπητε*] Lucian. Dial. mort. I. 2. *σὺ δὲ οἰμώζειν αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λέγε.* Contrarium est *χαίρειν εἰπεῖν τινι.*

693. "There is a sort of likeness to Hesiod's Theogony v. 116. etc., and no doubt to others; but all is fancifully modified so as to make the birds the eldest of creation. The scholiast wisely says: *ταῦτα οὐκ ἀνάγκη ἀπευθύνειν πρὸς τὰ Ἡσιόδου ἢ πρός τινα ἄλλου τινὸς γενεαλόγου.* Theories of development almost Darwinian are thus of respectable antiquity." (Gr.)

694. Cf. Isae. p. 61, 5. *νόθῳ μηδὲ νόθῃ ἀγχιστείαν εἶναι.*

ἀπείροσι] Cf. Hesiod. Op. 487. *ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.*

695. Ova *ὑπηνέμια* explicat Photius *τὰ δίχα σπέρματος ἄρρενος.* Altera forma *ἀνεμιαῖος* usi sunt Plato et Theaet. 151 E. Araros III. 274. Men. IV. 99.

696. 'As circling years move.' (Kenn.)

Omnium rerum originem fuisse Amorem docebat Hesiodus. V. Plat. Symp. 7. Omnium primum creatum fuisse Amorem etiam Parmenidis fuit sententia. V. Sept. Empir. adv. Phys. p. 550.

701. 'But, when all things mixed in motion, rose the sky, the earth, the ocean, | And the blessed gods were made, everlasting, undecay'd.' (Kenn.) Respicit fortasse ad Anaxagoram, qui omnia commixta esse docebat donec Mens (*νοῦς*) ea separaret et ordinaret. V. Valck. Diatr. p. 40. Ridetur idem philosophus etiam Thesm. 14.

γένετ'] Notanda augmenti omissio, quae etiam in anapaestis perraro fit. Hic fit quia id metrum non toleraret. Alia est ratio loci Nub. 962. *καὶ σωφροσύνη 'νενόμιστο.*

703 sq. 'And that we are sons of Love many facts agree to prove: | Still we fly our daily round, still with lovers we are found: | Cruel hearts will oft relent, if a pretty bird is sent; | And a quail or goose or dove wins the victory for Love.' (Kenn.)

703. *ἐσμὲν Ἔρωτος*] Cf. 1652. *ὤν γε ξένης γυναικός.*

706. *διεμήρισαν*] Cf. 669. 1254.

707. Cf. Plat. Lys. 211 E. *βουλοίμην ἄν μοι φίλον ἀγαθὸν γενέσθαι μᾶλλον ἢ τὸν ἄριστον ἐν ἀνθρώποις ὄρτυγα ἢ ἀλεκτρυόνα.*

709 sq. 'First, of seasons, winter, spring, summer, we the tokens bring. | Men must sow when shrieks the crane seeking Libya's coast again. | That's the time, each captain knows, to hang up the helm and doze. | Then Orestes must not lack cloak well-woven for his back, | Lest with cold the robber [spoiler?] freeze and another's garment seize. | Next the kite appears and brings a new season on his wings, | When the flock you must release from its vernal load of fleece. | Then the swallow comes to tell time is come the cloak to sell, | And, for wear while days are hot, buy the slender paletot.' (Kenn.)

710. *σπείρειν*] Sementem hiemalem intellige.

"The noisy flight of cranes from the wintry weather of the north is well described in Homer Il. γ'. 3, *ἠΰτε πὲρ κλαγγὴ γεράνων γένετ' οὐρα-*

νόθι πρὸ, | *οἵτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,* | *κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων.* Where the Scholiast explains that the cranes' flight is from Thrace and to Libya." (Gr.)

712. Cf. Lys. 586. *τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφαίνειν.*

Ὀρέστῃ] Cf. 1491. Ach. 1167. Filius fuit Timocratis et bene natus fuisse videtur. Dux fuit circiter a. 426. et serius unus ex Triginta tyrannis.

χλαῖναν] Vestem aestivam, ut *σισύρα* erat hiberna. Cf. Ran. 1459. Dele "*χλαῖνα* — idoneum."

714. Cf. Hesych. *Ἠρινοῦ πόκου: ἀπὸ τῶν ποιμνίων, τῶν συμμάχων κατ' ἔτος φόρους τελούντων ἔαρι.* (Ita enim corrigit Meinekius Fr. Com. IV. 637.) Photius, *Ἠρινοῦ τόκου* (*πόκου* Dobr.): *ἐπεὶ ἔαρος οἱ φόροι ἐφέροντο.* Cf. Theocr. V. 98. *ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὁππόκα πέξω* | *τὰν οἶν τὰν πελλὰν, Κρατίδᾳ δωρήσομαι αὐτός.*

χελιδών] Sub. *ὥραν ἑτέραν ἀποφαίνει,* aut simpliciter *ἀποφαίνει* (*ὅτε* etc.)

718. *πρὸς γάμον ἀνδρός*] Sc. *αἱ γυναῖκες,* quae *ἀνδρὶ γαμεῖσθαι* dicebantur. Sed cur mulierum potius quam virorum hic ratio habeatur non liquet. Sed vide annot. crit.

719. Cf. Hom. Od. *θ'*. 195. *καί κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα.*

720. Menand. IV. 230. *λυπούμεθ', ἂν πτάρῃ τις.*

721. 'Sign that's seen or voice that's heard, lacquey, donkey, 'tis a bird.' (Kenn.)

724. Anglice, 'as prophetic Muses.' (Cook.). 'Muse-seers.' (Kenn.) Cf. 276. *ὁ μουσόμαντις — ὄρνις.*

726. *ἀποδράντες*] Ut in Pace v. 207 sq.

728. *ὥσπερ χὼ Ζεύς*] Sic Eccl. 221. *καθήμεναι φρύγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.*

733. Cf. 1673. Mnesim. com. III. 578. *ὀρνίθων γάλα.* Eubul. com. III. 247. *γάλακτι χηνός.* Alex. com. III. 436. *οὐδ' εἰ γάλα λάγω* | *εἶχον* etc. Aristoph. II. 1179. *οἶνος Ἀφροδίτης γάλα.*

742. *μελίας*] *Μελία* est Fraxinus excelsior Linnaei.

745. Pan, nemorum frequentator, *μολπαῖς ἀγάλλεσθαι* dicitur Hom. H. Pan. 25.

ἀναφαίνω] Anglice, I put forth, I warble. "Epigr. C. J. I. 401. 3. *ὃς τελετὰς ἀνέφηνε καὶ ὄργια πάννυχα μύσταις.*" (Ko.)

746. *ματρὶ — ὀρείᾳ*] Cybelae, quae montes frequentare credebatur.

748. Cf. Isocr. p. 13 B. *ὥσπερ γὰρ τὴν μέλιτταν ὁρῶμεν ἐφ' ἅπαντα μὲν τὰ βλαστήματα καθιζάνουσαν, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ βέλτιστα λαμβάνουσαν, οὕτω δεῖ* etc.

750. Plat. Ion. 534 B. *οἱ ποιηταὶ ἀπὸ κρηνῶν μελιρρύτων ἐκ Μουσῶν κήπων τινῶν καὶ ναπῶν δρεπόμενοι τὰ μέλη ἡμῖν φέρουσιν ὥσπερ αἱ μέλιτται.*

754. Cf. Plat Legg. VII. 806 A. *βίον οὐδαμῶς φαῦλον οὐδ' εὐτελῆ διαπλέκειν.* Herod. V. 92. *διαπλέξαντος τὸν βίον εὖ.* IV. ult. *οὐ — εὖ τὴν ζόην κατέπλεξε* (*διέπλεξε*?). Euphron. IV. 490. Com. anon. IV. 606.

755 sq. 'What your laws entitle base, what you visit with disgrace, | We the birds commend and deem worthy of our high esteem. | Here by law 'tis very bad, if a youngster beats his dad: | There with us 'tis usual rather, even grand, to cuff a father, | Strutting up and crying, 'Sir, if you 'll fight me, lift your spur.' (Kenn.)

755. ἐνθάδ'] Athenis, ut in 757. Contra ἐκεῖ παρ' ἡμῖν 758.

758. ἐκεῖ — παρ' ἡμῖν] Cf. 167. ἐκεῖ παρ' ἡμῖν.

759. πλῆκτρον] Anglice spur. Plin. N. H. X. 21. 24. tela agnata cruribus. Cf. 70.

763. Cf. Soph. Oed. C. 1383. τὸν φανέντ' ἄναγνον καὶ γένους τοῦ Λαΐου. Plat. com. II. 636. Λέαγρος Γλαύκωνος ὢν μεγάλου γένους.

766. Pherecr. II. 257. ὁ Πεισίου Μέλης.

τοῖς ἀτίμοις] "'To the outlawed.' Some plot for betraying the city gates to a party of men disgraced, and therefore ripe for rebellion or collusion with Sparta, may have been formed by this son of Pisias. As it failed, we know nothing of it." (Gr.)

767. Anglice, a true chick of his father.

772. Cf. Aelian. H. A. XI. 1. Confer nostrum to creak.

778. Cf. Hom. Il. θ'. 556. ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ.

783. ἐπωλόλυξαν] Cf. 222. et ad Eq. 616.

787. τραγῳδῶν] Die dramatischen Aufführungen begannen sehr früh. Aesch. 3, 76. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἡγεῖτο (Demosthenes) τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον. Für den frühen Anfang der Komödien insbesondere zeugt Xen. Oek. 3, 7. ἐγώ σοι σύνοιδα ἐπὶ κωμῳδῶν θέαν καὶ πάνυ πρωὶ ἀνισταμένῳ καὶ πάνυ μακρὰν ὁδὸν βαδίζοντι. Gewöhnlich nimmt man an, dass an den grossen Dionysien die ersten Tagesstunden für komische, die späteren für tragische Aufführungen bestimmt waren, an den Lenäen die umgekehrte Ordnung stattfand (K. H.). Demosth. 21, 10. ὅταν ᾖ ἐπὶ Ληναίῳ ἡ πομπὴ καὶ οἱ τραγῳδοὶ καὶ οἱ κωμῳδοί, καὶ τοῖς ἐν ἄστει Διονυσίοις ἡ πομπὴ καὶ οἱ παῖδες καὶ ὁ κῶμος καὶ οἱ κωμῳδοὶ καὶ οἱ τραγῳδοί. Becker meint aus dieser Stelle der Vögel das Gegentheil schliessen zu müssen: jedoch braucht der Dichter hier nicht nothwendig die Dionysien im Auge gehabt zu haben." (Ko.)

788. Hinc colligas spectacula scenica ante meridiem exhiberi solita esse.

789. ἐφ' ἡμᾶς] Ad theatrum.

790. Πατροκλείδης] I. e. ut Patroclides, Patroclides alter. Cf. Pl. 314. σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς, etc. Idem est fortasse qui memoratur Andoc. 1, 73. καὶ εἶπε τὴν γνώμην Πατροκλείδης.

791. 795. ἀνέπτετο] Sc. ex theatro.

793 sq. 'If he spies his rival here in the senatorial tier, | He can spread his wings and fly, love-directed, through the sky, | Keep his happy tryst, and then fly into his seat again. | Isn't it then the best of things to possess a pair of wings?' (Kenn.)

795. Cf. 1466. οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;

πάλιν] Itidem, i. e. ut alterum exemplum afferam.

796. *κατέπτετο*] Ad theatrum, ut *κατῆρον* 1288.

797. *ἀρ'* —;] Nonne? I. q. *ἆρ' οὐ* (722). Cf. Lys. 648. Philem. IV. 42. *ἆρ' ἐστὶ τοῖς νοσοῦσι χρήσιμος λόγος;*

798. 'Osier wings were all his claim, yet a captain he became | By his tribesmen duly voted, thence to higher grade promoted.' (Kenn.)

799. "The phylarch commanded the cavalry of one tribe (*φυλή*): there were ten, and they were under the two Hipparchs, as (in the infantry) the taxiarchs were under the Strategi. Hence Diitrephes is first phylarch, then hipparch, then *ἱππαλεκτρυών*." (Gr.)

800. "From having been a mean scrubby bird with willow-wings Diitrephes rises (by purchase) to be captain, colonel, and — Capercailzie, cock of the woods." (Gr.)

Cf. Iph. A. 346. *ἄνδρα δ' οὐ χρεὼν | πράσσοντα μεγάλα τοὺς τρόπους μεθιστάναι.* Eur. Alc. 605. *κεδνὰ πράξειν.* El. 1359. *εὐδαίμονα πράσσει.* Or. 538. *ἔπραξεν ἔνδικα.*

801. Cf. Posidipp. com. IV. 514. *ταυτὶ μὲν οὖν τοιαῦτα.* Lys. 1087. *ὡς ἄνδρες ἡμεῖς οὑτοιὶ τοιουτοιί.* 'So far so good. No, never, on my word, | I never saw a creature more absurd.' (Kenn.) Cf. 194 sq.

803. *ὠκυπτέροις*] Anglice, the long quill feathers.

804 sq. 'You 've limn'd my likeness: yours is quite as droll, | A black bird stript of feathers round the poll. | These likenesses we get — the doet sings — | Wrought of none other, but by our own wings.' (Kenn.)

805. 'You 're very like a cheaply-painted goose.' (Kenn.)

εἰς εὐτέλειαν] Anglice, roughly. Adde Ach. 686. *ἐς τάχος παίει.* Eur. Or. 1288. *ἐς τὸ κάλλος.*

806. Cf. Fr. 195. Lys. 851. *δέλτα παρατετιλμέναι* (Anglice, in delta fashion). Ach. 849. *ἀποκεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ.* Alia ratio est locorum Fr. 502. *ἵνα μὴ καταγῇς τὸ σκάφιον πληγεὶς ξύλῳ.* Lys. 89. *κομψότατα τὴν βληχώ γε παρατετιλμένη.* Pher. II. 299. *ἡβυλλιῶσαι καὶ τὰ ῥόδα κεκαρμέναι.* Eccl. 724.

σκάφιον] Photius, *Σκάφιον: κουρὰ περιτρόχαλος.* Herod. III. 8. *κείρονται* (Arabes) *περιτρόχαλα, περιξυροῦντες τοὺς κροτάφους.*

810. *εἶτα — μετὰ τοῦτο*] Cf. ad Ran. 1026. *εἶτα διδάξας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐξεδίδαξα* etc.

812. Cf. Ach. 4. *φέρ' ἴδω, τί δ' ἥσθην ἄξιον χαιρηδόνος;*

814. *Σπάρτην*] Scilicet Spartam.

816. Cf. Plin. H. N. XIX. 2. 7. hinc (ex sparto) strata rusticis. Post "*δεσμὸν κλίνης*" adde "BR."

819. Anglice, grand, pompous, vaunting.

Νεφελοκοκκυγία] Cf. 821. 904. 1565. Alibi (917. 963. 1023) plurale est ut *Ἀθῆναι.* Sic *Πλάταια* et *Πλαταιαί.* Incolae ejus *Νεφελοκοκκυγιῆς* sunt, 878. 1035. 1040.

824. 'Or, haply, Phlegra's plain 't will best recall, | Where gods outshot the boastful giant foes | With louder-boasting braggadocios.' (Kenn.)

825. Cf. Pl. 666. *κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντικεν*. Eq. 659. Diph. IV. 407.

826. *λιπαρόν*] Hoc epitheto indicare vult poeta innui Athenas *τὰς λιπαρὰς*, quamquam et aliarum civitatum proprium est hoc epithetum.

827 sq. 'For whom the broidered mantle? Pe. Can't we still | Let Athenaea keep the sacred hill?' (Kenn.)

πολιοῦχος] Tutelaris. Palladis epithetum. Nub. 602. *πολιοῦχος Ἀθάνα*. Eq. 581. *ὦ πολιοῦχε Παλλάς*. Thuc. II. 40.

839. Cf. Plut. Cinn. 13. *χάλιξι πολλῇ καὶ λίθοις βαρέσι τῶν ἑλῶν πιεσθέντων*. Lucian. Trag. 225. *ἐστρωμένη χάλιξιν ὁδός*.

ἀποδύς] Sc. *τὸ ἱμάτιον*. Cf. Lys. 214. *ἀπόδυθι τουτὶ θοἰμάτιον*. 1173. Cf. Herod. IV. 64. *ὀργάσας δὲ αὐτὸ ἅτε χειρόμακτρον ἔκτηται*. Incert. ap. Athen. X. 455 E. *κριθῆς ἀφλοίου χυλὸν ὀργάσας πίε*.

841. Transpone "V. 2. 16. *φύλακας* etc." post *καταστησάμενοι*.

τὸ πῦρ ἔγκρυπτ'] Anglice, cover up. "Arist. de Vita etc. 5. *ἡ δὲ ἔγκρυψις σώζει τὸ πῦρ· οὐ γὰρ ἀποπνεῖν κωλύεται διὰ τὴν μανότητα τῆς τέφρας*." (Ko.)

846. Hic abit non rediturus Euelpides.

849. *πέμψοντα τὴν πομπήν*] Qui pompam ducat.

853. *αἰγιθάλλῳ*] Cf. Arist. H. N. VIII. 5. 3.

857. *τῷ θεῷ*] Apollini, deo Pythio. *Πυθιὰς βοὰ* est Paean.

859. *φυσῶν*] Sc. *τὸν αὐλόν*. Cf. Ach. 863. 868. Soph. Fr. 753. *οὐ σμικροῖς αὐλίσκοις φυσῶν* Lys. 1242. 1245.

860. 'Full many a wondrous sight I've seen, but none | To match a raven with a mouthpiece on.' (Kenn.)

866. Cf. Eur. Suppl. 1. *Δήμητερ ἑστιοῦχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς | τῆσδ'*.

868. Cf. Th. 838. Lys. 151.

877. "Plin. N. H. VII. 2. 24. Eudoxus in meridianis Indiae viris plantas esse cubitales, feminis adeo parvas ut struthopodes appellentur." (Ko.)

880. 'That's delicious, I declare: Chians tack'd on everywhere.' (Kenn.)

882. *πελεκᾶντι*] Pelecano crispo.

πορφυρίωνι] Anglice, the purple water-fowl.

883. *πελεκίνῳ*] Fort. the spoon or shovel-bill.

885. *ταῶνι*] Plurale *ταῶσι* est Ach. 63.

886. In nota pro "rumor" corr. "runner."

887. *μελαγκορύφῳ*] V. Arist. H. A. VIII. 3. 5. Autumno dicitur *συκαλὶς* sive ficedula ibid. IX. 49 b. 4. 5.

898 sq. 'And to this our solemn rite | All the blessed gods invite: | No, not all; one alone, | If indeed there 's meat for one. | In the victim standing by | Only beard and horns I spy.' (Kenn.)

899. *μάκαρας*] Cf. 703. *πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων*.

901. *θύματ'*] Cf. Xen. An. VII. 8. 19. *πρόβατα ὅσον θύματα* (*ἔχοντες*).

909. Apud Homerum saepe legitur *ὀτρηρὸς θεράπων* (ut Il. *ά*. 321. *τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε*) et *ὀτρηρὴ ταμίη* (Il. *ζ*. 381). Hymn. 32, 19. *ἀοιδοὶ, | Μουσάων θεράποντες.*

911. *ἔπειτα δῆτα* —;] Cf. 1217.

915. *ὀτρηρον*] Quasi *τετρημένον*, Anglice, worn the worse for wear. Cf. Pl. 715. Aliter explicat Cookesley, un habit qui a eu (vu) du service.

918. 'Some Cyclian, others Parthenean, | Others in style Simonidean.' (Kenn.)

919. Cf. 1001. *κατὰ πνιγέα.* Fr. 494. *ἐκφέρετε πεύκας κατ' Ἀγάθωνα φωσφόρους.*

922. *θύω*] I. e. sacrificiis celebro. Anglice, I keep.

τὴν δεκάτην] Anglice, the name day.

923. Pro "*τὀὗτο*" corr. "*τοῦτο.*"

Cf. Dem. p. 1000. *ἀλλὰ καὶ τὴν δεκάτην ὁ πατὴρ ἐμοὶ ποιῶν τοὔνομα τοῦτο ἔθετο.* p. 1001.

926. Schol. Pind. Pyth. 2. *ἱστέον δὲ ὅτι τὸν ἐπίνικον ἐπὶ μισθῷ συντάξας ὁ Πίνδαρος ἐκ περιττοῦ* (als Zugabe) *συνέγραψεν αὐτῷ προῖκα ὑπόρχημα, οὗ ἀρχή· σύνες ὅτοι λέγω, ζαθέων ἱερῶν ἐπώνυμε* (Strab. VI. 268 *ὁμώνυμε*, d. h. Hieron) *πάτερ, κτίστορ Αἴτνας* (diese Worte setzt Strabo hier zu). Daran schlossen sich (nach Bergk) gleich die Worte (941) *νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλᾶται Στράτων, ὃς ἁμαξοφόρητον οἶκον οὐ πέπαται. ἀκλεὴς δ' ἔβα. .* . 'Aetna condita Ol. 79, 1 auctore Diod. XI. 49, Strab. VI. 268, sublata Catanae civitate et denominatione, quae reductis post Hieronis fata pristinis incolis repetita est Ol. 79, 4.' Böckh. (Ko.) "Schol. *ἐκ τῶν Πινδάρου ὑπορχημάτων.* De v. 928 sq. v. Kock. et Mein. Vind. Ar. p. 104. Ex eodem carmine desumti sunt 941—943. *νομάδεσσι — πέπαται.* et 945. *ξύνες ὅ τοι λέγω.*" (Bakh.)

928 sq. 'What thy bounty can afford, | Be it little, be it great, | With a generous soul incline | To bestow on mine from thine.' (Kenn.)

929. Cf. Hom. Il. *ά*. 527. *οὐδ' ἀτελεύτητον ὅ τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.*

930. *πρόφρων*] I. q. *εὔνους* apud Pindarum Pyth. IX. 3. 11.

935. *ῥιγῶν*] Cf. Hippon. Fr. 19. *ἐμοὶ γὰρ οὔτ' ἔδωκας οὔτε κω* (*οὐδέκω*?) *χλαῖναν δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγευς, οὔτ' ἀσκέρῃσι τοὺς πόδας δασείῃσιν ἔκρυψας.*

936 sq. 'Glad the friendly muse receiveth | What the gracious donor giveth; | Yet expand your mental ear, | And a verse of Pindar hear.' (Kenn.)

941 sq. 'In the nomad Skythian's plain | Wanders ever, cold and lonely, | Straton with a jerkin only. | Jerkin only, 'tis notorious, | Without tunic is inglorious. | Duly comprehend the strain.' (Kenn.)

945.] Cf. Plat. Phaedr. 236 D. *ἐκ δ' ἁπάντων τούτων σύνες ὅ σοι λέγω.* Menon. 76 D.

950. "In stropha sapphica ap. Athen. XIII. 599 D. *κεῖνον, ὦ χρυσόθρονε Μοῦσ' ἔνισπες ὕμνον.*" (Ko.)

τρομερὰν κρυεράν] Anglice, shivering, chilly.

951. *νιφόβολα*] Cf. 1385. *νιφοβόλους — ἀναβολάς.* Eur. Phoen. 236. *νιφόβολόν τ' ὄρος ἱερόν.*

952. Anglice, the many-path'd.

956. 'I can't conceive how to this rascal went | Such early notice of our settlement.' (Kenn.)

ἤλπισα] Exspectavi. Cf. Herod. VI. 109. *ἔλπομαί τινα στάσιν.*

961. Cf. Eur. Iph. A. 897. *τὸ δ' ἐμὸν οὐ φαύλως φέρω.*

962. *χρησμὸς ἄντικρος λέγων*] Cf. Eq. 128. *ὁ χρησμὸς ἄντικρυς λέγει | ὡς* etc.

969. *οὖν — δῆτα*] Cf. Nub. 87.

972. *προφήτης*] I. e. interpres oraculorum. Aesch. Eum. 19. *Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.* V. Poll. I. 16. Wessel. ad Diod. Sic. II. p. 102.

978. Cf. 986. Eq. 1086. In schol. pro "*τοῦτον καὶ αὐτὸν*" lege "*τοῦτον καὶ αὐτός.*" Cf. schol. ad 983. Ibid. pro "*πλάττεται*" fort. "*πλάττει* aut *πλάττει νῦν,*" sed cf. schol. ad 983.

982. Anglice reddas, I got copied, transcribed.

985. *σπλαγχνεύειν*] Cf. v. *κυαμεύειν* (Tim. Lex.).

987. Cf. Lys. 573. *ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων* (i. e. ex iis quae de lana dicimus) *ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα.* 587. *οὔκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίζειν καὶ τολυπεύειν —;* 806. *κἀγὼ βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι τῷ Μελανίωνι* (i. e. *τῷ μύθῳ τῷ περὶ τοῦ Μελανίωνος*).

αἰετοῦ] I. e. vati qui oraculum de ista aquila profert. Cf. ad Eq. 609. Lys. 134.

988. In schol. pro "*ἐὰν λέγῃ ὅτι καὶ*" correxi "*ἐὰν καὶ λέγῃ ὅτι.*"

993. *τίς ἰδέα;*] Cf. ad 1021. *ποῦ πρόξενοι;*

ἰδέα βουλεύματος] Cf. Ran. 382. *ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν.*

994. Scholiastae explicatio, *οἷον, τί ὑποδησάμενος πάρει;* inepta est.

997. Schol. *ὅτι δὲ Κολωνὸς* (l. *ἐκ Κολωνοῦ*, cf. supra) *ἦν τῶν δήμων* (*τὸν δῆμον*?) *ψεῦδος.*

998. Ridicule post Graeciam memoratur Colonus.

1000. *αὐτίκα*] Exempli gratia. Cf. ad 166.

1013 *Ξενηλατεῖν* formatum ut *ἀνδρηλατεῖν* (Plat. Rep. VIII. 565 E.), *ἱππηλατεῖν, βοηλατεῖν, ὀνηλατεῖν, ζευγηλατεῖν,* etc. De *ξενηλασίαις* Lacedaemoniorum v. Plut. Instit. Lac. VI. 88. Vit. Lycurg. 27. Xen. Rep. Lac. 14. Cic. Off. III. 11. Schol. ad Thuc. I. 77. *οὐδενὶ γὰρ ξένῳ μετεδίδοσαν τῶν παρ' αὐτοῖς νομίμων, ἀλλὰ καὶ ἐξενηλάτουν.* Thuc. I. 144.

In schol. pro *ἐν τῇ τρίτῃ* qu. *ἐν τῇ ἕκτῃ*, aut pro *λϛ'.* qu. *λγ'.* Cf. sqq.

1014. Cf. Aesch. Sept. 327. *κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ.*

1016. *σποδεῖν*] Cf. Nub. 1376. Lys. 366. Ran. 662.

1017. Cf. Pac. 221. *ὧν εἵνεκ' οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι | τὸ λοιπὸν ὄψεσθ'.*

1020. Anglice, Will you not measure yourself back again? Hoc dicit quia geometra Meto est. Cf. Nub. 1296. οὐκ ἀποδιώξει σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;

1021. ποῦ πρόξενοι;] Anglice, Where are the consuls? Sine articulo, ut in Lys. 445. ποῦ τοξότης; Av. 993. τίς δ' ἰδέα βουλεύματος;

1022. Harpocrat: οἱ παρ' Ἀθηναίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἐπισκέψασθαι τὰ παρ' ἑκάστοις πεμπόμενοι ἐπίσκοποι καὶ φύλακες (Thuc. IV. 104. in Amphipoli) ἐκαλοῦντο, οὓς οἱ Λάκωνες ἁρμοστὰς ἔλεγον.

κυάμῳ] Demus Atheniensis κυαμοτρὼξ dicitur Eq. 41.

1028. Φαρνάκῃ] Anglice, For Pharnaces, in the interest of Pharnaces.

1029. Cf. Lys. 768. μὴ στασιάσωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμὸς οὑτοσί.

1032. τὼ κάδω] Situlas duas, quas secum portaverat tanquam si concionem habiturus esset. Anglice, ballot-boxes.

1037. Cf. Nub. 1428. καίτοι τί διαφέρουσιν | ἡμῶν ἐκεῖνοι (οἱ ἀλεκτρυόνες) πλήν γ' ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσι

βιβλίον] Anglice, a diploma.

1038. ψηφισματοπώλης] Plebiscitorum venditor. Salse hic tangitur demagogorum in rebus publicis corruptio. "The introduction of one who offers statutes for sale is satire on the venality of public men and legislators at Athens." (Gr.)

1039. τὸ τί;] Anglice, To sell what?

1040. Confer decretum apud Andoc. de Myst. 83. ἔδοξε τῷ δήμῳ, Τισαμενὸς εἶπε, πολιτεύεσθαι Ἀθηναίους κατὰ τὰ πάτρια, νόμοις δὲ χρῆσθαι τοῖς Σόλωνος καὶ μέτροις καὶ σταθμοῖς, χρῆσθαι δὲ καὶ τοῖς Δράκοντος θεσμοῖς, οἷσπερ ἐχρώμεθα ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ.

1043. In nota post "ὀτοτύξει τοι" insere "[l. ὀτοτύξεσθαι]."

1044. Cf. Fr. 512. οὐκ εἶ λαβὼν θύραζε τὰ ψηφίσματα — ἐς κόρακας ἐντευθενί;

1046. ὕβρεως] Anglice for battery. Cf. Vesp. 1417. προσκαλοῦμαί σ' ὦ γέρον, | ὕβρεως. ΒΔ. ὕβρεως; μὴ μὴ καλέσῃ πρὸς τῶν θεῶν.

1050. κατὰ τὴν στήλην] Cf. Lys. 513. Ach. 727.

1052. 'I 'll ruin you in damages, I will. | I 'll lay them at ten thousand drachmas, Sir.' (Kenn.) χιλιῶν δραχμῶν est in fine versus Ach. 1055. 'I lay the damages at ten thousand drachmas.' (Felt.)

1053. τὼ κάδω] Cf. 1032.

1056. Sic Thuc. VI. 51. καὶ ἐσελθόντες ἠγόραζον ἐς τὴν πόλιν.

1060. Cf. Soph. Tr. 239. εὐκταῖα φαίνων (τέλη). Aesch. Fr. 49. εὐκταίαν λίβα. Ag. 1358. Plat. Legg. X. 906 B. ἐν εὐκταίαις τισὶν ἐπῳδαῖς. Blomf. Gl. Sept. 720.

1062. Cf. Apoll. Rh. II. 725. ἐριθηλέα γαῖαν.

1066. Hesiod. Op. 582. ἦμος – ἠχέτα τέττιξ | δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' ἀοιδὴν | πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων θέρεος καματώδεος ὥρῃ. Scut. 393. ἠχέτα τέττιξ | ὄζῳ ἐφεζόμενος etc.

1071. ἐπαναγορεύεται] Fortasse hoc ipso anno Dionysiis magnis. V. Andoc. de Myst. p. 13.

1080. *δείκνυσι*] Exhibet. Cf. Antiph. III. 96. *ἄρτους, οὓς δημόταις Θεαρίων ἔδειξεν.* Hinc *δεῖγμα*, a bazaar, an exhibition, a shop.

1081. Anglice, he thrusts into (through) their nostrils.

1091. Cf. Soph. Tr. 145. *καί νιν οὐ θάλπος θεοῦ | οὐδ' ὄμβρος οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ, | ἀλλ' ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον.*

πνίγους] Genitivus temporis, ut *χειμῶνος* 1089, sec. Dind. et Kock. I. q. *θερούς*.

1093 sq. 'But in flowery meads I dwell, | Lingering oft in leafy dell, | When th' inspired cicala's gladness, | Swelling into sunny madness, | Filleth all the fervid noon | With its shrill and ceaseless tune. | But throughout the wintry day | In some hollow cave I stay | With the mountain-nymphs at play. | Myrtle-berries spring-bedew'd | White and tender are my food, | And a thousand delicacies | From the gardens of the Graces?' (Kenn)

1098. *ξυμπαίζων*] Cf. Soph. Oed. C 1109. *νυμφᾶν ... αἷς πλεῖστα συμπαίζει.* Anaxandr. III. 172. *καὶ συμπαίζει χαριδαρίοις.* Pac. 817. Anacr. 2.

1099. Cf. Colum. R. R. XII. 38. mense decembri fere matura sunt myrti semina.

1100. Anglice, garden-fruits. V. Poll. I. 222.

1101 sq. 'Ere we further proceed, I have something to say | To the judges about the success of our play; | What gifts, if the conquest to us they decree, | We will grant, such as Paris with envy might see.' (Cary.)

1105. *οὗ — ἐφίεται*] Id quod cupit.

1108. Cratin. II. 82. *ὡς ἂν ἐκλέψῃς καλὸν — ἐκ τοῦδ' ὄρνεον.* Arist. Fr. II. 1011. *ἅπαντας ἐκλαπῆναι.* Cf. ad Nub. 811.

1110. Furthermore we 'll let you live in temples like the gods, | Eagle-fashion'd pinnacles adorning your abodes.' (Kenn.) Green vertit: 'we shall add the crowning eagle (or pediment).' Cf. Tacit. sustinentes fastigium aquilae.

1111 sq. 'If in office you 're placed and would ought filch away, Little hawks to your fists shall the rapine convey.' (Cary). 'If, in some poor office plac'd, to pilfering you incline, | We will lend a small sharp hawk | To favour your design.' (Kenn.)

ἀρχίδιον] Anglice, a snug little post (or office). Sic *δικίδιον* Eq. 346. Vesp. 511.

1112. Scilicet ut *ὀξύχειρες* (Angl. light-fingered) fiatis. Lucian. D. D. 7, 2. *οὕτως ὀξύχειρ ἐστὶ καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκμελετήσας τὴν κλεπτικήν.*

1114. *μηνίσκους*] Lunulas. Anglice, little lunes (or plates).

1115. 'Lest, without it when you walk in clean and white attire, | All the birds their vengeance take by covering you with mire.' (Kenn.)

1118. *μικρὰ κέρματα*] Amph. III. 302. *μικρόν τι κέρμα.* Eubul. III. 237. *μικροῦ πρίασθαι κέρματος.*

1120. Cf. Pac. 824. *ὡς ἐγὼ 'πυθόμην τινός.*

1121. 'And panting in the true Alphean style.' (Kenn.)

1126. Anglice vertas, of Bragland.

1127. Adde Diod. Sic. II. 3. τὸ μὲν γὰρ ὕψος εἶχε τὸ τεῖχος ποδῶν ἑκατὸν, τὸ δὲ πλάτος τρισὶν ἅρμασιν ἱππάσιμον ἦν. (De Nineve.)

1129. Empedocles 80. φιλότης — ἴση μῆκός τε πλάτος τε.

1131. Cf. Phot. p. 349, 3. Ὀρογυίας λέγουσιν, οὐχὶ ὀργυιάς. Ἀριστοφάνης.

1138. De ave κρὲξ adde Arist. H. A. IX. 16. 4.

1144. Anglice, in the very cleverest way.

1145. Anglice, dipping down.

1146. Cf. Lys. 1212. ὁ Μανῆς δ' οὑμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ. Medium ἐμβάλλεσθαι est Lys. 562.

1149. Scilicet cauda ὑπαγωγέως vice fungebatur. Dobraeus sic explicat: 'Hirundines lutum in ore prius subactum τοῖς πλινθοφόροις dabant, quomodo nutrices puerulos ψωμίζουσι (Eq. 715 sq.)'

1150. Cf. Aelian. V. H. XII. 15. Plut. Ages. 25.

1153. τὰ ξύλινα τοῦ τείχους] Cf. Eq. 1040. τεῖχος ποιήσας ξύλινον etc. 1046.

1154. ὄρνιθες] Connecte hoc cum πελεκῶντες. Cf. ad 79.

1160. ἐφοδεύεται] 'The beats we paced.' (Kenn.)

1167. ἴσα γάρ] De ictu in ultima syllaba vocis ἴσα v. ad 1500.

1170. ἰοὺ ἰοὺ —] Cf. 228.

1180. Cf. 1206. τριόρχης ἱέραξ memoratur Arist. H. A. VIII. 3. 1. IX. 1. 16.

'With their claws acrook.' (Kenn.)

1182. 'Hark! with the rush and whirring of their wings | All ether shudders, as they seek the god.' (Kenn.)

1183. Dele "1288."

1184. Pro "Lucian. alicubi" corr. "Lucian. Prom. 1."

1188. Cf. Epicrat. com. III. 370. ἥκουσα λόγων ἀφάτων ἀτόπων.

1200. Cf. Lys. 425. ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω.

1203. κυνῆ] Petasus. Cf. Soph. Oed. C. 313. κρατὶ δ' ἡλιοστερὴς | κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλίς νιν ἀμπέχει. Fr. 261. γυνὴ τίς ἥδε; κιχλὰς Ἀρκάδος κυνῆς. (De eadem Iride.)

1204. Anglice, Iris the swift.

1206. Cf. com. anon. IV. 647. ἀλλ' ἢ τρίορχος ἢ πτερῶν ἢ στρουθίας (cf. ad Lys. 723). In quibus eadem latet allusio. Simonid. Fr. 8.

1212. τοὺς κολοιάρχους] Cf. 1174. Scilicet τοῖς κολοιοῖς mandata erat novae urbis custodia. V. 1174.

1215. παρών] Cf. 548. ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν σὺ δίδασκε παρών. Lys. 188.

1225. ἐμοὶ δοκεῖν] V. Heindorf. ad Euthyd. p. 323.

1241. Cf. Eur. Phoen. 1366. τειχέων περιπτυχαί. Ion. 1516. ἐν φαενναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς. Hec. 1015. Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαί.

1245. μορμολύττεσθαι] Anglice, to scare. Formatum a μορμώ (Eq. 693).

1251. In nota pro "1305" corr. "Av. 1305."

1256. Cf. Lys. 598. *ἀλλ' ὅστις ἔτι στῦσαι δυνατός.*

στύομαι] Cf. Lys. 152. Ach. 1220.

1258. 'Quick march!' (Kenn.) Adde *ἐπιτάξ* (com. anon. IV. 623.), *παραλλάξ* (Thuc.).

1261. *τῶν νεωτέρων*] Salse dictum, quasi Dii Avibus juniores sint.

1262. Cf. Lys. 423. *ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλῃμαι τῶν πυλῶν.* Cf. 1576. *τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.*

1265 sq. Cf. 1232.

δάπεδον] Cf. ad 1757.

1269. Cf. Vesp. 426. *δεινὸν ἤδη — εἰ μαχούμεθα.* Pl. 329. *δεινὸν γάρ, εἰ τριωβόλου μὲν εἵνεκα* etc.

1272. *γλαφυρώτατ'*] Cf. Alex. com. III. 430. *σοφῶς ταῦτ' οἰκονομήσω καὶ γλαφυρῶς καὶ ποικίλως.* Lucian. D. D. VII. 4. *ἐμελῴδει πάνυ γλαφυρὸν — καὶ ἐναρμόνιον.* A *γλάφω* (com. anon. IV. 628. *κἀπεγλαψάμην*).

1275. Cf. Lys. 638. *ὦ πάντες ἀστοί.* 777. *ὦ πάντες θεοί.*

1281. Cf. Dem. p. 1267. *οἳ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐσκυθρωπάκασι καὶ λακωνίζειν φασὶ καὶ τρίβωνας ἔχουσι καὶ ἁπλᾶς ὑποδέδενται.*

1282. Cf. Lys. 279. *πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράτιλτος* (*ἄκαρτος* aut *ἄτιλτος*?).

1288. Thuc. VIII. 60. *ἄραντες πάσαις ταῖς ναυσὶν ἐκ τῆς Ῥόδου ἔπλεον.*

1290. Cf. v. *μουσομανεῖν* (Lucian. Ner. 6).

1291. *κείμενα*] Imposita.

1293. Menippus hic non diversus fortasse a Periclis illo amico quem commemorat Plutarchus Vit. Pericl. 13. et Praec polit. c. 15.

1295. Cf. v. *τρυπαλώπηξ* (com. anon. IV. 667). Cf. Lys. 996.

1296. Cf. 1564. *Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.*

1299. *ὀρτυγοκόπου*] Anglice, a quail-smiter.

1303. *πτέρυγες*] Ut in cantilena ista v. 1372. *ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσσι κούφαις.*

1304. Cf. Fr. 445. *ἓν δέ σοι φράσω* etc.

1305. *πλεῖν ἢ μύριοι*] Cf. Pl. 1184. Nub. 1041. 1065.

1306. *τρόπων γαμψ.*] 'Crook-claw'd fashions.' (Kenn.)

1310. Cf. Fr. 129. *κοφίνους — λίθων.*

Pro "Fr. incert." corr. "Aristoph. ap. Poll. VII. 134."

1313. 'Ere long will human beings all | This place 'the many-peopled' call: | If fortune smile, the coming age | Will see my city quite the rage.' (Kenn.)

1314. *τις ἀνθρώπων*] Cf. ad Nub. 1491.

1320. Hier scheint dem Dichter Pind. Ol. XIII. 6. vorgeschwebt zu haben, wo das 'gesegnete Korinth' gepriesen wird: *ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει κασίγνηταί τε βάθρον πολίων ἀσφαλὲς Δίκα καὶ ὁμότροπος Εἰράνα, ταμίαι ἀνδράσι πλούτου.*

1323. 'This is idle work, my master; | Stir your stumps a little faster.' (Kenn.)

βλακικῶς] Segniter. Cf. Plat. Rep. IV. 432 D. *βλακικόν γε ἡμῶν τὰ πάθος.* Polit. 307 C. *δειλὰ καὶ βλακικά.* Legg. I. 637 B. *βλακικώτερα.*

1327. Cf. Ach. 1149. *ἀνατριβομένῳ γε τὸ δεῖνα.*

1328—1329. *βραδὺς — δειλός*] Cf. 1336.

1331. *κόσμῳ*] Anglice, in order.

1333. 'Next, observe the coming faces, | And weighing well their various cases | Assign the proper plumes to each.' (Kenn.)

1335. *μὰ τὰς κερχνῇδας*] Per has jurat quia rapax et violenta est ista avis.

1337. 'A high-flying eagle I would be | To fly o'er the surge of the barren blue sea.' (Kenn.)

1338. Cf. 250. *ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης φῦλα — ποτῆται.* Eur. Hel. 1521. *γλαυκὸν ἐπ' οἶδμ' ἅλιον.* 400. *ἐπ' οἶδμα πόντιον γλαυκῆς ἁλὸς | — ἀλῶμαι.*

1353 sq. Cf. Ran. 761. *νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος — τὸν ἄριστον ὄντα — σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν.*

1355 sq. Cf. Arist. H. A. IX. 13. *περὶ τῶν πελαργῶν, ὅτι ἀντεκτρέφονται θρυλεῖται πολλοῖς.* et ad Soph. El. 1058. Phil. II. p. 200. Porph. de abst. 3, 11. Horap. II. 28. Babr. 13, 7.

1358. Cf. Eccl. 650. *δεινὸν μέντἂν ἐπεπόνθη.*

1354. 'Kept in the record-office of the storks.' (Kenn.)

1364. *ταυτηνδί*] Attice pro *ταυτηνὶ δέ.*

1366. *τονδὶ λόφον*] *Δεικτικῶς.* De articulo omisso cf. ad Ach. 1049.

1372 sq. 'Lightly with my wings I fly | To Olympian seats on high, | Fly to every varied strain | In the lyrical domain.' (Kenn.)

ἀναπέτομαι — πτερύγεσσι] Cf. Lys. 774. *ἢν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν* etc.

1377. *γενεάν*] Schol: *τὴν τῶν ὀρνίθων.* Vide annot. crit.

1378. Anglice, wheelest (revolvest) thy lame foot.

1379. Cf. Th. 958. *κυκλοῦσαν ὄμμα.*

Cf. Vesp. 1523. *ταχὺν πόδα κυκλοσοβεῖτε.* 1528. *παράβαινε (περίβαινε?) κύκλῳ.* Th. 958. *κυκλοῦσαν ὄμμα.* Eur. Phoen. 367. *δι' ἄστεως | κυκλῶν πρόσωπον ἦλθον.*

1385. *ἀεροδονήτους*] Anglice, air-whirled. Cf. *πτεροδόνητος* 1390.

1389. Cf. *χρυσαυγὴς* (1710), *λευκαυγής, εὐαυγής. Ἄττα* aeque ad *ἀέρια* atque *σκότια* pertinet. Cf. Ran. 925. *δείν' ἄττα μορμορωπά.*

1393. *εἴδωλα πετηνῶν*] Ut *εἴδωλα καμόντων (ψυχαί),* umbrae defunctorum ap. Hom. Il. *ψ'.* 72.

1397. 'I 'll take the wing out of your sails, I will.' (Kenn.)

1398 sq. 'Now to the southern side careering, | Now to the north my body veering, | Ever cleaving, as I fly, | Harbourless furrows of the sky.' (Kenn.)

1400. *ἀλίμενον*] Anapaestus soluta arsi.

1406. Cf. Lucian. de Hist. conscr. 34. *ἢ ἐκ μολύβδου χρυσὸν ἀποφῆναι (ἀδύνατον), ἢ ἀπὸ Λεωτροφίδου Μίλωνα ἐξεργάσασθαι.*

1410. Bergk. Fr. Alc. 84. p. 954. *ὄρνιθες τίνες οἵδ' ὠκεανῶ γᾶς ἀπὸ περράτων | ἦλθον πανέλοπες ποικιλόδειροι τανυσίπτεροι;*

1414. *μινυρίζων*] Cf. Vesp. 219. *μινυρίζοντες μέλη*. Eccl. 580. Th. 100.

1418. Cf. ad 95. Pl. 338. *ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων*.

1419. *ὁδὶ πάρεστιν*] Cf. 1566. *τοδὶ πάρεστιν*.

1420. 'Wings wings I want: you need not ask me twice.' (Kenn.)

1422. *κλητὴρ — νησιωτικός*] Anglice, a bailiff of the islands (Cook.), an island-summoner. Cf. 147. Aesch. Sept. 574. *Ἐρινύος κλητῆρα*. Suppl. 622.

1423. *ὦ μακάριε τῆς τέχνης*] Anglice, O blessed in thy occupation.

1424. Anglice, a pettifogger, a suit-promoter.

1432. *τί πάθω;*] Quid faciam? Cf. ad Nub. 798.

1434. *διαζῆν*] Cf. Pl. 906. *πῶς οὖν διέζης ἢ πόθεν μηδὲν ποιῶν;* Eur. Iph. A. 923.

1435. 'By doing rather than perverting justice.' (Kenn.) Aeque bene dicere potuisset *ἢ δικορραφοῦντα*.

1439. Cf. Lys. 669. *κἀναπτερῶσαι πᾶν τὸ σῶμα*.

1442. 'Too bad: Dieitrephes has wing'd with talk | That lad of mine to drive his curricle. | Another says his boy is all a-wing | For tragedy and fluttered in his mind.' (Kenn.)

Cf. Nub. 96. *οἳ τὸν οὐρανὸν | λέγοντες ἀναπείθουσιν* etc.

1443. Anglice, has by his words put my son on the wing for chariot driving. (Cook.)

ἱππηλατεῖν] Cf. Nub. 15. 69. 74. Formatum ut *βοηλατεῖν* etc.

1445. *ἀνεπτερῶσθαι*] Anglice, is on the wing.

1447. Cf. Lucian. Icar. 3. *μετέωρός εἰμι ὑπὸ τῶν λόγων*.

1452. 'Informing 's my ancestral occupation.' (Kenn.)

1455. *ἐγκεκληκώς*] Cf. Dem. 34, 1. *οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς ἤλθομεν οὔτ' ἐγκαλοῦντες οὔτ' ἐγκαλούμενοι*. (Ko.)

1457. *ὅπως ἂν* —] Anglice, that he may be cast in damages.

1462. Cf. Pers. III. 51. buxum torquere flagello.

1468. 'Your justice-twisting tricks shall cost you dear.' (Kenn.) Felton vertit, justice-twisting (i. e. perverting) rascality.

1471. Sic *ἐπελθεῖν* usurpatur. Eur. Ion. 1356. *πᾶσαν δ' ἐπελθὼν Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὅρους*. Herc. 182. *Φολόην ἐπελθών*. 593. *ἐπελθὼν πόλιν*. Phoen. 704. *πόλλ' ἐπῆλθον*.

1476. 'Fearful 'tis and tall to see, | Yet a good-for-nothing tree.' (Kenn.) Cf. Pl. 976. *πενιχρὸν μέν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλόν*.

1478. *τοῦ μὲν ἦρος*] I. e. pacis tempore. Mox *τοῦ δὲ χειμῶνος* belli tempore.

1480. 'Its branches shed not leaves but shields.' (Kenn.)

1481. Pind. Ol. XII. 24. *ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησε ποδῶν*.

1484. 'In Nolightland's desert drear.' (Kenn.)

1485 sq. 'The herves there with men converse, | Who to a dinner treat them, | Except at eve, but then 'tis scarce | Accounted safe to meet them.' (Cary.)

1488. 'At that season 't would not be | Safe to keep their company.' (Kenn.)

1492. Cf. Hesiod. Op. 389. *γυμνὸν δὲ σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν* (sc. *κελεύω*).

1493. *τἀπιδέξια*] Redde potius, dextras corporis partes.

1498. Cf. Dem. 18, 313. *πηνίκα λαμπρός (σύ);*

1500. *ἀλλὰ σὺ —*] Hujusmodi ictus in ultima syllaba particulae *ἀλλὰ* nusquam occurrit in fabulis antiquioribus, ut monuit Kock. Cf. 1693. Lys. 463. Eccl. 351. 723. Pl. 1157. etiam Av. 1167. 1527. Eccl. 714.

βουλυτός] Cf. Lucian. Catapl. 1. *σχεδὸν ἀμφὶ βουλυτόν.* Synes. Epist. 103. *περὶ βουλυτὸν ἀπεχωροῦμεν.*

1501 sq. 'What's Zeus about? | Clearing the clouds off, or collecting them?' (Kenn.)

1501. Anglice, Pray what weather is it? Gallice, Quel temps fait il? Ut *ποιεῖν ὕδωρ* sive *ὕειν, νίφειν, ψακάζειν* dicebatur *ὁ Ζεύς.* V. Vesp. 261. coll. Nub. 370. 373.

1502. *ξυννεφεῖ*] Cf. Homericum *Ζεὺς νεφεληγερέτης.*

1516. In nota pro "1117." corr. "1177."

1517. Cf. Hom. Il. *ά.* 317. *κνίση δ' οὐρανὸν ἷκεν.*

1519. Adde Nub. 864. *Διασίοις.* Lys. 645. *Βραυρωνίοις.*

"Cf. Plut. Mor. p. 378 E. *καὶ γὰρ Ἀθήνησι νηστεύουσιν αἱ γυναῖκες ἐν Θεσμοφορίοις χαμαὶ καθήμεναι.* Id. Dem. 30. *ἐν ᾗ τὴν σκυθρωποτάτην τῶν Θεσμοφορίων ἡμέραν ἄγουσαι τῇ θεῷ νηστεύουσιν αἱ γυναῖκες.*" (Ko.)

1520. Anglice screeching, gibbering. Phot. p. 178, 22. *Κρίζει: τρίζει ἐπαχθὲς καὶ μιαρόν.* Hom. Il. *β'.* 314. *κεκριγῶτας (νεοσσούς).* Ut barbarae gentes ultra Graeciam septentrionem versus erant, sic pari modo barbari etiam dii *ἄνωθεν* esse finguntur.

1521. *Ἰλλυριοί*] "Strab. VII. 317. *τοιαύτη δ' οὖσα ὠλιγωρεῖτο ἡ Ἰλλυρικὴ παραλία, τάχα μὲν καὶ κατ' ἄγνοιαν τῆς ἀρετῆς, τὸ μέντοι πλέον διὰ τὴν ἀγριότητα τῶν ἀνθρώπων καὶ τὸ λῃστρικὸν ἔθος.*" (Ko.)

1523. Cf. Dem. 2, 16. *κεκλῃμένων τῶν ἐμπορίων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ διὰ τὸν πόλεμον.*

1526. *οὐ γάρ εἰσι —;*] Sensus est: Non enim barbari sunt isti ex quibus etc.? Itaque virgula post *βάρβαροι* delenda est.

ἄνωθεν ὑμῶν] Ach. 433. *κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θυεστείων ῥακῶν.*

1527. 'Whence Exekestides obtains his sire-god.' (Kenn.)

1529. Triballi gens Thraciae bellica, sed fera et inculta et barbara, quam ob causam mores eorum saepe a comicis et aliis notati sunt. V. Thuc. II. 96. Strab. VII. 301.

1530. In malam rem abeas. Anglice, Go and be hanged

1532. *περὶ διαλλαγῆς*] Cf. ad 1588. et 1601.

1536. *Βασίλειαν*] I. e. Reginam, non regnum, imperium (*βασιλείαν*).

1541. *τὰ τριώβολα*] Cf. ad Eq. 51.

1542. 'Why, then she keeps his all. Prom. She really does.' (Kenn.)

1545. εὔνους] Cf. Aesch. Prom. 11. 28.
ἀνθρώποις] Obliviscitur se jam inter Aves versari.
1546. 'True, you 're the only god through whom we grill.' (Kenn.)
ἀπανθρακίζομεν] Cf. Ran. 506.
1553. Anglice vertas, the Shadow-feet.
1557. Cf. com. anon. IV. 663. ἄψυχον ἄνδρα λαμβάνειν συνέμπορον.
1559 sq. 'Camel-lamb as victim carried, | Cut its throat, and near it tarried, | As Odysseus did of old. | Suddenly from beneath the mould, Of the camel's blood to sup, | He saw Chaerephon the bat come up.' (Kenn.)
1559. κάμηλον ἀμνόν] Cf. 169. ἄνθρωπος ὄρνις. Galen. T. VI. p. 664, 11. οἱ ὀνώδεις καὶ καμηλώδεις ἄνθρωποι τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα.
1563. Cf. Hor. Sat. I. 8. 27. cruor in fossam confusus, ut inde | manes elicerent, animas responsa daturas.
1568. Adde Herod. VII. 39. τὰ ἡμίτομα διαθεῖναι τὸ μὲν ἐπὶ δεξιὰ τῆς ὁδοῦ, τὸ δὲ ἐπ' ἀριστερά (ἐπιδεξιὰ et ἐπαριστερὰ unus codex). Nicomach. com. IV. 584. μερίσαι κατ' εἶδος τῆς τέχνης ἐπιδέξια. Theocr. XXV. 18. τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρός. Similiter ἐπ' ἀμφότερα (Menand. IV. 189), ἐπὶ θάτερα, ἐπ' ἐκεῖνα, ἐνδέξια (Hom.).
1569. "Eundem sive legati sive praetoris munere fungentem Thracen obiisse conjicias ex fragmentis orationis Antiphontis κατὰ Λαισποδίου, in quibus frequens est Thraciarum urbium memoria." (Meinek.) Cf. Apollod. com. IV. 464. τὰς πόλεις | ὑπὸ λαισποδιῶν ὥς εἰσιν (εἰσιν γὰρ vulg.) ἀνατετραμμέναι | σκόπει. Allusio inest ad vocem λαιός.
1571. Cf. Ach. 607. ἐχειροτονήθησαν γάρ. et 598—606.
εἰ τουτονί γ'] Inter se cohaerent particulae εἰ — γε. Alioqui per se scribendum fuisset τουτονγί. Cf. ad Th. 709.
1573. ἑόρακα] Cf. Nub. 767. Pl. 98. 1045. Th. 32. 33. Sed ἑωράκειν (ἑωράκη) dicebant, ut ἑώρων Nub. 354. Pl. 713.
1576. ὁ — ἀποτειχίσας] Anglice, who has walled out the gods.
1580. τορόν] Cf. 533.
1582. σίλφιον] Cf. 534. Eq. 894.
1584. Cf. Herod. III. 63. οἱ μάγοι εἰσί τοι οἱ ἐπανεστεῶτες.
1589. ἔλαιον] Cf. 533.
1593. Adde Eccl. 219. ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις, | εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσῴζετο, | εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο;
1601. 'And, if we settle things on this condition, | I shall invite the embassy to luncheon.' (Kenn.)
1602. ἐπ' ἄριστον] Ut ἐπὶ δεῖπνον.
1606. ἄληθες;] Cf. ad 174.
1611. Adde ὀμνύοντες Antiph. com. III. 149.
1628. Adde Fr. 234. ὁ μηχανοποιός.
1628. I. e., ut videtur, σὸν (pro τὸ σὸν) κάρα βακτηρίᾳ κρούσω. Anglice, I will punch your head with my stick.
1637. Similis locus est Ach. 1040 sq.

1635. καὶ φέρει] [illegible] Cf. Eur. [illegible] III. 3. 7. Quo m[illegible] tendis?

1651. "Cf. Plut. Them. 1. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]." (Ka[illegible])

1671. "[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]." (Kenn.) Similiter [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible].

1676. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible] τοῖς [illegible] [illegible].

1682. [illegible] Plut. Mor. p. 225 E. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Kenius. [illegible] haec [illegible] [illegible] [illegible]: Bene pro[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], si [illegible] [illegible]. Quae explicatio [illegible] probabilis videtur. Reddo Anglice. I should have been in g[illegible] case. I should have been in clover.

1693. Cf. Pl. 1125. [illegible] [illegible] τις [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τις [illegible] [illegible] [illegible]. Vesp. 329. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τις ὡς [illegible]. Fr. 176. Lys. 186. καὶ [illegible] [illegible] [illegible] τις.

1702. [illegible] τῶν —] Et propter istos etc. Cf. ad 439.

1706. "The tongue was cut and severed from the rest of the vi[illegible] cf. Pac. 1060. This custom is here described as derived from these g[illegible] tongued gentlemen. From the fact that their tongue is their most p[illegible] able member, in Attica special honour is paid to the tongue eve[illegible] sacrifices." (Gr.)

1714. Cf. 576. πτερόεντα κεραυνόν. Virg. Aen. V. 319. ventis [illegible] fulminis ocior alis.

1720. πάραγε] Anglice, form up. Xen. Hell. VII. 5. 22. παραγ[illegible] τοὺς ἐπὶ κέρως πορευομένους λόχους εἰς μέτωπον.

δίεχε] Cf. Arrian. Anab. III. 14. 5. κατὰ τὸ διέχον διεκπαίσοντα.

1731. "Such a bridal as this was that of Zeus and Hera, fav[illegible] by Love." (Gr.)

1740. πάροχος] Comes in eodem curru sedens.

1747. Cf. Hom. Il. Θ'. 133. δεινὸν ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν.

1752. Cf. Soph. Ant. 180. ἐγὼ — θρόνους ἔχω, γένους κατ' ἀγχ[illegible] τῶν ὀλωλότων.

1755 sq. 'Haste ye the wedding-hour to grace, | All my mates [illegible] feathered race. | Up to the hall of Jove ascend; | There the bridal co[illegible] attend.' (Kenn.)

1762. 'And, as thy floating form I stay, | Grasp my pinions, [illegible] away.' (Kenn.)

HALIS, TYPIS ORPHANOTROPHEI.

1638. *ποῖ φέρει;*] Sub. *φρενῶν*. Cf. Hor. Carm. III. 3. 7. Quo musa, tendis?

1650. "Cf. Plut. Them. 1. *κἀκεῖνος* (Hercules) *οὐκ ἦν γνήσιος ἐν θεοῖς, ἀλλ' ἐνείχετο νοθείᾳ διὰ τὴν μητέρα θνητὴν οὖσαν.*" (Ko.)

1671. 'With looks like cudgels.' (Kenn.) Similiter nos dicimus, looking daggers.

1678. I. e. *τὴν καλὴν κόρην καὶ τὴν μεγάλην βασίλειαν τοῖς ὄρνισι παραδίδωμι.*

1692. Addo Plut. Mor. p. 125 E. *εἶτα κακῶς διατεθέντες ἀπίασιν.* Alii, ut Kockius, ironice haec accipiunt hoc sensu: Bene profecto mecum actum fuisset, si vobiscum abiissem. Quae explicatio minus probabilis videtur. Redde Anglice, I should have been in good case, I should have been in clover.

1693. Cf. Pl. 1195. *ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾷδας ἡμμένας.* Ran. 871. *ἴθι νῦν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω.* Vesp. 529. *ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.* Fr. 127. Lys. 186. *καί μοι δότω τὰ τόμιά τις.*

1702. *κἀπὸ τῶν* —] Et propter istos etc. Cf. ad 489.

1705. "The tongue was cut and severed from the rest of the victim; cf. Pac. 1060. This custom is here described as derived from these glib-tongued gentlemen. From the fact that their tongue is their most profitable member, in Attica special honour is paid to the tongue even in sacrifices." (Gr.)

1714. Cf. 576. *πτερόεντα κεραυνόν.* Virg. Aen. V. 319. ventis et fulminis ocior alis.

1720. *πάραγε*] Anglice, form up. Xen. Hell. VII. 5. 22. *παραγαγὼν τοὺς ἐπὶ κέρως πορευομένους λόχους εἰς μέτωπον.*

δίεχε] Cf. Arrian. Anab. III. 14. 5. *κατὰ τὸ διέχον διεκπαίουσι.*

1731. "Such a bridal as this was that of Zeus and Hera, favoured by Love." (Gr.)

1740. *πάροχος*] Comes in eodem curru sedens.

1747. Cf. Hom. Il. *θ'*. 133. *δεινὸν ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν.*

1752. Cf. Soph. Ant. 180. *ἐγὼ — θρόνους ἔχω | γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων.*

1755 sq. 'Haste ye the wedding-hour to grace, | All my mates of feathered race. | Up to the hall of Jove ascend; | There the bridal couch attend.' (Kenn.)

1762. 'And, as thy floating form I stay, | Grasp my pinions, and away.' (Kenn.)

HALIS, TYPIS ORPHANOTROPHEI.

ARISTOPHANIS COMOEDIAE QUAE SUPERSUNT.

EDIDIT F. H. M. BLAYDES.

THESMOPHORIAZUSAE (Pars I.), 5 ℳ

LYSISTRATA (Pars II.), 6 ℳ

ECCLESIAZUSAE (Pars III.), 4 ℳ

Mox prodibit eodem modo instructa

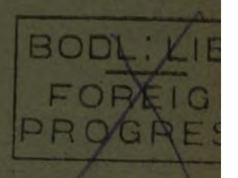
PAX,

et deinceps reliquae Aristophanis comoediae.

Halis, Typis Orphanotrophei.

ARISTOPHANIS

PAX.

ANNOTATIONE CRITICA,

COMMENTARIO EXEGETICO, ET SCHOLIIS GRAECIS

INSTRUXIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES,

AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,

IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCLXXXIII.

ARISTOPHANIS

COMOEDIAE.

ANNOTATIONE CRITICA,

COMMENTARIO EXEGETICO, ET SCHOLIIS GRAECIS

INSTRUXIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES,

AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

PARS V.

P A X.

HALIS SAXONUM,

IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCLXXXIII.

ARISTOPHANIS

PAX.

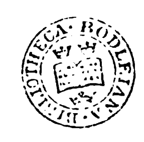
ANNOTATIONE CRITICA,

COMMENTARIO EXEGETICO, ET SCHOLIIS GRAECIS

INSTRUXIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES,

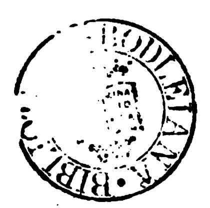
AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,

IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCLXXXIII.

PRAEFATIO.

Acta est haec fabula Dionysiis urbanis Olympiadis 89 anno tertio, A. C. 421, archonte Alcaeo [1], undecimo belli Peloponnesiaci anno, octo post Cleonis mortem mensibus, ut docent scriptor Argumenti Graeci et scholiasta ad v. 48. [2] Primas partes suscepit Apollodorus histrio non aliunde cognitus. Idem titulus comicorum Eubuli ac Theopompi fabularum fuit. E versu 989. *οἵ σου τρυχόμεϑ'* (*ὀρεγόμεσϑ'* ?) *ἤδη* | *τρία καὶ δέκ' ἔτη* collegerunt nonnulli anno A. C. 419 doctam esse hanc fabulam, quum anno A. C. 431 initium habuisse hoc bellum constet. Sic fabula Acharnenses sexto belli anno (Ach. 425), A. C. 425, et Equites octavo (septimo? Eq. 793), A. C. 424, docta est. Et, quum Argumenti Graeci scriptor bis actam esse fabulam *Εἰρήνην* diserte doceat, fuerunt qui alteram fabulae editionem hanc esse existimarent quam hodie possidemus. Sed hoc omnino tenendum est, quamquam non palam et universe exarserit hoc bellum ante annum A. C. 431,

1) Memoratur Alcaeus *μετὰ τὸν δεκαετῆ πόλεμον* archon Thuc. V. 25.

2) "It is surprising that any doubt should ever have been entertained on the subject. The entire play would have been an anachronism in any other year. Not only do all the incidental historical notices scattered throughout the scenes, the various circumstances of the several Hellenic peoples, and the motives by which they were respectively actuated in the negotiations for peace, accord with this epoch and with no other; not only does the general tone of thought suit no other period of the war, but the cardinal historical fact on which the play itself is founded absolutely excludes the possibility of any other date. Brasidas and Cleon were dead (they died in the summer of B. C. 422); the Peace was not yet made, it was made in the spring of B. C. 421." (Rogers)

per tres tamen annos proxime praecedentes inter Athenienses et Corinthios eorumque socios magnam discordiam multasque dimicationes fuisse. "Although the actual declaration of war was not made till B. C. 431, for a period of fully three years before Athens had been incessantly coming into collision with some of the principal members of the Peloponnesian confederacy. — Not only had the Megarians, by a formal interdict, been excluded from all intercourse with the Athenian empire (B. C. 432), but the forces of Athens and Corinth had clashed in open and undisguised conflict both on the east and on the west coast of Hellas, at Potidaea on the one side and at Corcyra on the other. No less than ten states had taken part with Corinth in the first expedition to Corcyra; and, when Athens actively interposed in favour of the Corcyraeans, it was felt on all sides that the war was actually begun. The period which intervened before the Peloponnesian confederacy, as a whole, could be set in motion against Athens was anything but a period of peace and tranquillity. Thucydides (I. 23. 66. and fin.) clearly regarded it as a mere prelude to the more formal war, a season of trouble and uneasiness, of broken treaties, of complaints and reconciliations, of wars and rumours of wars, the skirmishing which preceded the actual conflict of the great Hellenic powers. It is therefore strictly accurate to say that in the year B. C. 421 the Athenians had for thirteen years been deprived of the blessings of Peace, nor is there any real contradiction between such a statement as this and those contained in the Acharnians (890) and the Knights (793). *There* the poet is referring to events — the exclusion of the products of Boeotia from the Athenian market and the flocking of the country population into Athens — which happen to have been almost exactly coincident in date with the formal commencement of the Peloponnesian war; *here* he is speaking of a state of conflict and disquietude which had existed for a considerable period prior to such formal commencement." (Rogers) In hac fabula, ut in Acharnensibus[1], Lysistrata, *Γεωργοῖς*, *Ὁλκά-*

1) "The plot of the two plays, the Acharnians and the Peace, is so similar that the one may almost be called a reproduction of the other.

σιν, Ὥραις, et fortasse aliis, propositum Aristophani fuit pacem civibus ipsius et reliquis Graecis commendare. Iam in Acharnensibus (A. C. 425) belli nequitiam et insaniam ostenderat, et in hac fabula ad eandem rem inculcandam redit.[1] Bellum jam decem aut plures annos duraverat, et ambo adversarii defessi eo erant avideque pacis restaurationem exoptabant (989). Ex altera quidem parte Lacedaemonii cladem ad Pylum acceptam civiumque suorum capturam aegre ferebant; et, quamvis in regionibus Thraciae feliciter rem gessisset Brasidas Atheniensiumque oppida plura ibi sita expugnasset, tamen ingenio eorum parum conveniebant bella extera, ideoque ad pacem faciendam parati erant.[2] Ex altera parte Athenienses post clades ad Delium et Amphipolin acceptas bellum odisse et pacem exoptare coeperant (Thuc. V. 13). Praeterea paucis ante mensibus utrius-

---

In both of them a husbandman makes a special treaty of peace for himself and family; in both the motives and causes of the war are discussed at length; in both the raids (εἰσβολαὶ) made upon Attica are spoken of as an intolerable grievance; in both the comforts and festivities of a happy home are contrasted with the hardships and privations of war. The Acharnians therefore and the Peace should be read in close connexion and comparison with each other." (Paley) "The Peace is in many points like the Acharnians, but whereas in the former only a temporary truce is hoped for and gained by Dicaeopolis, in the later play it is a permanent peace. And, while the Acharnians is limited and local in the interests involved, treating chiefly of the sufferings of Attica from the Peloponnesian invasions, as also of the neighbouring Boeotia and Megaris, the Peace is more national and Hellenic. Both these plays divide rather similarly into two parts, separated by the Parabasis. The first treats of the recovery of truce and peace, the second of the happy results and merry-makings that follow." (Green)

1) "It is not too much to say that this play was composed expressly to urge the acceptance of the peace of Nicias, and the more earnestly from the failure of the former negotiations." (Rogers)

2) "There was yet another circumstance which rendered the Spartan government peculiarly anxious at this moment to be at peace with Athens. Their treaty with Argos, which had lasted for thirty years, was on the eve of expiring, and grave apprehensions were entertained lest the Argives were preparing to seize the opportunity of regaining, with the assistance of Athens, their old traditionary predominance amongst the Dorians of the Peloponnese." (Rogers)

que partis duces, Cleon et Brasidas, qui diversas ob causas, hic bellicae gloriae amore et ambitione, ille ut facinora sua facilius celare posset, bellum fovebant (270. 282. 295), ambo uno eodemque die ad Amphipolin occisi erant, ut jam nihil amplius pacis restitutioni obstaret. Quare statim de conciliandà pace agi coeptum erat, et paullo post actam hanc fabulam principio anni A. C. 421 initum est foedus vulgo Niciae appellatum.[1]

Quod ad oeconomiam scenicam hujus fabulae attinet, hanc fere rationem ejus fuisse censeo.[2] Trygaeus, agricola Atticus, belli pertaesus pacemque fieri cupiens ad coelum ipsius Jovis de rerum statu consulendi causa ascendere constituit. Itaque ingenti scarabaeo tanquam Pegaso ascenso Bellerophontis instar a scena machinae scenicae ope ad pluteum sive summum postscenii murum,[3] quod coelum repraesentat, tollitur. Hic regia Jovis esse fingitur, hic etiam Mercurium invenit, qui certiorem eum facit ad ultimam coeli

---

1) "Almost immediately after the Peace a defensive alliance was made between the Athenians and Lacedaemonians, and the prisoners on each side were released. So ended the first period of the Peloponnesian war, a period which, by way of distinction, was subsequently from the king who led the Spartan armies at its commencement called the Archidamian war." (Rogers)

2) De scena Pacis fabulae copiose disserit Richter Proleg. cap. II. pp. 25—44.

3) "I have come to the positive conclusion that both in tragedy and in comedy the upper part of the σκηνή was used not unfrequently for actions, whenever the top of a house, the wall in a siege, an acropolis, the sky, a high rock, etc., were to be represented. I have no doubt at all, for instance, that the prologue of the Agamemnon is spoken by the warden (φύλαξ) on the top of the σκηνή, which is supposed to be the roof of the palace. Orestes and Medea at the end of the plays bearing their names appear on the housetop. So does Evadne before she leaps into the burning pyre of her husband at the conclusion of the suppliants of Euripides. So do Antigone and the attendant in Phoen. 100. It is more than probable that access to the top was afforded by a concealed staircase not unlike those which in some old churches we call rood-stairs. By these stairs, I think, Trygaeus descends (cf. 825). We know from v. 721 that he did not get down again on his beetle." (Paley) Vide Donaldson's Greek Theatre Book III. chap. 1.

partem emigrasse deos, ne clades internecinas Graecorum ac miserias videant. Primo quidem Mercurius valde aspere et iracunde eum excipit, sed post munus datum mitior fit auxiliumque suum in Pace recuperanda pollicetur, quae in caverna inclusa erat. Haec caverna in scena sita et lapidibus obruta fuisse putanda est. Utrum in pluteo ea an in scena sita esse ficta sit ambigi potest. Illa sententia, ni fallor, vera est, quum diserte duas Pacis comites, Oporam ac Theoriam, ex coelo nactum se esse profiteatur Trygaeus v. 847. Et, quamvis scenicae oeconomiae ratio postulet in scena eam esse, ut eruere deam possit Chorus, tamen ipsa dea in coelo esse fingitur, quippe cum ea ibi colloquitur Mercurius v. 661 sq. Ad eruendam Pacem, quae ingenti simulacro repraesentatur, Trygaeus Chori opem invocat, qui utrum ex agricolis tantum Atticis an ex diversarum gentium Graecis (465—511) constiterit dubitari potest. Sunt qui praeter legitimum Chorum parachoreutas etiam intermixtos fuisse censeant. De Choro hujus fabulae disserit Richter Proleg. Cap. III. pp. 45—56. "De habitu Chori res perspicua est, inquit. Agricolarum est Atticorum ad simulacrum Pacis deae eruendum a Trygaeo invocatorum cumque ligonibus funibus aliis id genus rebus accurrentium. Cum Choro autem prodeunt una ex aliis civitatibus Graecis cives pacis cupidi, Boeoti, Megarenses, Lacones, Argivi, qui utrum per parodum theatri, quae proprie sic vocatur, an per parascenii januam dextram introierint incertum est. Quodsi Chori legitimi comites et pedissequi fuerint, ita ut Chorus incolarum Atticorum per sinistram, peregrinorum per dextram approperasset parodum, eos et ascendisse in proscenium, locum Choro negatum, et descendisse rursus negotio confecto in orchestram, eosdem denique v. 730 supellectilem choreutarum non amplius necessariam asportantes orchestra sinistrorsum egressos esse consentaneum est. Sin autem per parascenia prodierint, iidem post deam liberatam in orchestram descendere eademque agere ratione jubentur." Ipsa dea Pax sive simulacrum ejus ingens,[1] postquam ex

1) Schol. ad Plat. Apol. p. 19 C. *κωμῳδεῖται ὅτι καὶ τὸ τῆς Εἰρήνης κολοσσικὸν ἐξῆρεν ἄγαλμα. Εὔπολις Αὐτολύκῳ, Πλάτων Νίκαις.*

caverna sublatum fuerat, prope Mercurium steterit necesse est, quoniam cum ea submissa voce colloquitur vv. 660—705. Itaque pars superior sive caput ejus usque ad pluteum summum, ubi stabat Trygaeus, attigisse videtur. In eodem pluteo pedissequas ejus duas, Oporam ac Theoriam, simul stetisse consentaneum est, quoniam Trygaeum istae inde deorsum comitantur (v. 727. coll. v. 832). Fortasse dea, dum extrahitur, singulas in singulis brachiis tenet, unde postea istae in pluteum transiliunt. Saltem una cum ea ad pluteum sublatas esse eas credibile est; alioqui enim unde illuc venerint non liquet. Porro, quum Opora et Theoria quasi constituant Pacem, in eadem caverna atque eam inclusas eas esse ratione postulatur.

De merito hujus fabulae diversae fuerunt sententiae. Constat secundum tantum praemium tulisse eam, primum Eupolidis *Κόλακας*,[1] tertium Leuconis[2] *Φράτορας*. "The Peace is in my judgment the tamest and, if the expression is allowable, the most un-Aristophanic of all the extant comedies of Aristophanes. It has little of the inexhaustible merriment, the exuberant vivacity, of his other plays, and still less of that keen satire, that exquisite wit, that occasional sublimity of sentiment, that grace and elegance of thought and diction, which render his great masterpieces such unrivalled combinations of almost every poetical excellence. The plot is loose and disjointed; an important

1) "The Flatterers of Eupolis appears to have fully deserved the victory which it obtained. It was one of those vigorous outbursts of bitter satire for which that great poet was distinguished among his contemporaries, its object being Callias, the brother-in-law of Alcibiades and the wealthiest Athenian of his day, a contemporary who squandered his colossal fortunes with profuse and reckless extravagance upon every kind of luxury and sensual pleasure, and who was attended wherever he went by a crowd of fawning sophists, poets, rhetoricians, and other sycophants and parasites. These formed the Chorus of the play, and were described as men whom neither fire nor sword could keep from their patron's table (Fr. III.). The comedy was much esteemed by ancient critics, and more than thirty fragments of it have survived to our times." (Rogers)

2) Leuconis tria tantum tenuia fragmenta exstant, omnia ex hac fabula *Φράτορσι* sumpta.

part of the Parabasis is repeated from one of his earlier plays; and the production of a colossal image of Peace is a somewhat clumsy and inelegant device, and as such was justly assailed with ridicule by his able and witty antagonists Eupolis and the comedian Plato. Yet the play is not without its own special and characteristic excellencies." (Rogers) "The Peace cannot be reckoned one of Aristophanes' best plays. The plot is rather awkward; the colossal image of Peace was ridiculed as a clumsy device by his contemporaries Eupolis and Plato the comedian. Yet the play has its special merits; the country pictures are good and genuine." (Green) "It is the last of those Aristophanic plays which we may term for distinction's sake historical and political. An interval of seven years separates it from the Birds; and this and the succeeding plays are certainly of a lighter character; for, though of course abounding with allusions and containing perhaps covertly some political lesson, they deal more with social life and literature, and are in a more playful vein. Ranke indeed ends the first period of Aristophanes' dramatic poetry with the Clouds, and in some respects this division is borne out by a change in the poet's style; but a division quite as strongly marked may be made after the Peace." (Green)

Duas hujus fabulae, ut Nubium, Thesmophoriazusaram, et Pluti, editiones dedisse Aristophanem nonnulli crediderunt. Certe Argumenti Graeci scriptor diserte hoc fecisse eum testatur, et pauca quaedam fragmenta ab antiquis scriptoribus ex fabula *Εἰρήνη* citantur quae tamen in fabula superstite hujus nominis non exstant. Itaque ad aliam aliquam fabulam similis argumenti, ut *Γεωργοὶ*, quam aliquando *Εἰρήνη ἢ Γεωργοὶ* sive *Γεωργοὶ ἢ Εἰρήνη* inscriptam esse suspicari licet, referenda ea esse probabile videtur. "On the whole we must, I think, come to the conclusion that, if any such play as the second *Εἰρήνη* ever existed, it had ceased to exist, at all events under that name, before the time of Eratosthenes, and we have no more materials than he had for deciding what was the exact meaning of that entry in the Didascaliae whereby it appeared that Aristophanes had on two distinct occasions

exhibited a comedy under the name of the Peace. Did he exhibit the same play twice? or did he really write a second play of that name? Any answer which we may give to those questions must of course be of a purely conjectural character, but to me it seems extremely improbable that the present play should have been produced on the stage a second time. It was written for the particular crisis which was occurring in B. C. 421, and would have lost all its point and piquancy when repeated on any subsequent occasion. Moreover it did not pretend to any very special merits, was not greatly successful at its first appearance, and had been made a subject of ridicule by the poet's contemporaries. On the other hand it is in no way improbable that Aristophanes should at some later epoch have endeavoured to work out in a happier vein and with improved execution the general conception embodied in this comedy, omitting the devices which had been censured for their extravagance or impropriety, and adapting the incidents of the drama to the altered circumstances of the times. And, if he retained his *Χορὸς γεωργῶν*, he would be likely enough to have followed his usual practice of naming the play from the Chorus, as is the case in eight out of his eleven extant comedies, so that the second *Εἰρήνη* would for distinction's sake be also called the *Γεωργοὶ* or the Farmers. And, since we know that Aristophanes did in fact write a comedy under that name, and since the fragments of it, which still remain, do in fact bear in many points a singularly close resemblance to the play before us, there is nothing unreasonable in the conjecture that the play which, when acted, bore the same name as the present, is that which was afterwards called by the distinctive appellation of the *Γεωργοί*. I think it not unlikely that Aristophanes did write a second play on the same subject, which was acted under the same name, but which long before the time of Eratosthenes either was altogether lost or had assumed and was passing under a different title; and, if the latter view be correct, I know of no play with which we can so reasonably identify it as we can with the *Γεωργοί*." (Rogers)

CATALOGUS CODICUM MANUSCRIPTORUM HUJUSCE FABULAE.

B.	(1—1300)	Par. Bibl. Reg. 2715.
C.		Par. Bibl. Reg. 2717.
P.		Vaticano-Palatinus.
R.		Ravennas.
S.		Ven. Bibl. Marc. 475.
V.		Ven. Bibl. Marc. 474.
Γ.		Flor. Bibl. Laur. 31, 15.

Ex his ipse verbatim et accurate contuli B. (cum ed. Dind. 1835.) S. (cum ed. Bergk. 1852.)

EDITIONES SINGULARES HUJUSCE FABULAE.

Morell, ed. 4to. Par. 1586.
Florens Christianus, ed. 8vo. parv. Lutet. 1589.
Dindorfius, ed. Gul., 8vo. Lips. 1820.
Richter, ed. Julius, 8vo. Berol. 1860.
Rogers, Benjamin Bickley. The Peace of Aristophanes. The Greek text revised, with a translation into corresponding metres, and original notes by, pp. XXXVII. 186. 4to. London, 1867.
Green, ed. W. C., 12mo. London, 1873.
Paley, ed. F. A., 12mo. London, 1873.

PRAECIPUAE EDITIONES ARISTOPHANIS.

Ald.—Insunt novem fabulae (desunt Lys. et Thesm.) cum scholiis Graecis. Curavit Marcus Musurus. Fol. ap. Ald. Venetiis, 1498. (Editio princeps.)[1]
Junt. I.—Sumptu Philippi Juntae, 8vo. parv. Flor. 1515. (Secundum volumen, separatim editum, continet Lys. et Thesm. secundum antiquissimum Aristophanis exemplar in bibliotheca Urbinate.)
Junt. II.—Insunt novem fabulae Aldinae, 8vo. parv. Flor. 1525.
Gorm.—Insunt novem fabulae, 8vo. Par. 1528.
Crat., sive Bas. I.—Ed. Grynaeus, 8vo. ap. Cratandrum, Basil. 1532.
Zan., sive Ven. I.—Ed. Zanetti, 8vo. Ven. 1538.
Junt. III.—8vo. Flor. 1540.
Wech.—Ed. Wechel. 4to. Paris, 1540.
Farr., sive Ven. II.—Ed. Farreus, 18mo. Ven. 1542.
Brub.—Ed. Brubachius, 12mo. Francof. 1544.
Frob., sive Basil. II.—Ed. Gelenius, folio, ap. Frobenium, Basil. 1547.
Canin.—Ed. Caninius, 8vo. min. ap. Gryph. Lugd. 1548.
Frischl.—Insunt quinque fabulae (Pl. Eq. Nub. Ran. Ach.), Francof. 1586.
Raph., sive Plant.—Ed. Raphelius, 18mo. ap. Plantin. Lugd. 1600.
Port.—Ed. Portus, fol. Genevae, 1600.
Mair.—18mo. (aut 24mo.), Lugd. Bat. 1624.
Amst.—2 voll. 18mo. Amstel. 1670.
Kust.—Ed. Lud. Kusterus, fol. Amst. 1710.
Be., sive Bergl.—Ed. Steph. Berglerus, 2 voll. 4to. Lugd. Bat. 1760.
Br.—Ed. R. F. B. Brunckius, 3 voll. 8vo. Argentorati, 1781—1783.
Inv.—Ed. Phil. Invernizius, 13 voll. 8vo. Lips. 1794—1826.
Sch., sive Schaef.—Ed. G. H. Schaeferus, 3 voll. 18mo. Lips. 1812.
Schutz.—Ed. C. G. Schutzius, Vol. I. (Ach. Eq. Nub.) 8vo. Lips.
Dind. I.—Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. Lips. 1825.
Boiss.—Ed. Boissonade, 4 voll. 32mo. Paris, 1826.
Bekk.—Ed. Imm. Bekkerus, 5 voll. 8vo. maj. Lond. 1829.
Bo.—Ed. F. H. Bothe, 4 voll. 8vo. Lips. 1828—1830. (Ed. II. Lips. 1845.)
Dind. II.—Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. min. ap. Black. Lond. 1830.
Dind. III.—Ed. G. Dind. in Poetis Scenicis Graecis, 8vo. maj. Lips. 1830.
Dind. IV., sive Dind. Ox.—2 voll. 8vo. Oxon. 1835.
Dind. V., sive Dind. Par.—8vo. maj. Paris, 1838.
Dind. V. corr. (sive Dind.)—Ed. V. correctior, in Poetis Scenicis Graecis, 4to. Lond. 1867.
Weis.—Ed. C. H. Weise, 3 voll. 12mo. Tauchn. Lips. 1842.
Hold.—Ed. Hubert Holden, 8vo. Cant. 1848. (Ed. II.)

---

1) In praefatione Aldi hoc legitur: "Accipe igitur novem Aristophanis fabulas; nam decimam, Lysistraten, ideo praetermisimus quia vix dimidiata haberi a nobis potuit."

Bergk.—Ed. Th. Bergk, 2 voll. 12mo. Teubner, Lips. 1852. (Ed. II. 1857.)
Mein.—Ed. Aug. Meineke, 2 voll. 8vo. Lips. 1860.

SCHOLIORUM GRAECORUM IN ARISTOPHANEM CODICES MANUSCRIPTI.

A. Codex Parisinus membranaceus, Bibliothecae publicae 2712.
B. Codex Parisinus chartaceus, Bibliothecae publicae 2715.
C. Codex Parisinus chartaceus, Bibliothecae publicae 2717.
D. Codex Parisinus bombycinus, Bibliothecae publicae.
E. Codex ipsius Brunckii.
F. Codex Parisinus chartaceus, Bibliothecae publicae 2820.
G. Codex Venetus, Bibliothecae Marcianae 475. Plerasque glossas breves non habet, in scholiis autem ita consentit cum V. ut prudenter dissensum modo ejus enotaverit Dind.
L. Codex Leidensis Vossianus Lysistratae.
M. Codex Mediolanensis, Bibliothecae Ambrosianae L, 39.
R. Codex Ravennas, Bibliothecae Universitatis.[1]
V. Codex Venetus, Bibliothecae Marcianae 474.
Γ. Codex Florentinus, Bibliothecae Laurentianae plutei 31, 15.
Θ. Codex Florentinus, Bibliothecae Laurentianae 2779.
Bar. Codex Lysistratae Oxoniensis, Bibliothecae Bodleianae Baroccianus 38.
Dorv. (sive Dv.) Codex Dorvillianus, Bibliothecae Bodl. X, 1. 3, 13.
Par. Codex Parisinus chartaceus, Bibliothecae publicae 2827.
Put. Apographum scholiorum in Lysistratam et Thesmophoriazusas a Claudio Puteano in marginibus editionis Frobenianae ex optimo codice et Ravennatis simillimo factum, ante Dübnerum incognitum. Servatur Parisiis in Bibliotheca publica.
Reg. Codex Parisinus chartaceus, Bibliothecae publicae 2827.
Vict. Scholia a Petro Victorio ex pluribus libris collecta.
Harleiani, Barocciani, et Cantabrigienses codices suis locis accurate indicantur.
( ) His parentheseos signis quae inclusa leguntur absunt abs codice Ravennate (R.). Iisdem quando includuntur numeri versuum, indicio est scholia in eos versus non habere hunc codicem, nisi quae forte subjunguntur a ceteris separata et notata litera R. Desunt praeterea in hoc codice scholia Equitum a v. 216 usque ad finem, Pacis v. 1039 usque ad finem, Avium vv. 239—394, Lysistratae vv. 376—404.

---

1) Scholia in hanc fabulam ex R. primum edidit Bekkerus, postea longe accuratius excusso codice Dindorfius.

[ ] His uncis quae includuntur absunt abs codice Veneto (V.), item scholia versuum quorum numeri iisdem includuntur. Absunt ab eo scholia Acharnensium, Ecclesiazusarum, Thesmophoriazusarum et Lysistratae.

⟦ ⟧ His uncis duplicatis quae includuntur absunt ab utroque codice, Ravennate aeque ac Veneto.

Iis signis non erat opus ubi subscribitur codicis nomen qui scholia praebet.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗ.

1

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.[1]

(Τρυγαῖος ἄγροικος πρεσβύτης Ἀθήνησιν ὀχούμενος ἐπὶ κανθάρου ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναφέρεται.[2] γενόμενος δὲ κατὰ τὴν τοῦ Διὸς οἰκίαν ἐντυγχάνει τῷ Ἑρμῇ, καὶ ἀκούει[3] ὅτι, μετοικισαμένων[4] τῶν θεῶν εἰς τὰ τοῦ οὐρανοῦ ἀνωτάτω[5] διὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀλληλοκτονίαν, ἐνοικισάμενος[6] ὁ Πόλεμος εἰς ἄντρον[7] τὴν Εἰρήνην εἴρξας[8] λίθους ἐπιφορήσειε[9] καὶ νῦν μέλλει τὰς πόλεις ἐμβαλὼν ἐν θυείᾳ τρίβειν. καὶ μέχρι μέν[10] τινος ἐναγώνιος[11] γίνεται· ἐπεὶ δέ, μεταπεμπομένου τοῦ Πολέμου παρὰ Ἀθηναίων δοίδυκα Κλέωνα καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων Βρασίδαν, ἑκάτεροι χρήσαντες ἀπολωλέναι εἰς Θρᾴκην ἔφασαν, ἀναθαρρεῖ· καὶ ἐν ᾧ περὶ κατασκευὴν δοίδυκος ὁ Πόλεμος γίνεται, κηρύττει τοὺς δημιουργοὺς· ἔτι δὲ καὶ ἐμπόρους, ἅμα μοχλοὺς καὶ σχοινία λαβόντας παραγενέσθαι. συνδραμόντων δὲ πολλῶν ἐν χοροῦ σχήματι προθύμως ἀφέλκει τε τοὺς λίθους ἀπὸ τοῦ ἄντρου, καὶ καθικετεύσας τὸν Ἑρμῆν . συλλαβέσθαι ἐξάγει πρὸς τὸ φῶς τὴν Εἰρήνην. ἀσμένως[12] δὲ τῆς θεοῦ πᾶσιν ὀφθείσης, καὶ παρ' αὐτὴν εὐθέως Ὀπώρας τε καὶ Θεωρίας ἀναφανεισῶν, συμπαρὼν ὁ Ἑρμῆς ἀνιστορούσης τι τῆς Εἰρήνης καὶ πυνθανομένης τὰ περὶ[13] τὸν Τρυγαῖον διασαφεῖ τὰ δέοντα.[14] πάλιν ἀποφαινομένης πρὸς

I. 1. Ita hoc argumentum primus edidit Bekkerus ex codd. Venetis 474. et 475. 2. *ἀναφερόμενος* V. 3. *ἀκούει* Golenius. *ἀκούσας* V. Ald. 4. *μετοικισαμένων* Dind. *μετοικησαμένων* vulg. 5. sic V. *ἀνώτατα* Ald. 6. *ἐνοικησάμενος* V. *ἐνοικίσας* Ald. 7. *ἄντρον* V. *ἄντρον τὶ* Ald. 8. *εἶρξας* V. *καὶ καθείρξας* Ald. 9. Ita V. *ἐπεφόρησε* Ald. 10. *καὶ μέχρι μέν* V. *μέχρι μὲν οὖν* Ald. 11. *ἐναγώνιος — αὐτοὺς ἐδίδασκον* V. Aliter a manu recentissima in Ald. (v. Dind.). 12. *ἀσμένως*] *ἀσμένοις* conj. Mein. 13. *τὰ περί*] *τε τὰ περὶ* V. 14. *τὰ δέοντα* G. (Ven. 475) Dind. *τὰ δέω* V. An *τὰ κάτω*?

τοῦτο μηνύει,[15] προδιελθόντος αὐτοῦ καὶ περὶ της ἀρχῆς τοῦ πολέμου καὶ δι' ἃς αἰτίας συνέστη, Φειδίου τε καὶ Περικλέους μνησθέντος. τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος ἐπὶ τῆς γῆς ἤδη περαίνεται, καὶ ὁ μὲν χορὸς περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ τέχνης χἀτέρων τινῶν πρὸς τοὺς θεατὰς διαλέγεται, ὁ δὲ Τρυγαῖος, καθὰ συνέταξεν ὁ Ἑρμῆς, τὴν μὲν Θεωρίαν τῇ βουλῇ συνέστησεν, αὐτὸς δὲ τὴν Ὀπώραν γαμεῖν διαγνοὺς τὴν Εἰρήνην ἱδρύεται, καὶ θύσας[16] ἐν τῷ προφανεῖ πρὸς εὐωχίαν τρέπεται. ἐντεῦθεν οἵ τε τῶν εἰρηνικῶν ὅπλων δημιουργοὶ[17] χαίροντες καὶ οἱ τῶν πολεμικῶν τοὔμπαλιν κλαίοντες. εἰσάγεται δὲ καὶ ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου παιδία τινὰ τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον λέγοντα ῥήσεις γελωτοποιούς. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν ἄγαν ἐπιτετευγμένων.[18] τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς κωμῳδίας ἐστὶ τοῦτο· συμβουλεύει Ἀθηναίοις σπείσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. οὐ τοῦτο δὲ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης Ἀριστοφάνης τὸ δρᾶμα καθῆκεν,[19] ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἀχαρνεῖς καὶ τοὺς Ἱππέας καὶ [τὰς] Ὀλκάδας. καὶ πανταχοῦ τοῦτο ἐσπούδακεν, τόν τε[20] Κλέωνα κωμῳδῶν τὸν ἀντιλέγοντα, καὶ Λάμαχον τὸν φιλοπόλεμον ἀεὶ διαβάλλων. διὸ καὶ νῦν διὰ τούτου τοῦ δράματος εἰρήνης αὐτοὺς ἐπιθυμεῖν ποιεῖ, δεικνὺς ὁπόσα μὲν ὁ πόλεμος κακὰ ἐργάζεται, ὅσα δὲ ἀγαθὰ ἡ εἰρήνη ποιεῖ. οὐ μόνος δὲ περὶ τῆς εἰρήνης[21] συνεβούλευσεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ποιηταί.[22] οὐδὲν γὰρ συμβούλων διέφερον· ὅθεν αὐτοὺς καὶ διδασκάλους ὠνόμαζον, ὅτι πάντα τὰ πρόσφορα διὰ δραμάτων αὐτοὺς ἐδίδασκον. ἐνίκησε δὲ τῷ δράματι ὁ ποιητὴς ἐπὶ ἄρχοντος Ἀλκαίου ἐν ἄστει. πρῶτος Εὔπολις Κόλαξι, δεύτερος[23] Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ, τρίτος Λεύκων Φράτορσι. τὸ δὲ δρᾶμα ὑπεκρίνατο[24] Ἀπολλόδωρος ἡνίκα ἑρμῆν λοιοκρότης.)[25]

15. *ἀποφαινομένης πρός τοῦτο μηνύει*] Corrupta haec videntur. 16. *οὖσα* V. Bekk. Dind. *οὔσης* conj. Bergk. ed. Richt. *θύσας* Mein. Dind. Recte. 17. *γεωργοὶ* V. 18. *ἐπιτετηδευμένων* conj. Dind. 19. *τέθεικεν* V. Richt. *καθῆκεν* conj. Dind. Cf. Arg. III. 20. *τὸν δὲ* vulg. Imo *τόν τε*. 21. *περὶ εἰρήνης* (unde?) Dind. 22. *ποιηταί*] Velut Theopompus, cujus fabula fuit *Εἰρήνη*. DIND. 23. Ita Dind. Bergk. Richt. *πρῶτον — δεύτερον* V. 24. *ὑπεκρίνατο —*] V. Richt. Prolog. p. 1 sq. 22 sq. 25. *ἡνίκα ἔτ' ἦν ὑποκριτὴς* conj. Dind. *ἐνίκα Εἰρήνῃ* (aut *ἐνίκα Εἰρήνῃ β'*, aut *ἡνίκα Εἰρήνην*) *Λεωκράτης* conj. Richt. Praef. p. 1. Qu. *τὸν δὲ Τρυγαῖον ὑπεκρίνατο Ἀπολλόδωρος, τὸν δὲ Ἑρμῆν Λεωκράτης*.

II.

Ἤδη τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ κεκμηῶτας[1] τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς σύμπαντας Ἕλληνας Ἀριστοφάνης ἰδὼν, ἱκανὸς γὰρ διιπτεύκει πολεμούντων αὐτῶν χρόνος, τὸ δρᾶμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς αὐτὰς[2] φιλονεικίαν, ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς πρότερον[3] ἔχθρας ἑλέσθαι. παρεισάγει τοίνυν γεωργὸν,[4] Τρυγαῖον τοὔνομα, μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιούμενον, ὃς ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ πολέμῳ εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν Δία, πευσόμενος παρ' αὐτοῦ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτρύχει[5] τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, τοσοῦτον ποιήσας πόλεμον αὐτοῖς. ὃν δὴ, διαποροῦντα τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν πορείαν ποιήσει,[6] παρεισάγει τρέφοντα κάνθαρον ὡς ἀναπτησόμενον εἰς οὐρανὸν δι' αὐτοῦ Βελλεροφόντου δίκην. προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, οἷς καὶ ἐκτρέφειν προσετέτακτο τὸν κάνθαρον, δυσφοροῦντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ σιτίοις. ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἔκ τινων ἀνδρῶν Ἀττικῶν γεωργῶν.

III.[1]

Φέρεται[2] ἐν ταῖς διδασκαλίαις δὶς δεδιδαχὼς[3] Εἰρήνην ὁμωνύμως ὁ Ἀριστοφάνης.[4] ἄδηλον οὖν, φησὶν Ἐρατοσθένης, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν, ἢ ἑτέραν καθῆκεν ἥτις οὐ σώζεται. Κράτης[5] μέντοι δύο οἶδε[6] δράματα γράφων οὕτως "ἀλλ' οὖν γε ἐν[7] τοῖς Ἀχαρνεῦσιν ἢ Βαβυλωνίοις ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ." καὶ σποράδην δέ τινα ποιήματα παρατίθεται, ἅπερ ἐν τῇ νῦν φερομένῃ οὐκ ἔστιν.

II. 1. Sic R. V. κεκμηότας Ald. 2. αὑτὰς R. V. ἀλλήλους Ald. 3. Sic R. V. προτέρας Ald. 4. γεωργὸν R. V. γεωργόν τινα Ald. 5. ἐκτρύχει R? V? Kust. ἐκτρέχει vulg. 6. Sic R. V. ποιήσοι Ald.

III. 1. ἄλλως praef. in libris. Ita R. vulg. 2. φαίνεται V. 3. δεδιδαχὼς R. V. δὶς δεδιδαχὼς Dind. ὅτι καὶ ἑτέραν δεδίδαχεν Ald. δεδιδαχὼς καὶ ἑτέραν Bekk Bergk. Richt. 4. εἰρήνην ὁμοίως ὁ ἀριστοφάνης R. V. ὁμοίως Ἀριστοφάνης εἰρήνην Ald. ὁμωνύμως correxit Dind. 5. Κράτης] Proleg. c. III. τοῦτον (Κράτην) ὑποκριτήν φασι γεγονέναι τὸ πρῶτον. ibid. γενόμενος δὲ ὑποκριτὴς (Pherecrates) ἐζήλωκε Κράτητα. 6. οἶδε R. V. εἶπε Ald. 7. ἐν R. V. ἐπὶ Ald. Malim ἀλλ' οὖν ἔν γε τοῖς —.

IV.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Τῷ Διὶ φράσαι σπεύδων τὰ κατ' ἀνθρώπους **
Τρυγαῖος θέλων ** *ὡς τοὺς θεοὺς*
ἐξέτρεφεν ὄρνιθ'. ὡς δ' ἀνέπτη, κατέλαβεν
Ἑρμῆν μόνον ἄνω· κᾆτ' ἐπιδείκνυσιν φράσας
τὸν πόλεμον βρύθηται ἀπηρτημένον
ἀέριος ἕτιμόν τ' ὄντα πρὸς κακουχίαν,
τὴν πρότερον Εἰρήνην δὲ κατορωρυγμένην.
ἱκέτευσαν οἱ κατ' ἀγροὺς ἀνάπαλιν ποεῖν.
τὸ μέλ βαδ' ἐπένευσε, καὶ τότε
ἀνάγουσιν αὐτὴν ἐκ βερέθρου καὶ τἀγαθά.

Hoc arg. corruptissimum accessit ex V. 1. 2. Lacunas indicat Dind. Priori versu supplendum *κακὰ* aut *πάθη*. 2. *θέλων*] *ἐλθὼν* conj. Dind. *ἐθέλων* Bergk. Dein *ἀναπέτεσθ'* add. Bergk. *τὸν μὲν Πόλεμον θυείαν ἐξηρτυμένον ἀεροὶ* conj. Bergk. 3. *ὄρνιθας*] *ὄρνιθ'* conj. Dind. 6. *πρὸς κακουχίαν τὴν πρότερον· Εἰρήνην δὲ* — Bergk. 8. Fort. *ἣν ἱκέτευσαν οἱ κατ' ἀγροὺς παῦλαν ποιεῖν πολέμου· βαδίζειν δ' ἤδ' ἐπένευσε*, sive malis — *πολέμου ποιεῖν* | *ἀνάπαυλαν αὐτοῖς· ἡ δ' ἐπένευσεν*. Possis etiam *ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀνάπαλιν ἐλθεῖν· ἡ δ' ἐπένευσεν*. BERGK. *ἀγρούς*] *ἀγρὸν* conj. Dind. 9. *τὸ μὲν καδδ'* G. 10. Delendum *τήν*. Post *τἀγαθὰ* nonnulla exciderunt. DIND.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΥΟ Τρυγαίου.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
ΚΟΡΑΙ, θυγατέρες Τρυγαίου. [1]
ΕΡΜΗΣ.
ΠΟΛΕΜΟΣ.
ΚΥΔΟΙΜΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ. [2]
ΙΕΡΟΚΛΗΣ, μάντις. [3]
ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ. [4]
ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ. [5]
ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.
ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ. [6]
ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.
ΔΟΡΥΞΟΟΣ. [7]
ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.
ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ.
ΕΙΡΗΝΗ [8] }
ΟΠΩΡΑ } *κωφὰ πρόσωπα.*
ΘΕΩΡΙΑ }

1. *Τὰ παιδία τοῦ Τρυγαίου* (*κόραι*) Richt. Trygaei filias et Lamachi Cleonymique filios parachoregemata fuisse arbitratur Richter Praef. p. 41. Cf. schol. ad 114. Similiter in Vespis, quas anno ante docuit, turbam puerorum patres comitantium et Carcini filiorum canentium ac saltantium produxerat. 2. *Ἀθμονέων* addit Richt. 3. *Χρησμολόγος* addit Richt. 4. *Δρεπανουργὸς* et *Ὅπλων κάπηλος* tantum Richt. Sic enim ab ipso Trygaeo appellatur 1209. "*Κρανοποιὸς* et *Δορυξὸς*, qui invocantur 1255. 1260, *κωφὰ πρόσωπα* sunt, institoris comites. cf 1213." (RICHT. Praef. p. 38.) 5. *ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ*] Rectius se haberet *ΟΠΛΟΠΟΙΟΣ* vel etiam *ΟΠΛΟΠΩΛΗΣ*, ait Bergk. "Meinekius, omissis titulis, quos omittendos alii antea judicaverunt, *Λοφοποιὸς Θωρακοπώλης Σαλπιγγοποιὸς*, et *Κρανοποιὸς Δορυξὸς* in catalogum personarum mutarum receptis substituit nomen personae novum *Ὅπλων κάπηλος*: — id quod verum esse arbitror, vel Veneti habita ratione". (RICHT.). 6. "*ΘΩΡ.* et *ΣΑΛΠ.* prorsus removendi, sed non ausus sum quidquam mutare, v. ad 1210." BERGK. 7. *ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ* et *ΔΟΡΥΞΟΣ* mutae personae sunt. 8. Ipsius Pacis per-

sona nullum in hac fabula locum habet. Illam repraesentant Ὀπώρα et Θεωρία, quarum prior Trygaei sponsa fit, altera ab eo Senatui traditur. V. 520 sqq. 842 sqq. 868 sqq. 1316. 1329—31.

Distributionem personarum hanc facit Richterus (Praef. p. 38): I. Trygaeus. II. Servus α', Mercurius, Cydoemus, Falcarius. III. Servus β', Bellum, Hierocles, Institor. Paullo aliter Beerius et Engerus.

ΟΙΚΕΤΗΣ. Α.

Αἶρ' αἶρε μᾶζαν ὡς τάχος τῷ κανθάρῳ.

ΟΙΚΕΤΗΣ. Β.

Ἰδού. Δὸς αὐτῷ τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ.
Καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδίω φάγοι.

ΟΙ. Α. *Δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.*

ΟΙ. Β. *Ἰδοὺ μάλ' αὖθις. Ποῦ γὰρ ἣν νῦν δὴ 'φερον;*
ἢ κατέφαγεν;

1. *οἰκ.* praef. in R., in quo plerumque desunt personarum indicia. Nulla personarum indicia, sed spatia tantum relicta, in B. Personarum descriptionem, vulgo male distributam, sic statuit Dobraeus: *ΟΙΚ. ά. αἶρ' αἶρε —. ΟΙΚ. β'. ἰδού. ΟΙΚ. ά. δὸς αὐτῷ —. ΟΙΚ. β'. καὶ μήποτ' —. ΟΙΚ. ά. δὸς μᾶζαν —. ΟΙΚ. β'. ἰδοὺ μάλ' αὖθις —. ΟΙΚ. ά. μὰ τὸν Δί' —. ΟΙΚ. β'. ἄνδρες κοπρολόγοι —. ΟΙΚ. ά. αἰβοῖ —. ΟΙΚ. β'. μὰ τὸν Ἀπόλλω —. ΟΙΚ. ά. νὴ τὸν Δί' —. ΟΙΚ. β'. ὑμῶν δέ γ' —. ΟΙΚ. ά. τοῦ γὰρ ἔστ'; ΟΙΚ. β'. οὐκ ἔσθ' ὅπως — πιεῖν.* Saginando scarabaeo occupantur servi duo, quorum *ά* est *ὁ παρατιθείς*, *β'* *ὁ μάττων*, ut monuit schol. — *ὡς τάχιστα κανθάρῳ* vulg. *ὡς τάχος τῷ κανθάρῳ* — Kiehl (Mnem. II. 98) Richt. Recte, ut videtur. Cf. 49. *τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν.* Lys. 1187. *ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.* Nisi pro proprio nomine habendum est *κανθάρῳ.* — *μάζαν* B. hic et infra. De scriptura *μᾶζα* v. Schol.

2. *ἑτ.* praef. in R. *Οἰ. β'. ἰδού. Οἰ. ά. δὸς — Οἰ. β'. καὶ — φάγοι* Bentl. vulg. *Οἰ. β'. ἰδού — φάγοι* Dobr. Dind. Mein. Bergk. Richt. (Lenting.) *αὐτῷ*] *αὐτὴν* Bentl. *αὐτὸς* conj. Richt. Sed cf. 1121. *αὐτὸν — τὸν ἀλαζόνα.* Ran. 1121. *αὐτοῦ — τοῦ δεξιοῦ.*

4. Nulla persona in R. *Οἰ. ά.* Dobr. Dind. etc. *πεπλασμένην*] An *μεμαγμένην*? Eq. 1163. *μαζίσκην ἐξ ὀλῶν μεμαγμένην.* 1100. 55.

5. et 9. Linea praefixa in R. *ΟΙ. Α. ἰδοὺ —. ΟΙ. Β. μὰ —* vulg. *ΟΙ. Β. ἰδοὺ —. ΟΙ. Α. μὰ —* Dobr. Dind. etc. *νῦν δ' ἤφερες* R. V. Ald. *νῦν γ' ἤφερες B. νῦν δὴ 'φερες* Be. Reisk. *νῦν δὴ 'φερες* Porson. *νῦν δὴ 'φερον* conj. Mein. ed. Dind. Pinsentis enim servi esse *τὸ φέρειν*, alterius *τὸ δοῦναι.*

6. Nulla persona praefixa ante *μὰ* — in R. *Οἰ. β'. ἢ κατέφαγεν; Οἰ. ά. μὰ* — Bentl. vulg. *Οἰ. β'. οὐ κατέφαγεν. Οἰ. ά. μὰ* — Bergk. *Οἰ. β'.*

ΟΙ. Α. Μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἐξαρπάσας
ὅλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.
ΟΙ. Β. Ἄνδρες κοπρολόγοι, προσλάβεσθε πρὸς θεῶν,
εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιιδεῖν.
ΟΙ. Α. Ἑτέραν ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρηκότος·
τετριμμένης γάρ φησιν ἐπιθυμεῖν.
ΟΙ. Β. Ἰδού.
Ἑνὸς μὲν, ὤνδρες, ἀπολελύσθαι μοι δοκῶ·
οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.
ΟΙ. Α. Αἰβοῖ, φέρ' ἄλλην χἀτέραν μοι χἀτέραν,
καὶ τρῖβ' ἔθ' ἑτέρας.
ΟΙ. Β. Μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ·
οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἴμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.
Αὐτὴν ἄρ' οἴσω ξυλλαβὼν τὴν ἀντλίαν.
ΟΙ. Α. Νὴ τὸν Δί' ἐς κόρακάς γε, καὶ σαυτόν γε πρός.
ΟΙ. Β. Ὑμῶν δέ γ' εἴ τις οἶδ' ἐμοὶ κατειπάτω
πόθεν ἂν πριαίμην ῥῖνα μὴ τετρημένην.

οὐ κατέφαγεν; Οἰ. ά. μὰ — Dobr. Dind. etc. Bergkius conj.: *κατέφαγεν; Οἰ. ά. οὐ μὰ τὸν Δί'* —. Verissime opinor. *οὐ* libri et vulg. Malim *ἢ* (cum Bentleio et Dind.), vel *μῶν*. Sed praestat Bergkii correctio.

7. *περικυκλίσας* R. V. Ald. *περικυκλίσσας* B. *περικυκλήσας* Kust. Richt. *περικυλίσας* C. Bentl. Br. Dind. Mein. etc. Cf. ad Vesp. 1475.

8. *Οἰ. ά.* vulg. *Οἰ.* delet Bentl. Primo servo continuant Dobr. Dind. Mein. etc.

9. *ἄνδρες*] Fort. *ὤνδρες*.

12. *φησιν*] *φασιν* conj. Bergk. Cf. ad Theocr. I. 50.

13. *ἀπολελῦσθαι* B.

15. *χἀτέραν* bis B. *μοι*] *δὸς* conj. Bergk. Fort. *αὖ*.

16. *ἑτέρας* R. V. *ἑτέρας γε* B. Ald. vulg. *ἔθ' ἑτέρας* Dind. Bergk. Mein. Richt. Quod et mihi in mentem venerat.

17. *οἷός τ'*] *τ'* om. R.

18. *Οἰ. ά.* Dobr. Lenting. Bergk. Mein. Dind. Vulgo haec *οἰκέτῃ β'* continuantur. Et ita Richt. *ἄρ'* B. R. S. V. *γὰρ* C. *οἴσω*] *οἶσε* Mein. Fort. recte. *συλλαβὼν* R. S. V. et Suidas in *ἀντλία*. Mein. *προσλαβὼν* B. Ald. et schol. *ξυλλαβὼν* Boiss. Dind. Qu. *σοι λαβών*.

19. *Οἰ. ά.* vulg. *Οἰ. β'.* Dobr. Lenting. Bergk. Mein. Richt. Dind.

20. *Οἰ. β'.* vulg. Servo *β'* continuant Bergk. Richt. Dind. etc. *οἶδέ μοι* B. S. *οἶδ' ἐμοὶ* Br. Dobr. Bekk. Dind. etc. Cf. ad Eq. 461. Av. 1550.

21. *πόθεν ἂν*] *ὁπόθεν* conj. Cobet. (Mnem. II. 98).

Οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον
ἢ κανθάρῳ μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν.
Ὗς μὲν γὰρ, ὅ τι περ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων
φαύλως ἐρείδει τοῦθ'· ὁ δ' ὑπὸ φρονήματος
βρενθύεταί τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ,
ἢν μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης
ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην.
Ἀλλ' εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς σκέψομαι
τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ.
Ἔρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίων
τέως ἕως σαυτὸν λάθοις διαρραγείς.

22. *οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲν ἔργον ἀθλιώτερον* conj. Richt. Fort. *ὡς οὐδὲν ἔργον ἦν ἄρ'*. Cf. 819. *ὡς χαλεπὸν ἦν ἐλθεῖν ἄρ' —* Vesp. 821. *ὡς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν*. Sed cf. Vesp. 1299. *οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν —;*

24. *ὥσπερ* vulg. Correxi *ὅ τι περ*. Cf. 1261. *ἀλλ' ὅ τι περ ᾄδειν ἐπινοεῖς* etc. Eq. 1107. *ἀνύσατε νυν ὅ τι περ ποιήσεθ'*. Ach. 596. *ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος.* *ἂν χέσῃ] ἀγχέσηι* R.

25. *ἐρείδει· τοῦτο δ'* vulg. Malim *ἐρείδει τοῦθ'· ὁ δ' —*.

26. *τε* R. V. *γε* B.

28. *γυναικί] γυναιξὶ* Athen. IV. 173 A.

31. *μηδέποτ'* R. S. Priscian. p. 1206. (codd.) Schol. Plat. p. 335. Bekk. et Suidas in *ἐρείδειν*. Dind. *μήποτ'* B. vulg.

32. *τέως ἕως σαυτὸν λάθῃς* B. *τέως ἕως αὐτὸν λάθῃς* R. *τέως ἕως αὐτὸν λάθῃς* Schol. Plat. Hipparch. ad v. *τέως*. *τέως ἕως σαυτὸν λάθοις* Reisig. Conj. p. 64. Dind. Richt. Mein. *ἕως σεαυτὸν ἂν λάθῃς* Dawes. Br. Bo. Quae conjectura, quanquam Dindorfio parum probabilis videatur, vera esse potest. Nusquam alias apud poetas Atticos in eadem sententia conjungi *τέως* et *ἕως* contendit Dawesius. Cf. Eq. 134 *κρατεῖν, ἕως* (*ἕως ἂν* plures mss.) *ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος | αὐτοῦ γένοιτο*. Ran. 766. *κρατεῖν ἕως* (*ἕως ἂν* V.) *ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος | ἕτερός τις αὐτοῦ*. Dem. p. 814. *κἀκείνῳ μὲν ἔδωκεν ἐκ τῶν ἐμῶν ἑβδομήκοντα μνᾶς καρπώσασθαι τοσοῦτον χρόνον, ἕως* (*ἕως ἂν* male F.) *ἐγὼ ἀνὴρ εἶναι δοκιμασθείην*. p. 857. *Θηριππίδην δ' ἑβδομήκοντα μνᾶς λαβόντα καρπώσασθαι τέως* (*τέως ἂν* S. *ἕως ἂν* r. leg. *ἕως*) *ἀνὴρ ἐγὼ γενοίμην*. Andoc. I. 81. *τούτους δὲ ἐπιμελεῖσθαι τῆς πόλεως, ἕως ἂν* (*ἂν* del.?) *οἱ νόμοι τεθεῖεν*. Lys. IV. 7. *δεινὸν — τοὺς στρατηγοὺς — μὴ ἂν τολμῆσαι πρότερον ὑμῶν ἡγήσασθαι, ἕως ἂν ἐδοκιμάσθησαν* (*ἕως δοκιμασθείησαν* vel *ἕως δοκιμασθεῖεν*?) *κατὰ τοὺς νόμους* etc. Xen. Mem. IV. 7. 2. *γεωμετρίαν μέχρι μὲν τούτου ἔφη δεῖν μανθάνειν, ἕως ἱκανός τις γένοιτο* etc. Aesop. Fab. 1 b. *ἀλλὰ μένε τέως ἐνταῦθα σὺ, ἕως ἂν τοιαύτη γένῃ* etc. Lucian. Halc. . *ἀδυνατώτερόν ἐστι τέως ἕως ἂν ὦσιν ἀνεπιστήμονες*. Heliodor. Aeth,

Οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει,
ὥσπερ παλαιστὴς, παραβαλὼν τοὺς γομφίους,
καὶ ταῦτα τὴν κεφαλήν τε καὶ τὼ χεῖρέ πως
ὡδὶ περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία

I. 15. *κρυπτόμενον τέως ἕως ἂν συσκευάσηται.* Similiter Herod. VIII. 114. *δίκας — τοιαύτας οἵας.* Aesch. Ag. 860. *βίον τοσόνδ' ὅσονπερ.* Soph. Aj. 1179. *αὔτως ὅπωσπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.* Aeque vero bene dicitur *μὴ παύσαιο ἐσθίων ἕως σεαυτὸν λάθοις διαρραγεὶς*, et *ἕως ἂν σεαυτὸν λάθῃς διαρραγείς.* Sic infra 1072. *ἐξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βασκάνων.* Thesm. 23. *πῶς ἂν ἐξεύροις ὅπως | ἔτι προσμάθοιμι* (*προσμάθω μὴ* libri) *χωλὸς εἶναι τὼ σκέλη.* Eq. 694. *εἰ μή σ' ἀπολέσαιμ', εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ | ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῇ.* Ach 476. *κάκιστ' ἀπολοίμην. εἴ τί σ' αἰτήσαιμ' ἔτι.* Av. 1337. *γενοίμαν ἀετὸς ὑψιπέτας, ὡς ἂν ποταθείην* (scribendum *ὡς ἀμποταθείην*). Pac. 520. *τί προσείπω σ' ἔπος; | πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριαμφόρον, | ὅτῳ προσείπω σ';* (Ubi corrigendum suspicor *ὅ τι σε προσείποιμ'*, ut modo praecesserat *τί προσείπω σ' ἔπος.* Cf. ad Thesm. 24.) Soph. Phil. 961. *ὄλοιο μή πω, πρὶν μάθοιμ' εἰ καὶ* etc. Aj. 1200. *γενοίμαν ἵν' ὑλᾶεν ἔπεστι πόντου πρόβλημ' —, τὰς ἱερὰς ὅπως προσείποιμεν Ἀθάνας.* Trach. 953. *εἴθ' — γένοιτο — αὔρα, ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως — θάνοιμι.* 655. *μὴ σταίη — πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε.* Alexis Athen. p. 340. *γενοίμην ἔγχελυς, | ἵνα Καλλιμέδων ὁ κάραβος πρίαιτό με.* Sed Ach. 324. *ἐξολοίμην, ἣν ἀκούσω.* Cf. ad Pac. 522. Vulgatam ut exemplum *τέως ἕως* conjunctorum citat Priscianus XVIII. p. 1206. Schol. Plat. Ruhnk. p. 85. *ἐν τῇ Εἰρήνῃ εἴρηται (τέως) ἀντὶ τοῦ ἕως — τέως ἕως αὐτὸν λάθῃς διαρραγείς.* Forsan nihil aliud est *τέως ἕως* quam *τέως* (supr. *ἕως*): saepe enim *τέως* per errorem pro *ἕως* in libris scriptum est. Dem. p. 24. *τέως* (imo *ἕως*) *μὲν ἂν ἐρρωμένος ᾖ τις, οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθ' ἕκαστα σαθρῶν.* p. 188. *τίς γὰρ οὐκ οἶδεν αὐτῶν ὅτι τέως* (*ἕως* alii recte) *μὲν κοινὸν ἐχθρὸν ἐκεῖνον ὑπειληφότες ὡμονόουν ἀλλήλοις, πολλῶν ἀγαθῶν ἦσαν κύριοι;* p. 446. *τέως* (imo *ἕως*) *ἦσαν Φωκεῖς σῷοι.* p. 484. *τότε μὲν, τέως* (l. *ἕως*) *τὸν τρόπον τοῦτον ἐνομοθέτουν.* p. 520. *τέως* (*ὡς* corr. P. imo *ἕως*) *ἂν χρησθῇ.* p. 656. *τέως* (*ἕως* r.) *μὲν ἑώρων* etc. p. 721. *δεδέσθω τέως* (*τε ἕως* vel *τε ὡς* alii) *ἂν ἐκτίσῃ.* (Similiter fere bis ibid.) p. 726. *φυλάττειν τέως* (*τέως ἕως* k. *τε ἕως* r. s. *τε ὡς* S.) bis. p. 1433. *τέως* (l. *ἕως*) *ἂν ἢ περιγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν* etc. p. 733. *δεδέσθω τέως* (*ἕως* S. *τε ἕως* r. s.) p. 791. *τέωσπερ* (*ἕωσπερ* alii) *ἂν ἐκτίσῃ.* p. 1287. *τέως* (*ἕως* recte r.) *ἂν κριθῶμεν.* Herodian. p. 434 Piers. *τὸ δὲ τέως σημαίνει τὸ μέχρι. καὶ προτοῦ, καὶ ἕως, καὶ ἐν τοσούτῳ.* Quae partim falsa sunt. Mire etiam hallucinatur Buttmann. ad Dem. c. Mid. p. 187, qui *τέως* eodem sensu quo *ἕως* usurpari posse existimet.

34. *παραβαλὼν*] Qu. *ἐπιβαλὼν* (admovens) vel *περιβαλών.*

35. *τε* R. V. *γε* B. om. S.

τὰ παχέα συμβάλλοντες ἐς τὰς ὁλκάδας.
ΟΙ. Α. Μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορὸν,
χὤτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολὴ
οὐκ οἶδ'· Ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὔ μοι φαίνεται,
οὐ μὴν Χαρίτων γε.
ΟΙ. Β. Τοῦ γάρ ἐστ';
ΟΙ. Α. Οὐκ ἔσθ' ὅπως
τοῦτ' ἐστὶ τὸ τέρας οὐ Διὸς σκαταιφάγου.
ΟΙ. Β. Οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
νεανίας δοκησίσοφος, "Τὸ δὲ πρᾶγμα τί;
ὁ κάνθαρος δὲ πρὸς τί;" κᾆτ' αὐτῷ γ' ἀνὴρ
Ἰωνικός τίς φησι παρακαθήμενος,
"Δοκέω μὲν, ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίσσεται,
ὡς κεῖνος ἀναιδέως τὴν σπατίλην ἔσθιεν."

37. *εἰς* B. etc.

38. *ΟΙ. Α.* praef. Dind. Vulgo haec continuantur *ΟΙ. Β.* *χορὸν* S.

39. *χὤτου* B.

40. sq. *Οἰ οὐκ — καταιβάτου* Ald. vulg. *οὐκ —. Οἰ. ά. τοῦ γάρ ἐστ'; Οἰ. β'. οὐκ —* Bentl. Br. Dind. *οὐκ — ἐστ'; Οἰ. ά. οὐκ ἔσθ' —* Dobr. Mein. *οὐκ —. Οἰ. ά. οὐκ —* Bergk. *ΟΙ. Α. Ἀφροδίτης — ΟΙ. Β. τοῦ —; ΟΙ. Α. οὐκ —* Richt.

42. *τοῦτ' ἔστι τὸ τέρας οὐ* (*τοῦ* S. V.) libri et vulg. *οὔκ ἐστι τὸ τέρας τοῦ Διὸς* Bentl. Semper, ni fallor, arcte cohaerent *οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ*. Cf. 188. *οὔ τοι μὰ τὴν Γῆν ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ.* Thesm. 404. *οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.* 847. *οὐκ ἔσθ' ὅπως | οὐ τὸν Παλαμήδην — αἰσχύνεται.* Eadem correctio mihi in mentem venerat: sed corrigendum potius *οὐκ ἐστὶ τὸ τέρας τόδε Διὸς σκαταιφάγου*, vel — *τοῦ σκαταιφάγου Διός.* *καταιβάτου*] *σκαταιβάτου* Mein. Dind. ex schol., qui *ἐπεὶ σκάτοις τρέφεται ὁ κάνθαρος.* Ipse malim *σκαταιφάγου*. Cf. nomen proprium *Παραιβάτης* Diog. L. II. 7. et epithetum Palladis fictum *ἡ Πυλαιμάχος* Eq. 1172. Simili joco *ὦ Βδεῦ δέσποτα* pro *ὦ Ζεῦ δέσποτα* dixit comicus nescioquis (v. schol. I. p. 28, 10. ed. Ox.).

43. *Οἰ. β'. οὐκοῦν* — Dobr. Mein. Richt. Dind. *ἕτ.* Ald. Versus 43—49. *οἰκέτῃ* A. 50—59. 61. 64—81. *οἰκέτῃ* B. tacite tribuit Brunck. *ἤδη*] *εἰς δὴ* Reisk. *λέγει* S. Qu. *οὐκοῦν τάχ' ἤδη — λέγει.* Cf. 46.

46. *τίς* om. S.

47. *αἰνίττεται* vulg. *αἰνίσσεται* (Ionice, ut apud Herodot. 5, 56). Dobr. Mein. Dind. Richt.

48. *ὡς κεῖνος ἀναιδῶς τὴν σπατίλην ἐσθίει* B. Ald. Br. *ὡς κεῖνος ἀναιδέως τὴν σπατίλην ἐσθίει* R. S. V. Bergk. Mein. Richt. *ὡς κεῖνος ἀναιδέως σπατίλην ἐσθίει* Dind. *ὡς κεῖνος ἀνέδην τὴν* — Bentl. *ὡς κεῖνος*

"Ὦ Πηγάσειον, φησὶ, γενναῖον πτερὸν,
ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβών."
Ἀλλ' ὅ τι ποιεῖ τῃδὶ διακύψας ὄψομαι.
Οἴμοι τάλας· ἴτε δεῦρο δεῦρ', ὦ γείτονες.
Ὁ δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἴρεται
ἱππηδὸν ἐς τὸν ἀέρ' ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

ΤΡ. Ἥσυχος ἥσυχος, ἠρέμα, κάνθων·
μή μοι σοβαρῶς χώρει λίαν
εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμῃ πίσυνος,
πρὶν ἂν ἰδίσῃς καὶ διαλύσῃς
ἄρθρων ἶνας πτερύγων ῥύμῃ.
καὶ μὴ πνεῖ μοι κακὸν, ἀντιβολῶ σ'·
εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο, κατ' οἴκους
αὐτοῦ μεῖνον τοὺς ἡμετέρους.

ΟΙ. Α. Ὦ δέσποτ' ἄναξ, ὡς παραπαίεις.

ΤΡ. Σίγα σίγα.

ΟΙ. Α. Ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς;

ΤΡ. Ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι,
τόλμημα νέον παλαμησάμενος.

76. *Πηγάσιόν μοι* B. vulg. *Πηγάσιον* (om. *μοι*) R. S. V. *Πηγασίδιον* Mein. *Πηγάσειον* Dind. Bergk. Praestaret saltem *μου* pro *μοι*. Possis etiam *ὦ Πηγάσιον σύ*, vel *ὦ Πηγασάριον*. Euripidis ex Bellerophonte verba contulit scholiasta, *ἄγ', ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτερόν*. Si faverent libri, ipsa verba Euripidis libenter servarem, *ἄγ' ὦ φίλον μοι, φησί, Πηγάσου πτερόν*. Cf. 135. *οὔκουν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερόν*. Tentabam etiam *ὦ Πηγάσιον*, *ἔφασκε* (cf. 67), etc. *πτερὸν* B. R. *πτερωτὸν* S. V.

78. *ποιεῖ*] *ποῆι* R. Quam formam, quando brevi syllaba opus est, ubique restituendam censet Pors.

81. *ἐς* R. V. *εἰς* B.

84. *ῥώμῃ*] *ῥύμῃ* Lobeck. ad Phryn. p. 404. Cf. ad Vesp. 1487. *ἰδίῃς*) *ἰδίσῃς* (aor. ut *διαλύσῃς*) Pors. Dobr. Bo. Recte, opinor: idque legisse videatur Schol., qui per *ἱδρώσῃς* explicet. V. ad Eccl. 629.

87—89. Ejiciunt Hamaker. Mein. Bergkio post 91. *σίγα σίγα* collocandi videntur. *μὴ πνεῖ*] Schol: *μὴ βδέσῃς*. Scripserat forsan comicus *μὴ βδεῖ*. Cf. 151. *μὴ βδεῖτε μηδὲ χέζεθ' ἡμερῶν τριῶν*.

90. *ΟΙ. ά.*] *Οι.* libri. *ΟΙ β'.* hic et in sequentibus Brunck.

91. *σῖγα σῖγα* S.

92. *μετεωροσκοπεῖς* B. Qu. *μετεωροπολεῖς*. Hesychius: *μετεωροπολῶν*.

ΟΙ. Α. Τί πέτει; τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;
ΤΡ. Εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον
μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν·
τοῖς τ' ἀνθρώποις φράζω σιγᾶν,
τούς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας
καιναῖς πλίνθοισιν ἀποικοδομεῖν,
καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἐπικλῄειν.
ΟΙ. Α. Οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἤν μή μοι φράσῃς
ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ.
ΤΡ. Τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανόν;
ΟΙ. Α. Τίνα νοῦν ἔχων;
ΤΡ. Ἐρησόμενος ἐκεῖνον Ἑλλήνων πέρι
ἁπαξαπάντων ὅ τι ποιεῖν βουλεύεται.
ΟΙ. Α. Ἐὰν δὲ μή σοι καταγορεύῃ;

95. *τί πέτει; τί μάτην* (sc. *πέτει*); *οὐχ ὑγιαίνεις;* Zeun. ad Viger. p. 453. Scribendum suspicor *τί πέτει δὲ* (vel *σὺ*) *μάτην; οὐχ ὑγιαίνεις;* Cf. Nub. 1275. *οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις.* Pl. 364. *οὔ τοι — ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.* 1060. *οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.* 1066. 507. Et interrogative Av. 1214. *ὑγιαίνεις μέν;* Sed inepta quaestio foret *τί οὐχ ὑγιαίνεις;* Vulgatam defendunt ex Soph. Ajac. 635. *ὁ νοσῶν μάταν* (de Ajace insaniente).

97. *ἀλλ' ὀλολύζειν*] *μηδ' ὀλολύζειν* conj. Richt. Ingeniosa conjectura, sed vide comm.

98. Damnat Hamaker. ("fortasse merito", Mein.) *τοῖς τ' ἀνθρώποις φράσον* R. *τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον* (*φρῦνον* S.) B. S. V. vulg. Dind. Richt. *τοῖς τ' ἀνθρώποις φράζω* Dobr. Cobet. Mein. *τοῖς τ' — φράζειν* Dobr. "Vera videtur lectio vulgata, nec scribendum *τοῖς ἀνθρώποις τε*, quod metri caussa dixit Nub. 444. *τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δόξω.*" (Dind.).

100. *ἀνοικοδομεῖν* B. R. S. V. vulg. *ἀποικοδομεῖν* v. l. ap. Flor. Chr. Dind. Mein. Fr. Thiersch. p. 701. Idem restitutum Lycurgo p. 166. 9. *τὴν θύραν ἀποικοδομήσαντες* (libri *ἀνοικοδομήσαντες*) *καὶ τὴν ὀροφὴν ἀποσκευάσαντες*, monuit Dind. Cf. Thuc. VII. 73. *τάς τε ὁδοὺς ἀποικοδομῆσαι —.* Anglice to wall up. Alienum hinc est *ἀνοικοδομεῖν* in altum aedificare. Fallitur Reiskius, qui "*ἀνοικοδομεῖν* est obstruere aedificando" ait. Fort. *ἐνοικοδομεῖν.* Cf. ad Vesp. 802. Plut. Caes, 24. *τὰς πύλας ἐνοικοδομεῖν.*

101. *ἐπικλείειν* vulg. *ἐπικλῄειν* Mein. Dind.

104—112. *ἐς* B. R. V. *εἰς* Ald.

106. *ἀπαξάπάντων* R. *βουλεύσεται* R. pr.

107. *σοι* add. B. P. R. V. Bentl. om. Ald. *καταγορεύσῃ* B. R. V.

ΤΡ. Γράψομαι
Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.
ΟΙ. Α. Μὰ τὸν Διόνυσον οὐδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.
ΤΡ. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'.
ΟΙ. Α. Ἰοὺ ἰοὺ ἰού.
Ὦ παιδί', ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται
ὑμᾶς ἐρήμους ἐς τὸν οὐρανὸν λάθρα.
Ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ', ὦ κακοδαίμονα.

ΚΟΡΗ.

Ὦ πάτερ, ὦ πάτερ, ἆρ' ἔτυμός γε
δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἥκει
ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων προλιπὼν ἐμὲ
ἐς κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος;
ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἴπ', ὦ πάτερ, εἴ τι φιλεῖς με.
ΤΡ. Δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον ἄχθομαι ὑμῖν,

vulg. Dind. κατηγορεύσῃ S. καταγορεύῃ Cobet. Mein. καταγορεύῃ veram scripturam esse docet Cobetus V. L. p. 37. Aliter enim κατείπῃ scribendum fuisse. Cf. ad Vesp. 932.

110. ἰοὺ ter in B. V. Kust. Br. quater in S. Ald. bis in R. Unde ἀλλὰ μὰ Δί'. — ἰοὺ ἰοὺ conj. Mein. Ἰοὺ ter hic repetitum est, ut ἰὴ infra 195. μαμμία Lys. 879. κοΐ Ach. 800. 801. 803. Praestat hic fortasse ἰὴ ἰὴ ἰή.

112. λάθρᾳ Bergk.

114. Παῖ. (i. e. παῖδες) Ald. et, ut videtur, codices. "Manifestum autem est plures hic in scenam productas esse puellas, etsi una tantum loquitur." (DIND.). ἆρ' libri et vulg. Bekk. Dind. Bergk. Richt. Mein. ἦ ῥ' schol. prob. Fritzsch. ad Th. 260. ἔτυμός γε ἆρ' Ald. errore typothetae, ut videtur. Correxerunt Flor. Chr. Bentl. etc. "ἦ ῥ' schol. Vulgo ἆρ', quod revocandum. ἦ ῥα interdum dixerunt tragici, sed hic et Thesm. 260. librarii errore illatum videtur." (Dind.). Cf. ad Th. 260. Theocr. IV. 52. ἦ ῥά γε λεύσσεις; Saepe consociantur particulae ἆρα — γε, ut in Vesp. 4. γε] δὴ Richt. τις Burges. ad Aesch. Suppl. 284.

118. Qu. ἔστι τι τῶνδ'; ἐτύμως εἴπ' —. εἴπ' S. εἴ τι C. R. S. V. Dawes. Reisk. Br. ὅτι B. ὅττι Ald. Cf. Nub. 86. Vesp. 1535. ἀλλ' ἐξάγετ', εἴ τι φιλεῖτ', ὀρχούμενοι.

119. ἄχθομαι ὑμῖν, | ἡνίκ' vulg. ἄχθομαι. ὑμεῖς | ἡνίκ' conj. Flor. Chr. Recte, opinor. Qu. ἄχθομαι ὑμῶν (*vestra causa*) —. Cf. Lys. 9. καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι, | ὁτιὴ etc. Ita Eubulus Athen. 569. A. Ἑλλάδος ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου στένω. et infra 989 οἳ σου τρυχόμεθ' (?). Ἄχθομαι ὑμῶν valet *doleo vestra causa*, ἄχθομαι ὑμῖν irascor

ἡνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον πάππαν με καλοῦσαι,
ἔνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακὰς ᾖ πάνυ πάμπαν.
Ἢν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἕξετ' ἐν ὥρᾳ.
κολλύραν μεγάλην καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.
ΚΟ. Καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;
νοῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.
ΤΡ. Πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.
ΚΟ. Τίς δ' ἠπίνοιά σού 'στιν ὥστε κάνθαρον
ζεύξαντ' ἐλαύνειν ἐς θεούς, ὦ παππία;
ΤΡ. Ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη
μόνος πετεινῶν ἐς θεοὺς ἀφιγμένος.
ΚΟ. Ἄπιστον εἶπας μῦθον, ὦ πάτερ πάτερ,
ὅπως κάκοσμον ζῷον ἦλθεν ἐς θεούς
ΤΡ. Ἦλθεν κατ' ἔχθραν αἐτοῦ πάλαι ποτέ,
ᾤ' ἐκκυλίνδων κἀντιτιμωρούμενος.
ΚΟ. Οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερόν,
ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.

vobis. Ita Ach. 62. ἄχθομαι 'γὼ πρέσβεσιν. 1100. κρομμύοις — ἄχθομαι. Av. 787. τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο. Idem conjicit Mein.

120. ἂν om. S. πάππαν B. R. V. πάπαν S. Ald.

121. ψακὰς R. S. V. ψεκὰς B. ᾖ B. R. S. V. et Suidas in ψακάζει. Bentl. Dind. ἦν Ald. Br.

123. κολλύραν B. R. S. V. κολλῦραν accentu vitioso Ald. V. Arcad. p. 194, 16.

127. ἡ 'πίνοια vulg. Dind. Mein. ἠπίνοια Bekk. Recte. Articulus semper crasin facit. σου 'στιν B. Br. σού 'στιν Bekk. σοὐστὶν (i. e. σοι ἐστὶν) Dind. Mein. etc.

128. 130. ἐς B. R. S. V. παππία B. V. παπία R. S. Ald.

129. ἐξηυρέθη V. et schol. ad Vesp. 1437. ἐξηρέθη (sic) S. Cf. ad Nub. 137. De augmento ηυ v. Elmsl. ad Her. 305. et Med. 191. Cf. et Soph. Ant. 406.

130. πετεινῶν B. S. V. vulg. Richt. Mein. πετηνῶν R. Dind.

132. ζῶον vulg. ζώιον R. (ut solent codices antiqui). ζῷον Dind. Bergk. Mein. etc. εἰς B. R. V. Fort. ὡς θεούς. Sed cf. Av. 843.

133. ἀετοῦ S. V. Br. αἰετοῦ B. R.

134. ὧ' vulg. ὠι' S. V. ᾤ' B. (?) R. (?) Bekk Dind. Mein.

135. οὐκοῦν B. R. V. οὔκουν S. ἐχρῆν σε] Fort. σ' ἐχρῆν τό. Saepe permutantur in libris σ' ἐχρῆν et ἐχρῆν σ', ut in Pl. 432.

136. ἐφαίνω B.

ΤΡ. Ἀλλ', ὦ μέλ', ἄν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει·
νῦν δ', ἅττ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.
ΚΟ. Τί δ', ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος;
πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὢν δυνήσεται;
ΤΡ. Ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι·
τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιουργὴς κάνθαρος.
ΚΟ. Λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον;
ΤΡ. Ἐν Πειραιεῖ δήπου 'στὶ Κανθάρου λιμήν.

137. ὠ μέλε' ἄν B. C. ὦ μέλ' ἐάν R. S. V. ὦ μελέα (om. ἂν) Ald. ὦ μέλ', ἄν Dind. etc. Duale legebat scholiasta. διαπλῶν S.

138. τὰ σιτία] 'γὼ σιτία Cobet. Quod mihi etiam in mentem venerat. Sed cf. 676. οὐκ ἦν ἄρ' οὗπέρ φησιν εἶναι τοῦ πατρός. 791. ὃ παρ' ἐλπίδας εἶχε τὸ δρᾶμα. Lys. 834. ἴθ' ὀρθὴν ἥνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν.

143. τὸ δὲ πλοῖον B. R. S. V. Athen. p. 488. et Suidas in v. πηδάλια. Bentl. Reisk. Br. τὸ πλοῖον δ' Ald.

145. Πειραιεῖ B. S. schol. Luciani II. 684. (cod. Vat.) Richt. Πειραεῖ R. V. Ald. Br. Dind. Mein. Exempla mediae in Πειραιεὺς correptae affert Meinekius Fr. Com. III. 580., sc. Aristoph. Fr. II. p. 1183. τὸν Πειραιᾶ δὲ μὴ κεναγγίαν ἄγειν. Alexin Athen. 562 A. πορευομένῳ δ' ἐκ Πειραιῶς ὑπὸ τῶν κακῶν etc. Criton. ibid. 173 C. εἰς Δῆλον ἐλθεῖν ἠθέλησ' ἐκ Πειραιῶς. Philiscum Anthol. Pal. II. 445. ὁ Πειραιεὺς κάριον μέγ' ἐστὶ καὶ κακόν. Machon. Athen 582. B. εἰς Πειραιᾶ κατέβαινε πρός ξένον τινά. Theodoridam Anthol. Pal. I. 426. Πειραϊκοῖς κεῖται τοῖσδε παρὰ σκέλεσιν. Incert. ap. Dion. Chrys. LXIV. T. II. p. 335. ὡς καλὸς ὁ Παρθενών, καλὸς δ' ὁ Πειραιεύς. Quibus omnibus in locis Πειραεὺς reponendum esse (quam formam servat inscriptio navalis ap. Boeckh. Urkund. etc. p. 439, 30) putat Meinekius Fr. Com. IV. 538., coll. Drac. Strat. p. 75, 24 Πειραϊκός: μετὰ συστολῆς τοῦ ᾱ ἀναγνωστέον Πειραιεὺς (l. Πειραεὺς) καὶ τὸ κτητικὸν Πειραϊκός. et Steph. Byz. v. Πειραιεύς: λέγεται καὶ κτητικῶς Πειραϊκὸς μετὰ συστολῆς τοῦ ᾱ. Dindorfius etiam in his locis simplicem vocalem restituendam esse suspicatur. Cui non assentior. Forma per vocalem debetur librariis, qui non viderent quomodo corripi posset diphthongus. Sic δείλαιος saepe in δείλαος depravatum reperies, ποιεῖν in ποεῖν, et alia. Forma Πειραιέως legitur in Hyperidis (pro Euxenippo c. 19) codice antiquissimo; τοῦ Πειραιέως in titulo Attico. Similiter corripiter diphthongus in δείλαιος, ποιεῖν, οἷος, Ἀθηναῖος (Pherecr. II. 267. Tit. in Anth. Pal. II. 867. τίς ἦν σ' ὁ θρέψας; ἦν Κίλιξ Ἀθήναιος), φιλαθήναιος (Vesp. 282), μακραίων, ὁποῖος (scol. ap. Athen. 695), μητρυιὰ (Incert. ap. Diod. Sic. XII. 15. ὁ παισὶν αὐτοῦ μητρυιὰν ἐπεισάγων), παλαιὸς (Eur. El. 497. παλαιόν τι θησαύρισμα —). Ἀθηναίη (in scolio ap. Athen. 695 A.), Βοιωτὸς (Eur. Iph. A. 245), οἰωνὸς

ΚΟ. Ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλεὶς καταρρυῇς
ἐντεῦθεν, εἶτα χωλὸς ὢν Εὐριπίδῃ
λόγον παράσχῃς καὶ τραγῳδία γένῃ.
ΤΡ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ᾽· ἀλλὰ χαίρετε.
Ὑμεῖς δέ γ᾽, ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνους ἐγὼ πονῶ,
μὴ βδεῖτε μηδὲ χέζεθ᾽ ἡμερῶν τριῶν·
ὡς, εἰ μετέωρος οὗτος ὢν ὀσφρήσεται,
κάτω κάρα ῥίψας με βουκολήσεται.
Ἀλλ᾽ ἄγε, Πήγασε, χώρει χαίρων,
χρυσοχαλίνων πάταγον ψαλίων
διακινήσας φαιδροῖς ὠσίν.
Τί ποιεῖς, τί ποιεῖς; ποῖ παρακλίνεις
τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας;
ἵει σαυτὸν θαρρῶν ἀπὸ γῆς,
κᾆτα δρομαίαν πτέρυγ᾽ ἐκτείνων
ὀρθῶς χώρει Διὸς εἰς αὐλάς,

(Soph. El. 1058), *Τροία* (Aj. 424), *γεραιὸς* (Tyrt. 15. *μὴ καταλείποντες φεύγετε τοὺς γεραιούς*. Eur. Herc. 446. *ποσὶν ἕλκουσαν τέκνα καὶ γεραιὸν | πατέρ᾽*. 115. 901. Med. 132. etc.), *Αἰτναῖος* (Soph. Fr. 173. *κάνθαρος τῶν Αἰτναίων*), *Ἀλκμαίων* (Anacreont. 8, 4). Forma *παλαὸς* legitur in epigr. ap. Ahrens Dor. p. 580. *ἴρηες μύθων τῶν παλάων ἴδριες*. De correpta diphthongo in mediis vocabulis v. Heph. Gaisf. p. 246. Seidl. de v. dochm. p. 32. 101. Monk. ad Hipp. 170. Cf. ad 165.

153. *κατωκάρα* libri et hic et Ach. 946. vulg. *κάτω κάρα* Dind. Mein. etc. Photius p. 151, 4. *κάτω κάρα: κάτω τὴν κεφαλὴν ἔχοντα*. Ioann. Mag. *τον. παρ.* p. 29. 24. *βουκολήσεται*] *βαυκαλήσεται* Hecker (Mnem. II. 98).

154. *ἀλλ᾽ ἄγε χαίρων, Πήγασε, χώρει* Kiehl (Mnem. II. 98). Levior correctio foret, *ἀλλ᾽ ἄγε χώρει, Πήγασε, χαίρων*. Cf. Ran. 1500. *ἄγε δὴ χαίρων, Αἰσχύλε, χώρει*.

155. *χρυσοχάλινον* libri et vulg. Mein. Richt. *χρυσοχαλινῶν* (sic) codex Suidae s. v. *ψαλίοις* ap. Pors. *χρυσοχαλίνων* Flor. Chr. Be. Bergk. Dind. *χρυσοχάλινος* nescio quis. Cf. ad Lys. 196. *Θάσιον οἴνου σταμνίον*.

157. *ποῖ*] *τί* S.

158. Post *μυκτῆρας* interrogandi signum posuerit Reisk. Non male.

159. *γῆς*] *τῆς γῆς* R.

161. *ὀρθῶς* R. vulg. Dind. *ὀρθὸς* S. V. Dobr. (coll. Eur. Phoen. 1460. *ἀνῇξε δ᾽ ὀρθός*). Bergk. Mein. et Richter. Vide an legendum sit *ὀρθήν*. Cf. Av. 1. *ὀρθὴν κελεύεις, ᾗ τὸ δένδρον φαίνεται;* Thesm. 1223. *ὀρθὴν ἄνω δίωκε*. Lys. 834. *ἴθ᾽ ὀρθὴν ἥνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν*. Idem jam suadet Herwerden Exerc. Crit. p. X. *Ὀρθὸς* significaret erectus, ut in Thesm. 643. *ἀνίστασ᾽ ὀρθός*. *εἰς* B. *ἐς* R. S. V.

ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων,
ἀπὸ δ' ἡμερινῶν σίτων πάντων.
Ἄνθρωπε, τί δρᾷς, οὗτος ὁ χέζων
ἐν Πειραιεῖ παρὰ ταῖς πόρναις;
ἀπολεῖς μ' ἀπολεῖς. Οὐ κατορύξεις,
κἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν,
κἀπιφυτεύσεις ἕρπυλλον ἄνω,
καὶ μύρον ἐπιχεῖς; ὡς, ἤν τι πεσὼν

162. *κάκκης*] Qu. *κακκᾶν*. Cf. Nub. 1390. *αὐτοῦ 'ποίησα κακκᾶν* (*κάκκην*?).

163. *ἀπὸ δ'* S. V. Dind. etc. *ἀπό θ'* B. R. vulg. Eadem corruptela in Lys. 263. *ἡμερινῶν*] *ἀμερίων* (*ἡμερίων* debebat, i. e. *ἀνθρωπείων*) conj. Dobr. Ephippus Athen. 346 F. *ἰχθύν τιν' — οὐχ ἡμέριον* (*ἡμερινὸν* Mein. ex h. l.). *σιτίων* libri. *σίτων* Pors. Br. etc. *σκατίων* (a *σκὼρ*) tentabat Bentl. *ἁπάντων* C.

165. *Πειραιεῖ* B. V. (?) Br. Bekk. Mein. *Πειραεῖ* R. S. Dind. Cf. ad 145. *ταῖς πόρναις* R. S. V. *τὰς πόρνας* B.

166. *ἀπολεῖς μ' ἀπολεῖς* B. R. S. V. Kust. *ἀπολεῖς* tantum Ald. *ἀπολεῖς ἀπολεῖς* P. Herwerden Ex. Crit. p. X. Fortasse recte. Ita saltem Nub. 1499. *ἀπολεῖς ἀπολεῖς*. Sed Soph. Tr. 1008. *ἀπολεῖς μ' ἀπολεῖς*.
κατορύξῃς S.

168. *ἕρπυλλον* R. V. Bentl. Kust. *ἕρπυλον* B. S. Ald. Cf. ad Vesp. 1301. Antiphan. Athen. 553. D. *ἑρπυλλίνῳ* (*ἑρπυλίνῳ* A. B.).

169. *καὶ μύρον ἐπιχεῖς* libri et vulg. *καὶ μύρ' ἐπεγχεῖς* conj. Lenting. et Richt. Scilicet ne in eadem dipodia dactylum sequatur anapaestus. Cf. Thesm. 822. *τἀντίον, ὁ κανὼν, οἱ καλαθίσκοι*. (Ubi excusatio est ob interpunctionem.) Ran. 1525. *λαμπάδας ἱερὰς* (*ἱρὰς* Dind.) etc. Av. 404. *καὶ πόθεν ἔμολον*. Ephipp. Athen. 322. D. *κώβιος, ἀφύαι, βελόναι, κεστρεῖς*. Soph. Ant. 941. *τὴν βασιλίδα μούνην λοιπὴν* (ita libri). Eur. Tro. 101. *μεταβαλλομένου δαίμονος ἀνέχου*. Ibidem 1255. *ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ* (*ἐν σοὶ* Pors.) *κατέκναιψε βίου*. Iph. A. 1322. *ὤφελεν ἐλάταν πομπαίαν*. Alc. 81. *ὅστις ἂν ἐνέποι* (f. *εἴποι*) *πότερον φθιμένην*. In diversis dipodiis Mnesimach. Athen. 403. C. *κάραβος, ἔσχαρος, ἀφύαι, βελόναι*. Eur. El. 1319. *Θάρσει· Παλλάδος ὁσίαν ἥξεις | πόλιν —*. Iph. A. 123. *παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους*. Ion. 226. *εἰ μὲν ἐθύσατε πέλανον πρὸ δόμων | —*. Tro. 177. Hec. 147. Aesch. Sept. 874. Eum. 592. Suppl. 9. Soph. Aj. 205. Hac de re vide Gaisf. ad Heph. p. 279. Fritzsch. ad Thesm. 1068. Secundum Porsonum nullum exemplum hujus licentiae in anapaestico tetrametro genuinum exstat. Qu. *κἀπιχεεῖς μύρον*. Futurum enim est *ἐπιχεῶ*, non *ἐπιχέω*, ut *ἐκχεῶ* (v. Choerob. Bekk. p. 1290). Futurum *ἐπιχεῖν* legitur Lys. 197. *ὀμόσωμεν — μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ*. Futurum *ξυγχεῶ* est Eur. Thes. Fr. 1. *χἄρα γάρ σου ξυγχεῶ — ῥανεῖ τε* etc. Futurum *ἐκχέω* (*ἐκχεῶ*?) legitur Eur. Suppl. 773. Plat. com. II. 637. *ἐγὼ δὲ | λίτρον* (*νίπτρον* Mein.) *παραχέων* (*παραχεῶν*?) *ἔρχομαι*. Primum, opinor, *κἀπιχεεῖς*

ἐνθένδε πάθω, τοὐμοῦ θανάτου
πέντε τάλανθ' ἡ πόλις ἡ Χίων
διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.
Οἴμ' ὡς δέδοικα κοὐκέτι σκώπτων λέγω.
Ὦ μηχανοποιέ, πρόσεχε τὸν νοῦν, ὡς ἐμὲ
ἤδη στρέφει τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλόν·
κεἰ μὴ φυλάξει, χορτάσω τὸν κάνθαρον.
Ἀτὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ·
καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.
Τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀνοίξετε;

ΕΡΜΗΣ.

Πόθεν βροτοῦ μοι προσέβαλ'; ὦναξ Ἡράκλεις,

in κἀπιχεῖς depravatum, dein metri elumbis sustinendi causa transpositio facta. Vel κᾆτ' ἐπίχει μύρον (χεῖ contractum ex χέε ut δεῖ ex δέε Lys. 434. Sic κατάχει Ach. 1040.) Vel κἀπίχεον μύρον. Vel καὶ παραχεῖ μύρον. (Plat. Athen. 665 C. τὸ μύρον ἤδη παράχεον βαδίζων | Αἰγύπτιον, κᾆτ' ἴρινον.) Vel καὶ μύρ' (?) ἐπεγχεῖς. Elmsleius (Class. Journ. IX. 53) futurum aeque ac praesens esse ἐπιχέω, ἐπιχέεις (ἐπιχεῖς) contendit. Sed nil temere mutandum. Cf. Stratt. com. II. 780. ὅταν φακῆν ἕψητε, μὴ 'πιχεῖν μύρον.

172. ὠφλήσει S.

174. ὦ μηχανοποιέ] Scripserat, opinor, ὁ μηχανοποιὸς, ut in Fr. 234. ὁ μηχανοποιὸς, ὁπότε βούλει τὸν τροχὸν | ἐᾶν (ἐλᾶν Bergk. Comm. 397) ἀνεκὰς, λέγε, Χαῖρε, φέγγος ἡλίου. πρόσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμέ. ἤδη — vulg. Lege πρόσεχε τὸν νοῦν, ὡς ἐμὲ | ἤδη —. Cf. Pl. 1131. ὀδύνη σε περὶ τὰ σπλάγχν' ἔοικέ τις στρέφειν. Thesm. 484. στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ' Fr. 80. οἴμοι τάλας, τί μοι στρέφει τὴν γαστέρα; Antiphan. Athen. 123 B. ἐὰν δ' ἄρα | στρέφῃ με περὶ τὴν γαστέρ' ἢ τὸν ὀμφαλόν.

175. στροφεῖ vulg. στρέφει Cobet. (Mnem. II. 98. et V. L. II. 106.) Mein. Dind. Cf. ad 174. Alteram formam barbaram jure habet Cobetus.

πνεῦμα] γρ. καὶ πρᾶγμα V. a m. rec.

176. φυλάξεις (φυλάξῃς B.) libri et vulg. φυλάξει Reisk. Cobet. Bergk. Dind. Mein. Richt. Cf. ad Eq. 1039.

178. Qu. κἤδη καθορῶ.

179. θύραισιν B. R. θύροισιν S. θύρῃσιν V.

180. με προσέβαλ' B. vulg. με προσέβαλεν R. S. V. Greg. Cor. p. 36. Unde προσέβαλέ μ' reponendum suspicatur Dind. — Sed solennis est librariorum error προσέβαλεν pro προσέβαλ' scribentium. Lego μοι προσέβαλ'. Cf. ad Ran. 338. ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν. Plat. Rep. III. 201 C. ὁπόθεν ἂν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν καλῶν ἔργων ἢ πρὸς ὄψιν ἢ πρὸς ἀκοήν τι προσβάλῃ, ὥσπερ αὔρα φέρουσα ἀπὸ χρηστῶν τόπων

τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν;
ΤΡ. Ἱπποκάνθαρος.
ΕΡ. Ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σὺ
καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε,
πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιαρῶν μιαρώτατε;
τί σοί ποτ' ἔστ' ὄνομ'; οὐκ ἐρεῖς;
ΤΡ. Μιαρώτατος.
ΕΡ. Ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ; φράζε μοι.
ΤΡ. Μιαρώτατος.
ΕΡ. Πατὴρ δέ σοι τίς ἐστ';
ΤΡ. Ἐμοί; μιαρώτατος.
ΕΡ. Οὔτοι μὰ τὴν Γῆν ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ τι ποτ' ἔστι σοι.
ΤΡ. Τρυγαῖος Ἀθμονεύς, ἀμπελουργὸς δεξιός,
οὐ συκοφάντης οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.
ΕΡ. Ἥκεις δὲ κατὰ τί;

ὑγίειαν. Theophr. H. Pl. IX. 7. 1. εἰσβάλλοντι δ' εἰς τὸν τόπον εὐθὺς ὀσμὴ προσβάλλει. Lucian. Halc. 1. τίς ἡ φωνὴ προσέβαλεν ἡμῖν;

182. ὦ μιαρὲ (om. βδελυρὲ — σὺ καὶ) S. μιαρὲ libri et Suidas in τολμῆσαι. βδελυρὲ Suidas in μιαροί. Fiorillo ad Herod. Att. p. 98. Dind. Mein. Ita jejuna vitatur tautologia. Cf. Ran. 465. ὦ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σὺ | καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε. Infra 362. ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρέ. Eq. 303. ὦ μιαρὲ καὶ βδελυρὲ etc. Pl. 1069. ὦ βδελυρὲ σύ. Dem. p. 778. ὁ βδελυρὸς καὶ ἀναιδὴς ἄνθρωπος οὑτοσί.

184. Om. B. S.

185. τί σοί ποτ' ἔστ' ὄνομ' B. V. Suidas in μιαροί. Kust. Pors. Dind. τί σοί ποτ' ἐστιν ὄνομ' R. S. τί σοι πότ' ἐστὶ τοὔνομ' Ald. τί ποτ' ἐστὶ τοὔνομ' Bentl. τί σοὔστι τοὔνομ' conj. Lenting. Cf. 189. Eq. 1257. Av. 1203. ὄνομα δέ σοι τί ἐστι;

186. om. V. a pr. m. δ' add. R. S. V. Bekk. Dind. om. B. Ald. Br. Cf. 187. et ad Av. 108. μιαρώτατος om. S.

187. om. R. ἐστιν vulg. Reisig. ἐστ' Bentl. Herm. Epit. D. M. p. XV. Mein. Dind. Cf. ad Nub. 214. Av. 1495. Ach. 178. 800. ἐστ' in interrogatione est supra 41. Fr. 86. Vulgatam tuetur Reisig. ἐμοί; — B. C. Reisk. Br. etc. ἐμοί, — Ald.

188. Γῆν] Δήμητρ' S. ἔσθ' ὅπως R. S. V. Suidas in μιαροί. Dawes. Br. ἔσσεθ' ὡς B. Ald.

189. σοι om. S.

190. Τρυγαῖος] Τρύγαιος scribebant alii. Alteram scripturam probabat Herodianus. V. schol. ἀθμωνεύς (supr. ο) B.

192. ἥκεις — φέρων] ἦλθες — φέρω citat Schol. Nub. 239. σοι om.

ΤΡ. Τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.
ΕΡ. Ὦ δειλακρίων, πῶς εἶπας;
ΤΡ. Ὦ γλίσχρων, ὁρᾷς
ὡς οὐκέτ᾽ εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος;
Ἴθι νυν κάλεσόν μοι τὸν Δί᾽.
ΕΡ. Ἰὴ ἰὴ ἰή,
ὅτ᾽ οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν·
φροῦδοι γὰρ ἐχθές εἰσιν ἐξῳκισμένοι.
ΤΡ. Ποῖ γῆς;
ΕΡ. Ἰδοὺ γῆς.
ΤΡ. Ἀλλὰ ποῖ;
ΕΡ. Πόρρω πάνυ,
ὑπ᾽ αὐτὸν ἀτεχνῶς τοὐρανοῦ τὸν κύτταρον.
ΤΡ. Πῶς οὖν σὺ δῆτ᾽ ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος;
ΕΡ. Τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
χυτρίδια καὶ σκαφίδια κἀμφορείδια.

B. Ald. "ex conjectura, ut videtur, correctoris qui *κρέα* pro iambo habuit." (DIND.). Cf. ad Ach. 1049. Fort. *ταὐτά σοι φέρων κρέα.* *φέρων*] *φέρω* schol. Nub. 239. Halbertsma. Cf. 378. *καὶ πρὸς τῶν κρεῶν, | ἀγὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.*

193. *πῶς ἦλθες;* vulg. *πῶς εἶπας* Hamaker. *ὡς ἡδέ'* (sc. *τὰ κρέα*) tentat Herw. Ex. Crit. p. X. Probabilis correctio. Qu. *πῶς δ' ἦλθες.* Bergkio post *ἦλθες* nonnulla videntur excidisse. *ὦ γλίσχρων*] Haec Mercurio continuat Ald. Trygaei ea esse viderunt Reisk. Br. Accedit auctoritas Suidae h. v., ut monuit Br.

195. *νῦν* B. *δία* R. Triplex *ἰὴ* suspectum habent Dind. Mein. Quare? Cf. 110. et ad Ach. 800.

196. *ὅτ'* B. R. vulg. *ὅτι* V. Br. ex conj. Quod praeferendum videtur. Idem suadet etiam Hamaker (Mnem. v. 142). Aeque bene conveniret *ὡς.* Sed cf. Nub. 7. *ὅτ' οὐδὲ κολάσ'. ἔξεστι* etc. Quamquam ejus loci paullo diversa ratio est. *οὐδὲ μέλλεις* vulg. Dind. Richt. *οὐδ' ἔμελλες* Dobr. Hamaker. Bergk. Mein. Quod mihi etiam in mentem venerat.

197. *ἐχθές εἰσιν* R. V. vulg. *εἰσιν ἐχθὲς* B. Quod ex conjectura reponendum vidit Herwerden Ex. Crit. p. X.

198. *ποῖ* B. S. V. *ποῦ* R.

199. *τοὐρανοῦ* B. *οὐρανοῦ* S. *κίτταρον* B.

200. *κατελείφθης*] *καταλείφθης* R.

201. Alterum *τὰ* om. R. Qu. *τὰ λοίπ' ἐγὼ σκευάρια τηρῶ τῶν θεῶν.*

202. *καὶ σανίδια* vulg. Vitiosum videtur. Qu. *σταμνάρια*, vel *σκαφίδια*, vel *χαλκίδια.* V. Hermipp. ap. Poll. X. 22. *Σανίδιον* tabella legitur Lys. XVI. 6. *κἀμφορείδια* B. V. (?) Br. ex conj. Bekk. Dind. etc. *κἀμφορίδια* R. S. Ald. Cf. ad 382. 924. *Ἀμφοιρείδια* vulgo legitur Eccl. 1119.

ΤΡ. Ἐξῳκίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος εἵνεκα;
ΕΡ. Ἕλλησιν ὀργισθέντες. Εἶτ' ἐνταῦθα μὲν,
ἵν' ἦσαν αὐτοὶ, τὸν Πόλεμον κατῴκισαν,
ὑμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλεται·
αὐτοὶ δ' ἀνῳκίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι
μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοίατο.
ΤΡ. Τοῦ δ' εἵνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; εἰπέ μοι.
ΕΡ. Ὁτιὴ πολεμεῖν ᾑρεῖσθ' ἐκείνων πολλάκις
σπονδὰς ποιούντων· κεἰ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
ὑπερβάλοιντο μικρὸν, ἔλεγον ἂν ταδὶ,
"Ναὶ τὼ σιὼ νῦν ὡττικίων δωσεῖ δίκαν".
Εἰ δ' αὖ τι πράξαιτ' ἀγαθὸν ἀττικωνικοὶ,
κἄλθοιεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς εὐθὺς, "Ἐξαπατώμεθα
νὴ τὴν Ἀθηναίαν. Μὰ Δί' οὐχὶ πειστέον·

203. οὕνεκα vulg. Dedi εἵνεκα.

210. εἵνεχ' recte B. R. V. lemma schol. Ald. Bergk. οὕνεχ' Br. Dind. Mein. Richt. Vide H. Steph. v. ἕνεκα. Mein. Fr. Com. Ind. v. οὕνεκα.

211. ὅτι libri et vulg. Bekk. ὁτιὴ S. (ni fallor) Bentl. Dind. Mein. "ὁτιὴ servatum in libris Nub. 757. ὁτιὴ κατὰ μῆνα τἀργύριον δανείζεται. Vesp. 786. ὁτιὴ κατ' ἐμαυτὸν κοὐ μεθ' ἑτέρου λήψομαι. Av. 182. ὁτιὴ δὲ πολεῖται —. Lys. 11. ὁτιὴ παρὰ μὲν —." (Dind.). Cf. Pl. 948. ὅτι (ὅτι ἢ V. ὁτιὴ Bentl.) καταλύει περιφανῶς etc.

213. ὑπερβάλλοιντο S.

214. νῦν] Fort. νῦν γ'. Ἀττικίων libri et vulg. Bergk. ἀττικίων Dobr. ("Sed qu. an asp. ob Laconicam dialectum. V. Kidd. ad Dawes. p. 225.") ὡττικίων Hirschig. Cobet. Dind. Richt. Hold. Mein. Ut et ipse jampridem correxeram. Sic τὠργύριον τὤβυσσον Lys. 174. ὤνθρωπος 989. Strattis Athen. 323 B. κέστραν μὲν ὑμὲς ὡττικοὶ κικλήσκετε. Sed fortasse Ἀττικίων tanquam nomen proprium hic usurpatur. δώσει vulg. Mein. δωσεῖ recte Cobet. Richt. Dind. δίκην vulg. δίκαν Hirsch. Bergk. Cobet. Richt. Mein. Dind. Eandem ipse correctionem feceram.

215. αὖ τι R. V. vulg. αὖθι B. πράξαιντ' libri et vulg. πράξαιτ' Bekk. Lenting. Dind. Bergk. Mein. Cobet. ἀττικωνικοὶ libri et vulg. ἀττικωνικοὶ Dobr. Bekk. Dind. Mein. Cobet. ἀττικιωνικοὶ conj. Bergk.

217. ἐλέγετ' ἂν εὐθύς· ἄνδρες, ἐξαπατώμεθα emendat Cobet. V. L. p. 156, quod incongruum sit ὑμεῖς. Verba εὐθύς — Ἀθηνᾶν cancellis sepit Bergk.

218. νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, νὴ Δί', οὐχὶ πειστέον vulg. νὴ τὴν Ἀθηναίαν· μὰ Δί' οὐχὶ πειστέον Mein., qui: "Trisyllabae formae Ἀθηνᾶ quum

ἥξουσι καὖθις, ἢν ἕλωμεν τὴν Πύλον."
ΤΡ. Ὁ γοῦν χαρακτὴρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων.
ΕΡ. Ὧν εἵνεκ' οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι
τὸ λοιπὸν ὄψεσθ'.
ΤΡ. Ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
ΕΡ. Ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
ΤΡ. Ἐς ποῖον;
ΕΡ. Ἐς τουτὶ τὸ κάτω· κἄπειθ' ὁρᾷς
ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων,
ἵνα μὴ λάβητε μηδέποτ' αὐτήν.
ΤΡ. Εἰπέ μοι,

nullum in antiqua Atthide exemplum reperiatur, et duorum juramentorum conjunctio admodum insolens sit, recte me correxisse existimo." Paullo aliter ipse corrigebam ἐξαπατώμεθα. | μὰ τὴν Ἀθηναίαν, μὰ Δί, οὐχὶ πειστέον. Forma Ἀθηναία legitur Av. 1633. τὴν Ἀθηναίαν. 828. Ἀθηναίαν. Eq. 763. τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίᾳ. Pac. 271. ὦ πότνια δέσποιν' Ἀθηναία. Forma Ἀθάνα legitur in versu dactylico Nub. 602. Tentabam etiam νὴ τὴν Ἀθηνᾶν· οὐ μὰ Δί' οὐχὶ πειστέον (vel οὐχὶ μὰ Δία πειστέον). Cobetus (Mnem. II. 99) ὦνδρες pro νὴ Δί' corrigit. πειστέον B. vulg. πιστέον R. S. V. (Cf. ad Ran. 498. Th. 105.) σπειστέον ingeniose Hirschig. "Recte fortasse", Mein. Recipiendum hoc duxi.

219. ἢν libri et Ald. κἢν lemm. schol. ἔχωμεν vulg. ἕλωμεν Hirschig. Cobet. Quam ipse conjecturam feceram. Iam tum cum Pylum obsidebant Athenienses legationem de pace miserunt Lacedaemonii. Πύλον B. vulg. πόλιν R. S. V. Bergk. "Utramque scripturam memorat scholiasta. Sed πόλιν aut errore librarii scriptum fuit aut a grammatico positum qui non intellexisset haec eo tempore dicta fingi quo Pylus obsessa quidem ab Atheniensium copiis sed nondum capta erat, id est aliquot ante fabulam hanc actam annis. Vide ad Eq. 55." (DIND.).

220. Τρ. praef. (ni fallor) B. R. V. Bentl. Reisk. Tyrwh. Br. Mercurio continuat Ald. Versum delet Halbertsma. γοῦν libri et Suidas in ἡμεδαπός. Iunt. 2. γὰρ Ald. Iunt. 1.

221. Ἑρ. praef. Bentl. Reisk. Tyrwh. Br. Mercurio et haec tribuit Ald. οὕνεκ' vulg. Dedi εἵνεκ'.

223. εἰς libri bis. ὁρᾷς B. R. S. ὡς ὁρᾷς V. Post hunc versum in libris quibusdam additum esse τί φησί (Trygaeo tribuendum), quod τί φῄς scribendum esse monet Bambergius, annotavit scholiasta ad v. 173. DIND.

226. μηδέποτ'] μηκέτ' Elmsl. ad Ach. 127. Qu. αὐτὴν αὖ πάλιν. | ΤΡ. ἡμᾶς etc.

ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν παρασκευάζεται;
ΕΡ. Οὐκ οἶδα πλὴν ἕν, ὅτι θυείαν ἑσπέρας
ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο.
ΤΡ. Τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυείᾳ χρήσεται;
ΕΡ. Τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.
Ἀλλ' εἶμι· καὶ γὰρ ἐξιέναι γνώμην ἐμὴν
μέλλει· θορυβεῖ γοῦν ἔνδον.
ΤΡ. Οἴμοι δείλαιος.
Φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ· καὶ γὰρ αὐτὸς ᾐσθόμην
ὥσπερ θυείας φθέγμα πολεμιστηρίας.

227. *παρασκευάζεται* C. R. V. (s. Bekk.) Kust. Br. *παρασκευάζετε* B. S. Ald. Iunt. 1. 2. Quod non probandum.

228. *θυείαν* (et *θυείᾳ* v. 230.) B. R. V. Ald. *θυῖαν* et *θυΐᾳ* Mein.

230. Post hunc versum in libris quibusdam additum esse *τί φησί;* (Trygaeo tribuendum) annotavit scholiasta ad v. 180. DIND.

232. *γνώμην ἐμήν*] Praestat fortasse *γνώμην γ' ἐμήν.* Atque ita Herwerden. Mein. Cf. Vesp. 983. *ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῦν γνώμην* (*γνώμην γ'* Mein.) *ἐμὴν* etc. Eccl. 349. *μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ | κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; — Γνώμην γ' ἐμήν.* 153. *νῦν δ' οὐκ ἐάσω κατά γε τὴν ἐμὴν* etc. Plat. Phil. 41 B. Pol. 277 A. *κατά γε τὴν ἐμήν.* Aristid. Or. T. I. p. 326. *γνώμην γ' ἐμήν.* et p. 86.

233. *ἔνδον* S. V. vulg. *ἔνδοθεν* R. Iunt. 2. Dind. Bergk. Mein. Richt. Vereor ut recte. Cf. Ran. 520. *ταῖς ἔνδον* (*ἔνδοθεν* libri aliquot) *οὔσαις.* Contra *ἔνδον* pro *ἔνδοθεν* exhibet unus codex Nub. 405. Cf. similem locum infra 1152. *ἐψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἅττα κἀκυδοιδόπα.* Soph El. 1406. *βοᾷ τις ἔνδον.* Nequaquam hic convenit *ἔνδοθεν*, quod adverbium motionem indicat, ut in Eur. Pha. Fr. 2. 45. *ἐξαμείβεται — λιγνὺς ἔνδοθεν στέγης.* Lucian. de dom. 3. *λαλοῦσαν ἐκ τῶν πετρῶν ἔνδοθεν.* Adde quod displicet dura anapaesti incisio in *ἔνδοθεν. οἴμοι*, quam aegre defendas. Conferri enim non debet Ach. v. 165. *οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ'; B. ὦ μοχθηρὲ σύ.* neque Eccl. 1011. *κοὐκ ἂν πιθοίμην οὐδέποτ'. B. ἀλλὰ νὴ Δία.* neque Nub. 849. *ἀλεκτρυόν'. B. ἄμφω ταὐτό; καταγέλαστος εἶ.* neque Lys. 731. *οὐκ εἶ πάλιν; B. ἀλλ' ἥξω —.* neque Ran. 483. *ἰδοὺ λαβέ. B. προσθοῦ.* neque Thesm. 219. *χρῆσόν τι νῦν ἡμῖν ξυρόν. B. αὐτὸς λάμβανε.* Unus quod sciam locus apte apponeretur, Eupolis Athen. 425 B. *νυνὶ στρατηγοὺς λεύσσομεν, ὦ πόλις πόλις.* Cf. ad Ach. 107.

234. *ὥσπερ ᾐσθόμην καὐτὸς* vulg. *αὐτὸς ᾐσθόμην ὥσπερ* Mein. Probabilis correctio. Dicebant enim Attici *καὶ γὰρ αὐτός*, non *καὶ γὰρ καὶ αὐτός.* V. Fritzsch. ad Thesm. 173. Adde quod *ὥσπερ* cum *θυείας*, non cum *ᾐσθόμην*, consociari debet. 235. 238. *θυῖας* Mein.

ΠΟΛΕΜΟΣ.
Ἰὼ βροτοὶ βροτοὶ βροτοὶ πολυτλήμονες,
ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.
ΤΡ. Ὦναξ Ἄπολλον, τῆς θυείας τοῦ πλάτους.
Ὅσον κακὸν καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος.
Ἆρ' οὗτός ἐστ' ἐκεῖνος ὃν καὶ φεύγομεν,
ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;
ΠΟ. Ἰὼ Πρασιαὶ τρὶς ἄθλιαι καὶ πεντάκις
καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον.
ΤΡ. Τουτὶ μὲν, ἄνδρες, οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω·
τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λακωνικῆς.
ΠΟ. Ὦ Μέγαρα Μέγαρ', ὡς ἐπιτετρίψεσθ' αὐτίκα

237. τὰς] τοὺς S.

238. Distinctionem post τοῦ πλάτους temere omittendam censet Dobraeus, ut constructio sit ὅσον κακὸν τοῦ πλάτους τῆς θυείας καὶ etc. Cf. Av. 61. 1131 etc.

239. τοῦ βλέμματος B. R. S. V. καὶ τοῦ βλέμματος Ald.

240. ὃν καὶ φεύγομεν vulg. Qu. ὃν κἀφεύγομεν.

242. τρισάθλιαι vulg. τρὶς ἄθλιαι Dobr. Dind. Mein. "Praestat divisim scribi τρὶς ἄθλιαι cum Dobraeo. Τρὶς κακοδαίμων in loco simili Plut. 851. servarunt libri multi, ubi alii τρισκακοδαίμων." (Dind.). Cf. ad Pl. 851.

244. ἄνδρες] Fort. ὦνδρες.

246. ὦ R. S. V. Bentl. Pors. (ex schol. ap. Dobr. Add. p. 137.) Dind. Bergk. Mein. Richt. Cobet. ἰὼ B. vulg. Br. Bekk. Pors. Erf. ἰὼ Μέγαρ', ὦ Μέγαρ', ὡς ἐπιτρίψεσθ' — conj. Erfurdt. ἰὼ Μέγαρα Μέγαρ', ἐπιτρίψεσθ' — (om. ὡς) Pors. (Malc. Cf. 237. 243. 250.) ἰὼ Μεγαρῆς, ὡς ἐπιτετρίψεσθ' αὐτίκα, | ἀπαξάπαντες καταμ. conj. Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 68, de passivo sensu futuri ἐπιτρίψεσθε dubitans. Quae ingeniosa conjectura commendatur iis quae sequuntur, τοῖσιν Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα. Obstat quod in reliquis denunciationibus oppidorum ipsorum, non incolarum, nomina memorantur. Postulari hic videatur ἰὼ, ut in 236. 242. 250. et Fr. 354. ἰὼ Λακεδαῖμον, τί ἄρα πείσει τήμερα [τήμερον?]; Et, quod ad numeros, cum ἰὼ Μέγαρα Μέγαρ', ὡς — conferre liceret Ach. 47. ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος —. Sed verum videtur ὦ, quod in ἰὼ abiit etiam Ach. 566. Ὦ in ἰὼ metri ruentis sustinendi causa mutatum esse suspicor, postquam ἐπιτετρίψεσθ' in ἐπιτρίψεσθ' abiisset. ἐπιτρίψεσθ' libri et vulg. Br. Bekk. ἐπιτριβήσεσθ' Bentl. (Idem dubitanter suadet Porson. Non male: cuivis notum est illud ἐπιτριβείης, male pereas, unde futurum apte derivaretur ἐπιτριβήσομαι, quod legitur Soph. Oed. R. 429. Lucian. Cyn. 6.) ἐπιτετρίψεσθ' Elmsl. Dind. Bergk. Mein. Richt. Cobet. ἐπιτέτριφθ' εἰς αὐτίκα (ut

ἀπαξάπαντα καταμεμιττωτευμένα.
ΤΡ. Βαβαὶ βαβαιάξ, ὡς μεγάλα καὶ δριμέα
τοῖσιν Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.
ΠΟ. Ἰὼ Σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι.
ΤΡ. Οἷα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται.
ΠΟ. Φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τἀττικόν.
ΤΡ. Οὗτος, παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθαι 'τέρῳ.
Τετρώβολον τοῦτ' ἐστί· φείδου τἀττικοῦ.

366. 367.) conj. Dobr, Cf. Lucian. Icar. 33. *καὶ πάντες ἐπιτρίψονται* (*ἐπιτετρίψονται* Cobet. V. L. p. 116) *αὐτῇ διαλεκτικῇ*. Thuc. VII. 14. *διαπεπολεμήσεται* (*διαπολεμήσεται* plures mss.). Nub. 1436. *μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται* (*κλαύσεται* al.). Cf. ad Av. 1503. Bene hic convenit paullo post futurum. Sic *πεπαύσομαι*, *κεκόψομαι*, *πεπράσομαι*, *πεπράξομαι*, *πεπλήξομαι*, etc. Neque tamen non defendi posse videtur vulgata, quum praesertim *ἰὼ Πρασιαὶ* legatur 242. *ἰὼ Σικελία* 250. De forma media futuri passiva significatione usurpata vide ad Lys. 554, ubi *καλεῖσθαι* pro usitatiori forma *κεκλήσεσθαι*. Quid quod ipsum *τρίψεσθαι* passivo sensu usurpatur Thuc. 7, 42. Neque causa est cur offendat in hujusmodi loco anapaestus post tribrachum, quum in diversas dipodias cadant. De qua re dixi ad Ach. 47.

247. *ἀπαξάπαντα*] *ἅπαξ ἅπαντα* R.

249. *τοῖσιν* R. S. Reisig. Conj. p. 24. Dind. etc. *τοῖσι* B. V. vulg.

251. Trygaeo dant Dobr. Dind. Bergk. Mein. Idem ipse conjeceram. Cf. 243. 246. 248. Vulgo *Πολέμῳ* continuatur. *οἷα* libri et Harpocr. s. v. *Κεῖοι*. *οἷον* Mein. *οἷ' ἡ* Blomf. (ad Aesch. Ag. p. 158.) Richt. Verum videtur *οἷον*. *διακναισθήσεται*] *διαλυμαίνεται* memoriae errore posuit Harpocratio in *Κεῖοι*. DIND. Fort. *διακνησθήσεται*, ut *τυρόκνηστις* dicitur. Allusio enim fit ad caseum Siculum. Sed altera scriptura vera esse potest; nam cognatum verbum et *διακναίειν*.

253. *σοι* addunt libri. om. Ald. *χρῆσθαι θατέρῳ* (*θάτ.* R. *θἀτ.* B.) libri et vulg. Richt. *χρῆσθαι 'τέρῳ* Br. *χρῆσθἀτέρῳ* Dind Bergk. Mein. Scribendum videtur *χρῆσθαι 'τέρῳ*. Cf. Arist. Ran. 64. *ἢ 'τέρα φράσω;* Ach. 828. *εἰ μὴ 'τέρωσε συκοφαντήσεις*. Lys. 736. *αὕτη 'τέρα* (*αὖθ' ἡτέρα* libri). 66. *αἵδ' αὖ 'τεραι*. Vesp. 501. *κελητίσαι 'κέλευον*. Soph. Phil. 985. Oed. R. 420. *ποῖος οὐκ ἔσται λιμὴν* (*ἔσται 'λικὼν* aut *ἔσθ' ἀλικὼν* reponendum suspicor) etc. Scriptura *χρῆσθαι θατέρῳ* nata videtur ex *χρῆσθαι 'τέρῳ*. Vulgatam frustra defendit Elmsl. ad Ach. 437. Vide an corrigendum sit *χρῆσαι 'τέρῳ*. Eur. Hipp. Vel. Fr. 11. *Θησεῦ, παραινῶ σοι τὸ λῷστον, εἰ φρονεῖς, | γυναικὶ πείθου μηδὲ τἀληθῆ κλύων*. Non convenit hic *θατέρῳ*.

254. *τετρώβολον* libri et vulg. Suidas h. v. Br. *τετρωβόλου* Kust. Dobr. Dind. Mein. Richt. conj. Bergk. *τετρωβολιαῖόν ἐστι* conj. Richt. Cf. Eq.

ΠΟ. Παῖ παῖ Κυδοιμέ.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

Τί με καλεῖς;

ΠΟ. Κλαύσει μακρά.
Ἕστηκας ἀργός; οὑτοσί σοι κόνδυλος.

ΤΡ. Ὡς δριμύς.

ΚΥ. Οἴμοι μοι τάλας, ὦ δέσποτα.

ΤΡ. Μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλεν ἐς τὸν κόνδυλον;

ΠΟ. Οἶσ' οἶσ' ἀλετρίβανον τρέχων.

ΚΥ. Ἀλλ', ὦ μέλε,

798. πεντώβολον (πεντωβόλου Kust. etc.) ἡλιάσασθαι. Andoc. II. 11. οὐκ ἠθέλησα πράξασθαι πλέον ἢ ὅσον (ὅσου recte A.) ἐμοὶ κατέστησαν. Sed nil temere mutandum. Τετρώβολος enim adjectivum esse constat. Dicebant quidem ὀβολιαῖος, ἡμιωβολιαῖος (Ran. 554), δραχμιαῖος (Fr. 370), ταλαντιαῖος (Crates ap. Poll. IX. 53), μναιαῖος, πηχυαῖος, ποδιαῖος, σπιθαμιαῖος, παλαιστιαῖος, μηνιαῖος, ἁμαξιαῖος (Phryn. Bekk. p. 24, 32), et similia; sed διώβολος, τριώβολος, δίδραχμος, δίμνους, διτάλαντος, δίπηχυς, δίποδος, δισπίθαμος, etc. Suidas, Τετρώβολον: — οὕτω γὰρ λέγουσι τὸ τετρωβολιαῖον. Ita Arist. Pol. IV. 13. 2. δραχμιαῖον καὶ πεντάδραχμον. Xen. Oecon. XIX. 4. 5. ποδιαίου, διπόδου, τριπόδου. Copiose et accurate, ut solet, his de formis disseruit Lobeck. ad Phryn. p. 541—59. Revocanda igitur vulgata. Cf. Ran. 554. κρέα — ἀν' ἡμιωβολιαῖα. Lycophro trag. Athen. 420 B. κυλίκιον | ὑδαρὲς ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου. Inscr. Cant. VII. Rose. τόκου τετρωβόλου. Plut. Alc. 35. Λυσάνδρου — τετρώβολον ἀντὶ τριωβόλου τῷ ναύτῃ διδόντος. Ubi nomina τετρώβολον et τριώβολον revera esse adjectiva suspicor. Cf. 1217. δεκάμνῳ — κύτει.

256. ΚΥ. οὑτοσὶ γὰρ κόνδυλος. ΠΟ. μῶν δριμύς; ΚΥ. οἴμοι — Reisk. σοι R. V. Dind. γὰρ B. lemma schol. Ald. om. S. γὰρ delet Bentl. Scilicet σοι post — σι exciderat.

257. ΤΡ. ὡς δριμὺς Herm. Dind. Mein. etc. ΚΥ. ὡς δριμύς· οἴμοι — Bentl. ΠΟ. μῶν δριμύς; ΚΥ. οἴμοι — Reisk. Μῶν δριμὺς mihi etiam in mentem venerat. Πολέμῳ haec vulgo continuantur. Versus 257—58 Κυδοιμῷ tribuit V. οἴμοι μοι B. οἴμοι R. S. V. οἴμ' οἴμοι Bergk. "Scribendum οἰμοιμοῖ. Apollonius Dyscol. de adverb. p. 588, 25. καὶ γὰρ τὰ πρωτότυπα θέλει ὁπωσδήποτε περισπᾶσθαι, ὡς ἔχει τὸ οἰμοιμοῖ καὶ τὸ ὀτοτοῖ καὶ τὸ οἰοιοῖ. Illud οἰοιοῖ in Persis Aeschyli v. 954. 956. nunc scribitur οἶ οἶ οἶ. οἰοῖ etiam Herodiano probatum fuit apud Joannem Alex. τονικ. παραγγ. p. 36. 15." DIND. Cf. αἰβοιβοῖ infra 1066.

258. ΤΡ. praef. Herm. Dind. Bergk. Mein. Κυδοιμῷ cont. vulg. Richt. τῶν R. V. τῶν σῶν B. ἐνέβαλες libri et vulg. Richt. ἐνέβαλεν Herm. Dind. Mein. εἰς libri. κόνδυλον] "κάνδυλον vet." Scal. etc.

259. οἴσεις vulg. οἶσ' οἶσ' Dobr. ad Nub. 633. Mein. Halbertsma. Idem

οὐκ ἔστιν ἡμῖν· ἐχθὲς εἰσῳκίσμεθα.
ΠΟ. Οὔκουν παρ' Ἀθηναίων μεταθρέξεις τινὰ ταχύ;
ΚΥ. Ἔγωγε νὴ Δί'· εἰ δὲ μή γε, κλαύσομαι.
ΤΡ. Ἄγε δή, τί δρῶμεν, ὦ πονήρ' ἀνθρώπια;
Ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας·
εἴπερ γὰρ ἥξει τὸν ἀλετρίβανον φέρων,
τούτῳ ταράξει τὰς πόλεις καθήμενος.
Ἀλλ', ὦ Διόνυσ', ἀπόλοιτο καὶ μὴ 'λθοι φέρων.
ΠΟ. Οὗτος.
ΚΥ. Τί ἔστιν;

ipse conjeceram, ut et *οἶσ' ὧδ'*. V. Ach. 1099. 1101. 1122. Ran. 482. Sed cf. Nub. 633. *ἕξει τὸν ἀσκάντην λαβών;* 1299. *ᾄξεις;* *ὦ μέλε* recte hic libri.

260. *ἐχθές*] *χθὲς* S. Qu. *χθὲς γάρ.* Quod proponit etiam Halbertsma. *ἡμῖν ἐχθὲς εἰσῳκισμένοις* Herw. A. C. p. 48.

261. *οὐκοῦν* (*οὐκ' οὖν* R.) *παρ' Ἀθηναίων μεταθρέξει ταχὺ* C. R. S. V. *οὐκοῦν παρ' Ἀθηναίους μεταθρέξει* (*μεταθρέξῃ* B.) *ταχὺ* B. Ald. *οὐκοῦν παρ' Ἀθηναίους σὺ μεταθρέξει ταχὺ* Br. et (*παρ' Ἀθηναίων*) Bekk. Bergk. *οὐκοῦν παρ' Ἀθηναίων γε μεταθρέξει ταχὺ* Dind. Richt. (In sententia interrogativa non convenit particula *γε*, neque conferri debet Pl. 342. *οὔκουν ἐπιχώριόν γε πρᾶγμ' ἐργάζεται.*) *οὐκοῦν παρ' Ἀθηναίοισι μεταθρέξει ταχὺ* (sub. *ὄντα*) Elmsl. ad Ach. 759. *οὐκοῦν παρ' Ἀθηναίων μέτει τρέχων ταχὺ* Hirschig. Append. ad Vesp. p. 149. *οὐκοῦν παρ' Ἀθηναίων μεταθρέξει ταχὺ πάνυ* Dobr. Mein. In quam correctionem haud dubie veram et ipse incideram. Possis etiam non male — *τινα ταχύ;* Porro scribendum est *μεταθρέξεις* pro *μεταθρέξει.* Futura enim hujus verbi sunt *θρέξω, δραμοῦμαι.* Cf. ad Nub. 1005. Aoristus *περιθρέξαι* legitur Th. 657. Ceterum post hunc versum in libris nonnullis addi *ἰὴ ἰὴ* (Trygaeo tribuendum) annotavit schol. ad v. 173.

262. *εἰ δὲ μή γε, κλαύσομαι* libri et vulg. *εἰ δὲ μή, 'γὼ κλαύσομαι* Mein. Dind. (In quam conjecturam et ipse incideram.) *εἰ δὲ μή — ΠΟΛ. κεκλαύσεται* conj. Richt. (ut Nub. 1436. *μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται*). *ΠΟΛ. εἰ δὲ μή, κεκλαύσεται* conj. idem.

264. *ἧμιν* R.

265—66. spurios habet Hamaker. *ἥξει* R. S. V. Bekk. etc. *ἥξει γε* B. Ald. Br. "Quod qui scripsit, *ἀλετρίβανον* correpta syllaba tertia dici existimavit. Idem error v. 269. 282." (Dind.).

266. *ταράξει*] *κατατρίψει* conj. Mein. *καταράξει* Herw. A. C. p. 48. Qu. *'πιτρίψει* (246). Sed cf. Soph. Ant. 1080. *συνταράξονται πόλεις.*

267. *καὶ μὴ 'λθοι*] *'μήλθοι* (i. e. *μήλθοι*, opinor) R. *καὶ μήλθῃ* S. V. Cf. ad Soph. Oed. R. 904. *μὴ λάθοι* (*λάθῃ* al.) *σε* etc. Qu. *μηδ' ἔλθοι.*

268. *τί ἔστιν* (sic) B. *ὁ δεῖνα* Scalig. Comma post *γὰρ* delent Weis. Holden. Hic virgula interpungit post *Ἀθηναίοισιν.* Quod recte factum

ΠΟ. Οὐ φέρεις;
ΚΥ. Τὸ δεῖνα γάρ,
ἀπόλωλ' Ἀθηναίοισιν ἀλετρίβανος,
ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα.
ΤΡ. Εὖ γ', ὦ πότνια δέσποιν' Ἀθηναία, ποιῶν
ἀπόλωλ' ἐκεῖνος κἀν δέοντι τῇ πόλει.
[ἦ πρίν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι.]
ΠΟ. Οὔκουν ἕτερόν γέ τιν' ἐκ Λακεδαίμονος μέτει
ἀνύσας τι;
ΚΥ. Ταῦτ', ὦ δέσποθ'.
ΠΟ. Ἧκέ νυν ταχύ.
ΤΡ. Ὦνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μέγας.

aliquando putabam. Cf. tamen Vesp. 524. *εἰπέ μοι, τί δ' ἦν, τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ 'μμένῃς;* Vulgo virgula ponitur post *γάρ*, non post *Ἀθηναίοισιν*.

269. *Ἀθηναίοις* libri et schol. ad v. 48. vulgo. *Ἀθηναίοισιν* Pors. Herm. Dind. Bergk. Mein. *ἀλετρίβανος* P. R. S. V. *ἀλετρίβανος, δρᾷς* B vulg. *ἀλετρίβανος* Pors. Dind. etc. Cf. ad 282.

270 Hunc versum ut futile interpretamentum damnat Herw. A. C. p. 48, coll. 282 sq.

271. *πότνια δέσποιν'* B. Bentl. Br. etc. *δέσποινα πότνι'* R. S. V. Ald.

273. *ἦ πρίν γε —*] *πρὶν ἤ γε* Buttm. prob. Herm. ad Med. 1074. *εἰ πρίν γε —* Dobr. et Madvig. ex schol. *εἴπερ γε πρὶν* Dobr. *πρὶν τόνδε* (*τὸν Πόλεμον*) conj. Bergk Versum ut spurium delent Dind. Mein. defendit Fritzsch. ad Thesm. 275. "Post hunc versum sequitur in libris *ἦ πρίν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι.* Futile additamentum, ab interprete ad praecedentia verba *κἀν δέοντι τῇ πόλει* adscriptum, agnoscunt scholiasta (qui *εἰ πρίν γε* legisse videtur) et Suidas in *ἐν δέοντι.*" (Dind.) Simile additamentum interpolatoris est Th. 242. *πρὶν ἀντιλαβέσθαι τόν γε πρωκτὸν τῆς φλογός.* Cf. Dem. p. 104. *πρότερον πρὶν ἢ* ·· *προσβαλεῖν.* Lycurg. § 132. *οὐ πρότερον ἀπῆλθον πρὶν ἢ τῷ λιμῷ ἀπέκτειναν.* Aeschin. II. 139. *πρότερον πρὶν ἢ* (*ἢ* om. plures) *τὴν — εἰρήνην γενέσθαι.*

274. *δῆτ'* R. S. V. Ald. Br. Mein. Richt. Enger. (Praef. Lys. p. XXIV.) *γέ τι* R. *γέ τιν'* Dind. Bergk. Verum videtur aut *δῆτ'* (sic Ran. 200. *οὔκουν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδί;*), aut *τιν'*. Cf. Pl. 701. *οὐκ, ἀλλ' Ἰασὼ μέν τις* (*γέ τις* R.) *ἀκολουθοῦσ' ἅμα* etc. Adde quod "in ea trimetri forma, quae initio dimetrum anapaesticum refert, constanter tertio pede spondeus, nunquam anapaestus, positus est," ut verissime monuit Enger in Praef. ad Lys. p. XXIII. Cf. etiam ad Ach. 107.

275. *ἀνύσας τι. χωρῶ ταῦτ'* R. *ἧκε νῦν* vulg. *ἧκέ νυν* Dind. etc.

277. *Σαμοθράκῃ* vulg. *Σαμοθρᾴκῃ* Dind. etc.

Ἀλλ', εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ τυγχάνει
μεμυημένος, νῦν ἐστιν εὔξασθαι καλὸν
ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τὼ πόδε.
ΚΥ. Οἴμοι τάλας, οἴμοι γε, κἄτ' οἴμοι μάλα.
ΠΟ. Τί ἔστι; μῶν οὐκ αὖ φέρεις;
ΚΥ. Ἀπόλωλε γὰρ
καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν ἀλετρίβανος.
ΠΟ. Πῶς, ὦ πανοῦργ';
ΚΥ. Ἐς τἀπὶ Θρᾴκης χωρία
χρήσαντες ἑτέροις αὐτὸν εἶτ' ἀπώλεσαν.
ΤΡ. Εὖ γ' εὖ γε ποιήσαντες, ὦ Διοσκόρω.
Ἴσως ἂν εὖ γένοιτο· θαρρεῖτ', ὦ βροτοί.
ΠΟ. Ἀπόφερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν·
ἐγὼ δὲ δοίδυκ' εἰσιὼν ποιήσομαι.
ΤΡ. Νῦν τοῦτ' ἐκεῖν'· ἥκει τὸ Δάτιδος μέλος,

278. εὔξασθαι καλόν] Legendum suspicabar εὔξασθ' ἐν καλῷ. Sic Thesm. 292. ποῦ ποῦ καθέζωμ' ἐν καλῷ, τῶν ῥητόρων | ἵν' ἐξακούω; Eccl. 321. ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός ἐστιν ἐν καλῷ (χέσαι). Soph. El. 384. νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν. Plat. Rep. p. 571. οὔκουν ἔτι ἐν καλῷ; Plato com. II 679. ὁ σὸς δὲ τύμβος ἐν καλῷ κεχωσμένος. Eur. Her. 971. οὐκοῦν ἔτ' ἐστὶν ἐν καλῷ δοῦναι δίκην. Sed nil temere mutandum. Cf. 292 νῦν ἐστιν ἡμῖν — καλὸν — ἐξελκύσαι etc. Soph. Phil. 1155. νῦν καλὸν ἀντίφονον κορέσαι στόμα etc. Soph. Fr. 152. οὐ μένειν καλόν.

279. ἀποστραφῆναι] An διαστραφῆναι?

280. κᾆτ' Ald. Br. vulg. κἄτ' B. Richt. κἄτ' Dobr. Adv. I. 176. Dind. Bergk. Mein. Cf. 53. καὶ τοῖς ὑπερηνορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα. 462. εἶα ἔτι μάλα. Ran. 864. καὶ τὸν Μελέαγρον κἄτι μάλα τὸν Τήλεφον μάλα] μάλ' αὖ malit Dobr. Nihil opus. οἴμοι γε] οἴμοι παπαῖ γε Lucian. Tragod. 296. DIND.

281. τί ἐστι B. ἂν φέρῃς V. ἂν φέρῃ S.

282. Λακεδαιμονίοις R. S. V. Bentl. Λακεδαιμονίοισι κακὸς B. Ald. Br. Λακεδαιμονίοισιν Pors. Herm. ap. Seidl. de V. D. p. 395. Dind. Mein. ἀλετρίβανος libri et vulg. ἀλετρίβανος Pors. Dind.

283. χωρία suspectum habet Mein.

285. διὸς κόρω R.

286. ἂν εὖ] ἂν ἔτ' εὖ Herw. A. C. p. 49.

287. ἀπόφερε libri et Br. etc. ἀπόφυγε per errorem Ald. ταυτὶ λαβὼν S.

289. τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει vulg. Distinguendum τοῦτ' ἐκεῖν'· ἥκει etc. Cf. Ach. 820. τοῦτ' ἐκεῖν'. ἵκει πάλιν | ὅθενπερ etc. Av. 354. τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ φύγω δύστηνος; Eur. Or. τοῦτ' ἐκεῖνο· κτᾶσθ' ἑταίρους, μὴ τοὺς

ὃ δεφόμενός ποτ' ᾖδε τῆς μεσημβρίας,
"Ὡς ἥδομαι καὶ χαίρομαι κεὐφραίνομαι."
Νῦν ἐστιν ἡμῖν, ὦνδρες Ἕλληνες, καλὸν
ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην,
πρὶν ἕτερον αὖ δοίδυκα κωλῦσαί τινα.
Ἀλλ', ὦ γεωργοὶ κἄμποροι καὶ τέκτονες
καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι
καὶ νησιῶται, δεῦρ' ἴτ', ὦ πάντες λεῴ,
ὡς τάχιστ' ἅμας λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία·
νῦν γὰρ ἡμῖν ἁρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δαίμονος.
ΧΟ. Δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας.
Ὦ Πανέλληνες, βοηθήσωμεν, εἴπερ πώποτε,
τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν·
ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος.
Πρὸς τάδ' ἡμῖν, εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε κἀρχιτεκτόνει·
οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκοῖμεν τήμερον,

συγγενεῖς μόνον. Sed vix placet ἥκει. Vide an reponendum sit ἤδη aut ἡμῖν aut ᾄδειν.

290. ὁ δὲ φειδόμενος S.

291. ὡς om. S. χαίρομαι κεὐφραίνομαι R. S. V. et Suidas in Δᾶτις. Bekk. Dind. Bergk. Mein. εὐφραίνομαι καὶ χαίρομαι Suidas in νῦν τοῦτ' ἐκεῖνο. τέρπομαι καὶ χαίρομαι B. Ald. Br. vulg. Quam lectionem confirmare videtur locus similis. Pl. 288. ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χορεῦσαι. Alteram Diphilus IV. 404. γέγηθα καὶ χαίρω τε καὶ πτερύττομαι.

292. ἡμῖν B. V. (?) ὑμῖν R. S.

300. ἁρπάσαι] αὖ σπάσαι Herw. Ex. Crit. p. XI, coll. Eur. Cycl. 416. 468. Reponendum, ni fallor, ἑλκύσαι. Cf. 307. 315. et ad Eq. 107. Nisi ἁρπάσαι pro ἑλκύσαι positum esse statuas. Frustra ἀγαθὴν δαίμονα conjicit Mein.

303. φοινικικῶν] φοινικίδων conj. Mein., coll. 1173 sq. Qu. φοινικιῶν (a φοινικιοῦς Av. 272, si parisyllabum hoc est). Aut φοινικέων (Simonid. 23. Pind. Isthm. IV. 30. Herod. 1, 98. 2, 132. etc.). I. e. puniceorum. Φοινικικὸς valet Phoenicius, Punicus.

306. δοκῶ μὲν libri et vulg Legendum δοκοῖμεν (pro δοκοίημεν), aut fortasse δοκοίην (omisso μοι, ut in Vesp. 1198. Lys. 115), aut δοκοίη. Forma enim δοκοῖμι et similes non leguntur in Comicis. Plurale autem potius hic videtur postulari quam singulare. Constructio vix

πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν ἐς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.
ΤΡ. Οὐ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι
τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσετ' ἔνδοθεν κεκραγότες;
ΧΟ. Ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος·
οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.
ΤΡ. Εὐλαβεῖσθέ νυν ἐκεῖνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον,
μὴ παφλάζων καὶ κεκραγώς, ὥσπερ ἡνίκ' ἐνθάδ' ἦν,
ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ 'ξελκύσαι.
ΧΟ. Οὔτι καὶ νῦν ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται,
ἢν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς. Ἰοῦ ἰοῦ.
ΤΡ. Ἐξολεῖτέ μ', ὦνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε·
ἐσδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ ξυνταράξει τοῖν ποδοῖν.
ΧΟ. Ὡς κυκάτω καὶ πατείτω πάντα καὶ ταραττέτω,

potest esse *οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἂν δοκῶ μοι ἀπειπεῖν ἂν* etc. Cf. ad Vesp. 471. Ach. 994.

307. *μοχλοῖσι* S. Deinde *εἰς* libri.

310. *ἐκζωπυρίσετ'* B.

312. *ἔχοντά γ'* B.

313. *εὐλαβεῖσθε νῦν ἐκεῖνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον* R. S. V. Bekk. et (*νυν*) Dind. Mein. etc. *εὐλαβεῖσθε νῦν ἐκεῖνον τὸν Κέρβερον* C. *εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνον τὸν Κέρβερον καὶ δεδίττεσθε* B. Ald. *εὐλαβεῖσθε νῦν, ἐκεῖνον δεδιότες τὸν Κέρβερον* Br. ex conj.

314. *καὶ* om. R.

316. *οὔτι καὶ νῦν ἔστιν* (*ἐστιν* B.) libri et vulg. *οὔτι νῦν γ' ἔτ' ἔστιν* Dobr. (coll. Heracl. 976—77. adde 972. Cf. Plat. Phaedr. 272. *ἀλλ' οὔτι νῦν γ' οὕτως ἔχω*). *οὔτι χαίρων ἔστιν* feliciter Mein. (coll. Eupol. II. 457. *οὔτι γὰρ | χαίρων τις αὐτῶν τοὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ*. Vesp. 186. *μὰ τὸν Δί' οὔτι χαιρήσων γε σύ*). *οὐδ' ἐκεῖθεν* (ex inferis) *ἔστιν* Richter. Ipse tentabam *οὔτις ἀνδρῶν ἔστιν* —, vel *οὔτις ἡμᾶς ἔστιν* —, vel *οὔτι νῦν γέ μ' ἔστιν* — (mox sequitur *ἐς χεῖρας — τὰς ἐμάς*), vel *οὐδεεὶς νῦν ἔστιν* —, vel *οὔτι νῦν ἔτ' ἔστιν* —. Cf. 326.

317. *ἐς* B. R. V. *ἰοὺ ἰοὺ* libri et vulg. Br. Bekk. *ἰοῦ ἰοῦ* Dind. Bergk. Mein. Solum oxytonum ponunt Arcadius p. 163, 25. aliique Herodiani sectatores. Cf. Aesch. Ag. 25. Soph. Phil. 38. Plat. Rep. IV. 432 D. Ceterum Trygaeo hanc exclamationem tribuunt B. (?) C. Br. Bekk. Both.

318. *βολῆς* B.

319. *ἐκδραμὼν* vulg. Lege *ἐσδραμών*. Cf. Eq. 486. *ὡς οὗτος ἐσπεσὼν* (*εἰσπ.* R. *ἐμπ.* vulg.) *ἐκεῖσε διαβαλεῖ | ἡμᾶς* etc. *συνταράξει* B. R. V. Ald. *συνταράξῃ* S. *ξυνταράξει* Br. etc.

320. *ὡς κυκάτω*] Qu. *καὶ κυκάτω*. De vi particulae *ὡς* v. ad Ach. 335.

οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἄν.
ΤΡ. Τί τὸ κακόν; τί πάσχετ', ὦνδρες; Μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.
ΧΟ. Ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βούλομ', ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς
οὐκ ἐμοῦ κινοῦντος αὐτὼ τὼ σκέλη χορεύετον.
ΤΡ. Μή τι μοι νυνί γ' ἔτ', ἀλλὰ παῦε παῦ' ὀρχούμενος.
ΧΟ. Ἢν ἰδού, καὶ δὴ πέπαυμαι.
ΤΡ. Φής γε, παύει δ' οὐδέπω.
ΧΟ. Ἓν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἑλκύσαι καὶ μηκέτι.
ΤΡ. Τοῦτό νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσησθ' ἔτι.
ΧΟ. Οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ', εἴπερ ὠφελήσαιμέν τί σε.
ΤΡ. Ἀλλ', ὁρᾶτ', οὔπω πέπαυσθε.
ΧΟ. Τουτογὶ νὴ τὸν Δία
τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.
ΤΡ. Ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν μ' ἔτι.
ΧΟ. Ἀλλὰ καὶ τἀριστερόν τοί μ' ἐστ' ἀναγκαίως ἔχον.

321. *παυσαίμεθ' ἄν*] Qu. *παυσαίμεθα*. Sed cf. Lys. 253. *ἄλλως γὰρ ἂν | ἄμαχοι — κεκλήμεθ' ἄν*. Th. 830. *πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἄν*. Vesp. 505. *ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα | ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἄν*. 927. Av. 1147. Ran. 581. Eccl. 118. et ad Ach. 709. *οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαίαν ῥαδίως ἠνέσχετ' ἄν*.

322. *ὦνδρες* B. R. V. *ἄνδρες* S. Dind. *τῶν* om. B.

326. *μή τι καὶ νυνί γ' ἔτ'*] Mendosa haec videntur. V. ad Nub. 295. Fort. *μηκέτ' οὖν νυνί γ' ἔτ'* (*μηκέτι — ἔτι* legitur 329). Vel *μή τί μοι νυνί γ' ἔτ'*. Vel *μήτι, λίσσομαί σ', ἔτ'*. Vel *μηκέτ' ἄλλο νῦν ἔτ'* (sc. *σχῆμα*). Cf. ad 337. *μή τι καὶ νυνί γε χαίρετ'*. *παῦε* B. S. V. *παύου* R.

327. *παύει δ'*] *παύειν* S.

328. *τουτί μ' ἔασον*] *τοῦτ' ἔτι μ' ἔασον* conj. Mein.

329. *νῦν* libri *νυν* Dind. etc. *ὀρχήσεσθ' ἔτι* libri et vulg. Bergk. *ὀρχήσησθ' ἔτι* Bekk. Dind. Mein. *ὀρχήσεσθέ τι* Boiss. *κοὐ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσεσθ'* (*ὀρχήσησθ'* debebat) *ἔτι* Richter. Recte quidem *ὀρχήσησθε* corrigunt, sed displicet nonnihil *ἔτι* post *μηκέτι*. Qu. *ὀρχήσησθέ μοι*.

330. *ὠφελήσαιμεν*] Fort. *ὠφελήσομεν*.

331. *ἀλλ'* (*ὁρᾶτ'*;) Both. Boiss. *πέπαυσθ' ἐς* (om. Χο.) S. *τουτογὶ* R. S. V. Iunt. II. Br. Dind. etc. *τουτο γὲ* C. *τουτο* B. *τουτοδὶ* Ald.

332. *λήγομεν*] *λήξομεν* Mein.

333. *ἐπιδίδωμι* vulg. Qu. *ἔτι δίδωμι*. *λυπεῖν ἔτι* vulg. *λυπεῖν μ' ἔτι* Br. (in notis). *λυπεῖν σέ τι* Reisk. Post *λυπεῖν* virgula forsan interpungendum.

334. *τί μ' ἐστ'* B. *τι μ' ἐστ'* Ald. *τοί μ' ἐστ'* C. R. V. Bekk. *τοί μ'*

Ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ
μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.

ΤΡ. Μή τι μοι νυνί γε χαίρετ᾽· οὐ γὰρ ἴστε πω σαφῶς·
ἀλλ᾽ ὅταν λάβωμεν αὐτήν, τηνικαῦτα χαίρετε
καὶ βοᾶτε καὶ γελᾶτ᾽· ἤ-
δη γὰρ ἐξέσται τόθ᾽ ὑμῖν
πλεῖν, μένειν, βινεῖν, καθεύδειν,
ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν,
ἑστιᾶσθαι, κοτταβίζειν,
συβαριάζειν,
ἰοῦ ἰοῦ κεκραγέναι.

ΧΟ. Εἰ γὰρ ἐκγένοιτ᾽ ἰδεῖν τὴν ἡμέραν ταύτην ποτέ. Στρ.

ἀναγίμως (sic) S. τι μοί 'στ' Br. τοί μοὔστ' Dind. Bergk. Mein. Richt. Ipse lego τοί μ' ἔστ' (vel ἔστ').

337. μηκέτ' οὖν νυνί γε B. vulg. μή τι καὶ νυνί γε R. S. V. Dind. Bergk. Mein. Richt. Praestat vulgata. Qu. μή τί μοι νυνί γε χαίρετ'. Cf. 326. χαίρετε R. σαφῶς] σαφῆ S.

339. γελᾶτε B.

340. γὰρ C. R. S. V. Br. Bekk. δ' B. Ald. "Fort. νὴ Δί' ἐξ —", Bentl.

341. πλεῖν, μένειν] πλημμελεῖν Herwerden (Mnem. II. 99). ἐμπιεῖν Hamaker. (Mnem V. 144). βδεῖν, μένειν Hirschig. Male. Cf. Av. 597. Vesp. 1115. κινεῖν libri et vulg. Bergk. βινεῖν Dind. Mein. πίνειν conj. Mein.

342. ἐς libri.

343. συβαρίζειν libri et vulg. συβαριάζειν Mein. Fr. Com. V. 41. συβριάζειν idem (Anal. Alex. p. 118, coll. Etym. M. p. 732, 26). Dind. συμβαρίζειν conj. Bergk. (coll. Hesych. in Συμβαριτικαῖς.) πυδαρίζειν Mein. Notanda productio in arsi primae syllabae natura brevis propter metri necessitatem. V. ad Eq. 327. et infra 1154. 1178. Prima enim in Συβαρίζειν brevis esse debet: v. Vesp. 1427. 1435. 1438. Sed verum videtur Συβαριάζειν. Sic Λεσβίζειν (Vesp. 1346.) et Λεσβιάζειν (Ran. 1308). ut Σιφνιάζειν, Χιάζειν etc. Cf. Phrynich. com. II. 605. πολὺς — συβαριασμὸς (συβαρισμος al.) αὐλητῶν — ἦν.) Hesych. Συβριασμός (συβαριασμός?): ὁ ἐν εὐωχίᾳ θόρυβος. Qu. οἰναρίζειν. Cf. 271. συρβιάζειν. conj. Lud. Dind. in Steph. (!) Thes. VII. 931.

345. ἰοὺ ἰοὺ libri et vulg. ἰοῦ ἰοῦ Herm. Dind. Bergk. Mein. Richt. "Recto accentu scriptum v. 317. ubi vid. schol. et Suidam in ἰοῦ." (Dind.).

346. εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' (γένοιτ' S. V.) ἰδεῖν ταύτην με τὴν ἡμέραν ποτὲ R. S. V. εἰ γὰρ γένοιτ' ἰδεῖν με ταύτην τὴν ἡμέραν ποτὲ C. εἰ γάρ μοι γένοιτ' ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν ποτὲ B. Ald. vulg. εἴθε μοι γένοιτ' ἰδεῖν τὴν ἡμέραν ταύτην ποτὲ Bentl. (Quod ipse conjeceram.) εἴθε μοι ταύτην ἰδεῖν γένοιτό ποτε τὴν ἡμέραν Br. εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν τὴν ἡμέραν ταύτην ποτὲ Pors. [Dind.] Mein. εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν ταύτην με

Πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμην πράγματά τε καὶ στιβάδας,
ἃς ἔλαχε Φορμίων·
κοὐκέτ' ἄν μ' εὕροις δικαστὴν δριμὺν οὐδὲ δύσκολον,
οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρὸν, ὥσπερ καὶ
πρὸ τοῦ,
ἀλλ' ἁπαλὸν ἄν μ' ἴδοις καὶ πολὺ νεώτερον, ἀπαλ-
λαγέντα πραγμάτων.
Καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀπολλύμεθα καὶ κατατετρίμ-
μεθα πλανώμενοι
ἐς Λύκειον κἀκ Λυκείου ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι.

τὴν ἡμέραν Bergk. Richt. prob. Mein. (ut versus ex dimetro trochaico et dimetro cretico constet). *εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν ταύτην μέ ποτε τὴν ἡμέραν* Dind. Scribendum videtur *εἰ γάρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν μοι* (aut *με*) *τήνδε ποτὲ τὴν ἡμέραν*. Sexcenties in libris permutantur *ὅδε* et *οὗτος*. Cf. Thesm. 351. *τέλεα δὲ δήμῳ | τάδ' εὔγματ' ἐκγενέσθαι* (ita Dind. *εὔγματα γενέσθαι* libri). Eq. 786. et ad Eq. 851. Lys. 634. Ran. 690. Vesp. 1530.

347. *ἠνεσχόμην* libri et vulg. *ἀνεσχόμην* Br. Dind. recc. Neglecto ob metrum augmento, ut in *ἐναντιώμεθα* Av. 384. "Hic versus cum duobus proximis in unum est conjungendus creticum hexametrum." (Dind.).

349. *οὐδὲ δύσκολον*] *οὐ δύσκολον* proponit Richt. Praef. p. 52.

350. *δήπου σκληρόν*] Vide an reponendum sit *δημῷ σκληρὸν* (sc. in ecclesia), ut modo dixerat *δικαστὴν δριμὺν* (sc. in dicasteriis). *Δήπου* vix aptum hic videtur. *προτοῦ* B.

351—353. in unum versum conjungendi, pariterque 354—356. DIND. *ἄν μ'* C. R. Br. *μ' ἄν* S. V. *γ' ἄν μ'* B. Ald. *ἴδῃς* B.

355. *ἀπολλύμεθα* S. V. Kust. Br. Dind. Mein. *ἀπωλλύμεθα* B. R. Ald.

356. *ἐς* libri. *σὺν δορὶ σὺν ἀσπίδι* B. R. S. V. et (*ἀσπίδι τε*) Ald. Br. *ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι* Pors. Elmsl. (ad Oed. C. 620.) Both. *σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι* Herm. Bergk. Richt. *ξὺν δόρει ξὺν ἀσπίδι* Mein. Dind. "Veram scripturam servavit Choeroboscus ad Theodos. apud Bekker. Anecd. p. 1364. *τὸ σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι, ὅπερ Ἀριστοφάνης παρεμφαίνει ἐν Εἰρήνῃ ἐν Μώμῳ Σοφοκλέους προκείμενον ὡς ἀπὸ τοῦ δόρος ἐστίν*. Sophoclis versum integrum affert scholiasta Aristophanis, male tamen Achaeo tribuens, *Ἄρης ὁ λῃστὴς σὺν δορὶ* (corr. *δόρει*) *σὺν ἀσπίδι. Σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι* ex Aristophane afferunt Etym. M. p. 284. 32. et Zonaras p. 564. Quod Vesparum quoque v. 1081. reposui, ubi libri et Suidas (in *θυμόν*) *ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι*. Dativum *δόρει* tragicorum locis pluribus restituit Hermannus. De quo dixi in Thes. Steph. — Proximi versiculi quattuor *ἀλλ'* — *τύχῃ* in duos sunt dividendi, alterum hexametrum, alterum trimetrum." DIND. *σὺν δόρει καὶ σὺν ἀσπίδι* Choerob. p. 376. Hesychius, *Δόρη καὶ δορῶν: ἀντὶ δόρατα καὶ δοράτων. Δόρη* legitur Eur. Rhes. 274. *Δόρει* Soph. Oed. C. 620. 1399. Eur. El. 476. etc. Quasi a

Ἀλλ' ὅ τι μάλιστα χαριούμεθα ποιοῦντες ἄγε φράζε·
σὲ γὰρ αὐτοκράτορ'
εἵλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη.

ΤΡ. Φέρε δὴ κατίδω, ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν;
ΕΡ. Ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ, τί ποιεῖν διανοεῖ;
ΤΡ. Οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν
ΕΡ. Ἀπόλωλας, ὦ κακόδαιμον.
ΤΡ. Οὐκ, ἢν μὴ λάχω·
Ἑρμῆς γὰρ ὢν κλήρῳ ποιήσεις οἶδ' ὅτι.
ΕΡ. Ἀπόλωλας, ἐξόλωλας.
ΤΡ. Ἐς τίν' ἡμέραν;
ΕΡ. Εἰς αὐτίκα μάλ'.
ΤΡ. Ἀλλ' οὐδὲν ἡμπόληκά πω,

recto *δόρος*. V. Bergk. Rel. Com. p. 409. Ellendt. Lex. Soph. I. 444. et cf. ad Vesp. 1081.

361. *φέρε δὴ κατίδω*] An *φέρε δῆτ' ἴδω*? Cf. Ach. 4. Th. 603. 630. *ποῖ* B. R. V. *ποῦ* S. *πῇ* conj. Boiss. ed. Dind. *πῇ* aut *πῶς* conj. Mein. *ἀφέλξομεν*] *καθέλξομεν* S. Cf. 427. *τοὺς λίθους ἀφέλκετε*.

362. *διανοῇ* S.

363. "*Κιλλικῶν* perispomenon est in C. R. V. *Κιλλικών* B. Ald. *Καλλικῶν* apud Eust. p. 1669, 58. *Καλλιφῶν* apud Suidam in *πονηροῖς*, qui tamen *Κιλλικῶν* suo loco posuit. In scholiis quadruplex est nominis scriptura *Κιλλικῶν Κιλικῶν* (et genitivus *Κιλικῶντος*) *Καλικῶν* (in gen. *Καλικόωντος*) *Καλλίκων*." DIND. *κυλλικὼν* S. Vera nominis forma videtur, quam praebet Eustathius, *Καλλικῶν*, quod formatum ut *Λαοκῶν*, *Ἱπποκῶν*, *ἀμνοκῶν* etc. Altera scriptura *Κιλλικῶν* vel *Κιλικῶν* nihili esse et librariis deberi videtur, qui de appellativo *Κίλιξ* cogitarent. Hesych. v. *Δημοκλεῖδαι*: *Κιλλίκωνας* (*Κιλλικῶντας* Mein. Fr. Com. IV. 633.) *δὲ τοὺς προδότας* (*ἔλεγον*). Callimach. ap. Schol. *μὴ σύ γε Θειογένης κόψῃς χέρα Κιλλικόωντος*. Euphorion (Mein. Anal. Alex. 154), *κακώτερε Καλλικόωντος*. Cf. Lob. Pathol. p. 327.

364. *οὐκοῦν ἢν λάχω* Ald. vulg. *οὔκουν* — B. *οὐκ ἢν μὴ λάχω* Dobraeus, coll. Lys. 208. Quod et ipse conjeceram. Semper hic locus mihi suspectus fuit. Vulgata certe inepta est.

365. *κλήρῳ ποιήσεις*] *κληρῶν ποιήσεις* conj. Mein. Insolens admodum locutio est *κλήρῳ ποιεῖν*, nec placet *οἶδ' ὅτι* sine *εὖ* addito. Vera scriptura fortasse est *κλήρῳ μ' ἀπολεῖς εὖ οἶδ' ὅτι*. Exciderat scilicet *εὖ* propter similitudinem vicinarum syllabarum *εἰς* et *οἶδ'*. Postea metri supplendi gratia locus depravatus fuit. [Add. *οἶδ' ὅτι* legitur Pl. 452. Vesp. 1348 etc.]

366. *ἐς* libri.

367. *ἐς* libri et vulg. om. B. *μάλα* R. *οὐδὲ* S.

οὔτ' ἄλφιτ' οὔτε τυρὸν, ὡς ἀπολούμενος.
ΕΡ. Καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε.
ΤΡ. Κᾆτα τῷ τρόπῳ
οὐκ ᾐσθόμην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών;
ΕΡ. Ἆρ' οἶσθα θάνατον ὅτι προεῖφ' ὁ Ζεὺς ὃς ἂν
ταύτην ἀνορύττων εὑρεθῇ;
ΤΡ. Νῦν ἆρά με
ἅπασ' ἀνάγκη 'στ' ἀποθανεῖν;
ΕΡ. Εὖ ἴσθ' ὅτι.
ΤΡ. Ἐς χοιρίδιόν νύν μοι δάνεισον τρεῖς δραχμάς·
δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.
ΕΡ. Ὦ Ζεῦ κεραυνοβρόντα.
ΤΡ. Μὴ πρὸς τῶν θεῶν
ἡμῶν κατείπῃς, ἀντιβολῶ σ', ὦ δέσποτα.
ΕΡ. Οὐκ ἂν σιωπήσαιμι.
ΤΡ. Ναὶ πρὸς τῶν κρεῶν,
ἁγὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.
ΕΡ. Ἀλλ', ὦ μέλ', ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι,
εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.
ΤΡ. Μή νυν λακήσῃς, λίσσομαί σ', ὠρμείδιον.

368. τυρόν] πυρὸν Suidas in ἐμπολή.

372. εὑρεθῇ] An αἱρεθῇ? Soph. Ant. 406. καὶ πῶς ὁρᾶται κἀπίληπτος ᾑρέθη (ηὑρέθη Ald. εὑρέθη Johns. Br. etc.). ἆρα] ἄρα S. Qu. νυνί μ' ἄρα, vel νῦν τἄρα με.

373. 'στ' C. R. S. V. Br. γ' B. Ald. Cf. ad Soph. El. 309. Post ἀποθανεῖν plene interpunxerim: est enim exclamatio.

374. μοι νῦν B. R. Ald. μοί νυν Br. Bekk. Dind. νῦν μοι V. (s. Cobet.) νύν μοι Cobet. Mein. (Quod et ipse conjeceram: cf. ad Lys. 923.) τοίνυν conj. Mein. Non male.

377. ἀντιβολῶ σε, δέσποτα vulg. Dedi ἀντιβολῶ σ', ὦ δέσποτα. Cf. 387.

378. κρεῶν] θεῶν S.

379. ἃ 'γὼ B.

380. μέλε R. V. E. μέλε' B. Ald. Br. μέλ' Bentl. Pors. Bekk. Dind. etc. τοῦ Διὸς R. S. V. Γ. Suidas in τετορήσω. Bentl. Pors. Bekk. Dind. etc. Διὸς B. Ald. Br. Διός γ' Bentl. ἀμαλδυνθήσομαι B. V. Ald. Br. Dind. Bergk. Mein. ἀμαλδυνθήσομαι R. (?) Bekk.

381. τετορήσω] τορήσω Scal. Vulgatam habent Suidas h. v. et Etym. M. Qu. εἰ μὴ διατόρως ταυταγὶ λακήσομαι (cf. 385, vel ταῦτα διαλακήσομαι, vel ταῦτα καταλακήσομαι). Cf. v. τετρεμαίνειν Nub. 294. 374.

382. μὴ νῦν libri et vulg. Br. Bekk. μή νυν Dind. etc. Sed parum

Εἰπέ μοι, τί πάσχετ', ὦνδρες; ἕστατ' ἐκπεπληγμένοι.
Ὦ πονηροί, μὴ σιωπᾶτ'· εἰ δὲ μή, λακήσεται.
ΧΟ. Μηδαμῶς, ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς, μή, μηδαμῶς. Ἀντ. ά.
Εἴ τι κεχαρισμένον χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐμοῦ γε κατεδηδοκώς,
τοῦτο μὴ φαῦλον νόμιζ' ἐν τουτῳὶ τῷ πράγματι.
ΤΡ. Οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ', ὦναξ δέσποτα;
ΧΟ. [μὴ γένῃ παλίγκοτος ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν] ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν·

convenit hic particula *νυν*. Quare mendum suspicor. Vide not. prox.

μή νυν λακήσῃς] *λακήσῃ* conj. Richt. Haereo in hoc, nam prima in *λακεῖν* (*λάσκειν*) longa est (Nub. 410. *διαλακήσασα*). Correxerim igitur *μὴ μὴ λάκῃς τι* aut *μὴ μὴ λάκῃς, μή,* aut *μὴ μὴ λάκῃς σύ*. Tentabam etiam *μή μου* (vel *μὴ μὴ*) *κατείπῃς* (377). Cf. Ran. 97. *λάκοι*. Pl. 39. *ἔλακεν*. Hom. H. M. 145. *λελᾰκοντο*. *ὦ 'ρμίδιον* B. Ald. *ὦ 'ρμίδιον* V. (?) Br. Bekk. *ὡρμίδιον* R. Bergk. Mein. Richt. *ὡρμήδιον* (!) Dind. *Ἑρμήδιον* Lud. Dind. in Thes. III. 2043. *Ἑρμήδιον* malit Schwabe de Demin. p. 65. Neuter recte. Miror editores non vidisse veram scripturam esse *ὡρμείδιον*, nisi praestat *ὡρμείδιον*. Nempe formatum est diminutivum *Ἑρμείδιον* ab *Ἑρμέας* (unde contractum *Ἑρμῆς*) aut a forma epica *Ἑρμείας* (quacum confer *Αἰνείας* pro *Αἰνέας*), ut *ἀμφορείδιον* ab *ἀμφορεὺς* (Eccl. 1119. Pac. 202), *θυείδιον* a *θυεία* (Pl. 710), *βαλανείδιον* a *βαλανεῖον*, *γραμματείδιον* a *γραμματεῖον*, etc. Cf. ad 924. et ad Ran. 1301.

383. *ὦνδρες* B. R. S. V. Br. etc. *ἄνδρες* Ald.

384. *πόνηροι* R. V. Ald. Br. Bekk. *πονηροὶ* B. (?) Dind. etc. Deinde *καὶ μὴ* R. *λακήσεται* R. V. Bentl. Be. Br. *λακήσετε* B. Ald.

385. *μηδαμῶς μὴ μηδαμῶς* B. Ald. Br. Dind. *μὴ μηδαμῶς μηδαμῶς* R. *μηδαμῶς μηδαμῶς* S. V. Bergk. Richt. prob. Mein. Cf. ad 346. et ad Ach. 334. *μηδαμῶς, ὦ* (*μὴ* conj. Elmsl.) *μηδαμῶς*. In fine versus pro virgula plene interpunxi.

386—387. *εἴ τι — κατεδηδοκώς* in unum versum conjungit Dind. *παρ' ἐμοῦ γε* V. (?) Ald. vulg. *παρ' ἐμοῦ* (om. *γε*) B. R. S. Γ. *παρ' ἔμοιγε* Cobet. (Mnem. II. 99.) *παρ' ἐμοί γε* Mein.

388. *νομίζων ἐν τῷδε τῷ πράγματι* libri. *νόμιζ' ἐν τῷδε τῷ νῦν* — Bentl. *νομίζων τουτῳὶ τῷ* — Br. *νόμιζ' ἐν τουτῳὶ τῷ* — Dind. (*τουτῳὶ τῷ πράγματι* in fine tetrametri trochaici legitur Lys. 615.) *νομίζειν ἐν τοιῷδε* — Dobr. *νομίζων τῷδέ γ' ἐν τῷ* — Seager. *νομίζειν ἐν τοιούτῳ* Fr. Thiersch. p. 703. *νόμιζ' ἐν τῷδε τῷ* — Bergk. Richt. *νομίζων ἐν τοιούτῳ* — Mein.

390—394. Haec in duos versus sunt distribuenda, alterum *μὴ — μὴ*

ἀλλὰ χάρισ', ὦ φιλανθρωπότατε καὶ μεγαλοδωρό-
τατε δαιμόνων,
εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς
ὀφρῦς.
Καί σε θυσίαισιν ἱεραῖσι προσόδοις τε μεγάλαισι
διὰ παντός, ὦ
δέσποτ', ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί.
ΤΡ. Ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα,
ἐπεί σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
ΕΡ. Κλέπται γάρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.

λαβεῖν, alterum *ἀλλὰ — δαιμόνων* DIND. *μὴ γένῃ παλίγκοτος ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν* C. R. S. V. *Γ.* et Suidas in *παλίγκοτος*. *μὴ γένῃ παλίγκοτός τις ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν γε* B. Ald. *μηδὲ σὺ παλιγκότως | προσκυνοῦσίν γ' ἔχῃς* etc. conj. Richter (Praef. p. 52). "Haec supplementum sunt a grammatico excogitatum, quum verba poetae excidissent, quae quattuor creticorum mensuram explevisse ex stropha intelligitur." DIND. "Locus malam grammaticorum sedulitatem expertus." MEIN.

391. *ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν*] *γε* add. B. Ald. *προσκυνοῦντί μοί σ', ἄναξ* Richt. *προσκυνοῦμέν σ', ἄναξ* (vel *λισσόμεθα δέσποτά σ'*) proponit idem in Praef. p. 52.

392. *τήνδε* B. R. V. *τῶνδε* P. *τόδε* Ald.

393. *χάρις, ὦ* B. Ald. *χάρισαι ὦ* C. R. S. V. *Γ.* *χάρισαι* (om. *ὦ*) Pors. Eliditur diphthongus, ut in *θᾶσ'* 906. *ἔρχεθ'* Th. 1178. etc. Cf. Menand. IV. 101. *ὕδατι περίρραν'* (*περίρραναι* libri) *ἐμβαλὼν ἅλας, φακούς*. Menand. IV. 234. *εὖξ' εἴ τι βούλει, πάντα σοι γενήσετα* (ita recte Mein.). Plura exempla vide ab Reisigio allata in Synt. Crit p. 52.

396—399. *καὶ — ἀεί*] Haec in hexametrum et trimetrum dividenda. DIND.

396. *ἱεραῖσι* B. V. (?) Ald. *ἱεραῖς* R. S. *Γ.* Dein. *προσόδοισί τε* R. S. non B. Ald.

397. *μεγάλοισι* B. *μεγάλοισί τε Γ.*

398. *διαπαντὸς* B. S.

399. *δέσποτ'*] *πότνια* vel *πότνι'* grammaticus in Bekk. Anecd. p. 328. Suidas in *ἀγῆλαι*. *δέσποιν'* schol. Eur. Med. 1027. Quae grammatici memoriae errore posuerunt de Pace dea cogitantes. DIND. *ἡμεῖς* add. P. R. S. V. schol. Bentl. Kust. om. B. Ald.

401. *καὶ τιμῶσι*] Fort. *τιμήσουσι*. Sed vulgata bene defendi potest.

401. 402. *προτοῦ* B.

402. *κλέπται γάρ εἰσι* (*εἰσιν* B.) *νῦν γε μᾶλλον* B. Ald. Br. Bergk. Dind. *κλέπται τε γὰρ νῦν μᾶλλόν εἰσιν* V. (in *αι τε* correctus). *κλέπται τε μᾶλλόν εἰσιν* S. *κλέπται γὰρ νῦν εἰσιν* Schol. *κλέπται τε γὰρ* (!) *νῦν μᾶλλόν εἰσιν* Dind. olim. (Temere; nam particulae *τε γὰρ* namque nunquam

ΤΡ. Καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
ὃ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.
ΕΡ. Ἴθι δὴ κάτειπ'· ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ.
ΤΡ. Ἡ γὰρ Σελήνη χὠ πανοῦργος Ἥλιος,
ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε πολὺν ἤδη χρόνον,
τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.
ΕΡ. Ἵνα τί δὲ τοῦτο δρᾶτον;
ΤΡ. Ὁτιὴ νὴ Δία
ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν, τούτοισι δὲ
οἱ βάρβαροι θύουσι. Διὰ τοῦτ' εἰκότως
βούλοιντ' ἂν ὑμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.
ΕΡ. Ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτέτην,

nostro saltem usurpantur, neque conferre debebat ille Soph. Trach. 1019. *σοί τε γὰρ ὄμμα | ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζειν.*) *κλέπται γὰρ οὖν νῦν εἰσι μᾶλλον* — Fritzsch. ad Thesm. 164. (Qui, Ita graviter, inquit, vocabula *μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ* repetuntur, plane eodem modo, quo ap. Eur. Hipp. 665. *οὐδ' εἴ φησί τίς μ' ἀεὶ λέγειν· | ἀεὶ γὰρ οὖν πώς εἰσι κἀκεῖναι κακαί.*) *κλέπται τὰ νῦν γάρ εἰσι μᾶλλον* Mein. (Recte, opinor). Ipse tentabam interrogative, *κλέπται γὰρ οὐ νῦν εἰσὶ — πρὸ τοῦ;* Versum omittit R. Trygaeo continuat Schol.

405. *ἂν πείσαις*] *ἀναπείσεις* Hirschig. Mein. Usitatior forma est *πείσειας*, sed *πείσαις* legitur etiam Eur. Med. 319. *οὐ γὰρ ἂν πείσαις ποτέ.* Ita etiam *δικάσαις* Vesp. 726. Cf. 286. *ἴσως ἂν εὖ γένοιτο.*

406. *χὠ* B. *χ' ὁ* R.

407. *ἐπιβουλεύοντε* R. V. Bentl. Pors. ad Hec. 1169. Bekk. Dind. etc. *ἐπιβουλεύονται* S. Γ. *ἐπιβουλεύουσι* B. Ald. Br. Qu. *ἐπιβουλεύουσι — προδιδόναι* etc.

409. *ἵνα τί δὲ* B. V. (?) Ald. Reisk. Br. Dind. Bekk. *ἵνα τί δὴ* C. R. S. *ἵνα δὴ τί* Bentl. Bergk. Mein. Richt. *ἵνα δὲ τί* Iunt. I. Cf. ad Nub. 1192. Eccl. 791. Hesychius, *Ἵνα τί: διὰ τί, εἰς τί.* *ὁτιὴ νὴ Δία* R. S. V. Bekk. Dind. Mein. *ὅτι νὴ τὸν Δία* B. Ald. Br. Cf. 566. *νὴ Δί'* (*νὴ τὸν Δί'* R. V. Γ.) —.

412. *ἡμᾶς* R. S. V. Schol. Bentl. Tyrwh. Bergk. Mein. *ὑμᾶς* B. Ald. Br. Dind. Verum est *ἡμᾶς*.

413. *λάβοιεν αὐτοὶ* B. R. V. vulg. *αὐτοὶ λάβοιεν* Γ. Mein. Fort. *λάβωσιν αὐτοί.*

414. *παρεκλέπτετον* R. S. V. Ald. *παρέκλεπτον* B. C. Γ. *παρεκλεπτέτην* Br. Bekk. Dind. Mein. *παρέκλεπτον ἂν* Lenting. prob. Richt. Ita transponendum saltem foret *παρέκλεπτον ἂν τῶν ἡμερῶν*. Quae fortasse vera scriptura est. Cf. 74. 1231. *τὼ Θεσμοφόρω — χάριν ἀνταποδοῖτον* (*ἀνταποδοίτην?*). et ad Nub. 1506. Th. 1231.

καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἁμαρτωλίας. 415

ΤΡ. Ναὶ μὰ Δία. Πρὸς ταῦτ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, ξύλλαβε

415. κύκλου om. B. Γ. non Ald. παρέτρωγον R. V. Ald. vulg. παρέτρωγόν γ' B. παρέτραγον Suidas in h. v. et in ἁρματωλία. ὑφ' ἁρματωλίας B. V. schol. Ald. Br. Richt. ὑφαρματωλίας (sic) R. ὑφαμαρτωλίαις vel ὑφαρματωλίαις conj. Madvig. ὑφ' ἁμαρτωλίας Bentl. (coll. Thesm. 1111. et Hesych. in ἁμαρτωλόν). Bergk. Mein. Dind. (Antiatt. Bekk. p. 79, 10. Ἁμαρτωλία: Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ, Εὔπολις Μαρικᾷ. Cf. Mein. ad Com. Graec. II. 504.) Similis discrepantia est in Soph. Oed. C. 1062. ῥιμφαρμάτοις (ῥιμφαμάρτοις L. pr.). In ὑφ' ἁρματωλίας paronomasiam pro ὑφ' ἁμαρτωλίας esse putant. Eandem scripturam tuetur scholiasta Herodiani et Phrynichi auctoritate, qui locum sic explicat: δέον εἰπεῖν ὑπὸ ἁμαρτίας, ἀντὶ τοῦ ἁμαρτάνοντες, εἶπεν ἁρματωλίας· ἀντὶ τοῦ φειδόμενοι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν. ἄλλως. τῆς τῶν ἁρμάτων ἡνιοχείας. Sed quomodo ἁρματωλία significare possit φειδωλία τῶν ἁρμάτων equidem non video, et jocus insulsus admodum et inficetus in paronomasia ista videtur. Praeterea ne propter numeros quidem ferri potest lectio vulgata; neutiquam enim defendi potest ejusmodi anapaesti post primam syllabam incisio, nisi ubi vocabula duo aut plura sensu arcte conjunguntur: qua de re accurate et copiose agit Enger in praefat. ad Lys. p. XVIII—XXV. Cf. ad Nub. 62. Pac. 48. Ejusmodi incisio vitiosa est et omnem numerorum concinnitatem pervertit. Nobis favet Antiatticista p. 79, 10. ed. Bekk. ἁμαρτωλία (sic): Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ, Εὔπολις Μαρικᾷ. Ergo ἁμαρτωλία dixerunt noster et Eupolis pro usitatiori ἁμαρτία (ut in Vesp. 745), ita ut ambiguitas sit in nominis significatione: namque ἁμαρτωλία significare potest vel error (quemadmodum ἁμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ dicitur) vel fraudulentia (quemadmodum explicat Hesychius, ἁμαρτωλόν: πανοῦργον, μοχθηρὸν αἱμύλον. Cf. Thesm. 1111. ἁμαρτωλὴ γέρων. Vox ἁμαρτωλία exstat etiam ap. Erotian. p. 18. Etym. M. p. 75, 6. s. v. ἁμαρτωλός. Cf. Mein. Fr. Com. II. p. 504. Vulgatam tuetur schol. et ab eo laudati Herodianus et Phrynichus. Scripturam ἁμαρτωλίας probabat etiam Bentleius. Bergleri sententiam, vulgatum ἁρματωλίας probantis, adjicio: "Nempe miscet voces ἅρμα et ἁμαρτωλία, ut significet vitiosam aurigationem." Quae valde frigida interpretatio videtur et nostro haudquaquam digna. Numeros vulgatos defendit Hermannus Epit. D. M. p. XIV., qui histrionem quasi lingua aberrantem poëtae jussu ὑφ' ἁρματωλίας pro ὑφ' ἁμαρτ. (◡ ◡ — pro ◡ ◡ ◡) pronuntiasse censet. Qu. παρέτρωγον ἁρματωλίᾳ. Vel παρέτρωγον ὑπὸ φειδωλίας (Nub. 835. ὑπὸ τῆς φειδωλίας. Pl. 818. ὑπὸ τρυφῆς). Vel παρετρωγέτην ὑφ' ἁμαρτίας. Certe παρέτρωγον ὑφ' ἁρματωλίας non potuisset dicere Comicus. Versus fortasse spurius est. Nusquam alibi, opinor, conjunguntur duale et plurale, nisi in Nub. 1506, qui dubius locus est, et Pac. 1307—8, qui mendosus est.

ἡμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνανέλκυσον.
Καὶ σοὶ τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν
πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
[Μυστήρι' Ἑρμῇ, Διπόλει', Ἀδώνια.]
Ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεπαυμέναι κακῶν
ἀλεξικάκῳ θύσουσιν Ἑρμῇ πανταχοῦ.
Χἄτερ' ἔτι πόλλ' ἕξεις ἀγαθά. Πρῶτον δέ σοι
δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχῃς.
ΕΡ. Οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἴμ' ἀεὶ τῶν χρυσίδων.
Ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ὦνδρες. Ἀλλὰ ταῖς ἄμαις
εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.
ΧΟ. Ταῦτα δράσομεν· σὺ δ' ἡμῖν, ὦ θεῶν σοφώτατε,

417. *τήνδε καὶ ξυνέλκυσον* vulg. *τῶνδε* — Mein. *τήνδε τε ξυνέλκυσον* idem Fr. Com. IV. 436. *τήνδε δὲ ξυνανέλκυσον* Dobraeus, qui hoc vel *συνεξέλκυσον* ad sensum necessarium esse monet. V. ad 469. Correctionem *ξυνανέλκυσον* probat Dind. Verum mihi videbatur *τήνδε τε ξυνανέλκυσον*. Tentabam etiam *τῶνδε* (vel *τοῦτο*), *τήνδ' ἐξελκύσαι* (cf. 506). Vel *τῆσδε σύν τ' ἐξέλκυσον*. Vel *τῆς θεοῦ κἀξέλκυσον*. Sed fortasse nil mutandum praeter *τῆσδε* pro *τήνδε*. Cf. Vesp. 733. *σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν παρὼν ἐμφανῶς ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος*. Fallitur, opinor, Dindorfius, qui *τήνδε καὶ ξυνέλκυσον* pro *καὶ τήνδε ξυνέλκυσον* dictum putat. Cf. ad Ach. 884. Nub. 269.

418. *καί σοι* vulg. Dind. Mein. Richt. *καὶ σοὶ* Bergk. Recte, opinor.

420. Versus frigidus ac jejunus, confictus fortasse a grammatico aliquo; delendum eum suspicatur Mein. *Ἑρμῇ* conj. Mein. Displicet hic dativus. Latet, opinor, *Ἑρμαῖα*. Qu. *Ἑρμαῖ', Ἀδώνια, Διπόλια, Μυστήρια*. Festum *Ἑρμαῖα* memorat Pollux I. 37. Offendere non debet anapaesti incisio in fine vocis *Ἀδώνια* facta. Cf. ad Ach. 107. *Διιπόλει'* libri et vulg. Br. *Διπόλει'* Pors. Dind. Bergk. Mein. Qua forma sola usos esse veteres ostendit Dind. in Stephani Thes. *Διπόλια* est apud Hesychium. Producitur autem prima in *Διπόλεια* sive *Διπόλια*, ut in *Διάσια* (Nub. 408. *Διασίοισιν*), *Δίφιλος* (Machon. Athen. 579 E), *Δῖος* etc. Vide an vera scriptura sit *Διπόλια κἀδώνια*. Cf. Nub. 984. *ἀρχαῖά γε καὶ Διπολιώδη* (non *Διπολειώδη*).

421. *ἄλλαι* vulg. Dind. *ἅλλαι* Mein. Recte, opinor. Cf. 543.

424. *σπένδων* B. *ἔχεις* R.

425. *ἐλήμων* Elmsl. ap. Dind. Sine causa.

426—427. Vide an Trygaei fuerint. LENTING.

427. *εἰσιόντες* corruptum habet Mein., coll. 225. Ipse jam corrigendum suspicatus eram *κεῖσ' ἰόντες*. Richterus (Praef. p. 34) verbum requiri putat quod *ἀναβαίνετε* significet.

ἅττα χρὴ ποιεῖν ἐφεστὼς φράζε δημιουργικῶς·
τἄλλα δ' εὑρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κακούς
ΤΡ. Ἄγε δή, σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ἵνα
ἔργῳ 'φιάλωμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.
Σπονδὴ σπονδή·
εὐφημεῖτε εὐφημεῖτε.
Σπένδοντες εὐχώμεσθα τὴν νῦν ἡμέραν
Ἕλλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν·
χὤστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων,
τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.
ΧΟ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διάξειν τὸν βίον,
ἔχονθ' ἑταίραν καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας.
ΤΡ. Ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
μηδέποτε παύσασθ' αὐτόν, ὦ Διόνυσ' ἄναξ,

429. ποεῖν R. Γ. Bekk.
430. τἄλλα δ' suspectum Meinekio, qui καὶ γὰρ aut πάντα δ' proposuit. ὄντας] Qu. δέσποθ'. Cf. 387. 379. ἡμᾶς R. V. Ald. ὑμᾶς B.
431. ὅπως vulg. Correxi ἵνα. Error satis frequens.
432. φιαλοῦμεν libri et Ald. Schol. Vesp. 1348. Suidas. vulg. Dind. Mein. 'φιαλοῦμεν Eust. p. 1403. Bentl. Br. Bergk. Recte, opinor. Cf. ad Vesp. 1348. Vix placet ὅπως — 'φιαλοῦμεν. Reponendum, ni fallor, ἵνα — 'φιάλωμεν. Non enim usurpatur ὅπως cum conjunctivo hoc sensu apud comicos, nisi addita particula ἄν. Cf. ad Ran. 1120.
433. ΕΡ. praef. Ald. Schol. vulg. Trygaeo continuant Dind. Bergk. Mein.
435. εὐχώμεσθα B. V. (?) Ald. vulg. εὐχώμεθα R. εὐχόμεσθα Hanaker. Mein. Dind. "precamur" Br. Cf. 973.
436. πολλῶν] καλῶν B. Cf. 538.
437. χὤστις B. χὤτις Ald. ξυλλάβοι R. S. V. Ald. ξυλλάβῃ B. C. Γ. Br. Both. prob. Elmsl. Verum videtur ξυλλάβοι, quasi sequeretur οὗτος μὴ λάβοι etc. Cf. Soph. Oed. R. 250.
438. ΤΡ. praef. Beer.
439. διάγειν R. S. V. Γ. διάγειν με B. Ald. Br. διαγαγεῖν Lenting. Cobet. Bergk. Mein. Richt. (Recte, ut ἄρξαι 436. λαβεῖν 438.) διαζῆν Herw. . C. p. 49. διάξειν inconsulto Dind. Cf. ad Av. 1078. Pl. 406.
441. Schol: δύο πρόσωπα ταῦτά φησιν, ὧν ὁ μὲν εὔχεται, ὁ δὲ ἕτερος ἀκόλουθα τῇ εὐχῇ καταρώμενος λέγει. Ex his Dobraeus falso, ut opinor, collegit versus 441. 444. 445. 447. 448. 450. 451. 453. 455. 456. et e versu 457. verba Ἄρει δὲ et μηδ' Ἐνυαλίῳ γε, 458. Trygaeo, — 442. 443. 446. 449. 452. 454. et e versu 457. verba μὴ μή et rursus in fine ... Choro in libris quibusdam tributos fuisse. DIND.
442. ΧΟ. praef. Dobr. Richt. Cf. schol.

ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον.
ΧΟ. Κεἴ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοὶ φθονεῖ
ἐς φῶς ἀνελθεῖν, ὦ πότνι', ἐν ταῖσιν μάχαις
πάσχοι τοιαῦτ' ἅτθ' οἷάπερ Κλεώνυμος.
ΤΡ. Κεἴ τις δορυξὸς ἢ κάπηλος ἀσπίδων,
ἵν' ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν.
ληφθεὶς ὑπὸ λῃστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.
ΧΟ. Κεἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβοι,
ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ στρεβλοῖτο μαστιγούμενος·

444. *ΧΟ.* vulg. *ΤΡ.* praef. Dobr. Beer. Richt. *σοι φθονεῖ*] *σε φθονεῖ* Lenting, coll. Eur. Med. 313. *καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν οὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν.* *ταῖς* libri et vulg. *ταῖσιν* Bekk. Dind. etc.

445. *εἰς* libri. *ὦ πότνι'* (*ποτνί* V.) R. S. V. *Γ.* Bekk. Dind. etc. *ὦ πότνιά γ'* B. Ald. Br.

446. *ΧΟ.* praef. Dobr. Beer. Richt. *πάσχοι γε τοιαῦθ'* B. R. Ald. Br. Bergk. Richt. Dind. *πάσχοι τοιαῦθ'* S. *πάσχοιτο τοιαῦταθ'* V. *πάσχοι τοιαῦτ' ἅτθ'* Dind. olim. Mein. (In quam correctionem procul dubio veram et ipse incideram.) *τὰ τοιαῦθ'* malit Richt., coll. Vesp. 384.

447. *ΤΡ.* praef. Dobr. Richt. *κεἴ τις* B. Ald. *εἴ τις* R. V. *δορυξὸς* B. R. Ald. *δορυξόος* V. et Suidas in h. v. *δορυξοῦς* Bentl. Forma trisyllaba est in 549. 1213. 1260.

448. *ἐμπολῇ* B.

449. *ΧΟ.* praef. Dobr. Beer. Richt. *μόνας*] Malim *μόνον.*

450. *ΧΟ.*] *ΤΡ.* praef. Dobr. Beer. Richt. *κεἴ τις* vulg. *κἢν τις* Both. *ξυλλάβῃ* B. R. S. V. *Γ.* Ald. Br. Bekk. Both. Bergk. Mein. *ξυλλάβοι* Richt. Dind. conj. Mein. Quod parum dubito quin reponendum sit. Cf. 437. *χὤστις προθύμως ξυλλάβοι* (*ξυλλάβῃ* B. C. *Γ.*) *τῶν σχοινίων* etc. Nisi quis malit *κἢν τις — ξυλλάβῃ.* Certe particulae *εἰ* et *ἢν* perpetuo in libris commutantur, ut in 1311. Nub. 348. 1153. 1492. Fr. 17. *ἢν* (*εἰ* vulg.) *μὴ μεταλάβῃ* etc. Cf. ad 805—6. Sed longe probabilior mihi videtur altera ratio. Cf. 444. 447. De *εἰ* cum subjunctivo juncto v. ad Eq. 698. 805. Mein. Fr. Com. II. 35. Herm. opusc. IV. 69. Matth. Gr. § 521. Rationem ejusmodi constructionis hanc praebet vir doctus in Phil. Mus. I. 99. "If a contingent event be supposed as merely possible, *εἰ* is used with the subjunctive mood. If it be supposed as consequent upon the existing premises, *ἐὰν* or *ἢν* is used." Grammaticus Bekkeri Anecd. p. 129, 10. *λείπει δὲ* (*ἂν*) *καὶ ἐν ὑποτακτικοῖς. Εἴ τις δ' ὑμῶν κάλλει προκριθῇ. καὶ πάλιν, πρὶν παροῦσα διδάσκῃ. Κρατῖνος Δηλιάσιν.* p. 144. V. Aesch. Suppl. 86. 395. Pers. 777. Eum. 225. Soph. Oed. T. 199. 868. Aj. 491. Ant. 706. Oed. C. 1443. Eur. Iph. A. 1227.

452. *ΧΟ.* praef. Dobr. Beer. Richt. *ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο* vulg. Otiosa

ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. Ἰὴ παιών, ἰή.
ΤΡ. Ἄφελε τὸ παιών, ἀλλ' ἰὴ μόνον λέγε.
ΧΟ. Ἰὴ ἰὴ τοίνυν ἰὴ μόνον λέγω.
ΤΡ. Ἑρμῇ, Χάρισιν, Ὥραισιν, Ἀφροδίτῃ, Πόθῳ.
ΧΟ. Ἄρει δὲ μή.
ΤΡ. Μή.
ΧΟ. Μηδ' Ἐνυαλίῳ γε.
ΤΡ. Μή.
ΧΟ. Ὑπότεινε δὴ πᾶς, καὶ κάταγε τοῖσιν κάλῳς.

hic est particula *γε*, et solennis locutio est *ἐπὶ τροχοῦ στρεβλοῦσθαι*. Quare reposuerim *ἐπὶ τοῦ τροχοῦ στρεβλοῖτο*. Cf. Lys. 846. *ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον*. Pl. 875. *ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον | εἰπεῖν* etc. Dem. p. 856, 13.

453. *ΧΟ.* cont. vulg. Dind. *ΤΡ.* praef. Dobr. Bergk. Mein. Richt. Beer.

454. *ΤΡ.* vulg. *ΧΟ.* Bergk. Mein. Beer. Dind. *τὸ παίειν*] *τὸ παιών* Elmsl. ad Ach. 36. et 1212. Quod mihi etiam occurrerat. Schol: *ἐπεὶ ἐν τῷ παιὼν ἔγκειται τὸ παίειν.* Qui *παιὼν* legisse videtur, non *παίειν*.

455. *ΧΟ.* vulg. Dind. *ΤΡ.* Beer. Bergk. Richt. Mein. *ἰὴ ἰὴ τοίνυν γ', ἰὴ* B. P. *ἰὴ τοίνυν γ', ἰὴ* Ald. *ἰὴ* (*ἰὴ ἰὴ* S.) *τοίνυν ἰὴ ἰὴ* R. S. V. *Γ. ἰὴ ἰὴ τοίνυν, ἰὴ* Bekk. Dind. Bergk. Mein.

456. Trygaeo continuant Beer. Mein. *Ὥραισιν* B. Ald. *ὥραις* R. S. V. *Γ.* schol. *Ὥραις, Ἀφροδίτῃ καὶ Πόθῳ* Dind. ed. 1825.

457. *ΧΟ. Ἄρει δέ. ΤΡ μὴ μὴ* vulg. *Ἄρεϊ δὲ μή* (Trygaeo cont.); *ΧΟ. μὴ* Reisk. *Ἄρει δὲ* (Trygaeo cont.) — *ΧΟ. μὴ μή. ΤΡ. μηδ' —; ΧΟ. μὴ* Dobr. Richt. *ΧΟ. Ἄρει δὲ μή; ΤΡ. μὴ* Bentl. Bekk. Dind. *ΧΟ. Ἄρει δὲ μή. ΤΡ. μὴ* Bergk. Mein. Olim scribendum existimabam *ΧΟ. Ἄρει δέ; ΤΡ. μὴ μή.* (Cf. 927. *ἀλλ' ὕϊ παχείᾳ καὶ μεγάλῃ; ΧΟ. μὴ μή.* Pl. 704. *αὐτὸς δ' ἐκεῖνος; ΚΑ. οὐ μὰ Δί' οὐκ ἐφρόντισεν.* Vesp. 1418. *μὴ μὴ καλέσῃς πρὸς τῶν θεῶν.* Lys. 741. *μὴ μὴ ἀποδείρῃς.* Soph. Aj. 191. *μὴ μή μ' ἄναξ.* Oed. C. 209. *μὴ μὴ μή μ' ἀνέρῃ.* Pac. 385. *μηδαμῶς μὴ μηδαμῶς.*) Nunc probabilior mihi videtur haec dispositio, — *Ἄρει δὲ μή. ΧΟ. μή. ΤΡ. μηδ' Ἐνυαλίῳ γε.* (non;) *ΧΟ. μή.* Subaudiendum *σπένδωμεν* aut *πίνωμεν*, aut simile quid. *Ἐνυαλίῳ γε;* vulg. Br. Dobr. Bekk. Dind. Richt. *Ἐνυαλίῳ γε.* Ald. Bergk. Mein Recte: in interrogatione enim locum non habet particula *γε* post *μηδέ*.

458. *ΧΟ.* vulg. Dind. Mein. *ΤΡ.* Richt. *ΤΡ.* vel *ΕΡ.* Dobr. Trygaeo cont. Bergk. *ὑπότεινε*] Qu. *ἄγε τεῖνε*, ut in v. 496. *δὴ* R. V. Ald. *δὲ δὴ* B. *καὶ κάταγε τοῖσιν κάλως* vulg. Quid valeat hic *κάταγε* equidem non video. Qu. *κᾆτ' ἄναγε τοῖσιν κάλως.* Vel *κἄναγ' αὐτὴν τοῖς κάλως.* Vel *κἀνάτεινε τοῖς κάλως*, vel *καὶ μάλ', ἄγε, τοῖσιν κάλως*, vel *κἀπίκυπτε τοῖς* (*τοῖς* Suidas) *κάλως.* "Quidni *ἀνάτεινε* et *ἄναγε* (!)? Cf.

ΕΡ. Ὦ εἶα. Στρ.
ΧΟ. Εἶα μάλα.
ΕΡ. Ὦ εἶα.
ΧΟ. Εἶα ἔτι μάλα.
ΕΡ. Ὦ εἶα, ὦ εἶα.
ΤΡ. Ἀλλ' οὐχ ἕλκουσ' ἄνδρες ὁμοίως.
Οὐ ξυλλήψεσθ'; οἷ' ὀγκύλλεσθ'·
οἰμώξεσθ', οἱ Βοιωτοί.
ΕΡ. Εἶά νυν, εἶα ὦ.
ΧΟ. Ἀλλ' ἄγετε ξυνανέλκετε καὶ σφώ.
ΤΡ. Οὔκουν ἕλκω κἀξαρτῶμαι
κἀπεμπίπτω καὶ σπουδάζω;

Prolog. p. 34 sq. Nimirum protrahitur simulacrum funibus subligatis." RICHT. Latet certe aliquid. *κάλοις* B. C. R. S. V. *Γ*. Suidas in *ὀγκύλλεσθαι*. Kust. *κάλως* Ald. *κάλῳς* Br. etc. *τοῖσιν*] *τοῖς* Suidas.

459. *εια* B. Ald. *εἶα* S. *εἴα* R. hic et infra. De quo accentu v. Dind. ad Lys. 1303.

460. *ΧΟ.*] *ΤΡ.* Richt.

462. *εἶα ἔτι μάλα* B. Ald. Br. Bekk. *ἔτι μάλα* R. S. V. *Γ*. Dind. Bergk. Mein. Richt. Verum videtur aut *εἶα ἔτι μάλα*, aut *εἶα μάλα* (ut in 460). Cf. ad 490.

464. Qu. *ΕΡ.* *ἄνδρες* B. S. vulg. *ἄνδρας* R. V. *ἄνδρες* Dind. etc.

465. Qu. *ΤΡ.* *οὐ* R. S. V. *οὐχὶ* B. Ald. *ὀγκύλεσθ'* B.

466. *οἱ Βοιωτοί*] *ὦ Βοιωτοὶ* Br. Cf. ad 493. *ὠργεῖοι.*

467. *εἶα νῦν* vulg. *εἶα νῦν* S. *εἶά νυν* Bergk. Mein. Cf. Vesp. 430.

468. *εἶα ὦ* B. R. vulg. *εἶ' ὦ* S. V. Mercurio haec continuat S. Et ita Paleius. Vulgo Trygaei sunt. *Εἶα* non eliditur v. 518. 519.

469. *ἀλλ' ἄγετον ξυνέλκετον καὶ σφὼ* B. R. V. vulg. *ἀλλ'. ἄγε τὸν ξυνάλκετον* (sic) — S. *ἀλλ' ἄγετε* (ut in Lys. 665) *ξυνανέλκετε καὶ σφὼ* Dobraeus. *ἄγετ' οὖν ξὺν ἐμοί γ' ἕλκετε καὶ σφὼ* Fr. Thiersch. *ἀλλ' ἄγεθ' ἕλκετον, ὦ 'γαθὲ, καὶ σφὼ* Dind. *ἀλλ' ἄγεθ' ἕλκετ' ἀνέλκετε καὶ σφὼ* Holden. *ἀλλ' ἄγετον* (vel *ἄγετε*) *ξυνεφέλκετε καὶ σφὼ* Bergk. *ἕλκομεν, ἀλλ' ἄγεθ', ἕλκετε καὶ σφὼ* Richt. (coll. 496. *ὡς κακόνοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν*). *ἀλλ' ἄγετον νῦν ἕλκετε καὶ σφὼ* Mein. Verum videtur *ἀλλ' ἄγετε ξυνανέλκετε καὶ σφώ*, aut *ἀλλ' ἄγε δὴ* (aut *τι*) —, aut *ἀλλ' ἄγ' ἀνέλκετ' ἀνέλκετε.* — Cf. 1115. *ἄγε δὴ, θεαταὶ, δεῦρο συσπλαγχνεύετε.*

470. *οὐκοῦν* B.

471. *κἀπεμπίπτω*] *κἀπεντείνω* Herw. Ex. Crit. p. XI, coll 515. *μή νυν ἀνῶμεν, ἀλλ' ἐπεντείνωμεν ἀνδρικώτερον.* Corrigendum suspicor *ΕΡ. κἀγὼ 'μπίπτω* —, ut ambo respondeant Trygaeus et Hermes. Legitur tamen *ἐπεμπίπτει* Soph. Aj. 42.

ΕΡ. Πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοὔργον;
ΧΟ. Ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος·
οὐδὲν δεόμεθ', ὤνθρωπε, τῆς σῆς μορμόνος.
ΕΡ. Οὐδ' οἵδε γ' εἷλκον οὐδὲν ἀργεῖοι πάλαι
ἀλλ' ἢ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων,
καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφιτα.
ΤΡ. Ἀλλ' οἱ Λάκωνες, ὠγάθ', ἕλκουσ' ἀνδρικῶς.
ΕΡ. Ἆρ' οἶσθ'; ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου
μόνοι προθυμοῦντ', ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ.
ΤΡ. Οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδὲν, ἕλκουσιν δ' ὅμως
γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια,
ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νὴ Δί' ἐξολωλότες.
ΧΟ. Οὐδὲν ποιοῦμεν, ὦνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
ἅπασιν ἡμῖν αὖθις ἀντιληπτέον.
ΕΡ. Ὦ εἶα. Ἀντ.
ΤΡ. Εἶα μάλα.

472. *ΕΡ.* praef. libri et vulg. *ΧΟ.* Dind. Mein. *τοῦργον* (sic) B.

473. *ΧΟ* praef. vulg. *ΤΡ.* R. Dind. Mein. Richt.

474. *σῆς* om. S.

475. *οὐδ'* R. S. Farr. Brub. Be. *εὐδ'* V. (s. Bekk.) *εὐ* B. Ald. *εἷλκον*] Fort. *ἕλκουσ'*, ut in 464. 478. 481. Cf. ad Eq. 236. Sed *κατεγέλων* est in v. prox. Qu. *οὐδ' οἵδ' ἐποίουν.* Vel *οὐδ' οἵδε δρῶσιν.* Cf. 484. 481. 505. *ἀργεῖοι* libri et vulg. *ἀργεῖοι* Dind. etc.

476. *καταγέλων* B. R.

478. *ἀλλ'*] Qu. *οὐδ'*. Cf. 475. 481.

479. *ΧΟ.* vulg. Dind. Mein. *ΕΡ.* Bergk. Rog. prob. Pal. Mercurio an tribuenda haec sint dubitat Richter. Praef. p. 43. Vide an Trygaeo ea continuanda sint. Chori ea non esse docere videtur istud *αὐτῶν.* "Vv. 479. 480. Fort. sunt Mercurii, non Chori; 481—84. Trygaei, non Mercurii; 484—85. Mercurii, non Chori." (Bergk.).

480. *προθυμοῦνται δὲ* S.

481. *ΧΟ.* praef. vulg. *ΕΡ.* Dind. Mein. Richt. *ΤΡ.* schol. Bergk. *μεγαρεῖς* C. R. S. *δρῶσ' οὐδὲν*] *δρῶσιν* S. *ΕΡ.* *ἕλκουσιν δ'* — Bentl. Vulgo haec cum praecedentibus conjunguntur; sed alius personae ea esse constat; et jamdudum ipse sic scripseram: "Haec vide an ita disponenda sint, (*ΕΡ.*) *οὐδ'* —. *ΤΡ.* *ὑπὸ τοῦ* —."

483. Mercurio dat Reisk. Vulgo Choro continuatur. Novam hic personam loqui ostendit particula *γε.* Praefigendum ergo aut *ΤΡ.* aut *ΕΡ.*

484. *ΤΡ.* praef. vulg. *ΧΟ.* Dind. Richt. Mein. Bergk. Cf. 490. 496. 508. 514. *ὦνδρες* B. R. (?) Br. Dind. *ἄνδρες* S. V. Ald.

485. *ἀντιλημπτέον* et *λήμψεσθ'* 493. R.

486—489. Trygaeo haec omnia tribuit S.

ΕΡ. Ὦ εἶα.
ΤΡ. Εἶα νὴ Δία.
ΧΟ. Μικρόν γε κινοῦμεν.
ΤΡ. Οὔκουν δεινὸν δῆτ' ἔστ', ὦνδρες,
τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾶν;
Πληγὰς λήψεσθ' ἀργεῖοι.
ΕΡ. Εἶά νυν, εἶα ὤ.
ΧΟ. Ὡς κακόνοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.
ΤΡ. Ὑμεῖς μὲν γοῦν οἱ κιττῶντες

487. et 489. Verba *εἶα μάλα* et mox *νὴ Δία* Choro tribuenda suspicatur Holdenus, ut quibus respondeant strophica vv. 460. 462.

489 sq. De personarum distributione v. Richt. Praef. p. 35 sq. 42 sq.

489. *εἶα νὴ Δία*] *νὴ Δία* (del. *εἶα*) conj. Dind. *εἶα μάλα* conj. Mein. *ναὶ μὰ Δία* conj. Richt. Reponendum videtur aut *εἶα μάλα* aut *ἔτι μάλα* ut in v. 462. Ceterum post *Δία* additum *ΕΡ. ὦ εἶα, ὦ εἶα* in B. Ald. Br. om. R. S. V. *Γ.* Bekk. Dind. etc.

490. *ΕΡ.* vulg. Dind. Mein. etc. *ΧΟ.* Bergk. Non recte Mercurium *κινοῦμεν* dicere, quippe qui non ipse trahat cum reliquis, sed eos hortatu tantum et numine suo juvet, monet Fr. Thiersch., coll. v. 509. *'ΕΡ. χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον, ὦνδρες, ὑμῖν* (non *ἡμῖν*).
μικρόν γε κινοῦμεν] Versus ex duobus palimbaccheis compositus. Hujus metri exemplum attulit Dionysius Hal. de comp. verb. p. 226. ed. Schaef. *σοί, Φοῖβε, Μοῦσαί τε συμβῶμεν.* DIND. *μικρὸν κινοῦμέν γ'* Bentl. Br. Qu. *μικρόν τι κινοῦμεν.* Ejusdem personae haec sunt atque v. 484. *οὐδὲν ποιοῦμεν.*

491. *οὐ* B. Ald. Br. *οὔκουν* R. S. V. Bekk. Dind. etc. *οὐ δεινὸν* B. Ald. Br. *οὔκουν δεινὸν* R. S. V. Bekk. *οὔκουν δεινὸν* * * * * Dind. olim. *οὔκουν δεινὸν δῆτα τόδ' ἐστὶν* Dind. *οὔκουν δεινὸν τοῦτ' ἔστ', ὦνδρες* Richt. *οὐκοῦν δεινὸν δῆτα τόδ', ὑμῶν* conj. Bergk. Praestat, opinor, *οὔκουν δεινὸν δῆτ' ἔστ', ὦνδρες* (571). Cf. Eq. 810. 820. 875. 878. Av. 27.

493—547. om. *Γ.*

493. *ὠργεῖοι*], *ὦ 'ργεῖοι* B. Ald. Imo *ἀργεῖοι* (*οἱ Ἀργεῖοι*), ut *οἱ Βοιωτοὶ* v. 466. Ita etiam Mein. et probat Dind.

494. *εἶα νῦν* vulg. Dind. *εἶά νυν* Bergk. Mein.

495. *ΤΡ.* praef. vulg. Mercurio continuant S. et Pal. Cf. ad 467.

496. *κακὸν εἴ τινες* B. Ald. *κακὸν οἵ τινες* C. R. pr. *κακοὶ* S. V. *κακόνοι* R. corr. schol. Suidas in h. v. Bentl. ex schol. Tyrwh. Br. Bekk. Dind. etc. Schol: *οἱονεὶ ἐχθροὶ καὶ κακὸν νοῦν ἔχοντες πρὸς τὴν εἰρήνην.* Cf. 671. *ὑμῖν* B. C. R. S. V. Ald. *ἡμῖν* Suid. ed. Fracin. Br. etc.

497. *ὑμεῖς μὲν οὖν* B. R. V. Ald. Br. Bekk. *ὑμεῖς μέν γ' οὖν* Bentl. Dind. olim. Richt. *ὑμεῖς μέν νυν* Lenting. Cobet. Mein. (Recte, opinor.) *ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ'* Dind., coll. Prom. 1058. Sensus est, Vos saltem qui etc.

τῆς εἰρήνης σπᾶτ' ἀνδρείως.
ΧΟ. Ἀλλ' εἴσ' οἵ κωλύουσιν.
ΕΡ. Ἄνδρες Μεγαρῆς, οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;
Μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη·
πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε.
Καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω
ἐντεῦθεν ἐχομένοις ὅθεν νῦν ἕλκετε·
οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε.
Ἀλλ', εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελκύσαι,
πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.
ΧΟ. Ἄγ', ὦνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.
ΕΡ. Χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον, ὦνδρες, ὑμῖν.
ΧΟ. Χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ.
ΤΡ. Οἵ τοι γεωργοὶ τοὔργον ἐξέλκουσι κἄλλος οὐδείς.
ΧΟ. Ἄγε νυν ἄγε πᾶς.
ΕΡ. Καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδη.
ΧΟ. Μή νυν ἀνῶμεν, ἀλλ' ἐπεν-

498. ἀνδρικῶς libri et Ald. ἀνδρείως Bentl. Br. etc. Eadem corruptela in Eq. 453.
499. εἴσ'] εἰσὶν S.
500. *ΤΡ.* praef. vulg. Richt. *ΕΡ.* R. S. Dind. Bergk. Mein. Ἄνδρες] Fort. ὦνδρες. μεγαρῆς B. μεγαρεῖς C.
501. μεμνημένοι S.
505. ἄλλο δρᾶτε] ὑμεῖς ἄλλο Herw. A. C. p. 49. Ita certe Aesch. Pers. 190. ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας | παρεῖχε.
507. πρὸς τὴν θάλατταν vulg. ἀπὸ τῆς θαλάττης malit Dobraeus, quod legisse videatur Schol. Rav.
508. λαβώμεσθ' B. Ald. λαβώμεθ' C. R. V. Bentl. Pors. Br.
509. τοι R. S. V. Iunt. 2. δὴ B. Ald. om. C. Exciderat τοι propter sequens simile τό.
511. οἵ τοι γεωργοὶ C. R. S. V. ἴδ' οἱ γεωργοὶ B. οἱ γεωργοὶ Ald. μόνοι γεωργοὶ Bentl. ἐξέλκουσι] ἐκτελοῦσι Herw. Ex. Crit. p. XI. (Recte, opinor.) ἐκπράττουσι conj. Dind.
512. νῦν B.
513. *ΕΡ.* praef. S. Ita jam Reiskius. Vulgo Choro haec continuantur. ὁμοῦ 'στιν ἤδη C. P. R. S. V. ὁμοῦ 'στιν ἤδ' ἐγγὺς B. et (ἤδ') Ald. ὁμοῦ 'στιν ἤδε (ἤδη Θ.) schol. ad Eq. 244. Toup. Fort. ὁμοῦ 'στιν ἡδί (eccam). Glossema est ἐγγύς. Vide interpretes ad Hesych. in ὁμοῦ 'στι.
514. 515. In unum tetrametrum contrahit Dind.
514. *ΧΟ.*] Vulgo Choro haec continuantur. μὴ νῦν B. ἐπεντείνωμεν] Fort. ἔτ' ἐντείνωμεν. Sed cf. 471.

τείνωμεν ἀνδρικώτερον.
ΕΡ. Ἤδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο.
ΧΟ. Ὦ εἱά νυν, ὦ εἷα πᾶς.
Ὦ εἷα εἷα εἷα εἷα εἷα εἷα.
Ὦ εἷα εἷα εἷα εἷα εἷα πᾶς.
ΤΡ. Ὦ πότνια βοτρυόδωρε, τί προσείπω σ' ἔπος;
Πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον
ὅτῳ προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.
Ὦ χαῖρ' Ὀπώρα, καὶ σὺ δ', ὦ Θεωρία.
Οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον, ὦ Θεωρία·
οἷον δὲ πνεῖς, ὄζει δὲ καὶ τῆς κιστίδος

515. ἀνδρικώτερον] ἀνδρικωτέρως, quod metro melius conveniret, aeque bene potuisse poni ostendit Dobraeus Adv. II. 208. Sed nihil opus.

516. 517. ΕΡ ἤδη —. ΧΟ. ὦ εἷα —. Vulgo haec Choro continuantur.

516. ἤδη] καὶ δὴ propter metrum probabiliter Dobraeus. Sed cf. 513.

517—518. ὦ εἷα εἷα εἷα νῦν, | ὦ εἷα εἷα εἷα πᾶς Richt. prob. Dind.

517. ὦ εἱά νυν] Scribebatur ὦ εἷα νῦν.

518. 519. ὦ εἷα ὦ εἷα εἷα εἷα | ὦ εἷα ὦ εἷα πᾶς B. vulg. ὦ εἷα εἷα εἷα εἷα εἷα εἷα | ὦ εἷα εἷα εἷα εἷα εἷα (εἷα sexies S.) πᾶς R. S. V. Dind. Cui (in Metris) haec videntur in unum versum contrahenda aut dimetrum ὦ εἷα εἷα εἷα πᾶς, aut tetrametrum ὦ εἷα εἷα εἷα εἷα εἷα εἷα εἷα πᾶς. Duo forsan trimetri restituendi, ὦ εἷα εἷα εἷα εἷα εἷα πᾶς, | ὦ εἷα — πᾶς.

519. εἷα sexies in S.

521. πόθεν ἂν λάβοιμι] πόθεν λάβοιμ' ἂν Stob. Flor. 55, 5. Cf. Fr. 85. πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων;

522. προσείπω σ'] Illatum forsan ex v. 520. Postulat, ni fallor. Graeci sermonis indoles optativum προσείποιμ'. Cf. Th. 22. πῶς ἂν οὖν — ἐξεύροιμ' ὅπως | ἔτι προσμάθοιμι (προσμάθοι μὴ libri) χωλὸς εἶναι τὼ σκέλη; Soph. Aj. 1217. γενοίμαν ἵν' — ὅπως προσείποιμεν Ἀθάνας. et ad Av. 1338. Legendum igitur suspiceris ὅτῳ προσείποιμ' (sub σε), aut fortasse ὅ τι σε προσείποιμ'. οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν] Fort. οὐκ ἔχω γὰρ οἴκοθεν, vel οὐ γὰρ οἴκοθέν γ' ἔχω (Causa turbarum fuerit particulae omissio), vel οἴκοθεν γὰρ οὐκ ἔχω. Sed cf. Lys. 1184. ὅπως ἂν — ὑμᾶς — ξενίσωμεν ὧν (οἷς?) ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν. Vesp. 855.

523—526. Hos versus ut lacunae explendae causa interpolatos temere damnat Hamaker. Nostri quidem sunt, sed mendosi.

523. καὶ σὺ δ' vulg. Annon καὶ σύ γ'? Cf. ad 250.

524. Om. B. ὦ Θεωρία] Εἰρήνη φίλη conj. Mein. Possis etiam ὦ φίλη θεά (501. 560. 637. etc.). Per errorem repetitum videatur ὦ Θεωρία.

525. οἷον δὲ πνεῖς, ὡς ἡδὺ κατὰ τῆς καρδίας libri et vulg. Quid signi-

γλυκύτατον ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου.
ΕΡ. Μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλιοῦ στρατιωτικοῦ;
ΤΡ. Ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος.
Τοῦ μὲν γὰρ ὄζει κρομμυοξυρεγμίας,
ταύτης δ' ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίων,
αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,
ἐπυλλίων Εὐριπίδου —

ficet κατὰ τῆς καρδίας nondum repperi. Latet opinor, vitium. Corrigendum forsan οἷον δὲ πνεῖς, ὄζει δέ (vel γέ) σοι τῆς κιστίδος. Vel — ὄζει δέ σοι καὶ τῆς χρόας (χροιᾶς). Vel — ὄζεις δὲ καὶ τῆς κιστίδος. Vel — ὡς ἡδὺ δ' ὄζει τὸ στόμα (vel τῆς χρόας). Vel οἷον δὲ πνεῖς, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς κιστίδος. Cf. Vesp. 1057. ὑμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων ὀζήσει δεξιότητος. et v. Add. Κιστίδι bene opponeretur γυλιὸς στρατιωτικός.

527. ΕΡ. praef. B. R. Reisk. Tyrwh. Bekk. Dind. Trygaeo haec continuant V. Ald. vulg. μῶν οὖν] Fort. μῶν οὐχ. Cf. ad Pl. 845. Quamquam saepe consociantur, quod mireris, particulae μῶν (i. e. μὴ οὖν) et οὖν. V. Comm. ὅμοιον] ὁμίλου Richt. Si quid mutandum, malim κυδοιμοῦ (Ach. 573. Pac. 255.). Porro pro καὶ vide an reponendum sit πνεῖ. καὶ γυλίου vulg. Mein. καὶ γυλιοῦ Dind. Corrigendum suspicor πνεῖ γυλιοῦ. Cf. ad 525. 529.

528. ΤΡ. praef. R. Ald. Reisk. Tyrwh. Bergk. Beer. Dind. Mein. ΕΡ. Ald. Hold. ΧΟ. B. V. (?) Br. tacito. Bekk. Trygaei haec sunt, opinor.

529. κρομμυοξυρεγμίας] κρομμυοξερυγμίας Dobr. ad Pl. 1021. Add. (coll. schol.) Boiss. Richt. Pal. prob. Mein. non Dind. Analogiá postulare videatur κρομμυοξυεριυγμίας (ab ἐρεύγω, ἐρυγγάνω: cf. v. βδελυγμία Cratin. Poll. X. 70). Confer ἐρύγμηλος (Hom.), ἐρυγμὸς (Aristot.), ἔρυγμα (Hipp.), ἐρυγὴ (Aret.), ἐριγματώδης (Hipp.). Conferri etiam possunt φύξις a φεύγω, στιπτὸς a στείβω, ἐρικτὸς ab ἐρείκω etc. Sed vulgatam habet Phrynichus Bekkeri p. 56, 19. ὀξυρεγμεῖν Photius p. 340, 22. et ὀξυρεγμία legitur Fr. 398. Hippocr. Aphor. 1256. ὀξυρεγμιᾶν Diosc. 4, 1. ὀξυρεγμιώδης Hipp. Aph. 1257. Acut. 388. Aliter Moeris p. 158. Ἐρεγμία (sic), Ἀττικῶς. ἐρεγμὸς, Ἑλληνικῶς. Antiqua forma est ἐρεύγεσθαι (Il. XVI. 162. ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος), Attica ἐρυγγάνειν.

530. Haec et sequentia ἐναλλὰξ dicunt Trygaeus et Mercurius in hunc modum, Ἑρ. ὑποδοχῆς. Τρ. Διονυσίων. Ἑρ. αὐλῶν. Τρ. τραγῳδῶν. etc. et sic vicissim sequentia quoque (535 etc.), Ἑρ. κιττοῦ. Τρ. τρυγοίπου. Prorsus ut in Pluto Carion et Chremylus. REISK.

531. τραγῳδῶν vulg. Rog. Gr. Pal. τρυγῳδῶν Br. Dind. Mein. Richt. "Fort. τρυγῳδῶν" Bergk. "Hic forte melius legeretur τρυγῳδῶν. Mirum enim ni artis suae mentionem tam opportuno loco fecisset poeta; nec opus erat tragoedorum meminisse, quum postea nominentur praestantissimi illius temporis duo." BR. Τρ. κιχλῶν — Ἑρ. κλαῦσ' Bentl.

532. ἐπυλίων S. ΤΡ. B. R. V. Ald. Br. vulg. Richt. ΕΡ. Tyrwh. Bergk. Dind. Mein. Hold.

ΕΡ. Κλαύσἄρα σὺ
ταύτης καταψευδόμενος· οὐ γὰρ ἥδεται
αὕτη ποιητῇ ῥηματίων δικανικῶν.
ΤΡ. κιττοῦ, τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων,
ὄχλου γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἀγρὸν,
δούλης μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χοὸς,
ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν.
ΕΡ. Ἴθι νυν ἄθρει
οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις
διαλλαγεῖσαι καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι
ἀπαξάπασαι καὶ κυάθους προσκείμεναι.
ΤΡ. Καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει
τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῷς τὰς τέχνας.
ΕΡ. Αἰβοῖ τάλας·

κλαῦσ' ἆρα B. R. *κλαῦσ' ἄρα* V. Ald. *κλαύσ' ἄρα* S. *κλαύσἄρα* Dind. Mein. *κλαύσει γέ συ* conj. Dobraeus. Fort. *κλαύσει μακρά.*

533. *Τρ. οὐ γὰρ* Bentl.

535. *ΧΟ.* B. V. Br. Richt. *ΤΡ.* Tyrwh. Bergk. Beer. Dind. Mein. Hold. *ΕΡ.* Bentl. Trygaeo continuant R. Ald. *κιττοῦ*] Qu. *τυροῦ*, aut *σίτου*. *τραγοίπου* S.

536. *ΤΡ.* praef. Bentl. *κόλπου*] *κτύπου* Reisk. ("non male," Richt.) *κώμου* Hamaker. (Mnem. V. 146.) prob. Mein. Ipse *κτύπου* aut *ὄχλου* conjeceram. Sic Vesp. 540. *πρεσβυτῶν ὄχλος*. Tentabam etiam *πόνου*, *γυναικῶν* etc. *εἰς* (*ἐς* B.) *ἀγρὸν* B. C. R. S. V. Bekk. Dind. etc. *ἐς ἰπνὸν* Ald. *εἰς ἰπνὸν* Pors. Br. Cf. 552. Utramque scripturam novit scholiasta. Brunckio retractum huc videtur *εἰς ἀγρὸν* ex v. 552.

537. *χοῶς* B. R. V. Ald. Br. Bekk. Richt. *χοῇ* S. *χοὼς* Elmsl. ad Ach. 1000. *χοὸς* Suidas in h. v. Dind. Bergk. Mein. Cf. ad Ach. 1000. Piers. ad Moer. p. 412. Lob. Parall. p. 233.

538. *κἀγαθῶν*] *ἀγαθῶν* S. Mox *νῦν* B. vulg. *ΕΡ.*] Delendum fort. Mercurii nomen, ut Trygaei sint omnia usque ad 542. Tum [dein?] fuerint 543. 544 — *τέχνας* Mercurii; Trygaei autem 544. *αἰβοῖ τάλας* usque ad 549. BERGK.

542. *ἅπαξ ἅπασαι* R., ut solet. *κυάθους* S. Suidas in *ὑπωπιάζω* (duo codd.). Cobet. Bergk. Mein. Rog. Pal. *κυάθοις* B. R. V. Athen. X. 424 B. Ald. vulg. Dind. V. Comm.

543. *καὶ — τὰς τέχνας* Mercurio continuant Mein. Bergk. *τοίνυν* vulg. Qu. *νυνὶ*, vel *δὴ νῦν*, *μοι νῦν*. Displicet nonnihil vulgata.

544. *ΕΡ.*] *ΤΡ.* Bergk. Mein.

ἐκεινονὶ γοῦν τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁρᾷς
τίλλονθ' ἑαυτόν; ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν
κατέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ 'κεινουί.
ΤΡ. Ὁ δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὁρᾷς ὡς ἥδεται,
καὶ τὸν δορυξὸν οἷον ἐσκιμάλισεν;
ΕΡ. Ἴθι νυν, ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.
ΤΡ. Ἀκούετε λεῴ· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι
τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας εἰς ἀγρὸν
ὡς τάχιστ' ἄνευ δορατίου καὶ ξίφους κἀκοντίου·
ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στὶ μεστὰ τἀνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς.
Ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας.
ΧΟ. Ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
ἄσμενός σ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους·
τάς τε συκᾶς, ἃς ἐγὼ 'φύτευον ὢν νεώτερος,
ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστι πολλοστῷ χρόνῳ.
ΤΡ. Νῦν μὲν οὖν, ὦνδρες, προσευξώμεσθα πρῶτον τῇ θεῷ,
ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε καὶ τὰς Γοργόνας·

545. γοῦν S. V. Bekk. Dind. Mein. etc. γ' οὖν R. Elmsl. ad Ach. 108. γὰρ B. Ald. Br. Cf. ad Eccl. 72. Pl. 1088. Vesp. 217.

547. κατέπαρδεν R. S. Br. Bekk. etc. κατεπάπαρδεν V. καταπέπαρδεν C. πέπαρδεν B. Ald. Cf. Vesp. 618. Pl. 618. κεινουὶ B. S.

548. ΤΡ. delet Bergk. ὁ δὲ δρεπανουργός] τὸν δὲ δρεπανουργὸν Cobet. Mein. Recte, ut videtur.

549. δορυξὸν R. S. V. Suidas in ἐσκιμάλισεν. Bekk. etc. δορυξόον B. Ald. δορυξοῦν Bentl. Cf. ad 447.

550. νῦν B.

552. εἰς B. R. V. Bentl. Pors. Br. ἐς Ald.

554. ἅπαντ' ἤδη 'στί] Fort. ἅπαντα δή 'στι. σαπρᾶς] ἁβρᾶς conj. Both. Mire Pacem σαπρὰν hic vocat, quam alibi mulierculam pulcram et delicatam esse fingit; nisi quidem joci causa verbo ambiguo usus est.

556. τοῖς δικαίοις] Corrigendum forsan τοῖς ἀγροίκοις. Cf. 595. 1185.

558. σ' add. B. Tyrwh. Pors. Br. etc. γ' Ald. om. C. R. S. V. φύτευον B. Ald. 'φύτευον ὤν] Qu. 'φύτευσ' ἔτ' ὢν —.

559. ἐστι R. V. Kust. Br. tacite. Bekk. γὰρ ἐπὶ Ald. γοῦν ἐπὶ (ni fallor) B. πολλοστῷ χρόνῳ] Qu. πολλῷ τῷ χρόνῳ, vel πολλῷ δὴ χρόνῳ, vel νῦν πολλῷ χρόνῳ, vel διὰ πολλοῦ χρόνου (570). Certe longe aliud significant πολὺς et πολλοστός. Sed v. Comm.

560. τῇ θεῷ πρῶτον S.

561. ἡμῖν B. non Ald.

εἶθ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία,
ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.
ΕΡ. Ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται
καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.
ΤΡ. Νὴ Δί', ἡ γὰρ σφῦρα λαμπρά γ' ἦν ἄρ' ἐξωπλισμένη,
αἵ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον.
Ἦ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον.
Ὥστ' ἔγωγ' ἤδη 'πιθυμῶ καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν
καὶ τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γῄδιον.
Ἀλλ' ἀναμνησθέντες, ὦνδρες,
τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,
ἣν παρεῖχ' αὕτη ποθ' ἡμῖν,
τῶν τε παλασίων ἐκείνων,
τῶν τε σύκων, τῶν τε μύρτων,
τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας,
τῆς ἰωνιᾶς τε τῆς πρὸς
τῷ φρέατι, τῶν τ' ἐλαῶν
ὧν ποθοῦμεν,

562. *λιταργιοῦμεν* B. Ald. *λιταργειοῦμεν* R. S. V. Qu. *λαιθαργιοῦμεν.* *ἐς* B. R. V. Ald.

563. *ἐμπολήσαντες*] *ἀγόρασον* Athenaeus III. p. 119 D. memoria lapsus.

565. *μᾶζα* R. V. Ald. vulg. *μάζα* B.

566. *νὴ Δί* B. Ald. *νὴ τὸν Δί* R. S. V. *Γ*. *ἡ γὰρ*] *ᾗ τε* conj. Lenting. Qu. *ᾗ γε*. *σφύρα* libri et vulg. Br. *σφῦρα* Bentl. Bekk. Dind. etc. Vide Arcad. p. 96, 26. Gramm. ap. Herm. de em. Gr. Gr. p. 437. *τὸ δὲ σφῦρα ἐκτεῖνον τὸ ῡ συστέλλει τὸ ᾰ.* *λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξωπλισμένη* R. S. V. *Γ*. Iunt. 2. Lenting. ad Med. 703. Bekk. Dind. etc. *λαμπρὸν ἦν ἂν* — B. Ald. Kust. Br. Mendosa haec videntur. Postulatur enim *λαμπρὰ* pro *λαμπρὸν*; neque omnino placet hic *ἦν ἄρ'*. Cf. ad Vesp. 1299. *οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακόν;* Reponendum forsan *λαμπρά τ' ἐστὶν* (vel *λαμπρὰ δή 'στιν*) *ἐξωπλισμένη*, vel *λαμπρὰ φαίνετ' ἐξ.*, vel *λάμπει πᾶσιν ἐξ.*, vel *λαμπρά 'στ'. ἦν γὰρ ἐξ.* Nisi satisfacit *λαμπρά γ'* pro *λαμπρόν*. Nunc malim — *σφῦρά τ' αὐτῶν ἦν κεκαλλωπισμένη*.

568. Mercurio tribuit Reisk. *ἡ* B. R. V. Ald. *ᾗ* S. *πῶς* Suidas in v. *ἀπαλλάξειεν*. Sic Nub. 167. *ἦ ῥᾳδίως*.

570. *γήδιον* vulg. *γῄδιον* Bergk. Dind. Richt. Mein. Ut scribunt quidam grammatici. V. Dind. in Steph. Thes. Est autem *γῄδιον* Atticum pro *γηΐδιον*, ut *γράδιον* pro *γραΐδιον*, *γήτης* pro *γηίτης*, *ἤθεος* pro *ἠΐθεος*, etc.

573. *ἡμῖν* R. S. V. *Γ*. Ald. *ὑμῖν* B.

574. *παλασίων* B. C. R. V. *Γ*. Bentl. Br. *παλλασίων* Ald. *ταλασίων* S *παλαθίων* Suidas in *παλάθαι*.

ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ
τὴν θεὸν προσείπατε.

ΧΟ. Χαῖρε χαῖρ', ὡς ἦλθες ἡμῖν ἀσμένοις, ὦ φιλτάτη. Ἀντ. β'.
Σῷ γὰρ ἐδάμην πόθῳ, δαιμόνια βουλόμενος εἰς
ἀγρὸν ἀνερπύσαι.
Ἦσθα γὰρ μέγιστον ἡμῖν κέρδος, ὦ ποθουμένη,
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις
–́ ⏑ ⏑ ⏑ –́ ⏑ – πᾶσιν ὁπόσοι βίον ἐτρίβομεν γεωρ-
γικόν.
Πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν πρίν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα
κἀδάπανα καὶ φίλα·

580. τήνδε νυνὶ τὴν θεὸν R. S. V. Ald. τόνδε νῦν τὸν θεὸν B.

582. χαῖρε χαῖρ', ὦ φίλταθ', ὡς ἀσμένοισιν ἡμῖν ἦλθες B. R. S. V. Ald. et (ἡμὶν) Br. Bekk. χαῖρε χαῖρ', ὡς ἦλθες ἡμῖν ἀσμένοις, ὦ φιλτάτη Dind. χαῖρε χαῖρ', ὡς ἀσμένοισιν ἦλθες ἡμῖν, φιλτάτη Mein. χαῖρε, χαῖρ', ὡς ἀσμένοισιν ἦλθες, ὦ φιλτάτη Bergk. χαῖρε χαῖρ', ὡς ἦλθες ἡμῖν ἀσμένοις, φιλτάτη Bergk. ed. I. Richt. Cf. ad 346. ὦ φίλταθ' libri. ὦ φιλτάτη Bentl. Dind. Bergk. ὦ φιλτάτη γ' conj. Br. Cf. 661. 709.

584. ἐδάμην S. Dind. Mein. etc. ἐδάμημεν B. R. V. Ald. Br. Bekk. Hunc versum cum duobus proximis in unum conjungit Dind.

585. δαιμόνια R. Bekk. Dind. etc. δαίμονα B. S. V. Ald. Br. βουλόμενος S. Dind. Mein etc. βουλόμενοι B. R. V. Ald. Br. Bekk. vulg.

586. ἀνερπύσαι] I. e. ἀνελθεῖν. Fort. αὖ ἑρπύσαι. Post ἀνερπύσαι lacunam indicat Bergk.

587. μέγιστον R. S. V. Flor. Chr. Pors. Bekk. Dind. etc. τὸ μέγιστον B. Ald. Br. μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις] χὠφέλεις ἡμᾶς μόνη Richt.

588—590. πᾶσιν ὁπόσοι γεωργι- | κὸν βίον ἐτρίβομεν. μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις libri et vulg. * * * * μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις | * * * * | πᾶσιν ὁπόσοι βίον ἐ- | τρίβομεν γεωργικὸν Dind. ("Postrema verba μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις si scripta sunt ab Aristophane, in eum quo transposui locum esse transferenda liquet, indicatis et ante et post ea lacunis.") πᾶσιν ὁπόσοι γεωργὸν βίον ἐτρίβομεν· μόνη γὰρ — Bergk. πᾶσιν, ὁπόσοι γεωρ- | γὸν βίον ἐτρίβομεν, | χὠφέλεις ἡμᾶς μόνη Richt. πᾶσιν ὁπόσοι γεωργὸν βίον ἐτρίβομεν (del. μόνη — ὠφέλεις) Mein. Ut et ipse conjeceram. Cf. v. stroph. 352—353.

589. 590. Haec in unum versum contrahenda, cujus in principio duo pedes exciderunt, velut πάντα παρέχουσ' ἀγαθὰ πᾶσιν ὁπόσοι βίον ἐτρίβομεν γεωργικόν. DIND.

589. γεωργικὸν βίον ἐτρίβομεν libri et vulg. βίον ἐτρίβομεν γεωργικὸν Dind. γεωργὸν βίον ἐτρίβομεν Both. Bergk. Mein. Richt. Cobet. Pal. Sic δοῦλος βίος, τύραννος, etc.

591—594. πολλὰ — φίλα] Versus unus hexameter. DIND.

τοῖς ἀγροίκοισιν γὰρ ἦσθα χῖδρα καὶ σωτηρία.
Ὥστε σε τά τ' ἀμπέλια καὶ τὰ νέα συκίδια
τἄλλα θ' ὁπόσ' ἐστὶ φυτὰ προσγελάσεται λαβόντ'
ἄσμενα.
Ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν τοῦτον χρόνον
ἥδε; Τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὦ θεῶν εὐνούστατε.
ΕΡ. Ὦ σοφώτατοι γεωργοί, τἀμὰ δὴ ξυνίετε
ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο.
Πρῶτα μὲν γὰρ * αὐτῆς ἦρξε Φειδίας πράξας κακῶς·

595. ἀγροίκοισιν B. R. V. Bentl. ἀγροίκοισι Ald. χίδρα libri et vulg. χῖδρα Dind. etc. Cf. ad Eq. 806.

596—599. Versus unus hexameter. DIND.

599. ὅσ' B. R. Ald. ὅσσ' S. V. ὁπόσ' Bentl. Pors. ad Hec. 1149. Dind. Mein. ὅσα γ' Br. Bentl. ἐστί] Praestat scribi ἔστι.

600. προσγελάσεται C. R. S. V. Pors. Bekk. etc. προσγελάσονται B. Ald. λαβόντ' R. S. Γ. Bekk. etc. σε λαβόντ' B. V. Ald.

601. ἀλλὰ ποῦ] ἀλλ' ὅπου malit Richt. Idem ipse conjeceram. Cf. 657. Sed v. Eq. 1365. τοῦτον R. V. Br. ἤδη B. Ald. om. Γ.

602. ἥδε, τοῦθ' vulg. ἥδε; τοῦθ' Dawes. Cf. ad Eq. 1365. τὰ δ' ἄλλα, φέρ' ἴδω, πῶς πολιτεύσει; φράσον 119.

603. σοφώτατοι] λιπερνῆτες memoriae errore posuit Diodorus 12, 40 ad versum Archilochi aberrans ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τἀμὰ δὴ ξυνίετε, quo Cratinum in Pytine usum fuisse ex annotatione scholiastae cognoscitur. DIND. "Vet. ed. ὦ πένητες καὶ γεωργοί. Lege ergo ὦ λιπερνῆτες. V. Schol. Hesych. Suid." BENTL. λιπερνῆτες temere receperunt Mein. Pal. Cf. Nub. 575. ὦ σοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τὸν νοῦν πρόσχετε

δὴ ξυνίετε] τις ξυνιέτω Diodor. Quod Meinekio arridet. Frustra.

605. πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἦρξε libri et Diodor. vulg. Bergk. πρῶτα μὲν γὰρ ἦρξεν αὐτῆς Bentl. Herm. Lenting. (sub. ὀλλυμένης). πρῶτα μὲν γὰρ αὐτὴν εἶρξε (!) Reisk. πρῶτα μὲν γὰρ αὐτίχ' εἶρξεν conj. Bergk. πρῶτα μὲν γὰρ ἦρξεν ἄτης Seidler. Dind. Mein. Richt. πρῶτα μὲν γὰρ ἦρξ' ἀϋτῆς (bellici clamoris initium fecit) Madvig. (Cf. Hom. Il. ξ'. 37. ἀϋτῆς καὶ πολέμοιο. 96. πολέμοιο συνεσταότος καὶ ἀϋτῆς. π'. 63. ν'. 621. δεινῆς ἀκόρητοι ἀϋτῆς.) πρῶτα μὲν γὰρ αὐτὸς ἦρξε conj. Paleius. In tragico quidem scriptore probabilis videretur Seidleri conjectura ἦρξεν ἄτης, eamque confirmare videatur Aeschyli locus Ag. 1163. πρώταρχον ἄτην. Sed vix placet in comico scriptore nomen tragicum ἄτη (quamquam ἀτηρὸς est Vesp. 1299), nec articuli omissio ante ἄτης. Aliud quid latere jure suspicatur Mein. Ipse tentabam εἶρξεν αὐτήν. (Cf. Ach. 329. μῶν ἔχει του παιδίον — ἔνδον εἴρξας; Av. 1082. τὰς περιστερὰς — εἴρξας ἔχει. Causa turbarum fuerit εἶρξεν in ἦρξεν depravatum. Cf. ad Eccl. 1104.) Vel πρῶτα μέν γ' ἀπήλασ' αὐτήν (Cf. 624. τήνδ' ἀπορρίψαντες

εἶτα Περικλέης φοβηθεὶς μὴ μετάσχοι τῆς τύχης,
τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικὼς καὶ τὸν αὐτοδὰξ τρόπον,
πρὶν παθεῖν τι δεινὸν αὐτὸς, ἐξέφλεξε τὴν πόλιν,
ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος,
κἀξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ καπνῷ
πάντας Ἕλληνας δακρῦσαι τούς τ' ἐκεῖ τούς τ' ἐνθαδί.
Ὡς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον ἀφθεῖσ' ἐψόφησεν ἄμπελος

αἰσχρῶς τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν. 637. τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν. Eq. 795. Ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος | τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις. Aesch. II. 116. ὅτι πρῶτος ἐπιστομίσαι τοὺς τὴν εἰρήνην ἐκκλείοντας). Vel πρῶτα μέν γ' ἔκρυψεν αὐτήν. Vel πρῶτα μὲν καθεῖρξεν (incarceravit) αὐτήν. Vel πρῶτα μέν γ' αὐτὴν καθεῖρξεν. (Vesp. 70. ἔνδον καθείρξας, ἵνα θύραζε μὴ 'ξίῃ. Cf. ad Eccl. 1104.) Vel πρῶτα μὲν κατέπτυσ' αὐτῆς. Vel πρῶτα μὲν γὰρ ἦρξε πάντων. Vel πρῶτα μὲν γὰρ ἦρξεν αὐτοῦ (sc. τοῦ ἀπόλλυσθαι αὐτὴν, αὐτοῦ in αὐτῆς ab grammatico aliquo mutato, qui structuram non caperet). Vel πρῶτα μὲν γὰρ ἦρξε τούτου (vel πολέμου vel ταραχῆς). Vel πρῶτα μὲν ταραγμοῦ ἦρξε. (Ταραγμοῦ in γὰρ αὐτοῦ et deinde in γὰρ αὐτῆς depravatum suspiceris. Ita certe appareret cur αὐτῆς ἦρξε metro repugnante exhibeant codices, non ἦρξεν αὐτῆς.) Vel πρῶτα μέν γ' ἔωσεν αὐτὴν (cf. 637). Vel πρῶτα μέν γ' αὐτὴν ἄπωσε. Vel πρῶτα μὲν κατῆρξατ' αὐτῆς. (I. e. immolavit eam. Cf. Herod. II. 45. Arist. Av. 959. Eur. Alc. 74. El. 800. Dem. p. 5?2, 40. Andoc. 16, 32. Eur. El. 1222. φασγάνῳ κατηρξάμαν ματρός. Her. 601. σὸν κατῆρκται σῶμα. Lucian. Somn. 3. σκυτάλην λαβών μου κατήρξατο. Fingitur enim Pax ἀπολέσθαι.) Vel τοῦ κακοῦ πρῶτος (vel πρῶτον) μὲν ἦρξε. (Ita Lys. 998. ἄρχε μὲν, οἰῶ, Λαμπιτώ, sc. τοῦ κακοῦ.) Sed πρῶτα μὲν γὰρ legitur Nub. 1117. Av. 1105. et πρῶτον μὲν γὰρ infra 739. Sermonem non περὶ ἄτης, sed περὶ αὐτῆς (τῆς Εἰρήνης) esse colligi posse e vv. 615 sqq. contendit Fr. Thiersch. p. 706. Idem forsan colligas e vv. 601—602. ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν etc.

606. μετάσχοι R. S. V. Bekk. Dind. Mein. μετάσχῃ B. Ald. Diodor. vulg. Richt. etc. τύχης R. S. V. Br. etc. δίκης B. Ald. Vide ad Oed. C. 1026. Elmsl. ad Her. 461.

607. 608. om. Diodorus. ὑμῶν B. S. V. Br. ἡμῶν R. Ald.

608. Virgula vulgo post δεινὸν posita fortasse post αὐτὸς transponenda. Ita Dind. Mein. etc. Ceterum colon post πόλιν ponit Bergk.

609. ἐμβαλών] ἢ 'μβαλὼν aut κ' ἐμβαλὼν (κἀμβαλὼν) Reisk. Cf. ad v. prox. seq.

610 ἐξεφύσησε (aut -εν) R. S. V. Suidas in h. v. ed. Gryph. Br. Bekk. ἐξεφύσησε γὰρ B. Ald. lemma schol. κἀξεφύσησεν Bentl. Dind. Bergk. Mein. Richt. τῷ om. S.

611. ἐνθάδε libri et vulg. Dind. ἐνθαδὶ Mein.

612. ἄκουσ' R. S. V. Bekk. ἤκουσ' B. Ald. vulg. τὰ πρῶτα τμηθεῖσ'

καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πίθῳ,
οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἧδε δ' ἠφανίζετο.
ΤΡ. *Ταῦτα μέντοι μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ 'πεπύσμην οὐδενός,*
οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἠκηκόη.
ΧΟ. *Οὐδ' ἔγωγε πλήν γε νυνί. Ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν,*
οὖσα συγγενὴς ἐκείνου. Πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.
ΕΡ. *Κᾆτ', ἐπειδὴ 'γνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις ὧν ἤρχετε*
ἠγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,
πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φόρους φοβούμεναι,
κἀνέπειθον τῶν Λακώνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν.
Οἱ δ', ἅτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι,
τήνδ' ἀπορρίψαντες αἰσχρῶς τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν.
Κᾆτα τἀκείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά·
αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι
οὐδὲν αἰτίων ἂν ἀνδρῶν τὰς κράδας κατήσθιον.

Reisk. Ineptum est *ἄκουσ'*. Reponendum, ni fallor, *ἀφθεῖσ'* accensa, Anglice set fire to, kindled. Cf. Ach. 986. *τὰς χάρακας ἧπτε πολὺ μᾶλλον ἔτι τῷ πυρί.* Nub. 18. *ἅπτε, παῖ, λύχνον.* 768. *ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι.* 57. Pl. 1191. *δᾷδας ἡμμένας.* 301. *ἡμμένον σφηκίσκον.* Nub. 1490. *δᾷδ' — ἡμμένην.* Lys. 316. *λαμπάδ' ἡμμένην.* Vel *τὰ πρῶτα πρησθεῖσ'.* (Ran. 859. *ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.*) Tentabam etiam *ἤχουσ'*. Vel *ἤφθη κἀψόφησεν.*

614. *κοὐκέτ'* scribi jubet Fr. Thiersch. p. 707. *ἧδε δ' ἠφανίζετο*] *ἧδε διηφανίζετο* S. *ἧδε τ' ἠφανίζετο* Dawes. Fortasse recte.

615. *ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω* libri et vulg. Parum convenit hic *τοίνυν* igitur. Correxi igitur *ταῦτα μέντοι —.* Cf. 1100. *τουτὶ μέντοι σὺ φυλάττου.* *πεπύσμην* B. R. S. V. Ald. Bergk. *'πεπύσμην* recte C. Br. Mein. Dind. Cf. Th. 596. *εἰ μὴ 'πεπύσμην ταῦτα —.* Av. 470. *τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐπεπύσμην.* Lys. 517. *ἕτερον — βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν.* et ad Ach. 10.

616. *ἠκηκόειν* libri et vulg. Bergk. *ἠκηκόη* Br. Bekk. Dind. Mein. Correctum ex scholiastae annotatione, *τὸ δὲ ἠκηκόειν* (corr. *ἠκηκόη*) *οὕτω Φρύνιχος διὰ τοῦ η ἀναγινώσκει.* Metrum postulat *ᾔδη* Av. 511.

618. *πολλά γ'*] *πόλλ' ἄρ'* Cobet. Mnem. II. 100. Mein. Nihil opus.

622. *κἀνέπειθον*] *κἂν ἔπειθον* S. *κᾆτ' ἔπειθον* Cobet.

623. Qu. *διειρωνάξενοι* (sic), vel *διείρωνες ξένοις.* V. Av. 1013.

624. *ἀνάρπασαν* B. non Ald. Nonnihil suspectum *ἀνήρπασαν.*

625. *κἆτα 'κείνων* S.

626. *ἐνθένδ'*] *ἐνθάδ'* Dobraeus ad Av. 764.

627. *ἂν ἀνδρῶν* R. S. V. Bekk. Dind. *ἀνδρῶν γε* B. Ald. *γεωργῶν*

ΤΡ. Ἐν δίκῃ μὲν οὖν, ἐπεί τοι καὶ κορώνεών γέ μου
ἐξέκοψαν, ἣν ἐγὼ 'φύτευσα κἀξεθρεψάμην.
ΧΟ. Νὴ Δί', ὦ μέλ', ἐνδίκως γε δῆτ', ἐπεὶ κἀμοῦ λίθον
ἐμβαλόντες ἐκμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.
ΕΡ. Κἀνθάδ' ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὑργάτης λεώς,
τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐμάνθανεν,
ἀλλ' ἅτ' ὢν ἄνευ γιγάρτων καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας
ἔβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γιγνώσκοντες εὖ

Bentl. Simile mendum est in Av. 520. *ὤμνυ τ' οὐδεὶς τότ' ἂν* (*τότ'* libri) *ἀνθρώπων*.

628. *ΧΟ.* praef. B. S. V. Ald. Br. *ΤΡ.* R. Bekk. Dind. Bergk. Mein. *ἐπεί τοι τὴν* libri et vulg. Bekk. Bergk. *ἐπεί τοι καὶ* Pors. ad Hec. 1161. Dind. Mein. Cf. 630. *κορώνεών* B. Ald. *κορώναιόν* R. S. V.

629. *φυτεύσας ἐξεθρεψάμην* libri et Ald. *'φύτευσα κἀξεθρεψάμην* Bentl. Dawes. Br. etc.

630. *ΤΡ.* praef. B. V. Ald. vulg. *ΧΟ.* R. Bekk. Dind. Bergk. Richt. Mein. *μελε'* B. C. R. S. V. Ald. *μέλε Γ.* *μέλ'* Bentl. Tyrwh. Pors. Br. Bekk. etc. *ἐνδίκως*] Scribendum *ἐν δίκῃ*, nisi *ἐνδίκως* legatur v. 628. Itaque proponunt Pors. Mein. Idem error est librorum Nub. 1379. *ἐνδίκως γὰρ* (ita vulg. *ἐν δίκῃ γ' ἂν* R. V. aliique plurimi). Cf. Vesp. 508. *νὴ Δί' ἐν δίκῃ γ'*. Eq. 258. Nub. 1379. *Ἐν δίκῃ* legitur etiam Nub. 1332—33. Vesp. 420. Th. 830. *δῆτά γ'* B. Ald. *δῆτ'* C. R. S. V. *Γ.* Bekk. *γε δῆτ'* Bentl. Tyrwh. Pors. Dind. Bergk. Mein. *λίθον* C. R. S. V. *τὸν λίθον* B. Ald.

631. *ἐξμέδιμνον* vulg. Bergk. Mein. Richt. *ἐκμέδιμνον* Porson. Elmsl. ad Eur. Med. 1150. Dind. Fortasse recte. Cf. Eur. Med. 1150. *ἐκπλέθρου δρόμου*. El. 883. *ἔκπλεθρον δραμὼν | ἀγῶν'*. Soph. Oed. R. 1137. *ἐκμήνους χρόνους*. Adjectivum *ἔκπους* legitur in inscr. ant. ap. Chandler. p. 38. *ἔκποδες* in Inscr. p. 198. Rose. Herodian. ap. Etym. p. 346, 14. *Ἑξάκλινον, ἑξάπουν, Ἀττικῶς μὲν ἔξπουν καὶ ἔξκλινον λέγεται, ὥσπερ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐξπηχυστί, καὶ παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμικῷ ἔξπουν.* Apud Herodotum (II. 149) occurrunt *ἑξάπλεθρος, ἑξάπεδος* (*ἑξάπους?*), et *ἑξαπάλαιστος*. *Ἕξγυιος* oppidi Siculi nomen Attice formatum memoratur Stephano Byz. p. 345. Vide Lob. ad Phryn. p. 414.

632. *χᾆτα δ'* libri et vulg. *κἀνθάδ'* optime Dobr. Add. ("Non opus," Dind.) *χᾆτά γ' ὡς* conj. Mein. Dobraei palmariam correctionem non dubitavi recipere. Scilicet *ἐνθάδε* valet h u c, in urbem. Conferuntur enim invicem quae Lacedaemone et Athenis evenerant. Utrobique populus agrestis et pacifica turpiter decepta erat. Cf. 619—627, et 632—648.

633. *ἐμάνθανεν* R. S. V. *Γ.* corr. Bekk. Dind. etc. *ἐλάνθανεν* B. *Γ.* supr. *μ*) Ald. Br. Utramque scripturam memorat scholiasta.

635. *ἔβλεπε* libri et Ald. *ἔβλεπεν* Br. etc. *γιγνώσκοντες* R. S. V. Br. etc. *γινώσκοντες* B. Ald.

τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας κἀποροῦντας ἀλφίτων,
τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν καὶ κράγμασι,
πολλάκις φανεῖσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθῳ,
τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,
αἰτίας ἂν προστιθέντες ὡς φρονεῖ τὰ Βρασίδου·
εἶτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κινίδι' ἐσπαράττετε·
ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα κἀν φόβῳ καθημένη
ἅττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἥδιστ' ἤσθιεν.
Οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὁρῶντες ἃς ἐτύπτονθ' οἱ ξένοι
χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύνουν τὸ στόμα,

637. *δικροῖς*] De accentus inconstantia *δικροῖς* et *δίκροις* v. Lob. a Phryn. p. 233. 234. DIND. *κεκράγμασιν* vulg. *καὶ τραύμασι* Reisl *καὶ κράγμασιν* conj. Bergk. Recte, nisi reponendum potius *κεκραγότες*.

640. *αἰτίας* vulg. *αἰτίαν* malit Hamaker. Quod et ipse conjeceran *φρονοῖ* C. R. S. V. Γ. Br. (in notis) Bekk. Bergk. *φρονεῖ* B. Al Mein. Richt. Dind. *Βρασίδου* libri et vulg. Bergk. Richt. Dind. *Βρα σίδα* Suidas in *Βρασίδας*. Dobr. Bo. Mein. Herodianus (ap. Herm. de em r. gr. p. 303, 6) disyllabis tantum vocibus in — *ας* aut — *ρας* geni tivum litera *ᾱ* pro *οῦ* terminari concedit, ut *Μίδα*. V. Buttmann. Gr Gr. T. 1. p. 147, 203. et cf. ad Lys. 1153.

642. *καὶ φόβῳ καθημένη* vulg. Mira locutio. Legerim *καὶ φόβῳ καθει μένη* (formidine demissa), vel *καὶ φόβῳ δεδμημένη*, vel potius *κα φόβῳ παρειμένη*. Quid sit *καθῆσθαι ἐν φόβῳ* nescio.

643. *ἅττ' ἂν* libri et Ald. *ἅττα* Flor. Chr. Bentl. Reisk. Br. tacit Bekk. etc. *διαβάλλοι* B. S. V. Ald. *διαβάλοι* R. (?) schol. Flor. Chr Pors. Br. tacite. *διέβαλ' ἂν* male Bentl. *ἤσθιον* S.

644. *ἐτύπτονθ'* R. S. schol. Bekk. *ἐτύπτ' θ'* (sic) V. *ἐτυπτον* B. Ald vulg. *ἐτύπτεθ'* Hirschig. Cobet. Mein. Dind. *ἐτύπτεσθ'* conj. Richt.

645. *ἐβύνουν* R. S. V. Γ. Hesych. Suid. Zonaras in *ἐβύνουν*. Bekk. Dind. Bergk. Mein. *ἐβύουν* B. Ald. vulg. *ἔβυον* aut *ἔβυσαν* Reisk. *ἐβύνουν* pro bat etiam Buttmannus Irreg. Verbs p. 47, collatis formis *κινέω δυνέω* (*ἐνδυνέουσι*). *Διαβυνέονται* est apud Herod. IV. 71. Idem tamen *δια βύνεται* habet II. 96. Sic *ἐνδυνέουσι*, idem tamen *καταδύνων*, *ὑποδύ νειν*. Formae Ionicae apud Herodotum sunt *ῥιπτέειν*, *ἀγέειν*, *πιεζέειν*, *συμβαλλέειν*, *ἐνεχέειν*, *ἑψέειν*, *ὀφλέειν*. Arist. H. A. IX. 37. 3. *βυνοῦσιν* (sic Schneideri mss.). Scribendum, ni fallor, *ἔβυνον*: namque Ionica potius quam Attica videtur forma *βυνέειν*. Similiter occurrunt diversae formae *ῥίπτειν* et *ῥιπτεῖν*, *κύειν* et *κυεῖν*, etc. Scilicet *βύνω βύσω*, ut *καταδύνω καταδύσω*, dicebatur. Simplex verbum occurrit etiam Ach. 463. *σφογγίῳ βεβυσμένον*. Thesm. 506. *κηρίῳ βεβυσμένον*. Vide Cobet. V. L. I. p. 128. et cf. ad Vesp. 59.

ὥστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἡ δ' Ἑλλὰς ἂν
ἐξερημωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθε. Ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
βυρσοπώλης.

ΤΡ. Παῦε παῦ', ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μὴ λέγε,
ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὗπερ ἔστ' εἶναι κάτω.
Οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἔστ' ἐκεῖνος ἀνήρ, ἀλλὰ σός.
Ἄττ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκεῖνον,
κεἰ πανοῦργος ἦν, ὅτ' ἔζη,
καὶ λάλος καὶ συκοφάντης
καὶ κύκηθρον καὶ τάρακτρον,
ταῦθ' ἀπαξάπαντα νυνὶ
τοὺς σεαυτοῦ λοιδορεῖς.
Ἀλλ' ὅ τι σιωπᾷς, ὦ πότνια, κάτειπέ μοι.

ΕΡ. Ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρός γε τοὺς θεωμένους·
ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς ὧν ἔπαθε πολλὴν ἔχει.

ΤΡ. Ἡ δ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον.

ΕΡ. Εἴφ' ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἔμ', ὦ φιλτάτη.

646. ἂν] αὖ Reisk. Sed cf. Ran. 914. Lys. 361. 510. Nub. 977. etc.
647. ἔλαθεν B. S. Ald. ἔλαθε R.? V.? Bentl. Reisk. Br. Bekk.
648. βυρσοπώλης B. Ald. Br. ὁ βυρσοπώλης C. R. S. V.
649. ἐκεῖνον] ἐκεῖ νῦν G. Burges. Ep. Crit. p. 78., ἐκεῖ enim de inferis ...e usurpari, ut in Ran. 82. Eur. Hec. 422. ἐκεῖ δ' ἐν ᾅδου. etc. Nihil ...s. οὗπερ ἔστ' R. S. V. Br. οὐ πάρεστ' B. οὐ πάρεστ' Ald. Cf. ad ... 333. Deinde ἀνὴρ pro εἶναι B.
650. ἔτ' ἔστ' ἐκεῖνος R. Iunt. 2. ἔτ' ἐστὶ ἐκεῖνος V. ἔτ' ἐστὶν ἐκεῖνος S. ...' ἐκεῖνος B. ἔσται κεῖνος C. et ('κεῖνος) Γ. τις ἔστ' ἐκεῖνος Ald. τις ...' ἐστ' ἐκεῖνος Kust. Br. ἀνὴρ libri et vulg. ἀνὴρ Bekk. Dind. etc. ...' ἔσθ' ἀνὴρ ἐκεῖνος malit nescio quis in Mus. Crit. II. 601. Nihil opus.
651. λέγῃς] λέγεις R.
654. κύκηθρον] κυκήθρα malit Elmsl. ad Ach 688. Femininam for...am κυκήθρα habent Hesychius, Photius aliique grammatici. τάρακτον S.
655. ἅπαξ ἅπαντα R.
656. σεαυτοῦ] σαυτοῦ R. S. Unde conjicias γε σαυτοῦ.
657. τῇ ἐκκλησίᾳ S.
658. εἴποι] εἴποιμι R.
660. ἥδ' ἀλλὰ —] οἶδ'· ἀλλὰ — Velsen. prob. Mein.
661. εἶφ' B. R. V. Ald. εἴφ' S. νοεῖς] φρονεῖς forsan reponendum. ... certe Ach. 446. Τηλέφῳ δ' ἁγὼ φρονῶ. Soph. El. 334. δηλώσαιμ' ἂν αὐτοῖς φρονῶ. αὐτοῖσι B. Ald. vulg. αὐτοῖς R. S. V. Γ. Dind. πρὸς ἔμ'] πρὸς ἔμεγ' Dind. Quod non probandum.

Ἴθ', ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη.
Εἶεν· ἀκούω. Ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω.
Ἀκούσαθ' ὑμεῖς ὧν ἕνεκα μομφὴν ἔχει.
Ἐλθοῦσά φησιν αὐτομάτη μετὰ τἀν Πύλῳ
σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν
ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τἠκκλησίᾳ.

ΤΡ. Ἡμάρτομεν ταῦτ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε·
ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν.

ΕΡ. Ἴθι νυν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο·
ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθαδί,
χὤστις φίλος κἄσπευδεν εἶναι μὴ μάχας.

ΤΡ. Εὐνούστατος μὲν ἦν μακρῷ Κλεώνυμος.

ΕΡ. Ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ
ὁ Κλεώνυμος;

ΤΡ. Ψυχὴν ἄριστος, πλήν γ' ὅτι
οὐκ ἦν ἄρ' οὗπέρ φησιν εἶναι τοῦ πατρός.

663. εἶεν R. S. Γ. schol. Bekk. Dind. εἶέν γ' B. V. Ald. Br. Cf. infra 1284. εἶεν· ἐκόρεσθεν etc. Aesch. Cho. 655. εἶεν· ἀκούω. ποδαπὸς ὁ ξένος πόθεν; Similiter οὐδέν. Av. 1360. οὐδέν γ' (οὐδέν?)· ἐπειδήπερ —.

664. delet Hamaker. ὑμεῖς] ἡμεῖς R. Fort. ἡμῖν.

667. τῆι κλησίαι R. τῇ 'κκλησίᾳ B. τρεῖς pro τρὶς R.

670. νῦν B. νυν Ald.

671. ἐνθάδε] ἐνθαδὶ Mein. Recte, opinor.

672. κἄσπευδεν B. R. κατέσπευδεν S. V. μάχαις S.

674. οὖν om. R. (non B. S. V.) Unde ποῖός τις εἶναι σοὶ δοκεῖ conjicit Bergk.

675. ψυχὴν B. Br. Bekk. Dind. ψυχήν γ' R. S. V. schol. Ald. Bergk. Mein. Richt. ψυχήν τ' C. Γ. Verum est ψυχήν. Particula hic non requiritur. Cf. Th. 240. ἐμοὶ μελήσει νὴ Δία, πλήν γ' ὅτι κάομαι. Eq. 27. Ran. 1466.

676. ὥσπερ B. Ald. ὅπερ C. R. S. V. Γ. οὗπερ Bentl. Reisk. Br. etc. οὗπέρ φησιν εἶναι τοῦ πατρός] Graecum non videtur Dobraeo, qui οὗπέρ φησιν εἶν' αὐτὸν πατρὸς proponit. Ipse tentabam οὗπέρ φησι γεγονέναι πατρός. Et profecto concedendum est vulgo post pronomen omitti solere articulum, ut in Pl. 365. ὡς πολὺ μεθέστηκ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων (non τῶν τρόπων). Herod. III 105. ἀναμιμνησκομένας ὧν ἔλιπον τέκνων. Demosth. p. 107. εἰ κατορθώσειεν ἣν ἐπ' ἔμ' ἦλθεν ὁδόν. Sed nil temere mutandum ostendunt loci infra allati, Pac. 138. νῦν δ' ἅττ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία. 791. ὃ παρ' ἐλπίδας εἶχε τὸ δρᾶμα. Lys. 834. ἴθ' ὀρθὴν ἥνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν. Av. 437. σὺ δὲ τοῖσδ' ἐφ' οἶσπερ τοῖς λόγοις ξυνέλεξ' ἐγὼ | φράσον. Fr. 343. αἰδὶ κατ' αὐτὴν ἣν (ᾗ?) βλέπεις τὴν εἴσοδον. Soph. Oed. C. 907. νῦν δ' οὕσπερ αὐτὸς τοὺς

Εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως
ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίγνετο.
ΕΡ. *Ἔτι νυν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο·*
ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πυκνί.
ΤΡ. *Ὑπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.*
Αὕτη, τί ποιεῖς; τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις;
ΕΡ. *Ἀποστρέφεται τὸν δῆμον ἀχθεσθεῖσ' ὅτι*
οὕτω πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.
ΤΡ. *Ἀλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ νῦν*
ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὢν
τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.
ΕΡ. *Πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ', ἐρωτᾷ, τῇ πόλει;*
ΤΡ. *Εὐβουλότεροι γενησόμεσθα.*
ΕΡ. *Τίνι τρόπῳ;*

ους *εἰσῆλθ' ἔχων* etc. Ant. 404. *ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν ὃν σὺ* ν *νεκρὸν | ἀπεῖπας*. Plat. Prot. 342. *ὥσπερ οὓς Πρωταγόρας ἔλεγε τοὺς* φιστάς. Prot. 359. *ἐν οἷς σὺ ἔλεγες τοῖς λόγοις*. Gorg. 469. *οὕτω σοι* κεῖ *ἔχειν περὶ ὧν ἐγὼ λέγω τῶν ἀνθρώπων*. Gorg. 477. *ἥνπερ ἐγὼ* ολαμβάνω *τὴν ὠφέλειαν*. Gorg. 511. *ἣν σὺ κελεύεις ἐμοὶ μελετᾶν τὴν* τορικήν. Crit. 48. *ἃς δὲ σὺ λέγεις τὰς σκέψεις*. Phaedr. 269. *εἰ ἀκού*σαν *ὧν νῦν δὴ ἡμεῖς διῆμεν τῶν παγκάλων τεχνημάτων*. Phil. 42. *ὃ σὺ* ἤρου *τὸ ἐρώτημα*. Hipp. maj. 286. *σμικρόν τί που τοῦτ' ἂν εἴη μά*μα *ὧν σὺ τῶν πολλῶν ἐπίστασαι*. Hipp maj. 291. *οἷν ἄρτι ἔλεγον* ν *τορύναιν*. Erast. 137. *ἐπιστήμονας εἶναι ὃν σὺ λέγεις τὸν τρόπον*. cian. Herm. 20. *ἀφ' ὧν ἔφησθα ἐκείνων τῶν γνωρισμάτων διορᾶν*. l. de m. c. 42. *καθ' οὓς εἰσῆλθε τοὺς χρυσοῦς θυρῶνας*. Id. Imag. 10. νίημι *γὰρ ἤδη σαφῶς ἥντινα καὶ λέγεις τὴν γυναῖκα*. Id. Cab. 24. ζήτει *ταῦτα ἅπερ σὺ φῂς τὰ στίγματα*. Theocr. VII. 51. *τοῦθ' ὅ τι* μὰν *ἐν ὄρει τὸ (ἐν ὄρεσσι?) μελύδριον ἐξεπόνασα*. *οὗπερ*] *ὅπερ* R. V.
678. *ἐγίγνετο* R. V. *ἐγίνετο* B. S. Ald. *ἐγίγνετ' ἂν* malit Richt.
679. *νῦν* B. R. S. V. Dind. Mein. *νυν* Ald. Cobet. Bergk.
680. *τοῦ 'ν τῇ πυκνί*] Fort. *τὰ νῦν ταδί*. *νῦν*] *νῦν ἄρτι* S. *τοὖν* c) B. S. *πυκνὶ* R. S. V. *Γ*. Bekk. Dind. *πνυκὶ* B. Ald. Br. Cf. ad . 165.
682. *ποεῖς* R. *ποῖ* R. S. V. Br. Bekk. etc. *σου* B. Ald. om. C. *Γ*.
684. *αὐτῷ* vulg. *οὕτω* Cobet. Mein., quum in hac locutione pronomen osum sit. Cf. Ach. 1095. *καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν* (lege *ἐπι*γράψαι) *Γοργόνα*. Lucian. de m. Per. 68. *καὶ προστάτην ἐπεγράφοντο*.
689. *γενησόμεσθα τρόπῳ τινὶ* Ald. *γενησόμεθα τρόπῳ τινὶ* B. V. Bentl. isk. Brunck. *γενησόμεθα. ΕΡ. τρόπῳ τίνι;* R. S. Tyrwhitt. Bekk. Mein. ησόμεσθα. *ΕΡ. τίνι τρόπῳ;* Dind. Bergk. Richt. "Axionicus Comicus

ΤΡ. Ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὤν. Πρὸ τοῦ μὲν οὖν
ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα,
νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.
ΕΡ. Ὢ ὤ·
οἷά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου.
ΤΡ. Τὰ τί;
ΕΡ. Πάμπολλα καὶ τἀρχαῖ' ἃ κατέλιπεν τότε.
Πρῶτον δ' ὅ τι πράττει Σοφοκλέης ἀνήρετο.
ΤΡ. Εὐδαιμονεῖ· πάσχει δὲ θαυμαστόν.
ΕΡ. Τὸ τί;
ΤΡ. Ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.
ΕΡ. Σιμωνίδης; πῶς;
ΤΡ. Ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρὸς
κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.
ΕΡ. Τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν;

apud Athenaeum VI. p. 240. — ἔπειτα καὶ τρόπον τινὰ τὸ πρᾶγμά μοι λυσιτελὲς εἶναι νενόμικα." (BE.)

690. προτοῦ B. οὖν om. S.

693. ὢ B. R. S. V. Ald. Br. Bekk. ὢ ὤ Dind. Bergk. Mein. οἷά μ' οἷόν μ' malit Richter. Fortasse recte. τὰ τί; libri et vulg. Mein. τί aut τίνα Reisk. τὸ τί Dind. malit Richt. Et ipse conjeceram aut τί; (ut in 696. 826) aut potius τίνα; Certa τὰ τί ferendum non est.

694. πάμπολλα καὶ] Malim πάμπολλα δή. Mox Dobraeus legit καὶ τἀρχαῖ' — τότε, πρῶτον ὅ τι, i. e. and as to those ancient affairs he left behind him, first what —. τἀρχαῖα ἃ R. κατέλιπεν B. R. Ald. κατέλειπεν. V. (Fortasse recte.) κατέλειπε S.

695. πράττει C. R. S. V. Γ. Br. etc. πράττειν B. πράττοι Ald. Dobr.

697. γίνεται B. S.

699. ἐπὶ ῥιπὸς C. R. S. V. Γ. Suidas in ῥιπὸς et σαπρός. Dawes. Br. Dind. etc. ἐπὶ τῆς ῥιπὸς B. Ald.

700. τί δαὶ C. Γ. Bentl. Pors. Br. τί δὲ B. R. V. Ald. τί δ' ὁ S. τί δὲ Κρατῖνος ὁ σοφός ἐστιν; B. Ald. τί δέ; Κρατῖνος —; Toup. in Suid. III. 220. τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν; Br. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Recte. Cf. Av. 1153. τί δαί; τά ξύλινα τοῦ τείχους τίνες | ἀπειργάσαντο; Ran. 6. τί δαί; τὸ πάνυ γέλοιον εἴπω; 73. τί δ'; οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; Soph. Oed. R. 941. τί δ'; οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι; Plat. Phaed. 59 C. τί δέ; Ἀρίστιππος καὶ Κλεόμβροτος παρεγένοντο; Eur. Hel. 137. οἱ Τυνδάρειοι δ' εἰσὶν ἢ οὐκ εἰσὶν κόροι; | — τεθνᾶσι etc. Aliquando legendum existimabam, τί δαὶ Κρατῖνος ὁ σοφός; ἔστιν; Cf. Eur. Iph. T. 533. τί γὰρ ὁ Λαέρτου γόνος; | — Οὔπω νενόστηκ' οἶκον, ἔστι δ', ὡς

ΤΡ. Ἀπέθανεν
ὅθ᾽ οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον.
ΕΡ. Τί παθών;
ΤΡ. Ὅ τι;
ὡρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο
ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων.
Χἄτερα πόσ᾽ ἄττ᾽ οἴει γεγενῆσθ᾽ ἐν τῇ πόλει;
ὥστ᾽ οὐδέποτ᾽, ὦ δέσποιν᾽, ἀφησόμεσθά σου.
ΕΡ. Ἴθι νυν ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπώραν λάμβανε
γυναῖκα σαυτῷ τήνδε, κᾆτ᾽ ἐν τοῖς ἀγροῖς
ταύτῃ ξυνοικῶν ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς.
ΤΡ. Ὦ φιλτάτη, δεῦρ᾽ ἐλθὲ καὶ δός μοι κύσαι.
Ἆρ᾽ ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ,

...ης. | *Θέτιδος δ᾽ ὁ τῆς Νηρῇδος ἔστι παῖς ἔτι;* | — *Οὐκ ἔστιν.* Arist. Lys. ... *τί δαὶ σύ;* 543. *τί δ᾽ ὁ στρατηγός, ὃν λέγουσ᾽ εὐδαιμονεῖν;* 576. *τί ... ὑμεῖς οἵ τ᾽ ἐμοὶ γεννήτορες;* | *ἆρ᾽ εἰσίν; ἆρ᾽ οὐκ εἰσίν;* Soph. Phil. ...2. *τί δ᾽ ὃς (αὖ?) παλαιὸς κἀγαθὸς φίλος τ᾽ ἐμὸς* | *Νέστωρ ὁ Πύλιος;* ...ιν; Aj. 983. *τί γὰρ τέκνον* | *τὸ τοῦδε; ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρῳά-* ...ς; 101. *εἶεν· τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου;* | *ποῦ σοι τύχης ἕστηκεν;* ...rg. Aen. III. 339. Quid puer Ascanius? superatne et vescitur ...ra?

701. *ἐνέβαλον* R. S. V. Ald. *ἔμβαλον* B. *ἐσέβαλον* Bentl., coll. 746. Qu. ...*βαλον* Sed cf. Ach. 1077. *ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.* Similiter et *εἰσβαίνειν* ...ν et *ἐμβαίνειν* dicebant. Versum spurium esse suspicatur Mein. *τί παθών;*] *τί μαθὼν* Reisig. Conj. p. 260. Cf. ad Ach. 826.

703. *ἰδὼν* R. S. Suidas in *ἐξηνέσχετο.* Ald. Bekk. Dind. Bergk. Mein. ...cht. *ὁρῶν* B. V. Brunck. Both. *Ὁρῶν* defendere videatur Eur. Hipp. ...2. *οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο* | *λεύσσων* etc. Contra *ἰδὼν* confirmatur locis ...milibus, Ach. 5. *ηὐφράνθην ἰδών.* 15. *τῆτες δ᾽ ἀπέθανον καὶ διεστρά-* ...ην *ἰδών,* | *ὅτε δὴ* etc. 706. *κἀπεμορξάμην ἰδών.*

704. *χἄτερα* B. *ἅττ᾽* R. S. V. Ald. *ἄττ᾽* B. Br. *γεγενῆσθ᾽* vulg. *γεγε-* ...*σθαι* (om. *ἐν*) V. Dawes. Reponendum forsan *γεγένητ᾽.* Cf. ad Ach. 12. ...ς *τοῦτ᾽ ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν.* Sed vulgatam satis tuetur ...ub. 1368. *κἀνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;* *ἐν* om. V.

705. *ὥστ᾽ οὐδέποτέ γ᾽, ὦ πότνι᾽, ἀφησόμεσθά σου* Elmsl. ad Ach. 127. ...ed non probandum. *ἀφησόμεσθα* R. Bekk. Dind. etc. *ἀφεξόμεσθα* S. V. Ald. Cf. Av. 627. *οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγώ ποθ᾽ ἑκὼν τῆς σῆς ...ώμης ἔτ᾽ ἀφείμην.* Ipse aliquando tentabam *ὥστ᾽ οὐδέποτε μεθησό-* ...*σθ᾽, ὦ δέσποινα, σου.* Cf. Vesp. 416. *ὡς τοῦδ᾽ ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.* Sed ...lgata bene habet.

706. *νῦν* B.

ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, τῆς Ὀπώρας κατελάσας;
ΕΡ. Οὐκ, εἰ κυκεῶνά γ' ἐπιπίοις βληχωνίαν.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβὼν, ἧσπέρ ποτ' ἦν.
ΤΡ. Ὦ μακαρία βουλὴ σὺ τῆς Θεωρίας,
ὅσον ῥοφήσει ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν,
ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἑφθὰς καὶ κρέα.
Ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, χαῖρε πολλά.
ΕΡ. Καὶ σύ γε,
ὤνθρωπε, χαίρων ἄπιθι καὶ μέμνησό μου.
ΤΡ. Ὦ κάνθαρ', οἴκαδ' αὖθις ἀποπετώμεθα.
ΕΡ. Οὐκ ἐνθάδ', ὦ τᾶν, ἐστι.
ΤΡ. Ποῖ γὰρ οἴχεται;
ΕΡ. Ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.
ΤΡ. Πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἕξει σιτία;
ΕΡ. Τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.
ΤΡ. Πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι;
ΕΡ. Θάρρει, καλῶς·
τηδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν.
ΤΡ. Δεῦρ', ὦ κόραι,

711. κατελάσας B. R. Ald. καταγελάσας V. corr. κατεγέλασας S. "Id[em] vitium apud Aelian. epist. 7. τῆς Ὀπώρας οὖν καταγελάσας τί ἀδ[...] correxit in annotatione Kusterus ad Eccl. 1082." DIND.

712. οὐχ, εἴ γε κυκεῶν' vulg. Corrigo confidenter οὐκ, εἰ κυκεῶνά γ' Non magis εἴ γε quam καίτοι γε dicunt Attici. V. Dobr. Adv. II. 1[...] Cf. ad Pl. 1202. κυκεῶνος Suidas in βληχωνίαν, non in διὰ χρόνου.

714. ἀπάγαγε R. S. V. ἄπαγε σὺ B. Ald.

715. σὺ βουλὴ B. R. S. V. Ald. βουλὴ σὺ schol. Bentl. Pors. Br. etc. Erit fortasse qui distinguendum censeat, ὦ — σὺ, τῆς Θεωρίας ὅσον —. Sed cf. Eq. 186. Vesp. 1512. Av. 1423. Minime placet altera interpunctio ab Scholiasta memorata, ὦ — βουλὴ, σὺ —.

716. ῥοφήσεις libri et vulg. ῥοφήσει Elmsl. ad Ach. 278. Dind. Mein. etc.

717. κατέδει C. Br. κατέδη B. κατέδῃ Ald. κόλικας B. non Ald.

720. οἴκαδ' οἴκαδ' vulg. οἴκαδ' αὖθις Cobet. Mein. Herwerden ad Oed. R. 159. (Idem et ipse conjeceram. Cf. Av. 1636. Ran. 1486. Vesp. 2[..].) ἄγε νῦν (vel ἄγε δῆτ') οἴκαδ' conj. Mein. ἴθι δεῦρ' οἴκαδ' conj. Bergk.

721. ὦ τὰν ἔστι B.

722. ἀστραβηφορεῖ malit Bentl.

725. θάρσει B. R. S. V. Ald. θάρρει Br. etc.

726. ὦ κόραι libri vulg. ὦ κόρα Mein. Dind. Sed ὑμᾶς est v. 728.

ἕπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θᾶττον, ὡς πολλοὶ πάνυ
ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένουσ' ἑστυκότες.
ΧΟ. Ἀλλ' ἴθι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη καταθέντες
τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα
περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν.
Ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς,
ἣν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἴπωμεν ὅσα τε νοῦν ἔχει.
Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς
αὑτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις·
εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος
κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται,
ἄξιος εἶναί φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.
Πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν

728. ἑστυκότες R. S. V. Ald. ἑστηκότες B. Cf. ad Th. 158.

729. ἡμεῖς R. S. V. Flor. Chr. ὑμεῖς B. Ald. τάδε τὰ σκεύη παραδόντες] τήνδε σκευὴν ἀποδύντες Hamaker. ap. Cobet. N. L. p. 51. Correxi τάδε τὰ σκεύη καταθέντες. Cf. 886. ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί. Certe non scripsit Comicus παραδόντες ... δῶμεν.

730. δῶμεν libri et vulg. φῶμεν Mein.

731. τὰς σκηνὰς] τὰς σκευὰς Hamaker. Cobet. πλεῖστα S.

732. φυλάττετε S. V. Bekk. Dind. etc. φύλαττε R. Γ. φύλαττε σὺ B. Ald. ἀνδρίως R. αὑτοῖσι S.

733. Videtur alius cujuspiam poetae versum non optimum ridere: qua sola ratione explicari posse videtur cur tetrametrum trochaicum anapaestis admiscuerit. DIND. Similem interpolationem vide in Nub. 1415. Restituendus forsan trimeter iambicus, ejecto λόγων. ἔχομεν B R. Ald. ἔχωμεν C. S. V. λόγων S. V. Ald. Bekk. Dind. etc. λόγον B. R. ὅσα τε νοῦς ἔχει C. R. S. V. Γ. Bekk. Dind. etc. χὤσα τε νοῦς ἔχει γε B. χ' ᾧσα τε νοῦς αὐτὸς ἔχει Ald. Legendum ὅσα τε νοῦν ἔχει. Cf. ad Ran. 696. μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε. Eur. Iph. A. 1139. ὁ νοῦς ὅδ' αὐτὸς νοῦν ἔχων οὐ τυγχάνει. Plat. Legg. 686 E. οὔκουν εὖ καὶ ἐχόντως νοῦν σύ τε πάντα εἶπες etc. Phil. 64 A. ἆρ' οὐκ ἐμφρόνως ταῦτα καὶ ἐχόντως [ἑαυτὸν τὸν] νοῦν etc.

736. θυγατέρα V.

738. ἡμῶν] An ὑμῖν? Cf. ad Ach. 633.

739. πρῶτον μέν] μὲν om. S. V. Qu. πρώτιστον.

ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ καὶ τοῖς φθειρσὶν πολεμοῦντας·
τοὺς δ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκείνους
ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους παρέλυσε
τοὺς φεύγοντας κἀξαπατῶντας καὶ τυπτομένους ἐπίτηδες,
οὓς ἐξῆγον κλάοντας ἀεί, καὶ τούτοις εἵνεκα τουδί,
ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς εἶτ' ἀνέροιτο,
"Ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέν σοι
ἐς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ κἀδενδροτόμησε τὸ νῶτον;"
Τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ καὶ φόρτον καὶ βωμολοχεύματ' ἀγεννῆ
ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν κἀπύργωσ' οἰκοδομήσας

740. *τοὺς φθειρσὶ* R.

741. *τοὺς θ'* vulg. Malim *τοὺς δ'*. Cf. ad Pl. 537. Idem suadet Bergk. *μάττοντας*] Fort. *μαργῶντας*, vel *λαιμαργούς*. *καὶ τοὺς πεινῶντας*] Qu. *καὶ διαπεινῶντας*, vel *λιμώττοντας*. Vel sic, *τοὺς πεινῶντας καὶ λιμώττοντας ἐκείνους*. Cf. v. prox. *τοὺς φεύγοντας κἀξαπατῶντας* etc.

742. 743. *τοὺς* —, | *ἐξήλασ'* —,] Transponunt Bergk. (alterutrum spurium esse judicans) Mein. Dind.

742. *τούς*] Fort. *καί*. *φεύγοντας*] *Φρυνώνδας* Bentl., coll. Hesych. Harpocr. Suid. Adde Thesm. 861.

743. *παρέλυσεν* R. S. V. Bekk. Dind. Bergk. Mein. *κατέλυσεν* B. Ald. Br. Scribendum forsan *κατέπαυσεν* (Anglice put down, ut in v. 739), aut *ἀπέλυσεν* dimisit (ut in Ach. 1155). Sed v. comm.

744. delent Hamaker. Mein. *ἐξῆγον* libri et vulg. Corrigendum videtur *εἰσῆγον*. Cf. ad 319. *κλάοντας* R. S. V. Br. Bekk. Dind. etc. *κλαίοντας* B. Ald. *οὕνεκα* B. R. Ald. vulg. *εἵνεκα* S. V. Recte.

745. *αὐτοῦ τὰς πληγὰς* vulg. Corrigendum fortasse vel *αὐτόν, τὰς πληγὰς* (i. e. *περὶ τῶν πληγῶν*, quod ad *εἶτ' ἀνέροιτο* referatur), vel *αὐτοῦ 'ς τὰς πληγάς*. Cf. ad 740. *ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεί*. *ἐπανέροιτο* libri et vulg. et Suidas in *σύνδουλος*. *εἶτ' ἀνέροιτο* Bentl. Dawes. Br. etc.

746. *ἔπαθες*] *ἔπαθ'* S. Qu. *ἔπαθεν*.

747. *εἰς* libri et Ald. *κἀδενδροτόμησε*] *κἀδενδροκόπησε* Cobet. prob. Mein. Ita etiam citat Herwerden Ex. Crit. p. 16. Cf. Ach. 183. *ἀμπέλων τετμημένων*. et cf. v. *ὑλοτομεῖν*. *τὸν νῶτον* R. S. V. Γ. *τὰ νῶτα* B. Ald. Br. *τὸ νῶτον* Suidas s. v. *ὑστριχίς*. Bekk. Dind. etc.

ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις,
οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν οὐδὲ γυναῖκας,
ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπεχείρει,
διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς δεινὰς κἀπειλὰς βορβοροθύμους.
Καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
οὗ δεινότεραι μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον,
ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο
περὶ τὴν κεφαλήν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας,
φώκης δ' ὀσμήν, Λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου.

752. ἐπεχείρει R. S. Γ. Bentl. Bekk. Dind. Bergk. Mein. ἐπιχειρεῖ B. V. Ald. Br. ἐπιχειρῶν Hamaker ἐπιχειρεῖ verum esse potest, quum mox sequatur μάχομαι. Sed v. ad 754.

753. ὀδμὰς Schol. κἀπειλὰς vulg. Praestat fortasse in anapaestis καὶ ἀπειλάς. βορβοροθύμους] βαρβαροθύμους Bentl. (ex schol.) βαρβαρομύθους Mein. (V. Schol.) Ipse Cleon βορβοροτάραξις dicitur Eq. 309.

754. καὶ πρῶτον μὲν μάχομα πάντων] Pro his θρασέως ξυστὰς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, quod legitur Vesp. 1031, reponunt Hamaker. Mein. μὲν om. B. non Ald. μάχομαι] Reponendum forsan imperfectum μαχόμην (ut ἐπεχείρει 752), augmento omisso, ut alibi, quia aliter vocabulum in hoc metri genere stare non posset. Cf. ad Ach. 10. Nub. 962 Av. 701. Richterus dedit καὶ πρῶτον δὴ 'μαχόμην —. Idem proponit καὶ πρῶτον μὲν πάντων αὐτῷ 'μαχόμην —. Cf. ad 752.

755. οὗ — δεινόταται vulg. ᾧ — δεινότεραι Kiehl. in Mnem. I. 427. Cf. ad Vesp. 1033. δεινόταται vulg. Correxi δεινότεραι. Solennis haec confusio in libris. Κύννης] Κύννας Cobet. κυνὸς ὡς prava Eratosthenis conjectura memoratur ab schol.

756. κεφαλαὶ libri et vulg. γλῶτται Bentl. Mein. οἰμωζομένων B. non Ald. ἐλιχμῶντο B. (?) R. S. V. Suidas s. v. Κύννα, et Vesp. 1033. Bentl. Reisk. Br. ἐλιχνῶντο Ald. Schol: δέον δὲ εἰπεῖν ἐλιχμῶντο ἐλιχνῶντο εἶπε διὰ τὸ λίχνον τῶν κολάκων. Hesychius, ἐλίχνων (scr. ἐλιχνῶντο): τοῦτο πεποίηται ἐπὶ τοῦ λιχνεύειν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Εἰρήνῃ. Cf. schol. ad Vesp. 1033.

757. εἶχε B.

758. φώκης δ' ὀσμήν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους libri et vulg. Quid significet Λαμίας ὄρχεις nemo dum exposuit. Certe minime conveniunt ὄρχεις Lamiae, feminae monstrosae, de qua v. Wessel. ad Diod. Sic XX. 41. Philostr. V. Ap. IV. 25. Suid. h. v. alios. Nisi ridicule haec finxit aut comicus poeta aliquis, aut superstitiosa opinio vulgi. Mihi ita locus men-

Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων
ἀντεῖχον ἀεὶ καὶ τῶν ἄλλων νήσων. Ὧν εἵνεκα νυνὶ
ἀνταποδοῦναί μοι χάριν ὑμᾶς εἰκὸς καὶ μνήμονας εἶναι.
Καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν οὐχὶ παλαίστρας περινοστῶν
παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς ἐχώρουν,
παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρασχὼν τὰ δέοντα.
Πρὸς ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ
καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας·
καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν
ξυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης.
Πᾶς γάρ τις ἐρεῖ νικῶντος ἐμοῦ
κἀπὶ τραπέζῃ κἀν ξυμποσίοις,
"Φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ

dosus sanandus videtur, φώκης δ' ὀσμὴν ἁλίας, ὄρχεις δ' ἀπλύτους. Hom. Od. IV. 442. φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή. Nisi magis placet φώκης δ' ὀσμὴν ὀλοάν (ut apud Homerum) —. Postulatur autem particula δέ. Cf. ad Vesp. 1035. Λαμίας vulg. λαμίας δ' Bentl. λαμίας (piscis nominis) Mein. ἀπλύτους R. V. Ald. ἀπλήτους B. S. καμήλου B. S. Ald. καμίνου R. V. Γ.

759. τοιοῦτον B. V. Ald. τοιοῦτ' R. S. Γ. γρ. τοιοῦτον δ' Γ. ἡμῶν S. V.

760. καὶ τῶν νήσων· τούτων οὖν οὕνεκα (del. ἄλλων) Herw. Ex. Cr. p. XI. Non male. εἵνεκα R. V. Ald. Bo. Bekk. Bergk. οὕνεκα B. Dind. Mein. Antiquam scripturam revocavi.

761. ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν P. R. S. V. Kust. et (om. μοι) B. Ald. vulg. Mein. Dind. ἀνταποδοῦναι τὴν χάριν Bentl. Dobr. Praestat, opinor, ἀνταποδοῦναί μοι χάριν. Cf. Th. 1230. τὼ Θεσμοφόρω δ' ἡμῖν ἀγαθὴν τούτων χάριν ἀνταποδοίτην. Eccl. 1047. ἀντὶ τούτων — μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν. Offendit articulus ante χάριν. ὑμᾶς εἰκὸς R. S. V. εἰκὸς ὑμᾶς Ald. ὑμᾶς εἰκὸς δὴ B.

762. περινοστῶν add. B. P. R. S. V. Kust. etc. om. Ald. περιφοιτῶν (vel περιῄειν — πειρῶν) Bentl. ex Schol. Vesp. 1025, qui hinc περιῄει τὰς παλαίστρας citat.

768. ξυνσπουδάζειν R.

770. καὶ ξυμποσίοις vulg. Malim κἀν —. Idem suadent Elmsl. a. ms. et Mein.

771. φέρε τῷ φαλακρῷ] Post haec excidisse aliquid, ut τῶν ὀψαρίων, suspicatur Mein. Mirum enim esse quod nihil praeter cupedias poetae afferri jubeat. Qu. φέρε τῷ φαλακρῷ δὸς τῶν ὄψων καὶ τραγαλίων.

τῶν τρωγαλίων, καὶ μὴ ἀφαίρει
γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν
ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος."
Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ Στρ.
τοῦ φίλου χόρευσον,
κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας
καὶ θαλίας μακάρων· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.
Ἢν δέ σε Καρκίνος ἐλθὼν
ἀντιβολῇ μετὰ τῶν παίδων χορεῦσαι,
μήθ' ὑπάκουε μήτ' ἔλ-
θῃς συνέριθος αὐτοῖς,
ἀλλὰ νόμιζε πάντας
ὄρτυγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὀρχηστὰς

772. καὶ μὴ ἀφαίρει] Fort. μὴ ἀφαίρει τοῦ —.

773. ποητῶν R., vel invito metro, quod notandum. Cf. ad 682.

774. ἀνδρὸς libri et vulg. Bekk. Bo. Weis. Bergk. Rog. λαμπρὸν Dind. Mein. Richt. Bergk. Comm. p. 203 etc. "Corrigendum λαμπρὸν ex annotatione scholiastae, λαμπρὸν διὰ τὴν φαλακρότητα. ἢ εὐπαρρησίαστον. Equit. 550. ἵν' ὁ ποιητὴς ἀπίῃ χαίρων | κατὰ νοῦν πράξας | φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ." (Dind.). Impromptu foret etiam φαιδρὸν corrigere, sed non sollicitandam librorum scripturam bene monuit Holden, qui ordinem verborum hunc esse ostendit, καὶ μὴ ἀφαίρει ἀνδρὸς ἔχοντος τὸ μέτωπον γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν. Atque ita vertit Weisius: "Nec detrahe quidquam viro, qui habet frontem nobilissimi inter poetas, h. e. similem plane frontem atque Aristophanes." Non enim de ipso comico haec dici finguntur, sed de quolibet alio calvo, qui convivio interfuturus sit. Sensum loci pessime expressit Brunckius, qui vertit, et ne detrahe quicquam praestantissimo poetarum, viro qui frontem habet. Istud λαμπρὸν scholiastae fortasse ex interpretatione ortum est. Sensu plane postulari ἀνδρὸς jure censet Rogers.

775. ᾠδὴ καὶ στροφὴ in R.

778. κλείουσα] An κλῄζουσα? Cf. Av. 921. Th. 116.

780. μακάρων ab eadem manu supra aliam vocem erasam R.

783. ἀντιβολεῖ R.

785—787. Uno versu μήθ' — πάντας Dind. atque ita in antistropho.

785. ὑπακούσῃς (ὑπάσῃς B.) libri et Ald. Br. Bekk. ὑπάκουε Bentl. Dobr. Dind. Mein. "Lege ὑπάκουε, servato ἔλθῃς, ut in Lys. 734." (Dobr.).

789. γυλιαύχενας] γυιαύχενας conj. Mein., coll. Callim. H. Dian. 177.

νανοφυεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανοδίφας.
Καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατὴρ ὃ παρ' ἐλπίδας
εἶχε τὸ δρᾶμα γαλῆν τῆς ἑσπέρας ἀπάγξαι.
Τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικό-
μων Ἀντ.
τὸν σοφὸν ποιητὴν
ὑμνεῖν, ὅταν ἠρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν
ἑζομένη κελαδῇ, χορὸν δὲ μὴ 'χῃ Μόρσιμος
μηδὲ Μελάνθιος, οὗ δὴ
πικροτάτην ὄπα γηρύσαντος ἤκουσ',
ἡνίκα τῶν τραγῳδῶν
τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-
φός τε καὶ αὐτός, ἄμφω
Γοργόνες ὀψοφάγοι, βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι,

γυιαί τε καὶ αὐχένα κεχμηυῖαι. ὀρχηστάς] Fort. ὀρχίλους ut in 1503. Ita media in ἅρπυιαι correpta erit in 810, ut nonnunquam fit in μητρυιά.

790. ναννοφυεῖς libri et vulg. Mein. νανοφυεῖς H. Steph. in Thes. Dind. ἀποκνίσματα B. S. V. Ald. Suidas in Καρκίνος. ὑποκνίσματα R. Iunt. 2. Cf. Plat. Hipp. maj. 304 A. κνίσματα (κνήσματα?) καὶ περιτμήματα τῶν λόγων κατὰ βραχὺ διῃρημένα. Qu. ἀποκνήσματα ramenta, ab ἀποκνῶ abrado. Cf. Ran. 1497. σκαριφησμοῖσι (-ισμοῖσι libri) λήρων.

793. ἔφασκεν S.

794 — 796. καὶ γὰρ — ἀπάγξαι] Haec in unum versum conjungenda pariterque in antistropho. DIND.

795. εἶχε τὸ δρᾶμα] Corrigendum suspicor εὕρετο (ηὕρ.) δρᾶμα. Alteram correctionem hanc propono, ὃ παρ' ἐλπίδ' ὑπέσχετο δρᾶμα. Quod si sincera est vulgata scriptura, cf. ad 676.

797. ᾀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ in R.

800. ἠρινὰ libri et Bentl. etc. ἠρινᾷ Ald. ἠρινὰ μὲν φωνῇ libri et vulg. εἴαρος ἀμφ' ὥρῃ Madvig. Qu. ἦρι (Nub. 311) νέᾳ φωνῇ, vel εἴαρος εἰν ὥρῃ, vel ἦρος ἐν ὥραισιν, vel ἠρινὰ μὲν πρώτῃ (ξούθῃ, νέᾳ). Latet, opinor, aliquid. Vix enim placet φωνῇ sic nude positum.

802. ἑζομένη libri et vulg. ἡδομένη Mein. ἡδομένῃ Bergk. Fortasse recte. Cf. Av. 236. ὅσα τ' — βῶλον ἀμφιτιττυβίζεθ' ὧδε λεπτὸν ἡδομένᾳ φωνᾷ. Nisi utrobique reponendum ἡδυμελεῖ. Sed cf. Ran. 679. ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις δεινὸν ἐπιβρέμεται Θρῃκία χελιδὼν ὑποβάρβαρον ἑζομένη κέλαδον. Eur. Phoen. 1514 f. κελαδεῖ S.

808. ἀδελφός libri (saltem B. S.) et Ald. Br. ὠ 'δελφός Bentl. ἀδελφός Bekk. Dind. etc.

γρασσόβαι, μιαροὶ, τραγομάσχαλοι, ἰχθυολῦμαι·
ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατὺ
Μοῦσα θεὰ, μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

ΤΡ. Ὡς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἦν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν.
Ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τὼ σκέλη·
Μικροὶ δ' ὁρᾶν ἄνωθεν ἦστ'. Ἔμοιγέ τοι
ἀπὸ τοὐρανοῦ 'φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ,
ἐντευθενὶ δὲ πολύ τι κακοηθέστεροι.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Ὦ δέσποθ', ἥκεις;

ΤΡ. Ὥς γ' ἐγὼ 'πυθόμην τινός.

ΟΙ. Τί δ' ἔπαθες;

ΤΡ. Ἤλγουν τὼ σκέλη μακρὰν ὁδὸν
διεληλυθώς.

ΟΙ. Ἴθι νυν κάτειπέ μοι —

ΤΡ. Τὸ τί;

814. ἰχθυολύμαι B. Ald.

819. ἐλθεῖν ἦν ἄρ' R. S. V. Γ. Bekk. Dind. Bergk. Mein. ἦν ἐλθεῖν ἄρ' B. Ald. Br. Possis etiam ὡς ἦν ἄρ' ἐλθεῖν χαλεπὸν εὐθὺ τῶν θεῶν. Cf. 22. 566. Eq. 1170. ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες — τὸν δάκτυλον. Ach. 990. Vesp. 1299.

820. ἔγωγέ τοι] ἐγὼ δέ τοι Choeroboscus in Bekkeri Anecd. p. 1411. et Joannes Alex. τον. παραγγ. p. 14, 23: sed ἔγωγέ τοι Herodianus in Aldi Hortis Adon. fol. 201. verso. DIND. ἔγωγέ τοι Choerob. II. 654. τὼ R. S. V. grammatici citati, Bentl. Br. Bekk. Dind. etc. τὰ B. Ald. Cf. 825. ἤλγουν τὼ σκέλη. Th. 24. Av. 1229. τὼ πτέρυγε.

821. μικροὶ δ'] μικρὸν δέ S. τοι γὰρ idem.

822. ἀπὸ τοὐρανοῦ R. S. V. Γ. Bekk. Dind. etc. ἀπ' οὐρανοῦ B. Ald. Τοὐρανοῦ legitur 199. 847. φαίνεσθε B. Ald. Br. φαίνεσθαι R. S. Γ. 'φαίνεσθε Bentl. Bekk. Dind. Mein.

823. δὲ] δὴ B.

824. ΟΙ.] θε. B. R. V. Ald. ὡς ἐγὼ πυθόμην B. Ald. ὡς ἔγωγ' ἐπυθόμην R. S. V. Γ. ὡς ἐγὼ 'πυθόμην Br. Bergk. Mein. ὥς γ' ἐγὼ 'πυθόμην Dind. Richt. Ut et ipse correxeram. Cf. Pl. 901. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; ΣΥ. ὥς γ' οὐδεὶς ἀνήρ. De augmento eliso cf. ad Ach. 10. Th. 596. "Locus corruptus et lacunosus", ait Mein. Bergkio etiam versus unus alterve hic videtur excidisse. Immerito hunc versum suspectum habere Meinekium ostendit Herwerden Ex. Crit. p. XI.

825. ἤλγουν] ἀλγῶ Hamaker (Mnem. V. 148).

826. νῦν B.

ΟΙ. ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα
πλανώμενον πλὴν σαυτόν;
ΕΡ. Οὔκ, εἰ μή γέ που
ψυχὰς δύ' ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.
ΟΙ. Τί δ' ἔδρων;
ΤΡ. Ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι
* τὰς ἐνδιαεριανεριυηχέτους τινάς.
ΟΙ. Οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ὃ λέγουσι, κατὰ τὸν ἀέρα

827. εἶδες] ἴδες R.

829. διθυραμβωδιδασκάλων B.

830. πετόμεναι S. ξυνελέγοντ'] Qu. ξυνέλεγον. Cf. Ach. 398. ξυλλέγων ἐπύλλια. Ran. 849. ξυλλέγων μονῳδίας.

831. τὰς B. R. V. Ald. τοὺς S. Vitiosum videtur τάς. Scripserat forsan τᾶν aut τῶν (ἐνδ. . . ων). Incommodus certe hic est articulus. Cf. e. g. Vesp. 135. ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τινας. ἐνδιαεριαυεριυηχέτους R. S. V. Bergk. Mein. ἐνδιαεριαυἑρινηχέτους (sic) R. ἐνδιαεριαυεριυηχέτους B. Ald. Br. ἐνδιαεριαιερινηχέτους (οἷον ἐρινηχέτους E.) Suidas in διθυραμβοδιδάσκαλοι. "ἐνδιαπερινηχέτους (vel εὐδ.)" Bentl. ἐνδιαεριαιθερινηχέτους Reisig. Conj. p. 313. ἐνδιαεριεαρινηχέτας Fr. Thiersch p. 709. ἐνδιαεραυρινηχύτους Dind. et (. εριαυρ.) conj. Mein. ἐνδιαεριαερινηχέτους Richt. Proposui olim in Praef. ad Aves p. IV. τὰς ἐνδιαεροπεριυηχέτους, i. e. circumnantes in liquido aere. (Nub. 336. ἀερονηχεῖς.) Tentabam etiam τὰς εὐδιαεροπεριυηχέτους —. Vel τὰς ἀεροδιεροπεριυηχέτους —. (Nub. 337. εἶτ' ἀερίας διερὰς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς.) Vel τὰς ἐνδιαερίας περινηχέτους —. Vel τὰς ἀερίας σκοτίας περινηχέτους —. (Av. 1389. τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται | ἀέρια καὶ σκότι' ἄττα καὶ κυαναυγέα | καὶ πτεροδόνητα.) Nisi — νηχέας potius legendum est: ἀερονηχεῖς est Nub. 337. Sed, quum non hic conveniat articulus (cf. modo Vesp. 135. ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τινάς), aliud quid quaerendum videtur, ut ταναοδιεραεροπεριυηχέτοις. (Eur. Orest. 322. αἵ τε τὸν ταναὸν αἰθέρ' ἀμπάλλεσθε.) Vel ἀεριοδιερονεφελοπεριυηχεῖς —. (Cf. Nub. 336. ἀερίας διερὰς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς, ubi iterum dithyrambos deridet.) Vel ἀεριοδιεροσκοτιοπεριυηχεῖς — Vel σκοτίας διερὰς περιαερονηχέτους —. Vel ἐκ τῶν νεφελῶν διεραερονηχέτους (vel διεραεριονηχεῖς) —. (Av. 1384. πτερωθεὶς βούλομαι — ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν | ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς. Schol: συνεχῶς δὲ αὐτοὺς (τοὺς διθυραμβοποιοὺς) κωμῳδοῦσιν ὡς ἀέρας (ἀέρα?) καὶ νεφέλας καὶ τὰ ἐκ τούτων σύνθετα ποιοῦντας. Qui νεφέλας in hac voce invenisse videatur.) Mendosum videtur ἐνδια —, nam media in ἔνδιος (i. q. μεσημβρινὸς) producitur, Il. λ'. 726. ἔνδιοι ἱκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο. Od. δ'. 450. ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλός.

832. ἅ] ὃ malit Hamaker. (Mnem. V. 149). Quod et ipse conjeceram.

ὡς ἀστέρες γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;
ΤΡ. Μάλιστα. ΟΙ. Καὶ τίς ἐστιν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ;
ΤΡ. Ἴων ὁ Χῖος, ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι
ἐνθάδε τὸν Ἀῷόν ποθ'· ὡς δ' ἦλθ', εὐθέως
Ἀῷον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.
ΟΙ. Τίνες γάρ εἰσ' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
οἳ καόμενοι θέουσιν;
ΤΡ. Ἀπὸ δείπνου τινὲς
τῶν πλουσίων οὗτοι βαδίζουσ' ἀστέρων,
ἰπνοὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ.
Ἀλλ' εἴσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβών,
καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ·
στόρνυ τ' ἐμοὶ καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος.
Καὶ ταῦτα δράσας ἧκε δεῦρ' αὖθις πάλιν·
ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ βουλῇ τέως.
ΟΙ. Πόθεν δ' ἔλαβες ταύτας;

λέγουσι κατὰ τὸν ἀέρα, | ὡς — vulg. Dind. Mein. Richt. λέγουσι, κατὰ τὸν ἀέρα | ὡς — Lenting. Fr. Thiersch. p. 710. Bo. Bergk. Quam correctionem et ipse feceram. Cf. 827.

833. γινόμεθ' B. S. Ald. γιγνόμεθ' (ut vid.) R. V.

834 sq. ΟΙ. καὶ τίς — ποθ'; ΤΡ. ὡς ἦλθ' — Mein. Richt. ΟΙ. καὶ τίς — Ἴων ὁ Χῖος; ΤΡ. ὅστις; ἐποίησεν — Bergk. Vide Add.

836—837. ἀοῖόν libri et vulg. Ἀῷόν malit Bergk. Recte, opinor. Corruptela orta ex scriptura ΑΟΙΟΝ (i. e. ΑΩΙΟΝ).

836. ὡς δ' ἦλθ', εὐθέως B. (ἦλθ' in ras.) R. S. V. Γ. Bekk. Dind. Bergk. ὥστε γ' εὐθέως Ald. Br. ὡς ἦλθ', εὐθέως Mein. Richt. Schol: ὡς δ' ἦλθεν ἐνθάδε, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀπέθανεν. Unde scriptum suspicatur Fr. Thiersch. p. 710: ἀστέρα τὸν Ἀοῖόν ποθ'· ὡς δ' ἦλθ' ἐνθάδε. Qu. ὡς δ' ἀπέθαν', ἐκεῖ, vel ὡς δέ γ' ἀπέθανεν. Cf. 833.

837. ἀοῖον vulg. ἑῷον Mein. ἀῷον Bergk. ἀστέρα] ἀστέρες conj. Mein. Malim ἀστέρες. Legendum forsan εὐθέως. Cf. ad v. praec. 836.

838—892. desunt in Γ.

839. θέουσ' S. Idem βαδίζουσιν 840. τινὲς] τινὸς malit Lenting.

841. ἐν δέ] ἔν τε Schol. Pl. 816.

844. τέ μοι B. R. S. V. Ald. τ' ἐμοὶ Br. Bekk. Dind. etc.

845. αὖθι R.

847. ταῦτα σύ; ΤΡ. πόθεν; B. Ald. ταύτας σύ; ΤΡ. πόθεν; R. S. V. Bentl. Pors. Dobr. Add. p. 138. Bekk. Richt. ταύτα; ΤΡ. πόθεν; Br.

ΤΡ. Ὁπόθεν; ἐκ τοὐρανοῦ.
ΟΙ. Οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον,
εἰ πορνοβοσκοῦσ' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
ΤΡ. Οὔκ, ἀλλὰ κἀκεῖ ζῶσιν ἀπὸ τούτου τινές.
ΟΙ. Ἄγε νυν ἴωμεν. Εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
ταύτῃ τι;
ΤΡ. Μηδέν· οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν
οὔτ' ἄρτον οὔτε μᾶζαν, εἰωθυῖ' ἀεὶ
παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.
ΟΙ. Λείχειν ἄρ' αὐτῇ κἀνθαδὶ σκευαστέον.
ΧΟ. Εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρε- Στρ.
σβύτης, ὅσα γ' ἔστ' ἰδεῖν,
τὰ νῦν τάδε πράττει.

Tyrwh. ταυτα σύ; ΤΡ. πόθεν; Bo. Bergk. ταύτας; ΤΡ. ὁπόθεν Elmsl. (ad Tyrwh. Conj. p. 57) Pors. Elmsl. n. ms. Hirschig. Mein. Cobet. αὐ τάσδ' ΤΡ. ὁπόθεν Pors. (ni fallor). ταύτας σύ; ΤΡ. πόθεν; Dind. De αὐτὰ Dobraeus: "Qu. annon Attici τούτω et αὐτὼ semper dixerint, ut τώ." Duale femininum τούτω legitur Aesch. Pers. 193. Soph. El. 981. Xen. Cyr. I. 2. 11. ἄμφω τούτω τὼ ἡμέρα. Et τούτοιν Plat. Legg. X. 898 A. Similiter τώδε Soph. El. 981—982. τώδε τὼ κασιγνήτω — 8 Oed. C. 977. τὼ Hom. Il. ε. 778. ἰδόντε Oed. C. 1676. πάσχοντε 1008. ἀφειδήσαντε 978. ἄρχοντε καὶ ἄγοντε Plat. Phaedr. 237 D. οἶν ibid. ἔχοντε Eur. Hipp. 387. περιφυσήτω Arist. Lys. 323. τοὐρανοῦ R. S. V. Bentl. Elmsl. Pors. Tyrwh. Hirsch. Bekk. etc. τῶν οὐρανῶν B. Ald. Br.

848—849. τριώβολον, εἰ] τριώβολον. ἢ —; Dobr.

849. πορνοβοσκοῦσιν B.

850. κἀκεῖ] κακοὶ S. κεῖ R. τούτων vulg. τούτου Dind.

851. Verba ἄγε νυν ἴωμεν Trygaeo continuant Boisson. Dind. Holdenus, probante Mein. Quod non praeferendum videtur. δῶ καταφαγεῖν] Qu. δώσω φαγεῖν.

852. τι] τί S. Ald. Cobet. Male.

853. μάζαν B.

855. κἀνθάδε R. S. V. Farr. Brub. Be. Bekk. Dind. Mein. etc. κἀνάδε C. καὶ κανᾶ B. Ald. κἀνθαδὶ Bentl. καὶ λεκάνην Br. καὶ κάτω (quod respondeat τῷ ἄνω), cujus glossema fuerit καὶ ἐνθάδε, scribi jubet Fr. Thiersch. p. 711.

856. om. B.

857. ὅσα γ' ὧδ' ἰδεῖν] ὅσα γ' ἔστ' ἰδεῖν Br. Quod et ipse conjeceram. Qu. ὅσα κἄμ' ἰδεῖν. Cf. ad Nub. 1252.

858. τάδε] ὅδε Br. Vide comm.

ΤΡ. Τί δῆτ', ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα;
ΧΟ. Ζηλωτὸς ἔσει, γέρον,
αὖθις νέος ὢν πάλιν,
μύρῳ κατάλειπτος.
ΤΡ. Οἶμαι. Τί δῆθ', ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ἔχωμαι;
ΧΟ. Εὐδαιμονέστερος φανεῖ τῶν Καρκίνου στροβίλων.
ΤΡ. Οὔκουν δικαίως, ὅστις εἰς
ὄχημα κανθάρου 'πιβὰς
ἔσωσα τοὺς Ἕλληνας, ὥστ'
ἐν τοῖς ἀγροῖς
ἅπαντας ὄντας ἀσφαλῶς
βινεῖν τε καὶ καθεύδειν;
ΟΙ. Ἡ παῖς λέλουται, καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά·
ὁ πλακοῦς πέπεφθ', ἡ σησαμῆ ξυμπλάττεται,

860. γέρων B. S. Bergk. Mein. γέρον R. V. Ald. Bekk. Dind. Accuratior erit responsio, si γέρων scribas (cf. 913), sed similia exempla confert Dindorfius, Eccl. 292. δώσειν τὸ τριώβολον. | ἀλλ' —, ante plenam interpunctionem, et, ubi nulla hujusmodi excusatio est, Pac. 1349. τοῦ μὲν μέγα καὶ παχύ, | τῆς δ' —.

863. οἶμαι] οἴμοι Lenting. in Eur. Med. 44., coll. Nub. 771. οἴμ', ὡς ἀπόλλυμαι. Addere potuisset Thesm. 1185. οἴμ', ὡς στέριπο τὸ τιττί —. Ach. 1198. ἀτταταῖ ἀτταταῖ | τῶν τιτθίων, ὡς σκληρὰ etc. ἔχωμαι] Fort. λάβωμαι. V. Ach. 923. etc. Sed cf. 479. ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου.

864. ΤΡ. praef. libri et vulg. ΧΟ. Bentl. Be. Br. Dind. εὐδαιμονέστερος B. S. V. Ald. εὐδαιμονίστερος R. Bekk. φανεῖ B. (ni fallor) S. Bentl. Tyrwh. Be. Br. etc. φανεὶς R. V. Ald.

865. οὐκοῦν S. Ald. οὔκουν B. R. V. Br. Bekk. etc. 'πιβὰς R. S. V. Suidas in ὄχημα. Bekk. Dind. etc. βὰς B. Ald. Br. (versu tetrametro οὔκουν — βάς.)

866. ἐν τοῖς ἀγροῖς R. S. V. Bekk. Dind. etc. ἐν τοῖς ἀγροῖσιν αὐτοὺς B. Ald. Br. (versu tetrametro ἔσωσα — αὐτούς.) ὄντας add. B. R. Ald. om. S. V.

867. κινεῖν libri et Ald. Br. Richt. βινεῖν Flor. Chr. Frob. Dind. etc. Cf. 341.

868. ΟΙ.] Θε. R. Ald. κἄτα (pro καὶ τὰ) R.

869. πέπεπται, σησαμῆ vulg. Malim πέπεφθ', ἡ σησαμίς (vel ὁ σησαμοῦς). Articulus enim non minus hic requiritur quam ante πλακοῦς. σησαμῆ Ald. Dind. Bergk. σησαμὴ R. S. V. Bekk. σησάμοις B. σησαμοῦς Br. σησαμὶς Dobr. Mein, coll. Eupolide Athen. 646 F. Qu. ὁ σησαμοῦς. Σησαμοῦς legitur Ach. 1092. Th. 570. σησαμὶς Ephipp. III. 330. Antiph. III. 44. Eupol. II. 494. σησαμῆ Amph. III. 303. ἄμητες — σησα-

καὶ τἄλλ' ἕτοιμα πάντα· τοῦ πέους δὲ δεῖ.
ΤΡ. Ἴθι νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀνύσαντε τῇ βουλῇ τι ταυτηί.
ΟΙ. Τί φής;
αὕτη Θεωρία 'στίν, ἣν ἡμεῖς ποτε
ἐπαίομεν Βραυρῶνάδ' ὑποπεπωκότες;
ΤΡ. Σάφ' ἴσθι, κἀλήφθη γε μόλις.
ΟΙ. Ὦ δέσποτα,
ὅσην ἔχει τὴν πρωκτοπεντετηρίδα.

μαῖ (σησαμαὶ vulg.). Menand. IV. 318. ξυμπλάττεται] πλάττεται S. Suspectum. Fort. σησαμοῦντα μάττεται. Verbum ξυμπλάττειν legitur Hermipp. II. 399. μύων ξυνέπλαττε Θετταλικὴν τὴν (l. τιν') ἔνθεσιν.

870. ἁπαξάπαντα vulg. Malim ἕτοιμα πάντα. δέους B.

871. νῦν B.

872. ἀνύσαντε τῇ βουλῇ. Θε. τίς ἐσθ' αὕτη; τί φῄς; Ald. ἀνύσαντε τῇ βουλῇ τίς ἔσθ' αὕτη; τί φῄς; (spatio relicto post βουλῇ) B. ἀνύσαντε τῇ βουλῇ ταυτηΐ. Θε. τί φῄς; R. ἀνύσαντε (-τες S.) τῇ βουλῇ τι ταυτηΐ. Οἰκ. τί φῄς; S. V. ἀνύσαντε τῇ βουλῇ. ΟΙ. τίς αὑτηί; τί φῄς; Dobr. Adv. II. 138. (Quod et ipse conjeceram.) ἀνύσαντε τῇ βουλῇ τι ταυτηνί. ΟΙ. τί φῄς; Bekk. ἀνύσαντε τῇ βουλῇ τι ταυτηί. ΟΙ. τί φῄς; Dind. ("Recte habet ταυτηί: nam praesens est βουλή (v. 905). τι cum ἀνύσαντε est jungendum.") ἀνύσαντε τῇ βουλῇ τι. ΟΙ. ταυτηί; τί φῄς; Bergk. ἀνύσαντε τῇ βουλῇ τι. ΟΙ. ταυτηνί; τί φῄς; Mein. Richt.

873. ΤΡ. praef. V. ΘΕ. ἣν ἡμεῖς — ὑποπεπωκότες; ΤΡ. σάφ' ἴσθι Dobr. ἣν ἡμεῖς ποτε | ἐπαίομεν] Qu. ἧς ἡμεῖς μέτα | ἐπαίζομεν — Cf. Ran. 414. etc. Vel αὕτη Θεωρία, μεθ' ἧς ἡμεῖς ποτε etc.

874. ἐπαίομεν] ἐδιώξαμεν C. (?) conj. Reisk. Qu. ἐδιώκομεν. Vel ἐπαίζομεν. Vel ἠρείδομεν. (Cf. Fr. 55. ἔρειδε πρὸς τὸ σιμόν. Fr. 415.) Vel ἐπέμπομεν pompa ducebamus. Vel ἧς ἡμεῖς μέτα | ἐπαίζομεν etc. Vulgata inepta videtur; non enim est unde pendeat Βραυρῶνάδ'. Cf. tamen 898. βραυρώναδ' R. κραυρῶνάδ' S. βραυρῶνά γ' B. βραυρῶνάδ' Ald. Br. Βραυρῶνάδ' Bekk. Dind. etc. Qu. Βραυρῶν' ἅμ'. ὑποπεπωκότες B. schol. Biset. Scal. Reisk. Be. Pors. etc. ὑποπεπτωκότες C. R. S. V. Ald.

876. Fort. πρωκτοπενταετηρίδα. Cf. Lycurg. § 104. καθ' ἑκάστην πενταετηρίδα τῶν Παναθηναίων. Dem. p. 740. πολλὰς πεντετηρίδας (al. πενταετ.) ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ διατρίψαντα. Tab. Heracl. πενταέτηρίς (i. e. πενταϝετηρίς). Inscr. Cant. VII. Rose. πενταετῆ — χρόνον. Plat. Rep. 615 A. τοῦτο δ' εἶναι κατὰ ἑκατονταετηρίδα ἑκάστην. Orphei δωδεκαετηρίδες memorantur ab Tzetz. ad Plut. 538. Sed Πεντετηρὶς legitur Herod. III. 97. IV 94. VI. III. Attica esse πεντετηρὶς πεντετηρικὸς (non πενταετ.) docet Phrynichus p. 406. Lob.

ΤΡ. *Εἶεν, τίς ἐσθ' ὑμῶν δίκαιος; τίς ποτε,*
τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ βουλῇ λαβών;
Οὗτος, τί περιγράφεις;
ΟΙ. *Τὸ δεῖν', εἰς Ἴσθμια*
σκηνὴν ἐμαυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω.
ΤΡ. *Οὔπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων. Δεῦρο σύ·*
καταθήσομαι γὰρ αὐτὸς ἐς μέσον σ' ἄγων.
ΟΙ. *Ἐκεινοσὶ νεύει.*
ΤΡ. *Τίς;*
ΟΙ. *Ὅστις; Ἀριφράδης,*
ἄγειν παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν.
ΤΡ. *Ἀλλ', ὦ μέλε,*
τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται.
Ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί.
Βουλή, πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν Θεωρίαν.
Σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,
ὥστ' εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τὼ σκέλη
ταύτης μετέωρα κᾆτ' ἀγαγεῖν ἀνάρρυσιν.
Τουτὶ δ', ὁρᾶτ', ὀπτάνιον ὑμῖν ὡς καλόν.

878. *τὴν βουλὴν* S. V.

879. *εἰς* R. S. V. *ἐς* B. Ald.

882. *εἰς μέσους αὐτοὺς* B. Ald. Br. *αὐτοὺς ἐς μέσους* R. S. V. *αὐτὸς ἐς μέσους* Seidler. Dind. Mein. et (*εἰς*) Bergk. Praestat, ni fallor, *αὐτὸς ἐς μέσον σ'* (ut *ἐν μέσῳ* 1118.). Vel *ἐς μέσους ὑμᾶς* (vel *αὐτὴν*) *ἄγων*. Requiritur enim pronomen.

884. *αὐτὸν* B. Ald. Br. *αὑτὸν* R. S. V. Bekk. Dind. Bergk. Mein. *ἀντιβολῶ* S. *μέλε* B. R. V. Ald. *μέλε'* S.

886. *τὰ σκεύη*] *τὴν σκευὴν* Mein. "Quae sint *τὰ σκεύη*, quae gestare licit Trygaeus Theoriam, nemo adhuc docuit: sequenti ostendunt aperte iubere Trygaeum Theoriam ut nudam sese spectandam praebeat."

890. *μετέωρα*] Legendum aut hic *μετεώρω*, aut, quod minus probabile, *τὰ σκέλη* in v. praec. *καταγαγεῖν* vulg. *κᾆτ' ἀγαγεῖν* Herw. A. C. p. 49. Recte, opinor: cf. ad Eq. 25. Iamdudum ipse annotaveram: "Displicet *καταγαγεῖν*. An . . *ἀγαγεῖν*?"

891. *τουτὶ δ' ὁρᾶτε τοὐπτάνιον* B. R. S. V. Ald. Br. *τουτὶ δ' ὁρᾶτ' ὀπτάνιον* Bentl. Pauw. Fr. Thiersch. p. 711. Bergk. Mein. *τουτὶ δ' ὅρα τοὐπτάνιον* Bekk. Dind. *τουτὶ δ', ὁρᾶτ', ὀπτάνιον* Dobr. Ipse tentabam *τουτὶ δ', ὁρᾶτε, τοὐπτάνιον ὑμῖν καλόν*. Postulatur certe plurale *ὁρᾶτε*. Cf. 887. *ὁρᾶτε*. 888. *σκέψασθ'*. *ἡμῖν ὡς καλὸν* R. Bekk. Dind. Mein. *ὡς καλὸν ἡμῖν* S. V. *ὑμῖν ὡς καλὸν* B. Ald. Br. Bergk. *ὑμῖν· ὡς καλόν* Dobr.

Διὰ ταῦτά τοι καὶ κεκάπνικ' ἄρ'· ἐνταῦθα γὰρ
πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ βουλῇ ποτ' ἦν.
Ἔπειτ' ἀγῶνα δ' εὐθὺς ἐξέσται ποιεῖν
ταύτην ἔχουσιν αὔριον καλὸν πάνυ,
ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἑστάναι,
πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γόνατα κύβδ' ἑστάναι,
καὶ παγκράτιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς
παίειν, ὀρύττειν, πὺξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει.
Τρίτῃ δὲ μετὰ ταῦθ' ἱπποδρομίαν ἄξετε,
ἵνα δὴ κέλης κέλητα παρακελητιεῖ,
ἅρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα
φυσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσεται·
ἕτεροι δὲ κείσονταί γ' ἀπεψωλημένοι
περὶ ταῖσι καμπαῖς ἡνίοχοι πεπτωκότες.

892. *ΟΙ. διὰ ταυτα* — Beer. Bergk. Mein. Richt. Dind. Recte. Vulgo Trygaeo haec continuantur. *καὶ κεκάπνικ' ἄρ'* S. Ald. Dind. Mein. Richt Herm. Praef. Oed. C. p. XIX. *καὶ κεκάπνικ' ἄρα* R. *καὶ κεκάπνικ' ἄρ'* B. V. (?) Bekk. *καὶ κεκάπνικεν ἄρ'* Br. Bergk. Qu. *διὰ ταυτά τοι καὶ κεκάπνικ' ἄρ'*. Cf. Arist. Fr. II. 1148. *διὰ ταῦτα γάρ τοι καὶ καλοῦνται μακάριοι* *ἐνταῦθα γὰρ — ποτ' ἦν* B. R. S. V. Ald. Br. Bekk. Bo. Bergk. *ἐντεῦθεν γὰρ ἦν — ποτε* Dind. *ἐνταυθὶ γὰρ οὖν — ποτ' ἦν* Herm. Mein. *ἐνταυθὶ γὰρ ἦν — ποτὲ* Dind. (ed. Lips. 1825.) Richt. Recte, opinor. Qu. *ΟΙ. διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικ' ἄρ'; ΤΡ. ἐντεῦθεν* (vel *ἐνταυθὶ*) *δ' ἄρ' ἦν — ποτέ.*

894. *ἀγῶνά γ' — καλὸν* B. S. V. Ald. Br Mein. Dind. *ἀγῶνά θ' —* R. *ἀγῶνα δ' —* Bergk. Male. Qu. *ἀγῶνας — καλούς.* Sed nil temere mutandum. Cf. 45. *χἀτ' αὐτῷ γ' ἀνὴρ | Ἰωνικός τίς φησι —.*

896. *τετραποδιδὸν* S. Accessit hic versus ex R. Habet eum etiam S. *πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γόνατα, κῦβδ' ἑστάναι* (sic) Mein. Idem (in Vindiciis) *καταβάλλειν ἐς γόνατα* conjungit, et *ἱστάναι* pro *ἑστάναι* reponi suadet. Frustra. *κύβδ'* vulg. Dind. *κῦβδ'* Mein. Cf. Eq. 365. Th. 489.

897. *παγκράτειον* R. *ὑπαλειψαμένοις* B. R. *ὑπολειψαμένοις* S. V. (hic supr. *α*). Accessit hic versus ex R.

899. *ἄξετε* B. S. V. Ald. *εξετε* (supr. *ἄ*) R. *ἕξεται* Γ.

900. *ἵνα δὴ* R. S. V. Iunt. 2. Bentl. Bekk. Herm. Dind. *ἡνίκα γε* B. Br. *ἡνίκα δὲ* Ald. *ἡνίκα δὴ* C. *ἡνίκα* Bentl. Cf. Fr. 125. *ἡνίκα γε* (*καὶ* vulg.) *τοὺς νεωτέρους δειπνεῖν χρεών.*

902. *προσκυνήσεται* S. Cf. Lys. 227. *κακῶς παρέξω κοὐχὶ προσκινήσομαι.* Eccl. 256.

904. *περὶ δὲ ταῖσι* R. *κάμπαις* Γ. Ald.

Ἀλλ', ὦ πρυτάνεις, δέχεσθε τὴν Θεωρίαν.
Θᾶσ' ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο.
Ἀλλ' οὐκ ἄν, εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει·
ἀλλ' ηὗρον ἄν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.
ΧΟ. Ἦ χρηστὸς ἀνὴρ πολί- Ἀντ.
της ἐστὶν ἅπασιν ὅσ-
τις γ' ἐστὶ τοιοῦτος.
ΤΡ. Ὅταν τρυγᾶτ', εἴσεσθε πολλῷ μᾶλλον οἷός εἰμι.
ΧΟ. Καὶ νῦν σύ γε δῆλος εἶ·
σωτὴρ γὰρ ἅπασιν ἀν-
θρώποις γεγένησαι.
ΤΡ. Φήσεις γ', ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου νέου λεπαστήν.

905. *ὦ πρυτάνεις*] Malim *οἱ πρυτάνεις*, ut in Ach. 167.

906. *θέασ'* C. R. V. *Γ*. Bekk. Bergk. Richt. *θέασαι* plene S. *ἴθ'* B. Ald. *ἴδ'* Br. *θᾶσ'* Dind. Mein. *θᾶσθ'* Mein. Cf. ad Th. 280. *ὦ Θρᾷττα, θᾶσαι, καομένων τᾶν λαμπάδων* etc. Eccl. 270. Vesp. 1067. 1069. Av. 550. Elmsl. ad Ach. 178. Eadem elisio est in *χάρισ'* supra v. 391. "Quum *θέασαι* disyllabum per synizesin, qua comici non utuntur, pronunciari nequeat, Dorica forma *θᾶσαι*, qua in sermone vulgari usi esse videntur Attici, et huic loco restituenda fuit et Thesm. 280. *ὦ Θρᾷττα, θᾶσαι, καομένων τᾶν λαμπάδων*, ubi libri numeris minus elegantibus *θέασαι*. et Eccles. 270. *ὥσπερ τὸν ἄνδρα θᾶσθ'* [*ἄνδρ' ἐθεᾶσθ'*?], *ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν* —." (Dind.). *Θᾶσαι* legitur Theocr. III. 12. IV. 50. X. 41. Sophron. Fr. 27. *θάμεθα* Fr. 34.

907. *προῖκα* B. Ald. *προῖκ' ἂν* R. S. V. *Γ*. Fort. *εἰ προῖκ' εἰσάγειν σ' ἔδει τινά.*

908. *εὗρον* vulg. *ηὗρον* Dind. etc. *ἐκεχειρίαν*] *δεκεχειρίαν* Hamaker.

909. *πολίτης* libri et vulg. *πολίταις* Herm. El. D. M. II. 35. Lenting. ad Med. 48. Dind. Weis. Bergk. Mein. Hold. Rog. Nulla correctione opus. Cf. Eq. 1304. *ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην*. Ran. 1041. *ἄνδρα πολίτην* etc. Th. 832. *ἄνδρα χρηστὸν τῇ πόλει.*

910. *ὅστις γ' ἐστὶ* B. Ald. Br. Bekk. Bergk. Mein. *ὅστις ἐστὶν* R. *ὅστις ἐστὶ* S. *Γ*. Dind. Cobet.

912. *εἴσεσθε*] *ἔσεσθε* R.

916. *φήσεις τί δῆτ' ἐπειδὰν* B. Ald. *φήσεις ἐπειδὰν* C. R. S. V. *Γ* Suidas in *λεπαστή*. Br. Bekk. *τί δῆτ', ἐπειδὰν* Biset. Bentl. Tyrwhitt. Lenting. prob. Schweigh. ad Athen. p. 485 A. (Ut in 859. *τί δῆτ', ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα;* adscriptam glossam *φήσεις* in textum irrepsisse putat Lenting, ab librario aliquo illatam, qui alterius similis locutionis *φήσεις γ'* meminisset. Contra non facile abire potuisse *φήσεις γ'* in *τί δῆτ'*.) *φήσεις γ', ἐπειδὰν* Dind. Bergk. Mein. Recte. Cf.

ΧΟ. Καὶ πλήν γε τῶν θεῶν ἀεί σ' ἡγησόμεσθα πρῶτον.
ΤΡ. Πολλοῦ γὰρ ὑμῖν ἄξιος
Τρυγαῖος ἀθμονεὺς ἐγὼ
δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων
τὸν δημότην
καὶ τὸν γεωργικὸν λεὼν,
Ὑπέρβολόν τε παύσας. 921
ΟΙ. Ἄγε δὴ, τί νῷν ἐντευθενὶ ποιητέον;
ΤΡ. Τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἱδρυτέον;
ΟΙ. Χύτραισιν, ὥσπερ μεμφόμενον Ἑρμείδιον;

1350. *φήσεις γ', ὅταν ἐσθίῃς —.* Eq. 1388. *φήσεις γ', ἐπειδὰν —.* Bergk. Comm. p. 240. Corrupte apud Athenaeum XI. p. 485 a. *τί δῆτα νηπίοις οἴνου κύλικα λεπαστήν.* *οἴνου νέου* B. C. R. S. V. Suid. ed. Fracin. Br. Bekk. Dind. Mein. *οἴνου* (om. *νέου*) Ald. *νέου κύλικα* conj. Bergk. ex Athenaeo p. 485 A., ubi *οἴνου κύλικα λεπαστὴν* legitur.

917. *ἡγησόμεθα* R. S.

918. *πολλῶν* vulg. *πολλοῦ* Hirsch., coll. Pl. 877. *πολλοῦ γ' ἄξιος | ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς οὗτος.* Eandem et ipse correctionem feceram. V. comm. *ἄξιος*] *αἴτιος* Dawes. Quod non probandum. Cf. ad Ach. 633. et v. comm.

919. *Τρυγαῖος* om. B. Ald. add. C. R. S. V. Bentl. Br. etc. Cf. 190. *ἀθμονεὺς* libri et Ald. Bekk. *ἄθμ.* Dawes. Pors. *ὡ 'θμ.* Br. *ἀθμ.* Dind. Mein. etc.

920. *τὸν δημότην ὅμιλον* libri et vulg. Bekk. *τὸν δημότην* (del. *ὅμιλον*) Dind. Bergk. Mein. "Ejeci *ὅμιλον*, additamentum correctoris metrici, duos restituentis tetrametros alterum *δεινῶν — ὅμιλον*, alterum *καὶ — παύσας*. Similiter stropha interpolata fuit v. 865. 866." (Dind.).

922. *ΧΟ.* praef. B. S. Ald. Br. Bekk. *Θε.* R. Dobr. (Qui: "In vv. 922—934 pro *ΧΟ.* ubique restituendum *ΘΕΡ.* (duo famuli, ii qui fabulam ordiuntur)." Dobr. Trygaeo haec continuat Bergk. Fortasse recte. Cf. 960. 1062. 1116—1118. In quibus locis numerus dualis de Trygaeo et famulo adhibetur. Chori saltem haec non esse ostendit pronomen duale *νῷν*.

923. *ΤΡ.*] *ΟΙ.* Bergk.

924. *Ἑρμίδιον* vulg. *Ἑρμήδιον* Dind. Scribendum *Ἑρμείδιον*, quod latuisse commentatores miror. Cf. ad 382. Av. 766. Scilicet ab *Ἑρμῆς Ἑρμέας* fit *Ἑρμεΐδιον*, et dein *Ἑρμείδιον*, ut a *βοῦς βοΐδιον βοίδιον*, ab *ἀμφορεὺς ἀμφορεΐδιον ἀμφορείδιον*, et alia. Similis corruptionis exempla sunt *ἀμφορίδια* v. 202. (ap. Polluc. X. 72. et Suid. in *ἀμφορεαφόρους*). *ἀνδρίως* (R.) v. 732. *ἐξεφρίομεν* (R. V.) Vesp. 125. *Λακρατίδη* libri Ach. 220. *ὀρνίθια* (R.) Nub. 339. *θυίᾳ* (R. V.) 676. *ἀνδρίας* (libri aliquot) 510. *πανδελετίους* (A. R. V.) 924. *κηκίδου* (V.) 985. *Ἀκαδήμιαν* libri 1005. *Χολλίδης* libri Ach. 406. *κώνιον* (R.) Ran. 124. *Κεραμικὸν* (R.) 129. *θυίας*

ΤΡ. Τῷ δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λαρινῷ βοΐ;
ΟΙ. Βοΐ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέῃ.
ΤΡ. Ἀλλ' ὑῒ παχείᾳ καὶ μεγάλῃ;
ΟΙ. Μὴ μή.
ΤΡ. Τιή;
ΟΙ. Ἵνα μὴ γένηται Θεογένους ὑηνία.
ΤΡ. Τῷ δαὶ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν;
ΟΙ. Ὀΐ.

(R.) 124. *εὐτελίαι* (R. V.) Ran. 405. *πιστέον* (R.) 498. *μιαγωγήσουσι* (R.) 798. *ἀνθρωπίως* (R.) 1058. *Κῖος* libri 970. *Ὀρεστίας* vulgo 1124. *ἰαμβίοις* (Cant. 1.) 1133. *ὑπολιπόμενος* (R.) 1092. *ἰαμβίοισι* (R.) 1204. *κατεριχτῶν* libri (*κατερειχτοῦ* Mut.) 505. *Λυκουργίας* libri Th. 135. *στυπιοπώλης* (R.) Eq. 129. *ἀνδρίας* (B. C. *Δ*.) 268. *Ποτιδαίας* libri 438, *ἀστρατίας* (R.) 443. *κόπριος* aliquot libri 899. *λίχων* (R.) 1285. *σκιάδιον* vulgo 1348. *διαλίχων* (R.) Av. 1034. *ἰκολόνειροι* (R.) 687. *κενεβρίων* libri 538. *ὀρίᾳ* (R.) 746. *Πισίου* libri 766. *ἐμπεφορβιωμένον* libri 861. *στίχων* (*Γ*) 1398. *ὀρνίθια* libri 1599. *Μιδίας* (R.) 1297. *σκιάδιον* plures 1348. 1508. 1550. *ἀποκέκλισμαι* (R.) Lys. 423. *ἄπιμι* (R.) 877. *Ποσιδῶ* (R.) 1165. *τἀκάτιον* (*θοὐκάτειον*) libri 664. *πιστέον* (R.) Eccl. 1022. *θυΐδιον* (R. Dorv.) Pl. 710. *θυΐᾳ* (R.) 719. *τἄνθια* (R.) Ach. 869. *ἀπέκιξαν* ibid. *φορβιᾷ* (R.) Vesp. 582. *ἠρεμὶ* (R.) Ran. 315. *ἀτρεμὶ* (R.) Nub. 261. *ἴδον* (R. aliique) Lys. 1099. *ἴδε* aliquot. Ran. 356 *εὐτελίᾳ* (R. V.) Ran. 405. *πιστέον* (R.) 498. *Ἀντιγενίδαν* ap. Athen. p. 131. *ἵμασιν* in Archilochi l. ap. schol. ad 1148. infra. Atque ita saepe *ι* pro *ει* habet R.

925. *τί δαὶ δοκεῖ;* vulg. Imo *τῷ δαὶ δοκεῖ;* Cf. ad 929. *τί δὲ — βούλεσθαι* B. S.

926. Qu. *μὴ μηδαμῶς*. *δέοι* B. R. V. Ald. Br. Bekk. *δέους* S. *δέῃ* Dind. Bergk. Mein. Recte.

928. *γένηται*] Qu. *'κγένηται*. *Θεαγένους* libri et vulg. Bergk. *Θεογένους* Dind. Mein. "Scribebatur *Θεαγένους*, quam formam etiam quattuor alios in locos comici (Avium v. 822. 1127. 1295. Lysistr. v. 63) invexerunt librarii, sed intactum reliquerunt *Θεογένης* in Vesp. v. 1183. Eadem librorum discrepantia in Thucydidis, Xenophontis aliorumque scriptis est, sed ut *Θεαγένης* plerumque in deterioribus, *Θεογένης* in antiquis codicibus legatur, commendatum illud etiam marmoris Sandvicensis auctoritate." (Dind.). *Θεαγένης* cretici mensuram habere contendit Hanovius Exerc. p. 153, ut alibi apud nostrum *Ἡρακλέα, ἔα, δέῃ, θέασαι* per synizesin proferuntur. *ὑινία* B. non Ald.

929. *τί δὴ* B. V. Ald. *τῷ δὴ* R. S. Iunt. 2. Frob. Br. (in notis). Bekk. Dind. Bergk. *τῷ δαὶ* Mein. (Recte, opinor). *τί δαὶ* Dawes. Cf. ad 925.
ὅι B.

ΤΡ. Ὀΐ;
ΟΙ. Ναὶ μὰ Δί'.
ΤΡ. Ἀλλὰ τουτό γ' ἔστ' Ἰωνικὸν
τὸ ῥῆμ'.
ΟΙ. Ἐπίτηδές γ', ἵν', ὅταν ἐν τἠκκλησίᾳ
ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγῃ τις, οἱ καθήμενοι
ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' Ἰωνικῶς ὀΐ —
ΤΡ. Εὖ τοι λέγεις.
ΟΙ. καὶ τἄλλα γ' ὦσιν ἤπιοι.
Ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους
καὶ τοῖσι συμμάχοισι πρᾳότεροι πολύ.
ΤΡ. Ἴθι νυν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών·
ἐγὼ δὲποριῶ βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.
ΟΙ. Ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ χὴ τύχη κατορθοῦν

930. ἔσθ' B.

931. τὸ ῥῆμ' (ρῆμα R.) R. S. V. Kidd. Pors. Elmsl. ad Ach. 335. Bekk. Dind. Bergk. Mein. τὸ ῥῆμά γ' B. Ald. Br. ἐπίτηδές γ'] ἐπίτηδες οὖν Elmsl. ad Ach. 335. Dind. ed. 1835. Quod non probandum. ἵν' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ (ita S. Ald. τῇ 'κκλησίᾳ B. τῇ κκλησίᾳ R.) libri. ἵν' εἰ — Bentl. Br. ἵν' ἢν — Reisk. ἵν' ἐὰν Kidd. Pors. Bo. Richt. ἵν' ὁπότ' — Bergk. (Ut in Eq. 1340. ὁπότ' εἴποι τις ἐν τἠκκλησίᾳ. Ach. 637. κἀπειδὴ τοῦτό τις εἴποι, etc. Quod mihi etiam in mentem venerat. Sed requiritur hic subiunctivus.) ἵν', ὅταν — Mein. Dind.

932. λέγει B. R. V. (?) Ald. λέγῃ diserte S. Kidd. Reisk. Pors. Dind. Mein. Richt. λέγων Be. λέγοι Bentl. Br. Bekk. Bo. Bergk. λέγοντος (pro λέγει τις, sub τινὸς) Reisk. De qua correctione et ipse cogitaveram. Sed verum est λέγῃ. Cf. ad 926. Ceterum fortasse verba ὡς χρὴ ex interpretatione invecta sunt. Cf. Lys. 391. ἔλεγεν — πλεῖν. 394. ἔλεγεν ὁπλίτας καταλέγειν. Eq. 1350—1352 etc.

933. ὀΐ B.

934. ἤπιοι B.

935. ὥστ'] ὡς S. Idem τοῖς pro τοῖσι v. 936.

937. νῦν B.

939. θεὸς om. Ald. add. libri. θέλῃ R. S. V. Γ. Suidas in πάνθ' ὅσ' ἄν. Bekk. Dind. etc. θέλῃ γε B. Ald. Br. χὴ τύχη B. Ald. θέλῃ θεὸς καὶ τύχη malit Fr. Thiersch. θέλῃ (del. χὴ τύχη κατορθοῖ) conj. Bergk. κατορθοῖ vulg. Subjunctivus, ut ὑμεναιοῖ. Sed legendum, ni vehementer fallor, κατορθοῦν (θέλῃ), omnia quae deus ac fortuna secundare volunt.

χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἑτέρῳ
τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.
ΤΡ. Ὡς δῆλα ταῦτά γ' ἔσθ'· ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ δή.
ΧΟ. Ἐπείγετέ νυν ἐν ὅσῳ
σοβαρὰ θεόθεν κατέχει
πολέμου μετάτροπος αὔρα.
Νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς
εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει.
ΤΡ. Τὸ κανοῦν πάρεστ' ὀλὰς ἔχον καὶ στέμμα καὶ μάχαιραν·
καὶ πῦρ γε τουτὶ, κοὐδὲν ἴσχει πλὴν τὸ πρόβατον ἡμᾶς.
ΧΟ. Οὔκουν ἁμιλλήσεσθον; ὡς,
ἢν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ,

940. Fort. *ἕτερον δ' αὐτῶν* | *ἑτέρῳ* —. Pro *δ'* qu. *θ'*.

942. *ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἔσθ'* vulg. *ὥστ' αὐτὰ* — Dobr. Latet certe aliquid Qu. *ὡς δῆλα ταῦτά γ' ἔσθ'*. (Cf. 1048. *δῆλός ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι* | *ἐναντιώσεται* —. 930.) Vel *ὡς αὐτὰ δῆλα ταῦθ'*. Vel *ταῦτ' αὐτὰ δῆλα κἄσθ'*. (Cf. Vesp. 463. *ἆρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα* ; Plat. Crit. 3. *αὐτὰ δὲ δῆλα τὰ παρόντα νυνὶ ὅτι* etc. Prot. 329. *ὡς αὐτὰ δηλοῖ*.) Vel *ὡς αὐτόδηλα ταῦθ'*. (Cf. Vesp. 463. Aesch. Sept. 848. *τάδ' αὐτόδηλα*.) Vel *καὶ δῆλα ταῦτά γ' ἔσθ'*.
ἔσθ'] *ἐστὶν* S. *θύρασι* R. S. V. Suidas in *βωμὸς* et *θυρασί*. Bekk. Dind. etc. *θύραισι* B. Ald.

943. *ἐπείγετε* B. R. V. *ἐπείγεται* S. *ἀπείγετε* Ald. *ἄγ' ἐπείγετε* Richt. *κατεπείγετε* Hotibius. (Ita Eccl. 294. *ἕπου κατεπείγων*.) Qu. *σπουδάζετε*. Longa enim anacrusis est in v. ant. 1027. *πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε πέφειγ'*. Suspectam vulgatam habet Dind. in Metris. *νῦν* libri et vulg. Dind. Bergk. Richt. *νυν* Mein. Recte.

944—947. Aliter haec constituit Hermannus El. D. M. p. 418. *σοβαρὰ* — | *μετάτροπος* — | *φανερῶς* —. Similiter in antistropha.

945. *πολέμου*] *πόλεμον* Richt. (sc. *κατέχει*, "aura conversa vehementi flatu cohibet bellum"). Male.

946. *δαίμων*] Fort. *ὁ δαίμων*. Cf. ad v. ant. 1030.

947. *εἰς* libri et Ald. Br. Bekk. Dind. *ἐς* Bergk. Mein. Richt. Recte, ut videtur: cf. v. ant. 1031. "Terminantur hi anapaesti versu iambico, ut in Av. 1322. 1334." DIND.

948—1011. om. B. C. *Γ*. Ald. Ex libro Ravennate primus edidit Antonius Francinius in ed. Flor. a. 1525. DIND. Habent eos etiam S. V.

948. *ΤΡ.*] *θε.* praef. R. *πάρεστ'* R. Bentl. Bekk. Dind. etc. *πάρεστιν* vulg. Br. *ὀλὰς* V.

950. *οὐκ' οὖν* R. *οὔκουν* S. *ἁμιλλήσεσθέ γ', ὡς* | *ὁ Χαῖρις ἢν* Bentl.

951. *ἢν Χαῖρις*] *Χαῖρις ἢν* Br. in notis. *ὑμᾶς*] *ἡμᾶς* Suidas s. v. *Χαιριδεῖς*. *ὀλὰς* Bergk.

πρόσεισιν ἄκλητος αὐλ-
ῶν, κᾆτα σάφ' οἶδ' ὅτι
φυσῶντι καὶ πονουμένῳ
προσδώσετε δήπου.

ΤΡ. Ἄγε δὴ τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα
περίιθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια.

ΟΙ. Ἰδού. Λέγοις ἂν ἄλλο· περιελήλυθα.

ΤΡ. Φέρε δὴ τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω λαβών.
Σείου σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν,
καὐτός τε χερνίπτου παραδοὺς ταύτην ἐμοί,

952. *αὐλήσων ἄκλητος* libri et Suidas in *Χαιριδεῖς*. Mein. *αὐλῶν ἄκλητος* Dind. olim. *ἄκλητος αὐλῶν* Bergk. Dind. Recte, opinor. Versus antistrophicus est 1035. *τις πόλλ' ἀνατλὰς ἔσω*.

953. *τοῦτ' εὖ* libri et vulg. Mein. *σάφ'* Dind. Bergk. "*Τοῦτ' εὖ* et *αὐλήσων* qui posuit, versus iambicos dimetros facere voluit. Similes interpolationes notavimus supra 865. 866. 920." (Dind.).

955. *δήπου*] Fort. *δή τι*, vel *πού τι*.

957. *ἐπὶ δεξιὰ* S. vulg. *ἐπιδεξιὰ* R. *ἐπιδέξια* Valck. ad Hipp. 1360. Br. Dind. etc. Vide ad Av. 1568. Lob. ad Phryn. p. 259.

958. *ΟΙ.*] *Θε.* R.

959. *δᾳδίον* (*δαδίον* S.) libri. *δαδίον* Iunt. II. *δαλίον* Suidas in h. v. Bentl. Br. Dind. Bergk. Mein. Scholiasta: *οὕτω διὰ τοῦ λ ὁ τὴν κωμικὴν γράψας λέξιν ἀναγινώσκει*. "Suidas veram hujus loci lectionem adfirmat, *Δαλίον. οὕτως οἱ κωμικοὶ διὰ τοῦ λ. Φέρε δὴ τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω. ἐδόκουν γὰρ καθαίρειν ἀποβάπτοντες τοῦ πυρός. οἱ δὲ δαδίον γράφουσι*. Erudita est ad illum Suidae locum Kusteri nota. Hesychius: *Δαλίον. δαλόν. ἐν ταῖς ἱεροποιΐαις εἰώθασι τὸν δαλὸν ἐμβάλλειν εἰς τὴν χέρνιβα, καὶ περιρραίνειν τὸν βωμόν*. Hujus moris mentio est apud comicum in Lys. 1129. *οἳ μιᾶς ἐκ χέρνιβος | βωμοὺς περιρραίνοντες* —. Et apud Euripidem Herc. Fur. 930. *μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν. εἰς χέρνιβ' ὡς βάψειεν, Ἀλκμήνης τόκος*." BR. Cf. ad Eq. 921. *ὑφελκτέον τῶν δαλίων*. Locum corruptum Bergkius sic sanare conatur: *φέρε δή, τὸ δαλίον τόδ' ἔμβαψον λαβών, | αὐτός τε χερνίπτου· παράδος ταύτην ἐμοί. | σείου σὺ ταχέως* etc. *ἐμβάψω*] *ἐμβάμψω* R. *ἔμβαψον* Enger in Mus. Rhen. 1856. p. 122. prob. Bergk.

960—961. Inverso ordine temere legunt Enger. Bergk. Mein.

960. *σείου σὺ ταχέως* vulg. Latet mendum. Qu. *σὺ σεῖε* (vel *σεῖε δὲ σὺ*) *ταχέως*. Vel *ἄγε δὴ σὺ σεῖε*. (Cf. 886. *ἄγε δὴ σὺ κατάθου* etc. 956.) Vel potius *σείσω τε ταχέως* (sc. in aram). Nisi latet aliud quid, ut *φέρ' οἶν σὺ ταχέως*. Vel *οἶν οἶσε ταχέως*. *σὺ — ὀλῶν*] *εὖ — λόγων* scholiasta Townlei. et Victor. Hom. Il. *ι*. 458.

961. *καὐτός τε* vulg. Malim *καὐτός γε* (993), vel *αὐτός τε*, vel *καὐτὸς σύ*. Illud dat Mein.

καὶ τοῖς θεαταῖς ῥῖπτε τῶν κριθῶν.
ΟΙ. Ἰδού.
ΤΡ. Ἔδωκας ἤδη;
ΟΙ. Νὴ τὸν Ἑρμῆν, ὥστε γε
τούτων, ὅσοι πάρεισι, τῶν θεωμένων
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει.
ΤΡ. Οὐχ αἱ γυναῖκές γ' ἔλαβον.
ΟΙ. Ἀλλ' εἰς ἑσπέραν
δώσουσιν αὐταῖς ἄνδρες.
ΤΡ. Ἀλλ' εὐχώμεθα.
Τίς τῇδε; ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κἀγαθοί;
ΟΙ. Τοισδὶ φέρε δῶ· πολλοὶ γάρ εἰσι κἀγαθοί.
ΤΡ. Τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμισας;
ΟΙ. Οὐ γάρ, οἵτινες
ἡμῶν καταχεόντων ὕδωρ τοσουτονὶ
ἐς ταὐτὸ τοῦθ' ἑστᾶσ' ἰόντες χωρίον;
ΤΡ. Ἀλλ' ὡς τάχιστ' εὐχώμεθ'. ΟΙ. Εὐχώμεσθα δή.
ΤΡ. Ὦ σεμνοτάτη βασίλεια θεά,
πότνι' Εἰρήνη,
δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,

962. *τοῖσι* S. V. vulg. *τοῖσιν* R. *τοῖς* Dind. Mein. etc. *ῥίπτε* S.
965. *ὁσοιπέρ εἰσι* vulg. *ὅσοι πάρεισι* conj. Bergk. Cf. ad Eq. 333. Post *τούτων* et *εἰσὶ* virgulam posui.
966. *οὐ χαὶ γυναῖκες* conj. Lenting. *γ'* om. S. vulg. add. R. Bekk. Dind. Bergk. Mein. *ἐς* R. vulg. Bekk. om. S. *εἰς* codex Vict. Dind. Bergk. Mein. Cf. ad Eccl. 1047.
967. *αὐτοῖς* (typothetae errore, ut videtur) Bergk. Dind. Mein. Gr. *ἄνδρες* libri et vulg. Articulum addiderunt Br. Bekk. Mein. Dind. etc.
968. *εἰσὶ*] *ἐστὲ* Tyrwhitt. Qu. *ποῦ ποθ' οἵ τε πολλοὶ κἀγαθοί.*
969. *τοισδὶ* R. Bekk. Dind. etc. *τοῖς δὴ* S. *τοῖσι* V. *τοῖσσι* Iunt. 2. *τούτοις* Br. *δῶ* om. S.
970. *ΟΙ.*] *θε.* R.
972. *ἐς ταὐτὸ τοῦθ' ἑστᾶσ'* R. S. V. Reisk. Bentl. Pors. Br. *ἐς ταυτὶ τοῦτ' ἑστάσ'* Iunt. 2. Fort. *ἐς ταυτὸν ἑστᾶσίν γ' ἰόντες χωρίον.* Cf. Lys. 1239. *ἀλλ' οὑτοιὶ — ἔρχονται πάλιν | ἐς ταυτόν.*
973. *ΟΙ.* (*ΘΕ.*) *εὐχώμεσθα δὴ* Tyrwhitt. Richt. (Ut et ipse correxeram.) *ΤΡ.* — Bentl. *ΧΟ.* — Bergk. Mein. Vulgo haec Trygaeo continuantur, atque ita Bekk. Dind. Bo. Pal. Bergkius conjicit: *ΧΟ. ἀλλ'* —. *ΤΡ. εὐχώμεσθα δή.*
974. *ΤΡ.* praefixi. Vulgo haec Trygaeo continuantur. Cf. ad 973.

δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.
ΟΙ. Δέξαι δῆτ', ὦ πολυτιμήτη,
νὴ Δία, καὶ μὴ ποίει γ' ἅπερ αἱ
μοιχευόμεναι δρῶσι γυναῖκες.
Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
τῆς αὐλείας παρακύπτουσιν·
κἤν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς,
ἀναχωροῦσιν·
κᾆτ', ἢν ἀπίῃ, παρακύπτουσιν.
Τούτων σὺ ποίει μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.
ΤΡ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σαυτὴν
γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς
ἡμῖν, οἵ σου γλιχόμεσθ' ἤδη
τρία καὶ δέκ' ἔτη·
λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγάς,
ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν·
παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας

978. *ΟΙ.* vulg. Dind. *ΧΟ.* Br. Bergk. Mein. "Male", ait Dind.
981. *ἐκεῖναι*] *αἰκεῖναι* R.
982. *τῆς αὐλείας*] Qu. *τῆς αὐλείου*. Cf. Plat. Symp. 212 C. *τὴν αὔλει-* *θύραν*. Eur. Hel. 445. *πρὸς αὐλείοισιν ἑστηκὼς πύλαις*. Solon. El. 4. *αὔλειοι — θύραι*. Lucian. dial. mer. XII. 3. *τὴν αὔλειον*. Sed c- faciunt Fr. 257. *τῆς αὐλείας*. Herod. 6, 69. *τῇσι θύρῃσι τῇσι αὐλείῃσι*.
982. 985. *παρακύπτουσι* R. *ἀναχωροῦσι* idem 984.
983. *προσέχει* R.
985. *παρακύπτουσιν*] *παρακύπτουσ' αὖ* Hirschig. prob. Mein. Al- enim sententiam non esse absolutam. Eandem ipse correctionem fecera-
986. *ἡμᾶς*] *ἡμῖν* S. V. ("fortasse recte" Mein.) Cf. ad Vesp. 1350.
989. *οἵ σου*] *οἳ σοῦ* Elmsl. ad Ach. 68. *τρυχόμεθ'* vulg. Repone- dum, ni fallor, *γλιχόμεσθ'*. (Cf. nostrum Fr. 160. *τί δῆτα τούτων τῶν κακῶν, ὦ παῖ, γλίχει;* Antiph. Com. III, 47. *τοὺς γλιχομένους ζῆν*. Alex. III. 447. *γλιχόμεθα — τὴν μᾶζαν ἵνα λευκὴ παρῇ*. Plat. com. II. 695. *ἐγλιξάμην*. Herod. VIII. 143. *ἐλευθερίης γλιχόμενοι*. III. 72. 4. *τοῦ γὰρ αὐτοῦ γλιχόμεθα*. IV. 152. *γλιχόμενοι Αἰγύπτου*. II. 102. *δεινῶς γλιχο- μένοισι περὶ* (?) *τῆς ἐλευθερίης*. IV. 152. Dem. p. 62, 26. *ταῦτ' ἐν ὧ- μάλιστ' ἐγλίχετο*. p. 411, 24. *τοῖς — τῆς παρ' ὑμῖν τιμῆς γλιχομένοις*. p. 68, 18. p. 297, 4. Cf. etiam v. *γλισχρός*. et Pac. 497. *οἱ κιττῶντες τῆς εἰρήνης*. 1098. *ὃς πολέμου ἔραται* etc.) Vel *κνιζόμεθ'*. V. Theocr. IV. 59. *τήναν — τᾶς ποκ' ἐκνίσθη*. Lucian. D. Mer. X. 4.
990. *τρία καὶ δέκ' ἔτη*] Qu. *δέκατον τόδ' ἔτος*. V. Schol. Acta est haec fabula archonte Alcaeo Ol. 89, 3. a. 421. Tertius decimus annus belli in Archiae *ἀρχὴν* caderet, Ol. 90, 2. a. 418.

τὰς περικόμψους,
αἷς στωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους·
μῖξον δ' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας
πάλιν ἐξ ἀρχῆς
φιλίας χυλῷ, καὶ συγγνώμῃ
τινὶ πρᾳοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν·
καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
ἐμπλησθῆν' ἐκ Μεγάρων, σκορόδων,
σικύων πρῴων, μήλων, ῥοιῶν,
δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν·
κἀκ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν
χῆνας, νήττας, φάττας, τροχίλους·
καὶ Κωπᾴδων ἐλθεῖν σπυρίδας,
καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἁθρόους
ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι
Μορύχῳ, Τελέᾳ, Γλαυκέτῃ, ἄλλοις
τένθαις πολλοῖς· κᾆτα Μελάνθιον
ἥκειν ὕστερον ἐς τὴν ἀγορὰν,
τὰς δὲ πεπρᾶσθαι, τὸν δ' ὀτοτύζειν,
εἶτα μονῳδεῖν ἐκ Μηδείας,
ὀλόμαν ὀλόμαν ἀποχηρωθεὶς
τᾶς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας·
τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν.

999. *ἀγαθῶν*] *καλάθων* Hamaker. Mnem. II. 19. Probabilis correctio.

1000. *ἐμπλησθῆναι μεγάλων*] Legendum, ni fallor, *ἐμπλησθῆν' ἐκ Μεγάρων*. Quam veram esse scripturam colligas ex Scholiastae interpretatione, *ὅτι τὰ σκόροδα ἐκ τῆς Μεγαρίδος*, etc. Cf. 502. Ach. 519. *ἀνδράρια μοχθηρὰ — ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια· | κεἴ που σίκυον ἴδοιεν — ἢ σκόροδον — ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ* etc. Eandem fere correctionem *ἐμπλησθῆναι 'κ Μεγάρων* faciunt, ut nunc demum video, Hamaker. Mein. Dind. Possis etiam sic, *ἐμπλησθῆν', ἐκ Μεγάρων σκορόδων* etc. Dindorfius conjicit *καὶ τὴν ἀγορὰν ἐμπλησθῆναι | πάλιν ἐκ Μεγάρων ἡμῖν σκορόδων*.

1002. Neglectam caesuram in secunda arsi, quod perraro fit, notat Herm. Epit. D. M. § 366. Cf. ad Av. 523. 536. Qu. *δουλαρίοισιν χλανίδων μικρῶν*. Vel *δουλαρίοισιν χλανιδισκιδίων*. Cf. ad Ach. 519.

1005. *Κωπαΐδων* libri et vulg. Bekk. *Κωπᾴδων* Dind. etc.

1013. *ὀλόμαν ὀλόμαν* B. R. S. *ὠλόμαν ὠλόμαν* Ald. *ἀποχηρωθεὶς* S. V. Bekk. Dind. etc. *ἀποχειρωθεὶς* B. R. Ald. et Suidas in *μονῳδεῖν*. Br.

1015. *τοὺς δ' ἀνθρώπους*] Latet fortasse aliud quid.

Ταῦτ', ὦ πολυτίμητ', εὐχομένοις ἡμῖν δίδου.
ΟΙ. Λαβὲ τὴν μάχαιραν, εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς
σφάξεις τὸν οἶν.
ΤΡ. Ἀλλ' οὐ θέμις.
ΟΙ. Τιὴ τί δή;
Οὐχ ἥδεται δήπουθεν Εἰρήνη σφαγαῖς,
οὐδ' αἱματοῦται βωμός. Ἀλλ' εἴσω φέρων
θύσας τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε·
χοὔτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται.
ΧΟ. Σέ τοι θύρασι χρὴ μένοντα * * Ἀντ.
σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως
τά τε πρόσφορα πάντ' ἐπὶ τούτοις.
ΤΡ. Οὔκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;
ΧΟ. Πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε πέφευγ'
ὅσα χρὴ σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ
σὺ φρονεῖς ὁπόσα χρεὼν ἐστ-

1017. ΟΙ.] Θε. R.

1018. σφάζειν B. non Ald.

1021. ἔκφερε] εἴσφερε S.

1022. χοὔτω B.

1023. τοι R. S. V. Bekk. Dind. δὴ B. V. γρ. Ald. Br. θύραισι libri et vulg. Bekk. θύρασι Dind. Mein. etc. V. Elmsl. ad Med. 466. χρὴ μένοντα τοίνυν libri et Ald. Quum huic versui respondeat v. 939, patet excidisse aliquid. Supplendum forsan sic, σέ τοι θύρασι χρὴ μένοντ' ἐνθάδ', ὦ Τρυγαῖε. Vel χρὴ μένοντ', ὦ Τρυγαῖε, πῦρ καὶ —. Vel σέ τοι θύρασιν, ὦ γέρον, χρὴ μένοντα πῦρ καὶ —. Displicet τοίνυν ita longe ab initio sententiae positum, idque delendum censet Bergk. Post χρὴ lacunam indicant Mein. Dind. μένειν καὶ supplet Richt. "Post χρὴ indicavi lacunam. Nunc mihi probabilius videtur ejecto τοίνυν versus initium statuendum esse σέ τοι θύρασι χρὴ μένοντα (vel μένοντ'), excidisse autem partem alteram." (Dind. a. 1837).

1024. σχίζας] Qu. σχίζαν. Cf. 1032. ἡ σχίζα Sed plurale est Hom. Il. ά. 462. β'. 425. Od. γ'. 459.

1025. πρόσφορα πάντ' R. Bekk. Dind. πρόσφορ' ἅπαντ' B. S. V. Ald. vulg.

1026. τὸ φρύγανον τίθεσθαι] Ex scholiastae verbis τὰ φρύγανα ὑποτιθέασι conjicias a nostro scriptum τὰ φρύγαν' ὑποτίθεσθαι. Cf. Teleclid. com. II. 371. Σωκράτης τὰ φρύγαν' ὑποτίθησιν. Av. 642. καὶ τἀμὰ κάρφη καὶ τὰ παρόντα φρύγανα.

1029. ὁπόσα B. Ald. ὁπόσ' ἂν R. S. V. χρεὼν ἐστι C. R. S. V. Γ. et Suidas in τί γάρ. Br. Bekk. ἐστὶ χρεὼν B. Ald. χρεὼν (om. ἐστὶ) libri

ιν τόν γε σοφῇ δόκιμον
φρενὶ πορίμῳ τε τόλμῃ;
ΤΡ. Ἡ σχίζα γοῦν ἂν ἡμμένη τὸν Στιλβίδην πιέζοι.
Καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.
ΧΟ. Τίς οὖν ἂν οὐκ ἐπαινέσει-
εν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅσ-
τις πόλλ' ἀνατλὰς ἔσω-
σε τὴν ἱερὰν πόλιν;
ὥστ' οὐχὶ μὴ παύσῃ ποτ' ὢν
ζηλωτὸς ἅπασιν.
ΟΙ. Ταυτὶ δέδραται. Τίθεσο τὼ μηρὼ λαβών·
ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἶμι καὶ θυλήματα.
ΤΡ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλ' ἥκειν ἐχρῆν.
ΟΙ. Ἰδού, πάρειμι. Μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;

aliquot Suidae. Dind. Mein. *χρεών ἐστιν* Herm. El. D. M. p. 418. Bergk. Ut et ipse correxeram. Cf. Eq. 138. *ἦν ἄρ' — χρεών.* *τὸν* C. R. S. V. *Γ.* Suid. Br. Bekk. Dind. Mein. *τόν γε* B. Ald. "Post *σοφῇ* excidit anapaestus vel spondeus unus." (Dind.) *σοφῇ ['ν πᾶσιν] δόκιμον* conj. Mein. Versus strophicus est 946. *νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς.*

1030. *πορίμῳ τε* C. R. S. V. *Γ. καὶ πορίμῳ τῇ* B. Ald. *πορίμῳ* Suidas.

1031. *ἐνημμένη*] Qu. *ὑφημμένη* (Th. 730), aut *ἐξημμένη*. Sed requiritur, opinor, *ἡμμένη*. Qu. *ἡ σχίζα γοῦν ἔμ' ἡμμένη*, vel *ἡ σχίζα γοῦν ἂν ἡμμένη*. Longe alio sensu legitur *ἐνημμένον* infra 1225. *πιέζει* vulg. Qu. *πιέζοι.*

1033. *τίς οὐκ ἂν ἐπαινέσειεν* B. Ald. *τίς ἂν οὐκ* — S. *Γ. τίς ἂν οὖν οὐκ* — R. V. *τίς οὖν ἂν οὐκ* — Dind. Mein. Cf. Nub. 1384. *κακκᾶν δ' ἂν οὐκ* (*οὐκ ἂν* R. V.) *ἔφθης φράσας* etc. Qu. *τίς οὖν ἂν οὐκ ἐπαινέσει'* (?) *ἄν*. Cf. Nub. 840. Eq. 17. Ach. 307. Av. 127. 829. 1147. Lys. 191. Pac. 68. Ceterum idem metrum est Eq. 1111 sqq.

1034. *ὅστις*] *ὅς* S.

1037. *οὐχὶ μὴ παύσει* C. R. V. (?) Br. Bekk. Dind. Pal. *οὐχὶ πεπαύσει* B. Ald. *οὐχὶ μὴ παύσῃ* diserte S. Elmsl. ad Soph. Oed. C. 177. Recte. Cf. 1304. Lys. 704. *κοὐχὶ μὴ παύσησθε* (sic recte libri) —. Similis error librariorum est v. 1226. *οὗτος μὲν οὐ μή σοι ποιήσει* (l. *ποιήσῃ*) *ζημίαν.* Cf. ad Ach. 662. Qu. *ὥστ' οὔ ποτε παύσετ' ὤν.* *ὢν* R. S. V. Br. etc. *ἂν* B. C. *Γ.* Ald.

1038. *ζηλωτὴς ἅπασι* S.

1040. *θυλήματα* B. S. V. Ald. *θηλύματα* R. *Γ.*

1041. *γ'* supr. in B. *ἥκειν ἐχρῆν*] Qu. *ἥκειν σ' ἐχρῆν*, iam te reducem esse oportebat.

ΤΡ. Ὄπτα καλῶς νυν αὐτά· καὶ γὰρ οὑτοσὶ
προσέρχεται δάφνῃ τις ἐστεφανωμένος.
ΟΙ. Τίς ἄρα ποτ' ἐστίν; Ὡς ἀλαζὼν φαίνεται.
Μάντις τίς ἐστιν;
ΤΡ. Οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἱεροκλέης
οὗτός γέ πού 'σθ' ὁ χρησμολόγος οὑξ Ὠρεοῦ.
ΟΙ. Τί ποτ' ἄρα λέξει;
ΤΡ. Δῆλός ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι
ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς.
ΟΙ. Οὔκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθε.
ΤΡ. Μή νυν ὁρᾶν δοκῶμεν αὐτόν.
ΟΙ. Εὖ λέγεις.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

Τίς ἡ θυσία ποθ' αὑτηὶ καὶ τῷ θεῶν;
ΤΡ. Ὄπτα σὺ σιγῇ κἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.
ΙΕ. Ὅτῳ δὲ θύετ' οὐ φράσεθ';
ΟΙ. Ἡ κέρχος ποιεῖ

1043—1049. Haec ita distinguit Dobraeus: *ΤΡ. ὄπτα —. ΟΙ. καὶ μὴν* (sic) —. *ΤΡ. τίς ἄρα —. ΟΙ. μάντις —. ΤΡ. οὐ μὰ Δί —. ΟΙ. ὁ χρησμολόγος —; ΤΡ. δῆλός ἐσθ' — ταῖς διαλλαγαῖς.* Vulgo *ΤΡ. ὄπτα — ἐστιν. ΟΙ. ὡς — ἐστιν. ΤΡ. οὐ —. ΟΙ. αὐτὸς (οὗτος) — λέξει; ΤΡ. δῆλος* etc.

1043. *νῦν* B. Ald. *ταῦτα* B. Ald. Br. *αὐτὰ* R. S. V. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Praestat, ni fallor, vulgata. *καὶ γάρ*] *καὶ μὴν* dubitanter Dobraeus, qui verba *καὶ μὴν — ἐστεφανωμένος* servo tribuit. "Videndum, inquit, an *καὶ γὰρ* defendi possit e Ran. 409."

1047. *ΟΙ.* praef. vulg. Trygaeo continuant Dobr. Mein. Bergk. Dind. *αὐτὸς* B. S. V. Ald. Br. *οὗτος* R. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Richt. Praestat, opinor, *οὗτος*. *πουσθ'* (sic) R. *ποῦ 'σθ'* B. *τοῦσθ'* Bergk. Male. *ὀὐξ* B.

1048. *ΟΙ.* Mein. Dind. Vulgo servo haec continuantur. *ΤΡ.*] *ΟΙ.* Bergk.

1050. *ΟΙ.*] *ΤΡ.* Bergk. *κνῖσαν* B. R. S. *κνίσαν* V.

1051. *ΤΡ. — ΟΙ.*] *ΟΙ. — ΤΡ.* Bergk. *μὴ νῦν* B.

1052. *πόθεν — θεῷ* S.

1053. *κἄπαγ'*] Qu. *κἄπεχ'* (*καὶ ἄπεχε*, and keep away from, keep clear of). Nisi subaudiendum *αὐτὸν* (sc. vatem). Tentabam etiam *σὺ δ' ἄπαγ'* (ad vatem dictum). Vel *κἀπιμελοῦ τῆς ὀσφύος*.

1054. *φράζεθ'* B. S. *ΤΡ. ἡ* — vulg. *ΟΙ. ἡ* — Beer Dind. Hieracli continuat Rogers. *ποεῖ* R. (?) V. (?) Bekk. Post *ποιεῖ* interrogandum censet Reisk. Quod non probandum.

καλῶς.
ΤΡ. Καλῶς δῆτ', ὦ πότνι' Εἰρήνη φίλη.
ΙΕ. Ἄγε νυν ἀπάρχου, κᾆτα δὸς τἀπάργματα.
ΤΡ. Ὀπτᾶν ἄμεινον πρῶτον.
ΙΕ. Ἀλλὰ ταυταγὶ
ἤδη 'στὶν ὀπτά.
ΤΡ. Πολλὰ πράττεις, ὅστις εἶ.
Κατάτεμνε. Ποῦ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φέρε.
ΙΕ. Ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται.
ΤΡ. Μεμνήμεθα.
Ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον;
ΙΕ. Ἢν φράσῃς.
ΤΡ. Μὴ διαλέγου
νῷν μηδέν· Εἰρήνῃ γὰρ ἱερὰ θύομεν.
ΙΕ. Ὦ μέλεοι θνητοὶ καὶ νήπιοι —
ΤΡ. Ἐς κεφαλὴν σοί.
ΙΕ. οἵτινες ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ ἀΐοντες
συνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χαροποῖσι πι-
θήκοις —
ΤΡ. Αἰβοιβοῖ.
ΙΕ. Τί γελᾷς;
ΤΡ. Ἥσθην χαροποῖσι πιθήκοις.
ΙΕ. Καὶ κέπφοι τρήρωνες ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,
ὧν δόλιαι ψυχαί, δόλιαι φρένες.
ΤΡ. Εἴθε σου εἶναι

1055. *ΟΙ.* vulg. *ΤΡ.* Beer. Dind. *πότνια* R.
1056. *ΙΕ.*] Servo continuat Dobr. *νῦν* B.
1061. *ΙΕ.* *ἀλλ'* —. *ΘΕ.* *ἢν φράσῃς* B. C. V. Ald. (*ΤΡ.* cont.) *ἀλλ'* —; *ΙΕ.* *ἢν φράσῃς* Bentl. Be. Br. Bekk. (tacens de R.) Dind. etc.
1062. *ἱερὰ* B. S. Ald. Dind. etc. *ἱερᾶ* C. Br. Bekk. (tacens de R. V.)
1063. *σοι* B. R. V. Ald. Br. Bekk. Richt. *σοὶ* Dind. Bergk. Mein. Rog.
1066 *ΟΙ.* — *ΤΡ.* — *ΟΙ.* vulg. *ΤΡ.* — *ΙΕ.* — *ΤΡ.* Dind. Bergk. Mein. Hunc versum inter Trygaeum et Hieroclem distribuendum esse suspicatur etiam Richter. Praef. p. 38. *αἰβοῖ βοῖ* B. R. V. *Γ.* Br. Bergk. Mein. *αἰβοῖ αἰβοῖ* S. Ald. schol. *αἰβ' αἰβοῖ* Bentl. (Cf. Av. 610. *αἰβοῖ, ὡς πολλῷ κρείττους οὗτοι* —. Ubi aut elisio aut potius crasis statuenda est.) *αἰβοιβοῖ* ut *οἰμοιμοῖ* (de quo v. ad 257) Dind. Cf. etiam Aesch. Pers. 954. 956. *οἰοιοῖ* (*οἶ οἶ οἶ* vulg.). V. Apollon. de adverb. p. 588, 25.
1068. *σου*] Fort. *σοῦ*.

ὤφελεν, ὠλαζὼν, οὑτωσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων.
ΙΕ. Εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεαὶ Βάκιν ἐξαπάτασκον,
μηδὲ Βάκις θνητοὺς, μηδ' αὖ Νύμφαι Βάκιν αὐτὸν —
ΤΡ. Ἐξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.
ΙΕ. οὔπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι,
ἀλλὰ τόδε πρότερον —
ΤΡ. Τοῖς ἁλσί γε παστέα ταττί.
ΙΕ. Οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.
ΤΡ. Καὶ πῶς, ὦ κατάρατε, λύκος ποτ' ἂν οἶν ὑμεναιοῖ;
ΙΕ. Ὡς ἡ σφονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ,
χἠ κώδων ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει,
τουτάκις οὔπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.
ΤΡ. Ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς; οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας;
ἢ διακαυνιάσαι πότεροι κλαυσούμεθα μεῖζω,
ἐξὸν σπεισαμένοις κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν;
ΙΕ. Οὔποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.

1069. ὤφελ' — οὑτοσὶ S.

1072. ἀπόλοι'] ἀπολεῖ γ' temere Dobr.

1074. τότε B. V. Ald. Br. τότε δὲ S. τόγε R. Bekk. τόδε Dobr. (q[...] Dind. Bergk. Mein. Richt. Tentabam ἀλλὰ τότε — ΤΡ. πρότερον etc. S[...] cf. 1107. et oraculum apud Diodor. Excerpt. Vatic. p. 8. τόδε δὲ πρότερ[...] σε κελεύει. πρότερον B. R. V. S. Bekk. Dind. etc. πρῶτον Ald. Br. τοῖς B. S. V. Ald. Br. Bekk. Dind. Bergk. τοῖς δ' R. τοῖσδ' Boiss. Mein. Richt. γε om. S.

1075. θεοῖσιν vulg. θεοῖς S. Dedi θεοῖσι.

1076. κεν B. S. V. καὶ R. καὶ πῶς —;] Hunc versum addunt R. S. V. Bekk. Dind. etc. omittunt B. Ald. Br.

1078. χἠ (χὴ B.) κώδων ἀκαλανθὶς libri et vulg. Latet, ni fallor, mendum. Corrigendum suspicor χἠγκύμων (καὶ ἡ ἐγκύμων) ἀκαλανθὶς, vel κὠδίνουσ' ἀκαλανθὶς, vel ἡ δὲ κυοῦσ' —, vel denique ἡ δὲ κύων —. Eandem fere viam, ut nunc demum video, ingressus erat Lennepius (Animadv. ad Coluth. p. 60), qui ἥ τ' ὠδῖν' ἀκαλανθὶς conjiciebat, ut ὠδῖνα ἐπείγεσθαι idem valeat quod scholiastae σπεύδουσα τὰς ὠδῖνας.

1079. τοσάκις S.

1080. πολεμοῦντας, | ἢ —] πολεμοῦντας; | ἢ (vel ἦ) interpungit Madvig. παύσασθε R.

1081. ἢ] καὶ malit Elmsl. ad Her. 7. κλαυσούμεσθα R. μείζω B.

ΤΡ. Οὔποτε δειπνήσεις ἔτι τοῦ λοιποῦ 'ν πρυτανείῳ,
οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.
ΙΕ. Οὐδέποτ' ἂν θείης λεῖόν τὸν τρηχὺν ἐχῖνον.
ΤΡ. Ἆρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;
ΙΕ. Ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;
ΤΡ. Ὅνπερ κάλλιστον δήπου πεποίηκεν Ὅμηρος,
Ὣς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο
Εἰρήνην εἵλοντο καὶ ἱδρύσανθ' ἱερείῳ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
ἔσπενδον δεπάεσσιν· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον·
χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κώθωνα φαεινόν.
ΙΕ. Οὐ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.
ΤΡ. Ἀλλ' ὁ σοφός τοι νὴ Δί' Ὅμηρος δεξιὸν εἶπεν,
Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
ΙΕ. Φράζεο δὴ μή πώς σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
ἰκτῖνος μάρψῃ —
ΤΡ. Τουτὶ μέντοι σὺ φυλάσσου,

Ald. vulg. μεῖζον R. S. V. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Richt. Revocanda est vulgata, ut alibi legitur μακρὰ κλάειν, οἰμώζειν, etc.

1084. ἔτι add. R. S. V. Ald. Bekk. etc. om. B. Kust. Br. λοιποῦ 'ν S. V. Γ. Bentl. Bekk. Dind. λοιπ' ἐν R. λοιποῦ γ' ἐν B. Ald. Br.

1086. τραχὺν B. S. V. Ald. vulg. τρηχὺν R. Bekk. Cobet. Dind. Bergk. Mein. Richt. τραχὺν habet R. infra 1114. Idem θώρηκος pro θώρακος 1224.

1087. Ἀθηναίοις V. Qu. σὺ (vel σύ γ') Ἀθηναίους ποτὲ παύσει.

1088. μῆρα om. S. V.

1089. ὅνπερ libri et vulg. ὥσπερ Ald.

1090. ὡς (sic) B. S. ἐχθρῶν S.

1095. Σιβύλλα (sic) B.

1096. δεξιὸν libri et vulg. δεξιὸς Ald. Tentabam ἀλλὰ σοφῶς τόδε νὴ Δί' Ὅμηρος ὁ δεξιὸς εἶπεν. Vix placet vulgata.

1097. ἄφρητος S.

1099. φράζεο δὴ B. Ald. vulg. Dind. φράζεο δὴ νῦν R. S. V. φράζεό νυν Boiss. Quod et ipse conjeceram. Glossema enim videtur δὴ ad νυν adscriptum.

1100. ἴκτινος B. R. S. V. vulg. ἰκτῖνος Dind. Mein. etc. V. Eust p. 1825, 2. Post μάρψῃ punctum jure sustulit Brunck. Interrumpitur enim Hieroclis sermo ab Trygaeo. φυλάττου vulg. Mein. φυλάσσου Richt. Dind.

ὡς οὗτος φοβερὸς τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χρησμός.
Ἔγχει δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί.
ΙΕ. Ἀλλ', εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ 'μαυτῷ βαλανεύσω.
ΤΡ. Σπονδὴ σπονδή.
ΙΕ. Ἔγχει δὴ κἀμοὶ καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον.
ΤΡ. Ἀλλ' οὔπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
ἀλλὰ τόδε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελθεῖν.
Ὦ πότνι' Εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.
ΙΕ. Πρόσφερε τὴν γλῶσσαν.
ΤΡ. Σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἀπένεγκε.
ΙΕ. Σπονδή.
ΤΡ. Καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θᾶσσον.
ΙΕ. Οὐδεὶς προσδώσει μοι σπλάγχνων;
ΤΡ. Οὐ γὰρ οἷόν τε
ἡμῖν προσδιδόναι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.

1102—1110. Hos versus sic ordinat Hamaker, 1102. 1105. 1107. 1103. 1104. 1108. 1110. 1109.

1103. 'μαυτῷ] ἐμαυτὸν Antiatt. p. 84, 16. Bekk. et Suidas s. v. βαλανεύειν. sed ἐμαυτῷ idem s. v. ἐμαυτῷ βαλανεύσω.

1105—1110. Haec omnia uni Trygaeo tribuit Bergk.

1105. κἀμοί] Qu. καὶ ἐμοί.

1109. Ita Bergk.; (ΤΡ.) πρόσφερε τὴν γλῶτταν· σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἀπένεγκον | σπονδήν· καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θᾶττον. γλῶτταν vulg. γλῶσσαν Richt. Dind. γ' om. S. ἀπένεγκε B. V. Ald. Br. Richt. ἀπένεγκον R. S. Bekk. Dind. Bergk. Mein. ἀπενεγκεῖν (ut δοῦναι 1153) conj. Richt. Verum videtur ἀπένεγκε. Ach. 582. ἀλλ', ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα. Sic ἐξένεγκε Ach. 1109. Eq. 95. Eccl. 744. ἀνένεγκε Av. 840. et simplex ἔνεγκε Ach. 1104. Eq. 98. 110. Pac. 1219.

1110. θᾶττον] θᾶσσον Richt. Cf. ad 1109. Hunc versum deleri jubet Madvig. Scholiastam enim eum non legisse apparere. "Sacerdos σπονδὴν [?] neque attulerat, neque auferre juberi poterat."

1111. προσδώσει S. V. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Richt. προδώσει R. Γ. δώσει B. Ald. vulg. τῶν σπλάγχνων libri omnes et vulg. σπλάγχνων Bekk. Dind. Bergk. Mein. Richt. Qu. οὐδεὶς προσδώσει τῶν σπλάγχνων. Vel οὐ προσδώσεις μοι τῶν σπλάγχνων; Sed cf. 1105. καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον.

1112. προσδιδόναι S. V. Bekk. Dind. etc. προδιδόναι R. Γ. πρὶν διδόναι B. Ald. Br. Non temere repudiandam esse scripturam πρὶν διδόναι ostendit oraculum mox apponendum ex Pausania X. 37. 6. κεν C. S. schol. Bentl. Pors. Dind. etc. καὶ B. R. V. Ald. Br. Bekk. Cf. ad 1076. Oraculum ap. Pausan. X. 37. 6. οὐ πρὶν τῆσδε πόληος ἐρείψετε πύργον

ΙΕ. Ναὶ πρὸς τῶν γονάτων.
ΤΡ. Ἄλλως, ὦ τᾶν, ἱκετεύεις·
οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
Ἄγε δὴ, θεαταὶ, δεῦρο συσπλαγχνεύετε
μετὰ νῷν.
ΙΕ. Τί δὲ δὴ 'γώ;
ΤΡ. Τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε.
ΙΕ. Οὔ τοι μὰ τὴν Γῆν ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
ἀλλ' ἁρπάσομαι σφῷν αὐτά· κεῖται δ' ἐν μέσῳ.
ΤΡ. Ὦ παῖε παῖε τὸν Βάκιν.
ΙΕ. Μαρτύρομαι.
ΤΡ. Κἄγωγ', ὅτι τένθης εἶ σὺ κἀλαζὼν ἀνήρ.
Παῖ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.
ΟΙ. Σὺ μὲν οὖν· ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κῳδίων,
ἀλάμβαν' ἄλλους ἐξαπατῶν, ἐκβολβιῶ.
Οὐ καταβαλεῖς τὰ κῴδι', ὦ θυηπόλε;
ἤκουσας; Οἷος ἦλθ' ὁ κόραξ ἐξ Ὠρεοῦ.
Οὐκ ἀποπετήσει θᾶττον εἰς Ἐλύμνιον;

ἑλόντες | πρίν κεν (καὶ Ald.) ἐμῷ τεμένει κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης | κῦμα ποικιλίζῃ κελαδοῦν ἐπὶ οἴνοπα πόντον.

1113. ὦ τὰν B. R. S. V.

1114. ποήσεις R. τραχὺν libri et vulg. τρηχὺν Cobet. Dind. Mein. Bergk. Cf. ad 1086.

1115. συνσπλαγχνεύετε R. ἄγε δὴ, θεαταί] Fort. ἄγετ', ὦ θεαταί.

1116. τί δ' ἔγωγε B. Ald. Br. τί δ' ἐγὼ R. et (mox σὺ τὴν —) Mein. Dind. τί δὴ ἐγὼ S. V. τί ἐγὼ δὲ (?) Bergk. (Supra ἵνα τί δὲ in ἵνα δὴ τί abiit.) τί δ' ἐγὼ δὴ Richt. τί δὲ δὴ 'γὼ conj. Richt. Qu. τί δ' ἐγὼ δρῶ; Vel τί δ' ἄρ' ἐγώ; Vel τί δαὶ ἐγώ; Vel sic: τί δ' ἐγώ; ΤΡ. σύ; (vel τί;) τὴν —. Σιβύλλαν B.

1118. ἁρπάσομαι σφῷν B. R. S. V. etc. ἁρπάσομαί σφῳν Ald.

1119. ὦ παῖε R. S. V. Bekk. Dind. etc. ὦ om. B. Ald. ὦ (vel παῖ) παῖε Bentl. παῖ, παῖε Dawes. M. C. p. 527. Br. παῖ παῖε (ut παῦ παῦε in Eq. 821) Elmsl. ad Herc. F. 1410, cui conjectura ex emendatione videtur Ravennatis lectio ὠ παῖε.

1120. σὺ om. Ald. addunt libri et Flor. Chr. Bentl. Kust.

1122. κωδίων vulg. κῳδίων Bergk. Dind. Cf. ad 570.

1123. ἃ 'λάμβαν' B. αὐτὸς vulg. Malim ἄλλους, vel οὕτως. ἐκβολιῶ R.

1124—1125. Distingue, ὦ θυηπόλε; ἤκουσας; ΤΡ. ὁ κόραξ —. DOBR.

1125—1126. ὁ κόραξ — Ἐλύμνιον;] Haec fortasse Trygaeo tribuenda censet Mein. Idem suadet Dobraeus.

1125. ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' vulg. Malim οἷος ἦλθ' ὁ κόραξ.

ΧΟ. Ἥδομαί γ' ἥδομαι Στρ.
κράνους ἀπηλλαγμένος
τυροῦ τε καὶ κρομμύων.
Οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις,
ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλ-
κων μετ' ἀνδρῶν ἑταί-
ρων φίλων, ἐκκέας
τῶν ξύλων ἅττ' ἂν ᾖ
δανότατα τοῦ θέρους
ἐκπεπρεμνισμένα,
κἀνθρακίζων τοὐρεβίνθου,
τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων,
χἄμα τὴν Θρᾷτταν κινῶν

1127—1190. desunt in Γ.

1127. γ' add. R. S. V. Bekk. Dind. etc. om. B. Ald. Br.

1129. κρομύων R.

1130. φιληδὺς S.

1131—1135. Haec in pentametrum et heptametrum sunt dividenda pariterque in antistropho. DIND. Versus cretico-trochaici sunt etiam Eq. 618. Av. 243—245. Lys. 616. Ran. 1358. Eccl. 900.

1132. ἑταίρων B. C. R. S. V. Bentl. Pors. ἑτέρων Ald. ἐκκέας R. S. V. οὐκ ἐάσω B. οὐκ ἐᾶς Ald. οὐχ ἑκὰς Reisk. συγκέας Br. εὐκεάστων ξύλων Tyrwhitt. Hesychius, ἐκκέας (codex ἐκκαίας): ἐκκαύσας.

1134. τοῦ θέρους] Legendum fortasse τῶν θέρους aut saltem καὶ θέρους. Sed τοῦ θέρους est infra 1171.

1135. ἐκπεπιεσμένα B. Ald. Br. ἐκπεπρισμένα R. S. V. Mein. („Quod aut glossema alius vocabuli est aut inventum librarii lacunam explentis," Dind.). Vocem om. P. ἐκπεπρεμνισμένων conj. Both. ἐκπεπρεμνισμένα Bergk. Dind. εὖ τε πεπρισμένα Ahlwardt. ἐκσεσωρευμένα Herm. prob. Richt. in notis. ἐκπεπρισμένα servari posse censet Bergkius, si in v. antistr. 1168. scribatur ἐσθίω 'πέχων. Ipse tentabam τῶν διαπεπρισμένων (cf. 1262. εἰ διαπρισθεῖεν (-θείη?) δίχα, | λάβοιμ' ἂν αὔτ' ἐς χάρακας. Eq. 768. διαπρισθείην κατατμηθείην τε λέπαδνα. Plat. Symp. 193. διαπεπρισμένοι κατὰ τὰς ῥῖνας.) Vel potius τῶν θέρους | πρῴ διαπεπρισμένων. (Dicitur enim θέρους sine articulo, ut χειμῶνος, etc.) Vel τῶν θέρους ἔτι διαπεπρισμένων. Vel τῶν θέρους ἔτι διεσχισμένων. (Cf. v. σχίζα.) Vel τῶν θέρους ἔτι καταπεπρισμένων. (Herod. VII. 36. κορμοὺς ξύλων καταπρίσαντες.) Vel, quod maxime arridet, τῶν θέρους | ἐκπεπρεμνισμένων. Cf. Dem. p. 1073. ταύτας (τὰς ἐλαίας) ἐξώρυττον καὶ ἐξεπρέμνιζον, πλεῖον ἢ χίλια στελέχη. ib. ταύτας — ἀπέδοντο ἐκπρεμνίσαντες.

1136. τοῦ 'ρεβίνθου B.

1138. χἄμα B. Ald. κινῶν C. R. S. V. Ald. Br. κινῶν B. Iunt. 2. Kust. βινῶν Frob.

τῆς γυναικὸς λουμένης.
Οὐ γὰρ ἔσθ' ἥδιον ἢ τυχεῖν μὲν ἤδη 'σπαρμένα,
τὸν θεὸν δ' ἐπιψακάζειν, καί τιν' εἰπεῖν γείτονα,
"Εἰπέ μοι, τί τηνικαῦτα δρῶμεν, ὦ Κωμαρχίδη;
Εμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς.
Ἀλλὰ φαῦζε τῶν φασήλων, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας,
τῶν τε πυρῶν μῖξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε.
Τὸν δὲ Μανῆν ἡ Σύρα βωστρησάτω 'κ τοῦ χωρίου·
οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον
οὐδὲ τιντλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον.
Κἀξ ἐμοῦ γ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὼ σπίνω.

1140. ἔσθ' (aut ἐσθ') C. R. S. V. Bentl. Pors. Br. ἐστιν B. Ald. ἦν Lenting.

1141 ἐπιψακάζειν B. pr. R. S. V. Bekk. Dind. etc. ἐπιψεκάζειν B. corr. Ald. Br. γείτονα] Fortasse γείτονι.

1142. τί] τί δ' ἂν B. non Ald. τηνικάδε libri et Ald. τηνικαῦτα Bentl. Pors. Br. etc. Cf. 1176. Scribendum videtur τῇ πιούσῃ (sc. ἡμέρᾳ). Ita Eccl. 105. νὴ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν. Tentabam etiam δῆτα νυνὶ, vel τήμερον δή.

1143. ἐμπιεῖν B. R. V. Ald. ἐκπιεῖν S.

1144. ἀλλ' ἄφαυε B. R. V. Ald. ἀλλ' ἄφευε S. V. adscr. Suid. s. v. ἄφευε. Pors. Bekk. Dind. Bergk. Mein. ἄφελε Suidas in φάσηλος. ἀλλὰ φαῦε Dobr. ἀλλὰ φαῦζε conj Pal. (Hesychius φαύζειν per φρύγειν· explicat.) "ἄφαυσον varia lectio scholiastae, ἀντὶ τοῦ ζέσον. Sed codex Venetus ἄφαυσε, id est ἄφαυε. Itaque scholiasta quoque ἄφευε legit." (Dind.). Ἀφεύειν κρέα est Simonid. Iamb. 22. Qu. ἀλλὰ φρῦγε (vel φῶζε). Cf. 1136.

1145. μίξον B.

1146. τόν τε vulg. Praestat, opinor, τὸν δέ. 'κ add. R. S. V. Bentl. Seager. Bekk. Dind. etc. om. B. Ald. Br.

1147—1148. post 1142. transposuerit Hamaker.

1147. οἰμαρίζειν B.

1148. παρδακὸν] πόρδακον posuit Strabo sive ex libro suo sive memoriae errore 13. p. 619. ubi de vocabulis agit qui aliquam cum πορδή similitudinem habent, καὶ τὸ Σιμωνίδου, "σὺν πορδάκοισιν ἐκπεσόντες εἵμασιν," ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις. καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ που κωμῳδίᾳ, "πόρδακον τὸ χωρίον," τὸ λιμνάζον. De quo dicemus annotatione ad scholia. DIND.

1149. κἀξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω vulg. Malim κἀξ ἐμοῦ γ' —, vel potius κἀξ ἐμοῦ 'ξενεγκάτω. Cf. 1238. Ach. 359. ἐπίξηνον (ἐξενεγκὼν) θύραζ'. 887. ἐξενέγκατε | τὴν ἐσχάραν μοι etc. Vesp. 860. Sed 1153. ὧν ἔνεγκ', ὦ παῖ, etc. Th. 238. De particulis καὶ — δὲ cf. ad 250. κίχλαν B.

Ἦν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον καὶ λαγῷα τέτταρα,
εἴ τι μὴ 'ξήνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς ἑσπέρας·
ἐψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἅττα κἀκυδοιδόπα.
Ὧν ἔνεγκ', ὦ παῖ, τρί' ἡμῖν, ἓν δὲ δοῦναι τῷ πατρί·
μυρρίνας τ' αἴτησον ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρπίμων·
χἄμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω,
ὡς ἂν ἐμπίῃ μεθ' ἡμῶν,
εὖ ποιοῦντος κὠφελοῦντος
τοῦ θεοῦ τἀρώματα."
Ἡνίκ' ἂν δ' ἀχέτας Απ.
ᾄδῃ τὸν ἡδὺν νόμον,
διασκοπῶν ἥδομαι

1150. *πυός* B. S. V. vulg. Herodian. ap. schol. Suid. s. h. v. Eust p. 1626, 5. *ποῖος* (i. e. *πῦος*) R. *πῦος* Etym. M. p. 696, 5. Orion. p. 125, 16. Cf. Dracon. p. 77, 16. Arcad. 21, 22. Accentum *πῦος* magis probat Fritzschius ad Thesm. p. 595, Ravennatis praecipue libri auctoritate fretus, qui et hic *ποῖός τις* (h. e. *πύός τις*), et in Vesp. 710. *πύῳ* exhibeat.

1151. *'ξήνεγκεν*] Qu. *'ξέκλεψεν*.

1152. *γ' οὖν* B. non Ald. *ἅττα* B. Ald. *κἀκυδοιδόπα* Ald. *κακυδοιδόπα* B. R. S. Cf. ad Eq. 1242.

1153. *ἓν δὲ δοῦναι τῷ πατρί*] Qu. *ἓν δὲ δὸς* (ut *ἔνεγκ'*) *τὠμῷ πατρί*, vel *ἓν δὲ δός μοι τῷ πατρί*.

1154. *τ'* add. B. R. S. V. Bekk. Dind. etc. om. Ald. Br. *Αἰσχινάδου* vulg. *'ἀσχινάδου* (supr. *αι*) B. *Ἀρχινάδου* Mein. *Αἰσχινάδου* idem reponi jubet Fr. Com. IV. 542. ex Etym. Gud. 22, 55. *Αἰσχύλος — παρὰ τὸ αἶσχος, ὡς σιμὸς Σιμύλος. καὶ παρ' αἰσχύνης αἰσχυνώδης* (*Αἰσχινάδης* Mein.) *παρὰ τὸ εἶναι ἀδήμονα* (*αἰδήμονα* Mein.). Librarii oculus aberrasse videatur ad nomen *Χαρινάδην* in prox. v. Quomodo producatur antepenultima nominis *Αἰσχινάδης* non liquet; nisi inde excusanda est licentia, quod in syllabam eam ictus cadit, et quia aliter in versu trochaico stare non potest. Ob quam causam producitur secunda in *'Ιππομέδοντος* Aesch. Sept. 494. *Παρθενοπαῖος* ibid. 553. *Ἀλφεσίβοιαν* Soph. ap. Priscian. p. 1328. Fortasse vero producitur secunda in *Αἰσχινάδης*. quamvis eadem in *Αἰσχίνης* brevis est; ut variat mensura in *μαρτυρῶ* (ῠ) et *μαρτύρομαι* (ῡ). Cf. ad Eq. 417. 327. Ach. 220. et v. Elmsl. Ed Rev. XXXVII. 72. ["Suspecta syllaba secunda", Dind. Qui *'Εχινάδου* tentat.]

1155. *χἄμα* B. *χαρινάδα*, ut videtur, idem.

1158 *τἀρώματα* B. R. V. *τἀρόματα* S. Ald. V. Lob. ad Phryn. p. 227.

1159. *ἡνίκ' ἂν* B. Ald. Br. *ἡνίκα δ' ἂν* R. S. V. *ἡνίκ' ἂν δ'* (ut *ὅταν δ'*) Herm. Bekk. Dind. Mein. etc. Cf. 1179. Eccl. 273. Eur. Iph. T. 1217. Similiter *ἡνίκ' ἂν γὰρ* Nub. 1124. *ἅττ' ἂν δὲ* Eccl. 798. *πρὶν ἄν γε* Ach. 176. *ἀχέτας* Lenting.

τὰς Λημνίας ἀμπέλους,
εἰ πεπαίνουσιν ἤ-
δη· τὸ γὰρ φῖτυ πρῷ-
ον φύσει· τόν τε φή-
ληχ' ὁρῶν οἰδάνοντ'·
εἶθ', ὁπόταν ᾖ πέπων,
ἐσθίω κἀπέχω,
χἄμα φήμ', "Ὧραι φίλαι", καὶ
τοῦ θύμου τρίβων κυκῶμαι·
κᾆτα γίγνομαι παχὺς
τηνικαῦτα τοῦ θέρους
μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων
τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ,
ἥν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν·
ἢν δέ που δέῃ μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα Κυζικηνικόν·
κᾆτα φεύγει πρῶτος, ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν
τοὺς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἕστηκα λινοπτώμενος.

1164. φίτυ B. Ald. πρῷον R. S. V. Ald. πατρῷον B. πρῶτον Suid. v. φῖτυ. Schol: πρῷον, πρώιμον, δισυλλάβως. Cf. ad Vesp. 264. φύει B. Ald. Br. Dind. φύσει R. S. V. Suid. Dobr. Bekk. Bo. Bergk. Mein. Richt. "De φύσει v. Nub. 877. Th. 531. Lys. 1037. Eur. Med. 1225. etc." (Dobr.).

1165. φίληχ' B. φήληκ' S. οἰδαίνοντ' libri et Ald. Br. οἰδάνοντ' Bentl. Pors. Herm. Bekk. etc. Cf. ad Eq. 491. V. Pors. ad Phoen. 1398.

1167. εἶθ'] εἶφ' B. ἐσθίω κἀπέχω] Legendum forsan ἐσθίω 'πέχων. Cf ad v. str. 1135. κἀπέχω] κἀγχέω conj. Mein. Sed ita requireretur κἀγχέομαι.

1168. χἄμα B.

1170. κᾆτα γίγνομαι R. V. κᾆτα γίνομαι B. Ald. καταγίνομαι S.

1171. τηνικαῦτα vulg. Qu. ταῦτα ποιῶν, vel τοιαδὶ δρῶν.

1172. προσβλέπω S.

1173. ἔχοντα] Qu. σείοντα ut zeugma sit. Cf. 1178. τοὺς λόφους σείων. Ach. 965. κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους. Aesch. Sept. 366. τρεῖς κατασκίους λόφους σείει. ὀξεῖαν (supr. ἐ) B.

1174. Σαρδιανικὸν B. S. V. Ald. Σαρδανιακὸν R. Cf. ad Ach. 112.

1175. ἢν δέ που δέῃ B. R. Ald. ἢν δέῃ δέ που S. V. Non male

1176. Κυζικηνικόν] χεζικηνικὸν Markl. ad Suppl. 1181. Br. Bekk. Boiss. Conjectura lepida et ingeniosa. Cf. Av. 68. Ran. 308. Pro αὐτὸς qu. εὐθύς.

1178. λινοπτώμενος] ληνοπτώμενος (torcularium proelum observans) conj. Mein., qui: "Incredibile mihi videtur poetam λίνον contra

Ἡνίκ' ἂν δ' οἴκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνασχετὰ,
τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε καὶ κάτω
ἐξαλείφοντες δὶς ἢ τρίς. Αὔριον δ' ἔσθ' ἤξοδος·
τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐώνημ'· οὐ γὰρ ᾔδειν ἐξιών·
εἶτα προσστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίονος
εἶδεν αὐτὸν, κἀπορῶν θεῖ τῷ κακῷ βλέπων ὀπόν.
Τοιάδ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι, τοὺς δ' ἐξ ἄστεως
ἧττον, οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσι ῥιψάσπιδες.

omnem omnium poetarum consuetudinem prima longa extulisse." Mihi etiam incredibile videtur, nec tamen quid reponendum sit video, nisi inserenda est particula *γε*. Cf. Antiphan. Athen. 455 F. *τροφαλίδας τε λινοσάρκους* (*λειο.*?), quem locum cum nostro componit Meinek. De productione in arsi primae syllabae natura brevis propter metrum v. ad 1154. et Eq. 327.

1179. *ἡνίκ' ἂν δ'* R. S. V. Bekk. Dind. etc. *ἡνίκα δ' ἂν* B. Ald. Br. Cf. ad 1159. Nub. 1124. Pl. 107. Eccl. 273. Eur Iph. T. 1217. *ἡνίκ' ἂν δ'* (*ἡνίκα δ' ἂν* Ald.) *ἔξω περῶσιν*.

1181. *δ'* R. S. V. Bekk. *γ'* B. Ald. Br. *ἡ ̓́ξοδος* (sic) B. Br. *ἡ 'ξοδος* Dind. Bergk. Mein. Scribendum potius *ἤξοδος* ut *ἡμὴ* etc.

1182. *τῷ*] *τὼ* S. *ᾔδειν*] *ᾔδην* male Elmsl. ad Ach. 35. Cf. ad Nub. 1347.

1183. *προστὰς* libri et vulg. Mein. *προσστὰς* recte Lenting. Richt. Dind. Ut ipse dudum correxeram. Per *ἐπιστὰς* explicat scholiasta. Cf. Theophr. Char. 11. *διηγεῖσθαι προσστὰς πρὸς κουρεῖον* etc. Ach. 683. *τῷ λίθῳ προσέσταμεν*. Herod. I. 119. *προστάντες* (*προσστ.* Schw.). I. 129. *ἐόντι δὲ αἰχμαλώτῳ τῷ Ἀστυάγεϊ προσστὰς* (*προστὰς* vulg.) *ὁ Ἅρπαγος κατέχαιρέ τε* etc. Soph. Fr. 580. *προστῆναι* (*προσεληλυθέναι* Athen. lege *προσστῆναι* | *μέσην* | *τράπεζαν ἀμφὶ σῖτα καὶ καρχήσια*. Plat. Euthyd. 303. *προσστάς*. Sic alibi saepe *προσχὼν* pro *προσσχὼν* male exhibetur, *προστείχειν* pro *προσστείχειν*, et similia.

1184. *αὐτὸν* B. R.? S. V.? *αὑτὸν* Ald. *θεῖ τῷ κακῷ* R. S. V. Bekk Dind. etc. *ἔθει κακὸν* B. Br. *ἔθει τὸ κακὸν* Ald. *ἐθελοκακεῖ* Bentl.

1185. *ταῦτα δ'* vulg. *ταῦτ' ἄρ'* conj. Mein. Ipse tentabam *ταῦτά γ'*. sed vera lectio haud dubie est *τοιάδ'*. *ἄστεος* B. S. V. vulg. Richt ("recte, versu permittente"). *ἄστεως* R. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Recte.

1186. *κἀνδράσι* S. Ald. Richt *κἀνδράσιν* B. R. V. Kust. Br. etc. Praeferenda scriptura *ἀνδράσι*; nam *ν ἐφελκυστικὸν* non additur nisi quando propter metrum omitti non potest. Cf. Eurip. Ion. 522. *παῦε, μὴ ψαύσῃς τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα ῥήξῃς χερί*. Ob eandem causam in Antiphane Athen. p. 623. *σίζει κεκραγὼς, παῖς δ' ἐφέστηκεν φακῶν*, restituendum *ἐφέστηκε*. Similiter in Nub. 1001. *καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν* recte exhibent libri, neque enim ibi postulatur *ν ἐφελκυστικόν*.

Ὧν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἢν θεὸς θέλῃ·
πολλὰ γὰρ δή μ' ἠδίκησαν,
ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες,
ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.

ΤΡ. Ἰοὺ ἰού.
Ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.
Ἔχ', ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί·
πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελος ἔστ' αὐτῆς ἔτι.
Ἔπειτ' ἐπιφόρει τοὺς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας
καὶ τῶν λαγῴων πολλὰ καὶ τοὺς κολλάβους.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.

Ποῦ ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν;

ΤΡ. Ἀναβράττω κίχλας.

ΔΡ. Ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαῖ', ὅσ' ἡμᾶς τἀγαθὰ
δέδρακας, εἰρήνην ποιήσας· ὡς πρὸ τοῦ
οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου,
νυνὶ δὲ πέντε γ' αὐτὰ δραχμῶν ἐγὼ 'μπολῶ·

1187. ἔτ'] ἐντεῦθεν R.

1188. γὰρ δὴ B. S. V. Ald. μὲν γὰρ R.

1194. ὄφελος ἔστ' B. Ald. Br. ὀφελός ἐστ' R. (?) S. V. (?) schol. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Vulgatam revocavi: est enim pro ὄφελος ἔσται.

1195. ἐπείσφερε B. V. (?) Ald. Br. Bekk. Bergk. ἐπεισφόρει S. Γ. ἐπισφόρει R. ἐπιφόρει Dobr. Dind. Mein. Ab ἐπιφορεῖν venit nomen ἐπιφορήματα. (Fr. 610. Archipp. com. II. 717. ἰτρίοις ἐπιφορήμασί τ' ἄλλοις. Philyll. II. 864. καρύδι', ἐπιφορήματα.) Fort. ἐπίφερε (Mnesim. com. III. 577. ἐπιφέρει τραγήματα ἡμῖν — μετὰ δεῖπνον ἀκρίδας.) Legitur compositum ἐπεισφέρειν Th. 1164. χρείᾳ δὲ ποίᾳ τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον; Sed ferenda certe non est vulgata propter pravam anapaesti incisionem. Cf. ad Ach. 107. τοὺς R. S. V. Bekk. Dind. etc. τὰς B. schol. Ald. Br. Cf. Eubul. III. 222. ἀμύλων παρόντων ἐσθίουσ' — ἄνηθα καὶ σέλινα.

1196. κολάβους S.

1198. ὅσ' R. S. V. Bentl. Be. Pors. Br. ὅς B. Ald. Cf. ad Av. 150.

1199. πρὸ τοῦ B. R. V.

1201. νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ libri et vulg. Bergk. Mein. νυνὶ — δραχμῶν ἐγὼ 'μπολῶ Dawes. νυνὶ — δραχμῶν αὔτ' ἐμπολῶ Br. νυνὶ — δαρχμῶν ἐμπολῶ Dind. a. 1837. Richt. ("Fort. δαρχμῶν" Bergk. Cf. ad Vesp. 691.) νυνὶ δὲ πεντήκοντ' ἐγὼ 'μπολῶ δραχμῶν Dawes. (Cui ἐγὼ inter οὐδεὶς et ὅτι necessarium videtur.) νυνὶ δ' ἐγὼ μὲν πεντέδραχμα ταὔτ' ἐμπολῶ Elmsl. ad Ach. 178. Dind. νυνὶ δὲ πεντήκοντά γ' ἐμπολῶ δραχμῶν Dobr. νυνὶ δὲ πέντε δραχμῶν ἐγὼ ταὔτ' ἐμπολῶ Boiss. Vulgatam revocat Elmsleius ad Med. 147. Parum dubito quin πεντέδραχμα legen-

ὁδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους ἐς τοὺς ἀγρούς.
Ἀλλ', ὦ Τρυγαῖε, τῶν δρεπάνων τε λάμβανε
καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει προῖκα, καὶ ταυτὶ δέχου.
Ἀφ' ὧν γὰρ ἀπεδόμεσθα κἀκερδάναμεν
τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν ἐς τοὺς γάμους.

ΤΡ. Ἴθι νυν καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ' εἴσιτε
ἐπὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα· καὶ γὰρ οὑτοσὶ
ὅπλων κάπηλος ἀχθόμενος προσέρχεται.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

Οἴμ' ὡς προθέλυμνόν μ', ὦ Τρυγαῖ', ἀπώλεσας.

dum sit, ut mox τριδράχμους; adde quod immane et inauditum falcis est pretium quinquaginta drachmae. Non sine causa Elmsleio videbatur "absurdum esse falces quinquaginta drachmis aestimari, cum proximo versu cadi trinis-veneant." Lege igitur νυνὶ δ' ἐγὼ μὲν πεντέδραχμά γ' αὔτ' ἐμπολῶ. Vel νυνὶ δὲ πεντέδραχμ' αὔτ' ἐγὼ μὲν ἐμπολῶ (Herod. VI. 89. διδοῦσι δὲ πενταδράχμους ἀποδόμενοι (νέας). Epicrat. com. III. δίκελλαν — πεντεστάτηρον. Supra 1224. δεκάμνῳ — θώραχος κύτει.) Nisi malis νυνὶ δὲ πέντε γ' αὐτὰ δραχμῶν ἐγὼ 'μπολῶ. Quae lenissima est correctio et fortasse vera. (Quam facile πέντε γ' αὐτὰ in πεντήκοντα mutari potuisset nemo non videat.) Vel νυνὶ δέ γ' αὐτὰ πέντε —. Pronomen αὐτὰ sensus videtur postulare. De mensura prioris in δραχμὴ seu δραγμὴ vide ad Vesp. 691. Pl. 1019. Quod si vulgata scriptura recte se habet, putandum est comicum rei augendae causa hyperbolice locutum esse: quemadmodum paullo infra v. 1224 lo ica decem minis, pretio sane magno et paene incredibili, aestimatur. δραχμῶν ἐμπολῶ] γρ. δραχμαῖς κερδαίνω V.

1202. ὁδὶ B. V. Ald. οὑδὶ R. S. Bergk. εἰς B. S. Ald. Br. Richt. ἐς R. (?) V. (?) Bekk Dind.

1204. καὶ τῶνδ'] κάδων τ' Flor. Chr. προῖκα· καὶ B. C. R. S. V. Br. προῖκα γὰρ Ald. et vulgo ante Br. ταυτὶ B. C. V. (?) Ald. ταῦτα R. S.

1205. γὰρ ἀπεδόμεσθα libri et Bentl. Be. Br. γ' ἄρ' ἀπεδόμεθα Ald. κἀκερδάναμεν R. S. V. κἀκερδαίνομεν B. Ald.

1206. ἐς R.? V.? εἰς B.

1207. νῦν B. νυν Ald.

1210. ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ praef. Ald. vulg. Dind. ΟΠΛΩΝ ΚΑΠΗΛΟΣ Mein. Bergk. Richt. "Hoc abhinc usque ad 1264 ipsum poetam (1209 sequutus restitui ubique, ubi vulgo ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ, ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ, ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ, ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ, ΔΟΡΥΞΟΣ legitur. Omnia ab uno armorum institore dici res ipsa docet et intellexit Bergkius, ubique ΟΠΛΟΠΟΙΟΣ vel ΟΠΛΟΠΩΛΗΣ restituendum existimans." (Mein.). Bergkio etiam ὁπλοποιὸς vel ὅπλων κάπηλος potius scribendum vide-

ΤΡ. Τί δ' ἔστιν, ὦ κακόδαιμον; οὔ τί που λοφᾷς;
ΛΟ. Ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον
καὶ τουτουὶ καὶ τοῦ δορυξοῦ 'κεινουί.
ΤΡ. Τί δῆτα τουτοινὶ καταθῶ σοι τοῖν λόφοιν;
ΛΟ. Αὐτὸς σὺ τί δίδως;
ΤΡ. Ὅ τι δίδωμ'; αἰσχύνομαι.
Ὅμως δ', ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πόνον πολύν,
δοίην ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας,
ἵν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτῳί.
ΛΟ. Ἔνεγκε τοίνυν εἰσιὼν τὰς ἰσχάδας·
κρεῖττον γάρ, ὦ τᾶν, ἐστὶν ἢ μηδὲν λαβεῖν.
ΤΡ. Ἀπόφερ' ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
Τριχορρυεῖτον, οὐδέν ἐστον, τὼ λόφω.
Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

Τί δαὶ δεκάμνῳ τῷδε θώρακος κύτει

tur. "Nam mercator armorum est, inquit, quocum Trygaeus omnes hos sermones usque ad 1264 confert: huic igitur omnia tribuenda; nam duo opifices, qui eum comitantur (v. 1213), *δορυξὸς* et *κρανοποιὸς* mutae personae sunt. Etenim si v. 1257—1258. *μάθῃ* pro *μάθῃς* restitutum est, jam ne *κρανοποιὸς* quidem quidquam dicit: *θωρακοπώλῃ* autem et *σαλπιγγοποιῷ* nullus omnino est locus." *οἴμ' ὡς* B. V. Ald. *οἴμοι ὡς* R. S. Cf. ad Eq. 998.

1211. *ἔστιν* B.

1213. *τουτονὶ* Ald. *δορύξου* B. *κεινουὶ* B. R. S. V. Ald. Br. Bekk. *'κεινουὶ* Kust Dind. etc. Cf. 547.

1215. *ὅ τι δίδωμ'; αἰσχύνομαι* B. C. R. V. Reisk. Br. recc. *ὅτι δίδωμ' αἰσχύνομαι* Ald.

1216. *σφήνωμ'* conj. Reisk. *ἔχει πόνον πολύν*] *ἔχει πολὺν πόνον* Boiss. *πολὺν ἔχει πόνον* Br. ("numeris melioribus," Dind. "fortasse recte" Mein.) Si quid mutandum, malim *σφήκωμα πόνον ἔχει πολύν*. Sic Ran. 157. *καὶ κρότον χειρῶν πολύν*.

1217. *αὐτοῖν* B. *αὐτὸν* C. *αὐτῶν* R. S. V. Ald. *ἂν* om. S.

1218. Versum spurium judicant Hamaker. (Mnem. V. 152.) Mein. Pal. Cf. 1193.

1220. *ὦ τάν* B. *ἐστὶν* om. S. *μηδένα* R. S.

1221. *ἀπὸ* R. S. V. Bekk. Dind. *ἐκ* B. Ald. Br. Eadem scripturae diversitas est Nub. 1296. Cf. Nub. 123.

1222. *οὐδὲν ἐστὸν* (sic) B.

1224. *θώρακος* B. Ald. *θώρηκος* R. S. *τρηχὺν* pro *τραχὺν* R. in 1086. "Recte habebit *θώρηκος*, si verba *τῷδε θώρηκος κύτει* ex Archilocho

ξυνημμένῳ κάλλιστα χρήσομαι τάλας;
ΤΡ. Οὗτος μὲν οὐ μή σοι ποιήσῃ ζημίαν.
Ἀλλ' αἰρέ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας·
ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνυ —
ΘΩ. Παῦσαί μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασιν.
ΤΡ. ὡδὶ, παραθέντι τρεῖς λίθους· οὐ δεξιῶς;
ΘΩ. Ποίᾳ δ' ἀποψήσει ποτ', ὠμαθέστατε;
ΤΡ. Τῃδὶ, διεὶς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμίας,
καὶ τῇδ' —
ΘΩ. Ἅμ' ἀμφοῖν δῆτ';
ΤΡ. Ἔγωγε νὴ Δία,
ἵνα μή γ' ἀλῶ τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς.
ΘΩ. Ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμνῳ χεσεῖ καθήμενος;
ΤΡ. Ἔγωγε νὴ Δί', ὠπίτριπτ'· οἴει γὰρ ἂν
τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλιῶν δραχμῶν;

aliove iambographo translata esse statuas." MEIN. κύτει B. P. R. V. Bentl. Kust. σκύτει S. Ald. Eodem vitio laborabat Diod. Sic. III. 21. κοιμῶνται (testudines) μετέωροι τοῖς σκύτεσι (l. κύτεσι) πρὸς τὸν ἥλιον. et Lycophron v. 73. ῥαπτῷ σκύτει.

1225. ἐνημμένῳ vulg. ἐνημμένως R. συνημμένῳ conj. Mein. Quod et ipse conjeceram. Schol: συντεθειμένῳ, ἐρραμμένῳ. Tentabam etiam ἐρραμμένῳ. κάλλιστα τῷ S.

1226. ποιήσῃ S. ποήσῃ V. ποήσω R. ποιήσει B. Ald. Br. Dind. Bergk. Mein. Pal. ποήσει Bekk. Verum haud dubio est ποιήσῃ. Cf. 1304. et ad 1037. Ach. 662. Aesch. c. Ctes. 177. τοὺς μὲν γὰρ πονηροὺς οὐ μή ποτε βελτίους ποιήσετε (l. ποιήσητε). Ita legit etiam Elmsl. ad Oed. C. 177.

1228. γάρ ἐστ' Ald. vulg. γὰρ ἔστ' B. Quod pro γὰρ ἔσται positum videtur. Cf. 1254. ἔστιν γὰρἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν. Ubi ἔσται reponendum suspicor.

1229. παῦσαί μ' ὑβρίζων libri et vulg. παῦσαι 'νυβρίζων conj. Elmsl. ad Ach. 351. et Bergk. ed. Richt. ("quod fortasse praestat" Mein.) παῦσαι 'φυβρίζων Mein.

1232. θαλαμιᾶς libri et Ald. Bekk. Dind. Bergk. Mein. θαλαμίας Br. tacite. Cf. ad Ach. 553. Subaudiendum ὀπῆς.

1233. καὶ τῇδ' ἅμ'. — ἀμφοῖν δῆτ'; B. S. Ald. καὶ τῇδ'. — ἅμ' ἀμφοῖν δῆτ'; Br. Bekk. Dind. etc. Tacet Bekkerus de R. V. Ceterum pro ἀμφοῖν corrigendum forsan ἄμφω (sc. τὼ χεῖρε διεὶς), nisi repetendum ἀποψήσει ex praecedentibus.

1235. χεσεῖ] χέσαι εἰ S.

1237. χιλίων B. V. (?) Ald. Br. Bekk. χιλιῶν R. Dind. Bergk. Mein. "χιλίων δραχμῶν legitur in Acharn. 1055. ubi Ravennas μυρίων δραχμῶν Suidas, χιλιῶν δραχμῶν: οὕτως οἱ Ἀττικοὶ περισπῶσιν. Equit. 660. κατὰ

ΘΩ. Ἴθι δὴ 'ξένεγκε τἀργύριον.
ΤΡ. Ἀλλ', ὠγαθὲ,
θλίβει τὸν ὄρρον. Ἀπόφερ'· οὐκ ὠνήσομαι.

ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ.

Τί ἄρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι,
ἣν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἑξήκοντ' ἐγώ;
ΤΡ. Μόλυβδον εἰς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγχέας,
ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεὶς ὑπόμακρον,
γενήσεταί σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων.
ΣΑ. Οἴμοι καταγελᾷς.
ΤΡ. Ἀλλ' ἕτερον παραινέσω.
Τὸν μὲν μόλυβδον, ὥσπερ εἶπον, ἔγχεον,
ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἠρτημένην
πλάστιγγα πρόσθες, καὶ σταθμὸς γενήσεται
τὰ σῦκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἱστάναι.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

Ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον, ὥς μ' ἀπώλεσας,

χιλίων παρήνεσα. ubi scholiasta. *τὸ δὲ χιλιῶν περισπῶσι.* Joannes Alex. *τονικ. παραγγ.* p. 18, 6. *τὸ χιλιῶν φασι παρ' Ἀθηναίοις παραλόγως περισπᾶσθαι.* Idem de genitivis *χιλιαδῶν* et *μυριαδῶν* docet Arcadius p. 136, 4." (Dind.).

1240. *τί δ' ἆρα* S. Ald. *τί δ' ἔγωγ' ἆρα* B. Br. *τί δ' ἄρα* R. (?) V. (?) Bekk. Dind. Bergk. Mein. *τί ἄρα* Elmsl. ad Ach. 127. prob. Pal. Recte, opinor. Cf. Vesp. 893 *τίς ἄρ' ὁ φεύγων οὗτος;* Soph. Aj. 905. *τίνος ποτ' ἄρ' ἔπραξε χειρὶ δύσμορος —;* Fr. 710. Qu. *τί δῆτα.* Cf. ad Vesp. 893.

1242. 1246. *μόλυβδον* B. R. S. V. *Γ.* Br. etc. *μόλιβδον* Ald. Cf. ad Nub. 913.

1244. *τῶν κατακτῶν κότταβος* malit Dobraeus. Cf. ad Ran. 889. Dicebant quidem *κότταβος τῶν κατακτῶν*, dubito an etiam *τῶν κατακτῶν κότταβος.*

1247. *σπαρτίοις ἠρτημένην*] Qu. *σπαρτίῳ 'ξηρτημένην.* Uno enim tantum *σπαρτίῳ* opus foret. *ἠρτημένην*] *ἠρτημένον* S. *ἠρτημένῃ* (sc. *σάλπιγγι*) legisse scholiastam suspicatur Richt. Qu. *ἠρτημένω* | *πλάστιγγε πρόσθες.* Cf. Ran. 1378. *τὼ πλάστιγγε.* Anglice s c a l e s.

1248. *καὐτό σοι* B. C. R. V. Bentl. Be. Br. tacite Dind. Mein. *καὐτός σοι* Ald. *κἀτά σοι* Flor. Chr. Recte fortasse. Cf. 1243. Corrigendum suspicor *καὶ σταθμὸς γενήσεται.* Cf. Ran. 1365. *ἐπὶ τὸν σταθμὸν* etc. Dixisset, ni fallor, comicus *καὶ τοῦτο* potius quam *καὐτὸ*, quod languet. Cf. ad Lys. 634.

1249. *ἱστάναι* B. V. Ald. *ἑστάναι* R. S. Cf. ad Eq. 268.

1250. *δυσκάθαρτε*] Suspectum. Qu. *δυσφόρητε*, vel *δυσπάλαιστε*, vel *δυσπόνητε.* Cf. Aesch. Pers. 521. *ὥς* R. (?) S. V. (?) Pors. Br. Bekk. (tacens de R. V.) etc. *ὃς* B. Ald. Cf. Nub. 1265. *ὦ Παλλὰς, ὥς μ' ἀπώλεσας.*

ὅτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μνᾶν ποτέ.
Καὶ νῦν τί δράσω; τίς γὰρ αὔτ' ὠνήσεται;

ΤΡ. Πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις·
ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.

ΔΟΡΥΞΟΣ.

Οἴμ', ὦ κρανοποί', ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν.

ΤΡ. Οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν.

ΔΟ. Ἀλλὰ τί
ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κράνεσιν ὅ τι τις χρήσεται;

ΤΡ. Ἐὰν τοιαυτασὶ μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,
ἄμεινον ἢ νῦν αὔτ' ἀποδώσεται πολύ.

ΚΡ. Ἀπίωμεν, ὦ δορυξέ.

ΤΡ. Μηδαμῶς γ', ἐπεὶ
τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.

ΔΟ. Πόσον δίδως δῆτ';

ΤΡ. Εἰ διαπρισθείη δίχα,
λάβοιμ' ἂν αὔτ' ἐς χάρακας, ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.

ΔΟ. Ὑβριζόμεθα. Χωρῶμεν, ὦ τᾶν, ἐκποδών.

1251. ὅτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ B. Ald. vulg. ὅτ' ἀντέδωκ' ἀντὶ R. S. V. ὅτ' ἀντέδωκα κἀντὶ Enger. Bergk. ὅτ' ἀντέδωκ' ἐγὼ 'ντὶ (!) Mein. Fort. ὅτε κατέθηκά γ'.

1254. ἔστιν vulg. ἔστι S. Malim ἔσται. Cf. ad 1228. συρμαίαν B. V.? vulg. συρμαῖαν R. S. .

1255. ΔΟΡ.] σαλπιγγ. R. οἴμ' ὦ B. R. Br. Bekk. οἴμ' ὡς S. οἴμοι ὦ V. Ald. Cf. ad 1210. Ach. 590. κρανοποί'] κρανοπῶλ' v. Dal. (Mnem II. 101.).

1256. ΚΡ. libri et Ald. ΔΟ. Br. etc. ἀλλὰ τί; ἔτ' ἐστὶ Bergk. Mal.

1257. ἔτ' ἐστὶ B. Ald. ἔνεστι R. S. et (γρ. ἔτ' ἐστὶ) V. Praestat fortasse scribi ἔτ' ἔστι. τοῖσι B. V. (?) Ald. τοῖς R. S.

1258. μάθῃ B. S. Ald. μάθῃς R. V.

1260. μηδαμῶς γ' R. S. V. Bekk. Dind. etc. μηδαμῶς (om. γ') B. Ald. Br. Cf. Nub. 688. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ | πῶς γ' ἂν etc. Vesp. 79. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ | αὐτή γε χρηστῶν etc. 1164. 1393.

1261. γ' om. R.

1262. πόσων δίδωσι S. διαπρισθεῖεν vulg. διαπρίσειεν Mein. διαπρισθείη Dind. Legendum videtur διαπρισθείη, aut διαπρίσειας.

1263. τῆς δραχμῆς] τρεῖς δραχμάς R.

1264. ὑβριζόμεθα B. R. V. Bentl. ὑβριζόμεσθα S. Ald. ὦ τάν B Bergk. ἐκ ποδῶν S.

ΤΡ. Νὴ τὸν Δί', ὡς τὰ παιδί' ἤδη 'ξέρχεται
μινυρόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ', ἵνα
ἅττ' ᾄσεται προαναβάλητ', ἐμοὶ δοκεῖ.
Ἀλλ' ὅ τι περ ᾄδειν ἐπινοεῖς, ὦ παιδίον,
αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρότερον ἀναβαλοῦ 'νθαδί.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα —
ΤΡ. Παῦσαι
ὁπλοτέρους ᾄδον, καὶ ταῦτ', ὦ τρισκακόδαιμον,
εἰρήνης οὔσης· ἀμαθές γ' εἶ καὶ κατάρατον.
Π. ΛΑ. Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφα-
λοέσσας.
ΤΡ. Ἀσπίδας; οὐ παύσει μεμνημένον ἀσπίδας ἡμῖν;
Π. ΛΑ. Ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.

1265. *ὡς τὰ παιδί'* R. S. V. Bekk. etc. *ὡς τὰ παιδία γ'* B. Ald. Legendum forsan *ὡς τά γε παιδί'*.

1266. *οὐρήσομεν κατὰ τῶν* S. *οὐρησόμενα*] *μινυριζόμενα* conj. Bergk. Aliud quid latere existimat Mein., ut *ὀρχησόμενα*. Qu. *μινυρόμενα*.
τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ' vulg. Non sine causa *ἐπικλήτων* suspectum habet Lenting. Qu. *τὰ τῶν γε κλητῶν*, aut *δευρὶ τὰ τῶν κλητῶν*, aut *δὰ δεῦρο τῶν κλητῶν*, aut *μέλη τὰ τῶν κλητῶν*, aut *τὰ τῶν κεκλημένων*.

1267. *προαναβάληταί μοι δοκεῖ* libri et vulg. — *'μοι δοκεῖ* Kust. Dobr. (Adv. II. 289.) — *μοι δοκεῖν* Bergk. Mein. Richt. Dind. Malim *προαναβάλητ', ἐμοὶ δοκεῖ* (aut *δοκεῖν*). Cf. Av. 1225. *δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ δοκεῖ* (*δοκεῖν* Cobet. etc.).

1270 sqq. *Παι.* praef. Ald. *παῖδες* R. *Παῖς Λαμάχου* et *Παῖς Κλεωνύμου* Br. *αὖθ'*] *οὖν* S.

1270—1271. *ὁπλοφόρων* et *ὁπλοφόρους* Dawes. Male. V. Il. *γ'*. 108 etc.

1271. *ὁπλοτέρους* om. R. Puto fuisse *ὅπλ' ἡμῖν ᾄδων*. Passim ita ludit in verbis noster, ut se ipse interpretetur. *Παίειν* supra 453. DOBR.
ᾆδον B. P. S. Γ. Bentl. Pors. Dind. *ᾄδων* Flor. Chr. Bentl. Kust. Br. Dobr. Bekk. Bergk. Mein. Richt. *εἶδον* Ald. Cf. Av. 607. *ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ;*

1272. *οὔσης* R. S. V. Br. Bekk. Mein. Richt. Dind. *γ' οὔσης* B. Ald. Pal. Inepta hic est particula. *ἀμαθές γ' εἶ* R. S. V. Ald. *ἀμαθὲς δὴ* B.

1275. *μεμνημένος* libri et vulg. Bergk. Mein. Richt. *μεμνημένον* Dind. Cf. ad 1271. 1278. *ἀσπίδας* B. V. Ald. Br. *ἀσπίδος* R. S. Reisk. Elmsl n. ms. Dind. Bergk. Mein. Richt.

1276. *ἔνθα δ'* B. S. Dind. etc. *ἐνθάδ'* Ald. Br. Bekk. De R. V. non liquet. Fort. *ἔνθ' ἄρ'*. Cf. 1286.

ΤΡ. Ἀνδρῶν οἰμωγή; κλαύσει νὴ τὸν Διόνυσον
οἰμωγὰς ᾄδον, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.
Π. ΛΑ. Ἀλλὰ τί δῆτ' ᾄδω; σὺ γάρ εἰπέ μοι οἷστισι χαίρεις.
ΤΡ. Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτί,
Ἄριστον προτίθεντο καὶ ἅτθ' ἥδιστα πάσασθαι.
Π. ΛΑ. Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὐχένας ἵππων
ἔκλυον ἱδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν.
ΤΡ. Εἶεν· ἐκόρεσθεν τοῦ πολέμου κᾆτ' ἤσθιον.
Ταῦτ' ᾆδε ταῦθ', ὡς ἤσθιον κεκορημένοι.
Π. ΛΑ. Θωρήσσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι —
ΤΡ. Ἄσμενοι, οἶμαι.
Π. ΛΑ. Πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
ΤΡ. Κάκιστ' ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μάχαις·
οὐδὲν γὰρ ᾄδεις πλὴν πολέμους. Τοῦ καί ποτ' εἶ;
Π. ΛΑ. Ἐγώ;
ΤΡ. Σὺ μέντοι νὴ Δί'.
Π. ΛΑ. Υἱὸς Λαμάχου.

1277. κλαυσεῖ R. S. V. Ald. Bekk. κλαύσει B. (ni fallor) Crat. Br. Dind. etc. Cf. ad Ach. 203. Διόνυσον] οὐρανὸν S.

1278. ᾄδον B. Ald. Iunt. 2. Dind. ᾄδων R. S. V. Kust. Br. Bekk. Bergk. Mein. Richt. Cf. ad 1271. 1275.

1279. ᾄδω] Qu. ᾄσω (aor. subj.).

1280. 1282. ὡς B. δαίνυντα S.

1281. προτίθεντο B. R. V. Bentl. Br. προτίθετο Ald. προτίθενται S. ἅτθ'] Fort. ὅσσ'. πάσασθαι B. R. Br. recc. μάσασθαι Ald. μασάσθαι S. V.

1284. εἶεν hic spondaeus est, ut supra 663. εἶεν· ἀκούω. κᾆτ' ἤσθιον B. R. S. V. Bentl. Be. Br. recc. Dawes. κατήσθιον C. Ald. Cf. ad Eq. 25.

1285. ταῦτ' ᾆδε R. S. V. Zanett. Bentl. Dawes. Reisk. ταῦτα δὲ B. ταυτάδε Ald. κεκορημένοι B. R. S. V. Ald. Bekk. Dind. Mein. κεκορεσμένοι Dawes. Br. Epica est prior forma.

1286. θωρήσοντ' R. πεπαυμένοι] πεπασμένοι conj. Flor. Chr. Dawes. οἶμαι om. Ald. addunt libri et Scal. Br. etc.

1288. παιδάριον (άριον in ras.) B. ἀπόλοιο παιδάριον vulg. Qu. ἀπόλοι', ὦ παιδάριον. Sed cf. Th. 1203. σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε, παιδάριον Pl. 823. ἕπου μετ' ἐμοῦ, παιδάριον. Philippid. com. ap. Poll. IX. 31. Menand. ap. Athen. 691 A.

1290. Δία R.

ΤΡ. Αἰβοῖ·
ἦ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων εἰ σὺ μὴ εἴης
ἀνδρὸς βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός.
Ἄπερρε καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ᾆδ' ἰόν.
Ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου 'στὶ παιδίον;
Ἆισον πρὶν εἰσιέναι τι· σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι
οὐ πράγματ' ᾄσει· σώφρονος γὰρ εἶ πατρός.

ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ.

Ἀσπίδι μευ Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
ΤΡ. Εἰπέ μοι, ὦ πόσθων, ἐς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ᾄδεις;
Π. ΚΛ. Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα —
ΤΡ. Κατῄσχυνας δὲ τοκῆας.
Ἀλλ' εἰσίωμεν· εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς
ὅτι ταῦθ' ὅσ' ᾖσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος

1292. 'θαύμαζον B. Ald. θαύμαζον R.? S. V.? Br. Dind. etc. μὴ εἴης S. V. Dawes. Reisk. Br. μή εις (sic) R. μή ἧς Ald. μὴ ἦσθα B. Brub. Bentl. Lenting.

1293. κλασιμάχου R. Qu. κλαυσομένου. Eur. Cycl. 450. σκαιὸς ἀπῳδὸς (ἀοιδὸς Herw.) καὶ κλαυσόμενος.

1294. ἰὸν B. R. V. Br. Bekk. Dind. Bergk. ἰὼν S. Scal. Kust. Mein. Richt. υἱὸν Ald. Cf. ad 1271. 1275. λοχοφόροισιν B.

1295. τὸ addunt libri et Kust. etc. om. Ald. Cf. ad Nub. 65.

1297. ᾄσεις B. R. S. Ald. ᾄσει V. (?) Dawes. Br. Bekk. etc. Cf. ad Vesp. 1228. εἰ γὰρ R.

1298. ἀσπίδι μὲν vulg. Lege ἀσπίδι μευ. Σαΐων] Σαμίων Reisk. Qu. Σακέων, ut de Sacis intelligatur. παρὰ θάμνῳ] περὶ θάμνῳ Plut. mox cit. περὶ θάμνον Strabo XII. p. 549.

1299. ἐντὸς B. Ald. ἔντος S. (R. V.?) Reisk. Br. etc. Frequens est apud epicos plurale ἔντεα.

1300. ΤΡ. B. S. Bentl. Kust. Παι. Ald. εἰς libri. Hic desinunt B. Γ.

1301. Παι. B. S. Bentl. Kust Τρ. Ald. κατῄσχυνας — vulg. καταισχύνας γε τοκῆας Lenting. Fortasse recte. δὲ (R. V.?) Br. Bekk. Dind. Bergk. Mein. τε (supr. γε) C. Reisk. γε S. Ald. Lenting. Praestat forsan τε. τόκηας R. S. V. Bekk. Dind. etc. τοκήων Ald. Br.

1302. εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς] Qu. καὶ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς. Vel εὖ ἄρ οἶδα καὶ σαφῶς. Cf. 1288. Sed cf. Aesch Pers. 784. εὖ γὰρ σαφῶς ὅδ' ἴστε etc.

1303. ταῦθ'] Qu. τῶνδ'. Nisi ταῦθ' per attractionem ad ὅσ' positum st. ᾖσας] Corrigendum, ni fallor, ᾖδες.

οὐ μὴ 'πιλάθῃ ποτ', ὢν ἐκείνου τοῦ πατρός.
Ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη 'νταῦθα τῶν μενόντων
φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν.
Ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετ' ὦ,
καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν τοῖν γνάθοιν· οὐδὲν γάρ,
ὦ πονηροί,
λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἔστ', ἢν μή τι καὶ
μασῶνται.
ΧΟ. Ἡμῖν μελήσει ταῦτά γ'· εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων.
ΤΡ. Ἀλλ', ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λαγῴων·
ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν
πλακοῦσιν ἔστιν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.
Πρὸς ταῦτα βρύκετ', ἢ τάχ' ὑμῖν φημι μεταμελήσειν.
ΧΟ. Εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κομίζειν,
δᾷδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεὼν ξυγχαίρειν κἀπιχορεύειν.

1304. ὢν P. R. S. V. Bentl. Kust. etc. ἂν (sic) Ald. Scripserat, opinor. ὤν γ'.

1305—1329. Haec omnia, deleta Trygaei persona v. 1312, Choro tribuenda suspicatur Beer.

1307. ἐμβάλλετον R. S. Ald. Suidas in ἀνδρικῶς. Br. Dind. ἐμβάλετον (supr. λ) V. ἐμβάλλεσθε Suid. v. σμώχετε (fortasse ex v. 1312). ἐμβάλλετε Port. Kust. Br. Boiss. Dobr. ἐμβάλλετ' ὦ Bergk. Mein. Pal. ἐμβάλλετε σμώχοντες probabiliter Dobraeus. Vehementer offendit duale ἐμβάλλετον. Qu. ἐμβάλλετ' εὖ, vel ἐμβάλλετέ τε, vel ἔμβαλλε πᾶς | καὶ σμῶχέ γ' etc. Vel ἐμβλητέον.

1309. σμώχετ' C. R. S. V. Suidas in h. v. et ἀνδρικῶς. Port. Br. Bekk. etc. σμόχετ' R. (Inv.) σμήχετ' Ald. Vide Lob. ad Phryn. p. 254. Cobet. V. L. II. 160. τοῖν R. S. V. Bekk. Mein. Richt. Dind. ταῖν vulg. V. Cobet. V. L. I. 69. II. 341. 695. οὐδὲν V. Suid. s. v. σμώχετε. Fl Chr. Be. Br. etc. οὐδὲ R. vulg. Cf. ad Nub. 382.

1310. ἐστὶν C. R. V. Ald. ἔστ' Bentl. Br. τι] πω S. καὶ μασῶνται R. Ald. καὶ μασσῶνται S. V. Qu. διαμασῶνται V. Th. 494. σκόροδα διαμασώμεθα. Sed vide proverbium ap. schol.

1312. ΤΡ. vulg. Choro haec continuant Bergk. Richt. Fortasse recte. Noli cum Lentingio de pauperioribus spectatorum intelligere. πινῶντες R. ἐμβάλλεσθε R. S. Ald. ἐμβάλεσθε (supr. λ) V.

1316. ΧΟ. praef. R. V. Bentl. Bekk. Dind. Mein. Trygaeo continuant Ald. Bergk.

1317. συγχαίρειν B. V. Ald. Mein. ξυγχαίρειν Br. Dind. κἀπιχορεύειν V. Dind. Mein. Richt. κἀπικελεύειν R. Ald. Br. Bergk. "κἀπικελεύειν, acclamare, acclamando cohortari, verbum tragicis et scriptoribus (Xen. Plat. Thuc. Dem.) usitatum. Verum κἀπιχορεύειν, quo v. utitur

Καὶ τὰ σκεύη πάλιν ἐς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χρὴ πάντα κομίζειν
ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας, καὶ Ὑπέρβολον ἐξελάσαντας,
κἀπευξαμένους τοῖσι θεοῖσιν
διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἕλλησιν,
κριθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
πάντας ὁμοίως οἶνόν τε πολὺν,
σῦκά τε τρώγειν,
τάς τε γυναῖκας τίκτειν ἡμῖν,
καὶ τἀγαθὰ πάνθ᾿ ὅσ᾿ ἀπωλέσαμεν
ξυλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς,
λῆξαί τ᾿ αἴθωνα σίδηρον.
ΤΡ. *Δεῦρ᾿, ὦ γύναι, εἰς ἀγρὸν,*
χὤπως μετ᾿ ἐμοῦ καλὴ
καλῶς κατακείσει.

Diphilus ap. Athen. IV. 157 A. et VI. 230, item Xenophon Symp. IX. 4, magis convenit solemnitati." RICHT. Fort. *κἀπολολύζειν*.

1318. *εἰς τὸν ἀγρὸν* libri et vulg. *ἐς τὸν ἀγρὸν* Dind. Legendum suspicor *εἰς ἀγρόν*. Cf. 552. 1329. etc. *νῦν* R. Ald. om. S. V. *νυνὶ* Kust. Br. etc. Qu. *νῦν αὖ*. *κομίζειν πάντα* S.

1320. *κἀπευξαμένους* R. S. V. Bekk. Dind. etc. *γρ. κἄπειτ᾿ εὐξαμένους* V. *κἄπειτ᾿ ἐπευξαμένους* Ald. *κἄπειτ᾿ εὐξαμένους* Br. *κἀπευξαμένους* vel *χᾆτ᾿ εὐξαμένους* Porson. Ita etiam Bentleius. Qu. *καὶ ἐπευξαμένους*. *θεοῖς* R. Ald. Br. *θεοῖσι* V. *θεοῖσιν* diserte S. Bekk. Dind. etc.

1321. *Ἕλλησι* R. Ald. *Ἕλλησιν* B. S. V. Br.

1328. *τ᾿* R. S. V. Bekk. Dind. etc. *δ᾿* Ald. Br.

1329—1357. Probabile est strophicum fuisse hoc carmen, quod sic fortasse digerendum *ΣΤΡ*. 1. *δεῦρ᾿* — | 2. *χὤπως* — | 3. *καλῶς* — | 4. *ὑμὴν* — | 5. *ὑμὴν* — | 6. *ὦ* – | 7. *-ως* — | 8. *ὑμὴν* — | 9. *ὑμὴν* — | 10. * * * | 11. * * * | 12. *τί* — | 13. *τρυγήσομεν* — | 14. *ἀλλ᾿* — | 15. *μεν* —16. *τὸν* - | 17. *ὑμὴν* — | 18. *ὑμὴν* —. *ΑΝΤ*. 1. *οἰκήσετε* — | 2. *οὐ* — | 3. *λα* — | 4. *ὑμὴν* — | 5. *ὑμὴν* — | 6. *τοῦ* — | 7. *τῆς* — | 8. [*ὑμην* —] | 9. [*ὑμὴν* —] | 10. *φήσεις* — | 11. *οἶνον* — | 12. *ὑμὴν* — | 13. *ὑμὴν* — | 14. *ὦ* — | 15. *-δρες* — | 16. *πλακοῦντας* — | 17. *ὑμὴν* — | 18. *ὑμὴν* —.

1329. *ΤΡ.* praef. R. S. V. Bentl. Bekk. Dind. etc. Trygaeo haec continuant Ald. Br. Bergk.

1331. Post h. v. *Ὑμὴν Ὑμέναι᾿ ὦ Ὑμὴν Ὑμέναι᾿ ὦ* (cont.) add Ald. Br. Dind. *ἡμιχ. ὑμὴν* (*ὦ* add. V.) *ὑμέναι᾿ ὦ* R. S. V. *Ὑμὴν Ὑμέναι᾿ ὦ* (cont.) add. Bergk. Mein. Richt. et (*ὦ*) Both. *ΗΜΙΧ*. *Ὑμὴν Ὑμέναι᾿ ὦ* Bekk.

ΧΟ. Ὦ τρισμάκαρ, ὡς δικαί-
ως τἀγαθὰ νῦν ἔχεις.
Ὑμὴν Ὑμέναι' ὤ.
Ὑμὴν Ὑμέναι' ὤ.
Τί δράσομεν αὐτήν;
Τί δράσομεν αὐτήν;
Τρυγήσομεν αὐτήν.
Τρυγήσομεν αὐτήν.
Ἀλλ' ἀράμενοι φέρω-
μεν οὑπιτεταγμένοι

ΧΟ. Ὑμὴν Ὑμέναι' ὤ Rog. In Avib. 1736. 1742. 1754. semel tantum chorus Ὑμὴν ὤ Ὑμέναι' ὤ. Ubi, ut hic, scribendum Ὑμὴν Ὑμέναι' ὤ In Eurip. Troad. 311. 314. Ὑμὴν ὤ Ὑμέναι' ἄναξ. 331. Ὑμὴν ὤ Ὑμέναι' Ὑμήν. Cf. Eur. Alc. 235. *βόασον ὤ, στέναξον ὤ Φεραία | χθών.* Unde patet in hujusmodi locis ὤ, non ὦ, scribendum esse.

1333. *ἄλλο.* praef. R. *ἕτερ. ἡμιχ.* S. *ΗΜΙΧ.* Bentl. Bekker. *ΧΟ.* Farr. Be. Br. Dind. Bergk. Mein. Richt. Choro continuat Rogers. Vide schol. Omnia usque ad finem Choro tribuit Bergk. usque ad 1350 Mein.

ὤ] *ἰὼ* Bentleius, Catullum conferri jubens.

1334. *τἀγαθὰ νῦν ἔχεις*] Qu. *τἀγαθὰ πάντ'* (1326) *ἔχεις.* Vel *τἀγάθ' ἔχεις νῦν*, ut respondeant haec versui 1350.

1335. Ὑμὴν Ὑμέναι' Ὑμὴν | Ὑμὴν Ὑμέναιε Dawes. M. C. p. 535. Alternis hemichoriis tribuenda haec videntur.

1336—1339. *τί δράσομεν αὐτήν; — τρυγήσομεν αὐτήν* eliminat Dawesius, scholiastae auctoritate fretus, qui ea in nonnullis exemplaribus deesse testatur.

1336. *τί δράσομεν αὐτήν; | τί δράσομεν αὐτήν; | τρυγήσομεν αὐτήν, τρυγήσομεν αὐτὴν* (cont.) R. S. V. Ald. Br. Bekk. Dind. Mein. Bergk. *ΗΜΙΧ. τί —; | ΧΟ. τί —; | ΗΜΙΧ. τρ. αὐτήν. | ΧΟ. τρ. αὐτὴν* Weis. *ΤΡ. τί —; | ΗΜΙΧ. τί —; | ΤΡ. τρ. αὐτήν. | ΗΜΙΧ.* B. *τρ. αὐτὴν* Richt. *ΗΜΙΧ. τί —; | ΗΜΙΧ.* B. *τί —; | ΗΜΙΧ. τρ. αὐτήν. | ΗΜΙΧ.* B. *τρ. αὐτὴν* Bentl. (ut videtur, qui *ἡμιχ.* et *ἄλλ. ἡμιχ.* annotet). Praestat fortasse legi, *ΗΜΙΧ. τί δράσομεν αὐτήν; | ΗΜΙΧ.* B. *τρυγήσομεν αὐτήν*

1338. *τρυγήσωμεν* R. non S V. Ald.

1340. *ἡμίχ.* praef. Weis. Rog. et *ἄλλ. ἡμιχ.* (ni fallor) Bentl.

1341. *οἱ προστεταγμένοι* libri et Ald. Br. Bekk. *οἱ προτεταγμένοι* Bentl Dawes. Dind. Bergk. Mein. Richt. Cf. Plut. Lucull. 27. *τῶν καταφράκτων ἐν προτάγμασι* (*προστάγμασι* vulg.) *τὸ πλεῖστον ἦν.* 31. *ἐν δώδεκα σπείραις προτεταγμέναις* (al. *προστ.*). Legendum suspicabar *οὑπιτεταγμένοι* (*οἱ ἐπι.*). Cf. Eur. Ion. 1040. *ἡμεῖς δ' ἐφ' ᾧ τετάγμεθ' ἐκπονήσομεν.* Eur. Alcm. Fr. 6. *κἀφ' ὅτῳ τεταγμένος | εἴη τις, ἁνδάνοντα δεσπόταις ποιεῖν.* Dinarch. II. 21. *παραδοῦναι τοῖς ἐπὶ τούτῳ τεταγμένοις* (to those who are charged with this) *θανάτῳ ζημιῶσαι.* Soph. El. 759. *καί νιν —*

τὸν νυμφίον, ὦνδρες.
Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ.
Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ.

ΤΡ. Οἰκήσετε νῦν καλῶς
οὐ πράγματ' ἔχοντες, ἀλ-
λὰ συκολογοῦντες.

ΧΟ. Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ.
Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ.
Τοῦ μὲν μέγα καὶ παχύ,
τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον.

ΤΡ. Φήσεις γ', ὅταν ἐσθίῃς
οἰνόν τε πίῃς πολύν.

ΧΟ. Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ.
Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ.

φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι. Xen. An. IV. 3. 30. τῶν μένειν τεταγμένων. Ceterum quod in libris editis sequebatur, οἱ χορευταὶ ἀναλαβόντες, om. R. S. V. Bentl. Dawes. Br. etc. inter lineas scriptum habet C. Vide schol.

1343. Ὑμὴν — ὦ | Ὑμὴν — ὦ. Hemichoriis alternis haec videntur tribuenda. Vulgo Choro tribuuntur. "Post hunc versum lacuna est in cod. (C.), vacuo relicto spatio semipaginae, i. e. sex vel septem versuum. Alias, sententiis non cohaerentibus, res ipsa clamat quaedam intercidisse." BR.

1344. *ΧΟ.* praef. libri et Ald. Br. Bekk. Weis. Ἡμιχ. Bentl. *ΤΡ.* Dawes. Dind. Choro haec continuant Bergk. Mein. Rog. γοῦν om. S. νῦν conj. Paleius. Fortasse recte: cf. 1334. δικαίως τἀγαθὰ νῦν ἔχεις.

1345. πράγματα R.

1347—1347 a. Vulgo Trygaeo continuantur. Alternis hemichoriis videntur tribuendi, ut et 1352—1353.

1348—1349. *ΧΟ.* praef. vulg. Dind. *ΗΜΙΧ.* Α. τοῦ μὲν —. *ΗΜΙΧ.* Β. τῆς δ' —. Richt. Rog. (Recte, opinor.) *ΗΜΙΧ.* Weis. ἄλλ. ἡμιχ. Bentl. Choro continuat Mein. Post h. v. versiculum excidisse putat Bergk., ut post 1350 epiphonema.

1349. Post h. v. epiphonema Ὑμὴν ὦ Ὑμέναιε addit Bergk. *ΗΜΙΧ.* Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ. *ΗΜΙΧ.* Ὑμὴν Ὑμέναι ὦ addendum putat Richter. Praef. p. 44.

1350. *ΤΡ.* praef. S. Dind. Mein. *ΧΟ.* Weis. ἡμιχ. Bentl. om. Ald. Br. Bekk. Bergk. γ' R. S. V. Bentl. Dawes. Bekk. Dind. γοῦν Ald. Br.

1352. *ΧΟ.* praef. S. Rog. Hemichoriis duobus haec videntur tribuenda. Vulgo Trygaeo continuantur.

1354—1355. addunt R. S. V. Bekk. etc. om. Ald.

ΤΡ. *Ὦ χαίρετε χαίρετ' ἄν-*
δρες, κἢν ξυνέπησθέ μοι,
πλακοῦντας ἔδεσθε.

1354. *ΤΡ.* praef. Bekk. Weis. Rog. *ΧΟ.* Dind. *ΧΟ. ΤΡ.* Richt. Trygaeo continuat Mein. prob. Pal. Huic versui adscriptum in V. *τρυγ. πρὸς τοὺς θεατάς.* Choro tribuendi videntur hi versus ultimi; nam placent comesuri erant chorentae, non Trygaeus. V. 1305—1315, et praecipue. Ipse Trygaeus in rus nunc abiturus est. V. 1329. *ὦ χαίρετε χαίρετ'. ἄνδρες* vulg. Deleatur virgula. Cf. ad Ach. 872. Av. 1586.

1355. *κἂν* R. Bekk. Dind. vulg. *κἢν* S. V. Recte. Cf. ad Ach. 717. Eq 261. *Κἂν* contractum est ex *καὶ ἂν*, *κἢν* ex *καὶ ἢν*. Confer *ἐπήν*.

1356. Post hunc versum epiphonemata *Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ*, | *Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ* addunt Schrader. Dind. "Videtur ea legisse Heliodorus, de quo scholiasta p. 141, 25. *ὑφ' ἃ κορωνὶς τοῦ δράματος, Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ. οὕτως Ἡλιόδωρος.*" (Dind.).

COMMENTARIUS.

COMMENTARIUS.

[[*Η εἴσθεσις τοῦ δράματος ἐξ ἰαμβείων π' συνήθων. τὸ μέντοι ξ' μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι καὶ τῷ τέλει παράγραφος.*]]
Τοῦ δράματος πρῶτοι τρίμετροι ἴαμβοι ἀκατάληκτοι π', ὧν τελευταῖος "ἱππηδὸν ἐς τὸν ἀέρ' ἐπὶ τοῦ κανθάρου." μετὰ δὲ πεντήκοντα ὀκτὼ ἔστι προαναφώνημα τὸ "ἔα ἔα" καὶ τὰ ἑξῆς ἰαμβικά. V.

1. Duo servi occupati sunt in saginando scarabaeo, quorum alter ei praebet cibum, alter praeparat. BE.

αἶρε] Affer. Cf. 1227. *ἀλλ' αἶρέ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας.* Thesm. 255. *αἶρέ νυν στρόφιον.* Ran. 518. *ἡ τράπεζ' εἰσῄρετο.* Alex. apud Athen. 642 F. *ἀρτέον | τράπεζαν.* Plat. com. II. 630. *αἶρ' ὕδωρ.* Eubul. Athen. 685 E. *ἤρετο τράπεζα.* Pherecrat. II. 323. *πρόσαιρε τὸ κανοῦν, εἰ δὲ βούλει, πρόσφερε.* Eur. El. 791. *λουτρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω* —. 800. *οἱ μὲν σφαγεῖον ἔφερον, οἱ δ' ἦρον κανᾶ.* Soph. Aj. 545. *αἶρ' αὐτόν, αἶρε δεῦρο.* (Ubi schol. *πρόσφερε*). Hom. Il. *ζ'*. 264. *μή μοι οἶνον ἄειρε.* Theocr. XV. 27. *Εὐνόα, αἶρε τὸ νᾶμα* (fer aquam). Suid. v. *Αἶρε* et *Αἴρειν.* Idem quod *πρόσφερε.* Hesych. *ἄειρε: φέρε, πρόσφερε.*

Schol. αἶρε ἀντὶ τοῦ φέρε. καὶ παρ' Ὁμήρῳ [Il. *ζ*. 264] *ἀξιοῦσι τὸ αἶρε ἀντὶ τοῦ διδόναι καὶ προσφέρειν λέγεσθαι ἐν τῷ "μή μοι οἶνον ἄειρε."* R. V. *δύο δέ εἰσιν οἰκέται, ὧν ὁ μὲν τρέφει τὸν κάνθαρον, ὁ δὲ ἕτερος μάττει. ὁ τρέφων οὖν λέγει πρὸς τὸν μάττοντα. — ἐπαναδίπλωσις δὲ τὸ σχῆμα τοῦ λόγου· δὶς γὰρ τῇ αὐτῇ λέξει κέχρηται.* V.

μᾶζαν: Μᾶζα κυρίως ἡ τροφὴ ἡ ἀπὸ γάλακτος καὶ σίτου, παρὰ τὸ μάζεσθαι. τὸ δὲ μᾶζαν προπερισπαστέον, τουτέστι τροφήν. καταχρηστικῶς δὲ τῇ λέξει κέχρηται· οὐ γὰρ τὴν ἐξ ἀλφίτων φυραθεῖσαν νῦν θέλει δηλοῦν· οὐ γὰρ αὕτη κανθάρων τροφή· ἀλλὰ τὸ ἀποπάτημα, λέγω δὴ τὴν κόπρον· τοιαύτη γὰρ ἡ τῶν κανθάρων τροφή. πίτυρα δέ τινα ῥυπαρὰ μάττουσιν οἱ οἰκέται· κόπρον γὰρ φυρᾶν ἀπίθανον.

ὡς τάχιστα: Ἢ τάχος, ἢ διὰ ταχέων. — διὰ δὲ τοῦ σπουδαίου τοῦ παρὰ τῶν οἰκετῶν πρὸς τὸν κάνθαρον ἐμφαίνει τὴν περὶ αὐτὸν τοῦ δεσπότου μεγίστην φροντίδα. R. V. *κάνθαρος δὲ εἶδος ζῴου παρὰ τὰς σίλφας τὸ μέγεθος. — ἀναβιβαστέον δὲ τὸν τόνον· οὕτω γὰρ Ἀττικοί.* R. V.

2. *Schol.* (*ἰδού: Παρεπιγραφή· ὁ γὰρ ἕτερος τῶν οἰκετῶν τὸ προσταχθὲν ποιῶν αὐτῷ παραφέρει καὶ ἐπιδίδωσι τὴν τροφήν.*

τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ: Διὰ γὰρ τὸ ἀνάγκην ἔχειν ἅπτεσθαι καὶ ψηλαφᾶν τῆς κόπρου ἀπεχθάνεται πρὸς τὸν κάνθαρον.)

3. *Schol.* *μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν*: *Οὐχ ὡς ὄντως τρώγοντος, ἀλλὰ πρὸς τὸ μυθευόμενον ἔπαιξεν. ὡς ἐπίτηδες γὰρ πεπλασμένα ἐστὶ τὰ τῶν ὄνων ἀποπατήματα.*

4. *μᾶζαν*] Proprie *μᾶζα* est offa ex farina et oleo vel etiam lacte, et dicitur a *μάττειν*, unde etiam conjunctim dicitur *μᾶζαν μάττειν*, ut in Eq. 55. *ἐμοῦ μᾶζαν μεμαχότος*. et 1100. *μαζίσκας διαμεμαγμένας*. 1163. *μαζίσκην ἐξ ὀλῶν μεμαγμένην*. Hic autem improprie et ridiculi causa *μᾶζα* accipitur pro turunda stercorea. Quemadmodum etiam verbum *μάττειν* improprie de pinsendo stercore usurpat Plut. 304. *ἔπεισεν — μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς*. BE. Suidas: *ὀνίδες, τὰ τῶν ὄνων ἀποπατήματα*. BR. Cf. Aesop. Fab. 282. ed. Fur. *τῇ δὲ τούτου (τοῦ ταύρου) κόπρῳ κάνθαροι ἐτρέφοντο δύο*. Aesop. Fr. 7. *ὁ κάνθαρος τοῦτο ἑωρακὼς κόπρου σφαῖραν ποίησας ἀνέπτη*. Plutarch. Mor. 1058 A. *λέγονται οἱ κάνθαροι τὸ μύρον ἀπολείπειν, τὰ δὲ δυσώδη διώκειν.*

5. *νῦν δή*] Modo. Schol: *οὕτως Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἀρτίως*. Magnes com. II. 10. *εἰπέ μοι· νῦν δὴ μὲν ὤμνυς μὴ γεγονέναι, νῦν δὲ φῄς.*

Schol. *νῦν δή*: *Οὕτως Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἀρτίως. (ἐν ἐρωτήσει τὸν λόγον νῦν προσάγει. ἐκείνου γὰρ αἰτήσαντος μᾶζαν ἑτέραν φησὶν αὐτός, ἣν γὰρ νῦν αὐτῷ προσέφερες οὐ κατέφαγεν; ὥστε πῶς; διόπερ ἐκείνου ἀρνουμένου μὴ βεβρωκέναι τὸν πρότερον πέλεθον τὸν κάνθαρον προστίθησι καὶ τὴν αἰτίαν, ὡς περικυλίσας ἐνέκαψεν.)*

6. *Schol.* *ἄλλο φαγεῖν καὶ ἄλλο καταφαγεῖν καὶ ἄλλο καταπιεῖν. φαγεῖν μὲν γὰρ τὸ τάξει, καταφαγεῖν δὲ τὸ ἀθρόως, καταπιεῖν δὲ τὸ μηδὲ μασώμενον ἐσθίειν. τὸ οὖν ἀδηφάγον τοῦ ζῴου δεικνὺς λέγει ὅτι οὐ κατέφαγεν, ἀλλὰ κατέπιεν μηδὲ μασησάμενος.*

7. *ἐνέκαψε*] Ingurgitavit. Anglice bolted.

περικυλίσας] A *περικυλίνδω*. Sic *εἰσκυλίνδειν, ἐκκυλίνδειν, ἐγκυλίνδειν, κατακυλίνδειν*, etc. V. Cobet. N. L. p. 638. Cf. Aelian. H. A. X. 15.

Schol. *περικυλίσας*: *(Περιελκύσας καὶ περισύρας. ἔθος δὲ τοῖς κανθάροις τὰς ὀνίδας περικυλίειν.) λέγεται ὁ κάνθαρος εἰς ὄνθον ἀποσπερματίζειν καὶ οὕτω περιστρέφειν τοῖς ποσὶν ἕως ὅταν ἐγγυμνασθὲν τὸ σπέρμα ἀποδοθῇ καὶ ἐγγεννήσῃ. θῆλυς γὰρ κάνθαρος οὐ γίνεται, ἀλλὰ πάντες ἄρρενες γεννῶνται.*

τοῖν ποδοῖν: *Πρὸς τὴν τάξιν τῶν ποδῶν ἀκολούθως τὸ δυϊκόν. — καὶ ἐν Νεφέλαις* [150] *ἐπὶ τῆς ψύλλης "ἐνεβάψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδε." καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ τεσσάρων ἵππων ὄντων τῷ Ἕκτορι, δύο μὲν δεξιῶν, δύο δὲ ἀριστερῶν, πρὸς σύνταξιν ἀκολούθως ἐπήνεγκε* [Il. θ'. 189] *"νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον."* R. V.

8. *πυκνάς*] Densas, Anglice thick. Cf. 565. *πυκνὸν — ὥσπερ μάζα.*

9. *ἄνδρες κοπρολόγοι*] Cf. Vesp. 1184. *τῷ κοπρολόγῳ*. et ad Eq. 899. *ἀνὴρ Κόπρειος*. Eccl. 317.

προσλάβεσθε] Cf. Ach. 1215. Lys. 202.

Schol. (*κοπρολόγοι*: *Τοῦτο ἤτοι πρὸς τοὺς ἄλλους ῥήτορας καίτοι χαριεντιζόμενος ἀποτείνεται, διαβάλλων αὐτοὺς ὡς μυσαροὺς καὶ λοιδόρους, ἢ διότι τὰς κόπρους τοῖς οἰκέταις προσετέτακτο βαστάζειν εἰς τρο-*

φὴν τοῦ κανθάρου. τοὺς συνεργοὺς οὖν τῶν ὁμοδούλων εἰς ἐπικουρίαν καλεῖ.

προσλάβεσθε: Βοηθήσατε. συνέχει γὰρ τῇ μιᾷ τὴν ῥῖνα, τῇ δὲ ἑτέρᾳ μάττει. ζητεῖν οὖν ἔοικε τοὺς διαδεξομένους.)

10. ἀποπνιγέντα περιιδεῖν] Cf. Eccl. 367. ὦ πότνι' Εἰλείθυια, μή με περιίδῃς | διαρραγέντα. 1054. μηδαμῶς με περιίδῃς | ἑλκόμενον ὑπὸ τῆσδ'. 1068. Soph. Oed. R. 1505. μή σφε περιίδῃς | — ἀλωμένας.

Schol. ἀποπνιγέντα: Συνέχει γὰρ τὰς ῥῖνας διὰ τὸ φυρᾶν τὴν κόπρον ὑπὲρ τοῦ μὴ ὀδωδέναι αὐτῷ. μήτε οὖν διεξιόντος ἔτι τοῦ πνεύματος μήτε τοῦ ἔξωθεν ἀέρος σπωμένου, ἀλλ' ἀποκεκλειμένων τῶν ῥινῶν τῇ θλίψει τῶν δακτύλων, ἀνάγκη στενοχωρουμένου τοῦ πνεύματος πνίγεσθαι αὐτόν.

11. παιδὸς ἡταιρηκότος] Cf. 724. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.

Schol. ἑτέραν ἑτέραν: (Οἱ Ἀττικοὶ καὶ ἐπὶ πολλῶν λέγουσι τὸ ἑτέραν ἡμεῖς δὲ ἐπὶ δευτέρας μόνης.) ἐπὶ τῆς τρίτης ἑτέραν εἶπεν. (ὅλως δὲ ἡ παρατετηρημένη ἐπί τε τοῦ ἑτέρου καὶ ἄλλου διαφορὰ παρ' Ἀττικοῖς οὐκ ἔστιν.)

ἡταιρηκότος: Ἐπειδὴ ἐκείνων δοκεῖ ἡ κόπρος τετρίφθαι ὡς ἡταιρηκότων. ἐκ δὲ τοῦ ἑτοίμως καὶ προχείρως προσενεγκεῖν διαβάλλει τοὺς Ἀθηναίους, ὡς πολλῶν καὶ ποιούντων [[τοιαῦτα]] παρ' αὐτοῖς καὶ πασχόντων.

Ἴσως ἵνα τοῦ τρίβειν ἀπαλλαγῇ διὰ τὸ τὴν τῶν παίδων τετριμμένην εἶναι καὶ ἑτοίμην ἐκ τῶν χρωμένων. R. V.

12. τετριμμενής] Eubulus Athen. 685 E. τετριμμένη μᾶζα. Clearchus Athen. 548 B. ὁ δὲ σιτοποιὸς — ἔτριβε τὸ σταῖς.

13. Schol. (ἑνὸς μὲν, ὦνδρες, ἀπολελύσθαι: Τοῦ τρίβειν καὶ φυρᾶν τὴν κόπρον. ἐκέρδανα, φησὶ, διὰ τὸ μὴ ἴσως χρῄζειν ἔτι τοιούτου πόνου τὴν τοῦ ἡταιρηκότος τούτου παιδὸς κόπρον, ἀλλ' ὥσπερ ἑτοίμην καθεστηκέναι τρίβειν καὶ ἀνατετρίφθαι ὑπὸ τῶν χρωμένων.)

14. μάττοντ' ἐσθίειν] Solebant enim servi inter pinsendum vorare. Hinc iis collare quoddam ligneum circumponebatur collo, ne manus ori admovere possent, quod dicebatur παυσικάπη. De quo v. Polluc. VII. 20. BE. Noster ap. schol. (Fr. 287.) παύσειν ἔοιχ' ἡ παυσικάπη κάπτοντά σε. Idem Fr. 286. ἡ καρδοπείῳ περιπαγῇ τὸν αὐχένα.

(Schol.) οὐδεὶς φαίη: Οὐ γὰρ ἄν τις ὑποπτεύσειε διὰ τὸ φυρᾶν ἐμὲ ἤδη καὶ τὴν κόπρον ἐσθίειν. — δυοῖν οὖν ὄντων τῶν περὶ ἐμὲ δυσχερῶν, τῆς τε δυσωδίας, ἣν ἀπὸ τοῦ μαλάσσειν καὶ φυρᾶν τὴν κόπρον συνέβαινε πάσχειν, καὶ τῆς περὶ τῆς τροφῆς ὑποψίας, ἤδη φανερῶς τοῦ ἑνὸς ἀπαλλαγεὶς, τοῦ μηκέτι καταναγκάζεσθαι φυρᾶν τὴν κόπρον, ἡγοῦμαι ἀπηλλάχθαι, φησὶ, καὶ τῆς ὑπονοίας τῆς ἐπὶ τῇ τροφῇ· οὐδένα γὰρ ὑμῶν πιστεύειν οἴομαι ὅτι ἔτι μάττων καὶ φυρῶν ἤδη καὶ ἐσθίω. δῆλον δὲ ὅτι πίτυρα ἦν ἀπίθανον γὰρ κόπρον μάττειν. Ἄλλως. V. εἰώθασι γὰρ ἅμα τῷ μάττειν ἐσθίειν. — ἀφ' οὗ καὶ τὴν παυσικάπην ἐπενόησαν, τροχοειδές τι, δι' οὗ τὸν τράχηλον εἶρον πρὸς τὸ μὴ δύνασθαι τὴν χεῖρα προσάγειν. μέμνηται δὲ ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης· "παύσειν ἔοιχ' ἡ παυσικάπη κάπτοντά σε." V.

17. *ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας*] I. e. *ὑπέραντλος γίγνεσθαι*. Cf. Diphil. com. IV. 395. *φορτί' ἐξέρριψ' ὑπέραντλος γενόμενος*. Anaxil. com. III. 347. *αὗται δ' ἁπάντων ὑπερέχουσι τῶν κακῶν*. Cratet. com. II. 236. *ὁ κάνης — τῆς κοίτης ὑπερέχειν μοι δοκεῖ*. Lucian. Ver. Hist. II. 4. *ὑπερέχοντες τῶν κυμάτων*. Herod. II. 4. *καὶ αὐτῆς εἶναι οὐδὲν ὑπερέχον τῶν* etc. Thuc. III. 23. *ὃ (ὕδωρ) μόλις ὑπερέχοντες ἐπεραιώθησαν*. Xen. An. III. 5. 7. *ποταμὸς τοσοῦτος τὸ βάθος ὡς μηδὲ τὰ δόρατα ὑπερέχειν* etc. Dem. p. 128. *ἐπειδὰν δὲ ἡ θάλαττα ὑπέρσχῃ, μάταιος ἡ σπουδή*. Cf. v. *ὑπεραντλεῖσθαι* (*τῇ ἅλμῃ*), Lucian. de merc. cond. 2. "Antliam nunc vocat mactram illam in qua pinsebat stercus, propter tetrum odorem, per metaphoram ab antliis navium, quibus sentina exhauritur, quarum odor est teterrimus; nam aqua diu consistens in fundo navium pessime olet. Schol. ad Eq. 432. *ἰστέον δὲ ὅτι ἱστάμενον καὶ χρονίζον τὸ ὕδωρ κάκιστον ὀδώδει*. Unde antlias etiam *δυσώδεις* dicit Pisides apud schol.: *ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς δυσώδεις ἀντλίας*. Est autem proprie *οὐχ οἷός τ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας*, non possum superare laborem in haurienda sentina (nimis ubertim affluente), i. e. vincor labore, *οὐ δύναμαι ἀντέχειν καὶ ὑπεργίνεσθαι τοῦ πράγματος* ut hunc locum citans dicit schol. ad Eq. 432. Sed servus iste apu Aristoph. metaphorice loquitur et vult dicere se odorem mactrae ferre non posse. Unde scholia: *ὑπερέχειν· ἀντὶ τοῦ ἀντέχειν καὶ περιγίνεσθαι τῆς ὀσμῆς*. Scholiastes Eurip. Hipp. 767, ubi *χαλεπᾷ δ' ὑπέραντλος οὖσα συμφορᾷ*, fere comici nostri verbis utitur cum *ἀπὸ μεταφορᾶς*, inquit, *τῶν ἐν τῇ μηκέτι τῆς ἀντλίας ὑπερέχειν δυναμένων*." BE. Intransitivum est *ὑπερέχειν* ut *ἐξέχειν* (Fr. 346.), *ἀνέχειν* (Herod. VIII, 8.), *ἀπέχειν*, etc.

Schol. ὑπερέχειν: Ἀντὶ τοῦ ἀντέχειν καὶ περιγίνεσθαι τῆς ὀσμῆς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων, ἅπερ κινδυνεύει τῆς ἀντλίας πληρωθείσης. βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι νικῶμαι μάττων. — Ἄλλως. μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς νεὼς ἐξ οὗ τὸ ὕδωρ ἀρύουσιν. φησὶν οὖν ὅτι οὐ δύναμαι ὑποφέρειν, ὡς καὶ αὐτοῦ τοῦ ὕδατος ὑπεράνω μου γεγενημένου. διὰ δὲ τούτου τὴν ἀδηφαγίαν τοῦ κανθάρου δηλοῖ, ὡς ὑπερκεράσαντος ὕδατος τῆς ἀντλίας. V.

18. *Schol. ἀντὶ τοῦ τὴν σκάφην. ταῦτα δὲ εἰπὼν προσφέρει τὸ ἀγγεῖον ἔνθα ἐφύρα*. R.

19. *καὶ σαυτόν γε πρός*] Cf. Plat. Gorg. 469. *καὶ ἐλεεινόν γε πρός*. Men. 90. *καὶ ἀμαθία γε πρός*. Eur. Her. 641. *μάλιστα· καὶ πρός γ' εὐτυχεῖς τὰ νῦν τάδε*.

Schol. ἀπόφερε τὴν ἀντλίαν καὶ σεαυτόν. R. V.

20. *Schol.* (*ὑμῶν δέ γ' εἴ τις: Πρὸς τοὺς ἀκροατὰς τὸν λόγον ὁ ποιητὴς ἄγαν εὐφυῶς ποιεῖται.*)

21. Agath. Prooem. Anthol. *εἰ μὴ φέροι πως ὦτα μὴ τετρημένα*. DOBR.
Schol. μὴ τετρημένην: Διὰ τὸ μὴ ὀσφραίνεσθαι τῆς κόπρου τῶν μυκτήρων ἀποκεκλεισμένων.

22. *οὐδὲν γὰρ — ἦν ἄρ'*] Cf. 566. 819. Vesp. 1299. *οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν —;*

24 sq. Cf. Antiph. com. III. 68. *οὕτω φιληδεῖ ταῖς ὑσὶν, | ὦ δέσποθ', ὥστε σκατοφαγεῖν ἀπεῖρξε τὸ | ζῷον* (sc. *τὴν ὗν*). Crobyl. IV. 567. *χαρίσκου σκατοφάγου.*

24. *ὅ τι περ ἂν χέσῃ τις*] Cf. Soph. Tr. 715. *χὤσπερ* (*χὥνπερ*?) *ἂν θίγῃ, | φθείρει τὰ πάντα κνώδαλα.*

Schol. ὗς καὶ κύων· Κοπροφάγα τὰ ζῷα. R.

ὥσπερ ἂν χέσῃ τις: Ἀντὶ τοῦ ἄτριπτον. ἀνθρώπων δηλονότι. ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, φησὶν, οὕτως ἐσθίει τὰ ἀποπατήματα καὶ ὗς καὶ κύων μὴ δεόμενοι τοῦ μάττεσθαι αὐτά.

25. *φαύλως ἐρείδει*] I. e. facile. Anglice, without ado. Gallice, sans façon. Cf. Eq. 1292. *διεζήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κλεώνυμος* (*τὰ τῶν ἐχόντων*). Vesp. 656. *λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρός.* Eccl. 666. Lys. 566. Th. 711. Nub. 778. *φαυλότατα καὶ ῥᾷστ'.* Rhes. 769. *φαύλως δ' εὕδομεν πεπτωκότες.* "Cf. Athen. XIV. 650 A. *πατέονται ταῦτα οὐ μάξαντες οὐδ' ὕδατι δεύοντες, ἀλλὰ φαύλως ὁκοῖά περ πέφυκεν.*" DOBR.

ἐρείδει] I. e. *συντόνως ἐσθίει.* Phot. p. 13, 2. *ἐρείδειν: τὸ ἐσθίειν σφοδρῶς, ἢ ἄλλο τι ἐνεργεῖν συντόνως. Ταγηνισταῖς· Ἐρείδετον· κἀγὼ κατόπιν σφῷν ἕψομαι.* Cf. 31. Eodem sensu *παίειν* (Ach. 835.), *σποδεῖν, βρύκειν, φλᾶν*, etc.

τοῦτο] Subaudiendum *κνώδαλον, ζῷον* aut aliquid simile. Infra 132. *κάκοσμον ζῷον* dicitur. Sed vide annot. crit.

Schol. φαύλως ἐρείδει: ἁπλῶς καὶ ἀπεριέργως μασᾶται. (*ἢ συντόνως ἐσθίει. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεττόντων καὶ ἐπερειδομένων ταῖς κώπαις. ἐρείδειν δέ φασιν οἱ Ἀττικοὶ πᾶν ὁτιοῦν συντόνως γινόμενον. τὸ δὲ βρενθύεται*) *ἀντὶ τοῦ σεμνύνεται καὶ ἐπαίρεται* (*μέγα φρονεῖ* Ald. V.) — *οἱ μὲν ἀπὸ βρένθους τοῦ φυτοῦ, οἱ δὲ μύρου εἶδος, ᾧ χρίονται αἱ γυναῖκες καὶ ἐπ' αὐτῷ μέγα φρονοῦσιν.* V.

26. *βρενθύεται*] Delicias facit (male tangens dente superbo). Anglice, gives itself airs. Cf. Lys. 887. *χὤ δυσχολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται.* Nub. 363. De hoc verbo v. schol. ad h. l. et Hemst. ad Lucian. p. 367.

28. Huc respicit Athenaeus 173 A. *ἐπειδὴ τὰς μάζας, φησὶν Ἀριστοφάνης, ἐν ταῖς θοίναις δι' ἡμέρας τρίβοντες παρεῖχον ὥσπερ γυναιξὶ γογγύλας μεμαγμένας.* Rotundam igitur et duram fuisse turundam (*μᾶζαν γογγύλην*) hinc discimus. "Est adjectivum *γογγύλην*. Pro substantivo male accepit scholiasta. V. Lob. ad Phryn. p. 103." DIND. "A kind of 'fancy-bread' is meant, made expressly for the *γυναικωνῖτις*. V. Th. 1185." (Pal.)

Schol. ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην: Αἱ γὰρ γυναῖκες, ἵνα μὴ δοκοῖεν πολυφάγοι εἶναι, ἐκ τῆς πυκνότητος τῆς μάζης, μικρᾶς εἶναι δοκούσης, ὀλιγοφαγίας δόξαν ἐμφαίνουσι, στρογγύλας αὐτὰς ποιοῦσαι τὰς μάζας. γογγύλῃ δὲ παρείκασεν αὐτὰς ἐπειδὴ καὶ αἱ γογγύλαι στρογγύλαι παρ' αὐτοῖς. ἔστι δὲ λαχάνου εἶδος (imo *γογγυλίδες*, saltem apud Atticos), *ὃ παρά τισι ῥάφανον καλεῖται.* — *Ἄλλως. ὡς τῶν γυναικῶν ἑαυταῖς ἐπιμελέστερον τριβουσῶν, ὥστε μὴ διακεχύσθαι τὴν μᾶζαν διὰ τὸ ἄτριπτον*

εἶναι, ἀλλὰ συνεστράφθαι. παρατετήρηκε δὲ ταῦτα καὶ Σώφρων καὶ Καλλίμαχος. V. *γόγγυλος ἐστὶ λίθος.*)

(29.) *Schol. ἀλλ' εἰ πέπαυται: Εἰ τῆς τροφῆς ἐπαύσατο δηλονότι κορεσθεὶς ὑπ' αὐτῆς. — νῦν δὲ τῇ ἐδωδῇ ἐχρήσατο παρὰ τὸ ἐδωδέναι τὴν κόπρον. πρὸς τὸν κάνθαρον λέγει πιθανῶς διὰ τὸ θαυμάζειν μὴ ὁρῶσι τοῖς θεαταῖς παρίστησι.* V. *παρὰ τὸ ἐδωδέναι ἐχρήσατο.* R.

30. *παροίξας τῆς θύρας*] Modice aperiens januam, ut sit semiadaperta. Euripides aliter Iph. Aul. 857. *τίς ὁ καλῶν πύλας παροίξας;* BE. Cf. 981. *παρακλίνασαι | τῆς αὐλείας παρακύπτουσιν.*

Schol. (παροίξας: Ὀλίγον διανοίξας τὴν θύραν, ὥστε ἰδεῖν μὲν τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραττόμενα, μὴ ὁραθῆναι δὲ ὑπ' αὐτοῦ. δῆλον δὲ ὅτι καὶ τοῦτο παρεπιγραφή ἐστι· δεῖ γὰρ αὐτὸν ἠρέμα ἀνοῖξαι καὶ κατανοῆσαι εἴτε ἐσθίει ὁ κάνθαρος εἴτε πέπαυται.)

31. *μὴ παύσαιο —*] Phoenicides comicus ap. Athen. X. p. 415 E. *οὗτος, ὥσπερ οἶδας, ἐσθίει | μέχρι ἂν διδῷ τις ἢ λάθῃ διαρραγείς.* Ibid. p. 416. Anaxilas comicus [III. 351.] *Διαρραγήτω χἄτερος δειπνῶν τις εὖ, | μὴ Κτησίας μόνος* [*μόνον*?]. BE.

Schol. ἔρειδε: Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεττόντων, ὅταν προσερείδωσι σφοδρῶς τῇ θαλάττῃ τὰς κώπας. V.

32. *Schol. τέως ἕως: Ὅτι ἐκ παραλλήλου κεῖται τὸ ἕως καὶ τέως, καὶ ὅτι εἰς ὑπόδειγμα χρήσιμον. Ἄλλως. παρατηρητέον ὅτι ἐνταῦθα διαφόρως ἐχρήσατο τέως καὶ ἕως. ἔστι δὲ χρήσιμα εἰς ὑπόδειγμα.* V.

33. *κύψας*] Submisso capite, ut athleta. Cf. Eccl. 863. *ὁμόσ' εἶμι κύψας.* Menand. IV. 280. *ἕκαστος — κύψας καθ' αὑτὸν τῶν πραγμάτων ἔφλα.* Lucian. Anach. 24. *κάτω συννενευκότες παλαίουσι.*

Schol. οἷον δὲ κύψας: Οἷον ἐγκύψας. διὰ δὲ τοῦ σχήματος τὴν ἀδηφαγίαν αὐτοῦ δηλοῖ. — καὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θρεμμάτων οἱ μάλιστα τοῖς ἐδέσμασιν ἐγκεκυφότες καὶ πρόσκείμενοι δοκοῦσιν ἀπλήστως καὶ περισπουδάστως ἐσθίειν. V.

34. *παραβαλὼν τοὺς γομφίους*] Admotis dentibus molaribus seu maxillaribus. Cf. Thesm. 739 — 740. Pind. P. IX. 87. *ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει.* Sic *παραβάλλειν τοὺς ὀφθαλμοὺς* Eq. 173.

Schol. (ὥσπερ παλαιστής: Τῇ μεταφορᾷ ἐχρήσατο καὶ διὰ τὸ τοὺς κανθάρους μιμεῖσθαι τοὺς παλαιστὰς διαιρουμένους ἐν τῷ κυλίειν τὴν κόπρον. — Ἄλλως. ὁμοῦ μὲν ὡς τῶν παλαιστῶν ἀδηφαγούντων, ὁμοῦ δὲ τὸ ἐπιφερόμενόν οἰκείως τῶν παλαιστῶν ἐμνημόνευσε καὶ τῇ εἰκόνι ἐχρήσατο. δοκοῦσι γὰρ οἱ κάνθαροι, ἐπειδὴ ἐφέλκονται τὰς κόπρους, τῶν παλαιστῶν μιμεῖσθαι τὸ σχῆμα, ᾧ ἐν ἀρχῇ χρῶνται τῆς πάλης. V. *παραβαλὼν δὲ) ἀντὶ τοῦ χαλάσας τοὺς ἐμπροσθίους ὀδόντας, ὥσπερ καὶ χαλάσαι κώπην λέγουσι παραβαλεῖν.*

35. *τὴν κεφαλὴν — περιάγων*] Cf. 682. *τὴν κεφαλὴν ποι περιάγεις;*

πως ὡδί] I. e. *ὡδί πως.* Cf. Plat. Lys. 214. *λέγουσι δέ πως ταῦτα — ὡδί.* Alcib. II. 142 E. *λέγει δέ πως ὡδί.* et ad Vesp. 1240. *ὡδί πως.*

36. Citat schol. Eurip. Orest. 322. Sunt autem isti *σχοινοσιμβολεῖς* [Poll. VII. 160.] restiones. BE.

Schol. ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία: (Οὕτως ἐστὶ, φησὶ, κινούμενος ὥσπερ οἱ ἐργαζόμενοι τὰ σχοινία τὰ μεγάλα τῶν πλοίων, ὅτι ἐργαζόμενοι τῷ σώματι καὶ ὅλῃ τῇ ψυχῇ καὶ τῇ δυνάμει ἐργάζονται ἐν τῷ πλέκειν· οὕτως ὅλῃ τῇ δυνάμει ὁ κάνθαρος, φησὶν, ἐσθίει κινούμενος. Ἄλλως. ἐπεὶ οἱ σχοινοπλόκοι συμπεριάγονται τῇ τῶν σχοινίων συμπλοκῇ διὰ τῆς τροχιλίας. παρέλκων· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι δεῦρο κἀκεῖ ἐν τῇ πλοκῇ περιφέρουσι τὴν κεφαλήν. Ἄλλως.) κινῶν γὰρ καὶ μεταβάλλων ἐσθίει ὁ κάνθαρος ὥσπερ οἱ τὰ ὄργανα στρέφοντες τῶν σχοινίων. V. R.

τὸν αὐτὸν τρόπον, ἢ οὕτως, ὁμοίως ἑλίσσων τὰς χεῖρας. διὰ δὲ τὸ ἐφέλκεσθαι αὐτοὺς τὰς κόπρους ἀνάγκη τὸ σχῆμα τοῦτο ποιεῖν καὶ ἑνὶ παρ' ἑνὶ ἐφέλκεσθαι τῶν ποδῶν. χεῖρας δὲ ἐκάλεσε τοὺς ἐμπροσθίους πόδας. V.

(37.) *Schol.* συμβάλοντες: Συμπλέκοντες (συνδέοντες V.). τούτους δὲ ἐκάλουν καὶ σχοινιοσυμβόλους (σχοινιοσυνδέτας V.).

38. μιαρὸν τὸ χρῆμα] Cf. ad Vesp. 933. κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρός. Dem. p. 788. μιαρὸν μιαρὸν — τὸ θηρίον. p. 1078. τῶν μιαρῶν τούτων θηρίων. p. 1338. ὦ μιαρὸν σὺ θηρίον.

Schol. καὶ κάκοσμον: Δικαίως τὰ τοιαῦτα ἐστιώμενα κάκοσμά ἐστι. — βορόν: οὕτως ὀξυτόνως ἀντὶ τοῦ ἀδηφάγον. R. V.

39. προσβολή] Schol: ἡ ζημία, ἡ τοῦ δαίμονος ὀργή. Cf. Aesch. Eum. 600. δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτων. Cho. 277. ἄλλας τ' ἐφώνει προσβολὰς Ἐρινύων. Eur. El. 829. κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολάς (sc. exta victimae). Antiphont. 123, 22. οὐ δίκαιον τὰς θείας προσβολὰς διακωλύειν γίνεσθαι. Liban. Epist. 1038. βοήθησον ἀνδρὶ χρηστῷ — πολλὰς δεξαμένῳ προσβολὰς ὑπὸ Φρυνώνδου τινός. Synes. Epist. 57. εἰ δαιμόνων εἰσὶ προσβολαὶ τὰ γινόμενα δι' Ἀνδρονίκου. Aesch. Pers. 781. ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει. Eur. Med. 640. μηδέ ποτ' ἀμφιλόγους ὀργὰς — προσβάλοι δεινὰ Κύπρις. Herc. 1161. τῷδε προστρόπαιον αἷμα προσβαλών. El. 655. τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον. Eur. Fr. Inc. 192. προσβαλεῖν ἀλάστορα. Tragicum incertum (Wagner. III. 183), ὅταν δ' ἁμάρτῃ (ἡ γλῶσσα), πλεῖστα προσβάλλει κακά. Lysias Athen. 551 E. μείζους καὶ χαλεπωτέρας τὰς συμφορὰς καὶ τὰς νόσους [αὐτοῖς] ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις προσβάλλοντες. "Duplex inest his sensus. Primo, cujus dei attributum est haec avis? sive, cui deorum est propria? Quia singulis diis aliquae aves attribuuntur, ut Junoni pavo, Minervae noctua, etc. Deinde, cujus pestis et ira deum? ut loquitur Virgilius. Vox enim προσβολή etiam poenam significat?" (Bergler.) "Notum est singulis deis singula animalia a veteribus attributa fuisse, quae eorum ἀγάλματα vocabantur. Hoc designare videtur vernula nomine προσβολή, quia animal deo προσβάλλεται, vel, ut προσνέμεται est in Av. 563. προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως | τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων ὃς ἂν ἁρμόζῃ καθ' ἕκαστον. Scarabaeum autem dicit Jovis Fulguratoris esse ἄγαλμα, seu προσβολήν, quia ut fulmine nihil nocentius, ita hoc animali, cui spurcissimum pabulum praebere cogitur, nihil novit intolerabilius." BR.

Anglice, an infliction. Cf. v. *προστρίβεσθαι* Eq. 5. *Προσβολὴ* etiam de odoris afflatu dicitur, ut *προσβάλλειν* v. 180. *πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ';*

Schol. *χὤτου ποτ' ἐστί*: *Ἐπεὶ ἕν ἕκαστον τῶν ὀρνέων ἀνάκειται θεῷ τινί, ὡς ἀετὸς τῷ Διὶ καὶ ἡ γλαὺξ τῇ Ἀθηνᾷ. (τίνος οὗτός ἐστιν;) οὐκ ἔστιν οὖν, φησί, τῆς Ἀφροδίτης, ἐπεὶ αὕτη μὲν μύροις χαίρει, ὁ δὲ δυσώδης ἐστίν.*

ἀναφρόδιτον γὰρ τὸ ζῷον. V.

προσβολή: *Ἡ ζημία, ἡ τοῦ δαίμονος ὀργή. ἀντὶ τοῦ ζῷον εἰπεῖν ζημίαν εἶπε καταρώμενος ἑαυτῷ.*

40. *Ἀφροδίτης* —] Non videtur Veneris attributum esse, *ἐπεὶ αὕτη μὲν μύροις χαίρει οὐδὲ δυσώδης ἐστί*, ut inquit scholiasta. BE. Scarabaeus autem male olet. Et alibi vero consociantur *Ἀφροδίτη* et *Χάριτες*. Lucian. Demon. 10. *ταῦτα πάντα μετὰ Χαρίτων καὶ Ἀφροδίτης αὐτῆς ἔπραττέ τε καὶ ἔλεγε.*

Schol. *μύροις μὲν γὰρ ἡ θεὸς ἥδεται. διὸ καὶ τοὺς ὗας ἀλλοτρίους εἶναί φαμεν τῆς θεοῦ, βορβορώδεις γάρ, προσφιλεῖς δὲ τὰς πελειάδας διὰ τὸ τιθασὸν καὶ καθαρὸν αὐτῶν.* R. V.

41. *Schol.* *ἑξῆς δὲ μετὰ τὴν Ἀφροδίτην τῶν Χαρίτων ἐμνημόνευσε. δοκεῖ γάρ πως κοινωνία εἶναι τούτων τῶν θεῶν· οὐδὲν γὰρ ἐπαφρόδιτον, ὃ μή ἐστι Χαρίτων.* V. *Ἀφροδίτης μὲν γὰρ καὶ Χαρίτων πολλὴ κοινωνία.* R.

τίνος ἆρα. V.

42. *Διὸς καταιβάτου*] Quasi dicas, Jovis in fulmine descendentis, ut Virgilius de pluvia Ecl. VII. 60. Jupiter et laeto descendet plurimus imbri. Pollux IX. 41. *καὶ κατελθεῖν ἔλεγον (τὸ βέλος). καὶ τὸν Δία τὸν ἐπ' αὐτῷ καταιβάτην.* Latine dici posse videtur viris doctis Jupiter Elicius. Etiam ipsum fulmen ita dicitur apud Aeschylum Prom. 358. *ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος, | καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα.* BE. In Academia sita erat *Διὸς καταιβάτου* seu *μορίου* ara, teste schol. ad Soph. Oed. C. 705. Confer Horatii fulmen caducum Od. II. 13. 11. Simile compositum est *παραιβάτης*, Aelian. V. H. IV. 18. Ceterum non absimilis locus est Pl. 705. *λέγεις ἄγροικον ἆρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν. | ΚΑ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον.*

Schol. *Διὸς καταιβάτου; Ἀντὶ τοῦ Διὸς ἂν εἴη. καταιβάτης δὲ τιμᾶται ὁ Ζεὺς παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, παρὰ τὸ καταβιβάζειν τοὺς κεραυνούς. ἢ ἀπὸ τῶν κεραυνῶν τῶν ἄνωθεν πιπτόντων. ἢ ἀπὸ τοῦ καταβαίνειν δι' ἔρωτα τῶν χθονίων γυναικῶν. παίζει δὲ καταιβάτην* [*σκαταιβάτην* Mein.] *αὐτὸν καλῶν, ἐπεὶ σκάτοις* [*σκατὶ* aut *σκάτεσι*?] *τρέφεται ὁ κάνθαρος.*

43. *Schol.* *οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν*: *Ἐνταῦθα θέλων τὴν ὑπόθεσιν δηλῶσαι σκώπτει τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλολοιδόρους. φησὶ γάρ, πάντως τις τῶν θεατῶν βλέπων τὸν κάνθαρον ἀνίσταται λέγων, Πρὸς τί τὸν κάνθαρον πεποίηκεν Ἀριστοφάνης; (εἶτα ἄλλος ἐλλόγιμος εἶναι δοκῶν λέγει, Πάντως τὸν Κλέωνα θέλει σκῶψαι ὁμοίως ὄζοντα αὐτῷ. ταῦτα δὲ λέγει τοὺς θεατὰς διαλέγεσθαι πρὸς ἀλλήλους πρὶν μαθεῖν τὴν ὑπόθεσιν. ἰστέον δὲ ὡς βυρσοπώλης ἦν ὁ Κλέων, αἱ δὲ βύρσαι δύσοσμοι.)*

44. *δοκησίσοφος*] Cf. Eur. Tro. 413. *τὰ σεμνὰ καὶ δοκήμασιν σοφὰ οὐδέν τι, κρείσσω τῶν τὸ μηδὲν ἦν ἄρα.* Pherecrat. II. 340. *εἴποι τις ἂν τῶν πάνυ δοκησιδεξίων.* Calliam com. II. 741. *δοκησίνους.* Eur. Herc. 288. *δόκησις — εὐκλεής.* Sic *κρατησίμαχος* Pind. P. XI. 150., *Δεξίνικος, Κτήσιππος*, etc. Formatum ab *δοκήσω* = *δόξω*. Sic *δόκησις* = *δόξα, δοκῆσαν* = *δόξαν*, etc.

45. *κᾆτ' αὐτῷ γ'*] Ita Nub. 1068. *κᾆτ' ἀπολιποῦσα γ' αὐτὸν* etc. Vesp. 704. *κᾆθ' ὅταν οὗτός γ' ἐπισίζῃ.*

Schol. *πρὸς αὐτόν τις.* V.

46. *'Ιωνικός τις*] Cf. Plut. Apoph. Lac. p. 233 B. *μεγαλυνομένου τινὸς ἐπὶ τῇ ῥητορικῇ τέχνῃ εἶπέ τις Λάκων, Ἀλλὰ νὴ* (l. *ναὶ*) *τὼ σιὼ* etc. Vel hinc fabulam hanc Dionysiis magnis prodiisse colligere licet. Ejus enim festi tempore aderant Athenis exteri, non item Lenaeis. Cf. ad Ach. 503.

Schol. *'Ελληνικὸς, Ἀθηναῖος. Ἴων γὰρ ἀρχαῖος Ἀθηναῖος.* R.

47. *δοκέω μὲν*] Ionicum pro *δοκῶ μέν*. Fingit enim hominem Ionicum haec dicere. Ananius ap. Athen. VII. 282 C. *βοῦς δὲ πιανθεὶς, δοκέω μὲν* (sic Heringa, libri *δοκέωμεν δοκέω*), *καὶ μεσέων νυκτῶν ἡδὺς | χἠμέρης.* Soph. El. 61. *δοκῶ μὲν, οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.* 547. *δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω.* Oed. C. 995. *δοκῶ μέν.* Soph. Fr. 106. *δοκῶ μὲν, οὐδείς.* Eur. Suppl. 771. *δοκῶ μὲν, αὗταί γ' εἰσιν αἱ διδάσκαλοι.* Hel. 917. 1205. Herc. 713. Plat. Soph. 221. Sic *οἶμαι μέν.* Eur. Iph. A. 392. *ἡ δέ γ' ἐλπὶς, οἶμαι μὲν, θεός.* Eur. Alc. 794. Soph. Phil. 339. Plat. Lys. 206. Vim hujus locutionis exprimas Anglice, "I think, though I may be mistaken." Is enim integer sensus est, suppressa, ut alibi saepe, altera sententiae parte. Latine dixeris, Est, ni fallor. Sic Plat. Crit. p. 43 D. *οὗτοι δὴ ἀφῖκται, ἀλλὰ δοκεῖ μέν μοι ἥξειν τήμερον.* Men. p. 82 B. *Ἕλλην μέν ἐστι καὶ ἑλληνίζει;* V. Donaldson New Crat. p. 187. Matth. Gr. § 630. 2. Herm. ad Eur. Suppl. 794.

ἐς Κλέωνα. Qui erat coriarius. Male autem olent coria non minus quam scarabaeus iste aut ejus esca. Hinc ad Cleonem in Eq. 892. *οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ βύρσης κάκιστον ὄζων;* BE. V. schol.

ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίσσεται] Cf. Eq. 1085. *ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ᾐνίξατο τὴν Διοπείθους.* Av. 970. *ᾐνίξαθ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς* (f. *τοῦτό γ' ἐς*) *τὸν αἰθέρα.* Schol. Av. 379. *ταῦτα δὲ εἰς Συρακούσας αἰνίττεται.* Schol. Av. 1106. *αἰνίττεται δὲ καὶ εἰς τὸ φιλάργυρον τῶν Ἀθηναίων.* Schol. Lys. 313. *φασὶ ταῦτα αἰνίττεσθαι εἰς Φρύνιχον.* Arg. Dem. Or. VI. *ταῦτα δὲ εἰς τὸν Αἰσχίνην αἰνίττεται.* Aelian. V. H. XII. 15. *τοῦτο δὲ καὶ ὁ Εὐριπίδης ἡμῖν ὑπαινίττεται —.*

Schol. *διὰ τὸ δύσοσμον. καὶ γὰρ αἱ βύρσαι δύσοσμοι. βυρσοπώλης δὲ ὁ Κλέων. ἐπειδὴ οἱ βυρσοδέψαι κάκιστον ὀδώδασιν. αἰνίττεται δὲ ἀντὶ τοῦ δηλοῖ. ἰδίως δὲ τὸ αἰνίττεσθαι δηλοῖ τὸ λεληθότως περί τινος λέγειν.* R. *ἐξ ἀφορμῆς θέλει εἰπεῖν τὴν ὑπόθεσιν διὰ τὸ δύσοσμον. καὶ γὰρ αἱ βύρσαι δύσοσμοι. βυρσοπώλης δὲ ὁ Κλέων.* V.

48. Cf. Eur. Cycl. 592. *ταχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσει κρέα.*

κεῖνος] Cleon.

σπατίλην ἤσθιεν] Tangitur Cleonis ars impura coriaria: coriarius enim erat Cleon. Cf. 753. *βυρσῶν δομάς*. Schol: *σπάτος τὸ δέρμα, σπατίλη δὲ ὁ ῥύπος τοῦ δέρματος*, aut *τὰ μικρὰ ξύσματα τὰ ἐκβαλλόμενα ὑπὸ τῶν σκυτέων*. Cognatae voces fortasse sunt *σκῶρ* et *τιλᾶν*.

Schol. *τὴν σπατίλην ἐσθίει*: *Ἀντὶ τοῦ ἤσθιεν· ἀποθανὼν γὰρ ἦν ὁ Κλέων· σπατίλη δὲ λέγεται ἡ ἀνθρωπίνη κόπρος. διαβάλλει οὖν τὸν Κλέωνα ὡς σκατοφάγον. Ἄλλως. τὰ μικρὰ ξύσματα τὰ ἐκβαλλόμενα ὑπὸ τῶν σκυτέων. πῶς δὲ ἤσθιεν ὁ Κλέων ἤδη τεθνηκώς; Ἐρατοσθένης γὰρ ἐπὶ Θράκης τὸν θάνατον Βρασίδου καὶ Κλέωνος ὀκτὼ μησὶ προγεγονέναι φησί· καὶ αὐτὸς δὲ ἐν τούτοις* [v. 260] *φησίν "ἀπόλωλεν Ἀθηναίοις ἀλετρίβανος." ῥητέον οὖν ὅτι τὸ ἐσθίει ἀντὶ τοῦ ἤσθιεν. Ἄλλως. σπάτος τὸ δέρμα, σπατίλη δὲ ὁ ῥύπος τοῦ δέρματος*. V.

49. *Schol*. *οὐχ ὡς πίνοντος τοῦ κανθάρου, ἀλλ' ὡς ἐπὶ ἱπποτροφίας*. R.

50. *τὸν λόγον*] Argumentum. Hesychius, *λόγος*: *ἡ τοῦ δράματος ὑπόθεσις*.

51. *ἀνδρίοισι*] Homuncionibus. I. q. *ἀνδραρίοισι* (Ach. 517). Sic *ἀνθρώπιον* et *ἀνθρωπάριον*. Cf. Eupolin ap. Eust. ad Od. p. 1680, 29. *ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μή φθονερὸν ἴσθ' ἀνδρίον*. Theocr. V. 40. *ὦ φθονερόν τυ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὔτως*.

52. *τοῖς ὑπερτάτοισιν*] Demagogos videtur notare ob fastum et superbiam. "Neque *ὑπέρτερος* Lys. 772. neque *ὑπέρτατος* Av. 1763. comicorum est. Epicum est ac tragicum. Epico tantum sermoni convenit *ὑπερηνορέουσιν* v. 53." (Bakh.)

Schol. *τοῖς ὑπερβαίνουσι τὴν τῶν ἀνδρῶν ἡλικίαν. ἢ τοῖς ὑπερηφάνοις. ἢ τοῖς τούτων ἰσχυροτέροις καὶ μᾶλλον ἀκμάζουσι. καὶ Ὅμηρος ἠγορέη*. V.

53. *ὑπερηνορέουσι*] Vox Homerica, Il. δ'. 176. ν'. 258. Od. β'. 266. 324. 331. δ'. 776. Unde servata forma Ionica. Apud Homerum *ὑπερηνορέειν* valet insolentem, arrogantem esse.

ἔτι — μάλα] I. q. *ἔτι μᾶλλον*. Cf. 280. *οἴμοι τάλας, οἴμοι γε κἄτ' οἴμοι μάλα*. 462. *ἔτι μάλα*. Ran. 864. *κἄτι μάλα τὸν Τήλεφον*. Redde: et istis qui plus sunt (seu valent) quam viri.

55. *Schol*. *οὐχ ὅνπερ ὑμεῖς*: *Διαβάλλει αὐτοὺς ὡς μαινομένοις μανίαν δικανικήν*.

56. Cf. Av. 265. *καίτοι κέχηνά γ' ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων*. 1671. *τί δῆτ' ἄνω κέχηνας αἰκίαν βλέπων;* 264.

δι' ἡμέρας] Cf. 27. Ran. 260.

57. *λοιδορεῖται τῷ Διί*] Cf. Xen. Cyr. I. 4. 9. *ἐνταῦθα — αὐτῷ ἐλοιδορεῖτο*. Sic *λωβᾶσθαί τινι, λυμαίνεσθαί τινι*.

58. Cf. Thesm. 71. *ὦ Ζεῦ, τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον;* Soph. Oed. R. 738. *ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;* "Bellerophontis querelas imitari videtur hic et v. 62. Cf. Th. 71." (Bakh.)

59. *κόρημα*] Scopas. Eupolis II. 490. *τουτὶ λαβὼν τὸ κόρημα τὴν αὐλὴν κόρει*. Id. II. 520. *κόρημα, κιβωτὸν, λύχνον*. Strattis ap. Poll. X. 28. *ἐπὶ τοῦ κορήματος καθέζομαι χαμαί*.

μὴ 'κκόρει] Noli deverrere. Menander apud schol. *ἐκκορηθείης σύ γε.* Theophr. Char. 27. *καὶ ἀναστὰς τὴν οἰκίαν ἐκκορῆσαι.* Ambigue videtur dictum: nam *ἐκκορεῖν* valet etiam devirginare. V. ad Thesm. 480.

Schol. *τὸ κόρημα: Τὸ κόσμητρον, τὸ σάρον, (ᾧ εἰώθασιν ἀποκαθαίρειν τὸ πλῆθος τῶν ἐν τοῖς οἴκοις ῥύπων). μὴκκόρει δὲ ἀντὶ τοῦ παῦσαι ἔρημον οἰκητόρων ποιῶν διὰ τῶν πολέμων. — ἦν δὲ καὶ ἀρά τις αὕτη τοῖς ἀρχαίοις, ὥς που καὶ ὁ Μένανδρός φησι "πολλάκις* (om. Suid. in *κόρημα.* corr. *Παλλακῇ*) *ἐκκορηθείης σύ γε," βουλόμενος τὸ ἄρδην ἀπολέσθαι σημᾶναι.* R. V.

62. Cf. Th. 71. *ὦ Ζεῦ, τί δρασαι διανοεῖ με τήμερον;* Vesp. 168. *ἅνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασείει κακόν.* Soph. Aj. 585. *ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασείεις φρενί;* 326. *καὶ δῆλός ἐστιν ὥς τι δρασείων κακόν.* Oed. R. 738. *ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;* Phil. 1245. *δρασείεις.* Eur. Med. 91. *ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην | τοῖσδ' ὥς τι δρασείουσαν.* Phoen. 1208. Similia verba desiderativa sunt *ἐργασείω* (Phil. 1001. *τί δ' ἐργασείεις;* Tr. 1232. *ἐργασείων*), *ἀκουσείω* (Soph. Fr. 823), *ἀπαλλαξείω, κατηγορησείω, ἀναστησείω, ἀποδωσείω, χεσείω, γαμησείω, πολεμησείω, παραδωσείω, δειπνησείω γελασείω, ὀψείω.* V. Pierson. ad Moer. p. 14.

Schol. *τί δρασείεις: Ἀντὶ τοῦ δρᾶν διανοῇ.* ⟦*εἰσιὼν δὲ ταῦτά φησιν ὁ Τρυγαῖος. τοῦτο δὲ ὄνομα κύριον, ὃ ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς προπερισπᾷ, οἱ δὲ λοιποὶ ὡς τὸ Τίμαιος προπαροξύνουσι.*⟧

Τρύγαιος (ὄνομα κύριον) ἀπὸ ῥήματος τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. καὶ προαναπέμπει τὸν τόνον. ὡς ἀπὸ τοῦ τιμῶ Τίμαιος, οὕτως ἀπὸ τοῦ τρυγῶ Τρύγαιος. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς προπερισπᾷ τὸ Τρυγαῖος. R. V.

63. *ἐκκοκκίσας*] Schol: *ἀντὶ τοῦ ἐρημώσας καὶ ἀφανίσας.* Cf. Lys. 364. 448. Ach. 1179. Nicomach. Athen. 58 A. *οὐσίδιον — ἐξεκόκκισα.* Arist. Fr. 506. *ὀξυγλύκειαν τἄρα κοκκιεῖς ῥόαν.* Lys. 364. 449. Similiter Rhes. Prol. alt. v. 10. *πόλιν | Πριάμου βίᾳ πρόρριζον ἐκτετριμμένην.*

Schol. *λήσεις σεαυτόν: Ἀντὶ τοῦ, ἀγνοεῖς τέλεον ἀπολέσας τὰς πόλεις. ἐκκοκκίσας δὲ ἀντὶ τοῦ ἐρημώσας καὶ ἀφανίσας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥοιῶν τῶν τοὺς κόκκους ἐκβαλλουσῶν. — ὥσπερ (γὰρ) αἱ πόλεις σκέπαι τῶν ἀνθρώπων εἰσίν, οὕτω καὶ αἱ ῥοιαὶ τῶν κόκκων. καλῶς οὖν ἐχρήσατο τῇ μεταφορᾷ, καὶ μάλιστα ἄγροικος ὢν (ὡς πρέπον ἑαυτῷ τοῦτο εἴρηκεν).* R. V. (*Τρυγαῖος δέ ἐστιν ὁ ταῦτα λέγων ἄνθρωπος γεωργός.*)

64. Cf. Nub. 26. *τοῦτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακὸν· ὅ μ' ἀπολώλεκεν.* 1052. *ταῦτ' ἐστὶν αὔτ' ἐκεῖνα | ἃ* etc. 353. *ταῦτ' ἄρα ταῦτα* etc.

65. *τῶν μανιῶν*] Plurale ut saepe alibi, Nub. 832. *σὺ δ' ἐς τοσοῦτο τῶν* (*τοσουτονὶ*?) *μανιῶν ἐλήλυθας —;* 136. Th. 680. 793. Lys. 342.

Schol. *τῶν μανιῶν: Ἀντὶ τοῦ, τῆς μανίας. — καὶ ἐν Νεφέλαις* [832] "*σὺ δ' εἰς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας.*" R. V. (*λέγεται δὲ καὶ ἑνικῶς "ἡ μανία μ' ἐπέρχεται," ὡς ἐπιτοπλεῖστον δὲ πληθυντικῶς.*)

66. *ἤρχεθ'*] Ab *ἄρχομαι.*

ἡ χολή] Insania. Unde *χολᾶν* insanire Nub. 833.

68. *εὐθὺ τοῦ Διός*] Cf. 77. 301. 819. Eq. 254. Av. 1421. Eccl. 835. Fr. 216. 527. Plat. Theag. 129. *ἡνίκ' ἀποθανούμενος ἤει εὐθὺ τοῦ δημίου.* *Schol.* *εὐθὺ τοῦ Διός: Ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν Δία. καὶ διὰ τούτου τὴν ὑπερηφανίαν αὐτοῦ δηλοῖ. — οὐκ ἀρκεῖ ὅτι ἐπὶ κανθάρου ἐπιβῆναι τοῦ οὐρανοῦ προσδοκᾷ, ἀλλὰ καὶ εὐθὺ τοῦ Διὸς ἐβούλετο ἐλθεῖν, ὅ ἐστι πρὸς τὸν Δία, ὥσπερ εἰς ὡρισμένον τινὰ διατρίβοντος αὐτοῦ τόπον καὶ μὴ πάντα πληροῦντος τὸν οὐρανόν.* R. V.

69. *ποιούμενος*] Fieri sibi curans. Vox media. Cf. Thuc. III. 20. *κλίμακας ἐποιήσαντο.* et ad Thesm. 425. Eq. 784.

70. *πρὸς ταῦτ' ἀνερριχᾶτ' ἄν*] Anglice, he would clamber up these. Schol: *ἀπὸ τῶν ἀρρίχων· εἶδος γάρ ἐστι κοφίνων, οὓς εἰώθασι διὰ σχοινίων ἀνιμᾶν.* Primaria igitur verbi significatio erat cophini instar viminei funibus attolli, deinde manibus pedibusque scandere. Moeris p. 63. *ἀναρριχᾶσθαι, Ἀττικῶς. προβαίνειν ἀνέρπων, Ἑλληνικῶς.* Cf. Hellanici locum ap. schol: *ἀναρριχῶνται δὲ ὥσπερ οἱ πίθηκοι ἐπ' ἄκρα τὰ δένδρα.* Arist. H. A. IX. 40. 14. *ἀριχώμεναι (ἀναρριχ.?) πρὸς τὰ βρία (μέλιτται).* Lucian. Lexiph. 8. *ἐπὶ τὴν κατήλιφα ἀναρριχησάμενος.* Liban. II. 317 F. *ἀναρριχώμενος — εἰς μέσα πύργου τινὸς διαδὺς ἦλθε.* Simplici forma *ἀρριχᾶσθαι* usus est Hipponax teste Etym. M. p. 99, 20. Exempla collegerunt Oudend. ad Thom. M. in v. et Piers. ad Moer. p. 64. De derivatione hujus verbi ambigitur apud grammaticos, quorum alii ab *ἄρριχος* cophinus (Av. 1309) deducunt, alii ab *ἀράχνη* per literarum transpositionem, ideoque *ἀναριχᾶσθαι* scribendum simplici *ρ* praecipiunt. Sed compositum potius videtur ab *ἀνά* et verbo obsoleto *ῥιχᾶσθαι.* Et multo probabilius videtur v. *ἀράχνη* seu *ἀράχνης* ab *ἀναρριχᾶσθαι* derivatum, quam hoc ab illo. Cognatum verbum videtur *ὀριγνᾶσθαι,* quod legitur in Hesiod. Scut. 189. *ἔγχεσιν ἠδ' ἐλάτῃς αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.* Eurip. Bacch. 1253. *ὅτε — θηρῶν ὀριγνῷτ'.* Et *ὀριγνηθῆναι* sensu *τοῦ ἐπιθυμῆσαι* ex Antiphonte laudat Harpocration in v. Ab eadem stirpe venit, opinor, nostrum to reach (*ριχ*).

Schol. ⟦*ἀνερριχᾶτο: Τὸ πρὸς τοίχους ἀναβαίνειν καὶ χερσὶ καὶ ποσὶν ἀναρριχᾶσθαι φασί. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἀράχνης ἀραχνιῶ, καὶ ἐν ὑπερβασμῷ ἀναρριχῶ.*⟧

πρὸς τὸ ὕψος ἀνέβαινε. πρὸς δένδρα καὶ τοίχους ἢ σχοινίον ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶν ἀναρριχᾶσθαι λέγεται. (φησὶ δὲ Ἐρατοσθένης Κυρηναίους οὕτω λέγειν.) εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἀρρίχων. εἶδος γάρ ἐστι κοφίνων, οὓς εἰώθασι διὰ σχοινίων ἀνιμᾶν. ἢ ἀπὸ τῶν ἀραχνῶν, καὶ ἔστιν οἷον ἀραχνᾶσθαι. αἱ δὲ ἀράχναι πολλάκις νήθουσι κατὰ τὰς ἐναερίους ὁδούς. R. V. *Ἄλλως. καὶ τὸ ἀναρριχᾶσθαι δὲ τοῖς Ἀττικοῖς παρὰ τὸ ἀρχαῖον ἐστι γενόμενον ἀραχνιῶ, καὶ ἐν ὑπερθέσει τῶν στοιχείων ἀναρριχῶ, τοῦ μὲν ν εἰς τὴν χώραν τοῦ ρ τεθέντος, τοῦ δὲ ι ἀμοιβαίως, καὶ τοῦ ρ εἰς τὴν χώραν τοῦ ν, τοῦ δὲ χ πλησίον τοῦ ω. ταῦτα Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ς' τῆς καθόλου. Ἄλλως. τὸ ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶ βιαζόμενον εἰς ὕψος ἀναβαίνειν ἀναρριχᾶσθαι ἔλεγον. Ἑλλάνικος "ἀναρριχῶνται δὲ ὥσπερ οἱ πίθηκοι ἐπ' ἄκρα τὰ δένδρα." Ἄλλως. ἀνιέναι ἐπειρᾶτο εἰς τὸν οὐρα-*

νόν. ἐναργεῖ δὲ λέξει ἐχρήσατο τῷ ἀναρριχᾶται, ἐπεὶ διὰ τῶν χειρῶν δοκοῦσι μάλιστα ἀνέρχεσθαι ἐρειδόμενοι αὐταῖς καὶ ἑλισσόμενοι οἱ διὰ κλιμάκων τὴν ἄνοδον ποιούμενοι. V.

71. *ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς*] Atticam hanc genitivi structuram dicunt Schol. et Greg. Cor. p. 51. Cf. ad Ach. 1180. *καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον πεσών.* Vesp. 1428. *κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα.* Lucian. Cont. 5. *ξυντριβέντες τῶν κρανίων.* Isocr. p. 381 A. *ἠτιῶντο τὸν Κρατῖνον συντρῖψαι τῆς κεφαλῆς αὐτῆς* (*αὐτήν*?). Plat. Gorg. p. 51. *κἄν τινα δόξῃ μοι τῆς κεφαλῆς αὐτῶν κατεαγέναι δεῖν, κατεαγὼς ἔσται αὐτίκα μάλα.* Andoc. I. 61. *ἐπὶ πωλίον — ἀναβὰς ἔπεσον καὶ τὴν κλεῖν συνετρίβην καὶ τὴν κεφαλὴν* (*τῆς κεφαλῆς*?) *κατεάγην.* Lys. III. 8. *βάλλων λίθῳ συντρίβει τὸ μέτωπον.*

Schol. τῆς κεφαλῆς: Παρατετήρηται τοῦτο πολλάκις τὸ σχῆμα· Ἀττικοὶ γὰρ ἐπὶ γενικῆς τάττουσιν. V.

72. *ἐκφθαρείς*] Sic Eccl. 248. *προσφθαρείς.* Av. 916. *ἀνεφθάρης.* Nub. 789. *οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ;* Eq. 892. Lucian. Dial. Mer. 15, 2. *ἐκφθείρου, φησί.* Eur. Herc. 1290. *οὐ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρήσεται;* Andr. 708. *εἰ μὴ φθερεῖ τῆσδ' ὡς τάχιστ' ἀπὸ στέγης.* Cf. *εἰσέρρειν* Eq. 4. Th. 1075.

Schol. ἐκφθαρείς: Ἐξελθών. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸ ἐπὶ κακῷ ἐξελθεῖν που.

73. *Αἰτναῖον — κάνθαρον*] Intellige **scarabaeum Aetnae instar ingentem.** Schol: *ὑπερμεγέθη· μέγιστον γὰρ ὄρος ἡ Αἴτνη.* Apost. I. 79. *Αἰτναῖος κάνθαρος: ἐπὶ τῶν μεγάλων τῷ σώματι.* Greg. Cypr. II. 24. *Αἰτναῖον κάνθωνα: τὸν μέγαν.* Hesych: *Αἰτναία πῶλος: ἡ Σικελική, ἡ μεγάλη ἀπὸ μέρους.* Cf. Aesch. ap. schol. *Αἰτναῖός ἐστι κάνθαρος βίᾳ πόνων* (*πονῶν*?). Soph. ap. schol. *ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ κάνθαρος τῶν Αἰτναίων | πάντως.* Epicharm. ap. schol. et Athen. 408 D. et 362 B. *Πυγμαρίων λοχαγὸς ἐκ τῶν κανθάρων | τῶν μειζόνων, οὕς φαντι τὰν Αἴτναν ἔχειν.* Plat. com. ap. schol. *ὡς μέγα μέντοι πάλαι* (*πάνυ* Meinek.) *τὴν Αἴτνην ὄρος φασὶ τεκμαίρου, | ὅθεν τρέφεσθαι | τὰς κανθαρίδας ἀνθρώπων ἔστιν λόγος οὐδὲν ἐλάττους.* Soph. Oed. C. 312. *γυναῖχ' ὁρῶ — Αἰτναίας ἐπὶ | πώλου βεβῶσαν.* Ran. 1056. *ἢν οὖν σὺ λέγῃς Λυκαβηττοὺς | καὶ Παρνήθων ἡμῖν μεγέθη.* Plaut. Mil. Glor. IV. 2. 73. **Aetna non aeque est alta.**

(*Schol.*) *Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον: Ὑπερμεγέθη· μέγιστον γὰρ ὄρος ἡ Αἴτνη. ἢ ὅτι διάφοροι κάνθαροι ἐκεῖ εὑρίσκονται. — Ἄλλως. μεγάλοι λέγονται εἶναι κατὰ τὴν Αἴτνην κάνθαροι. μαρτυροῦσιν δὲ οἱ ἐπιχώριοι. Ἐπίχαρμος ἐν Ἡρακλεῖ τῷ ἐπὶ τὸν ζωστῆρα "Πυγμαρίων λοχαγὸς ἐκ τῶν κανθάρων τῶν μειζόνων, οὕς φασι τὴν Αἴτνην ἔχειν." τρόπον δέ τινα καὶ Αἰσχύλος ἐπιχώριος· λέγει δὲ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῇ "Αἰτναῖός ἐστι κάνθαρος βίᾳ πόνων." Σοφοκλῆς Δαιδάλῳ "ἀλλ' οὐ μὲν δὴ κάνθαρος τῶν Αἰτναίων πάντως." λέγει δὲ πάντως εἰκάζων εἰς μέγαν. Πλάτων ἐν Ἑορταῖς "ὡς μέγα μέντοι πάνυ τὴν Αἴτνην ὄρος εἶναί φασι τεκμαίρου, ὅθεν τρέφεσθαι τὰς κανθαρίδας τῶν ἀνθρώπων ἐστὶν λόγος οὐδὲν ἐλάττους."* V. *ἢ ἀντὶ τοῦ μέγαν ὡς τὴν Αἴτνην. ἢ ὅτι οἱ Αἰτναῖοι*

ἵπποι διαβόητοι καὶ τὸν δρόμον ἀξιόλογοι καὶ τὰ ζεύγη ἐπαινετοί. — *καὶ Πίνδαρός φησιν* [fr. 33] "*ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀγλαοκάρπου Σικελίας ὄχημα.*" V.

74. *ἱπποκομεῖν*] Quia cantharus equi loco futurus est Trygaeo.

75. *καταψῶν*] Aelian. V. H. IV. 17. *καὶ τὸν ἀετὸν δὲ τὸν λευκὸν κατέψησεν ὑπομείνοντα αὐτόν.*

Schol. *καταψῶν*: (*Καταπραΰνων, ὥσπερ πῶλον καταψῶντες ταῖς χερσὶν ὁμαλίζομεν.*) — *ἀντὶ τοῦ κολακεύων, πραΰνων.* R.

πωλίον: (*Πῶλος καὶ ἵππος. πῶλοι δὲ κυρίως τὰ γεννήματα τῶν ἵππων καὶ τῶν ἄλλων κτηνῶν, ἅπερ ἔθος ἔχομεν ψηλαφᾶν καὶ κολακεύειν οἱ ἄνθρωποι.*) — *ὑποκοριστικῶς.* R.

76 sq. "Antiquissimum de Bellerophonte testimonium praebet Hom. Il. VI. 155 sqq. Bell. falsa Anteae criminatione Proeto suspectus mittitur in Lyciam, hostes et chimaeram devincit, filiam regis Lyciae uxorem ducit, *ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,* | *ἤ τοι ὁ κὰπ πεδίον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο* | *ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων.* Filius enim filiaque a Marte et Diana necati erant. Hesiodus narrat Bellerophontem cum Pegaso Chimaeram interfecisse, Theog. 325. *τὴν μὲν Πήγασος εἷλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης,* et Pegasum, quem non noverat Homerus, in coelum advenisse v. 283. *προλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων* | *ἵκετ' ἐς ἀθανάτους.* Crevit fabula eundo. Tradit Pindarus (Ol. XIII. 120 sqq.) Bellerophontem Pegaso vectum pugnam iniisse et (Isthm. VII. 64 sqq.) eum, coelum cum visere vellet, in terram dejectum esse et misere periisse, *ὅ τοι πτερόεις ἔρριψε Πάγασος* | *δεσπόταν ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς* | *ἐλθεῖν μεθ' ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν* | *Ζηνός.* Equum autem in coelum evolasse, Ol. XIII. 131. *τὸνδ' ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι Ζηνὸς ἀρχαῖαι δέκονται.* Fabulam qualem tradidit Pindarus expressit Euripides. Schol. Pac. 147. *ἐκεῖνος* (Euripides) *δρᾶμα ἐποίησε τὸν Βελλεροφόντην, ἐν ᾧ χωλὸν εἰσήγαγεν αὐτὸν διὰ τὸ πεπτωκέναι ἀπὸ τοῦ Πηγάσου βουλόμενον εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν.*" (Bakh.)

76. Euripidis ex Bellerophonte verba contulit scholiasta, *ἄγ', ὦ φίλον μοι Πηγάσου ταχὺ πτερόν.* Cf. 135. *οὔκουν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερὸν —;* Eur. Phoen. 806. *τὸ παρθένιον πτερὸν — Σφιγγός.*

Schol. *ὦ Πηγάσιον*: *Παρὰ τὰ ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου. ἐκεῖνος γὰρ διὰ Πηγάσου τοῦ πτερωτοῦ ἐπεθύμει εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν.* "*ἄγ' ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτερόν*" (*ταχύπτερον* Suid. v. *ἐώρημα*).

διὰ τούτων τὴν περὶ τὸν δεσπότην πλέον ἄνοιαν καὶ μανίαν δείκνυσι, τιμίῳ ἵππῳ παραβάλλοντα αὐτὸν ἀποφαινόμενος τὸν κάνθαρον. καὶ χάριν περιποιεῖ πολλὴν τῷ ποιήματι. V.

77. Hyberbaton ut in 111. *ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται* | *ὑμᾶς ἐρήμους ἐς τὸν οὐρανόν.* Cf. ad Pl. 204.

εὐθὺ τοῦ Διός] Cf. 301. Av. 1421. Pac. 161. *ὀρθῶς χωρεῖ Διὸς εἰς αὐλάς.*

78. *διακύψας*] Eccl. 930. *σὺ δὲ τί διακύπτεις;* Th. 644. *τοδὶ διέκυψε* etc. Reg. II. 9. 30. *Ἰεζάβελ — διέκυψε διὰ τῆς θυρίδος.*

Schol. (*διακύψας ὄψομαι*: *Βούλεται παραγενέσθαι καὶ θεάσασθαι. δῆλον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ παρακῦψαι καὶ ἰδεῖν τὸ λοιπὸν μετέωρον αἰρόμενον πρὸς τὸν δεσπότην ταῦτά φησιν ὡς φοβούμενος.*)

80. Suidas v. *αἰώρημα. μετέωρος δὲ αἴρεται* (Bellerophon) *ἐπὶ μηχανῆς· τοῦτο δὲ καλεῖται ἑώρημα.*

Schol. μετέωρος δὲ αἴρεται ἐπὶ μηχανῆς. τοῦτο δὲ καλεῖται ἑώρημα. ἐν αὐτῇ δὲ κατῆγον τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἐν ἀέρι λαλοῦντας. V.

81. *ἱππηδόν*] Cf. Aesch. Suppl. 438. Sic *κτηνηδὸν* Herod. IV. 180. *ταυρηδὸν*, etc.

Schol. ἐπὶ τοῦ κανθάρου: *Τῇ ἐπαγωγῇ τοῦ κανθάρου τὸ γελοῖον μᾶλλον ἔδειξε καὶ τὸ ἀπίθανον ἤλεγξεν· οὐ γὰρ οἷόν τε ἱππεύειν ἐπὶ κανθάρου.*

82—101. "Sunt paratragoedia." (Bakh.)

82. Meminerit lector *ὕπαιθρον* fuisse theatrum; quo facilius in coelum ascendere spectatoribus visus sit Trygaeus. Cf. Eq. 165 sq. Nub. 323 sq. Similiter in Aeschyli Prometheo inducitur Oceanus *οἰωνῷ πτερυγωκεῖ τετρασκελεῖ* vectus. Ceterum notandus rhythmus hujus versus, cursui equi concitato egregie conveniens.

ἥσυχος ἥσυχος] Sub. *χώρει* aut *ἔχε*.

ἠρέμα] "Adverbii *ἠρέμα* tam rarus est in poesi Attica usus ut tria tantum apud Aristophanem, nulla in Comicorum fragmentis neque in Tragicorum fabulis exempla reperiantur. Idem fere de adverbio *ἀτρέμα* et adjectivo *ἀτρεμαῖος* dicendum, quorum nulla apud Aeschylum et Sophoclem, perpauca apud Euripidem reperiuntur exempla." (Dind. in Praef. Soph. p. IX. ed. 1863.) Cf. ad Ran. 315.

κάνθων] Sic scarabaeum appellat, nomine quod proprie asinum significat, unde deductum *κάνθαρος*, quia scarabaeum ex asinino stercore nasci naturae rerum imperitum vulgus credebat. BR. Supra v. 4. *ὀνίδας* dabat comedendas scarabaeo. BE. Cf. Vesp. 179. *Ὑποκοριστικὸν* etiam sonat *κάνθων* pro *κάνθαρος*. Schol: *κυρίως ὁ ὄνος· νῦν δὲ ὑποκοριστικῶς, ὦ κάνθαρε.*

Schol. [[*ἥσυχος*: *Τὰ ἑξῆς ιθ' κῶλα ἀναπαιστικά, πλὴν τοῦ ι', δίμετρα ἀκατάληκτα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ὁ δὲ Τρυγαῖος ἐπιβεβηκὼς τῷ κανθάρῳ ταῦτά φησιν.*]]

διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς περίοδον ἀναπαιστικὴν τῶν ὑποκριτῶν Τρυγαίου καὶ τοῦ οἰκέτου ἐννεακαιτριακοντάμετρον εἴκοσι κώλων. ἔχει μονόμετρον τὸ δέκατον. Ἄλλως. V. *ἀναγκαίως αὐτῷ παραινεῖ μὴ διώκειν εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς τὰ μετέωρα τῶν ἀερίων, ἀλλ' ἱδρώσαντα πρῶτον, ἵνα τὸ πυρῶδες κατάστημα τοῦ αἰθέρος ὑπομεῖναι δυνηθῇ τῇ νοτίδι παραμυθούμενος.* R. V.

ἠρέμα κάνθων: (*Κάνθων κυρίως ὁ ὄνος, νῦν δὲ ὑποκοριστικῶς ὦ κάνθαρε. ὁ Τρυγαῖός ἐστιν ἔνδοθεν ταῦτα λέγων καὶ παρακελευόμενος, ἐπιβεβηκὼς ἤδη τῷ κανθάρῳ καὶ μετέωρος ἀρθείς, ὥσπερ εὐλαβούμενος μὴ ἐξαρπάσῃ αὐτόν. καὶ τοῦτο δὲ γελοίου χάριν παρείληπται τῷ ποιητῇ. φησὶν οὖν ἀτρέμα μοι πέτου, ὦ κάνθων, ὡς δεδιώς. κάνθωνας δὲ ἔλεγον*

τοὺς ὄνους, νῦν δ' ἔπαιξε τὸ κάνθων παρὰ τὸν κάνθαρον.) κάνθαρος λέγεται παρὰ τὸν κάνθωνα, τουτέστι τὸν ὄνον καὶ παρὰ τὸν ὀρὸν τουτέστι τὸ σπέρμα. φασὶ γὰρ ὅτι ὁ κάνθαρος οὕτω τίκτεται· ἐπὰν εὕρῃ ὄνου κόπρον στρογγύλην, μένει κυλίων τοῖς ποσὶ καὶ ἐν τῷ κυλίειν ἀποσπερμαίνει, καὶ ἐκ τούτου ὁ κάνθαρος ζῷον γίνεται. — ὅθεν καὶ τὴν ὀνομασίαν ἔχει παρὰ τὸν κάνθωνα τὸν ὄνον καὶ παρὰ τὸν ὀρὸν τὸ σπέρμα, κάνθαρός τις ὤν. ἢ παρὰ τὸν θορὸν, ὃ δηλοῖ τὸ σπέρμα. ἢ ὁ θορὼν παρὰ τὸν κάνθωνα ἀντὶ τοῦ παρὰ τὴν κόπρον τοῦ ὄνου. ἢ ἐκ τοῦ κάνθωνος ὀρούων.

83. σοβαρῶς] Cf. Nub. 406. Liban. Epist. 20. βαδίζειν μετὰ σοβαροῦ τοῦ βαδίσματος οἷά τις ἀλαζὼν etc.

Schol. μή μοι σοβαρῶς: (Μὴ ἐκθύμως ἄγαν μηδὲ σπουδαίως. τὰ δὲ τῶν ἵππων πλεονεκτήματα περιτίθησι τῷ κανθάρῳ· ἁβρύνεσθαι γὰρ καὶ γαυριᾶν αὐτὸν, ὃ μάλιστα τοῖς καλλιστεύουσι τῶν ἵππων ἔθος.) — Ὅμηρος [Il. Z, 506] "ὡς δ' ὅτε ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ" καὶ [509] "κυδιόων, ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει." οὕτως οἱ σοβαροὶ θέουσιν ἵπποι. τοῦτο καὶ ἱππικῆς ἔμπειρος οὐ βούλεται αὐτὸν ἀθρόως διαδραμεῖν. V. ἐπιβεβηκὼς τῷ κανθάρῳ τοῦτο λέγει. τὸ δὲ εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς λέγει ὡς ἵπποις (ἱππικῆς?) ἔμπειρος οὐ βούλεται αὐτὸν ἀθρόως διαδραμεῖν. R.

σοβαρῶς: Σεσοβημένος βαρέως. καὶ ἐν Νεφέλαις [406] ἐπὶ τοῦ κεραυνοῦ "σοβαρῶς χωρεῖ διὰ τὴν πυκνότητα." V.

84. ῥώμῃ πίσυνος] Thuc. II. 89. τῇ δυνάμει τὸ πλέον πίσυνοι ἢ τῇ γνώμῃ ἐπέρχονται. Plut. 449. ποίοις ὅπλοισιν ἢ δυνάμει πεποιθότες;

85. ἰδίῃς] Cf. Schol. et Ran. 238. ὁ πρωκτὸς ἰδίει πάλαι. Av. 792. οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοἰμάτιον. Lucian. Eun. 7. ἠρυθρία καὶ ἰδίων φανερὸς ἦν.

διαλύσῃς ἄρθρων ἶνας] Hoc διαχαλᾶν τὸ σῶμα de equo agens dicit Xenophon Eq. 7, 11. DIND. Th. 48. θηρῶν δ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων | μὴ λυέσθων.

Schol. πρὶν ἂν ἰδίῃς: ἀντὶ τοῦ πρὶν ἱδρώσῃς. Ὅμηρος [Od. Y. 204] — "ἴδιον ὡς ἐνόησα." καὶ τὸ καῦμα ἰδάλιμον, ἱδρῶτος περικαυστικόν. V. οἱ γὰρ ἵπποι ἐν μὲν τῇ ἀρχῇ οὐκ εἰσὶν ὀξεῖς ἐν τῷ δρόμῳ, καμόντες δὲ καὶ ἱδρώσαντες διαλυθέντων τῶν μελῶν ὀξύτεροι γίνονται. — τὸ δὲ σοβαρῶς, μὴ ἄγαν σπουδαίως πέτου. R.

86. ἶνας] Theocr. I. 43. αἱ δέ οἱ ᾠδήκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἶνες. Lys. 684. λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὗν ἐγὼ δή (qu. ἶν' ἐγὼ δή, aut τὰς — ἶνας ἤδη).

πτερύγων ῥύμῃ] I. q. ὁρμῇ. Av. 1182. ῥύμη δὲ καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν | αἰθὴρ δονεῖται. Nub. 407. Thuc. VII. 70. Plat. Epin. p. 257. Dem. p. 546. ἡ ῥύμη τῆς ὀργῆς. Vesp. 1487. ὑπὸ ῥύμης.

87. μὴ πνεῖ μοι κακόν] Aeschyl. ap. Athen. 17 C. χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί.

Schol. καὶ μὴ πνεῖ μοι: Μὴ βδέσῃς. ἐκ γὰρ τῆς ἄνω πνοῆς καὶ τοῦ ἱδρῶτος ἡ δυσωδία μᾶλλον ηὔξετο τοῦ κανθάρου. (δῆλον δὲ ὅτι καὶ αὐτὸ πρὸς τὰς τροφὰς αἰνίττεται.)

90. *ὦ δέσποτ' ἄναξ*] Deorum titulus videtur fuisse *ἄναξ*, sed quo servi etiam heros quandoque insignirent. Eur. Hipp. 33. *ἄναξ, θεοὺς γὰρ δεσπότας καλεῖν χρεών*. Forte *ἄνακτα* vocat eum quia sublimis volat propior diis: ita putat Scholiastes. BE.

παραπαίεις] Deliras. Cf. Plut. 508. *ξυνθιασῶτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν*. Plat. Conv. 173 E. *ὅτι — μαίνομαι καὶ παραπαίω*. Polyb. IV. p. 416. *ἀγνοοῦντες καὶ πολὺ παραπαίοντες τοῦ δέοντος*. Eodem sensu *παρακόπτειν, παραχορδίζειν*.

Schol. ὦ δέσποτ' ἄναξ: Διὰ τὸ μετάρσιον αὐτὸν ἦρθαι καὶ προσδοκᾶν ἐπιβήσεσθαι τοῦ οὐρανοῦ θειοτέρᾳ αὐτὸν ἐτίμησε φωνῇ ἄνακτα εἰπών.

92. *μετεωροκοπεῖς*] Sublimis volitas. Vox comice ficta. Cf. v. *θαλαττοκοπεῖν* Eq. 830. *πιττοκοπεῖν* Alex. com. III. 508. et *μετεωροπολεῖν* ap. Hesych..

Schol. μετεωροκοπεῖς: (Ποῦ δὴ) περὶ τὰ μετέωρα πέτει καὶ μάτην καὶ ὡς ἔτυχε κάμνεις. μετεωροκοπεῖν δέ ἐστι κυρίως τὸ τῷ πλάτει τῆς κώπης ματαίως τὴν θάλατταν τύπτειν. — ἔφη δὲ καὶ ἐν ταῖς Νεφέλαις [360] *μετεωρολέσχας* (imo *μετεωροσοφιστάς*, et *μετεωροφένακας* 333, *ἀδολέσχας* 1485) *τοὺς φιλοσόφους ὅτι τὰ οὐράνια περινοοῦσιν* (*περιφρονοῦσιν*? cf. Nub. 225). *μετενήνεκται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ* [Eq. 830] "*τί θαλασσοκοπεῖς καὶ πτερυγίζεις;*" V.

94. Cf. Nub. 176. *τί οὖν πρὸς τἄλφιτ' ἐπαλαμήσατο;*

Schol. (*παλαμησάμενος: Μηχανησάμενος καὶ ἐγχειρήσας, ἀπὸ τῆς παλάμης, ᾗ τὰ πολλὰ κατασκευάζομεν.*)

95. *τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;*] I. e. *τί μάτην νοσεῖς;* ut est in Soph. Aj. 635. *ὁ νοσῶν μάταν* (de Ajace furibundo). Cf. Aesch. Cho. 881. *καθεύδουσιν μάτην*. Eur. Hipp. 916. *ὦ πόλλ' ἁμαρτάνοντες ἄνθρωποι μάτην*. Pl. 364. *οὔ τοι — ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς*. 507. *ἀλλ' ὦ — ἀναπεισθέντ' οὐχ ὑγιαίνειν*. 1060. 1066. Nub. 1275. "Eodem sensu *μάταιος ματαιάζω ματαιόφρων* et quae sunt reliqua hujusmodi dicuntur." DIND. Gorgias Encom. om. Hel. p. 100. *πολλοὶ ματαίαις νόσοις καὶ δυσιάτοις μανίαις περιέπεσον*.

Schol. τί πέτει: Παρὰ προσδοκίαν, ὡσανεὶ ἔλεγε τί κάμνεις. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ μάτην, ἵν' ᾖ τί μάτην πέτει.

96—101. Cf. Th. 39—48.

96. *φλαῦρον*] Male ominatum.

Schol. φλαῦρον: Ἀντὶ τοῦ φλύαρον, ἀηδές, δύσφημον.

97. *ὀλολύζειν*] Est jubilare et cum acclamatione precari. Recte autem jungit cum *εὐφημεῖν*: hoc enim ipsum est. Sic Aeschylus in Agam. v. 28. *ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα — ἐπορθιάζειν*. Ibid. v. 595. *ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν | ἔλασκον εὐφημοῦντες*. Schol: *τὸ μετὰ κραυγῆς εὔχεσθαι*. Hesych: *ὀλολυγή: φωνὴ γυναικῶν, ἣν ποιοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐχόμεναι*. Vox propria sacrorum. Cf. Eq. 1327. Ceterum notanda parechesis *γρύζειν — ὀλολύζειν*.

Schol. ὀλολύζειν: Τὸ μετὰ κραυγῆς εὔχεσθαι. — Ὅμηρος [Il. Z. 301.] "*αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι.*" *Ἄλλως. εὔχεσθαι. καὶ Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ* "*ὀλο-*

λύζετ', ὦ γυναῖκες, ὡς ἔλθῃ θεὰ | χρυσῆν ἔχουσα γοργόν' ἐπίκουρος πόλει." V.

99. Cf. 151—153. 157—158. 169. 176.

κοπρῶνας] Latrinas. Cf. Th. 485. Dem. p. 785. *τῶν κοπρώνων — ἐπιστάτας. Κοπρὼν* formatum ut *κεραμὼν, ἀχυρὼν, ῥοδὼν*, etc.

λαύρας] Cf. 158. Hom. Od. χ'. 128. Herod. I. 180.

Schol. λαύρας: Λαύρας ἐκάλουν τὰς στενὰς ῥύμας, ἔνθα πᾶσα ἀκαθαρσία ἐστὶν, ἢ τοὺς ῥυπαροὺς τόπους. ἀποφράξαι οὖν παρακελεύεται καὶ πάντας τοὺς κοπρῶνας, ἵνα μὴ προσπνέοντα ἐρεθίσωσι τὸν κάνθαρον. μετέωρος δὲ ὢν ἐπὶ τοῦ κανθάρου ταῦτά φησι.

100. *ἀποικοδομεῖν*] Aedificando obstruere. Anglice to wall up, to block up. Scilicet ne scarabaeum odor alliciat ad terram. Bekk. Anecd. p. 428, 6. *ἀποικοδομεῖς: ἀντὶ τοῦ ἀποφράττεις.* Dem. p. 1273. 1277.

101. *τοὺς πρωκτοὺς ἐπικλείειν*] Pro *τὰ στόματα*. Cf. Eq. 1316. *εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλείειν — ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίαισιν παιωνίζειν τὸ θέατρον.* Th. 40. *στόμα συγκλείσας.* Infra 151. *μὴ βδεῖτε μηδὲ χέζεθ' ἡμερῶν τριῶν*, etc. Notare videtur Athenienses ut *εὐρυπρώκτους*.

102. Cf. Pl. 18. *ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι, | ἢν μὴ φράσῃς* etc. Eur. Hipp. 604. *οὐκ ἔστ' ἀκούσας δείν' ὅπως σιγήσομαι.*

Schol.⟦*οὐκ ἔσθ' ὅπως: Τὰ ἑξῆς ιβ' ἰαμβεῖα, ὧν ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.*⟧

104. *ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανόν*] Imitatur Lucianus II. 789. *ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανόν.* Cf. Thuc. IV. 79. *ἀφίκετο ὡς Περδίκκαν ἐς τὴν Χαλκιδικήν.* Andoc. 4, 12. *ἔλεγεν ὡς οὐδεπώποτε ἔλθοι εἰς Θημακὸν ὡς Φερεκλέα.* Dem. p. 129, 8. *εἰς Πελοπόννησον, εἰς Ῥόδον, εἰς Χίον.* p. 979. *εἰς ἀγρὸν ὡς αὐτὸν ἐπὶ τοὺς ἐπικλήρους.* Sed *εἰς θεοὺς* est infra 132. Av. 843. Hom. Od. υ'. 73. *προσέστιχε μακρὸν Ὄλυμπον — ἐς Δία τερπικέραυνον.*

106. Cf. 58. *ὦ Ζεῦ, τί ποτε βουλεύει ποιεῖν;*

107. *καταγορεύσῃ*] Solemnis forma est *κατείπῃ*. V. Cobet. V. C. p. 37. et ad Vesp. 932.

γράψομαι — προδιδόναι etc.]·Cf. Vesp. 894. *ἐγράψατο — Λάβης' — ἀδικεῖν ὅτι* etc. Dem. p. 1204. *εἰ μὴ γράψαιτο (γράψοιτο?) Ἰφικράτην ξενίας.* "Notantur Athenienses ut *φιλόδικοι*, si nec Jupiter est securus." (Br.)

Schol. γράψομαι: Ἀντὶ τοῦ κατηγορήσω. παίζει δὲ διὰ τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων, λέγων καὶ τοῦ Διὸς κατηγορήσω ὡς προδιδόντος τὴν Ἑλλάδα τοῖς Πέρσαις. τοῦτο δὲ λέγει ὅτι Λακεδαιμονίοις ἐβοήθουν οἱ Πέρσαι ἐν τῷ πολέμῳ τῷ Πελοποννησιακῷ. — ταῦτα δ' ἂν εἴη λέγων διὰ τοὺς αὐτομολοῦντας τῷ Μήδῳ καὶ ἀπαγγέλλοντας (καὶ ἀπαγγέλλοντας τῷ Μήδῳ?) τὰ τῶν Ἀθηναίων πράγματα, οὓς καὶ λαμβάνοντες ἐκόλαζον. R. V.

108. *Μήδοισι — προδιδόναι*] Infra 408. dicit Solem et Lunam id facere: *ἡ γὰρ Σελήνη χὠ πανοῦργος Ἥλιος — τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.* BE. Cf. Eq. 478. Th. 336. 365.

(Schol.) Μήδοισιν αὐτόν: Λεληθότως τῶν Ἑλλήνων καθάπτεσθαι βούλεται ὡς συνορώντων μὲν τὴν βλάβην, καὶ ὅτι ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἐστί, διαφθείρεσθαι δὲ αὐτοὺς ἐώντων. ἄλλως δὲ καὶ φοβεῖν αὐτοὺς βούλεται, δεικνὺς ὅτι ἐφεδρεύοντας ἔχουσι πολεμίους τοὺς βαρβάρους, — καὶ ὅτι περ μετὰ πολλῶν χρημάτων καὶ πόνων ποιεῖν ἐκείνους ἔδει, ὥστε ἐμβαλεῖν εἰς φιλονεικίαν καὶ διάστασιν τὸ Ἑλληνικόν, ταῦτα ἐπ' οὐδενὶ κέρδει ποιοῦσιν ἑαυτοῖς. ἃ γὰρ ὑπὲρ τῶν πολεμίων πράττεται, ταῦτα οὐκ ἄδηλον ὅτι κατὰ τῶν πραττόντων γίνεται. V.

109. Schol. (οὐδέποτε ζῶντος ἐμοῦ: Οὔτε πορεύσῃ οὔτε γράψῃ ζῶντος ἐμοῦ.)

110. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἀλλ'] Cf. Nub. 698. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ΣΤ. κακοδαίμων ἐγώ. Vesp. 1166.

(οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτα: Οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι, εἰ μὴ ἀνελθεῖν εἰς οὐρανούς.)

111. ἀπέρχεται] Abit. Anglice is setting off.

Schol. [[ὦ παιδία: Διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς περίοδον.]]

(ἀπέρχεται: Δηλονότι ἀπέπτη. ὁ δὲ οἰκέτης πρὸς τοὺς παῖδας ἐκείνου λέγει, πῶς καὶ αὐτοὶ δυνηθεῖεν πεῖσαι τὸν πατέρα μὴ ἀναπτῆναι.)

114. ἆρ' ἔτυμός γε —;] Cf. Vesp. 4. ἆρ' οἶσθά γ' —; Euripidis ex Aeolo verba comparat scholiasta, ἆρ' ἔτυμον φάτιν ἔγνων, Αἴολον εὐνάζειν τέκνα φίλτατα. Cf. Eur. Iph. A. 795. εἰ δὴ φάτις ἔτυμος. Hel. 357. εἰ βάξις ἔτυμος etc. El. 818: δεῖξόν τε φήμην ἔτυμον. Soph. Phil. 205. βάλλει μ' ἐτύμα φθογγά του —. Stesichor. Fr. 29. οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος. "Verba Aristophanis satis discrepant [ab Euripidis verbis], parodiam tamen ea continere probat v. 119." (Bakh.)

Schol. ὦ πάτερ: Σύστημα ἕτερον εἰς δύο διῃρημένον περιόδους. ἔστι δὲ τετράκωλον, καὶ ἕκαστον δακτυλικόν, τὸ μὲν πρῶτον καὶ δεύτερον καταληκτικόν, τὸ δὲ τρίτον καὶ τέταρτον ἀκατάληκτον. ἀναπαιστικὸν δὲ αὐτὸ οὔ φαμεν, ἐπεὶ ἀπό τινος τύχης οὐδὲ ἀναπαιστὸν ἔσχεν, ἀλλὰ πάντας δακτύλους πλὴν τριῶν συλλαβῶν. V. [[καὶ εἰσὶ τῆς μὲν πρώτης περιόδου δακτυλικὰ τετράμετρα τέτταρα, καὶ ἐν ἐκθέσει ἐπικὸν ἕν, μεθ' ὃ τὰ τῆς δευτέρας περιόδου ὅμοια πέντε. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος.]] τὰ τοιαῦτα παραχορηγήματα καλοῦσιν, οἷα νῦν τὰ παιδία ποιεῖ καλοῦντα τὸν πατέρα. εἶτα πρὸς οὐδὲν ἔτι τούτοις χρήσεται. — τὸ δὲ ἦ ῥ' ἔτυμός γε εἴρηται παρὰ τὰ ἐξ Αἰόλου Εὐριπίδου "ἆρ' ἔτυμον φάτιν ἔγνων, Αἴολον εὐνάζειν τέκνα φίλτατα." R. V.

117. Cf. Simonid. ap. schol. κονία δὲ παρὰ τροχὸν μεταμώνιος ἠέρθη.

ἐς κόρακας] Atqui servus clamabat εἰς τὸν οὐρανόν. Sed eodem res redit; qui enim in aëre volitat, ille jam in avium regione est. Per corvos enim hic synecdochice intelliguntur quaevis genera avium, ut in Avibus v. 27. illo qui ad upupam et reliquas aves tendebat: οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους | ἐς κόρακας ἐλθεῖν etc. BE.

Schol. ἐς κόρακας: Δέον εἰπεῖν εἰς οὐρανόν. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ μετὰ τῶν ὀρνέων. ἅμα δὲ καὶ ἐφ' ὕβρει. ἐδόκει γὰρ ἀνωφελῶς ἀπιέναι, ὥσπερ οἱ εἰς τὸ σκότος ἀπιόντες. — Ἄλλως. πολλάκις εἴπομεν ὅτι εἰς κόρακας

ἔλεγον οἱ παλαιοί, καὶ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἱστορίαν διηγησάμενοι [ad Nub. 133.]. ἀστείως δέ, ἐπειδὴ δοκεῖ νῦν ἀναπτῆσθαι αὐτοῖς. τὸ δὲ μεταμώνιος οἱ μὲν ἐξεδέξαντο ματαίως καὶ πρὸς οὐδὲν χρήσιμον, οἱ δέ φασιν ἰδίως μεταμώνιον τὸν ἑτέρωθεν μετέωρον σημαίνειν, πιστούμενοι τοῦτο παρὰ Σιμωνίδου οὕτως εἰπόντος "κονία δὲ παρὰ τροχὸν μεταμώνιος ἠέρθη." V. ματαίως, πρὸς οὐδὲν χρήσιμον. παρὰ τὴν ὑπόνοιαν δὲ ἐπήγαγεν. R. Ἄλλως. γελοίως, ἐπειδὴ ἤμελλε πρὸς τοὺς ὄρνιθας πορεύεσθαι. V. R. μεταμώνιος: Μάταιος ἀνεμοφόρητος, ἀχρεῖος. Vict.

119. δόξασαι ἔστι] Conjicere (hariolari) licet. Cf. Soph. Oed. C. 1677. τί δ' ἔστιν; *ΑΝ.* ἔστιν μὲν εἰκάσαι, φίλοι.

ἄχθομαι ὑμῖν] οὐκ ἔχω εἰπεῖν dixerat Euripides, cujus ex Aeolo hic versus est petitus. DIND. Redde, vexor vobis. Anglice, I am vexed with (worried by) you. Cf. Ach. 62. ἄχθομαι 'γὼ πρέσβεσι | καὶ τοῖς ταῶσι τοῖς τ' ἀλαζονεύμασιν. Confer similem locum Vesp. 300—312.

Schol. καὶ τοῦτο πρὸς τὸ ἐξ Αἰόλου Εὐριπίδου ἔπος "δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον οὐκ ἔχω εἰπεῖν." R. V. δοξάσαι οὖν ἀντὶ τοῦ ὑπονοῆσαι, εἰκάσαι.

120. αἰτίζητ'] Forma Epica, quae nusquam alibi apud comicos legitur. Hom. Od. XVII. 227. πτώσσων κατὰ δῆμον | βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἣν γαστέρ' ἄναλτον. 346. 351. Si opus esset, facilis foret correctio αἰτήσητ'.

πάππαν με καλοῦσαι] Cf. Eccl. 645. εἰ — πάππαν με καλοῖ, τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκοῦσαι. Hom. Il. V. 408. οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν.

121. ψακάς] Nos Anglice, a sprinkling.

πάνυ πάμπαν] Locutio, quod sciam, alibi non obvia. Anglice reddas, at all at all. Πάμπαν legitur apud Homerum, Pindarum, Tragicos, et Platonem.

Schol. ψακάς: Τὸ σμικρότατον, ὃ καὶ νιφὰς καλεῖται. Ἄλλως. μηδὲ ὀβολοῦ ὄντος ἡμῖν διὰ τὸν πόλεμον. — γεωργὸς γάρ ἐστι· διὸ καὶ τῇ ψακάδι ἁρμοδίως ἐχρήσατο. R. V.

123. κολλύραν] Cf. Fr. 363. καὶ κολλύραν τοῖσι γέρουσιν διὰ τοὺν Μαραθῶνι τροπαῖον.

κόνδυλον] Schol: Δημήτριος ὁ Ζηνοδότειος μεταγράφει κόνδυλον (corrig. κάνδυλον)· εἶδος δέ ἐστι πλακοῦντος. ἀλλὰ διὰ τὸ ὄψον περιττὴ ἡ μεταγραφή. Non animadverterat Demetrius κόνδυλον dictum praeter exspectationem a poeta esse pro κάνδυλον. DIND. Idem jocus infra 258. μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλεν ἐς τὸν κόνδυλον; Cf. Zenob. I. 92. ἂν οἶνον αἰτῇ, κόνδυλον (κονδύλους Suid.) αὐτῷ δίδου. Vide etiam schol. De voce κάνδυλος vide ad Fr. 624.

ἐπ' αὐτῇ] Cum illa. Cf. ad Ach. 835. Eq. 707. ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλλαντίῳ; Pl. 628. 1005. Hom. Il. λ'. 630. ἐπὶ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον.

(*Schol.*) κολλύραν: Κολλύρα τὸ ἔλαττον τοῦ ἄρτου, [τινὲς δὲ τὴν κολλύραν εἶδος ἄρτου], ὃ τοῖς παιδίοις διδόασιν. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ λεγόμε-

τον "εἰ δὲ οἶνον αἰτεῖ, κόνδυλον αὐτῷ δός," ὑπὲρ τοῦ ἐθίζειν τοὺς παῖδας μηδέν τι περιττὸν ζητεῖν. — καὶ πρὸς τῇ κολλύρᾳ ἀντὶ τοῦ ὄψου κόνδυλον. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ λεγόμενον. Ἄλλως. V. φαίνεται τὸ ἐπὶ τῶν παιδίων λεγόμενον ἀρχαῖον ὄν· ἢν δ' οἶνον αἰτῇ, κονδύλους αὐτῷ δίδου, ὑπὲρ τοῦ ἐθίζειν τοὺς παῖδας μηδέν τι περιττὸν αἰτεῖν. (Δημήτριος ὁ Ζηνοδότειος μεταγράφει κάνδυλον.) εἶδος δέ ἐστι πλακοῦντος. ἀλλὰ διὰ τὸ ὄψον περιττὴ ἡ μεταγραφή. R. V.

124. πόρος] Anglice, means of performing.

Schol. [[καὶ τίς πόρος σοι: Εἴσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας ἰαμβείων λ' διπλῇ ἔξω νενευκυίᾳ περατουμένων.]]

διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς στίχους ἰαμβικοὺς τριμέτρους ἀκαταλήκτους κε'. V. πόρος ἀντὶ τοῦ διάβασις. R.

125. ναῦς μὲν γάρ.—] Cf. Av. 1220. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε· τῇδε μὲν γὰρ οὔ. Anaxandr. com. III. 193. ἥδε μὲν γὰρ διαφέρει. "Fortasse post πορεύσει in scholio exciderunt verba πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι fuitque in tragoedia πτηνὸς — ναυσθλώσομαι Bellerophontis. De Stheneboeae argumento vid. Schol. Greg. Cor. ap. Dind. Fr. Sthen. Fortasse etiam vv. 124 et 125 ex eodem dramate derivati sunt." (Bakh.)

Schol. ναῦς μὲν γάρ: Ἀμηχανοῦμεν, φησίν, ἐνθυμούμεναι πῶς εἰς οὐρανὸν παραγενήσῃ· οὐ γὰρ νεὼς ἐπιβὰς εἰς οὐρανὸν ἀνέλθῃς.

ὁ λόγος ἐκ Σθενεβοίας Εὐριπίδου. τινὲς δὲ οἴονται ἐκ Βελλεροφόντου παρῳδῆσαι (παρῳδῆσθαι Herw.). ἔστι δὲ ἐν Σθενεβοίᾳ παρὰ [τῷ] τραγικῷ οὕτως "πέλας δὲ ταύτης δεινὸς ἵδρυται κράτος | ἔνθηρος ἢ ληστὴς φρουρεῖται | κλύδωνι δεινῷ καὶ βροτοστόνῳ βρέμει | πτηνὸς πορεύσει." V.

126. V. Aesop. Fab. 223. ed. Fur. Respicit Lucianus Icar. 10. καὶ ὁ λογοποιὸς Αἴσωπος ἀετοῖς καὶ κανθάροις — βάσιμον ἀποφαίνει τὸν οὐρανόν.

ναυσθλώσομαι] Verbum Euripidi frequentatum. Eur. Tro. 672. ναυσθλοῦμαι δ' ἐγὼ | πρὸς Ἑλλάδ'. Hel. 1226. βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλούμενον. Suppl. 1037. Ἐτέοκλον ἐς γῆν πατρίδα ναυσθλώσων νεκρόν. Iph. T. 1487. Tro. 164.

Schol. οὐ ναυσθλώσομαι: Οὐ νεὼς ἐπιβήσομαι. κυρίως δὲ τὸ ναῦν μισθώσασθαι. (λέγεται δὲ καὶ πετεινὸν καὶ πτηνόν. πῶλον δὲ λέγει τὸν κάνθαρον.) — διχῶς δὲ ἡ ἀνάγνωσις. ἢ ἀρνητικῶς, οὐ πλεύσομαι· ἢ οὕτως, ποῦ δὲ περαιωθήσομαι, ὡς εἰς ναῦν. R. V.

128. ὦ παππία] Cf. Vesp. 296. Lys. 879. μαμμία.

129 sq. Aesop. Fab. 223. ὁ δ' ἀετὸς ἀμηχανήσας τοῖς ὅλοις ἀναβὰς ἐπὶ τὸν Δία, τούτου γὰρ ἱερὸς εἶναι λέγεται, τοῖς αὐτοῦ γόνασι τὴν τρίτην γονὴν τῶν ᾠῶν ἔθηκε (ἐνέθηκε?), τῷ θεῷ ταῦτα παραθέμενος καὶ ἱκετεύσας φυλάττειν. Ὁ κάνθαρος δὲ κόπρου σφαῖραν ποιήσας καὶ ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ κόλπου Διὸς ταύτην καθῆκεν. Ὁ δὲ Ζεὺς ἀναπτὰς ἐφ' ᾧ τὸν ὄνθον ἀποτινάξασθαι καὶ τὰ ᾠὰ διέρριψεν ἐκλαθόμενος, ἃ καὶ συνετρίβη πεσόντα.

129. ἐν τοῖσιν Αἰσώπου] Cf. Vesp. 1446. Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτε | φιάλην ἐπῃτιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ. | ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς ὡς ὁ κάνθαρός ποτε —. Similiter in Av. 653. Aesopi fabula de vulpe et aquila citatur. Cf. etiam

Av. 471. Vesp. 1401. 1446. Lucian. Icar. 10. *καὶ ὁ λογοποιὸς Αἴσωπος ἀετοῖς καὶ κανθάροις — βάσιμον ἀποφαίνων τὸν οὐρανόν.*

λόγοις] Ita dicuntur Aesopi fabulae etiam Av. 651. Arist. Rhet. II. 20. 2. *Αἰσώπειοι καὶ Λιβυκοὶ λόγοι.*

Schol. (*ἐν τοῖσιν Αἰσώπου: Τοῦ μυθοποιοῦ. φέρεται γὰρ αὐτοῦ μῦθος, ἐχθρεῦσαι ἀετὸν καὶ κάνθαρον ἐκ τοῦ ἑκάτερον αὐτῶν θατέρου τὰ ᾠὰ διασπᾶν.*)

130. *μόνος πετεινῶν* —] Notanda constructio, nisi corrigendum *μόνον — ἀφιγμένον.*

Schol. *μόνος πετεινῶν: Ὁ λόγος τοιοῦτός ἐστιν. ἁρπάζοντος τοῦ ἀετοῦ τοὺς νεοττοὺς τοὺς τοῦ κανθάρου καὶ ὁ κάνθαρος τὰ ᾠὰ τοῦ ἀετοῦ ἐκκλέψας ἐξεκύλισεν ἕως τοσούτου ἕως ἦλθε πρὸς τὸν Δία. κατηγοροῦντος δὲ τοῦ ἀετοῦ προσέταξεν ὁ Ζεὺς τῷ ἀετῷ ἐν τῷ αὐτοῦ* (*τοῦ Διὸς*) *κόλπῳ νεοττεύειν. ἐπειδὴ δὲ τὰ ᾠὰ εἶχεν ὁ Ζεύς, περιίπτατο τὸν Δία ὁ κάνθαρος, ὁ δὲ ἐκλαθόμενος ἀνέστη ὡς σοβήσων ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτὸν καὶ κατέαξε τὰ ᾠά. — ὁ δὲ λόγος πρὸς τοὺς ἀδίκους ἐστίν, ὅτι οὐδεμία ἐστὶν αὐτοῖς ἀσφάλεια, οὐδ' ἂν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Διὸς καταφύγωσι διαφεύξονται τὴν τιμωρίαν.* R. V.

131. *ἄπιστον εἶπας μῦθον*] Eadem verba Eur. Iph. T. 1293. Aesch. Suppl. Sup. 277. *ἄπιστα μυθεῖσθ' — ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστιν Ἀργεῖον γένος.*

132. *ὅπως*] Anglice that. Cf. Pl. 340. *ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμάσιον, ὅπως | — τοὺς φίλους μεταπέμπεται.* Aesch. Suppl. l. l. Soph. Oed. R. 548. *τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἶ κακός.* Herod. III. 116. *πείθομαι δὲ οὐδὲ τοῦτο, ὅπως μουνόφθαλμοι ἄνδρες φύονται.*

εἰς θεούς] I. e. ad concilium seu coelum deorum, ad coelum. Unde non opus correctione *ὡς θεούς.* Cf. ad 103. Av. 843. Nonnunquam enim personae pro locis ubi illae versantur ponuntur, ut monuit Apitz. ad Soph. Trach. 354. (366.). E. g. Hom. Il. *σ'*. 215. *οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς μίσγετο.* Od. *υ'*. 220. 383. *φ'*. 297. Sic etiam apud oratores *εἰς ὑμᾶς εἰσῆλθε* et similia.

133. *κατ' ἔχθραν ἀετοῦ*] Propter aquilae odium. Cf. 1050. *κατὰ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθεν.* Ach. 916. *κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;* Aesch. Suppl. 335. *κατ' ἔχθραν.* Herod. III. 139. *ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπίκοντο — κατ' ἐμπορίην.* V. 88. *κατ' ἔριν τῶν Ἀθηναίων.* VIII. 30. *κατὰ δὲ τὸ ἔχθος τὸ Θεσσαλῶν* (*οὐκ ἐμήδιζον*). IX. 15. *ἔκειρε τοὺς χώρους οὔτι κατὰ ἔχθος αὐτῶν, ἀλλ'* etc. IX. 37. *προεθυμέετο κατά τε τὸ ἔχθος τὸ Λακεδαιμονίων καὶ κατὰ τὸ κέρδος.* Thuc. IV. 1. *κατὰ ἔχθος τὸ Ῥηγίνων.* IV. 24. *τῶν Ῥηγίων κατὰ ἔχθραν.* VII. 57. *κατὰ τὸ ἔχθος.* VIII. 3. *Οἰταίων τε κατὰ τὴν παλαιὰν ἔχθραν.* VIII. 51. *κατ' ἔχθραν.* VIII. 89. *κατ' ἰδίας φιλοτιμίας.* Xen. An. VII. 3. 39. *σύνθημα δ' εἶπον Ἀθηναίαν κατὰ τὴν συγγένειαν.* Dem. p. 1193. *κατ' ἐμπορίαν ἰδίαν ἀποδημῶν.* Isae. XI. 32. *κατ' ἀγχιστείαν.* Isocr. p. 359. *δύο ναῦς — ἐξέπεμψεν ἅμα κατ' ἐμπορίαν καὶ κατὰ θεωρίαν.* Strab. VII. 317. *ὠλιγωρεῖτο — κατ' ἄγνοιαν τῆς ἀρετῆς.* Plut. Syll. 31. *ἀναιρουμένων πολλῶν κατ' ἰδίας ἔχθρας.* Lucian. Electr. II. 319. *κατ' ἄλλο χρέος ἥκων.* Heliod. I. 17. *κατά τι χρέος ἐμὸν*

ἴδιον ἐκπλεύσας. Trag. Fr. Adesp. 57. *οὐ κατ' εὔνοιαν φέρων*. Appian. B. C. II. p. 823. *κατὰ μὲν ἔχθραν ἰδίαν οὐδὲν ἐργασώμεθα*. Diog. L. II. p. 200. *ἀφιγμένος Ἀθήναζε — κατὰ κλέος Σωκράτους*. Arg. Ran. I. *κατὰ Εὐριπίδου πόθον εἰς Ἅιδου κατιών*.

πάλαι ποτέ] Cf. Vesp. 1060. Pl. 1002.

134. *Schol.* (*ὤ'*: *Τὸ πλῆρες ὠά*.

κἀντιτιμωρούμενος: *Ὁ κάνθαρος· πρῶτος γὰρ ὁ ἀετὸς ἠδίκησεν αὐτὸν φαγὼν τὰ νεοττία*.)

135. *Πηγάσου ζεῦξαι πτερόν*] I. e. *Πήγασον πτερωτόν*. Cf. 76. Tragici haec coloris sunt. Cf. 76. *ὦ Πηγάσειον, φησί, γενναῖον πτερόν*. 128. *κάνθαρον ζεύξαντ'*.

136. *ὅπως ἐφαίνου*] Cf. Vesp. 961. 732. Eccl. 151. Aesch. Cho. 194. *ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ 'κινυσσόμην*. Prom. 748. *ὅπως — τῶν πάντων ἀπηλλάγην*. 152. Soph. El. 1134. *ὅπως θανὼν ἔκεισο* Oed. R. 1389. 1391. Eur. Hipp. 643. Ubi v. Monk.

τραγικώτερος] Tragoediis enim materia fuit Pegasus, quo vecti sunt Perseus, de quo Euripides in Andromeda dixerat, et Bellerophontes, de quo in cognomini dramate, quo hic praecipue respicit. BE.

Schol. *τραγικώτερος*: *Πρακτικώτερος ἢ ἀξιοπιστότερος*, [*ἢ ἀτυχέστερος*]. *αἰνίττεται δὲ εἰς τὸν Πήγασον καὶ τὸν Βελλεροφόντην Εὐριπίδου*.

137. *Schol.* *ὦ μελέα*: *Λυϊκῶς. λέγει δὲ πρὸς ἄμφω τὰ παιδία. — τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι, εἰ εἶχον τὸν Πήγασον, δύο τροφῶν εἶχον* (add. *ἂν*?) *φροντίζειν, τῆς τε ἐκείνου καὶ τῆς ἐμῆς. τὰ γὰρ ἐμὰ ἀφοδεύματα ἐσθίων τρέφεται ὁ κάνθαρος*. V.

138. *ἔπτ' — τὰ σιτία*] Cf. ad 676.

139. *τούτοισι*] Nam scarabaeus est *σκατοφάγος*. BE. Cf. Fr. 202. *θεράπευε καὶ χόρταζε τῶν μονῳδιῶν*. Eubul. III. 205. *παροψίσι βολβοῖς τ' ἐμαυτὸν χορτάσω*. Amphid. III. 312. *χορταζόμεσθα πᾶσιν ἀγαθοῖς*.

140. *τί δ' ἢν ἐς ὑγρὸν —*] Recte scholiasta: *τοὺς τραγικοὺς παίζει διὰ τὰ περὶ Ἰκάρου λεγόμενα*. Tragicorum enim sermonem hic exprimi et sententiae conformatio ostendit et *ἐς* praepositionis forma, qua ante vocalem uti non solent comici. DIND. "His verbis tragoediam rideri ut metrum, ita ipsum dicendi genus arguit. V. schol. Stheneboeae Euripideae versum tribuit Meinekius, Bellerophonti Porsonus in Hec. 1010." NAUCK. "De Icaro hoc loco non est cogitandum. Utrum Stheneboeae an Bellerophonti tribuendum sit non liquet." (Bakh.). Cf. Vesp. 1236 sq.

141. *Schol.* *ἐξολισθεῖν*: [[*Πῶς διανήξασθαι δυνήσεται*,]] *ἐπεὶ τὰ πλεῖστα τῶν ὀρνέων ἐμπεσόντα εἰς ὕδωρ ἐννήχεσθαι οὐ δύναται. — διὰ τοῦτο καὶ τὰ πλεῖστα οὐ κολυμβᾷ. — Ἄλλως. τοὺς τραγικοὺς παίζει διὰ τὰ περὶ Ἰκάρου λεγόμενα. ἢ ἐπεὶ δοκεῖ ὁ Βελλεροφόντης τὴν τοῦ Προίτου γυναῖκα μετὰ τὴν τῆς Χιμαίρας ἀναίρεσιν ἐπανελθὼν εἰς Κόρινθον ἀπατῆσαι ὡς ἕξων γυναῖκα, καὶ ἐπιβιβάσας τοῦ Πηγάσου εἰς μέσην ῥῖψαι τὴν θάλασσαν*. V.

142. *ἐπίτηδες*] De industria, vel eam ipsam ob rem. Plat. Crit. p. 43 B. Xen. Cyr. I. 6. 2. Eur. Iph. A. 476.

εἶχον] Cf. 522. Vesp. 855. *ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀριστίχους.* 315. Lys. 1184. *ὅπως ἂν — ξενίσωμεν οἷς ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν.*

πηδάλιον] Schol: *τὸ αἰδοῖον δείκνυσι παίζων.*

Schol. πηδάλιον: Τὸ αἰδοῖον δείκνυσι παίζων. — πηδάλιον δέ ἐστι τὸ νῦν καλούμενον αὐχένιον. R. V.

143. *Ναξιουργὴς κάνθαρος*] Jocus in ambiguitate significationis. Schol: *πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα, κάνθαροι, ἐν Νάξῳ γινόμενα τῇ νήσῳ.* Athenaeus p. 474 C. *κάνθαρος ὅτε μὲν πλοίου ὄνομα κοινὸν, ὅτε δὲ καὶ ποτήριόν τι οὕτω καλεῖται.* BR. Sosicrates Athen. 474 A. *αὔρα — προσῆγε πράως καὶ καλῶς τὸν κάνθαρον.* Nicostratus ibid. B. *λεπτὴ — ἡ ναῦς δὲ πότερ' εἰκόσορός ἐστιν ἢ κύκνος | ἢ κάνθαρος; — Β. ἀμέλει κυκνοκάνθαρος.* Menand. Naucl. Fr. 1. *τόν τε χρυσοῦν κάνθαρον. Β. ποῖον; Α. τὸ πλοῖον.* Ita autem dicta navigia Naxia quia *κάνθαρον* parasemum gerebant (v. Ruhnken. Opusc. I. p. 422), aut ob similitudinem eorum formae cum scarabaeo. Similiter naviclarum quoddam genus dicebatur *σίλφη* sive *τίφη*, quod *ζῷον κανθαρῶδες* est. V. ad Ach. 920.

Ναξιουργής] Scholiasta confert *ναῦς Κνιδουργεῖς* a Cnido insula dictas, *Κέρκυρος* a Corcyra, *Πάρων* (unde *μυοπάρων*) a Paro. Cf. Herod. VII. 76. *προβόλους δύο Λυκιοεργέας ἕκαστος εἶχε.* Men. IV. 317. *Ἀττικουργῆ* (*ῥήματα*?). Dem. p. 1193. *φιάλας Λυκιουργεῖς δύο.* Hesiod. Op. 627. *πηδάλιον εὐεργὲς* etc. *Κορινθιουργὴς* legitur Athen. p. 199.

Schol. Ναξιουργὴς κάνθαρος: Στοχάσασθαι ἔστιν οὐδὲν πλέον ἢ ὅτι πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα, κάνθαροι, ἐν Νάξῳ γινόμενα, ὡς νῦν σίλφας τινὰ λέγουσιν ἀκατίων εἴδη. ἀλλὰ καὶ Σαμιακὸν τρόπον φησὶν ὁ Κρατῖνος. καὶ ὅτι θαλασσοκρατοῦντές ποτε Νάξιοι ἐχρῶντο αὐτοῖς τοῖς κανθάροις ἐπὶ πλέον. μᾶλλον δὲ οὕτω δεκτέον. κάνθαρον μὲν πρὸς τὰ προκείμενα εἴρηκεν, τὸ δὲ Ναξιουργὴς οὕτως. τῶν γὰρ πλοίων τὰς εὐροίας πόλεις τὰς ἀρχιτεκτονίας ἐκάλουν οἱ πρότεροι ἐπωνύμους, οἷον τοὺς νῦν λέμβους Ναξιουργεῖς ὠνόμαζον. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ εἶναι καὶ τὸ Κνιδιουργεὶς καὶ τὸν κέρκυρον ἀπὸ Κερκύρας καὶ τὸν πάρωνα ἀπὸ Πάρου. ἁπλῶς δὲ Μένανδρος ἐν Ναυκλήρῳ κάνθαρον εἶπε πλοῖον εἶναι. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ποτηρίου. — Ἄλλως. V. *εἶδος πλοίου ὁ κάνθαρος, ὡς αἱ τριήρεις. διὰ τούτων δὲ βούλεται δεῖξαι ὡς πανταχοῦ χρειώδης αὐτῷ ὁ κάνθαρος.* R. V.

144. *φορούμενον*] Cf. Aesch. Sept. 362. *πολλὰ δ' — γᾶς δόσις — ἐν ῥοθίοις φορεῖται.* Eur. Hec. 29. *πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος.*

145. *ἐν Πειραιεῖ*] Correpta media, ut in Arist. Fr. II. 1183. *τὸν Πειραιᾶ δὲ μὴ κεναγγίαν ἄγειν.* Philisc. com. III. 580. *ὁ Πειραιεὺς κάρυον μέγ' ἐστὶ καὶ κενόν.* Alex. com. III. 495. *πορευομένῳ δ' ἐκ Πειραιῶς ὑπὸ τῶν κακῶν.* Criton. com. IV. 538. *ἐκ Πειραιῶς.* V. Mein. Fr. Com. III. 580.

Κανθάρου λιμήν] Erant in Piraeeo tres portus, quorum unus a Cantharo heroe appellatus. V. Meursii Piraeeum cap. 3. BR. V. schol.

Schol. ἐν Πειραεῖ: Ἀπὸ Κανθάρου ἐπιχωρίου ἥρωος οὕτω λιμὴν ἐκαλεῖτο ἐν τῷ Πειραεῖ. ἔχει δὲ Πειραεὺς λιμένας γ'. R. (*ὁ Πειραιεὺς λιμένας ἔχει τρεῖς, πάντας κλειστούς.*) *εἷς μὲν οὖν ὁ Κανθάρου λιμὴν* (*οὕτω*) *κα-*

λούμενος (ἀπό τινος ἥρωος Κανθάρου), ἐν ᾧ τὰ νεώρια, εἶτα τὸ Ἀφροδίσιον, εἶτα κύκλῳ τοῦ λιμένος στοαὶ ε΄. — μέρος τοῦ Πειραιῶς, ὡς Καλλικράτης φησὶν ἢ Μενεκλῆς ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν γράφων οὕτως "ἔχει δὲ ὁ Πειραιεὺς λιμένας τρεῖς, πάντας κλειστούς. εἷς μέν ἐστιν ὁ Κανθάρου λιμὴν καλούμενος, ἐν ᾧ τὰ νεώρια ἑξήκοντα, εἶτα Ἀφροδίσιον, εἶτα κύκλῳ τοῦ λιμένος στοαὶ πέντε." Ἄλλως. μήποτε ὅπου ἡ τῶν τοιούτων πλοίων στάσις ἦν, οὕτως ἐκράτησε καλεῖσθαι. τῷ ὄντι γάρ ἐστιν ἐν τῇ Ἀττικῇ κώμη λεγομένη οὕτως, κανθάρου λιμὴν, οὐχὶ κάνθαρος, ὡς Φιλόχορος ἱστορεῖ, ἀπὸ ἥρωος ἐπιχωρίου τινός. οἰκείως δὲ τούτου ἐμνημόνευσε, καίτοι πλέονας λιμένας ἔχοντος τοῦ Πειραιῶς, διὰ τὸ ζῷον ᾧ ἐπωχεῖτο. V.

146. *μὴ σφαλεὶς καταρρυῇς*] Anglice, lest you lose you seat and be precipitated.

147. *χωλὸς*] Saepe comicus ridet Euripidem quod claudos introduxerit multos. Hinc etiam *χωλοποιὸν* eum vocat Ran. 846. Sed hic ad ejus Bellerophontem respicit, qui de Pegaso cadens factus est claudus. De illo et in Acharn. 426. *ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα | ἃ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὑτοσί;* BE.

Schol. πρὸς τοὺς θεατὰς ὁ λόγος. V. λόγος ἡ ὑπόθεσις. λέγει δὲ περὶ Φιλοκτήτου (καὶ Βελλεροφόντου). κωμῳδεῖ δὲ τὸν Εὐριπίδην ὡς χωλοποιόν. R. V. — Ἄλλως. τοῦτο πρὸς Εὐριπίδην ἀποτείνεται, ἐπειδὴ ἐκεῖνος δρᾶμα ἐποίησε τὸν Βελλεροφόντην, ἐν ᾧ χωλὸν εἰσήγαγεν αὐτὸν διὰ τὸ πεπτωκέναι ἀπὸ τοῦ Πηγάσου, βουλόμενον εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν. δεῖ σε οὖν, φησὶ, προσέχειν μὴ πεσὼν διαθραυσθῇς καὶ γένῃ τραγῳδία.

148. *λόγον παράσχῃς*] Argumenti materiam praebeas, sive, ut loquitur Horatius Epist. I. 13. 9, fabula fias. Cf. ad 50. Thesm. 546. εὑρίσκων λόγους. Plut. Comp. Lyc. et Num. 3. τοῖς ποιηταῖς λόγον παρέσχηκε. Lucian. Philopatr. 1. *μῦθος τοῖς ποιηταῖς γενήσομαι.* Phrynichus ap. Plut. Alcib. 20. *ὦ φίλταθ' Ἑρμῆ, καὶ φυλάττου μὴ πεσὼν | σαυτὸν περικρούσῃ καὶ παράσχῃς διαβολὴν | ἑτέρῳ Διοκλείδᾳ βουλομένῳ κακόν τι δρᾶν.* Tib. I. 4. 83. Parce, puer, quaeso, ne turpis fabula fiam. Ovid. Amor. III. 1. 21. Fabula — tota jactaris in urbe. Prop. I. 15. 23. Tu quoque uti fieres nobilis historia. Cf. 1041. 1311. Th. 1064. 1207. Pl. 229.

151—153. Cf. 98—101.

151. *μὴ βδεῖτε μηδὲ χέζεθ'*] Supra v. 101. *καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἐπικλείειν.* Dicit autem hoc quia timet ne scarabaeus olfaciens subito ad escam sibi gratiam deorsum feratur. BE.

ἡμερῶν τριῶν] Anglice for there days.

152. *Schol.* ὀσφρήσεται: Διασύρων τὴν ὅλην τοῦ κανθάρου πραγματείαν τοῦτό φησι. ποῖαι γὰρ ῥῖνές εἰσι κανθάρου, ἵνα καὶ ὀσφραίνωσιν; R. V.

153. *βουκολήσεται*] Decipiet, spe dejiciet. Cf. Eccl. 81. Per *θρέψει* explicat Richterus, coll. Vesp. 10. Sensum enim esse, *οὕτω με βουκολήσεται ὥστε κατώκαρα ῥῖψαι.* Aliter explicat Paleius, "He 'll throw me off head downwards and go to his repast."

Schol. κατωκάρα: [[Κατωφερῶς.]] ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πεσεῖν οὕτω λέγουσιν Ἀττικοί, (οὐ διῃρημένως ἀλλ') ὑφ' ἕν. — Πίνδαρος [fr. 134.] "οἱ μὲν κατωκάρα δεσμοῖσι δέδενται." — Ἄλλως, ἐπίρρημά ἐστι σύνθετον, καὶ σὺν τῷ ι γράφει Ἡρωδιανός. οἱ δέ, τὴν κεφαλὴν κάτω ποιήσας ῥίψει με βουκοληθεὶς καὶ δελεασθεὶς τῇ ὀδωδῇ τῶν ἀποπατημάτων. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν ἵππων εἴληπται· πολλοὶ γὰρ αὐτῶν τὸν τρόπον τοῦτον εἰώθασι ποιεῖν, ἀποσείεσθαι τοὺς ἐπιβάτας. V.

154. Cf. Ran. 1500. ἄγε δὴ χαίρων, Αἰσχύλε, χώρει.

(*Schol.*) ἀλλ' ἄγε Πήγασε: Μετὰ τὸ παρακελεύσασθαι τῷ ὄχλῳ καὶ τοῖς ἑαυτοῦ παιδίοις κατὰ μηδὲν ἐρεθίσαι τὸν κάνθαρον, τότε παρακελεύεται αὐτῷ. — καὶ τάδε ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου "ἴθι, χρυσοχάλιν', αἴρων πτέρυγας." τὸν κάνθαρον τῷ Πηγάσῳ ἀπεικάζων. διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς περίοδον ἀναπαιστικὴν τοῦ πρεσβύτου ὀκτωκαιτριακοντάμετρος ιθ' κώλων. V [εἴσθεσις δὲ τῆς διπλῆς ἐκ στίχων ἀναπαιστικῶν διμέτρων ἀκαταλήκτων, πλὴν τοῦ τελευταίου· τοῦτο γὰρ ἑφθημιμερές. ὑφ' ὃ αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ. ἐν ἐκθέσει δὲ ἰαμβεῖα ζ'. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]

155. Cf. Av. 1198. δίνης πτερωτὸς φθόγγος. Vesp. 838. τροφαλίδα τυροῦ Σικελικήν. Eur. Phoen. 1360. λευκοπήχεις κτύπους χεροῖν. Bacch. 1204. et ad Lys. 196.

χρυσοχάλινον] Ex Bellerophonte Euripidis (Fr. 309.), ἴθι, χρυσοχάλιν', αἴρων πτέρυγας. V. schol. Cf. Ran. 827. φθονεροὺς κινοῦσα χαλινούς.

ψαλίων] Cf. Eur. Phoen. 793. ἅρμασι καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι. Rhes. 27. ἁρμόσατε ψαλίοις τοὺς ἵππους. Herc. 381. ψαλίοις ἐδάμασε πώλους Διομήδεος. Aesch. Prom. 54. καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα. Cho. 956.

Schol. ψαλίων: Τῶν χαλινῶν. — στομίων, χαλινῶν. R.

156. φαιδροῖς ὠσίν] I. e. jactatione capitis. Aesch. Ag. 1229. κλείνασα φαιδρὸν οὖς (φαιδρόνους vulg.).

Schol. (φαιδροῖς ὠσίν: Πραέσι, μὴ ὀρθοῖς. τοῦτο γὰρ πάσχουσιν οἱ ἵπποι, ὥσπερ παροξυνόμενοι εἰς ἄκρατον (ἀκρατῆ?) δρόμον.)

159. ἵει σαυτόν] Cf. Vesp. 355. ἵεις σαυτόν. Imperativus ἀνίει (ἀνίει) est Ran. 1462. ἀφίει Vesp. 428. Ran. 1005. καθίει Vesp. 387. Av. 387. τίθει Lys. 243. Contractum autem est ἵει ex ἵεε.

Schol. ῥύμας, τόπους. R.

160. δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων] Cf. Ran. 478. ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα. Soph. Tr. 927. δρομαία βᾶσ'. Eur. Alc. 244. Hel. 1319. Iph. T. 1407.

162. Cf. Lys. 262. κατὰ μὲν ἅγιον ἔχειν βρέτας, | κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν.

κάκκης] φάτνης fortasse scripserat Euripides in Bellerophonte, si quidem inde sumptus est hic versus. Cf. Nub. 1390. αὐτοῦ 'ποίησα κακκᾶν (κάκκην?). Indeclinabile vero est κακκᾶν.

Schol. κάκκης: Ἀντὶ τοῦ κακίας. ἔχει καὶ τὸ κακέμφατον. παρατηρητέον δὲ ὅτι καὶ οἱ ἀρχαῖοι τὴν ἀκαθαρσίαν κάκκην ἔλεγον, καὶ μάλιστα τὸ δύσοσμον ἀποπάτημα.

163. *ἡμερινῶν σίτων*] I. e. Ciborum quales mortales edere solent. Ephippus Athen. 346 F. *ἰχθύν τιν' — οὐχ ἡμέριον* (*ἡμερινὸν* Mein., h. l. l.). Xen. Cyr. VIII. 6. 18. *ἀλλὰ τῷ ἡμερινῷ ἀγγέλῳ τὸν νυκτερινὸν διαδέχεσθαι*. Jambl. V. Pyth. p. 51. *ἀπήλλαττε μὲν αὐτοὺς τῶν ἡμερινῶν ταραχῶν*.

Schol. *ἀντὶ τοῦ θνητῶν καὶ ἐπιγείων πάντων*. R. V.

165. *παρὰ ταῖς πόρναις*] Isaeus p. 58, 14. *ἀπελευθέρα ἦν αὐτοῦ, ἣ ἐναυκλήρει συνοικίαν ἐν Πειραιεῖ αὐτοῦ καὶ παιδίσκας* (i. e. *πόρνας*) *ἔτρεφε*. DOBR.

Schol. *παρὰ ταῖς πόρναις*: *Πορνεῖον γὰρ ἦν ἐκεῖσε. ἐμπόριον γάρ ἐστιν, καὶ διὰ τὸ κατωφερὲς τῶν ναυτῶν ἐκεῖσε ἔτρεχον αἱ πόρναι*.

166. *ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς*] Nub. 1499. *ἀπολεῖς, ἀπολεῖς*. Soph. Tr. 1008. *ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς*.

Schol. *οὐ κατορύξεις*: *Ἀντὶ τοῦ οὐ συγχώσεις καὶ ἀποκρύψεις* (*τὴν σαυτοῦ κόπρον*). — *ἐπιφορήσεις δὲ ἐπάξεις καὶ ἐπιβαλεῖς. λείπει κόνιν*. R. *Ἀττικῶς ἐν σχήματι εἶπεν. ἢ λείπει κόνιν*. V.

167. *ἐπιφορήσεις* —] Cf. 224. *ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων*.

τῆς γῆς πολλήν] Cf. 224. 1196. *τῶν λαγῴων πολλά*. Pl. 694. *τῆς ἀθάρης πολλήν*. 1051. Ach. 350. *τῆς μαρίλης — συχνήν*. Vesp. 199. *ὤθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων*. 1262. *πολλοὺς τῶν λόγων*. Xen. Cyr. III. 2. 2. *πολλὴν τῆς χώρας*.

168. *ἕρπυλλον*] Ut stercoris odor opprimatur ab hujus herbae odore. Virgil. Ecl. II. 11. Allia serpyllumque herbas contundit olentes. BE. Aen. IV. 30. Haec circum casiae virides et olentia late | serpylla et graviter spirantis copia thymbrae | floreat. Theophr. H. Pl. VI. 7. *καὶ γὰρ ἕρπυλλός ἐστιν ἄγριος, ὃν κομίζοντες ἐκ τῶν ὀρῶν φυτεύουσι — Ἀθήνησιν ἐκ τοῦ Ὑμηττοῦ. Μύρον ἑρπύλλινον* memoratur Antiphani comico III. 56.

Schol. *ἕρπυλλον*: *Εἶδος ἄνθους σαμψύχῳ ὅμοιον, μάλιστα δὲ παρὰ τοῖς ὕδασι θάλλει. — μέμνηται καὶ Θεόφραστος*. R. V. *Ἄλλως. βοτάνη εὔοσμος, ἣν εἰώθασι παρὰ τοὺς τάφους φυτεύειν. Ἄλλως. εἶδός τι πολύρριζον φυταρίου. τοῦτό φασι καὶ λέγεσθαι ἕρπυλλον παρὰ τὸ ἕρπειν ταῖς ῥίζαις. τοῦτο δὲ συμβουλεύει ἐπιφυτεῦσαι τῷ ἀποπατήματι ὡς δυνάμενον διὰ τῶν ῥιζῶν περικαλύψαι αὐτὸ καὶ ἀφανίσαι τὴν δυσωδίαν ὑπὸ τῆς εὐωδίας. ἔστι γὰρ καὶ εὐῶδες*. V.

169. *καὶ μύρον ἐπιχεῖς*] Strattis com. II. 780. *ὅταν φακῆν ἕψητε, μὴ 'πιχεῖν μύρον*. Heliod. Aeth. VI. p. 301. *μέλιτος ἐπέχει τῷ βόθρῳ*.

ἤν τι — πάθω]. Si quid mihi acciderit. Cf. Vesp. 385. *ἤν τι πάθω 'γὼ — θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις*. Eccl. 1105. Alex. com. III. 476. *ἢν γὰρ πάθῃς τι, πῶς ἐγὼ βιώσομαι;*

Schol. *καὶ μύρον ἐπιχεῖς*: *Καὶ ἐπιβάλλεις μύρον εἰς αὔξησιν. διὰ τὸ τελέως ἀφανισθῆναι τὴν ὀσμήν. — παρείληφε τοῦτο, διόπερ οὐδ' ἀτελῶς ἠρκέσθη ὀλίγον τῆς γῆς ἐπιβαλεῖν, ἀλλ' ἐπήγαγεν ἐκ πολλῶν*. V.

171. *πέντε τάλανθ'*] Vide ad Ach. 6.

ἡ πόλις ἡ Χίων] Respicit ad proverbium *Χῖος ἦν ὁ ἀποπατῶν*, cujus originem et vim explicant paroemiographi. Schol: *κωμῳδεῖ δὲ Χίους ὡς εὐρυπρώκτους ὄντας καὶ ἑτοίμους πρὸς τὸ ἀποπατεῖν*. BR. Plutarch. II. p. 233 init. DOBR. Producitur prima in *Χίων* (*Χιίων*), ut in Ran. 970. Eccl. 1139. etc. Athenienses autem perstringit ut civitates socias vel levissimis de causis opprimentes.

πόλις] Civitas, non urbs. Cf. 619.

Schol. ἡ πόλις ἡ Χίων: *Ἅμα μὲν ὡς Χίων διὰ μαλακίαν εὐριτέρων ὄντων καὶ ἑτοίμων πρὸς τὸ ἀποπατεῖν, ἅμα δὲ ὡς ἐκ πάσης προφάσεως τῶν Ἀθηναίων συκοφαντούντων καὶ ζημιούντων τὰς πόλεις καὶ λεγόντων ὅτι Χῖος ἦν ὁ ἀποπατῶν, καὶ διὰ τοῦτο ὁ κάνθαρος ἔπεσεν ἐπὶ τὴν ὀσμήν. ἢ μᾶλλον αὐτὸς κωμῳδεῖ διὰ τὸ ὑπονοεῖν αὐτοὺς ἀποστήσεσθαι τῶν Ἀθηναίων. — Ἄλλως. τούτους ὡς ἀκρασίαν μαλακίας ἔχοντας σκώπτει. καὶ οἱ πάντες δὲ Ἴωνες τοιοῦτοί εἰσιν, οἱ δὲ Χῖοι ἐξαιρέτως*. V.

173. *σκώπτων*] Iocans.

174. *μηχανοποιέ*] Nempe scarabaeus ille super quo vehebatur erat machina scenica cujus directorem nunc alloquitur. BE. Anglice, stage-manager. Cf. Fr. 234. *ὁ μηχανοποιός, ὁπότε βούλει τὸν τροχὸν | ἐᾶν* (*ἐλᾶν* Bergk.) *ἀνεκάς, λέγε, Χαῖρε φέγγος ἡλίου*. Poll. VII. 189. *τοὺς δὲ μηχανοποιοὺς καὶ σκηνοποιοὺς ἡ παλαιὰ κωμῳδία ὠνόμαζεν*.

ἐμὲ | ἤδη στροφεῖ τι —] Cf. Pl. 1131. *ὀδύνη σε περὶ τὰ σπλάγχν' ἔοικέ τις στρέφειν*. Th. 484. *στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὦνερ, κὠδύνη*. Fr. 80. Antiphanes Athen. p. 123 B. *ἐὰν δ' ἄρα | στρέφῃ με περὶ τὴν γαστέρ' ἢ τὸν ὀμφαλόν*. Amphis ibid. p. 69 B. *ἅς εἰ φάγοι τις — στρέφοιθ' ὅλην τὴν νύκτα*.

Schol. πρόσεχε τὸν νοῦν: (*Τουτέστιν ἀληθῆ λέξω, ἐπεὶ τὰ πρῶτα διασύρων δοκεῖ τὸν Βελλεροφόντην*.) *πρὸς δὲ τὸν ἐν τῷ θεάτρῳ μηχανοποιόν φησι*.

175. *ἤδη στροφεῖ*] Antiphanes apud Athen. III. p. 123. *ἐὰν δ' ἄρα | στρέφῃ με περὶ τὴν γαστέρ' ἢ τὸν ὀμφαλόν*. Vult autem dicere Trygaeus se ita timere ne cadat ut luctantibus in ventre flatibus pedere incipiat, ut illa in Plut. 693. *ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα*, et mox sit cacaturus: solent enim, si venter turbetur, talia subsequi. Hoc sibi volunt haec Damoxeni comici verba ap. Athen. III. p. 102 D. *στρόφοι | καὶ πνευμάτια γινόμενα τὸν κεκλημένον | ἀσχημονεῖν ποιοῦσι*. et apud nostrum Thesm. 484. *στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὦνερ, κὠδύνη· | ἐς τὸν κοπρῶν' οὖν ἔρχομαι*. Simul autem, quia de loco sublimi despicit, vertigine corripitur; quod etiam ex metu fieri solet et *ἰλιγγιᾶν* dicitur Graecis. Achar. 581. *ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὅπλων ἰλιγγιῶ*. Ubi schol: *ὅταν περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος, καὶ τοῦτο τὸ πάθος καλοῦσιν ἴλιγγον*. Hinc etiam conjungit *ἰλίγγους* et *στρόφοις* Diogenes epist. 29. *ὑπερπιόντες καὶ ὑπερμεθυσθέντες, ὑπ' ἰλίγγων καὶ στρόφων συνεχόμενοι*. BE.

Schol. γρ. καὶ πρᾶγμα. λέγει δὲ τὴν γαστέρα. R. V.

176. *χορτάσω τὸν κάνθαρον*] Id est cacabo, per metonymiam consequentis pro antecedente: scarabaeus enim vescitur stercore. Supra 138

ἔπτ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία, | τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω. Similiter ille, cui podex ardebat, in Thesm. 241. οἴμοι τάλας, ὕδωρ, ὕδωρ, ὦ γείτονες, | πρὶν ἀντιλαβέσθαι τόν γε πρωκτὸν τῆς φλογός. BE.

178. καὶ δή] Jam, ecce. Cf. ad Vesp. 1324. Cave ne καὶ pro particula conjunctiva habeas.

179. Cf. Eur. Phoen. 1067. ὠή· τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ; | ἀνοίγετ'. Bacch. 170. τίς ἐν πύλαισι; Κάδμον ἐκκάλει δόμων. Ita enim malo ibi scribere et distinguere. BE.

180. βροτοῦ με προσέβαλ'] Recte ὀσμὴ subaudit scholiasta. Ὀσμὴ aut φωνὴ subintelligit Gregorius Cor. p. 14. Cf. ad 39. Ran. 338. ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν. Lys. 297. προσπεσὼν — ἐκ τῆς χύτρας (καπνός). Aesch. Eum. 247. ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ (προσέβαλεν?). Prom. 115. ἃ ἃ — τίς ἀχώ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγής, | θεόσυτος ἢ βρότειος ἢ κεκραμένη; Soph. Ant. 1187. καί με φθόγγος οἰκείου κακοῦ | βάλλει δι' ὤτων. 412. ὀσμὴν ἀπ' αὐτοῦ, μὴ βάλῃ, πεφευγότες. Eur. Hipp. 1391. ἔα· | ὦ θεῖον ὀδμῆς πνεῦμα. — ἔστ' ἐν τόποισι τοισίδ' Ἄρτεμις θεά. Plat. Rep. III. 201 C. ὁπόθεν ἂν αὐτοῖς — τι προσβάλῃ ὥσπερ αὖρα φέρουσα ἀπὸ χρηστῶν τόπων ὑγίειαν. Theophr. H. P. IX. 7. 1. εἰσβάλλοντι δ' εἰς τὸν τόπον εὐθὺς ὀσμὴ προσβάλλει. Athen. 565 E. κιναίδους καλοῦντες τοὺς ἢ μύρου προσβάλλοντας —. Strab. XV. p. 1050 A. τὰ κρέα δὲ τῶν θρεμμάτων ἰχθύων προσβάλλει. Aelian. H. A. XIV. 27. κρέα πάμπολλα ὀπτά, κνίσσης προσβάλλοντα. Diod. Sic. I. 132. τοῖς δ' ἐγγίσασιν ἥ τε ὀσμὴ προσέβαλεν ἀσινήθης. Max. Tyr. Diss. XXXIV. 2. αἱ τῶν θυμιαμάτων ὀδμαὶ καὶ τοῖς πόρρω οὖσι προσέβαλον. Lucian. III. 177. ὀδμὴ ἀμβροσίη — καί σοι τηλόθεν ἀνιόντι προσβάλλει πνοιὴν κάρτα ἀγαθήν. Id. Halc. 1. τίς ἡ φωνὴ προσέβαλεν ἡμῖν —; Id. V. Hist. II. 5. τοιοῦτον ἡμῖν τὸ ἡδὺ προσέβαλλεν (ἡ αὖρα). Diodor. IV. 12. τῆς εὐωδίας — τοῦ οἴνου προσπεσούσης τοῖς πλησίον οἰκοῦσι. Heliod. II. p. 58. ἡ φωνὴ βάλλει μὲν τὴν ἀκοήν. II. p. 110. ὀμφή με ὡς ἀληθῶς θεία προσέβαλεν. Philostr. Icon. I. p. 766. ἢ οὐ προσβάλλει σε κρόταλα — καὶ βοὴ ἄτακτος; Aristid Or. T. I. p. 187. καὶ τὸ ὥσπερ αὔρας εὔχαρι πρόσβαλλον πανταχοῦ. Idem I. 347. προσέβαλεν αὖρα τις ἐλαφρὰ καὶ ψυχεινή. Chrys. T. IV. Op. 12. ὀσμῆς προσπεσούσης. Alexis Athen. 383 E. ἀτμὶς ταῖς ῥισὶ προσπηδήσεται. Hom. Il. ί. 535. ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει. Virg. G. IV. 349. Impulit aures | luctus Aristaei. Aen. XII. 618. impulit aures | confusae sonus urbis et illaetabile murmur. Plaut. Amph. I. 1. 16. olet homo quidam. Nonnulla ex his attulit Koenius ad Gregorii l. l.

Schol. [[πόθεν βροτοῦ: Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις ἀμοιβαία ἐξ ἰαμβείων ϛ'. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.]]
διπλῇ καὶ εἴσθεσις εἰς ἰάμβους τριμέτρους ρκϛ', ὧν τὸ τελευταῖον "καὶ νησιώτας· δεῦρ' ἴτ', ὦ πάντες λεῴ." ἐπ' (ἐν?) ἐνίοις δὲ ἀντιγράφοις μετὰ στίχους να' ἐστὶ κωλάριον τόδε "τί φησι;" καὶ μετ' ἄλλους λη' [v. 268] τόδε "ἰὴ ἰή." V.

πόθεν βροτοῦ με: (*Ἀντὶ τοῦ αἴσθησις ἀνθρώπου εἰσελήλυθεν, ἢ ὀσμὴ, ἢ φωνὴ, ἐλλειπτικῶς κατὰ τοὺς Ἀττικούς. ὁ δὲ Ἑρμῆς ἐστιν ὁ ταῦτα λέγων, ἤδη Τρυγαίου προσπεπελακότος τῷ οὐρανῷ.*) — *θεασάμενος τὸν κάνθαρον ὁ Ἑρμῆς καὶ ἐκπλαγεὶς φησι τὸ ἄναξ Ἡράκλεις. λείπει ὀσμὴ ἢ φωνή.* R. V.

(Hoc scholium ad v. 173, unde trimetri iambici exordiuntur, pertinere censet Bamberg de codd. R. V. p. 25. Ita enim recte se habere numerum *ρκ´ς* sive 126.) — *νά* (v. 223. Bamberg.) — *λή* (v. 268. Dind. Dubn. v. 261 Bamberg.)

181. *ἱπποκάνθαρος*] Alludit ad v. *ἱπποκένταυρος*. Sic *κυκνοκάνθαρος* de nave posuit Nicostratus comicus ap. Athen. XI. p. 474. BE. Cf. etiam v. *ἱππαλεκτρυὼν* Ran. 937.

Schol. ἱπποκάνθαρος: Ἔπαιξε παρὰ τὸ ἱπποκένταυρος. R. V.

182. Cf. 362. Ran. 465 sq.

183. Similiter Soph. Oed. R. 334. *ὦ κακῶν κάκιστε.*

185. 186. 187. *μιαρώτατος*] Locum similem Epicharmi comparat scholiasta. Ita Mein. V. 26. *τίς ἐστι μάτηρ; Σηκίς ἐστι. Τίς πατήρ;* | *Σηκίς. Τίς ἀδελφός; Σηκίς.*

185. Cf. 189. Av. 1203. *ὄνομα δέ σοι τί ἐστι;* 107. *ἀλλ' εἴπατόν μοι, σφὼ τίν' ἐστόν; ΕΥ. νώ; βροτώ.* | *ΕΠ. ποδαπὼ τὸ γένος; ΕΥ. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.* Th. 1200. *ὄνομα δέ σοι τί ἐστιν;* Alex. com. III. 419. *ἔστιν δὲ ποδαπὸς τὸ γένος οὗτος;*

Schol. τοῦτο μάλιστα μὲν πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ εἰρημένον "ὦ μιαρὲ καὶ παμμιαρὲ καὶ μιαρώτατε" δοκεῖ ἐξ ἐκείνων λελέχθαι, τὸ δὲ ἀληθὲς τὴν ἀφορμὴν ἐκ τοῦ Σκείρωνος παρ' Ἐπιχάρμου ἔχει, ἐπεὶ κἀκεῖνος πεποίηκε τὸν φορμὸν ἐρωτηθέντα "τίς ἐστι μήτηρ" ἀποκρινόμενον ὅτι σηκὶς, καὶ "τίς ἐστι πατήρ" εἰπόντα σηκὶς, καὶ "τίς ἀδελφός" ὁμοίως σηκίς. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν ἔδοξε πρὸς τὸ ἐρωτώμενον καὶ τὸ ἑξῆς ἀποκρίνεσθαι· ἔστι γάρ τις τοῖς φορμοῖς συγγένεια πρὸς τὰς σηκίδας. ἐνταῦθα δὲ οὐκέτι κατὰ τὸ συγγενὲς οὗτος ἀπεκρίθη. V.

186. Cf. Av. 108. *ποδάπω τὸ γένος; ΕΥ. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.*

189. Cf. Eq. 1257. *ἐμοὶ δέ γ' ὅ τι σοι τοὔνομ' εἴπ'. ΑΛ. Ἀγοράκριτος.* In hoc loco *τοὔνομα* ad verbum pertinere, ad *ἐστὶ* autem tantummodo *ὅ τι σοι* censet Hermannus ad Eur. Iph. T. 243.

190. *Ἀθμονεύς*] Tribus Cecropidis. Dem. p. 1118. *Δεινίας — Ἀθμονεύς.* p. 1354. *Ἵππαρχος Ἀθμονεύς.*

Schol. Τρυγαῖος Ἀθμονεύς: Τὸ μὲν ὄνομα Τρυγαῖος παρὰ τὸ τρυγᾶν πεποίηται, ἁρμόζον γεωργῷ. τὸ δὲ Ἀθμονεὺς ἀπὸ δήμου Ἀττικῆς. — αἱ δὲ (imo *οἱ μὲν*) *τῆς Ἀτταλίδος φυλῆς, οἱ δὲ τῆς Κεκροπίδος.* V.

δεξιός: Ἐδόκουν γὰρ οἱ γεωργοὶ καὶ μάλιστα οἱ δεξιοὶ ἀπραγμοσύνην ἀσπάζεσθαι.

191. *πραγμάτων*] Litium, ut alibi saepe.

192. *ἥκεις δὲ κατὰ τί;*] Nub. 239. *ἦλθες δὲ κατὰ τί;* Av. 916. *κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;* Eccl. 543.

κατὰ τί] Quamobrem. Cf. ad 133. *κατ' ἔχθραν.*

τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων] Infra v. 378. ad eundem idem ista, *καὶ πρὸς τῶν κρεῶν | ἃ 'γὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.* Nempe, quia scit Mercurium esse gulosum, scit se placaturum ejus ferociam oblatione carnium. Mercurius in Pluto tanquam gulosus introducitur, ubi is cibi causa coelum relinquit et apud homines vult servire. BE.

Schol. *τὰ κρέα*: Ὅτι κατὰ συστολὴν ἔλεγον, οὐ μόνον, ὥς φασί τινες, ἐν ἐκτάσει τὰ κρέα. ὡς πρὸς λίχνον δὲ τὸν Ἑρμῆν ταῦτα λέγει.

193. *ὦ δειλακρίων*] O miselle. Blanda miserentis compellatio, ut ὦ τάλαν. Cf. Av. 143. *ὦ δειλακρίων* (schol: *δειλότατε*). Pl. 973. *δειλάκρα* (schol: *ἡ ἄκρως ἀθλία*). Similia diminutiva sunt *μαλακίων* (Eccl. 1058), *Ἀττικίων* (Pac. 214), *γλύκων* (Eccl. 985.), *πόσθων, σάθων, κάνθων, Αἰσχρίων, Ἠετίων, Σατυρίων*, et Latina pusio, pumilio, ardelio, ventrio.

ὦ γλίσχρων] O gulose, o minutis escis inhians, vertit Reisk. Schol: *ἐπιθυμητά, ἀπὸ τοῦ γλίχεσθαι.* Suid. h. v. Cf. 482. *γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια.* Ach. 452. *γλισχρὸς, προσαιτῶν.* Plut. Syll. 15. *χωρίων γλίσχρων καὶ μηδὲ ἐν εἰρήνῃ τρέφειν ἱκανῶν ὄντων.* Cf. *γλύκων* Eccl. 985.

Schol. *δειλακρίων*: Ἀπὸ τῶν κρεῶν συνῆψε τὸ ὄνομα, οἷον ὦ ἄκρως δειλέ, ἤγουν ἐπίπονε. (ἰδὼν γὰρ τὰ κρέα καὶ λαβὼν αὐτὰ εὐθὺς κατακέκλασται καὶ τὴν ὀργὴν μεταβαλλόμενος ἐλεεῖ αὐτόν.) — συνέπλεξεν οὖν τοῖς κρέασι τὸ δειλόν. ἀπὸ τῶν κρεῶν. V.

γλίσχρων: ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητά, ἀπὸ τοῦ γλίχεσθαι. (γλίσχρωνας δὲ τοὺς ἀτυχεῖς εἰώθασι λέγειν, καὶ γλισχρίαν τὴν ἀτυχίαν, [καὶ γλίσχρως ὀλισθηρῶς] νῦν οὖν ἀντὶ τοῦ ἐπίπονε.)

194. *πῶς ἦλθες;*] Rarissima salutandi formula secundum Herwerden, ut in Soph. El. 1355.

Schol. *ὡς οὐκέτ' εἶναί σοι δοκῶ*: Ὅτι φιλοτίμως εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνέβην.

195. *ἰὴ ἰὴ ἰή*] Irridentis est exclamatio, ut in Vesp. 1334. *ἰὴ ἰεῦ, καλούμενοι.* Ach. 1206. Ter repetitum *ἰὴ* ut *ἰοὺ* v. 110.

Schol. *ἰὴ ἰὴ ἰή*: Τὸ μῆκος σημαίνων τοῦτό φησι. πρόσφθεγμα δέ ἐστι καταφρονοῦντος.

196. *ὅτ' οὐδὲ —*] Cf. Nub. 7. *ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστι* etc. Connecte *οὐδὲ ἐγγύς.* Lucian. Conv. 21. *ἀλλ' οὐδ' ἐγγύς ἦν τούτον.* Plat. Symp. 198. *οὐχ οἷός τ' ἔσομαι οὐδ' ἐγγὺς τούτων οὐδὲν καλὸν εἰπεῖν.* 221. *οὐδ' ἐγγὺς ἂν εὕροι τις ζητῶν.* Dem. p. 524. *ἔχει δ' οὐχ οὕτω ταῦτα οὐδ' ἐγγύς.*

Schol. *ὅτ' οὐδὲ μέλλεις*: Οὐ μόνον, φησὶν, οὐκ εἶ πλησίον τῶν θεῶν, ἀλλ' οὐδὲ μέλλεις. μετῴκησαν γὰρ δι' ὑμᾶς, (ὅτι οὐ βλέπετε εἰρήνην).

197. Cf. Hom. Il. ά. 424. *Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας | χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο.* Theocr. XXV. 56. *χθιζὸς δδ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος* Callim. H. in Cer. 77. *οὐκ ἔνδοι· χθιζὸς γὰρ ἐπὶ Κρανῶνα βέβηκε* etc.

198. *ποῖ γῆς;*] Cf. Ran. 48. Soph. Oed. R. 1308. *ποῖ γᾶς φέρομαι;* Phil. 1210. *πατέρα ματεύων.* | *Χο. ποῖ γᾶς; Φι. ἐς Ἅιδου.* Eur. Herc. 74.

ποῖ πατὴρ ἄπεστι γῆς; Similiter *πόθεν γῆς*. Eur. Ion. 258. *πόθεν γῆς ἦλθες;*

199. *ἰδοὺ γῆς*] Reprehendit eum, qui dixerat *γῆς* cum esset in coelo. Sic Nub. 872, cum unus dixisset *κρέμαιο*, alter reprehendens eum repetit eandem vocem, *ἰδοὺ κρέμαιό γ'* [*κρέμαι'*] *ὡς ἠλίθιον ἐφθέγξατο*. BE.

τοὐρανοῦ] Eadem crasis occurrit 822. 847. et in Com. anon. IV. 616. *καὶ τοὐρανοῦ γ', ὥς φασιν, ἔστιν ἐν καλῷ.*

τὸν κύτταρον] Metaphora ab apibus, quae in alvearia et foramina subeunt. BE. V. schol. et Vesp. 1111. Similiter Av. 1715. *βάθος κύκλου* (*πόλου?*). Eur. Hel. 617. *ἄστρων — μυχούς*. Med. 1297. *ἢ πτηνὸν ἄραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος.*

Schol. *ἰδοὺ γῆς: Χλευάζων φησὶν ὅτι εἶπε ποῖ γῆς, ἐν οὐρανῷ αὐτῶν οἰκούντων.*

κύτταρον: (Κυττάρους καλοῦσι τὰς τῶν σφηκῶν κατατρήσεις. μεταφορικῶς δὲ τὸ κοιλότατον καὶ μυχαίτατον εἶπε τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ λόγος εἰς τὰ ἔσχατα καὶ ἀπόκρυφα μέρη τοῦ οὐρανοῦ.) — τινὲς δὲ κύτταρόν φασι τὸ ὑψηλότατον τοῦ οὐρανοῦ. λέγουσι γὰρ κοῖλον εἶναι τὸν οὐρανὸν ὥσπερ τοῦ ᾠοῦ τὴν λεπίδα. R. V. *Λυκόφρονά φησιν Ἐρατοσθένης τὸ κύτταρον λέγειν ἐν ᾧ αἱ φηγοὶ ἐγκάθηνται, οὐκ ὀρθῶς. κυττάρους γὰρ καλοῦσι τὰς τῶν κηρίων καὶ σφηκῶν κατατρήσεις, ὡς καὶ ἐν τοῖς Σφηξὶν* [1111] *εἴρηκεν "ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι." Θεόφραστος δὲ* [H. Pl. III. 3. 8] *κυρίως λέγει προάνθησίν τινα τῆς πεύκης καὶ τῆς πίτυος, ἥτις ἐστὶν ὥσπερ στάχυς μικρὸς ἐκ μεγάλων πυρῶν, ξηραινόμενος δὲ θυλακοῦται καὶ ἀποπίπτει. οἷον οὖν ἀγγειώδες. κύτταρον δὲ οὐρανοῦ λέγοι ἂν νυνὶ μεταφορικῶς τὸ κοιλότατον καὶ μυχαίτατον· προεῖπε γὰρ ὅτι πόρρω πάνυ ἀπῳκισμένοι εἰσὶν οἱ θεοί. ὁ δὲ λόγος, εἰς τὰ ἔσχατα καὶ ἀπόκρυφα μέρη ἀπεληλύθασι τοῦ οὐρανοῦ.* V.

202. *σανίδια*] Mendosum hoc videtur. Vide annot. crit. *Σανίδιον* tabella legitur apud Lysiam XVI. 6. Paleius vertit trenchers.

κἀμφορείδια] Eccl. 1119. *τὰ Θάσι' ἀμφορείδια.*

Schol. *χυτρίδια: Καὶ ταῦτα γελοίου χάριν. (καὶ ἐπιδιασύρων ταῦτά φησιν.) — μέγας γὰρ δὴ πλοῦτος, εἰ ἐν σκευαρίοις ἐστὶ τοῖς θεοῖς ἡ περιουσία.* R. V. — *ἀμφορεῖς δὲ ἐκάλουν τὰ μέτρα.*

203. *ἐξῳκίσαντο*] Inter se opponuntur *ἐξοικίζεσθαι* et *εἰσοικίζεσθαι*. Aeschin. Tim. § 124. *ἐὰν δ' εἰς ἓν τούτων τῶν ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐργαστηρίων ἰατρὸς εἰσοικίσηται, ἰατρεῖον καλεῖται· ἐὰν δ' ὁ μὲν ἐξοικίσηται, εἰς δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο ἐργαστήριον χαλκεὺς εἰσοικίσηται, χαλκεῖον ἐκλήθη.* Lys. c. Diog. § 14. *ἐν γὰρ τῇ διοικίσει, ὅτ' ἐκ Κολλυτοῦ διῳκίζετο εἰς τὴν Φαίδρου οἰκίαν* (*ἐξοικίσει* et *ἐξῳκίζετο* Cobet. V. L. p. 68).

205. *τὸν Πόλεμον*] Tanquam daemonem aliquem introducit Bellum. In Ach. v. 978. describitur Bellum tanqnam miles insolens. BE.

206. *ἀτεχνῶς*] Plane. Anglice, exactly, just.

Schol. *ἵν' ἦσαν αὐτοί: Ὅπου ᾤκουν πρότερον καὶ διέτριβον οἱ θεοὶ κατῴκισαν τὸν πόλεμον.)*

τῷ πολέμῳ δηλονότι. R.

207. *ἀνῳκίσανθ'*] Anglice, have moved up. Cf. Thuc. I. 7. *καὶ μέχρι τοῦδε ἔτι ἀνῳκισμένοι εἰσί.*

207. *ὅπως ἀνωτάτω*] Theogn. 429. *ὅπως ὤκιστα.* Aesch. Ag. 600. *ὅπως δ' ἄριστα.* 605. *ὅπως τάχιστα.* Soph. Phil. 627. *ὅπως ἄριστα.*

Schol. *ἀνῳκίσαντο: Ἀντὶ τοῦ ἀπῳκίσαντο καὶ ἀνεχώρησαν, ὡς ἂν μὴ παρεῖεν αὐτοῖς τὰ δυσχερῆ.*)

ἀνωτάτω: Ἀντὶ τοῦ ἁπάντων ἀνωτάτω ὅσον δυνατὸν ἦν.

210. *ἡμᾶς*] I. e. *τοὺς Ἕλληνας* (204.).

Schol. (*τοῦ δ' εἵνεχ' ἡμᾶς: Τίνος χάριν καθ' ἡμῶν τοσαύτην ἔσχον ὀργήν.*)

211. *ἐκείνων*] Sc. *τῶν θεῶν.* Haec ad rejectam Lacedaemoniorum de induciis propositionem (Ol. 88, 4) et belli suspensionem factam et male observatam (Ol. 89, 1) spectant.

Schol. *ἐκείνων πολλάκις: (Τῶν θεῶν ἢ) τῶν Λακεδαιμονίων. (ὅτι πολλάκις Λακεδαιμόνιοι βουλόμενοι εἰρήνην ἦλθον καὶ οὐκ ἐδέξασθε.)*

212. *σπονδὰς ποιούντων*] V. ad Ach. 131.

οἱ Λακωνικοί] Pro *οἱ Λάκωνες.* Cf. Nub. 186. Eccl. 356. Lys. 628. Sic *Ἑλληνικὸς* pro *Ἕλλην* Antiphanes Athen. 544 F. *Ἀττικωνικοὶ* pro *Ἀττικοὶ* infra 215.

Schol. *σπονδὰς ποιούντων: (Τῶν θεῶν πρυτανευόντων ὑμῖν τὴν εἰρήνην ἀεί. — σφόδρα δὲ Ὁμηρικῶς τῶν μὲν ἀγαθῶν καὶ τῆς εἰρήνης δοτῆράς φησὶ τοὺς θεούς, τοῦ δὲ πολέμου οὐκέτι.* [Od. A. 32.] "*οἷον δὴ νῦν βροτοὶ θεοὺς αἰτιῶνται· ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσιν.*" V. *ἢ ἐπειδὴ ἐν ταῖς σπονδαῖς ἐπιμαρτύρονται τοὺς θεούς.* R. V. *οἱ Λακωνικοί: Ὡς φιλοπολέμων ὄντων τῶν Λακωνικῶν καὶ τὴν εἰρήνην οὐ προσιεμένων πρώτων ἐμνήσθη.*

ἐκ πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων δῆλον ὅτι παρὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον συνετάχθη τοῦτο τῷ ποιητῇ τὸ δρᾶμα· δῆλον δὲ μάλιστα τοῦτο πεποίηκε νῦν φανερῶς τοῦ πολέμου τούτου μνημονεύσας. χρησίμως δὲ τῶν Λακώνων πρῶτον εἰς ἀδικίαν ἐμνημόνευσεν ὡς φιλοπολέμων ὄντων ἐκείνων ἀεὶ καὶ τὴν εἰρήνην οὐ προσιεμένων. εἰ γὰρ ἔτυχε τοὺς Ἀθηναίους προτάξας, πρῶτον μὲν εὐθὺς ἀπήχθετο τοῖς ἀκούουσιν, ἔπειτα διαβολὴν ἂν ἀπειργάσατο κατὰ τῆς πόλεως οὐ τὴν τυχοῦσαν. καὶ γὰρ εἰ μετὰ ταῦτα μνημονεύει καὶ τῶν Ἀθηναίων ὡς καὶ αὐτῶν ἀποπεμπομένων τὴν εἰρήνην, ὁπότε κρατήσειαν, ἀλλ' οὖν ἧττων ἡ διαβολή, μάλιστα τῷ τὸν πρῶτον λόγον λεχθέντα τῶν ἀκουόντων πλήττειν τὰς ἀκοάς. ἔπειτα τὸ ἀμύνεσθαι τοῖς ἴσοις τοὺς προηδικηκότας συγγνωστὸν παρὰ πᾶσι, κἂν τούτῳ τὴν αἰτίαν δικαίως ἀποφερομένων τῶν προηδικηκότων. τὸ αὐτὸ δὲ δὴ καὶ τὸ "*Θουκυδίδης συνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων,*" *ἵνα αὐτῶν μᾶλλον τὸ ἔργον ᾖ.* V.

214. *ἀττικίων*] Est forma diminutiva adjectivi *Ἀττικός. Ἀττικίων* nomen proprium in inscriptionibus Atticis apud Boeckh. vol. 1. p. 372. 394. DIND. Lucian. Lex. 3. *εὖ γε, ὦ Ἀττικίων. Ἀττικίων* diminutivum ut *δειλακρίων* 193, *μαλακίων* Eccl. 1058, *τοκυλλίων*, *σκεπαρνίων*, *παλαιστρίων*, *Αἰσχρίων*, *Σμικρίων*, *Γρυλλίων*, *Σμικυθίων*, *Καισαρίων*, *Παλαικίων*,

Καρίων, *Ἡφαιστίων*, *Πολυδευκίων*, *Ἠετίων*, *Ἀγκυλίων*, etc. Cf. ad 193. et Eccl. 985.

ναὶ τὼ σιὼ] Dorice pro *νὴ τὼ θεώ*. Intelliguntur autem Castor et Pollux. Et ita jurant apud Lacedaemonios et viri et foeminae. Exemplum foeminae jurantis in Lysistr. v. 81. et 90, viri ibidem v. 1105. Apud Athenienses autem non nisi foeminae solent jurare *νὴ* aut *μὰ τὼ θεώ*. BE. Sic in Xenoph. Hell IV. 4. 10. Laco quidam dicit *ναὶ τὼ σιὼ — ψεύσει ὔμμε* (*ὑμὲ*?) *τὰ σῖγμα ταῦτα*. Anab. VI. p. 486. *ἀκούσας ταῦτα ὁ Κλέανδρος, Ἀλλὰ ναὶ μὰ τὼ σιώ, ἔφη, ταχύ τοι* (*γα*?) *ὑμῖν ἀποκρινοῦμαι.*

Schol. ναὶ τὼ σιώ: Τοὺς Διοσκούρους οἱ Λακεδαιμόνιοι σιοὺς ἔλεγον, ὡς Ἀθηναῖοι θεὼ Δήμητραν καὶ Περσεφόνην. — ἔθος δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπὶ τοῦ νὴ τὼ θεὼ τρέπειν τὸ θ εἰς τὸ σ καὶ τὸ ε εἰς τὸ ι. R. V.

(*νῦν ἀττικίων: Ἀντὶ τοῦ τοιοῦτό τι ἔλεγον. ἐὰν μὲν γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι μικρὸν ἐν τῇ μάχῃ κρατήσωσιν, εὐθέως λέγουσι, νὴ τοὺς θεοὺς, νῦν οἱ Ἀθηναῖοι δώσουσι δίκας. καὶ πάλιν, ἐὰν οἱ Ἀθηναῖοι νικήσωσιν, εἶτα Λακεδαιμόνιοι ἔλθωσιν εἰρήνην ποιῆσαι βουλόμενοι, εὐθέως ἀντιλέγουσιν Ἀθηναῖοι, ἐξαπατῆσαι ἡμᾶς βούλονται, ἵνα ποιήσωμεν εἰρήνην. ἐπειδὴ νικῶμεν· διὸ οὐ δεῖ πεισθῆναι ἡμᾶς. σκώπτει δὲ τὸ ὑπερήφανον τῶν Ἀθηναίων.*)

215. *ἀττικωνικοί*] Adjectivum comica licentia formatum ut *Λακωνικοί*. Schol: *πρὸς τὸ Λακωνικοὶ ἔπαιξεν*. Lys. 638. *ἀνδράσιν Λακωνικοῖς*. Sic *Φασιανικὸς* Av. 68. *Ἀχαρνικὸς* Ach. 180.

εἰ δ' αὖ τι πράξαιτ' ἀγαθόν] Cf. Pl. 341. *χρηστόν τι πράττων*.

215 sq. Cf. Eq. 667 sq. Thuc. IV. 21. *οἱ δὲ* (sc. Athenienses, quo tempore Lacedaemonii pacem petebant) *τὰς μὲν σπονδάς, ἔχοντες τοὺς ἄνδρας ἐν τῇ νήσῳ, ἤδη σφίσιν ἐνόμιζον ἑτοίμους εἶναι, ὁπόταν βούλωνται ποιεῖσθαι πρὸς αὐτούς, τοῦ δὲ πλέονος ὠρέγοντο. μάλιστα δὲ αὐτοὺς ἐνῆγε Κλέων ὁ Κλεαινέτου, ἀνὴρ δημαγωγὸς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὢν καὶ τῷ πλήθει πιθανώτατος*. 41. *οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι* (rebus adversis utentes) — *ἐπρεσβεύοντο παρ' αὐτοὺς καὶ ἐπειρῶντο τήν τε Πύλον καὶ τοὺς ἄνδρας κομίζεσθαι. οἱ δὲ μειζόνων τε ὠρέγοντο καὶ πολλάκις φοιτώντων* (*φοιτῶντας*?) *αὐτοὺς ἀπράκτους ἀπέπεμπον*.

Schol. (*ἀττικωνικοί: Οὕτως ἔλεγον ἐνυβρίζοντες καὶ εὐτελίζοντες καὶ εἰς ἧττον φέροντες ὑποκοριστικῶς τοὺς Ἀθηναίους ἐν τῷ ὀνόματι, ἐν ᾧ καὶ Ἴωνες ἔγκεινται. παίζει δὲ, ἐπειδὴ εἶπεν ἄνω Λακωνικοὶ ὑποκοριστικῶς· διὰ τοῦτο καὶ Ἀττικωνικοί.*)

217. *ὑμεῖς*] Athenienses.

218. *πειστέον*] I. e. *δεῖ πείθεσθαι*. Eccl. 1022. Ran. 498. Soph. Ph. 994. Oed. R. 1516. Plat. Euthyd. 287. Hipp. Maj. 284. Lach. 189.

Schol. (*νὴ Δί' οὐχὶ πειστέον: Ἐχρῆν μᾶλλον αὐτοὺς τὴν πάτριον ὀμόσαι, λέγω δὲ τὴν Ἀθηνᾶν· καὶ γὰρ τοὺς Λακεδαιμονίους τοὺς πατρίους αὐτῶν ἐποίησεν ὀμόσαντας θεούς. πλὴν εἰδέναι δεῖ, διὰ τοῦτο πεποίηκεν ὀμνύντας αὐτοὺς διὰ τὸ αὔξειν καὶ ἀποσεμνύνειν τὰ τῶν Ἀθηναίων πράγματα καὶ ἐν τούτῳ ἐπαίρων τοὺς Ἀθηναίους, ὡς οὐκ Ἀθηνᾷ μόνῃ χρήσαιντο συμμάχῳ, ἀλλὰ καὶ Διί.*)

219. *ἣν ἔχωμεν τὴν Πύλον*] Post captam ab Atheniensibus Pylum aliquoties Lacedaemonii ad Athenienses miserunt legatos de restituenda ipsis Pylo et de pace ineunda, sed nihil est effectum. Vide infra ad v. 665. BE. Septimo scilicet belli anno. V. Thuc. IV. 3. 14. 41.

Schol. *κἢν ἔχωμεν τὴν πόλιν: Οἱ μὲν πολλοὶ ταύτην ἐξέβαλον τὴν ἀνάγνωσιν, ἵν' ᾖ δηλούμενον, καὶ πάλιν ἥξουσι τῆς εἰρήνης δεόμενοι τυχεῖν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἐὰν ἀσφαλῶς κατέχωμεν τὴν πόλιν. ἔστι δὲ ἀμφίβολος ἡ ἐξήγησις αὕτη, ποίαν πόλιν βούλεται, πότερον τῶν Λακεδαιμονίων ἢ τὰς Ἀθήνας. ἐν ἀντιγράφῳ δὲ εὗρόν ποτε "ἣν ἔχωμεν τὴν Πύλον," καὶ οὐκ ἄκαιρος αὕτη ἡ γραφή, ἐπεὶ καὶ ἀληθείας ἔχεται κατὰ πάντα, καὶ διὰ τοὺς ληφθέντας τριακοσίους ἐν Σφακτηρίᾳ, καὶ διὰ τὸ ἐπιτείχισμα ὅπερ Ἀθηναῖοι κατέστησαν ἐν Πύλῳ, καὶ ὅτι ληφθείσης αὐτῆς περὶ εἰρήνης πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι πρὸς Ἀθηναίους ἐπρέσβευσαν. Ἄλλως. οὐχ ὡς ὡρισμένην τινὰ πόλιν, ἀλλ' ὡς, ἐπειδὰν πόλιν τῶν Πελοποννησίων προσκείμενοι πιέζωσι, ταῦτα λεγόντων αὐτῶν.* V.

220. *χαρακτήρ*] Anglice, stamp. Soph. Fr. 186. *χαρακτὴρ* (sc. *λόγου*) *αὐτὸς ἐν γλώσσῃ* etc. Herod. I. 116. *ὅ τε χαρακτὴρ τοῦ προσώπου.* I. 142. *χαρακτῆρες γλώσσης τέσσερες.* Proprie nummi signum sic dicitur, Eur. El. 559. *ὥσπερ ἀργύρου σκοπῶν | λαμπρὸν χαρακτῆρ'.*

ἡμεδαπός] Nostras. Plat. Theag. p. 1 C. *καὶ ὁ ἡμεδαπὸς Ἀμφίλυτος.* Philostr. Icon. II. 32. *καὶ ἡ φωνὴ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἡμεδαποῦ τρόπου.* Athen. IX. 366 A. *οὐχ ὡς ὑμεδαποὶ Ἀθηναῖοι.* Dionys. Athen. 669 D. *τηλεδαπός.*

Schol. *ἡμεδαπὸς ἀντὶ τοῦ ἡμέτερος.* R.

223 sq. Scriptor Arg. I. *ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ.*

225. *ὅσους — τῶν λίθων*] Cf. ad 117. *τῆς γῆς πολλήν.* Vesp. 199. *πολλοὺς τῶν λίθων.* Pl. 1051. *ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει.*

ἐπεφόρησε] Cf. 167.

Schol. *ἐπέβαλεν, ἐπεσώρευσεν, ὅπλον γὰρ πολέμου καὶ ὁ λίθος.* R. *ἐπεφόρησεν, ἐπεσώρευσεν.*

228. *Schol.* *θυεία ἀγγεῖον εἰς ὃ ἐμβάλλοντές τινα* (*ἀρτύματα*) *τρίβομεν καὶ λειοῦμεν. — τὸ δὲ τρίβειν ἀντὶ τοῦ ἐν πολέμῳ βούλεται τὰς πόλεις ἐπὶ πολὺ διατρίβειν, καὶ ἅμα μὲν παρὰ τὸ τρίβειν ἐν θυείᾳ μυττωτόν, ἅμα δὲ παρὰ τὸ ἐπιτρίβειν καὶ ὥσπερ αὐτοὺς δαπανᾶν.* R. V.

231. *τρίβειν ἐν αὐτῇ —*] Chrysippus ap. Athen. p. 647 E. *εἰς θυείαν καθαρὰν τρῖψον.*

232. *γνώμην ἐμήν*] Mea sententia. Greg. Cor. p. 12. *καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει "γνώμην ἐμὴν" ἀντὶ τοῦ κατὰ γνώμην ἐμὴν καὶ "χάριν ἐμήν."* Cf. Eccl. 349. *γνώμην γ' ἐμήν.* Vesp. 983.

Schol. *καὶ γὰρ ἐξορμᾶν κατ' ἐμὴν γνώμην καὶ ὡς οἴομαι ἑτοίμως ἔχει. εἰώθασι γὰρ καὶ πληθυντικῶς τῇ συντάξει χρῆσθαι ταύτῃ· καὶ γὰρ ἐξιέναι μέλλει κατὰ γνώμας τὰς ἐμάς.* V.

233. *θορυβεῖ γοῦν ἔνδον*] Cf. Eur. Bacch. 638. *ὡς δέ μοι δοκεῖ* (*ψοφεῖ γοῦν ἀρβύλη δόμων ἔσω*), *| εἰς προνώπι' αὐτίχ' ἥξει.* Ion. 517. *ὡς δ' ἐπ' ἐξόδοισιν οὗτος τῶνδ' ἀκούομεν πυλῶν | δοῦπον, ἐξιόντα τ' ἤδη δεσπότην*

ὁρᾶν πάρα. Soph. Tr. 532. κατ' οἶκον θροεῖ — ὡς ἐπ' ἐξόδῳ. El. 78. καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς | ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι. 1322. Ψοφεῖν dicitur de eo qui strepitum vel ingrediens (Lucian. Sol. 9) vel exiens januam aperiendo facit. Antiquam distinctionem, κόπτειν januam foris pulsare, ψοφεῖν intus, quasi semper extrinsecus aperirentur fores, falsam esse ostendit Becker Char. Sc. III. p. 45.

234. ὥσπερ ᾐσθόμην] Cf. Nub. 1276. τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς. Th. 869. ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμήν. Vesp. 395. Hic ὥσπερ cum θυείας connectendum videtur.

Schol. φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ: Νοεῖν δεῖ τὸν Τρυγαῖον ἀποβεβηκότα τοῦ κανθάρου ἐπὶ τῆς σκηνῆς ταῦτα λέγειν. — ἔστι δέ τι καὶ ἄντρον ἐπὶ τῆς σκηνῆς. R.

235. θυείας] Pro σάλπιγγος. Cf. Ach. 572. πόθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας; 1182. θώρακα πολεμιστήριον.

Schol. θυείας; Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν σάλπιγγος θυείας εἶπεν.

236. Excusanda est, imo vim peculiarem habet, hoc loco caesurae omissio.

Schol. ἰὼ βροτοί: [[Κορωνὶς ἑτέρα ἑτέρων εἰσιόντων ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ὅμοιοι τοῖς προφθάσασι ξγ'. καὶ ἐν ἐκθέσει τροχαϊκοὶ τοῖς ἑξῆς ὅμοιοι δύο. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς, ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν.]] ὁ Πόλεμος ἐξέρχεται θέλων τρίψαι μυττωτόν. σκευὴ δὲ αὕτη ἐκ τυροῦ καὶ σκορόδου καὶ μέλιτος (καὶ πράσου). — τινὲς δέ φασι τὸν Δία ταῦτα λέγειν. V.

237. *Schol.* τὰς γνάθους ἀλγήσετε: Ἢ τριβόμενοι ἐν τῇ θυείᾳ. ἢ τὸν μυττωτὸν ἐσθίοντες, ὃν τρίβειν παρασκευάζεται ὁ Πόλεμος. ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐσθίουσιν, (πολέμου δὲ ὄντος ἀργεῖ τὰ δικαστήρια. λέγει οὖν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν λιμώττοντες). — διὰ τὸν πόλεμον τοῦτό φησιν· ἐν γὰρ τῷ πολέμῳ λιμώττουσι καὶ διὰ χρόνου ἐσθίουσι, καὶ συμβαίνει ἐκ τῆς ἀργίας τοῦ μὴ ἐσθίειν πάσχειν αὐτοὺς τὰς γνάθους ὕστερον ἐσθίοντας. V.

238. Cf. Av. 295. ὦναξ Ἄπολλον, τοῦ νέφους. 1131. Cratin. II. 119. ἄναξ (ὦναξ?) Ἄπολλον, τῶν ἐπῶν τοῦ ῥεύματος.

239. Redde: Quantum malum vel in aspectu Belli inest! Cf. Vesp. 900. ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει. Alciphr. II. 1. οἷον δὲ καὶ βλέπεις τότε, ὡς πικρὸν καὶ πολεμικόν.

241. ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος] Haec epitheta tribuit Lamacho in Acharn. 964. BE. Cf. Vesp. 68. ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὑπὶ τοῦ τέγους.

ταλαύρινος] Vox Homerica, quam per ὑπομονητικὸς, τολμηρὸς explicant grammatici. Hom. Il. ε. 289. ταλαύρινος πολεμιστὴς (Ἄρης). ν. 78. etc. η. 239. ταλαύρινον πολεμίζειν.

ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν] Ellipsis notabilis. Reiskius supplet ἱέμενος ("qui ad confringenda crura tendit, prob. Richt.), melius Brunckius ἑστὼς vel βεβηκὼς, i. e. qui pedibus firmiter insistit, ut apud Tyrtaeum ἀλλά τις εὖ διαβὰς μενέτω, ποσὶν ἀμφοτέροισι | Στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς· χεῖλος ὀδοῦσι δακών. Similis participii ellipsis est in Simonid. Epigr. 136. τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα — τὸν κατὰ Μήδων, | τὸν μετ' Ἀθηναίων

etc. Th. 806. πρὸς ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι. Eq. 783. ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι. Cf. Lucian Dial. Mort. X. 4. ὁ δὲ τὴν πορφυρίδα οὑτοσὶ καὶ τὸ διάδημα — τίς ὢν τυγχάνεις; X. 8. ὁ σεμνὸς — ὁ ἐπὶ τῶν φροντίδων. Deor. Conc. c. 9. ὁ Μίθρης ἐκεῖνος ὁ Μῆδος, ὁ τὸν κάνδυν καὶ τὴν τιάραν. Cont. c. 9. τὴν μεγάλην ἀκρόπολιν, τὴν τὸ τριπλοῦν τεῖχος. c. 14. ὁ τὴν πορφυρᾶν ἐφεστρίδα ἐμπεπορπημένος, ὁ τὸ διάδημα. c. 23. ἡ Βαβυλὼν — ἡ εὔπυργος, ἡ τὸν μέγαν περίβολον. Catapl. c. 13. ποῦ 'στιν ὁ τὸ ξύλον (sc. ἔχων); Gall. c. 14. Σίμων ὁ τὰ ῥάκια τὰ πιναρά. Bis accus. c. 9. ὁ τὴν σύριγγα (Pan). c. 19. ἡ κατάγραφος, ἡ τὰ ποικίλα. Fug. c. 29. ὁ καλὸς, ὁ τὴν κιθάραν (Orpheus). Tim. c. 7. ὁ νεόπλουτος, ὁ τὰς ὅλας ἑκατόμβας. Scyth. 6. ὁ ἐπὶ συννοίας, ὁ λαλῶν ἑαυτῷ. Aelian. Ep. 3. τὴν ὗν τὴν τὰ μαλακὰ ἔρια. Alciphr. II. 1. οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τοῖς στρατοπέδοις. Epigr. Anth. Pal. V. ἡ τὰ ῥόδα (Anglice, you with the roses). Vide ad Lucian. I. 365.

Schol. ὁ δεινός: Συμβολικὸν ἀπὸ τῶν διὰ δειλίαν ἀποπηδώντων. ταῦτα δέ φησι θεασάμενος τὸν Πόλεμον μείζονα τὴν ὑπόνοιαν ἔχοντα τῆς πείρας τῆς διὰ τῆς ὄψεως.

(ταλαυρίνος: Ὑπομονητικός. καρτερικὸς ἐν τῇ μάχῃ.)

242. Cf. Fr. 354. ἰὼ Λακεδαῖμον, τί ἄρα πείσει τήμερα (τήμερον?): (Qui versus ex Ὁλκάσιν est ejusdem fere argumenti fabula.) Soph. Oed. R. 1391. ἰὼ Κιθαιρὼν, τί μ' ἐδέχου; Eurip. Orest. 973. ἰὼ ἰὼ πανδάκρυτ' ἐφαμέρων ἔθνη.

Πρασιαί] Urbs Laconicae ditionis in Peloponneso. Ejus prae aliis meminit quia alludit ad πράσον, quod in moretum immisceri solebat. Πόλεμος autem hic moretum confecturus inducitur: ideo mortarium in scenam effert, quo simulans se aliquid injicere urbes et regiones nominat. BR. Thuc. II. 56. ἀφίκοντο ἐς Πρασιὰς τῆς Λακωνικῆς πόλισμα ἐπιθαλάσσιον. καὶ τῆς τε γῆς ἔτεμον καὶ αὐτὸ τὸ πόλισμα εἷλον καὶ ἐπόρθησαν. VII. 18. etc. Prasiae urbs Laconica in finibus Epidauriorum, devastata est ab Atheniensibus belli anno secundo. Ideo autem periturum erat oppidum Prasiae quia maritimum erat adeoque triremibus Atticis expositum.

τρισάθλιαι καὶ πεντάκις] Cf. Eq. 1154. δεκάπαλαι — καὶ χιλιόπαλαι etc. Archiloch. Fr. 116. Θάσον δὲ τὴν τρισοιζυρὴν πόλιν. Τρισκακοδαίμων saepe legitur, infra 1271. Ach. 1024. Pl. 851. Ran. 19. etc.

Schol. Πρασιαί: Πόλις Λακωνική. ἅμα δὲ πράσα ἐμβάλλων ταῦτά φησιν. — ἔστι δὲ καὶ τῆς Ἀττικῆς ἐπίνειον, ὥς φησι Θουκυδίδης [VII. 18. VIII. 95] καὶ Φιλόχορος. μή ποτε δὲ οὐχ οὕτως ἔχον· οὐκ ἂν γὰρ ἔλεγεν ἑξῆς "οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς αἱ Πρασιαί." V.

πεντάκις: Ἀντὶ τοῦ πολλάκις. V.

244. πρᾶγμα] Cf. Eccl. 462. οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἀρά μοι;

245. *Schol.* οὐδὲ ἡμῖν πρᾶγμα: Πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν φησὶ τῶν ἐν τῇ Λακωνικῇ Πρασιῶν, ὅτι ἡμεῖς τοῦ κακοῦ τούτου ἀλλότριοι ἐσμέν.

246. *Μέγαρα*] Megarenses socii Lacedaemoniorum erant, quorum mentionem facit quia allium nunc immiscet in moretum; allii autem ferax praecipue erat regio Megarensis. Vide Ach. 761.

ὡς ἐπιτετρίψεσθ'] Cf. Av. 96. *οἱ δώδεκα θεοὶ | εἴξασιν ἐπιτρῖψαί σε.* Lys. 952. *ἀπολώλεκέν με κἀπιτέτριφεν.* Soph. Oed. R. 428. *σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν | ὅστις κάκιον ἐπιτριβήσεταί ποτε.* Herod. VI. 37. *σφέας πίτυος τρόπον ἀπείλεε ἐκτρίψειν* (*ἐπι.*?). VII. 120. *κάκιστα πάντων ἀνθρώπων διατριβῆναι* (*ἐκτρ.* unus cod. qu. *ἐπιτριβῆναι*). Lucian. Icar. 33. *πάντες ἐπιτρίψονται* (*ἐπιτετρίψονται* Cobet.) *αὐτῇ διαλεκτικῇ.* Lucian. Cyn. 6. *ἐπιτριβήσεσθαι.* Alluditur autem ad allia Megarensium, de quibus vide ad Ach. 761.

Schol. *ὦ Μέγαρα*: (*Σκόροδα ἐμβάλλων ταῦτά φησιν.*) *ἡ γὰρ Μεγαρικὴ γῆ σκοροδοφόρος. σύμμαχοι δὲ Λακεδαιμονίων Μεγαρεῖς. καὶ ὅτι πᾶσα ἡ τοῦ πολέμου πρόφασις δι' αὐτοὺς δοκεῖ γεγονέναι* (*χάριν τοῦ τὸ πινάκιον συνθέντος τὸ κατ' αὐτῶν εἰς τὴν Περικλέους χάριν, ὥστε μήτε γῆς μήτε λιμένων Ἀττικῶν ἐπιβαίνειν τοὺς Μεγαρεῖς. εἰκότως οὖν εἰς τὸ κεχαρισμένον τοῖς Ἀθηναίοις τοὺς τούτων ἐχθροὺς παρεισάγει ἐκ τοῦ πολέμου συντριβομένους εἰς τέλεον.*) *ἅμα δὲ ταῦτα λέγων ὁ Πόλεμος σκόροδα βάλλει εἰς τὴν θυείαν, ὅθεν καὶ τὸ ἑξῆς οἰκείως ἐπαχθήσεται, τὸ ἀπαξάπαντα* (*καταμεμυττωτευμένα*).

247. *καταμεμυττωτευμένα*] Cf. Vesp. 63. *οὐδ' — αὖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.* Eq. 771. *ἐπὶ ταυτησὶ κατακνησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ.*

248. *βαβαὶ βαβαιάξ*] Cf. Vesp. 235. *ἀππαπαῖ παπαιάξ.* Eq. 1. *ἰατταταιὰξ — ἰατταταῖ.* Alibi *βαβαὶ βαβαί.* Alexis Antiatt. p. 84. Achaeus trag. ap. Hesych. in *νυμφόβας.* Incertus ap. Chrysippum Athen. 158 B.

Schol. *βαβαὶ βαβαιάξ*: *Σχετλιαστικὸν ἀντὶ τοῦ φεῦ φεῦ. δέον δὲ εἰπεῖν τὰ σκόροδα παρ' ὑπόνοιαν εἶπε τὰ κλαύματα.*

249. *τὰ κλαύματα*] Schol: *ἀντὶ τοῦ σκόροδα· τοῖς γὰρ ἐσθίουσι σκόροδα δάκρυα ἔπεισι διὰ τὴν δριμύτητα.* Sic ceparum odorem causam luctus sibi esse aliquis dicit in Ranis v. 654. Cum enim interrogaretur, *τί δῆτα κλαίεις;* respondet *κρομμύων ὀσφραίνομαι.* BE. Cf. Ran. 813. *κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.* Theocr. XXIII. 32. *ἁλμυρὰ κλαύσεις.*

Schol. *κλαύματα*: *Ἀντὶ τοῦ σκόροδα.* (*οὕτω δὲ εἶπε προσκαταρώμενος.*) *τοῖς δὲ ἐσθίουσι τὰ σκόροδα δάκρυα ἔπεισι διὰ τὴν δριμύτητα. διό φησιν "ὡς δριμέα τοῖσι Μεγαρεῦσι."*

250. *Σικελία*] Caseum immiscens Siciliae meminit, quae insula optimos caseos praebebat. Vide Vesp. 897. Inimica autem Atheniensibus et illa. Haec de Leontinorum civitate, a Syracusanis male affecta, ad quam auxilium miserunt Athenienses belli anno quinto (Thuc. III.) intelligit Palmerius.

καὶ σὺ δ'] T u q u o q u e v e r o. Aliud significaret *καὶ σύ γ'.*

Schol. *Σικελία*: *Ταῦτα πάντα παρεπιγραφή ἐστι. τυρὸν δὲ ἐμβάλλων Σικελίας μέμνηται· πολὺς γὰρ ἐκεῖ τυρός. οὐκ ἄδηλον δὲ ὅτι καὶ ταύτης τὸ πλέον μέρος πολέμιον ἦν τοῖς Ἀθηναίοις. ἔνθα καὶ τὴν μεγάλην ἐδυστύχησαν ἧτταν.*

251. πόλις] Siciliam vocat πόλιν, cum sit insula multas habens πόλεις. Sic tamen et Euripides Euboeam insulam, in qua etiam plures sunt πόλεις, vocat πόλιν in Ion. 294. Εὔβοι' Ἀθήναις ἐστί τις γείτων πόλις, | ὅροις ὑγροῖσιν, ὡς λέγουσ', ὡρισμένη. BE. Cf. 171. et ad Vesp. 1098. διακναισθήσεται] Cf. Ran. 1228. Eccl. 957. Pherecr. II. 327. ὁ δὲ Τιμόθεός μ', ὦ φιλτάτη, κατορώρυχεν | καὶ διακέκναικ' αἴσχιστα. Aesch. Prom. 541. μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον. Eur. Med. 163. ὅν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμ' αὐτοῖς μελάθροις διακναιομένους. Alc. 109. τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων. Blomf. Gl. Ag. 64. Allusio ad caseum Siculum. "Nempe τυρὸν Σικελικὸν κατέκνα Polemus." (Dobr.) Pro καταχνησθήσεται. Cognatae enim formae sunt κνῶ et κναίω. Cf. Eq. 771. κατακνησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ.

Schol. ὅτι πόλιν εἶπε τὴν Σικελίαν νῆσον οὖσαν. καὶ Ὅμηρος πολλάκις. τὰς νήσους πόλεις καλεῖ, ὡς τὸ [Il. Ξ. 230] "Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε πόλιν θείοιο Θόαντος." καὶ Πίνδαρος δὲ [Nem. VII. 13] περὶ τῆς Αἰγίνης "ἁ μὲν πόλις Αἰακιδᾶν," καὶ Εὐριπίδης [Ion. 297] Εὔβοι Ἀθήναις ἐστί τις γείτων πόλις." V.

διακναισθήσεται: Ἀντὶ τοῦ διαφθαρήσεται. (ὡς ἐπὶ τυροῦ τοῦτο. Ὅμηρος [Il. A. 639] "ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν κνήστι χαλκείῃ.") διακναίειν δέ ἐστι κυρίως τὸ ξύειν τυρὸν τῇ κνήστιδι. — δεῖ δὲ νοεῖν ὅτι πάλιν ἐνταῦθα τυρὸν ἐπιξύων καὶ εἰς τὴν θυείαν ἐμβάλλων ταῦτα λέγει. V.

252. τὸ μέλι — τἀττίκον] Cf. Th. 1192. ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ', ὥσπερ Ἀττικὸς μέλις.

Schol. φέρ' ἐπιχέω: Εὐφυέστατα τοῖς Ἀθηναίοις χαρίζεται, σεμνολογῶν τὰ κατ' αὐτούς. ὅσῳ γὰρ μέλι τιμιώτερον τῶν σκορόδων καὶ τῶν πράσων, τοσούτῳ ἀμείνων καὶ ἡ τοῦτο γεωργοῦσα γῆ. εἰπὼν δὲ τοῦτο ὁ Πόλεμος μέλι εἰς τὴν θυείαν βάλλει. — Ἄλλως. θέασαι ὅτι καὶ ἡμεῖς εὐφυῶς, εἴγε μὴ σφαλῶμεν, παρετηρήσαμεν ἐν τοῖς προλαβοῦσι τὴν ἐξήγησιν, εἴγε μειοῦν μὲν ἐν παντὶ σπουδάζει τὰ Λακωνικά, αὔξειν δὲ τὰ Ἀττικά. ἀμέλει κἀνταῦθα ποιῶν τοῦτο φαίνεται. διὸ τοῖς τε Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ἐκείνων συμμάχοις ἐπαρώμενός τι φαῦλον, οἷον ἐπὶ μὲν τῶν Πρασιῶν "ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλιαι καὶ πεντάκις καὶ πολλάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον," "καὶ ἐπὶ τῶν Μεγάρων" ὡς ἐπιτρίψεσθε αὐτίκα" καὶ "ἰὼ Σικελία καὶ σὺ δὲ ὡς ἀπόλλυσαι" καὶ "οἷα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται·" ὁπότε περὶ Ἀθηνῶν δὲ λέγει, μηδὲν δυσχερὲς μηδὲ βλάσφημον ἐπήγαγέν τι, ὁποῖον περὶ ἐκείνων φασὶν αὐτὸν εἰρηκέναι. V.

253. Cf. Eur. Hipp. Vel Fr. 11. Θησεῦ, παραινῶ σοι τὸ λῷστον, etc. χρῆσθαι 'τέρῳ] Cf. Eur. Hipp. 349. ἡμεῖς ἂν εἶμεν θατέρῳ κεχρημένοι.

Schol. παραινῶ σοι: Ἐν πολλοῖς κεῖται τὸ σοί. τάχα δὲ οὐκ ὠφελεῖ διὰ τὸ μέτρον εἶναι, εἰ μὴ ἄρα τὴν αι κοινὴν λάβοιμεν. V.

254. τετρώβολον τοῦτ' ἔστι] Sc. τὸ μέλι. Anglice, This is four-obol honey. I. e. pretiosum est. Schol: ἀντὶ τοῦ πολυτίμητον. Lycophro trag. Athen. 420 B. ἀλλὰ κυλίκιον | ὑδαρὲς ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου. Inscr. Cant. VII. Rose. τόκου τετρωβόλου. Ran. 554. κρέα — ἀν' ἡμιωβολιαῖα. Conferri non debet Alexidis locus Athen. 117 D. διωβόλου

τοῦτ' ἔστι, ubi variae lectiones veram scripturam esse ostendunt *ὀβολοὶ μόνον* (aut *μόνου*). Nec ejusdem alter Athen. 655 F. *τριωβόλου κρέισκοι ἀστεῖον πάνυ | ὕειον*, ubi sensus est, three obols' worth of pork Nec Antiphanes Athen. 691 D. *σταχτὴ δυοῖν μναῖν οὐκ ἀρέσκει μ' οὐδαμῶς*. Nec ejusdem Athen. 161 E. *πάντα ταῦτ' ἐστὶν δραχμῆς*. 123 B *δακτύλιός ἐστί μοι δραχμῆς*. De cujusmodi locis vide ad Eq. 682. *Τετρωβόλου, τοῦτ' ἔστι* significarot this is worth four obols, this is fowr obsols' worth.

τἀττικοῦ] Mel Atticum laudat Archestratus Athen. 101 D. *μέλι ζήτησαι ἀπελθὼν | Ἀττικόν*. Menand. Fr. Inc. 160. *ἀψινθίῳ κατέπασας Ἀττικὸν μέλι*. Alciphr. III. 21. *ἀποστάζοντα (κηρία) λιβάδας Ἀττικοῦ μέλιτος*.

Schol. (*τετρώβολον*: *Ἀντὶ τοῦ πολυτίμητον. οὕτω δὲ λέγουσι τὸ τετρωβολιαῖον, τουτέστι τὸ τετρωβόλου πωλούμενον.*)

(*φείδου τἀττικοῦ*: *Οἷον φειδώ τινα καὶ πρόνοιαν ποίει τοῦ Ἀττικοῦ*) — *τουτέστι συντήρει καὶ διαφύλαττε τὸ Ἀττικόν. οὐκ ὀκνεῖν γὰρ δεῖ καὶ δεῖσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ*. V.

255. Ad hanc hujus fabulae partem refert Dobraeus fragmentum ap. Polluc. X. 188. *τήνδ'* (al. *γοῦν*) *ἀσπίδα | ἐπίθημα τῷ φρέατι παράθες εὐθέως* (*ὑπτίαν*? cf. Ach. 583).

παῖ παῖ Κυδοιμέ] Cf. Pl. 624. *παῖ Καρίων*.

Κυδοιμέ] Hom. Il. *ε*. 592. *ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι' Ἐνυὼ | ἡ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος*. Il. *σ*. 535. *ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κήρ*. Hes. Scut. 156. *ἐν δ' Ὅμαδός τε Φόβος τ' Ἀνδροκτασίη τε δεδήει, | ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνεον*. Empedocles v. 405. *οὐδέ τις ἦν κείνοισιν Ἄρης θεὸς οὐδὲ Κυδοιμὸς — ἀλλὰ Κύπρις βασίλεια*. Ach. 573. *ποι χρὴ βοηθεῖν; ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν;*

κλαύσει μακρά] Cf. Eq. 433. *κλάειν σε μακρὰ κελεύσας*. Vesp. 584.

256. *ἕστηκας ἀργός*] Cf. Eccl. 880. *ἕστηκα — ἀργός*. S. Matth. Ev. XX. 6. *εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας ἀργούς*. ibid. *τί ὧδε ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί;*

Schol. (*οὑτοσὶ γὰρ κόνδυλος*: *Παρεπιγραφή· ἅμα γὰρ τῷ εἰπεῖν δίδωσιν αὐτῷ τὸν κόνδυλον.*)

257. *ὡς δριμύς*] Ita Eq. 706. *ὡς ὀξύθυμος*.

οἴμοι μοι τάλας] Cf. Soph. Phil. 788. *οἴμοι μοι τάλας*. Eur. Ion. 902 *οἴμοι μοι*. Epich. Fr. 82, 3. *οἴμοι μοι τάλας*. Sic *ἰώ μοί μοι* Nub. 1259. etc. Eur. Med. 97. *ἰώ μοί μοι*. 115.

258. *σκορόδων*] In moretum allia immisceri solebant. Pugno percussus famulus herum facete percontatur num moreto destinata allia in pugnum indiderit. BR. Acria enim sunt allia.

ἐς τὸν κόνδυλον] Pro *ἐς τὸν μυττωτόν*. Condimentum *κάνδυλον* (de quo Phot. p. 129, 15) tecte significari putat Fritzschius ad Ran. 134. idcirco quod verba *τῶν σκορόδων ἐνέβαλεν* proprie sint cibum aliquem apparantis.

Schol. *ἀντὶ τοῦ δριμύ*. R.

259. οἴσεις —;] Cf. Nub. 633. ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών; 1299. ᾄξεις; Av. 1572. ἕξεις ἀτρέμας;

ἀλετρίβανον] Alia forma ἀλότριψ est Anth. Pal. Ep. VI. 306.

ὦ μέλε] Undecies praeterea in fine versuum legi apud nostrum monet Richter.

(Schol.) ἀλετρίβανον: Οἱ μὲν δασέως παρὰ τὸ τοὺς ἅλας τρίβειν, οἱ δὲ ψιλῶς παρὰ τὸ ἀλεῖν. [καὶ δοῖδυξ μὲν Ἀττικὸν, ἀλετρίβανος δὲ Ἀσιανόν. λέγεται δὲ καὶ ἀλότριψ, ὡς ἐν ἐπιγράμματι (Aristonis Anth. Pal. VI. 306) „καὶ τοῦτον δικάρανον ἀλότριβα." καὶ ἀλετρὶς ἡ μυλωθρὸς παρὰ Καλλιμάχῳ (fr. 232).] — Κράτης παρατηρεῖν ἀξιοῖ πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι ὁ μὲν δοῖδυξ Ἀττικὸς, ὁ δὲ ἀλετρίβανος Ἀσιανὸς, καὶ σκυτοδέψης μὲν Ἀττικὸς, βυρσοδέψης δὲ Ἀσιανός. V.

260. εἰσῳκίσμεθα] Anglice we cane in.

Schol. χθὲς εἰσῳκίσμεθα: Συμβαίνει γὰρ τοῖς νεωστὶ εἰσωκισμένοις μὴ εὐπορεῖν πάντων τῶν ἀναγκαίων.

261. μεταθρέξεις] Anglice run and fetch. Fortius est μετατρέχειν quam μετιέναι. Cf. Av. 989. βούλει Διοπείθη μεταδράμω καὶ τύμπανα; Soph. Phil. 343. ἦλθόν με νηῒ ποικιλοστόλῳ μέτα. Lucian. Cont. 12. εἰ ἐκ Λυδίας μεταστέλλεσθαι τὸ χρυσίον δεήσει αὐτούς.

Schol. οὐκοῦν παρ' Ἀθηναίους: Πάλιν λεληθότως σεμνολογεῖ τοὺς Ἀθηναίους ὡς αὐτόχθονας (καὶ γηγενεῖς), ἐκ τοῦ εὑρίσκεσθαι παρ' αὐτοῖς τὰ τῶν πάλαι εἰσῳκισμένων, ὧν ἠπόρουν οἱ νεωστὶ εἰσῳκισμένοι.

262. εἰ δὲ μή γε] Cf. 828. εἰ μή γέ που.

263. εἰ δὲ μή γε, κλαύσομαι] Haec seorsim submissa voce dicit.

ἀνθρώπια] Anaxandr. com. III. 177. μικρὸν παντελῶς ἀνθρώπιον. Dem. de Cor. 242. τοῦτο — τἀνθρώπιον. Themist. Or. XXI. p. 262. πονηρὸν ἀνθρώπιον ἦν. Aliae formae leguntur ἀνθρωπάριον Pl. 416. ἀνθρωπίσκος Pac. 751. Xen. Mem. II. 3. 16. πονηρὰ ἀνθρώπια. Lucian. Cat. 12. ὁ μιαρὸν ἀνθρώπιον. Tim. 53. μιαρὸν ἀνθρώπιον. Spectatores alloquitur, ut in v. 276.

Schol. (ἀνθρώπια: Ὑποκοριστικῶς. τοῦτο πρὸς τὴν παροῦσαν συμφορὰν μειῶν αὐτούς.)

266. ταράξει . . . καθήμενος] Eccl. 221. καθήμεναι φρύγουσιν.

267. ὦ Διόνυσ'] Hunc ut Athenarum praesidem, aut ut rei scenicae patronum, aut denique ut pacis cultorem invocat.

Schol. ἀλλ' ὦ Διόνυσ': Ὡς οἰκείῳ θεῷ εὔχεται τῆς Ἀττικῆς, καὶ κυρίῳ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ τῶν ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀγομένων.

268 τὸ δεῖνα] Excusantis est sese et animum ejus quem alloquitur ad malum quod dicturus est ferendum praeparantis. Nos Anglice dicemus you know. Cf. 880. Ach. 1149. Th. 620. 622. 625. Av. 647. Lys. 921. 926. 1168. Ran. 796. 918. Vesp. 524. Lucian. Vit. auct. 19. Bis Accus. 23.

Schol. (τὸ δεῖνα γὰρ ἀπόλωλ': Διὰ τούτου τὸ ῥηθησόμενον ἀηδὲς ἐκφεύγει εὐθέως λέγειν. ὅτε γάρ τι δυσχερὲς μέλλομεν λέγειν, εἰώθαμεν τοῦτο προτάσσειν, ὡς μὴ εὐθυρημονοῦντες.)

269. *ἀλετρίβανος*] Cleonem allegorice dicit pistillum, quo urbes con tunduntur. Similiter de eodem in Eqq. 981. *εἰ μὴ γένοιθ'* [*γένεθ'* *οὗτος ἐν τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἤστην σκεύη δύο χρησίμω, δοίδυξ οὐδ' τορύνη.* Hic in Pac. 654. eum vocat *κύκηθρον καὶ τάρακτρον.* Dum autem dicit periisse Atheniensibus pistillum illud et instrumentum belli significat Cleonem jam mortuum fuisse, quod infra in loco jam adducti clarius dicitur. Perierunt autem eodem tempore Cleo dux Atheniensi et Brasidas dux Lacedaemonius. BE. Cf. etiam Ach. 936.

270. *Schol. ὁ βυρσοπώλης*: (*Τοῦτο αἰνίττεται πρὸς τὸν Κλέωνα, καὶ ὅτι μετὰ τὴν Κλέωνος τελευτὴν εἰσῆκται τὸ δρᾶμα· ἤδη γὰρ τεθνήκει* (*ὡς δὴ αἴτιον τοῦ πολέμου καὶ ὡς *αὐτὸν συνέχοντα τὸν πόλεμον.* ὡς *καὶ Θουκυδίδης ἱστορεῖ.*)

271. *εὖ γ' — ποιῶν*] Cf. 285. Ut alibi *καλῶς γε ποιῶν.* Cf. Pl. 863 *νὴ Δία καλῶς τοίνυν ἀπόλλυται.* Eccl. 803. *ἢν διαρραγῶ δὲ τί;* | *ΑΝ* *καλῶς ποιήσεις.*

ὦ πότνια δέσποιν' Ἀθηναία] Cf. Eq. 763. *τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίῃ*

Schol. εὖ γ' ὦ δέσποινα: (*Οὕτως τὴν θεόν. τὰς δὲ γυναῖκας Ἀπτικαὶ ἵνα μὴ ὁμωνύμως. Ἄλλως. ταύτῃ εὔχεται ὅτι τῶν Ἀθηναίων ἱερὰ ἡ θεός τὸ δὲ ἑξῆς, εὖ γε ποιῶν ἀπώλετο ἐκεῖνος, εἴπερ πρὸ τοῦ ἀπολέσαι τὰ πράγματα ἡμῶν ἀπώλετο.*

272. *ἐκεῖνος*] Ille infra. Cf. 313. 649. Ran. 69.

κἀν δέοντι] Sc. *καιρῷ* (Plat. de just. 375. *ὁ ἐν τῷ δέοντι καιρῷ οἷός τε πέμπειν* etc.). Eur. Alc. 820. *οὐκ ἦλθες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμοις* Or. 212. *ὡς ἡδύ μοι προσῆλθετ' ἐν δέοντί τε.* Hipp. 923. Med. 1244 Eodem sensu *ἐς δέον.* Soph. Oed. R. 1416. *ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε* | *Κρέων* Ant. 392. *ὅδ' ἐκ δόμων ἄψορρος ἐς δέον περᾷ.*

Schol. τῷ χρησίμῳ τῇ πόλει. R.

273. Cf. 231. *τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.*

Schol. ἢ πρίν γε τὸν μυττωτὸν: *Ἀντὶ τοῦ πρὶν ἡμῖν τὸν πόλεμον ἐπεγεῖραι. ὡς αἴτιον δὲ αὐτὸν τοῦ πολέμου διαβάλλει. — ὡς καὶ Θουκυδίδης ἱστορεῖ.* R.

274. *ἕτερον — μέτει*] Cf. Eq. 605. *μετῇσαν στρώματα.* Eur. Med. 5 *οἳ τὸ πάγχρυσον δέρας* | *Πελίᾳ μετῆλθον.*

275. *ταῦτ', ὦ δέσποθ'*] Sc. *δράσω.* Cf. Vesp. 142. *ταῦτ', ὦ δέσποτα* Ach. 815. *περίμεν' αὐτοῦ. ΜΕ. ταῦτα δή.* Vesp. 851. 1008. Eq. 111. 496. Plat. Tim. 17. *ταῦτ' ἔσται.*

ἧκε] Redi. Cf. 845. *ἧκε δεῦρ' αὖθις πάλιν.* Lys. 924. *ἧκέ νυν ταχέως πάνυ.* 731. *ἥξω ταχέως.* Xen. An. V. 1. 4. *περιμένετε ἔστ' ἂν ἐγὼ ἔλθω· ἥξω δὲ ταχέως.* Xen. An. VII. 3. 43. *ἧκε ταχὺ πάλιν.* II. 1. 9. *ἐγὼ δὲ αὐτίκα ἥξω.* II. 1. 117. II. 2. 1. II. 15. II. 3. 6. II. 3. 24. II. 3. 29.

Schol. (*ἀνύσας τι*: *Ἀπελθὼν ὁ Κυδοιμὸς ἐπανῆλθε, καὶ οὕτως τὴν ἐρώτησιν αὐτῷ προσφέρει ὁ Πόλεμος.*

ἀνύσας τι: *Ἀντὶ τοῦ ἤνυσάς τι καὶ διεπράξω καὶ φέρων ἥκεις.*)

276. *νῦν ἀγὼν μέγας*] Cf. Eur. Ph. 859. *ἐν γὰρ κλύδωνι κείμεθ' — καὶ μέγας Θήβαις ἀγών.* Thuc. II. 89. *ὁ δὲ ἀγὼν μέγας ὑμῖν.* II. 45.

καισὶ δ' αὖ — ὁρῶ μέγαν τὸν ἀγῶνα. Plat. Rep. 608 B. μέγας γὰρ ὁ ἀγών. Antiphont. ap. Stob. Flor. 68, 37. μέγας γὰρ ἀγὼν γάμος ἀνθρώπῳ. Aesch. Pers. 405. νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών. Soph. El. 1498. λόγων γὰρ οὐ | νῦν ἐστιν ἀγὼν, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι. Eur. Hec. 229. Phoen. 860. Med. 235. 402. Hipp. 496.

Schol. τί πεισόμεσθα: Τί ἄρα παθεῖν μέλλομεν. ἢ ἐν ποίῳ κινδύνῳ καθεστήκαμεν.

277. Σαμοθράκῃ] Herod. II. 51. ὅστις δὲ τὰ Καβείρων ὄργια μεμύηται, τὰ Σαμοθρήϊκες ἐπιτελέουσι. BE. Qui his sacris celeberrimis initiati erant credebantur prae caeteris probi esse ideoque precibus apud deos etiam maxime valere. Schol: δοκοῦσι γὰρ οἱ μεμυημένοι ταῦτα δίκαιοί τε εἶναι καὶ ἐκ δεινῶν σώζεσθαι καὶ ἐκ χειμώνων. Schol. Apoll. Rh. I. 918. λέγονται γὰρ οἱ αὐτόθι μυηθέντες ἐπακούεσθαι εἰς ὃ ἂν εὔξωνται, ὡς Ἀριστοφάνης φησίν, "Ἀλλ' εἴ τις etc." δοκοῦσι γὰρ μᾶλλον σώζεσθαι οἱ τὰ μυστήρια εἰδότες. Theophrast. Char. 24. καὶ κλυδωνίου γενομένου ἐρωτᾶν εἴ τις μὴ (del.?) μεμύηται τῶν πλεόντων. Alexis ap. Athen. 421 D. ὥσπερ ὁ κεκληκὼς τὰ Σαμοθρᾴκι' εὔχεται | λῆξαι πνέοντα καὶ γαληνίσαι ποτέ. V. Suid. in Σαμοθρᾴκη. Wesseling. ad Diod. Sic. IV. 43.

Schol. ἐν Σαμοθρᾴκῃ: Ἐν Σαμοθρᾴκῃ ἦσαν τελεταί τινες, ἃς ἐδόκουν τελεῖσθαι πρὸς ἀλεξιφάρμακά τινα κινδύνων. ἐν δὲ τῇ Σαμοθρᾴκῃ τὰ τῶν Κορυβάντων ἦν μυστήρια καὶ τὰ τῆς Ἑκάτης. καὶ διαβόητον ἦν τὸ Ζήρινθον ἄντρον, ἔνθα τὴν Ἑκάτην ὀργιάζειν ἐλέγετο, καὶ τελετὰς ἦγον αὐτῇ τινὰς καὶ κύνας ἔθυον. (καὶ ὁ τὴν Ἀλεξάνδραν πεποιηκὼς [v. 77] μέμνηται "Ζήρινθον ἄντρον καὶ κυνοσφαγοῦς θεᾶς | λιπὼν ἐρυμνὸν κτίσμα Κυρβάντων Σάον." ἐν κινδύνοις δὲ γενόμενοι ἐπεκαλοῦντο τοὺς δαίμονας οἷς ἐδόκουν μεμυῆσθαι ἐπιφανῆναι καὶ ἀλεξῆσαι.)

278. νῦν ἐστιν — καλόν] Now is a good opportunity. Cf. 292. νῦν ἐστιν ἡμῖν — καλὸν — ἐξελκύσαι etc. Soph. Phil. 1155. νῦν καλὸν ἐπίφονον κορέσαι στόμα. Fr. 152.

Schol. μεμυημένος: Τὰ μυστήρια τῶν Καβείρων. δοκοῦσι δὲ οἱ μεμυημένοι ταῦτα (δίκαιοί τε εἶναι καὶ) ἐκ δεινῶν σώζεσθαι καὶ ἐκ χειμώνων.

279. ἀποστραφῆναι] Ut distorqueantur, ne redire possit. Cf. supra 267.

Schol. ἀποστραφῆναι: (Ὃ ἡμεῖς) διαστραφῆναι (λέγομεν. ἀντὶ τοῦ) κλασθῆναι τοῦ μετιόντος τὸν δοίδυκα. — Ἄλλως. ἐναντίαν αὐτῷ τὴν εἰς τὸ δεύτερον γενέσθαι ὁδὸν, ὥστε μηκέτι αὐτὸν ὑποστρέψαι. Ἄλλως. εὐξώμεθα οὖν, φησὶ, τοῦ Κυδοιμοῦ τοὺς πόδας, ὥστε μὴ δυνηθῆναι ἐπανελθεῖν αὐτὸν μηδὲ (om.?) χωλεύοντα μηδὲ κομίσαι τὸν ἀλετρίβανον. V.

280. κἄτ' οἴμοι μάλα] Iterumque magis οἴμοι. Cf. 53. καὶ τοῖς ὑπερηνορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα. 462. εἶα ἔτι μάλα. Ran. 864. κἄτι μάλα τὸν Τήλεφον. Antiphont. 131, 22. ἔτι δὲ μάλα. Redux cito est ex Lacedaemone Κυδοιμὸς, ut Amphitheus iste in Ach. 175.

Schol. καὶ πάλιν. ἦλθεν γὰρ μηδὲν ἀγόμενος, δι' ὃ ἀσχάλλει. R. V.

281. αὖ] Rursus, iterum. Dixerat enim jam supra v. 268. οὐ φέρεις; ἀπόλωλε γὰρ —] Brasidam innuit, qui periit ad Amphipolin in eodem praelio quo Cleon occisus fuit anno 3. olymp. 89, qui erat belli

decimus. V. Thuc. V. 10. BR. Ut apud Athenienses Cleon, ita apud Lacedaemonios Brasidas bellum fovebat. De his Thucydides Lib. V οἵπερ ἀμφοτέρωθεν ἠναντιοῦντο τῇ εἰρήνῃ, ὁ μὲν διὰ τὸ εὐτυχεῖν τε καὶ τιμᾶσθαι ἐκ τοῦ πολεμεῖν· ὁ δὲ γενομένης ἡσυχίας καταφανέστερος νομίζων ἂν εἶναι κακουργῶν καὶ ἀπιστότερος διαβάλλων. BE.

282. *Schol.* καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν: Ὁ Βρασίδας ὁ Τέλλιδος καὶ ὃς ἦν Λακεδαιμονίων στρατηγός. καὶ οὗτος δὲ ἀνθίστατο τῇ εἰρήνῃ. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Θρᾴκῃ.

283. ἐς τἀπὶ Θρᾴκης χωρία] Thuc. V. 2. ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης χωρία. Eurip. Epist. 61. εἰς τἀπὶ Θρᾴκης χωρία στέλλετε. Plerumque simpliciter ἐς τἀπὶ Θρᾴκης dicebant, ut in Av. 1369. ἐς τἀπὶ Θρᾴκης ἀποπέτου κἀκεῖ μάχου. Χωρία hic valet castella, stationes militares.

Schol. (εἰς τἀπὶ Θρᾴκης χωρία: Καὶ γὰρ εἰς συμμαχίαν πεμφθεὶς Βρασίδας ἐπὶ Θρᾴκην κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Κλέωνι τελευτᾷ.)

284. χρήσαντες ἑτέροις] Brasidam sc. Lacedaemoniis ducem missum ad opem ferendam sociis in Thracia adversus Athenienses, ut narrat Thucyd. V. 12. Periit autem et ipse ad Amphipolin in eodem praelio quo Cleon octavo ante hanc fabulam doctam mense.

Schol. χρήσαντες: Ἐν Ἀμφιπόλει γὰρ τῆς Θρᾴκης μονομαχήσαντες ὅ τε Κλέων καὶ ὁ Βρασίδας ἀλλήλους ἀνεῖλον.

285. εὖ γε ποιήσαντες] Cf. 271.

ὦ Διοσκόρω] Qui Lacedaemone praecipue colebantur. Apte hic Laconicos deos alloquitur. Sic supra v. 271, quum de Athenis agebatur Minervam invocaverat.

Schol. Διοσκόρω: Οὗτοι παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐτιμῶντο. διὸ καὶ αὐτῶν μέμνηται, ὅτι Βρασίδου τοῦ Λακεδαιμονίου ἐμνήσθη, ἐπὶ δὲ Κλέωνος τῆς Ἀθηνᾶς.

288. *Schol.* ἐγὼ δὲ δοίδυκ' εἰσιών: Ἐγὼ ἀλετρίβανον εἰσιὼν ποιήσομαι.

289. τοῦτ' ἐκεῖν'] Cf. 516. ἤδη 'στι τοῦτ' ἐκεῖνο. Av. 354. τοῦτ' ἐκεῖνο ποῖ φύγω δύστηνος; Ach. 820. τοῦτ' ἐκεῖν', ἔχει πάλιν | ὅθενπερ ἀρχὴ τῶν κακῶν ἁμῖν ἔφυ. Ran. 318. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖν', ὦ δέσποθ'· οἱ μεμυημένοι | ἐνταῦθά που παίζουσιν. Ran. 1342. τοῦτ' ἐκεῖν'· ἰὼ ξύνοικοι, τάδε τέρατα θεάσασθε. Eur. Tro. 626. οἲ 'γὼ τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖνό μοι πάλαι Ταλθύβιος αἴνιγμ' οὐ σαφῶς εἶπεν σαφές. Plat. Euthyd. 296 B. τοῦτ' ἐκεῖνο, ἔφη, ἥκει τὸ αὐτὸ παράφθεγμα. Lucian. Herod. 1. τοῦτ' ἐκεῖνο ἥκειν οἱ νομίσας τὸν καιρὸν οὗ μάλιστα ἐγλίχετο. Philops. 29. τοῦτ' ἐκεῖνο ἥκειν μοι νομίσας.

ἥκει] Adest, locum habet.

Δάτιδος] Schol: Δᾶτις σατράπης Περσῶν — ἑλληνίζειν βουλόμενος εἶπεν ἥδομαι καὶ χαίρομαι, καὶ ἐβαρβάρισεν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν χαίρω. — λέγεται δὲ τὸ τοιοῦτο δατισμός. Cf. ad Eq. 115. Alia genitivi forma Δάτιος utitur Strabo 9. p. 399. DIND. Hujusmodi barbarismus Datismus inde vocari coepit. Cf. ad Equit. 115. πέρδεται καὶ ῥέγκεται. Similis barbarismus, qua de causa non constat, occurrit in Hermippi loco ap. Athen. 426 F. ἔπειθ', ὅταν πεινῶμεθ' (πιν. libri) ἢ διψώμεθα.

Schol. τὸ Δάτιδος μέλος: Δᾶτις σατράπης Περσῶν, εὐδοκιμήσας κατά τινα χρόνον (πολεμῶν), ἑλληνίζειν δὲ βουλόμενος εἶπεν ἥδομαι καὶ χαίρομαι, καὶ ἐβαρβάρισεν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν χαίρω. ἅμα δὲ οὗτος εἶπε πρὸς τὸ ὁμοιοκατάληκτον. [[οὐκ εἴρηται δὲ τὸ χαίρομαι· αὐτὸ γὰρ τὸ χαίρω αὐτοπαθὲς ὂν προϋφήρπασεν αὐτοῦ τὸ σημαινόμενον. λέγεται δὲ τὸ τοιοῦτο δατισμός.]] — στοχάζεται ὅτι εἴη ἂν διαμνημονευόμενος περὶ Δάτιδος τοῦ Πέρσου, ὅτι εἰπέ ποτε παρά τινα συνουσίαν ἥδομαι καὶ χαίρομαι, ἑλληνίσαι τι θέλων. καὶ γὰρ καὶ παρὰ παλαιοτέρου τινὸς ἐμφαίνεται. εἴη δὲ ὕπαρχος τοῦ βασιλέως τῶν ἐλθόντων ἐπὶ Μαραθῶνα, ὃν καὶ φυγεῖν φασὶ πολὺν χρυσὸν καταλιπόντα. Ἄλλως. Δᾶτις τῶν ἐν Μαραθῶνι παραταξαμένων Ἀθηναίοις στρατηγὸς Δαρείου, ὃν φασιν ἀντιποιήσασθαι τῆς Ἀττικῆς ὡς ἰδίας· ἀπὸ Μήδου γὰρ τοῦ Μηδείας καὶ Αἰγέως ἐδόκει εἶναι. Ἄλλως. Δᾶτις σατράπης Περσῶν βασιλέως, ὅστις συνεχέστερον πρεσβευόμενος εἰς Ἀθήνας ἠράσθη τῆς αὐτῶν πολιτείας, καὶ μείνας ἐκεῖ ἐβούλετο ἑλληνίζειν τῇ ὁμιλίᾳ, καὶ ἐβαρβάριζεν καὶ τοὺς τρόπους καὶ τοὺς λόγους. V. τινὲς (δὲ) Δᾶτιν λέγουσι τὸν τραγικὸν, κακῶς ὑπονοοῦντες· ἐκεῖνος γὰρ υἱὸς ἦν Καρκίνου, οὗτος δὲ ὕπαρχος Περσῶν. R. V.

290. τῆς μεσημβρίας] Cf. ad Vesp. 500. Lys. 418. Pac. 290.

291. Cf. Pl. 288. ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χορεῦσαι. Infra 335. ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ. Diphil. IV. 404. γέγηθα καὶ χαίρω τε (χαίρω τε καὶ γέγηθα?) καὶ πτερύττομαι. Herod. VIII. 101. ταῦτα ἀκούσας — ἐχάρη τε καὶ ἥσθη. Eq. 115. ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγὼν πέρδεται καὶ ῥέγκεται.

κεὐφραίνομαι] Eadem crasis est in κεὐριπίδου Ran. 758.

292. Cf. 278. νῦν ἔστιν εὔξασθαι καλὸν etc. Soph. Phil. 1155. νῦν καλὸν ἀντίφονον κορέσαι στόμα.

293. Cf. 303. 353. Ach. 269. πραγμάτων τε καὶ μαχῶν — ἀπαλλαγείς. Fr. 343, 3. οἰκεῖν μὲν ἀργὸν αὐτὸν ἐν τῷ γηδίῳ | ἀπαλλαγέντα τῶν κατ' ἀγορὰν πραγμάτων.

294. τὴν πασὶν εἰρήνην φίλην] Cf. Fr. II. 1065. τῆς πᾶσιν ἀνθρώποισιν εἰρήνης φίλης.

295. ἕτερον — δοίδυκα] Alcibiadem innui arbitratur Palmerius, qui bellum hoc tempore contra Lacedaemonios strenue parabat. Thuc. V. De voce δοῖδυξ sensu tropico cf. Eq. 984.

Schol. ἀντὶ τοῦ στρατηγόν. R.

296. *Schol.* καλῶς τοὺς χρήζοντας τῆς εἰρήνης καλεῖ εἰς συμμαχίαν. δημιουργοὶ δὲ λέγονται κοινῶς οἱ δημόσιά τινα ἐργαζόμενοι· νῦν δὲ τοὺς ἀρχιτέκτονας λέγει, ἵνα ἐντέχνως ἑλκυσθῇ ἡ Εἰρήνη. Ἄλλως. V. πάντες γὰρ οὗτοι τῶν ἔργων ἐκωλύοντο πολέμου ὄντος καὶ ἠδικοῦντο, οἱ μὲν γεωργοὶ κωλυόμενοι γεωργεῖν, οἱ δὲ ἔμποροι ὑφ' ὧν ἂν περιέτυχον πονηρῶν, οἱ δὲ τέκτονες ἀναγκαζόμενοι ναυπηγεῖν τριήρεις. οἱ δὲ δημιουργοὶ στρατεύεσθαι καὶ φρουρεῖν ἀναγκαζόμενοι, οἱ δὲ μέτοικοι εἰσπραττόμενοι μετοίκιον, καὶ οἱ ξένοι ἀπελαυνόμενοι, καὶ οἱ νησιῶται τοὺς φόρους εἰσπραττόμενοι καὶ ναῦς παρέχοντες. ἢ οὖν τούτων χάριν ἐμνημόνευσεν αὐτῶν, ἢ βουλόμενος δεῖξαι ὅτι ἐπιβλαβὴς καθόλου ὁ πόλεμος. R. V.

297. *μέτοικοι καὶ ξένοι*] Ach. 505. 508. Eq. 347. *εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου.*

298. *ὦ πάντες λεῴ*] Av. 1275. *τιμῶσιν (σε) οἱ πάντες λεῴ.* Lys. 638. *ὦ πάντες ἀστοί.* 777. *ὦ πάντες θεοί.*

299. *ἅμας*] Ligones. Proverbium erat *ἅμας ἀπῄτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας.* V. Zenob. I. 83.

Schol. ἐργαλείων ἐμνημόνευσεν ἐπίτηδες εἰς τὸ ἀνελκύσαι τοὺς λίθους τοὺς ἐπὶ τῷ ὀρύγματι, ἐν ᾧ ἦν Εἰρήνη, ὡς ἔφη ὁ Ἑρμῆς, (ἵνα ἐλευθερώσῃ αὐτήν). R. V. (*ἅμας δὲ τὰς πυράμας. ἐργαλεῖά τινα ἐπιτήδεια πρὸς τὸ ἀνορύττειν.*) [[*καὶ παροιμία "ἅμας ἀπῄτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας."*]]

300. *ἁρπάσαι — ἀγαθοῦ δαίμονος*] Haurire boni genii poculum. Schol: *δειπνήσαντες μὲν ἐπερρόφουν ἀγαθοῦ δαίμονος, ἀπαλλάττεσθαι δὲ μέλλοντες ἔπινον Διὸς σωτῆρος.* Cf. ad Vesp. 525. *μηδέποτε πίομ' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος.* Piers. ad Moer. p. 72.

(*Schol.*) *ἀγαθοῦ δαίμονος: Φασὶ γὰρ ὅτι δειπνήσαντες μὲν ἐπερρόφουν ἀγαθοῦ δαίμονος, ἀπαλλάττεσθαι δὲ μέλλοντες ἔπινον Διὸς σωτῆρος. ὡσεὶ ἔλεγε, νῦν γὰρ σπεῖσαι ἢ πιεῖν πάρεστιν ἡμῖν ἀγαθοῦ δαίμονος πόμα. — Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ νῦν γὰρ ἔστιν ἡμῖν ὑπὲρ ἀγαθῆς τύχης χαρεῖν καὶ ἁρπάσαι τὴν Εἰρήνην.* V.

301. Cf. 68. Eccl. 835. *χωρεῖτ', ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος.*

Schol. ⌈*δεῦρο πᾶς χώρει: Εἴσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶ τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ λη'. καὶ ἡ ἔκθεσις ταύτης κώλων ὁμοίων τροχαϊκῶν ζ'. ὧν τὰ ε' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ς' παρατέλευτον. τὸ ζ' ἐφθημιμερὲς ἰαμβικόν. ὑφ' ὃ αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ.*⌉

διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς στίχους τροχαϊκοὺς τριμέτρους καταληκτικοὺς β', οὓς ἔτι ὁ πρεσβύτης λέγει. ὑφ' οὓς κορωνὶς τοῦ χοροῦ εἰσελθόντος, καὶ στίχοι ὁμοίως τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ λς', ὧν τελευταῖος "μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς." V.

302. Cf. Ach. 405. *ὑπάκουσον, εἴπερ πώποτ' ἀνθρώπων τινί.*

Schol. ὦ Πανέλληνες: Λεληθότως εἰς ὁμόνοιαν αὐτοὺς περιάγει, (ὁμοφρονῆσαι πάντας τοὺς Ἕλληνας ἀξιῶν καὶ ὁμοθυμαδὸν τῆς εἰρήνης ἀντιλαβέσθαι. διὰ τοῦτο καὶ μιᾷ προσηγορίᾳ αὐτοὺς περιέλαβε, δηλῶν τὸ συγγενὲς καὶ δυσωπῶν αὐτοὺς ὡς οὐδὲ τῇ ὀνομασίᾳ διακεκριμένοι πολεμοῦσι πρὸς ἑαυτούς.)

303. *κακῶν φοινικικῶν*] Schol: *αἱματωδῶν.* Anglice bloody frays. Mala dicit belli, in quo multum sanguinis effunditur. Cf. ad 1173.

(*Schol.*) *καὶ κακῶν φοινικικῶν: Οἷον αἱματωδῶν, ἀπὸ τῆς τοῦ αἵματος χροιᾶς. Ὅμηρος "φοινίσσετο δ' αἵματι γαῖα." λείπει δὲ τὸ ἡσυχάσομεν. Ἄλλως. τῶν πολεμικῶν· φοινικὶς δὲ χλαμὺς πολεμική. — ἢ ἀντὶ τοῦ ναυμαχικῶν· Φοίνικες γὰρ λέγονται κρατεῖν ἐν ταῖς ναυμαχίαις.* V.

304. *ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν*] Cf. Pl. 744. *διέλαμψεν ἡμέρα.*

μισολάμαχος] Lamachum saepe notat tanquam belli cupidum, et infra 473. dicit eum obstare quominus pax fiat, et inferius introducit ejus filium non nisi praelia canentem in convivio, unde ipse pater male audit,

v. 1290. Maxime autem in Acharnensibus perstringitur. BE. Redde, Lamacho inimica, i. e. pacifica. De Lamacho duce Atheniensium illo tempore belli tam perito quam cupido cf. Ach. 267. 575. etc. Similiter *μισοπορπακίστατος* 662. *μισολάκων* Vesp. 1164. *μισόδημος* 473. *μισόπολις* 411. *μισοσύλλας* Plut. Sert. 3.

Schol. *μισολάμαχος*: *Ἀλλοτρία τῶν Λαμάχου τρόπων· φιλοπόλεμος γὰρ οὗτος, ὡς καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσί φησιν.* V.

305. *πρὸς τάδ'*] Alibi *πρὸς ταῦτα*, ut 416. 765. Eccl. 851. 1140.

φράζε] Ad Trygaeum.

ἡμῖν — ἀρχιτεκτόνει] Metaphorice, ut infra v. 428. *ἅττα χρὴ | ποιεῖν ἐφεστὼς φράζε δημιουργικῶς.* Sic apud Euripidem in Cyclope v. 477. *χ' ὅταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι | πείθεσθ'.* BE. Cf. Fr. 241. Sosip. com. IV. 482. *ἐδίδασκεν ἡμᾶς* (coquos) — *ἀρχιτεκτονεῖν*. Dem. p. 1286. *τούτῳ τῷ ἀρχιτέκτονι τῆς ὅλης ἐπιβουλῆς.*

306. Cf. Nub. 1182. *οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως μί' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέρα δύο.* Av. 627. *οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγὼ — τῆς σῆς γνώμης ποτ' ἀφείμην.* Vesp. 212. 471. Eur. Cycl. 469. *ἔστ' οὖν ὅπως ἂν — κἀγὼ λαβοίμην* etc. Plura ad Vesp. 471. et Ach. 994. Construendum videtur *οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως δοκῶ* (i. q. *ὅπως ἂν δοκοίην*) *μοι ἀπειπεῖν ἂν τήμερον.* Dissociantur particulae *ὅπως* et *ἂν* etiam Vesp. 212. *κοὐκ ἔσθ' ὅπως διαδὺς ἂν ἡμᾶς ἔτι λάθοι* 471. Nub. 1182. Nisi pro *δοκῶ μοι* reponendum *δοκοῖμεν*.

ἀπειπεῖν] Lys. 778. *μή νυν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι.* Eur. Or. 91. *ἀπείρηκ' ἐν κακοῖς.* Theocr. V. 22. *ἀλλά γέ τοι διαείσομαι, ἔστε κ' ἀπείπῃς.*

307. Cf. 428—429.

φιλαμπελώτατε] Quasi *φιλανθρωπότατε*.

308. *Schol.* *φιλαμπελωτάτην*: *Συντόμως ἐκ τῆς ἀμπέλου τὴν περὶ τὰς γεωργίας ἐπιμέλειαν ἐδήλωσεν εἰρήνης οὔσης· πολέμου γὰρ ὄντος τὸ ἐναντίον ἠμελοῦντο.* R. V.

309. *ὅπως μὴ — ἐκζωπυρήσετ'*] Cf. 431. *ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως | ἔργῳ 'φιαλοῦμεν.* Lys. 1093. *θαἰμάτια λήψεσθ', ὅπως | — μή τις ὑμᾶς ὄψεται.*

310. *τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσετ'*] Solon. apud Demosth. p. 422. a Berglero citatus, *ἣ στάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' εὕδοντ' ἐπεγείρει.* Cf. 610. *κἀξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον* etc.

Schol. *ἐκζωπυρήσετε*: *Ἀντὶ τοῦ ἀνάψετε τὸν πόλεμον ἤδη κατεσβεσμένον. ἐκζωπυρῆσαι δέ ἐστι κυρίως τὸ ἐκ μικροῦ πυρὸς φυσῶντα μεγάλην φλόγα κινῆσαι. — (Ἄλλως. ἀνεγείρητε.) ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀνθράκων· καὶ ὁ πόλεμος γὰρ καυστικός.* R. V.

311. *ἀκούσαντες — χαίρομεν*] Cf. Ran. 1028. *ἐχάρην γοῦν τῇ νίκῃ ἀκούσας* etc. Pers. 844. *ἦ πολλὰ — ἤλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.*

312. *οὐ γὰρ ἦν*] Sc. *τὸ κήρυγμα.* "Belli tempore, quum expeditio subitanea suscipitur, saepe edictiones publicantur ut milites victum tot vel tot dierum, plerumque trium, sibi praeparent. Vult itaque dicere: Istud edictum (quod incipit *ὦ γεωργοὶ* v. 294.) non ad bellum spectabat, sed ad pacem: propterea laetemur. Similiter in Acharn. 196. ille, qui

unguentum quoddam suave, quod ibi fingitur esse Pax, naribus admovet dicit Pacem olere edicta de non asservando victu trium dierum: *αὗται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος | καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.* Illuc alludit tantum in Vesp. 242. *χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ | ἥκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηράν.* BE. Cf. 716. Ach. •97. *καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.* Eq. 1019. Eubulus Harp. p. 185, 21. *λαβόντας εἰς 'Υμηττὸν ἐξελθεῖν ὅπλα | καὶ σιτί' ἐπὶ μύρμηκας ἡμερῶν τριῶν.* Apollodorus Athen. 281 A. *πίνειν Ἀθηναίους ἅπαντας τοὺς μέχρι | ἐτῶν τριάκοντ', ἐξιέναι τοὺς ἱππέας | ἐπὶ κῶμον εἰς Κόρινθον ἡμερῶν* (vulgo *ἡμέρας* ex seq. v.) *δέκα | στεφάνους ἔχοντας καὶ μύρον πρὸ ἡμέρας.* (Ita enim hunc locum refingendum censeo.) Julian. Epist. 12. *ἡ μὲν παροιμία φησὶν, Οὐ πόλεμον ἀγγέλλεις.*

Schol. οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν: Οὐ γάρ, φησὶ, πολεμικὸν ἦν τὸ κήρυγμα, ἀλλ' εἰρηνικόν. ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος δὲ τὸν πόλεμον δηλοῖ. — ἀντὶ τοῦ πολεμεῖν. οἱ γὰρ πολεμοῦντες πρὸς τρεῖς ἡμέρας λαμβάνουσι σιτία εἰς τὸν πόλεμον. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς στρατηγοῖς ἀναλογιζομένοις πόσας ἡμέρας ἔμελλον πολέμῳ σχολάζειν καὶ ἔξω κατέχειν τὸν στρατὸν κηρύσσειν τοσούτων ἡμερῶν σιτία ἐπάγεσθαι, τριῶν μόνων ἡμερῶν ἐκ δημοσίων αὐτοῖς χορηγούντων. R. V.

313. Cf. Eq. 1030. *φράζευ, 'Ερεχθείδη, κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστήν* (Cleonem). 1017. Vesp. 1031. Infra 754. Ridicule Cleonis vel mortui furorem metuendum esse significat.

τὸν κάτωθεν Κέρβερον] Cf. Soph. Ant. 1070. *τῶν κάτωθεν — θεῶν.*

Schol. (*εὐλαβεῖσθε: Νῦν πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχετε, φησὶ, καὶ δεδίττεσθε τὸν Κλέωνα, μὴ ἐμποδὼν τῇ εἰρήνῃ γένηται.*) — *καὶ Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς Κέρβερον αὐτὸν ὠνόμασεν.* V.

φασὶ χωρὶς τοῦ ν τὸ κάτωθεν ἐπίρρημα λέγεσθαι, ἵνα ᾖ Δωριέων μᾶλλον οἰκεῖον. χρῆται δὲ τῷ ὁμοίῳ καὶ Πίνδαρος [Pyth. IV. 180] "*ἄντροθε γὰρ νέομαι παρὰ Χαρικλοῦς καὶ Φιλίνας.*" V.

314. *παφλάζων καὶ κεκραγώς*] De eodem Cleone Eq. 136. *ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγὼν, | ἅρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.* Eq. 919. *ἀνὴρ παφλάζει.* 6. 44. Av. 1243. *παῦε τῶν παφλασμάτων.* Eubul. Athen. 229 A. *λοπὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι.* Timocles Athen. 342 A. *κόμποις παφλάζων.*

Schol. μὴ παφλάζων: Παφλάζειν ἐστὶ τὸ λαλοῦντά τινα κρατεῖσθαι καὶ ἀνακόπτεσθαι. ὡς οὖν τοῦ Κλέωνος οὕτω διαλεγομένου τοῦτό φησιν. ἢ διὰ τὸ ταραχῶδες τοῦ Κλέωνος ἐχρήσατο τῷ παφλάζειν, κυρίως σημαίνοντι τὴν κεκινημένην θάλατταν.

ἐνθάδ' ἦν: Τουτέστιν ὅτε ἔζη, (*ὁπηνίκ' ἦν σὺν ἡμῖν*).

315. *Schol. μὴ ἑλκύσαι: Ὅτι περιττὸν τὸ μή. ἤρκει γὰρ εἰπεῖν ὅτι* (*μή?*) *ἐμποδὼν γένηται ὥστε ἐξελκύσαι. ὅμοια καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀπαγορεύω σοι μὴ ἐξιέναι.*

316. Euripidis sermonem videtur imitari, apud quem saepius haec locutio occurrit. Cf. Her. 977. *τοῦτον δ', ἐπείπερ χεῖρας ἦλθεν εἰς ἐμάς, οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξαιρήσεται.* Med. 793. *οὔτις ἔστιν ὅστις ἐξαιρή-*

σεται. Alc. 846. κἄνπερ — | μάρψω, κύκλῳ δὲ περιβάλω χεροῖν ἐμαῖν, | οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται. Alc. 68. ὅς δὴ — βίᾳ γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται. Aesch. Suppl. 924. ἄγοιμ' ἄν, εἴ τις τάσδε μὴ 'ξαιρήσεται. Iph. A. 972. εἴ τίς με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται. Rhad. Fr. III. οὐδεὶς γὰρ ἡμᾶς αὐτὸν ἐξαιρήσεται. Herod. III. 137. ἐξαιρεθέντες τε τὸν Δημοκήδεα καὶ τὸν γαυλὸν — ἀπαιρεθέντες.

καὶ νῦν] Etiam nunc, ut olim, quando in vivis erant Brasidas et Cleon. Sed mendum hic latere videtur.

317. Cf. Th. 912. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας.

Schol. [[ἰοὺ ἰού: Ἡδομένων ἐστὶ τοῦτο, διὸ περισπᾶται. ὡς τοῦ χοροῦ τοῦτο λέγοντος.]]

τὸ ἰοὺ ἰού τινες τοῦ χοροῦ φασὶν εἶναι, κατὰ στίχον εἶναι φάσκοντες τὸ ἀμοιβαῖον· καὶ οὕτω καὶ τῶν ἡδομένων ἐστὶ τὸ λέγειν αὐτό. ἐὰν οὖν εἴη (ᾖ?) τοῦ χοροῦ, περισπᾶται. R. V.

318. τῆς βοῆς ἀνήσετε] Cf. ad Ach. 347. ἐμέλλετ' ἄρα πάντως ἀνήσειν τῆς βοῆς. Thuc. V. 32. ἀνεῖσαν τῆς φιλονεικίας. VII. 43. ἀνέντων τῆς ἐφόδου.

319. πάντα ταυτί] Haec omnia, Anglice, everything here. Sic πάντ' ἐκεῖνα, everything there. Cf. 1306. φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν. Eq. 99. πάντα ταυτὶ καταπάσω | βουλευματίων etc. Av. 1158. καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις. Cratinus ap. schol. Eq. 523. ἅπαντα ταῦτα κατακλύσει ποιήμασιν. Pherecrates Athen. VI. 268 E. πλούτῳ δ' ἐκεῖν' ἦν πάντα συμπεφυρμένα. Plato comicus II. 621. εἰ μὲν οὖν | ἑκὼν ἀποδώσεις τὴν θάλατταν· εἰ δὲ μή, | σοὶ ταῦτα πάντα (vel ἅπαντα ταῦτα) συντριαινῶν ἀπολέσω. (Ita enim hunc locum turbatum corrigo.)

πάντα ταυτὶ συνταράξει] Aesch. Prom. 1028. πρὸς ταῦτα — βροντήμασι | χθονίοις κυκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω.

320. ὡς κυκάτω] Anglice, know that he may confound everything. De qua vi particulae ὡς v. ad Ach. 325. Nisi forte legendum καὶ κυκάτω.

κυκάτω — πάντα] Cf. Aesch. Pr. 1028. πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ, | λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασι | χθονίοις κυκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω· | γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ', ὥστε καὶ φράσαι —. Confer vocem fictam Παντοκύκη γυνή (al. ποντ.) Com. anon. IV. 667.

321. οὐ γὰρ ἂν — παυσαίμεθ' ἄν] Cf. Lys. 252. ἄλλως γὰρ ἂν ἄμαχοι — κεκλήμεθ' ἄν.

323. διὰ τὰ σχήματα] Propter (per) saltationes vostras. Anglice, for (for the sake of) your dances. Cf. Lys. 488. ἵνα — μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό. 936. et Eccl. 740. πολλάκις ἀναστήσασά μ' — νύκτωρ διὰ τὸν ὄρθριον νόμον. 603. Nub. 1066. Eq. 67.

σχήματα] Saltationes. Cf. Vesp. 1485. Fr. p. 514. τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποίουν. Herod. VI. 129. πρῶτα μὲν ἐπ' αὐτῆς (τῆς τραπέζης) ὠρχήσατο Λακωνικὰ σχημάτια, μετὰ δὲ ἄλλα Ἀττικά. Eur. Cycl. 220. ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι | πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων.

324. *σχηματίζειν*] Saltare. Cf. Com. incert. ap. Athen. I. 21 E. *πολλὰ τοιαυτὶ — σχηματίσαντες.*

Schol. *οὐ σχηματίζειν*: *Οὐ κατὰ τὴν ἐμὴν προαίρεσιν, φησίν, ἡ ὄρχησις γίνεται, ἀλλ' ἤδη διὰ τὴν ἄσχετον ἡδονὴν αὐτόματα χορεύει μου τὰ σκέλη. — χρησίμως δὲ πρὸς τὸ πεῖσαι αὐτοὺς τὴν εἰρήνην ἑλέσθαι οὕτως ὑπεράγαν αὐτῇ χαίροντα πεποίηκε τὸν χορόν.* R. V.

326. *νυνί γ' ἔτ'*] Cf. Ran. 1088. *λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἷός τε φέρειν | ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί.*

παῦε παῦ' ὀρχούμενος] Cf. Eq. 919. *παῦε παῦ' ὑπερζέων.*

327. *ἢν ἰδού, καὶ δὴ πέπαυμαι*] Cf. Eur. Herc. 867. *ἢν ἰδού, καὶ δὴ τινάσσει κρᾶτα βαλβίδων ἄπο.* *Ἢν ἰδοὺ* legitur Ran. 1390. etc., simplex *ἤν* (en, ecce) Eq. 26. Pl. 75. Cf. etiam Lys. 909. *ἰδού, τὸ μέν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κποδών.*

καὶ δὴ πέπαυμαι] Anglice, See, I have done. Cf. Th. 1092. *καὶ δὴ φεύγει.* Lys. 925. *καὶ δὴ 'κδύομαι.* et ad Vesp. 1324. Soph. Phil. 1280.

328. *ἓν τουτί*] Sc. *τὸ σχῆμα.*

ἑλκύσαι] Verbum saltationis proprium. Nub. 540. *οὐδὲ κόρδαχ' εἵλκυσεν.* BR. Poll. IV. 105. *ἦν δὲ καὶ τὸ σχιστὰς ἕλκειν σχῆμα ὀρχήσεως χορικῆς.*

μηκέτι] Sc. *ἐάσῃς.* Anglice, Allow me then this one step and no more. Similis est ellipsis Ach. 471. *ἀλλ' οὐκέτ'* (*αἰτήσομαι*), *ἀλλ' ἄπειμι.* Eur. Cycl. 688. *οἴμοι, γελῶμαι. κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς. — ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ —.* Hel. 1231. El. 577.

Schol. (*ἓν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον*: *Ἓν σκέλος, δεικτικῶς. ὑφ' ἡδονῆς δὲ ὁ χορὸς εἰς ὄρχησιν ἐτράπη. ἓν μόνον, φησίν, ἐασόν με σχῆμα ποιῆσαι.*)

330. *εἴπερ —*] Si quidem tibi profuturi essemus, sc. non saltando.

331. *τουτογί*] Sc. *τὸ σχῆμα.* Cf. 328. 329. 333.

332. *τὸ σκέλος ῥίψαντες*] Cf. Vesp. 1530. *ῥῖπτε σκέλος οὐράνιον.* 1525. *ῥίπτοντος ἄνω σκέλος.* 1492. Eur. Tr. 326. *πάλλε πόδ' αἰθέριον.* Sic *ποδὸς διαρριφὰ* dixit Pratinas Athen. 617 C.

333. *Schol.* (*ὥστε μὴ λυπεῖν*: *Ἐμὲ δηλονότι. συγχωρῶ, φησί, τοῦτο ὑμῖν, ὥστε μετὰ τοῦτο μηκέτι ἐνοχλεῖσθαί μοι.*)

334. *καὶ τἀριστερόν*] Subaudiendum *ῥίπτειν.*

'στ' ἀναγκαίως ἔχον] Cf. Vesp. 261. *ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.* Aesch. Cho. 233. *προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον | τὸν πατέρα.* Antiph. com. III. 29. *ἣν πᾶσιν ἐλθεῖν ἐστ' ἀναγκαίως ἔχον.* Eur. Hel. 1397. *ἀναγκαίως ἔχει.*

335. *πέπορδα καὶ γελῶ*] Cf. Vesp. 1305. *'πεπόρδει κἀγέλα.* Pl. 288. *ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χορεῦσαι.* Pac. p. 291. Diphil. IV. 404. *γέγηθα καὶ χαίρω τε καὶ πτερύττομαι.* Eur. Cycl. 465. *γέγηθα μαινόμεσθα* (*μαίνομαί τε?*) *τοῖς εὑρήμασιν.*

Schol. *πέπορδα*: *Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄνων· χαίροντες γὰρ πέρδονται.*

336. *μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς*] Magis quam si senectutem exuissem. Metaphora ab anguibus sumpta, qui scalas veteres exuunt. Cf. Lys.

670. κἀποσείσασθαι τὸ γῆρας τόδε (δεῖ). Ran. 345 sq. Hor. Ep. XIII. 5. obducta solvatur fronte senectus.

ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα] Ludit in homonymia vocis ἀσπὶς, quae et serpentem significat et clypeum. BE.

Schol. ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς: Ἥδομαι, φησὶν, ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα ἢ ἐκδὺς τὸ γῆρας. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄφεων.

337. Cf. Soph. Phil. 580. οὐκ οἶδά πω τί φησι.

338. τηνικαῦτα] Cf. 1142. 1171. 1176. Eccl. 789. Av. 1487. Eodem sensu τηνικάδε Plat. Phaed. 76 C. Prot. 310 B. Crit. 43 A.

341. μένειν] Sc. οἴκοι. Cf. Vesp. 1115.

βινεῖν, καθεύδειν] Cf. 867. βινεῖν τε καὶ καθεύδειν. Ach. 1147—1149.

342. ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν] Cf. Vesp. 1188. τεθεώρηκα — ἐς Πάρον.

Schol. (ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν: Πέμπεσθαι θεωροὺς ἐς τὰς πανηγύρεις. θεωροὺς δὲ ἐκάλουν τοὺς ἀπὸ τῶν πόλεων δημοσίως ἐκπεμπομένους συνθύσοντας καὶ συμπανηγυρίσοντας.)

343. κοτταβίζειν] Antiph. III. 29. κοτταβιεῖτε τίνα τρόπον; Crobyl. IV. 569.

Schol. κοτταβίζειν: (Παίζειν: εἰς χαλκᾶς δὲ φιάλας, αἳ καλοῦνται λάταγες, ἀνέρριπτον ἐμβάλλοντες τὸ πόμα. καὶ, εἰ ἐγένετο μείζων ψόφος, ἐδόκουν ὑπὸ τῶν ἐραστῶν ἐρᾶσθαι. — κότταβος λέγεται τὸ λεῖμμα τοῦ ποτηρίου, ὃ ἐμβάλλουσιν εἰς τὰς λάταγας. V. Ἄλλως. κότταβος) παίγνιον ἦν παρὰ Ἀθηναίοις τοιοῦτον. ῥάβδος ἦν μακρὰ πεπηγμένη ἐν τῇ γῇ, καὶ ἑτέρα ἐπάνω αὐτῆς κινουμένη ὡς ἐπὶ ζυγίου. εἶχε δὲ πλάστιγγας δύο ἐξηρτημένας καὶ κρατῆρας δύο ὕδατος ὑποκάτω τῶν πλαστίγγων, καὶ ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἀνδριὰς ἦν χαλκοῦς κεχρυσωμένος· τοῦτο δὲ ἦν ἐν τοῖς συμποσίοις. καὶ πᾶς τῶν παιζόντων ἀνίστατο ἔχων φιάλην γέμουσαν ἀκράτου, καὶ μηκόθεν ἱστάμενος ἔπεμπεν ὅλον τὸν οἶνον ὑπὸ μίαν σταγόνα εἰς τὴν πλάστιγγα, ἵνα γεμισθεῖσα βαρυνθῇ καὶ κατέλθῃ καὶ κατελθοῦσα κρούσῃ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ὑπὸ τὸ ὕδωρ κεκρυμμένου καὶ ποιήσῃ ἦχον. καὶ εἰ μὲν μὴ ἐκχυθῇ ἐκ τοῦ οἴνου, ἐνίκα καὶ ᾔδει ὅτι φιλεῖται αὐτὸς ὑπὸ τῆς ἐρωμένης· εἰ δὲ μὴ, ἡττᾶτο. ἐλέγετο δὲ ὁ ἀνδριὰς ὁ ὑπὸ τὸ ὕδωρ κεκρυμμένος μάνης.

344. συβαριάζειν] Cf. Vesp. 1427. 1435. 1438. Fr. 3. Συβαριτικάς τ' εὐωχίας. Phryn. com. II. 605. πολὺς — συβαριασμὸς αὐλητῶν — ἦν. Hesychius, Συβαριασμός: ὁ ἐν εὐωχίᾳ θόρυβος. Proverbium ap. Schol. ἡ Συβαριτικὴ τράπεζα. Cf. Diogen. I. 2. Συβαρινικὸς βίος. Zenob. V. 87.

Schol. συβαρίζειν: Ἀντὶ τοῦ τρυφᾶν, ἀπὸ τῆς Συβαριτικῆς τρυφῆς· (φασὶ γὰρ τοὺς Συβαρίτας πολυτελέσι χρῆσθαι τραπέζαις. ἔστιν οὖν ἀντὶ τοῦ τρυφᾶν ἢ παρὰ τὰ Συβάρεια ἐπιφθέγματα, ἅπερ ἐστὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ.) — Καλλίστρατος τρυφᾶν, ἀπὸ τῆς Συβαριτικῆς τρυφῆς· Ἀρτεμίδωρος ἁπλῶς θορυβεῖν. καὶ Φρύνιχος "πολὺς δὲ συβαρισμὸς [συβαριασμὸς V.] αὐλητῶν ἦν [ἄρ' ἦν vel ἐπῆν conj. Dind. qu. τότ' ἦν, vel ἦν αὐλητρίδων]" φασὶ δὲ τοὺς Συβαρίτας εἰς τοσοῦτον τραπέζῃ πολυτελεῖ χρῆσθαι ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν φέρεσθαι ἐκνενίκηκεν ἡ Συβαριτικὴ τράπεζα, ἡ πολυτελὴς καὶ δαψιλής. V.

345. *ἰοῦ ἰοῦ κεκραγέναι*] Cf. Pl. 478. *βοᾶν ἰοὺ ἰού*. Nub. 543. *οὐδ' ἰοὺ ἰοὺ βοᾷ*. Dem. p. 784. *βοῶν καὶ κεκραγὼς* [*καὶ*] *ἰοὺ ἰού*. Eur. Cycl. 465. 576. Ceterum notanda ultimae correptio in *ἰοῦ*.

346—360. = 385—399. = 582—600. Ut in Ranis 1370—1377. = 1482—1490. = 1491—1499.

346. *εἰ γὰρ* —] Utinam —! Fr. 163. *Εἰρήνη βαθύπλουτε — εἰ γάρ ποτ' ἐμοὶ παυσαμένῳ τοῦ πολέμου γένοιτο* (*'κγένοιτο?*) *σκάψαι* etc. Aesch. Sept. 546. *εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν*. Eur. Cycl. 437. *ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν* —. Rhes. 463. *εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ' ἦμαρ ἐσίδοιμ'*. El. 658. *εἰ γὰρ θάνοιμι τοῦτ' ἰδὼν ἐγώ ποτε*. Orest. 1098. *εἰ γὰρ τοῦτο κατθάνοιμ' ἰδών*. Iph. T. 1222. *εἰ γὰρ ὡς θέλω καθαρμὸς ὧδε πέσοι*. Ion. 979. *πῶς; εἰ γὰρ εἴη δυνατόν*. Suppl. 1152. *εἰ γὰρ γένοιτο*. Plat. Prot. 310 D. *εἰ γὰρ — ἐν τούτῳ εἴη*. Lucian. Prom. 20. *εἰ γὰρ γένοιτο — ταῦτα*.

ἐκγένοιτ'] Contingat. Cf. Fr. 163. *εἰ γάρ ποτ' ἐμοὶ* (*ποτέ μοι?*) *παυσαμένῳ τοῦ πολέμου γένοιτο* (*'κγένοιτο?*) | *σκάψαι* etc. Herod. I. 78. *οὐκ ἐξεγένετο Κροίσῳ ἀπαγγεῖλαι*. V. 51. *οὐδέ οἱ ἐξεγένετο ἐπίπλεον ἔτι σημῆναι* etc. V. 105. *ὦ Ζεῦ, ἐκγενέσθαι μοι Ἀθηναίους τίσασθαι*. VII. 4. *οὐδὲ οἱ ἐξεγένετο — Ἀθηναίους τιμωρήσασθαι*. 8. *οὐκ ἐξεγένετό οἱ τιμωρήσασθαι*. IX. 23. *οὐδέ σφι ἐξεγένετο τὸν νεκρὸν ἀνελέσθαι*. Plat. Parm. 128 D. *ὥστε οὔτε βουλεύσασθαι ἐξεγένετο*. Dem. p. 1302. *ἐμοί τε ἐκγένοιτο ἀπολογήσασθαι*. Lysias II. 6. *μόναις δ' αὐταῖς οὐκ ἐξεγένετο — βουλεύσασθαι*. Isae. V. 31. *ὅσα ἡμῖν ἐξεγένετο διαπράξασθαι*. X. 28. *ὥστε οὐδετέρῳ ἂν ἡμῶν δίκην ἐξεγένετο λαβεῖν*. Isocr. p. 177 D. *πολλῶν ἐτῶν οὐδ' ἰδεῖν αὐτοῖς ἐξεγένετο τὴν αὐτῶν*. p. 312. *οὗτος ἂν ἐκγενέσθαι μοι μάλιστα διαλεχθῆναι* etc. Isocr. Epist. IX. 5. *πόσοις δ' ἂν λόγοις ἐξεγένετο χρήσασθαι* etc.

(*Schol.*) *εἰ γάρ μοι γένοιτο*: [*Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις χοροῦ μονοστροφικὴ στίχων καὶ κώλων ιε´. ὧν ὁ πρῶτος τροχαϊκὸς τετράμετρος καταληκτικός. τὸ β´ ἑφθημιμερές. ὁ τρίτος παιωνικὸς τετράμετρος ἀκατάληκτος ἐκ παιώνων καὶ κρητικῶν. καὶ ὁ ι´ καὶ ιγ´. οἱ ἑξῆς δύο ὅμοιοι τῷ πρώτῳ. τὸ ϛ´ δὲ καὶ η´ τῷ β´. τὸ ζ´ παιωνικὸν δίρρυθμον. καὶ τὸ θ´ καὶ τὸ ιβ´ καὶ ιδ´. τὸ δὲ ια´ δίμετρον τροχαϊκόν. τὸ τελευταῖον παιωνικὸν τρίρρυθμον. ἐφ' ὃ κορωνίς.*] — *διπλῆ καὶ εἴσθεσις τῶν ὁμοίων ἑκκαίδεκα κώλων, ὧν ὁ μὲν πρῶτός ἐστι στίχος τροχαϊκὸς ἐκκείμενος, καὶ δεύτερος ἐν ἐκθέσει κώλων παιωνικῶν τετράρρυθμος ἀκατάληκτος, κἂν ἐπεκθέσει τροχαϊκοὶ β´ τετράμετροι καταληκτικοὶ κῶλα ϛ´, ὧν τὰ β´ παιωνικὰ δίρρυθμα, τὸ δὲ τρίτον τροχαϊκὸν ἑφθημιμερές, τὰ δὲ λοιπὰ τοῖς τρισὶν ὅμοια ἕκαστος ἑκάστῳ. εἶτα ἐν ἐκθέσει στίχος τροχαϊκὸς ὅ τι "ἐς Λύκειον κἀκ Λυκείου σὺν δορὶ σὺν ἀσπίδι," κἂν ἐκθέσει κῶλα δ´ παιωνικὰ τρίμετρα δίρρυθμα, τὸ δὲ δ´ τρίρρυθμον τὸ "εἷλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη." διπλῆ· ἕπεται γὰρ μέλος, οὗ ἡ μὲν προῳδός ἐστιν ἐκ διστιχίας ὁμοίως ἐκκειμένης καὶ ἐν ἐκθέσει κώλων λζ´ τροχαϊκῶν μετὰ διμέτρων ἀκαταλήκτων ε´. καταληκτικὰ δὲ τὰ τελευταῖα, μονόμετρον δὲ τὸ τελευταῖον. ἔστι δὲ τὸ τέλος "ἰοὺ ἰοὺ κεκραγέναι."* V.

εἰκότως εἰπὼν ὅσα αὐτοῖς ἀγαθὰ ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπάρχει, πάλιν ἐπανέδραμεν εἰς τὰ τοῦ πολέμου δυσχερῆ, προτρεπόμενος αὐτοὺς εἶξαι τῷ Τρυγαίῳ. V.

347. ἀνεσχόμην] Neglecto augmento, quod in hoc liberiori metri genere conceditur. Sic ἐναντιώμεθα metrum postulat Av. 384.

πράγματα] Cf. 293. 353. Ach. 269. πραγμάτων τε καὶ μαχῶν καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς.

στιβάδας] Storeas, quibus ἐν στρατείαις utebantur. Cf. Pl. 663. Cratin. II. 53. Eupol. II. 526. Aelian. V. H. IX. 24. σχολῇ γ' ἂν οὗτος ἐπὶ χαμεύνης κατεκλίθη | ἢ στιβάδος. Quae ex comoedia sumpta videntur.

στιβάδας ἃς ἔλαχε Φορμίων] Phormio celebris dux. Dicit autem huic στιβάδας sortito obtigisse quia cubili uteretur quali solent milites, duro et vili. Forte etiam alludit ad nomen, dum Phormioni tribuit στιβάδα, quae ex eadem fiebat quandoque materia ex qua et φορμός. In Pluto v. 541. ἀντὶ δὲ κλίνης στιβάδα σχοίνων. Jul. Pollux X. 169. ἐν δὲ τῷ Γηριτάδῃ ὁ Ἀριστοφάνης λέγει "φορμῷ σχοινίνῳ." Huic Neptunum dicit esse φίλτατον in Eq. 562. Eundem in Lysistrata dicit esse asperum erga hostes v. 804. BE. Apost. XVII. 90. Φορμίωνος στιβάς: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. Haec stramenta quum ea dicit esse quae Phormio sortitus est, intelligit dura et incommoda, qualibus utuntur classiarii, quibus durius vivendum est quam exercitui terrestri, cui pagi vicini patent ad pernoctandum, et fruges ad commeatum. Ceterum Phormio, praefectus classis, hic ponitur per synecdochen pro totis copiis.

ἃς ἔλαχε Φορμίων] Quas sortitus est Phormio, quae Phormioni contigerunt. Eccl. 999. Soph. Oed. C. 1337. τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξειληχότες. Eur. Or. 329. 963. κτύπον τε κρατός, ὃν ἔλαχ' ἁ κατὰ χθονὸς — θεά.

(Schol.) στιβάδας ἃς ἔλαχεν: Ἰδίως στιβάδας τὰς χαμευνίδας ἐκάλουν οἱ παλαιοί ὅπερ ἦν πάσχειν ἐπάναγκες τοῖς πολεμοῦσιν, ὑπαιθρίους ταλαιπωρεῖν καὶ χαμαικοιτεῖν. στιβάδας οὖν, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμαικοιτοῦσι. λέγεται δὲ ὁ Φορμίων νικῆσαι ναυμαχίαις β' Λακεδαιμονίους στρατηγήσας. λιτὸς δὲ οὗτος καὶ στρατιωτικός. τὸ δὲ ἃς ἔλαχεν ἀντὶ τοῦ ἃς ὑπέμεινε Φορμίων. — φιλοπόλεμος γὰρ καὶ αὐστηρὸς ὁ Φορμίων. στιβάδας δέ, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμαικοιτοῦσιν. ἀναγράφεται δὲ ὁ Φορμίων δυσὶ ναυμαχίαις νικῆσαι Λακεδαιμονίους στρατηγήσας. λιτὸς δὲ οὗτος καὶ στρατιωτικος. διὸ καὶ στιβάδας εἶπε Φορμίωνος. οἱ γὰρ τὰ πολεμικὰ ἐξασκησάμενοι ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων εἰώθασι χαμαικοιτεῖν. καὶ Λιονύσιος (Διόνυσος corr. Mein.) ἐν Ταξιάρχοις παρ' Εὐπόλιδι μανθάνων παρὰ τῷ Φορμίωνι τοὺς τῶν στρατηγῶν καὶ πολέμων νόμους φησίν, "ὡς οὐκέτ' ἂν * * (σκόροδα supplet Mein.) φάγοιμι στιβάδας ἐξ ὅσου (al. ἐξότου) 'φυγον." ὁ Φορμίων δὲ οὗτος Ἀθηναῖος τῷ γένει, υἱὸς Ἀσωπίου, ὃς καθαρῶς στρατηγήσας πένης ἐγένετο. ἀτιμωθεὶς δὲ τῷ μὴ δύνασθαι τὰς ρ' μνᾶς τῆς εὐθύνης ἀποδοῦναι ἐν ἀγρῷ διέτριβεν ἕως Ἀκαρνᾶνες στρατηγὸν αὐτὸν ᾔτουν. ὁ δὲ οὐχ ὑπήκουσε φάσκων μὴ ἐξεῖναι τοῖς ἀτίμοις. ὁ δὲ δῆμος βουλόμινος λῦσαι τὴν ἀτιμίαν ἀπεμίσθωσεν αὐτὸν τῶν ρ' μνῶν τοῦ Διονυσίου, ὡς Ἀνδροτίων ἐν γ' Ἀττι-

κῶν. αὐτοῦ μέμνηται ὁ κωμικὸς ἐν Ἱππεῦσι [565] καὶ Νεφέλαις [Lysistr. 804] καὶ Βαβυλωνίοις, Εὔπολις Ἀστρατεύτοις. ὁ δὲ δεύτερος ἦν κωφός· μέμνηται καὶ Στράττις Ἀταλάντῃ. τρίτος μοιχός· Κρατῖνος * * *. τέταρτος Κροτωνιάτης ἀρχαῖος· Κρατῖνος Τροφωνίῳ. πέμπτος ἀρχαῖος Ἀθηναῖος, μετὰ Σόλωνα ἄρξας· Εὔπολις ἐν Δήμοις. Ἄλλως. ὃς ὑπέμεινε Φορμίων. πολλάκις δὲ εἴρηται περὶ τούτου ὅτι ἀγαθὸς ἐγένετο στρατηγός. ἐν δὲ τοῖς Ταξιάρχοις φέρεται ὡς ἐπίπονος. V.

349. δικαστὴν δριμύν] Cf. Eq. 808. εἶθ' ἥξει σοι δριμύς, etc. Vesp. 277. ἦν — δριμύτατος (δικαστής). Plat. Theaet. 175 D. τὸν — δριμὺν καὶ δικανικόν. Theaet. 173 A. ἔντονοι καὶ δριμεῖς. Aesch. Ag. 1501. ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ. Cho. 386. δριμὺς ἀήτης. Eur. Cycl. 104. δριμὺ Σισύφου γένος.

350. σκληρόν] S. Matth. Ev. XXV. 24. σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος.

ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ] Cf. 363. Thesm. 398. Eccl. 221—228. Pl. 95.

352. ἀπαλλαγέντα πραγμάτων] Cf. ad 293. Ach. 269. πραγμάτων τε καὶ μαχῶν — ἀπαλλαγείς.

Schol. (πολὺ νεώτερον: Ἐπειδὴ γέρων ὁ χορὸς, οἱ δὲ γέροντες πραγμάτων καταδεέστεροι. λέγει δὲ ὅτι πολὺ νεώτερον ἔχοντα τρόπον θεάσῃ με, ὅ ἐστι παίζοντα.)

353. *Schol.* ἱκανὸν χρόνον: ιγʹ γὰρ ἔτη εἶχον πολεμοῦντες. (πολλήν, φησί, θλίψιν ὑπεμείναμεν εἰς τὸ Λύκειον εἰσιόντες καὶ συναγόμενοι, καὶ πάλιν ἐξιόντες ἐκ τοῦ Λυκείου καὶ ἀπιόντες εἰς τὸν πόλεμον.) τὸ Λύκειον δὲ γυμνάσιον Ἀθήνησιν, ὅπου πρὸ τοῦ πολέμου ἐδόκουν γυμνάζεσθαι. — πρὸ γὰρ τῶν ἐξόδων ἐξοπλίσεις τινὲς ἐγίνοντο ἐν τῷ Λυκείῳ διὰ τὸ παρακεῖσθαι τῇ πόλει καὶ ἀποδείξει τῶν μᾶλλον πολεμικῶν ἀνδρῶν. R. V. τὸ δὲ σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι Ἀχαιοῦ ἐστιν ἐκ Μώμου. οὐδὲν δὲ χεῖρον ὁλόκληρον θεῖναι τὸ ἰαμβεῖον, ὅπερ οὕτως ἔχει "Ἄρης ὁ λῃστὴς σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι." V.

355. ἀπολλύμεθα] Cf. Ach. 71.

κατατετρίμμεθα] Anglice, we are worn out. Isocr. Or. XV. § 122. οὔτ' ἐν τοῖς στρατοπέδοις — κατατετριμμένος.

357. Λύκειον] Gymnasium, ubi antequam irent in bellum exercebantur. BE. V. schol. ad 353. Suidas, Λύκειον, ἓν τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων. Pausanias, τὸ πρὸς τῷ Λυκείῳ καλουμένῳ γυμνάσιον. A Pisistrato aut secundum alios Pericle exstructum. V. Meurs. Athen. Att. p. 83. Alciphr. II. 3. τῶν τοῦ Λυκείου γυμνασίων. Dem. p. 736. ἐκ Λυκείου ἢ ἐξ Ἀκαδημίας. Xen. Hipp. III. 1. ἐν Λυκείῳ.

358. Cf. Eur. Hipp. 1261. τί χρὴ τὸν ἄθλιον | δράσαντας ἡμᾶς σῇ χαρίζεσθαι φρενί; | φρόντιζε. BE.

χαριούμεθα] Sc. 601.

359. αὐτοκράτορ'] Anglice, with full power. Cf. Av. 1595. Lys. 1010.

361. ποῖ] Qua ex parte, quorsum?

τοὺς λίθους ἀφέλξομεν] Cf. 427.

Schol. [[φέρε δὴ κατίδω: Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς ἰαμβείων κβʹ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.]]

362. Cf. 182.

Schol. *ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρέ*: *Ὁ Ἑρμῆς ἐλθὼν καὶ καταλαβὼν τὴν Εἰρήνην ὡς δῆθεν ἀνασπωμένην καὶ ἐπὶ τούτῳ χαλεπαίνων λέγει τί τοῦτο τολμᾷς;*

363. *ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν*] Pro *ἀλλὰ πάντα ἀγαθά*. Ita enim dixerat Cillicon iste, cum proditionem Mileti parans ab amicis interrogaretur quid faceret. BE. Diversae sunt de Cilliconte narrationes veterum, de quibus vide schol. DIND. Miletum hic prodidit Prienensibus. Quum autem quaererent nonnulli quid faceret, respondebat *πάντα ἀγαθά*: quod mox in proverbium abiit, *πάντα ἀγαθὰ, ὡς ἔφη Κιλλικῶν*. Simile fere responsum Periclis erat *ἐς τὸ δέον ἀπώλεσα*. Vide Nub. 859. Euphorion (Mein. Anal. Alex. 154), *κακώτερε Καλλικόωντος*. Greg. Cypr. I. 5. *Ἀγαθὰ Κιλίκων*: *ἐπὶ τῶν οὐ καλῶς πλουτούντων. προδότης γὰρ Κίλιξ τις Μίλητον προδοὺς εὐπόρησεν.* Diogen. I. 9. Zenob. I. 3. V. 53. etc. Hesych. h. v. et in *Δημοκλεῖδαι*. Suid. s. vv. *Ἀγαθὰ, Κιλλικὼν, Πονηροῖς*. Phot. p. 165. Proverbium fuit *Ἀγαθὰ Κιλλικῶν* (sc. *ἔχει*).

Schol. *Κιλλικῶν*: [[*Τὴν νῆσον Μίλητον τοῦτόν φασι προδεδωκέναι τοῖς Πριηνεῦσι. πυνθανομένων δὲ πολλάκις αὐτοῦ τινῶν τί μέλλει ποιεῖν ἔλεγε πάντα ἀγαθά. Θεαγένη δέ τινα ἄνδρα Σύριον, τῆς νήσου ταύτης ὑπὸ Κιλλικῶντος προδοθείσης, μετοικήσαντα εἰς τὴν Σάμον κρεοπωλεῖν. ἐπιστάντος οὖν τοῦ Κιλλικῶντος ὠνήσασθαι παρ' αὐτοῦ κρέας δοῦναι κρατεῖν αὐτῷ, ἵνα ἀποκόψῃ τὸ περιττὸν, καὶ ἀποτεινάμενον τὴν κοπίδα κόψαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ Κιλλικῶντος καὶ εἰπεῖν ὡς ταύτῃ τῇ χειρὶ ἑτέραν οὐ προδώσεις πόλιν.*]]

οὐκ οἶδ' ὅπως φησὶν οὐδὲν πονηρὸν ποιεῖν ταῦτα πράττειν εἶναι ἅπερ καὶ Κιλλικῶν. ὁ γάρ τοι Κιλλικῶν ἐπὶ πονηρίᾳ διαβόητός ἐστι. φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ μὲν Σάμον ἢ Μίλητον προδοῦναι Πριηνεῦσι. Θεόφραστος [*Θεόπομπος*] *δὲ ἐν τῷ ιγ' τῶν ἱστοριῶν τῶν ἑαυτοῦ Σύρον φησὶν αὐτὸν τὴν νῆσον προδεδωκέναι Σαμίοις. πυνθανομένων δὲ πολλάκις αὐτοῦ τινῶν τί μέλλοι ποιεῖν ἔλεγε Πάντα ἀγαθά. πάντα οὖν ἀγαθά φησι ποιῶν, ὡς ἔφη καὶ Κιλλικῶν. τῆς δὲ προδοσίας τοιαύτην ὑποσχεῖν τιμωρίαν. Θεαγένην τινὰ ἄνδρα Σύριον, τῆς νήσου τῆς ὑπὸ τοῦ Κιλλικῶντος προδοθείσης πολίτην, πρὸ πολλοῦ μετοικήσαντα εἰς τὴν Σάμον κρεοπωλεῖν καὶ οὕτως ἀπάγειν τὸν ἑαυτοῦ βίον. ἀγανακτήσαντα δὴ ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ τῆς πατρίδος, ἐπιστάντος τοῦ Κιλλικῶντος ὠνήσασθαι παρ' αὐτοῦ κρέας, δοῦναι κρατεῖν αὐτῷ, ἵνα ἀποκόψῃ τὸ περιττόν. τοῦ δὲ πεισθέντος καὶ κρατοῦντος, τοῦ Κιλλικῶντος, προφάσει τοῦ πλεονάζον ἀποκόψαι τὸ κρέας, ἐπανατεινάμενον τὴν κοπίδα κόψαι τὴν χεῖρα τοῦ Κιλλικῶντος, καὶ εἰπεῖν ὡς ταύτῃ τῇ χειρὶ ἑτέραν οὐ προδώσεις πόλιν. μέμνηται δὲ Καλλίμαχος* [fr. 227.] "*μὴ σύ γε, Θειόγενες, κόψῃς χέρα Κιλλικόωντος.*" *ἱστορεῖ δὲ καὶ Λέανδρος ἐν δευτέρῳ Μιλησιακῶν προδοῦναι Μίλητον, καὶ, ὅτε ἀνέῳξε τὰς πύλας, τῶν πολεμίων πυνθανομένου τινὸς ὅτι τοῦτο ἐποίησεν ἀποκρίνασθαι ἀγαθὰ Κιλλικῶν. Ἄλλως. παρὰ τὴν πονηρίαν· ἐπὶ γὰρ πονηρίᾳ διαβάλλεται. Ἀπολλώνιος δὲ ὄνομα μὲν αὐτῷ φησὶν εἶναι Ἀχαιὸν παρωνύμως Κιλλικῶντα, τὸ γένος Μιλήσιον. οὗτός ἐστιν ὁ*

προδοὺς Μίλητον Πριηνεῦσιν. *Ἄλλως. οὗτος Ἀχαιὸς ἐκαλεῖτο, Μέροπος υἱὸς, Μιλήσιος γένος, προδοὺς τὴν πατρίδα τοῖς Πριηνεῦσι. Κιλλικῶν δὲ ἐκλήθη ἀπὸ Κιλίσσης τροφοῦ. Ἄλλως.* V. *ὅτι πονηρός. ἄδηλον δὲ πότερον κύριον ὄνομα ἢ ἐπώνυμον. Ἀμμώνιος δὲ ὄνομα ἀναγράφει καὶ φησιν ὅτι Λάκων καὶ Κιλλικῶν ἐκαλεῖτο, ὃς προδέδωκε Σάμον· οἱ δὲ Μίλητον. εἰπὼν δὲ οὐδὲν πονηρὸν παρὰ προσδοκίαν ἐπήγαγε τὸ ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν, ὡς εἰ εἶπεν οὐδὲν κακὸν ποιῶ ἀλλ' ἱεροσυλῶ.* R. V.

364. *ἀπόλωλας*] Cf. 366. Pl. 421. *ὥστ' ἀπολώλατον.* Soph. Oed. R. 1166. *ὄλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν.*

οὐκ, ἢν μὴ λάχω] Non, nisi sortitus fuero. Sperat scilicet fore ut in sortitione facienda Mercurii favore immunis evadat. Cf. ad Pl. 277. 972. Lys. 208. Eccl. 683. "Scholia: Si quando plures Athenis essent condemnati ad mortem, non omnes uno die interficiebantur, sed sortitionem subibant singulis diebus, et quem sors tetigisset mors sequebatur; itaque uno die unus moriebatur. Quandoque etiam poenitentia ducti reliquos servabant. Cum autem Mercurio tribuantur sortes, joco ad eum hoc dicit: Nempe Mercurium directorem sortis efficere posse ut Trygaeum, tanquam condemnatum cum aliis pluribus, primum aut inter primos tangat sors secundum quam ei moriendum sit, et non relinquatur inter postremos, qui sperare possunt adhuc salutem." BE.

Schol. *οὐκοῦν ἢν λάχω: (Παίζει πρὸς τὸν Ἑρμῆν, ἐπειδὴ ὅτε πολλοὺς κατεδίκαζον οἱ Ἀθηναῖοι ἀποθανεῖν, οὐκ εἰς μίαν ἡμέραν πάντες ἐφονεύοντο, ἀλλ' ἕκαστος ἐκληροῦτο καθ' ἡμέραν, καὶ τῷ κληρωθέντι θάνατος ἐπῄει. καθ' ἡμέραν οὖν εἷς μόνος ἐτελεύτα. ἔστι γὰρ ὅτε μετεμελοῦντο καὶ τοὺς λοιποὺς ἔσωζον. ἐπεὶ οὖν οἱ κλῆροι Ἑρμοῦ, παίζων τοῦτο λέγει — παίζει λέγων ἀποθνήσκω, ἐὰν) λάχῃ μοι, ὡς ἐπὶ τῶν καταδικαζομένων. οἶδα γὰρ ὅτι ὡς Ἑρμῆς ὑπάρχων ποιήσεις με κληρῶσαι.* R. V.

365. Tu enim, Mercurius qui sis, sortitione hanc rem transiges, probe scio. Sortiendi enim praeses est Mercurius. Unde prima quaeque sors Mercurio sacra fuit. Phot. p. 16, 12. *Ἑρμοῦ κλῆρος: ὁ πρῶτος ἀνελκόμενος.* Suid. in *Κλῆρος Ἑρμοῦ.*

Schol. (*Ἑρμῆς γὰρ ὤν: Εἰ ὥρισται, φησὶ, πάντως ἀποθανεῖν, κληρωθῆναι πρότερόν με δεῖ. οἱ γὰρ κλῆροι τοῦ Ἑρμοῦ ἱεροὶ δοκοῦσιν εἶναι. ὅθεν καὶ τὸν πρῶτον κληρούμενον Ἑρμῆν φασι δεῖν καλεῖν.*)

366. *ἀπόλωλας, ἐξόλωλας*] Anglice, you are ruined, utterly ruined. Fortius est *ἐξόλωλας* quam *ἀπόλωλας*, dicitur enim is *ἐξώλης* qui penitus et funditus interiit.

ἐς τίν' ἡμέραν;] In quem diem? Cf. Lys. 612. *ἐς τρίτην — ἡμέραν.* Nub. 1180. *εἰς ἣν γε (ἡμέραν) θήσειν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι.*

367. *ἀλλ' οὐδὲν ἠμπόληκά πω*] Jocus in militiam, tanquam si ea esset certissimus pereundi modus. Milites et nautae in expeditionem profecturi viatica sibi comparabant: quem morem equos etiam observasse facete narrat Chorus Eq. 599. BR. Soph. Ant. 1037. *κερδαίνετ', ἐμπολᾶτε — ἤλεκτρον.* Oed. R. 1025. Tr. 93. 250.

Schol. (ἠμπόληκά πω: Ἐνεπορευσάμην. ἐμπολὴ δὲ φορτίον, ἡ τὸ τῆς πραγματείας κέρδος, ἡ συναγωγὴ τοῦ κέρδους. τὸ δὲ ῥῆμα ἐμπολᾶν.)

368. ὡς ἀπολούμενος] Facete dictum pro ὡς στρατευσόμενος, quasi facillimus iste modus moriendi esset.

Schol. ὡς ἀπολούμενος: (Ὅρα ὅτι οὕτως ὑπήκουσεν ὡς εἰρηκότος αὐτοῦ ὅτι στρατεύει ἢ ἀποδημεῖς. οὐδὲν οὖν, φησίν, ὠνησάμην ὡς ἀποδημήσων. Ἄλλως.) ὡσεὶ ἔφη ἀποδημῶν ἢ στρατευόμενος. χαριέντως δὲ καὶ παρ' ὑπόνοιαν εἶπε τὸ ὡς ἀπολούμενος. οἱ γὰρ στρατευόμενοι τυρὸν καὶ ἄλφιτα ἑαυτοῖς ὠνοῦντο.

369. 370 Ludit similiter Vesp. 1167. κακοδαίμων ἐγὼ, | ὅστις ἐπὶ γήρως χίμετλον οὐδὲν λήψομαι. Ubi de pernionibus tanquam de bono aliquo loquitur senex.

369. Cf. Ran. 647. καὶ δὴ 'πάταξά σ'. ΔΙ. εἶτα πῶς οὐκ ἔπταρον;

Schol. ἐπιτέτριψαί γε: (Τοῦτο) τὸ ἐπιτέτριψαι ποτὲ μὲν ἐπὶ ὑπερηφανίᾳ τάττεται, ποτὲ δὲ ἐπὶ κατάρᾳ, ἐφ' ᾗ καὶ νῦν.

370. ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών] Ironice dictum. Cf. Th. 23. Soph. Ant. 275. καὶ ταῦτ' ἐνίκα, κἀμὲ τὸν δυσδαίμονα | πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τἀγαθὸν λαβεῖν. "Quasi optimum sit temporibus duris, qualia tunc erant, periisse; qui enim periit liberatus est semel a malis. Sic in Ach. 755, cum quidam dixisset ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἔπραττον τῇ πόλει, | ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα, alter inquit αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων." BE.

Schol. οὐκ ᾐσθόμην: (Πάλιν ἐνταῦθα τῇ ἀστειότητι ἐχρήσατο, καὶ ὥσπερ χαριεντίζεται τὸν θεὸν, τῷ γελοίῳ αὐτοῦ τὴν ὀργὴν καταπραΰνειν πειρώμενος. παίζων οὖν εἶπεν τὸ ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών.) — πάλιν ἀστειεύεται τοῦ θεοῦ τὴν ὀργὴν καταπραῦναι διὰ τούτου βουλόμενος. R.

371. Supple τούτῳ. Cf. Vesp. 586. Soph. Phil. 957. Eurip. El. 33. χρυσὸν εἴφ' ὃς ἂν κτάνῃ.

Schol. (ὅτι προεῖφ' ὁ Ζεύς: Ἀντὶ τοῦ ὥρισε. κατ' ἐρώτησιν.)

373. ἅπασ' ἀνάγκη] Cf. Th. 171. Aesch. Sup. 436. πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη.

374. ἐς χοιρίδιον —] In porcellum igitur da mihi mutuas tres drachmas. Cf. ad Pl. 982. ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ᾔτησ' εἴκοσι | εἰς ἱμάτιον, ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα. Thugenid. ap. Poll. VI. 38. ᾔτησεν εἰς ὀψώνιον τριώβολον. "In mysteriis sive sacris initiorum Cereris porcum mactabant initiandi; hinc in Acharn. 747. χοιρία μυστηρικά. Dicit autem ante mortem oportere se initiari, quia initiatorum melior est conditio post mortem. Chorus mysticus in Ran. 454. μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν ὅσοι μεμυήμεθ'." BE. Cf. ad Ran. 338.

Schol. ἐς χοιρίδιον: Ὅτι ἡ Δημήτηρ χοιροκτόνος ἦν, ἢ ὅτι τοῖς μυουμένοις ἐστὶν ἔθος χοιρίδιον θύειν ἐξ ἀνάγκης, ἐπεὶ δοκοῦσιν οἱ μεμυημένοι ἐν Ἅιδου πλέον ἔχειν τῶν ἀμυήτων. ὥσπερ οὖν κἀν τοῖς Βατράχοις [454] αὐτὸ λέγει· πρὶν μὲν οὖν ἀποθνήσκειν μυηθῆναι βούλομαι. καὶ πολλοὶ καὶ τοῦτο ἱστοροῦσι. V. ἢ ὅτι Δημήτηρ χοιροκτόνος, ἢ ἐπεὶ οἱ μυούμενοι χοῖρον ἔθυον δοκοῦσι δὲ οἱ μυούμενοι εἰς τοὺς εὐσεβεῖς τάττεσθαι, ὡς καὶ ἐν Βατράχοις λέγει. R.

375. *τεθνηκέναι*] Cf. Ran. 613.

376. *ὦ Ζεῦ κεραυνοβρόντα*] Cf. Vesp. 323. *ὦ Ζεῦ μεγαβρόντα* (*μέγα βρόντα* al. *μέγα βροντήσας* Dind. etc.)

Schol. *ὦ Ζεῦ κεραυνόβροντα*: *Τοῦτο ὁ Ἑρμῆς φησὶν ἐπιβοώμενος τὸν Δία διὰ τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαβεῖν τοὺς ἀνασπῶντας τὴν Εἰρήνην.*

377. *ἡμῶν κατείπῃς*] Cf. Th. 340. *ἢ παιδίον | ὑποβαλλομένης κατεῖπεν.* Eccl. 495. *μή καί τις — κατείπῃ* (*ὑμῶν*). Plat. Theaet. 149. *μὴ μέντοι μου κατείπῃς πρὸς τοὺς ἄλλους.* Aeschin. Axioch. 7. *τοσάδε τοῦ ζῆν κατεῖπεν.* Xen. Cyr. I. 4. 8. *οἱ δὲ φύλακες προσελάσαντες — ἔφασαν κατερεῖν αὐτοῦ τῷ πάππῳ.* Plut. Alc. 20. *καταβάλλων εἰς τὸ δεσμωτήριον εἴ τις κατείποι.*

378. *πρὸς τῶν κρεῶν*] Quia alter dixerat *πρὸς τῶν θεῶν*. Alliteratio ridiculi causa conficta. Cf. 191. *τὰ κρέα ταυτί σοι φέρω.*

Schol. *ναὶ πρὸς τῶν κρεῶν*: *Γέλωτος χάριν τοῦτο, ἵνα δείξῃ καὶ τοὺς θεοὺς ἡττωμένους ὑπὸ λήμματος.*

380. *ἀμαλδυνθήσομαι*] Schol: *ἀφανισθήσομαι*. Cf. Il. *μ'*. 32. *ψ*. 463. H. in Cer. 94. Verbis heroicis et tragicis haud temere utitur Mercurius, ut deus. Talia enim sunt *ἀμαλδυνθήσομαι*, *τετορήσω*, et *λαχήσομαι*.

Schol. *ἀμαλδυνθήσομαι*: *Εἰ μὴ κατείπω ταῦτα τὰ πραττόμενα οὕτως ὑμῖν καὶ διαβάλω. τορῶς γὰρ σαφῶς καὶ ἀκριβῶς. ἐπίτηδες δὲ τραγικαῖς λέξεσιν ἐχρήσατο, τῷ τετορήσω καὶ λαχήσομαι. τὸ δὲ ἀμαλδυνθήσομαι ἀντὶ τοῦ ἀφανισθήσομαι. παρατηρητέον οὖν πρὸς τοὺς παρ' Ὁμήρῳ* [Il. M. 32] *ἐξηγουμένους "τεῖχος ἀμαλδύνας," ἀντὶ τοῦ ὁμαλίσας.*

381. *τετορήσω*] Conferri potest *τετρεμαίνειν* in Nub. 294. 374. Lucian. Bacch. 7. *φθέγμα τορόν.* Id. Philopatr. 25. *ὥσπερ πρῖνος καόμενος αἰθαλωθεὶς διάτορον ἀνεβόησα.*

λαχήσομαι] Alta voce palam faciam. Cf. 384. Theocr. II. 24. *λακεῖ μέγα καππυρίσασα* (*ἁ δάφνα*). Prima syllaba videtur longa esse. Producitur saltem tertia in *διαλαχήσασα* Nub. 410.

382. *ὡρμείδιον*] Cf. 924. Lucian. Contempl. 1. Contractum *Ἑρμείδιον* ex *Ἑρμε-ίδιον* (ab *Ἑρμέας*, unde *Ἑρμῆς*, cujus epica forma est *Ἑρμείας* ut *Αἰνείας*, etc.). Alia forma *Ἑρμεῖσκος* utitur Alexis com. III. 433.

383. *εἰπέ μοι, τί πάσχετ' —;*] Cf. 1142. Ach. 319. Vesp. 403. Av. 366. Dem. Phil. I. p. 43. *ἢ βούλεσθε, εἰπέ μοι, περιιόντες αὐτῶν πυνθάνεσθαι* etc.

τί πάσχετ'] Anglice, what is the matter with you?

ἕστατ'] Contractum ex *ἑστήκατε*. Sic Fr. 428. *ἠρίσταμεν*. 78. *δεδειπνάναι*. 243. Eubul. Athen. 422 E. *δεδείπναμεν* et *δεδειπνάναι*.

Schol. [*εἰπέ μοι*: *Τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται ἑτερόστροφα καὶ εἰσὶ στίχων καὶ κώλων ιζ'. ὧν οἱ πρῶτοι δύο καὶ ὁ τῆς στροφῆς α' τροχαϊκοὶ τετράμετροι ἀκατάληκτοι. τὸ β' παιωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν. ὁ γ' παιωνικὸς τετράμετρος ἀκατάληκτος. ὁ δ' καὶ ὁ ἑξῆς καὶ οἱ α' ς' τῆς δευτέρας στροφῆς ὅμοιοι τῷ πρώτῳ. τὰ δ' ἄλλα παιωνικὰ δίρρυθμα. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τελευταίῳ κώλῳ, τῷ "δέσποτ',*

ἀγαλοῦμεν ἀεὶ," *δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.*]]

Διπλῆ καὶ ἐν ἐκθέσει στίχων τροχαϊκῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων β', ἐφ' οὓς διπλαῖ β'. ἕπεται γὰρ ἡ ἀντιστρέφουσα τῇ ἑκκαιδεκακώλῳ, ·ἧς πρῶτος "*μηδαμῶς. ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ.*" *τέλος δὲ* "*ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς.*" V.

384. *εἰ δὲ μή*] Sc. *μὴ σιωπήσεσθε* aut *τοῦτο δράσετε*. Cf. Nub. 1433. *μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μή*, etc. Av. 133. *καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσεις· εἰ δὲ μὴ* etc. Ran. 629. Soph. Tr. 586. *εἴ τι μὴ δοκῶ* | *πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μή, πεπαύσομαι*. Thuc. I. 28. *πόλεμον δὲ οὐκ εἴων ποιεῖν· εἰ δὲ μή*, etc. VIII. 97. *ἐψηφίσαντο — μισθὸν μηδένα φέρειν —, εἰ δὲ μή, ἐπάρατον ἐποιήσαντο*. I. 131. II. 5. Xen. An. VII. 1. 8. *μὴ ποιήσῃς ταῦτα· εἰ δὲ μὴ* etc. IV. 3. 6 Dem. p. 1234. *ἐγὼ δ' ὑμῖν — παραινῶ μὴ ποιεῖν —. εἰ δὲ μή, διδάξετε πάντας* etc. Lysias I. 21. *ὅπως — ταῦτα μηδεὶς — πεύσεται· εἰ δὲ μὴ* —. S. Paul. Ep. II. Cor. 11. 16. *μή τις με δόξῃ ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μή γε, κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με.*

Schol. *ὦ πόνηροι*: *Ὦ ἐπίμοχθοι. ἐπιτιμᾷ δὲ αὐτοῖς ὡς νῦν σιωπῶσι, δέον αὐτοὺς ἐν καιρῷ λαλεῖν.*

385. *μηδαμῶς, μὴ μηδαμῶς*] Sub. *δράσῃς τοῦτο*. Cf. Ach. 334. *ἀλλὰ μὴ δράσῃς ὃ μέλλεις μηδαμῶς, ὦ* (*μὴ* conj. Elmsl.) *μηδαμῶς*. Eccl. 869. *μὴ μηδαμῶς*. Eur. Or. 1598. *ἔσται τάδ'. ΜΕ. ἔα· μὴ μηδαμῶς δράσῃς τάδε*. Soph. Phil. 1300. *ἆ, μηδαμῶς, μὴ πρὸς θεῶν μεθῇς βέλος*. Dinarch. I. 86. *μή, ὦ Ἀθηναῖοι, μή· αἰσχρὸν γὰρ καὶ δεινὸν —.*

386. *κεχαρισμένον*] Gratum. Cf. Ach. 248. *ὦ Διόνυσε δέσποτα,* | *κεχαρισμένως σοι — ἐμὲ — θυσάντα — ἀγαγεῖν τυχηρῶς* etc. Plat. Rep. III. 394 A. *εἴ τι πώποτε — κεχαρισμένον δωρήσαιτο*. Gorg. 502 B. *ἐάν τι αὐτοῖς ἡδὺ μὲν ᾖ καὶ κεχαρισμένον*. Phaedr. 273. *θεοῖς κεχαρισμένα — λέγειν*. Crit. 119 D. *ἐπευξάμενοι τῷ θεῷ τὸ κεχαρισμένον αὐτῷ θῦμα θύειν*. Legg. VII. 805 C. *ὅ τι σοι κεχαρισμένον ἐστίν*. Herod. I. 87. *ἐνταῦθα λέγεται — Κροῖσον — ἐπιβώσασθαι τὸν Ἀπόλλωνα ἐπικαλεόμενον, εἴ τί οἱ κεχαρισμένον ἐξ αὐτοῦ ἐδωρήθη, παραστῆναι* etc. III. 119. *ὅς — τοι — ἔσσον κεχαρισμένος τοῦ ἀνδρός ἐστι*. Xen. Mem. II. 1. 24. *σκοπούμενος — τί ἂν κεχαρισμένον ἢ σιτίον ἢ ποτὸν εὕροις*. I. 3. 3. Hom. Il. α'. 37. *Κλῦθί μευ, ἀργυρότοξε — εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,* | *ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα* | *ταύρων ἠδ' αἰγῶν*. Od. α'. 60. δ'. 763. Eur. Herc. 879. *χορεύματ' — οὐ βρομίῳ κεχαρισμένα θύρσῳ*. Hom. Il. ε'. 243. *Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ*. ά. 39. Hes. Op. 683. *οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν.*

Schol. (*εἴ τι κεχαρισμένον*: *Παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν* [Il. A. 39] "*εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα.*")

388. *τοῦτο* —] Hoc meritum meum ne parvipendas hoc in negotio, sc. in Pacis recuperatione.

Schol. *τοῦτο μὴ φαῦλον*: (*Μὴ εὐτελὲς νομίζων τοῦ χοιριδίου τυχεῖν*) *ἐν τῷ λαβεῖν* (*ἡμᾶς*) *τὴν εἰρήνην.*

389. *οἷα θωπεύουσι σ'*] Cf. 469. *οἵ' ὀγκύλλεσθ'.*

390. *παλίγκοτος*] Malevolus, infestus. Anglice, contrary. Theocr. XXII. 58. *ἄγριος εἶ, πρὸς πάντα παλίγκοτος*. Aesch. Ag. 554. *τύχης*

παλιγκότου. Herod. IV. 156. *συνεφέρετο παλιγκότως* (Anglice, it went wrong with them). Pind. Ol. II. 20. N. IV. 96. Cf. v. *παλίγγλωσσος.*

Schol. *μὴ γένῃ παλίγκοτος: Ἀντὶ τοῦ ἐναντίος. μὴ ἐξ ὑποστροφῆς ὀργισθῇς πάλιν καὶ μετανοήσῃς ἐφ' οἷς ἡμᾶς εὐεργετῆσαι προθυμῇ τε καὶ διανοῇ.*

393. *χάρισ'*] I. e. *χάρισαι.* Cf. Th. 938. *χάρισαι βραχύ τί μοι.* Plat. Prot. 335 D. *χάρισαι ἡμῖν πᾶσιν.* Rep. I. 351 C. *καὶ τόδε μοι χάρισαι.* Elisio ut in *θᾶσ'* infra 906. *εὖξ'* Menand. IV. 234. *περίρραν'* id. IV. 101.

395. *Πεισάνδρου*] Per ironiam, ut putat schol., hujus tanquam bellicosi meminit, quia tanquam timidus notetur a plerisque. Sane et in Av. 1556. *ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε | δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἥ | ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπεν.* BE. Notatur Pisandri ignavia, ut qui militiam prae timore detrectabat. De qua re Xen. Symp. II. 14. *Πείσανδρον — ὃς νῦν διὰ τὸ μὴ δύνασθαι λόγχαις ἀντιβλέπειν οὐδὲ συστρατεύεσθαι ἐθέλει.* Aelian. H. A. IV. 1. Av. 1556 sq. V. Meinek. Fr. Com. I. 178. Schol: *Ἴσως εἰρωνεύεται. ἐπὶ δειλίᾳ γὰρ ἐσκώπτετο παρὰ πολλοῖς. — οὗτος φιλοπόλεμος ἦν καὶ πολεμοποιὸς κερδῶν ἰδίων ἕνεκεν. — ἐχρῆτο δὲ τριλοφίᾳ καὶ ὅπλοις ἐπισήμοις ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ἀνδρεῖος εἶναι μὴ ὤν.* Unde Pisandrum ignaviam suam truci vultu armorumque splendore occultare studuisse colligit Fritzsch. ad Th. 811. De eo Lys. 491. *ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοἱ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες, | ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων.*

τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς] Ach. 575. *τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων.* 1074. *τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους.*

Schol. *εἴ τι Πεισάνδρου: Ἴσως εἰρωνεύεται. ἐπὶ δειλίᾳ γὰρ ἐσκώπτετο παρὰ πολλοῖς. — οὗτος φιλοπόλεμος ἦν καὶ πολεμοποιὸς κερδῶν ἰδίων ἕνεκεν. ἦν δὲ δειλὸς καὶ μέγας, καὶ ἐκαλεῖτο ὀνοκίνδιος. ἐχρῆτο δὲ τριλοφίᾳ καὶ ὅπλοις ἐπισήμοις ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ἀνδρεῖος εἶναι μὴ ὤν. καὶ ἐν ἄλλοις δὲ ἐπαχθῶς αὐτοῦ ἐπιλαμβάνεται.* R. V.

396. *θυσίαισιν — ἀγαλοῦμεν*] Cf. Th. 128. *ἄνακτ' ἄγαλλε Φοῖβον τιμᾷ.* Hermipp. II. 383. *φέρε νυν ἀγήλω τοὺς θεοὺς ἰοδσ' ἔσω* (*ἐγὼ* recte Elmsl. ad Med. 88, coll. Pl. 768 769) | *καὶ θυμιάσω τοῦ τέκνου σεσωσμένου.* Theopomp. II. 810 *καί σε τῇ νουμηνίᾳ | ἀγαλματίοις ἀγαλοῦμεν ἀεὶ καὶ δάφνῃ.* Eur. Med. 995. *γαμηλίους | εὐνὰς ἀγῆλαι.*

προσόδοις — μεγάλαις] Cf. Av. 853. *προσόδια μεγάλα σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν.* Nub. 307.

398. *διὰ παντὸς — ἀεί*] Similiter Eq. 568. *πανταχοῦ — ἀεί.* Menand. IV. 224. *ἐνδελεχῶς ἕξεις ἀεί.*

Schol. (*ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί: Ὅτι περισσὸν τὸ ἀεί. ἤρκει γὰρ εἰπεῖν τὸ διὰ παντός. ἀγαλοῦμεν δὲ ἐπικοσμήσομεν. ἴσως δὲ ταυτολογίᾳ ἐχρήσατο τὴν ἀείμνηστον εὐεργεσίαν δεῖξαι θέλων*)

400. Cf. Vesp. 975. *ἴθ', ἀντιβολῶ σ', οἰκτείρατ' αὐτόν, ὦ πάτερ.* 571. *ἀντιβολεῖ με — παιδὸς φωνὴν ἐλεῆσαι — θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι.*

Schol. ⟦*ἴθ' ἀντιβολῶ σε: Σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς ἐκ στίχων ἰαμβείων κς'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.*⟧

(ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα: Ἀντὶ τοῦ ἐποίκτειρον αὐτῶν τὰς εὐχὰς καὶ τὰς λιτάς, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὦ φιλανθρωπότατε.)

402. κλέπται] Fures venerari deum furum par est. BE. Furaciores hic sunt quia Pacem effodere cogitant et abducere. Mercurium autem vocabant qui furati erant, ut propitius esset nec furtum revelaret; eoque Deus cultum sibi majorem pro furti magnitudine deberi innuit. Schol. κλέπται γάρ νῦν εἰσιν: Παρ' ὑπόνοιαν. ἔπαιξε δὲ ὡς τοῦ Ἑρμοῦ χαίροντος ταῖς κλοπαῖς. οὕτως γοῦν σε τιμῆσαι προαιρούμεθα, φησίν, ζηλωταὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐσόμεθα τῶν σῶν, καὶ μᾶλλον ἢ πρότερον ἐν ταῖς κλοπαῖς προσέξομεν. ἐν δὲ τῷ προσθεῖναι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ ἀμφοτέροις διέβαλεν, ὅτι καὶ πρότερον ἔχαιρον καὶ νῦν ἐπιδώσουσι μᾶλλον. Ἄλλως. αἰνίττεται εἰς τοὺς Ἀθηναίους ὡς πολλὰ κλέπτοντας.

403. πρᾶγμα δεινὸν καὶ μεγα] Eadem verba Th. 581.

404. Schol. τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται: Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῖς θεοῖς βουλεύεται.

405. Cf. Eur. Med. 319. οὐ γὰρ ἂν πείσαις ποτέ.

406. Schol. ἡ γὰρ Σελήνη χὠ πανοῦργος: (Τοῦτο λέγει) διὰ τὰς ἐκλείψεις καὶ τὰς ἄλλας διοσημίας τὰς κατὰ τὸν πόλεμον τὸν Πελοποννησιακὸν γινομένας. — βαρβάροισι δέ, εὐφυῶς πάλιν εἰς ὁμόνοιαν αὐτοὺς προτρεπόμενος δείκνυσιν ὅτι ὑπὲρ τῶν βαρβάρων ἐστὶ τὸ τοὺς Ἕλληνας διὰ τὰς στάσαις ἀλλήλους διαφθείρειν. R.

407. ἐπιβουλεύοντε — προδίδοτον] Cf. Lys. 438. κἀνύσαντε δήσετον. Pl. 454. τολμᾶτον — δρῶντ' εἰλημμένω. et ad Pl. 485.
Schol. (τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον: Δοκοῦσι γὰρ οἱ βάρβαροι τούτους μάλιστα θεραπεύειν τῶν θεῶν. σοφῶς δὲ ὑποβολῇ προσώπων εἰς ὁμόνοιαν προσάγει τοὺς ἀκούοντας. λεληθότως δὲ δείκνυσι πάλιν ὅτι ὑπὲρ τῶν βαρβάρων ἐστὶ τὸ τοὺς Ἕλληνας τῇ οἰκείᾳ διαφθείρεσθαι στάσει.)

408. Cf. 108.

409. Cf. Nub. 1192. ἵνα δὴ τί τὴν ἕνην προσέθηχ'; Eccl. 791. 719. Plat. Apol. 26 C. ἵνα τί ταῦτα λέγεις;

410. Schol. τούτοισι δέ: Οἱ βάρβαροι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην τιμῶσιν, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. ἐπιεικῶς δὲ οἱ βάρβαροι τόν τε ἥλιον καὶ τὴν σελήνην θεῶν μᾶλλον πάντων σέβουσι. διὰ τοῦτο καὶ τὴν Δῆλον καὶ τὴν Ἔφεσον οὐ διελυμήναντο· ὁ μὲν γὰρ ἥλιος Ἀπόλλων ἐνενόμιστο, ἡ δὲ Ἄρτεμις σελήνη.

411. Barbaros solem et lunam colere notum est vel ex Herodoto I. 131, ubi de Persis agit.

412. βούλοιντ' ἂν] Sol et Luna.

413. Schol. ἵνα τὰς τελετὰς αὐτοὶ λάβοιεν: Ἡμῶν ἀπολλυμένων καὶ τῶν βαρβάρων αὐτοῖς θυόντων. (παρατηρητέον δὲ ὅτι ἀντὶ τοῦ τὰς θυσίας κεῖται τὸ τελετάς.)

414. Redde: Haec igitur causa est cur dudum partem dierum suffurati sint et aurigatione subdola orbem arroserint (deminuerint).

παρεκλεπτέτην] Cf. Plutarch. de fac. lun. c. 9. *ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν ὀλο-φυρομένους ἄστρον ὑπέρτατον κλεπτόμενον.* Pind. Fr. 74. *ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἁμέρᾳ κλεπτόμενον. καὶ μέσῳ ἄματι νύκτα γενομένην*, etc. (De solis eclipsi, quasi *ἐκκλέψει*.) De numeri mutatione *παρεκλεπτέτην* — *παρέτρωγον* cf. ad Pl. 73. *κακόν τί μ' ἐργάσεσθε κοὐκ ἀφήσετον.* et ad Nub. 1506—1507.

Schol. ταὖτ' ἄρα πάλαι: (*Συντίθεται ὁ Ἑρμῆς καὶ φησὶν ὅτι ὁ μὲν ἥλιος παρέκλεπτε τῶν ἡμερῶν, ἡ δὲ σελήνη τοῦ κύκλου.*) *ἐπὰν γὰρ ἴσαι αἱ ἡμέραι καὶ οἱ μῆνες γένωνται, ἔκλειψις γίνεται. τὸ φύσει οὖν γινόμενον κλέπτετον εἶπε παίζων.*

415. *τοῦ κύκλου παρέτρωγον*] Orbem arrodebant. Ran. 988. *τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;* Eq. 1026. *ὁ κύων ὅδὶ | ὥσπερ θύρας σου τῶν λογίων παρεσθίει.* Notandum plurale *παρέτρωγον* post duale *παρεκλεπτέτην*. Sic *προδίδοτον* 408, sed *λάβοιεν* 413. Et alibi non raro consociantur hi numeri, ut in fabula Pluto. Cf. etiam ad Nub. 1506—1507.

τοῦ κύκλου] Orbis, i. e. solis.

ὑφ' ἁρματωλίας] Paronomasia pro *ὑφ' ἁμαρτωλίας*. Schol. *δέον εἰπεῖν, ὑπὸ ἁμαρτίας, ἀντὶ τοῦ ἁμαρτάνοντες, εἶπεν ὑφ' ἁμαρτωλίας· ἀντὶ τοῦ. φειδόμενοι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν· ἄλλως. τῆς τῶν ἁρμάτων ἡνιοχείας.* Confer finem parabasis Nubium. BR. Cf. 25. *ὁ δ' ὑπὸ φρονήματος | βρενθύεται.* Pl. 818. *ὑπὸ τρυφῆς.* Nub. 835. *ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας | ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ'.* 855. *ἐπελανθανόμην — ὑπὸ πλήθους ἐτῶν.* Alludere videtur ad eclipsin aliquam. Cf. Lucian. D. D. XII. 1. *τὸν Ἥλιον δὲ παρὰ τῇ Κλυμένῃ βραδύνειν ἐνίοτε ἀναγκάζεις ἐπιλελησμένον τῆς ἱππασίας.* Dem. enc. 23. *ἁρματηλασίαν ἐπιδεικνύντα.* Schol. Theocrit. Id. 2. *ὅτι δὲ ἐπὶ ἅρματος ὀχεῖται ἡ Νὺξ Εὐριπίδης· ὦ Νὺξ ἱερά,· ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις ἀστροειδέα νῶτα διφρεύουσα.* Eur. Suppl. 990. *ἐδίφρευε — ἅλιος σελάνα τε κατ' αἰθέρα.* Eur. Fr. 1093. *ἡ διφρήλατος* (*σελήνη*). Phoen. 1. Soph. Aj. 845. *σὺ δ', ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν | Ἥλιε.* 857. *τὸν διφρευτὴν Ἥλιον.*

Schol. ὑφ' ἁρματωλίας: (*Οὕτως ἡ γραφή. μέμνηται Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ια' καὶ Φρύνιχος ἐν τῇ σοφιστικῇ παρασκευῇ οὕτω τίθησι τὴν λέξιν. δέον δὲ εἰπεῖν ὑπὸ ἁμαρτίας, ἀντὶ τοῦ ἁμαρτάνοντες, εἶπεν ὑφ' ἁρματωλίας, ἀντὶ τοῦ φειδόμενοι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν. Ἄλλως.*) *τῆς τῶν ἁρμάτων ἡνιοχείας.*

416. *ξύλλαβε ἡμῖν* —] Alacriter nobiscum hanc una prehende et extrahe. Nisi subaudiendum potius *τῶν σχοινίων* (437). Cf. 437. *χὤστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων.* 450. Vesp. 733. *σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν παρὼν ἐμφανῶς ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος.* Lys. 313. *τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου —;* Fr. 516. *τὸ πρᾶγμα τοῦτο ξυλλαβεῖν ὑπίσχομαι.* Soph. Phil. 282. *οὐδ' ὅστις νόσου | κάμνοντι συλλάβοιτο.* Eur. Iph. A. 160. *σύλλαβε μόχθων.* Cycl. 472. *μέγας γὰρ δαλός, ὃν* (malim *οὗ*) *ξυλληπτέον.* Cf. etiam Eur. Phoen. 1660. *λάζυσθε τήνδε κεἰς δόμους κομίζετε.*

417. *τήνδε καὶ ξυνέλκυσόν*] Id est *καὶ τήνδε ξυνέλκυσον*, ut *τήνδ' ἐξελκύσαι* v. 506. V. ad Ach. 884. DIND. Fallitur, opinor, vir doctus. Non

minus ad *ξύλλαβε* quam ad *ξυνέλκυσον* pertinere videtur *τήνδε*. Cf. ad Ach. l. l. Nisi *τήνδε τε ξυνέλκυσον* reponendum.

418. *τὰ μεγάλ'*] Magna illa Panathenaea, quae in Minervae honorem quinto quoque anno celebrabantur. Non magna Panathenaea parvis hic opponit (utrumque enim festum erat), sed magna nominat quia aliis festis splendidiora erant.

Schol. καὶ σοὶ τὰ μεγάλα: Οὐχ ὡς καὶ μικρῶν ὄντων τοῦτό φησιν, ἀλλ' αὔξων τὴν χάριν. τῇ δὲ Ἀθηνᾷ ἤγοντο διὰ πέντε ἐτῶν, ὅτε καὶ ἡ ναῦς ἐπὶ γῆς πλέει παρ' αὐτοῖς. (σοὶ, φησὶν, ἄξομεν τὰ Παναθήναια) καὶ οὐ τῇ Ἀθηνᾷ, ἐὰν τῆς εἰρήνης τύχωμεν διὰ σοῦ.

419. *Schol. (πάσας τε τὰς τελετὰς: Καὶ τοῦτο πρὸς τὰς ἄλλας τελετάς. σαφέστερον δὲ ἐν τούτοις μᾶλλον, ὅτι οὐ περιγεγραμμένως ἐπὶ τῶν θυσιῶν εἴρηκε.)*

τὰς τῶν θεῶν: Τὰ τῇ Δήμητρι καὶ Κόρῃ ἀγόμενα οὐκέτι ταύταις, φησὶν, ἄξομεν, ἀλλὰ σοί, ὥσπερ καὶ τὰ Παναθήναια. (Διπόλεια δὲ ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ Πολιεῖ Διὶ θύουσι σκιρροφοριῶνος τετάρτῃ ἐπὶ δέκα. ἔστι δὲ ἀπομίμημα τῶν περὶ τῶν πελάνων (?) *καὶ τὰς βοῦς συμβάντων.)*

420. *μυστήρι' Ἑρμῇ*] Mysteria in honorem Mercurii (non Cereris et Proserpinae, ut olim), agemus. Repetendum enim est *ἄξομεν* ex praecedentibus. Sed versus fortasse interpolatus est.

μυστήρι'] Aesop. Fr. 11. *τοῖς μὲν γὰρ μυστηρίοις — τοῖς δὲ Παναθηναίοις* etc.

Διπόλει'] Bekk. Anecd. p. 91. *Διισωτήριον: καλοῦσιν Ἀθήνησιν ἀντὶ τοῦ τὸν ναὸν τοῦ σωτῆρος Διός. ἔστι δ' Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. Διπολιεῖα* (*Διπόλια* Bekk.) *γοῦν καλεῖται ἑορτή. καὶ Διπολιώδη φησὶν Ἀριστοφάνης. Θουκυδίδης δὲ Διάσια καλεῖ τὴν ἑορτήν.*

Schol. τὰ Διπόλεια: Τὰ Διπόλεια τῷ Διὶ, τὰ Ἀδώνια τῷ Ἀδώνιδι καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ.

421. *ἄλλαι*] Ut ostendat non modo Athenas, sed etiam alias urbes belli laboribus defessas pacem exoptare.

Schol. (ἄλλαι τέ σοι πόλεις: Τοῦτο φησὶν, ἵνα μὴ δόξῃ καταισχύνειν τὸ ἀξίωμα τῶν Ἀθηναίων, ὡς διὰ τὸ ἀποκαμεῖν μόνων ἐρώντων τῆς εἰρήνης. οὐ μόνοι γὰρ αὐτοὶ, φησὶ, τὸν Ἑρμῆν τιμήσουσιν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις τῆς εἰρήνης τυγχάνουσαι, διὰ τὸ χρησιμεύειν τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων.)

422. *ἀλεξικάκῳ*] Ita proprie appellabantur Apollo et Hercules. Sed nunc Mercurio *ἀλεξικάκῳ* sacrificabitur.

Schol. (ἀλεξικάκῳ: Καὶ τὸ ἐπὶ τῷ Ἡρακλεῖ μόνῳ σοὶ ἐπιθήσομεν. ἀλεξίκακος γὰρ Ἡρακλῆς παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐτιμᾶτο. Ἄλλως. καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Ἡρακλέα ἀλεξικάκους τιμῶσι. φησὶν οὖν, οὔτε Ἀπόλλωνι οὔτε Ἡρακλεῖ θύσομεν ὡς ἀλεξικάκοις, ἀλλὰ σοί.)

424. *τήνδ'*] Sc. *φιάλην χρυσῆν* vel *χρυσίδα*.

Schol. (δῶρον δίδωμι: Τοῦτο παρεπιγραφή. τοῦτο γὰρ εἰπὼν φιάλην χρυσῆν δίδωσιν αὐτῷ.)

425. *οἴμ', ὡς ἐλέημων* —] Non semper dolorem exprimit *οἴμοι*. Cf. Nub. 773. *οἴμ', ὡς ἥδομαι.*

τῶν χρυσίδων] Ridicule dictum *παρ' ὑπόνοιαν* pro *τῆς Ἑλλάδος*, *τῶν ἀνθρώπων*, aut simili aliquo. Cf. Ach. 74. *ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων.*

Schol. οἴμ' ὡς ἐλεήμων: Δέον εἰπεῖν ἥττων, φησὶν ἐλεήμων. χρυσίδα δὲ τὴν φιάλην. παρ' ὑπόνοιαν δέ. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τῆς πόλεως εἰμὶ ἐλεήμων, ἢ τῆς Ἑλλάδος, ἢ τῶν ἀνθρώπων, εἶπε τῶν χρυσίδων διὰ τὴν χρυσῆν φιάλην.

426. *ἅμαις*] Cf. Av. 1145.

Schol. ὑμέτερον ἐντεῦθεν: (Διπλῆ καὶ ἐν εἰσθέσει στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. εἶτα ἐν ἐκθέσει παρὰ τοῖς τετραμέτροις στίχοις ἰαμβικοὶ β', κἂν ἐπεκθέσει κῶλα β', ὧν τὸ μὲν ἐκ διπλοῦ σπονδείου, τὸ δὲ ἐκ τοῦ δευτέρου τροχαίου, καὶ αὐτοῦ διπλοῦ. τὰ δὲ ἑξῆς ἰαμβεῖα μέχρι τοῦ "ὑπότεινε δὴ πᾶς καὶ κάταγε τοῖσιν κάλως." ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ὁ Ἑρμῆς δὲ ταῦτα παρακελεύεται. ταχέως δὲ πεποίηκεν αὐτὸν μεταβαλλόμενον τὴν προαίρεσιν, ἵνα μᾶλλον αὐτὸν δείξῃ ἥττονα τοῦ λήμματος.) — ἄμη γεωργὸν ὄργανον. R.

427. *εἰσιόντες*] Sc. in proscenium. Quod raro fiebat. Paleius conferri jubet Ach. 732. Eq. 149. Aut potius in orchestram. Cf. 729.

τοὺς λίθους ἀφέλκετε] Cf. 361. *τοὺς λίθους ἀφέλξομεν.*

428—429. Cf. 307.

429. *δημιουργικῶς*] I. e. *τεκτονικῶς*, ut fabrum praefectum decet. Anglice, in artistic fashion. Cf. 305. Schol. ad Eq. 650. *κοινῶς δὲ ἔλεγον δημιουργοὺς τοὺς τὰ δημόσια ἐργαζομένους· ποτὲ δὲ καὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας, ὡς ἐν Εἰρήνῃ. καὶ δημιουργικῶς. ἀντὶ τοῦ τεκτονικῶς.*

Schol. δημιουργικῶς: Ἀντὶ τοῦ τεκτονικῶς· τοὺς γὰρ τέκτονας δημιουργοὺς ἔλεγον.

430. *ὑπουργεῖν — οὐ κακούς*] Cf. Vesp. 903. *ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.*

οὐ κακούς] Anglice no bad hands.

431. *ὕπεχε τὴν φιάλην*] Cf. Ach. 1063. *ὕπεχ' ὧδε δεῦρο τοὐξάλειπτρον. ὦ γύναι.* Mercurium jubet phialam porrigere, ut infundat vinum, quo libato opus aggrediantur.

431. *ὅπως — 'φιαλοῦμεν*] Cf. Eq. 1065 sq.

Schol. ἄγε δὴ σὺ ταχέως: Ἄγε, φησί, πρότερον σπεῖσον τοῖς θεοῖς, ἵνα οὕτω τοῦ ἔργου ἑξώμεθα (ἐχώμεθα?).

432. *'φιαλοῦμεν*] Paronomasiae causa verbo comice ficto et inusitato utitur: alludit enim ad phialam quam donum acceperat. Hom. *αὐτὸς γὰρ ἐφίηλε τάδε ἔργα.* Cf. ad Vesp. 1348. Simile verbum *ἐπιάλλειν* est apud Homerum. Cf. ad Nub. 1299.

Schol. ἔργῳ φιαλοῦμεν: (Οἷον, ἐπιθῶμεν τῇ φιάλῃ ἐπὶ τῶν ἔργων, ἢ ἔργῳ ἐπιβαλοῦμεν, ἐπὶ τοῦτο ὁρμήσομεν. εἴρηται δὲ καὶ ἐν τοῖς Σφηξὶ [1339]. *(παίζει δὲ παρὰ τὴν φιάλην τὴν δῶρον αὐτῷ δοθεῖσαν. ἢ ὅτι φιάλλειν κυρίως ἐστὶ τὸ ἄρχεσθαι πράγματος. Ἄλλως. τοῦ ἔργου ἐπιλαβώμεθα καὶ προθυμηθῶμεν, ἢ ἐπὶ τοῦτο ὁρμήσωμεν καὶ σπείσωμεν καὶ εὐφρανθῶμεν.)*

433. *Schol.* *σπονδὴ σπονδή*: *Τοῦτο ἀξιοῦσι τὸν Ἑρμῆν λέγειν σπένδοντα.*

435—436. Respicitur, monente scholiasta, ad Melesippi legati Lacedaemonii verba, quae initio belli Peloponnesii post rejectas ab Atheniensibus pacis conditiones protulerat, *ἥδε ἡ ἡμέρα πολλῶν καὶ μεγάλων κακῶν τοῖς Ἕλλησιν ἄρξει.* Paullo aliter Thucydides II. 12. *τοσόνδε εἰπὼν ἐπορεύετο ὅτι Ἥδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἕλλησι μεγάλων κακῶν ἄρξει.* Cf. Soph. El. 919. *ἡ δὲ νῦν ἴσως | πολλῶν ὑπάρξει κῦρος* (?) *ἡμέρα καλῶν.* Tr. 871. Aj. 934. 1018. Eur. Phoen. 1581. *πολλῶν κακῶν κατῆρξεν Οἰδίπου δόμοις | τόδ' ἦμαρ· εἴη δ' εὐτυχέστερος βίος.* Andr. 274. *ἦ μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν.* Pherecr. Chir. Fr. I. *ἐμοὶ γὰρ ἦρξε τῶν κακῶν Μελανιππίδης.* Andoc. p. 71. *οἳ ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας ἁπάσῃ τῇ Ἑλλάδι.* Hom. Il. V. 63. *νῆας — ἀρχεκάκους.* V. Abresch. Diluc. p. 173.

Schol. (*σπένδοντες εὐχώμεσθα*: *Δοκεῖ διὰ τούτων αἰνίττεσθαι τὴν ὑπὸ Μελησίππου λεχθεῖσαν ἀπειλήν. ἐν ἀρχῇ γὰρ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου πεμφθεὶς πρεσβευτὴς ὁ Μελήσιππος ὑπὸ Λακεδαιμονίων εἰς τὰς Ἀθήνας, ὡς οὐχ ὑπήκουσαν οἱ Ἀθηναῖοι, ἠξίου ἀπαλλαττόμενος λοιπὸν* (*ἐντεῦθεν* aut *ἀπ' αὐτῶν*?) *καὶ γενόμενος ἐπὶ τοῖς ὁρίοις εἰπεῖν ὡς ἥδε ἡ ἡμέρα πολλῶν καὶ μεγάλων κακῶν τοῖς Ἕλλησιν ἄρξει. ἐπεὶ οὖν τῶν τοῦ πολέμου κακῶν λοιπὸν ἀπαλλαχθήσεσθαι ἔμελλον, εἰς τοὐναντίον πάλιν ὁ ποιητὴς μετέστρεψε τὸν λόγον τὸν ὑπ' ἐκείνου ῥηθέντα. διπλῇ δὲ καὶ ἐν ἐκθέσει στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι κδ', ὧν τελευταῖος "ὑπότεινε δὴ πᾶς."*)

437. *χὥστις*] Eadem crasis est in *χὥσον* Th. 746.

ὅστις — ξυλλάβοι] Cf. Soph. Oed R. 250.

ξυλλάβοι τῶν σχοινίων] Cf. ad 416. Vesp. 733. *σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν — | ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος.* Lys. 313. 416. Aesch. Cho. 779. *ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως παῖς ὁ Μαίας.* Eur. Med. 946. *ξυλλήψομαι δὲ τοῦδέ σοι κἀγὼ πόνου.* Iph. A. 160. *σύλλαβε μόχθων.* Thuc. IV. 10. *ἄνδρες οἱ ξυναράμενοι τοῦδε τοῦ κινδύνου.*

Schol. *ξυλλάβοι τῶν σχοινίων*: *Ἀντιλάβοιτο. σχοινίοις γὰρ αὐτὴν καταχωσθεῖσαν ἀνεῖλκον.*

438. *λαβεῖν — ἀσπίδα*] Cf. Lys. 52. *μήτ' ἀσπίδα λαβεῖν.*

Schol. *μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα*: (*Μηκέτι πανοπλίαν βαστάσαι.*) *ἀντὶ τοῦ ἀπεῖναι τῶν κακῶν τοῦ πολέμου.* (*χρησίμως δὲ νῦν ἀντιπαρατίθησι τοῖς τοῦ πολέμου δυσχερέσι τὰ τῆς εἰρήνης ἡδέα, προτρεπόμενος καὶ εἰς ἔρωτα αὐτῆς φέρων αὐτούς.*)

440. *σκαλεύοντ' ἄνθρακας*] Latet obscoeni aliquid, ut intellexit scholiasta. Cf. Eccl. 611. *μείραξ' — σκαλαθῦραι.* Ach. 1014. *τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.* Lucian. V. Hist. II. 28. *πῦρ μαχαίρᾳ σκαλεύειν.* Plut. Mor. 516 D. *ὄρνις πολλάκις — εἰς γωνίαν καταδῦσα σκαλεύει*, etc. Notum praeterea quid aliquando significet vox *ἐσχάρα.* Eq. 1286. *καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας.*

Schol. *καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας*: *Ἀντὶ τοῦ, ζωπυροῦντα τοὺς ἄνθρακας,* (*οἷον ἐν ἀγρῷ διατρίβοντα. ἐπεὶ οὗτοι ὀπτῶσι βαλάνους καὶ σκαλεύουσι τοὺς ἄνθρακας ἐν τῷ ὀπτᾶν.*) *ἢ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἄνθρακα εἶπεν.*

441. *Schol.* *ὅστις δὲ πόλεμον: Δύο πρόσωπα ταῦτά φησιν, ὧν ὁ μὲν εὔχεται, ὁ δὲ ἕτερος ἀκόλουθα τῇ εὐχῇ καταρώμενος λέγει.*

442. *ἐκ τῶν ὀλεκράνων*] Ex ulnis, ex cubitis. *Ὀλέκρανον* est *ὁ ἀγκὼν*, Anglice the elbow. Schol: *ἐπώδυνος δὲ ὁ τόπος οὗτος τοῖς τρωθεῖσιν εἰς αὐτόν.* Poll. II. 140. *ὠλέκρανον* (*ὀλ.* Mein.), *ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὠλεκρανίζειν* (*ὀλ.*) *παρὰ τοῖς κωμικοῖς.* *Ὀλεκρανίζεσθαι* legitur Com. anon. IV. 681. Producitur penultima.

443. *Schol.* *ἐκ τῶν ὀλεκράνων*: (*Ὀλέκρανον*) *τινὲς τὸν ἀγκῶνα, οἱ δὲ τὸ ἐν τῇ καμπῇ τῆς χειρὸς ὀξύ. ἐπώδυνος δὲ ὁ τόπος οὗτος τοῖς τρωθεῖσιν εἰς αὐτόν.* (*Ἄλλως. ἀκίδας τὰ βέλη λέγει. ἐπιστῆσαι* (*ἐπιστῆναι?*) *δὲ ἄξιον τί ποτε αὐτῷ ταῦτα βούλεται· οὐ γὰρ τοξόται οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ τῇ συστάδην μάχῃ μᾶλλον χαίροντες. ὀλέκρανα δὲ λέγονται τὰ τῶν ὀλένων* (*ὠλενῶν?*) *κρανία, τουτέστι τῶν χειρῶν. δῆλον οὖν ὅτι τὸ ὀξὺ καὶ ἐπικαμπὲς τῶν χειρῶν λέγει, ὃν ἀγκῶνα φαμέν.*)

444. *Schol.* (*κεἴ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν: Οἱ πρότεροι στίχοι πρὸς τὴν ἄνω κατάραν λέγονται. εἶθ' ἕτερον συνάπτει, πάσχοι γε τοιαῦτα ὥστε καὶ παραγραφὴν εἶναι, ὥστε ἐκείνου προειπόντος κατάραν ὁ ἕτερος τὸν λόγον ἐκδεξάμενος ἐπιφέρει, ὅπερ καὶ ἐν ταῖς ἑξῆς κατάραις σαφέστερον φησίν.*)

446. *πάσχοι — οἷά περ Κλεώνυμος*] Id est, fiat *ῥίψασπις.* In Nub. 353. *Κλεώνυμον τὸν ῥίψασπιν.* Hic in Pac. 677. de isto, *εἴ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως | ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγένετο* [*ἐγίγνετο*]. BE.

Schol. *Κλεώνυμος: Τουτέστιν ἀσχημονοίη ῥίπτων τὴν ἀσπίδα. ῥίψασπις γὰρ ὁ Κλεώνυμος, ὡς καὶ ἐν τοῖς Σφηξὶ* [19] *λέγει φανερώτατα.*

447. *δορυξός*] Cf. 549. 1213. 1260. Simile est *κεραοξόος*, Hom. Il. *Δ*. 110. *κάπηλος ἀσπίδων*] Cf. 1209. *ὅπλων κάπηλος.*

Schol. *κάπηλος ἀσπίδων: Οὐκ αὐτὸς ἀσπίδας ποιῶν, ἀλλὰ παρ' ἄλλων λαμβάνων καὶ πωλῶν. καπήλους γάρ φασι πάντας τοὺς μεταβόλους* (*μεταβολεῖς?* v. Dem. p. 784, 8).

448. *Schol.* (*ἵν' ἐμπολᾷ βέλτιον: Ἵνα πιπράσκῃ πλείονος. ἢ ἵνα κομίζῃ πλεῖον. συνήθως δὲ νῦν τὸ ἐμπολᾷ ἀντὶ τοῦ πωλεῖ. πολλάκις δὲ ἐπὶ τοῦ ἀγοράζειν, ὡς ἑξῆς "ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον." τὸ δὲ κριθὰς μόνας ἀντὶ τοῦ μὴ ἄλφιτα, ἀλλ' αὐτὰς τὰς κριθάς.*)

449. *κριθὰς μόνας*] Non *ἄλφιτα.* Schol: *ἀντὶ τοῦ μὴ ἄλφιτα, ἀλλὰ μόνας κριθάς.* Eq. 1101. *κριθὰς ποριῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.* Nescio praeterea an *μόνας* indicet *ἄνευ ὄψου.* Anglice, barley and nought else. Ridicula imprecatio, qualis est illa in Equit. 927.

κριθὰς μόνας] Transfugientbunt enim haud dubie multi servi Atheniensium deum prope Atticae fines castra habebant Peloponnesii. Cf. ad Nub. 7.

450. *κ' εἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος —*] Haec in Alcibiadem tendere putat Scholiastes, qui Athenienses impulit ad expeditionem in Siciliam suscipiendam, citatque locum Thucydidis ex Lib. VI. apud quem Nicias haec in Alcibiadem dicit: *εἴ τέ τις ἄρχειν ἄσμενος αἱρεθεὶς παραινεῖ ὑμῖν ἐκπλεῖν τὸ ἑαυτοῦ μόνον σκοπῶν,* etc. BE. V. schol.

Schol. κεἴ τις στρατηγεῖν: Δοκεῖ ταῦτα εἰς Ἀλκιβιάδην αἰνίττεσθαι, ὥς πού φησι καὶ Θουκυδίδης [VI. 12] ἐν τῇ Νικίου δημηγορίᾳ (καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ Ἀλκιβιάδου, τὸν μὲν Νικίαν παραινοῦντα τοῖς Ἀθηναίοις ποιῶν, μὴ πειθομένους αὐτῷ πόλεμον ἄρασθαι τοσοῦτον, οὕτως λέγων "εἴτε τις ἄρχειν ἄσμενος αἱρεθεὶς παραινεῖ ἐκπλεῖν ὑμῖν ταὐτοῦ μόλις σκοπῶν, ἄλλως τε καὶ νεώτερος ἔτι ὢν εἰς τὸ ἄρχειν, ὅπως θαυμασθῇ μὲν ἀπὸ τῆς ἱπποτροφίας διὰ πολυτέλειαν καὶ ὠφεληθῇ, ἐκ τῆς ἀρχῆς δὲ τούτῳ παράσχητε τῷ τῆς πόλεως κινδύνῳ ἰδίᾳ ἀπολαμπρύνασθαι." αὐτὸν δὲ τὸν Ἀλκιβιάδην ὅτι βούλεται στρατηγεῖν μὴ ἀρνούμενον διὰ τούτων [ib. 16] "καὶ προσῆκόν μοι μᾶλλον, ὦ Ἀθηναῖοι, ἑτέρων ἄρχειν· ἀνάγκη γὰρ ἐντεῦθεν ἄρξασθαι, ἐπειδή μου Νικίας καθήψατο· καὶ ἄξιος νομίζω εἶναι.")

451. *Schol.* ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν: Πάλιν πρὸς Ἀλκιβιάδην, ἐπεὶ πρὸς Λακεδαιμονίους φυγὼν αἴτιος ἐγένετο τοῦ Δεκέλειαν αὐτοὺς ἐπιτειχίσαι, διὸ καὶ δοῦλον αὐτὸν καλεῖ, (διὰ τὴν Κοισύραν, ἥτις δούλη ἦν, ὥς φησιν ἐν Νεφέλαις.)

452. *Schol.* ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο: Οἱ γὰρ δοῦλοι σφαλλόμενοι ἐπὶ τροχοῦ δεσμούμενοι καὶ συρόμενοι ἐτύπτοντο ἀνακλώμενοι ἐν αὐτῷ.

453. ἰὴ παιών, ἰή] Cf. Th. 311. ταῦτ' εὔχεσθε καὶ ὑμῖν αὐταῖς τἀγαθά. ἰὴ παιών, ἰὴ παιών. χαίρωμεν. Av. 1762. ἀλαλαλαί, ἰὴ παιών. Lys. 1291. Callim. H. Apoll. 100. ἐπηΰτησε δὲ λαός, | ἰὴ ἰὴ Παιῆον, ἵει βέλος. (Ap. Schol.) Hinc ἰηπαιωνίζειν Eq. 408. V. Elmsl. ad Ach. 1212.

Schol. [[ἰὴ παιών: Ἐφύμνιον εἰς Ἀπόλλωνα. τὴν δὲ αἰτίαν Καλλίμαχος ᾖσε διὰ τούτων· "Πυθώ τοι κατιόντι συνήντετο δαιμόνιος θήρ, | αἰνὸς ὄφις, τὸν μὲν σὺ κατήναρες, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ | βάλλων ὠκὺν ὀϊστὸν, ἐπηΰτησε δὲ λαός, Ἰὴ ἰὴ Παιῆον, ἵει βέλος."]]

454. ἄφελε τὸ παίειν] Tolle istud παίειν. Cf. Lys. 36. ἄφελε τὰς ἐγχέλεις. Lucian. pro L. 14. ἀφελὼν μὲν τὸ χαίρειν, ἐπιτηδεύσας δ' ἀντ' αὐτοῦ εἰπεῖν τὸ ὑγιαίνειν. Xen. Eq. V. 9. τήν γε μὴν τῶν σκελῶν κατάπλυσιν ἀφαιροῦμεν. Propter malum omen, nam in bello caedunt et feriunt, a quo isti abhorrent maxime." BE. "Confer omen Paeonum apud Herodot. V. 1." DOBR.

Schol. ἐπεὶ ἐν τῷ παιὼν ἔγκειται τὸ παίειν. R.

456. Ἑρμῇ, Χάρισιν] Consociantur etiam Th. 300. Hic libationem facit Trygaeus.

Χάρισιν, Ὥραισιν, Ἀφροδίτῃ] Etiam ista conjunguntur apud Athenaeum Lib. I. p. 36. Πανύασις δ' ὁ ἐποποιὸς τὴν μὲν πρώτην πόσιν ἀπονέμει Χάρισιν, Ὥραις, καὶ Διονύσῳ· τὴν δὲ δευτέραν Ἀφροδίτῃ, καὶ πάλιν Διονύσῳ· Ὕβρει δὲ καὶ Ἄτῃ τὴν τρίτην. BE.

Χάρισιν — Πόθῳ] Consociantur etiam Av. 1320. Πόθος, ἀμβρόσιαι Χάριτες.

Ἀφροδίτῃ, Πόθῳ] Veneris filius fingitur Πόθος Aesch. Suppl. 1089. ut filia Πειθώ Sapph. ap. Procl. ad Hesiod. Op. 73. Plutarchus II. 138 C. conjungit Ἀφροδίτην Πειθὼ et Χάριτας, et II. 758 A. Μουσῶν καὶ Χαρίτων Ἀφροδίτης ἑταῖρον Ἔρωτα. εὔχεσθε ταῖν Θεσμοφόροιν — καὶ τῷ Ἑρμῇ καὶ Χάρισιν. Subaudiendum vero hic εὔχομαι aut simile quid.

Schol. Ἑρμῇ, χάρισιν, ὥραις: *Δικαίως προέταξε τὸν Ἑρμῆν ὡς αἴτιον τῆς ἀναγωγῆς τῆς Εἰρήνης. καὶ τῶν ἑξῆς δὲ εἰκότως ἐμνήσθη ὡς ἁρμοδίων αὐτῇ· ἐν γὰρ τῇ εἰρήνῃ τούτων ἀπολαύουσι πάντες.* (*Ὥραις δὲ ταῖς τοῦ ἔτους, ὧν οὐδεὶς ἐν πολέμῳ ἀπολαύει καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἔργων.*)

457. *Ἄρει δὲ μή*] Sub. *σπένδωμεν*. Cf. 925. *τῷ δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λαρινῷ βοΐ; | ΧΟ. βοΐ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέῃ. | ΤΡ. ἀλλ' ὗ παχείᾳ καὶ μεγάλῃ; ΧΟ. μὴ μή. ΤΡ. τιή;*

Ἐνυαλίῳ] Distinguere videtur Martem ab Enyalio etiam Sophocles in Ajace v. 179. *ἢ χαλκοθώραξ ἤ τιν' Ἐνυάλιος μομφὰν ἔχων.* Scholia ibi: *διαστέλλει τὸν Ἄρεα ἀπὸ τοῦ Ἐνυαλίου ὡς ἕτερον δαίμονα ὑπουργὸν τοῦ μείζονος θεοῦ· καὶ δῆλον ἐκ τῶν συνδέσμων. δηλοῦται γὰρ ὁ Ἄρης ἐκ τοῦ χαλκοθώραξ.* BE. V. schol. Aesch. Sept. 45. *Ἄρη τ' Ἐνυὼ καὶ φιλαίματον Φόβον.* Pind. N. IX. 37. *λοιγὸν Ἐνυαλίου.* Isth. V. 51. *ἐν πόνοις ἔκπαγλον Ἐνυαλίου.* Ol. XIII. 102. Xen. An. V. 2. 14. *τῷ Ἐνυαλίῳ ἠλάλαξαν καὶ ἔθεον δρόμῳ.* Epheborum jusjurandum his verbis conceptum fuit: *ἴστορες θεοί, Ἄγραυλος, Ἐνυάλιος, Ἄρης, Ζεύς.*

Schol. *Ἄρει δέ*: *Πρὸς τοὺς οἰομένους τῶν νεωτέρων τὸν αὐτὸν εἶναι Ἄρεα καὶ Ἐνυάλιον, κατ' ἐπίθετον. τινὲς δὲ Ἄρεως καὶ Ἐνυοῦς τὸν Ἐνυάλιον. οἱ δὲ Κρόνου καὶ Ῥέας.* (*Ἀλκμᾶνα δὲ λέγουσιν ὅτὲ μὲν τὸν αὐτὸν λέγειν, ὅτὲ δὲ διαιρεῖν. εἰκότως δὲ τούτοις μὴ δεῖν θύειν μετὰ τὴν εἰρήνην· ὑπεναντίοι γὰρ καὶ ἀλλότριοι τῆς εἰρήνης.*) — *ἀντὶ τοῦ οὗτοι ἐναντίοι εἰσὶ τῇ εἰρήνῃ.* R.

458. *ὑπότεινε δή* —] Subtende ergo (sc. funus) quisque et funibus deduce, develle (lapidem?). Sed sensus hujus loci nequaquam perspicuus est.

459. *ὦ εἶα*] Suidas: *παρακελεύσεως ἐπίρρημα.* Theodos. Gr. p. 75. *τὸ ὠεία* (sic) *μίμημα βαρβάρων* (*βάρβαρον*?) *ἑλκόντων τι.* Cf. Lys. 1303. *εἶα μάλ' ἔμβη, ὦ εἶα, κοῦφα πάλλων.* Ab *εἶα* formatum *εἰάζειν* (*εἶα ἐπικελεύειν*, Hesych.), ut ab *αἰαῖ αἰάζειν*, ab *οἴμοι οἰμώζειν*, etc.

Schol. *ὦ εἶα*: (*Διπλῆ καὶ εἴσθεσις ἀμοιβαίων τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ ὑποκριτοῦ ἐν ἐπεκθέσει καὶ παρεκθέσει. Ἄλλως. ἡ ἀμοιβαία αὕτη στροφὴ κώλων ἐστὶ ιδʹ, ἔχει δὲ ἑξῆς καὶ ἀντιστροφὴν ἐξ ὁμοίων ἀρχομένην κώλων. καὶ ἔστι τὸ μὲν πρῶτον τρισύλλαβον κατὰ παλιμβάκχειον. τὸ δὲ βʹ παίων πρῶτος. τὸ δὲ γʹ ὅμοιον τῷ πρώτῳ. τὸ δὲ δʹ ἤτοι δακτυλικὸν διπλοῦν ἢ τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς εἴη ἂν ἢ ἡμιόλιον ἐκ παίωνος· τὸ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς κρητικὸν ἔχει. τὸ εʹ διπλοῦς παλιμβάκχειος. τὰ ϛʹ, ζʹ ἀναπαιστικὰ δίμετρα. τὸ ηʹ ἐφθημιμερὲς ὅμοιον. τὰ θʹ, ιʹ παιωνικὰ μονόμετρα ἐκ κρητικῶν. τὰ ιαʹ, ιβʹ, ιγʹ ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἐπιμεμιγμένα ἰάμβοις, τὰ δὲ τῆς ἀντιστροφῆς καὶ δακτύλοις. τὸ ιδʹ ὅμοιον ἐφθημιμερές. ὑφ' ὃ ἡ ἔσω διπλῆ διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν.*) *τὸν Ἑρμῆν καὶ ταῦτα ἐξάρχειν θέλουσι. μιμεῖται δὲ τοὺς βαρβαριστὶ ἐξέλκοντας. δεῖ οὖν νοεῖν ὅτι ταῦτα ἀνὰ μέρος λέγεται, τὸ μὲν τοῦ Ἑρμοῦ κελεύοντος καὶ ἕλκοντος, τὸ δὲ τῶν ἑλκόντων ὑπακουόντων.* (*Ἄλλως. ὁ Ἑρμῆς ἐπιτάττει τοῖς ἕλκουσι καὶ ἅμα τοῖς μὴ ἕλκουσιν ἐπιτιμᾷ, οἱ δὲ χαίροντες τῇ εἰρήνῃ ἀποκρίνονται.*)

460. εἶα μάλα] Hac acclamatione hodie quoque nautae Graeci utuntur εἶα μόλα dicentes. Vide Didotii Notes d'un voyage vol. 1. p. 181. DIND. "μάλ' εἶα ad illud Petronii μάλ' εἶα (p. 339) solennis erat haec formula excitandi stimulandi aliquem. μάλα notat rursus, magis, amplius, ultra, ulterius." REISK.

462. ἔτι μάλα] Cf. 53. 280. Ran. 864.

Schol. ἔτι μάλα: Ἔτι σφοδρότερον ἢ προθυμότερον.

463. Versus palimbaccheus, cujus metri exemplum attulit Dionysius Hal. de Comp. verb. p. 226. σοί, Φοῖβε, Μοῦσαί τε συμβῶμεν.

464. Vide interpretes ad Thuc. V. 17.

Schol. οὐχ ὁμοθυμαδὸν ἕλκουσι. V.

465. οὐ ξυλλήψεσθ'; —] Et haec ad Boeotos dicuntur. Cf. 480. De Boeotorum ac Megarensium bellico ardore v. Thuc. V. 17.

οἷ' ὀγκύλλεσθ'] Anglice, What airs you give yourselves. Minus recte, opinor, Paleius, What a fuss you are making over pretended exertion! Hesychius per ὑψαυχενεῖν καὶ ἐπαίρεσθαι explicat. Cf. 392. οἷα θωπεύουσί σ'. Ὀγκύλλεσθαι forma ὑποκοριστικὴ et comica est verbi ὀγκοῦσθαι (Ran. 703), ut ἐξαπατύλλειν (Ach. 657) verbi ἐξαπατᾶν, πλανύττειν (Av. 3) verbi πλανᾶσθαι, καθάρυλλος (Plat. com. II. 644) nominis adjectivi καθαρός Cf. Athen. IX. 382 B. Eadem terminatio est verbi στωμύλλεσθαι.

Schol. οἷ' ὀγκύλλεσθ': (Οἷα, φησίν,) ἐπερείδεσθε μὲν τῷ σχοινίῳ προσποιούμενοι ἕλκειν, οὐχ ἕλκετε δέ. ἢ τὸν ὄγκον παραβάλλεσθε καὶ ἀλαζονεύεσθε καὶ ὑπερηφανεύεσθε. ἢ ὡς φιλοπόλεμοι δὲ οὐχ εἷλκον (ἢ ὡς ἔκσπονδοι).

466. Boeotos hic notat ut paci inimicos, nam anno undecimo belli ineunte induciae in quinquaginta annos factae erant inter Athenienses et Lacedaemonios cum sociis ex utraque parte, praeter Boeotos, Corinthios, et Eleos. Ex schol.

Schol. οἰμώξεσθ': Ὅτι μηδὲν αὐτοῖς μέλει τῆς εἰρήνης. ἐπὶ γὰρ Ἀλκαίου σπονδάς φησι γεγονέναι Φιλόχορος πεντηκονταετεῖς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς συμμάχοις πλὴν Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων καὶ Ἠλείων.

468. εἶα ὦ] Ut ὑμὴν ὑμέναι' ὦ infra 1335.

(469.) *Schol.* ἄγετον, ξυνέλκετον: [Ὁ χορὸς] πρὸς τὸν Ἑρμῆν καὶ τὸν Τρυγαῖον.

470. *Schol.* ἕλκω κἀξαρτῶμαι: Ἔμφασιν πολλὴν ἔχουσιν οἱ λόγοι αὐτοῦ, ἐμφαίνοντες τὴν σπουδὴν τὴν περὶ τὸ ἕλκειν, ὅπου γε καὶ συναρτᾶσθαί φησι τῷ ἔργῳ, ἀντὶ τοῦ ἐμπεπάρθαι.

471. κἀπεμπίπτω] Soph. Aj. 42. ποίμναις — ἐπεμπίπτει. Infra 515. ἐπεντείνωμεν ἀνδρικώτερον.

472. χωρεῖ τοὔργον] Cf. 509. χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα. 510. Ran. 795. 882. Nub. 907.

Schol. πῶς οὖν οὐ χωρεῖ: Ὁ Ἑρμῆς τοῦτό φησιν ἀπελέγχων αὐτούς, ὅτι λέγουσιν ἕλκειν καὶ οὐχ ἕλκουσιν.

473. ἐμποδὼν καθήμενος] Pherecr. com. II. 263. οὗτοι γὰρ ἡμῖν οἱ κακῶς ἀπολούμενοι | ἐπαμφοτερίζουσ' ἐμποδὼν καθήμενοι.

Schol. [[ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς: Διπλῆ καὶ στίχοι τρίμετροι ἰαμβικοὶ ιγ', ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.]]

474. *τῆς σῆς μορμόνος*] In Acharn. 582. ad eumdem istum, *ἀλλ', ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα.* Alludit autem ad Gorgonem, signum in clypeo illius. In Acharn. 1094. ad eundem, *καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπιγράφου* [*ἐπιγέγραψαι*] *Γοργόνα.* BE. Clypeum intellige Gorgone insignitum.

Schol. *τῆς σῆς μορμόνος: Παρὰ τὴν Μορμὼ καὶ παρὰ τὴν Γοργόνα, ἣν εἶχεν ὁ Λάμαχος (ἐπίσημον). οὕτως δὲ ἔλεγον τὸ ἐκφόβητρον. καὶ τὰ προσωπεῖα τὰ αἰσχρὰ μορμολύκεια, ἀφ' οὗ καὶ τὰ τραγικὰ καὶ τὰ κωμικά.* (*καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ "ἀφ' οὗ κωμῳδικὸν μορμολύκειον ἔγνων."*) — *περὶ δὲ Λαμάχου εἴρηται πολλάκις ὅτι φιλοπόλεμος ἦν.* V.

475. *ἀργεῖοι*] Schol: *ὡς τῶν Ἀργείων ἐπαμφοτεριζόντων, ὁπότε δοκοίη αὐτοῖς.* Propterea suspectam semper eorum fidem habuere Lacedaemonii, nec immerito, qui post inducias 50 annorum factas (vide ad 466) rebus novis studuerint Peloponnesi imperium affectantes. Quin hoc ipso anno pacem eos turbasse monet Palmerius, illato Epidauriis bello cum mille Atheniensium auxiliaribus. V. Thuc. V. 61.

Schol. (*οὐδὲν Ἀργεῖοι: Ὡς τῶν Ἀργείων ἐπαμφοτεριζόντων μηκέτι* (l. *ὁπότε*. cf. schol. 477.) *δοκοίη αὐτοῖς. διὸ καὶ Φιλόχορός φησι πολεμοῦντας πάλιν πρὸς Κορινθίους προσλαμβάνεσθαι καὶ τοὺς Ἀργείους.*)

476. *ἀλλ' ἤ*] Nisi, sed. I. q. *ἀλλὰ* aut *εἰ μὴ* (505). Cf. Eq. 1397. *οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἕξει τέχνην.* 780. Vesp. 984. *οὐδέν ποι' ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος.* Lys. 749. *μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ', ἀλλ' ἢ χαλκίον | ἔχειν τι φαίνει κοῖλον.*

Schol. *ἀλλ' ἢ κατεγέλων:* (*Ἐπεὶ Ἀργεῖοι κατεγέλων Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων ἀλλήλοις μαχομένων, ἐπείπερ παρ' ἀμφοτέρων λαμβάνοντες χρήματα ἐπολέμουν.*) *ἐνετρύφων οὖν τοῖς ἐκ τοῦ πολέμου διαφθαρεῖσιν. αἰνίττεται δὲ εἰς τοὺς Ἀργείους ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ ἐπαμφοτερίζοντας· διὸ καὶ πολλὰ ἐκωμῳδοῦντο.*

477. *διχόθεν μισθοφοροῦντες*] Demosthenes p. 739, 6. *ἐάν τις ἢ διχόθεν μισθοφορῇ ἢ ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἐκκλησιάζῃ ἢ δικάζῃ κ. τ. λ.* Caeterum Argivi potuerunt et apud Lacedaemonios et apud Athenienses stipendia mereri quia utrisque ex aequo fuerunt amici. Thuc. II. 9. *Λακεδαιμονίων μὲν οἵδε ξύμμαχοι· Πελοποννήσιοι μὲν οἱ ἐντὸς τοῦ ἰσθμοῦ πάντες πλὴν Ἀργείων καὶ Ἀχαιῶν· τούτοις δ' ἐς ἀμφοτέρους φιλία ἦν.* Et V. 28. *οἵ τε Ἀργεῖοι ἄριστα ἔσχον τοῖς πᾶσιν οὐ ξυναράμενοι τοῦ Ἀττικοῦ πολέμου, ἀμφοτέροις δὲ μᾶλλον ἔνσπονδοι ὄντες ἐκκαρπωσάμενοι.* BE. Dem. p. 754. *δι' ἀπληστίαν δὲ τρόπων διχόθεν καρποῦνται τὴν πόλιν.* Pherecrates de iisdem Argivis ap. schol: *οὗτοι γὰρ ἡμῖν οἱ κακῶς ἀπολούμενοι | ἐπαμφοτερίζουσ' ἐμποδὼν καθήμενοι.* Hermipp. ap. Athen. I. 27 E. *καὶ Κερκυραίους ὁ Ποσειδῶν ἐξολέσειεν | ναυσὶν ἐπὶ γλαφυραῖς ὁτιὴ δίχα θυμὸν ἔχουσιν.* De Argivorum duplicitate v. Herod. VII. 152.

Schol. *διχόθεν: Ὡς τῶν Ἀργείων ἐπαμφοτεριζόντων καὶ ἀποκλινόντων, ὁπότε δοκοίη αὐτοῖς, καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους. — καὶ ὁ Φιλόχορός*

φησι πολεμοποιοῦντας πάλιν τοὺς Κορινθίους προσλαμβάνεσθαι καὶ τοὺς Ἀργείους. R. V. ἀπεμφαίνει οὖν καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες. (ἥρμοττε γὰρ μᾶλλον οὕτως εἰπεῖν, ὅτι οὐ προθυμοῦνται πρὸς τὴν εἰρήνην, καὶ ταῦτα μάλιστα πάντων τρυχόμενοι ἐν τῷ πολέμῳ. μή τι οὖν ἐν ἴσῳ τούτων εἴρηκε διὰ τὸ διχόθεν μισθοφορεῖν. περὶ δὲ Ἀργείων καὶ Φερεκράτης ἐν Αὐτομόλοις "οὗτοι γὰρ ἡμῖν οἱ κακῶς ἀπολούμενοι | ἐπαμφοτερίζουσ' ἐμποδὼν καθήμενοι.")

479—480. Cf. 625—627.

479. *ἆρ' οἶσθ'*] Scin'? Formula loquendi familiaris frequens apud comicos. Plaut. Mil. 1152. Scin' quemadmodum? Ter. Eun. II. 3. 46. Scin' quid ego te volebam?

ὅσοι — ἔχονται τοῦ ξύλου] Quotquot eorum lignum tractant, i. e. *οἱ ξυλουργοί*, fabri lignarii, qui instrumenta rustica, quae maximam partem e ligno fiunt, ut aratra et rastra, fabricant; ut ferrarius seu armorum fabricator (*ὁ χαλκεύς*) bellica. Ideo autem illi pacem expetebant quod in pace majus lucrum afferrent eorum artes. Cf. 545—547. Nisi hic potius sensus est, quotquot eorum manus ligno (i. e. vectibus) admovent. Cf. Lys. 313. *τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν;* Infra 593. *καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω | ἐντεῦθεν ἐχομένοις ὅθεν νῦν ἕλκετε· | οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε.* Huic expositioni favet articulus additus ante *ξύλου* (*τοῦ ξύλου*). Cogitandum est nimirum Pacis statuam ingentem restibus et vectibus ex caverna aut fovea elevari, ubi obruta et celata erat. Ii tantum serio rem agunt qui non modo funes sed vectes etiam admovent. Quod ad locutionem *ἔχεσθαί τινος*, cf. Plat. Phil. 16. *ὅσα τέχνης ἐχόμενα ἀνευρέθη*. Erast. 135. *μαθεῖν ὅσα ξυνέσεως ἔχεται, μὴ ὅσα χειρουργίας*. Polit. 289. *ὅσα ἔχεται κτήσεως*. Alc. I. 120. *ὅσα μαθήσεως ἔχεται*. Euthyd. 306. *ἐχόμενον φρονήσεως πρᾶγμα*. Id. de Virt. 377. *ὅσα διδασκάλων ἀγαθῶν εἴχετο*. 378. *ὅσα* (*ἔργα*) *σώματος ἔχεται*. Herod. III. 66. *τὰ ἐσθῆτος ἐχόμενα*.

Schol. ἆρ' οἶσθ' ὅσοι γ' αὐτῶν: *Καὶ ὁ Θουκυδίδης* [IV. 117] *ἱστορεῖ, λέγων μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιεῖσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους διὰ τοὺς ληφθέντας αὐτῶν ἐν Σφακτηρίᾳ. λέγει γὰρ οὕτως "τοὺς γὰρ δὴ ἄνδρας περὶ πλείονος ἐποιοῦντο κομίσασθαι ἕως ὅτε ὁ Βρασίδας εὐτύχει." καὶ ἐν ἄλλοις* [V. 15], (*"ταῦτα οὖν ἀμφοτέροις αὐτοῖς λογιζομένοις ἐδόκει ποιητέα εἶναι ἡ ξύμβασις, καὶ οὐχ ἧττον τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπιθυμίᾳ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τῆς νήσου κομίσασθαι. ἦσαν γὰρ οἱ Σπαρτιᾶται αὐτῶν πρῶτοί τε καὶ ὁμοίως σφίσι συγγενεῖς. ἤρξαντο μὲν οὖν καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν ἅλωσιν αὐτῶν πράσσειν, ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι μὲν οὔπω θέλοντες ἐξυφαιρουμένοις ἐπὶ τῇ ἴσῃ καταλύεσθαι. μάλιστα δὲ οἱ τῶν δεδεμένων συγγενεῖς ἐνῆγον καὶ ἐσπούδαζον ὡς ἂν εἰρήνη γένηται." Ἄλλως.*) *ταῦτα οὐ μόνον διὰ τὸ κεκμηκέναι τῷ πολέμῳ, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἐν Σφακτηρίᾳ τριακοσίους τοὺς δεδεμένους τῷ ξύλῳ τῆς ποδοκάκης τοῦ νῦν καλουμένου κούσπου.*

480. *χαλκεὺς*] Armorum fabricator, qui paci adversatur. DIND. Inter fabros rei bellicae enumerantur *χαλκοτύποι*, *τέκτονες*, *σιδηρεῖς*, *σκυτεῖς*, *γραφεῖς*.

Schol. *ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ*: *Ὅτι ἐδέδεντο καὶ περιέκειντο αὐτοῖς πέδαι.*

481. *Μεγαρῆς*] Socii Lacedaemoniorum in bello Pelop., et inter eos qui nauticas copias iis suppeditabant.

Schol. *οὐδ' οἱ Μεγαρῆς*: *Ὡς καὶ τούτων βαρέως φερόντων ὅτι ἔκσπονδοι ἐγένοντο, βουλομένων δὲ τὴν εἰρήνην διὰ τὸ μάλιστα πεπιέσθαι τῷ λιμῷ καὶ τῷ πολέμῳ. (τοῦτο δὲ οἱ καλῶς ἐξηγούμενοι τοῦ Τρυγαίου φασίν.)*

482. *γλισχρότατα σαρκάζοντες*] Perquam avide diducentes rictum, famelicorum catulorum instar, qui ossa aut frusta carnis cum rictu adhaerentes tenent et arrodunt. Megarenses sc. penuria et fame laborantes (vid. Ach. 534) aliorum ope invocata efficere voluerant ut Periclis edictum tolleretur; quae etiam praecipua causa belli fuit. Et nunc eos increpat Mercurius, ut supra Boeotos et Argivos, quod, vultu quidem et specie pacem extrahere conari videantur, revera obstent et aliis impedimento sint. Cf. Ach. 452. *γλίσχρος προσαιτῶν λιπαρῶν τ'*. Plut. Alc. 35. *ἤδη γλίσχρως χορηγῶν καὶ τὸ τριώβολον*. 25. *γλίσχρως χορηγοῦντα*. Pomp. 59. *ὀλίγοι δὲ γλίσχρως καὶ ἀπροθύμως συνῄεσαν*. Ex eadem stirpe qua *σαίρειν* derivatum videtur *σαρκάζειν*. Hesychius. *Σαρκάζων*: *μετὰ πικρίας γελῶν*. Cf. ad Ran. 966. *σαρκασμοπιτυοκάμπται*.

Schol. *γλισχρότατα*: *Ὅτι γλίσχρος ἐπὶ δυστυχίᾳ ἐλέγετο. σαρκάζοντες δὲ ἤτοι ἐξισχνούμενοι καὶ ἠτονηκότες καὶ διὰ τὸν λιμὸν ἕλκοντες μόλις. (ἢ οὕτως, ἕλκοντες κατὰ τὸν τῶν κυνιδίων τρόπον, οἳ τὰ ὀστέα περιτρώγοντες καὶ οὐκ ἔχοντες ἐμφορηθῆναι ὑπ' αὐτῶν τῷ δοκεῖν ἐσθίουσι. φανερὸν δέ ἐστιν ὅτι ἐπίτηδες χαριζόμενος πάλιν τοῖς Ἀθηναίοις διέσυρεν οὕτως τοὺς Μεγαρεῖς, πρῶτον μὲν αὐτοὺς κυσὶ παραβαλών, ἔπειτα τῷ ὑποκοριστικῷ καὶ τῇ σμικρότητι τῶν κυνιδίων εἰς πλείονα κατάγαγὼν ταπεινότητα. πάνυ γὰρ καὶ διαπρυσίως ἐμισοῦντο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων δι' ὃν εἰρήκαμεν τρόπον. καλῶς δ' ἂν ἔχοι τοῦτο τηρῆσαι πρὸς τὸ Ἱππονάκτειον οὕτως ἔχον "σαρκῶν κύων λιμῷ." οὐ γάρ ἐστι τῶν σαρκῶν, ὥσπερ ἀξιοῦσι τῶν ἐξηγησαμένων τινές. παντάπασι γὰρ ἂν εἴη αὐτὸ ὑπεναντίον ἑαυτῷ. ἔργον γὰρ τοῦ λιμοῦ οὐ σάρκας ἐμποιεῖν, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀπισχνοῦν τὰ σώματα καὶ τῶν σαρκῶν παραιρεῖσθαι τὸν ὄγκον.)*

σαρκάζοντες: *Οἷον ὑποσεσηρότες καὶ διανοίγοντες, ὥσπερ τὰ κυνίδια, ὅταν προσλιπαρῇ τινὰ καὶ ἀφέλκῃ τοῖς ὀδοῦσι. τὸ δὲ "ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ ἐξολωλότες" ὅτι ὡς λιμώττοντες ἀεὶ Μεγαρεῖς παίζονται. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τοὺς παῖδας ἐπίπρασκον τοὺς ἑαυτῶν. καὶ ἐπεθύμουν μὲν τῆς εἰρήνης, διὰ δὲ τοὺς Ἀθηναίους ἀνεβάλλοντο αὐτήν, ὥς φησι Θουκυδίδης.*

483. *ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ*] Causa famis quia foro Attico carendum erat ipsis durante bello. Etiam antequam bellum inciperet, cum ex edicto Periclis arcerentur foro et portubus Atticis, statim penuria laborabant. Hinc aliorum opem implorantes efficere volebant ut illud edictum tolle

retur; quae etiam praecipua causa belli fuit. In Ach. 530. *ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ 'πείνων βάδην, | Λακεδαιμονίων ἐδέοντο τὸ ψήφισμ' ὅπως | μεταστραφείη.* In eadem fab 729, cum Megarensis longo post tempore Athenas ad mercatum venisset, dicit, *ἀγορὰ 'ν Ἀθάναις, χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα· | ἐπόθουν τυ ναὶ τὸν φίλιον ᾆπερ ματέρα.* Paulo post 751, cum ex eo quaereret Atticus, *πῶς ἔχετε;* ille respondet, *διαπεινᾶμες ἀεὶ ποττὸ πῦρ.* BE. Redde, ut qui fame mehercle pereant.

Schol. (*ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ: Λιμώττειν αὐτοὺς λέγει ἐπειδή, ὅτε μὲν εἰρήνη ἦν, εἰσήρχοντο εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ ἀπετρέφοντο διὰ τὸ πωλεῖν καὶ συναλλάσσειν· νῦν δὲ πολέμου ὄντος ἐφοβοῦντο εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ ἀγοράσαι ἃν ἔχρῃζον· ἐξ αὐτῶν γὰρ ἐγένετο ἡ αἰτία τοῦ πολέμου. ἐξ Ἀττικῆς δὲ ὠνοῦντο τὰς τροφὰς διὰ τὸ καὶ πλησιάζειν αὐτῇ, καὶ διὰ τὸ ὀλίγην παντάπασιν ἔχειν χώραν τὴν γεωργουμένην. εἰκὸς οὖν ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἐπεξιόντας αὐτοῖς κωλύειν τὴν παρ' αὐτοῖς γῆν γεωργεῖν. ἢ ὅτι εἰς πολιορκίαν κατέστησαν αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι τὴν Νισαίαν τειχίσαντες, — ὅπερ πρὸς τῇ θαλάττῃ τῶν Μεγαρέων ἐπίνειον ἦν, ἀπέχον οὐ πολὺ διάστημα ἀπὸ τῆς τῶν Μεγαρέων πόλεως. ἐπάναγκες οὖν αὐτοὺς λιμώττειν. σαρκάζειν δέ ἐστι κυρίως τὸ τὸν κύνα πεινῶντα τὰ λεπτὰ τῶν σαρκῶν τοῦ ὀστέου ἀπογλύφειν.* V.)

484. *Schol. ἅπαντας δεῖ ὁμονοεῖν.* V.

485. *ἀντιληπτέον*] Eq. 603. *ληπτέον μᾶλλον.* Dem. p. 15, 5. *ἕως ἐστὶ καιρός, ἀντιλάβεσθε τῶν πραγμάτων.* p. 200. *ἐγὼ μὲν οὖν οἶμαι δεῖν ὑμᾶς ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων τούτων ἐρρωμένως.*

Schol. *ὢ εἷα:* [[*Ἡ ἀμοιβαία αὕτη ἀντιστροφὴ τῆς ῥηθείσης ἐστὶ στροφῆς, καὶ εἰσὶ τὰ κῶλα καὶ ταύτης ὅμοια ἐκείνοις· ἔν τισι δὲ καὶ ἑτέρους δέχεται πόδας τοῦ αὐτοῦ μέτρου ὄντος. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ ἀμφοτέρωθεν ἔξω διπλαῖ.*]] *δύο διπλαῖ· ἕπεται γὰρ ἡ ἀντίστροφος τῇ προτέρᾳ περικοπῇ ἀμοιβαία δ' κώλων, ἔχουσα καὶ τὴν εἰς τὰ πρόσωπα διαίρεσιν ὁμοίαν, οὗ ἡ ἀρχὴ "ὢ εἷα," τέλος δὲ "ἀλλ' εἴσ' οἳ κωλύουσιν."* V.

492. *ἀντισπᾶν*] Cf. Aesch. Prom. 345. *ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς μ' ἀντισπάσῃς.*

Schol. *οὐ δεινὸν καὶ ἄτοπον τοὺς μὲν ἐξ ἡμῶν τῆς εἰρήνης ὀρέγεσθαι διὰ τοῦτο, τοὺς δὲ ἀντιπράττειν. καλῶς δὲ τοῖς ὀνόμασιν ἐχρήσατο τῷ τείνειν καὶ τῷ ἀντισπᾶν.* V. *ἀντὶ τοῦ ἐναντιοῦσθαι.* R.

493. **Schol.** *ἐπειδὴ ἀπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν μισθὸν ἐλάμβανον καὶ κατετέλουν.* R. V.

496. *κακόνοι*] Ut *εὖνοι* Vesp. 887. et Dem. p. 195. Cf. 671. *ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε.* Dem. p. 667. *οἱ κακόνοι.* Dinarch. I. 66. *οἱ μὲν ἐχθροὶ καὶ κακόνοι τῆς πόλεως.*

Schol. *ὡς κακόνοι τινες εἰσιν ἐν ὑμῖν: Οἷον ἐχθροὶ καὶ κακὸν νοῦν ἔχοντες πρὸς τὴν εἰρήνην.*

497. *οἱ κιττῶντες τῆς εἰρήνης*] Anglice, ye who long (have a longing, yearn) for peace. Schol: *ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυουσῶν γυναικῶν.* Cf. Vesp. 349. *οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.* Nusquam alibi apud comicos legitur hoc verbum.

Schol. κιττῶντες: Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυουσῶν γυναικῶν. ἤγουν ἐπιθυμοῦντες, καὶ ἐπειδὴ ἀδηφάγον καὶ παμφάγον ὄρνεον ἡ κίττα, περίεργον δὲ καὶ εἰς ἐπιθυμίαν. κιττᾶν οὖν τὸ ἐπιθυμεῖν. ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἐν ἐπιθυμίᾳ γινομένων ἐδεσμάτων τινῶν μετὰ τὸ συλλαβεῖν.

498. σπᾶτ'] Indicativus, opinor, non imperativus.

ἀνδρείως] Cf. ad Eq. 453. Thesm. 656. εὖ κἀνδρείως.

500. ἐς κόρακας ἐρρήσετε] I. e. In maxumam malam crucem abibitis, ut Plautino sermone utar (Capt. III. 1. 9. Cas. III. 4. 21.). Cf. Vesp. 51. ἐς κόρακας οἰχήσεται. Amipsias Athen. p. 8 E. ἔρρ' ἐς κόρακας. Alexis Athen. p. 610 E. ἐς κόρακας ἔρρειν φασὶν ἐκ τῆς Ἀττικῆς.

Schol. [[ἄνδρες Μεγαρῆς: Ἕτερον σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς ἰαμβείων η'. καὶ ἐν εἰσθέσει ἕτερον ἀμοιβαῖον στίχων ὁμοίων καταληκτικῶν τετραμέτρων δ'. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος.]]

οὐκ ἐς κόρακας: Ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς βαδίσετε. πολλάκις δὲ εἰρήκαμεν ὅτι ἐπὶ κατάρας τίθεται τὸ ἐς κόρακας.

502. σκορόδοις ἠλείψατε] Schol: quasi alliorum acrimonia unxistis Pacem (i. e. exacerbastis nos, ut Pax turbaretur). Sunt autem multa apud ipsos allia (v. supra v. 246). Et videntur Megarenses belli inceptores fuisse propter raptum meretricularum Aspasiae et inde ortam iram Periclis et ejus contra ipsos edictum. V. in Ach. 526. Praeterea ioquitur de Pace tanquam de puella delicata odorem allii aversante. BE. Cf. Ach. 526 et seqq.

Schol. τοῖς σκορόδοις: (Ἀντὶ τοῦ δριμύτητι, ὅτι πολλὰ σκόροδα παρὰ Μεγαρεῦσι.) αἰτίαν εἶχον οἱ Μεγαρεῖς ὡς ἀρχηγοὶ γενέσθαι τοῦ πολέμου διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῶν πορνῶν Ἀσπασίας καὶ τὴν ἐπὶ τούτοις ὀργὴν Περικλέους καὶ τὸ ψήφισμα, ὡς ἐν Ἀχαρνεῦσι [527] φησίν.

504. *Schol.* ἐντεῦθεν: Ἐκ τούτου τοῦ μέρους. λέγει δὲ τοῦ μὴ θέλειν ποιεῖν τὴν εἰρήνην.

505. Cf. Av. 40. Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ | ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον. Ach. 376. οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφῳ δακεῖν (δάκνειν?).

Schol. οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε: Παρὰ προσδοκίαν εἶπεν οὐ πρὸς τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ πρὸς τὸ φιλόδικον αὐτῶν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν φωνεῖτε οὐδὲν ἕλκοντες. Ἄλλως. οὐδὲν πρὸς τὴν εἰρήνην τοῦτο, ἀλλ' εἰς φιλονεικίαν αὐτοὺς διαβάλλει. φησὶν οὖν ἐν οὐδενὶ ἱκανοί ἐστε πλὴν ἐν τῷ δικάζειν. καλῶς δὲ τοὺς Ἀθηναίους ἀπέσκωψεν. ἵνα μὴ τὸ πᾶν διαβάλῃ ποίημα ὡς ἐν πᾶσιν αὐτοῖς χαρίζεσθαι προαιρούμενος καὶ ἀποκρύπτων αὐτῶν τὰς αἰτίας, ὅπερ ἂν ἔδοξε ποιεῖν μηδὲ χαριεντισάμενος καὶ πρὸς αὐτούς. ὅρα τοίνυν πῶς ἀμφότερα διαπράττεται, καὶ τὸ ἀδιάφορον τῶν σκωμμάτων ἀποκρύπτων τὰ μείζονα· ἐπεὶ εἴγε καὶ αὐτῶν καθάπτεσθαι ἐβούλετο, εἰ καὶ μηδὲν ἕτερον εἶχε κατὰ τῶν Ἀθηναίων εἰπεῖν, ἐγγύθεν γοῦν ἠδύνατο ἀπὸ τῶν Μεγαρέων λαβεῖν μνημονεύσας τοῦ κατ' αὐτῶν ψηφίσματος, ὅπερ μετ' ὀλίγον ποιήσει. ἀλλ', ἐπειδὰν εἰς ἐκεῖνα γενώμεθα, τὴν ἀρετὴν τοῦ ποιητοῦ δείξομεν λέγοντες τὴν αἰτίαν δι' ἣν οὐ νῦν ἐμνημόνευσεν, ἀλλὰ τότε. V.

507. *πρὸς τὴν θάλατταν*] Hoc vult dicere, quod olim Themistocles semper suadebat, *ὅτι ἀνθεκτέα τῆς θαλάττης.* BE. Ingeniosum est hujus loci acumen, quo submonet Athenienses ut maritimarum opum studio se applicent, quod identidem eis suadere solebat Themistocles. BR. Idem consilium dat Ran. 1465. *πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον.* Cf. Eq. 1350—1353. Aliter accipit Lenting, quasi nimiam in re navali confidentiam pacis recuperandae causa deponere jubeantur Athenienses, apposita veteris magistri interpretatione, *ὀλίγον τῆς κατὰ θάλατταν βίας ἐνδοτε. πρὸς τὴν θάλατταν· τουτέστι πρὸς τὸ ναυμαχεῖν.* Imo hoc suadet Comicus, ut pecunias publicas navibus potius quam judiciis impendant.

Schol. *πρὸς τὴν θάλατταν*: (*Ἴσως διὰ τοῦτο τῆς πρὸς τοὺς Πέρσας νίκης ὑπομιμνήσκει αὐτούς, ἀναφέρων ὡς ὅτι καὶ ἐπ' ἐκείνων τῶν χρόνων ἐθαλασσοκράτουν Ἀθηναῖοι. Ἄλλως.*) *καθ' ὃ ἐπιβαίνοντες ἔτεμνον τὴν Λακωνικὴν καὶ τὴν ἄλλην Πελοπόννησον. ἀποχωρεῖτε οὖν, φησί, καὶ ἀποπλέετε εἰς τὰ ἴδια καὶ ὀλίγον τῆς κατὰ θάλατταν βίας ἔνδοτε. ἐθαλασσοκράτουν γὰρ τότε. — Ἄλλως. ἐπειδὴ γὰρ Ἀθηναῖοι πρὸς τῇ θαλάσσῃ εἰσίν, ἐκώλυον τοῖς μεσογείοις* (*τοὺς μεσογείους*?) *ἔχειν τὰ ἀναγκαῖα. φησὶ δὲ ὅτι, εἰ θέλετε εἰρηνεῦσαι πρὸς τὴν ἑαυτῶν χώραν καὶ τὸν ἴδιον τόπον καὶ τὸν παρὰ θάλατταν, ὑποχωρήσατε καὶ μὴ τῶν ἀλλοτρίων ἀντιποιεῖσθε· τῶν μεσογείων δῆλον ὅτι ἤθελον καὶ τῆς γῆς κρατεῖν.* V.

508. *αὐτοὶ — μόνοι*] Vesp. 1062. *καὶ κατ' αὐτὸ δὴ μόνοι τοῦτ' ἄνδρες ἀλκιμώτατοι.* Ran. 78. *ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον.*

509. *χωρεῖ — τὸ πρᾶγμα*] Cf. 510. Nub. 907. *χωρεῖ τὸ κακόν.* Eccl. 148. *τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.* 1164. Vesp. 1483, *τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.* Dem. p. 402. *ὡς δὲ προήει τὸ πρᾶγμα* (sc. *τὸ πίνειν*).

Schol. *χωρεῖτε*: *Τοὺς μὲν ἄλλους πάντας τοῦ ἕλκειν ἀπέστησεν ὁ Ἑρμῆς τοῖς γεωργοῖς μόνοις ἐπιτρέψας ἕλκειν. διό, φησί, νῦν προκόπτει τὸ ἔργον.*

511. *οἵ τοι γεωργοί*] Cf. ad Lys. 919. *ἥ τοι γυνὴ φιλεῖ με.* Soph. Fr. 678. *ἥ τοι Κύπρις.* De re cf. Plut. Nic. 9. *τοὺς μὲν οὖν εὐπόρους καὶ πρεσβυτέρους καὶ τῶν γεωργῶν τὸ πλῆθος αὐτόθεν εἰρηνικὸν εἶχεν.*

τοὖργον ἐξέλκουσι] Opus extrahendo peragunt. Locutio praegnans. Si quidem sincera est lectio.

512. Monometer anapaesticus, ut v. 1105. Aesch. Eum. 841. 844. 846.
Schol. *ἄγε νῦν*: [[*Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις χοροῦ μονοστροφικὴ κώλων η', ὧν τὸ μὲν α' ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ δεύτερον ὅμοιον δίμετρον. τὰ γ', δ', ς' ἰαμβικὰ δίμετρα. τὸ ε' ὅμοιον ἐφθημιμερές. τὸ ζ' παιωνικὸν τρίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παλιμβακχείων καὶ κρητικῶν. τὸ η' δίμετρον ὑπερκατάληκτον ὅμοιον. ὑφ' ὃ κορωνίς.*]] *διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς περίοδον κώλων η' ἀμοιβαίων τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ ὑποκριτοῦ. τὸ πρῶτον ἀναπαιστικὸν διπλοῦν. τὸ β' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές. τὸ γ' καὶ τὸ δ' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ζ' καὶ η' ὁμοίως. καὶ μὴν ὁμοῦστιν ἤδη ἀντὶ τοῦ ἐγγύς.* R.

513. ὁμοῦ 'στιν ἤδη] Iam prope est. Ὁμοῦ enim valet ἐγγύς. Thesm. 572. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι. Fr. 458. λάβεσθε· καὶ γάρ ἐσθ' ὁμοῦ. Menand. IV. 305. ἔστιν δ' ὁμοῦ τὸ χρῆμα. Menand. IV. 279. ἤδη γὰρ ἡ κόρη 'στὶ τοῦ τίκτειν ὁμοῦ. (Ita enim lego.) Xen. Hell. IV. 5. 15. πρὶν τοὺς ὁπλίτας ὁμοῦ γενέσθαι. Soph. Ant. 1180. Phil. 1218.

515. *Schol.* ἀντὶ τοῦ ἕλκωμεν. R.

516. ἤδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο] Jam illud ipsum evenit quod volebamus! Cf. ad 289. Av. 354.

517. *Schol.* ἀ εἶα ὦ εἶα: Ἀνηνέχθη ἡ Εἰρήνη. οὕτω δὲ εἰώθασιν οἱ ἐπιστατοῦντες ἐπέχειν (ἐπεγείρειν?) τὴν ὁρμὴν τῶν ἑλκόντων.

520. Jam Pacem extraxerunt et salutant. BE. Grandi figura mulierem repraesentatam fuisse colligi potest ex scholio ad Plat. p. 331. ed. Bekk. κωμῳδεῖται δὲ (Ἀριστοφάνης) ὅτι καὶ τὸ τῆς Εἰρήνης κολοσσικὸν ἐξῆρεν ἄγαλμα· Εὔπολις Αὐτολύκῳ [in priori Autolyco secundum Bergk. Comm. p. 342.], Πλάτων Νίκαις DIND. "The [statue of the] goddess Peace must, when raised, have reached to the upper stage, or nearly so, for Hermes to [be able] to whisper to her (660—705); and Opora and Theoria must have come out upon this stage at the proper moment, for they certainly follow Trygaeus down (v. 727), and Trygaeus expressly says that he got them from heaven (v. 832)." — "How the image (a colossal one) was raised cannot be exactly decided. The visible pulling by the Chorus was perhaps assisted by some contrivance for pushing it up from below." (GREEN Pref. p. VIII.) Epitheta βοτρυόδωρε et μυριάμφορον bene conveniunt agricolae.

Schol. [[ὦ πότνια: Εἴσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας στίχων να'. ὧν οἱ μὲν λγ' ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. οἱ δὲ ἑξῆς ιη' τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει ἡ ἔξω διπλῆ.]]

(βοτρυόδωρε: Βότρυς δωρουμένη. ὦ εὐφραντοποιέ. ἐπεὶ ἐν εἰρήνῃ φύονται αἱ ἄμπελοι. οἰκεῖον δὲ τοῖς γεωργοῖς καὶ τὰ παρ' αὐτῶν ἐπίθετα. βοτρυόδωρε καὶ μυριάμφορε (l. μυριάμφορον), οἷον βότρυς δωρούμενον (δωρουμένη?). μυριάμφορον δὲ τίμιον καὶ πολυπληθῆ, μυρίων ἀμφορέων ἄξιον. ἢ μυρία κεράμια χωρῆσαι δυνάμενον. ἀπὸ δὲ τῶν ληνῶν καὶ πίθων τῇ μεταφορᾷ ἐχρήσατο.)

521. πόθεν ἂν λάβοιμι —] Fr. 85. πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων; Fr. 80. πόθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι;

ῥῆμα μυριάμφορον] Verbum quo satis exprimam quantus vini proventus tempore pacis esse soleat; vocabat enim pacem βοτρυόδωρον. BE. Proprie, verbum decies mille amphorarum capax. Cf. Vesp. 481. τῶν τριχοινίκων ἐπῶν. Crates Athen. 418. ἔπη τριπήχη. Av. 465. λέγειν ζητῶ τρίπαλαι μέγα καὶ λαρινὸν ἔπος τι. Ran. 821. ῥήμαθ' ἱπποβάμονα. Plat. com. II. 639. γωνιαίου ῥήματος. Alex. III. 434. ὀφρῦς ἔχον | χιλιοταλάντους.

522. ὅτῳ προσείπω σ'] Cf. Eq. 1192. ἀλλ' οὐ λαγῷ' ἕξεις ὁπόθεν δῷς.

οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν] Non enim habeo domi (a me ipso). Schol: *ἀντὶ τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ.* Achaeus Athen. 414 C. *ὡς ἔχοντες οἴκοθεν τρυφήν.* Eur. Tro. 647. *τὸν δὲ νοῦν διδάσκαλον | οἴκοθεν ἔχουσα χρηστὸν ἐξήρκουν ἐμοί.* Dem. p. 794. *ὑμῶν ἕκαστος ἔχων οἴκοθεν ἔρχεται ἔλεον, συγγνώμην, φιλανθρωπίαν.* Eur. Suppl. 193. *οὔτοι δύναιτ'* (*δύναι'*?) *ἂν οἴκοθέν γ' ἀτώμενος | τέρπειν ἂν ἄλλους.* Eur. Alcm. Fr. 13. *σοφώτεροι γὰρ συμφορὰς τὰς τῶν πέλας | πάντες διαιρεῖν* (l. *διαθρεῖν*) *ἢ τύχας τὰς οἴκοθεν.* Plut. Mor. p. 55 F. *ἡ οἴκοθεν κρίσις.* Soph. Tr. 730. *ᾧ μηδέν ἐστ' οἴκοι βαρύ.* 1021. Plaut. Mil. II. 2. 38.

εἶχον] Cf. ad 142. Vesp. 855. *ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.* Lys. 1184.

Schol. οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν: *Ἄξιον σοῦ ἐπαίνου οὐκ εἶχον οἴκοι. ἐπαύξησις δὲ τῶν παρελθόντων κακῶν, εἴ γε μέχρι καὶ τῶν τοιούτων ἐστέρηται ῥημάτων.*

523. Opora et Theoria cum Pace ex antro educebantur. Mulierculae autem erant meretricum more ornatae. BR. Compellare his videtur Theoriam aut fortasse ipsam deam Pacem. Cf. ad 530.

καὶ σὺ δ'] Cf. 250.

Schol. χαῖρ' ὀπώρα: *Ὡς καὶ τούτων σὺν τῇ Εἰρήνῃ ἀνελθουσῶν. ὑποτίθεται δὲ αὐτὰς ὡς πόρνας.*

525. Redde, O quale et quam suave spiras in pectus meum, sane dulcissumum, quasi vacationis a militiae et unguenti! Cf. Ach. 192. *ὄζουσι χαὖται πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις | ὀξύτατον, ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξυμμάχων.*

πνεῖς) I. q. *ὄζεις.* Cf. Ran. 338. *ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.* Nub. 1007. Eq. 437. Soph. Fr. 147. *τεῦχος οὐ μύρου πνέον.* Anacr. 15, 9. *γράφε καὶ μύρου πνεούσας.* Nicaeneti Epigr. *ἔπνεεν οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ | Κρατῖνος, ἀλλὰ παντὸς ὠδώδει πίθου.* Lucian. V. A. 12. *ὅσων* (*ὅσον*?) *δὲ καὶ ἀποπνεῖ μύρων.* Dial. mer. XII. 4. *μύρων καὶ αὐτὸν ἀποπνέοντα.* Dial. Mort. XX. 5. *ἀποπνέων μύρων.* Rhet. praec. 11. *μύρων ἀποπνέοντα.* Hinc *πνοή*, i. q. *ὀδμή.* Lucian. Nigr. 32. *τῇ πνοῇ τῶν ἴων τε καὶ ῥόδων.*

κατὰ τῆς καρδίας] Cf. Lys. 552. *ἀλλ', ἥνπερ — Ἀφροδίτη | ἵμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ*, etc.

526. *γλυκύτατον —*] Sc. *πνεῖς*, i. q. *ὄζεις.* Cratin. ap. Athen. 690. *γλυκύτατον δ' ὦζε βασιλείου μύρου.* Cf. Ach. 192. *ὄζουσι χαὖται πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις | ὀξύτατον, ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξυμμάχων.* Nub. 1007. *μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης.* Vesp. 38. *ὄζει κάκιστον τοὐνύπνιον βύρσης σαπρᾶς.* Eq. 892. *βύρσης κάκιστον ὄζων.*

ἀστρατείας καὶ μύρου] Cf. Ach. 1066. "Rem odoris expertem conjungit cum odorata, ut in Nubibus v. 1007. *μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης.*" BE.

Schol. ἀστρατείας: *Ἀντὶ τοῦ εἰρήνης, ἐπεὶ ἐν εἰρήνῃ οὐ στρατεύονται. θέλων δὲ εἰπεῖν εὐωδίας ἢ ἄλλου τοιούτου τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν εἶπε.*

527. *μῶν οὖν —;*] Num ergo similis est odor sportae militaris? Rogers vertit: 'Not quite the odour of a knapsack, eh?' Supplendum *πνεῖ* vel *ὄζει* (cf. 529. Vesp. 1058.). De particulis *μῶν οὖν* cf. ad Pl. 845. Eur. Andr. 81. *μῶν οὐ* (*οὖν* Musgr.) *δοκεῖ σοι φροντίσαι τιν' ἀγγέλων;* Aesch. Cho. 177. *μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ᾖν τόδε;* Plat. Pol. 292 E. *μῶν οὖν δοκεῖ πλῆθος* etc. Legg. III. 680. *μῶν οὖν οὐκ ἐκ τούτων* etc. Hipp. maj. 301. *μῶν οὖν — ἑκάτερος ἄρτιος ἡμῶν ἐστίν;* Alc. I. 120. *μῶν οὖν οἴει τι βλαβήσεσθαι —;* Polit. 307. Phil. 22. 23. Lucian. D. D. VI. 1. *μῶν οὖν ἐπείρα τινά;* Deor. conc. 6. *μῶν δ' οὖν κἀμὲ ξένιας διώκεις;* Ammian. in Anthol. II. 52. *ὦγαθέ, καὶ μῶν οὖν, καὶ ποῖ δή* etc. — *ἐκ τούτων ἡ νῦν εὐδοκιμεῖ σοφία.* Similiter *μῶν μή* Plat. Lys. p. 208 C. V. Stallbaum. ad Plat. Phaed. 84 C.

527. *γυλιοῦ στρατ.*] Sub. *πνεῖ*, nisi hoc ipsum reponendum est, quod suspicor, pro *καί*. Noli putare genitivum *γυλιοῦ* pendere ab *ὅμοιον*. (Thom. M. 649. *ὅμοιον τῷ δεῖνι καὶ ὅμοιον τοῦ δεῖνος.* Ut Latini dicunt 'similis tui' et 'similis tibi.') De voce *γύλιος* aut *γυλιὸς* v. ad Ach. 1097. 1137. Alex. com. III. 433. *στρωματέα καὶ γύλιον.* Philem. IV. 12. *καὶ γύλιόν* (*γυλίαν* libri) *τιν' ἀργυρωμάτων.* Hinc compositum *γυλιαύχην* infra 789.

στρατιωτικοῦ] Phoenicid. com. IV. 511. *φίλον εἶχόν τινα στρατιωτικόν.*

Schol. *γυλίου:* [[*Ἀγγεῖον στρατιωτικόν, εἰς ὃ τὰς τροφὰς ἄγονται* (*ἀποτίθενται* aut *συνάγονται*?) *οἱ στρατιῶται.*]] *πλέγματος στρατιωτικοῦ σκευοφόρου, πρὸς τὸ μὴ κατάγνυσθαι. φησὶν οὖν ὅτι οὐ ταυτὸν ὄζουσιν ὁ γύλιος καὶ ἡ θεωρία. καὶ διὰ τούτων δὲ σύγκρισιν ποιεῖται τῶν τῆς εἰρήνης καλῶν καὶ τῆς ἐν τῷ πολέμῳ ταλαιπωρίας. πλέγμα τι στρατιωτικόν, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τυρὸν καὶ ἐλαίας καὶ κρόμμυα. ἔστι δὲ καὶ ζῷον, οὗ μέμνηται Σώφρων "Ἡράκλεις πνῖγος γυλιόν τι." ἔστι δὲ ὁ καλούμενος ὑπό τινων χοιρογρύλλιος.*

528. *ἀπέπτυσ'*] Respuo, abominor. Eur. Hel. 672. *ἀπέπτυσα μὲν λόγον.* Iph. A. 874. *ἀπέπτυσ', ὦ γεραιέ, μῦθον.* 509. *ἀπέπτυσα | τοιάνδε συγγένειαν* etc. Eur. Meleag. Fr. 14. *ἀπέπτυσ' αὐτό.* Aesch. Prom. 1069. *κοὐκ ἔστι νόσος | τῆσδ' ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον.* Et simpliciter *ἀπέπτυσ'* Hec. 1276. Iph. T. 1161. Hipp. 610. Sic Soph. Phil. 1434. *παρῄνεσ'.*

ἐχθροῦ φωτός] Sc. *τοῦ στρατιώτου*, quod intelligendum ex praegresso verbo *στρατιωτικοῦ*. Euripidis verba ex Telepho *παρῳδεῖ*. Vide schol. Cf. Plat. com. II. 662. *τὸ Σποργίλου κουρεῖον, ἔχθιστον τέγος.* In scholio *ἢ Τληπολέμου* post *Τηλέφου* jure delevit Meinekius Fr. Com. I. 385.

πλέκος] I. q. *πλέγμα* (cf. ad Nub. 1176.). Cf. Ach. 454. Eur. Ion. 39. *σκῦτος* (*πλέκος* Herw.). Est autem *πλέκος* i. q. *πλεκτὴ σχοῖνος* (Poll X. 92.).

Schol. *πλέκος:* *Ἐσχημάτισται ὡς ἀπὸ τοῦ βλέπω βλεπτός* (?) *καὶ Ἀττικῶς βλέπος, καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥέος. ἔστι δὲ Εὐριπίδου ἐκ Τηλέφου τὸ "ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον τέκος."* V.

529. *τοῦ μὲν γὰρ ὄζει κρομμ.*] Cf. Vesp. 1058. *ὑμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων ὀζήσει δεξιότητος.* Eq. 1331. *οὐ χοιρινῶν ὄζων, ἀλλὰ σπονδῶν.* Plura vide ad Pl. 1020.

κρομμ.] Acris cepae eructationis. Compositum ex *κρόμμυον*, *ὀξύ*, *ἐρεύγω*. Formatum ab *ὀξυρεγμεῖν*, quod euphoniae gratia, ut videtur, positum est pro *ὀξερυγμεῖν*. Phot. 340, 22. *ὀξυρεγμεῖν. ὅταν μεθ' ἡμέραν ἐποξίσῃ ἡ τροφή.* Cf. Fr. 398. *καὶ κρῖνον αὐτὴ μὴ μετ' ὀξυρεγμίας* (*ὀξερυγμίας* Dobr. non prob. Dind.). Lucian. de Merc. c. 19. *ἵνα γοῦν σοι τὴν ὀξυρεγμίαν τὴν ἐπὶ τούτοις παρῶ.* Id. Alex. 39. *πολλὴν τὴν σκοροδάλμην ἐρυγγάνοντες.* Id. Epist. Sat. II. 28. *δυσῶδές τι καὶ καπνωδέστερον ἐρυγγάνοντες.* Menand. IV. 334. *τὴν κραιπάλην ἀπερυγγάνω.* Eur. Cycl. 523. *ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἡδέως ἐγὼ* (sc. *τὸν οἶνον*). *Ὀξυρεγμία* legitur etiam Hipp. Aphor. 1256. *ὀξυρεγμιᾶν* Dioscor. IV. 1. *ὀξυρεγμιώδης* Hipp. Aphor. 1257. Acut. 388. De cepa cibo militari cf. Equit. 600. Ach. 1099.

Schol. *κρομμυοξυρεγμίας*: *Ἀπεψίας·* (*δριμεῖα γὰρ καὶ ἀηδὴς ἡ τοιαύτη ἐρυγή. ἀπὸ δὲ τῶν κρομμύων καὶ τῆς ὀξύτητος καὶ τῆς ἐρυγῆς συνέθηκε τὴν λέξιν. ταῦτα γὰρ εἰώθασι κομίζειν εἰς τὸν πόλεμον.*) — *ἐξ ὧν δυσώδης καὶ ὁ γύλιος. ἢ καὶ ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐγκαλυπτόμενος ὁ γύλιος ἐκ τῶν διαφόρων ὄψων τε καὶ ζωμῶν ὀξίδος σύμμικτόν τινα ὀσμὴν ὄδωδεν, οὐχ ὡς ἡ Θεωρία.* V.

530. *ταύτης δ'*] Sub. *ὄζει* ex praec. v. Sc. *τῆς Θεωρίας.* Cf. ad 524.

ὑποδοχῆς] Cf. Ach. 979. *οὐδέποτ' ἐγὼ Πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι.*

Διονυσίων] Quia festo Dionysiorum imprimis jucunde vivitur. Sic ille in Acharn. 194, cum olfaceret Pacem tricennalem, exclamat: *ὦ Διονύσια·* | "*αὗται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος.* V. Suid. BE.

Schol. *Διονυσίων*: *Ἀντὶ τοῦ πλήθους καὶ πολλῶν Διονυσίων. ἐν γὰρ εἰρήνῃ συνεχῶς ἦν ἡ θέα.*

531. *Σοφοκλέους μελῶν*] Suavissima haec esse vulgo ferebantur. V. Dind. ad Arist. Fr. p. 117. Meinek. Fr. Com. I. 157. Vit. Soph. XXI. *μόνος δὲ Σοφοκλῆς ἀφ' ἑκάστου τὸ λαμπρὸν ἀπανθίζει· καθὸ καὶ μέλιττα ἐλέγετο. ἤνεγκε δὲ τὰ μικτά, εὐκαιρίαν, γλυκύτητα, τόλμαν, ποικιλίαν.* Macar. VII. 74. *Σοφοκλέους μέλη.* Unde *μέλιττα* audiebat. Euripidis contra versus *ἐπύλλια* per contemptum vocat noster. Ceterum ridicule *κιχλῶν* meminit inter Sophoclis carmina et Euripidis. Cf. Eq. 1007. Similiter Eubulus Athen. 640 B. *σῦκα, κλητῆρες, βότρυς.*

Schol. *αὐλῶν, τραγῳδῶν*: *Ἐπεὶ καθόλου μὲν ὁ αὐλὸς ἐν εὐωχίαις ἀεὶ καὶ θαλίαις ἐξετάζεται. ἐν δὲ τοῖς ἱσταμένοις χοροῖς, οὓς συνίστασαν οἱ χορηγοὶ διὰ τῶν Διονυσίων, πάντως καὶ αὐλητὰς ἔδει προσιέναι, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου* [p. 520] *μαρτυρεῖ οὕτως λέγων· εἰ μὴ Τηλεφάνης ὁ αὐλητὴς ἀνδρῶν βέλτιστος περὶ ἐμὲ ἐγένετο.*"

(*Σοφοκλέους μελῶν*: *Ὅτι ἡδέα τὰ μέλη Σοφοκλέους. — περιέργως δέ τινες εἰς τὰ ἐν τῷ Ἰνάχῳ περὶ τοῦ ἀρχαίου βίου καὶ τῆς εὐδαιμονίας,* "*εὐδαίμονες οἱ τότε γέννας ἀφθίτου θείας λαχόντες.*" V. *θέασαι δὲ πῶς τὸν μὲν Σοφοκλέα καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἐπαίρει, τὸν δὲ Εὐριπίδην σμικρύνει, ἐκεῖ μὲν λέγων Σοφοκλέους μελῶν, ἐνταῦθα δὲ ἐπυλλίων Εὐριπίδου.*)

κιχλῶν: *Αἱ κίχλαι εἶδος στρουθῶν. δοκοῦσι δὲ πρὸς τρυφὴν ἐκ τῶν ἄλλων πτηνῶν περισπούδαστοι εἶναι μᾶλλον. ἀεὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα σεμνολογεῖν βούλεται, οὐ φιλῶν αὐτὸν ὅσον Εὐριπίδην μισῶν. τὸ κάλλιστον*

οὖν τῶν ἐδεσμάτων μετὰ τὴν ἐκείνου μνήμην εὐθὺς ἐπήγαγεν, ἐνδεικνύμενος ὡς πάντων τῶν ἄλλων ἀναγκαιότερα τὰ αὐτοῦ ποιήματα τῇ χρήσει τῶν κιχλῶν παραβαλλόμενα.

532. *κλαύσἄρα σύ*] Th. 916. *κλαύσετ' ἄρα νὴ τὼ θεώ.* Quod ad crasin, cf. Pl. 876. *οἰμώξἄρα σύ.* Ach. 325. *δήξομἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.* Th. 248. *οἰμώξετἄρ'.* Ran. 509. *περιόψομἀπελθόντα.* Eq. 1373. *ἀγοράσἀγένειος.*

ἐπυλλίων Εὐριπίδου] Euripidis *ἐπύλλια* (sententiolae) irridentur Ach. 398. Ran. 942. Habebant enim saepe fabulae ejus quaestiones multas et disputationes ad fastidium longas et saepe ab re alienas.

534. *δικανικῶν*] Quinct. X. 1. 67. Illud quidem nemo non fateatur necesse est, iis qui se ad agendum (to plead) comparant utiliorem longe Euripidem fore. Namque is et in sermone — magis accedit oratorio generi — et in dicendo ac respondendo cuilibet eorum qui fuerunt in foro diserti comparandus. Cf. Ran. 775. 954.

Schol. (*δικανικῶν: Τοιαῦτα γάρ· δικανικώτερα τὰ Εὐριπίδου,· ἔχοντα πεύσεις καὶ ἀποκρίσεις. ἢ ἐπεὶ τὰ Εὐριπίδεια ἀντιλογίας πολλὰς ἔχει καὶ δικαζομένους εἰσάγει.*)

535. *κιττοῦ* —] Repetendum *ὄζει* ex v. 529.

προβατίων βληχωμένων] Fr. 344. *ἔπειτ' ἀκούειν προβατίων βληχωμένων | τρυγός τε φωνὴν εἰς λεκάνην ὠθουμένης* (l. *ἠθουμένης*), | *ὄψῳ δὲ χρῆσθαι σπινιδίοις τε καὶ κίχλαις* (531). Pl. 293. 297.

Schol. *τρυγοίπου: Δινλιστῆρος ἢ πλέγματος, ἔνθα ἐκ τοῦ ληνοῦ εἰώθασιν ἐκπιέζειν. καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα τρύγοιπος προπαροξυτόνως, οὐχ ὁ τρυγοίπης, ὡς οἴονταί τινες.* V.

(*προβατίων βληχωμένων: Πάλιν ἐπὶ τὰ τῆς θεωρίας ἐπανέδραμεν ἐγκώμια. δεῖ οὖν ἀπὸ κοινοῦ νοεῖν ὅτι μετὰ τῶν ἄλλων προεῖπε καὶ τοῦ ὄδωδεν.*)

536. *Schol.* (*κόλπου γυναικός: Ἐπεὶ ὅταν πολὺ σταῖς κομίζωσιν, ὀλίγον τι κολπώσασαι τοῦ χιτῶνος ἐκ περιζώματος ἐκεῖ ἐντιθέασιν. Ἄλλως. πολλάκις γὰρ ἐν εἰρήνῃ ὑπὸ κόλπους φέρουσί τι, καὶ πάλιν εἰρήνης οὔσης αἱ γυναῖκες ἀδεῶς εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐξέρχονται καὶ ἀνθολογοῦσιν. γράφεται εἰς ἰπνόν· ἰπνὸς δὲ ὃ ἡμεῖς καμίνιον καλοῦμεν.*).

537. *Schol.* *δούλης μεθυούσης: Ὑπερβολὴ εὐωχίας ὅτι καὶ οἱ δοῦλοι μεθύουσιν* (*ἐν εἰρήνῃ*).

ἀνατετραμμένου χοός: ἀνακαμφθέντος ἢ κενωθέντος εἰς γῆν, ὡς οἱ ἐν τοῖς πότοις σφαλλόμενοι ὑπὸ μέθης ἐν τῷ ὑπηρετεῖν ἢ παίζειν τὰ τοιαῦτα εἰώθασι ποιεῖν.

538. *πολλῶν κἀγαθῶν*] Cf. 1008 sq. ad Eccl. 453. *ἄλλα πολλὰ κἀγαθά.* Eur. Andr. 953. *ὑγιὲς γὰρ οὐδὲν — ἀλλὰ πολλὰ καὶ κακά.*

Schol. (*ἄλλων πολλῶν: Μετὰ τὸ κατὰ μέρος πάντα εἰπεῖν ἐπήγαγε καὶ τὸ γενικόν, ἵνα καὶ ἄλλων πολλῶν δόξαν παράσχηται.*)

539. *Schol.* *ἁπλουστέρως ἐκδεκτέον τοῦτο· ἔστι γὰρ ἐν οὐρανῷ τὰ πράγματα.* V.

541. *Schol.* (*ὑπωπιασμέναι*: *Σφοδρῶς πληγεῖσαι ὑπὸ τοῦ πολέμου περὶ τὰ ὑπώπια, ἅ ἐστιν ὑπὸ τῶν ὄψεων τὰ ὀγκώματα καὶ κρούσματα ἅπερ χορδύλας φασίν.*) — *διὰ τοῦ ἀπαξάπασαι πάλιν τοὺς Ἀθηναίους θεραπεύει, ἵνα μὴ οὗτοι μόνον ἀλλὰ καὶ πάντες ἐπταικέναι δόξωσιν, ἄλλως τε καὶ αὔξησις τοῦ κακοῦ, εἰ μὴ μέρος ἔβλαψε τῶν Ἑλλήνων ὁ πόλεμος, ἀλλ' ἁπλῶς εἰπεῖν ἁπάσας τὰς πόλεις.* V.

542. *κυάθους προσκείμεναι*] Cyathos calida impletos (cucurbitulae solent vocari) admovebant ejusmodi tumoribus, ut detumescerent. BE. Lys. 444. *εἰ — τὴν χεῖρ' ἄκραν | ταύτῃ προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.* (Ubi schol: *ἵνα προσθῇς ταῖς γνάθοις. — γεμίζουσι γὰρ κύαθον θερμοῦ καὶ προσκολλῶσι τοῖς οἰδήμασι καὶ θεραπεύεται.*) Apollophanes ap. schol: *κύαθον λάβοιμι τοῖς ὑπωπίοις.* Eurip. Erysth. Fr. 1. *ἢ κύαθον ἢ χαλκήλατον | ἠθμὸν προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις.* Aristot. Probl. IX. 12. *διὰ τί ποτε πρὸς τὰ ὑπώπια τοὺς κυάθους προστιθέμεθα;* Rhet. III. 2. 12. *ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χάλκον ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα.* Idem valet *σικύη*. (Plat. Tim. 79. *τὰς ἰατρικὰς σικύας.* Crates ap. Polluc. IV. 183. *ἀλλὰ σικύαν ποτιβαλῶ τοι καὶ τὺ λῇς ἀποσχάσω.*) Quod ad constructionem *προσκεῖσθαί τι*, i. e. *προσκείμενόν τι ἔχειν*, cf. Herod. I. 171. *περὶ τοῖσι αὐχέσι — περικείμενοι* (*ἀσπίδας*). Theocr. XXIII. 14. *ὕβριν τᾶς ὀργᾶς περικείμενος.* Lucian. adv. ind. 10. *κιθάραν — ξυλίνους — κόλλοπας ἐπικειμένην.* Id. Alex. 3. *κόμην — πρόσθετον ἐπικείμενος.* Id. Philops. 22. *καὶ ἀντὶ τῆς κόμης τοὺς δράκοντας βοστρυχηδὸν περιέκειτο εἱλουμένους περὶ τὸν αὐχένα καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων ἐνίους ἐσπειραμένους.* Id. Quom. h. s. c. 23. *προσωπεῖον — Τιτᾶνος περικείμενον.* Id. de Merc. c. 30. *τραγικὸν προσωπεῖον περικείμενος.* Id. Pisc. 33. *τὸν περικείμενον αὐτῶν τὰ προσωπεῖα.* Id. Nigr. 11. *προσωπεῖον περικείμενος.* Id. adv. Ind. 10. *σὺ μὲν χρυσῆν δάφνην περίκεισαι.* Joseph. II. 287. *τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα περικείμενοι.* Herodian. V. 11. *εἰς εἶδος τιάρας στεφάνην ἐπικείμενος.* Polyaen. Strat. *μειράκια — στεφάνους περικείμενα.* Themist. p. 224. *τριβώνιον περικειμένῳ.* Schol. Nub. 344. *προσωπεῖα περικείμενοι.* S. Paul. Eq. Hebr. V. 2. *ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται ἀσθένειαν.* Act. Apost. XXVIII. 20. *τὴν ἅλυσιν ταύτην περίκειμαι.* Cyrill. Catech. XIII. 9. *χειμῶνος συκῆ — φύλλα περίκειται μόνον.*

Schol. *καὶ κυάθοις*: *Τοῖς κυάθοις προσθλῶσι τὰ ὑπώπια. ἐπεὶ ἐν ὀξυβάφοις χαλκοῖς τὰ ὑπώπια ἀνατρίβοντες ἢ τοιούτοις τισὶν ἀφανῆ ποιοῦσι. καὶ Ἀπολλοφάνης ἐν Ἰφιγέροντι "κύαθον λάβοιμι τοῖς ὑπωπίοις."* R. V. (*Ἄλλως. ὀξύβαφα χαλκᾶ πυρώσαντες καὶ ἐπιθέντες ἐθεράπευον τοὺς ἐκ τῶν πληγῶν μώλωπας.*)

544. *αἰβοῖ τάλας*] Ut alibi saepe *οἴμοι τάλας*.

(*Schol.*) *ἵνα γνῷς*: *Ἵνα* [*διαγνῷς καὶ*] *διακρίνῃς ἐκ τοῦ ἱλαροὺς εἶναι καὶ κατηφεῖς ποίαν τις αὐτῶν τέχνην μεταχειρίζεται. οἱ μὲν γὰρ τὰ πολεμικὰ ἀσκοῦντες ἀχθόμενοι τοῖς παροῦσιν καὶ ὅτι ἀργοὶ ἔσονται στυγνοί εἰσιν ἢ κατηφεῖς, οἱ δὲ τὰ εἰρηνικὰ ἱλαροί.*

545. *λοφοποιόν*] Fr. 643. *λοφοπωλεῖν.*

τίλλονθ' ἑαυτόν] Prae ira et dolore quod ars ejus peritura est. Cf. 1212. *ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον.* Ach. 31. *παρατίλλομαι.*

546. *Schol.* *τίλλονϑ' ἑαυτὸν*: *Τίλλειν ἑαυτὸν λέγεται τὸ τῶν ἑαυτοῦ τριχῶν ἐπιλαμβάνεσϑαι καὶ σπαράττειν τὰς κόμας. προσφορώτατα οὖν τὸν λοφοποιὸν τῇ κεφαλῇ καὶ ταῖς ϑριξὶν αὐτοῦ ἐποίησε λωβώμενον, ἐπεὶ καὶ ὁ λόφος τῆς κεφαλῆς ἐστὶ σκεπαστήριον.*

547. Cf. Vesp. 618. *τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στράτιον κατέπαρδεν.* Pl. 618. *τῶν χειροτεχνῶν καὶ τῆς πενίας καταπαρδεῖν.* Epicrat. Athen. 59 F. *ταῦτα δ' ἀκούων ἰητρός τις — κατέπαρδ' αὐτῶν.* Sosipater Athen. IX. p. 378. — *τρεῖς ἡμεῖς ἐσμεν ἔτι λοιποί, Βοΐδίων καὶ Χαριάδης ἐγώ τε· τοῖς λοιποῖς δὲ προσπέρδου.* Hor. Sat. I. 9. 69. Vin' tu curtis Judaeis oppedere? Sic *προσπέρδειν τινί*, Ran. 1074.

'κεινουί] Cf. 1213.

548. *ὁ δὲ δρεπανουργός*] Quia jam non falces rigidum conflantur in ensem, sed contra; et quia jam pluris vendet falces quam antehac, *ὡς πρὸ τοῦ | οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου*, inquit infra v. 1200. BE. Cf. Pher. II. 315. *ἢ δρεπανουργῶν ἢ χαλκοτύπων* (Pac. 480 *ὁ χαλκεύς*).

549. *ἐσκιμάλισεν*] Ludificatus est, derisit. Anglice, jeered. Cf. ad Ach. 444. *ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω.* et ad Eq. 1361. *οὐκοῦν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ;* Apost. VII. 98. *'Εσκιμαλίχϑαι σε χρή: ἐπὶ τῶν ἀξίων ὕβρεως. σκιμαλίσαι δὲ λέγεται ὅταν βουλόμενοι ἐνυβρίσαι τινὰ τὸν μέσον δάκτυλον ἐντείνοντες καὶ τοὺς λοιποὺς συνάγοντες ἐνδείξωσιν αὐτῷ. κυρίως δὲ λέγεται τὸ τὸν δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὀρνέου βαλεῖν.* XV. 84. *Σιφάκελός σοι* (*Σκιμαλισμός?*): *ὁ διὰ τοῦ μέσου τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς γινόμενος χλευασμός.* Ubi vide interpretes. Schol. ad Ach. 444. De gestu isto v. Jahn. ad Pers. Sat. II. 31. Simili sensu Galli dicunt faire la figue, ut monuit Florens.

Schol. *ἐσκιμάλισε*: *Τῷ μέσῳ δακτύλῳ συναρμόσας τὸν μέγαν καὶ πλήξας ἐφυβρίζει.* (*Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ κατεδακτύλισε· σκιμαλίσαι γάρ ἐστι κυρίως τὸ τὸν δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὀρνέου βαλεῖν. οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὅταν βουλόμενοι ἐφυβρίσαι τινὰ τὸν μέσον δάκτυλον ἐντείνοντες καὶ τοὺς λοιποὺς συνάγοντες δείξωσιν αὐτῷ.*)

551. *ἀκούετε λεῴ*] Cf. ad Ach. 1000. *ἀκούετε λεῴ· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χόας | πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος.* 172. Av. 448. *ἀκούετε λεῴ· τοὺς ὁπλίτας νυνμενὶ | ἀνελομένους ϑὤπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε.*

τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι] Cf. 1318. et ad Ach. 172. *τοὺς Θρᾷκας ἀπιέναι.* Eupolis II. 566. *τοὺς περιπόλους* (*τάχ'*) *ἀπιέν' ἐς τὰ φρούρια.* Apollod. Com. IV. 442. *εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπιέναι τοὺς συμμάχους.*

552. *σκεύῃ*] Cf. 729. 1318.

553. *Schol.* (*ὡς τάχιστ' ἄνευ δορατίου*: *Παρὰ τὰ τοῦ πολέμου κατὰ πρώην γὰρ οὐδεὶς δίχα σιδήρου ἐξῄει εἰς τὸν ἀγρὸν ὑφορώμενος τοὺς πολεμίους· νῦν δὲ εἰρήνης οὔσης παρακελεύεται μὴ βαστάσαι σίδηρον.*)

554. Cf. Th. 702. *ὡς ἅπαντα μεστὰ τόλμης ἐστὶ κἀναισχυντίας.* (Ita enim lego.) Eq. 303. *τοῦ σοῦ ϑράσους πᾶσα μὲν γῆ πλέα* etc. Herod. II. 93. *ἰχϑύων σμικρῶν πίπλαται πάντα.* Plat. Conv. 223 B. *ϑορύβου μεστὰ πάντα εἶναι.* Ep. VII. 337 D. *πάντ' ἔσται — εὐδαιμονίας μεστά*

329 B. *στάσεως — μεστὰ ξύμπαντα*. Xen. Mem. IV. 4. 5. *πάντα μεστὰ εἶναι τῶν διδαξόντων*. Lucian. Luc. 42. *καὶ πάντα ἐκεῖνα μεστὰ ἦν ἀλεύρων*. Id. Fug. 16. *ἐμπέπλησται πᾶσα ἡ πόλις τῆς τοιαύτης ῥᾳδιουργίας*. Dio Chrys. Or. VII. 129. *πάντα μεστὰ ἡρώων*. Plut. Lucull. 23. *τὴν Ἀσίαν πολλῆς μὲν εὐνομίας πολλῆς δ' εἰρήνης ἐμπεπληκώς*. Schol. Plut. 807. *ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐν Ἰνάχῳ Σοφοκλέους, ὅτε τοῦ Διὸς εἰσελθόντος πάντα μεστὰ ἀγαθῶν ἐγένετο* (Fr. 254). Suid. v. *Ἀθρεῖν*: — *παραδειγμάτων δὲ πάντα μεστά*. Gellius VI. 5. 'opplevit omnia — luctu atque lamentis.'

σαπρᾶς] Antiquae. Cf. 572. *τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς, | ἥν παρεῖχ' αὕτη ποθ' ὑμῖν*.

Schol. *σαπρᾶς*: *Παλαιᾶς καὶ ἀρχαίας*. (*κυρίως μὲν σαπρὸν οἱ παλαιοὶ ἔλεγον τὸ σεσηπὸς διὰ τὸν χρόνον. χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀρχαίου καὶ παλαιοῦ*.)

555. *χώρει πρὸς ἔργον*] Cf. Ran. 882. Construe *χώρει εἰς ἀγρὸν πρὸς ἔργον* (to your work).

Schol. *παιωνίσας*: *Εὐξάμενος καὶ τοῖς θεοῖς χάριν ὁμολογήσας. παιὼν γάρ ἐστιν ὕμνος εὐχαριστήριος*.

556. Cf. 625. Plut. Nic. 9. *τοὺς μὲν οὖν εὐπόρους καὶ πρεσβυτέρους καὶ τῶν γεωργῶν τὸ πλῆθος αὐτόθεν εἰρηνικὸν εἶχεν* (*ὁ Νικίας*).

τοῖς δικαίοις] Anglice, to the right-minded, to all honest folks. Enumeratur ii supra 296 sq.

Schol. (*ὦ ποθεινή*: *Οἱ γεωργοὶ ταῦτά φασι πεισθέντες τῷ κηρύγματι*.)

557. *προσειπεῖν — τὰς ἀμπέλους*] Eq. 805. *ἥν — στεμφύλῳ ἐς λόγον ἔλθῃ*.

558. *συκᾶς*] *Συκῆ* (*συκέα*) est ficus arbor. Cf. Av. 590. Eccl. 708. Formatum ut *ἀμυγδαλῆ*, *φακῆ*, etc.

Schol. *ἃς ἐγὼ 'φύτευον νεώτερος*: *Περισπούδαστα γὰρ πᾶς ἡγεῖται ἅπερ ἂν αὐτὸς ἐργάσηται, διὰ τούτου δὲ τὸν πολὺν τοῦ πολέμου χρόνον δηλοῖ, ὅτι νεώτερος ὢν ἐφύτευσε τὰς συκᾶς, ἃς οὐκ εἶδε γηράσας. καὶ οὐκ ἀρκεσθεὶς τούτῳ ἐπήγαγε πολλοστῷ χρόνῳ*.

559. *πολλοστῷ χρόνῳ*] Post longum tempus. "In the last of so long a series of years — After so long a time" explicat Donaldson New Crat. p. 206. Cavendum enim ne *πολλοστὸς* cum *πολὺς* confundatur. Cf. Cratin. com. jun. III. 377. *πολλοστῷ δ' ἔτει | ἐκ τῶν πολεμίων οἴκαδ' ἥκων* —. Menand. IV. 167. *πολλοστῷ χρόνῳ | ὁρῶ σε*. Dem. p. 761, 21. *πολλοστῷ χρόνῳ*. p. 1304, 9. Aristides III. p. 270. *πολλοστῷ μηνί*. Multo tamen saepius hoc sensu usurpatur *πολλῷ χρόνῳ*, ut in Soph. Tr. 227. *χρόνῳ | πολλῷ φανέντα*. Eur. Iph. A. 640. *ὦ πάτερ, ἐσεῖδόν σ' ἀσμένη πολλῷ χρόνῳ*. Saepe apud oratores aliosque scriptores legitur vulgari sensu *πολλοστὸν μέρος*. Dem. p. 117. *οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τούτων ἐκεῖνα*. Lys. XIV. 46. *οὐδὲ πολλοστὸν μέρος εἴρηκα τῶν τούτοις ὑπαρχόντων*. XIX. 36. *οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς δόξης*. XXV. 2. *οὐδὲ γὰρ πολλοστὸν μέρος τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων εἰρήκασιν*. Andoc. II. 8. *πολλοστὸν δή τι — μέρος τῆς αἰτίας*. Isae. I. 42. *οὐδὲ πολλοστοῦ μέρους*

ἀξιῶσαι. VIII. 52. *μέρος πολλοστὸν τούτῳ μεταδιδούς*. Isocr. p. 291. *εἰ μέν τι — πολλοστοῦ μέρους τῆς ἀξίας ἐπώλουν*. Lucian. Epist. Sat. II. 26. *ταῦτα δὲ πάντα οὐδὲ τὸ πολλοστὸν ἂν εἴη μέρος τῶν ἀνιώντων αὐτούς*. *Πολλοστὸς* minimus legitur Plat. Legg. X. 896 B. Phil. 44 E. Hesychius, *Πολλοστόν*: *πολύν*, *ἢ τυχόν*.

561. *τοὺς λόφους — καὶ τὰς γοργόνας*] Cristas in galeis, quarum usus in bello, ut et clypeorum *γοργονώτων*. BE. Cf. Ach. 567. 574. 965. 1095. 1124. 1181. Lys. 561.

Schol. τὰς γοργόνας: (*Πᾶν σκεῦος ἁρμόζον ἐν πολέμῳ*.) — *ταῦτα πάλιν εἰς τὸν Λάμαχον αἰνίττεται*. R. V.

562. *λιταργιοῦμεν*] Festinabimus. Schol: *συντόνως δραμούμεθα*. Bekk. Anecd. 431, 11. *ἀπολιταργῆσαι* (-*ισαι*?): *ταχέως ἀποδραμεῖν*. *ἔστι παρὰ τοῖς κωμικοῖς τοῖς παλαιοῖς*. *Λιταργίζειν* per *τροχάζειν* exponit Hesychius. Cf. Nub. 1253. *οὔκουν ἀνύσας τι θᾶττον ἀπολιταργιεῖς* —: Simonides Stob. Flor. 73, 61. *τὴν δ' ἐκ κυνὸς λιτοργὸν* (*λίταργον*? i. e. *ταχεῖαν*), *αὐτομήτορα*, | *ἣ πάντ' ἀκοῦσαι, πάντα δ' εἰδέναι θέλει*. Cf. ad Eq. 1068.

τὰ χωρία] Praedia.

Schol. εἶθ' ὅπως λιταργιοῦμεν: (*Εἶτα μετὰ τὸ εὔξασθαι τῇ θεῷ*.) *ἀντὶ τοῦ συντόνως δραμούμεθα*. (*παρὰ τὸ λίαν ἀργόν*.)

563. *χρηστὸν — ταρίχιον*] Contrarium *σαπρὸν τάριχος* memoratur Ach. 1101.

εἰς ἀγρόν] Anglice, for the country. Cum *ἐμπολήσαντες* construendum. Cf. 1202. *ὁδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους ἐς τοὺς ἀγρούς* (*ἐμπολᾷ*).

ταρίχιον] Pher. II. 263. *σμικρὸν ὀπτῶσ' ὀρφανὸν ταρίχιον*. Cephisod. II. 885. *κρεάδιόν τι φαῦλον ἢ ταρίχιον*.

Schol. ἀγοράσαντες χρήσιμόν τι. R.

564. *στῖφος*] Caterva. A verbo *στείβειν*. Eq. 852. Aesch. Pers. 366. *νεῶν στῖφος*. 20. *πολέμου στῖφος*. Thuc. VIII. 92. *τῶν ὁπλιτῶν τὸ στῖφος*. Xen. An. VI. 5. 26. *οἵ θ' ἱππεῖς καὶ τὸ στῖφος τῶν Βιθυνῶν*. I. 8. 13. *τὸ μέσον στῖφος*. Herod. IX. 57. *ἦγε βάδην πρὸς τὸ ἄλλο στῖφος*. Alciphr. III. 10. *εἶτα οἰκετῶν ἐφέπεσθαί μοι στῖφος*.

Schol. ὦ Πόσειδον: *Ὁ Ἑρμῆς ὁρῶν τοὺς ἀγροίκους εἰς ἀγρὸν ἐξιόντας φησὶ τὸ ὦ Πόσειδον*.

565. *πυκνὸν καὶ γοργόν*] Epithetum *πυκνὸν* (densum, Anglice close) referendum ad *μᾶζα*, *γοργὸν* ad *πανδαισία*. Cf. 8. *τρῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς* (*μάζας*). Xen. An. II. 3. 3. *φάλαγγα πυκνήν*.

γοργόν] Alacre. Anglice bright, smart, spruce. Sept. 543. *γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων προσίσταται*. Eur. Phoen. 146. *ὄμμασι γοργὸς εἰσιδεῖν νεανίας*. Andr. 458. *γοργὸς ὁπλίτης φανείς*. 1123. *γοργὸς ὁπλίτης ἰδεῖν*. Suppl. 332. *γοργὸν ὡς ἀναβλέπει*. Anacreont. 16, 12. *μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω*. Xen. Cyr. I. 4. 19. *ὅσον τὸ στῖφος τῶν ἱππέων*. IV. 4. 3. *μείζους φαίνεσθε καὶ καλλίους καὶ γοργότεροι ἢ πρόσθεν ἰδεῖν*. V. 2. 37. *γοργότεροι — οὐδαμῶς ἂν αὐτοῖς φανείημεν μένοντες ἢ ἰόντες ἐπ' ἐκείνους*. Eq. I. 10. *καὶ μυκτῆρές γε οἱ ἀναπεπταμένοι — γοργότερον τὸν ἵππον*

ἀποδεικνύουσι. Eq. X. 17. σοβαρὸν — καὶ γοργὸν ἰδεῖν. Lac. XI. 3. ἐφῆκε δὲ καὶ κομᾶν — νομίζων οὕτω καὶ μείζους ἂν — καὶ γοργοτέρους φαίνεσθαι. Lucian. T. IV. p. 2. γοργὸν ἀποβλέπῃ. Id. Alex. 3. ὀφθαλμοὶ πολὺ τὸ γοργὸν καὶ ἔνθεον διεμφαίνοντες. Philostr. Her. p. 718. τὸ χαροπὸν αὐτοῦ καὶ γοργόν. Aelian. V. H. II. 44. γοργὸν μὲν αὐτῷ βλέπουσιν οἱ ὀφθαλμοί. In γοργὸν erunt fortasse qui allusionem inesse suspicentur ad v. γεωργόν.

πανδαισία] Ad convivium enim vocati hilares esse solent. Herod. V. 20. οἴκατε πανδαισίῃ τελέῃ εἱστιῆσθαι. Lucian. Imag. 15. ἑορτὴν — καὶ πανδαισίαν ἐπαγγέλλεις. Synesius Dion. p. 53. πανδαισίαν παρέθηκεν Ἀττικῶν καταγλωττισμάτων. Apostol. III. 40. Adagium Ἀπίδων πανδαισία fuit de luxuriose viventibus. Harpocr. p. 143, 24. πανδαισία δέ ἐστι τὸ πάντα ἔχειν ἄφθονα καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ἐν τῇ δαιτί.

Schol. (καὶ γοργὸν: Ἐπεὶ διὰ χρόνου ἐξιόντες ἔσπευδον.)

μᾶζα καὶ πανδαισία: Πανδαισία ἡ δαψιλὴς καὶ παντοία εὐωχία. μᾶζα δέ ἐστιν ὁ στρυφνὸς ἄρτος. Ἄλλως. ὅταν γὰρ εἰς κοινὸν ἑστιῶνται, ἑκάστου φέροντος ἑαυτῷ δεῖπνον, πυκνὰ (πάντα) φαίνεται, πῇ μὲν τὰ προσφάγια φερόντων, πῇ δὲ αὐτῶν ἑστιωμένων. Ἄλλως. φασὶ γὰρ πᾶν δεῖπνον ἐν ᾧ ἕκαστος αὑτῷ κομίζων εἰς κοινὸν κατατίθεται καὶ πάντες πάντων μετέχουσι. (τὸ δὲ στῖφος αὐτῶν εἰκάζει ἀλφίτοις καὶ μάζῃ διὰ τὸ πυκνόν. καὶ ἐπειδὴ πυκνοῦνται, ὅπου μὲν τὰ ἄλφιτα, ὅπου δὲ οἱ ἑστιώμενοι. πανδαισίαν δὲ τὴν ποικίλην καὶ ἐκ διαφόρων ὄψων εὐωχίαν, ὅταν ἕκαστος τὰ ἑαυτοῦ ὄψα ἀνενέγκῃ καὶ καθῆται εἰς τὸ κοινόν, ἢ ὅταν πολλῶν προκειμένων ἐδεσμάτων λάβῃ τις ὃ θέλει. οἱ δὲ πανδαισίαν λάχανόν τι ἔχον παντοῖον ἔδεσμα. τὸ δὲ ὅλον, πυκνὸν οὖν (?) ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.)

566. *σφῦρα*] Σφῦρα legitur Hom. Od. γ'. 434. ἄκμονά τε σφῦράν τ' (sic scribe) εὐποίητόν τε πυράγρην. Hesiod. Op. 423. Aeschyl. ap. Athen. VII. 303 C. Cratin. II. 69. ἔστιν ἄκμων καὶ σφῦρα νεανίᾳ εὔτριχι πώλῳ.

ἐξωπλισμένη] Instructus (malleus). Antiph. com. III. 126. ξιφηφόροισι χερσὶν ἐξωπλισμένη | τευθίς. Id. III. 133. μᾶζα — πρὸς εὐτέλειαν ἐξωπλισμένη. Quod ad ἦν ἄρ', cf. 22. 819.

Schol. ἡ γὰρ σφῦρα: Νοῆσαι δεῖ τὸν χορὸν σφύρας ἔχοντα, αἷς βωλοκοποῦσι, καὶ θρίνακας καὶ σκεύη ἄλλα γεωργικά, δι' ὧν τὰς βώλους τῆς γῆς ἔμελλον θραύσειν.

567. *θρίνακες*] Sunt τρίαιναι, i. e. tridentes sive ligones, idem fere quod δίκελλαι. Unde mox τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ. Sic recte interpretatur Brunck. Photius s. h. v. ὄργανον γεωργικὸν ὀδοντικὸν explicat. V. Hesych. in θρῖναξ. et schol.

διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον] Cf. Fr. 114. διαστίλβονθ' ὁρῶμεν — πάντα τῆς ἐξωμίδος. Vesp. 772. ἡλιάσει πρὸς ἥλιον.

Schol. θρίνακες: Τὰ πτύα, (ἐργαλεῖον ᾧ ἀποχωρίζουσι τῶν σπερμάτων τὰ ἄχυρα.) [[παρέοικε δὲ ἐν ταῖς ἅλωσι πρὸς τὸν ἄνεμον. ἐπαίρουσι δὲ τὰ ἄχυρα ὑπὲρ τοῦ ἀποπτῆναι καὶ καθαρισθῆναι τὸν πυρὸν ἢ τὰς κριθὰς ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων γεννημάτων.]]

568. *ἦ καλῶς* —] Belle sane, belle profecto. Cf. Platon. Gorg. *ἦ καλῶς λέγεις*. Xen. Cyr. VII. 5. 48. *ἦ καλῶς, ἔφη, ἐποίησας ἄρξας τοῦδε τοῦ λόγου*. Nub. 167. *ἦ ῥᾳδίως* —.

καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν] Sc. *τῶν θρινάκων*. Bene ab illis (eorum ope) evadet. Anglice, will come off (turn out) well from their use. Aesch. c. Ctes. § 158. *οὔτε γὰρ πόλις οὔτ' ἀνὴρ ἰδιώτης οὐδεὶς πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε* (Anglice, came off well) *Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος*. Herod. VIII. 68. *ἀπήλλαξαν οὕτω ὡς κεῖνους ἔπρεπε*. Xen. Mem. III.. 13. 6. *καὶ πῶς δή, ἔφη, ἀπήλλαχεν ἐκ τῆς ὁδοῦ;* Cyneg. III. 3. *αἱ δὲ σκληραὶ τὰ εἴδη χαλεπῶς ἀπὸ τῶν κυνηγεσίων ἀπαλλάττουσι*. Lucian. Alex. 19. *ἐς τὴν Κιλικίαν ἀφικόμενος οὐ πονηρῶς ἀπήλλαξε*.

αὐτῶν] Sc. *τῶν θρινάκων*.

μετόρχιον] Interordinium vocat Columella de R. R. III. 13. 3. (Ita intercolumnium. Vitruv. III. 1. etc.). I. e. *τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν*. spatium seu intervallum quod inter vites oleas aliasque arbores est, inter quas sementem faciebant. Cf. Fr. 168. Ach. 997.

Schol. *μετόρχιον*: *Τὸ μεταξὺ τῶν ὄρχων. ὄρχοι δὲ καλοῦνται τὰ μέσα τῶν ἐλαιῶν καὶ τῶν ἀμπέλων. Ἄλλως. μετόρχιόν ἐστι τὸ μεταξὺ τῶν συμφύτων πεδίον, ἐν ᾧ ἢ σῖτος ἢ ἄλλο τι ἐσπαρται. παίζων οὖν εἶπεν ὅτι ἠδύνατό τις διασχίσας αὐτοὺς ποιῆσαι μετόρχιον, ἐπειδὴ πολλοί εἰσι μεταξύ, ἵνα αὐτοὶ ἀντὶ τῶν φυτῶν γένωνται. Ἄλλως. τινὲς τὸ ὄρχιον τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν. Ἄλλως. μετόρχιον τὸ μεταξὺ τῶν χωρίων, ὅπερ λέγεται ὄρχος. καλῶς ἄν τις, φησί, μεταστήσειε τὰ φυτὰ ἀπὸ τῶν ἀρουρῶν τῶν σπειρομένων*.

570. *τριαινοῦν*] Eurip. Bacch. 344. *θάκους τοὐσδ' ἵν' οἰωνοσκοπεῖ | μοχλοῖς τριαίνου κἀνάτρεψον ἔμπαλιν | ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας ὁμοῦ*. Herc. 946. *στρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινώσω πόλιν*.

τῇ δικέλλῃ] Lucian. Tim. 37. *ἱκανὰ καὶ διαρκῆ ἔχω τὰ ἄλφιτα παρὰ τῆς δικέλλης*. *Δίκελλα* formatum ut *μάκελλα* (quasi *μία κέλλα*?). V. Blomf. Gl. ad Ag. 509.

διὰ χρόνου] Post longum tempus. Cf. Pl. 1055. 1045.

γήδιον] Cf. Fr. 344, 2. *Γήδιον* contractum ex *γηΐδιον*, ut *γήτης* et *γηΐτης* (Soph.), *ἤθεος* ex *ἠΐθεος*, etc. Cf. v. *λήδιον*.

Schol. *διὰ χρόνου γήδιον*: *Ὑποκοριστικῶς ἀντὶ τοῦ τὴν γῆν. τριαινοῦν δὲ ἠρέμα σκάπτειν καὶ ἐπισύρειν τὰς βώλους ὑπὲρ τοῦ κατακρύπτειν τὰ σπέρματα*.

571. *Schol*. (*ἀλλ' ἀναμνησθέντες*: *Διπλῆ καὶ μέλος ἀμοιβαῖον. τὸ μὲν τοῦ ὑποκριτοῦ, δεκακώλῳ τροχαϊκῷ. οὗ ἐν εἰσθέσει ἐννέα ἀκατάληκτα δίμετρα τὰ ὀκτώ, μονόμετρον δὲ τὸ παρατέλευτον. καὶ ἐν ἐκθέσει στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί*.) [[*Ἄλλως. ἡ ἔκθεσις αὕτη τῆς διπλῆς κώλων ἐστὶν ὁμοίων τροχαϊκῶν ια΄. ὧν τὸ η΄ μονόμετρον. τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τελευταῖον ἐφθημιμερές. ὑφ' ὃ αἱ ἀμφοτέρωθεν ἔξω διπλαῖ*.]]

574. *παλασίων*] Schol: *τῶν πεπατημένων ἰσχάδων*. Poll. VI. 251. *καὶ παλάσια, ἃ καὶ Κρατῖνος ἰσχάδα κοπτὴν καλεῖ*. Phot. p. 371, 20. *παλά-*

σια. τὰ συγκεχομμένα σῦκα· παλάθην λέγουσι καὶ παλαθίδα. ἔστι δὲ ἐξ ἰσχάδων ἢ σύκων κεκομμένοι βῶλοι πλινθοειδεῖς. Hesychius, πλασία (scr. παλάσια), τὰ συγκεκομμένα σῦκα. καὶ διὰ τοῦ θ, πλάθια (scr. παλάθια) καὶ παλάθη. Cf. v. παλάθη. Herod. IV. 23. ἀπὸ τῆς παχύτητος αὐτοῦ τῆς τρυγὸς παλάθας συντιθέασι. Intelliguntur, opinor, ficus compressae quales hodieque ex Graecia compactae in corbibus exportari solent. De ficubus siccatis, deinde pedibus calcatis, ut serventur, intelligit Bergk. Comm. p. 259.

Schol. παλασίων: Τῶν πεπατημένων ἰσχάδων. τινὲς δὲ τῶν παλάθων· παλάθη δὲ εἶδος βοτάνης.

576. Schol. ἀντὶ τοῦ νέου οἴνου. R.

577. τῆς ἰωνιᾶς τε τῆς πρὸς τῷ φρέατι] Huc videtur pertinere illud Virgilii Georg. IV. 32. irriguumque bibant violaria fontem. Ut autem ἰωνιὰ violarium sive pratum violis refertum, ita ῥοδωνιὰ rosarium sive rosetum, et κρινωνιὰ liliarium. BE.

Schol. τῆς ἰωνιᾶς: Ἰωνιὰ λέγεται ἡ φυτεία τῶν ἴων, ὡς καὶ ἡ τῶν ῥόδων ῥοδωνιὰ, ὅπου τὰ ῥόδα φύεται. Ἄλλως. ἄνθος ἐστὶ τὸ ἴον διάφορον μορφὴν ἔχον· ἃ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστι πορφυρᾶ, ἃ δὲ λευκὰ, ἃ δὲ μέλανα. καὶ ἐν τούτῳ τῶν ἴων τὸ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι τῇ ποικιλίᾳ τῆς ὄψεως αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ δύναται λειμῶνα πληροῦν.

578. Schol. τῶν τ' ἐλαῶν: Παρατηρητέον ὅτι τῶν ἄλλων καρπῶν καὶ φυτῶν ἁπλῶς μνημονεύσας ἐπὶ τῶν ἐλαῶν ἐπήγαγε τὸ ὧν ποθοῦμεν. καὶ ἴσως ἢ ἐπεὶ δῶρον τῆς Ἀθηνᾶς, ἢ ὅτι εὔφορός ἐστιν ἡ Ἀττικὴ ἐξαιρέτως εἰς τὸν τῆς ἐλαίας καρπόν.

582 sq. Cf. Soph. El. 1354. ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων | Ἀγαμέμνονος, πῶς ἦλθες; ἦ σὺ κεῖνος εἶ | ὃς τόνδε κἄμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων; — πῶς οὕτω πάλαι | ξυνών μ' ἔληθες οὐδ' ἔφαινες; Trach. 18. ἀσμένῃ δέ μοι | ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς. Aesch. Prom. 23. ἀσμένῳ δέ σοι etc. Eur. Phoen. 1061. Herod. VIII. 101. βουλομένοισί σφι γένοιτ' ἂν ἀπόδεξις. IX. 46. ἐπεὶ δ' — ἡδομένοισι ἡμῖν οἱ λόγοι γεγόνασι etc. Hom. Il. 14, 108. ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.

Schol. χαῖρε, χαῖρ' ὦ φίλτατε: [[Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις χοροῦ μονοστροφικὴ κώλων κα΄. ὧν τὰ α΄, ζ΄, ιε΄ τροχαϊκὰ ἑφθημιμερῆ. τὰ β΄, ς΄, ιδ΄ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ γ΄, η΄ ὅμοια, Ἰωνικὰ μέντοι ἀπὸ μείζονος. τὰ δ΄, θ΄, ιη΄ δακτυλικὰ πενθημιμερῆ. τὰ ε΄, ια΄, ιβ΄, ις, ιζ΄ παιωνικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ι΄ ὅμοιον, ἰαμβικὸν μέντοι. τὸ ιγ΄ παιωνικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ιθ΄ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ὁ κ΄, κα΄, ἐν ἐκθέσει στίχοι εἰσὶ τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ ὅμοιοι τοῖς ἐν τῇ εἰσθέσει τῆς διπλῆς ἀμοιβαίας μη΄. ἐπὶ τῷ τέλει τῶν μὲν τοῦ χοροῦ κορωνὶς, τῆς δὲ διπλῆς ἡ ἔξω διπλῆ. ἐπὶ μέντοι ταῖς ἀποθέσεσιν ἡ συνήθης παράγραφος.]] διπλῆ καὶ τοῦ χοροῦ κῶλα γ΄ τροχαϊκά. ἔστι δὲ τὸ ὅλον τροχαϊκὸν ἑξάμετρον. τινὲς γράφουσιν ἐδάμημεν καί φασι τὰ μὲν β΄ τροχαϊκὰ ἀκατάληκτα, τὸ δὲ γ΄ τροχαϊκὸν καταληκτικόν. εἶτ' ἐν ἐκθέσει παιωνικὸς τετράμετρος καταληκτικὸς καὶ ἐν ἐκθέσει τετράμετρος καταληκτικὸς

τροχαϊκός. εἶτα ἐν ἐκθέσει δ' κῶλα, ὧν τὰ γ' παιωνικὰ δίρρυθμα, τὸ δὲ παρατέλευτον ἰαμβικὸν δίμετρον.

φιλτάθ': *Τὸ τέλειον φιλτάτη, σκληρῶς τοῦ η συναλειφθέντος.* R. V.

583. *Schol. ὅτι ἀπὸ πλήθους εἰς ἑνικὸν ἦλθεν.* V.

584. *σῷ — πόθῳ*] Tui desiderio. Hom. Od. λ'. 202. *ἀλλά με σός τε πόθος — θυμὸν ἀπηύρα.* Soph. Oed. R. 969. *τὠμῷ πόθῳ | κατέφθιθ'.* Oed. C. 332. *σῇ — προμηθίᾳ.* Mosch. Id. II. 157. *σὸς δὲ πόθος μ' ἀνέπει τόσην ἅλα μετρήσασθαι.* Eur. Andr. 62. *οἴκτῳ δὲ τῷ σῷ.* 660. *προνοίᾳ τῇ τε σῇ κἀμῇ.* Lys. XX. 23. *τὸ δέος — ὑμέτερον καὶ τὸ τῶν κατηγόρων.* XXII. *ὡς ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς πόλεως συνεωνοῦντο τὸν σῖτον.* XXXIII. 1. *δι' εὔνοιαν τῆς Ἑλλάδος.* Plat. Gorg. 486. *εὐνοίᾳ γὰρ ἐρῶ τῇ σῇ.* Xen. An. V. 6. 11. *φιλίας ἕνεκα τῆς κορύλα.* Attamen *πόθῳ μου* legitur Thesm. 481.

585. *δαιμόνια*] Mire, vehementer. Schol: *δαιμονίως, σφοδρῶς.* Cf. Pl. 675. *ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι.* Sic *ἠρινὰ* 600. *δημόσια* (adv.) Av. 396.

Schol. δαιμονίως, σφοδρῶς. R. V.

586. *ἀνερπύσαι*] Rursus repere, redire. I. q. *ἀναχωρῆσαι, ἀνελθεῖν.* Cf. ad Eq. 805.

Schol. (*ἀνερπύσαι*: *Ἀπελθεῖν. ἰδίως δὲ ἕρπειν τὸ τῇ γαστρὶ εἰλεῖσθαι, ὅθεν καὶ ἑρπετόν.*)

587. *Schol. ἦσθα γὰρ τὸ μέγιστον*: *Ἐπεὶ ἡ εἰρήνη πλεῖω πάντων τοῖς γεωργοῖς συμφέρει.*

590. *βίον ἐτρίβομεν γεωργικὸν*] Cf. Pl. 526. *ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν.* Eupol. II. 440. *βίον ὡς μοχθηρὸν ἔτριβες.* Diocl. com. II. 841. *μηδ' ἀγόμφιόν ποτε | αἰῶνα τρίψει.* Eubul. III. 238. *νῆστιν πονήρου κεστρέως τρίβων βίον.* Soph. El. 602. *δυστυχῆ τρίβει βίον.* Oed. R. 248. *κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐκτρῖψαι* (*δύσμορον τρῖψαι?*) *βίον.* Eur. Her. 86. *νησιώτην — τρίβω βίον.* Rhes. 701. *νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον.* Ion. 1373. *εἶχον οἰκέτην βίον.*

591. *πρίν ποτ'*] Ut *πάλαι ποτὲ* supra 835. Pl. 1002.

ἐπὶ σοῦ] Anglice, in your time. Cf. Eccl. 943. *τἀπὶ Χαριξένης.*

ἐπάσχομεν — γλυκέα] Cf. 696. *πάσχει δὲ θαυμαστόν.* Eq. 187. *ὅσον πέπονθας ἀγαθὸν ἐς τὰ πράγματα.*

594. *κἀδάπανα*] Horatius de vita rustica Epod. 2, 48. dapes inemtas apparet. Noster Acharn. 32. *ἀποβλέπων ἐς τὸν ἀγρὸν εἰρήνης ἐρῶν, | στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν, | ὃς οὐδεπώποτ' εἶπεν. Ἄνθρακας πρίω, | οὐκ ὄξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ᾔδει πρίω, | ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα.* BE.

Schol. κἀδάπανα καὶ φίλα: *Ἐκ τῶν ἀγρῶν γὰρ οὗτοι πάντα εἶχον αὐτόματα. ἐν δὲ τῷ πολέμῳ ὠνοῦντο καὶ ἐδαπάνων. (τινὲς δὲ γράφουσι μετὰ τοῦ ι, ἵνα τὸ νοούμενον ᾖ, δαπάνῃ τε τρυφῶμεν. βέλτιον δὲ χωρὶς τοῦ ι ἀναγινώσκειν, ἵν' ᾖ λέγων μηδὲν ἀναλίσκοντες, διὰ τὸ ἔχειν πάντα ἐκ τῶν ἀγρῶν, ἢ ὅτι ἐν τῇ εἰρήνῃ πολλὰ πάνυ καὶ τιμῆς ἐλαχίστης εὑρίσκεται.)*

595. *χῖδρα*] Edulium ex hordeo freso recenti. Pacem dicit rusticis fuisse *χῖδρα* quia tempore Pacis haberi possunt recentes fruges ad paranda *χίδρα*, et quia valde delectabantur illo cibi genere. BE. Cf. Eq. 805. *ἢν δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀνελθὼν εἰρηναῖος διατρίψῃ | καὶ χῖδρα φαγὼν ἀναθαρρήσῃ καὶ στεμφύλῳ ἐς λόγον ἔλθῃ*, etc. Nicand. Athen. 126 B. *χῖδρα μὲν ἐκτρίψειας*. Schol: *ἐρεικτὰ ἐκ κριθῆς νέας γινόμενα*, Hesych: *σῖτος νέος φρυττόμενος*.

Schol. *χίδρα*: *Χίδρον τὸ ἀπὸ ἐλύμου γινόμενον ὄσπριον, ἔδεσμα περὶ Καρίαν, ἤτοι τὸ ἀπὸ χλωρῶν κριθῶν, οἱ δὲ εἶδος βοτάνης. ἐκ δὲ τούτου δηλοῖ τὴν εὐετηρίαν.* (*Ἄλλως. ἐρεικτὰ ἐκ κριθῆς νέας γινόμενα.*) — *Ἄλλως. νῦν ἁπλῶς εὐκαρπία. οὕτω καὶ καλοῦσι τὸ ἐκ πυρῶν ἀληλεσμένων βρῶμα καὶ τὰ ἐκ νεαρῶν κριθῶν ἄλευρα.* V.

596. *τά τ' ἀμπέλια καὶ τὰ νέα συκίδια*] Cf. Ach. 995. *ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρόν, εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συκίδων.*

ἀμπέλια] Cf. Ach. 512.

597. *συκίδια*] Formatum ex *συκῆ*. Cf. *συκίς*, Ach. 996. *νέα μοσχίδια συκίδων.*

600. *προσγελάσεται*] Arridebunt. Aesch. Eum. 254. *ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ.* Eur. Med. 1162. *ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος.* Herod. V. 92. *τὸν λαβόντα τῶν ἀνδρῶν θείῃ τύχῃ προσεγέλασε τὸ παιδίον.* Eubul. III. 259. *προσγελῶσά τε | λοπὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι.* Diphil. ap. Athen. p. 226 E. *ὅμως δὲ τούτων εἴ με προσγελάσειέ τις.* Alibi dativum adsciscit *προσγελᾶν*. Similiter fere Hor. Od. II. 4. 13. 'ille terrarum mihi praeter omnes | angulus ridet.'

601. *ἀφ' ἡμῶν*] Procul a nobis.

603. *ὦ σοφώτατοι — ῥήματ'*] Cratinus apud schol: *ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τἀμὰ δὴ ξυνίετε*, integrum hunc versum ab Archilocho mutuatus, ut monet schol. Eupolis II. 546. *ἀλλ' ἀκούετ', ὦ θεαταί, τἀμὰ καὶ ξυνίετε | ῥήματ'. εὐθὺς γὰρ πρὸς ὑμᾶς ἀπολογήσομαι.* Nub. 575. *ὦ σοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε.* S. Marc. Ev. VII. 14. *ἀκούετέ μου πάντες καὶ συνίετε.* S. Matth. Ev. XV. 10. *ἀκούετε καὶ συνίετε.* Archilochus scripserat — *τἀμὰ δὴ ξυνίετε | ῥήματα* (*ῥήματ'*). Eundem imitatus est Eupolis.

Schol. *τἀμὰ δὴ ξυνίετε*: *Πρὸς ταῦτα καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ πεποίηκεν* ("*ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τἀμὰ δὴ ξυνίετε.*" *ἔστι δὲ πρὸς τὰ Ἀρχιλόχου* "*ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τἀμὰ δὴ ξυνίετε ῥήματα.*" *ὁ Ἑρμῆς δέ ἐστιν ὁ λέγων πρὸς τὸ ἐρωτηθὲν ὑπὸ τοῦ χοροῦ, δι' ἣν αἰτίαν τοσοῦτον ἀπέστη αὐτῶν ἡ θεὸς χρόνον. καὶ φησὶ πρῶτον αἴτιον γεγονέναι Φειδίαν.*)

605. *πρῶτα μὲν γὰρ ἦρξεν ἄτης*] Ita pro — *αὐτῆς ἦρξε* corrigunt Seidler. Dind. Mein. Richt. Cf. Lys. 998. *ἄρχεν, οἰῶ, Λαμπιτὼ* (*τοῦ κακοῦ*). Ach. 528. *ἐκεῖθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη.* 821. *ὅθενπερ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἁμῖν ἔφυ.* Lysistr. 638. *λόγων κατάρχομεν τῇ πόλει χρησίμων.* Pherecr. II. 326. *ἐμοὶ — ἦρξε τῶν κακῶν.* Aesch. Ag. 1163. *πρώταρχον ἄτην.* Pers. 345. *ἦρξεν μὲν — τοῦ παντὸς κακοῦ | φανεὶς ἀλάστωρ.* Eur. Med. 1372. *ὅστις ἦρξε πημονῆς.* Phoen. 1581. *πολλῶν ὑπῆρξεν*

Οἰδίπου δόμοις κακῶν | τόδ' ἦμαρ. Andr. 274. *ἦ μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν ὅτ' —.* Hel. 425. *γυναῖκα τὴν κακῶν πάντων ἐμοὶ | ἄρξασαν.* Eur. Fr. Phrix. 5, 5. *ὧν ἦρξεν κακῶν.* Hipp. 894. *αἰ αἰ· κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον.* 1150. *τὸν οὐδὲν ἄτας αἴτιον.* Tro. 919. *ἀρχὰς ἥδ' ἔθηκε τῶν κακῶν.* Soph. Trach. 871. *ὡς ἄρ' ἡμῖν οὐ σμικρῶν κακῶν | ἦρξεν τὸ δῶρον.* Aj. 282. *τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο;* 934. El. 919. Dem. p. 419. *τὴν ἄτην ὁρῶν στείχουσαν τοῖς ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας.* p. 1345. *τῆς γὰρ ἔχθρας πρότερος οὗτος ὑπῆρξεν.* Theophr. Char. 26. *τὸν Θησέα πρῶτον τῶν κακῶν τῇ πόλει γεγονέναι αἴτιον.*

Φειδίας πράξας κακῶς] Fuit enim condemnatus ab Atheniensibus et fugit in exilium quia visus est furtum commisisse cum faceret statuam Minervae ex auro et ebore. BE. Vide scholiastae narrationem. Plut. Per. 32. *ὡς δὲ διὰ Φειδίου προσέπταισε τῷ δήμῳ, φοβηθεὶς τὸ δικαστήριον μέλλοντα τὸν πόλεμον καὶ ὑποτυφόμενον ἐξέκαυσεν ἐλπίζων διασκεδάσειν τὰ ἐγκλήματα καὶ ταπεινώσειν τὸν φθόνον.* Diodor. Sic. XII. 40. Impenderat scilicet Pericles Propylaeis aedificandis talenta 2012. De hac belli causa tacet in Acharn. 513 seqq. Cf. 615—618. infra.

Schol. *Φειδίας: Φιλόχορος ἐπὶ Θεοδώρου ἄρχοντος ταῦτά φησι. καὶ τὸ ἄγαλμα τὸ χρυσοῦν τῆς Ἀθηνᾶς ἐστάθη εἰς τὸν νεὼν τὸν μέγαν ἔχον χρυσίου σταθμὸν ταλάντων μδ', Περικλέους ἐπιστατοῦντος, Φειδίου δὲ ποιήσαντος. καὶ Φειδίας ὁ ποιήσας, δόξας παραλογίζεσθαι τὸν ἐλέφαντα τὸν εἰς τὰς φολίδας ἐκρίθη. καὶ φυγὼν εἰς Ἦλιν ἐργολαβῆσαι τὸ ἄγαλμα τοῦ Διὸς τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ λέγεται, τοῦτο δὲ ἐξεργασάμενος ἀποθανεῖν ὑπὸ Ἠλείων ἐπὶ Πυθοδώρου, ὅς ἐστιν ἀπὸ τούτου ἕβδομος, περὶ Μεγαρέων εἰπὼν ὅτι καὶ αὐτοὶ κατεβόων Ἀθηναίων παρὰ Λακεδαιμονίοις, ἀδίκως λέγοντες εἴργεσθαι ἀγορᾶς καὶ λιμένων τῶν παρ' Ἀθηναίοις. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ταῦτα ἐψηφίσαντο Περικλέους εἰπόντος, τὴν γῆν αὐτοῖς αἰτιώμενοι τὴν ἱερὰν τοῖς θεοῖς ἀπεργάζεσθαι. λέγουσι δέ τινες ὡς Φειδίου τοῦ ἀγαλματοποιοῦ δόξαντος παραλογίζεσθαι τὴν πόλιν καὶ φυγαδευθέντος ὁ Περικλῆς φοβηθεὶς διὰ τὸ ἐπιστατῆσαι τῇ κατασκευῇ τοῦ ἀγάλματος καὶ συνεγνωκέναι τῇ κλοπῇ ἔγραψε τὸ κατὰ Μεγαρέων πινάκιον καὶ τὸν πόλεμον ἐπήνεγκεν, (ἵνα ἀπησχολημένοις Ἀθηναίοις εἰς τὸν πόλεμον μὴ δῷ τὰς εὐθύνας, ἐγκαλέσας Μεγαρεῦσιν ὡς τὴν ἱερὰν ὀργάδα ταῖν θεαῖν ἐργασαμένοις. ἄλογος δὲ φαίνεται ἡ κατὰ Περικλέους ὑπόνοια. ἑπτὰ ἔτεσι πρότερον τῆς τοῦ πολέμου ἀρχῆς τῶν περὶ Φειδίαν γενομένων. ὁ Φειδίας, ὡς Φιλόχορος φησίν, ἐπὶ Θεοδώρου ἄρχοντος τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς κατασκευάσας ὑφείλετο τὸ χρυσίον ἐκ τῶν δρακόντων τῆς χρυσελεφαντίνης Ἀθηνᾶς, ἐφ' ᾧ καταγνωσθεὶς ἐζημιώθη φυγῇ· γενόμενος δὲ εἰς Ἦλιν καὶ ἐργολαβήσας παρὰ τῶν Ἠλείων τὸ ἄγαλμα τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου καὶ καταγνωσθεὶς ὑπ' αὐτῶν ὡς νοσφισάμενος ἀνῃρέθη.)*

606. *εἶτα Περικλέης*] Iste fuerat curator illius operis et inspector, cumque timeret ne etiam exemplo Phidiae plecteretur quia expensarum rationem reddere non posset, quietem publicam turbans alio avertit mentes Atheniensium. BE. Cf. Eq. 803. 864—867. Plaut. Most. V. 1. 11. Faciens idem quod plurimi alii, quibus rès timida aut tur-

bida est: | Pergunt turbare usque, ut nequid possit conquiescere.

Schol. (*εἶτα Περικλέης φοβηθείς*: *Εἶτα ὁ Περικλῆς δεδιὼς μὴ τῆς τύχης κοινωνήσῃ αὐτῷ, τουτέστιν εὐλαβούμενος μὴ καὶ αὐτὸς ζημιωθῇ φυγῇ. ἐδόκει γὰρ ὁ Περικλῆς συνεγνωκέναι τῇ κλοπῇ, ἐπεὶ καὶ ἐργεπιστατεῖν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων κεχειροτόνηται. φοβηθεὶς οὖν αὐτοῦ διελεγχθῆναι τὰς κλοπὰς ἐκίνησε τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ἐλπίσας ταραχῆς γενομένης καὶ περὶ τὸν πόλεμον ἀπασχοληθέντων τῶν Ἀθηναίων εὐθύνας μὴ παρασχεῖν.*) — *τοῦ Φειδίου.* R.

607. *τὰς φύσεις ὑμῶν* —] Cf. Thuc. VII. 14. *αἱ ὑμέτεραι φύσεις.* 48. *ἐπιστάμενος τὰς Ἀθηναίων φύσεις.* Soph. Oed. R. 674. *αἱ γὰρ τοιαῦται φύσεις* | *αὑταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγισται φέρειν.*

τὸν αὐτοδὰξ τρόπον] I. e. iracundiam. Cf. Lys. 689. *γυναικῶν αὐτοδὰξ ὠργισμένων.* Ex Homerico fictum *ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες* (Od. *ά*. 381. etc.). Scilicet qui vehementer irati sunt labia sua mordere solent prae furore ejusque supprimendi gratia. Vesp. 785. *σεαυτὸν δάκνων.* 1078. *ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων.* Nub. 1369. *τὸν θυμὸν δακών.* Soph. Tr. 976. *ἴσχε δακὼν* | *στόμα σόν.*

Schol. *τὸν αὐτοδάξ*: *Τὸν ἐμπεσόντα καὶ δάκνοντα, αὐθάδη, ὀργίλον. ἐπεὶ οἱ ὀργίλοι δάκνουσι τοῖς ὀδοῦσι.* (*οὐδὲν ἢ δάκνειν βλέποντα.*)

608. *ἐξέφλεξε τὴν πόλιν* —]· Cf. Plutarch. Pericl. c. 31. 32. *ὡς δὲ διὰ Φειδίου προσέπταισε τῷ δήμῳ, φοβηθεὶς τὸ δικαστήριον μέλλοντα τὸν πόλεμον καὶ ὑποτυφόμενον ἐξέκαυσεν* (Pericles) *ἐλπίζων διασκεδάσειν τὰ ἐγκλήματα καὶ ταπεινώσειν τὸν φθόνον.* Qui huc, opinor, respexit. Cf. Lys, 206, 3. *φλὸξ πολεμία τὴν πόλιν κατέχει.*

609. *αὐτός*] Ipse ultro. Cf. 639.

Μεγαρικοῦ ψηφίσματος] De hoc decreto v. Ach. 524 sq.

Schol. *ἐμβαλὼν σπινθῆρα*: *Ἐπεὶ ψήφισμα περὶ τῶν Μεγαρέων ὁ Περικλῆς ἔγραψε, μήτε γῆς μήτε λιμένων αὐτοὺς ἐπιβαίνειν Ἀττικῶν· εἰ δὲ μή, τὸν ληφθέντα ἀγώγιμον εἶναι.* (*ἐφ' ᾧ κινηθεῖσα πᾶσα ἡ Ἑλλὰς τὸν πόλεμον ἐποίησε. τινὲς δέ φασιν ὅτι ἔπλεξεν αὐτοῖς καὶ κατηγόρησεν αὐτῶν ὡς ἁρπασάντων γυναῖκας Ἀθηναίων ἐν ἑορτῇ, συμβουλεύσας πολεμεῖσθαι.*)

610. Cf. 310. *ὅπως μὴ — τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσετ' ἔνδοθεν κεκραγότες.* Plut. Ages. c. 31. *ὃς τῶν κακῶν αἴτιός ἐστιν ἐκκαύσας τὸν πόλεμον.* Syll. 6. *ὁ συμμαχικὸς πόλεμος, πάλαι τυφόμενος, ἐπὶ τὴν πόλιν ἀναλάμψας* etc.

τῷ καπνῷ — δακρῦσαι] Cf. Vesp. 146. Lys. 295—301. Hor. Sat. I. 5. 80. lacrimoso non sine fumo. Plaut. Asin. 3, 3, 20. num fumus est haec mulier quam amplexare? B. Qui dum? A. Quia oculi sunt tibi lacrumantes, eo rogavi. BR.

Schol. *ἐξεφύσησε γάρ*: *Ἐξεκίνησεν, ἐτάραξεν. ἑξῆς δὲ ἀπὸ τοῦ σπινθῆρος τὸ φυσῆσαι ἔλαβε. καπνῷ δὲ τροπικῶς εἰπὼν ἐπέμεινε διόλου τῇ τροπῇ.*

611. *τούς τ' ἐκεῖ* —] **Quique illic, quique hic sunt**, Lacedaemonios sc. et Athenienses cum sociis ex utraque parte.

612. *ἄκουσ'*] **Invita.** Legendum videtur *ἀφθεῖσ'* **accensa.** V. not. crit.

ἐψόφησεν ἄμπελος] De vite loquitur tanquam de animali more Aesopico. Ita et de doliis. Vult autem dicere agros esse vastatos et vites excisas. *Κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα*, inquit rusticus ille in Acharn. 511, dicens se propterea infensissimum esse Lacedaemoniis, qui saepe impressionibus factis in agrum Atticum omnia vastarunt. Vide mox 628. BE.

ἐψόφησεν] **Crepuit**, sc. accensa. Cf. Vesp. 436. *ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον.* Ran. 859. *σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.* Ach. 986.

Schol. (*ὡς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον: Οἰκείως πρὸς τοὺς γεωργοὺς λέγων τοιαύταις τροπαῖς ἐχρήσατο· συμβαίνει γὰρ ἐν τῇ συνθέσει τῶν πίθων ἕνα διαρραγῆναι, καὶ τούτου τὰ ὄστρακα πλησιάζοντα διαρρῆξαι ἕτερον. καὶ τοῦτον πάλιν τὸν ἐγγύς, ὥστε πολλὴν γενέσθαι τὴν βλάβην. τὸ δὲ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστιν, ὡς ἅπαξ ἐκινήθη καὶ συνεταράχθη τὰ πράγματα τοῦ πολέμου γενομένου, οὐκέτι ἦν οὐδὲ εἷς ὃς ἠδύνατο αὐτὰ παῦσαι, καὶ οὕτως ἡ εἰρήνη παραπώλετο.*)

613. Cf. 703. Ach. 987. *ἐξέχει θ' ἡμῶν βίᾳ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων.*

Schol. (*καὶ πίθος πληγείς: Τοῦτο λόγον οὐκ ἔχει, ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ δηλοῖ τοὺς πίθους ὑπὸ τῶν πολεμίων κατάγνυσθαι.*)

614. *ἥδε*] Sc. *Εἰρήνη.*

616. *αὐτῇ προσήκοι*] Ad eam pertineret, cum ea affinitate conjunctus esset. Cf. ad 618. Isae. XI. 44. *τοὺς μηδὲν γένει προσήκοντας.*

Schol. (*προσήκοι: Συγγενὴς εἴη. τὸ γὰρ προσήκοι λέγεται ἐπὶ τῶν συγγενῶν. διὰ τοῦτο ἐπήνεγκεν, οὖσα συγγενὴς ἐκείνου. συγγενῆ δὲ αὐτόν φησιν ἐπεὶ ἅμα τῷ φυγεῖν αὐτὸν ἡ εἰρήνη ἀνεχώρησεν.*)

617. *ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν*] De Pace loquitur tanquam de puella formosa. Sic in Acharn. 989. de eadem, *ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξύντροφε Διαλλαγή, | ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες.* BE.

618. *οὖσα συγγενής*] Paulo ante dicebat, *ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας.* Ibi *προσήκειν τινὶ* simpliciter accipitur pro attinere ad aliquem (attinebat autem Phidias ad Pacem quia occasione statuae a Phidia factae Pax erat turbata); nunc autem ita loquitur quasi ibi *προσήκειν* accepisset pro attinere ad aliquem sive contingere aliquem cognatione. Itaque Pacem pulchram esse dicit quia Phidiae, qui pulchras statuas faciebat, sit cognata: iidem enim sunt *συγγενεῖς* et *προσήκοντες γένει.* BE.

Schol. (*οὖσα συγγενής: Ἐπεὶ προεῖπεν, "οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἠκηκόειν," πρὸς τὸ προσήκοι τὸ συγγενὲς ἐπήγαγε· προσήκοντες γὰρ λέγονται οἱ συγγενεῖς. τὸ δὲ ἠκηκόειν, οὕτω διὰ τοῦ η Φρύνιχος ἀναγινώσκει, συγγενῆ δὲ εἶπε τὸν Φειδίαν τῆς εἰρήνης καθὸ τεχνίτης ὁ Φειδίας, εὔμορφος δὲ εἰσάγεται ἡ Εἰρήνη οὖσα. ὡς πρὸς τὸν Φειδίαν οὖν ἡ καλὰ ξόανα ποιοῦσα.*)

619. *αἱ πόλεις*] Civitates sociae. Cf. ad 171.

Schol. (*κἆτ' ἐπειδὴ ἔγνωσαν*: Ὅρα τοῦ ποιητοῦ τὴν οἰκονομίαν, καὶ ἐκπλαγήσῃ αὐτόν. πάντα γὰρ τρόπον ἦλθεν ἐν ἀρχῇ τοῦ ποιήματος μὴ προσκροῦσαι τοῖς Ἀθηναίοις, φάσκων ἑτέρους εἶναι τοῦ πολέμου αἰτίους, Βοιωτούς τε καὶ Μεγαρεῖς, οἵ, φησί, πρῶτοι τὴν εἰρήνην ἐσκορόδισαν. νῦν δὲ πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ἀποφαίνεται αἰτιωτάτους τοῦ πολέμου, δι' ὧν τὸν Περικλέα φησὶ γράψαι τὸ κατὰ Μεγαρέων ψήφισμα, καὶ ἀδικουμένους τοὺς συμμάχους εἰς ἀπόστασιν κεχωρηκέναι. τί οὖν ἡ τοῦ ποιητοῦ τέχνη; ὅτε μὲν δέος ἦν τῆς εἰρήνης αὐτοὺς ἐπιτυχεῖν, ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἀνήνεγκε τὴν αἰτίαν· ὅτε δὲ αὐτοῖς λοιπὸν κατὰ γνώμην προκεχώρηκε τὰ πράγματα, φήμη δὲ τὸ τῆς εἰρήνης τυχεῖν, ἤδη καὶ πρὸς αὐτοὺς παρρησιάζεται, οὐκ ὀνειδίσαι βουλόμενος αὐτοῖς, ἤδη γὰρ ἔγνωσαν ὄντως εἶναι αἴτιοι, ἀλλ' ἀποστῆσαι προαιρούμενος αὐτοὺς τῶν τοιούτων ἐθῶν, ὡς ἂν μὴ τοῖς αὐτοῖς ἐμμένοντες δύσνους ἔχωσι τοὺς ὑπηκόους.

620. *σεσηρότας*] Vesp. 901. *οἷον σεσηρὼς ἐξαπατήσειν μ' οἴεται.* Com. anon. IV. 661. *τρώκτης σφόδρ' ἐστὶν ἅμα σεσηρὼς καὶ γελῶν.* Theocr. VII. 19. *εἶπε σεσαρὼς | ὄμματι μειδιόωντι.* Metaphora a canibus sumpta.

Schol. (*σεσηρότας*: Ἀπὸ τῶν κυνῶν ἡ μεταφορά· ὅταν γὰρ ὀργίζωνται, σεσήρασιν ἀλλήλοις.)

621. *τοὺς φόρους*] De tributo sociis imposito vide Thucyd. I. 99, qui duas praecipue defectionis sociorum recenset causas, *τὰς τῶν φόρων καὶ νεῶν ἐκδείας* et *λιποστράτιον*: rigide enim et severe omnia exigere solere Athenienses.

Schol. (*τοὺς φόρους*: Ἐδόκουν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ἐν καιρῷ τοῦ πολέμου ἀπηνεῖς εἶναι πρὸς τοὺς φόρους οὓς ἐτέλουν οἱ ὑπήκοοι.)

623. *ἅτ' ὄντες —*] Cf. 634. Av. 75.

αἰσχροκερδεῖς] Euripides in Andromacha v. 445. *ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν | Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια, | ψευδῶν ἄνακτες, μηχανορράφοι κακῶν, | ἑλικτὰ κοὐδὲν ὑγιὲς ἀλλὰ πᾶν πέριξ | φρονοῦντες ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἀν' Ἑλλάδα. | τί δ' οὐκ ἐν ὑμῖν ἐστιν; οὐ πλεῖστοι φόνοι; | Οὐκ αἰσχροκερδεῖς; οὐ λέγοντες ἄλλα μὲν | γλώσσῃ, φρονοῦντες δ' ἄλλ' ἐφευρίσκεσθ' ἀεί;* BE. (Eodem fere tempore quo Pax docta est fabula Andromache: v. schol. ad 446.). Isocr. p. 283. *Σπαρτιάτας δ' ὑπεροπτικοὺς καὶ πολεμικοὺς καὶ πλεονέκτας, οἵους περ αὐτοὺς εἶναι πάντες ὑπειλήφασιν.* p. 225 B. *εἰ μὲν γὰρ ἅπαντες μιμησαίμεθα τὴν Λακεδαιμονίων ἀργίαν καὶ πλεονεξίαν, εὐθὺς ἂν ἀπολοίμεθα.* Oraculum ap. schol. *ἁ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν.* Dinarch. I. 22. *ὁ μιαρὸς οὗτος — καὶ αἰσχροκερδής.* Plat. Rep. III. 408 C. Herod. I. 187. *Αἰσχροκερδία* habet Diphilus ap. Stob. Flor. X. 4. turpilucricupidus Plautus.

διειρωνόξενοι] Perfidi in exteros, ut apud quos fuerint *ξενηλασίαι*, quo ipse comicus respicit in Avib. 1013. *ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι | ξενηλατοῦνται.* Pacem igitur et amicitiam cum aliis gentibus parvipendebant, et parati semper ad bellandum erant, si tuto id facere viderentur posse. V. Thuc. I. 144. II. 39. Herod. IX. 54. *ἐπιστάμενοι τὰ Λακεδαιμονίων φρονήματα ὡς ἄλλα φρονεόντων καὶ ἄλλα λεγόντων.*

Schol. (αἰσχροκερδεῖς: Ὅτι αἰσχροκερδεῖς καὶ σμικρολόγοι οἱ Λάκωνες πρόδηλον καὶ ἐκ τοῦ χρησμοῦ, "ἁ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν." ἦσαν δὲ καὶ περὶ τοὺς ξένους ἀπάνθρωποι, καὶ οὐκ ἐξῆν ξένῳ τινὶ ἀεὶ τῆς Σπάρτης ἐπιβαίνειν, ἀλλ' ὡρισμέναις ἡμέραις.

διειρωνόξενοι: Ἐξαπατῶντες τοὺς ξένους καὶ ψευδόμενοι δι' εἰρωνείας καὶ ὑποκρίσεως. καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν ἐνταῦθα ἐποίουν, παρ' οἷς καὶ ὁ τῆς ξενηλασίας κεῖται νόμος.)

624. τήνδ' ἀπορρίψαντες] Hac (Pace) rejecta.

τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν] Bellum acriter susceperunt. Fortius quam τὸν πόλεμον ἀνήραντο.

625. τοῖς γεωργοῖς] Atticis aeque et Laconicis.

τὰκείνων — κέρδη] I. e. magnatum Laconum (622).

626. ἐνθένδ'] Ex Athenis.

627. κράδας] Schol: εἶδος συκῆς. Hesych. Κράδη: συκῆ. Id. Κράδαλοι: κλάδοι συκῆς. Id. κραδοφάγος: συκοφάγος, ἰσχαδοφάγος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀγροῖκον. Av. 40. Theophr. H. P. II. 1. 2. II. 5. 4. de C. Pl. I. 3. 1. I. 12. 9. etc.

κατήσθιον] Consumebant. Cf. Eq. 258.

Schol. (τὰς κράδας κατήσθιον: Καὶ αὐτοὶ ἀντέκοπτον τὰς συκᾶς, ὥσπερ ἐκεῖνοι τὰς ἀμπέλους ἡμῶν. Ἄλλως. κράδη εἶδος συκῆς. ἔστι δὲ καὶ μηχανή. κατήσθιον δὲ ἀντὶ τοῦ κατέκοπτον.)

628. κορώνεων] Ficus species, ita appellata a fusco colore, qualis est corvorum, de qua vide schol. Sic δαμαρίππεως ficus species (Eupolis Fr. Inc. 83.). Cf. ad Ach. 802. φιβάλεως ἰσχάδας.

Schol. τὴν κορώνεων: Κορώνεως ὡς φιβάλεως. ἔστι δὲ εἶδος συκῆς. καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι [802]. ταύτην δὲ καὶ κοράκειον λέγουσιν· ὁ γὰρ καρπὸς αὐτῆς κόρακι ἔοικε κατὰ τὸ χρῶμα.

629. ἐξέκοψαν] Exciderunt radicitus, non κατέκοψαν deciderunt (Angl. hewed, hacked down). Cf. Ach. 512. κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα (f. ἀμπέλι' ἐκκεκομμένα).

'φύτευσα κἀξεθρεψάμην] Cf. Vesp. 1133. παῖδας — φυτεύειν καὶ τρέφειν. Soph. Oed. R. 827. Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε κἀξέθρεψέ με. Eur. Med. 1349. παῖδας, οὓς ἔφυσα κἀξεθρεψάμην. 1029. ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμην. El. 969.

Schol. (ἐξεθρεψάμην: Ὡς ἐπὶ παιδίου εἶπεν ἢ ἀνθρώπου τὸ ἐξεθρεψάμην, ἐφ' ᾧτε ἱκανὴν διάθεσιν καὶ στοργὴν ἐμποιῆσαι. ἢ ἵνα φαίνηται ἀγανακτῶν ἐν λόγοις.)

631. κυψέλην] Vas frumentarium.

Schol. (ἐξμέδιμνον κυψέλην: Ἓξ μεδίμνους χωροῦσαν κυψέλην. ἔστι δὲ εἶδος ἀγγείου ἢ μέτρου δεκτικὸν πυρῶν ἢ κριθῶν. οὕτως δὲ εἴρηται διὰ τὸ κεκρύφθαι αὐτοῦ τὴν ἕλην· ἔστι γὰρ σκοτεινόν. διαφέρει δὲ πρὸς τὴν κυψελίδα, ἥτις ἐστὶν ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος. οὐ μόνον δὲ πλεκταὶ ἦσαν αἱ κυψέλαι, ἀλλὰ καὶ κεραμέαι· διὸ λίθῳ φησὶν αὐτὴν κλασθῆναι.)

632. κἀνθάδ'] I. e. huc, in urbem. De commigratione rusticorum in urbem initio jam belli facta vide Eq. 792.

οὐργάτης λεώς] I. q. *ὁ γεωργικὸς λεώς* (920). Similiter Ach. 162. *ὁ θρανίτης λεώς*.

Schol. *οὐργάτης λεὼς*: *Διὰ γὰρ τὰς συνεχεῖς τῶν πολέμων* (l. *πολεμίων*) *εἰσβολὰς ἐσκευαγωγήσαντο εἰς τὴν πόλιν οἱ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν*.

633. *τὸν τρόπον — τὸν αὐτόν*] Eodem modo quo antea in rure. Non sentiebant agricolae nihil melius agi secum in urbe quam in agris: ut enim ibi ab hostibus incursantibus vexabantur, sic in urbe a demagogis decipiebantur. Cf. Virg. Aen. II. 377. sensit medios delapsus in hostes.

πωλούμενος] Sensu metaphorico. Ach. 374. *κἀνταῦθα λανθάνουσ' ἀπεμπολώμενοι*. Dinarch. I. 91. *εἰ δ' ἐπιτρέψετε τοῖς ῥήτορσι πωλεῖν ὑμᾶς αὐτούς*, etc. Soph. Phil. 578. *τί με κατὰ σκότον ποτὲ | διεμπολᾷ λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης;* 978. *οἴμοι, πέπραμαι κἀπόλωλ'*. Plaut. Bacch. 4, 7, 16. O stulte stulte, nescis nunc venire te.

Schol. *πωλούμενος οὐκ ἐλάνθανεν*: *Ἐὰν μὲν ᾖ οὐκ ἐλάνθανε, σεμνολογεῖ λεληθότως αὐτοὺς ὡς μᾶλλον συνιέναι δυναμένους τὰς κατὰ τῆς πόλεως βλάβας τῶν ἐν τῇ πόλει τραφέντων, καὶ ταῦτα ἀγροίκους ὄντας. ἐὰν δὲ οὐκ ἐμάνθανε, φησὶν ὅτι οὐδὲ ὁ ἄγροικος λεὼς μετοικισθεὶς εἰς τὰς πόλεις συνίει τῆς τῶν προδιδόντων πονηρίας, ἀλλ' ἠγνόησεν ὑπὸ τῶν πολιτευομένων πωλούμενος. καθάπερ οἱ συνήθως ἀπ' αὐτῶν ἀπατώμενοι*.

634. *ἄνευ γιγάρτων*] Sine acinis. Pro ipsis uvis, quae ut ficus praecipuus agricolarum Atticorum victus erant. De voce *γίγαρτον* v. Theophr. H. P. I. 11. 6. De C. Pl. I. 19. 2. V. 8. 4. etc. *γιγαρτώδης* H. P. III. 17. 6. *ἀγίγαρτοι ἄμπελοι* De C. Pl. V. 6. 13. Hinc *καταγιγαρτίζειν* Ach. 275.

Schol. *ἄνευ γιγάρτων*: [[*Τῆς σταφυλῆς. διὰ τὸ ἀποστερεῖσθαι τῆς συνήθους διαίτης καὶ ἀνακεχωρηκέναι ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ ἐπιθυμεῖν αὐτῶν*.]] *ἐξ ἀμφοτέρων δηλοῦται ἀπεστερημένος τῶν ἀγρῶν καὶ ἐπιθυμῶν αὐτῶν. οἱ γὰρ ἀγροῖκοι κόπτοντες τὰ γίγαρτα μετὰ τῶν ἰσχάδων ἐσθίουσιν*.

635. *ἔβλεπε πρὸς τοὺς λέγοντας*] Auscultabat oratoribus quid illi dicerent: cumque oratores isti libenter calumniarentur opulentos, ut nempe multarentur pecunia aut etiam omnia illorum bona publicarentur plebi inopia laboranti, ea res placebat, quamvis reipublicae perniciosa. BE. *Τοὺς δημηγόρους* dicit sive oratores concionales.

636. *ἀσθενοῦντας* —] I. e. victus inopia laborantes, ideoque paratos ad praedam lacerandam, i. e. sociorum opulentiores falsis criminibus oppressos. Vide infra 641.

Schol. *ἀσθενοῦντας*: *Ἀντὶ τοῦ ἐν ἐνδείᾳ ὄντας. τὴν γὰρ τύχην ἰδίως νόσον καλοῦσι*.

κἀπορροῦντας ἀλφίτων: *Φαίνονται ὅτι συνελθόντες εἰς τὸ ἄστυ ἐπένοντο μὴ γεωργοῦντες*.

637. *δικροῖς* —] Suidas, *δικροῖς*: *διφυέσι ξύλοις, δικράνοις. Ἀριστοφάνης· δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασι· τὴν Εἰρήνην λέγων. ἔδει δὲ εἰπεῖν ξύλοις, καὶ εἶπε κεκράγμασι· ἐπειδὴ οἱ ῥήτορες δημηγοροῦντες*

τῇ κραυγῇ ἔπειθον μὴ ποιῆσαι εἰρήνην. BR. *Δίκρουν ξύλον* dixit Timocles comicus ap. Athen. VI. p. 243. Proprie *δίκρουν ξύλον* est lignum bifidum quale est furca; et furcae dicuntur *δίκρα*, item *δίκρανα*. Hinc proverbium *δικράνοις ὠθεῖν* furcillis ejicere, sive ut Horatius expellere furca [Epod. I. 10. 24.]. Lucianus in Timone 12. *καὶ μόνον οὐχὶ δικράνοις με ἐξεώθει τῆς οἰκίας*. BE. Sic furcillis ejicere Catull. CV. 2. Redde clamoribus bifurcis expellebant. Cf. Schol. ad Pind. N. IV. 85. *δίκρουν γὰρ* (τὸ δόρυ τοῦ Ἀχιλλέως), *ὥστε δύο ἀκμὰς ἔχειν* etc. Lesches ibid. *καὶ ἐπ' αὐτῷ δίκρους ἄρδις*. Aesch. Fr. 44. *δίκρα ὄψις* (i. e. *διπλῆ*). Plat. Tim. 78 B. *ὧν θάτερον — διέπλεξε δίκρουν*. Xen. Cyneg. II. 7. *δικρᾶ ἔχουσαι μικρά*. Arist. H. A. VI. 9. 8. *οὔσης δὲ δικρόας τῆς ὑστέρας* etc. Similiter fere Soph. Aj. 408. *πᾶς στρατὸς δίπαλτος ἄν με χειρὶ φονεύοι*. Sed sensus est fortasse potius clamoribus tanquam furcillis expellebant, ut explicat Fritzschius ad Thesm. 1011. Similiter Ach. 230. *κοὐκ ἀνήσω πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ*. Nub. 178. *κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην* (i. e. *αὐτὸν ὡς διαβήτην*) *λαβών*.

κεκράγμασιν] Vociferationibus. Similem vocem *κεκραγμὸς* Atticis pro *κραυγὴ* tribuit Moeris p. 226. Legitur ea Eur. Iph. A. 1357.

Schol. *δικροῖς*: (*Δικράνοις*. [Callimach. fr. 246:] "*δίκρανον ἤριγε φιτρὸς ἐπαιρόμενον*." *ἔδει δὲ εἰπεῖν*) *ξύλοις, ὁ δὲ εἶπε κεκράγμασιν, ἐπειδὴ οἱ ῥήτορες δημηγοροῦντες τῇ κραυγῇ ἔπειθον μὴ ποιῆσαι εἰρήνην*. (*Ἄλλως. ξύλοις ἀπώθουν τὴν Εἰρήνην καὶ ἐξέβαλον. κατασκευάζεται δὲ τὰ τοιαῦτα ξύλα, ἃ καλεῖται δίκρανα, ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ, δύο χηλὰς ἔχοντα παρεοικότα τοῖς ξυλευομένοις. τοιούτοις οὖν, φησί, δικροῖς τὴν Εἰρήνην ὤθουν*.)

638. *πολλάκις φανεῖσαν*] Cf. 665 sq. Thuc. IV. 41. *οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι — ἐπρεσβεύοντο* (qu. *ἐπρέσβευόν τε*) *παρ' αὐτοὺς καὶ ἐπειρῶντο τήν τε Πύλον καὶ τοὺς ἄνδρας κομίζεσθαι. οἱ δὲ μειζόνων τε ὠρέγοντο καὶ πολλάκις φοιτώντων* (*φοιτῶντας*?) *αὐτοὺς ἀπράκτους ἀπέπεμπον*.

αὐτήν] Ipsam, sponte, ultro, non sollicitatam. I. q. *αὐτομάτην*. Cf. 609. 665. Soph. Oed. R. 341. *ἥξει γὰρ αὐτὰ* (schol: *αὐτόματα*), *κἂν ἐγὼ σιγῇ στέγω*.

Schol. *πολλάκις φανεῖσαν*: *Μετὰ γὰρ τὰ ἐν Πύλῳ ἐπρέσβευσαν περὶ διαλλαγῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι οὐ προσεῖχον*.

639. *ἔσειον — ἄν*] Cf. 642. 644. Nonnulli male *ἂν* cum *προστιθέντες* construunt.

ἔσειον] Exagitabant, falsis criminibus vexabant. Anglice, harassed, troubled. Cf. Eq. 840. *τῶν συμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων τρίαιναν, | ᾗ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει σείων τε καὶ ταράττων*. Fr. 20. *ἔσειον, ἤτουν χρήματ', ἠπείλουν, ἐσυκοφάντουν*. Teleclides ap. Phot. p. 504. 25. *ἀλλ', ὦ πάντων ἀστῶν λῷστοι σεῖσαι καὶ προσκαλέσασθαι, | παύσασθε δικῶν ἀλληλοφάγων*. Antiphont. p. 146, 22. *ἑτέρους τῶν ὑπευθύνων ἔσειε καὶ ἐσυκοφάντει*.

τοὺς παχεῖς] Talis ille est cui exitium minatur judicum chorus Vesp. 288. *καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει | τῶν προδόντων τἀπὶ Θρᾴκης, | ὃν ὅπως*

ἐγχυτριεῖς. Maxime autem illos aggrediebantur sycophantae qui essent simpliciores et simul divites. V. Eq. 259—265, quae ibi ad Cleonem spectant, nam is talia docte norat facere. BE. Cf. Eq. 1139. Herod. V. 30. *ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχέων*. V. 77. VI. 91. VII. 156. Lucian. Alex. 6. *τοὺς παχεῖς τῶν ἀνθρώπων — ἀποκείροντες*.

τῶν — συμμάχων] Cf. 936.

640. *ὡς φρονεῖ τὰ Βρασίδου*] Sc. unus aliquis ex illis. Cf. Eq. 1216. *αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ*. Herod. VIII. 34. *βουλόμενοι δῆλον ποιέειν Ξέρξῃ ὅτι τὰ Μήδων Βοιωτοὶ φρονέοιεν*. VIII. 75. *τυγχάνει γὰρ φρονέων τὰ βασιλέος*. IX. 2. *τοὺς μὴ τὰ σὰ φρονέοντας ῥηϊδίως — καταστρέψεαι*. IX. 99. *ὑπονοήσαντες τοὺς Σαμίους τὰ Ἑλλήνων φρονέειν*. Thuc. V. 84. *τοὺς δοκοῦντας — τὰ Λακεδαιμονίων φρονεῖν*. Dem. 14, 34. *Θηβαίων τἀκείνου φρονούντων*. de Cor. 161. *τῶν τὰ Φιλίππου φρονούντων*. p. 662. *τἀκείνου (τοῦ Φιλίππου) φρονεῖ*. Aesch. II. 29. *τῶν πλείστων τὰ Παυσανίου φρονούντων*. Dio Cass. LI. *τοὺς τὰ τοῦ Ἀντωνίου φρονήσαντας*. Plut. Alc. 27. *τοῖς τὰ τοῦ δήμου φρονοῦσι*. "Brasidas erat admodum prudens imperator, eoque efficiebat, maxime quo tempore in Thracia erat, ut multi ab Atheniensibus ad Lacedaemonios deficerent. Hinc sycophantae Athenis saepe arripiebant occasionem ut etiam innocentes insimularent, quasi cum eo conspirarent. In Vesp. 473. *ὦ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐραστὰ καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ*." BE. De singulari post plurale subjecto v. Heind. ad Plat. Prot. p. 319 D. et ad Nub. 989.

Schol. *τὰ Βρασίδου*: *Ἀντὶ τοῦ τὰ Λακεδαιμονίων. ἅμα δὲ ὅτι ἐπὶ αὐτοῦ πολλοὶ τῶν ὑπηκόων προσεχώρουν*.

642. *ὠχριῶσα*] Pallens prae fame et metu. Cf. Ran. 307. *ὡς ὠχρίασ' αὐτὴν ἰδών*.

κἂν φόβῳ καθημένη] In concione, opinor: ibi enim sedentes audiebant. Lys. XXVIII. 6. *ποιήσεις γὰρ αὐτοὺς οὐκ ἐπιβουλεύοντας σοὶ καθῆσθαι — ἀλλὰ περὶ αὐτῶν δεδιέναι*. Sed vulgata mendosa videtur. V. not. crit.

Schol. (*ὠχριῶσα*: *Οὐ παρὰ τὸ φοβουμένη ὠχριῶσα, ἀλλ' ἴσον τῷ ἀσθενοῦσα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νοσούντων. οὕτω γὰρ εἶπε φοβουμένη· τὸ γὰρ ἑξῆς τοῦτο δηλοῖ*.]

643. *διαβάλοι*] Ita dixit pro *παραβάλοι*, quod objicere sive projicere cibum est canibus aut aliis bestiis; et hoc verbum erat ponendum quia similitudo est a canibus, cum cibus eis projicitur, sed quasi errans utitur verbo *διαβάλλειν* calumniari, quia rhetores isti sycophantae per calumnias efficiunt ut innocentibus bona sua extorqueantur. BE. *διαβάλοι* joco inexpectato pro *προβάλοι* dictum. Sic Vesp. 916. *ἢν μή τι κἀμοί τις προβάλλῃ τῷ κυνί*. Nub. 489. *ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβαλῶ σοι σοφὸν | περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει. | ΣΤ. τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;* Similiter fortasse positum *διαβάλλειν* pro *καταβάλλειν* Eq. 496.

ἅττα διαβάλοι] Sic Nub. 854. *ὅ τι μάθοιμ' ἑκάστοτε | ἐπελανθανόμην ἄν —*. Ach. 520. *κεἴ που σίκυον ἴδοιεν ἢ λαγῴδιον — ταῦτ' ἦν Μεγα-*

ρικὰ etc. Soph. Phil. 289. ὅ μοι βάλοι | νευροσπαδὴς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας | εἱλυόμην etc. Trach. 906. κλαῖε δ' ὀργάνων ὅτου | ψαύσειεν. Thuc. VIII. 93. ἔπειθον οὓς ἴδοιεν. Dem. p. 122. ἐκόλαζον — οὓς αἴσθοιντο δωροδοκοῦντας. Hom. Il. κ'. 11. ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειε, | θαύμαζεν πυρὰ πολλά. Od. λ'. 589. τὰς ὁπότ' ἰθύσει' —, τὰς δ' ἄνεμος ῥίπτασκε. Thuc. II. 65. ὁπότε γοῦν αἴσθοιτό τι —, λέγων κατέπλησσεν.

ταῦτ' ἂν ἥδιστ' ἤσθιεν] Eq. 695. ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδιστ' ἄν; Antiphan. III. 9. κρέας δὲ τίνος ἥδιστ' ἂν ἐσθίοις; τίνος;

Schol. ἅττ' ἂν διαβάλοι: Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν παραβάλοι, ὡς ἐπὶ τροφῆς, διαβάλοι εἶπε διὰ τοὺς διαβάλλοντας.

644. οἱ δέ] Sc. οἱ ἐργάται (632), οἱ γεωργοί.

τὰς πληγὰς ὁρῶντες —] Cf. Eq. 67. ὁρᾶτε τὸν Ὕλαν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον; | εἰ μή μ' ἀναπείσετ', ἀποθανεῖσθε τήμερον. De Cleone.

τὰς πληγὰς — ἃς ἐτύπτονθ'] Cf. Ran. 636. οὐ γὰρ σὺ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί; Antiphont. p. 127, 13. τὸν ἄνδρα ὁμολογῶν τύπτειν τὰς πληγὰς ἐξ ὧν ἀπέθανεν.

Schol. οἱ δὲ τὰς πληγὰς: Τὸ ἑξῆς, οἱ δὲ ξένοι ὁρῶντες τὰς πληγὰς ἃς ἐτύπτοντό τινες τῶν δημοτῶν (παρὰ τῶν δημαγωγῶν), χρυσίον προσέφερον τοῖς ταῦτα ποιοῦσι. λέγει δὲ τοῖς ῥήτορσιν.

645. Cf. Plut. 379. τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων. Cratinus ap. schol. ad Eq. 523. εἰ μὴ γὰρ ἐπιβύσει τις αὐτοῦ τὸ στόμα, | ἅπαντα ταῦτα κατακλύσει ποιήμασι. BE. Ach. 463. σφογγίῳ βεβυσμένον. Th. 506. παιδίον, | ἵνα μὴ βοῴη, κηρίῳ βεβυσμένον (sc. τὸ στόμα). Herod. II. 96. καὶ τοῦτο (τὸ πηδάλιον) διὰ τῆς τρόπιος διαβυνέεται. IV. 71. διὰ τῆς τε ἀριστερῆς χερὸς ὀϊστοὺς διαβυνέονται. Allusio etiam videtur subesse ad morem pecuniam in ore condendi.

Schol. ἐβύουν: Ἀντὶ τοῦ ἐπλήρουν, ἔφραττον.

647. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν —] Cf. Soph. Aj. 1289. οὐχ ὅδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε; Oed. R. 139. καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν etc. Ant. 324. ταῦτα — τοὺς δρῶντας. et ad Av. 95. De re cf. Thuc. V. 16. ἐπειδὴ δὲ — ἐτεθνήκει Κλέων τε καὶ Βρασίδας, οἵπερ ἀμφοτέρωθεν μάλιστα ἠναντιοῦντο τῇ εἰρήνῃ, ὁ μὲν διὰ τὸ εὐτυχεῖν τε καὶ τιμᾶσθαι ἐκ τοῦ πολεμεῖν, ὁ δὲ γενομένης ἡσυχίας καταφανέστερος νομίζων ἂν εἶναι κακουργῶν καὶ ἀπιστότερος διαβάλλων —. Plut. Nic. 9. οἱ μάλιστα προσπολεμοῦντες τῇ εἰρήνῃ τῆς Ἑλλάδος Κλέων καὶ Βρασίδας ἦσαν, ὧν ὁ πόλεμος τοῦ μὲν ἀπέκρυπτε τὴν κακίαν, τοῦ δὲ τὴν ἀρετὴν ἐκόσμει.

648. *Schol.* ὁ βυρσοπώλης: (Ἐπεὶ μάλιστα ὁ Κλέων ἐνίστατο τῇ εἰρήνῃ. σεσημείωται δὲ ὅτι νεκροὺς κωμῳδεῖ. διὸ, ἐπειδὴ ἐμνήσθη αὐτοῦ ὁ Ἑρμῆς, παῦε παῦε φησὶν ὁ Τρυγαῖος.) ἀποθανὼν γὰρ ἦν, καὶ οὐκ ἦν ἐξὸν τεθνηκότας κωμῳδεῖν.

649. Cf. Eur. Melan. Fr. 8. τί τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς τεθνηκέναι —;

650. οὐ γὰρ ἡμέτερος —] Scilicet sex fere mensibus ante hanc fabulam doctam ceciderat Cleo. (Thuc. V. 10. 12. τοῦ θέρους τελευτῶντος.) Cf. Diod. Sic. XII. 73.

ἀλλὰ σός] Erat enim Mercurius etiam *νεκροπομπός*. Et Cleo jam erat mortuus. BE. Cf. Soph. Ant. 1070. *ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν αὖ θεῶν — νέκυν· | ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω | θεοῖσιν*. Eur. Hel. 1161. *νῦν δ' οἱ μὲν Ἅιδᾳ μέλονται κάτω*. Mercurio quam maxime curae erant mortui.

Schol. *σός*: *Ὅτι χθόνιος ὁ Ἑρμῆς καὶ καταιβάτης παρὰ Ῥοδίοις καὶ Ἀθηναίοις*.

651. *Schol.* (*ἅττ' ἂν οὖν λέγῃς*: *Διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς μέλος τροχαϊκόν, οὗ πέντε μέν ἐστι κῶλα δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ϛ' ἐφθημιμερές. ἐν ἐκθέσει δὲ ἰαμβεῖον. ὑφ' ὃ αἱ ἀμφοτέρωθεν ἔξω διπλαῖ.*)

652. *πανοῦργος*] V. Eq. 247 — 250. 45. 450. 684. 56. 317. 950. Vesp. 1227.

Schol. (*εἰ πανοῦργος ἦν*: *Δεληθότως κωμῳδεῖ αὐτὸν ὡς τοιοῦτον πάλιν, καὶ ταῦτα παραινῶν ἐκεῖνον μὴ λοιδορεῖν αὐτόν.*)

654. *κύκηθρον καὶ τάρακτρον*] Cf. Eq. 692. *ταράττων καὶ κυκῶν*. 251. *τάραττε καὶ κύκα*. Ach. 688. *ταράττων καὶ κυκῶν*. Supra 320. *ὡς κυκάτω καὶ πατείτω πάντα καὶ ταραττέτω*. De re cf. supra 270. *ἀπόλωλ' Ἀθηναίοισιν ἀλετρίβανος, | ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα*. Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 48, 28. *κύκηθρον*: *ἐπὶ τοῦ τὰ πάντα κυκῶντος καὶ ταράττοντος*. Cleon *βορβοροτάραξις* dicitur Eq. 309.

657. Ad personam Pacis, quae muta introducitur. BE.

Schol. *ἀλλ' ὅτι σιωπᾷς*: *Πρὸς τὴν Εἰρήνην φησί· κωφὸν γὰρ εἰσάγει τὸ πρόσωπον.*)

658. *Schol.* (*ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι*: *Διπλῆ καὶ εἴσθεσις παρὰ τὸ τετράμετρον εἰς ἰαμβικὰ τρίμετρα οβ'. μετὰ δὲ τὰ λε' ἔστι προαναφώνημα τὸ ὦ ὦ.*)

659. Eadem constructio est in Vesp. 244. *ὡς χολωμένους (αὐτὸν) ὧν ἠδίκησεν*. Pac. 1187. *ὧν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν*. Hom. Od. ά. 68. *ἀλλὰ Ποσειδάων — Κύκλωπος κεχόλωται*. Soph. Phil. 1309. *οὐκ ἔσθ' ὅτου | ὀργὴν ἔχοις ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ*. Aj. 180. *μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορός*. 41. *χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων*. Oed. R. 698. *δίδαξον — ὅτου ποτὲ | μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις*. Tr. 269. *ὧν ἔχων χόλον*. Ant. 1177. *πατρὶ μηνίσας φόνου*. Thuc. VIII. 109. *ὅπως μέμψηταί τε τῶν — γεγενημένων*. Eur. Hec. 1100. *ἣ μέγαν χόλον | σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν*. Eur. Or. 751. *ἴσως σοι θυγατέρος θυμούμενος*. Dem. p. 1105. *ὅσοις μὲν πρόσεστιν ὀργὴ τῶν πραττομένων*. Lys. XII. 21. *μεγάλων ἀδικημάτων ὀργὴν ἔχοντες*. XII. 81. *ὧν ἐποίησαν ὀργίζεσθε*. XXVII. 12. *ὥστε οὐκέτι ὧν οὗτοι κλέπτουσιν ὀργίζεσθε*. Aesch. Prom. 445. *μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων*. Eur. Phoen. 780. *ὥστ' ἐμοὶ μομφὰς ἔχειν*. Or. 1629. *ὀργὴν Μενέλεῳ ποιούμενος*. Iph. A. 181. *Ἥρᾳ — ἔριν μορφᾶς ἁ Κύπρις ἔσχεν*. Dem. p. 1001. *εἴ τι τῇ μητρὶ πρὸς ὀργὴν ἦλθε τῇ τούτων*. Joseph. B. J. I. 2. 14. *κατ' ὀργὴν ὧν ὑπὸ Σίμωνος ἔπαθε*. Pind. Isth. III. 54. *μομφὰν ἔχει παίδεσσιν Ἑλλάνων*. V. Matth. Gr. § 371.

Schol. (*ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς*: *Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ὀργίζεται. λείπει δὲ ἡ ὑπέρ, ὑπὲρ ὧν ἔπαθεν.*)

660. *ἡ δ' ἀλλὰ* —] Cf. ad Ach. 191. *σὺ δ' ἀλλὰ ταςδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών.* 1033.

πρὸς σὲ — μόνον] Cf. Ach. 110. Eur. Ion. 1520. *τὰ δ' ἄλλα πρὸς σὲ βούλομαι μόνην φράσαι. | δεῦρ' ἔλθ'· ἐς οὖς γὰρ τοὺς λόγους εἰπεῖν θέλω.* Quem locum fortasse hic deridet.

μικρόν] Submissa voce. Anglice, in a low voice. Contra *μέγα* valet alta voce. Sic Vesp. 963. *λέξον μέγα,* dic alta voce.

661. *ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι*] Anglice, what your feelings are towards them. Cf. Ach. 446. *εὐδαιμονοίης· Τηλέφῳ δ' ἁγὼ φρονῶ.* Soph. El. 334. *ὥστ' ἂν — δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ.*

662. *μισοπορπ.*] Cf. Eq. 1372. *τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τοῦ Κλεωνύμου.* "A *πόρπαξ,* quod est manubrium clypei et pro clypeo ponitur, clypeus autem pro bello." BE.

Schol. *μισόπορπακιστάτη: Ἀντὶ τοῦ μισοπόλεμε, παρὰ τὸν πόρπακα. πόρπαξ δὲ κατά τινας μὲν ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος, ὡς δέ τινες, τὸ διῆκον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήριον, ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης.*

663. *εἶεν· ἀκούω*] Cf. 1284. *εἶεν· ἐκόρεσθεν τοῦ πολέμου κἄτ' ᾔσθιον.* Aesch. Cho. 655. *εἶεν· ἀκούω. ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;*

Schol. (*εἶεν, ἀκούω: Ὡς τῆς Εἰρήνης καλεσάσης τὸν Ἑρμῆν καὶ λαλησάσης αὐτῷ. τὸ δὲ ἐπικαλεῖς ἀντὶ τοῦ ἐγκαλεῖς.*)

664—666. Cf. Ach. 404—407.

665. *μετὰ τἀν Πύλῳ*] Postquam cepissent Athenienses Sphacteriam insulam Pylo vicinam (Pylum autem antea occupaverant) et captivos ex ea duxissent trecentos Laconas, quorum plerique erant ex nobilioribus Lacedaemonii aliquoties legatos miserunt Athenas de pace, qui re infecta sunt dimissi. Thucydides IV. 41. *ἐπρεσβεύοντο* [leg. *ἐπρέσβευόν τε*] *πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπειρῶντο τήν τε Πύλον καὶ τοὺς ἄνδρας κομίζεσθαι. οἱ δὲ μειζόνων τε ὠρέγοντο καὶ πολλάκις φοιτώντων* (*φοιτῶντας*?) *αὐτοὺς ἀπράκτους ἀπέπεμπον. ταῦτα μὲν τὰ περὶ Πύλον γενόμενα.* BE. Cf. Thuc. V. 14. *μετεμέλοντό τε ὅτι μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ καλῶς παρασχὸν οὐ ξυνέβησαν.*

Schol. *ἐλθοῦσά φησι: Φιλόχορός φησιν οὕτως "Λακεδαιμόνιοι περὶ διαλύσεων ἔπεμψαν πρέσβεις πρὸς Ἀθηναίους σπονδὰς ποιησάμενοι πρὸς τοὺς ἐν Πύλῳ καὶ τὰς ναῦς αὐτῶν παραδόντες οὔσας ξ΄. Κλέωνος δὲ ἀντειπόντος ταῖς διαλύσεσι στασιάσαι λέγεται τὴν ἐκκλησίαν. ἐρωτῆσαι δὲ συνέβη τὸν ἐπιστάτην. ἐνίκησαν δὲ οἱ πολεμεῖν βουλόμενοι."* • (*Ἄλλως.*) *μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ. ἐπὶ Κλέωνος γὰρ πρεσβευσαμένων Λακεδαιμονίων ἐστασίασαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς Φιλόχορός φησι.* (*μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ καὶ τοὺς αἰχμαλώτους οὓς ἔλαβεν ὁ Κλέων ἔπεμψαν Λακεδαιμόνιοι πρὸς Ἀθηναίους ἐπαγγελλόμενοι δώσειν τὰς τριήρεις ἃς εἰλήφεσαν τῶν Ἀθηναίων ἐν τῷ πολέμῳ, ἅμα δὲ καὶ περὶ εἰρήνης καὶ σπονδῶν. ἀντεῖπεν οὖν τότε Κλέων, καὶ τοῦ ἐπιστάτου τρίτον ἐρωτήσαντος τὴν βουλὴν τί βούλεται, εἰρήνην ἢ πόλεμον, εἵλετο ἡ βουλὴ τὸν πόλεμον συνεστάναι.*)

666. Cf. Ach. 186 sq. 1053. *κύαθον εἰρήνης ἕνα.*

Schol. (*κίστην πλέαν*: *Πλήρη κυτίδα. κυτίδας δὲ ἐκάλουν τὰς κίστας. πλέαν δὲ προσέθηκεν ὅτι ἐξῆν τοῖς Ἀθηναίοις τότε ἐκ περιουσίας τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι οὕτω λαμπρῶς τῷ πολέμῳ κεκρατηκόσι.*)

667. *ἀποχειροτονηθῆναι*] Rejectam se fuisse.

Schol. *ἀποχειροτονηθῆναι τρίς*: *Ὡς τρὶς ἀποχειροτονηθείσης. καὶ διὰ τούτων δὲ σεμνύνει τοὺς Ἀθηναίους ὡς ἐξουσίαν ἐσχηκότας ποιῆσαι εἰρήνην.*

668. *ἡμάρτομεν ταῦτ'*] Cf. Vesp. 514. *πάντα ταῦθ' ἁμαρτάνεις.*

669. *ὁ νοῦς — ἐν τοῖς σκύτεσιν*] Similiter Menand. IV. 244. *ποῦ ποθ' αἱ φρένες | ἡμῶν ἐκεῖνον ἦσαν ἐν τῷ σώματι | τὸν χρόνον, ὅτ' οὐ ταῦτ', ἀλλ' ἐκεῖν' ἡρούμεθα;* Plat. com. II. 674. *ὑμῖν — οὐδὲν — ἐν τῷ καπήλῳ* (*ἐν τοῦ καπήλου?*) *νοῦς ἐνεῖναι μοι δοκεῖ.* Alexis III. 511. *οὐδ' ἂν λέγῃ τις οὐδαμῶς μάθοιμεν ἄν· | ὁ νοῦς γάρ ἐστι τῆς τραπέζης πλησίον.* Plut. Mor. p. 965 A. *ἐκέλευσεν αὐτοὺς σκοπεῖν, αὐτὸν* (*αὐτὸς?*) *γὰρ ἐν Πελοποννήσῳ τὸν νοῦν ἔχειν.* Aesop. Fab. 72. *τὸν νοῦν ὅλον ἔχων ἐν τῷ οὐρανῷ* (*ἀστρολόγος*). Agathias Anth. III. p. 381. *καὶ σὺ μὲν ἐν πέρδιξιν ἔχεις νόον —.* Athen. p. 164. *ὑμεῖς οἱ φιλόσοφοι περὶ τὰ δεῖπνα ἀεὶ τὸν νοῦν ἔχετε.* Anthippus ibid. p. 404. *ὁ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν οὐ δειπνητικός, | πρὸς τῷ φιλεῖν δὲ τὴν διάνοιάν ἐστ' ἔχων.* Quint. Cal. XIV. 387. *ἀλλ' ἐπὶ μαζῷ | θυμὸν ἔχων.* Dio Chrys. Or. VIII. p. 133. *τοὺς νοῦν ἔχοντας ἐν ἁλὶ καὶ θαλάσσῃ.* Eur. Phoen. 360. *ὅς δ' ἄλλως φρονεῖ | λόγοισι χαίρει, τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει.* Eur. Pha. Fr. 2, 56. *θυηπολοῦσα θεοῖς ἐκεῖσ' ἔχει φρένας.* Aesop. Fab. 72. *τὸν νοῦν ὅλον ἔχων ἐν τῷ οὐρανῷ* (*ἀστρολόγος*). Cic. Attic. XII. 12. Igitur animus in hortis: quos tamen inspiciam cum venero. Plaut. Pers. IV. 6. 27. Nam animus in navi est meus. Men. IV. 2. 15. Mens est in querelis. Ter. Eun. IV. 7. 46. Iamdudum animus est in patinis. Hor. Od. II. 5. 6. circa virentes est animus tuae campos juvencae.

ἐν τοῖς σκύτεσι] Id est, Cleo coriarius tunc gubernabat rempublicam, cui oportebat advertere animum et auscultare; is autem rejiciebat pacem et legatos pacem petentes abigebat. In Equitibus v. 794. ad Cleonem dicitur: *Ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος | τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις | ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων, αἳ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.* BE. V. Schol. Allusio etiam videtur esse ad proverbium *σκύτη βλέπειν*, de iis dictum qui timent aliquid. Cf. Vesp. 643. *ἦ μὴν ἐγώ σε τήμερον σκύτη βλέπειν ποιήσω.* Sensus ergo et hic esse potest: mens enim nostra tunc erat in timore, sc. Cleonis, ut facile intelligitur ex usu verbi *σκύτεσιν*, quia coriarius erat Cleo. Eadem ambiguitate Athen. 568 E. *τοῦ κρηπιδοποιοῦ πατρὸς οὐ πολλά σε σωφρονίσαντος καὶ διδάξαντος σκύτη βλέπειν.*

Schol. *ἐν τοῖς σκύτεσι*: (*Διὰ τὴν δειλίαν. παροιμία "ἐπὶ σκύτη βλέπει"* [l. *παροιμία ἐστὶ "σκύτη βλέπειν."*] *ἢ σκύτη ἀντὶ τοῦ πρὸς τὰ πολεμικά. ἢ πρὸς τὸν Κλέωνα, ὅτι σκυτεὺς ἦν.*) *ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ φόβῳ τοῦ Κλέωνος* (*ὁ νοῦς ἦν ἡμῶν*).

671. Cf. Thuc. VI. 24. *κακόνους — τῇ πόλει.*

672. *ἔσπευδεν εἶναι μὴ μάχας*] Cf. Eq. 896. *αὐτὸν ἔσπευσ' ἄξιον γενέσθαι.* Eadem particulae negativae collocatio, metri gratia, occurrit in Ran. 1417. *ἵν' ἔλθῃς μὴ μάτην.*

673. *Schol.* *εὐνούστατος μὲν ἦν*: *Ὅτι ῥίψασπις καὶ δειλὸς ἦν.*

675. *πλήν γ' ὅτι* —] Cf. Thesm. 240. *ἐμοὶ μελήσει νὴ Δία, πλήν γ' ὅτι κάομαι.* Eq. 27. Ran. 1466.

Κλεώνυμος — ψυχὴν ἄριστος] Est ironia; nam erat timidus, recteque *δειλὸν* eum dicit et *Καρδίας ἀπωτέρω* in Avibus v. 1474. BE.

Schol. *ψυχήν γ' ἄριστος*: *Τοῦτο μετὰ εἰρωνείας, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἑξῆς, καὶ ὅτι κατέλιπε τὸν λόγον μηδὲν αὐτῷ ἐπαγαγών.*

676. *οὐκ ἦν ἄρ' — τοῦ πατρός*] Videtur indicare velle eum esse degenerem filium. Hinc etiam infra de eo dicitur v. 1301. *κατῄσχυνας δὲ τοκῆας.* BE.

Schol. *οὐκ ἦν ἄρ' οὗπέρ φησιν*: *Οὔτε γνήσιος ἦν τῷ πατρί, ἀλλὰ καὶ ῥίψασπις ἦν. τὰ δύο οὖν αὐτῷ προστρίβεται.*

678. *ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων*] I. q. *ἀσπιδαποβλής* (Vesp. 592. *χὠ μέγας οὗτος κολακώνυμος ἀσπιδαποβλής*), sive *ῥίψασπις*, cum allusione ad v. *ὑποβολιμαῖος* supposititius. Plat. Rep. VII. 537 E. *ὑποβολιμαῖος — οὐ τούτων ἐστὶ τῶν φασκόντων γονέων.* Notus autem clypei abjector, ut ignavus, Cleonymus. Cf. etiam Av. 290.

Schol. *ἀποβολιμαῖος*: *Ἅμα καὶ παρὰ τὸ ἀποβαλεῖν τὰ ὅπλα, καὶ παρὰ τὸ ὑποβολιμαῖος εἶναι.*

680. *τοῦ λίθου*] I. e. *τοῦ βήματος.* Cf. Eccl. 87. *ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πρυτάνεων καταντικρύ.* Ach. 683. *τῷ λίθῳ προσέσταμεν.* Eq. 956. *λάρος κεχηνὼς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.* Dem. p. 968. *πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες.* Hesych: *λίθον. τὸ ἐν τῇ θείᾳ (Ἀθηναίων?) ἐκκλησίᾳ βῆμα.* Hinc, opinor, rhetores *λιθομόται* dicti. Hesych: *λιθομόται, δημηγόροι ἐπὶ τοῦ λίθου ὀμνύντες.* Scribendum tamen *λιθωμόται*, ut *σιτωμότης.* Cf. Alciphr. III. 61. *Δωσιάδης δ', ὦ θεοί, τὴν πύκνα καταλαμβάνει δημηγορῶν* etc.

τοῦ 'ν τῇ πυκνί] Cf. Pl. 1126. *τοῦ 'ν τετράδι πεπεμμένου.*

Schol. [*ὅστις κρατύνει. τοῦ λίθου δὲ*] *ἀντὶ τοῦ βήματος. ὅστις νῦν διέπει τὰ τῆς πολιτείας καὶ διαπρέπει. πύκνα δέ φησι τὸ ἐν τῇ Ἀττικῇ δικαστήριον.* R. V.

681. *Schol.* *Ὑπέρβολος νῦν*: *Ὅτι μετὰ τὸν Κλέωνα Ὑπέρβολος ἐπολιτεύσατο. (Χρέμητος δὲ υἱὸς ἦν Ὑπέρβολος, ἀδελφὸς δὲ Χάρωνος, λυχνοπώλης, φαῦλος τοὺς τρόπους. οὗτος μετὰ τὴν τοῦ Κλέωνος δυναστείαν διεδέξατο τὴν δημαγωγίαν. ἀπ' αὐτοῦ δὲ πρώτου ἤρξαντο Ἀθηναῖοι φαύλοις παραδιδόναι τὴν πόλιν καὶ τὴν δημαγωγίαν, πρότερον δημαγωγούντων πάνυ λαμπρῶν πολιτῶν. προείλετο δὲ τοὺς τοιούτους ὁ δῆμος, ἀπιστῶν διὰ πόλεμον τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους τοῖς ἐνδόξοις τῶν πολιτῶν, μὴ τὴν δημοκρατίαν καταλύσαιεν. ἐξωστρακίσθη δὲ οὗτος, οὐ διὰ δυνάμεως φόβον καὶ ἀξιώματος, ἀλλὰ διὰ πονηρίαν καὶ αἰσχύνην τῆς πόλεως. ἐν Σάμῳ δὲ διατρίβων ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐχθρῶν ἐπιβουλευθεὶς ἀπέθανε, καὶ τὸν νεκρὸν αὐτοῦ εἰς σάκκον βαλόντες ἔρριψαν εἰς τὸ πέλαγος.)*

682. *αὔτη, τί ποιεῖς;*] Cf. Av. 1164. *οὗτος, τί ποιεῖς;* Th. 610. *αὔτη σὺ, ποῖ στρέφει;* Vesp. 1. *οὗτος, τί πάσχεις;*

Schol. *περιάγεις*: *Ἀποστρέφεται ἀκούσασα τοῦ Ὑπερβόλου τὸ ὄνομα ἡ Εἰρήνη, ἀχθεσθεῖσα ἐπ' αὐτῷ, ὅτι καὶ αὐτὸς κακὸς ἦν.* R. V.

683. *ἀποστρέφεται τὸν δῆμον*] Phocylid. Fr. 2. *τοὺς δὲ κακοὺς διόλου πάντας ἀποστρέφομαι.* Soph. Oed. C. 1272. *μή μ' ἀποστραφῇς.* Eur. Hel. 78. *ὅστις ὢν μ' ἀπεστράφης.* Iph. T. 801. *μή μ' ἀποστρέφου.* Suppl. 159. *οὕτω τὸ θεῖον ῥᾳδίως ἀπεστράφης;* Iph. A. 335. *μήτ' ὀργῆς ὕπο | ἀποτρέπου* (*ἀποστρέφου?*) *τἀληθὲς* etc. Xen. Cyr. V. 5. 36. *καὶ οὐκ ἀποστρέψει με ὥσπερ ἄρτι;* Aelian. V. H. XII. 1. *καὶ προσιόντα* (*αὐτὸν*) *μὴ ἀποστραφῆναι.* Artemidor. On. I. 81. *ἀποστραφήσεται αὐτὸν ὁ πατήρ.* Plut. Caes. 48. *Θεόδοτον μὲν ἀπεστράφη* etc. Alciphr. III. 34. *οὕτως τὴν κοινὴν φύσιν ἀπέστραπται.* Lucian. Quom. h. s. c. 12. *ἀποστρέφονται ὡς κόλακας.* 40. *οὓς πάλαι — ἀπέστραπτο.* Id. Cal. etc. 14. *ἀπέστραπται τὸν φίλον.* Id. Pseudol. 17. *τοὺς χωλοὺς — ἐκτρεπόμεθα.* Xen. Cyneg. III. 3. *ἀφίστανται τὸν ἥλιον.* Similiter *ἐκστῆναι κίνδυνον* (v. Lob. ad Aj. 82).

684. *πονηρὸν προστάτην*] Cf. Pl. 920. *νὴ Δία πονηρὸν τἄρα προστάτην ἔχει.* Eccl. 176. *ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην | ἀεὶ πονηροῖς.* Ran. 725.

ἐπεγράψατο] Hoc verbum proprie usurpatur de inquilinis, quos habere oportebat *προστάτην*. BE. Cf. Ach. 1095. *καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν* (*ἐπιγέγραψαι?*) *Γοργόνα.* Lucian. Bis accus. 29. *ἐπιγράφονται ἅπαντες προστάτιν ἑαυτῶν.* Id. de Mort. Peregr. 11. *προστάτην ἐπέγραφον* (*ἐπεγράφοντο?* sc. *αὐτόν*). 68. *καὶ προστάτην ἐπεγράφοντο.* Soph. Oed. R. 411. *ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι* (*'πιγράψομαι?*).

Schol. *ἐπεγράψατο*: *Ἀντὶ τοῦ ἐχειροτόνησε, κατέστησεν.* (*ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μετοίκων τοὺς* [*τῶν?*] *προστάτας προγραφόντων* [*ἐπιγραφόντων* aut *ἐπιγραφομένων?*] *ἑαυτοῖς.*)

686. *γυμνὸς ὢν*] Sc. *ἱματίου.* Cf. S. Marc. Ev. IV. 52.

Schol. (*γυμνὸς ὢν*: *Προεστῶτος δηλονότι.*)

687. *τέως*] I n t e r e a. *Ἐν τοσούτῳ* explicat Schol. Plat. Hipparch., hoc loco laudato.

688. *πῶς οὖν ξυνοίσει —;*] Cf. Nub. 594. *ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται.* Eccl. 471. *ἀλλ', εἰ τῇ πόλει | τοῦτο ξυνοίσει,* etc.

Schol. *περιεζώσατο*: *Οἱ γὰρ γυμνοὶ ἐπιθυμοῦσι κἂν περιζώματος τυχεῖν. ὁ δὲ νοῦς, δι' ἀνάγκην τέως τοῦτον ἐζώσατο μὴ ἔχουσα πολυτελέστερον.*)

689. *Schol.* (*πῶς οὖν ξυνοίσει*: *Ἐν ἴσῳ εἴρηκε τοῦτο τῷ πῶς ταῦτα ἡ πόλις οἰκονομήσει καὶ θήσεται. τὸ δὲ ἑξῆς, πῶς συνοίσει τῇ πόλει ταῦτα; ἐρωτᾷ.*)

690. *λυχνοποιός*] Cf. Nub. 1065. *Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων —.*

691. *ἐψηλαφῶμεν ἐν τῷ σκότῳ*] Cf. Eccl. 315. *ζητῶν ἐν τῷ σκότῳ· — ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν οὐκ ἐδυνάμην | εὑρεῖν* etc. Plat. Phaed. 99 B. *ὃ δή μοι φαίνονται ψηλαφῶντες οἱ πολλοὶ ὥσπερ ἐν σκότῳ.*

Schol. (*ἐψηλαιφῶμεν*: *Ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος εἴληφε τὸ ἐψηλαφῶμεν·*

οἱ γὰρ ἐν σκότῳ ζητοῦντες, τοῦ ζητουμένου τὴν ἀκριβῆ ὄψιν οὐχ ὁρῶντες, ψηλαφῶντες ἀνευρίσκουσιν αὐτό.)

692. *πρὸς λύχνον*] Ad lucernam, ut *πρὸς ἥλιον* (Pac. 567. Vesp. 772), *πρὸς τὸ φῶς*, *πρὸς αὐγάς*, etc.

Schol. πρὸς λύχνον βουλεύσομεν: *Ὅτι λυχνοπώλης ὁ Ὑπέρβολος. τινὲς δέ φασιν αὐτὸν Σύρον. καὶ Κρατῖνος δὲ ἐν Πυτίνῃ* "*Ὑπέρβολον δ' ἀποσβέσας ἐν τοῖς λύχνοισι γράψον* (*θάψω* Dobr. qu. *θάψον*)."

693—694. Cf. Vesp. 1176. *ἄγε νυν ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν —; ΦΙ. ἔγωγε. ΒΔ. τίνα* (*τίνας* al.) *δῆτ' ἂν λέγοις; ΦΙ. πολλοὺς πάνυ.*

694. *τὰ τί;*] Quia praecessit *οἷα*. Frequens est formula *τὸ τί;* ut infra 696, cui nunc se accommodans poeta dicit *τὰ τί;* ubi expectabas certe *τὰ τίνα;* sed usus praevalet, quem penes, ut ait Horatius, arbitrium est, et norma loquendi. Sed legendum suspicor aut *τὸ τί* (ut in 696. 826), aut *τίνα.*

695. *Schol. ὅ τι πράττει Σοφοκλῆς*: *Γελοῖα ταῦτα. ὡς γὰρ περὶ σπουδαίων τὴν ἔμφασιν ποιούμενος ἐξήνεγκεν ὅτι περὶ Σοφοκλέους ἐπύθετό μου.*

696. *εὐδαιμονεῖ*] *Εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ δεξιὸς* dicitur Sophocles Phrynicho (Arg. Oed. Col.). Cf. etiam Ran. 82.

697. *Schol. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίνεται*: (*Ὅτι ἐπὶ μισθῷ ἔγραψε τὰ μέλη. καὶ γὰρ*) *Σιμωνίδης δοκεῖ πρῶτος σμικρολογίαν εἰσενεγκεῖν εἰς τὰ ᾄσματα καὶ γράψαι ᾆσμα μισθοῦ. τοῦτο δὲ καὶ Πίνδαρος ἐν τοῖς Ἰσθμιονίκαις* [II. 1] *φησὶν αἰνιττόμενος*· ("*οἱ μὲν πάλαι, ὦ Θρασύβουλε, φῶτες, οἳ χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαινον, κλυτᾷ φόρμιγγι συναντόμενοι ῥίμφα παιδείους ἐτόξευον μελιγάρυας ὕμνους. ἁ μοῦσα γὰρ φιλοκερδὴς οὔ ποτ' ἦν οὐδ' ἐργάτις, οὐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖαι ποτὶ Τερψιχόρας ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα μαλθακόφωνοι ἀοιδαί.*") *τὸ μέντοι περὶ κιβωτῶν ἐπὶ Σιμωνίδου λεγόμενον, ὅτι παρακειμένας εἶχε δύο, τὴν μὲν κενήν, τὴν δὲ μεστήν, καὶ τὴν μὲν κενὴν χαρίτων ἔλεγεν εἶναι γνώριμον, πλὴν τοῦτο λέγω περιφερόμενον εὑρίσκεται. καθ' ἱστορίαν γὰρ οὐδεὶς εἴρηκεν.* (*Ἄλλως.*) *ὁ Σιμωνίδης διεβέβλητο ἐπὶ φιλαργυρίᾳ. καὶ τὸν Σοφοκλέα οὖν διὰ φιλαργυρίαν ἐοικέναι τῷ Σιμωνίδῃ. λέγεται δὲ καὶ ὅτι ἐκ τῆς στρατηγίας τῆς ἐν Σάμῳ ἠργυρίσατο.* (*χαριέντως δὲ πάνυ τῷ αὐτῷ λόγῳ διέσυρε β. . . . . τοῦ ἰαμβοποιοῦ, καὶ μέμνηται ὅτι σμικρολόγος ἦν· ὅθεν Ξενοφάνης κίμβικα αὐτὸν προσαγορεύει. καὶ Σοφοκλέα καὶ Σιμωνίδην διέσυρεν ὡς μικρολόγους. ἀλλὰ μήποτε ἐδόκει Σοφοκλῆς περὶ τοὺς μισθοὺς καὶ τὰς νεμήσεις ὀψέ ποτε φιλοτιμότερος γεγονέναι.*)

698. *σαπρός*] I. e. *παλαιός*, ut explicat Schol. et Suid. Cf. Vesp. 1380. 1343. Pl. 1085. *τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά*. Eccl. 884. *ὦ σαπρά*. 1098. etc. Eupolis II. 517. *ὡς μόλις ἀνήρρησ'· οὐδέν ἐσμεν οἱ σαπροί.*

Schol. γέρων ὤν: (*Ἀρχαῖος καὶ παλαιός. οἷον γηράσας φιλάργυρος ἐγίνετο.*) — *μετὰ τὰ ζ'* (*μετὰ ταῦτα ιζ'* Bergk.) *ἔτη βεβίωκεν. πῶς οὖν γέρων;* R.

699. *κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι*] Versum proverbialem poetae ignoti *θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις* memorant Plutarch. Mor.

p. 405 b. Theophilus ad Autol. II. 9. Scholiasta Eurip. Phoen. 398. De φιλαργυρίᾳ Simonidis copiosa est annotatio scholiastae. DIND. "Joco potius quam malo in poetam animo jactum videtur, etsi quo spectet incertum est: nam quae scholiastae attulerunt satis manifestum est ipsorum esse inventa." Dind. in Soph. Ed. III. (T. VIII. p. XVI.). Notatur Simonidis φιλαργυρία, quam occulte tetigisse Pindarum monet scholiasta in Isth. II. 9. ἁ Μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδής πω τότ' ἦν οὐδ' ἐργάτις. Vide etiam Arist. Rhet. III. 2. Apostol. IX. 76 a. (Ubi ἔχητι.) Macar. IV. 69. Lucian. Herm. 28. ἐπὶ ῥιπὸς, ὡς ἡ παροιμία φησὶ, τὸν Αἰγαῖον ἢ τὸν Ἰόνιον διαπλεῦσαι θέλοντας. Soph. Fr. 499. λεπτῆς ἐπὶ ῥοπῆσιν ἐμπολὰς μακρὰς | ἀεὶ παραρρίπτοντες. (Legendum, ni fallor, λεπταῖς ἐπὶ ῥίπεσσιν —.) Soph. Ant. 190. ταύτης ἔπι | πλέοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιούμεθα. Eur. Fr. Oen. 7. κέρδους δ' ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ. Iph. A. 866. δεξιᾶς ἕκατι μὴ μέλλ'. Lys. 306. Hom. Od. ἑ. 256. ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνῃσι. Ceterum Sophocles, ut monet scholiasta, a nonnullis lucri aliquid fecisse ex Samia expeditione, cui praefectus erat, existimabatur.

Schol. κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι: Ἀντὶ τοῦ φρυγάνου, (ψιάθου· λέγοιτο δ' ἂν ἐπὶ φιλοκερδεῖ. λέγεται δὲ καὶ ἄλλως "θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις." ῥίψ δέ ἐστιν ἱμαντῶδες φυτὸν, παρὰ τὸ ῥέπω ῥέψ καὶ ῥίψ, καὶ ῥίπεσι τοῖς τῆς ἰτέας κλάδοις.)

700. ἀπέθανεν] Brevi ante hanc fabulam actam tempore. Ultimam ejus fabulam *Πυτίνην* fuisse constat, actam Olympiadis 89. anno primo. DIND. Annos 97 vixit Cratinus, teste Luciano Macrob. 25. Obiit, ut videtur, anno A. C. 422. Natus igitur est A. C. 519.

701. ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον] Nihil de hac incursione ab historicis proditum vidi: quod non mirandum, quum Lacedaemonii fines Atticae non raro illis temporibus infestaverint. Aristides vol. 1. p. 387, 10. σκέψασθε δὴ καὶ τόδε, ὅτι Λακεδαιμόνιοι καθ' ἕκαστον ἔτος ἐμβάλλοντες εἰς τὴν Ἀττικὴν οὐκ ᾐσχύνοντο ἀναχωροῦντες τοσαῦτα ὅσα ἠδύναντο βλάψαντες. Absurde Scriptor περὶ κωμῳδίας (p. XI. ed. Kust.) de prima Lacedaemoniorum invasione cogitavit, quae archonte Pythodoro facta est, id est Olympiadis 87. anno primo, vivo atque vigente Cratino. DIND. Primam Lacedaemoniorum ingressionem, praetore Pythodoro factam, merito intelligit Bergkius Comm. p. 187. Salse igitur fingit Cratinum, cum primum vites et cellae vinariae ab hostibus ingruentibus vastarentur, prae dolore emortuum esse, i. e. nihil amplius pristino ingenio et antiqua laude dignum scripsisse, ita ut mortuus civibus ejus et arti comicae videretur. Longe sic acerbior ejus irrisio vivi adhuc facta, quam si narraret tantum ludicram mortis ejus causam ac rationem. Nominat autem praecipue Cratinum et Sophoclem eo quod ille in comoedia, hic in tragoedia id temporis facile princeps esset. Haec fere monuit Bergk. l. l. Proleg. Aristoph. p. XXIX. Beck: τελευτᾷ (Κρατῖνος) Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσβαλόντων. Recte hunc locum explicat Fritzschius judice Meinekio Fr. Com. V. 2.

ἐνέβαλον] Cf. Ach. 1077. *ἐμβαλεῖν Βοιωτίους*. Antiph. com. III. 118. *ἐμβαλὼν εἰς τοὔψον*. Diphil. IV. 395. *ἐνέβαλεν εἰς τὸν κέραμον*. Aristid. l. l. *ἐμβάλλοντες εἰς τὴν Ἀττικήν*.

τί παθών; —] Cf. Vesp. 995. *πάτερ πάτερ, τί πέπονθας; οἴμοι, ποῦ 'σθ' ὕδωρ;*

Schol. (*ἐνέβαλον*: *Ἀντὶ τοῦ ἐπῆλθον τῇ πόλει.*)

702. *ὠρακιάσας*] Animi deliquium passus. Ran. 481. *ὠρακιῶ*.

οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο ἰδὼν —] Eur. Hipp. 952. *οὐ γὰρ ἐξανέξομαι | λεύσσων* etc. Nub. 1373. *κἀγὼ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην*. Antiph. com. III. 104. *ὁρῶντες ἐξέθνησκον ἐπὶ τῷ πράγματι*. Notatur Cratini vinositas, de qua cf. ad Eq. 400. et epigramma apud Athen. II. 39. Schol: *ὅτι δὲ φίλοινος ὁ Κρατῖνος καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Πυτίνῃ λέγει σαφῶς*. Hor. I. Ep. XIX. 1. Prisco si credis, Maecenas docte, Cratino, | Nulla placere diu nec vivere carmina possunt | Quae scribuntur aquae potoribus.

Schol. (*ὠρακιάσας*: *Οἷον ὠχριάσας, ἢ ἐκλυθείς, ἢ λιποψυχήσας, ἢ ἀθυμήσας. ὡς φιλοπότην δὲ διαβάλλει πάλιν τὸν Κρατῖνον, μετὰ ἐκλύσεως ἐσκοτωμένον, ᾧ ἴσως ἀκολουθεῖ καὶ τὸ ὠχριᾶν. τοιοῦτοι δὲ οἱ λιποψυχοῦντες· τρέπεται γὰρ αὐτῶν ἡ χροιά. Ἄλλως. Λυκόφρων τὸ ὠρακιᾶν ἀντὶ τοῦ ὠχριᾶν. Ἐρατοσθένης δὲ τὸ ὑπὸ ἐκλύσεως ἐσκοτῶσθαι, ᾧ ἴσως ἀκολουθεῖ τὸ ὠχριᾶν. ὅτι δὲ φίλοινος ὁ Κρατῖνος καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Πυτίνῃ σαφῶς λέγει.*)

703. *πίθον καταγνύμενον*] Cf. 613. Scilicet cados fregerant vinumque effuderant Lacones in incursione memorata.

704. *πόσ' ἄττα*] Ut alibi *ποῖ' ἄττα, τοιαῦτ' ἄττα, πηνίκ' ἄττα*.

Schol. *χἄτερα πόσ' ἄττ' οἴει*: *Ὥσπερ ἐκπλαγείσης τῆς εἰρήνης ἐπήγαγε τὸ καὶ ἕτερα τοιαῦτα γεγονέναι ἐν τῇ πόλει.*

705. *ἀφησόμεσθά σου*] Cf. Av. 627. *οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν — τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμην*.

706. *ἐπὶ τούτοις*] Eq. 1384. Pl. 1168. Eur. Alc. 387. *ἐπὶ τοῖσδε παῖδας χειρὸς ἐξ ἐμῆς δέχου*. Hel. 838. *ἐπὶ τοῖσδε*.

τὴν Ὀπώραν] Similiter meretrices ut *Σπονδαὶ* inducuntur Eq. 1390.

Schol. *ἴθι νυν*: *Μίαν τῶν συνανελθουσῶν τῇ Εἰρήνῃ πρὸς γάμον αὐτῷ δίδωσι. προειρήκαμεν δὲ ὅτι συνανειλκύσθησαν αὐτῇ ἥ τε Ὀπώρα καὶ ἡ Θεωρία. ἦσαν δὲ ἑταῖραι.*

708. *ἐκποιοῦ —*] Cf. Ach. 254. *ὡς μακάριος | ὅστις σ' ὀπύσει κἀκποιήσεται γαλᾶς* etc. et Ach. 991 sq.

Schol. (*ἐκποοῦ σαυτῷ*: *Οὐκ εἶπε τοὺς παῖδας, ἀλλὰ τοὺς βότρυς διὰ τὴν Ὀπώραν.*)

709. *δός μοι κύσαι*] Anglice, let me kiss you. Cf. 49. *τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν*. Lys. 923. *δός μοί νυν κύσαι*. Ach. 882. *δός μοι προσειπεῖν*. Ran. 755. Pherecr. ap. Athen. XI. 481 A. *δώσω πιεῖν*. Lucian. Herm. 58. *δότε μοι, ὦ οὗτοι, ἐκπιεῖν*.

710. Junge *διὰ χρόνου* cum *κατελάσας*, et construe *ἂν βλαβῆναι δοκῶ*. Redde: Numquid detrimenti tibi videor capturus, si longo

post tempore Oporam subagitavero. Connecte *βλαβῆναί τι*. Sic *ἀπολαύειν τι* Av. 177.

διὰ χρόνου — κατελάσας] Cf. Pl. 1055. *βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι;* Lys. 904. *σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίνηθι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.* Vesp. 1252. *ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου.* Teleclid. ap. Athen. p. 56. *ξυγγενέσθαι διὰ χρόνου μ' ἐλιπάρει | δρυπέπεσι μάζαις (δρυπέπεσιν ἀπαλαῖς* aut *αὖθις?) καὶ διασκανδικίσαι.* Soph. Phil. 758. *ἥκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου.* Xen. Men. II. 8, 1. *ἀρχαῖον ἑταῖρον διὰ χρόνου ἰδών.* Lysias de caede Eratosth. *ἀσμένη με ἑωρακυῖα ἥκοντα δὴ διὰ χρόνου.* Alibi *διὰ πολλοῦ* aut *μακροῦ χρόνου.*

Schol. διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ: Ὅτι οἱ διὰ χρόνου ἐσθίοντες ὀπώραν πολλὴν βλάπτονται, καὶ οἱ συνουσιάζοντες συνεχῶς. ἐπεὶ οὖν ἐδόκει Ὀπώρα εἶναι καὶ ἡ πόρνη, πρὸς ἀμφότερα ἔπαιξεν.

711. *τῆς Ὀπώρας κατελάσας*] Eccl. 1082. *ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ;* Aelian. Epist. 7. *τῆς Ὀπώρας οὖν κατελάσας τί ἀδικῶ;* Cum accusativo construitur *κατελαύνειν* Theocr. V. 116. *ἦ οὐ μέμνασ' ὅκ' ἐγών τυ κατήλασα —;* Ubi tamen corrigendum forsan *τυ ἐπύγισα.*

Schol. κατελάσας: Συνουσιάσας. Vict.

712. *κυκεῶνα — ἐπιπίοις*] Theophr. Char. 4. *ὁ δὲ ἄγροικος τοιοῦτός τις οἷος κυκεῶνα πιὼν εἰς ἐκκλησίαν πορεύεσθαι.* Plat. Rep. III. 408 B. *κἂν εἰ τύχοιεν — κυκεῶνα πιόντες.* Infra 1169. *καὶ τοῦ θύμου | τρίβων κυκῶμαι.* Hom. Il. λ'. 624. *τοῖσι δὲ τεῦχε κυκεῖω ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη.*

βληχωνίαν] Pulegium dicitur valere contra mala quae ex nimio esu pomorum oriuntur. Forte et aliquid obsceni subest; nam *βληχὼ* etiam dicitur *τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον*, ut patet ex Lysistr. 89. Tale quid est, quale in *ῥοφήσεις* [*ῥοφήσει*] *ζωμὸν* v. 716. latere videtur. BE.

Schol. βληχωνίαν: Βλήχωνά φασιν Ἀττικοὶ διὰ τοῦ β, οὐχὶ διὰ τοῦ γ. οἱ δὲ πολλὴν ὀπώραν ἐσθίοντες, ἐὰν κυκεῶνα βληχωνίαν πίνωσιν, οὐ βλάπτονται. βρέχοντες οὖν γλήχωνα ἐπιπίνουσι διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ὀποῦ τὴν καρδίαν κατεσθίεσθαι. ἵνα οὖν ἡ δριμύτης ἀποστυφῇ, γλήχωνα ἐλάμβανον. (Ἄλλως. οἱ ὀπώραν πολλὴν ἐσθίοντες κυκεῶνα πίνουσιν ὑπὲρ τοῦ πῆξαι τὴν τροφὴν καὶ μὴ ναυτιᾶν· καὶ γὰρ τὸ πολὺ τῆς ὀπώρας προσίσταται τῷ στομάχῳ. Ἄλλως. τοὺς ὑπὸ τῆς ὀπώρας βαρυνομένους ἰᾶσθαί φασιν, εἰ ἀποβρέξαντες γλήχωνα εἰς ὕδωρ πίοιεν· ἰᾶσθαι γὰρ οὕτω τοὺς τῆς καρδίας πόνους.)

713. *θεωρίαν*] Hanc non temere ad Senatum mittit, ut qui *θεωροὺς* legatos et navim sacram *θεωρίδα* et sacra alia publica curare solitus sit.

Schol. (τὴν θεωρίαν: Τοῖς μὲν γεωργοῖς φέρουσα τὴν Ὀπώραν ἔδωκε, τῇ δὲ βουλῇ τὴν Θεωρίαν ἀπένειμεν· ἐδόκει γὰρ ἡ βουλὴ τῆς θεωρίας.)

714. *ἥσπερ ποτ' ἦν*] Schol: *ἡ γὰρ βουλὴ τὰς θεωρίας ἐξέπεμπε.*

715. Cf. Eq. 186. *ὦ μακάριε τῆς τύχης.* Av. 1423. *ὦ μακάριε τῆς τέχνης.* Vesp. 1292. *ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος.* 1512.

Schol. τῆς θεωρίας: Ἡ γὰρ βουλὴ τὰς θεωρίας ἐξέπεμπε. — λείπει δὲ τὸ ἕνεκεν. R. (*τινὲς δὲ στίζουσιν εἰς τὸ βουλὴ καὶ συνάπτουσι τὸ σὺ*

τῆς Θεωρίας ὅσον ζωμὸν ῥοφήσεις ἡμερῶν τριῶν, ὡς ψηφιουμένης τῆς βουλῆς θῦσαι βοῦς ἐπὶ τούτοις.)

716. ῥοφήσει ζωμόν] Cf. Antiph. com. III. 22. ἀπόλαυε τοῦ ζωμοῦ, ῥόφει.

ζωμόν] Κακεμφάτως. Cf. 885.

ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν] Quia in triduum supplicationes decerni solebant. BR. Cf. 312. σιτί' ἡμερῶν τριῶν. Eq. 1079. ἐγὼ ποριῶ καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν. Ach. 197. Pac. 151. 312. Ach. 83. 782. Anglice, for (during) three days. V. schol.

Schol. (ἡμερῶν τριῶν: Ἐπὶ γ' γὰρ ἡμέρας ἐψηφίσατο ἡ βουλὴ βοῦς θύειν. ἀφ' ὧν καὶ ἕτερα ζῷα [l. ἐγένετο ζωμός. cf. schol. ad 883. ζωμοὶ γίνονται ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν θυομένων].)

717. κατέδει] Futurum. Cf. 1117. Ach. 1102. Av. 588. 590.

χόλικας ἑφθὰς καὶ κρέα] Eq. 1178. ἑφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας | καὶ χόλικος ἠνύστρου τε καὶ γαστρὸς τόμον. Ran. 576. τὰς χόλικας κατέσπασας. Fr. 52. χολίκων ἐπιθυμῶν. Fr. 547. χόλικες. Pher. II. 300. χόλικες βοός. Eubul. III. 234. χόλικές τε βοός.

Schol. χόλικας: Τὰ τῶν βοῶν παχέα ἔντερα· ταῦτα γὰρ οὐχ ἱεροῦντα, ὡς τὸ ἄλλο σῶμα. τινὲς δὲ χόλικάς φασιν εἶδος ἰχθύος.

718. Hic coelum relinquit Trygaeus.

719. μέμνησό μου] Vide 396.

722. Euripidis ex Bellerophonte versus. V. schol. Cf. Aesch. Prom. 464. ὑφ' ἅρματ' ἤγαγον φιληνίους πώλους. Ἅρματα de uno curru. Cf. Eur. Phoen. 1555. Her. 802. Phaeth. Fr. 1. ἐκ τεθρίππων ἁρμάτων.

Schol. (ἀστραπηφορεῖ: Ὁ στίχος ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου. παρὰ τὸ ἀστραπαῖς ὑπηρετεῖν.)

724. τὴν — ἀμβροσίαν] Schol: ἀντὶ τοῦ τὴν κόπρον. Cf. 11.

Schol. τὴν τοῦ Γανυμήδους: Ἀντὶ τοῦ τὴν κόπρον. ὅτι οὗτος μόνος θνητὸς ἐν θεοῖς. τινὲς δὲ διὰ τὸ ἐν ἀρχῇ [11] ῥηθῆναι αὐτῷ "ἑτέραν ἑτέραν παιδὸς ἠταιρηκότος·" ἐδόκει γὰρ καὶ ὁ Γανυμήδης ἐρώμενος εἶναι Διός.

725. καταβήσομαι] Sc. in scenam, tanquam ex coelo in terram.

726. τηδί] Cf. 1232.

παρ' αὐτὴν τὴν θεόν] Sc. τὴν Εἰρήνην. Deae simulacrum dicit, quod funibus ex antro sublatum erat, cujusque a tergo aut latere descensum per scalas a summo postscenii muro in scenam fuisse videtur.

ὦ κόραι] Comites ejus intellige Theoriam et Oporam.

Schol. (παρὰ τὴν θεόν: Τινὲς οὐ παρὰ τὴν Εἰρήνην, λέγουσι γὰρ ἐν τῷ οὐρανῷ μεῖναι καὶ ἐκεῖθεν ἐνεργεῖν, ὥσπερ καὶ τὸν Πόλεμον· οὐδαμοῦ γὰρ αὐτῆς μέμνηται ἐν τοῖς ἑξῆς ὡς κατελθούσης. παρὰ τὴν θεὸν οὖν τὴν Ἀθηνᾶν· ἄγαλμα γὰρ ἦν ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Ἀθηνᾶς.)

δεῦρ', ὦ κόραι: Τῇ Εἰρήνῃ καὶ τῇ Θεωρίᾳ καὶ τῇ Ὀπώρᾳ λέγει.

727. ἕπεσθον ἅμ' ἐμοί] Hom. Od. ζ. 32. καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἕψομαι. Eur. Tro. 1009. ἐς τὴν τύχην δ' ὁρῶσα τοῦτ' ἤσκεις ὅπως | ἕποι' ἅμ' αὐτῇ. Sic ἕπεσθαι μετά τινος Pl. 823.

Schol. (*ἔπεσθον ἅμ' ἐμοί*: *Κατέλυσε τοῦ οὐρανοῦ τὴν ὑπόκρισιν. κάτεισι γὰρ ἐπὶ τὴν ὀρχήστραν* (*τὸ προσκήνιον* vel *τὸ λογεῖον* Richt.) *κλίμαξιν. ἐχόμενος δὲ τῆς Εἰρήνης καταβαίνει ὁ πρεσβύτης ἐπὶ τὴν ὀρχήστραν. ἴσως δὲ καὶ ὁ χορὸς ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἀναγωγὴν τῆς Εἰρήνης.*)

728. *ποθοῦντες ὑμᾶς* —] *Πόρναι* enim erant. Cf. 849.

ἐστυκότες] Facete dictum pro *ἑστηκότες* aut *ἑστῶτες*.

Schol. (*ἐστυκότες*: *Ἔδει εἰπεῖν ἑστῶτες. τὸ* (l. *τῷ*) *δὲ ἐστυκότες ἐχρήσατο διὰ τὴν Εἰρήνην, ὥσπερ διὰ τὸ γαμηθῆναι αὐτῶν τὴν μὲν τῷ Τρυγαίῳ, τὴν δὲ τῇ βουλῇ. πόρναι γάρ εἰσιν ἐσκευασμέναι.*)

729. *σκεύη* de instrumentis ad Pacem extrahendam adhibitis (*ἅμαις, μοχλοῖς, σχοινίοις, μηχαναῖς*) recte intelligunt Dind. Richt. etc. Cf. 299. 307. Alii instrumenta *γεωργικὰ* (552. 1318.) intelligunt. Haec amoveri jubet Chorus, ne saltantibus impedimento sint. Chorus videtur in proscenium ex orchestra ascendisse ad extrahendam ex antro Pacem (vide supra 301), et nunc ibidem manens parabasin sequentem recitat, quam imperfectam esse monet scholiasta.

Schol. (*ἀλλ' ἴθι χαίρων*: *Ὁ χορὸς μένων ποιεῖ παράβασιν οὐ τελείαν, ἀλλὰ κομμάτιον μέν ἐστι τοῦ χοροῦ. ὧν τετράμετρα καταληκτικὰ τέσσαρα μὲν ἐν ἐκθέσει παρὰ ταύτας. ὅτι εἰσὶν ἀναπαιστικοὶ τελευταῖοι τροχαϊκοὶ κάτισοι τοῖς ἄλλοις.* *Ἄλλως. ἡ παράβασις αὕτη οὐκ ἔστι τελεία. τοῦ γὰρ ἐπιρρήματος καὶ ἀντεπιρρήματος ἐστέρηται. ἔστι τοίνυν τὸ μὲν κομμάτιον στίχων ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ε'. τὸ δὲ μακρὸν στίχων ὁμοίων λγ'. ἡ δ' ἔκθεσις κώλων δέκα διμέτρων πλὴν τοῦ τελευταίου καταληκτικῶν. ἐπὶ πᾶσι παράγραφος.*)

(*τὰ σκεύη*: *Τὰς ἅμας, τὰ σχοινία. γυμνὸν γὰρ ποιοῦσι τὸν χορὸν οἱ κωμικοὶ ἀεί, ἵνα ὀρχῆται.*)

730. *Schol.* (*κυπτάζειν*: *Κρυφιμαίως διατρίβειν καὶ κρύπτεσθαι.*)

731. *περὶ τὰς σκηνὰς — κυπτάζειν*] Nub. 509. *τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;* Lys. 17. *περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν.* Plat. Pol. 469 D. *ὅταν περὶ τὸν τεθνεῶτα κυπτάζωσι.* Sophron. ap. schol. Lys. 17. *ἐνθάδε πλεῖσται κυπτάζουσι γυναῖκες.*

τὰς σκηνὰς] Cf. ad Thesm. 658. *χρὴ — περιθρέξαι | τὴν πύκνα πᾶσαν καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς διόδους διαθρῆσαι.* (Ubi v. schol.) Dem. de Cor. 169. *τούς τ' ἐκ τῶν σκηνῶν τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξεῖργον.*

733. Tetrameter trochaicus anapaestis intermixtus ut trimeter iambicus tetrametris iambicis Nub. 1415.

ὁδὸν λόγων] Cf. Eq. 1015. *λογίων ὁδόν.* Av. 1373. *ὁδὸν — μελέων.* Pind. Ol. I. 178. *ὁδὸν λόγων.* Ol. VII. 85. *πραγμάτων ὀρθὰν ὁδόν.* Herod. I. 95. *τριφασίας ἄλλας λόγων ὁδούς.* Soph. Oed. R. 311. *εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν.* Oed. C. 67. *ἴστε με πολλὰς ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις.* Eur. Hec. 744. *σῶν ὁδὸν βουλευμάτων.* Phoen. 911. *ἄκουε δή νυν θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν.* Hipp. 390. *τῆς ἐμῆς γνώμης ὁδόν.* 290. Or. 632. *μερίμνης — ὁδούς.* Pind. Ol. VIII. 92. *ἐπέων οἶμον λιγύν.* Fr. 74. *σοφίας ὁδόν.* P. XI. 58. Herod. VII. 12. Thuc. III. 64. Xen. Cyr. I. 1. 16. Cf. ad Eq. 1015. Pl. 506.

Schol. *χρῆν μὲν τύπτειν*: (*Νῦν παραβάσει κέχρηται ὁ χορὸς μηδὲν περὶ τοῦ προκειμένου λέγων ἢ τὸν ποιητὴν ἐπαινῶν. παράβασιν ἐκάλουν ἀπὸ τοῦ παραβαίνειν τὸν χορὸν ἀπὸ τῆς νενομισμένης στάσεως εἰς τὴν καταντικρὺ τοῦ θεάτρου ὄψιν, ὁπότε ἐβούλετο ὁ ποιητὴς διαλεχθῆναί τι ἔξω τῆς ὑποθέσεως ἄνευ τῶν ὑποκριτῶν πρὸς τὸ θέατρον διὰ τοῦ χοροῦ. ἐστρέφετο δὲ ὁ χορὸς καὶ ἐγίνοντο στοῖχοι δ΄. εἶτα διελθόντες τὴν καλουμένην παράβασιν ἐστρέφοντο πάλιν εἰς τὴν προτέραν στάσιν. δῆλον δὲ ποιοῦσιν αὐτοὶ οἱ ποιηταὶ τὸ στρέφεσθαι σημαίνοντες καὶ τὸ παραβαίνειν. Πλάτων ἐν τῷ Παιδαρίῳ "εἰ μὲν μὴ λίαν, ὦ 'νδρες, ἠναγκαζόμην στρέψαι δεῦρ', οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνδ' ἐπῶν," ἄμφω σημαίνων, καὶ τὸ στρέφεσθαι καὶ τὸ παραβαίνειν. Κρατῖνος δὲ ἐν τῇ Πυλαίᾳ δηλοῖ ὅτι ἓξ ἐστι ζυγὰ τοῦ χοροῦ. ὁ δὲ νοῦς,*) *ἐχρῆν μέν, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς ἑαυτὸν ἐπῄνει παραβάσει χρώμενος, τοὺς ῥαβδούχους ἐκείνους τύπτειν αὐτὸν ὡς ἀπρεπές τι μεταχειριζόμενον. εἰ δὲ πρέπον ἐστίν, ὦ Μοῦσα, ἑαυτὸν ἐπαινέσαι τινά, φησὶν ὁ διδάσκαλος ἡμῶν, τουτέστιν ὁ Ἀριστοφάνης, ἄξιος εἶναι πολλῆς τιμῆς, ὅστις, Ἀριστοφάνης, ἄριστος γέγονται. ἦσαν δὲ ἐπὶ τῆς θυμέλης ῥαβδοφόροι τινές, οἳ τῆς εὐκοσμίας ἐμέλοντο τῶν θεατῶν. ἢ ῥαβδούχους εἶπε τοὺς κριτὰς τοῦ ἀγῶνος, οὓς ὁ ποιητὴς αἰσυμνήτας εἶπεν.*

734 sq. Cf. Eq. 507. *εἰ μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμῳδοδιδάσκαλος ἡμᾶς | ἠνάγκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι*, etc. Attamen in quinque primis fabulis omnibus in parabasi se laudat noster.

τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους] Thuc. V. 50. *Λίχας ὁ Ἀρκεσιλάου Λακεδαιμόνιος ἐν τῷ ἀγῶνι ὑπὸ τῶν ῥαβδούχων πληγὰς ἔλαβεν ὅτι* etc. V. Valck. ad Herod. VIII. 59. DOBR. Lictores hic intelligendi sunt, qui ludis scenicis semper ad tumultus comprimendos intererant.

735. Verba *πρὸς τὸ θέατρον* cum *αὐτὸν ἐπῄνει* potius quam *παραβὰς* construenda sunt. Cf. Ach. 628. *ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν, | οὔπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δεξιός ἐστιν*. Eq. 507. *εἰ μέν τις — ἡμᾶς | ἠνάγκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι*. V. Elmsl. ad Ach. 629.

ἐν τοῖς ἀναπαίστοις] Cf. Eq. 503. *ὑμεῖς δ' ἡμῖν πρόσχετε τὸν νοῦν καὶ τοῖς ἀναπαίστοις*. et ad Ach. 627.

Schol. *παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις*: *Πᾶσαν παρέκβασιν ἀναπαίστους λέγει.*

736. *θύγατερ Διός*] Minervam dicit. Vide Simonidis locum apud schol. Schol. *παρὰ τὰ Σιμωνίδου ἐκ τῶν ἐλεγείων "εἰ δ' ἄρα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος, | δῆμος Ἀθηναίων ἐξετέλεσσα μόνος* (qu. *ἄριστον δῆμον — ἐξετέλεσσε*)." V.

737. *κωμῳδοδιδάσκαλος*] Sic *τραγῳδοδιδάσκαλος* Th. 88. Idem quod *κωμῳδοποιητὴς* 734.

738. Cf. Ach. 633.

ὁ διδάσκαλος] Cf. Ach. 628.

739. *τοὺς ἀντιπάλους*] Anglice, his rivals. Cf. Eq. 521.

740. *ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας*] Schol: *ὡς τοιαῦτα εἰσαγόντων τῶν ἄλλων κωμικῶν, ῥακοφοροῦντας. αἰνίττεται δὲ εἰς Εὔπολιν.* Cf. Ach. 414 sq. De locutione *σκώπτειν εἴς τι* cf. ad Eq. 90. Plutarch. Lyc. 19. *σκώπτοντος Ἀττικοῦ τινες τὰς Λακωνικὰς μαχαίρας εἰς τὴν μικρότητα.* De productione syllabae brevis ante *ῥ* vide ad Ach. 1146. Ran. 1066. *ἀλλὰ ῥακίοις περιειλλόμενος* (*περιιλάμενος*?) etc.

τοῖς φθειρσὶν πολεμοῦντας] Cum pediculis belligerantes. Pl. 537. *φθειρῶν δ' ἀριθμὸν — καὶ ψυλλῶν οὐδὲ λέγω σοι.*

Schol. ἐς τὰ ῥάκια: *Ὡς τοιαῦτα εἰσαγόντων τῶν ἄλλων κωμικῶν,* (*ῥακοφοροῦντας*). *αἰνίττεται δὲ εἰς Εὔπολιν.*

καὶ τοῖς φθειρσὶν: *Ἀντὶ τοῦ εὐτελεῖς ἄνδρας καὶ ἀδόξους.*

741. *τούς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας*] Atqui ipse etiam risum voluit captare cum Herculem introduxit non pinsentem quidem, sed, quod perinde est, carnes torrentem in Avibus v. 1689. BE.

τοὺς πεινῶντας] Cf. Vesp. 60. *οὐθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος* (*ἡμῖν ἔστι*). Ran. 549 sq. Cratinus ap. schol. *ὑπὸ δ' Ἡρακλέους πεινῶντος ἀεὶ καὶ τοιαδὶ* (vel *ταῦτ' ἀεὶ*) | *σκώπτοντος οὐ βιωτόν ἐσθ' ἡμῖν ἔτι.* Ita enim locum depravatum corrigere licet. Paullo aliter locum constituit Bergkius ap. Mein. Fr. Com. II. 224. Nisi malis — *πεινῶντος εἶτα τοιαδὶ* etc. Cf. Athen. X. 411 A. *ὅτι ἦν καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀδηφάγος. ἀποφαίνονται δὲ τοῦτο σχεδὸν πάντες ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς.*

Schol. τούς θ' Ἡρακλέας: (*Μάττειν τὸ πολλὰ ἐσθίειν. ἀπὸ τῆς ματτομένης ζύμης. αἰνίττεται δὲ ταῦτα εἰς Εὔπολιν, ὃς ἐποίησεν Ἡρακλέα πεινῶντα καὶ Διόνυσον δειλὸν καὶ Δία μοιχὸν καὶ δοῦλον κλαίοντα. τινὲς δέ φασιν εἰς Κρατῖνον αἰνίττεσθαι ὡς τοιαῦτα ποιοῦντα δράματα. ἐπεπόλασε δὲ ταῦτα τότε τὰ λήμματα. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ἀριστοφάνης ὡς γαστρίμαργον τὸν Ἡρακλέα κωμῳδεῖ καὶ ἐν Ὄρνισι καὶ ἐν Αἰολοσίκωνι. καὶ ἐν τοῖς Σφηξὶ* [60] *περὶ τούτων φησί, τοῦ τε Ἡρακλέους καὶ τοῦ δούλου. ἐπεπόλαζε γὰρ τότε ταῦτα, Ἡρακλῆς πεινῶν καὶ Διόνυσος δειλὸς καὶ μοιχὸς Ζεύς,*) *ὥστε καὶ αὐτοὺς* (*δοκεῖν*) *ἄχθεσθαι. Κρατῖνος "ὑπὸ δ' Ἡρακλέους πεινῶντος ἄγει καὶ σκώπτοντες ταῦτα οὐ βοιωτόν* [*βιωτὸν* V.] *ἐστι." περὶ δὲ τῶν δούλων καὶ ἐν Βατράχοις φησίν.*

742. *τυπτομένους*] Cf. Nub. 542.

743. *παρέλυσεν*] Ademit, sustulit. Isaeus 47, 25. *παρέλυσε τὰς ἀμφισβητήσεις.* Herod. III. 136. *τὰ πηδάλια παρέλυσε τῶν νεῶν.* Polyb. 8, 6, 9. *παραλύσαντες τὰ πλάγια τῶν γέρρων.* 16, 4, 5. *παραλύειν τοὺς ταρσούς.* Idem fere quod *ἀφεῖλεν* (748). Legendum tamen forsan *κατέπαυσεν*, ut in 739.

744. *οὓς ἐξῆγον κλάοντας*] Hos etiam initio Ranarum ridet, ubi tamen ipse etiam producit servum talem. BE.

ἐξῆγον] Sc. foras ex aedibus. Cf. Vesp. 177. 815. 853.

καὶ τούτους —] Cf. 1278. *οἰμωγὰς ᾄδον, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.* Pl. 546. Eccl. 594. Pro usitatiori *καὶ ταῦτα.*

745. *σκώψας — εἶτ' ἀνέροιτο*] Isae. II. 43. *οὗτος δὲ — χωρίον ἔχων εἶτα* etc.

Schol. ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας: Ἀντὶ τοῦ, καὶ τούτους τοὺς δούλους ἐξέφερον κλάοντας τούτου ἕνεκα, ἵνα ὁ σύνδουλος χλευάζων ἀνέρηται αὐτόν.

746. ὑστριχίς] Schol: ἡ ἐξ ὑείων τριχῶν μάστιξ. Ran. 619. ὑστριχίδι μαστιγῶν.

Schol. ὑστριχίς: Ἡ ἐξ ὑείων τριχῶν μάστιξ. (ἔστι δὲ καὶ ὑστριχὶς θηρίον τρίχας ἔχον ὑὸς, ἃς ἐν τῷ διώκεσθαι ἐξακοντίζει κατὰ τῶν διωκόντων.)

(εἰσέβαλεν: Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰς πόλεις πορθούντων τὸ εἰσέβαλεν. καὶ ἔμεινεν ἐν τῇ τροπῇ. κυρίως γὰρ εἰσβαλεῖν ἐστι τὸ πολεμίους τινὰς εἰσελθεῖν εἰς πόλιν.)

747. Schol. διὰ τὸ πλῆθος τῶν πληγῶν. R.

748. ἀφελών] Cf. Ran. 941. τὸ βάρος ἀφεῖλον. Aeschin. III. 101. ἀφελὼν τὸν κόμπον καὶ τὰς τριήρεις καὶ τὴν ἀλαζονείαν.

κακά] Sc. ἔπη, convicia. Cf. Soph. Aj. 1244. Phil. 374.

φόρτον] Anglice vulgarity, coarseness. Cf. Pl. 796. ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν. Vesp. 66. κωμῳδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον. Nub. 524. ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν | ἡττηθείς. Lys. 1218.

ἀγεννῆ] Ignobilia. I. q. μὴ γενναῖα.

Schol. (βωμολοχεύματα: Τουτέστι βωμολόχα σκώμματα, ὅ ἐστι σκώπτοντας εὐτελεῖς τινὰς καὶ ἀσθενεῖς ἄνδρας.)

749. κἀπύργωσ'] Cf. Ran. 1004. ἀλλ', ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ | καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, etc. De Aeschylo. Pherecrates ap. schol. (II. 289.) ὅστις γ' αὐτοῖς παρέδωκα τέχνην μεγάλην ἐξοικοδομήσας. (Quae de se ipso praedicat Aeschylus.) Eur. Suppl. 997. ἀοιδὰς — ἐπύργωσε. Med. 513. Or. 1584. Herc. 233. 439. Her. 294. Theogn. 771. Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἄκρην | Ἀλκαθόῳ Πέλοπος παιδὶ χαριζόμενος. Nub. 1023. καλλίπυργον σοφίαν.

Schol. ἐποίησε τέχνην: Ταῦτα καὶ Φερεκράτης ἐποίησε τὸν Αἰσχύλον λέγοντα ἐν τοῖς Κραπατάλοις "ὅστις γ' αὐτοῖς παρέδωκα τέχνην μεγάλην ἐξοικοδομήσας."

κἀπύργωσεν: Ἀντὶ τοῦ (ὕψωσεν,) ηὔξησεν, ἐμεγάλυνε καὶ ἠσφαλίσατο. καὶ ἐπὶ τὸ σεμνότερον τὰ ποιήματα ἤγαγεν. καὶ ἐν ἄλλοις [Ran. 1004] περὶ αὐτοῦ φησιν "ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνά."

750. διανοίαις] Sententiis. Sc. μεγάλαις. (Ran. 1059. μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν. Arg. Av. II. ἐν δὲ τοῖς Ὄρνισι καὶ μέγα τι διανενόηται.) Cf. Vesp. 1044. Eodem sensu ἐπίνοιαι Eq. 539. Ran. 1530.

ἀγοραίοις] Schol: κατημαξευμένοις. Horat. Epist. Pison. 245. ne velut innati triviis et paene forenses etc.

Schol. (οὐκ ἀγοραίοις: Οὐ κατημαξευμένοις.)

751—759. Hoc versus leviter mutatos huc transtulit ex parabasi Vesparum 1029—1037. DIND.

ἀνθρωπίσκοις] Eur. Cycl. 267. ὦ δεσποτίσκε. 316. ἀνθρωπίσκε.

752. ὀργήν] Animum. Per γενναῖον φρόνημα explicat schol. ad Vesp. 1030.

Schol. ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν: (Ἐνδόξως πάλιν παρέλαβεν αὐτὸς τὸν Ἡρακλῆν. λέγει γάρ, οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους ποιητὰς μετρίους τινὰς καὶ φαύλους λοιδορεῖν καὶ κωμῳδεῖν προειλόμην, ἀλλ' ὥσπερ Ἡρακλῆς τοὺς μεγάλους ἄθλους ὑπέστη, οὕτω κἀγὼ τοὺς ἀρίστους καὶ μέγα δυναμένους παρ' ὑμῖν κωμῳδεῖν εἱλόμην.) Ἡρακλέα γὰρ μιμούμενας οὐκ εὐτελεῖς ἄνδρας κωμῳδεῖν ἐπεχείρει.

753. διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς] Respicit ad Cleonem, qui erat βυρσοδέψης; et istas βυρσῶν ὀσμὰς comparat cum Augeae fimeto, se autem cum Hercule. BE. Quasi dixisset ποταμοὺς aut χαράδρας.

βυρσῶν ὀσμὰς δεινάς] I. e. βύρσας δυσώδεις. Cf. Eq. 892. βύρσης κάκιστον ὄζων. Vesp. 38.

κἀπειλὰς βορβ.] Et minas animum turbantes. Ipse Cleo βορβοροτάραξις, sed alio sensu, dicitur Eq. 306. Nota sunt Cleonis παφλάσματα, unde Παφλαγὼν dicitur ab nostro Eq. 2. Cf. 314. μὴ παφλάζων καὶ κεκραγὼς etc. Eq. 919. ἀνὴρ παφλάζει. — ἀπαρυστέον τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.

Schol. διαβὰς βυρσῶν ὀδμάς: Ὡσανεὶ ἔλεγε ποταμοὺς ἢ χαράδρας. ταῦτα δὲ διὰ τὸν Κλέωνα· εἰκὸς γὰρ ἦν αὐτὸν ἀπειλεῖν τῷ Ἀριστοφάνει διὰ τὰς ὕβρεις. τὸ βαρβαρῶδες δὲ τοῦ Κλέωνος δηλοῖ διὰ τοῦ βαρβαροθύμους· Παφλαγὼν γὰρ ἦν. (τοῦ Ἡρακλέους δὲ μνημονεύσας ἑξῆς τὸ βυρσῶν ὀσμὴν ἐπήγαγεν, ἐπεὶ δοκεῖ ὁ Ἡρακλῆς τὴν Αὐγέου κόπρον ἐκκεκαθαρκέναι.)

754. μάχομαι] Praesens historicum.

755. Κύννης] Cf. Vesp. 1032. Eq. 765. Cum nomine Κύννα confer nomina Φίλιννα, Ἤριννα.

Schol. οὐ δεινόταται: Ἐρατοσθένης ἀγνοήσας τὰ κατὰ τὴν Κύνναν, κυνὸς γράφει, (κυνὸς ὡς ἀκτῖνες ἔλαμπον). Κύννα δὲ καὶ Σαλαβακχὼ πόρναι Ἀθήνησι. (Ἄλλως. τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ καὶ τὴν τραχύτητα τῶν τρόπων δείκνυσι διὰ τῶν ὄψεων, ὡς καὶ Ὅμηρος [Il. A. 104] "ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἔΐκτην." τῆς δὲ Κύννης μέμνηται καὶ ἐν τοῖς Ἱππεῦσι [765] λέγων "καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβακχώ." Ἄλλως. Κύννα ἑταίρα ἐστίν. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἀναιδὴς καὶ πόρνης ὀφθαλμοὺς εἶχεν.)

756. κεφαλαὶ κολάκων] Cf. Vesp. 45. τὴν κεφαλὴν κόλακος (pro κόρακος) ἔχει. Κολάκων pro ὄφεων praeter exspectationem positum.

οἰμωξομένων] Nos diceremus cursed, rascally.

ἐλιχμῶντο] I. q. ἔλειχον. Eur. Bacch. 696. καὶ καταστίκτους δορὰς | ὄφεσι κατεζώσαντο (συνεζ.?) λιχμῶσιν γένυν.

Schol. ἑκατὸν δὲ κύκλῳ: (Ὡσεὶ ἔλεγεν ὄφεων.) εἰκὸς γὰρ σύστημα τὸν Κλέωνα ἔχειν κολάκων. χαράδρα δέ ἐστι διῶρυξ πηλοῦ μεστή. ὄλεθρον δὲ εἶπεν, οὐχ ὕδωρ, ἔχουσα. δέον δὲ εἰπεῖν ἐλιχμῶντο ἐλιχνῶντο εἶπε διὰ τὸ λίχνον τῶν κολάκων. Ἄλλως. εἰκὸς γὰρ σύστημα τὸν Κλέωνα ἔχειν μέγα δυνάμενον τῶν ὑποτρεχόντων αὐτὸν καὶ θεραπευόντων. ὁ δὲ εἶπεν, ὡσεὶ ἔλεγεν δρακόντων ἑκατὸν κεφαλαῖς αὐτὸν καθωπλίσθαι, καὶ τοῦτο πρὸς ἕνα τῶν Ἡρακλέους αἰνιττόμενος ἄθλων, τὴν ἑκατοντακέφαλον ὕδραν. (καὶ

γὰρ Τυφῶνα αὐτὸν εἶπεν ἐν τοῖς Ἱππεῦσι [511]· *τοσαύταις δὲ ἐκεῖνος κεφαλαῖς ὥπλιστο. ἢ διὰ τοὺς περὶ αὐτὸν κόλακας.*)

757. **Schol.** *χαράδρας: Ἀντὶ τοῦ χειμάρρου ποταμοῦ. κατάγουσι δὲ οὗτοι παντοῖα μετὰ τοῦ ῥεύματος. οὐκ εἶπε δὲ πηλὸν, ἀλλ' ὄλεθρον.*

758. *φώκης δ' ὀσμήν* —] Hom. Od. *δ'*. 442. *φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοωτάτη ὀδμή.*

Schol. *φώκης δ' ὀσμὴν: Θαλάσσιον ζῷον ἡ φώκη. Ὅμηρος* (Od. *Δ*. 442) "*φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή.*"

λαμίας ὄρχεις: Δραστικοὶ γὰρ οἱ ὄρχεις. Δίδυμος δέ· εἰδωλοποιεῖ τινας ὄρχεις Λαμίας· θῆλυ γάρ. ἐντεῦθεν καὶ Λάμος ἡ πόλις τῶν Λαιστρυγόνων. (λέγεται δὲ ἡ Λάμια Βήλου καὶ Λιβύης θυγάτηρ, ἧς ἐρασθῆναι τὸν Δία φασὶν, μεταγαγεῖν δὲ αὐτὴν ἀπὸ Λιβύης εἰς Ἰταλίαν, ἀφ' ἧς καὶ πόλις ἐν Ἰταλίᾳ Λάμια προσαγορεύεται. ἔνθεν αὐτῇ συνελθὼν ὁ Ζεύς. οὐκ ἔλαθε τὴν Ἥραν, ἥτις ζηλοτυποῦσα τὴν Λάμιαν τὰ γενόμενα αὐτῇ τέκνα ἀνῄρει ἀεί. ἡ δὲ ἀποθνησκόντων τῶν τέκνων αὐτῆς βαρυνομένη τὰ τῶν ἄλλων παιδία διὰ φθόνον ὑποκλέπτουσα ἀνῄρει. διὰ τοῦτο καὶ τὰς τίτθας ἐκφοβούσας τὰ βρέφη καλεῖν ἐπ' αὐτοῖς τὴν Λάμιαν. μυθεύεται δὲ ὡς ἄϋπνος αὕτη διατελεῖ βουλήσει Ἥρας, ἵνα καὶ ἡμέρας καὶ νύκτας ἐν τῷ πένθει ᾖ, ἕως οὗ αὐτὴν ἐλεήσας ὁ Ζεὺς ἀφαιρετοὺς αὐτῆς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐποίησεν, ὅπως ἂν ἐν αὐτῇ ᾖ ἐξαιρεῖσθαι καὶ πάλιν θεῖναι. λέγεται δὲ ἐσχηκέναι παρὰ Διὸς καὶ τὸ μεταμορφοῦσθαι εἰς ὅ τι οὖν βούλοιτο. οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήματι. ἀλλόκοτον δέ τι τέρας ὑποστήσασθαι βούλεται τὸν Κλέωνα· τὴν γὰρ Λάμιαν φησιν ἄγριον εἶναι ζῷον καὶ δύσοσμον καὶ ἀνήμερον. οὐκ ἀρκεσθεὶς δὲ τούτοις αὐτὸν εἰκάσαι μόνοις προσέθηκε καὶ ἄπλυτον, ἵνα μᾶλλον αὐξήσῃ τὴν περὶ τὸν Κλέωνα δυσοσμίαν.)

759. **Schol.** *τοιοῦτον ἰδὼν τέρας: Εἰρηκὼς τῶν σκωμμάτων αὐτοῦ τὸ κατ' εἶδος ἔσκωψεν αὐτὸν πάλιν ἐπὶ τὸ γενικὸν ἀναδραμὼν, δι' οὗ τέρας αὐτὸν καλεῖ μείζονα δόξαν τῶν προειρημένων ἐγκαταλιπὼν ἔχειν τοῖς ἀκηκοόσι περὶ αὐτοῦ.*

760. *κατέδεισ'*] I. e. *κατέδεισα.* Notanda hic personae mutatio.

τῶν ἄλλων νήσων] Eleganter abundat *ἄλλων*. Cf. Nub. 417. *οἴνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων.* Ran. 1164. Eccl. 587. *τοῦτο γὰρ ἡμῖν δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστιν.* Plat. Gorg. 473 D. *εὐδαιμονιζόμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ξένων.* Phaed. 110 E. *λίθοις καὶ γῇ καὶ τοῖς ἄλλοις ζῴοις τε καὶ φυτοῖς.* Symp. 191 A. *ἀπέθνησκον ὑπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ τῆς ἄλλης ἀργίας.* Apol. 36 B. *ἀμελήσας — στρατηγιῶν καὶ δημηγοριῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν.* Lys. Fr. 45, 8. *πολλοῖς μὲν Ἀθηναίων, πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ἄλλων ξένων.* Lycurg. §. 104. *μόνου τῶν ἄλλων ποιητῶν.* Dem. de Cor. 96. *Εὔβοιαν, Τάναγραν, — τὰς ἄλλας νήσους.* Soph. Oed. R. 7. *παρ' ἀγγέλων — ἄλλων ἀκούειν.* Phil. 38. *καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται | ῥάκη.* Eur. Med. 281. *χωρὶς γὰρ ἄλλης ἧς ἔχουσιν ἀργίας.*

νήσων] Aegina potissimum insula intelligenda, quae patria fuit Aristophani. DIND.

761. Cf. Th. 1230. *τὼ Θεσμοφόρω δ' ἡμῖν ἀγαθὴν | τούτων χάριν ἀνταποδοίτην.* Eccl. 1047. *ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἑσπέραν | μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.* Men. IV. 176. *παιδευθεὶς — εὖ | τὸν καρπὸν εὐθὺς ἀπεδίδου χάριτος καλόν.*

762. *πράξας κατὰ νοῦν*] Quum res ex sententia gessissem. Cf. Eq. 549. *ἵν' ὁ ποιητὴς ἀπίῃ χαίρων | κατὰ νοῦν πράξας.* 498. *ἀλλ' ἴθι χαίρων καὶ πράξειας | κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν.* Soph. Oed. C. 1768. *εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ.*

παλαίστρας περινοστῶν] Cf. Vesp. 1025. *οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν πειρῶν* (*φησίν*). (Utrobique in Eupolin haec dici monet scholiasta.) Theophr. Char. 21. *τῶν δὲ γυμνασίων ἐν τούτοις διατρίβειν οὗ ἂν ἔφηβοι γυμνάζωνται.*

763. *παῖδας ἐπείρων*] Cf. Aristophont. com. III. 357. *τοὺς καλοὺς πειρᾶν καπνός.*

ἀράμενος τὴν σκευήν] Supellectilem scenicam intellige.

Schol. *παῖδας ἐπειρῶν*: (*Ὡς τῶν ἄλλων ἐξιόντων καὶ δεομένων καὶ νέων καὶ τῶν παίδων εἰς τὸ σπουδάζειν αὐτοῖς, ἵνα νικήσωσιν.*) *εἰώθασι δὲ καὶ παιδεραστεῖν ἁβρυνόμενοι τῇ νίκῃ. αἰνίττεται δὲ εἰς Εὔπολιν* (*καὶ τοὺς περὶ αὐτόν, ὡς παίδων ἐρῶντας καὶ παλαίστρας περιερχομένους.*)

764. *πόλλ' εὐφράνας*] Comicus incertus ap. Hephaestion. p. 109. ed. Gaisf. *εὐφράνας ἡμᾶς ἀπόπεμπ'* (*ὑμᾶς ἀπέπεμπ'* Mein.) *οἴκαδ' ἄλλον ἄλλοσε.* Qui locus metro Eupolideo scriptus ex parabasi fortasse Eupolidea petitus est. Cf. Eq. 538. *ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν.*

Schol. (*παῦρ' ἀνιάσας*: *Ὡς τῶν νικώντων ταῦτα ποιούντων καὶ εἰς ὕβριν ἐξελκομένων. ὀλίγα κωμῳδήσας ἢ οὐδὲν λυπήσας. ὁμοίως τῷ* [Il. E. 800] "*ἦ ὀλίγον οἷ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς.*")

765. *πρὸς ταῦτα —*] Iisdem verbis incipit *πνῖγος* etiam Ach. 659.

Schol. (*πρὸς ταῦτα χρεὼν*: *Διὰ ταῦτα ὑμᾶς ἀξιῶ συλλαμβάνεσθαι, ἢ δι' αὐτὰ τὰ δίκαια.*)

767. *τοῖς φαλακροῖσιν*] Ipse enim Comicus fuit calvus. Plutarch. Mor. p. 634 D. *σκώπτειν γὰρ ἑαυτὸν δοκῶν ἐκεῖνον ἀλύπως ἐνουθέτησε. διὸ καὶ τῶν κωμικῶν ἔνιοι τὴν πικρίαν ἀφαιρεῖν δοκοῦσι τῷ σκώπτειν ἑαυτούς, ὡς Ἀριστοφάνης εἰς τὴν φαλακρότητα.*

Schol. *καὶ τοῖς φαλακροῖσι*: *Τοῦτο εἰς ἑαυτόν· φαλακρὸς γὰρ ἦν ὁ Ἀριστοφάνης. τρωγαλίων δὲ ἀντὶ τοῦ τῶν τραγημάτων. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὰ τραγήματα οἱ παλαιοί.*

770. *ἐπὶ τραπέζῃ*] Anglice, at table, at dinner. De privatis epulis recte haec accipit Mein.

771. Cf. Juven. Sat. V. 135. Da Trebio; pone ad Trebium; vis, frater, ab ipsis | ilibus?

772. *μὴ ἀφαίρει —*] Sub. *αὐτά.* Ne detrahe eo ab eo qui praestantissimi poetarum frontem habet, i. e. ne defrauda calvum, qualis est Aristophanes poeta ille optimus.

Schol. *καὶ μὴ ἀφαίρει γενναιοτάτου*: *Μηδὲν ἀφαίρει τῶν παρακειμένων, ἀλλὰ πάντα παράδος. τὸ δὲ σχῆμα Ἀττικόν, τὸ γενικὴν εἰπεῖν ἀντὶ αἰτιατικῆς, ὡς καὶ νῦν εἶπε τῶν τρωγαλίων ἀντὶ τοῦ τὰ τρωγάλια.*

773. Cf. Ach. 644. *ἥξουσιν ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον* Schol. *λείπει ἡ ἐξ.* R.

774. Cf. Eq. 550. *ἵν' ὁ ποιητὴς ἀπίῃ χαίρων — φαιδρὸς λάμποντι προσώπῳ.*

Schol. *λαμπρὸν διὰ τὴν φαλακρότητα. ἢ εὐπαρρησίαστον.* V. *διαλαμπρόν.* R.

775. *πολέμους ἀπωσαμένη*] Cf. 1090.

Stesichori versus ita constituit Bergkius Fr. 36. *Μοῦσα, σὺ μὲν* .... *κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας | καὶ θαλίας μακάρων.*

(Schol.) *Μοῦσα σὺ μὲν πολέμου: Τὸ χ πρὸς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ μέτρου. αὕτη δὲ πλοκή ἐστι καὶ ἔλαθεν. σφόδρα δὲ γλαφυρὸν εἴρηται, καὶ ἔστι Στησιχόρειος.*

μοῦσα σὺ μὲν: [Ἡ ᾠδὴ αὕτη καὶ στροφὴ κώλων ἐστὶ κβ'. τοσούτων δὲ καὶ ἡ ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφή. οὐ γὰρ διῄρηνται, ἀλλ' ἐχόμεναί εἰσιν ἀλλήλων, ἐπεὶ οὐ κεῖται μεταξὺ τὸ ἐπίρρημα. τὰ μὲν οὖν α', ς', ιδ', ις', ιθ', κα' δακτυλικὰ πενθημιμερῆ. τὰ δὲ β', δ' προσοδιακὰ δίμετρα ἀκατάληκτα ἐκ παίωνος β' καὶ χοριάμβου. τὸ δὲ γ' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τὸ ε' ἰαμβικὸν πενθημιμερές. τὸ δὲ ζ' ἀκατάληκτον δίμετρον. τὰ η', θ', ια' δακτυλικὰ τρίμετρα. τὸ ι' τροχαϊκὴ βάσις. τὰ ιβ', ιγ' χοριαμβικὰ εἰς βακχεῖον περαιούμενα δίμετρα. τὸ ιε' ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὰ ιζ', κ' ἀναπαιστικαὶ βάσεις. τὸ ιη' δακτυλικὸν δίμετρον. τὸ τελευταῖον ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς δ' ἀντιστροφῆς κορωνίς.] — διπλῆ καὶ μεταβολὴ εἰς μονοστροφικὴν δυάδα ἐννεακαίδεκα κώλων ἔχουσα τὰς περιόδους, ὧν τὸ α' δακτυλικὸν πενθημιμερές, τὸ β' περίοδος προσοδικὴ ἑνδεκάσημος ἢ δωδεκάσημος· τὸ γ' ἰθυφαλλικὸν καὶ τὸ δ' ὅμοιον. τὸ ε' πενθημιμερές, ὃ καλοῦσιν ἰαμβέλεγον. τὸ ς' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ' δακτυλικὸν τρίπουν εἰς δισυλλαβίαν. τὸ η' δακτυλικὸν ὅμοιον. τινὲς δὲ συνάπτουσι τὸ η' καὶ τὸ θ' καὶ γίνεται ἐγκωμιολογικὸν εἰς διπενθημιμερές, ὃ καὶ ἄμεινον. τὰ ἑξῆς ι', ια', ιβ', ὡς μὲν κεκώλισται, ἔστι χορίαμβος ἑφθημιμερής, συνῆπται δέ. δύναται δὲ τὸ α' αὐτῶν μετατεθῆναι ἐκ τῆς ἑξῆς συλλαβῆς, τὰ δὲ λοιπὰ ἑνωθῆναι. τὸ δὲ ιγ' δακτυλικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ιδ' ἀναπαιστικὸν τρίπουν. τὸ ιε' δακτυλικὸν τετράπουν εἰς τρισυλλαβίαν. τὸ ις' διπλοῦν εἰς δισυλλαβίαν. τὸ ιζ' δακτυλικὸν τετράπουν. τὸ ιη' δακτυλικὸν πενθημιμερές. τὸ ιθ' εἰς ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. V.

778. *κλείουσα*] Celebrans. I. q. *κλῄζουσα.* Cf. Lys. 1299. *Μῶα μόλε Λάκαινα — κλέωα τὸν Ἀμύκλαις σιὸν* etc. Eur. Alc. 449. *ἐν ἀλύροις κλείοντες ὕμνοις.* Iph. A. 1047. *Θέτιν — ἰαχήμασι κλείουσαι.* Hesiod. Op. 1. *Μοῦσαι Πιερίηθεν ἀοιδῇσιν κλείουσαι.*

Schol. *κλείουσα θεῶν τε γάμους: Ὅτι σύνηθες ἦν τοῖς παλαιοῖς ᾄδειν θεῶν τε καὶ ἡρώων γάμους. σημειοῦται δὲ ταῦτα ὁ μόχθος πρὸς τοὺς ἀθετοῦντας τὴν ἐν Ὀδυσσείᾳ Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης μοιχείαν.*

Καρκίνος: Τραγῳδίας ποιητής, (ὃς εἶχε ταπεινούς τινας παῖδας). Καρκῖνος τραγῳδοποιός. ἐν δὲ τῷ ἀντιγράφῳ (παροξύτονον) εὗρον τὸ

Καρκίνος. ἴσως οὖν συνέστειλεν αὐτὸ, ὡς καὶ Ἄρατος. παῖδες δὲ Καρκίνου τρεῖς, Ξενοκλῆς, Ξενότιμος, Ξέναρχος. τραγικοὶ δὲ οὗτοι χορευταὶ, οἵτινες διὰ τὴν σμικρότητα τῶν σωμάτων ὄρτυγες ἐκαλοῦντο.

779. θαλίας μακάρων] Cf. Nub. 308. εὐστέφανοί τε θεῶν θυσίαι θαλίαι τε. Av. 733.

μακάρων] Cf. Nub. 853. πρόσοδοι μακάρων. Av. 222. 702. 899.

783. Καρκίνος — μετὰ τῶν παίδων] Carcino poëtae fuerunt tres filii, quorum duo saltatores, quos ridet etiam in Vespis. BE. Cf. Vesp. 1501—1537.

785. μήθ' ὑπάκουε μήτ' ἔλθῃς] Ita Lys. 734. μὴ διαπετάννυ μηδ' ἀπέλθῃς.

786. συνέριθος] Adjutrix. Semel legitur Homero, Od. ζ. 32. καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἕψομαι. Etiam Platoni.

787. καὶ γὰρ —] Haec neque ad praecedentia μήθ' ὑπάκουε etc. Ad μηχανοδίφας refert Richter.

788. ὄρτυγας] Quia φιλεριστικοὶ, ut ait scholiastes, id est contentiosi. Est enim avis illa pugnax. BE. Carcini filios sic appellare videtur quod rixosi essent et parvo corpore ac cervice longa: unde eos mox dicit γυλιαύχενας, i. e. μακροτραχήλους, ut interpretatur scholiasta.

γυλιαύχενας] Quia colla eorum quale est cophini militaris γύλιος dicti, id est aut curta aut praelonga. Variant enim scholiastae. BE. Γύλιος legitur supra 527. Ach. 1097. 1137. Cf. Athen. I. 6 C. τῆς μακραύχενος ὄρνιθος.

ὀρχηστάς] Cf. Vesp. 1509. Pherecr. II. 258. τρεῖς τινες μικροὶ κομῆται καὶ φιλορχικοὶ —. B. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τρεῖς ἐκεῖνοί γ' εἰσὶν, ἀλλὰ τέσσαρες.

Schol. (ὄρτυγας οἰκογενεῖς: Δέον ὄρνιθας οἰκογενεῖς εἰπεῖν ὄρτυγας εἶπε, πρᾶγμα τῆς φύσεως ἀλλότριον, πλὴν εἰ μὴ ὡς μαχίμους διαβάλλει τοὺς παῖδας τοῦ Καρκίνου· φιλεριστικὴ γὰρ τῶν ἀρρένων ὀρτύγων ἡ φύσις. οἰκογενεῖς δὲ ἀντὶ τοῦ ἡμέρους, ἐν οἴκῳ τεθραμμένους. προείρηται δὲ περὶ τῶν Καρκίνου υἱῶν ὅτι μικροί. ἀεὶ μέντοι τὸ ὄρτυγας ἐκτείνεται, νῦν δὲ διὰ τὸ μέτρον συνέσταλται.)

γυλιαύχενας: (Αὐχένας οὐκ ἔχοντας, καθάπερ ὁ γύλιος. ὡς μικροὺς δὲ καὶ γογγυλώδεις σκώπτει. ἐχόρευον δὲ οὗτοι τῷ πατρί. Ἄλλως.) μακροτραχήλους· γύλιος γὰρ πλέγμα ἐστὶ στρατιωτικὸν ἐπίμηκες, τουτέστιν εἰς ὀξὺ λῆγον. κολοβὸν οὖν εἰκὸς εἶναι τὸ ὅλον σῶμα. καὶ μόνον τὸν τράχηλον μακρόν. (Ἄλλως. γύλιος πλεκτόν τι σκεῦος στρατιωτικὸν, στενόστομον, ἐν ᾧ τὰ σιτία ἐμβάλλουσι. διαβάλλει δὲ αὐτοὺς ὡς λεπροὺς καὶ λεπτοὺς καὶ μακροὺς τραχήλους ἔχοντας. ἐκ τοῖς ἐπιφερόμένοις δὲ ἐξηγήσεται ὅ τι ἐστὶ τὸ γυλιαύχενας. ὀρχηστὰς δὲ, εἰσέφερε γὰρ αὐτοὺς ὁ πατὴρ ἐν τοῖς δράμασιν ὀρχουμένους.)

790. νανοφυεῖς] Nanos. Schol: νάννοι γὰρ λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων. Lucian. de Salt. 75. νανώδης τὴν φύσιν. Id. q. h. s. c. 23. νανώδει σώματι. Apost. XI, 97. Νάνος ὢν ὕπειχε. Arist. H. A. VI. 24. ὥσπερ οἱ νάνοι. Idem qui fiat ut gignantur nani exponere studet de Part. An. IV. 10. Probl. X. 12.

σφυράδων] Hesychius, *σφυράδες: τὰ διαχωρήματα τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων· οἱ δὲ σπυράδας.* V. Pierson. ad Moer. p. 361. BR. Caprinorum stercorum. Schol: *ταπεινοὺς καὶ μικροὺς, οὐδὲ ὅλας σφυράδας.* Eupolis ap. schol. (II. 433.) *σφυράδων πολλῶν ἀναμέστη.* Idem ap. Bekk. Anecd. p. 433, 10. *τί γάρ ἐστ' ἐκεῖνος; ἀποπάτημ' ἀλώπεκος.* Aliae formae sunt *σπυρὰς, σπύραθος* (Hesych. in h. v.), *σπυραθία.* Sic *σφόγγος* et *σπόγγος*, etc. Similiter Eupolis II. 542. *τί γάρ ἐστ' ἐκεῖνος; B. ἀποπάτημ' ἀλώπεκος.*

ἀποκνίσματα] Ramenta. Plat. Hipp. maj. 304 A. *κνίσματά τοί ἐστι καὶ περιτμήματα τῶν λόγων κατὰ βραχὺ διῃρημένα. Ἀποκνίζειν* dixit Sotades comicus II. 585.

μηχανοδίφας] Machinarum inventores. Cf. v. *πραγματοδίφης* Av. 1424. *ἐρεβοδιφᾶν* Nub. 192. *δικοδίφης* (Lucian. Lex. 9. *Μεγαλόσμιός τε ὁ δικοδίφης*). Verbum *διφᾶν* habet Theophrastus Char. XI. 2. Xenoclem, Carcini filium, tangit, cujus in tragoediis multus fuerat machinarum scenicarum usus: de quo vide schol. Schol: *ἀπὸ μέρους τοῦτο· Ξενοκλῆς γὰρ ὁ Καρκίνου δοκεῖ μηχανὰς καὶ τερατείας εἰσάγειν ἐν τοῖς δράμασιν.* Plato comicus ap. schol: *Ξενοκλῆς δὲ δωδεκαμήχανος | ὁ Καρκίνου παῖς τοῦ θαλαττίου.* Ita autem dictus est Xenocles quod quum in tragoediis pari atque pater ipsius infortunio uteretur, famam labentem machinis alioque apparatu scenico resarcire studeret. Unde Thesm. 169. *ὁ δὲ Ξενοκλέης ὢν κακὸς κακῶς ποιεῖ.*

Schol. ναννοφυεῖς: Νάννοι λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων· οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων ἴννοι λέγονται.

σφυράδων ἀποκνίσματα: Ἀντὶ τοῦ ταπεινοὺς καὶ μικροὺς, οὐδὲ ὅλας σφυράδας. σφυράδες δέ εἰσι τὰ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων ἀποπατήματα. (Εὔπολις Αἰξὶ "σφυράδων πολλῶν ἀναμέστη." Ἄλλως. ἡ σφυρὰς κυάμου ἔχει τὸ μέγεθος· ταύταις οὖν ἀπεικάζει αὐτούς. μᾶλλον δὲ οὐδὲ ταύταις, ἀλλὰ τοῖς ἀποκνίσμασιν αὐτῶν καὶ ἀποτμήμασιν. εὐτελίζει οὖν αὐτοὺς διὰ τὸ βραχύ· ἡ γὰρ τοῦ μικροῦ μερὶς μικρὰ οὐδὲν ἂν εἴη.)

792. *Schol. μηχανοδίφας: Ἀπὸ μέρους τοῦτο· Ξενοκλῆς γὰρ ὁ Καρκίνου δοκεῖ μηχανὰς καὶ τερατείας εἰσάγειν ἐν τοῖς δράμασι. Πλάτων Σοφισταῖς "Ξενοκλῆς ὁ δωδεκαμήχανος, ὁ Καρκίνου παῖς τοῦ θαλαττίου." (Ἄλλως. μηχανοδίφας εἶπεν αὐτοὺς ἐπειδὴ πολλάκις ὡς τραγῳδοὶ μηχανὰς εἰσέφερον ἡνίκα θεοὺς ἐμιμοῦντο ἀνερχομένους ἢ κατερχομένους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον.)*

793. Nam etiam pater eorum quod praeter spem (i. e. cum multo labore) peperisset drama felem vesperi suffocasse dixit. Fabulam sc. *τοὺς Μύας* scripsit Carcinus, quam quum in scenam cum multa jactatione demisisset, victus est. Hinc dixisse fingitur a mustela illam suffocatam esse.

794. *ὃ — εἶχε τὸ δρᾶμα*] Cf. ad 676. Sed mendosum videtur *εἶχε τὰ*.

Schol. ὃ παρ' ἐλπίδας: (Τοῦτο πρὸς τὰ ἄνω "μήτ' ἔλθῃς αὐτοῖς συνέριθος.") καὶ γὰρ εἶπεν ὁ πατὴρ γαλῆν τινὰ (τῆς) ἑσπέρας ἀπάγξαι τὸ δρᾶμα αὐτοῦ, ὅπερ εἶχε παρὰ προσδοκίαν, τουτέστιν ὃ μετὰ μόχθου

συνεγράψατο. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς νόθον περὶ τὰ κλέμματα (νωθρὸν περὶ τὰ σκέμματα conj. Mein. Fr. Com. I. 506. qu. νόθον περὶ τὰ δράματα). Ἄλλως. δρᾶμα ἐποίησε τοὺς Μύας· διὰ τοῦτο καὶ γαλῆν εἶπεν ἀπάγξαι.

795. τὸ δρᾶμα] In scholiis: δρᾶμα δὲ ἐποίησε τοὺς Μύας· διὰ τοῦτο καὶ γαλῆν εἶπεν ἀπάγξαι. Vult autem dicere victum esse Carcinum in commissione illius fabulae. BE. Hoc drama quominus doceretur accidisse videtur aliquid, quod hodie ignoramus. Similem Augusti de fabula sua Ajace nondum absoluta jocum componit Fritzch. (ad Ran. 94) ap. Sueton. Aug. c. 85. Nam tragoediam magno impetu exorsus non succedente stylo abolevit: quaerentibusque amicis quidnam Ajax ageret respondit Ajacem suum in spongiam incubuisse.

γαλῆν — ἀπάγξαι] Cf. 1151.

Schol. (γαλῆν τῆς ἑσπέρας: Ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῆς γαλῆς τὸ δρᾶμα ἀπαγχθῆναι. δρᾶμα γὰρ ποιήσας ὁ Καρκίνος ἢ ὁ Ξενοκλῆς παρῆλθε μέγα καυχώμενος ἐπ' αὐτῷ, καὶ παρελθὼν ἡττήθη. ὡς ἡττηθέντος οὖν εἶπεν ἐν ᾧ μεγάλας εἶχεν ἐλπίδας δρᾶμα. ἐπειδὴ δὲ αἱ γαλαῖ τοὺς μῦς νυκτὸς πνίγουσι, παρὰ τοῦτο παίζει.)

797. τοιάδε — καλλικόμων ὑμνεῖν] Ex Stesichoro, cujus verba apposuit scholiasta, τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων | ὑμνεῖν, Φρύγιον μέλος ἐξευρόνθ' ἁβρῶς | ἦρος ἐπερχομένου. V. Bergk. ad Stesich. Fr. 34.

Schol. (τοιάδε χρὴ Χαρίτων: Τῇ στροφῇ ἀποδέδωκε τὴν ἀντίστροφον· πάλιν γὰρ ἐπὶ τὸν οἰκεῖον ἐπανέδραμεν ἔπαινον, φάσκων ὅτι διὰ ταῦτα πάντα χρὴ τοὺς θεατὰς μετὰ πάσης εὐνοίας ἀποδέχεσθαι τὰ ὑπ' αὐτοῦ ποιήματα. ἴδωμεν οὖν τὴν στροφὴν τί ἐστι καὶ πῶς τὴν ἀντίστροφον ἐπήγαγε. κἂν ταῖς Νεφέλαις δὲ εἶπον ὅτι δεῖ πάντως ἀνταποδίδοσθαι τῇ στροφῇ τὴν ἀντίστροφον, εἶτα ἀμφοτέραις ἐπαγαγεῖν τὴν ἐπῳδόν· ἐκ τούτων γὰρ τὰ χορικὰ συνεστάναι, στροφῆς, ἀντιστρόφου, ἐπῳδοῦ. ἀντίστροφος δὲ εἴρηται παρὰ τὸ ἀναστρέφειν ἐπὶ τὸν ἐξ ἀρχῆς νοῦν τοῦ λόγου, μεταξὺ λεγομένων τῶν περιττῶν καὶ ὥσπερ ἐντεθειμένων καὶ δυναμένων ὑπεξαιρεῖσθαι, οὐδὲν ἧττον τῆς ἀκολουθίας σωζομένης. ἔχει δὲ οὕτως "ἀνδρῶν τε δαῖτας καὶ θαλίας μακάρων. σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει." εἶτα "τοιάδε χρὴ Χαρίτων." διὰ μέσου δὲ τὰ περὶ τῶν Καρκίνου παίδων. ἔστι δὲ παρὰ τὰ Στησιχόρου ἐκ τῆς Ὀρεστείας "τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων ὑμνεῖν, Φρύγιον μέλος ἐξευρόντας ἁβρῶς ἦρος ἐπερχομένου." δαμώματα δὲ) τὰ δημοσίᾳ ᾀδόμενα.

798. Χαρίτων δαμώματα] Cf. Av. 1100. Χαρίτων τε κηπεύματα. Pind. N. IX. 27. ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον.

δαμώματα] Schol. τὰ δημοσίᾳ ᾀδόμενα. I. e. carmina publice cantanda. Pind. Isth. VII. 8. γλυκύ τι δαμωσόμεθα (i. e. in publicum proferemus jucundum aliquid). Plat. Theaet. p. 122 E. καὶ ταῦτα πῶς μὴ φῶμεν δημούμενον λέγειν τὸν Πρωταγόραν; Tim. Lex: Δημοῦσθαι. δημοκοπεῖν, παίζειν, εὐφραίνεσθαι. Hesych: Δαμώμενος. ἀγαλ-

λόμενος, οἱ δὲ παίζων. Idem δημώματα per παίγνια explicat. V. Suid. in h. v.

800. ὅταν ἠρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν — κελαδῇ] Haec quoque ex Stesichoro adumbrata sunt, cujus verba dat scholiasta, ὅταν ἦρος ὥρᾳ κελαδῇ χελιδών. V. Fr. 38. ed. Bergk. Cf. Ran. 679. ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις δεινὸν ἐπιβρέμεται Θρῃκία χελιδὼν ἐπὶ βάρβαρον (?) ἑζομένη πέταλον (?) etc. Av. 683. ὦ καλλιβόαν κρέκουσ' αὐλὸν φθέγμασιν ἠρινοῖς. Haec Fritzschius (ad Ran. 94) ad illud ipsum ver quo Pax docta est (Ol. 89, 3. archonte Alcaeo) necessario spectare arbitratur; quo tempore Morsimo et Melanthio, pessimis tragoediae scriptoribus, chorum ab archonte negatum esse.

ἠρινά] Verno tempore. Neutrum plurale adverbialiter usurpatum. Cf. Av. 1099. ἠρινά τε βοσκόμεθα — μύρτα. Eur. Dan. Fr. 3. γῇ τ' ἠρινὸν θάλλουσα. Meleager Anthol. VII. 188. ὀρθρινὰ παίζων | ἀστραγάλοις. Sidonii Epigr. 26.

Schol. (ὅταν ἠρινή: Καὶ αὕτη πλοκὴ Στησιχόρειος. φησὶ γὰρ οὕτως "ὅταν ἦρος ὥρᾳ κελαδῇ χελιδών.")

801. ἑζομένη] "The perching of the swallow was probably regarded as a mark of its settled return." (Pal.)

κελαδῇ] Theopomp. com. II. 808. τέττιξ κελαδεῖ.

χορὸν — 'χῃ] Archon dicebatur χορὸν διδόναι, poeta λαμβάνειν. Cf. Ran. 94. ἢν μόνον χορὸν λάβῃ. Cratinus ap. Athen. 638. ὃς οὐκ ἔδωκ' αἰτοῦντι Σοφοκλέει χορὸν etc. Arist. Poet. 5, 3. Suidas in Χορὸν δίδωμι: Παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις χορῶν ἐτύγχανον κωμῳδίας καὶ τραγῳδίας ποιηταί, οὐ πάντες, ἀλλὰ οἱ εὐδοκιμοῦντες καὶ δοκιμασθέντες ἄξιοι.

803. Μόρσιμος] Malus poeta, de quo vide Ran. 152. Eq. 401.

Schol. Μόρσιμος μηδὲ Μελάνθιος: Τραγικοὶ ποιηταὶ ἀμφότεροι. ὁ δὲ Μόρσιμος Φιλοκλέους τοῦ τραγικοῦ υἱός, πονηρὸς καὶ ἄμετρος. ὁ δὲ Μελάνθιος κωμῳδεῖται εἰς μαλακίαν καὶ ὀψοφαγίαν. καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν τοῖς Κόλαξιν Εὔπολις αὐτὸν ὡς κίναιδον διαβάλλει καὶ κόλακα. ἀλλὰ καὶ ὡς (λευκὰς ἔχοντα καὶ) λεπρὸν Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισιν [150] "ὃς οὐκ ἰδὼν βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου."

804. Μελάνθιος] Et hic poeta fuit tragicus. Inter helluones eum numerat v. 1009. In Av. 151. leprosum fuisse significat. BE. Philoclis filius, Morsimi frater fuit. Famosus fuit ob gulositatem, eoque nomine magnam comicis ridendi materiam praebuit. Vide de eo Bergk. Comm. p. 340. Notatur tragicus poeta Melanthius etiam infra 1009—1115. Idem etiam ab Eupolide et Leucone in fabulis Κόλακες et Φράτορες dictis, quae cum nostri Pace praemia eodem certamine Dionysiaco reportarunt, ab illo ut cinaedus et adulator, ab hoc (ut ab nostro in Pace, a Pherecrate in Πετάλῃ fabula, et Archippo in Ἰχθύσιν) ut ὀψοφάγος, traductus fuit. V. schol. ad h. l. et Athen. VIII. c. 30.

οὗ δὴ πικροτάτην —] I. e. οὗ πικροτάτην δὴ —. Anglice vertas, whose voice was truly the most shrill I ever heard.

805. *πικροτάτην ὄπα*] Soph. Phil. 189. *πικρᾶς οἰμωγᾶς*. Oed. C. 1610. *φθόγγον πικρόν*. Ant. 423. Eur. Phoen. 890. *πικροὺς γόους*. Tro. 1227. *πικρὸν ὄδυρμα*. 441. *πικρὰν Ὀδυσσεῖ γῆρυν*.

γηρύσαντος] Vox praecipue tragica. Sic Hipp. 213. *οὐ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρύσει*.

807. *Schol.* (*ἀδελφός τε καὶ αὐτός*: *Ὡς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Μελανθίου τραγικοῦ ὄντος ἀσήμου. Εἰς τὸ αὐτό. δέχονταί τινες ὡς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Μελανθίου τραγικοῦ ποιητοῦ ὄντος, ἀσήμου δέ. οὐκ ἀνάγκη δὲ διαιρεῖν καὶ ποιεῖν πρὸς τὸ τὸν χορὸν εἶχε τὸ ἀδελφός τε καὶ αὐτός. ἀλλὰ τὰ μὲν πρῶτα ἴδια περὶ τοῦ Μελανθίου μέχρι τοῦ χορὸν εἶχεν, ἀπ' ἄλλης δὲ ἀρχῆς περί τε αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τὰ εἰς ὀψοφαγίαν. ὅτι γὰρ ὁ Μελάνθιος ὀψοφάγος προείρηται. καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Ἀστρατεύτοις.*)

808. *Schol.* (*ἄμφω*: *Στικτέον εἰς τὸ ἄμφω. ὅτι μὲν γὰρ τραγικοὶ ἀμφότεροι, Μελάνθιος καὶ ὁ τούτου ἀδελφός, δῆλον· τὸ δὲ Γοργόνες καὶ ὀψοφάγοι ἐπὶ Μελανθίου μόνου· τοιοῦτος γὰρ οὗτος διαβάλλεται. τινὲς δὲ εἰς τὸ εἶχον στίζουσιν, ἵνα Μελάνθιος μὲν ἔχῃ τὸν χορόν, ἀμφότεροι δὲ ὦσιν ὀψοφάγοι.*)

809. *ὀψοφάγοι* —] De Melanthio Athen. I. 6 C. *Μελάνθιος τῶν ἀπολαύσεων ἐρῶν εὔξατο τῆς μακραύχενος ὄρνιθος* (cycni?) *τὸν τράχηλον ἔχειν, ἵνα ὅ τι πλεῖστον τοῖς ἡδέσιν ἐνδιατρίβῃ.*

810. *βατιδοσκόποι*] Raiarum observatores, i. e. cupidi. Similiter *θυννοσκοπεῖν τοὺς φόρους* dicitur Cleo in Eq. 313. Confer etiam v. *πυροπίπης* Eq. 407. Vesp. 510. *οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγχέλεσιν*. Hor. Ep. I. 15. 31. pernicies et tempestas barathrumque macelli.

811. *Schol. βατιδοσκόποι*: *Βάτις εἶδος ἰχθύος. ἢ καθόλου οἱ ἰχθύες. ἅρπυιαι δὲ ἅρπαγες τῶν ἰχθύων· ἅρπυια γὰρ ἁρπακτικὸν ζῷον.*

812. *γραοσόβαι*] Schol: *ὡς γραοφίλους αὐτοὺς εἰσάγει καὶ περὶ γραῶν ἔρωτα ἐπτοημένους. ἀντὶ τοῦ γραῦς ὀχεύοντες. Σοβάδες* meretrices appellabantur (v. schol.). Confer Latinum subare. Simile fere compositum est *μυιοσόβη* Menand. Athen. 484 D. Cf. etiam v. *γραοτρεφής* (Eust. p. 971, 39.).

Schol. γραοσόβαι: *Ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἀποσοβοῦντες τὰς γραΐδας, ὡς μὴ ἀγοράζειν. ἢ γραΐσι συγκοιμώμενοι· σοβάδας γὰρ τὰς πόρνας λέγουσιν. Εὔπολις "παρὰ τῇδε* (*τηδεδὶ?*) *σὺ τῇ σοβάδι κατηγάγου."* (*ὡς γραοφίλους δὲ αὐτοὺς εἰσάγει καὶ περὶ γραῶν ἔρωτας ἐπτοημένους. ἀντὶ τοῦ γραῦς ὀχεύοντες.*)

813. *τραγομάσχαλοι*] Cf. Ach. 852. *ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν, πατρὸς Τραγασαίου.*

814. *ἰχθυολῦμαι*] Piscium vorago sive pernicies. Phrynichus Bekkeri p. 43. 23. *ἰχθυολύμης ἄνθρωπος*: *ἐπί τινος λίχνου καὶ περὶ ἰχθύων ἐδωδὴν μεμηνότος.* Similiter formata vocabula sunt *παιδολύμης* Aesch. Cho. 605, et *δικολύμης* (i. e. sycophanta) ap. Phrynich. Bekk. p. 35, 28. (Fr. com. IV. 664.)

Schol. τραγομάσχαλοι: Ἀντὶ τοῦ δύσοσμοι· οἱ γὰρ ἄρρενες τῶν αἰγῶν τοιοῦτοι.

ἰχθυολῦμαι: Οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἰχθῦς εἶχον ὡς μέγα ἔδεσμα.

815. ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατύ] Schol: μέγα καταπτύσασα αὐτῶν. Ach. 1126. κατάγελως — πλατύς. Lucian. Cat. 12. πλατὺ χρεμψάμενος καὶ καταπτύσας μου. De Merc. cond. 14. ἄπεισί σοι πλατὺ ἐγχανών. Pseudol. 27. ὡς ἔνι πλατύτατον κεχηνώς. Philostr. V. Apoll. T. IV. 20, 157. τὸ μειράκιον κατεσκέδασε τοῦ λόγου πλατύν τε καὶ ἀσελγῆ γέλωτα. Vesp. 619. τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στράτιον κατέπαρδεν. Th. 381. χρέμπτεται γὰρ ἤδη.

Schol. καταχρεμψαμένη: (Μέγα) καταπτύσασα (αὐτῶν, ὦ Μοῦσα, τῶν προειρημένων ποιητῶν καὶ τῶν παίδων τοῦ Καρκίνου).

816. *Schol.* ἀφῆκε τὸ ῥῆμα καὶ τὸ ἀντεπίρρημα. R.

818. ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν] Cf. 874. ἣν (θεωρίαν) ἡμεῖς ποτε | ἐπαίζομεν etc. Av. 1093. Νύμφαις οὐρείαις ξυμπαίζων. Ran. 411. συμπαιστρίας. 443. χωρεῖτε — παίζοντες οἷς μετουσία θεοφιλοῦς ἑορτῆς.

819. Cf. Eq. 1170. ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον. Ach. 990. ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες. Pac. 22. οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον. 566. Vesp. 1299.

ὡς χαλεπὸν] Prodeunt de novo Personae, et Trygaeus descendit e coelo et ad Penates suos redit narrans quantum laboris hauserit in ascensu et descensu. FLORENS.

Schol. ὡς χαλεπὸν: (Κορωνίς· προΐασι γὰρ οἱ ὑποκριταί. καὶ τὰ πρῶτα ἰαμβικὰ τρίμετρα ἀκατάληκτα λ'ς. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.) ὁ Τρυγαῖός ἐστι κατελθὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ λοιπὸν τῇ οἰκίᾳ πλησιάσας, καὶ τὸν κόπον ὃν ὑπέστη διηγεῖται.

821. ἦστ'] Cf. Eccl. 1086. ἤστην est Eq. 982.

822. *Schol.* κακοήθεις πάνυ: Ἀνθυπήλλαξεν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν μικρότεροι, παρ' ὑπόνοιαν διαβάλλων Ἀθηναίους ὡς κακούργους. δοκεῖ δὲ καὶ τοῖς ἄνω τὰ κάτω μικρὰ φαίνεσθαι.

823. Subaudiendum praesens φαίνεσθε.

824. ὥς γ' ἐγὼ 'πυθόμην τινός] I. e. ὡς σὺ λέγεις. BE. Schol: ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὡς νομίζω, ὡς περὶ ἄλλου φησί. Ridicule de suo ut de alius adventu loquitur nonnihil dubitans, tanquam de re incerta. Cf. Thesm. 596. εἰ μὴ 'πεπύσμην ταῦτα τῶν σάφ' εἰδότων. Alex. ap. Athen. 164 F. τοῦ μαγείρου πυθόμενος | τὸν ἑστιῶντα. Dem. p. 541. ὡς ἐγὼ τῶν παραγενομένων τινὸς ἐπυνθανόμην. p. 1221. ὡς ἐγώ, ἔφη, πέπυσμαι τῶν παίδων etc. Xen. An. IV. 6. 17. τούτων πυνθάνομαι ὅτι etc. Soph. Oed. R. 333. Dem. Phil. II. p. 23, 5. ὡς δ' ἐγὼ τινος ἤκουον, etc.

Schol. ἐπυθόμην τινός: Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὡς νομίζω ὡς περὶ ἄλλου φησί.

826. τὸ τί;] Cf. Pl. 902. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι — ΣΥ. τὸ τί; et ad Nub. 748.

828. οὐκ, εἰ μή γέ που —] Vesp. 97. καὶ νὴ Δί' ἢν ἴδῃ γέ που —.

829. In Avibus introducit dithyramborum poetam Cinesiam alas petentem, ut sublime volans possit captare prooemia, v. 1383 sq. BE. Dithy-

rambicos poetas irridet ut *μετεώρους* et de aere ac nubibus in carminibus perpetuo loquentes.

Schol. *ψυχὰς δύ' ἢ τρεῖς: Διαβάλλει αὐτοὺς ὡς μετεώρους, ἐπεὶ περὶ τῶν νεφελῶν λέγουσι πολλά. (συνεχῶς δὲ κωμῳδοῦσι τοὺς διθυραμβοποιοὺς ὡς ἐκ τοῦ ἀέρος καὶ τῶν νεφελῶν σπῶντας τὰς λέξεις, διὰ τὸ συνθέτους εἶναι παρ' αὐτοῖς.)*

830. *ξυνελέγοντ' ἀναβολάς ποτώμεναι*] Cf. Av. 1383. *ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος | ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν | ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς. | ΠΕ. ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἀναβολὰς λάβοι; | ΚΙ. κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη. | τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται | ἀέρια καὶ σκότι' ἄττα καὶ κυαναυγέα | καὶ πτεροδόνητα.* Ach. 378. *ὁ νοῦς μὲν ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια.* Ran. 849. *Κρητικὰς — ξυλλέγων μονῳδίας.*

Schol. *ἀναβολὰς: Τὰς ἀρχὰς τῶν ᾀσμάτων. Ὅμηρος* [Od. A, 155] "*ἤτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν.*"

831. *ἐνδιαεριανεριηχέτους*] Id est *ἀερονηχεῖς*, nisi quod habetur ibi *ἔνδιος* (i. e. serenus, lucidus) et *ἀνήρ*. Vox *ἀερονηχεῖς* occurrit in Nub. 336, ubi etiam ridet dithyrambos, *ἀερίας διερὰς γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς*. BE. Cf. Av. 1384. *πτερωθεὶς βούλομαι — ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν | ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς.* 1389. *τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται | ἀέρια καὶ σκότι' ἄττα καὶ κυαναυγέα | καὶ πτεροδόνητα.* Lucian. Icar. 1. *μετέωρα καὶ διαέρια δοκῶ σοι λέγειν.* Id. de Salt. 42. *τῶν Νεφέλης παίδων ἐπὶ τοῦ κριοῦ τὴν διαέριον φυγήν.* Id. de Dips. 3. *ἐναέριον καὶ πτηνὸν (γένος σκορπίων).* Plat. Locr. 101 C. *τῶν ἐναερίων ζῴων.* Cf. Eccl. 505. *ἀπαλλαχθέντα τῶν | ὀρθροφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων.*

Schol. *τὰς ἐνδιαεριανεριηχέτους: Κωμῳδεῖ τοὺς διθυραμβοποιοὺς ὡς ἀπὸ τοῦ ἀέρος ἀρχομένους, (καὶ λέξεις τινὰς αὐτῶν διαβάλλει τῶν διθυραμβοποιῶν ὡς τοιαῦτα λεγόντων. Δίδυμος δὲ πεπλάνηται λέγων αὐεριενηχέτους· οὐ γὰρ λέγουσιν αὐέρα οὗτοι (οἱ Ἀττικοί?). συνεχῶς δὲ αὐτοὺς κωμῳδοῦσιν ὡς ἀέρας (ἀέρα?) καὶ νεφέλας καὶ τὰ ἐκ τούτων σύνθετα ποιοῦντας. μήποτε δὲ οὐκ ἀορίστως μόνον, ἀλλὰ καί τινος τῶν διθυραμβοποιῶν λέξεις τινὰς χλευάζει. Ἄλλως.) τὰ προοίμια τῶν διθυραμβοποιῶν ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἀπᾴδοντά ἐστι καὶ οὐδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα δηλοῖ. τὸ δὲ τοιοῦτον μετεώρων ἀνδρῶν.*

832. *οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ'*] Haec spectant ad Trygaei responsionem v. 828. *οὐκ, εἰ μή γέ που* etc.

835. *Ἴων ὁ Χῖος*] De Ionis memoria optime meritus est Bentleius in epistola ad Millium p. 50. Fecerat Ion dithyrambum cujus initium ab scholiasta et Suida prolatum, *ἀοῖον ἀμεροφοίταν ἀστέρα μείναμεν, ἀελίου λευκοπτέρυγα πρόδρομον.* Inde comici jocus. BR. Ionis fragmentum ita dat Bergkius, *Ἀώϊον ἀεροφοίταν | ἀστέρα μείναμεν* etc. Ion tragicus fabulas docere coepit Ol. 82. A. C. 452—449.

ἐποίησεν — τὸν ἀοῖον] Cf. Nub. 555. *ἣν (γραῦν) Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ'.*

πάλαι — ποθ'] Cf. Pl. 1004. *πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.* Sic etiam *πρίν ποτε* supra 592.

Schol. *Ἴων ὁ Χῖος: Διθυράμβων καὶ τραγῳδίας καὶ μελῶν ποιητής. ἐποίησε δὲ ᾠδήν, ἧς ἡ ἀρχή "ἀοῖον ἀεροφοίταν* (*ἀμεροφοίταν* Bentl.) *ἀστέρα μείναμεν, ἀελίου λευκῇ πτέρυγι* (*λευκοπτέρυγα* Suidas in *διθυρ.* correxit primus Bentl.) *πρόδρομον." φαίνεται δὲ τετελευτηκὼς ἐκ τούτων. παίζων οὖν ὁ Ἀριστοφάνης ἀοῖον αὐτόν φησιν ἀστέρα κληθῆναι. περιβόητος δὲ ἐγένετο. ἔγραψε δὲ καὶ κωμῳδίας* (*τραγῳδίας* Mein. Fr. Com. I. 524.) *καὶ ἐπίγραμματα* (*καὶ παιᾶνας καὶ ὕμνους καὶ σκολιὰ καὶ ἐγκώμια καὶ ἐλεγεῖα, καὶ καταλογάδην τὸν πρεσβευτικὸν λεγόμενον, ὃν νόθον ἀξιοῦσιν εἶναί τινες καὶ οὐχὶ αὐτοῦ. φέρεται δὲ αὐτοῦ καὶ κτίσις καὶ κοσμολογικὸς καὶ ὑπομνήματα καὶ ἄλλα τινά. καὶ πάνυ δόκιμος ἦν. φασὶ δὲ αὐτὸν ὁμοῦ διθύραμβον καὶ τραγῳδίαν ἀγωνισάμενον ἐν τῇ Ἀττικῇ νικῆσαι, καὶ εὐνοίας χάριν προῖκα Χῖον οἶνον πέμψαι Ἀθηναίοις. Σωκράτους δὲ τοῦ φιλοσόφου ἔστιν εἰς αὐτὸν λόγος λεγόμενος Ἴων. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς Χωλιάμβοις, ὅτι πολλὰ ἔγραψεν.*) [[*ὡς δ' ἦλθεν ἐνθάδε, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀπέθανεν.*]] — *εἰς τὸν οὐρανόν. ἀπέθανε γάρ. ἀοῖον δὲ τὸν ἑῷον.* R.

837. *ἀοῖον — ἀστέρα*] Cf. Eurip. ap. schol. ad Eq. 783. *ἑῷος ἡνίχ' ἱππότας ἐξέλαμψεν ἀστήρ.* Sic Julius Caesar ut deus colebatur, quod in astrum, quod mortis ejus tempore apparuisset, migrasse putaretur (Suet. J. Caes. 88.). Cf. Virg. Ecl. IX. 47. Hor. Od. I. 12. 47. Forma *ἠῷος* est Hom. H. Merc. 17. Hesiod. Scut. 396.

Schol. (*Ἀοῖον αὐτὸν: Ὅτι ὁ μὲν Ἴων ἤδη τεθνήκει δῆλον. οὐκ ἄδηλον δέ ἐστι ὅτι πρὸς τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἔν τινι τῶν διθυράμβων λελεγμένον τὸ ἀοῖος ἀστὴρ παίζει.*)

838. *διατρέχοντες ἀστέρες*] Qui *διάττοντες* ab Aristotele aliisque dicuntur. DIND. Plat. Rep. X. p. 621 B. *ἄλλον ἄλλῃ φέρεσθαι ἄνω εἰς τὴν γένεσιν ᾄττοντας ὥσπερ ἀστέρας.*

839. *καόμενοι θέουσιν*] Cf. Arist. Meteor. I. 4 sq.

Schol. *οἳ καόμενοι: Οἱ σπινθηρίζοντες, οἱ καλούμενοι διάττοντες,* (*οἱ ἐν τῷ λάμπειν τοὺς σπινθῆρας πέμποντες.*)

841. *ἰπνούς*] Laternas. Schol: *οὓς νῦν ἡμεῖς λαμπτῆρας ἢ φανοὺς καλοῦμεν.* Cf. ad Pl. 816.

Schol. *ἰπνούς: Οὓς νῦν ἡμεῖς λαμπτῆρας ἢ φανοὺς καλοῦμεν.* (*τοὺς νῦν φανοὺς καλουμένους τινάς φασι λέγειν τῶν παλαιῶν, τὰς δὲ λαμπάδας τοὺς τραγικοὺς φανοὺς ἢ πανοὺς διὰ τοῦ π.*).

842. *ταυτηνί*] Oporam. Vide supra v. 523. Jubet autem hic ut intus lavetur Opora. BE.

Schol. (*ταυτηνὶ λαβών: Ἐλέγετο ὅτι δύο πόρνας εἶχε τῇ Εἰρήνῃ συνοφθείσας, τήν τε Ὀπώραν καὶ τὴν Θεωρίαν, ὧν τὴν μὲν Ὀπώραν δίδωσι τοῖς γεωργοῖς, τῇ δὲ βουλῇ τὴν Θεωρίαν. τούτων οὖν τὴν μὲν Ὀπώραν τοῖς οἰκέταις ὁ Τρυγαῖος δίδωσιν ἀπαγαγεῖν εἰς τὴν οἰκίαν, ὡς αὐτὸς αὐτὴν γαμήσων, καὶ παρακελεύεται τὰ πρὸς τοὺς γάμους αὐτῇ εὐτρεπίσαι. τὴν δὲ Θεωρίαν αὐτός φησιν ἀπομόσας δώσειν τῇ βουλῇ. ἴσως δὲ ἡ*

Εἰρήνη ἐν τῷ οὐρανῷ ἔμεινεν· οὐδαμοῦ γὰρ ποιεῖται αὐτῆς μνήμην ὡς κατελθούσης.)

843. *τὴν πύελον*] Cf. Eq. 1060. Thesm. 562. Scolion ap. Athen. 695 E. *ἐν ταὐτᾷ πυέλῳ τόν τ' ἀγαθὸν τόν τε κακὸν λόει.* Praeparari jubet *λουτρὸν νυμφικόν* (Lys. 378).

κατάκλυζε] Cf. Cratin. com. II. 119. *κατακλύσει.*

Schol. ἀντὶ τοῦ κατακλύζεσθαι ποίησον, ὅ ἐστι γέμισον ὕδατος. R. V.

844. *στόρνυ — λέχος*] Soph. Tr. 901. *καὶ παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια | στορνύνθ'.* Eur. Suppl. 766. *κἄστρωσέ γ' εὐνάς.* Incert. ap. Athen. 48 A. *στρώννυ τε κοίτας.* Herod. VII. 54. Hom. Il. *ω.* 648. *αἶψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιὼ λέχε' ἐγκονέουσαι.*

στόρνυ] Sic *διαπετάννυ* Lys. 733.

κουρίδιον λέχος] Supra v. 706. dicit ad hunc Trygaeum Mercurius, *ἴθι νυν ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπώραν λάμβανε | γυναῖκα σαυτῷ τήνδε.* BE.

Schol. προστακτικόν ἐστι τὸ στόρνυ καὶ ἔστιν ὅ τε (ἔστι τὸ τε?) σύνδεσμος. R. V.

845. *ἧκε δεῦρ' αὖθις πάλιν*] Cf. 275. *ἧκέ νυν ταχύ.* Lys. 924. *ἧκέ νυν ταχέως πάλιν.*

846. *τήνδε*] Sc. *τὴν Θεωρίαν.* Cf. 713. *τήνδε τὴν Θεωρίαν | ἀπαγαγε τῇ βουλῇ λαβών, ἧσπέρ ποτ' ἦν.*

Schol. τὴν Θεωρίαν. R.

847. *πόθεν;*] Pro *ὁπόθεν;* Cf. Nub. 664. Av. 1234. Eccl. 761. Nisi reponendum *ὁπόθεν.*

ἐκ τοὐρανοῦ] Hinc apparet *Θεωρίαν* et *Ὀπώραν* in postscenii muro primum in conspectum venisse ad latus utramque Pacis, postquam haec in altum sublata est, non cum ea simul ex caverna extractas esse.

848. Cf. 1217. *δοίην ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας.* 1214. *τί δῆτα τουτοινὶ καταθῶ σοι τοῖν λόφοιν;* Alexis Athen. 117 F. *ἔδωκα ταύτης δύ' ὀβολώ.* Theocr. I. 57. *τοῦ μὲν ἐγὼ πορθμεῖ Καλυδωνίῳ αἰγά τ' ἔδωκα.* Lucian. Cyn. 17. *καίτοι τί ἂν δοίη τις ἀνδρὸς τὴν αὐτὴν τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντος;* Aelian. V. H. II. 12. *τί δ' ἂν ἐμοὶ (ἐμοῦ* Cas.) *δοίητε, ὃς οὕτω φθονοῦμαι;* Plaut. Rud. V. 3. 11. m i h i t r i o b o l u m o b e a m (*αὐτῆς*) n e d u i s. In hujusmodi locutionibus subaudiri potest *ἀντί.*

849. *εἰ πορνοβοσκοῦσ' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί*] Nunc clarius indicat meretrices esse has duas. Euripides autem in hanc sententiam dixit in Ione v. 449. *οὐκέτ' ἀνθρώπους κακῶς | λέγειν δίκαιον, εἰ τὰ τῶν θεῶν κακὰ | μιμούμεθ', ἀλλὰ τοὺς διδάσκοντας τάδε.* BE.

πορνοβοσκοῦσ'] Plat. com. II. 667. *πορνοβοσκῆσαι.* Diph. IV. 415. *οὐκ ἔστιν οὐδὲν τεχνίον ἐξωλέστερον | τοῦ πορνοβοσκοῦ.* Cf. v. *γηροβοσκεῖν,* Ach. 678.

ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί] Eadem verba Eq. 601.

Schol. πορνοβοσκοῦσι: Πιθανῶς ἐδήλωσεν ὅτι πόρναι ἦσαν ἡ Ὀπώρα καὶ ἡ Θεωρία.

πάλαι — ποθ'] Cf. Pl. 1004. *πάλαι ποτ'* … ιt: sunt ta-
etiam *πρίν ποτε* supra 592. … sibi victum
Schol. *Ἴων ὁ Χῖος: Διθυράμβων* … tudinem valere,
ἐποίησε δὲ ᾠδήν, ἧς ἡ ἀρχή "ἀοῖ … i parent. Nescio
ἀστέρα μείναμεν, ἀελίου λευκῇ πτ … id faciunt ipsi
correxit primus Bentl.) *πρόδρομ* … xercent. Utut hoc
παίζων οὖν ὁ Ἀριστοφάνης ἀ … ues, qui lenocinio clam
βόητος δὲ ἐγένετο. ἔγραψε … *σκεῖν* videri volebant. Quod
I. 524.) *καὶ ἐπίγραμματα* … cf. Ach. 1113. *ὤνθρωπε, βούλει*
μια καὶ ἐλεγεῖα, καὶ κα … *ἀλλ' ἐγὼ χὠ παῖς ἐρίζομεν πάλαι.*
ἀξιοῦσιν εἶναί τινες … *κόμην ἔχεις; | ΠΟ. οὐκ, ἀλλὰ πάντες*
κοσμολογικὸς καὶ ὑτ … p. 945. *ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὅ τι*
δὲ αὐτὸν ὁμοῦ δ … *νό μοι δοκεῖ πεπονθέναι | ὅπερ* etc. Eq. 176.
νικῆσαι, καὶ εὐ … 482. 498. Vesp. 77. 1143. 1372. etc.
κράτους δὲ τοῦ …] Cf. Herod. I. 216. *ἀπὸ κτηνέων ζώουσι καὶ ἰχθύων.*
ται αὐτοῦ κ … *ουσι?) ἀπὸ τῶν ἰχθύων μούνων.* IV. 22. *καὶ οὗτοι ἀπὸ*
[[*ὡς δ' ἦλθ* … Xen. An. VI. 1. 1. *ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἔζων.* Dem. p. 96. *ἐφ'*
οὐρανόν. … *καὶ προσαιτεῖ καὶ δανείζεται, ἀπὸ τούτων διάγει.* de Cor. 198.

837. … *δὲ καὶ ἐξ ὧν ζῇς* etc. Agatharchides ap. Phot. p. 454 a. *τὸν μὲν*
ἱππότ… *ἀφ' αἵματος ζῶσιν.* Schol. ad Eccl. 77. *Λάμιός τις πένης καὶ*
in a … *ξυλοφορίας ζῶν.*
(Sr … *Schol.* *οὐκ, ἀλλά: Οὐχ ὡς ἐν ἀποφάσει, ἀλλ' ὡσεὶ εἶπεν, ἀλλ' αὐτοὶ*
… *ἐκεῖ τινές εἰσιν ἀπὸ τούτων; ἐπεὶ πῶς ἀπαρνησάμενος συντίθεται πάλιν.*

851. *ἄγε νυν ἴωμεν*] Haec servus ad *Ὀπώραν*, quam ad heriles aedes abducit. Cf. 842. Nisi Trygaei ipsius potius haec sunt.

Schol. *ἄγε νυν: Ὁ θεράπων λέγει ἄγε νυν ἴωμεν τῇ Ὀπώρᾳ, ἵνα ἐρωτᾷ τὸν δεσπότην περὶ τῆς Ὀπώρας.*

854. *ἀμβροσίαν λείχειν*] *Κακεμφάτως* dictum, ut monuit schol. Brunckius confert Martial. II. 50. Cf. Ran. 1308.

Schol. *λείχειν ἄνω: Τοῦτο καὶ τὸ ἑξῆς διὰ τὸ κακέμφατόν τινες παραιτοῦνται, (ὅτι ἐπαμφοτεριζόντως λέλεκται, καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα καὶ πρὸς τὸ ἀσελγές).*

855. "Ergo hic quoque parandus est cibus, quem lingat. *Σκευάζειν* est conficere, condire cibum." BENTL.

Schol. *εἰς τὸ κακέμφατον τῆς πόρνης λέγεται.* R. V.

856 sq. Respondent 909 sq. Cf. Ach. 1008 sq.

856. *εὐδαιμονικῶς — πράττει*] Ut *πράττειν καλῶς*, *κακῶς*, *ἄλλως*, etc.

Schol. *εὐδαιμονικῶς:* [[*Στροφὴ ἀμοιβαία κώλων ζ'. ἔχει δὲ καὶ ἀντιστροφὴν τὸ "ἡ χρηστὸς ἀνήρ." καὶ εἰσὶ τοῦ μὲν χοροῦ τὰ κῶλα ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονος, τὰ μὲν β' δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ γ' ἡμιόλιον· ὁ δὲ τοῦ ὑποκριτοῦ στίχος ἰαμβικὸς τετράμετρος καταληκτικός. καὶ αὖθις τὰ τοῦ χοροῦ τρία τοῖς ἄνω κάτισα κώλοις. ὑφ' ἃ παράγραφος καὶ ἡ ἔσω διπλῆ. ἑξῆς δ' ἐν εἰσθέσει σύστημα κατὰ περικοπὴν στίχων ἰαμβικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ε'. ὑφ' οὓς κορωνίς.*]] *διπλῆ· ἔστι γὰρ μέλος ἀμοιβαῖον τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ ὑποκριτοῦ, οὗ ἔστι πρῶτον ἐν ἐκθέσει κῶλα*

…αὶ τὸ β' Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ἐφθημιμερῆ …ὶ αὐτὸ ἡμιόλιον. ὁ δὲ τοῦ ὑποκριτοῦ …υ. ταῦτα δύναται εἶναι στροφὴ καὶ …σὶ δὲ τοῦ χοροῦ στίχοι ὅμοιοι …ί. δύο δὲ ἐν ἐκθέσει στίχοι …νικῶς ὁ πρεσβύτης τὰ νῦν

… 25. ὅσα μέντοι ἤδη δοκεῖν αὐτῷ. … Eur. Her. 641. εὐτυχεῖς τὰ νῦν τάδε. …ς θεῶν τὰ νῦν τάδε. Herc. 246. οὐχ ὁ …οδ', ἀλλ' ἐγὼ, τὰ νῦν τάδε. Herod. VII. 104. …άδε ἐστοργὼς ἐκείνους. Alciphr. III. 58. III. 72. πρωτεύει τοῦ συνεδρίου. III. 58. Soph. Aj. 739. τὸ

…ν τάδε: Ἀττικοὶ οὕτως ἔλεγον ἀντὶ τοῦ νῦν. R. Ἀττικῶς … ἀντὶ τοῦ νῦν. V.

…ί δῆτ', ἐπειδὰν —;] Cf. 916. τί δῆτ', ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἶνου νέου …στὴν; 863. Ach. 1011. τί δῆτ', ἐπειδὰν τὰς κίχλας | ὀπτωμένας ἴδητε; λαμπρόν] Cf. Soph. El. 685. 1130. Tr. 379.

861. Cf. Eur. Her. 796. νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος αὖθις αὖ. BE. Schol. ἀντὶ τοῦ γενόμενος. R. οἷον πάλιν ἀνανεάζων. V.

862. μύρῳ κατάλειπτος] Cf. Eq. 1352. σμύρνῃ κατάλειπτος. Schol. μυραλοιφίαις ἀληλιμμένος. V.

863. τῶν τιτθίων ἔχωμαι] Cf. Pl. 1067. τῶν τιτθίων | ἐφάπτεταί σου. Schol. τῆς Ὀπώρας. οἶμαι, φησὶ, πάλιν νέος εἶναι, ὡς προεῖπον. V.

864. τῶν Καρκίνου στροβίλων] Ita vocat Carcini filios ludens in homonymia vocis στρόβιλος, quae et nucem pineam significat et saltationis genus quoddam, quia erant saltatores. Simili ratione eosdem istos vocat ὀρχίλους Vesp. 1513, ludens in vocibus ὀρχεῖσθαι saltare et ὀρχίλος orchilus, avicula quaedam. BE. Pro ὀρχηστῶν στροβουμένων. Anglice, whirlers. Cf. Vesp. 1529. στρόβει, παράβαινε κύκλῳ —. Ubi Carcini filii saltantes compellantur. Pherecrates ap. Plutarch. de Mus. (Mein. II. 327.) Φρῦνις δ' ἴδιον στρόβιλον ἐμβαλών τινα, | κάμπτων με καὶ στρέφων ὅλην διέφθορεν. Menand. IV. 231. στρόβιλος ἐν ὅσῳ συστρέφεται προσέρχεται. Στρόβιλος inter εἴδη ὀρχήσεων enumeratur Poll. IV. 101. Cf. Cic. in Pis. 10. cum illum suum saltatorium versaret orbem. Vesp. 1517. ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυτούς. 1530. βέμβικες ἐγγενέσθων.

Schol. εὐδαιμονέστερος: Ἀντὶ τοῦ κακοδαιμονέστερος, ἐν εἰρωνείᾳ. στροβίλους δέ φησι τούτους ἢ διὰ τὸ τραχὺ τοῦ σώματος ἢ πρὸς τὸ τοῦ Καρκίνου ὄνομα παίζων· ὀστρακόδερμοι γὰρ οἱ καρκίνοι καθάπερ καὶ οἱ στρόβιλοι, [[τουτέστιν οἱ κοχλίαι ἢ οἱ θαλάττιοι κήρυκες]]. ἢ διὰ τὸ ἐν τῇ ὀρχήσει στροβεῖσθαι, (ἐπειδὴ καὶ οἱ στρόβιλοι κώνου ἐπέχουσι δίκην). Ἄλλως. στρόβιλός ἐστιν ἡ συστροφή. στροβίλους οὖν εἶπε καθ' ὃ καὶ ἀλλαχοῦ [v. 789] γυλιαύχενας.

865. *Schol.* *παρατηρητέον ὅτι οὐκ ἐπὶ ἁρμάτων μόνον ἔλεγον ὄχημα.* R. V.

867. *βινεῖν τε καὶ καθεύδειν*] Cf. 341. *βινεῖν, καθεύδειν.*

Schol. *παραγραμμίσαι* (*παραγραμματίσαι?*) *μοι δοκεῖ τοῦ γελοίου χάριν, ἀντὶ τοῦ πίνειν τε καὶ καθεύδειν.* V.

868. *ἡ παῖς*] Sc. *ἡ Ὀπώρα.*

τὰ τῆς πυγῆς καλά] Pro *τὰ τῆς τύχης καλά*, opinor. "Omnia sacris divinis rite praeparata sunt" interpretatur Bergkius Comm. p. 171. Ut in Av. 1118. *τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστιν, ὄρνιθες, καλά.* Cf. Phrynich. ap. schol. ad Av. 989. *ἀνὴρ χορεύει καὶ τὰ τοῦ θεοῦ καλά.* Menand. ap. Athen. p. 243. *τὸ* (*τὰ?*) *τῆς θεοῦ γὰρ πανταχῶς ἔχειν καλῶς.* Soph. Oed. R. 977. *τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνθρωπος, ᾧ τὰ τῆς τύχης | κρατεῖ;* Eur. Iph. T. 467. *τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχῃ* (l. *ἕξει καλῶς*) | *φροντιστέον μοι.* Iph. A. 1404. *τὸ τῆς τύχης δὲ καὶ τὸ τῆς θεοῦ νοσεῖ.* Phoen. 1202. *καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει.* Alc. 788. *τὸ* (*τὰ?*) *τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἷ προβήσεται.* Tro. 27. *νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν.* Thuc. II. 60. *τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν.* V. 102. *τὰ τῶν πολέμων.* VIII. 42. *τὰ τοῦ οὐρανοῦ.* Dem. p. 43. *εἰ — τὰ τῆς τύχης ἡμῖν ὑπάρξαι.* p. 49. *τὸ τῶν πνευμάτων ἀσφαλές.* p. 53. *τὸ τῶν θεῶν εὐμενὲς καὶ τὸ τῆς τύχης ἡμῖν συναγωνίζεται.* p. 1435. *τὰ τῆς αἰτίας.* Xen. Mem. IV. 8. 8. *τὰ τοῦ γήρως.* Xen. Anab. III. 2. 9. *ἐπεὶ δὲ τὰ τῶν θεῶν καλῶς εἶχεν.* Plut. Caes. 12. *τὰ τοῦ πολέμου — τὰ τῆς εἰρήνης.*

Schol. ⟦*ἡ παῖς λέλουται: Κορωνὶς ἑτέρα εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν ἐξ ἰαμβείων μα'. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.*⟧

869. *πέπεπται*] A *πέττω.* Cf. Pl. 1126. *οἴμοι πλακοῦντος τοῦ 'ν τετράδι πεπεμμένου.* 1136. 1142. *ναστὸς εὖ πεπεμμένος.* Eccl. 223. *πέττουσι τοὺς πλακοῦντας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.* 843. *πόπανα πέττεται.* Philetaer. III. 297. *οὐδ' ἐν νεκροῖσι πέττεται γαμήλιος* (*πλακοῦς*). Herod. I. 161. *οὐδεὶς — πέμματα ἐπέσσετο καρποῦ* etc.

σησαμῆ] Tanquam ad sponsum; dabatur enim sponsis sesamum. In Avibus v. 159, cum Chorus Avium dixisset *νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα | καὶ μύρτα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια*, alter dicit *ὑμεῖς μὲν ἆρα ζῆτε νυμφίων βίον.* BE. Liba sesamina in nuptiis adhibebantur *διὰ τὸ πολύγονον*, ut monet schol. Etiam in rebus sacris mysteriorum adhibebantur *σησαμεῖ*, teste Clem. Alex. Protr. II. 22. Cf. ad Ach. 1092. Hesychius, *Σησαμοῦς: πέμμα ἐκ μέλιτος καὶ σησάμης.* Id. *Σησάμη* (Hippocr. 555, 7): *σησαμίς. καὶ πλακοῦς ἐκ σησάμης.* Distinguit autem scholiasta inter voces *σησαμοῦς* et *σησαμῆ* seu *σησαμίς.*

Schol. *σησαμῆ:* (*Παρὰ τὸ ἐν τοῖς γάμοις ἔθος. ἐδόκουν γὰρ ἐν τοῖς γάμοις σήσαμον διδόναι, ὅς ἐστι*) *πλακοῦς γαμικὸς ἀπὸ σησάμων πεποιημένος, διὰ τὸ πολύγονον, ὥς φησι Μένανδρος.* (*σησαμοῦς δὲ καὶ σησαμῆ διαφέρει· σησαμοῦς μὲν εἶδος πλακοῦντος, σησαμῆ* (add. *δὲ?*) *ἣν φαμεν ἡμεῖς σησαμίδα.* [Av. 159.] "*σήσαμα δὲ καὶ μήκωνες καὶ σισύμβρια.*" *φύλλα οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφίοι. καὶ σησαμοῦντα πάσσεται.*)

870. *τοῦ πέους δὲ δεῖ*] Similiter fere Lys. 995. *ὀρσὰ Λακεδαίμων πᾶα καὶ τοὶ σύμμαχοι | ἅπαντες ἐστύκαντι, Πελλάνας δὲ δεῖ.*

872. *ἀνύσαντε ... τι*] Cf. Vesp. 1158. *ταςδὶ δ' ἀνύσας ὑποδοῦ τι* (*ὑπόδυθι* vulg.) *τὰς Λακωνικάς.*

Schol. πρὸς οὐδὲν τὸ τι. V.

874. *ἐπαίομεν*] Schol: *ἠλαύνομεν.* Cf. 898. *παίειν, ὀρύττειν.* et ad Lys. 852. *Παιονίδης.* Sed corrigendum videtur *ἐπέμπομεν.*

Βραυρῶνάδ' Herod. VII. 138. *οἱ δὲ Πελασγοὶ — ἐλόχησαν Ἀρτέμιδι ἐν Βραυρῶνι ἀγούσας ὀρτὴν τὰς τὸν Ἀθηναίων γυναῖκας.* Festum *Βραυρώνια* memoratur Lys. 645.

ὑποπεπωκότες] I. e. ante coenae tempus vino longiuscule potato. Cf. ad Av. 494. Lys. 394. Fr. 428.

Schol. ἐπαίσαμεν: Συνουσιάζομεν, ἠλαύνομεν. πόρνη γάρ ἐστιν. ἐν Βραυρῶνι δὲ δήμῳ τῆς Ἀττικῆς πολλαὶ πόρναι. ἐκεῖ δὲ καὶ τὰ Διονύσια ἤγετο, καὶ καθ' ἕκαστον δῆμον, ἐν οἷς ἐμέθυον. μεθύοντες δὲ πολλὰς πόρνας ἥρπαζον. R. V.

875. *Schol. καὶ μόλις ταύτης ἐγκρατεῖς γεγενήμεθα.* V.

876. *πρωκτοπεντετηρίδα*] Schol: *παρόσον διὰ πενταετηροῦς χρόνου ἤγοντο αἱ θεωρίαι τῶν Διονυσίων.* Quatenus quinquennalia erant sacra illa Dionysiorum nempe in Braurone. BE. Cf. Herod. III. 97. *διὰ πεντετηρίδος* (*πενταετ.*?) *ἀγίνεον.* IV. 94. VI. 111. Pind. Ol. XI. 57. *πενταετηρίδ' — ἔστασεν ἑορτάν.* Virg. Aen. III. 301. "trieterica — orgia." Sensus hic videtur esse, Quantam culus iste quinto quoque anno voluptatem affert! Simile comica licentia fictum vocabulum est *καταπριακοντουτίζειν* Eq. 1391.

Schol. πρωκτοπεντετηρίδα: Παρόσον διὰ πενταετηροῦς χρόνου ἤγοντο αἱ θεωρίαι τῶν Διονυσίων.

877. *ὑμῶν*] Ad spectatores.

879. *οὗτος, τί περιγράφεις;*] Cum audiret servus Trygaeum velle meretricem alicui servandam dare, statim cogitabat, O si mihi daretur! et oraturus erat; sed timebat repulsam, nec immerito, quis enim ovem lupo committat? Itaque gestus edebat quales solent meditabundi et solliciti. Scholiastes Eurip. Orest. 631. *ὡς τῷ ποδὶ τὸ ἔδαφος περιγράφοντος αὐτοῦ καὶ διστατικῶς ἔχοντος καὶ ἀναλογιζομένου εἰ δέον ταῦτα ποιεῖν· ὅπερ ποιοῦσιν οἱ ἀμηχανοῦντες ἐν τοῖς πράγμασι.* Suavissime Aristaenetus Lib. I. Epist. 15. de puella aliquid magni petitura: *ἀλλ' εἰς γῆν ἑώρα τὸ πρόσωπον ὥσπερ τι συννοουμένης· εἶτα ἔφης ἐπιχαρίτως πεφοινιγμένη τὰς παρειὰς καὶ τὸ πρόσωπον ἐξ αἰδοῦς ἀποκλίνασα, καὶ πῇ μὲν τῆς ἀμπεχόνης ἄκροις δακτύλοις ἐφαπτομένη τῶν κροσσῶν πῇ δὲ περιστρέφουσα τοῦ ζωνίου τὸ ἄκρον, ἔστι δὲ ὅτε καὶ τοὔδαφος περιχαράττουσα τῷ ποδί. ταῦτα δὴ τὰ τῶν αἰδουμένων ἐν διαπορήσει κινήματα· ἔφης οὖν μόλις ἠρεμαίᾳ φωνῇ, Ἐπίνευσον, ὦ βασιλεῦ* etc. BE. Cf. ad Ach. 31. *ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογίζομαι.* Schol: *οἱ γὰρ θέλοντες θεωρεῖν προκαταλαμβάνουσιν ἑαυτοῖς τόπους.* Hoc ideo videtur servo dicere quia ille Theoriam immodeste tractat. V. schol. Cf. Eupol.

ap. Poll. IX. 102. (II. 525. Mein.) *οὔκουν περιγράψεις ὅσον ἐναριστὴν κύκλον;* Herod. VIII. 137. *περιγράφει τῇ μαχαίρῃ ἐς τὸ ἔδαφος τοῦ οἴκου τὸν ἥλιον.* VII. 60. *περιέγραψαν ἔξωθεν κύκλον.*

τὸ δεῖν'] Anglice, you know. Cf. ad Vesp. 524. Av. 648.

εἰς Ἴσθμια] Isthmiorum mentionem facit quia de meretrice sermo est; erant autem plurimae meretrices Corinthi, quae in Isthmo est sita. Quid autem revera per *Ἴσθμια* hic et *σκηνὴν τῷ πέει* intelligatur facile cogitabit qui consideraverit quid sit Isthmus: Aequora bina suis obtundunt fluctibus Isthmon. Obex, quo rupto Ionium Aegeo miscebitur. BE. *Κακεμφάτως* haec accipienda. Cf. Thesm. 647. *ἰσθμόν τιν' ἔχεις.*

Schol. εἰς Ἴσθμια: Οἱ γὰρ θέλοντες θεωρεῖν προκαταλαμβάνουσιν ἑαυτοῖς τόπους. εἰς Ἴσθμια δὲ εἴρηκεν ἅμα ὅτι καὶ ἀγὼν Ἰσθμιακός, καὶ διὰ τὴν στενότητα τοῦ αἰδοίου τῆς πόρνης. διὸ καὶ εἶπε "τῷ πέει σκηνὴν ποιῶ." στενὸς δὲ καὶ ὁ Ἴσθμος. πάσας δὲ τὰς πανηγύρεις θεωρίας ἐκάλουν. R. V.

(*στενοῦ γὰρ ὄντος τοῦ τόπου πάντες προλαβεῖν σπεύδουσιν, ἐπεὶ οὐχ εὑρίσκουσι ξενίαν. πιθανῶς δὲ οὔτε Ὀλύμπια οὔτε Πύθια εἶπεν. Ἄλλως.*) *εἷς τῶν θεατῶν τὰ ἰσχία τῆς Θεωρίας καταλαμβάνει καὶ ἐφάπτεται περιφέρων τὸν δάκτυλον. ἅμα οὖν πρὸς τὴν Θεωρίαν τὰ Ἴσθμια. ἐπιτιμᾷ δὲ ὁ δεσπότης ὡς ἁπτομένῳ τῶν ἰσχίων αὐτῆς. περιγράφειν γάρ ἐστι τὸ περιορίζειν ἁπτόμενον.* (*τῷ δακτύλῳ περιέγραφε τὰ ἰσχία. Ἄλλως. τὸ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστι. προκαταλαμβάνω θήκην ἐμαυτῷ ταῖς ἡδοναῖς. ἐπεὶ δ' ἐν Ἰσθμῷ διὰ τὴν τοῦ τόπου στενοχωρίαν οὐκ ἔστι ξενίας ἐπιτυχεῖν εὐχερῶς, ἔθος τῇ πανηγύρει τῶν Ἰσθμίων πρόπαλαι καταλαμβάνειν τὰς σκηνὰς τοῖς πανηγυρίζειν βουλομένοις.*) R. V.

διττὴ ἡ ἑρμηνεία. πρός τε τὴν Θεωρίαν καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα. V.

παρεπιγραφή· ἁπτόμενος γὰρ αὐτῆς τῆς πυγῆς καὶ θαυμάζων καὶ τοῖς θεαταῖς ἐπιδεικνύμενος τὸ αἰδοῖον. πενταετηρίδα δὲ προσέθηκε τὸ ἔργον τῆς θεωρίας· διὰ πενταετοῦς γὰρ ἐπιτελοῦνται τὰ Διονύσια. ἢ ὅτι διὰ πέντε ἐτῶν εἶδον τὴν θεωρίαν. V.

880. *σκηνὴν — καταλαμβάνω*] Nostri fabulae titulus fuit *Σκηνὰς καταλαμβάνουσαι.* Heniochus ap. Stob. Flor. 43, 27. *τὸ χωρίον μὲν γὰρ τόδ' ἐστὶ πᾶν κύκλῳ | Ὀλυμπία, τηνδὶ δὲ τὴν σκηνὴν ἐκεῖ | σκηνὴν ὁρᾶν θεωρικὴν νομίζετε.* Dem. p. 572. *θέαν τινὸς καταλαμβάνοντος ἥψατο.* Lucian. Herm. 39. *Εὐανδρίδου — θέαν μοι προκαταλαβόντος ἐν τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις.* Id. de Salt. 85. *καὶ ἐμοὶ παρὰ σεαυτῷ θέαν καταλαμβάνειν.* Arg. Dem. Or. I. *πάντων καταλαμβάνειν τόπον σπευδόντων* (sc. in theatro). Eccl. 21. *καταλαβεῖν — ἕδρας.* 86. Schol. Theocrit. XV. 16. *ἐν ταῖς πανηγύρεσι σκηνὰς ἐποίουν οἱ πωλοῦντες.*

881. *δεῦρο σύ*] Theoriam alloquitur. Eandem compellat 874. *ἄγε δὴ σὺ κατάθου* etc.

Schol. ὁ δυνάμενος φυλάξαι τὴν Θεωρίαν ἕως αὐτὴν παραδῷ τῇ βουλῇ. R.

882. *ἐς μέσους*] Eur. Hec. 531. *κἀγὼ παραστὰς εἶπον ἐν μέσοις τάδε.* Iph. A. 528. Iph. T. 45. Soph. Phil. 630. *δεῖξαι — Ἀργείοις μέσοις.*

Schol. τοὺς θεατὰς ἢ τὸ βουλευτήριον. R.

883. *Schol.* τεχνικῶς περὶ τῆς θεωρίας διαλεγόμενος ἐκείνου ἀνθάπτεται· ἅμα καὶ ὅτι ἐν ταῖς θεωρίαις ζωμοὶ γίνονται ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν θυομένων, ἅμα δὲ ὅτι λείχτης διεβάλλετο ὁ Ἀριφράδης καὶ μεμηνὼς ἐπὶ γυναιξίν. ὡς φοινικιστὴς γὰρ λοιδορεῖται, ὅπερ καὶ ἐκ τοῦ προσπεσὼν δηλοῖ. R. V.

ἔφην ὅτι ὡς ἀρρητοποιὸν αὐτὸν διαβάλλει. ὁρᾷς οὖν ὡς ἐπαμφοτεριζούσαις χρῆται ταῖς λέξεσιν, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς θεωρίας διαλεγόμενος κἀκείνου καθαπτόμενος. ἐκλάψεται δὲ ἐκπίεται καὶ ἐκροφήσει. καὶ τὸ σχῆμα δὲ τῆς αἰσχρουργίας διὰ τοῦ προσπεσὼν δείκνυσιν. V.

885. τὸν ζωμὸν αὐτῆς — ἐκλάψεται] Quatenus Theoria est, festorum et sacrificiorum celebratio per ζωμὸν intelligitur, jus culinarium; sed quatenus meretrix, intelligitur ἡ ἀπόπτυστος δρόσος, quam solebat Ariphrades ἐν τοῖς κασαυρίοισι λείχειν, ut de eo loquitur in Equitibus v. 1285. Sequentia etiam, quae dicit de Theoria, duplicem habent sensum. BE. Cf. Eccl. 847. Σμοῖος τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλια. Erat autem iste Smoeus αἰσχροποιός, teste schol.

ἐκλάψεται] Cf. Ach. 1229. ἄμυστιν ἐξέλαψα.

886. Idem versus Eq. 155. Ad Theoriam et haec dicta. Jubet eam omnia ornamenta sua et supellectilem scenicam humi deponere, ne mox ad spectatores abitura meretrix ornamenta scenica secum auferat. Ad servum haec dicta censet Richter. Vide schol.

Schol. τὰ σκεύη: Ἀντὶ τοῦ τὰ μαγειρεῖα, διὰ τὸ θύειν ἐν ταῖς πανηγύρεσιν. ἢ πρὸς τὴν Θεωρίαν λέγει φέρουσάν τινα εἰρήνης καὶ γεωργίας σύμβολα. R. V.

887. *Schol.* πρυτάνεις: (Τῆς γὰρ βουλῆς ἐπρυτάνευον δέκα, ἄλλοι δέ φασιν ὀκτώ.) τὸν λόγον ἀπέτεινε λοιπὸν πρὸς τὴν βουλὴν ὡς παραδιδοὺς τὴν Θεωρίαν. R. V.

889. ἄραντας — τὼ σκέλη] Eccl. 265. εἰθισμέναι γάρ ἐσμεν αἴρειν τὼ σκέλη. Martial. Epigr. XI. 71. 8. tolluntur que pedes.

890. ἀνάρρυσις vocabatur secundus Apaturiorum dies. Sed obscena in his est allusio ad τὴν τοῦ σπέρματος ῥύσιν. BR. Suidas, Ἀναρρύει: ἀντὶ τοῦ θύει καὶ σφάττει. Εὔπολις. καὶ ἡ Θυσία δὲ ἀνάρρυσις. Hesychius, Ἀνάρρυσιν: τὴν τελετήν. Id. Ἀναρρύει: σφάζει, θύει. Eupol. II. 576. ἀναρρύει.

Schol. ἀνάρρυσις: Ἀνάρρυσις μία τῶν Ἀπατουρίων ἡμέρα. Ἀπατούρια δὲ ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις (τὸ συμβὰν δηλοῦσα τῇ προσηγορίᾳ. καὶ ἀναρρύειν τὸ ἐπιθύειν, ἀντὶ τοῦ θυσίαν ἐπιτελεῖν. τρεῖς δὲ ἦσαν αἱ ἡμέραι τῶν Ἀπατουρίων, δόρπεια, κουρεῶτις, ἀνάρρυσις. τὴν δ' αἰτίαν καίπερ ἐν ἄλλοις [ad Eq. 146] ῥηθεῖσαν ἡμῖν οὐ χεῖρον κἀνταῦθα θεῖναι. Ἀθηναίων γὰρ περὶ Κελαινῶν πρὸς Βοιωτοὺς πόλεμον ἀραμένων Ξάνθος Βοιωτὸς προεκαλέσατο τὸν Ἀθηναίων βασιλέα Θυμοίτην. καὶ οὗτος μὲν οὐκ ἐδέξατο, Μελάνθιος δέ τις Ἀρκὰς τὸ γένος ἐν Ἀττικῇ ὢν καὶ οἰκῶν ὑπέστη τὸ μονομάχιον καὶ κατελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ ἀφωρισμένον πεδίον ἐπὶ τὸ μονομαχῆσαι ὁ Μελάνθιος δόλῳ ἀναιρεῖ τὸν Ξάνθον. προσ-

ιόντι γὰρ αὐτῷ ἔφη "ἀδικεῖς, ὦ Ξάνθε, μόνος φήσας παραγενέσθαι καὶ δεύτερος παραγενόμενος." ἐφ' ᾧ στραφεὶς ὁ Ξάνθος ὡς θεασόμενος τὸν ἥκοντα ἐτρώθη παρὰ Μελανθίου καὶ ἀπώλετο. ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἑορτὴν Ἀθηναῖοι ταύτην ἄγουσιν, ἀπὸ τῆς ἀπάτης Μελανθίου Ἀπατούρια προσαγορεύσαντες. τινὲς δέ φασι τὸν Διόνυσον παραστῆναι τῷ Ξάνθῳ σὺν ἀγροικικῷ σχήματι, ὃν θεασάμενος Μελάνθιος τὰ εἰρημένα διεπράξατο· ὅθεν καὶ αὐτῷ ἦγον τὴν ἑορτὴν ταύτην.)

(πόλεμος γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις) συνέστη πρὸς Βοιωτούς. ἡγεῖτο δὲ τῶν μὲν Βοιωτῶν Ξάνθος, ἐβασίλευε δὲ τῶν Ἀθηναίων Θυμοίτης κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῇ ἡλικίᾳ ἤδη γέρων. ὁ οὖν Ξάνθος ὁ τῶν Βοιωτῶν προεκαλέσατο εἰς μονομαχίαν τὸν Θυμοίτην, ἐφ' ᾧ, εἰ μὲν αὐτὸς νικήσει, κρατήσει (κρατῆσαι?) καὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων ἀρχῆς, εἰ δὲ ὁ Θυμοίτης, καὶ τῆς τῶν Βοιωτῶν. (ὁ οὖν Θυμοίτης οὐ βουλόμενος διὰ τὸ γῆρας, ἵνα μὴ διὰ τὴν αὐτοῦ ἀσθένειαν ἡ πατρὶς ἄλλῳ δουλεύσῃ, ἀνεκήρυξε τῷ μονομαχοῦντι τὴν ἀρχήν.) R. V.

891. *τουτὶ δ', ὁρᾶτ', ὀπτάνιον* —] Hic autem culina, eccam, vobis est quam bella!

τοὐπτάνιον] Quatenus Theoria est festorum celebratio, *ὀπτάνιον* est culina, ubi post sacrificium carnes coquuntur; quatenus meretrix, *τὸ αἰδοῖον*, quod monstrat. BE. Cf. ad Vesp. 1372—1375. Attici *ὀπτάνιον* dicebant. V. Phrynich. p. 120. Etym. p. 629, 12. Cf. Eq. 1033. Alex. ap. Athen. p. 386 A. *ὀπτάνιον ἔστιν; Β. ἔστι. Α. καὶ κάπνην ἔχει:* | *Β. δηλονότι.*

Schol. *(τοὐπτάνιον: Τὸ μαγειρεῖον, ὅπου τῇ βουλῇ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα, ὅπερ καὶ μᾶλλον. Ἄλλως. τὸ αἰδοῖον αὐτῆς δείκνυσι. τὸ κεκάπνικε δὲ, ἐπειδὴ μέλαν ἐστὶ διὰ τὰς τρίχας. καὶ αὕτη διαφέρει ἡ ἐξήγησις τοῦ λέγοντος αὐτὴν ἀποπνευματίσαι, ἣν καὶ ἐπλάσαντο τὴν ἄλλην μὴ νοήσαντες.)*

892. *διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικ' ἄρ'*] Propterea (sc. quia *ὀπτάνιον* est) fuligine nigra est. Recte schol: *τὸ αἰδοῖον αὐτῆς δείκνυσι. τὸ κεκάπνικε δὲ ἐπειδὴ μέλαν ἐστὶ διὰ τὰς τρίχας.* Similis locus est Vesp. 1374. *τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς (αὐτῇ?) τοὐν μέσῳ;* | *ΦΙ. ἡ πίττα δήπου καομένης ἐξέρχεται.*

Schol. *καὶ κεκάπνικ': Ὡς ἀποπνευματισάσης. τὸ δὲ κεκάπνικεν ὡς ἐπὶ ὀπτανίου.*

893. *λάσανα*] Forica, sella portabilis, unde servus *λασανοφόρος* Plut. Apoph. Reg. I. Phot. p. 209, 9. *λάσανα. — καὶ ἐφ' ὧν ἀπεπάτουν ἔλεγον.* Poll. X. 44. 45. Cf. Fr. 80. *πόθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι;* Eupolis II. 519. *ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστ' οὐδὲ λάσαν' ὅπου χέσω.* Pherecr. II. 281. *λάσανα καταθεὶς πέρδεται.* Plat. com. II. 655. *Χυτρόποδας* ollas intelligit Richter. "Ita culinarias res enumerat *πρὸς τὸ κακέμφατον* omnes. Diocles ap. Poll. X. 99. *ἀπὸ λασάνων θερμὴν ἀφαιρήσω χύτραν.* Unde colligas Comicum ventrem mulieris cum *χύτρᾳ* comparasse vel potuisse comparare."

Schol. τὰ λάσανα: Ὅτι οὕτως οἱ χυτρόποδες. ἐπεὶ δὲ εἶπε τὸ ὀπτάνιον, ἐπήγαγε. καὶ τὰ λάσανα. δηλοῖ δὲ τοὺς δασεῖς αὐτῆς μηρούς. δηλοῖ δὲ καὶ τὰ μαγειρεῖα, ὅπου τῇ βουλῇ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα.

894. *Schol.* (ἐξέσται ποιεῖν: Οὐδὲν εὐφυέστερον τῆς παρενθέσεως, ἵνα ἐπὶ πλέον χρήσασθαι δυνηθῇ τοῖς μέσοις ῥήμασιν.)

896—902. Nihil est in superioribus quod facile non intelligatur e notis in praecedentes fabulas. *Τετραποδηδὸν ἑστάναι* schema innuit, de quo ad Lys. 231. et ad Eq. 1386. *Κέλης* in re venerea quid sit declaratum in nota ad Lys. 60. Faceta in metaphora pergens *ἅρματα* v. 901. dicit pro *σώματα*. Explicatur *προσκινήσεται* e Lys. v. 227. *κακῶς παρέξω κοὐχὶ προσκινήσομαι*. Denique languentis penis post rem peractam imago postremis versibus depingitur. BR.

Schol. ἅπαντα ὡς ἐπὶ συνουσίας σχημάτων καὶ θεωρίας.

896. *ἐπὶ γῆς παλαίειν*] Athletarum *τοὺς χαμαὶ τρόπους*, ut vocabantur, dicit.

Schol. ἐπὶ γῆς παλαίειν: (Ἅπαντα ὡς ἐπὶ συνουσίας σχημάτων καὶ θεωρίας.) — ὡς ἐπὶ συνουσίᾳ λέγει. R.

τετραποδηδὸν ἑστάναι] Schol. Av. 1553. *τετραποδηδὸν βαδίζοντας*.

896 b. *πλαγίαν*] Ovid. A. A. III. 788. c u m j a c e t i n d e x t r u m s e m i s u p i n a l a t u s.

καταβάλλειν] Sc. *χαμᾶζε*. Anglice to t h r o w. Cf. Eq. 496. *μέμνησό νυν | δάκνειν, καταβάλλειν*.

ἐς γόνατα κύβδ᾽ ἑστάναι] Cf. Lys. 231. *οὐ στήσομαι λέαιν᾽ ἐπὶ τυροκνήστιδος*. Th. 490. *ἠρειδόμην — κύβδ᾽ ἐχομένη τῆς δάφνης*. Eq. 365.

897. *παγκράτιον*] Additurus videbatur *μάχεσθαι* ut in Vesp. 1191, aut *ἀγωνίζεσθαι* ut in Xen. An. IV. 8. 27. *πάλην δὲ καὶ πυγμὴν καὶ παγκράτιον ἕτεροι* (*ἠγωνίζοντο*), sed pro eo infert verba *παίειν*, *ὀρύττειν* etc., quae modum pugnandi describunt. Cf. ad Ran. 1368. *εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με* (sc. *ποιεῖν*), | *ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τέχνην*.

ὑπαλειψαμένοις] Plat. Lach. 185. *ὑπαλείφεσθαι* (*φάρμακον*).

898. *νεανικῶς παίειν*] Cf. Vesp. 1307. *κἄτυπτον ἐμὲ νεανικῶς*.

παίειν —] Schol: *παρὰ τὸ λεγόμενον* "*πὺξ ὁμοῦ καὶ τῷ σκέλει.*" *Κακεμφάτως*. Cf. ad 874. et ad Lys. 852. *Παιονίδης Κινησίας*. Dem. p. 1150. *εἰσιόντος δέ μου παίει πὺξ ὁ Θεόφημος τὸ στόμα*. p. 1252, 8. *παίει με πύξ*. Xen. An. V. 8. 16. *ἔπαισα πύξ*. Plut. Cat. maj. 20. *τῇ χειρὶ πὺξ παίειν*, Simonid. Fr. 155. *νικῶ πύξ*. Hesiod. Scut. 302. *οἱ δ᾽ ἐμάχοντο | πύξ τε καὶ ἑλκηδόν*.

ὀρύττειν] F o d i c a r e, obsceno sensu, ut in Av. 442. Eodem sensu *διορύττειν* legitur Nub. 714. *καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσιν*, et *κατορύττειν* ap. Pherecratem Plutarch. de Mus. p. 1146. *ὁ δὲ Τιμόθεός μ᾽, ὦ φιλτάτη, κατορώρυχεν | καὶ διακέκναικ᾽ αἴσχιστα*.

τῷ πέει] Pro *τῷ σκέλει*. Cf. ad Eq. 272.

Schol. πὺξ ὁμοῦ: Παρὰ τὸ λεγόμενον "πὺξ ὁμοῦ καὶ τῷ σκέλει." παρὰ προσδοκίαν οὖν ἀντὶ τοῦ τῷ σκέλει, δεικνύς τε τὰ μὲν ὡς ἐπὶ παλαισμάτων, τὰ δὲ ὡς ἐπὶ γυναικείων σχημάτων.

899. *Schol.* *ἱπποδρομίαν*: *Τὸ γὰρ παλαιὸν ταῖς ὑστέραις ἡμέραις τὰς ἱπποδρομίας ἦγον ἐν τοῖς ἀγῶσι.*

900. *ἵνα δή*] Sic *οὗ δὴ* Th. 1150. *ἔνθεν δὴ* Ran. 826. *ἔνθι δή*, etc.

κέλης κέλητα —] Cf. Hor. Serm. II. 7. 50. Clunibus aut agitavit equum lasciva supinum. In Vesp. 500. *κἀμέ γ' ἡ πόρνη — ὅτι κελητίσαι 'κέλευον, — ἤρετ' εἰ τὴν Ἱππίου καθίσταμαι τυραννίδα.* BR. Cf. ad Lys. 60. Herod. VII. 86. *ἤλαυνον δὲ κέλητας καὶ ἅρματα.* Plat. Lys. 205. *νίκας Πυθοῖ — τεθρίπποις τε καὶ κέλησι.* Hinc *κελητίζειν* Vesp. 501. Th. 153.

παρακελητιεῖ] *Κακεμφάτως*. Cf. ad Vesp. 501. Th. 153. *οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν Φαίδραν ποιῇς;*

Schol. *κέλης κέλητα*: *Παρὰ τὴν συνουσίαν καὶ τοὺς κέλητας ἵππους, οἵ εἰσι μονάτορες.*

901. *ἅρματα*] Pro *σώματα*.

ἀνατετραμμένα] Cf. Ran. 543. *ἐν στρώμασιν Μιλησίοις ἀνατετραμμένος κυνῶν ὀρχηστρίδα.*

Schol. *ἅρματα*: *Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν σώματα ἅρματα εἶπε. τῇ δὲ τρίτῃ τῶν Ἀπατουρίων ἱπποδρομία ἤγετο. — ἀνατετραμμένα ἀντὶ τοῦ περικείμενα ἀλλήλοις τὰ σώματα.* R.

902. *προσκινήσεται*] *Κακεμφάτως* et hoc. Cf. Lys. 227. *κακῶς παρέξω κοὐχὶ προσκινήσομαι.* Eccl. 256. Martial. XI. 105. 11. nec motu dignabor opus.

Schol. (*προσκινήσεται*: *Ὅρα τὸ ἀστεῖον οἷον· δῆλον γάρ ἐστιν ὃ διὰ τῆς τροπῆς λέγει.*)

903. *ἀπεψωλημένοι*] Pl. 295. Ach. 592.

904. In flectendis metis saepe flebat ut aurigae curribus evolverentur. Cf. Soph. El. 720. 744.

Schol. (*καμπαῖς*: *Συστροφαῖς. καὶ κάμπιος δρόμος ὁ οὐκ εὐθὺς καὶ ἁπλοῦς, ἀλλὰ καμπὰς ἔχων.*)

905. Senatum et Prytanes alloquitur, qui locum certum in theatro (*τὸ βουλευτικὸν*) occupabant. Vide Av. 794. Theoria hic, meretricula aliqua conducta, ad spectatores se abripit, ut ille in Nub. 1102, qui Justitiae personam sustinet.

Schol. (*ἀλλ' ὦ πρυτάνεις*: *Τοῖς πρυτάνεσιν ἔθος ἦν προσαγαγεῖν τοὺς δεομένους εἰς τὴν βουλήν. καὶ δῆλον ὅτι ἐδωροδοκοῦντο παρὰ τῶν χρῃζόντων προσελθεῖν, καὶ εἰ μέν τις αὐτοὺς ἐχρημάτιζε, προθύμως συνεπελαμβάνοντο, τοὺς δὲ προῖκα προσιέναι θέλοντας οὐκέτι μετ' ἴσης σπουδῆς προσῆγον. σκώπτει γοῦν αὐτοὺς ὡς ἥττους ὄντας λήμματος.*)

906. *ὁ πρύτανις*] "Prytanum avaritiam carpit, ut qui gratis petitorem nullum in Senatum admitterent, induciarum forensium nomen praetexentes. Vulgo enim dicebant: *ἐκεχειρία ἐστὶν, οὐ δυνάμεθα εἰσάγειν.* Etsi non tam amarent *ἐκεχειρίαν* quam *τοὺς ἔχοντάς τι ἐν ταῖς χερσίν.*" Verba sunt Sam. Petiti ad Leg. Att. p. 273. Alludit etiam ad *ὑπέχειν τὴν χεῖρα*, quod *προτείνειν* dixit Thesm. 936. *ὦ πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἥνπερ φιλεῖς | κοίλην προτείνειν, ἀργύριον ἤν τις διδῷ.* BR.

Quasi *ὑπέχοντα τὴν χεῖρα* (*κοίλην*). Cf. 431. *ὕπεχε τὴν φιάλην*. Ach. 1063. Diogen. III. 12. *Ἀττικὸς ὑπέχει τὴν χεῖρα ἀποθνήσκων*: *ἐπὶ τῶν φιλαργύρων. Φιλοκερδεῖς γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι*. Lysias c. Ergocl. § 9. *ὁρῶ δ' αὐτοὺς — ὠνουμένους τὰς αὐτῶν ψυχὰς καὶ παρὰ τῶν λεγόντων — καὶ παρὰ τῶν πρυτάνεων, καὶ πολλοὺς Ἀθηναίων ἀργυρίῳ διαφθείρειν.*

907. *ἀλλ' οὐκ ἄν,* —] Cf. Nub. 5. *ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.*

εἴ τι προῖκα —] Si quid tibi gratis introducendum esset, sc. ad senatum. "Prytanes introducebant eos qui senatum vellent convenire, sed id aegre faciebant gratis. Ex scholiis." BE.

Schol. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴ τι προῖκα: *Τοῖς πρυτάνεσιν ἔθος ἦν προσάγειν τοὺς δεομένους προσόδου ἐν τῇ βουλῇ. ἐδωροδοκοῦντο δὲ παρὰ τῶν δεομένων. τὴν δὲ ἐκεχειρίαν ἅμα μὲν ὡς προφασιζομένων "ὅτι ἐκεχειρία ἐστὶν, οὐ δυνάμεθα σήμερον προσαγαγεῖν" καὶ μὴ προσαγόντων τῇ βουλῇ τοὺς μὴ δεδωκότας αὐτοῖς τῶν δεομένων, ἅμα δὲ πρὸς τὸ ὑπέχειν τὴν χεῖρα ἐπὶ τῷ λαβεῖν. (ἀναβάλλονται γὰρ ἐπὶ τῶν μηδὲν διδόντων οὕτως. ἐκεχειρία δὲ ἡ ἀνοχὴ τοῦ πολέμου, παρὰ τὸ ἀπέχειν τὰς χεῖρας· νῦν δὲ παίζει τὸ ἔχειν τι ἐν τῇ χειρὶ παρὰ τῶν δεομένων.)*

908. *ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν*] Justitium praetendentem vel caussantem. Anglice, submitting that it is a holiday, that there is no sitting, cum allusione ad phrasin *ὑπέχειν τὴν χεῖρα*, sc. ad munus accipiendum, et *ἔχειν τι ἐν τῇ χειρί*, sc. ab iis qui introduci ad senatum cupiunt. Cf. Eq. 1083. Menand. ap. Stob. Fl. 10. 20. *ὅστις ὑπέχει χρυσίῳ | τὴν χεῖρα, κἂν μὴ φῇ, πονηρὰ βούλεται.* Dem. p. 421. *προτείνας καὶ ὑποσχὼν* (*τὴν χεῖρα*). De verbo *ὑπέχειν* (to hold under) cf. 431. Ach. 1063. Lys. 841. Th. 756. Eccl. 820. Sic alibi *προφάσεις παρέχειν*. Av. 581. *οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν παρέχουσαν.* "*Ἐκεχειρία* sunt induciae et metaphorice feriae et vocationes quaevis. Nunc alludit etiam ad *ἔχειν τι ἐν τῇ χειρὶ παρὰ τῶν δεομένων*, ut dicit schol., i. e. habere aliquid (scil. munusculi) in manibus ab iis qui volunt introduci in senatum." BE.

Schol. ἀλλ' εὗρον ἄν σ' ὑπέχοντα: *Ἀλλὰ κατέλαβόν σε ὑπέχοντα τὴν χεῖρα ἑτοίμην πρὸς τὸ λῆμμα. ἐπειδὴ ἐκεχειρίαι τότε πρὸς τοὺς Λάκωνας ἦσαν αὐτοῖς, πρὸς τοῦτο ἔπαιξεν, ἅμα καὶ σκώπτων αὐτοὺς ὡς ἥττους λήμματος.*

(τὴν ἐκεχειρίαν: Ἐκεχειρία ἡ ἀνοχὴ, ὅτι δεῖ τὰς χεῖρας ἀπέχειν τῶν ἔργων. νῦν δὲ παίζει πρὸς τὸ ἔχειν τι ἐν τῇ χειρὶ παρὰ τῶν δεομένων. παρὰ τὴν χεῖρα δὲ παίζει, ἐπεὶ εἰώθασι λέγειν "ἐκεχειρία ἐστὶν, οὐ δυνάμεθα σήμερον εἰσάγειν.")

909. *χρηστός*] Utilis. Cf. Thesm. 832. *ἄνδρα χρηστὸν τῇ πόλει*. Eq. 1304. *ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην*. 944. *ἀγαθὸς πολίτης*. Ran. 1041. *ἄνδρα πολίτην*. Ach. 595. *πολίτης χρηστός*. Lys. 351. *χρηστοὶ — ἄνδρες*. Plat. Prot. 319 A. *ἄνδρας ἀγαθοὺς πολίτας*. Aesch. Ag. 855. *ἄνδρες πολῖται.*

Schol. [[*χρηστὸς ἀνήρ*: *Ἰδοὺ ἡ ἀντιστροφὴ τῆς "εὐδαιμονικῶς" στροφῆς, ἄλλα τε ὅσα ἐκείνη καὶ τὸ κατὰ περικοπὴν ἔχουσα σύστημα. ἐπὶ*

τῷ τέλει αἱ ἀμφοτέρωθεν ἔξω διπλαῖ τῆς ἀντιστροφῆς· τὰ γὰρ τετράμετρα τῶν ἰαμβείων παραγράφῳ περατοῦται.]]

(πολίτης ἐστίν: Οὔτε συμπολίτην οὔτε συνδημότην λέγουσιν. ὁ μέντοι Εὐριπίδης που [Heraclid. 826] λέγει "ὦ συμπολῖται τῇ τε βοσκούσῃ χθονὶ | καὶ τῇ τεκούσῃ νῦν τιν' ἀρκέσαι χρεών.")

916. λεπαστήν] Poculi quoddam genus sic dictum a λεπὰς mytilus, ut ἐχῖνος a cognomine vocábulo, quod echinum maritimum significat: haud dubie utrumque propter formae similitudinem. De voce λεπαστὴ seu λεπάστη (de accentu enim ambigitur) exponit Athenaeus p. 484 F. Poculum satis magnum fuit λεπαστή. Fr. 209. λεπαστὴν — σφόδρα κυανοβενθῆ. Pher. II. 294. λεπαστὴν — μεστὴν ἐκχαριβδίσαι. Teleclid. II. 368. οἶνον ἕλκειν ἐξ ἡδύπνου λεπαστῆς. Hermipp. II. 400. τήνδε τὴν λεπαστὴν ἐκπιών. Theopomp. II. 808. λεπαστὴ — ἣν ἐκπιοῦσ' ἄκρατον etc. II. 802. κώθωνα — λεπαστήν. Philyll. II. 858. γρᾴδι' ἣν μεγάλαισιν οἴνου χαίροντα λεπασταῖς. Antiph. III. 23. γεννικῇ τὸ μέγεθος κοίλῃ λεπαστῇ. Anaxandr. com. III. 183. (26) φίαλην τε λεπαστήν. Apolloph. com. II. 881.

Schol. λεπαστὴν: Εἶδος ποτηρίου μεῖζον ἢ κύλιξ. οὕτως ὁ Σύμμαχος· ὁ δὲ Παλαμήδης τὸ πιθάριον ἐκδέχεται.

918. πολλοῦ γὰρ ὑμῖν ἄξιος —] Cf. Pl. 877. πολλοῦ γ' ἄξιος ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς οὗτος, εἰ —. Ach. 633. φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν ὁ ποιητὴς | παύσας ὑμᾶς — ἐξαπατᾶσθαι. 8. ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι. Trag. inc. Fr. 169. πολλοῦ σε θνητοῖς ἄξιον τίκτει πατήρ. Hom. Od. θ'. 405. πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται. Thuc. IV. 81. ἄνδρα — πλείστου ἄξιον Λακεδαιμονίοις γενόμενον. Plat. Symp. 185. πολλοῦ ἄξιος καὶ πόλει καὶ ἰδιώταις. Crit. p. 46 B. Xen. An. II. 1. 14. ὡς — βασιλεῖ ἂν πολλοῦ ἄξιοι γένοιντο. Mem. I. 1. 1. ὡς ἄξιος εἴη θανάτου τῇ πόλει. Dem. p. 503. εἰ πολλοῦ τῇ πόλει Δεινίας ἄξιον αὑτὸν παρέσχηκεν. Lysias XII. 21. οὐ τούτων ἀξίους γε ὄντας τῇ πόλει. XXXII. 28. ἅπασι τοῖς πολίταις ἄξιον ὀργῆς. Aristid. Or. pro Quat. ὡς οὔ τινος ἄξιος γένοιτο — τῇ πόλει. Lucian. VII. 73. ἀντὶ ἀνδραπόδου κόσμιον ἄνδρα καὶ σώφρονα καὶ πολλοῦ ἄξιον τοῖς Ἕλλησιν ἀπέδειξα.

919. Τρυγαῖος ἀθμονεύς] Cf. 190.

920. δημότην] I. q. δημοτικόν. Xen. Mem. I. 2. 59. τοὺς δημότας (plebeios) καὶ πένητας.

Schol. δημότην: Ἀντὶ τοῦ δημοτικόν.

921. τὸν — γεωργικὸν λεών] Cf. Ach. 162. ὁ θρανίτης λεώς. Aesch. Eum. 997. ἀστικὸς λεώς. Pers. 383. ναυτικὸν λεών. Soph. Fr. 759. πᾶς ὁ χειρῶναξ λεώς. Eur. Iph. A. 295. ναυβάταν — λεών.

Ὑπέρβολόν τε παύσας] Cf. 1319. καὶ Ὑπέρβολον ἐξελάσαντας. Eq. 330 ὅς σε παύσει. Eq. 877. ἔπαυσα τοὺς βινουμένους. Pl. 505.

922. *Schol.* [[ἄγε δὴ τί νῷν: Κορωνὶς ἑτέρα ὁμοία τῇ ῥηθείσῃ, ἧς αἱ μὲν ιζ' στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ὁ ιη' ὅμοιος τετράμετρος καταληκτικός. τὰ ἑξῆς δύο κῶλα ἀναπαιστικὰ δίμετρα. ὧν τὸ μὲν ἀκατα-

ληκτον, τὸ δ' οὔ. ὁ τελευταῖος ἰαμβικὸς τετράμετρος ἀκατάληκτος. ὑφ' ὃν κορωνίς.]]

διπλῆ καὶ ἔκθεσις εἰς ἰάμβους τριμέτρους ἀκαταλήκτους ιζ'. V.

923. *τί δ' ἄλλο γ' ἢ —;*] Cf. ad Nub. 1495. *ἄνθρωπε, τί ποιεῖς; ΣΤ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ | διαλεπτολογοῦμαι —;*

ταύτην] Pacem, tanquam deam. Cf. 1091.

χύτραις ἱδρυτέον] Subintellige *ἀθάρης* aut *φακῆς* aut *ὀσπρίων*, aut simile. Solebant enim pultem coquere aut legumina, cum erigerent statuam aliquam aut aram, et id dicebatur *ἱδρύειν χύτραις*. Sic Plut. 1198. *τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν | ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε*. BE. Mos erat antiquis, quoties dei aut herois alicujus statuam dedicarent, leguminum ollas apponere, (*χαριστήρια ἀπονέμοντες τῆς πρώτης διαίτης*) aut victimam aliquam opimam sacrificare. Hinc deus ille *χύτραις* aut *βοΐ* aut *αἰγὶ* aut *προβάτῳ ἱδρύεσθαι* dicebatur, juxta sacrificii genus et naturam. Noster ap. schol: *μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἑρκείου χύτρας, | μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύθη ποτέ.* Vide etiam Pl. 1153. 1191. (cum schol.) 1193.

Schol. χύτραις ἱδρυτέον: (*Ὁτὲ μὲν ταῖς χύτραις ὄσπρια ἧψον, ὁτὲ δὲ ἄλλο τι πολυτελὲς ἱερεῖον, καὶ οὕτως ἵδρυον, καὶ πρὸς τὸ θυόμενον ἔλεγον βοΐ ἱδρύεσθαι ἢ αἰγὶ ἢ προβάτῳ ἢ οἷον ἂν ᾖ τὸ ἱερεῖον, ὥσπερ ἐν Πλούτῳ. Ἄλλως. ἔθος εἶχον Ἑρμᾶς ἱδρύοντες πρὸ τῶν θυρῶν καὶ ἄλλα τινὰ ἀγάλματα θεοῦ ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν παρὰ τὴν ἀνάστασιν χύτραις ἀθάρας ἱδρύεσθαι καὶ ἄλλοις τισίν. Ἄλλως.*) *ὁπότε μέλλοιεν βωμοὺς καθιδρύειν ἢ ἄγαλμα θεοῦ, ἕψοντες ὄσπρια ἀπήρχοντο τούτων, τοῖς ἀφιδρυμένοις χαριστήρια ἀπονέμοντες τῆς πρώτης διαίτης, ὡς οὗτος εἶπεν ἐν Δαναΐσι "μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἑρκείου χύτρας, | μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύθη ποτέ." ποτὲ δὲ καὶ πολυτελεστέρῳ ἱερείῳ ἀφιδρύοντο· φησὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς* [1000] *"εἰρήνην εἵλοντο καὶ ἱδρύσανθ' ἱερείῳ."* (*μεμφόμενοι δὲ ὡς πολυτίμητον οὖσαν ἄλλαις ἱερωσύναις αὐτὴν ἱδρύσαντο· "ὡς οἱ μὲν νέφος ὀξὺ ἀπωσάμενοι πολέμοιο | εἰρήνην εἵλοντο καὶ ἱδρύσανθ' ἱερείῳ."*) *ἐν δὲ τῷ Πλούτῳ* [1198] *"τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν | ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε."*

924. *μεμφόμενον Ἑρμίδιον*] Hermula, quae queritur se coli vili ritu. BECK. Schol: *ὡς τοῦ Ἑρμοῦ χύτραις ἱδρυμένου ἐπὶ πολύ, ὡς μέμφεσθαι αὐτόν.* Sensus est: Ollisne leguminum adhibitis eam consecremus? Hinc tenuem hunc dedicandi seu sacrificandi modum fuisse constat. Schol: *ὡς εὐτελοῦς οὔσης τῆς θυσίας ἐκ τῶν ἄλλων* (i. e. prae caeteris).

Ἑρμείδιον] Cf. Lucian. Cont. 1. *ὦ φίλτατον Ἑρμίδιον* (scr. *Ἑρμείδιον*). Diminutivum ut *Εὐριπίδιον, Φειδιππίδιον, Σωκρατίδιον*, etc. Cf. 382. Contractum ex *Ἑρμε-ίδιον* (ab *Ἑρμέας*, unde *Ἑρμῆς*). Cum formis *Ἑρμείδιον* et *Ἑρμεΐσκος* confer *κρεάδιον* et *κρεΐσκος*.

Schol. χύτραισιν ὥσπερ μεμφόμενοι: *Ἠγανάκτησαν ἀκούσαντες ἐν χύτραις ἱδρύεσθαι τὴν Εἰρήνην, ὡς εὐτελοῦς οὔσης τῆς θυσίας ἐκ τῶν ἄλλων. διὸ φασὶν ἄλλαις ἱερωσύναις αὐτὴν ὡς πολυτίμητον θεραπεύσω-*

μεν. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ἱερείῳ φησὶ ἱδρύσασθαι αὐτὴν οὕτως· "ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο | εἰρήνην εἵλοντο καὶ ἱδρύσανθ' ἱερείῳ."

Ἑρμίδιον: Ἀντὶ τοῦ εὐτελές. ὡς τοῦ Ἑρμοῦ χύτραις ἱδρυμένου ἐπὶ πολὺ, ὡς μέμφεσθαι αὐτόν.

925. *λαρινῷ βοΐ*] Pingui bove. Maximi et praepingues erant boves Epirotici ob pascua eximia. Aelian. N. A. XII. 11. *μέγιστος δὲ ἦν ἄρα βοῶν οὗτος καὶ ὑπὲρ τοὺς Χάονας, οὕσπερ καὶ λαρινοὺς καλοῦσι Θεσπρωτοί τε καὶ Ἠπειρῶται.* Oppian. Cyn. II. 109. Arist. H. A. III. 16. 7. ibique Schneider. Varr. R. R. II. 5. 10. Müller. Dor. I. 424. Apost. X. 45 *Λαρινοὶ βόες: ἐπὶ τῶν εὐτραφῶν. ἀπὸ Λαρίνου βουκόλου —. Ἀπολλόδωρος* [p. 450. Heyn.] *δὲ αὖ τοὺς εὐτραφεῖς λαρινοὺς καλεῖ· λαρινεύειν γὰρ τὸ σιτεύειν.* Cf. schol. Pind. N. IV. 82. Aliter Eust. ad Il. φ'. 392. *καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ ῥινοῦ καὶ βόες λαρινοὶ καὶ ταῦροι οἱ μέγα καὶ παχὺ δέρμα ἔχοντες.* Cf. Av. 465. *μέγα καὶ λαρινὸν ἔπος.* Sophron. ap. Athen. 376 B. *βόες δὲ λαρινεύονται.* Xenophanes Athen. 368 E. *σκέλος ἥραο πίον ταύρου λαρινοῦ.* Compositum hoc vocabulum mihi videtur ex *λα* et *ῥινός*, having a good thick hide. Cf. *λακαταπύγων, λακατάρατος, λάμαχος,* etc. Ceterum *λαρινὸς* in ultima acuendum monet scholiasta ex Herodiani auctoritate.

Schol. λαρινῷ βοΐ: (Ἐπειδὴ ἑώρα αὐτοὺς πρὸς τὴν διὰ τῶν χυτρῶν καθίδρυσιν ἀχθεσθέντας, ἄλλον τρόπον τῆς καθιερώσεως ὑποτίθεται, καὶ φησὶν "βούλεσθε λαρινῷ βοΐ;" περὶ δὲ τῶν λαρινῶν βοῶν Λύκος μὲν ὁ Ῥηγῖνος ἐπὶ ταῖς πρὸς Ἀλέξανδρόν φησιν ἀπὸ Λαρίνου τινὸς βουκόλου ταύτην αὐτοὺς τὴν προσηγορίαν ἐσχηκέναι. εἰσὶ δέ τινες οἳ παρὰ τὸν λάρον ἀξιοῦσιν αὐτοὺς οὕτω καλεῖσθαι. οἱ δὲ τὴν ρι συλλαβὴν δασύνουσιν, ἵν' ᾖ λαρινοὺς τοὺς μεγαλορίνους. ἐν δὲ τῇ Χαονίᾳ φασὶ τοιούτους εἶναι βοῦς, οὓς καὶ Κεστρίνους καλοῦσιν. Ἄλλως.) ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ καὶ εὐτραφεῖ. τοὺς δὲ ἠπειρωτικοὺς βοῦς οὕτω λέγουσιν ἀπό τινος Λαρίνου βουκόλου παραλαβόντος παρὰ Ἡρακλέους τὰς Γηρυόνου βοῦς, (καὶ θρέψαντος εἰς εὐεξίαν. τοῦτο δὲ Ἡρωδιανὸς ὀξύνει ἐν τῷ ζ' τῆς καθόλου. λαρινός ὡς ἀληθινός, ὥστε περισπαστέον τὴν δοτικὴν λαρινῷ).

926. Verbum mali ominis *βοΐ* respuit Chorus propter similitudinem cum verbo bellico *βοηθεῖν*. Sic ludit etiam in sequentibus. Similiter supra 454. *ἄφελε τὸ παίειν, ἀλλ' ἰὴ μόνον λέγε.*

Schol. βοηθεῖν: Ἐπὶ μάχην δραμεῖν. — πρὸς τὴν ἀρχὴν τῶν ὀνομάτων τοῦ βοΐ καὶ βοηθεῖν ἔπαιξεν. R.

927. *μὴ μή*] Cf. 457.

παχείᾳ καὶ μεγάλῃ] Cf. 1349. *τοῦ μὲν μέγα καὶ παχύ.* Ach. 787. *ἐξεῖ μεγάλαν τε καὶ παχεῖαν κἠρυθράν.* 791. Lys. 23. *μέγα (πρᾶγμα). ΚΛ. μῶν καὶ παχύ;* Eccl. 1048.

τιή;] Cf. Eq. 126. 731. Eccl. 796. 1086.

928. *Θεογένους ὑηνία*] Iste videtur fuisse aliquis immundus ut amica luto sus. Hinc etiam in Vespis v. 1183. dicit eum cum stercorario collocutum esse, *ὦ σκαιὲ κἀπαίδευτε, Θεογένης ἔφη | τῷ κοπρολόγῳ. καὶ*

ταῦτα λοιδορούμενος. BE. Cf. Eq. 986. *ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαυμάζω τῆς ὑομουσίας αὐτοῦ.* (Ubi vide schol.) Plat. Legg. VII. 819 D. *ὑηνῶν τινῶν — θρεμμάτων.* Theaet. 166 C. *αὐτὸς ὑηνεῖς.* Pherecr. II. 344. Calliam com. II. 742. (Ubi v. Mein.). Etym. M. p. 733, 30. *Συηνία καὶ ὑηνία, ἀμαθία, σκαιότης, παρὰ Φερεκράτει.* Phot. p. 616, 17. *ὑηνία: σκαιότης καὶ ἀμαθία. Οὕτως Καλλίας.*

Schol. Θεαγένους ὑηνία: Ἀντὶ τοῦ μωρία, ἀμαθία. διεβάλλετο γὰρ ὁ Θεαγένης εἰς μαλακίαν καὶ ὡς ὑώδης καὶ δύσοσμος καὶ πένης. (ἦν δὲ ἐκ Πειραιῶς. ἐδόκει δὲ καὶ πένης εἶναι, θρύπτεσθαι δὲ ἐπὶ πλούτῳ. ἦν δὲ τὸ σῶμα παχὺς καὶ χοιρώδης. τὴν δὲ ὑηνίαν τὴν δυσωδίαν, ἐκ τῶν ὑῶν, οἵπερ διαφόροις ἐδέσμασι χρώμενοι δυσώδη ἀποπατοῦσι, καὶ εἰς βορβόρους δὲ κυλίονται. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος Θεαγένης, ὁ εἰς Ὅμηρον γράψας, ὃς καὶ ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο, καὶ ἄλλοι πολλοί.)

929. *ὀΐ*] Anglice, w i t h a n e w e. Dubium enim non est quin ab eadem stirpe veniant *ὄϊς* o v i s et nostrum e w e. Ceterum contractum *ὀΐ* ex *ὀΐῒ;* nam genitivus est non *ὀὸς*, sed *ὀϊός*. V. Eur. Andr. 696. Sic *οἶδα* contractum ex *οἴιδα* (Theocr. I. 9). Accusativus *ὄϊν* legitur Homer. Od. *κ'*. 572. *ἀρνειὸν κατέδησαν ὄϊν.* Theocr. I. 11. *τὰν ὄϊν.*

930. *Ἰωνικόν*] Attici enim dicunt *οἶς*, Iones *ὄϊς*. BE.

Schol. Ἰωνικὸν: Οἱ γὰρ Ἴωνες δισυλλάβως λέγουσιν ὄϊς, οἱ δὲ Ἀττικοὶ μονοσυλλάβως καὶ τὰς οἶς καὶ πολλὰ τοῦ αὐτοῦ γένους. οἱ Ἀττικοὶ συναιροῦντες τὸν ὄϊν οἶν. οἱ γὰρ Ἴωνες πολλὰ διῃρημένως φασίν.

932. *Schol. οἱ καθήμενοι ὑπὸ τοῦ δέους: Ἵνα ἐπιστένωσι τῷ εἰσηγουμένῳ πόλεμον. τὸ γὰρ ὀΐ ὀδυρομένων ἐστὶν ἐπίφθεγμα καὶ δυσχεραινόντων. (Δίδυμος δὲ ἐν ἐκτάσει. οἱ γὰρ φοβούμενοι οὕτω λέγουσιν.)*

933. *ὀΐ*] Hic jam est particula exclamantis et abhorrentis. Vult autem dicere: ut abhorreant a bello nec assentiantur in concione bellum suadentibus. BE. Schol: *ὀδυρομένων ἐστὶν ἐπίφθεγμα καὶ δυσχεραινόντων.* Sic infra 1277 verba *ἀνδρῶν οἰμωγὴ* pro malo omine habentur ab Trygaeo.

935. *ἀμνοὶ τοὺς τρόπους*] Cf. Eq. 261. *ἀμνοκῶν.*

Schol. ἀμνοὶ τοὺς τρόπους: Εὐήθεις, δειλοὶ ὡς οἱ κριοί. ἢ πραεῖς καὶ μαλακοί. τὸ γὰρ ἄρρεν πρόβατον, ὅταν ἔχῃ τὴν μέσην ἡλικίαν, ἀμνὸς καλεῖται. οἱ δὲ τὸν ἐνιαύσιον ἄρνα ἀμνὸν καλοῦσιν.

939 sq. De hoc sacrificio, cujus partes sunt tres, praeparatio, sacrificatio, epulae sacrificales, disserit Richterus Praef. p. 58—78., qui confert Hom. Il. *α'*. 458 sq. Od. *γ'*. 439 sq. *ξ'*. 414 sq. Apoll. Rhod. *α'*. 402 sq. Nonn. Dionys. V. 3 sq. Eur. Iph. A. 1563 sq. El. 791 sq. Herc. 922 sq. Herod. I. 132. Straton. ap. Athen. IX. 382 C. Ad praeparationem sacrificii apud nostrum pertinent haec, *βωμὸς, κανοῦν, ὀλαὶ, στέμμα, μάχαιρα, πῦρ, χέρνιψ, σχίζα* (*θαλίον*). Homerus habet Il. *ά*. l. l. *βωμὸν, χέρνιβα, οὐλοχύτας, πῦρ, σχίζας, οἶνον πεμπώβολα, ὀβελοὺς*, etc. Od. *γ'*. l. l. *χέρνιβα, οὐλὰς, κανοῦν, πέλεκυν, ἀμνίον, σχίζας, πῦρ, οἶνον, ὀβελοὺς, πεμπώβολα.* Od. *ξ'*. l. l. *ἐσχάρην, ξύλα* (*σχίζας*), *πῦρ, ἀλφίτου ἀκτὴν* (*οὐλὰς*), *ὀβελούς.* Euripides El. l. l. *βωμὸν, χέρνιβα, σφαγεῖον, κανᾶ,*

πῦρ, προχύτας (i. q. *οὐλὰς, οὐλοχύτας*), *σφαγίδα, Δωρίδα* (*κοπίδα*), *Φθιάδα κοπίδα.*

937. *ἴθι νυν* —] Famulum alloquitur.

939. Cf. Av. 544. *σὺ δέ που κατὰ δαίμονα καί τινα συντυχίαν ἀγαθὴν ἥκεις.* De metro vide ad Vesp. 248.

ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ] Cf. 1187. *ἣν θεὸς θέλῃ.*

κατορθοῖ] Conjunctivus ut *ὑμεναιοῖ* v. 1076.

Schol. *ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ*: (Ὁ χορὸς ταῦτα θαυμάζων ὅτι ηὐτύχησεν ὁ γέρων καθ' ἑαυτόν. εἶτα πρὸς τὸν πρεσβύτην φησὶ τὸ χωρεῖ κατὰ νοῦν, εἶτα τὰ ἑξῆς πάλιν ἰδίᾳ.) τινὲς δὲ οὕτως "ὁπόσ' ἂν θέλωσιν οἱ θεοί, καὶ ἡ τύχη κατορθοῖ."

διπλῆ· ἕπεται γὰρ μέλος, ὃ ὑπονοῶ μὲν ἔχειν τὸ ἀντίστροφον ἐν διεχείᾳ, φέρεται δὲ ὡς διάφορον. διόπερ πρότερον παραθήσομαι ὡς φέρεται. καὶ ἔοικεν ἐνταῦθα τὸ κατορθοῖ περιττεύειν καὶ ὁ τέ σύνδεσμος πρὸς τὸ "σέ τοι θύρασι χρὴ μένειν ὄντας τινάς." καὶ τοῦτο δὲ ἁμάρτημά ἐστιν, ὅτι πρῶτα γ' κῶλά ἐστι καὶ μετ ς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐατέον. ὡς δὲ ἔχει ἐξηγητέον. τὸ τοίνυν πρῶτον τῶν τριῶν κώλων τοῦ ὑποκριτοῦ ἴαμβος τετράμετρος καταληκτικὸς καὶ ἀναπαιστικὰ δύο δίμετρα ἀκατάληκτόν τε καὶ καταληκτικόν. εἶτα ἐν ἐκθέσει στίχος ἰαμβικὸς τετράμετρος καταληκτικὸς τοῦ ὑποκριτοῦ καὶ ἐν εἰσθέσει τοῦ χοροῦ, οὗ τὸ πρῶτον προσοδιακὸν ἐνδεκάσημον, τὸ β' ἀναπαιστικὸν τρίπουν, τὸ δὲ γ' ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς, τὸ δὲ δ' σύζυγον ἰαμβικὸν ἢ ἀναπαιστικὸν, τὸ δὲ ε' ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. εἶτα ἐν ἐκθέσει τοῦ ὑποκριτοῦ δίστιχοι ἴαμβοι δίμετροι καταληκτικοί. καὶ ἐν εἰσθέσει τοῦ χοροῦ ἓξ κῶλα, ὧν τὸ α' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ β' ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκῆς καταληκτικῆς. τὸ γ' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ς' Ἰωνικὸν ἡμιόλιον. V.

940. *χωρεῖ κατὰ νοῦν*] Procedunt ex sententia.

ἕτερον δ' —] Aliaque aliis istorum opportuno tempore se offerunt. I. e. omnia quasi ex composito inter se ad felicem exitum tendunt. Cf. S. Paul. Epist. Rom. VIII. 28. *τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν.*

Schol. *ἄλλως ἄλλῳ κατὰ τύχην ἀποβαίνει τὰ πράγματα.* V.

941. *Schol.* *τούτων*: Ἤγουν τῶν εὐτυχιῶν ἢ τῶν ἀνθρώπων. Vict.

942. *βωμός*] Ara enim semper erat in theatro. Nisi ara potius portabilis intelligenda est, cujusmodi sacra faciendi causa habebant antiqui, ut docet Dorvill. ad Charit. III. 2.

θύρασι] Sc. *ἐστί*, ideoque ad manum. Schol: *ἀντὶ τοῦ ἐξ ἑτοίμου.*

καὶ δή] Eccam (aram.). Cf. ad Vesp. 1324.

Schol. *ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἔστιν*: Ἀπὸ τούτων γὰρ κατάδηλόν ἐστιν. εἴ γε χρὴ τεκμήρασθαι τοῖς παροῦσιν. τὸ δὲ θύρασιν ἀντὶ τοῦ ἐξ ἑτοίμου.

943. *ἐπείγετε*] Festinate. Cf. Thesm. 783. *βάσκετ', ἐπείγετε.* Eccl. 294. *ἕπου κατεπείγων.* Usitatius est *ἐπείγεσθαι.*

Schol. *ἐπείγετε*: [Τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται ἀλλοιόστροφα. εἰσὶ γοῦν τῆς μὲν πρώτης στροφῆς κῶλα ἀναπαιστικὰ δέκα ἐπιμεμιγμένα προσ-

λευσματικοῖς, τούτων δ' ἃ μὲν δίμετρά εἰσιν ἀκατάληκτα, ἃ δ' ἐφθημιμερῆ καὶ βάσεις, μετὰ δὲ ταῦτα ἰαμβεῖα ζ. τῆς δὲ δευτέρας στροφῆς τὰ κῶλα τρία, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἰαμβεῖον, τὰ δ' ἄλλα ἀναπαιστικὰ, δίμετρα μὲν ἄμφω, τὸ δέ τοι δεύτερον καταληκτικόν. ὁ ἑξῆς τοῦ ὑποκριτοῦ στίχος ἰαμβικὸς τετράμετρος καταληκτικός. τῆς τρίτης στροφῆς τὰ κῶλα ἀναπαιστικὰ τέσσαρα πλὴν τοῦ τελευταίου ἀκατάληκτα. οἱ ἑξῆς αὖθις τοῦ ὑποκριτοῦ ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. τῆς δὲ τετάρτης στροφῆς τὰ κῶλα Ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονος ϛ', ἐπιμεμιγμένα παίωσι καὶ κρητικοῖς, ἀκατάληκτα πλὴν τοῦ πέμπτου καταληκτικοῦ καὶ τοῦ ϛ' ἡμιολίου. ὑφ' ὃ αἱ ἀμφοτέρωθεν ἔξω διπλαῖ. τιθέσθωσαν δὲ κἀν ταῖς ἀποθέσεσιν αἱ παράγραφοι.]] ἐν ὅσῳ, φησὶν, ἐκ τῶν θεῶν τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἐκπέπνευκε καὶ λελώφηκεν, σπουδάσωμεν ἱδρύσασθαι τὴν Θεωρίαν, τῶν τῆς εἰρήνης ἀγαθῶν ἀντεισαχθέντων. σοβαρὰ δὲ σεσοβημένη, εὐκίνητος. μετάτροπος δὲ ἀντὶ τοῦ εὔκρατος μεταβληθεῖσα.

944. *σοβαρὰ — αὔρα*] Vehemens aura.

κατέχει] Obtinet. Anglice prevails. Cf. Av. 1316. *κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.*

Schol. *κατέχει τὰ ἡμέτερα πράγματα.* R. V.

945. *πολέμου μετάτροπος αὔρα*] Cf. Th. 723. *τάχα δὲ μεταβαλοῦσ' ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον* (-*πος*?) *ἐπέχει* (?) *τις τύχη.* Nub. 812. *φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἑτέρᾳ τρέπεσθαι.* Aesch. Sept. 705. *νῦν ὅτε σοι παρέστηκεν· ἐπεὶ δαίμων λήματος ἐν τροπαίᾳ* (sc. *αὔρᾳ*) *χρονίᾳ μεταλλακτὸς, ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ πνεύματι. νῦν δ' ἔτι ζεῖ.* Pers. 936. *δαίμων γὰρ ὅδ' αὖ | μετάτροπος ἐπ' ἐμοί.* Eur. El. 1147. *ἀμοιβαὶ κακῶν· μετάτροποι πνέουσιν αὖραι δόμων.* Herc. F. 884. *ταχὺ τὸν εὐτυχῆ μετέβαλεν δαίμων. | ταχὺ δὲ πρὸς πατρὸς, τέκν', ἐκπνεύσεται.*

946. *Schol.* *ἀντὶ τοῦ ἡ Εἰρήνη.* R.

948—949. Lectori in memoriam haec haud dubie revocabunt Isaaci verba Genes. XXII. 7. *εἶπε δὲ, ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα· ποῦ ἐστι τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὁλοκάρπωσιν;*

948. *ὀλάς*] Molam salsam. I. q. *οὐλὰς* vel *οὐλοχύτας* Homeri, et Euripidis Apolloniique *προχύτας*. Cf. 960. Eq. 1167. *μαζίσκην — ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.* Diphil. IV. 417. *σπονδὴν, ὀλὰς, ἔλαιον.* Hom. Od. γ'. 440. *χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος — ἤλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἑτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς | ἐν κανέῳ.* Theophr. Char. 10. *μήτε οὐλὰς μήτε στέμματα μήτε θυλήματα* (1040). Paus. I. 41 9. *θύουσιν ἀνὰ πᾶν ἔτος, ψηφῖσιν* (*ψαμμῷ* Richt. Praef. p. 65.) *ἐν τῇ θυσίᾳ ἀντὶ ὀλῶν χρώμενοι.* Horat. Od. III. 23. Mollivit aversos Penates | farre pio et saliente mica. Virg. Aen. XII. 173. Dant fruges manibus salsas. Eodem sensu *οὐλοχύται* in Strat. ap. Athen. IX. 382 C. Schol: *ὀλαὶ αἱ πρὸς θυσίαν κριθαί.* Schol. ad Eq. 1167. *κριθαὶ μετὰ ἁλῶν.* Etym. M. p. 641, 29. *ὀλαὶ αἱ μεθ' ἁλῶν μεμιγμέναι κριθαὶ καὶ τοῖς θύμασιν ἐπιβαλλόμεναι.* Schol. Il. ά. 449. *κριθὰς μετὰ ἁλῶν μεμιγμένας ἐπέχεον τοῖς ἱερουργουμένοις ζῴοις πρὸ τοῦ θύεσθαι.* Schol. Apoll. Rh. I. 409. Meinek. Fr. Com. IV. 559. Falluntur qui (ut schol. ad Il. ά. 449. Suid. v. *οὐλοθυτεῖν*,

etc.) vocem *ὀλαὶ* ab *ὅλος* deducunt. Derivatur, ni fallor, a verbo *ἀλεῖν* molere, unde etiam *ἄλευρον*, *ἄλφιτον*. Apprime huc facit Herod. I. 132 *οὔτε βωμοὺς* (942) *ποιεῦνται οὔτε πῦρ* (949) *ἀνακαίοντες μέλλοντες θύειν. οὐ σπονδῇ* (1059), *χρέωνται, οὐκὶ αὐλῷ* (952). *οὐ στέμμασι* (948), *οὐκὶ οὐλῇσι*. I. 160. *οὐλὰς κριθέων πρόχυσιν ἐποιέετο θεῶν οὐδενὶ*, etc.

στέμμα] Coronam. Av. 893. Herod. I. 132. Av. 43. *κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας | πλανώμεθα* (ut hic *πῦρ* et *στέμμα*). Vesp. 860. *ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω | καὶ μυρρίνας* etc. Th. 37. *ἐξέρχεται θεράπων τις αὐτοῦ πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας*. Hanc coronam ideo allatam Trygaeo censet Richterus, ut ea ipse se ornet aut ut victimam ea coronet.

μάχαιραν] Eur. Iph. A. 1565. *Κάλχας δ' ὁ μάντις ἐς κανοῦν χρυσήλατον | ἔθηκεν ὀξὺ χειρὶ φάσγανον σπάσας*.

Schol. *ὀλάς*: *Ὅτι ἐκέκρυπτο ἐν τῷ κανῷ ἡ μάχαιρα ταῖς ὀλαῖς καὶ τοῖς στέμμασι. καὶ ἐντεῦθεν κανοῦν, ἀπὸ τοῦ καίνειν. Πλάτων Παιδαρίῳ* "*φέρε τοῦτ' ἐμοὶ δεῖξον τὸ κανοῦν μοι δεῦρο· μὴ μάχαιρ' ἔνι;*" — *Ἄλλως· εἰώθασι γὰρ ἐπὶ τὸ κανοῦν τὴν μάχαιραν φέρειν κατακρύπτοντες αὐτὴν ταῖς ὀλαῖς καὶ τοῖς στέμμασιν.* Ven.

949. *καὶ πῦρ γε τουτί*] Anglice, yes, and here is the fire. Cf. Vesp. 811. *καὶ πῦρ γε τουτὶ, καὶ προσέστηκεν φακῆ* etc.

πῦρ] Sc. in olla, *ἐν χύτρᾳ*. Cf. ad Av. 43.

κοὐδὲν ἴσχει — ἡμᾶς] Cf. Eq. 724. *μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω*.

πλὴν τὸ πρόβατον] Quasi dicas: et ephippium et frenum habeo, tantum equum non habeo. Neque hodie certe mactabitur illa ovis, etsi omnia ad sacrificandum parata sunt, *ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὸν παρέχοντα* infra 1019. BE. Cf. Av. 956.

950. *ἁμιλλήσεσθον*] Certabimini, contendetis. Vox nusquam alibi apud comicos exstat. Trygaeum et famulum adloquitur.

951. *Χαῖρις*] Cf. Av. 858. *ξυναυλείτω δὲ Χαῖρις ᾠδάν*. V. ad Ach. 16.

Schol. *Χαῖρις*: *Τῶν περὶ τὰς θυσίας αὐλητῶν ἦν ὁ Χαῖρις. ἦν δὲ καὶ ἕτερος κιθαρῳδός*.

953. Cf. 1302. *εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς | ὅτι ταῦθ' — οὐ μὴ 'πιλάθῃ ποτ'*.

954. *φυσῶντα*] Cf. ad Av. 861. Vesp. 582. Soph. Fr. 753. *φυσᾷ γὰρ οὐ σμικροῖσιν αὐλίσκοις ἔτι, | ἀλλ' ἀγρίαις φῦσαισι φορβειᾶς ἄτερ*.

955. *προσδώσετε*] I. e. victimae portionem dabitis, devicti ejus querimoniis et precibus. *Προσδιδόναι* enim valet mendicanti dare. Confer v. *προσαιτεῖν*. Cf. 1111—1112. Eq. 1222. *σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὧν ἐλάμβανεν*. Soph. Phil. 308. *καί πού τι καὶ βορᾶς μέρος | προσέδοσαν οἰκτείραντες*.

956. *τὸ κανοῦν λαβὼν — καὶ τὴν χέρνιβα*] Cf. Av. 850. *παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε* (*αἶρ' αἶρε* aut *αἶρ' ὧδε*?) *καὶ τὴν χέρνιβα*. 958. *αὖθις σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα*. 863. Eur. Iph. A. 1569. *λαβὼν κανοῦν ἔθρεξε χέρνιβάς θ' ὁμοῦ*. Eur. Herc. 926. *ἐν κύκλῳ δ' ἤδη κανοῦν | εἵλικτο βωμοῦ*. Straton. ap. Athen. IX. 382 C. (v. 39.) Dem. p. 618. *τὸν εἰς ἱερὰ εἰσιόντα καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἁψόμενον*.

τὴν χέρνιβα] χέρνιψ sive χερνὶψ juxta Athenaeum p. 409 B. fuit ὕδωρ εἰς ὃ ἀπέβαπτον δαλὸν ἐκ τοῦ βωμοῦ λαμβάνοντες ἐφ' οὗ τὴν θυσίαν ἐπετέλουν.

Schol. οὕτω τὴν χέρνιβα μᾶλλον προπαροξυντέον κατὰ τὴν ἀναλογίαν. οἱ δὲ Ἀττικοὶ παροξύνουσιν ὡς ἐν τραγῳδίᾳ καὶ κωμῳδίᾳ. δύο διπλαῖ καὶ ἐν ἐκθέσει στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ιζ'. V.

957. περίιθι τὸν βωμόν] Schol: τοῦτο πρῶτον ἐποίουν καθαίροντες τὸν βωμόν. Eur. Iph. A. 1563. ὁ παῖς δ' ὁ Πηλέως ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς | λαβὼν κανοῦν ἔθρεξε χέρνιβάς θ' ὁμοῦ. 1471. κανᾶ δ' ἐναρχέσθω τις, αἰθέσθω (ἀπτέσθω?) δὲ πῦρ | προχύταις καθαρσίοισι, καὶ πατὴρ ἐμὸς | ἐνδεξιούσθω βωμόν. Herc. 926. ἐν κύκλῳ δ' ἤδη κανοῦν | εἵλικτο βωμοῦ, φθέγμα δ' ὅσιον εἴχομεν.

ἐπιδέξια] Hom. Od. φ'. 141. ὄρνυσθ' ἑξείης ἐπιδέξια πάντες ἑταῖροι. Plat. Symp p. 177 D. δοκεῖ μοι ἕκαστον ἡμῶν λόγον εἰπεῖν ἔπαινον Ἔρωτος ἐπιδέξια. Nicomach. ap. Athen. VII. 290 C. Ἐπιδέξια seu δεξιὰ omnia fausti ominis fuisse constat, ut docet Richterus Praef. p. 71.

Schol. περίιθι: Τοῦτο πρῶτον ἐποίουν καθαίροντες τὸν βωμόν.

959 τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω] Schol: τὸ ὕδωρ ἐδόκουν καθαίρειν ἀποβάπτοντές τι τοῦ πυρός. Athen. IX. 409 B. ἔστι δὲ ὕδωρ εἰς ὃ ἀπέβαπτον δαλὸν ἐκ τοῦ βωμοῦ λαμβάνοντες ἐφ' οὗ τὴν θυσίαν ἐπετέλουν, καὶ τούτῳ περιρραίνοντες τοὺς παρόντας ἥγνιζον. Hesych. et Suid. s. v. δαλίον. Hesych. Δαλίον: δαλόν. ἐν ταῖς ἱεροποιίαις εἰώθασι τὸν δαλὸν ἐμβάλλειν εἰς τὴν χέρνιβα καὶ περιρραίνειν τὸν βωμόν. Cf. Lys. 1129. οἳ μιᾶς ἐκ χέρνιβος | βωμοὺς περιρραίνοντες etc. Eur. Herc. 928. μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν, | εἰς χέρνιβ' ὡς βάψειεν, Ἀλκμήνης τόκος | ἔστη σιωπῇ.

Schol. οὕτω διὰ τοῦ λ ὁ τὴν κωμικὴν γράψας λέξιν ἀναγινώσκει. V. τὸ δαλίον: Τὸ ὕδωρ ἐδόκουν καθαίρειν ἀποβάπτοντές τι τοῦ πυρός· καθαρτικὸν γὰρ πάντων τὸ πῦρ, ὡς Εὐριπίδης Ἡρακλεῖ [928] "μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν, | ἐπὶ χέρνιβ' (ὡς βάψειεν) Ἀλκμήνης τόκος." διὸ καὶ οὐ γραπτέον, ὥς τινες, δᾳδίον· ἱκανὸν γὰρ τὸ Εὐριπίδου εἰς πίστιν.

960. σὺ — σὺ] Alterum ex famulis torrem, quem in aquam ipse immerserat, quassare jubet et aram eo conspergere; alterum molae salsae partem porrigere et, ut facilius id facere possit, aquam lustralem (τὴν χέρνιβα) sibi tradere, postquam ipse lustratus fuerit. Ergo duo adsunt servi praeter ipsum Trygaeum. Sed locus, ni fallor, vitio laborat. Unus tantum famulus, ni fallor, adest.

πρότεινε τῶν ὀλῶν] Cf. Hom. Od. γ'. 445. Νέστωρ | χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο, πολλὰ δ' Ἀθήνῃ | εὔχετ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.

Schol. πρὸς τὸ ἱερεῖον λέγει. ἐσπούδαζον γὰρ ἐπισπένδοντες ἵνα σείσῃ τὴν κεφαλὴν καὶ ἐπινεύειν τοῖς ἱεροῖς δοκῇ. R. V.

961. ταύτην] Sc. τὴν χέρνιβα, ut videtur. Alii minus probabiliter τὴν δᾷδα (ex praecedenti δαλίον) intelligunt.

962. *τῶν κριθῶν*] Videtur facere Comicus quod alias indecorum esse ait, nempe sparsionibus risum captare, scilicet in Plut. 797. *οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ | ἰσχάδια καὶ τραγάλια τοῖς θεωμένοις | προβαλόντ' ἐπὶ τούτοισιν ἐπαναγκάζειν* [*τούτοις εἶτ' ἀναγκάζειν* aut *ἐξαναγκάζειν*?] *γελᾶν.* Sed hoc loco admodum scite id facit, ludens in homonymia vocis *κριθή*, quae et hordei granum significat et membrum virile. BE. Cf. Vesp. 58. *ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος | δούλω διαρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις*, etc. Nub. 540—552.

Schol. *δέον εἰπεῖν "ῥῖπτε τῶν ὅλων κριθῶν," νῦν εἶπε γενικῶς. ὅλαι γὰρ αἱ πρὸς θυσίαν κριθαί.* V.

965. *κριθήν*] Schol: *παίζει, ὅτι τὸ τῶν ἀνδρῶν αἰδοῖον κριθὴν ἔλεγον*

Schol. *πρὸς τὴν κριθὴν παίζει, ὅτι τὸ τῶν ἀνδρῶν αἰδοῖον κριθὴν ἔλεγον, τὸ δὲ γυναικεῖον βύρσον* [*μύρτον* Suid. s. v. *κριθή*. prob. Dind.]. — *κακεμφάτως τὸ πέος.* R.

966. *οὐχ αἱ γυναῖκές γ' ἔλαβον*] Tragoediis agendis adfuisse feminas satis constat ex Plat. Gorg. § 57. et Legg. II. 658 D. ubi inter spectatores tragicorum certaminum enumerantur *αἱ πεπαιδευμέναι τῶν γυναικῶν* Porro ludis scenicis interfuisse videntur meretrices et mulieres peregrinae (Alciphr. II. 3. 10. Alexis ap. Poll. IX. 44). De comoedia minus certa res est: quamquam ex Aristophanis aliorumque comicorum de feminarum in his certaminibus praesentia silentio magnum in contrariam opinionem argumentum jure adstrui videtur posse. Ejusdem sententiae est Donaldson Greek Theatre etc. p. 121. Hoc certe loco *αἱ γυναῖκες* nihil amplius significare potest quam choreutarum uxores, quas his sacris peragendis res postulabat una cum maritis adesse; quae quum ut in fabula agenda adesse nequeant, non absurde absentiam earum notat Trygaeus, idque risus tantum causa movendi. Ergo ex hoc loco non adfuisse mulieres comoediis agendis potius colligas quam contrarium. V. Boeckh. de Gr. Trag. princ. p. 38.

εἰς ἑσπέραν] Cf. 366. Eccl. 1047. *εἰς ἑσπέραν | μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.* Fr. 6. *ἐγὼ δ' ἰὼν πέμψω πλακοῦντ' εἰς ἑσπέραν χαρίσιον.* Pl. 998. 1201. Amphis Athen. p. 100 A. *εἰς τὴν ἑσπέραν | χορταζόμεσθα πᾶσιν ἀγαθοῖς.* Sic *πρὸς ἑσπέραν* Vesp. 1085. Lys. 412.

968. Adludit ad sacrificiorum ritum, in quibus praeco clamabat *τίς τῇδε;* Respondebat vero sacris operantium turba *πολλοὶ κἀγαθοί.* BR. V. schol. et App. Prov. IV. 90. *Τίς τῇδε;*

Schol. *τῇδε: Σπένδοντες γὰρ ἔλεγον, τίς τῇδε, ἀντὶ τοῦ, τίς πάρεστιν. εἶτα οἱ παρόντες εὐφημιζόμενοι ἔλεγον "πολλοὶ κἀγαθοί." τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ σπένδοντες, ἵνα οἱ συνειδότες τι ἑαυτοῖς ἄτοπον ἐκχωροῖεν τῶν σπονδῶν.* R. V. *τὸ δὲ ποῦ ποτὲ ἔστι λέγει ἐν ἤθει. ποῦ εἰσὶν οἱ ἐπιφωνοῦντες, ἵνα αὐτῷ ἐπιλέγοιεν πιθανῶς. ἢ ὡς μηδενὸς ὄντος καλοῦ κἀγαθοῦ.* V.

969. *τοισδί*] Sc. choreutis. Sic *ταισδί* de Choro Eccl. 1138. Schol: *τοῖς χορευταῖς. καταχεῖ δὲ αὐτῶν ὕδωρ ἐπὶ γέλωτι.* Aqua sc. lustrali

conspergit chorum precaturum deam Pacem. Noli spectatores intelligere; hi enim non stabant (972), sed sedebant.

Schol. τοισδί: Τοῖς χορευταῖς. καταχεῖ δὲ αὐτῶν τὸ ὕδωρ ἐπὶ γέλωτι καὶ οὐδενὶ ἑτέρῳ.

970. Trygaeus κακοηθεστάτους spectatores dicit supra.

971. καταχεόντων] Sc. ab scena in orchestram.

972. In eundem hunc locum venientes consistunt, nec fugientes huc illuc cursitant. Atqui id facere debebat Chorus; sed jocatur servulus. Cf. Lys. 1240. αὖθις ἔρχονται πάλιν | ἐς ταὐτόν.

974. *Schol.* διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς ἀνάπαιστον, περίοδοι δύο, τὴν μὲν πεντεκαιτριακοντάμετρον ιθ' κώλων, ὅτι ἔχει μονόμετρα γ', τό τε β' καὶ ιά καὶ ιϛ', τὴν δὲ ἑξκαιτεσσαρακοντάμετρον κγ' κώλων, ὅτι ἔχει μονόμετρα τρία. V.

975. Εἰρήνη] Similiter persona fingitur Γεωργία a nostro in Fr. II. 1065. ed. Bergk.

978. πολυτιμήτη] Sed Thesm. 286. πολυτίμητε Δήμητερ.

980. μοιχευόμεναι] μοιχεύεσθαι usurpari videtur de mulieribus, μοιχεύειν de viris.

981. παρακλίνασαι τῆς αὐλείας] Cf. 30. σκέψομαι | τηδὶ παροίξας τῆς θύρας. Herod. III. 156. ὀλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἑτέρην πύλην. Eur. Iph. A. 857. πύλας παροίξας Lucian. Bis accus. 31. παρανοίγουσα τὰς θύρας. Similis fere locus est Thesm. 797. κἢν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, etc.

τῆς αὐλείας] Harp. p. 40, 7. αὔλειος ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας. Menand. Stob. Fl. 74, 11. αὔλιος (scr. αὔλειος) θύρα. At Moeris p. 192, 5. αὐλία (scr. αὐλεία) θύρα, Ἀττικοί.

Schol. παρακλίνασαι: Παρανοίξασαι. Ὅμηρος [Il. Θ. 395] "ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι."

984. ἀναχωροῦσιν] Cf. Th. 798. κἢν αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, etc.

986. *Schol.* ποίει μηδὲν: Μὴ κατὰ ταυτοῦ (ταύτας?) ὀλίγον χρόνον ποιήσῃς ἡμᾶς ἀπολαῦσαί σου, ἀλλ' εἰς τέλεον φανερὰν ἡμῖν σαυτὴν ποίησον.

989. σου τρυχόμεθ'] Desiderio tui maceramur. Τρύχεσθαί τινος dicitur, ut ἐπιθυμεῖν τινος, ἐρᾶν, aliaque similia. Similiter κνίζεσθαί τινος (Theocr. IV. 59. τήναν — τᾶς ποκ' ἐκνίσθη. Lucian. D. Mer. X. 4. κέκνισται γὰρ κἀκεῖνος τῆς Νεβρίδος), κάεσθαι (Hermesianax, Athen. 598 B. καίετο μὲν Ναννοῦς), ἀλγεῖν, ὀδύρεσθαι (Eur. Hec. 1256. ἡμᾶς παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς; Hom. Il. χ'. 424. τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι etc.). Similiter fere ἐκτήκεσθαί τινα (Cratin. II. 118. τὸν ἴσον ἴσῳ φέροντ' — ἐκτήκομαι) et Latine deperire aliquem. V. ad Lys. 221. Schaef. ad δαίεσθαι (Oppian. Cyn. II.). Bos. Ellips. p. 750. Verbum τρύχεσθαι legitur Ach. 68. ἐτρυχόμεσθα — ὁδοιπλανοῦντες. Τρυχοῦσθαι Thuc. I. 126. IV. 60. VII. 28. ἤδη τῷ πολέμῳ κατὰ πάντα τετρυχωμένοι. Sed omnino reponendum suspicor σου γλιχόμεσθ'. V. annot. crit.

990. *τρία καὶ δέκ' ἔτη*] Sc. annos 434—421 A. C. Anno quidem 431 revera exarsit bellum Peloponnesiacum (Thuc. I. 23. *ἤρξαντο αὐτοῦ Ἀθηναῖοι καὶ Πελοποννήσιοι λύσαντες τὰς τριακοντούτεις σπονδάς*), sed per tres annos antea rerum status bellicus fuerat inter Athenienses et Corcyraeos, Potidaeos, et Corinthios. Cf. Thuc. I. 66. *ἀπὸ τοῦ προφανοῦς ἐμάχοντο* (Athenienses et Corinthii), *οὐ μέντοι ὅ γε πόλεμός πω ξυνερρώγει, ἀλλ' ἔτι ἀνοκωχὴ ἦν· ἰδίᾳ γὰρ ταῦτα οἱ Κορίνθιοι ἔπραξαν.* Ut dicit idem I. fin., tempus istud *σπονδῶν ξύγχυσις καὶ πρόφασις τοῦ πολεμεῖν* fuit. Cf. schol. ad 353. "Equidem, nisi Comicus primam Corinthiorum et Corcyraeorum pugnam navalem belli initium esse statuerit, erroris eum vel potius Trygaeum negligentiaeque arguere malim aut etiam simulationis prope jocosae, quum bene spectatores belli longitudinem noverint [nossent?], et grandiloquentiae insimularim." RICHT.

Schol. Τὸ χ ὅτι οὐ συμφωνεῖ τοῖς χρόνοις ἃ λέγει. καὶ ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσι [266] *φησὶ "ἕκτῳ σ' ἔτει προσεῖδον εἰς τὰ χωρία." ἀλλὰ καὶ ὁ Φιλόχορος ἀπὸ Πυθοδώρου, ἀφ' οὗ ἡ ἀρχὴ τοῦ πολέμου δοκεῖ γεγενῆσθαι, μέχρι Ἰσάρχου καταριθμούμενος εἰς τὰ ιγ' ἔτη συνάγει τοὺς χρόνους. πάλιν Θουκυδίδης, κατὰ τὰς τῶν χειμώνων καὶ θερέων εἰσβολὰς τὸν πόλεμον γεγενῆσθαι λέγων, οὐδὲ αὐτὸς εἰς τοῦτον τὸν ἀριθμὸν ἔρχεται, ἀλλ' ἀπολείπεται παρὰ τὰ θ' ἔτη. λεκτέον τοίνυν ὅτι αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Ἀριστοφάνης τὸ ἐνδόσιμον δεδωκὼς πῇ μὲν ἀνάπαυλαν πῇ δὲ πόλεμον γενέσθαι, ὡς μηδὲ τὴν ἀρχὴν βεβαίαν εἶναι μήτε τοῦ πολέμου μήτε τῆς εἰρήνης. ὥστε αἱ διαφωνίαι τῶν πραγμάτων εἰσὶν ἀνόμοιαι. Ἄλλως. τὸ χ ὅτι οὐ συμφωνεῖ τοῖς χρόνοις. ἀπὸ γὰρ Πυθοδώρου μέχρι Ἀλκαίου θ' ἔτη. καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι δὲ εἶπεν ὅτι ϛ' ἔτη εἰσὶν ἀφ' οὗ ὁ πόλεμος. ἀπὸ δὲ τῆς τῶν Ἀχαρνέων διδασκαλίας γ' ἔτη εἰσίν. οἱ δὲ ποιηταὶ πολλάκις ἀποσχεδιάζουσιν* (*αὐτοσχεδιάζουσιν* Richt.) *εἰς τοὺς χρόνους. τοῦτο πάλιν τὸ μονόμετρον βέλτιον κατὰ παράθεσιν ἀναγινώσκειν τριακαίδεκ' ἔτη.* V.

991. *κορκορυγάς*] Tumultus. Lys. 491. *ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων.* Aesch. Sept. 345. *κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ.* Unde *διακορκορυγεῖν* Nub. 387.

Schol. κορκορυγάς: Τὰς βοάς, τὰς ταραχάς, τοὺς θορύβους.

992. *Λυσιμάχην*] Nempe ut ex re nomen habeat. Sic in Lys. 554. *οἶμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἕλλησι καλεῖσθαι.* BE.

Schol. ἀστείως συνέθηκε τὴν λέξιν παρὰ τὸ λῦσαι τὴν μάχην. R. V.

993. *τὰς ὑπονοίας τὰς περικόμψους*] Cf. Av. 195. *μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω.* ibique schol.

Schol. ὑπονοίας: Ἵνα μὴ ὑπονοῶσι τὰς ἀλλήλων σπονδάς.

994. *περικόμψους*] Anglice too clever, too fanciful. Confer v. *περίσεμνος* Vesp. 604.

995. *αἷς*] Propter quas. Nisi reponendum *ἅς*.

Schol. ἀντὶ τοῦ φλυαροῦμεν. R.

996. *μῖξον δ' ἡμᾶς —*] Cf. Lys. 579. *εἶτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν ἅπαντας | καταμιγνύντας τούς τε μετοίκους κεἴ τις ξένος ἢ φίλος ὑμῖν, καὶ τούτους ἐγκαταμῖξαι.* Similis metaphora Vesp. 877. *παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος | ἀντὶ σιραίου μέλιτος*

μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας. Eur. Hipp. 253. *χρῆν γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους φιλίας θνητοὺς ἀνακίρνασθαι.*

Schol. μῖξον δ' ἡμᾶς: Εἰς φιλίαν ἄγε.

997. *φιλίας χυλῷ*] Succo amicitiae. Metaphorice, ut in Ran. 943. *χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων.* Vox medicorum est *χυλός.* V. schol. Vesp. 810. Similiter fere nos dicimus the milk of kindness.

Schol. φιλίας χυλῷ: Ὡς ἐπὶ κακουμένων. χυλῷ οὖν τῷ ῥοφήματι.

συγγνώμῃ] Anglice fellow-feeling, consideration, indulgence. De qua virtute v. Arist. Ethic. Nicom. VI.

999 sq. *καὶ τὴν ἀγορὰν* —] Hic tacite rescindi oportere innuit decretum Periclis de Megarensibus: nam merces Megaricae sunt quas hic enumerat, quibus forum Atticum abundaturum esse auguratur, si pax restituta fuerit.

Schol. ἡμῖν ἀγαθῶν: Τουτέστιν ἀφθονίαν τῶν ὠνίων ἡμῖν παράσχες. ἁρμόδιον δὲ τοῦτο τῇ εἰρήνῃ.

1000. *Schol. ὅτι τὰ σκόροδα ἐκ τῆς Μεγαρίδος ἔφη καὶ ἐν τοῖς προειρημένοις* [502] *λέγων "πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε."* V.

1001. *σικύων πρῴων*] Cucumeribus praecocibus, quae non nisi pacis tempore *δι' ἐπιμέλειαν* (*δι' ἐπιμελείας?*) parari possunt. V. schol.

μήλων, ῥοιῶν] Cf. Vesp. 1268. *μήλου καὶ ῥοᾶς* (al. *ῥοιᾶς*).

Schol. σικύων πρῴων: Ἐν εἰρήνῃ πολλὰ δι' ἐπιμέλειαν (*ἐπιμελείας?*) *καὶ πρῷα εἶχον. ὅτι δὲ καλοὶ οἱ πρωΐμοι σικύαι* (*σίκυοι?*) *καὶ ἡ παροιμία δηλοῖ "ἀρχομένων σικύων καὶ ληγουσῶν κολοκυντῶν."*

τὸ πρῴων πρὸς τὸ σικύων· ἐν δύο δὲ συλλαβαῖς. ὡς καὶ τῶν σικύων δὲ πολλῶν ὄντων ἐν Μεγαρίδι καὶ φερομένων ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἀττικήν, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν Ἀχαρνεῦσι [520] *φησίν. οἱ δὲ πρωΐμοι σικύαι* (*σίκυοι?*) *καλοὶ καὶ ἀβλαβεῖς. ἢ ὅτι οἱ ἐν εἰρήνῃ ὄντες πολλὰ δι' ἐπιμελείας καὶ πρῷα εἶχον.* V.

πρῴων: Τῶν πρὸ καιροῦ φαινομένων. διὰ δὲ τὸ ἀηδὲς (*φαινομένων διὰ τὸ ἐπιμελὲς?*) *τῆς ἐργασίας.* V.

1002. *χλανισκιδίων*] De laenis Megaricis servorum cf. Ach. 519. *ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια.*

χλανισκιδίων μικρῶν] Noli offendere in *μικρῶν* post diminutivum illato. Cf. Vesp. 511. *δικίδιον σμικρόν.* Lys. 1205. *σμικρὰ — παιδία.* Vesp. 803. *δικαστηρίδιον σμικρὸν πάνυ.* Lys. 278. *σμικρὸν — πάνυ χιτώνιον.* Pl. 240. *σμικρὸν — ἀργυρίδιον.* Mosch. Id. I. 13. *μικκύλα χερύδρια.* Cic. N. D. II. 48. Pisciculi parvi. Tusc. III. 1. Parvuli igniculi. Plura suppeditabit Fischerus ad Welleri Gr. Gr. p. II. 36—37.

1003—1005. Cf. Ach. 872—880.

κὰκ Βοιωτῶν] Cf. Ach. 900. *ὅ τι γ' ἔστ' Ἀθάνασ'* (*ἐν Ἀθάνης?*), *ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μή.* 873. Nub. 413. *ἐν Ἀθηναίοις.* In Acharnensibus v. 873. Boeotius homo interrogatus quid venum tulerit ad forum Atticum dicit, *ὅσ' ἔστιν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἁπλῶς.* Deinde varia recenset, quae inter magnus est avium numerus." BE. Cf. Ach. 860—894.

νήττας - τροχίλους] Cf. Ach. 875. 876.

νῆττας, φάττας] Cf. Pl. 1010. *νηττάριον ἢ φαττάριον.*

Schol. *κὰκ Βοιωτῶν γε*: *Ὅτι ὀρνιθοτρόφος ἡ Βοιωτία, καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι* [876] *φησὶν "ὥσπερεὶ χειμὼν ἦλθες ὀρνιθίας εἰς τὴν ἀγορὰν φέρων," ὅτε ἐπὶ τοῦ Βοιωτοῦ λέγει.*

1005. *Schol.* *Κωπαῒς λίμνη Βοιωτίας, ἐν ᾗ μεγάλαι ἐγχέλεις γίνονται. ὡς καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι* [883] *φησὶ "πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπαΐδων κορᾶν."*

1007. *τυρβάζεσθαι Μορύχῳ*] Ut alibi *ὠστίζεσθαί τινι* dicitur, Ach. 24. *ὠστιοῦνται — ἀλλήλοισι — ἀθρόοι καταρρέοντες.* 844. *οὐδ' ὠστιεῖ Κλεωνύμῳ* (ubi item de turba in foro obsonantium agitur). Activum *τυρβάζειν* legitur Vesp. 257. Alex. com. III. 395. Adverbium *τύρβα* Aesch. Fr. 309. *δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.*

Schol. *εὐκαίρως τὸ ὀψωνοῦντας προσέθηκε πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ πολέμου, ἐν ᾧ δυσχερῶς ὠψώνουν ἀπησχολημένοι ἐν τοῖς θορύβοις αὐτοῦ καὶ τοῖς κακοῖς.* R. V. *Ἄλλως. τὸ ὀψωνοῦντας προσέθηκε πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ πολέμου. καὶ γὰρ τότε ἀνάγκη ἦν εἰς τὸ συνιέναι αὐτούς, εἴ ποτέ τις ταραχὴ γένοιτο, κατὰ εἴλας, τουτέστι κατὰ συστήματα, συστρέφεσθαι. καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι* [893] *φησὶ "μηδὲ γὰρ θανὼν σου χωρὶς εἴην ποτέ."* V.

1008. Morychi et Glaucetae helluonum simul meminit Plato comicus ap. schol. ad Nub. 109. [II. 652.] *ὦ θεῖε Μόρυχε, νῦν* [*σύ τε?*] *γὰρ εὐδαίμων ἔφυς | καὶ Γλαυκέτης ἡ ψῆττα καὶ Λεωγόρας, | οἳ ζῆτε τερπνόν.* Caeterum observandum, ut in eodem isto loco Glaucetes vocatur *ψῆττα*, quod est piscis genus, ita eumdem vocari *κῆτος* in Thesm. 1062. *κήτει Γλαυκέτῃ βορὰ πρόκειμαι*, quia est helluo piscium. Morychi etiam tanquam helluonis piscium noster meminit Acharn. 887, ubi anguillam dicit *φίλην Μορύχῳ.* De Telea cf. ad Av. 169. BE.

ἄλλοις πολλοῖς τένθαις] I. e. *καὶ ἄλλοις* —. Cf. ad Eccl. 453. Similiter Latini dicunt, "Cicero, Pompejus, Cassius, alii."

Schol. *Μορύχῳ Τελέᾳ*: *Καὶ τούτους ἀεὶ ἀπεῖναι βούλεται τῶν ὄψων, διὰ τούτου αὐτοὺς κολάζων ὡς γαστριμάργους, ὥς φησιν ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν* [887]. *νῦν δ' οὐκ οἶδα ὅπως τὸ ἐναντίον φησίν. ἴσως οὖν τῇ παρουσίᾳ τούτων Μελάνθιον λυπῆσαι βούλεται ὄντα καὶ αὐτὸν λίχνον. ἦν δὲ τραγῳδίας ποιητής, ὡς προείρηται.* R. V.

1009. *τένθαις*] Helluonibus. Cf. 1120. Nub. 1198. *οἱ προτένθαι.* A verbo *τένθειν.* Tim. Lex: *Τένθης. ὁ γαστρίμαργος.* (Ubi v. Ruhnk.) Hesych: *Τένθει. ἐσθίει ἢ λιχνεύει. τένθαι γὰρ οἱ λίχνοι.* Hinc *τενθεία* Av. 1691.

Μελάνθιον] Supra ille ejusque frater Morsimus vocantur *Γοργόνες ὀψοφάγοι, βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι — ἰχθυολῦμαι.*

Schol. *ἀντὶ τοῦ λίχνοις. τένθειν γὰρ τὸ ἐσθίειν· "ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει."* *Ἡσίοδος* [Op. 522]. R. V. *Ἄλλως. οὓς ἡμεῖς σιναμώρους. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ τινὲς ὀρθῶς δοκοῦσι γράφειν "ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένθει" διὰ τοῦ θ.* V.

1011. *ὀτοτύζειν*] Lamentari. Ab *ὀτοτοῖ*, ut *οἰμώζειν* ab *οἴμοι*, *ἰύζειν* ab *ἰώ*, *φεύζειν* a *φεῦ*, *ὤζειν* ab *ὦ*, etc. Cf. Av. 1043.

Schol. *θρηνεῖν*. R. V.

1012. *Μηδείας*] Haec ex Melanthii ipsius Medea, quam scripserit, esse oportet. Scholiasta affert locum ex Euripidis Medea: *ὦ δύστηνος κ. τ. λ.* Exstat similior locus Iph. Taur. 153. *ὀλόμαν ὀλόμαν* [*ὀλόμαν ὀλόμαν*]· *οὐκ εἴσ' οἶκοι πατρῷοι· οἴμοι φροῦδος γέννα*. BE. Verba quae *παρῳδεῖ* Comicus Jasonis fuisse videri monet Elmsleius ad Med. 96.

Schol. *ἐκ Μηδείας*: *Μήποτε ἐκ τῆς Εὐριπίδου Μηδείας* [96] *παραγράφει ἐκεῖνα "ὦ δύστηνος ἐγὼ μελέα τε πόνων, πῶς ἂν ὀλοίμαν."* (*οἱ δὲ αὐτοῦ τοῦ Μελανθίου φασὶν εἶναι Μήδειαν, ἐξ ἧς ταῦτα.*)

1013—1014. *ὀλόμαν — λοχευομένας*] Haec scholiasta alios ex Euripidis Medea (v. 96), alios ex ipsius Melanthii Medea *παρατραγῳδεῖσθαι* tradit. Posterior sententia vera est. Perit enim loci venustas ac lepor, nisi ipse suis Melanthius versibus loqui fingatur. Quae a comico paullum ad ridiculum detorta esse per se patet. Jasonis verba haud dubie sunt. Quae sequuntur *τᾶς* — non constat unde detorta sint. "In Euripidis Medea non invenitur. Schol: *οἱ δὲ αὐτοῦ τοῦ Μελανθίου φασὶν εἶναι Μηδείαν*. Rem perspexit Fritzschius ad Ran. 151, conjiciens Morsimum drama Medeam scripsisse, in quo Jasonis partes egerit Melanthius. Cf. 801 sq. Nauck. p. 652." (Bakh.).

1014. *τᾶς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας*] I. e. betis involuta. Ita enim coqui solebant anguillae. Cf. Ach. 894. *μηδὲ γὰρ θανών ποτε | σοῦ χωρὶς εἴην ἐντετευτλανωμένης* (*-ιωμένης*?). (Ubi scholiasta hunc locum citat.) Eubul. III. 236. *τεῦτλ' ἀμπεχομένης παρθένου Βοιωτίας | Κωπᾴδος· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάν*.

λοχευομένας] Anglice imbedded. Proprie *λοχεύεσθαι* dicuntur mulieres, Anglice, to be brought to bed, to be confined.

Schol. (*λοχευομένας*: *Καὶ ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν* [894] *ἔφαμεν τοὺς μαγείρους μετὰ τεύτλων ἕψειν τὰς ἐγχέλεις. ἔπαιξε δὲ εἰπὼν λοχευομένας ἀντὶ τοῦ ἑψομένας. ἡδίστη δὲ ἡ ἔγχελυς ἐν τεύτλοις ἐστίν.*)

1015. *Schol.* *τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν*: *Τοὺς ὁρῶντας ἐπιχαίρειν αὐτῷ θρηνοῦντι.*

1016. *Schol.* *διπλῆ καὶ ἔκθεσις εἰς ἰάμβους τριμέτρους ἀκαταλήκτους ζ'*. V.

ὅτι ἐξεβλήθη τὸ η. V.

1017. *μαγειρικῶς*] Cf. Ach. 1015. Eq. 376. Iidem autem saepe lanii et coqui.

1018. *τὸν οἶν*] Cf. 930. Eur. El. 513. *οἶν μελάγχιμον*.

ἀλλ' οὐ θέμις] Causas nunc fingit Trygaeus cur non mactetur ovis. Cf. ad 949. et ad Nub. 755.

τιὴ τί δή;] Cf. Vesp. 1155. Th. 84. Pl. 136. Ran. 1155. et ad Nub. 755.

1019. *δήπουθεν*] Scilicet.

Schol. *οὐχ ἥδεται*: *Ταῦτα πρὸς τὸ ἔθος· φασὶ γὰρ τῇ τῶν συνοικεσίων ἑορτῇ θυσίαν τελεῖσθαι Εἰρήνῃ, τὸν δὲ βωμὸν μὴ αἱματοῦσθαι, Ἑκατομβαιῶνος μηνὸς* (*ἕκτῃ ἐπὶ δέκα. τινὲς δέ φασιν ἐκ τῆς παρ-*

ούσης αἰτίας οὕτως αὐτῇ θύειν, αἵματος αὐτοὺς ἀπαλλάξασαν. Ἄλλως. πρὸς σύγκρισιν τοῦ πολέμου καλῶς ἔφησε μὴ χαίρειν τὴν Εἰρήνην σφαγαῖς· μόνοι γὰρ οἱ πολέμιοι αἵματι καὶ φόνοις χαίρουσι.)

1020. *ἀλλ' εἴσω φέρων*] Sic. in Av. 1056. sacerdos, qui hircum mactaturus erat, dicit *ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενὶ | θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον*. BE.

βωμός] Ara ejus. Cf. Th. 694. *πληγὲν μαχαίρᾳ τῇδε φοινίας φλέβας | καθαιματώσει βωμόν.*

Schol. καὶ τοῦτο πρὸς σύγκρισιν τοῦ πολέμου, ὃς αἵμασι χαίρει.

(*οὐδ' αἱματοῦται: Ἐν γὰρ τῇ τῶν συνοικεσίων ἑορτῇ οἱ μὲν φασιν Εἰρήνῃ θυσίαν τελεῖσθαι, ἧς ὁ βωμὸς οὐχ αἱματοῦται· οἱ δὲ ἑστιῶσιν, ὡς ἄρα τότε σώζεται. καὶ ἰδίως ἀναιμωτὶ Εἰρήνῃ θύουσι.*)

1021. *τὰ μηρί'*] Hom. Il. *θ'*. 240. *ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρί' ἔκηα.*

ἐξελών] Anglice, having selected, having reserved.

1022. *τὸ πρόβατον*] Cf. Av. 855. 1057. Ovem a chorago suppeditatam servandam eidem indicat.

τῷ χορηγῷ] Praeter expectationem dicit pro *τῷ ἱερεῖ*. Schol: *τῶν γὰρ ἐντοσθίων αἱρουμένων παρὰ τῶν θυόντων τὸ λοιπὸν σῶμα σώζεται τῷ ἱερεῖ, ἐπὰν θύσωσιν.* Nunc autem chorago dicitur servari ovis quia revera non mactanda est; alioqui enim pretium ejus ab eo solvendum foret.

Schol. χοὔτω τὸ πρόβατον: Διὰ τὸ μὴ θύεσθαι ἐν τῷ θεάτρῳ. ἀλλὰ τὸν χορηγὸν τῷ δοκεῖν θύειν ἀποκερδαίνοντα (*ἀποκερδαίνειν*?) *τὸ θῦμα. τῶν γὰρ ἐντοσθίων αἱρομένων παρὰ τῶν θυόντων τὸ λοιπὸν σῶμα σωθήσεται* (*σώζεται*?) *τῷ ἱερεῖ, ἐπὰν θύσωσιν.*

(*τῷ χορηγῷ σώζεται: Ἤτοι ὅτι τῶν σπλάγχνων καὶ τῶν ἐντοσθίων ὑφαιρουμένων δοκοῦσι μέρος τι τοῦ ἱερείου κερδαίνειν οἱ θύοντες.*)

1023. Supplendum videtur *μένοντ' ἐνθάδε ξὺν ἡμῖν.*

1024. *σχίζας*] Hom. Il. *α'*. 462. *καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον | λεῖβε.* Od. *γ'*. 459. Il. *β'*. 425. *σχίζῃσιν ἀφύλλοισιν.* Alciphr. Fr. 6. *σχιζία — ἐπ' αὐτῷ* (*τῷ βωμῷ*) *θέμεναι.* Singulare *σχίζα* est 1032.

Schol. σχίζας: Σχίζας κυρίως ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τιθέμενα ξύλα, ὡς καὶ Ὅμηρος [Od. *Γ*, 459] "*καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων.*"

1026. *μαντικῶς*] V. schol. Sic *μαγειρικῶς* 1017.

τίθεσθαι] Disponere. Anglice, to arrange. Sensu medio. Cf. 1039. *τίθεσο τὼ μηρὼ λαβών.* Sed legendum suspicor *τὰ φρύγαν' εὖ τίθεσθαι* aut *τὰ φρύγαν' ὑποτίθεσθαι.* Vide annot. crit.

Schol. (*μαντικῶς τὸ φρύγανον: Οἱ γὰρ ἀπὸ τοῦ πυρὸς μαντευόμενοι τὰ φρύγανα ὑποτιθέασιν εἰς τὸ ἐξάψαι κατὰ τὴν ἐπιστήμην τὴν ἑαυτῶν.*)

1027. *Schol. πῶς δ' οὐχί: Τοῦτό φησιν ἐπεὶ ὑπέβαλε φρύγανα πρὸς τὸ ἀνάψαι ὡς οἱ μάντεις. αὐτοὶ γὰρ ἑαυτοῖς καὶ τὰ φρύγανα τιθέασι πρὸς ἐπιστήμην ἑαυτῶν.*

ὅσα χρή: Τί γὰρ οὐ ποιεῖς ὅσα χρὴ τοὺς ἐπιστήμονας;

1028. *ὅσα χρὴ σοφὸν ἄνδρα*] Sub. *εἰδέναι.*

1029. *τὸν σοφῇ δόκιμον φρενὶ*] Cf. Thesm. 125. *κιθαρίν τε — ἄρσενι βοᾷ δόκιμον.*

Schol. *ἀντὶ τοῦ ὁπόσα χρή.* R.

1030. *πορίμῳ*] Provido. Anglice, contriving, fertile in resources. Cf. Th. 777. Ran. 1422. Aesch. Prom. 908.

Schol. *εὐπόρῳ πρὸς τὸ ἐπινοεῖν.* R.

1031. *τὸν Στιλβίδην πιέζει*] Stilbides fuit hariolus celebris. Ludit autem in hujus nomine et verbo *στίλβειν* lucere: apposite, quia ignis lucet, et ex igne vaticinabatur Stilbides. BE. Fuit Stilbides haruspex celebris, quem Athenienses ad expeditionem Siculam secum duxerunt. Illius meminit etiam Eupolis in versibus a scholiasta allatis, *τίν' οὖν μετέλθω δῆτά σοι τῶν μάντεων; | πότερος ἀμείνων ἀμφοτέρων; ἢ Στιλβίδης* (—; *Ἀμφιάρεως ἢ Στιλβίδης;*?). *Στιλβίδης* hic, Niciae familiaris, commemoratur Plut. Nic. 93. Nomen *Στιλβωνίδης* legitur Av. 139. Dixerat paulo ante Trygaeus: Nonne tibi videor ut peritus haruspex cremia ponere? Nunc vero in eodem persistens joco ait: Incensi ligni fumus haruspicem laedit. Sed pro haruspice Stilbidem nominat. Nulla hic allusio ad *στίλβειν* splendere, quod esset perpol quam frigidum. BR.

πιέζει] Angit. Cf. Lys. 311. *ἐμπιμπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν* (*αὐτάς*). Plat. Crat. § 56. *τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα φαίνεται τὸν Ἀναξαγόραν πιέζειν.* Plut. Per. 31. *ἡ δὲ δόξα τῶν ἔργων ἐπίεζε φθόνῳ τὸν Φειδίαν.* Simili lusu Vesp. 459. *Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελαρτίου.*

Schol. (*Στιλβίδην*: *Ὁ Στιλβίδης εὐδόκιμος καὶ περιβόητος μάντις τῶν τοὺς παλαιοὺς χρησμοὺς ἐξηγουμένων. ἀστειότατα δὲ τοῦτο παρέπλεξε. Ἄλλως τὴν φλόγα, παρὰ τὸ στίλβειν, ἅμα δὲ καὶ παρὰ τὸν μάντιν Στιλβίδην, ὅν φησι Φιλόχορος ἀκολουθῆσαι ἐν Σικελίᾳ ἡνίκα ἐπολέμουν Ἀθηναῖοι καὶ εἰς Σικελίαν ἐστράτευον. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Εὔπολις Πόλεσιν* "*ὡς οὖν τίν' ἔλθω δῆτά σοι τῶν μάντεων; πότερος ἀμείνων ἀμφοτέρων* [*ἀμφότερος* V. qu *Ἀμφιάρεως*], *ἢ Στιλβίδης;*")

πιέζει: *Ἀντὶ τοῦ λυπεῖ. ὡς λοιπὸν ἐκείνου ἀπορουμένου διὰ τὸ τοῦτον εὐδοκιμῆσαι.*

1032. *Schol.* *καὶ παιδὸς οὐδὲν δεήσει*: *Ἐμαυτῷ, φησίν, ὑπηρετῶ, καὶ χρεία οὐκ ἔσται παιδός. φιλοτιμεῖται δὲ περὶ τὰς ὑπηρεσίας κατὰ πάντα τὸν Στιλβίδην πλεονεκτῶν καὶ θύων καὶ ὑπηρετῶν.* [Hic desinunt scholia Ravenn.] *Ἄλλως. φιλοτιμεῖται περὶ τὰς ὑπηρεσίας, ἵνα κατὰ πάντα τὸν Στιλβίδην πλεονεκτεῖν δοκῇ καὶ θύων καὶ ὑπηρετῶν. ἐγὼ οὖν, φησίν, οἴσω καὶ τράπεζαν ὡς μὴ δεῖσθαι παιδός.*

1033. *οἴσομαι*] Mihi feram, ipse in meum usum. Usus futuri rarior. Cf. Hom. Il. *χ'*. 217. "Frequentior forma futuri media pro passiva, Herod. VIII. 49. 76. Eur. Or. 440. Xen. Oecon. 15, 6." RICHT.

παιδός] Puerorum opera in sacris peragendis mos erat uti, ut satis notum est.

1035. *ἀνατλάς*] Cf. Soph. Oed. C. 239. Eur. Phoen. 90.

1036. *τὴν ἱερὰν πόλιν*] Cf. Eq. 582. Sic Homerus *Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον* habet Od. *α'*. 2.

1037. *οὐχὶ μὴ παύσῃ* —] Cf. 1226. 1304. Lys. 704. *χοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων* etc. Soph. Oed. C. 408. *οὐ τἄρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσίν ποτε.* Haec Chorus ad Trygaeum conversus dicit.

1039. *τίθεσο*] Sc. *ἐπὶ τῆς σχίζης.* Vox media, ut in 1016. *μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι.* Redit famulus in scenam femora afferens (vide 1021), quae igni imponere Trygaeum jubet.

Schol. *ταυτὶ δέδραται*: [*Κορωνὶς εἰσιόντων ἑτέρων ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶ πζ', ὧν οἱ μὲν κδ' ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, οἱ ἑξῆς μα' δακτυλικοὶ ἑξάμετροι. ἑξῆς τούτων κῶλον ὅμοιον ἐκ σπονδείων. οἱ ἑξῆς δέκα δακτυλικοὶ ἑξάμετροι. μεθ' οὓς ἰαμβεῖα ιβ', ὧν τελευταῖον "οὔκ ἀποπετήσει θᾶττον εἰς 'Ελύμνιον." ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.*] *διπλῆ καὶ ἔκθεσις εἰς ἰάμβους τριμέτρους ἀκαταλήκτους κδ'.* V. *δέδραται δὲ ἀντὶ τοῦ δέδαρται. καὶ Ὅμηρος* [Il. Ψ. 169] "*περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει.*" *ὁ δὲ λόγος, ταῦτα πάντα παρεσκεύασται καὶ πέπρακται.*

1040. *θυλήματα*] Schol: *τὰ τοῖς θεοῖς ἐπιθυόμενα ἄλφιτα. ἐπιρραίνεται δὲ οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ.* Hesychius explicat *βεβρεγμένα μέλιτι ἄλφιτα ἢ θυμιάματα ἐπὶ βωμῶν.* Timaeus (Lex. Hom.) *θυμιάματα. ἄλφιτα δέ ἐστι ταῦτα οἴνῳ καὶ μέλιτι δεδευμένα.* Cf. Phot. et Suid. s. h. v. Homero *ἀλφίτου ἀκτήν* (Od. *γ'*. 439.). Teleclides ap. schol: *ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, κάπτε τῶν θυλημάτων.* Pherecrates II. 261. *θυλήμασι κρύπτετε πολλοῖς.* Plato com. II. 675. *Κέλητι δέρμα καὶ θυλήματα.* Theophr. Char. 10. *μήτε οὐλὰς* (948) *μήτε στέμματα μήτε θυλήματα.* Medium *θυλεῖσθαι* legitur Poll. I. 27. (ubi *θυλήσασθαι*). Porphyr. de Abstin. II. 6. Cf. ad Pl. 660.

Schol. *θυλήματα*: *Τὰ τοῖς θεοῖς ἐπιθυόμενα ἄλφιτα. ἐπιρραίνεται δὲ οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ. Τηλεκλείδης Στερροῖς "ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, κάπτε τῶν θυλημάτων."*

1041. *ἥκειν ἐχρῆν*] Rediisse (reducem esse) te oportebat. Anglice, you ought to have been back by this. Tarditatem ejus reprehendit. Scribendum videtur *ἥκειν σ' ἐχρῆν.*

1042. *ἐπισχεῖν*] Moratus esse.

1044. *δάφνῃ — ἐστεφανωμένος*] Lauream sc. coronam gestabant vates et haruspices. V. schol. Soph. Oed. R. 83. *ἀλλ' εἰκάσαι μὲν ἡδύς· οὐ γὰρ ἂν κάρα | πολυστεφὴς ὧδ' εἷρπε παγκάρπου δάφνης.*

Schol. *δάφνῃ τις ἐστεφανωμένος*: *Οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ μάντεις δάφνῃ ἐστεφανοῦντο εἰς γνώρισμα τῆς τέχνης.*

1045. *ὡς ἀλαζὼν* —] Aristoxenus ap. Hephaest. *τίς ἀλαζονείαν πλείσταν παρέχει τῶν ἀνθρώπων; οἱ μάντεις.* Plurimos arte vaticinandi id temporis quaestum fecisse constat. Cf. Av. 904—1055. Plat. Rep. p. 364 B. C. Isocr. Aeg. § 5—7. Soph. Ant. 1055.

Schol. *ὡς ἀλαζὼν*: *Ὡς ἀπὸ τῆς ὄψεως ἀλαζὼν φαίνεται.*

1046. *οὐ μὰ Δί' ἀλλ' Ἱεροκλέης*] Imo ipse Hierocles. Proprie sensus est: imo hercle non modo vates aliquis est (*μάντις τις*), sed ipse Hierocles. Cf. 6. Lys. 55. Minus recte locum accipit Berglerus: "Erat quidem Hierocles hariolus, sed nullius pretii; propterea

dicit eum tantum Hieroclem esse, quamvis gerat lauream Apollinarem ut ceteri vates."

Schol. Ἱεροκλῆς: Ὡς ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ γινωσκομένου μᾶλλον ἤπερ ἀπὸ τῆς τέχνης. Ἄλλως οὗτος μάντις ἦν καὶ χρησμολόγος, τοὺς προγεγενημένους χρόνους (χρησμοὺς?) ἐξηγούμενος. ὡς ἀφυῆ δὲ καὶ [οὐκ] ἀκριβῆ μάντιν αὐτὸν κωμῳδεῖν βούλεται. καὶ ὅρα πῶς καθαρῶς· ἐκείνου γὰρ εἰπόντος ὅτι μάντις τις πρόεισιν ὁ ἕτερος οὐ συγκατέθετο, ἀλλ' ἔφησεν οὐ μὰ Δί' ἀλλ' Ἱεροκλῆς ἐστιν. ὡς ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ γινωσκομένου μᾶλλον ἢ τῆς τέχνης. καὶ Εὔπολις Πόλεσιν "Ἱερόκλεες, βέλτιστε χρησμῳδῶν ἄναξ."

1047. οὑξ Ὠρεοῦ] Schol: διαβάλλει αὐτὸν ὡς οὐ πολίτην, ἀλλ' Εὐβοέα· διὸ δηλοῖ ὡς ξένος οὐκ εὐνοεῖ τῇ εἰρήνῃ. Euboea ab initio belli defecerat ab Atheniensibus, et mox a Pericle subacta erat, et duris conditionibus in deditionem recepta. Hierocles igitur ex Oreo oriundus paci adversaturus haud immerito videbatur. Euboeae autem oppidum fuit Ὠρεός. V. Strab. X. 1. 3. etc. Cf. 1125. ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' ἐξ Ὠρεοῦ. Archipp. com. II. 719. Βάτραχον τὸν πάρεδρον τὸν ἐξ Ὠρεοῦ. Thuc. VIII. 95. Εὔβοιαν ἅπασαν ἀποστήσαντες πλὴν Ὠρεοῦ (ταύτην δὲ αὐτοὶ Ἀθηναῖοι εἶχον) etc. Incolae ejus Ὠρεῖται. Χαρίδημος ὁ Ὠρείτης commemoratur Aelian. V. H. II. 41. Confer Elidis oppidi nomen Λέπρεος Av. 149.

Schol. οὑξ Ὠρεοῦ: Διαβάλλει αὐτὸν ὡς οὐ πολίτην ἀλλ' Εὐβοέα. διὸ δηλοῖ ὅτι ὡς ξένος οὐκ εὐνοεῖ τῇ Εἰρήνῃ, Ὠρεὸς δὲ Εὐβοίας πόλις, ἣν Ὅμηρος Ἱστιαίαν φησίν.

1048. Cf. Pl. 333. δῆλος δ' ἐστὶν ὅτι τοῦ πράγματος | ἀκήκοέν τι τῇ βαδίσει etc. Th. 1013.

Schol. δῆλός ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι: Προείπομεν γὰρ περὶ Εὐβοέων ὡς ἂν ἧσσον προθυμουμένων τῇ εἰρήνῃ.

1050. κατὰ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθεν] Ἦλθεν ὁ κνισοκόλαξ, inquit Asius apud Athen. III. p. 125. BE. Cf. v. ταγηνοκνισοθήρας (incert. ap. Suid. v. Ἰούνιος).

εἰσελήλυθεν] Sc. in scenam. Nam sacrificium in propatulo ante aedes peragitur.

Schol. κατὰ τὴν κνῖσαν: Ὡς διὰ προφάσεως τοῦ σχήματος (qu. καὶ προσχήματος) τῆς μαντείας ἐπεισπηδῶντος τοῦ Ἱεροκλέους καὶ μετέχοντος τῶν εὐωχιῶν.

1051. μή νυν ὁρᾶν δοκῶμεν αὐτόν] Recte vertunt: a d s i m u l e m u s i g i t u r q u a s i n o n v i d e a m u s e u m. Cf. Pl. 837. οἱ δ' ἐξετρέποντο κοὐκ ἐδόκουν ὁρᾶν μ' ἔτι. Eq. 1146. οὐδὲ δοκῶν ὁρᾶν.

Schol. μὴ νῦν ὁρᾶν δοκῶμεν: Μὴ προσποιησώμεθα αὐτὸν ἑωρακέναι μηδ' αὐτῷ προσλαλήσωμεν, ἵνα ἀπορηθεὶς παρέλθῃ μηδὲν ἐνοχλήσας ἡμῖν.

1052. *Schol.* τίς ἡ θυσία: Ἱεροκλῆς ἐπιστὰς ἄκλητος, καὶ ταῦτα περιεργαζόμενος, τίνι οὖν (θύεις?), φησί, τῶν θεῶν;

1053. σιγῇ] Sic σιωπῇ Av. 1217. Th. 660. κόσμῳ, δρόμῳ, βοῇ, ὀργῇ, etc. κἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος] Schol: λέγει οὖν, ἀπὸ τῆς ὀσφύος τὸν ὀβελίσκον ἀπάγαγε. οἷον πρόσεχε μὴ ἅψῃ αὐτῆς· ταύτῃ γὰρ μαντεύονται.

Cf. Ran. 852. ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ' — ἄναγε σεαυτὸν ἐκποδών. Th. 239. ἐπίσχετε· τὴν κέρκον φυλάττου νυν (τὴν?) ἄκραν. Eubul. com. III. 270. τὴν κέρκον μόνην καὶ μηρὸν — θύετε. Subaudiendum videtur σεαυτόν. Legendum forsan κἄπεχ' (καὶ ἄπεχε). Quod ad vocem ὀσφύς, cf. Menand. Athen. 146 E. οἱ δὲ τὴν ὀσφὺν ἄκραν | καὶ τὴν χολὴν ὀστᾶ τ' ἄβρωτα τοῖς θεοῖς | ἐπιθέντες etc. Idem IV. 161. οὐκ εἴασα τὴν | ὀσφὺν ἂν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεῖναι. Aesch. Prom. 504. κνίσῃ τε κῶλα συγκαλυπτὰ καὶ μακρὰν (κἄτ' ἄκραν vel χἄμ' ἄκραν?) | ὀσφὺν πυρώσας. Herod. II. 40. τὴν ὀσφὺν ἄκρην. Poll. II. 178. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ῥάχεως ὀσφύς, τὸ ἄχρι γλουτῶν.

Schol. ὄπτα σὺ σιγῇ: Ἀπαλλαγῆναι αὐτὸν ποιεῖ μὴ προσέχων μηδὲ ἀποκρίνεσθαι προσποιούμενος. οἷον μηδὲν ἀποκρίνῃ πρὸς τὸ ἐρωτηθέν.

ἀπὸ τῆς ὀσφύος: Ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τὰ σπλάγχνα ὄπτα ἐν σιγῇ. λέγει οὖν, ἀπὸ τῆς ὀσφύος τὸν ὀβελίσκον ἀπάγαγε. οἷον πρόσεχε μὴ ἅψῃ αὐτῆς· ταύτῃ γὰρ μαντεύονται. Εἰς τὸ αὐτό. ἀναχώρει ἀπὸ τῶν ἱερείων καὶ ἀφίστασο, φησίν.

1054. ἡ κέρκος —] Cf. ad Ach. 785. πᾶ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι; ΔΙ. κέρκον οὐκ ἔχει. Th. 239.

ποιεῖ καλῶς] Anglice, is doing well, augurs well. Schol: ἡ οὐρὰ καλὰ σημαίνει. Cf. ad Ach. 1064.

Schol. ἡ κέρκος ποιεῖ: Ἡ οὐρὰ καλὰ σημαίνει. ἔθος γὰρ εἶχον τὴν ὀσφὺν καὶ τὴν κέρκον ἐπιτιθέναι τῷ πυρί, καὶ ἐξ αὐτῶν σημείοις τισὶ κατανοεῖν εἰ εὐπρόσδεκτος ἡ θυσία, καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς τὰ νεύματα σημεῖα λαμβάνειν περὶ ὧν τὴν θυσίαν ἐποίουν.

1056. τἀπάργματα] Primitias. V. schol. Eodem sensu simplex ἄργματα Hom. Od. ξ. 446.

Schol. τἀπάργματα: Τὰς ἀπαρχάς, ἃς εἰώθασιν οἱ ἱερεῖς λαμβάνειν. ὁ Ἱεροκλῆς ταῦτα σημαίνει.

1058. πολλὰ πράττεις] Nimis curiosus es. Uno verbo πολυπραγμονεῖς. Cf. Ran. 228. ὦ πολλὰ πράττων. Herod. V. 33. τί πολλὰ πρήσσεις; Eur. Suppl. 576. Herc. 265. Hipp. 785. Eur. Antiop. Fr. 193. Simili fere sensu περισσὰ πράσσειν Soph. Ant. 68.

ὅστις εἶ] Quicunque es. Cf. Nub. 113.

Schol. πολλὰ πράττεις: Οἷον πολλὰ περιεργάζῃ καὶ πολυπραγμονεῖς.

1059. τὴν σπονδὴν φέρε] I. e. τὸν οἶνον, quo ἡ σπονδὴ fit.

1060. ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται] Ad hunc morem sacrificiorum alludit in Av. 1702. κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστόρων ἐκείνων — πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. Item in Plut. 1110. ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται. BE. Hom. Od. γ'. 332. ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας. 341. Athen. p. 16 B. προσνέμονται δ' αὐτῷ (Mercurio) αἱ γλῶσσαι διὰ τὴν ἑρμηνείαν. Cf. ad Pl. 1110.

Schol. γλῶττα χωρὶς τέμνεται: Καὶ τοῦτο παροιμιακὸν ἀπὸ Ὁμήρου [Od. Γ. 332] "ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας," ὥς φησι Καλλίστρατος. καὶ τοῦτο δὲ Ἱεροκλέους πρὸς τὸ ἔθος. προειρήκαμεν δὲ ὅτι χρησμολόγος Ἱεροκλῆς· διόπερ νῦν χρησμοῦ τινὸς αὐτὸν προσάγει μνημονεύοντα.

1061. ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον;] Eadem verba in Av. 54. Cf. Ach. 1064. οἶσθ' ὡς ποιεῖτε τοῦτο; Eq. 1158. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; Soph. Oed. Tyr. 543. οἶσθ' ὡς ποίησον; Eurip. Iph. T. 1204. οἶσθά νυν ἅ μοι γενέσθω.

ἣν φράσῃς] Cf. Eq. 1158. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; ΔΗ. εἴσομ'. ἣν φράσῃς γε σύ. Alex. com. III. 442. ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὡς δεῖ σκευάσαι; | Β. ἀλλ' ἂν (ἐὰν aut ἐπὰν?) διδάξῃς. Plat. Rep. 408 D. ἀλλ' οἶσθα οὓς ἡγοῦμαι τοιούτους; — Ἂν εἴπῃς, ἔφη. Soph. Oed. R. 1517. οἶσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἶμι; Κρ. λέξεις, καὶ τότ' εἴσομαι κλύων. Nicomachus ap. Athen. 291 A. (IV. 583.) εἴσομαι δέ γ', ἣν λέγῃς (εἴσομαί γ', ἐὰν λέγῃς?).

μὴ διαλέγου νῷν —] Cf. Pl. 1082. οὐδ' ἂν διαλεχθείην διεσπλεκωμένῃ etc. Nub. 425. etc.

1063. ὦ μέλεοι] Ita incipit oraculum Atheniensibus datum apud Herodot. VII. 140. BE. Vaticinari hic incipit Hierocles, ut qui χρησμολόγος sit. "Colloquium Hieroclis, quem ridens servus θυηπόλον vocat v. 1124, et Trygaei, usque ad v. 1114, continua est parodia sermonis epici quo confecta erant oracula. Cf. Eq. 197, Av. 967 sqq." (Bakh.)

ἐς κεφαλὴν σοί] In tuum ipsius caput vertat malum quod nobis auguraris. Cf. Pl. 526. ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν. ΧΡ. ἐς κεφαλὴν σοί.

Schol. ἐς κεφαλήν σοι: Ὡς καταρασαμένου αὐτοῦ καὶ βλασφημήσαντος φησὶν, εἰς τὴν κεφαλὴν ἔλθοι τὸ δεινὸν, τουτέστι σεαυτῷ μάντευσαι ὅπερ εἶπας δυσχερές. Ἄλλως. μιμεῖται τοὺς χρησμολόγους· ἔστι γὰρ καὶ ὁ Ἱεροκλῆς χρησμολόγος. διόπερ νῦν χρησμοῦ τινος μνημονεύει.

1064. *Schol.* οὐκ ἀΐοντες: Οὐ νοοῦντες. οἵτινες διὰ τὴν ἀβουλίαν τὴν ἑαυτῶν τῆς (τὰς?) τῶν θεῶν οὐ συνίενται προνοίας.

1065. πεποίησθ'] Sensu medio. Cf. 1079. Ach. 145. Eq. 63.

χαροποῖσι] Constans epithetum leonum. Hom. Od. XI. 610. H. Merc. 569. H. Ven. 70. Hesiod. Theog. 321. Scut. 177.

πιθήκοις] Lacedaemoniis. Cf. ad 623.

Schol. χαροποῖσι: Φοβεροῖς. πιθήκοις δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν λέουσιν.

1066. αἰβοιβοῖ] Cf. οἰμοιμοῖ (ita Dind.) v. 257.

ἥσθην χαροποῖσι πιθήκοις] Quia epitheton leonum simiis imposuit. BE. Cf. ad Nub. 174. ἥσθην γαλεώτῃ καταχέσαντι Σωκράτους. Av. 570. 880.

Schol. αἰβοῖ αἰβοῖ: Παρεπιγραφή· ἀκούσαντες γὰρ τοῦ χρησμοῦ ἐγέλασαν. γέλωτος γάρ ἐστι τοῦτο τὸ μίμημα.

1067. κέπφοι] Proverbialiter de stolidis, quia talis est avis illa. Plut. 912. ὦ κέπφε. BE. Vide schol. Κέπφος, αἴθυια, λάρος et χαραδριὸς una commemorantur Arist. H. A. VIII. 3. 14.

τρήρωνες] Timidae, abs τρέω. Hom. Il. ε. 778. τρήρωσι πελειάσι. χ'. 140. τρήρωνα πέλειαν. Av. 575.

ἀλωπεκιδεῦσι] Vulpeculis. Similia diminutiva sunt γαλιδεὺς λυκιδεὺς παρδαλιδεὺς περδικιδεὺς κορωνιδεὺς ἱερακιδεὺς περιστεριδεὺς ἀηδονιδεὺς ἐρωτιδεὺς πελαργιδεὺς ἀλεκτοριδεύς. V. Valck. ad Theocr. XV. 121. De re cf. Lys. 1267. νᾶν αἱμυλᾶν ἀλωπέκων.

πέπεισθε] Persuasi fuistis, credidistis. Cf. 218. Th. 1170.

Schol. *καὶ κέπφοι*: *Εὔηθες ζῷον ὁ κέπφος, οὗ μέμνηται καὶ Νίκανδρος* [Alexiph. 170] *καὶ Ἄρατος* [184] *περὶ τῶν διοσημιῶν διαλεγόμενος, καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἰάμβοις* [fr. 81]. *ἐκ δὲ τῆς θαλάσσης ζῆν αὐτὸν λέγουσιν ἐσθίοντα τὸν ἀφρόν. εἶναι δὲ αὐτὸν πολὺν μὲν ἐν τοῖς πτεροῖς, ὀλίγον δὲ ἐν τοῖς κρέασι, καὶ κεκραγέναι ὠδίνοντα· ὅθεν γενέσθαι τὴν παροιμίαν "κέπφος ὠδίνει" ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων μὲν μεγάλα, μηδὲν δὲ ἄξιον τῆς ἐπαγγελίας ποιούντων.*

τρήρωνες: *Οὐκ ἐπὶ τοῦ κέπφου, ἀλλὰ καθ' αὑτό. κέπφοι γὰρ οἱ κοῦφοι* [*ἀπὸ τῶν ὀρνέων*], *ὅθεν καὶ τοὺς ἐλαφροὺς ταῖς φρεσὶ κέπφους καλοῦμεν.*

1068. *ὧν δόλιαι ψυχαί*] Lacedaemonii intelliguntur, quorum pacem semper suspectam habebant Athenienses. Vide supra v. 216 sq. et Lys. 629. BE. Cf. Ach. 307. *πῶς δ' ἔτ' ἂν καλῶς λέγοις ἄν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἅπαξ | οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὅρκος μένει;* Lys. 628. Eur. Andr. 447. *Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια.*

Schol. *ὧν δόλιαι ψυχαί*: *Ἀεὶ τοὺς Λακεδαιμονίους εἰς τοῦτο κωμῳδοῦσιν. καὶ Εὐριπίδης* [Androm. 447] "*Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια.*"

1069. *οὑτωσὶ θερμός*] Nempe ut caro ista, quae assatur. BE. Cf. Vesp. 918, ubi senex Philocleo lentem sorbens, *θερμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἧττον τῆς φακῆς.*

Schol. *θερμὸς ὁ πλεύμων*: *Κεκαυμένος. ἐσθίοντες γὰρ τὰ σπλάγχνα θερμὰ ὄντα τοῦτό φασι πρὸς Ἱεροκλέα. Ἀττικῶς δὲ διὰ τοῦ λ ὁ πλεύμων.*

1070. *Βάκιν*] Bacidis oraculorum meminit in Eq. 123. 998. Av. 963. BE. Oracula ejus exstant apud Herod. VIII. 20. 77. IX. 43.

ἐξαπάτασκον] Forma producta, ut *ῥιπτάσκω, φωνάσκω, φάσκω, βάσκω.*

Schol. *νύμφαι*: *Αἱ ἔφοροι τῆς μαντικῆς νύμφαι. οὕτω δὲ εἶπεν ὡσεὶ ἔλεγεν ἐξεπαίδευον.*

1071. *Schol.* *Βάκις*: *Χρησμολόγος ὁ Βάκις. Βάκιδες δὲ τρεῖς, ὧν πρεσβύτατος ἐξ Ἐλεῶνος τῆς Βοιωτίας, ὁ δὲ δεύτερος Ἀττικός, τρίτος δὲ ὁ Ἀρκὰς ἐκ πόλεως Καφύης, ὃς καὶ Κύδας ἐκαλεῖτο καὶ Ἀλήτης, ὥς φησι Φιλητᾶς ὁ Ἐφέσιος. Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ θ' τῶν Φιλιππικῶν ἄλλα τε πολλὰ περὶ τούτου τοῦ Βάκιδος ἱστορεῖ παράδοξα καὶ ὅτι ποτὲ τῶν Λακεδαιμονίων τὰς γυναῖκας μανείσας ἐκάθηρεν, Ἀπόλλωνος τούτοις τοῦτον καθαρτὴν δόντος. ἔστι δὲ καὶ ἐπίθετον Πεισιστράτου.*

1072. *ἐξώλης ἀπόλοι'*] Menand. IV. 114. *ἐξώλης ἀπόλοιθ' ὅστις ποτὲ* —. IV. 263. Aristomen. com. II. 733. *ἀλίπαστα ταῦτα παρατίθημί σοι κρέα.* Dem. p. 395, 7. *ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ προώλης* (*πανώλης?*), *εἰ* etc. Alciphr. Fr. 2. *ἐξώλεις ἀπόλοιντο.* Eur. Med. 279. *πανώλης ἀπόλλυμαι.* Aesch. Ag. 1058. Suppl. 932. 948. Soph. Aj. 1175. Phil. 524.

εἰ μὴ παύσαιο] De constructione cf. Ach. 476. *κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τί σ' αἰτήσαιμ' ἔτι.* Eq. 694. *εἰ μή σ' ἀπολέσαιμ' — διαπέσοιμι πανταχῇ.* Lys. 235. *εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῆθ' ἡ κύλιξ.* Soph. Aj. 1175.

βακίζων] Bacin memorans. Cf. ad Vesp. 652.

Schol. *βακίζων*: *Εἰ μὴ παύσαιο μεμνημένος Βάκιδος, Βάκιδος μνημονεύων.*

1074. *ἀλλὰ τόδε πρότερον*] Cf. 1107. *ἀλλὰ τόδε πρότερον* —. Oraculum ap. Diodor. Excerpt. Vatican. p. 8. ab Dindorfio allatum, *τόδε δὲ πρότερόν σε κελεύει.*

τοῖς ἅλσι γε παστέα ταυτί] Crates Athen. 267 E. *οὔκουν μεταστρέψας σεαυτὸν ἁλσὶ πάσεις ἀλείφων;* Theophr. Char. 9. *αὐτὸς μὲν δειπνεῖν παρ' ἑτέρῳ, τὰ δὲ κρέα ἀποτιθέναι ἁλσὶ πάσας.* Bekk. Anecd. p. 383, 12. *Ἁλίπαστα: οἴονται οἱ πολλοὶ ἁλίπαστα τὰ ταριχηρὰ* (salsamenta), *οὐ χρῶνται δὲ οὕτως Ἀττικοί, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἁλσὶ πεπασμένων κρεῶν ὀπτῶν προσφάτων.*

ταυτί] Sc. *τὰ κρέα.* Ridicule interrumpit gravem orationem vatis.

Schol. *τοῖς ἁλσί γε*: *Ἐπίτηδες ἀποκεκοφὼς τὸν λόγον λέγει. φησὶ δὲ τὰ κρέα χρῆναι πρότερον τοῖς ἁλσὶ πασθῆναι τὰ ὀπτηθέντα.*

1075. Cf. Aesch. Prom. 509. *οὐ ταῦτα ταύτῃ μοῖρά πω τελεσφόρος | κρᾶναι πέπρωται.* Huc facit Thuc. VIII. 1. *ὠργίζοντο δὲ* (post cladem Siculam) *καὶ τοῖς χρησμολόγοις τε καὶ μάντεσι καὶ ὁπόσοι τι τότε αὐτοὺς θειάσαντες ἐπήλπισαν ὡς λήψονται Σικελίαν.*

1076. *λύκος οἶν ὑμεναιοῖ*] Ante lupus sibi junget ovem. De his inter quos insanabile dissidium. Consimili figura dixit Horatius Od. I. 33. 7. sed prius Appulis jungentur capreae lupis. BE. Cf. Hom. Il. *χ'*. 263. *οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσι, | ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν.* Herod. IV. 149. *τοιγαροῦν ἔφη αὐτὸν καταλείπειν ὄϊν ἐν λύκοισιν.* (Ubi v. Wess.) Hor. Epod. IV. 1. Lupis et agnis quanta sortito obtigit | tecum mihi discordia est. Cic. Phil. III. 11. o praeclarum custodem ovium, ut aiunt, lupum! Plaut. Pseud. I. 2. 8. Ter. Eun. I. 5. 16. Diogen. V. 96. *Λύκος καὶ ὄϊν ποιμαίνει.* VII. 63. *Πρίν κε* (*κεν* VB) *λύκος ὄϊν ποιμαίνῃ* (*ποιμαίνοι* Leutsch.). Apost. XIV. 96. *Πρίν κεν λύκος ὄϊν ποιμαίνῃ* (*ποιμαίνοι* Leutsch.): *ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου.* Similis locutio proverbialis est Diogen. VII. 61. *πρίν κε* (*κεν* VB) *δύο ἐχῖνοι εἰς φιλίαν ἔλθητον* (*ἔλθοιεν* Suid.) —: *ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου καὶ ἀνομοίου.*

ὑμεναιοῖ] Schol: *εἰς γάμους ἄγοιτο.* Cf. 1112. Theocr. XXII. 179. *ὑμεναιώσουσι δὲ κούρας | τάσδ'.* In Aeschyli Prom. 557. aliud significat *ὑμεναιοῦν*, sc. *ᾄδειν τὸν ὑμέναιον*, hymenaeum cantare. Photius, *Ὑμεναιοῦν: τὸ ᾄδειν τὸν ὑμέναιον, καὶ συνάπτειν τὸν γάμον.* Ceterum tenendum est subjunctivum hic esse *ὑμεναιοῖ*, non optativum. Sic 939. *κατορθοῖ.* Menand. IV. 93. *ὅταν — ἀξιοῖ.* IV. 177. *ὅταν — κακοῖ.* IV. 271. *διδοῖ.* Soph. Oed. R. 77. *δηλοῖ.* Herod. II. 13. *ἐπιδιδοῖ.* Dem. p. 170. *ἐπανορθοῖ.* p. 727. *ἀξιοῖ.* p. 785. *ζηλοῖ.* p. 1116. *ἀξιοῖ.* p. 1371. *ὅταν ἐξορκοῖ.* Isocr. p. 314 E. *ὅταν τις — ἀξιοῖ.* Sed in versu proximo *ὑμεναιοῖ* est optativus.

Schol. *ὑμεναιοῖ*: *Εἰς γάμους ἄγοιτο. τὸ ἀδύνατον δὲ εἶπε παρὰ τὸ "ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστά, | οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄνδρες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν."*

1077. *ὡς ἡ σφονδύλη*] Insectum esse foetidum apparet. *Φεύγουσα* dicit quia vult docere non esse festinandum. Ceterum observandum quod dicit scholiastes, *ἄρχεται δὲ ἀδιανόητα λέγειν τοὺς χρησμῳδοὺς μιμούμενος κατὰ τὸ τῶν χρησμῶν λοξόν*. BE. Schol: *σίλφη τίς ἐστιν ἡ σφονδύλη, βδέλλῃ προσομοία, δυσώδης ὄντως*. De *σφονδύλη* sive *σπονδύλη* (non differre enim videtur) v. Arist. H. A. V. 8. 3. VIII. 24. 6. IX. 34. 1. Theophr. H. Pl. IX. 14. Aelian. N. A. VIII. 13. XII. 19.

Schol. ὡς ἡ σφονδύλη: Σίλφη τίς ἐστιν ἡ σφονδύλη, βδέλλῃ προσομοία, δυσώδης ὄντως. ἄρχεται δὲ ἀδιανόητα λέγειν τοὺς χρησμῳδοὺς μιμούμενος καὶ τῶν χρησμῶν τὰ λοξά (*τὸ τῶν χρησμῶν λοξόν*? cf. schol. ad 1078).

1078. *χὴ κώδων ἀκαλανθὶς*] Schol: *παρὰ τὴν παροιμίαν* "*ἡ κύων σπεύδουσα τυφλὰ τίκτει.*" — *ἔστι δὲ ἀκαλανθὶς εἶδος ὀρνέου.* Ridicule igitur Hierocles *κώδων ἀκαλανθὶς* pro *κύων* dicere fingitur, i. e. acalanthis garrule aut loquax, ut *κώδων* (quod proprie tintinnabulum significat) per appositionem addatur, ut *κέπφοι τρήρωνες* v. 1067. Sic fere explicant; sed quum vix avi conveniat *τὸ τυφλὰ τίκτειν*, ad sententiam eorum inclino qui *ἀκαλανθὶς* de cane intelligunt, ut schol. ad Av. 873. et Hesychius, qui et celerem canem (*ταχεῖαν κύνα*) et aviculam exponit. Proprium autem canum est coecos foetus edere, ut docet schol: *οὐδὲν τῶν ζῴων ὅτι μὴ κύων μόνον σπεύδουσα τὰς ὠδῖνας τοὺς κύνας τίκτει τυφλούς.* Itaque ambiguae significationis vocabulo fingitur hic uti Hierocles ad deridendum *τὸ ἀσαφὲς τῶν χρησμῶν*, ut ait schol. Sed istud *κώδων* vix sanum videtur. Corrigendum, ni fallor, *κὴγκύμων* (vel *χἠγκύμων*) *ἀκαλανθὶς* aut *κὠδίνουσ' ἀκαλανθίς*. V. annot. crit.

κώδων] Garrula. Cf. Dem. c. Aristog. I. p. 495. Toup. ad Longin. XXIII. 4. Unde *κωδωνίζειν* divulgare. Proprie *κώδων* est tintinnabulum. Vide annot. crit.

ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκται] Recte scholiasta, *παρὰ τὴν παροιμίαν, ἡ κύων σπεύδουσα τυφλὰ τίκτει. τὸ δὲ ἀκαλανθὶς εἶδος ὀρνέου.* Absurde alii grammatici *ἀκαλανθίδα* pro nomine canis habuerunt. Cf. schol Av. 873. DIND. Galen. IV. 639. *τὰς δὲ κύνας ἤδη που ἡ παροιμία φησὶ τυφλὰ τίκτειν ὑπὸ σπουδῆς.* Hesychius, *Ἀκαλανθίς: ταχεῖα κύων, ὀνοματικῶς.* Append. Prov. I. 12. *Ἀκάνθιος* (*Ἀκαλανθίς*?) *κύων: ταχεῖα, ὀνομαστικῶς. Τινὲς δὲ ἐπὶ τῶν προπετῶς τι πραττόντων, παρόσον τυφλὰ τίκτει ἡ κύων.* Macar. V. 32. Suid. et Etym. M. in h. v. *Ἐπειγομένη* valet i. q. *σπεύδουσα* festinans potius quam concitata stimulis.

τυφλὰ τίκτει] Sc. *κυνίδια*. Cf. ad Th. 564.

Schol. χὴ κώδων: Παρὰ τὸ κραυγαστικόν, ἢ κύων τὸ ζῷον. ἔστι δὲ ἀδιανόητον καὶ τοῦτο. παρὰ τὴν παροιμίαν "*ἡ κύων σπεύδουσα τυφλὰ τίκτει.*" *τὸ δὲ ἀκαλανθὶς ὑφ' ἕν. ἔστι δὲ ἀκαλανθὶς εἶδος ὀρνέου, ὃ τινὲς βασιλικοὺς ὀνομάζουσι. κώδων δὲ εἶπεν ὅτι λάλον τὸ ζῷον. ταῦτα δὲ πάντα ἐπίτηδες ἀδιανοήτως ἔφρασεν τὸ ἀσαφὲς τῶν χρησμῶν μιμούμενος, ἐπεὶ καὶ παρ' ἱστορίαν λελέχθαι δοκεῖ· οὐδὲν γὰρ τῶν ζῴων ὅτι μὴ κύων μόνον σπεύδουσα τὰς ὠδῖνας τοὺς κύνας τίκτει τυφλούς.*

ἀκαλανθὶς: *Ὄνομα κυνὸς ἐπισήμου, οἱ δὲ ὀρνέου. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, ὡς φυσικῶς ἀπαράλλακτα τὰ εἰρημένα, οὕτως ἀμετάτρεπτα τὰ λεγόμενα. διὸ, φησὶ, τὴν εἰρήνην οὐκ ἔδει γενέσθαι.*

1079. *τουτάκις*] Sic. I. q. *οὕτω*. Alibi valet *τότε* tunc. Theognis 843. *ἀλλ' ὁπόταν — τουτάκις οἴκαδ' ἴμεν.* Callimach. H. Cer. 33. *ἀλλ' ὄκα Τριοπίδαισιν ὁ δεξιὸς ἄχθετο δαίμων, | τουτάκις* etc. H. Jov. 42. *εὖτε — τουτάκι* etc. Pind. P. IV. 49. IX. 24. *ὃς Λαπιθᾶν ὑπερόπλων τουτάκις ἦν βασιλεύς.* Fr. 283. Callim. Lav. Pall. 115. *τουτάκι δειπνασεῦντι.* Etym. M. p. 172, 8. *Αὐτίκα. Δωρικῶς τουτάκι.* Cf. *ὁσσάκι* et *τοσσάκι* (Homer. Il. *φ'*. 268. *χ'*. 197. Od. *λ'*. 586.), *τοσαυτάκις* (Hesych.), *παυράκι* (Theogn. 393 W.).

πεποιῆσθαι] Vox media, non passiva. Cf. ad 1065.

1080. *ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς;*] Sc. *δρᾶσαι* (v. ad Ran. 1369). Cf. Ach. 540. *ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν. ἀλλὰ τί ἐχρῆν; εἴπατε.* Dem. de Cor. 28. *ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν;*

1081. *ἢ διακαυνιάσαι —*] Sub. *χρῆν*. Nisi potius ante *ἢ* subaudiendum est *μᾶλλον*.

διακαυνιάσαι] Sortiri. Schol: *διακληρώσασθαι. καῦνον γὰρ τὸν κλῆρόν φασι.* Apud eundem Cratinus (II. 130.), *ἀπὸ ποτέρου τὸν καῦνον ἀριθμήσεις;* Noster ibid. (Fr. 543.) *πόσος ἔσθ' ὁ καῦνος;* De hoc verbo vide Hesychium s. h. v. Zonaram II. 542. et Etym. Mag. sub *καῦνος*, qui Cratini versum eodem modo profert quo scholiasta, nisi quod in fine subjiciuntur verba *καὶ ἐγὼ*, in quibus latere videtur ultimus pes trimetri. Itaque integer versus ita fortasse scribendus est, *ἀπὸ ποτέρου τὸν καῦνον ἀριθμήσεις κάδου;* vel — *ἀριθμήσεις; Β. ἐγώ;*

Schol. *ἢ διακαυνιάσαι*: *Ἢ διακληρώσασθαι πότεροι ἐξ ἡμῶν τέλεον διαφθαρήσονται. καῦνον γὰρ τὸν κλῆρόν φασι. καὶ ἐν ἄλλοις* [fr. 543] "*πόσος ἔσθ' ὁ καῦνος;*" *τὸ δὲ λεγόμενον τοιοῦτον ἐστιν· οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς, φησὶν, κατατεθεῖσθαι τὸν πόλεμον οὐδὲ ἐσπεῖσθαι, ἀλλὰ προσμεῖναι ἕως ἂν εἷς ἐξ ἡμῶν ἄρδην ἀπόληται. Ἄλλως. καυνιάσαι, κληρωθῆναι. καῦνον γὰρ λέγουσι τὸν κλῆρον. ὁ δὲ νοῦς, ἔδει ἡμᾶς μὴ εἰρήνην ἄγειν, ἀλλὰ κληρωθῆναι ἐπὶ τῷ γνῶναι τίνες ἡμῶν δυστυχήσουσι καὶ τῶν πολεμίων. καὶ Κρατῖνος Πυτίνῃ* "*ἀπὸ προτέρου* (*ποτέρου* Mein.) *τὸν καῦνον ἀριθμήσεις.*" *Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ κληρωθῆναι. ὡς τῶν Καυνίων μάλιστα χρωμένων, ὡς καὶ σιφνιάζειν καὶ λεσβιάζειν.*

1082. *Schol.* *κοινῇ τῆς Ἑλλάδος*: *Ἐξ ἀρχῆς γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι τῆς γῆς ἐκράτουν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τῆς θαλάσσης.*

1083. *οὔποτε διδάξεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν*] Alludit ad fabulam Aesopicam, quo etiam Basilius in Epistola quadam: *μηδὲ βιάζου τὸν κάλαμον λοξὰ βαδίζειν ὥσπερ τὸν παρ' Αἰσώπῳ καρκίνον.* BE. Simile adagium est apud Diogenian. VI. 92. *ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτ' ὀρθόν.* Greg. Cypr. IV. 50. Cf. etiam Theogn. ap. Plat. Men. 96. *οὔποτε ποιήσεις τὸν κακὸν ἄνδρ' ἀγαθόν.* Menand. IV. 270. *μηδέποτε πειρῶ στρεβλὸν ὀρθῶσαι κλάδον.* Vult autem dicere, ut monet scholiasta, nunquam fore ut honeste sentiant aut agant perfidi isti Lacedaemonii.

ὀρθὰ βαδίζειν] Sic Lys. 1304. *κοῦφα πάλλων* (*παδῶν*?). Th. 953. *χώρει κοῦφα ποσίν*.

Schol. *οὔ ποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον*: *Οὔτε τοὺς Λακεδαιμονίους δηλονότι ὀρθὰ καὶ ἁπλᾶ φρονεῖν.*

1084. *οὔποτε δειπνήσεις ἔτι*] Cf. 1087. et ad Ach. 232. *ἵνα μήποτε παιῶσιν ἔτι* etc.

οὔποτε δειπνήσεις —] Quia sc. in bello tantum, non in pace, opus est haruspicibus. In Prytaneo epulabantur aliquando haruspices, ut Lampo, quod signum honoris erat. V. schol. et Nub. 331—334. Cf. Ran. 764. *τὸν ἄριστον ὄντα — σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν.*

Schol. *οὔποτε δειπνήσεις*: *Ὅτι καὶ οἱ χρησμολόγοι μετεῖχον τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως δῆλον ἐκ τοῦ Λάμπωνος, ὃς τούτου ἠξίωτο. φησὶν οὖν, οὐκέτι ἔσται πόλεμος. τούτου γὰρ μὴ ὄντος οὐδὲν ἐλάμβανεν οὗτος ἐκ τοῦ δημοσίου· ἐπὶ γὰρ τοῦ πολέμου χρεία τῶν μάντεων.*

1085. *ἐπὶ τῷ πραχθέντι*] Post (praeter) id quod jam actum est. *ποιήσεις*] Sc. *χρησμούς*, vaticinia facies. Cf. 1089. Non enim opus iis in pace erit.

Schol. *ἐπὶ τῷ πραχθέντι*: *Ἐπὶ τῷ γενέσθαι τὴν εἰρήνην.*

1086. *τὸν τρηχὺν ἐχῖνον*] Diogen. II. 87. *Ἅπας ἐχῖνος τραχύς*: *ἐπὶ τῶν δυσκόλων καὶ δυστρόπων.*

Schol. *τὸν τραχὺν ἐχῖνον*: *Οὐδὲ ὑμεῖς φιλίαν πρὸς Λακεδαιμονίους. Ἄλλως. κάλλιστα πάμπαν τὸ εἰρημένον εἰς τὸ αὐτῶν μετήνεγκε πρόσωπον. οὐκοῦν, φησίν, οὔτε ἡμᾶς πείσαις ἄν ποτε μεταδοῦναί σοί τινος οὔτ' ἠπίους σοι γεγονέναι, ὥσπερ οὐκ ἄν ποτε λεῖος ὁ τραχὺς ἐχῖνος γένοιτο.*

1087. *ποτ' — ἔτι παύσει*;] Xen. An. I. 6. 8. *οὐδ' εἰ γενοίμην, ὦ Κῦρε, σοί γ' ἄν ποτε ἔτι δόξαιμι.* Cf. ad 1084.

1090—1093. Versus non Homerici, sed ex locutionibus Homericis compositi. DIND.

1090. *νέφος — πολέμοιο*] Cf. 775. *πολέμους ἀπωσαμένη*. Av. 295. 578. Herod. VIII. 109. *νέφος τοσοῦτο ἀνθρώπων ἀνωσάμενοι* (*ἀπ.*?).

Schol. *ὡς οἱ μέν*: *Ἀστείως πάνυ παρέπλεξε τὰ Ὁμήρου.*

1091. *ἱδρύσανθ' ἱερείῳ*] Cf. ad 923.

Schol. *ἱδρυσανθ' ἱερείῳ*: *Οὐ χύτραις, ὡς ἄνω ἔλεγον.*

1092. Cf. Hom. Il. *ά*. 464.

1093. *ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον*] Haec repetit Theocritus XI. 27.

Schol. *ὁδὸν ἡγεμόνευον*: *Τῆς θυσίας ἠρξάμην.*

1094. *κώθωνα*] Cf. Eq. 600.

Schol. *κώθωνα*: *Νῦν τὸ ποτήριον, ἀλλαχοῦ δὲ κάνθαρον. διὰ δὲ τὸ ἠπορῆσθαι τὸν μάντιν ἐκ τῆς θυσίας αὐτὸν μηδὲν ταύτης ἀποκερδῆσαι, ἀλλὰ μηδὲ σπονδῆς μετασχεῖν, τοῦτο ἔπαιξε. κώθωνα δὲ λέγει τὸν νῦν λεγόμενον κύαθον.*

1095. *οὐ μετέχω τούτων*] I. q. *οὐ μέτεστί μοι τούτων*. Anglice. I have nothing to do with (I know nothing of) these sayings.

Schol. *Σίβυλλα*: *Οὐ γὰρ κεῖται ταῦτα παρὰ Σιβύλλῃ τῇ χρησμολόγῳ. Ἄλλως. τὰ ἔπη φησὶ ταῦτα μὴ ἐπιγινώσκειν, μόνα δὲ εἰδέναι τὰ Σιβύλλεια. οὐ γὰρ κεῖται ταῦτα παρὰ Σιβύλλῃ.*

1097. 1098. Versus Homerici, Il. ι. 63. 64.

1097. *ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος*] Cf. Aristot. Polit. I. BE.

1098. *Schol. ἐπιδημίου*: *Τὸ ἐπιδημίου οὐκ ἔστι πρὸς τὰ προκείμενα, πρὸς ἀλλοχώρους γὰρ ἦν ὁ πόλεμος, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς τὸ πολέμου ἔραται. εἰ μὴ ἄρα τῇ τῶν Ἑλλήνων ὀνομασίᾳ ἐπιδήμιος δόξει Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις ὁ πόλεμος.*

1099. *φράζεο δὴ* —] Cf. Eq. 1015. 1030. Av. 892. Oraculum ap. Plut. Ages. 3. *φράζεο δή, Σπάρτη, καίπερ μεγάλαυχος ἐοῦσα | μὴ σέθεν* etc. Alterum oraculum Cadmo datum apud schol. Eur. Phoen. 641. *φράζεο δή μοι* (*μου*?) *μῦθον, Ἀγήνορος ἔκγονε Κάδμε.*

1099. *μήπως σε — μάρψῃ*] Male haec vertit Berglerus: Ne dolo aliquo mentem tuam decipiens te milvius prehendat. Ordo est: *μήπως σε ἐξαπατήσας φρένας δόλῳ ἰκτῖνος μάρψῃ* — Quid? *τὰ σπλάγχνα*, de quibus est sermo. Prodigiosum, si milvus Trygaeum unguibus prehensum abrepturus fuisset. *ἐξαπατήσας σε φρένας* est pro *ἐξαπατήσας σου φρένας*. Elegantis hujus constructionis exempla apud quosvis poetas obvia. Noster Av. 497. *καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον.* 985. *χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξύ.* Ach. 1029. *ὑπάλειψον εἰρήνῃ με τὼ 'φθαλμὼ ταχύ.* BR.

1100. *ἰκτῖνος μάρψῃ*] Additurus haud dubie erat *τὰ σπλάγχνα*, sed sermonem ejus interrumpit alter metuens ne exta rapiat Hierocles. Servum igitur cavere jubet ne hoc fiat. Cf. Av. 891. *οὐχ ὁρᾷς ὅτι | ἰκτῖνος εἷς ἂν τουτό γ' οἴχοιθ' ἁρπάσας.*

σύ] Servum alloquitur.

1101. *Schol. ὡς οὗτος φοβερός*: *Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὁ ἰκτῖνος· χαλεπὸς γὰρ οὗτος τοῖς σπλάγχνοις. Ἄλλως. εἰώθασι γὰρ οἱ μάντεις μετὰ τὴν ἔκβασιν τῶν πραγμάτων λέγειν ὅτι προῄδειν τοῦτο τὸ ἐσόμενον, πρὶν δὲ γενέσθαι οὔτε προΐσασιν οὐδὲν οὔτε λέγουσιν.*

1102—1112. Menand. Athen. 659 D. *Σπονδή· δίδου σὺ σπλάγχν' ἀκολουθῶν· ποῖ βλέπεις; | σπονδή· φέρ', ὦ παῖ Σωσία· σπονδή· καλῶς. | ἔγχει. — λάμβανε | τὴν γλῶτταν.*

1103. *βαλανεύσω*] Anglice, I will help myself. Schol: *διακονήσω, ὑπουργήσω.* Zenob. III. 58. *Ἐμαυτῷ βαλανεύσω*: *παροιμία, οἱονεὶ ἐμαυτῷ διακονήσω* etc. Subaudi *σπονδὴν* vel *οἶνον*. Metaphora sumpta a balneatoribus, qui aquam lavantibus administrant. Itaque *βαλανεύειν* valet balneatoris instar infundere. Cf. Pherecrat. ap. Athen. p. 269. *ὁ Ζεὺς δ' ὕων οἴνῳ καπνίᾳ κατὰ τοῦ κεράμου βαλανεύσει.* De re v. Theophr. Char. IX. 3.

Schol. βαλανεύσω: *Διακονήσω, ὑπουργήσω, καὶ ἐγχέω ἐμαυτοῦ* (*ἐμαυτῷ*?) *τῶν σπονδῶν. ἀπὸ τῶν ἑαυτοῖς ἐπιχεόντων ὕδωρ ἢ τὰς βαλάνους κρυπτόντων τῷ πυρί. Ἄλλως. κυρίως ἐπὶ τοῦ τὰς βαλάνους ὀπτᾶν· νῦν δὲ ἁπλῶς ὀπτεύσω. τὸ δὲ σπονδὴ παρεπιγραφὴ ἐν εἰσθέσει κώλου δισπονδείου.*

1106. Verba Hieroclis (1075) acerbe in ipsum retorquet.

1107. *ἀλλὰ τόδε πρότερον*] Eadem verba v. 1074.

1108. *τὸν βίον*] Per omnem vitam.

1109. *τὴν γλῶτταν*] Linguam victimae. Cf. Hom. Od. γ'. 332. *ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράασθε δὲ οἶνον, | ὄφρα — σπείσαντες κοίτοιο μεδώμεθα,* Menand. Athen. 659 D. *λάμβανε | τὴν γλῶτταν.* Cf. ad 1102. 1060.

Schol. πρόσφερε τὴν γλῶτταν: Κἀκ τούτου δηλοῖ ὅτι ἰδίᾳ τετμημένη προσεφέρετο ἡ γλῶττα παρὰ τῶν παλαιῶν.

ἀπένεγκε: Ἀπόπεμπε. ἤτοι μὴ γευσαμένην τῶν σπλάγχνων μηδὲ μετασχοῦσαν τῆς σπονδῆς, ὡς βλάσφημα καὶ πονηρὰ μαντευομένην.

1110. *ταυτὶ — λαβέ*] Cf. ad Th. 759. *τί τῆς ἱερείας γίγνεται; ΜΝ. τουτὶ λαβέ.*

ταυτί] Sc. *τὰ σπλάγχνα*, ut videtur.

1111. *προσδώσει*] Anglice will bestow. *Προσδιδόναι* et *προσαιτεῖν* inter se respondent. Cf. ad 955. Eq. 1222. *σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν* etc. Plutarch. Crass. p. 555 A. *τὰ σπλάγχνα τοῦ μάντεως αὐτῷ προσδόντος ἐξέβαλε τῶν χειρῶν.* Xen. Mem. I. 2. 29. *προσαιτεῖν ὥσπερ τοὺς πτωχοὺς ἱκετεύοντα καὶ δεόμενον προσδοῦναι.* Eur. Cycl. 528. Hel. 700.

1112. *πρίν κεν λύκος —*] Verba sunt ipsius Hieroclis v. 1076.

Schol. πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ: Ἀντεμπαίζουσιν αὐτῷ αὐτοὺς τοὺς στίχους ἀποκρινόμενοι πρὸς αὐτὸν κατὰ τὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ οἷς ὀλίγῳ πρότερον αὐτοῖς εἶπεν οὐκ ἐπιτρέποντος (ἐπιτρέπων?) ἤδη τὴν εἰρήνην γενέσθαι.

1113. *Schol. ἄλλως: Ἀντὶ τοῦ μάτην· οὐ γὰρ πείσεις.*

1114. *οὐ γὰρ ποιήσεις —*] Hieroclis verba supra 1083.

1115. *δεῦρο συσπλαγχνεύετε*] Pro *δεῦτε.* Cf. Eur. Her. 48. *ὦ τέκνα τέκνα, δεῦρο λαμβάνεσθ' ἐμῶν | πέπλων.* Herc. 520. *δεῦρ', ὦ τέκν', ἐκκρήμνασθε πατρῴων πέπλων.*

συσπλαγχνεύετε] Schol: *συγγεύεσθε τῶν σπλάγχνων.* Av. 984. *σπλαγχνεύειν* (item in sacrificio). 975.

Schol. συσπλαγχνεύετε: Συγγεύεσθε τῶν σπλάγχνων.

1116. *τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε*] Quia dixerat v. 1095. *οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.* BE. Cf. Nub 815. *ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας.*

1117. *μὰ τὴν Γῆν*] Cererem intelligere videtur vates famelicus, quae apud Orpheum Hymn. 39. 7. *θνητῶν θρέπτειρα προπάντων* appellatur.

1118. *ἁρπάσομαι σφῷν αὐτά*] Ita Nub. 982. *οὐδ' ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν.* Av. 1460. *ἁρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ.* Dem. p. 570. *Κυζικηνῶν ἥρπασε πλεῖον ἢ πέντε τάλαντα.* Plut. Dion. c. 24. *ἀετὸς — ἁρπάσας δοράτιόν τινος τῶν δορυφόρων* etc. Cf. ad Ach. 527.

κεῖται δ' ἐν μέσῳ] Sunt enim in medio posita. Ambigue dictum: nam quae in medio posita sunt ad omnes aeque videntur pertinere. His dictis Hierocles exta impudentur arripit. Dem. p. 41. *ταῦτα μέν ἐστιν ἅπαντα τὰ χωρία ἆθλα τοῦ πολέμου κείμενα ἐν μέσῳ* etc. Xen. An. III. 1. 21. *ἐν μέσῳ γὰρ ἤδη κεῖται ταῦτα τὰ ἀγαθὰ ἆθλα.* Lucian. Pisc. 41. *κεῖται δ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα.* Alciphr. II. 3. 13. *τὰ δὲ χρήματα τοῖς ἰσχύουσιν ἀδικεῖν ἐν μέσῳ κείσεται.* Heliod. IV. 6.

τῶν ἐν μέσῳ τῷ βουλομένῳ προκειμένων. "Euphron comicus apud Athen. VIII. p. 343. τίς ἐκ μέσου τὰ θερμὰ δεινὸς ἁρπάσαι;" BE.

Schol. ἀλλ' ἁρπάσομαι: Παρεπιγραφή· ταῦτα γὰρ εἰπὼν χλευάζει καὶ ἀναιδῶς ἁρπάζει. καὶ ἐπιδραμόντες κατέλαβον καὶ ἐτύπτησαν.

1119. ὦ παῖε —] Cf. Av. 1273. ὦ κατακέλευσον.

Βάκιν] Ita vocat Hieroclem quia Bacidis oracula jactabat assidue. Simile est illud: παῖε παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον, de quo scholia ad Ran. 439. BE. Sic ψῆττα mulier audit quae de hoc pisce paullo ante vehementius locuta erat Lys. 131. (coll. 115.)

Schol. τὸν Βάκιν: Τὸν Βάκιδος χρησμοὺς λέγοντα. τυπτόμενος δὲ λέγει ὁ Ἱεροκλῆς μαρτύρομαι.

1120. τένθης] Helluo. Cf. 1009. τένθαις. Nub. 1198. οἱ προτένθαι. Av. 1691. τενθείαν.

Schol. τένθης: Λίχνος· τένθειν γὰρ τὸ ἐσθίειν.

1121. παῖ' αὐτὸν ἐπέχων] Verbera eum instans (instanter). Anglice, keep on beating him. I. q. ἔπεχε παίων. Cf. Eccl. 317. ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν ἐπεῖχε κρούων. Thuc. II. 101. ὁ δὲ τήν τε Χαλκιδικὴν — ἐπέχων ἔφθειρεν. Plat. Theaet. 165 E. ἤλεγχεν ἂν ἐπέχων καὶ οὐκ ἀνιείς. Nisi subaudiendum potius αὐτῷ. Hesiod. Th. 711. ἀλλήλοις ἐπέχοντες | ἐμμενέως ἐμάχοντο. Hom. Od. χ'. 75. ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν | ἀθρόοι. Eur. Bacch. 1128. Αὐτονόη τ' ὄχλος τε πᾶς | ἐπεῖχε Βακχῶν. Her. 847. λαβὼν δὲ χερσὶν ἡνίας Εὐρυσθέως | πώλοις ἐπεῖχε. Plut. Pyrrh. p. 393 C. ἄνδρα κατιδὼν Ἰταλὸν ἐπέχοντα τῷ Πύρρῳ. Arist. Lys. 491. οἱ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες.

τῷ ξύλῳ] I. e. baculo. Cf. Lys. 357.

1122. τουτονὶ —] Hieroclem, qui prodierat pellibus aliquot involutus, quas nempe e sacris, quibus eodem die praefuisse fingitur, abstulerat juxta morem ad Thesm. 758. et Pl. 1185. observatum. BR.

1123. ἐκβολβιῶ] Evolvam tanquam caepe, spoliabo. V. Suid. Hesych. s. v. ἐκβεβολβισται. Confer usum verbi ἐκκοκκίζειν.

Schol. ἀλάμβαν' αὐτός: Ὡς τῶν μάντεων ἐξαπατώντων καὶ οὐ δεόντως κερδαινόντων καὶ λαμβανόντων τὰ κώδια.

ἐκβολβιῶ: Ἐξορύξω. ἀπὸ τῶν τοὺς βολβοὺς χαμόθεν ἐκβαλλόντων ἢ μεταφορά· ὑπὸ γῆς γὰρ ὄντες κἀκεῖνοι ὀρύσσονται.

1124. Cf. Ach. 165. οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ';

1125. κόραξ] Schol: ἐπειδὴ ἥρπαζεν. Cratin. ap. Poll. IX. 91. ὅτι τοὺς κόρακας τὰξ Αἰγύπτου χρυσία κλέπτοντας ἔπαυσεν. Hor. Sat. II. 5. 56. Corvum deludet hiantem. Hunc ipsum Hieroclem, ut videtur, Κορακοφοροκλείδην dixerunt Hermippus et Phrynichus (Hesych. in h. v.), nempe quia corvi instar rapax erat (ἔφερε).

ἐξ Ὠρεοῦ] Unde erat Hierocles. V. 1047.

Schol. ὁ κόραξ: Κόρακα εἶπεν ἐπειδὴ ἥρπαζεν.

1126. ἀποπετήσει θᾶττον εἰς Ἐλύμνιον] Quasi ipse sit corvus ille. Elymnium autem dicitur esse locus in Euboea, in qua etiam erat Oreum, unde Hierocles erat. BE. Sophocles ap. schol. πρὸς πέτραις Ἐλυμνίαις.

Schol. Ἐλύμνιον: Καλλίστρατός φησι τόπον Εὐβοίας τὸ Ἐλύμνιον. Ἀπολλώνιος δὲ ναόν φησιν εἶναι πλησίον Εὐβοίας. νυμφικὸν δέ τινες αὐτό φασιν, ὅτι ὁ Ζεὺς τῇ Ἥρᾳ ἐκεῖ συνεγένετο. μέμνηται καὶ Σοφοκλῆς "πρὸς πέτραις Ἐλυμνίαις," καὶ ἐν Ναυπλίῳ "νυμφικὸν Ἐλύμνιον."

1127. *Schol.* [ἥδομαι: Κἀνταῦθα παράβασίς ἐστιν, ἀλλ' οὐκ ἔχει πάντα τὰ μέρη. μόνην δὲ τὴν ᾠδὴν καὶ στροφὴν, τὸ ἐπίρρημα, τὴν ἀντῳδὴν καὶ ἀντιστροφὴν, καὶ τὸ ἀντεπίρρημα. ἔστι γοῦν τῆς παρούσης ᾠδῆς καὶ στροφῆς τὰ κῶλα ιγ'. τὰ α', θ' χοριαμβικὰ ἡμιόλια. τὰ β', γ', δ', ε' ὅμοια ἐφθημιμερῆ ἐξ ἐπιτρίτων. τὸ ς' ἀντισπαστικὸν Γλυκώνειον. τὸ ζ' ὅμοιον ὑπερκατάληκτον. τὸ η' παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὰ ι', ια' τροχαϊκὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὰ γὰρ λοιπὰ ἐφθημιμερῆ. τὸ τελευταῖον παραγραφέσθω, καὶ τῇ ἔσω διπλῇ σημειούσθω. τῇ αὐτῇ καὶ τὸ ἐπίρρημα. τοῦτο δὲ δῆλον ὡς τροχαϊκῶν ἐστι τετραμέτρων ις', ἔχον καὶ ἐν ἐκθέσει κῶλα ὅμοια τρία πλὴν τοῦ τρίτου δίμετρα ἀκατάληκτα. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἀντεπίρρημα. ἐφ' ὃ ἡ ἔξω διπλῆ.]

κορωνίς. εἰσελθόντων τῶν ὑποκριτῶν ὁ χορὸς μόνος καταλιπεὶς διαπεραίνεται συζυγίαν ὁμοιομερῆ τριαδικὴν οὐ πυκνῶς γενομένην. αἱ πλεισταὶ ἐπιρρηματικαὶ δυαδικαί εἰσιν, αὕτη δὲ ἔχει μελικὴν μὲν πρώτην ιγ' κώλων, στιχικὴν δὲ ις' στίχων, ᾧ μάλιστα φιληδεῖ Ἀριστοφάνης, καὶ ὕστερος τρίκωλος. τὸ α' παιωνικὸν δίρρυθμον. τὸ β' καὶ γ' δ' ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκῆς κλειδός. τὸ ε' καὶ ς'. τρίρρυθμον δὲ καὶ δίρρυθμον ζ' η' θ'. ἐν μὲν τῇ β' περικοπῇ ἐστὶ παιωνικὸν τρίρρυθμόν τε καὶ δίρρυθμα. δύο δὲ ἐν τῇ στροφῇ. τὸ ι' ια' ιβ' ιγ' τροχαϊκὰ δίμετρα, δύο μὲν ἀκατάληκτα, δύο δὲ καταληκτικά. V.

1128—1130. et 1160—1162. Versus cretici, praemissa anacrusi, ut in Av. 410—411. 851. 895. Lys. 1046 1061. Soph. Oed. R. 649.

1129. τυροῦ τε καὶ κρομμύων] Qui est cibus militum. Intelligit autem per haec bellum. BE. Cf. 529.

Schol. ταῦτα γὰρ εἰς πόλεμον αἴρουσι. V.

1130. φιληδῶ μάχαις] Antiphan. com. III. 68. φιληδεῖ ταῖς ὁσίν. Alciphr. III. 24. 2. καὶ πρὸς τοῖς μυροπωλείοις φιληδεῖ. Athen. 312. φιληδοῦντας ἀμμώδεσιν ἐρημίαις. 329 A. φιληδεῖν ταρίχῳ. Epigr. ap. Diog. Laert. II. 7. 14. ἀλλὰ Κόρινθος ἔδεκτο φιλόξενος, ᾗ σὺ φιληδῶν etc. Eust. p. 1718, 60. τοὺς φιληδοῦντας βίῳ παρασιτικῷ. Nusquam alibi apud Comicos aut Tragicos legitur hoc verbum. Φιληδία legitur Pl. 307. 311.

1131 sq. Cf. Plat. Rep. II. 372 D. καὶ τραγήματά που παραθήσομεν αὐτοῖς τῶν τε σύκων καὶ ἐρεβίνθων καὶ κυάμων, καὶ μύρτα καὶ φηγοὺς σποδιοῦσι πρὸς τὸ πῦρ μετρίως ὑποπίνοντες. Xenophanes Colophonius ap. Athen. II. 44. πὰρ πυρὶ χρὴ τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὥρῃ | ἐν κλίνῃ μαλακῇ κατακείμενον ἔμπλεον ὄντα, | πίνοντα γλυκὺν οἶνον, ὑποτρώγοντ' ἐρεβίνθους.

1131. πρὸς πῦρ διέλκων] Cf. ad Ach. 751. διαπεινᾶμες ἀεὶ ποττὸ πῦρ. Plat. Rep. II. p. 372 D. πρὸς τὸ πῦρ μετρίως ὑποπίνοντες. IV. 420 E. πρὸς τὸ πῦρ διαπίνοντάς τε καὶ εὐωχουμένους.

διέλκων] I. q. *διαπίνων*, perpotans (Herod. IX. 16. *διαπινόντων*). Fr. 163. *εἰ γάρ ποτ' ἐμοὶ παυσαμένῳ τοῦ πολέμου γένοιτο σκάψαι κἀποκλάσαι τε καὶ λουσαμένῳ διελκύσαι τῆς τρυγός*. Eq. 107. *ἕλχ' ἕλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου* (sc. *κύλικα* aut *ἄμυστιν*). Cratin. ap. Poll. VI. 18. *μετ' ἐμοῦ διῆγες οἰνάριον ἕλκων τρυγός* (ex em. Meinek.). Antiphan. Athen. p. 459. *ἕλκειν ἀμυστί*. Epigr. Anthol. VII. p. 619. *λουσάμενοι, Προδίκη, πυκασώμεθα καὶ τὸν ἄκρατον | ἕλκωμεν*. Confer Latinum haurire, ducere, Germ. ziehen, et nostrum draught.

Schol. *πρὸς τὸ πῦρ*: *Ἀλλὰ συμπίνω καὶ εὐωχοῦμαι* [*πρὸς τὸ πῦρ*], *τουτέστι μέσον τῆς οἰκίας καθεζόμενος*.

διέλκων: *Διάγων παρὰ τῇ ἑστίᾳ, ἅμα τε θερμαινόμενος καὶ τῆς τοῦ θερμοῦ διακονίας πλησίον ὤν*.

1132. *ἐκκέας τῶν ξύλων* —] Accensis lignis, quaecunque fuerint maxime arida. Cf. Hom. Od. σ'. 308. *περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θῆκαν, | αὖα πάλαι, περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ*. Hor. Epod. II. 43. sacrum et vetustis exstruat lignis focum | lassi sub adventum viri.

1133. *ἐκκέας*] Per *ἐκκαύσας* interpretatur Hesychius. Eur. Rhes. 97. *ἐκκέαντες*. Aesch Ag. 849. *κέαντες*. Soph. El. 757. *καί νιν πυρᾷ κέαντες*. Sed Lys. 1218. *κατακαύσω*. Herod. VIII. 19. *πῦρ ἀνακαυσάμενοι*. Thuc. VII. 80. *καύσαντες πυρὰ πολλά*. VIII. 11. *κατακαῦσαι τὰς ναῦς*. Xen. Cyr. III. 3. 33. *πυρὰ πολλὰ — καύσαντες*. An. II. 5. 19. *κατακαύσαντες*. III. 1. 3. *πῦρ ἀκέκαυσαν*. Polyaen: IV. 6. *πῦρ ἀνέκαυσαν*.

1134. *δανότατα*] Schol: *ξηρότατα*. Hom. Od. ο'. 322. *πῦρ τ' εὖ νηῆσαι διά τε ξύλα δανὰ κεάσσαι*. Soph. Fr. 338. *δανότης*. Eodem sensu *καύσιμα ξύλα* dixit Alexis Antiatt. p. 105, 4. Latine cremia. V. Lobeck. ad Aj. p. 321.

Schol. *δανότατα*: *Ξηρότατα τῷ θέρει καὶ εὐκαυστότατα, ἃ μήτε καπνὸν ποιεῖ καὶ εὐκόλως ὑφάπτεται*. V.

1135. *ἐκπεπρεμνισμένων*] Cf. Dem. p. 1073. *ταύτας* (*τὰς ἐλαίας*) *ἐξώρυττον καὶ ἐξεπρέμνιζον. πλεῖον ἢ χίλια στελέχη*. ibid. *ταύτας — ἀπέδοντο ἐκπρεμνίσαντες*. Confer v. *ἐκθαμνίζειν* (Aesch. Sept. 71).

1136. *κἀνθρακίζων τοὐρεβίνθου*] Et in carbonibus cicer torrens. *Κύαμοι* et *ἐρέβινθοι* inter *τραγήματα* erant Athenis. Cf. Eccl. 45. 606. *οἶνον, στεφάνους, ἐρεβίνθους*. Pherecr. II. 341. *τρώγων ἐρεβίνθους ἀπεπνίγη πεφρυγμένους*. Plat. Rep. II. p. 372 C. *καὶ τραγήματά που παραθήσομεν αὐτοῖς τῶν τε σύκων καὶ ἐρεβίνθων καὶ κυάμων* etc.

Schol. *κἀνθρακίζων*: *Φρύγων τὸν ἐρέβινθον καὶ ξηρὸν ποιῶν. ταῦτα γὰρ ἐσθιόμενα προτρέπεται εἰς ποτόν*.

1137. *τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων*] Theocr. IX. 19. *ἐν πυρὶ δ' αὖαι | φαγοὶ χειμαίνοντος*. VII. 63. *κἠγὼ τῆνο κατ' ἆμαρ ἀνήθινον ἢ ῥοδόεντα | ἢ καὶ λευκοΐων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων | τὸν Πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρατῆρος ἀφυξῶ | πὰρ πυρὶ κεκλιμένος· κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ*. Plat. Rep. II. 427 E. *καὶ μύρτα καὶ φηγοὺς σποδιοῦσι πρὸς τὸ πῦρ μετρίως ὑποπίνοντες*. Dion. Chrys. Or. VI. p. 98 B. *κριθαὶ — καὶ φηγὸς*

ὑπὸ τῇ τέφρᾳ. Theophr. H. Pl. V. 9. ἐμπυρεύεσθαι δὲ ἄριστα συκῆ καὶ ἐλάα. Eupol. II. 426. φηγὸν, κισθὸν, θύμα, θύμβραν. Alex. III. 456. γογγυλίς. ὦχρος. λάθυρος. φηγός. Eubul. III. 268. φηγοὺς, κάρυα Καρύστια. Fructum τῆς φηγοῦ quercus aesculi intellige. Cf. Plat. Rep. 372 C. Theophr. H. Pl. III. 8. 2. Hom. Il. (passim). Hesiod. Fr. 18. Soph. Tr. 171. τὴν παλαιὰν φηγόν. (Eadem δρῦς dicitur 1168.) Noli de fago (Anglice beech) hic agi existimare. Ἐμπυρεύειν legitur etiam Lys. 372. τί δαὶ σὺ πῦρ, ὦ τύμβ', ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐμπυρεύσων; Cf. v. πυροῦν. Eur. Or. 1543. ἅπτουσι πεύκας ὡς πυρώσοντες δόμους.

Schol. τὴν φηγὸν: Φηγὸς εἶδος φυτοῦ, ὃ τὰς ἀγρίας βαλάνους φασὶ φέρειν. περιεσταλμένως δὲ τὸ αἰδοῖον βούλεται λέγειν, ἐπεὶ καὶ αὐτό τινες βάλανον καλοῦσιν.

1138. τὴν Θρᾷτταν] Ach. 273. τὴν Στρυμοδώρου Θρᾷτταν. Sic Pac 1146. ἡ Σύρα.

1139. λουμένης] De forma λοῦμαι dictum ad Nub. 838.

1140 τυχεῖν — 'σπαρμένα] Sc. τὰ σπέρματα. Eadem ellipsis est in S. Matth. Ev. XIIII. 4. ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ἃ μὲν (sc. σπέρματα) ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν. et in proverbio apud Diogen. Epit. II. 78. Ἐπὶ ἐσπαρμένοις σπείρεις. Cf. Aesch. Sept. 274. εὖ ξυντυχόντων (sc. τῶν πραγμάτων). Cf. 277. εἴ τις — τυγχάνει μεμνημένος. Av. 760. εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος.

1141. ἐπιψακάζειν] Xen. Conv. II. 24. ἢν δὲ ἡμῖν οἱ παῖδες μικραῖς κύλιξι πυκνὰ ἐπιψεκάζωσιν. Cic. de Sen. 14.

1142. δρῶμεν] Subjunctivus.

Κωμαρχίδη] Unus ex Choro. Cf. Vesp. 233. Idem nomen legitur Alciphr. III. 73. Aelian. Ep. 2. inscr. Formatum ut σπουδαρχίδης Ach. 596.

1143. ἐμπιεῖν —] Alterius vicini haec sunt.

τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς] Anglice, as the weather is fine. Cf. 1141. 1157. et ad Vesp. 261. ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.

Schol. ἐμπιεῖν ἐμοί: Τοῦ θεοῦ ὕοντος ἀρέσκει μοι τὸ σχολάζειν τῷ ποτῷ.

1144. φασήλων] Demetr. com. II. 877. ἢ σῦκον ἢ φάσηλον ἢ τοιοῦτό τι. Virg. Georg. I. 227. viciamque seres vilemque phaselum.

τρεῖς χοίνικας] Cf. 1217. Fr. 79. ἀλφίτων — τρεῖς χοίνικας.

ἄφευε τῶν φασήλων —] Cf. Eq. 394. τοὺς στάχυς — ἀφαύει (ἀφεύει?). Eccl. 13. Th. 216. 236. 590. Simonid. Iamb. 22. ἀφεύειν κρέα (carnes torrere). Sed scriptura hic incerta est. Vide annotationem crit.

Schol. ἄφαυε: Φρύξον. τινὲς γράφουσι ἄφαυσον, ἀντὶ τοῦ ζέσον.

1145. ἔξελε] Deprome. Schol: πρόελε. Cf. 1021. Th. 284.

Schol. τῶν τε πυρῶν: Ἀντὶ τοῦ ἐμβαλοῦσα καὶ μίξασα καὶ τῶν πυρῶν σὺν αὐτοῖς· δοκοῦσι γὰρ ἐφέλκεσθαι τὸ ποτόν. τὸ δὲ ἔξελε ἀντὶ τοῦ πρόελε, ἀνάλεξον τὰ σῦκα.

1146. τόν τε Μανῆν] Μανῆς servi nomen satis frequens apud comicos. Cf. Av. 523. 1311. 1329. Lys. 908. 1212. ὁ Μανῆς δ' οὑμὸς etc. Sic Μανία (serva, ancilla) Ran. 1345, Th. 728. Dem. p. 1253. τὸν δὲ Μάνην etc.

ἡ Σύρα] Ancilla. Alciphr. III. 25. *ἐγὼ δὲ οἰκουρῶ μόνη μετὰ τῆς Σύρας ἀγαπητῶς τὰ παιδία βουκολοῦσα.* Sic supra 1138. *τὴν Θρᾷτταν.* *Φρυγία* servae nomen est Theocr. XV. 42. *Σύρος* servi nomen est Dem. p. 1127. etc.

'κ τοῦ χωρίου] I. e. ex agro seu praedio.

βωστρησάτω] A *βοᾶν* formatum, ut *ἐλαστρεῖν* ab *ἐλᾶν*. Cf. Ach. 959. *τί με βωστρεῖς;* Av. 274. Lys. 685. Hom. Od. *μ'*. 124.

1147. *οἰναρίζειν*] Pampinare. Sunt enim *οἴναρα* pampini. Schol: *ἀποφυλλίζειν. οἴναρα γὰρ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου.* Confer v. *ἐλαΐζειν* (*τὰς ἐλαίας ἐργάζεσθαι*) Fr. 167.

Schol. *οἰναρίζειν*: *Τὸ ἀποφυλλίζειν· οἴναρα γὰρ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου. τινὲς δὲ γράφουσιν ἀμπελουργεῖν, οὐκ ὀρθῶς. οἰναρίζειν δὲ τὰς οἴνας ἐργάζεσθαι, καὶ οἴναρα τὰ φύλλα.*

1148. *τιντλάζειν*] Schol: *πηλοπατεῖν· τύντλος γὰρ ὁ πηλός. ἢ ἀντὶ τοῦ βωλοκοπεῖν.* Phot. p. 610, 13. *τυντλάζειν. εἰς πηλὸν ἐμβαίνειν. Ἀριστοφάνης.* Sosipater com. IV. 483. *ὁ δ' ἀγνοῶν ταῦτ' εἰκότως τυντλάζεται.* Menand. IV. 313. *τύντλος.*

παρδακόν] Schol: *διυγρόν.* Anglice, sopping wet, drenched. Simonides ap. schol: *σὺν πορδακοῖσιν ἐκπεσόντες εἵμασιν | σεσαγμένοι.* Ita enim corrigunt ex Strabone XIII. p. 619.

Schol. *τυντλάζειν*: *Πηλοπατεῖν· τύντλος γὰρ ὁ πηλός. ἢ ἀντὶ τοῦ βωλοκοπεῖν. παρδακὸν δὲ δίυγρον· οὕτω γὰρ καὶ Ἀρχίλοχος καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ τῷ Ἀμοργίῳ "σὺν παρδακοῖσιν εἵμασιν σεσαγμένοις."*

1149 sq. Haec non jam vicini sunt, sed ejus cujus ex persona loquitur Chorus, fortasse Comarchidis (1142). Nimirum *ἔρανος* fieri putandus est. Cf. Antiphan. Athen. 650 E. *ἐνεγκεῖν ἐξ ἀγροῦ μοι τῶν ῥοῶν | τῶν σκληροκόκκων.*

κἀξ ἐμοῦ] E domo mea. BERG.

τὴν κίχλην καὶ τὼ σπίνω] Simul memorantur *κίχλαι* et *σπίνοι* etiam Fr. 344. *ὀψῳ δὲ χρῆσθαι σπινιδίοις τε καὶ κίχλαις.* Av. 1079. 1080. Eubul. III. 325. *τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις.*

Schol. *σπίνω*: *σπίνος εἶδος στρουθοῦ.*

1150. *ἦν δὲ καὶ πυός τις*] Sic Lys. 1060. *καὶ δελφάκιον ἦν τί μοι*, etc.

πυός] Colostra. Vide schol.

λαγῷα τέτταρα] Plat. com. II. 674. *λαγῷα δώδεκ'.*

Schol. *πυός*: *Ὁ πυὸς ὀξυτόνως καὶ ἀρσενικῶς ἐν τῷ ιε' τῆς καθόλου φησίν. Ἄλλως. τὸ πρῶτον γάλα, ὃ καὶ ἑψόμενον πήγνυται, ὃ καὶ ἡμεῖς χυτρίτην λέγομεν. τὸ μεταβεβληκὸς αἷμα. τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν. γάλα νέον μετὰ χθεσινοῦ γάλακτος ἀμελχθέν.*

1151. Cf. Vesp. 1151. *ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν | τηροῦσιν.*

1152. *ἐψόφει — ἔνδον*] Cf. 233. *θορυβεῖ γοῦν ἔνδον.*

κἀκκυδοιδόπα] Cf. Nub. 616. *ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν.* Verbum mire compositum. Cf. v. *κυδοιμέειν* apud Homericum.

1153. Cf. Antiph. com. III. 34. *ἐνεγκεῖν ἐξ ἀγροῦ μοι τῶν ῥοῶν | τῶν σκληροκόκκων.*

τρί' ἡμῖν] Ipsi scilicet, uxori (1144), et sodali vicino. Comarchidis haec videntur esse. Mox τῷ πατρὶ ad ipsius patrem, non pueri, spectat.

1154. μυρρίνας — τῶν καρπίμων] Myrti ramos ex iis qui baccas habent. Laetior enim ramorum est aspectus qui baccas habent. Hos vero manu tenentes in conviviis scolia canebant. Cf. Ran. 328. πολύκαρπον — στέφανον μύρτων. Theophr. H. P. VI. 14. 6. ὁ γὰρ τοῦ μυρρίνου καρπὸς εὐώδης. Alexis III. 435. καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις. Quod ad constructionem, cf. Eccl. 883. μελύδριον — τῶν Ἰωνικῶν. Fr. 84. προσκεφάλαιον τῶν λινῶν. Fr. 184. κοπίδι τῶν μαγειρικῶν. Fr. 285. ἀμφορέα — τῶν ἔνδοθεν. Pher. com. II. 281. ἰσχάδας — τῶν πεφωγμένων. II. 291. σῦκα τῶν διφόρων. Cephisodor. com. II. 884. σανδάλια — τῶν λεπτοσχιδῶν. Eubul. com. III. 214. θύμον — τῶν Ὑμηττίων. III. 252. στεφάνοις — τῶν μυρτίνων. III. 259. καρῖδας — τῶν κυφῶν. Nicostr. com. III. 278. πίναξ — τῶν μεγάλων. Alex. com. III. 478. λάρκον — τῶν ἀνθρακηρῶν. Hipparch. com. IV. 431. δαπίδιον — τῶν Περσικῶν. Polioch. com. IV. 590. λάχανα τῶν αὐτοχθόνων. Theophr. Char. 21. Θουριακὰς τῶν στρογγύλων ληκύθους. Plut Anton. 4. σάγος περιέκειτο τῶν στερεῶν. Lucian. Jup. Trag. 16. νεφέλην τῶν παχειῶν περιβεβλημένος. Fug. 20. ἐσθῆτας τῶν μαλθακῶν ἐπρίαντο.

αἴτησον ἐξ Αἰσχ.] Pete ab Aeschinade. Cf. Vesp. 680. μὰ Δί', ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου γ' αὐτὸς τρεῖς ἄγλιθας μετέπεμψα. Dioxipp. Athen. 502 D. παρ' Ὀλυμπίχου δὲ θηρικλείους ἔλαβεν ἕξ. Alciphr. I. 32. 3. αἴτησόν τι παρ' αὐτοῦ καὶ δψει etc. Corrigendum videtur Αἰσχινάδου.

Schol. Αἰσχινάδου: Ὡς τοῦ Αἰσχινάδου μᾶλλον τῶν ἄλλων ἔχοντος καρπίμους μυρρίνας. ἢ ἀπὸ τῶν καρπῶν Αἰσχινάδου. ἢ ἀπὸ τοῦ σχίνου. τῆς δὲ μυρρίνης ἡ μὲν στεφανωτὶς, ἡ δὲ κάρπιμος, ὥς φησι Θεόφραστος [H. Pl. 5, 8, 3]. [ἢ ὄνομα κύριον αὐλητοῦ ἢ φίλου. βωσάτω δὲ βοησάτω.]

1155. τῆς αὐτῆς ὁδοῦ] Eadem via, obiter. Anglice, on the way, in passing. Cf. Nicostrat. com. III. 285. ἔπειτα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ | πρὸς Ἀερόπην ἐλθοῦσα πέμψαι στρώματα | αὐτὴν κέλευε etc. Theophr. Char. 4. καὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ [παριὼν] κομίσασθαι παρ' Ἀρχίου τοῦ ταρίχους. Antiph. I. 16. κάλλιστον οὖν εἶναι ἐδόκει τῷ Φιλονέῳ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἅμα μὲν προπέμψαι εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸν πατέρα etc. Soph. Oed. R. 1478. καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ | δαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι. Oed. C. 1164. ἐλθεῖν — ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ. Aesch. Fr. 107. λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις — βρίθεται ταὐτοῦ χρόνου (eodem tempore).

Χαρινάδην] Idem nomen occurrit Vesp. 232.

βωσάτω] Pro βοησάτω. Suidas, Βῶσον: βοήθησον (imo βόησον). Κρατῖνος. Similiter νένωται (νενόηται) Soph. Fr. 191. ἐπιβώσομαι Hom. Od. α. 378. β. 143. Il. κ. 463. νενωμένου Herod. IX. 53. ἐνένωτο I. 77. ἐνένωτο VII. 206. νωσάμενος Theocr. XXV. 263.

1158. *Schol.* ταρώματα: Τὰ ἀροτριάματα, παρὰ τὸ ἀροτριοῦν. τὰ προηροτριωμένα. λέγουσι δὲ ἔνιοι καὶ τὰ ἄλφιτα καὶ τὸν λιβανωτὸν ἀρώματα, ὡς παρ' Εὐπόλιδι "καὶ (κᾆτ'?) εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων," ἀντὶ τοῦ τῶν ἀλφίτων. ἐκτείνεται δὲ (add. τὸ τα?) διὰ τὴν συναλοιφήν.

1159 sq. Cf. Av. 1095. ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξυμελὴς ἀχέτας — βοᾷ. Ananius ap. Athen. VII. 282 B. ὅταν θέρος ᾖ κὴχέται βαβράζωσιν. Hesiod. Op. 580. ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ καὶ ἠχέτα τέττιξ | δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν κατεχεύατ' ἀοιδήν. Scut. 393. Aesch. Prom. 572. ὀτοβεῖ δόναξ ἀχέτας. Eur. El. 151. κύκνος ἀχέτας.

1159. ἡνίκ' ἂν δ'] Ut ὅταν δέ. Cf. 1179. Eccl. 273. Eur. Iph. T. 1217. Similiter Nub. 1124. ἡνίκ' ἂν γάρ. Eccl. 798. ἅττ' ἂν δέ. Ach. 176. πρὶν ἄν γε στῶ τρέχων.

Schol. [ἡνίκ' ἂν: Ἡ ἀντῳδὴ αὕτη καὶ ἀντιστροφὴ κώλων ἐστὶν ὁμοίων τοῖς τῆς στροφῆς ιγ' καὶ ἰσομέτρων. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ δύο διπλαῖ.]

ἀχέτας: Ὁ τέττιξ διηχεῖ παρὰ τὸ Ἡσιόδειον [Op. 580.] "ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ καὶ ἀχέτα τέττιξ." ὁ δὲ Ἀρίσταρχος οὔ φησι τοὺς ᾄδοντας ἀρσενικῶς λέγεσθαι, τὰς δὲ θηλείας οὕτως."

1161. Cf. Eq. 259. κἀποσυκάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν | ὅστις αὐτῶν ὠμός ἐστιν ἢ πέπων ἢ μὴ πέπων.

1162. *Schol.* τὰς Λημνίας: Εἶδος ἀμπέλου Λημνία, ὡς ἱστορεῖ Ἀνδροτίων ἐν τῷ γεωργικῷ.

1163. πεπαίνουσιν] Cf. Herod. IV. 199. πεπαίνεταί τε καὶ ὀργᾷ. Transitivum est πεπαίνειν Vesp. 646. τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶναι χαλεπόν.

1164. φῖτυ] I. q. φυτὸν aut φύτευμα. Noster Fr. II. 1065. πόθεν τὸ φῖτυ; τί τὸ γένος; τίς ἡ σπορά; (Qui versus ex Pace per errorem citatum ab Eustathio p. 1291.) Eupolis ap. schol. ἀτὰρ ἤγαγες καινόν τι φῖτύ μοι βοῶν. (Ita enim legerim: cf. Bergk. comm. p. 345.) Pherecr. II. 354. Sophocles ibid. οὔτ' ἄλλο φῖτυ πρῷον. Aesch. Eum. 914. στέργω γὰρ ἀνδρὸς φῖτυ ποιμένος δίκην. Hinc verbum φιτύειν (ῑ).

πρῷον] Maturum. Cf. Vesp. 264. τῶν καρπίμων (sc. φυτῶν) ἅττα μὴ 'στι πρῷα. Fr. 340. Phrynich. Bekkeri I. 61. 17. πρῷον: τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν πρώϊμον.

Schol. φῖτυ: Σπέρμα, καὶ φιτῦσαι γεννῆσαι. καὶ τὸ γέννημα φίτυμα. Εὔπολις Αὐτολύκῳ "ἀτὰρ ἤγαγες καινὸν φίτυμα (qu. καινὸν τί φῖτύ μοι) βοῶν." πρῷον δὲ πρώϊμον, δισυλλάβως. — φῖτυ τὸ σπέρμα, τὸ γένος. καὶ γάρ εἰσι φυτὰ πρὸ τοῦ καιροῦ τοὺς καρποὺς παρέχοντα, καὶ καλοῦνται πρώϊμα. καὶ Σοφοκλῆς "οὔτ' ἄλλο φῖτυ πρῷον" λέγει, ὅ ἐστι πρώϊμον καὶ ὥριμον. V.

1166. φήληχ' — οἰδάνοντ'] "Qui οἶδαξ dicitur. V. Suid. in οἴδακες." DIND. Grossum, τὸν ὄλυνθον, i. e. caprifici fructum, qui cito quidem maturitatis speciem et colorem praefert, sed exploranti digitis durus et incoctus reperietur. Hinc φήληξ vel φῆλος ὁ ἀπατεὼν, et φηλώματα αἱ ἀπάται. Grammat. in Act. Monac. II. 515. καὶ φήληκας δὲ φαμὲν τοὺς πλανῶντας τὴν ὄψιν ὡς πεπείρους.

Schol. φήληκα: Τὸν ὄλινθον. λέγει δὲ αὐτὰ ὁ Καλλίστρατος. κυρίως μὲν οὖν ὁ ἤδη σκληρὸς καὶ πάρωρος, ὁ ὄψιν μὲν πεπάνσεως ἔχων, ἄωρος δὲ ὤν. καὶ μήποτε φήληξ τίς ἐστιν ὁ ἀπατεὼν καὶ ψευδόμενος τῇ ὄψει εἰς βρῶσιν. καὶ φῆλος ὁ ἀπατεών. Μένανδρος Ἁλιεῖ "δύ' οἰκίας | φηλῶν γερόντων." καὶ φηλώματα ἐξαπάτας, παρ' Ἀντιφῶντι. — οὗτος δὲ ἐπὶ

τοῦ ὠμοῦ σύκου κέχρηται, εἰπὼν οἰδαίνοντα· οἰδαίνεται γὰρ ὅτε ἄρχεται πεπαίνεσθαι. καὶ ἐν Ταγηνισταῖς δὲ τῇ λέξει κέχρηται. V.

1166. οἰδάνοντ'] Cf. Hom. Il. ι. 554. οἰδάνει ἐν στήθεσσι. Οἰδάνειν. ὀλισθάνειν, ἀλφάνειν dicebant. Attici antiqui, non οἰδαίνειν, etc. Cf. ad Eq. 491. et Porson. ad Phoen. 1398.

1167. κἀπέχω] I. e. καὶ ἐπέχω, orique admoveo. Schol: τῷ στόματι προσάγω. Cf. Nub. 1382. πιεῖν ἐπέσχον. Hom. Il. ι. 485. ὄψου ἄσαιμι προταμὼν καὶ οἶνον ἐπισχών. (Unde hic male τὸν οἶνον supplet Richt.) Hom. Il. χ'. 83. εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον. Ceterum notanda hic figura ὕστερον πρότερον in ἐσθίω κἀπέχω.

Schol. κἀπέχω: Τῷ στόματι προσάγω. καὶ Ὅμηρος [Il. I. 489] "ὄψου ἄσαιμι προταμὼν καὶ οἶνον ἐπισχών."

1168. Ὧραι φίλαι] Ὧραι hic et alibi apud nostrum praecipue ver significare videtur.

1169. τοῦ θύμου] Thymi. Cf. Pl. 253. 283.

τρίβων] Cf. Av. 534.

κυκῶμαι] Misturam mihi facio. I. e. κυκεῶνα ποιοῦμαι. Cf. 713. Schol: μετὰ δὲ τὸ τὴν ὀπώραν φαγεῖν κυκεῶνα πίνουσι καί οὐ βλάπτονται, ἀλλὰ καὶ παχεῖς γίνονται. Hic mistura est ex thymo, supra erat e pulegio v. 712. Cf. Eur. Cycl. 172. εἶτ' ἐγὼ οὐ κυνήσομαι (l. κυκήσομαι) | τοιόνδε πῶμα; Theophrast. Char. IX. ὁ δὲ ἀγροῖκος τοιοῦτός τις οἷος κυκεῶνα πιὼν εἰς ἐκκλησίαν πορεύεσθαι καὶ τὸ μύρον φάσκειν οὐδὲν τοῦ θύμου ἥδιον.

Schol. κυκῶμαι: Κυκεῶνας ἐσθίω. ἄνω [v. 712] τῷ πότῳ (ποτῷ?) τῷ ἐπὶ (ἀπὸ?) τῆς γλήχωνός φησι χρῆσθαι πρὸς τὴν ὀπώραν, νῦν δὲ τῷ θύμῳ χρῶνται. μετὰ δὲ τὸ τὴν ὀπώραν φαγεῖν κυκεῶνα πίνουσι καὶ οὐ βλάπτονται, ἀλλὰ καὶ παχεῖς γίνονται.

1170. *Schol.* γίνομαι παχύς: Ἐπειδὴ ἀργοῦσιν οἱ γεωργοὶ τότε τοῦ ἀμητοῦ, ὡς Ἡσίοδός φησιν [Op. 606] "δμῶας ἀναψῦξαι φίλα γούνατα."

1171. τηνικαῦτα τοῦ θέρους] Isto tempore aestatis. Sic noster Fr. II. 1171. ed. Mein. οὐδεὶς οἶδ' ὁπηνίκ' ἐστὶ τοὐνιαυτοῦ.

1172. μᾶλλον] Subaudi ἥδομαι ex v. 1161.

1173. τρεῖς λόφους] Cf. Acharn. 964. πάλλει κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.

φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ] Φοινικὶς hic, ut in Lys. 1140. ὠχρὸς ἐν φοινικίδι, militare sagum seu chlamydem significat, quae plerumque apud alias gentes, apud Lacedaemonios semper, puniceа erat. BR. Alii inepte galeam φοινικίδα interpretabantur, ut ex scholiastae annotatione discimus. Cf. etiam Pl. 731. 735. Xen. Cyr. VI. 4. 1. ἤστραπτε μὲν χαλκῷ, ἤνθει δὲ φοινικίσι πᾶσα ἡ στρατιά. Plut. Anton. 44. ἐν τῇ στρατηγικῇ φοινικίδι προελθὼν ἐδημηγόρησε. Ὀξεῖαν autem hic valet vividi coloris, Anglice bright. Pind. P. I. 36. Αἴτνα πάνετες χιόνος ὀξείας τιθήνα. Aelian. IV. 46. ἐπεὶ καὶ τῶν ᾀδομένων τῶν Σαρδιανικῶν ἐστί τε ὀξυτέρα καὶ τηλαυγεστέρα. Schol. Ach. 112. πορφύραι διάφοροι καὶ οξύταται. Chaeremon Athen. p. 608 F. ῥόδ' ὀξυφεγγῆ.

Schol. *φοινικίδα*: *Περικεφαλαίαν φοινικῷ χρώματι βεβαμμένην. οἱ δὲ κόκκινα περιβλήματα. Ἄλλως. ταῖς φοινικίσι μᾶλλον ἐχρῶντο Λακεδαιμόνιοι, ἵνα μὴ αἰσθάνωνται τοῦ αἵματος διὰ τὴν ὁμοιότητα, καὶ ἵνα τρωθέντες μὴ γνωσθῶσι τοῖς πολεμίοις. δξεῖαν δὲ ἀντὶ τοῦ εὔχρουν καὶ ἐρυθρὰν πάνυ.*

1174. *βάμμα Σαρδ.*] Tincturae Sardianicae, i. e. rubri coloris. Recte schol: *διαφέρουσι γὰρ αἱ Λυδικαὶ βαφαί.* Cf. Acharn. 112. *ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν* (h. e. *μή σε πληγέντα φοινίξω*). Plat. com. II. 683. *κἂν φοινικίσι Σαρδιακαῖσιν κοσμησάμενοι κατάκεινται.* Ion. Athen. 690 B. *καὶ Σαρδιανὸν κόσμον εἰδέναι χροός.* Athen. 48 B. Clearch. ibid. 255 E 514 E. Aesch. Eum. 1028. *φοινικοβάπτοις — ἐσθήμασι κροκοβαφής.*

Schol. *Σαρδιανικὸν*: *Διαφέρουσι γὰρ αἱ Λυδικαὶ βαφαί. — καὶ Ὅμηρος* [Il. *Δ*. 141] "*ὡς δ' ὅτε τις ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ.*" *καὶ Σαπφὼ* "*πόδα δὲ ποικίλος μάσθλης ἐκάλυπτε, Λύδιον καλὸν ἔργον.*" V.

1176. *βάμμα Κυζικηνικόν*] Schol: *τουτέστι κατασχημονεῖ. οἱ γὰρ Κυζικηνοὶ ἐπὶ δειλίᾳ καὶ θηλύτητι ἐκωμῳδοῦντο.* Apost. IV. 73. *Βάμμα Κυζικηνικόν*: *τὴν ἀκάθαρτον ἀσχημοσύνην οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν.* (Ubi v. Leutsch.) Hesych. Etym. M. et Suid. h. v. Alludit, ut videtur, Comicus ad v. *χέζειν* (quasi *χεζικηνικόν*). "Ergo apud Cyzicum tingebant galbeum bene? Vult enim dicere, Fit flavus et ochraceus prae pavore." REISK. Cf. Lys. 1140. *ὠχρὸς ἐν φοινικίδι.* "Ducem ut meticulosum arguit, qui, cum opus erat pugnare, pallidus ob timorem fiebat." PALMER. Nulla allusio est ad aureum Cyzicenicum. Xen. An. VII. 2. 36. *ὑπέσχετο τῷ μὲν στρατιώτῃ κυζικηνὸν* etc.

Schol. *Κυζικηνικόν*: *Εἰς κιναιδίαν διαβάλλεται, ὥστε μηδὲ τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν εὐρύτητα κρατεῖν δύνασθαι, — ὡς καὶ Εὔπολις ἐν Πόλεσιν* "*ἡ δ' ὑστάτη ποῦ 'σθ'; ἥδε Κύζικος πλέα στατήρων.* | *ἐν τῇδε τοίνυν τῇ πόλει φρουρῶν ἐγώ ποτ' αὐτὸς* | *γυναῖκ' ἐβίνουν κολλύβου καὶ παῖδα καὶ γέροντα,* | *κἀξῆν ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν κύσθον ἐκκορίζειν.*" *Ἄλλως. τουτέστι κατασχημονεῖ. οἱ γὰρ Κυζικηνοὶ ἐπὶ δειλίᾳ καὶ θηλύτητι ἐκωμῳδοῦντο.* V.

1177. *ξουθὸς ἱππαλεκτρυών*] Eadem verba Av. 800. Cf. ad Ran. 932. Av. 214. Aeschylum deridet, qui in Myrmidonibus fabula hoc epitheto saepius usus erat. Verba ejus corrupta affert Schol: *ἀπὸ δ' αὖτε* (*ἅπερ δὲ?*) *ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν* | *στάζει κηρο .... θεν τῶν* (*χυθέντων?*) *φαρμάκων πολὺς πόνος.* Cf. schol. Av. 800.

ξουθός] Fulvus. Schol: *ὡς φοινικᾶ πτερὰ ἔχοντα δηλοῖ.* Derivatur vox, opinor, a verbo *ξέω* vel *ξύω*, i. e. terendo polire, unde significationes ejus splendidus, fulvus, tenuis etc. Similiter *ξανθὸς* flavus a *ξαίνω*. Luscinia dicitur *ξουθὴ* (Anglice light-brown) Av. 676.

ἱππαλεκτρυών] I. e. ingentis magnitudinis gallus, ut interpretatur Hesychius. Ea enim est vis *τοῦ ἵππος* in multis compositis. Cf. Av. 800. Ran. 932.

Schol. ὥσπερ ξουθός: Ὡς φοινικᾶ πτερὰ ἔχοντα δηλοῖ. ὅτι τοῦ παρ' Αἰσχύλῳ πολλάκις κληθέντος ἱππαλεκτρυόνος, ὃν ἀεὶ κωμῳδοῦσιν, ἐν Μυρμιδόσι μέμνηται. — Ἄλλως. ὁ Αἰσχύλος "ἀπὸ δ' αὖτε ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν στάζει κηρο .... θεν τῶν φαρμάκων πολὺς πόνος." θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι πρῶτος φεύγει ὡς ἵππος καὶ ὄρνεον. V.

1178. λινοπτώμενος] Retia observans, more rusticorum. Cf. Phot. p. 225, 17. λινόπται. οἱ ἀποσκοπούμενοι τὰ ἐμπίπτοντα τοῖς κυνηγετικοῖς λίνοις θηρία. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τοὺς φυλάσσοντας τὰς οἰκίας ὁμοίως ἔλεγον. Producitur syllaba prima ut in λῖνον (Herod. v. 12. κλώθουσαν λῖνον). Aliam verbi formam λινοπτάζειν ab Hesychio annotatam esse monet Dind. Confer etiam v. διαλινᾶν, i. e. διαφεύγειν. Meinek. Fr. Com. IV. 634. Ceterum ἕστηκα hic opponitur τῷ φεύγει, ut constat etiam ex scholiastae verbis, qui exponit ἕστηκα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. Felicem suam conditionem praedicat rusticus ex comparatione ejus cum bellica et militari.

Schol. ἐγὼ δ' ἕστηκα λινοπτώμενος: Ἐγὼ δ' ἕστηκα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ παρατηρῶν καὶ περιβλεπόμενος ὅπου ἂν ταχθῶ. λινόπτας γάρ φησιν Ἀριστοτέλης τοὺς τὰ θηρευτικὰ λίνα φυλάττοντας, ὡς καὶ οἰνόπτας τοὺς οἰνοφύλακας. ἀπείρως δὲ ἀπὸ τῶν εἰς τὰ λίνα πιπτόντων ὀρνίθων. οἱ δὲ περιεργότερον τὸ λίαν κατεπτηχέναι, τοῦτο λινοπτᾶσθαι λέγουσιν.

1179. ἡνίκ' ἂν δέ] I. q. ὅταν (ὅτε ἂν) δὲ, ἐπειδὰν (ἐπειδὴ ἂν) δέ. Cf. ad 1159.

οἴκοι γένωνται] Sc. οἱ στρατηγοὶ aut ταξίαρχοι.

1180. ἐγγράφοντες] Hanc rem tangit etiam in Eq. 1369. ἔπειθ' ὁ πολίτης [ὁπλίτης] ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ | οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μεταγραφήσεται [μετεγγραφήσεται], | ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγράψεται. BE.

ἄνω τε καὶ κάτω] Susque deque, temere. Cf. Eq. 866. BE.

1181. ἐξαλείφοντες] Lysias XV. 5. ἐξαλείφειν — ἐκ τοῦ τῶν ὁπλιτῶν καταλόγου. Similiter inter se opponuntur ἐξαλείφειν et ἐγγράφειν Plat. Rep. VI. 501 C.

αὔριον δ' ἔσθ' ἤξοδος] Verba taxiarchi profectionem subito edicentis civibus, qui ne scirent quidem se in catalogo descriptos esse: unde fieri significat ut multis sine viatico sit proficiscendum. BOTH.

ἔσθ'] I. e. ἔσται, ut videtur.

ἤξοδος] Expeditio. Cf. Nub. 579. Lucian. V. Hist. I. 12. αὔριον δὲ ποιησόμεθα τὴν ἔξοδον. Herod. VI. 56. ἐν τῇσι ἐξοδίῃσι (ἐξόδοισι Cobet. V. L. p. 265). Trita sunt de bello ἐξιέναι et ἔξοδος.

Schol. ἐξαλείφοντες: Ὅτι τοὺς μὲν ἐξήλειφον, τοὺς δὲ ἐνέγραφον εἰς τὸν κατάλογον τῶν πολεμίων.

1182. τῷ δὲ —] Civem aliquem intellige in militiam proficisci jussum. Cf. 367. ἀλλ' οὐδὲν ἠμπόληκά πω, | οὔτ' ἄλφιτ' οὔτε τυρὸν, ὡς ἀπολούμενος.

σιτί'] Viaticum. Cf. 312. σιτί' ἡμερῶν τριῶν. Ach. 312.

ἐώνητ'] I. e. ἐώνηται. Passive, ut in Fr. 302. ἰχθὺς ἐώνηταί τις —; Dem. p. 816. κηκῖδα δὲ καὶ χαλκὸν ἑβδομήκοντα μνῶν ἐωνημένα. Lucian.

Nigr. 33. *ἀπολαύειν τι τῶν ἐωνημένων.* Alibi activum est *ἐώνημαι.* Sic modo active, modo passive, ut res postulat, usurpatur *εἴργασμαι* etc.

ᾔδειν] Sciebat. Schol: *Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ᾔδει.* Cf. Vesp. 558. 635. Eur. Ion. 1187. *κοὐδεὶς τάδ' ᾔδειν· ἐν χεροῖν —.* Plat. Tim. 33. *ἀπῄει τε γὰρ οὐδὲν οὐδὲ προσῄειν αὐτῷ ποθέν.* Greg. C. p. 50. *καὶ τὸ ᾔδειν ἀντὶ τοῦ ᾔδει, καὶ ἐτετύφειν ἀντὶ τοῦ ἐτετύφει Ἀττικόν.* Incert. Bekk. Anecd. p. 422, 4. *χᾆτ' ἀπερρώγειν ὁ πούς.* Ubi grammaticus, *καὶ σὺν τῷ ν̄ ἀπερρώγειν, τὸ τρίτον πρόσωπον.* Sic *ᾔκειν* (*ἐῴκει*) Av. 1298. *'πεποίθειν* Nub. 1347. *προσῄειν* Pl. 696. *βεβλήκειν* Hom. Il. *ε.* 661.

ἐξιών] Exiturum se esse, exeundum sibi esse. Male vulgo reddunt: quum domo egrederetur. Cf. Dem. p. 690. *ὁπόσου χρόνου ψηφίσαισθ' ἐξιέναι, τοσούτου μισθὸν ἔχοντες ἐξῆτε* (al. *ἐξῄειτε* et *ἐξῄτε*). p. 1353. *οὐκ ἐξελθὼν ἐκείνην τὴν στρατείαν.* p. 1457. *ἐξιέναι* et mox *ἐξέλθητε* (de militia). p. 21. *ἐξιόντας.*

Schol. *οὐ γὰρ ᾔδειν: Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ᾔδει, ὡς τὸ* [Plut. 696] "*ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσῄειν.*" — *ἐνταῦθα τῷ πρώτῳ ἀντὶ τοῦ τρίτου προσώπου ἐχρήσατο· τὸ γὰρ ὀρθὸν ἦν* "*οὐ γὰρ ᾔδει ἐξιών.*" V.

1183. *προσστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα*] Adstans ad (prope) statuam. Scholiasta recte per *ἐπίστὰς* exponit. Cf. Ach. 683. *τῷ λίθῳ προσέσταμεν.* Long. I. *τῇ πηγῇ προστάς* (l. *προσστάς*). Theophr. Char. 11. *διηγεῖσθαι προσστὰς* (*προστὰς* vulg.) *πρὸς κουρεῖον ἢ μυροπώλιον* (*μυροπωλεῖον?*) *ὅτι μεθύσκεσθαι μέλλει.*

ἀνδριάντα τὸν Πανδίονος] Scholia: Una est ex duodecim columnis, in quibus militum nomina scribebantur et edicta. Vidit igitur, inquit, suum ipsius nomen inscriptum columnae Pandionis. Istae columnae dicebantur *ἀνδριάντες τῶν ἐπωνύμων*, et aliquando simpliciter *οἱ ἐπώνυμοι.* BE. Ex Pandionide tribu igitur esse fingitur iste civis.

Schol. *πρὸς τὸν ἀνδρίαντα: Εἷς ἐστὶ τῶν ιβ' ἀνδριάντων ἐν οἷς ἐγράφοντο οἱ στρατιωτικοὶ κατάλογοι καὶ τὰ κηρύγματα. εἶδεν οὖν, φησί, τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα γεγραμμένον ἐν τῷ ἀνδριάντι τοῦ Πανδίονος. — Ἄλλως. ἑκάστης φυλῆς ἐπώνυμος ἦν ἀνδριὰς τοῦ τῶν φυλῶν ἐξηγησαμένου, Αἰαντίδος, Θησηΐδος, Ἀκαμαντίδος καὶ τῶν λοιπῶν, ἔνθα ἐτίθεντο τὰ ὀνόματα τῶν ἐπ' ἐξόδῳ καταλελεγμένων. Ἄλλως. τόπος Ἀθήνησιν παρὰ πρυτανεῖον, ἐν ᾧ ἑστήκασιν ἀνδριάντες, οὓς ἐπωνύμους καλοῦσιν. ἐπειδὰν οὖν κατάλογον δεήσῃ γενέσθαι στρατείας, προσγράφοντες τὰ ὀνόματα τῶν καταλεγομένων ἐπὶ ἑνὸς προτιθέασι τούτων τῶν ἀνδριάντων ὑπὲρ τοῦ φανερὸν ἐκεῖσε γενέσθαι τοῖς καταλεγομένοις. τούτων οὖν τῶν ἐπωνύμων καὶ ὁ Πανδιόνός ἐστιν ἀνδριάς. φησὶν οὖν, ἐξαιφνῆς ἐπιστάς τις τούτῳ τῷ τόπῳ καὶ θεασάμενος ἑαυτὸν ἐγγεγραμμένον εἰς ἀμηχανίαν καὶ ἀπορίαν περιίσταται κατεπειγούσης τῆς ἐξόδου καὶ αὐτὸς ἀπαράσκευος ὤν.* V.

1184. *ἀπορῶν — τῷ κακῷ*] Ob istud malum trepidans. Cf. Xen. An. I. 5. 13. *ἕστασαν ἀποροῦντες τῷ πράγματι.* VI. 2. 14. *ἀθυμῶν τοῖς γεγενημένοις.* Eccl. 605. *οὐδεὶς οὐδὲν πενίᾳ* (prae paupertate) *δράσει.* Thuc. III. 98. *τοῖς πεπραγμένοις* (ob res gestas) *φοβούμενος τοὺς Ἀθηναίους.*

βλέπων ὀπόν] Acerbe tuens. I. e. *πικρὸν καὶ δριμὺ βλέπων*. Acer enim iste succus. Cf. Pl. 719—722. Similiter Vesp. 455. *ἀνδρῶν — ὀξυθύμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα*. Cf. ad Ach. 95.

Schol. *ὀπὸν*: *Ἀντὶ τοῦ πικρίαν καὶ δριμύτητα ὁρῶν. καὶ ὀπὸς δὲ τὸ τῶν δένδρων δάκρυον καὶ τὸ ἀποστάλαγμα τοῦ γάλακτος.*

1186. *ῥιψάσπιδες*] Joco inopinato illatum pro *ἐχθροί*. Cf. 1172. *θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον*. Lys. 283. *τασδὶ δὲ τὰς Εὐριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς* etc. Dem. p. 1343. *διὰ τουτονὶ τὸν θεοῖς ἐχθρόν*. et ad Soph. Aj. 1282. Anglice reddas *θεοῖσιν* — in the sight of gods and men. Conferri quodammodo potest Lys. 801. *ἦν τραχὺς ἐντεῦθεν μελάμπυγός τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν* (*ἁπάντων* conj. Mein.).

Schol. *ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐχθροὶ τὸ* (*τοῦτο*?) *παρ' ὑπόνοιαν ἐπήνεγκε*. V.

1187. *ὧν*] Pro quibus. Photius, *εὐθύνας*: *δίκας, τιμωρίας*. "Lesbonax Protreptico: *ὑμεῖς, ἐὰν θεὸς θέλῃ, δίκην αὐτοῖς ἐπιθήσετε*. Eur. Med. 803. *ὃς ἡμῖν σὺν θεῷ τίσει δίκην*. Idem Tro. 867. *Κεῖνος μὲν οὖν δέδωκε σὺν θεοῖς δίκην*." BE. Eur. Alc. 731. *δίκας δὲ δώσεις σοῖσι κηδεσταῖς ἔτι*. Dem. p. 42. *τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν κομιεῖσθε, ἂν θεὸς θέλῃ*.

1188. *Schol.* *αὕτη ἐστὶν ἡ τρίκωλος καὶ αὕτη* (*αὐτὴ*?) *τροχαϊκή, ἀλλὰ διμέτρων δύο μὲν ἀκαταλήκτων, ἑνὸς δὲ καταληκτικοῦ*. V.

1189. *ὄντες οἴκοι μὲν* —] Scholia: Proverbium de illis Laconibus qui in Asia rem infeliciter gesserunt, "Domi leones, in Epheso Lacones." Alciphro II. 1. *καὶ μάλιστα οἱ μισητοὶ Λακεδαιμόνιοι, ἵνα δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι οἱ ἐν Ἐφέσῳ ἀλωπέκες*. BE. Aelian. V. H. XIII. 9. *Λάμια γοῦν ἡ Ἀττικὴ ἑταίρα εἶπεν, οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος λέοντες ἐν Ἐφέσῳ γεγόνασιν ἀλώπεκες*. Paullo aliter Plut. Lys. c. Syll. 3. *οἴκοι λέοντες, ἐν ὑπαίθρῳ δ' ἀλώπεκες*. Confer proverbium apud Greg. Cypr. I. 83 M. *Ἂν ἡ λεοντῆ μὴ ἐξίκηται, τὴν ἀλωπεκῆν πρόσαψον*. Pind. Ol. XI. 20 sq. V. Bergl. ad Alciphr. II. 1. "Vide an versus apud schol. factus sit in Laconas *καθομιλοῦντας* Tissaphernem (Thuc. VIII. etc.) Ioniae satrapam. Cf. Athen. 681 C. 535 E. Quae si vera sunt, iste versus ex Aristophane, vel potius ex proverbio quod expressit Aristophanes, detortus." DOBR.

Schol. *οἴκοι λέοντες*: *Παροιμία παρὰ τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Λάκωνας ἀτυχήσαντας, "οἴκοι λέοντες, ἐν Ἐφέσῳ δὲ Λάκωνες* (*δ' ἀλώπεκες* recte Flor. Chr. aliique ex Aelian. V. H. XIII. 9.)."

1190. *ἀλώπεκες*] Cf. Lys. 1269. *τὰν αἱμυλὰν ἀλωπέκων παυσαίμεθ'*.

1191. Cf. Nub. 1. *ἰοὺ ἰού· | ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον*. Vesp. 931. *ἰοὺ ἰού· | ὅσας κατηγόρησε τὰς πανουργίας*.

Schol. *ἰοὺ ἰού*: *Κορωνὶς εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι οη'. τὸ μέντοι πρῶτον μονόμετρόν ἐστιν.* [*ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.*]

1192. *ὅσον τὸ χρῆμ'*] Sc. *ὄχλου*, ut in Eccl. 394. *ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου | οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη;* Cf. Th. 281. *ὦ Θρᾷττα, θέασαι, καομένων τῶν λαμπάδων | ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος*. Ach. 150. *ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται*. Eq. 1219. *ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο.*

1193. *ταυτηί*] Sc. *τῇ περικεφαλαίᾳ*. V. schol. Cf. 1218. *ἵν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτῳί.*

Schol. *ἔχ' ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί: Περικεφαλαίαν δίδωσιν, ἵνα τοῖς λόφοις ἀπομάττῃ τὴν τράπεζαν. ἔστι δὲ παρεπιγραφή.*

1194. *ὄφελος*] Cf. Pl. 1152. Herod. VIII. 68. *Κίλικες καὶ Πάμφυλοι τῶν ὄφελός ἐστι οὐδέν.*

Schol. *ὄφελός ἐστ' αὐτῆς ἔτι: Πεπαυμένου γὰρ τοῦ πολέμου οὐκ ἔστιν οὐδεμία χρεία τῶν πολεμικῶν σκευῶν.*

1195 sq. Alexis III. 458. *ἄμητας καὶ λαγῷα καὶ κίχλας.*

Schol. *τὰς ἀμύλους: Ἄμυλοι πλακοῦντές τινες, οἱ δὲ ζωμοὶ πλακουντώδεις. ὃν νῦν ἀμύλατόν φασιν.*

1196. *τῶν λαγῴων πολλά*] Sc. *κρεῶν*. Cf. Vesp. 199. *πολλοὺς τῶν λίθων.*

κολλάβους] Cf. Ran. 507. Fr. 420. 421. Vox cognata videtur *κολλύρα*.

Schol. *κολλάβους: Εἶδος ἄρτων. εἰσὶ δὲ μικροὶ ἀρτίσκοι, ἐκ τῶν μεγάλων κεκολλαβισμένοι, οὓς καθάπαξ ἄρτους οὐκ ἠξίουν καλεῖν. καὶ ἐν Βατράχοις* [507] *μέμνηται "ἄρτους ἔπειτα (ἔπεττε) κολλάβους." σχήματος (πέμματος?) δέ ἐστιν ὄνομα, ὥσπερ (ὅπερ?) κολλύραν λέγουσί τινες.*

1197. *ἀναβράττω κίχλας*] Ran. 509. *κρέα | ἀνέβραττεν ὀρνίθεια.* Pherecr. ap. Athen. VI. 269 C.. *κίχλαις ἀναβράστοις.* Id. p. 268. *ὀπταὶ κίχλαι δ' ἐπὶ τοῖσδ' ἀνάβραστ' ἠρτυμέναι.* Ach. 1005. *ἀναβράττετ', ἐξοπτᾶτε — τὰ λαγῷα — τὰς κίχλας.*

ΔΡ.] I. e. falcium faber. Cf. 547. *ὁ δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὁρᾷς ὡς ἥδεται;*

1198. *ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαῖε*] Cf. Nub. 816. *ὦ δαιμόνιε — ὦ πάτερ.* Ach. 475. Eq. 726. Nub. 746. Lys. 872. Eur. Cycl. 266. *ὦ κάλλιστον, ὦ Κυκλώπιον.*

ὅσ' — δέδρακας] Quanta bona sunt quae in nos contulisti!

1200. *οὐδὲ κολλύβου*] Ne teruncio quidem. Ut alibi *οὐδ' ὀβολοῦ.* Cf. Fr. II. 944. *δικόλλυβον.* Eupol. II. 510. *γυναῖκ' ἐβίνουν κολλύβου.* Hinc *κολλυβιστής* in Novo foedere.

Schol. *οὐδὲ κολλύβου: Εἶδος εὐτελοῦς νομίσματος. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀβολοῦ.*

1202. *ὁδί*] Sc. cadorum faber.

τριδράχμους τοὺς κάδους] Sub. *ἐμπολῶ*. Cf. Dem. p. 1045. *πωλῶν τὰς κριθὰς ὀκτωκαιδεκαδράχμους καὶ τὸν οἶνον δωδεκάδραχμον πλουτεῖς εἰκότως.* Aristot. Oecon. 34, 11. *τοῦ σίτου πωλουμένου ἐν τῇ χώρᾳ τετραδράχμου.* Herod. VI. 89. *διδοῦσι δὲ πενταδράχμους ἀποδόμενοι (εἴκοσι νέας).* V. 77. *ἔλυσαν σφέας διμνέως.* Theocr. XV. 19. *ἑπταδράχμως* (al. *ἑπτὰ δραχμῶν*) *κυνάδας — | πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθές.* Plat. Crat. 384. *τὴν πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν.* ibid. *τὴν δραχμαίαν.* Thuc. III. 17. *δίδραχμοι ὁπλῖται.* Dinarch. I. 56. *τὴν πεντεδραχμίαν (πεντέδραχμον?).* Andoc. II. 11. *παρόν μοι πέντε δραχμῶν* (f. *πεντέδραχμον*) *τὴν τιμὴν αὐτῶν δέξασθαι.* Plat. Ax. 366 C. *τὰ δὲ δυοῖν δραχμαῖν, τὰ δὲ τετραδράχμου ἐωνημένα. Τετράδραχμον* per *τὸ τεσσάρων δραχμῶν ἄξιον* explicat Ammonius. Sic *δίδραχμος, τρίδραχμος, τετράδραχμος, διτάλαντος, τριτάλαντος, χιλιοτάλαντος, δίμνους, ἑξάμνους, δεκάμνους, εἰκοσίμνους* etc. V. Valck. ad Adon. p. 308.

ἐς τοὺς ἀγρούς] Anglice, for the country. Sic *ἐς τοὺς γάμους* 1206. *ἐς χάρακας* 1263. I. q. *εἰς ἀγρόν*. Cf. 563. *ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον*.

Schol. *τοὺς κάδους εἰς τοὺς ἀγρούς: Πιπράσκει δηλονότι. καδοποιὸς δὲ ἦν ὁ σὺν αὐτῷ*.

1203. 1204. Respondent inter sese copulae *τε* et altera *καὶ* in v. seq. *τῶν δρεπάνων τε λάμβανε — καὶ ταυτὶ δέχου*. Adferunt Trygaeo dona et de suis fabrilibus, falces cadosque; et de lucro quod jam vendendis rebus fecere, pecuniam. LENTING.

Schol. *τῶν δρεπάνων: Χαλκεὺς ὢν δῶρον δρέπανον αὐτῷ δίδωσιν εἰρήνῃ πρέπον, καὶ ὁμολογεῖ χάριν ὡς τῆς τέχνης αὐτοῦ χρηματιζούσης*.

1204. *ταυτί*] Sc. *δῶρα ἐς τοὺς γάμους*, ut patet ex sequentibus.

Schol. *καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει: Σαφῶς ἄγαν ἐπὶ τοῦ τέλους τοῦ δράματος τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις, ἐκ τούτων δηλῶν καὶ κρίνων τά τε τοῦ πολέμου ἔργα καὶ τὰ τῆς εἰρήνης αὐτοῖς ἄγων ὑπ' ὄψιν, ἵνα εἰς ὃ βούλεται μᾶλλον αὐτοὺς ἀγάγῃ. τὴν δὲ καταστολὴν (καταστροφὴν?) τοῦ δράματος ἐποίησεν ὁμοίαν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν, ἐπεὶ κἀκεῖ τῷ μὲν πρυτανεύσαντι τὴν εἰρήνην δῶρα δίδοται παρὰ πάντων ὡς εἰπεῖν τῶν Ἑλλήνων, τῷ δὲ Λαμάχῳ οὐδέν*.

1207. *καταθέμενοι*] Alloquitur *δρεπανουργὸν* et *καδοποιὸν*, de quo in v. 1202.

1209. *ὅπλων κάπηλος*] Cf. 447. *κεἴ τις δορυξὸς ἢ κάπηλος ἀσπίδων* etc.

1210. Cf. Pher. com. II. 300. *οἴμ' ὥς μ' ἀπολεῖς ἐνταῦθα διατρίβουσ' ἔτι*.

προθέλυμνον] Radicitus, funditus. I. q. *πρόρριζον*, ut loquitur Comicus in Ran. 587. *πρόρριζος — κάκιστ' ἀπολοίμην*. Cf. ad Eq. 528. *ἐφόρει — τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους*. Soph. El. 765. *πρόρριζον, ὡς ἔοικεν, ἔφθαρται γένος*. Aesch. Sept. 1056. *γένος ὠλέσατε πρέμνοθεν οὕτως*. Vocabulo Homerico et heroico apte utitur armorum fabricator. Infra 1224 tragice loquitur loricarius.

Schol. *προθέλυμνον: Ὅ ἐστιν, ἄρδην ἀπώλεσάς με τὴν εἰρήνην προξενήσας. φαίνεται δὲ καὶ οὗτος καὶ ἄλλοι τὸ προθέλυμνον ἀντὶ τοῦ πρόρριζον ἀκούειν. [καὶ παρ' Ὁμήρῳ* Il. I. 541] "*πολλὰ δ' ὅγε προθέλυμνα*."] *Ἀρίσταρχος δὲ τὸ συνεχὲς καὶ ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ δηλοῦσθαί φησι* [Il. N. 130] "*φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ*." *καὶ* [O. 479] "*σάκος θέτο τετραθέλυμνον*," *τουτέστι τέσσαρας ἐπ' ἀλλήλων (ἀλλήλοις?) ἔχον πτύχας. καὶ ὁ λοφοποιὸς δὲ ἐναντία τοῦ δρεπανουργοῦ φρονῶν. ἔρχεται καταβοῶν Τρυγαίου ὡς πεποιηκότος εἰρήνην καὶ μηδὲν χρησιμευούσης τῆς τέχνης αὐτοῦ*.

1211. *λοφᾷς*] Proprie *λοφᾶν* est *λόφον φύειν* cristam gignere, habere, ut in Babrii Fab. 88, 4. *κορυδαλὸς — παῖδας εἶχε — λοφῶντας ἤδη*. Cf. v. *κριθᾶν* (Aesch. Ag. 1644), *φονᾶν* (Soph. Phil. 1209. *φονᾷ νόος ἤδη*), *τομᾶν* (Soph. Aj. 582.). Alii verbum *λοφᾶν* finxisse Comicum existimant ad exemplum eorum, quae morbi alicujus notionem habent, cujusmodi sunt *χαλαζᾶν* (Eq. 383), *ποδαγρᾶν*, *φαλακρᾶν*, *λεπρᾶν*, *κινναβρᾶν* (Pl. 294), *ἑτερεγκεφαλᾶν* (Fr. 611), *ὑδεριᾶν*, *σπληνιᾶν*, *λιθιᾶν*, *βου-*

βουβωνιᾶν, ἰλιγγιᾶν, φθειριᾶν, etc. *Λοφᾶν* igitur valebit morbum cristarum habere, sc. fabricandarum et vendendarum. Morbus enim haud inepte dicatur belli cupido. V. schol.

Schol. *λοφᾷς*: *Λόφους πολλοὺς ἔχεις ἐν πράσει. ὄνομα δὲ πεποίηκε νοσήματος ἀπὸ τοῦ πράγματος, ὡς λέγομέν τινα ὑδεριᾶν, ποδαγρᾶν, σπληνιᾶν, [χαλαζᾶν]. σημαίνει δὲ τὸ πλῆθος ἔχειν λόφων.*

1213. *τουτουΐ*] Sc. *τοῦ θωρακοπώλου.*

'κεινουΐ] Legitur hoc etiam 547.

1214 Cf. 848. *οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον.* 1217. Dem. p. 1355. *δεῖται αὐτοῦ προσθέντα τὸ ἐπίλοιπον — καταθεῖναι αὐτῆς* (for her) *τῷ Εὐκράτει.* ibid. *κατατίθησιν αὐτῆς τὰς εἴκοσι μνᾶς τῷ Εὐκράτει.* ibid. *Φρυνίων — κατετίθει εἴκοσι μνᾶς Νεαίρας — Εὐκράτει.*

καταθῶ] Deponam, solvam. Nub. 246. Eccl. 1007.

1215. *αἰσχύνομαι*] Sc. *εἰπεῖν.*

Schol. *αἰσχύνομαι*: *Ἐλάχιστον γάρ ἐστιν ὃ μέλλω δοῦναι τίμημα.*

1216. *τὸ σφήκωμ'*] Anglice, the fastening. Soph. Fr. 314. *καὶ κάρτα φρίξας εὐλόφῳ σφηκώματι.* Hom. Il. ρ'. 52. *πλοχμοί θ', οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.* (Apud schol.) Bekk. Anecd. p. 114, 6. *σφηκῶσαι: τὸ δῆσαι. Φρύνιχος Φοινίσσαις. Σφηκοῦσθαι* legitur Lucian. Somn. 13. etc. Nonn. Dion. XIV. *καὶ πλοκάμοις εὔοδμον ἐπεσφήκωσε καλύπτρην.*

Schol. *τὸ σφήκωμα*: *Τόπος τῆς περικεφαλαίας ὅπου τὰ πτερὰ δέδεται. Ἄλλως. τὸ πλέγμα, οἷον ὅτι ἐπιμελῶς τοῖς ἱμᾶσιν ἐνδέδεται. καὶ Ὅμηρος* [Il. P. 52] "*πλοχμοί θ' οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.*"

1217. *δοίην ἂν αὐτοῖν —*] Cf. 848. *οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον.* 1214. Alexis Athen. 117 E. *ἔδωκα ταύτης δύ' ὀβολούς.* Eriphus Athen. 84 B. *τούτων μὲν ὀβολὸν — τίθημι.* Lucian. Cyn. 17. *τί ἂν δοίη τις ἀνδρὸς τὴν αὐτὴν τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντος;* Xen. An. III. 3. 18. *τούτῳ μὲν δώσω αὐτῶν ἀργύριον.* Theocr. I. 57. *τῷ μὲν ἐγὼ πορθμεῖ Καλυδωνίῳ αἶγά τ' ἔδωκα* etc.

1218. Cf. 1193. *ἔχ', ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηΐ.*

τουτῳΐ] Sc. *τῷ λόφῳ.* Cf. 1186. De una e duabus cristis loquitur. Cf. 1222.

1219. *Schol.* *ἔνεγκε τὰς ἰσχάδας*: *Ὅτι οὐ μόνον πρὸς γενικὴν εἶπεν, ἀλλὰ καὶ πρὸς αἰτιατικὴν λέγει.*

1221. Cf. 1239. Ach. 1054. *ἀπόφερ' ἀπόφερε τὰ κρέα καὶ μή μοι φέρε.* Nub. 123. *ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἀπὸ τῆς οἰκίας.*

1222. *τριχορρυεῖτον*] Hom. Od. κ'. 393. *τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον.* Theocr. II. 89. *ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες.* Aesch. Fr. 255. *παλαιὸν δέρμα καὶ τριχορρυές.* Confer *πτερορρυεῖν* Av. 106. 284. *φυλλορροεῖν* 1481.

Schol. *τριχορρυεῖτον*: *Οἷον οὐκ ἐπιμελῶς συνδεδεμένοι εἰσίν· ὑπὸ τοῦ χρόνου γὰρ ἐσάπησαν. καὶ αἱ τρίχες τῶν ἵππων αἱ ἐν τοῖς λόφοις ῥέουσιν.*

1223. Anglice, I would not give a fig for them. Similiter Nub. 1395. *τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἂν | ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου.* Soph. Aj. 477. *οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν | ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν*

θερμαίνεται. Ant. 1170. *τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς | οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν*. Xen. Cyr. III. 2. 19. *ἔφη ὁ Ἀρμένιος πολλοῦ ἂν τοῦτο πρίασθαι*. Cyr. III. 1. 20. *κἂν τῆς ψυχῆς πριαίμην ὥστε μήποτε λατρεῦσαι ταύτην*. Eur. Fr. 531. *μόνον δ' ἂν αὐτὰ χρημάτων οὐκ ἂν λάβοις*. Eur. Fr. Inc. 160. *φίλον πρίασθαι χρημάτων πολλῶν σαφῆ*. Herod. III. 139. *ἐγὼ ταύτην πωλέω μὲν οὐδενὸς χρήματος, δίδωμι δὲ ἄλλως*. Plaut. Mil. II. 3. 45. non ego tuam empsim vitam vitiosa nuce.

1224. *θώρακος κύτει*] Eur. Suppl. 1212. *τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει*. Cycl. 398. *λέβητος κύτος*. Eur. Fr. 185. *ἀσπίδος κύτος*. Soph. Tr. 12. *ἀνδρείῳ κύτει*. Diodor. Sic. I. 35. *κύτος τοῦ σώματος*. Plat. Tim. p. 155. *τὸ τῆς κεφαλῆς κύτος*. Eodem sensu *περίπλευρον κύτος* Eur. El. 472. De *θώρακα ἁρμόττουσιν* et *ἀναρμόστοις* v. Xen. Mem. III. 10.

Schol. *θώρακος κύτει*: *Περιφραστικῶς εἶπεν ἀντὶ τοῦ θώρακα. τινὲς δὲ τὸ κοῖλον τῶν θωράκων. εἰσὶ γάρ τινες τῶν θωράκων ἁλυσειδωτοί. τινὲς δέ φασιν ὅτι ἀνιέμενοι οἱ ὀρθοὶ καὶ τεταμένοι, οὓς εἰς θυσίαν ὑπέδυνον*.

1225. *ἐνημμένῳ*] Ab *ἐνάπτομαι*, induo. Videtur autem loricae superinductum aut intus subductum fuisse corium. BE. Anglice lined. Legendum forsan *συνημμένῳ* joined. Schol: *συντεθειμένῳ, ἐρραμμένῳ*.

Schol. *ἐνημμένῳ*: *Συντεθειμένῳ, ἐρραμμένῳ. ἄλλος δέ ἐστιν οὗτος ἀλοφυρόμενος ὅτι μὴ δύναται αὐτὸν τῆς ἀξίας ἀποδόσθαι τιμῆς*.

1226. *ποιήσῃ ζημίαν*] Damnum afferat. Cf. Pl. 1124. *ὅστις ἐποίεις ζημίαν*.

1227. *αἶρε*] Da, cedo. Cf. 1. Schol: *πρόσφερε*. Hesych. *Αἴρειν τράπεζαν: παρατιθέναι*. Ad *τοῦτόν γε* subaudi *τὸν θώρακα*.

τῆς ἰσωνίας] Nos, at cost price. Photius, *ἰσωνία: ἰσοτιμία*. Redde, sed da mihi eam eodem pretio quo tibi constitit.

Schol. *ἀλλ' αἶρέ μοι τοῦτόν γε*: *Ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πρόσφερε καὶ ἐπὶ αἰδοῦ* (*ἐπὶ τοῦ δίδου* Valck. ad Theocr. Adon. p. 327 B.). *ἴσως δὲ διὰ τὸ εἰπεῖν τῆς ἰσωνίας τοὺς Ἴωνας σκώπτει ὡς ἁβρῶς διαιτωμένους καὶ πολλὰ ἀποπατοῦντας, ὡς δηλοῖ τὸ ἑξῆς*.

τῆς ἰσωνίας: *Τῆς ἴσης τιμῆς, καὶ ὅσου σοι καθέστηκεν ἢ ἐπώλησας* (*καθέστηκε πωλήσεις*?) *ἄλλῳ*.

1228. *ἐναποπατεῖν — ἐπιτήδειος*] Polyzelus com. II. 869. *λεκανίῳ γὰρ | πρῶτον μὲν ἐναπονίψεις, | ἐνεξεμεῖς, ἐνεκπλυνεῖς, | ἐναποπατήσεις, Κλεινία*. Eur. Bacch. 508. *ἐνδυστυχῆσαι τοὔνομ' ἐπιτήδειος εἶ*. Ubi Elmsleius confert Herod. VI. 102. *ἦν γὰρ ὁ Μαραθὼν ἐπιτηδεώτατον χωρίον ἐνιππεῦσαι*. IX. 7. *ἐπιτηδεώτατόν ἐστι ἐμμαχέσασθαι τὸ Θριάσιον πεδίον*. Paus. II. 34. *παρέχεται δὲ αὐτὴ* (*αὕτη*?) *λιμένα ἐνορμίσασθαι ἐπιτήδειον*. Av. 38. *καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτῖσαι χρήματα*. V. Porson. Adv. p. 265.

ἔστ'] I. e. *ἐστι*. Cf. 1254. Ne *ἔστ'* corrigendum suspiceris.

Schol. *ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνυ*: *Δηλονότι οὐκ ἔστιν ἁλυσειδωτὸς* (l. *ἁλυσιδωτὸς*), *ἀλλ' ὁ λεγόμενος στατός. εἰκάζει δὲ αὐτὸν λασάνῳ ὀρθῶς σταθέντι, ἐπεὶ τὰ ἄνω παραπλήσια τοῖς χείλεσιν ἔχει τοῦ λασάνου*.

1229. *τοῖς ἐμοῖσι χρήμασιν*] Una cum mercibus meis, aut per merces meas.

1230. *παραθέντι τρεῖς λίθους*] Ad tergendum podicem. Lapidibus uti solitos ad eam rem patet etiam ex Pluto v. 817. *ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι, | ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε.* BE. Proverbium ad hunc locum profert scholiastes: *τρεῖς εἰσὶν ἱκανοὶ πρωκτὸν ἐκμάξαι λίθοι, | ἂν ὦσι τραχεῖς· ἂν δὲ λεῖοι, τέτταρες.* BR. Macho Athen. p. 578. *μετὰ ταῦτα δ' ἡ Γνάθαινα πρὸς τὴν Μανίαν | ἐλοιδορεῖτο καὶ λέγει, Τί τοῦτο, παῖ; | Εἰ δὲ λίθον εἶχες, ὑπολαβοῦσ' ἡ Μανία, | ἔδωκ' ἄν, ἵν' ἔχῃς, φήσ',* dum *ἀποψᾶσθαι, τάλαν.*

παραθέντι] Sc. *παρὰ τῷ θώρακι.* Alioqui enim *παραθεμένῳ* scribendum fuisset, ut in Eccl. 1032.

οὐ δεξιῶς;] Cf. ad Eq. 34. *ὁτιὴ θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ'· οὐκ εἰκότως;*

Schol. *τρεῖς λίθους*: *Καὶ γὰρ παροιμία "τρεῖς εἰσὶν ἱκανοὶ πρωκτὸν ἀπομάξαι λίθοι." τινὲς δὲ προστιθέασι καὶ τοῦτο, ὥς φασιν, "ἂν ὦσι τραχεῖς, ἂν δὲ λεῖοι, τέτταρες." Ἄλλως. ἔνιοί φασι τοῦτο λελέχθαι ἐπεὶ οἱ χέζοντες τρεῖς λίθους παρατιθέασι καὶ ὥσπερ λάσανον ὑπ'* (*ἀπ'*?) *αὐτῶν ποιοῦσιν. ἀναγκαιοτέρα δὲ ἡ πρώτη ἐστὶν ἐξήγησις.*

1231. *ποίᾳ*] Qua parte vel qua via? Schol: *διὰ ποίου μέρους.* Sic *τηδὶ* v. prox. et *ἑτέρᾳ.* Ran. 64.

Schol. *ποίᾳ δ' ἀποψήσει*: *Διὰ ποίου μέρους ἀπομάξασθαι τὸν πρωκτὸν δυνήσῃ;*

1232. *τηδὶ . . . καὶ τῇδε*] De duplici thoracis apertura, per quam brachia exseruntur, intelligendum.

τῆς θαλαμιᾶς] Sub. *ὀπῆς.* Confer *γογγύλη* supra v. 28. "*Θαλάμιαι ὀπαὶ* vocabantur in inferiore navi foramina, per quae exserebantur remi. *Θαλαμίας* autem per jocum appellat thoracis laterum aperturas, per quas exseruntur brachia, occasionem captans trierarchorum avaritiam perstringendi, qui navium aliquot foramina obturare solebant, ut remigum stipendia lucrifacerent." BR. Schol: *κυρίως ἡ κάτω τῆς νεὼς τρώγλη θαλαμιὰ λέγεται.* Cf. ad Ach. 553.

Schol. *διὰ τῆς θαλαμιᾶς*: *Διὰ τῆς ἐκβολῆς τῆς χειρὸς τῆς ἐν τῷ θώρακι τὴν αὑτοῦ χεῖρα καθῆκεν. θαλαμιὰ δὲ εἴρηται παρὰ τὸ ἐοικέναι νεὼς τρυπήματι· κυρίως γὰρ ἡ κάτω τῆς νεὼς τρώγλη θαλαμιὰ λέγεται.*

1233. *ἀμφοῖν*] Sc. *τοῖν χεροῖν.*

1234. *ἵνα μή γ' ἁλῶ*] Curatores triremium cogebantur tot remiges conducere quot essent navis foramina remis exerendis. Saepe autem, ut stipendia remigum lucri facerent, unum alterumve foramen obturabant et celabant. Hos tangit hic Comicus. BE.

τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς] Foramen celans meae navis.

Schol. *ἵνα μή γ' ἁλῶ*; *Τοῦτό φησιν εἰς τοὺς τριηράρχας, ὅτι ἀπέφραττόν τινα τρυπήματα, ἵνα τὸν μισθὸν τῶν ναυτῶν κερδαίνοιεν, ἐκ δὲ τῆς ὄψεως τῶν τρυπημάτων μὴ ἐλέγχωνται. γελοίως οὖν ἀμφοτέραις ταῖς χερσί φησιν ἀποψῆσαι* (*ἀποψήσομαι*?) *τὸν πρωκτὸν, ἵνα μὴ ὡς οἱ τριηράρχαι κρύπτων τρῆμα τῆς νεὼς ἁλῷ. ἠναγκάζοντο γὰρ οἱ ναύκληροι τοσ-*

οὕτους ναύτας μισθοῦσθαι ὅσα εἶχε τρυπήματα ἡ τριήρης. Ἄλλως. ἐπεὶ οἱ τριηράρχαι λαμβάνοντες τὸν μισθὸν τοῦ πληρώματος ἀπέφραττον τὰ τρυπήματα τῶν ἐρετμῶν, ἵνα μὴ ἐλέγχωνται κλέπτοντες ἐρέτας ἐκ τοῦ τὰς θαλαμιὰς εἶναι κενάς. ἑξῆς δὲ τοῦτο ἀστείως ἐπήγαγεν διὰ τὸ προειρημένον ὑπ' αὐτοῦ "τῇδὶ διεὶς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμιᾶς."

1235. *Schol.* ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμνῳ: Καὶ ὑπομενεῖς, φησὶ, τοσοῦτον ἀργύριον αὐτοῦ διδοὺς ὥστε λασάνῳ ἀγγείῳ χρήσασθαι.

1239. θλίβει τὸν ὄρρον] Pro θλίβει τὸν ὦμον. Imitatur enim eos qui quasi emturi induunt loricas experiundi causa an etiam quadrent: deinde, si emere nolint, praetexunt causam, quia humerum premat. Ex scholiis. BE. Ran. 222. ἐγὼ δέ γ' ἀλγεῖν ἄρχομαι | τὸν ὄρρον. Lys. 964. Confer v. ὀρροπύγιον Nub. 158. etc.

Schol. θλίβει τὸν ὄρρον: Μιμεῖται τοὺς ἐπ' ἀληθείᾳ ἐνδυομένους τοὺς θώρακας καὶ διὰ τὸ μὴ ὠνεῖσθαι θλίβειν λέγοντας τὸν τράχηλον ἢ τοὺς ὤμους. τοιαῦτα δέ φασι βουλόμενοι διακόψαι τὸ τίμημα. ὄρρος δέ ἐστιν ὁ ὑποκείμενος τοῖς σφαιρώμασι τόπος. δῆλον δὲ ὅτι λαβὼν τὸν θώρακα ἐπεκάθισεν αὐτῷ ὡς λασάνῳ, ἵνα μᾶλλον κινήσῃ γέλωτα.

1240. Cf. Eq. 1183. καὶ τί τούτοις χρήσομαι | τοῖς ἐντέροις; Pl. 941. τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις; εἰπέ μοι. Lys. 476. τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνωδάλοις; Nub. 22. τί ἐχρησάμην (αὐταῖς); Alexandr. com. IV. 553. τούτῳ τί χρῇ; Eccl. 677. τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται;

τί δ' ἆρα —;] Cf. Vesp. 893. τίς ἆρ' ὁ φεύγων οὗτος; Soph. Fr. 710. ὦ θεοὶ, τίς ἆρα Κύπρις —; Eur. In. Fr. 11, 1. τίς ἆρα μήτηρ ἢ πατὴρ κακὸν μέγα —; Eur. Ion. 563. ὦ φίλη μῆτερ, πότ' ἆρα καὶ σὸν ὄψομαι δέμας;

1241. ἐγὼ referendum ad χρήσομαι potius quam ad ἐπριάμην.

1242—1244. Notanda structurae mutatio, ut alibi saepe. Cf. ad Av. 47. Aesch. Cho. 520. τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος | ἑνὸς, μάτην ὁ μόχθος. Eur. Iph. T. 675. κοινῇ δὲ πλεύσας, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν. 678. σωθεὶς δὲ — ὄνειδά τ' ἐμοῦ γένοιτ' ἂν etc.

1242. μόλυβδον ἐγχέας] Nimirum ut gravior facta tuba terrae secura insistat.

Schol. μόλιβδον ἐς τουτὶ: Ἀντὶ τοῦ μολίβδῳ τὸν κώδωνα τῆς σάλπιγγος πληρώσας. τὸν κώδωνα δὲ τῆς σάλπιγγος συμβουλεύει αὐτῷ πωμάσαι μολίβδῳ, καὶ ἐν μέσῳ ἐνεῖραι ῥάβδον, ἵνα γένηται κατακτὸς ὁ κότταβος. ξύλον γὰρ αἰωρήσαντες ἐκ τοῦ μέσου καθάπερ πλάστιγγα ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐξῆπτον ἐλλύχνια καὶ κυμβεῖα κοῖλα, καί τι ἀγγεῖον ἐτίθεσαν ὕδατος πλῆρες. εἶτα καθάπερ ἐπὶ τρυτάνης τὸ ἕτερον βαρύνοντες μέρος προΐζειν ἐποίουν, ὥστε πληροῦσθαι τὰ ἐλλύχνια. εἶτα τὸ ἕτερον πάλιν βαρύνοντες μέρος ἀνάγκην ἐποίουν ἀνεγειρομένῳ καὶ ἀναπηδῶντι τῷ πεπληρωμένῳ ἐκ τῶν ἐλλυχνίων ἀναπέμπειν τὸ ὕδωρ. ὑπέκειτο δὲ τὰ κυμβεῖα τοῖς ἐλλυχνίοις, ὥστε εἰς ταῦτα πάλιν ἐμπίπτειν τὸ ὕδωρ, καὶ ὁ τῶν πλειόνων ἐπιψαύσας κυμβείων ἐδόκει νικᾶν. κάτακτοι δὲ ἐκλήθησαν ἀπὸ τοῦ κατάγειν καὶ αὖ πάλιν ἀνάγειν τὸν κότταβον. περὶ μὲν οὖν τῆς

ῥάβδου καὶ Ἕρμιππος εἶπεν ἐν Στρατιώταις "ῥάβδον ὄψει τὴν κοτταβικὴν ἐν τοῖς ἀχυροῖσι κυλινδομένην." μέμνηται δὲ καὶ Φερεκράτης ἐν Παννυχίδι τῶν κυμβείων καὶ τοῦ κατακτοῦ κοττάβου. περὶ δὲ τῆς πάντων τούτων κατασκευῆς καὶ χρήσεως ἐξῆκται καὶ ἐν ταῖς ἐκλογαῖς. Ἄλλως. τὸν κώδωνα τῆς σάλπιγγος συμβουλεύει αὐτῷ πώμασαι μολίβδῳ καὶ ἐν μέσῳ ἐνεῖραι ῥάβδον. οὕτω γὰρ ἡ χαλκῆ λάταξ ἐν μέσῳ ἐτίθετο ἠρτημένη, ὥς φασιν, ἀπὸ τῆς ὀροφῆς, ἀπὸ τοῦ αὐλοῦ τοῦ μέσου, ὥστε ἀποκοτταβίζειν εἰς αὐτήν. νῦν δὲ καὶ ἀγγεῖον κότταβον εἴρηκε. κατακτὸν δὲ ἀπὸ τοῦ κατάγειν ἄνωθεν τῇ χειρί.

1243. ῥάβδον] Cf. Herm. II. 397. ῥάβδον — τὴν κοτταβικήν. 403.

1244. τῶν κατακτῶν κοττάβων] V. schol. ubi pro ἐν ᾧ — ὀξύβαφον ἦν ἐπιπλέον τὸ πλῆθυς correxerim ἐν ᾧ ὀξυβάφων ἦν ἐπιπλεόντων πλῆθος. Cf. Athen. XV. p. 667 E. F. Poll. VI. 109. Lucian. Lex. 3.

Schol. τῶν κατακτῶν κοττάβων: Διττὸς ὁ τρόπος τῶν κοττάβων, ὧν ὁ μὲν ἕτερος τοιοῦτος· ἵστασαν ξύλον τι λυχνίῳ παραπλήσιον ἐν μέσῳ τοῦ συμποσίου, καὶ ἀπ' ἐκείνου ἤρτητο ἀγγεῖον ὅμοιον ὀξυβάφῳ, εἰς ὃ τὸ καταλειπόμενον ἐν τῷ ποτηρίῳ ἠκόντιζον, καὶ ὁ ἐπιτυχὼν ἐνίκα. ὁ δὲ ἕτερος τοιοῦτος· κατὰ τοῦ συμποσίου ἐτίθεσαν ἀγγεῖον ὅμοιον λεκάνῃ ὕδατος πλῆρες, καὶ ἐν τῷ ἀγγείῳ τούτῳ ὅμοιόν τι ποτήριον περιεπήγνυσαν, καὶ κύκλῳ τῆς λεκάνης μυρσίνας, καὶ ἔβαλλον εἰς τὸ ποτήριον ἐκεῖνο τὸ ἀπολειπόμενον, καὶ ὁ καταδύσας τὸ ποτήριον ἐνίκα. νῦν δὲ αὐτὸ τὸ ἀγγεῖον κότταβον εἴρηκεν ἀπὸ τοῦ κατάγειν. Ἄλλως. τῶν κοττάβων δύο ἦσαν εἴδη, ἓν μὲν τοῦ κατακτοῦ λεγομένου. ἦν δὲ οἷον λυχνίον ὑψηλόν, ἔχον ἐν αὐτῷ πρόσωπον, ὃ μάνην ἐκάλουν, ἐφ' οὗ ἔδει πεσεῖν καταβαλλομένην τὴν πλάστιγγα. ἕτερον δὲ ἀγγεῖόν τι ἐοικὸς λουτῆρι πλῆρες ὕδατος, ἐν ᾧ ὀξύβαφον ἦν ἐπιπλέον τὸ πλῆθος, ὅπερ καταδύειν τοῖς λάταξιν ἐπειρῶντο. Ἄλλως. κότταβος Ἀθήναιος ἐν τῷ ιε' [p. 666] φησὶν ὅτι Σικελική τις ἐστὶ παιδιὰ πρώτων εὑρόντων Σικελῶν, ὥς φησιν Κριτίας ὁ Καλλαίσχρου ἐν τοῖς ἐλεγείοις "κότταβος ἐκ Σικελῆς ἐστὶ χθονός, ἐκπρεπὲς ἔργον." Δικαίαρχος δὲ ὁ Μεσσήνιος, Ἀριστοτέλους μαθητής, ἐν τῷ περὶ Ἀλκαίου καὶ τὴν λάταγα αὐτὴν εἶναί φησι Σικελικὸν ὄνομα. λατάγη δέ ἐστι τὸ ὑπολειπόμενον ἐκ τοῦ ἐκποθέντος ποτηρίου ὑγρόν, ὃ συνεστραμμένῃ τῇ χειρὶ ἄνωθεν ἐρρίπτουν οἱ παίζοντες εἰς τὸ κοττάβιον. κότταβος δὲ ἐκαλεῖτο καὶ τὸ τιθέμενον ἆθλον τοῖς νικῶσιν ἐν τῷ πότῳ, καὶ τὸ ἄγγος εἰς ὃ ἐνέβαλλον τοὺς λάταγας, ὡς Κρατῖνος ἐν Νεμέσει δείκνυσιν. ὅτι δὲ καὶ χαλκοῦν ἦν Εὔπολις ἐν Βάπταις λέγει· "χαλκῷ περὶ κοττάβῳ." Πλάτων δὲ ἐν Διῒ κακουμένῳ παιδιᾶς εἶδος παροίνιον τὸν κότταβον εἶναι ἀποδίδωσιν, ἐν ᾗ ἐξίσταντο καὶ τῶν σκευαρίων οἱ διακυβεύοντες. ἐκάλουν δὲ ἀγκύλην τὴν τοῦ κοττάβου πρόεσιν διὰ τὸ ἐπαγκυλοῦν τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐν τοῖς ἀποκοτταβισμοῖς. καὶ ἀγκυλητοὺς ἔλεγον κοττάβους. ὅτι δὲ ἆθλον προέκειτο τῷ προεμένῳ προείπομεν. ἐλέγοντο δέ τινες καὶ κατακτοὶ κότταβοι. ἦν δὲ λύχνιον ἀγόμενον πάλιν τε συμπῖπτον, ὑψηλὸν ἔχον τὸν μάνην καλούμενον, ἐφ' ᾧ τὴν καταβαλλομένην ἐπιπεσεῖν πλάστιγγα, ἐντεῦθεν δὲ ἐμπίπτειν εἰς λεκάνην ὑποκειμένην πληγεῖσαν τῷ κοττάβῳ. καί τις ἦν ἀκριβὴς εὐχέρεια τῆς

βολῆς. τοῦ δὲ μάνου πολλοὶ μέμνηνται. ἦν δὲ ἕτερον εἶδος παιδιᾶς τῆς ἐν λεκάνῃ. αὕτη δὲ ὕδατος πληροῦται: ἐπέκειτο δὲ ἐπ' αὐτῇ ὀξύβαφα κενά, ἐφ' ἃ βάλλοντες τὰς λάταγας ἐκ καρχησίων ἐπειρῶντο καταδύειν. ἀνῃρεῖτο δὲ τὰ κοττάβια ὁ πλείω καταδύσας. ὅτι δὲ τῶν ἐρωμένων ἐμέμνηντο ἀφιέντες ἐπ' αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κοττάβους δῆλον ποιεῖ Ἀχαιὸς ἐν Λίνῳ καὶ Καλλίμαχος· "πολλοὶ καὶ φιλέοντες ἀκόντιον ἧκον ἔραζε οἰνοπόται Σικελὰς ἐκ κυλίκων λάταγας." Σικελὰς δὲ αὐτὰς οὐκ ἀπεικότως ὠνόμασεν, ἐπεί, ὡς προείπομεν, Σικελῶν τὸ εὕρεμα, καὶ ἐσπούδασται σφόδρα παρ' αὐτοῖς ὁ κότταβος.

1247. *σπαρτίοις ἠρτημένην*] Aristoteles Quaest. Mechan. c. 2. *ἔστω ζυγὸν ὀρθόν, ἐφ' οὗ ΒΓ., σπαρτίον δὲ τὸ ΑΔ.* Scilicet *σπαρτίον* est ansa trutinae, Anglice, the tongue of a balance. V. Arist. Mechan. II. 1. 9. Cf. Philippid. com. IV. 470. *ἄχρηστα παντελῶς τὰ σπαρτία (τοῦ δίφρου).* Poll. X. 36. *σπαρτία, σπάρτα, τόνος, κειρία.* Herod. V. 16. *δέουσι τοῦ ποδὸς σπάρτῳ.* Thuc. IV. 48. *τοῖς σπάρτοις — ἀπαγχόμενοι.* Cf. ad Av. 816.

Schol. σπαρτίοις ἠρτημένην: Τὸ μεσαίτατον, φησίν, ἔκδησον σπάρτῳ, ἵνα τρυτάνη γένηται ἐκ τοῦ τῆς αὐλοῦ (imo *αὐλοῦ τῆς*) *σάλπιγγος.*

1248. *πλάστιγγα*] Lancem. Cf. Ran. 1378. Hermipp. ap. Athen. XV. 668 A. *τὴν δὲ τάλαιναν πλάστιγγ' ἂν ἴδοις | παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας.* Critias Athen. 600 E. *πλάστιγξ θ' ἡ χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ' ἄκροισι καθίζῃ | κοττάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου ψακάδεσσιν.* Antiph. III. 29. *καθ' ὅσον ἂν τὸν κότταβον | ἀφεὶς ἐπὶ τὴν πλάστιγγα ποιήσῃ πεσεῖν.* Soph. Fr. 14. *ὅταν δὲ δαίμων ἀνδρὸς εὐτυχοῦς τὸ πρὶν | μάστιγ' ἐρείσῃ* (*πλάστιγγ' ἐρείσῃ* Lobeck. ad Aj. 242. qu. *πλάστιγγα κρούσῃ*).

καὐτό σοι γενήσεται —] Sic Eccl. 678. *ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισιν* (sc. *τὸ βῆμα*). Thuc. II. 3. *ἁμάξας ἐς τὰς ὁδοὺς καθίστασαν, ἵν' ἀντὶ τείχους ᾖ.*

1249. *ἱστάναι*] Cf. Vesp. 40.

1250. Cf. Nub. 1265. *ὦ Παλλάς, ὥς μ' ἀπώλεσας.* Aesch. Pers. 521. *ὦ δυσπόνητε* (*δυσπάλαιστε* conj. Blomf. qu. *δυσφόρητε*) *δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς | ποδοῖν ἐνήλω παντὶ Περσικῷ γένει.* Versus tragici coloris. Cf. Nub. 1265. Eur. Orest. 130. Eur. Fr. 781. Soph. Ant. 1284.

δυσκάθαρτε] Implacabilis. Soph. Ant. 1284. *δυσκάθαρτος Ἅιδου λιμήν.*

Schol. οὗτος κράνη κομίζει δύο. V.

1251. *ὅτ' ἀντέδωκά γ'*] Sic Lys. 421. *ὅτ' ὢν γ' ἐγὼ πρόβουλος* etc. Nub. 1217. *ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' ἕνεκα —.* Cf. ad Nub. 7.

τῶν δέ] Sc. *τῶν κρανῶν.*

Schol. ὅτ' ἀντέδωκα: Τότε με ἀπώλεσας, ὅτε καὶ ἀντὶ τούτων μνᾶν ἔδωκα.

1252. *αὔτ'*] Sc. *τὰ κράνη.*

1254. *ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια —*] Cf. ad 1228. Eur. Bacch. 508. *ἐνδυστυχῆσαι τοὔνομ' ἐπιτήδειος εἶ.*

συρμαίαν] Quia Aegyptii saepe syrmaea utuntur ad purgationem alvi, ut testatur Herodotus II. 125. Hinc etiam comicus Thesm. 857. vocat

eos *μελανοσυρμαῖον λεών*. BE. Cf. Herod. II. 77. *συρμαΐζουσι τρεῖς ἡμέρας ἐπεξῆς μηνὸς ἑκάστου*. II. 88. Noster Fr. 252. *συρμαιοπῶλαι*. Phot. p. 557, 17. *συρμαίαν βλέπων*. *Συρμαίαν πόμα κρίθινον* fuisse docet Suidas. Fuit autem potio purgatoria. V. Foes. in Oecon. Hippocr. p. 601. Gl. Herodot: *Συρμαΐζειν. καθαίρειν πόματι ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος.*

Schol. *συρμαίαν μετρεῖν*: *Οἱ μὲν ἀξιοῦσι χυλὸν βοτάνης εἶναι τὴν συρμαίαν, ᾗ χρῶνται Αἰγύπτιοι πρὸς διάρροιαν· τινὲς δὲ τὸν λεγόμενον ζύθον, ὡς καὶ φησὶ Δίδυμος. Ἄλλως. φαίνονται τοῦ χυλοῦ τῆς συρμαίας πίνειν οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς διάρροιαν, ὡς Δίδυμος. ἁλμαίαν ἐκ ῥαφανίδων Αἰγυπτιακὴν πρὸς κάθαρσιν ἐπιτήδειον.*

1255. *ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν*] Cf. 856. *εὐδαιμονικῶς — πράττει*. Pl. 629. *ὡς μακαρίως πεπράγατε*. 802. *πράττειν — εὐδαιμόνως*. Eur. Herc. 1375. *ὡς ἀθλίως πέπραγα —*. Alciphr. III. 46. *ὡς εὐτυχῶς, ὡς μακαρίως, πέπραγα*. Paratragoedia alicujus loci haec sunt, ut videtur.

1257. Cf. Pl. 941. *τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις;*

1258. *τοιαυτασί*] Ostendit ei quales ansas debeat facere galeis, ut earum sit aliquis usus, nempe aurem ei prehendens, ut ex iis fiant cadi, quorum ansae dicuntur *ὠτάρια*. Schol: *ὠτάρια τοῖς κράνεσιν, ἵνα γένωνται κάδοι· δείκνυσι δὲ τὰ ὦτα αὐτοῦ*. BE.

Schol. *λαβάς*: *Ὠτάρια τοῖς κράνεσιν, ἵνα γένωνται κάδοι. δείκνυσι δὲ τὰ ὦτα αὐτοῦ, καὶ ἔστι παρεπιγραφή.*

1260. *μηδαμῶς γ', ἐπεὶ —*] Cf. Nub. 688. *οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ | πῶς ἂν καλέσειας —;* Vesp. 79. *οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ | αὕτη γε —*. 1164. *μηδαμῶς τουτόν γ', ἐπεὶ | πάνυ μισολάκων*. 1393. *οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ | λόγοι διαλλάξουσιν —*.

1261. *τούτῳ — ὠνήσομαι*] Attica locutio. V. schol. Cf. Ach. 815. *ὠνήσομαί σοι*. 812. *πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε*. Ran. 1229. *ἐγὼ πρίωμαι τῷδ';*

Schol. *τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα*: *Ἀττικῶς εἶπε τούτῳ ὠνήσομαι, ἀντὶ τοῦ παρὰ τούτου ὠνήσομαι.*

1262. *διαπρισθεῖεν*] Cf. Eubul. III. 239. *ἅπαντα διαπεπρισμένα | ἡμίσε' ἀκριβῶς ὥσπερεὶ τὰ σύμβολα.*

1263. *λάβοιμ' ἄν*] Emerem.

ἐς χάρακας] Anglice, for stakes. Cf. 1202. 1206. Evangelus Athen. p. 644 E. *εἰς τὰ κρέα μόσχον ἔλαβες*. Theocr. V. 98. *ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον — δωρήσομαι.*

ἑκατὸν τῆς δραχμῆς] Ut Eq. 945. *τοῖσι πολλοῖς τοὐβολοῦ.*

1265 sq. Cf. Th. 1177. *ἡ παῖς ἔμελλε προμελετᾶν, ὦ τοξότα· | ὀρχησομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄνδρας τινάς.*

Schol. *τὰ τῶν κεκλημένων εἰς δεῖπνον*. V.

1266. *τῶν ἐπικλήτων*] Sunt qui de convivis extraordinariis (Lat. umbris) hoc intelligunt. Sed parum dubito quin reponendum sit *δεῦρο τῶν κλητῶν*. Vide annotationem criticam.

δεῦρ'] Refer ad *ἐξέρχεται*.

1267. Cf. Eccl. 678. *καὶ ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισι | τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ κεἴ τις δειλὸς γεγένηται.*

προαναβάληται] Praeludat. Schol: *προοιμιάσηται.* Cf. Isocrat. 240 D. *ὥσπερ χορὸς πρὸ τοῦ ἀγῶνος προαναβαλέσθαι.* Hom. Od. *ά.* 155. *ἤτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν.*

Schol. ἄττ' ᾄσεται: Τὸ ἑξῆς, δοκεῖ δέ μοι ἵνα δεῦρο προοιμιάσηταί τινα μέλη ᾆσαι καὶ προμελετῆσαι.

1269. *παρ' ἐμὲ στάν*] Cf. Vesp. 1083. *στὰς παρ' ἄνδρ' ἀνήρ.* Lys. 1275. *γυνὴ στήτω παρ' ἄνδρα.*

ἀναβαλοῦ] Hom. Od. *ά.* 155. *ἤτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν.* Theocr. VIII. 71. *δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' ἀείδειν.* V. Valck. ad Theocr. VI. 20. Hinc *ἀναβολή* 830.

1270 sq. Scholia Latine conversa: Duos sistit pueros cantantes, ut occasionem habeat perstringendi horum patres, alterum tanquam patrem bello deditum, alterum tamquam timidum quive clypeum abjecerit. Primo ita fecit cantantem bello dediti filium. Et videsis quam congruas res illi tribuerit. BE.

1270. Initium est versus iste *νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι* Epigonorum, non, ut ait scholiastes, Antimachi, sed longe antiquioris poetae, Homeri scilicet ipsius vel saltem Homeridarum alicujus. Antimachus Colophonius, quem Platone priorem aetate fuisse ait Suidas, Thebaidem fecit, quae, si Athenis quum comicus noster fabulas suas docebat nota fuit, non tamen ita erat pervulgata et tanti habita ut eam pueri etiam discerent. Epigonorum vero quisquis fuerit auctor, ex Herodoto constat antiquissimum fuisse. Bene autem poeta ille secundi belli Thebani duces, eorum qui in priore bello occubuerant filios, *ὁπλοτέρους* appellat eo sensu quo nomen istud apud Homerum occurrit frequentissime, id est *νέους καὶ ὅπλα αἴρειν δυναμένους.* Quia vero ab armis, *ὅπλοις*, ducta est vox illa, eam Trygaeus abominatur. Scholiastes: *παρὰ τὸ ὅπλον παίζει.* — Versum illum tanquam ex Homeri Epigonis profert auctor certaminis Homeri et Hesiodi. BR.

αὖθ'] Rara haec particula in comoedia. Cf. Vesp. 1015. (anap.) Nub. 595. (mel.) Cratin. II. 111. *οἱ δ' αὖθ' ἡμεῖς.* Metagen. II. 751. *νῦν δ' αὖθ' ὑμῖν ἀγορεύω.*

Schol. νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν: Οὐδὲν ἀστειότερον τῆς εὑρέσεως. δύο γὰρ δῆθεν ἵστησι παιδία ᾄδοντα, ἵνα ἀφορμὴν σχῇ τοῖς πατράσιν αὐτῶν ὀνειδίσαι καὶ διαβαλεῖν τὸν μὲν ὡς φιλοπόλεμον ὄντα, τὸν δὲ ὡς ῥίψασπιν. πρῶτον οὖν πεποίηκε τὸ τοῦ φιλοπολέμου ᾆδον παιδίον, καὶ θέασαι ὡς πρόσφορα αὐτῷ περιέθηκε πράγματα. ἀρχὴ δὲ τῶν Ἐπιγόνων Ἀντιμάχου.

1271. *Schol. ὁπλοτέρους: Παρὰ τὸ ὅπλον παίζει.*

1273 sq. Versus quos cantat puer sunt omnes ex Homero expressi, Iliad. *δ'.* 446. *οἱ δ', ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο, | σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν | χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι | ἔπληντ' ἀλλήλῃσι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.* Hi versus totidem verbis repetuntur Iliad. *θ'.* 60. BR. Adde Il. *γ'.* 15.

1275. *μεμνημένον ἀσπίδος*] Hom. Od. δ'. 331. *τῶν νῦν μοι μνῆσαι.* 118. Herod. VII. 159. *τούτου μὲν τοῦ λόγου μηκέτι μνησθῇς.* Soph. Oed. R. 564. *ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι —;* Cum accusativo Hom. H. Apoll. 159. *Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν | μνησάμεναι.*

1276. Homeri versus Il. δ'. 450.

1278. *καὶ ταύτας* —] Cf. 744. Eq. 189. Eccl. 594. et ad Pl. 546.

ὀμφαλοέσσας] Umbonibus munitas, i. e. bellicas. Quia puer *ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας* modo dixerat.

1279. *σὺ γάρ εἰπέ μοι*] Cf. Nub. 736. *σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον.* Soph. El. 352. *ἐπεὶ δίδαξον* etc.

ᾄδω] Subjunctivum esse vix opus est ut moneam. Sic alibi *τί δρῶ;*

οἷστισι] Sic *ᾗτινι* Nub. 960. *ᾧτινι* Soph. Oed. C. 1673. *ἧστινος* Aesch. Ag. 1329. Eur. Hipp. 903.

1281. *πάσασθαι*] Vox Homerica.

1282. 1283. 1286. 1287. "Utrum ex aliquo poemate epico sint petiti an ab Aristophane ad normam poeseos Homericae compositi (cf. Od. IV. 15. Il. XVI. 267) non apparet." (Bakh.)

1283. *ἔκλυον*] Epice pro *ἐξέλυον.*

Schol. *ἔκλυον*: *Ἀπέλυον, ἐξέλυον. εἶτα ἐν ἐκθέσει στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι β'. — εἶτα ἐν εἰσθέσει ἐπικοὶ δύο.* V.

1284. *εἶεν*] Ultima ancipiti propter pausam, ut in v. 663. *εἶεν· ἀκούω —.* Aesch. Cho. 645.

ἐκόρεσθεν] Forma epica, ut *κατένασθεν* Vesp. 662.

1285. *κεκορημένοι*] Sc. *τοῦ πολέμου.* Forma Ionica et epica. V. Hom. Od. ψ'. 350. *κεκορήμεθ' ἀέθλων.* Il. σ'. 287. *οὔπω κεκόρησθε ἐελμένοι.* Sed *κεκορεσμένοι* est Xen. Mem. III. 11. 13. *ἐκορέσθην* Hom. Od. υ'. 59. *κορεσθεὶς* Theogn. 1269. *ἐκόρεσθεν* Pac. 1283.

1286. *θωρήσσοντ'*] Acumen est in ambiguo sensu verbi *θωρήσσεσθαι*, significantis armari, thoracem induere, *καθοπλίσασθαι*, et inebriari, *ἐμπίπλασθαι οἴνου.* Vide Etymol. M. p. 460. Ex hac ambiguitate petitus lepidus jocus in Ach. 1135. ubi, quum Lamachus sibi thoracem afferri jussisset dixissetque *ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι*, congium Dicaeopolis sibi dari jubet aitque *ἐν τῷδε πρὸς τοὺς ξυμπότας θωρήξομαι.* Hic vero, puer quum dixisset heroas facto edendi fine *θωρήξασθαι*, intelligit Trygaeus majoribus eos sese poculis invitasse, ideoque addit *ἄσμενοι, οἶμαι.* BR. Cf. Hom. Il. θ'. 376. *τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι.* σ'. 277. *θωρηχθέντες.* Brunck: pectora sibi munierunt.

πεπαυμένοι] Post quietem.

Schol. *θωρήσσοντ'*: *Ἀντὶ τοῦ ἔπινον, παρὰ τὸ εἰς τὸν θώρακα πέμπειν τὸν οἶνον.*

ἄσμενοι, οἶμαι: Πρὸς τὸ πεπαυμένοι, οὐ πρὸς τὸ θωρήσσοντο. εἰ μὴ ὅτι ὁμωνύμως θωρήσσεσθαι ἔλεγον καὶ τὸ πίνειν παρὰ τὸν θώρακα, ὅτι ἐν αὐτῷ τὸ ὑγρὸν λέγεται εἶναι.

1288. Cf. Ran. 226. *ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοάξ.*

παιδάριον] Vocativus, ut in Pl. 823. *ἕπου μετ' ἐμοῦ, παιδάριον.* Th. 1203.

Schol. εἶτα ἐν ἐκθέσει στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι γ'. εἶτα πούς σπονδεῖος καὶ ἐν εἰσθέσει ἐπικοὶ β'. καὶ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι δ'. V. *καὶ ἐλεγεῖον Ἀρχιλόχου καὶ στίχοι ἐπικοὶ β'. — καὶ στίχοι ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ β'. ἴαμβος δίμετρος ἀκατάληκτος.* V.

1289. *τοῦ καί ποτ' εἶ;*] Dic praeterea cujus sis. Cf. Lys. 526. *ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;* Soph. Oed. R. 989. *ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ;* 1129. *ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;* 772. *τῷ γὰρ ἂν καὶ μείζονι λέξαιμ' ἂν —;* Ant. 1314. *ποίῳ δὲ κἀπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ;* Iph. A. 327. *ποῦ δὲ κἄλαβές νιν;* Eur. In. Fr. XI. *ποῦ καί ποτ' οἰκεῖ* (*καὶ κατοικεῖ?*) —; Eur. Phoen. 1373. *πῶς καὶ πέπρακται διπτύχων παίδων φόνος;* Alc. 846. *ποῦ καί σφε θάπτει;* Hec. 513. *πῶς καί νιν ἐξεπράξατ';* 1047. Xen. An. VII. 7. 10. *ἀτὰρ τί καὶ πρὸς ἐμὲ λέγεις ταῦτα;* V. Pors. ad Phoen. 1373. Wund. ad Soph. Ant. 766.

1290. *Schol. Λαμάχου: Τοῦ ἀεὶ βουλομένου μάχεσθαι. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ τέλος τοῦ Λάμαχος ὀνόματος. τὸ δὲ αἰβοῖ γελῶν λέγει.*

1292. *θαύμαζον — εἰ σὺ μὴ εἴης*] Mirabar ni tu esses. Anglice, I was wondering whether you were not.

1293. *βουλομάχου —*] Lamachum perstringit ut *βουλόμαχον*, et mox etiam *κλαυσιμάχον* (pro *κλαυσόμενον*) futurum eum auguratur. Cf. Eur. Cycl. 450. *σκαιὸς ἀπῳδὸς* (*ἀοιδὸς* Herw.) *καὶ κλαυσόμενος.*

Schol. ἐπεὶ μισοπόλεμος ὁ Κλεώνυμος. ὅτι δειλὸς καὶ ῥίψασπις ὁ Κλεώνυμος πολλάκις εἰρήκαμεν. V.

1295. *ποῦ μοι —;*] Cf. Vesp. 902. *ποῦ μοὺ* (*μοὖσθ' ὁ?*) *διώκων —;* Eccl. 785. *ποῦ μοὖσθ' ἱμάς;* Canticum ap. Athen. 629 E. *ποῦ μοὶ τὰ ῥόδα —;*

1297. *σώφρονος*] Eadem ratione Cleonymum istum Paci dicit esse *εὐνούστατον* supra v. 672. BE.

πράγματ'] Actiones bellicas, praelia, pugnas.

Schol. οὐ πράγματ' ᾄσεις: Οὐδὲν τῆς εἰρωνείας ἥδιον· καὶ γὰρ ὡς κιναιδιζόμενον τὸν Κλεώνυμον κωμῳδεῖν βούλεται.

1298. *ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις*] Distichon Archilochi, quod is in seipsum cecinit, cum in praelio quodam contra Saïos, qui dicuntur esse Thracum gens, fugisset relictis turpiter armis. Ex scholiis. Ceterum imitatus in hac re Archilochum videtur Horatius, cum etiam de se ipso inquit Od. II. 7. 9. Tecum Philippos et celerem fugam | Sensi relicta non bene parmula. BE. Similis locus, sed turpiter depravatus, est Alcaei Fr. 32. Apud nostrum corrigo *ἀσπίδι μευ* etc.

ἀγάλλεται] Thuc. III. 62. *καὶ τούτῳ μάλιστα αὐτοί τε ἀγάλλονται* etc. IV. 95. VI. 41. Herod. I. 143. *τῷ τε ὀνόματι ἠγάλλοντο.* Aristaenet. Epist. I. 15. *οἷς ὑπερφυῶς ἀγάλλεσθαι τὸ θῆλυ πέφυκε γένος.*

Schol. [*ἀσπίδι μὲν Σαΐων*: *Ἀρχιλόχου ἐστὶ τὸ δίστιχον. οὕτως δὲ ἐγράφη ἐπὶ τῇ ἀπορρίψει τῆς ἀσπίδος. ἐπιτηδείως δὲ καὶ ἐνταῦθα πρὸς ῥίψασπιν εἴρηται.* *Ἄλλως. Ἀρχίλοχος ποιητὴς ἦν καὶ πάντας διέβαλλεν. ὅθεν καὶ Πίνδαρος Πυθικῶν* [II. 99] "*εἶδον κατὰ γὰρ ἑκὰς ὄντα πολλὴ ψογερὸν Ἀρχίλοχον βαρυλόγοις ἔχθεσι πιαινόμενον.*" *Ἄλλως. οὗτος ὁ Ἀρχίλοχος ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον ἐν τῇ πρὸς Σαΐους μάχῃ· ἔστι δὲ ἔθνος Θρᾴκης· καὶ φοβηθεὶς ἔφυγε ῥίψας ἑαυτοῦ τὰ ὅπλα. αὐτὸν οὖν διαβάλλων λέγει.*]

1300. *ὦ πόσθων*] Non solum puerorum *τὰ αἰδοῖα*, sed et ipsi pueruli sic vocantur. Ex Hesychio. Sic a *σάθη*, quod idem est quod *πόσθη*, dicitur *σάθων*. Antisthenes *σάθωνα* vocavit Platonem, ut refertur apud Athenaeum p. 507. BE.

ὦ πόσθων] O puerule. V. schol. et Phot. p. 445, 4. *πόσθων. κυρίως λέγεται παιδάριον· οὕτως γὰρ ὑποκοριζόμενοι ἔλεγον ἀπὸ τοῦ αἰδοίου.* Formatum a *πόσθη*, Nub. 1014. Diminutivum *πόσθων* est Th. 254. 515. Legitur *πόσθων* etiam Men. IV. 210. Lucian. Lexiph. 12. *ἥν τινα πεώδη καὶ πόσθωνα αἴσθηται.* Alia forma *ποσθαλίσκος* est Thesm. 291. Eodem sensu *σάθων* a *σάθη* (Lys. 1119) dicebant. Phot. p. 496, 5. *Σάθων: ὑποκόρισμα παιδίων ἀρρένων. οὕτως Τηλεκλείδης. Πλάτωνα* Antisthenes *Σάθωνα* dixit teste Athen. 220 E. Cf. Diog. L. III. 35. Confer diminutiva *ψώλων, γάστρων* (*ὁ μεγάλην τὴν γαστέρα ἔχων*, Ran. 200.), *πλάτων, κεφάλων, φύσκων, γνάθων, κάνθων, γλίσχρων, γλύκων, τέχνων, φίλων, πλούτων* (Pl. 727), *μαλακίων, δειλακρίων*, etc. Confer v. *σμόρδων* (ap. Hesych.).

Schol. πόσθων: *Ὑποκοριζόμενοι οὕτως ἔλεγον τὰ παιδία. ἢ οὕτω λέγεται τοῦ βρέφους τὸ αἰδοῖον.* *ὦ αἰσχρέ:*

εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ᾄδεις: *Εἰς τὸν Κλεώνυμον, ὅτι ῥίψασπις.*

1301. *ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα*] Initium est sequentis Archilochi distichi, *ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα φυγών. ἀλλ' ἀσπὶς ἐκείνη* | *ἐρρέτω, ἧς αὖτις κτήσομαι οὐ κακίω.* Apud Sextum p. 181. edit. Fabricii [Empir. Hypot. III. 216.] aliter legitur hexametri initium: *αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος. ἀσπὶς* — BR.

Schol. καὶ τοῦτο Ἀρχίλοχος (*Ἀρχιλόχου*?).

1302. *εἰσίωμεν*] Infra 1315. ad coenam Trygaeus cum duobus pueris ingredi videtur, admonito Choro ut coenae reliquias ingurgitet, et mox 1329. cum nova nupta exire rus extemplo profecturus.

εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς] Cf. Aesch. Pers. 784. *εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστε* etc. Julian. p. 9 B. *σαφῶς εὖ οἶδα.*

1304. *οὐ μὴ 'πιλάθη ποτ'*] Eadem constructio Vesp. 394. *κοὐ μή ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω μηδ' ἀποπάρδω.*

1305—1310. His respondent 1311—1315.

1305. *ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον* —] Cf. Lys. 839. *σὸν ἔργον . ἤδη* —. Soph. Phil. 15. *ἀλλ' ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοίφ' ὑπηρετεῖν.*

'νταῦθα τῶν μενόντων] Cf. ad Av. 95. 1418. Pl. 338. Nub. 1055. *ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβήν.* Choreutae dicuntur, opinor, qui non ut spectatores abituri, sed ad opulandum in theatro mansuri sunt.

1306. *φλᾶν*] Schol: *τρώγειν. — παρακελεύεται δὲ τοῖς ἐπὶ δεῖπνον ἥκουσι γενναίως ἐσθίειν.* "*Φλᾶν* de esu etiam in Plut. 694. *κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων.* Alibi junxit *φλᾶν* et *σποδεῖν*, sed non de esu, nempe Nub. 1376. *κἄπειτ' ἔφλα με κἀσπόδει.*" BE. Menand. IV. 280. *καθ' αὑτὸν τῶν τραγημάτων ἔφλα.* Paleius vertit to crunch and munch.

σποδεῖν] Avide devorare. Pherecrates Athen. p. 111 B. *ὤλεν* (*ἀλλ' ὤφελ'*?) *ὀβελίαν σποδεῖν, ἄρτου δὲ μὴ προτιμᾶν.* Eodem sensu, ut videtur, *κόπτειν.* Eupolis Poll. IX. 102. *ἢ κόψομεν τὴν μᾶζαν ὥσπερ ὄρτυγα;*

ταῦτα πάντα] Haec omnia. Cf. 319. et ad Eq. 99.

καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν] Subauditur *γνάθους* aut *σιαγόνας*, ut sit sensus qualis est in isto Alexidis loco ap. Athen. XIV. p. 642. *ὁ πρῶτος εὑρὼν κομψὸς ἦν τραγήματα· | τοῦ συμποσίου γὰρ διατριβὴν ἐξεῦρέ πως | κἀργοὺς ἔχειν μηδεπώποτε* [*μηδέποτε*] *τὰς σιαγόνας.* Videtur autem proverbiale fuisse *κενὰς παρέλκειν*, quo alludere videtur Antiphanes ap. Athen. X. p. 446 A., qui ex contrario dixit, *πῖθι οὖν, ὦ ἑταῖρε, καὶ μὴ μεστὰς ἀεὶ ἕλκωμεν*, ubi subauditur *κύλικας*, hoc sensu, bibe igitur, amice, et ne plenos semper calices trahamus. BE. Anglice, and not to ply empty jaws. Cf. 852. *ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.* Sed subaudiendum forsan *κύλικας*. Aliter explicat scholiasta de remigando. Proprie enim dicebant *παρέλκειν τριήρεις, ὁλκάδας, ναῦς.* Cf Herod. II. 96. III. 102. Thuc. II. 93. *τὰς τριήρεις ἀφείλκυσαν κενάς.* Ceterum ad idem proverbium alludere videtur Babrius Fab. VII. 1. *ἄνθρωπος ἵππον εἶχε. τοῦτον εἰώθει | κενὸν παρέλκειν.*

Schol. *φλᾶν: Καταικαίειν δῆλον δὲ ὅτι τὰ πολεμικά. ἢ συντρίβειν καὶ γεωργεῖν. ἢ τρώγειν.*

κενὰς παρέλκειν: Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρεττόντων μὴ βαπτόντων τὰς κώπας, ἀλλὰ τῷ δοκεῖν κενὰς περιφερόντων. παρακελεύεται δὲ τοῖς ἐπὶ δεῖπνον ἥκουσι γενναίως ἐσθίειν.

1307. *ἐμβάλλετε*] Incumbite. Nos diceremus lay on, set to. Metaphora sumpta a remigantibus Cf. Eq. 602. *ἱππαπαῖ· τίς ἐμβαλεῖ;* Ran. 206. *ἐπειδὰν ἐμβάλῃς ἅπαξ.* Nisi supplendum *τοὺς ὀδόντας* (1308). Cf. Alex. III. 394. *εἰς τὰ βατάνι' ἐμβαλεῖν τοὺς ὀδόντας.* (Cf. 430.) Alio sensu legitur *ἐμβάλλεσθε* (i. e. *ἐντίθεσθε*) v. 1312.

1308. Cf. Ephipp. com. III. 328. *ἐμασώμεθ' οὕτως ἀνδρικῶς ὅσ' εἴχομεν.* Eubul. III. 208. *φαγεῖν — ἀνδρικοί.* et ad Eq. 1295.

1309. *οὐδὲν — ἔργον ἔστ'*] Cf. Pl. 1154. *οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.* Av. 1308. *οὐκ ἔτ' ἔργον ἑστάναι.* Lys. 424. 614. Bacchylid. Fr. 22. *οὐχ ἕδρας ἔργον, οὐδ' ἀμβολᾶς.*

Schol. *σμώχετ': Ἐσθίετε, τρίβετε· τὸ γὰρ ἐκλαμπρύνειν σμώχειν λέγεται.*

1310. *λευκῶν ὀδόντων*] Pro *ἀνδρῶν.* Cf. Hesiod. Scut. 146. *τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων.* Respicit Comicus ad locutionem proverbialem, *οὐδὲν ἔργον ἐστὶν ἀνδρῶν, ἢν μή τι καὶ μάχωνται,* ab scholiasta memoratam, qui alteram similem adducit, *οὐδὲν λευκῶν*

ἀνδρῶν ἔργον εἰ μὴ σκυτοτομεῖν (v. Eccl. 385). Cf. etiam Eust. ad Il. p. 346, 47. *οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος.* Simile quodammodo est quod dixit Socrates, *ὡς οὐδὲν ὀφθαλμῶν ὄφελος εἴη, εἰ μὴ συμφωνοῖεν, οὐδὲ χειρῶν οὐδὲ ποδῶν.* Apost. XVIII. 15. Xen. Mem. II. 3. 18.

Schol. ὅτι παροιμία ἐστίν. καὶ οὕτως "οὐδὲν ἔργον ἐστὶν ἀνδρῶν λευκῶν, ἣν μή τι καὶ μάχωνται." ἔτι δὲ οὕτως "οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ἔργον εἰ μὴ σκυτοτομεῖν."

1312. *ἐμβάλλεσθε τῶν λαγῴων*] Ingurgitate vosmet ipsos carnibus leporinis. Anglice, cram (stuff) yourselves with hare. Fortius quam *ἐντίθεσθε.* Sub. *ἐς τὴν γαστέρα.* Cf. Lys. 562. *ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός.* Confer etiam vv. *ἐμφορεῖσθαι, ἐμφορτίζεσθαι.* Lucian. de vv. 18. *οὐδ' ὄναρ λευκοῦ ποτε ἄρτου ἐμφορηθείς.*

1315. *βρύκετ'*] Vorate. Cf. Lys. 301. 367. Av. 26. Cratin. Athen. VIII. 344 E. *βρύκει γὰρ ἅπαν τὸ παρόν.* Eubul. ibid. XIII. 572. *καὶ τῶν κρεῶν | ἀπέβρυκον αἰσχρῶς.* Archipp. II. 725. *κατὰ μὲν οὖν ἔφαγε κἀπέβρυξέ τις.* Diph. IV. 395. *τὰ πατρῷα βρύκει καὶ σπαθᾷ.* Hipponax. Fr. 35. ed. Bergk. *λαγὼς καταβρύκων.* Soph. Tr. 987. Eur. Cycl. 359. *ὡς ἕτοιμά σοι ἑφθὰ καὶ ὀπτὰ — βρύκειν.* 372. *κόπτων, βρύκων.* 362. *χναύειν, βρύκειν, κρεοκοπεῖν μέλη ξένων.* Etym. M. p. 215, 49. *βρύκειν. τὸ λάβρως ἐσθίειν.* Eupolis II. 492. *ὅσος δ' ὁ βρυγμὸς καὶ κοπετὸς ἐν τῇ στέγῃ.* Pierson. ad Moer. p. 100.

1316. *ἔξω — κομίζειν*] Nova nupta enim introducta erat supra 842. Eam ex consuetudine nunc deductum venit sponsus rus abiturus.

Schol. κορωνίς. εἰσίασι γὰρ οἱ ὑποκριταὶ καὶ εἰσὶν οἱ πρῶτοι ἐν ἐπεκθέσει στίχοι ἀναπαιστικοὶ δ'.

1318. *τὰ σκεύη*] Instrumenta, *γεωργικά.* Cf. 552. *ἀκούετε λεῴ· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι | τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας εἰς ἀγρόν.* et ad 729.

ἐς τὸν ἀγρόν] Ad agrum (praedium) suum. Nisi reponendum *εἰς ἀγρὸν*, ut in 1329. Cf. 1202. *ἐς τοὺς ἀγρούς.*

1319. *καὶ Ὑπέρβολον ἐξελάσαντας*] Cf. 921. *Ὑπέρβολόν τε παύσας.* 681 sq. Idem hiatus in Vesp. 602. *καὶ ὑπηρεσίαν.*

Schol. Ὑπέρβολον: Στρατηγὸς φιλοπόλεμος. εἴρηται δὲ παρ' ὑπόνοιαν.

1320—1328. Cf. Aesch. Eum. 905. Soph. Oed. R. 171 sq. Herod. III. 68.

1320. *Schol. διπλῆ καὶ ἐν ἐπεισθέσει περίοδος ἑπτακαιδεκάμετρος θ' κώλων, ὅτι ἔχει μονόμετρον τὸ ε'.*

1321. *διδόναι πλοῦτον*] Cf. Pl. 134. *καὶ νὴ Δί' εὔχονταί γε πλουτεῖν ἄντικρυς.*

1322. *κριθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς*] Antiatticista in Bekkeri Anecd. p. 111, 20. *πολλὰς ποιεῖν κριθάς: ἀντὶ τοῦ πολλὰς γεωργεῖν κριθάς. καὶ πολὺν οἶνον ποιεῖν.* Cf. Aristomen. com. II. 733. *ὁ Χῖος οὐκ οἶσθ' ὡς ἀμαμηλίδας ποιεῖ;*

1324. *σῦκά τε τρώγειν*] Herod. I. 71. *οὐ σῦκα δὲ ἔχουσι τρώγειν.* IV. 143. *ῥοιὰς τρώγειν.* Dem. p. 402. *πίνειν — καὶ τρώγειν.*

1325. *Schol.* παρὰ τὰ Ἡσιόδου [Op. 232] "αἱ δὲ γυναῖκες τίκτουσιν." τοῦτο γὰρ εὐετηρίας σημεῖον, τὸ τίκτειν γυναῖκας. τῶν γὰρ ἀνδρῶν ἐν εἰρήνῃ ὄντων αἱ γυναῖκες συλλαμβάνονται.

1327. συλλέξασθαι] Sub. ἡμᾶς (1313).

πάλιν ἐξ ἀρχῆς] Cf. 997. Plat. Phaed. 105 B. πάλιν ἐξ ἀρχῆς — λέγε. Theaet. τί οὖν τις ἐρεῖ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἐπιστήμην; V. Pors. ad Pl. 866.

1328. αἴθωνα σίδηρον] Phrasis Homerica, Il. δ'. 483. Soph. Aj. 147. βοτὰ — κτείνοντ' αἴθωνι σιδήρῳ.

1329. ὦ γύναι] Oporam alloquitur, non ipsam Pacem. Unde apte τρυγήσομεν αὐτὴν exclamat Chorus v. 1338. Intrat hic Opora sponsae instar ornata et pedissequis faces gerentibus comitata.

Schol. διπλῇ καὶ ἐπὶ τέλει μονοστροφικῶν περίοδος πενταχώλων Ἰωνικῶν διμέτρων δύο καταληκτικῶν, τριῶν δὲ βραχυκαταλήκτων. εἶτα ἐν ἐπεισθέσει τοῦ χοροῦ τὸ ἴσον. καὶ πάλιν τὰ ε' τοῦ αὐτοῦ μέτρου τοῦ χοροῦ.

1330. καλὴ καλῶς κατακείσει] Cf. ad Ach. 253. ἄγ', ὦ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς | οἴσεις etc. Eccl. 730.

1333. *Schol.* ἐν τούτοις φέρονται κατά τινας παραγραφαί, ἵνα ὁ χορὸς ἀνὰ μέρος αὐτὰ λέγῃ.

1335. Cf. Av. 1736. 1742. 1754. Eur. Tro. 310. ὦ Ὑμὴν Ὑμέναι' ἄναξ. 314. Ὑμὴν ὦ Ὑμέναι' ἄναξ. 331. Ὑμὴν ὦ Ὑμέναι' Ὑμήν. Theocr. XVIII. 58. Ὑμὴν ὦ Ὑμέναιε, γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρείης. Verborum ordinem in hac formula, qua etiam Aristophanes, Plautus, Catullus, alii usi sunt, non eundem ubique servari monuit Seidlerus ad Tro. 328.

1336. *Schol.* ἐν τισιν οὐ φέρεται διὰ τὰ μέτρα φέρεται (τὰ δ' μέτρα, quattuor versus, Dobr. prob. Dind.).

1138. τρυγήσομεν αὐτήν] Fruemur ea. Figurate dictum quoad Pax persona est, proprie quoad est ὀπώρα. Alluditur autem in τρυγήσομεν ad nomen Trygaei. Cf. Lucian. Dial. mer. I. 1. καὶ νῦν τρυγῶσιν αὐτόν. — Καὶ σύ, ὦ Γλυκέριον, ἄλλον τρυγήσεις. Theophr. Char. X. 2. καὶ οὐκ ἂν ἐᾶσαι οὔτε συκοτραγῆσαι (fort. σῦκα τρυγῆσαι) ἐκ τοῦ αὐτοῦ κήπου etc.

1340. ἀράμενοι φέρωμεν] Cf. Vesp. 1443. Eccl. 774. Ran. 32.

1341. οἱ προτεταγμένοι] Qui in primo ordine dispositi sumus.

Schol. ἀντὶ ζεύγους αἴρουσιν αὐτὴν οἱ χορευταὶ ἀναλαβόντες.

1344. *Schol.* ἐντεῦθεν ἐν τοῖς ἀντιγράφοις οὐ φέρεται οὐ πεντάκωλα ἀκολούθως ὡς φέρεται καὶ ἐνταῦθα ἐστί.

1345. πράγματ'] De bello. Cf. 1297. Ach. 267. πραγμάτων τε καὶ μαχῶν — ἀπαλλαγείς.

Schol. πράγματ': τὰ τοῦ πολέμου δηλονότι.

1346. συκολογοῦντες] Schol: γεωργοῦντες. Sed inest verbo ambiguitas. Cf. 1349. Dobraeus confert Herod. I. 71. Athen. VIII. 334 B. IX. 408 A.

Schol. γεωργοῦντες.

1348. *Schol.* τὸ αἰδοῖον λέγει τοῦ νυμφίου, τουτέστι τοῦ Τρυγαίου.

1349. *μέγα καὶ παχύ*] *Κακεμφάτως*. Cf. 927. *ὗν παχείᾳ καὶ μεγάλῃ*. Lys. 23. Eccl. 1048. Ach. 787. Syllabam ancipitem in *παχὺ* notet lector. Cf. ad 860. Quod hic ex interpunctione fortiori videtur excusari posse. Et fortasse singulos versus separatim recitarunt duo hemichoria.

Schol. *τὸ τῆς Ὀπώρας αἰδοῖον λέγει· ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ ὄνομα τῆς Ὀπώρας τὸ σῦκον λέγει*.

1350. *τὸ σῦκον*] Sensus latet obscenus, ut docet schol. Obscoena significatione usurpatur etiam verbum *συκάζειν*. Strattis Athen. 592 D. *καὶ τὴν Λαγίσκαν τὴν Ἰσοκράτους παλλακὴν | εὑρεῖν με συκάζουσαν* etc. Hesych. *συκάζειν: τὸ κνίζειν ἐν ταῖς ἐρωτικαῖς ὁμιλίαις*. Etiam *συκοφαντεῖν* Plat. com. II. 691. Menand. IV. 318. Cf. ad Eccl. 708. *διφόρου συκῆς*. Allusio est etiam ad *Ὀπώραν*.

1351. Cf. 916. *φήσεις γ', ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἶνου νέου λεπαστήν*. Eq. 1388. *φήσεις γ', ἐπειδὰν τὰς — σπονδὰς παραδῶ σοι*.

1353. *Schol*. *ὑφ' ἃ κορωνὶς τοῦ δράματος. ὑμὴν ὑμέναι' ὦ. οὕτως Ἡλιόδωρος*.

1355. *ὦ χαίρετε χαίρετ' ἄνδρες*] Cf. 523. Lys. 1097. *ὦ χαίρετ', ὦ Λάκωνες*. 853. Av. 1586. *ὦ χαῖρ' Ἡράκλεις*. Eq. 1254. et ad Ach. 872.

ἄνδρες] Spectatores valere jubet Chorus.

Schol. *πρὸς τοὺς θεατάς*.

1359. *ἔδεσθε*] Comedetis. Futurum. Cf. Eq. 1032. *ἐξέδεται*. Pac. 717. *κατέδομαι*. Ach. 1112. Av. 588. 590. Eccl. 595. Crates Athen. III. 119 C. *ἐδόμεσθα*.

In fine scholiorum adscriptum est in V. *κεκώλισται* (*κεκόλλισται* Dind.) *πρὸς τὰ Ἡλιοδώρου, παραγέγραπται ἐκ* (*ἐκ τῶν?*) *Φαείνου καὶ Συμμάχου*. Cf. fin. Nub. *ἐκ τῶν Φαείνου καὶ Συμμάχου καὶ ἄλλων τινῶν*. et fin. Av. *ἐκ τῶν Συμμάχου* etc.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ I.

ἐναγώνιος] Qu. *ἐν ἀγωνίᾳ* (Anglice in an agony of fear).

ἐπὶ ἄρχοντος Ἀλκαίου] Cf. Thuc. V. 19. 20. *ἄρχει δὲ τῶν σπονδῶν — ἐν Ἀθήναις ἄρχων Ἀλκαῖος —. αὗται δὲ αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος ἅμα ἦρι ἐκ Διονυσίων εὐθὺς τῶν ἀστικῶν.*

Λεύκων] Leuconis tria tantum exstant fragmenta (Mein. Hist. Crit. I. 217), ipsa omnia ad fabulam *Φράτορες* pertinentia.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ III.

δεδιχακὼς Εἰρήνην δὶς Rogers. *ἄλλην* post — simile *αλίαις* excidisse suspicatur Paleius.

δεδιχακὼς Εἰρήνην ὁμωνύμως] Cf. schol. Ran. 67. *οὕτω γὰρ καὶ αἱ διδασκαλίαι φέρουσι, τελευτήσαντος Εὐριπίδου τὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδιδαχέναι ὁμωνύμως* (*ὁμώνυμον* cod. Ven. 475) *ἐν ἄστει Ἰφιγένειαν τὴν ἐν Αὐλίδι*, etc.

TEXTUS ET ANNOTATIO CRITICA.

18. Cf. Pl. 1179. *νῦν δ' ἄπιθι χαίρων ξυλλαβὼν τὴν μείρακα.*

24. Cf. 1268. *ὅ τι περ ᾄδειν ἐπινοεῖς.* Nub. 476. *ὅ τι περ μέλλεις προδιδάσκειν.* Ran. 1105. *ὅ τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν*, etc. Eq. 1107. *ἀνύσατέ νυν ὅ τι περ ποιήσεθ'.* Eccl. 53. *ὅ τι πέρ ἐστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.* Eccl. 576. *δηλοῦσ' ὅ τι περ δύναται.* Av. 928. *δὸς ἐμὶν ὅ τι περ — θέλεις.* 71. *ὅτεπερ.* 460. *ἐφ' ὅτῳπερ πράγματι.* Eccl. 899. *ὅτῳπερ ξυνείην.* Ach. 597. *ἐξ ὅτουπερ.* Pl. 85. *ἐξ ὅτουπερ ἐγένετο.* Eupol. II. 458. *ὅ τι περ κεφάλαιον τῶν κάτωθεν ἤγαγες.* Xen. Hell. V. 3. 6. *ὅ τι περ ὄφελος ἦν τοῦ στρατεύματος.* Eq. 52. *ἀναρπάσας | ὅ τι ἄν τις ἡμῶν σκευάσῃ τῷ δεσπότῃ.* Pher. II. 299 (31) *καὶ τῶνδ' ἕκαστον ὅ τι* (*εἰ* vulg.) *φάγοι τις ἢ πίοι | διπλάσιον ἐγένετ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πάλιν.*

In nota pro "Cf. 1261." corr. "Cf. 1268."

25. Praestat, opinor, *τοῦθ'· ὁ δ'* etc. Sic 139. *τοῦτον* (non *τοῦτο*) *χορτάσω.* Cf. 138. *ἅττ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία, | τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.* 643. *ἅττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἥδιστ' ἤσθιεν.* 651. *ἅττ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκεῖνον — ταῦθ' — τοὺς σεαυτοῦ λοιδορεῖς.* Eccl. 798. *ἅττ' ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνουμένους.* Vesp. 971. *ἅττ' ἂν εἴσω τις φέρῃ, | τούτων μεταιτεῖ τὸ μέρος.* Eq. 52. *ἀναρπάσας | ὅ τι ἄν τις ἡμῶν σκευάσῃ τῷ δεσπότῃ | — κεχάρισται τοῦτο.* Pl. 41. *ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιών, | ἐκέλευσε τούτου μὴ μεθίεσθαί μ' ἔτι.* Nub. 588. *ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς | ἅττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ' ἐπὶ τὸ βέλ-*

τιον τρέπειν. Herod. II. 136. *ὅ τι προσσχοῖτο τοῦ πηλοῦ τῷ κοντῷ, τοῦτο — εἴρυσαν.* Soph. Tr. 715. *χὤσπερ* (*χὤνπερ?*) *ἂν θίγῃ, | φθείρει τὰ πάντα κνώδαλα.* Eq. 1352. *καταμισθοφῆσαι τοῦθ', ὁ τὸν μισθὸν λέγων* etc.

32. Lege *τέως ἕως σαυτὸν λάθοις* —. Cf. Herod. VII. 215. *τότε ὅτε.* VIII. 13. *τοσούτῳ ὅσῳ. Τέως ἕως* restituendum videtur Demosth. adv. Timocr. p. 721, 1. 5. 726, 12. 14. (ubi quater legimus *τέως ἕως ἄν*, ubique autem cum var. lect. *τέως ἂν* aut *τε ἕως ἄν*). Ol. II. p. 24, 3. (ubi codices partim *τέως μὲν ἄν*, partim *ἕως* etc.). De Fals. Leg. p. 446, 3. (ubi ed. Paris. *τέως ἕως ἦσαν*, e mss. Parisiensibus, ut videtur). Adv. Mid. p. 519. ubi vide Buttmann. in indice, unde haec fere sumpsi. Cf. etiam Soph. Phil. 961. *ὄλοιο μή πω πρὶν μάθοιμ'* —.

41. Hunc versum suspectum habet Bamberg De codd. R. V. p. 27.

42. In vulgata valde inelegans est collocatio particulae *οὐ*. Cf. Th. 404. *οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.* 847. *οὐκ ἔσθ' ὅπως | οὐ τὸν Παλαμήδην — αἰσχύνεται.* Causa turbarum fortasse fuit *τοὖτ'* pro *οὐκ* per errorem positum.

καταιπάτου Pauw. ad Theophr. Char. p. 82. Qu. — *τοῦ σκαταιφάγου Διός.* Cf. Pl. 706. *σκατοφάγον* (*τὸν θεὸν λέγω*). Eur. Bacch. 1360. *τὸν καταιβάτην | Ἀχέροντα πλεύσας.* Sed nil temere novandum.

43. Alioqui *φαίη* postularetur v. 46.

οὐκοῦν] Parum hic convenit. Corrigendum forsan *τάχ' οὖν* aut *ἴσως*. Sed magis arridet *ἴσως τάχ' ἤδη — τις λέγει* (*λέγει* S., ut mox *φησι* 46).

47. Virgulam reposui in fine versus.

48. Nunc malim *ὡς κεῖνος ἡδέως σπατίλην ἔσθιεν*, aut *ὡς ἡδέως καὶ τὴν σπατίλην ἔσθιεν.* Cf. Vesp. 510. *ἥδιον ἂν | δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἄν.*

52. Qu. *τοῖς ὑπερτέροισιν.*

ἀνδράσι R. vulg. *ἀνδράσιν* Br. Dind. etc.

53. Qu. *καὶ τοῖς — ἔτι μάλ' ἀνδράσι.* Vix placet hic *τούτοις*, quod quo respiciat non video.

59. *μὴ 'κκόρει* Elmsl. ad Med. 1329.

64. Dele "Pac. 64."

66. *ἃ δ' εἶπεν ἡνίκα πρῶτον* Halbertsma. Fort. *ἃ δ' εἶπε πρῶτον ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολή.*

67. In nota pro "Cf. 113." corr. "Cf. 213."

70. *ἀνηρριχᾶτ' ἂν* conjicit Paleius.

78. *διακύψας*] Qu. *παρακύψας.* Cf. 30.

82. *ἥσυχος ἥσυχος*] *ἡσυχῇ ἡσυχῇ* conj. Mein. Vix enim commode suppleri posse *ἴσθι*, *ἔχε*, aut *μένε*. Idem et ipse conjeceram. Cf. Nub. 323. Pl. 692. 735. Aesch. 33, 1. *ἡσυχῇ καὶ κατὰ μικρόν.* Anglice, gently gently.

84. In nota pro "84" corr. "86."

86 Cf. Xen. Cyr. IV. 3. 18. *τὸν δ' ἐναντίον ἀνατρέψω τῇ τοῦ ἵππου ῥώμῃ* (*ῥύμῃ?*).

97. Nunc malim *μηδ' ὀτοτύζειν* (cf. 1011. *τὸν δ' ὀτοτύζειν*).

98. *τοῖς τ'*] Qu. *τοῖς δ'*.

99. Cf. Thuc. I. 134. *τοῦ τε οἰκήματος τὸν ὄροφον ἀφεῖλον καὶ τὰς θύρας ἔνδον ὄντα τηρήσαντες αὐτὸν καὶ ἀπολαβόντες εἴσω ἀπῳκοδόμησαν.*

101. *ἐπικλῄειν*] Annon *ἀποκλῄειν*?

111. Lege *ἀποίχεται*. Cf. Ran. 83. *ἀπολιπών μ' ἀποίχεται.* et ad Vesp. 1261. Idem conjicit Paleius.

114. Imprimatur literis Italicis *ὦ πάτερ — ἥκει.*

126. Imprimatur literis Italicis *πτηνὸς πορεύσει πῶλος.*

130. Qu. *μόνον — ἀφιγμένον.*

134. *κἀντιτιμωρούμενος*] *ἀντιτιμωρούμενος* conjicit Paleius. Recte, opinor. Cf. ad Ran. 1097.

140—141. *τί δ', ἢν — βάθος; | πῶς —;* vulg. Corrigendum videtur *τί δ'; ἢν — βάθος, | πῶς —;* Cf. Vesp. 1236—1241.

150. *ὑμεῖς δέ γ', ὑπὲρ ὧν* vulg. Qu. *ὑμεῖς δ', ὑπὲρ ὧν γε.*

160. Imprimatur literis Italicis *δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων.*

169. Elmsleius (in Class. Journ. XVII. 53.) futurum verbi *χέω*, ut verborum *γαμῶ, καλῶ, τελῶ* aliorumque nonnullorum, idem esse atque praesens contendit, coll. h. l. Eur. Thes. Fr. 1. *χάρα τε γάρ σου ξυγχέω κόμαις ὁμοῦ.* Plat. com. ap. Athen. p. 665 C. *ἐγὼ δὲ | νίτρον παραχέων* (*παρέξων* Cobet.) *ἔρχομαι. B. κἄγωγε παρακορήσων.* Causa turbarum fortasse fuit *κἀπιχεεῖς* in *κἀπιχεῖς* depravatum. Qu. *κἀπίχεον μύρον.* Sic Diphil. IV. 384. *ἔγχεον μεστήν.* Sed nil temere mutandum.

174. Post *προσέχειν τὸν νοῦν* requiritur dativus. Sic 983. *κἤν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς.* Eq. 1014. *πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.*

178. *καὶ δὴ καθορῶ*] Corrigendum suspicor *καὶ δή θ' ὁρῶ*, i. e. *ὁρῶ τε καὶ δή.*

187. Lege *ἔστ'*. Cf. ad Vesp. 1369. Ran. 1220. Nub. 1192.

189. *ἔστι σοι*] Malim *ἐστί σοι.*

202. Verum fortasse est *σκαφίδια*, a *σκάφη* (Eq. 1315. Eccl. 742.). Vel *κἀσχαρίδια*. Cf. Vesp. 938. *θυίδυκα, τυρόκνηστιν, ἐσχάραν, χύτραν* (ut hic *χυτρίδια*), | *καὶ τἄλλα τὰ* (*γε*?) *σκεύη* etc. Vel *χαλκίδια* (Hermipp. II. 412. i. e. *σκεύη χαλκᾶ*). Vel *κἀκπωμάτια*. Cf. Diph. IV. 384. *σκευάριον, ἐκπωμάτιον, ἀργυρίδιον.* Nunc mihi verum videtur *λοπάδια*. Cf. Pl. 812. *ὀξὶς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα | χαλκῆ γέγονε.* coll. 807. *οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου* (*μεστοί εἰσι*) etc. 809. *ἅπαντα — χρυσίου | τὰ σκευάρια πλήρη 'στίν.*

210. *εἵνεκα* ubique scribunt hodie etiam Wecklein Cur. Eurip. p. 26 sq. et Herwerden ad Ion. 269. Cf. ad Pl. 329. Lys. 74.

218. Qu. *νὴ τὴν Ἀθηνᾶν. οὐ μὰ Δί' οὐχὶ πειστέον.* Cf. ad Nub. 217. et 1066. Philem. IV. 26. *νὴ τὴν Ἀθηνᾶν ἡδύ γ' ἔστ' εὐημερεῖν.*

Qu. *σπειστέον*. Cf. 212. et Eq. 796. *τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις | ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων, αἳ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.* Sed nil temere mutandum. Cf. 1067. *καὶ κέπφοι τρήρωνες ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε.* *Πειστέον* legitur Eccl. 1022. *τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.* Ran. 498.

219. ἥξουσι καὖθις] Malim fere ἥξουσιν αὖθις.

223. Post h. v. clausulam τί φής; inserendam censet Bamberg (de codd. R. V. p. 25) fretus scholio ad 180 (173 Bamb.) adscripto, ubi τί φησι legitur. Cf. ad 261.

231. βουλήσεται conj. Mein. ad Lys. 952.

234. Cf. Vesp. 395. ὥσπερ φωνή μέ τις ἐγκεκύκλωται.

238. Virgula post πλάτους et κακὸν interpungit etiam Mein.

242. ἰὼ Πρασιαὶ, —] Cf. Fr. 354. ἰὼ Λακεδαῖμον, τί ἄρα πείσει τήμερα (τήμερον?);

243. τήμερα schol. Nub. 699.

250. Qu. καὶ σύ γ'. Cf. ad 523. 1149. et Pl. 835. 764.

251. Praestat οἶον. Cf. 246. 248. 250.

253. μέλι B. σοι add. B. C. R. S. V. om. Ald. Richt. Schol: ἐν πολλοῖς κεῖται τὸ σοί.

254. τετρώβολον Bergk. Rogers. τετρωβόλου Pal. τετρώβολον legebat schol. Cf. v. τρίδραχμος 1202. δεκατάλαντος Fr. 264. τετράδραχμος, πεντέδραχμος, ἑπτάπους, etc. Alex. com. III. 470. διωβόλου (διώβολον?) τοῦτ' ἐστί (sc. τὸ τάριχος). πεντεπάλαιστος est in Chandleri inscriptione p. 38. Contra διώβολον substantivum est Fr. 111. et τετρώβολον (v. Mein. Fr. Com. IV. 812).

257. ΚΥ. ὡς δριμύς. — ἐνέβαλες ἐς τὸν κόνδυλον Bentl. Rogers. Recte, opinor. Hermannum sequuntur Gr. Pal. Corrigendum videtur ΚΥ. ὡς δριμύς ἐστ'. οἴμοι τάλας, etc. Saepe legitur οἴμοι τάλας, nusquam alibi, quod sciam, οἴμοι μοι τάλας.

259. Non temere sollicitanda vulgata οἴσεις. Cf. ad Nub. 633.

261. Post hunc versum verba ἰὴ ἰὴ inserenda censet Bamberg (de codd. R. V. p. 25) fretus scholio ad 180 (173 Bamb.) adscripto. Cf. ad 221.

ταχὺ πάνυ Dobr. Mein. Hold.

262. Vulgatam jure servat Paleius.

273. πρὶν τόνδε — probabiliter Bergk. Pal. Cf. 231. et ad Nub. 1402. πρὶν ἐξαμαρτεῖν. Omissionem hujus versus non probat Green.

274. Lege ἕτερόν τιν'. Cf. 295. πρὶν ἕτερον αὖ δοίδυκα κωλῦσαί τινα. Eq. 949. ἕτερος αὖ | ἐμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται. Ran. 767. ἕτερός τις. Aut ἕτερον δῆτ'. Cf. 491. οὔκουν δεινὸν δῆτ' ἔστ', ὦνδρες, —; Vesp. 985. οὔκουν ἀποφεύγει δῆτα; Ran. 193. οὔκουν περιθρέξεις δῆτα τὴν λίμνην κύκλῳ;

In nota pro "δῆτ' R." corr. "δῆτ'."

275. ἧκέ νυν τάχ' αὖ frustra corrigit Mein. ad Lys. 924.

298. Qu. δεῦρ' ἴθ' οἱ πάντες λεῴ. Cf. Av. 1275. σε — τιμῶσιν οἱ πάντες λεῴ.

303. Cf. Epich. Fr. 24, 1. γαύλοισιν ἐν Φοινικικοῖς. (Herod. VIII. 97. γαύλους Φοινικηίους.) Vel φοινικέων (Herod. I. 98. Theocr. II. 2.). Cf. ad Av. 272. Nullum aliud exemplum vocis φοινικικὸς hoc quidem sensu occurrit.

306. Cf. Nub. 1181. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως | μί' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέρα δύο.

319. Cf. ad 745.

320. Qu. ξυγκυκάτω. Cf. Ach. 531. ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα. Pl. 1108. ὑμᾶς ξυγκυκήσας. Infra 319. ξυνταράξει. Vel ἀνακυκάτω. Cf. Ach. 671. Pl. 302. 309.

326. Qu. μηδεὲν νυνί γ' ἔτ', et in v. 337. μηδεὲν νυνί γε χαίρετ'.

333. ἐπιδίδωμι] Malim ἔτι δίδωμι. Nisi quidem ἐπιδίδωμι valet insuper concedo.

344. πυδαρίζειν Mein. (Cf. Eq. 697. ἀπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκκασα. Mensura primae syllabae in πυδαρίζειν incerta est.). Hesychius, Συμβαριτικαῖς: Περσικαῖς, ὑπερηφάνοις, πολυτελέσι. Idem, Συβαρίζει: τρυφᾷ et Συβαριτικός: τρυφερός. Aliae glossae Hesychianae sunt Συβριακὸν, Συβριάζει, Συβριασμός. Cf. Etym. M. Συβριάζειν: ἀπὸ τοῦ συβαρίζειν ἐν ὑπερθέσει. Cf. ad Phryn. com. II. 605. πολὺς δὲ συβαριασμὸς (συβαρισμός τις?) αὐλητῶν (τότ') ἦν. Contra analogiam peccare videtur forma συβαριάζειν pro συβαρίζειν. Cf. ad Vesp. 1346.

346. Post ἐκγένοιτο requiri videtur dativus, non accusativus, personae. Fort. ταύτην γέ ποτε τὴν ἡμέραν.

361. Malim φέρε δῆτ' ἴδω, ποῖ (πῶς?) — ἀφέλξομεν; Cf. Eq. 119. φέρ' ἴδω, τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι;

Corrigendum videtur πῶς, quomodo, qua ratione?

363. Confer nomen Καλλιφῶν (al. Καλιφ. et Καλλοφ.) Herod. III. 125.

365. Virgula ponenda post ποιήσεις. Qu. κλήρους παλεῖς, εὖ οἶδ' ὅτι. Cf. ad Vesp. 1348.

367. In nota dele "μάλα R."

381. εἰ μὴ τετορήσω] Suspectum τετορήσω. Correxerim εἰ μὴ κατερῶ τε. Cf. 337. "Verbum τετορήσω hoc significatu neque apud Homerum neque apud tragicos invenitur." (Bakh.).

382. λακήσῃς jure suspicatur Kock. ad Nub. 410. Qu. μὴ μὴ (vel μή μοι) λάκῃς, μή. Cf. Vesp. 1418. μὴ μὴ καλέσῃ πρὸς τῶν θεῶν.

386. παρ' ἐμοῦ γε] Qu. παρ' ἐμοῦ σύ.

395. Post ὀφρῦς pro pleno puncto colon ponendum aut virgula.

412. ὑμᾶς sensu postulatur. Cf. 407. ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε. Non enim, si ipsi Graeci perirent, lucraturi erant dei barbari; non amplius enim forent qui sacrificia iis offerrent. Quod si vero interirent dei Graeci, ipsi sacrificia eorum lucraturi erant. Contra plane requiri ἡμᾶς censet Rogers.

415. Qu. παρετρωγέτην ἁρμωλίᾳ (quasi φειδωλίᾳ ἁρμάτων). Ut vox comice ficta sit ἁρματωλία (quasi ἁρματοφειδωλία), ut τρυγοδαίμων, etc. Vel παρέτρωγον ἁρματωλίᾳ. Duale est 407. 408. 409, sed plurale 412. 413. Scholiasta explicat φειδόμενοι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν. Qui ἁρματωλίᾳ legebat. Conferre licet ludum in voce ἐριώλη Vesp. 1148. Ἁρματωλία non posse de eo dici qui male auriget, sed de eo qui currum perdat, arbitratur Dind.

417. τήνδε vulg. Correxi τῇσδε. Cf. 437. χὤστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων (sc. ἡμῖν). Vesp. 734. σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν — ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος. Lys. 313. τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου —; Nec displi-

ceret τῶνδε (τῶν σχοινίων). Ita servandum foret ξυνέλκυσον (cf. 464. ἕλκουσ'. 469. 470. 475. 478. 481.).

Qu. καὶ ξυνανέλκυσον. (Cf. 307. ἀνελκύσαι τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην. 372. ταύτην ἀνορύττων. 445. κεἴ τις — σοὶ φθονεῖ | ἐς φῶς ἀνελθεῖν.) Vel κἀξανέλκυσον. (Cf. 294. ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην. 315. τὴν θεὸν μὴ 'ξελκύσαι.) Vel ἡμῖν προθύμως ὥστε τήνδ' ἀνελκύσαι. Corruptela orta forsan ex omissione syllabae ὥσ- post similem -ως. Quod ad τήνδε, cf. 372. ταύτην ἀνορύττων. Ceterum post ξυνέλκυσον virgula distinguit Hansing. in Phil. VII. 196. Recte. Cf. Nub. 822. πρόσελθ', ἵν' εἰδῇς πλείονα, | καί σοι φράσω πρᾶγμ' ὃ σὺ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει.

420. Qu. μυστήρι', ἑορτάς, Διπόλια κἀδώνια. Versus fortasse interpolatus.

421. ἄλλαι] ἅλλαι Mein. conj. Bergk. Idem ipse conjeceram. Cf. 539. In nota pro "Cf. 543." corr. "Cf. 539."

431. Nil temere mutandum. Cf. 309. οὐ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ — τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσετ'.

432. Malim 'φιαλοῦμεν (sic). Cf. ad Vesp. 1348. Hesychius, Ἐφίαλεν: ἐπεχείρησεν. Idem, Ἐφιάλτης: ὁ ἐπιπηδῶν.

435. Cf. 967. ἀλλ' εὐχώμεθα. 560. 973.

439. διατρίβειν fortasse reponendum censet Dind., Hesychium διατρίβει per διάγει explicare admonens.

441 sqq. Ita Richter, (*ΤΡ.*) χὤστις —. *ΧΟ.* μὰ Δί' ἀλλ' —. *ΤΡ.* ὅστις δὲ —. *ΧΟ.* μηδέποτε —. *ΤΡ.* κεἴ τις ἐπιθυμῶν —. *ΧΟ.* πάσχοι —. *ΤΡ.* κεἴ τις δορυξὸς —. *ΧΟ.* ληφθεὶς —. *ΤΡ.* κεἴ τις στρατηγεῖν —. *ΧΟ.* ἐπὶ τοῦ τροχοῦ —. Ita certe legebat scholiasta, qui δύο πρόσωπα ταῦτά φησιν, ὧν ὁ μὲν εὔχεται, ὁ δὲ ἕτερος ἀκόλουθα τῇ εὐχῇ καταρώμενος λέγει.

446. Veneti lectionem πάσχοιτο τοιαῦταθ' ex τοιαῦτα superscriptoque θ' ortam esse suspicatur Dind.

450. ξυλλάβοι etiam Paleius. Qu. χὤστις — ξυλλάβοι. Cf. 437. χὤστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων.

454. ἀλλ'] Qu. εἶτ' aut κᾆτ'.

458. ὑπότεινε] Qu. ἐπίτεινε, aut ἔντεινε (514), aut ἔμπιπτε (471), aut ἕλχ' ἕλκε (464. 470. 475. 478. 481. 504. etc.), aut σπούδαζε (471). Sed cf. 493. τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾶν. Fortasse nautica vocabula fuerunt ὑποτείνειν et κατάγειν.

461. εἶα μάλα] Malim ἔτι μάλα, ut in v. 461.

469—472. Ita distribuit Paleius, *ΤΡ.* ἀλλ' —. *ΧΟ.* οὔκουν —; *ΕΡ.* πῶς —; Quod non probandum. Σφὼ plane ad Trygaeum et Mercurium spectat.

469. ἀλλ' ἄγετον ξυνανέλκετε καὶ σφὼ Rogers. Quod parum placet. Qu. ἀλλ' ἄγετε (aut ἄγε τι) ξυνανέλκετε —.

470. οὔκουν —;] Qu. ἀλλ' οὖν —.

475. Colon post πάλαι ponit Rogers.

478 sq. Praestat fortasse haec personarum distributio: *ΤΡ. ἀλλ' — οὐκ-έᾳ. ΕΡ. οὐδ' —.*

479. *ΕΡ.* Bergk. Recte, opinor. Haec si Chori essent, non *αὐτῶν* sed *ἡμῶν* dicendum fuisset. Cf. 496. 508.

483. Haec fortasse alterius personae sunt. Cf. ad Vesp. 904.

497. *ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ'.* Dind. Recte, opinor. Cf. Aesch. Prom. 1058. *ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις ξυγκάμνουσαι — μετά ποι χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε τόπων.*

514. *ἐπεντείνωμεν*] Fort. *ἐπεμπίπτωμεν.*

518. Qu. *ὦ — πᾶς*, ut in v. 519.

522. Qu. *ὅ τι σε προσείποιμ'.* Cf. Vesp. 945. *ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὅ τι λέγῃ.*

523. Qu. *καὶ σύ γ'.* Cf. 718. *ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, χαῖρε πολλά. ΕΡ. καὶ σύ γε* etc.

525. Qu. *οἷον δὲ πνεῖς, ὄζει δὲ καὶ* (*δέ σου, δέ σοι*) *τῆς κιστίδος* etc. Post *ἡδὺ* parum apte additum foret *γλυκύτατον.* Cf. Cratet. com. II. 234. *γλυκύτατον δ' ὦζε βασιλείου μύρου.* Pherecr. II. 292. *ὄζει γλυκύ.* Cratin. min. III. 374. *ὡς γλυκὺ ὄζει.* Quod ad v. *κιστὶς* (aut *κίστη*), cf. Ach. 1137. *ΔΙ. τὸ δεῖπνον, ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κιστίδος.* | *ΛΑ. ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γυλιὸν οἴσω λαβών.* 1097. *παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γυλιόν ἐμοί.* | *ΔΙ. παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.* 1086. Eq. 1211. 1216. Vesp. 529. Th. 284. Pac. 666. Rogers vertit: 'O what a breath! how fragrant to my heart!' Paleius: 'How nice you do smell! how fragrant to (lit. down or over) our hearts!'

529. *κρομμυοξερυγμίας* Green. *κρομμυοξυρεγμίας* recte tuetur Rogers in Praef. p. XXVI. *Ὀξυρεγμία* legitur Fr. 398. et Lucian. de Merc. cond. 19. *Ὀξυρεγμία* euphoniae gratia videntur dixisse pro *ὀξερυγμία*, quae juxta analogiae leges recta forma est, ut *βδελυγμία* (Cratin. II. 165). Sic etiam *ὀξυρεγμεῖν, ὀξυρεγμιᾶν.* Nisi forte vera forma fuit *ὀξυερυγμία.* Formatum enim est vocabulum ab *ὀξὺς* (non *ὄξος*) et *ἐρυγγάνειν.* Fieri potest ut librariis aut grammaticis debeatur forma anomala *ὀξυρεγμία.* Certe *Μιτυλήνη* scribi solet in libris pro *Μυτιλήνη*, *μιστύλη* pro *μυστίλη*, etc.

534. *δικανικῶν*] An *δικαστικῶν*?

537. *χοός*] Cf. ad Th. 347.

545. *ΤΡ.* praef. Pal., et mox *ΕΡ. ὁ δέ γε —.*

548. Trygaeo continuant Bergk. Mein.

555. *πρὸς ἔργον εἰς ἀγρόν*] Fort. *πρὸς ἔργα τὰν ἀγρῷ.*

559. Sic Vesp. 457. *τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ.*

563. *εἰς ἀγρόν*] Qu. *καὶ σαπρόν.*

566. Qu. *νὴ Δί', ἡ γὰρ σφῦρά γ'* (*τ'*) *αὐτῶν ἐστι λαμπρὰ καὶ* ⏑ —. Vel — *λαμπρά τ' ἐστὶ καὶ* (vel *κεὖ*) *τετριμμένη.* Vel — *λαμπρά τ' ἐστὶν εὖ τ'* — — ⏑ —. Vel *νὴ Δί', ἡ γὰρ σφῦρα λαμπρά 'στ' εὖ τε κατατετριμμένη.* Vel *νὴ Δί', ἡ δὲ σφῦρά γ' αὐτῶν ἐστι λαμπρὰ* — ⏑ —. Vel

νὴ Δί', ἡ γὰρ σφῦρα λαμπρὰ 'σθ' ἥπερ ἐξωπλισμένοι (Lys. 454. μαχίμων γυναικῶν — ἐξωπλισμένων). Minime apte in eadem sententia consociantur particulae γὰρ et ἄρα (ἦν ἄρ'). Cf. 22. 819. Praeterea mendosum videtur ἐξωπλισμένη, pro quo reponendum forsan ἐξειργασμένη aut ἐκτετριμμένη.

570. Scribendum γήδιον ut κῴδιον (1122), λήδιον, καλῴδιον, ζῷον, ἤθεος. Ita scribi oportebit etiam κρεᾴδιον (ut γρᾴδιον scribi solet) et pariter diminutiva omnia in -άδιον -ήδιον et -ώδιον desinentia.

586. Post hunc versum lacunam unius versus indicat Rogers.

600. Praestat fortasse scribi ὁπόσ' ἔστι (non ἐστὶ) φυτά.

602. Cf. Pac. 210. τοῦ δ' εἵνεχ' ἡμᾶς τοῦτ' ἔδρασαν; εἰπέ μοι.

605. Qu. ἦρξε πολέμου. Cf. Av. 1596. οὔτε — ἡμεῖς ἤρξαμεν πολέμου πρὸς ὑμᾶς etc. Thuc. I. 23. ἤρξαντο αὐτοῦ (τοῦ πολέμου) Ἀθηναῖοι καὶ Πελοποννήσιοι λύσαντες τὰς τριακοντούτεις σπονδάς. Ach. 820. τοῦτ' ἐκεῖν', ἔχει πάλιν | ὅθενπερ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἁμῖν ἔφυ. Pher. II. 326. ἐμοὶ γὰρ ἦρξε τῶν κακῶν Μελανιππίδης etc. Anaxandr. III. 195. πολλῶν κακῶν γάρ ἐστιν ἀρχὴ τῷ βίῳ. Aesch. Pers. 353. ἦρξεν μέν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ | φανεὶς ἀλάστωρ. 401. ἦρξε δ' ἐμβολῆς | Ἑλληνικὴ ναῦς. Eur. Med. 1372. ἦρξε πημονῆς. Andr. 274. ἣ μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν. Theophr. Char. 26. τὸν Θησέα πρῶτον φήσας τῶν κακῶν τῇ πόλει γεγονέναι αἴτιον. Arist. Fr. 50. ἢ δῶρ' αὐτῶν ἀρχὴν πολέμου μετὰ Πεισάνδρου πορίσειεν (ita enim corrigo). Vel ἦρξατ' ἄτης. Cf. Thuc. I. 23. ἤρξαντο αὐτοῦ (τοῦ πολέμου) Ἀθηναῖοι καὶ Πελοποννήσιοι etc. Vel ἔριδος ἦρξε. Vel πρῶτα μὲν τῆς ἔριδος ἦρξε —. Vel πρῶτα μὲν τοῦ παντὸς ἦρξε. Vel πρῶτα μὲν γὰρ ἦρξ' ἀΰτῆς. Cf. Hom. Il. ζ. 328. ἀϋτή τε πτόλεμός τε. Confer etiam Pac. 502. πρῶτοι γὰρ αὐτὴν (τὴν Εἰρήνην) τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε.

πρῶτα μὲν γὰρ —] Cf. 739. πρῶτον μὲν γὰρ —. Vesp. 1104. πρῶτα μὲν γὰρ — εἶτα etc. 1277. πρῶτα μὲν - εἶτ' etc. 552. πρῶτα μὲν —. Eur. Fr. 901, 4. πρῶτα μέν γε τοῦθ' ὑπάρχει.

608. Cf. ad Vesp. 715.

612. ἄκουσ' Dind. Mein. Bergk. ἤκουσ' B. Ald. Br. Richt. ὡς δὲ πὺξ τὰ πρῶτα πληγεῖσ' (aut τὸ πρῶτον ἀλγοῦσ') inepte conjicit Richterus, qui sine causa in ὡς ἅπαξ τὸ πρῶτον offendit.

615. Qu. ταυταγὶ (vel ταῦτά τοι) ναὶ μὰ τὸν Ἀπόλλω —.

618. Cf. Av. 158. πολλήν γ' ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.

630. Nusquam alibi apud nostrum aut reliquos comicos legitur ἐνδίκως. Cf. ad Nub. 1379.

631. Hesychius, ἔξμετρον: ἑξάμετρον. Suidas, ἐκμήνῳ: ἓξ μηνῶν. V. Blomf. ad Prom. 878.

632. ὀὐργατης (sic) B.

637. ἐώθουν] Qu. ἀπώθουν. Cf. ad Vesp. 1085.

Formatum κράγμα a κράζω, ut βάγμα (Pers. 628. 635) a βάζω, πρᾶγμα a πράσσω, σάγμα a σάττω, δράγμα a δράττομαι, δίδαγμα a

21

διδάσκω, κάταγμα a κατάγω, etc. Conferri non debet κεκράκτης (Eq. 137. 303.) formatum ab obsoleta verbi forma κεκράγω.

638. αὐτήν] ἄντην conj. Bentl.

640. προστιθέντες] Qu. συντιθέντες. Dem. p. 778. ψευδεῖς αἰτίας συντιθείς.

Cum φρονοῖ cf. Eq. 1131. ποιοῖς. Eur. El. 1077. εὐτυχοῖ. Suppl. 898. δυστυχοῖ. Orest. 1517. εὐορκοῖμι. Hel. 157. ὠφελοῖμι. Andr. 679. ὠφελοῖς. Rhes. 626. ὠφελοῖ. Iph. T. 1336. δοκοῖ.

660. μικρόν] Fort. σμικρόν.

676. Fort. οὑπέρ φησι γεγονέναι πατρός. Sed cf. 1304. ὧν ἐκείνου τοῦ πατρός.

693. Fort. τίνα; Vulgata fortasse transvecta huc est ex v. 696. Cf. etiam Vesp. 818. ἓν ἔτι ποθῶ —. ΒΔ. τὸ τί;

700. Scribe τί δαὶ Κρατῖνος ὁ σοφός; ἔστιν; Cf. Ach. 801. τί δαὶ σύ; τρώγοις ἄν; Eur. Iph. T. 533. τί γὰρ ὁ Λαέρτου γόνος;

704. Cf. Eccl. 399. κἄπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς.

733. Similiter inter tetrametros iambicos catalectos senarium iambicum interposuit Comicus Nub. 1415, nisi quidem, quod suspicor, ex margine interpolatus est iste versus. Inter alia offendunt in eadem sententia posita ἔχομεν et ἔχει.

742. 743. Transponit etiam Green. Servis enim melius quam Herculi convenire verba φεύγοντας etc.

752. ἐπεχείρει] ἐπιχειρεῖν (φησὶ) est in simili loco Vesp. 1030.

758. Fatendum tamen est requiri videri genitivum post ὄρχεις, ut in reliquis, κεφαλαὶ κολάκων, φωνὴ χαράδρας, ὀσμὴ φώκης, πρωκτὶς καμήλου.

761. Cf. Vesp. 1347. ὧν εἵνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῳδὶ χάριν. Eccl. 449. ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη | ἱμάτια —, καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα κοὐκ ἀποστερεῖν.

In nota transpone "et (om. μοι) B. Ald." post "Dind."

774. Omnino postulandum videtur λαμπρόν.

795. εἶχε τὸ δρᾶμα vulg. Quid vero est ἔχειν δρᾶμα? Vix significare potest idem quod χορὸν ἔχειν (801. 807.) aut λαμβάνειν (Ran. 94). Quare vide an legendum sit ηὕρετο δρᾶμα, ut dicatur aut ipsum Carcinum drama aliquod composuisse, aut ab alio quo accepisse quod suo ipsius nomine docuisset. Cf. schol: διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς νόθον περὶ τὰ κλέμματα (δράματα?). Vel ἐτέκετο δρᾶμα.

800. Scribe Italicis ὑ μ ν ε ῖ ν.

801. ἑζομένη κελαδῇ] Qu. ἑζομένη 'ν πετάλοις. Ita bene procedet oratio et sententia.

814. Post γρασοσόβαι et τραγομάσχαλοι tollenda videtur virgula.

820. Plurale est in Plat. com. II. 679. καλάμινα σκέλη φορῶν. Com. anon. IV. 602. ὥσπερ σέλινον οὖλα τὰ σκέλη φορεῖ.

831. Qu. ἀεριοδιερονεφελοπερινηχεῖς τινας. Vel ἀεροδονητονεφελοπεριvηχεῖς τινας. Cf. Av. 1385. 1389. Vel ἀεροδονητοδιεροπεριvηχεῖς τινας

Vel ἀεριοδιερονεφελοπεριvηχεῖς τινας. Vel ἀεριοδιερουρανιοπεριvηχεῖς τινας. Vel τῶν ἀερίων διερῶν (Nub. 337) περινηχέτων τινάς. Cf. Av. 1389. ἀέρια καὶ σκοτεινὰ καὶ κυαναυγέα | καὶ πτεροδόνητα. Lucian. Icar. 1. μετέωρα καὶ διαέρια δοκῶ σοι λέγειν.

832. Qu. λέγουσιν, ἀνὰ τὸν οὐρανὸν etc.

834. Scribendum suspicor ΤΡ. Μάλιστα. ΟΙ. καὶ τίς ἔσθ' ἑῷος νῦν ἐκεῖ; Vel — καὶ τίς ἑῷος ἀστήρ ἐστ' ἐκεῖ; (Ut ἀστὴρ ex glossemate irrepserit.) Tentabam etiam ΤΡ. μάλιστα· καί τίς ἐστιν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ, | Ἴων ὁ Χῖος etc.

836. Qu. ὡς δ' ἦλθ' ἐθανʼ (833), εὐθέως etc. Vel ὡς δ' ἀπέθαν', ἐκεῖ (834) etc.

847. Praeferendum hic videtur duale τούτω potius quam plurale ταύτας.

851. ΤΡ. ἄγε —. ΟΙ. εἰπέ μοι —. Holden. prob. Green.

855. Pro κἀνθαδὶ legisse videri scholiastam καὶ κανᾶ, qui κανᾶ· κανίσκια annotet, monet Paleius.

869. Qu. ὁ σησαμοῦς. Cf. Ach. 1092. ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρια. Alciphr. III. 48. 2. ἀντὶ πλακοῦντος, τῶν ἄλλων ἄμητας ἐσθιόντων καὶ σησαμοῦντας, αὐτὸς μέλιτι δεδευμένους λίθους ἀπέτρωγον.

872. Inusitatum est τι ab ἀνύσαντε sic disjunctum.

φῄς (sic) Richter. Cf. Elmsl. ad Med. 674.

873. Qu. ἧς ἡμεῖς μέτα | ἐπαίζομεν —. Vel ἣν ἡμεῖς ποτε | ἐπαίζομεν —. Cf. 816. Μοῦσα θεά, μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν. Pro Βραυρῶνάδ' fort. Βραυρῶνι'.

874. Corrigendum omnino ἐπέμπομεν. Cf. schol. ad Soph. Oed. C. 1102. ὅταν μὲν τὰ εἰς Δελφοὺς πόμπιμα γένηται καὶ θ ε ω ρ ί α π έ μ π η τ α ι, etc.

876. Qu. πρωκτοπεντετηρίδα, prout in tabula Heracleensi legitur. Cf. Herod. VI. 111. πανηγυρίας τὰς ἐν τῇσι πεντετηρίσι γινομένας. III. 97. IV. 94. VII. 149. σπονδὰς — τριηκονταέτιδας (τριηκοντοέτ. duo codd.). Thuc. III. 104. τὴν πεντετηρίδα (πενταετ. G.) — ἐποίησαν οἱ Ἀθηναῖοι, τὰ Δήλια. Aeschin. II. 183. σπονδὰς — πεντηκονταέτεις (al. πεντηκοντέτεις).

882. αὐτὸς ἐς μέσον σ' Green. εἰς μέσους αὐτός σ' Rogus.

884. αὐτὸν Richter.

889. Pro "τὼ σκέλη" corr. "τὰ σκέλη." Qu. τὼ σκέλη — μετεώρω. Τὼ σκέλη constanter dicit Aristophanes, non τὰ σκέλη, nisi in Lys. 1170. τὰ Μεγαρικὰ σκέλη. 1259. καττῶν σκελῶν (in carmine Dorico). Sed τὰ σκέλη Alex. III. 451. κοπιῶ τὰ σκέλη. Anaxil. III. 348. Antiph. III. 56. et incert. ap. Arist. Rhet. III. 11. V. Mein. Fr. Com. III. 451.

890. καταγαγεῖν] Suspectum. Qu. κᾆτ' ἀγαγεῖν (aut ἄγειν).

892. Qu. ΟΙ. διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικεν; ΤΡ. ἐνταυθὶ γὰρ ἦν — ποτε.

894. Pro "ἀγῶνα δ'" corr. "ἀγῶνά γ'." Sed reponendum, ni fallor, ἀγῶνας — καλούς. Sed, quum vix inter se conveniant εὐθὺς et αὔριον, videndum est an sincerum sit δ' εὐθὺς, pro quo reponendum conjicias δὴ τότ' aut πᾶσιν.

907. Qu. εἴ τιν' εἰσάγειν σε προῖκ' ἔδει.

922. Servi hunc versum esse docet duale *νῷν*, quod manifesto de Trygaeo et servo est intelligendum. In sequentibus (ad 934) servo tribuit Dobraeus quae Choro tribuunt libri et scholiasta. Certe infra (956 sqq.) non cum Choro, sed cum servo, de sacris peragendis colloquitur Trygaeus.

923. Adde *πειστέον* (*πιστέον* R.) Pac. 218. *ὑποτείνων* (*ὑποτίνων* A. C. R.) Ach. 657. *ἀσφάλειος* (*ἀσφάλιος* A.) Ach. 682. *κατοξείας* (*κατοξίας* R.) Vesp. 471. *φδείῳ* (*ὀδίῳ* R.) Vesp. 1109. *ἰαμβείοισι* (*ἰαμβίοισι* R. etc.) Ran. 1204. *Ποσειδῶ* (*Ποσιδῶ* R.) 1243. *κλείσω* (*κλῖσω* N. R.) Lys. 1165. *ἀποκέκλεισμαι* (*-κλισμαι* R.) Lys. 423. *ἄπεισιν* (*ἄπισι* R.) Eccl. 692. *εἶδον* (*ἴδον* A.) Pl. 882. *τοῖς ἀργυροκοπείοις* (*-ίοις* A. P.) *καὶ χρυσοχοείοις* (*-ίοις* P. V. L.) Athen. V. 194 D. Formatum *Ἑρμείδιον* ut *ἀμφορείδιον* (ex *ἀμφορε -ίδιον*) Eccl. 1119.

924. In nota pro "aliquot. Ran. 356." corr. "aliquot Ran. 356."

939. Idem nunc video proposuisse Bothium.

942. Qu. *ὡς αὐτὰ δῆλα* (vel *αὐτόδηλα*) *ταυθ'*. Vel *ὡς δῆλα ταῦτά γ' ἐσθ'*. (Cf. 1048. *δῆλός ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι* —. Eccl. 719. *δῆλον τουτογί*.) Cf. Vesp. 463. *ἆρα δῆτ' οὐκ αὐτόδηλα* — *ὡς* —; Aesch. Sept. 846. *τάδ' αὐτόδηλα*.

960. *πρότεινε τῶν ὀλῶν*] Qu. *πρόσειε* (Plat. Phaedr. 230 D.), vel *πρόβαλλε* (Pl. 798. *ἰσχάδια — προβαλόντ'*) —. Cf. Hom. Od. *γ'*. 445. *Νέστωρ | χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο, πολλὰ δ' Ἀθήνῃ | εὔχετ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων*.

978. *ὦ πολυτιμήτη*] *ὦ πολυτιμοτάτη* Lobeck. ad Aj. p. 242.

986. Qu. *μηδὲν ἔτι* (del. *ἡμᾶς*). Cf. 979.

988. Conjicio praeterea *οἵ σου ὀρεγόμεσθ'* (aut *σοὐρεγόμεσθ'*, eadem crasi qua *τοὐλύμπου*) *ἤδη*. Cf. Plut. Nic. 9. *ὁ Νικίας παραλαβὼν τοὺς μὲν Σπαρτιάτας ἔκπαλαι τῆς εἰρήνης ὀρεγομένους*, etc. ibid. *ἐπόθουν τὸν ἀμίαντον* (*ἀναίματον*?) *καὶ ἀπόλεμον βίον*.

989. Cf. Theophr. Char. 26. *φιλαρχία τις ἰσχυρῶς κράτους γλιχομένη*. Lucian. Herod. 1. *τὸν καιρὸν οὐ μάλιστα ἐγλίχετο*. Supra 448. *κεἴ τις — ἐπιθυμεῖ μαχῶν*.

In nota pro "*γλισχρός*" corr. *γλίσχρος*. Dele "IV. 152."

990. *τρία καὶ δέκ' ἔτη*] Scribendum forsan *τρισκαίδεκ' ἔτη*. Cf. ad Pl. 194. 846.

996. Lege *μεῖζόν θ'*.

998. *συγγνώμη* vulg. Mein. Richt. *ξυγγνώμη* Dind.

1000. Interpungendum fortasse sic: *ἐμπλησθῆν', ἐκ Μεγάρων σκορόδων*, etc. Sed cf. 1003.

1002. *μικρῶν*] Malim *σμικρῶν*. Cf. Vesp. 511. *δικίδιον σμικρόν*. Lys. 278. *σμικρὸν — χιτώνιον*. 1205. *σμικρὰ — παιδία*. Pl. 240. *σμικρὸν — ἀργυρίδιον*.

1023. Post *χρὴ* supplendum forsan *μένοντ' ἐνθάδε ξὺν ἡμῖν*.

τοίνυν] Qu. *πῦρ καὶ* —.

1026. *τὸ φρύγανον τίθεσθαι*] *εὖ σοι δοκῶ φρύγανα τίθεσθαι* Suidas in *φρύγανον τίθεσθαι*. Unde *τὰ φρύγαν' εὖ τίθεσθαι* reponendum con-

jicere licet. Vel *τὰ φρύγαν' ὑποτίθεσθαι*. Cf. Eccl. 1031. *καὶ κλήμαθ' ὑπόθου ξυγκλάσασα τέτταρα*. Telecl. II. 371. *Σωκράτης τὰ φρύγαν' ὑποτίθησιν* (*Εὐριπίδῃ*).

1032. *οἴσομαι*] Fort. *οἰσέ μοι*.

1043—1048. Ita disponit nescioquis, *ΤΡ. ὄπτα —. ΘΕ. καὶ μὴν —. ΤΡ. τίς ἄρα —. ΘΕ. οὐ μὰ Δί' —. ΤΡ. αὐτός γε —. ΘΕ. τί ποτ' —. ΤΡ. δῆλος —.*

1043. *νυν αὐτά*] Qu. *σὺ ταῦτα*.

1045. *τίς ἄρα ποτ' ἐστίν;*] Ejusdem personae haec videntur esse cujus *τί ποτ' ἄρα λέξει;* v. 1048.

1046. *μάντις τίς ἐστιν*. vulg. Malim interrogative *μάντις τίς ἐστιν;*

1050. *εἰσελήλυθεν* vulg. Dedi *εἰσελήλυθε*.

1053. Qu. *κἄναγ'*. Cf. Nicoph. com. II. 852. *ὀλίγον ἄναγε* (*ἀνάγαγε* vel *ἄναγε δὴ* Mein.) | *ἀπὸ τῆς διφροφόρου*.

1073. *ἀναλῦσαι*] Fort. *ἀπολῦσαι*.

1077. Cf. Pher. II. 261. *σπόνδυλον* (*σφονδ*. Herw.).

1080. In fine versus pro virgula notam interrogationis posui.

1087. *ἔτι*] Fort. *σύ γε*. Sed cf. 1084. et ad Ach. 281.

1110. *καὶ ταυτί*] Qu. *καὶ τουτί* (sc. *τὸ δέρμα*). Cf. Th. 758.

1135. Nunc corrigendum censeo *τῶν θέρους ἐκπεπρεμνισμένων*. Primum *τῶν θέρους* in *τοῦ θέρους* corruptum, deinde *ἐκπεπρεμνισμένα* necessario scribendum fuit. Plerumque quidem *τοῦ θέρους* dicebant, ut in v. 1171. Fr. 76. Pher. II. 287. Lysipp. II. 744. Eubul. III. 250. Epinic. IV. 505. Phil. IV. 53. Sed Com. anon. IV. 689. *κέρδαιν' — καὶ θέρους καὶ χειμῶνος*. Cum verbo *ἐκπρεμνίζω* confer v. *ἐκθαμνίζειν* (Aesch. Sept. 71).

1141. Postulatur omnino, ni fallor, dativus *γείτονι*. Cf. Ran. 1158. *νὴ τὸν Δί' ὥσπερ γ' εἴ τις εἴποι γείτονι*, | "*χρῆσον σὺ μάκτραν*, etc."

1142. Qu. *τί τήμερον* (vel *τί δὴ τὰ νῦν*) *ποιῶμεν*. *Τηνικαῦτα* enim valet i. q. *τότε*. Cf. 338. 1171. 1176. Av. 1458. Eccl. 789. Pher. II. 359. Alex. III. 418. Vel *τί δῆτα νυνὶ δρῶμεν*.

1144. *ἀλλ' ἄφευε* R. (?) Praestat forsan *ἀλλ' ἄφαυε* (i. e. torre). Cf. Eq. 394. Vel *ἀλλὰ φῶζε*. Cf. Pher. com. II. 281. *ἰσχάδας — τῶν πεφωγμένων* (*πεφρυγμένων* al.). Epich. p. 100. *φῶγε* (imper.). Sed unice verum videtur *ἀλλὰ φρῦγε*. Cf. Ran. 510. *τραγήματα* | *ἔφρυγε*. Eccl. 844. *φρύγεται τραγήματα*. Pher. II. 341. *τρώγων ἐρεβίνθους ἀπεπνίγη πεφρυγμένους*. Cratin. II. 95. *φρύξας, ἑψήσας, κἀπ' ἀνθρακιᾶς ὀπτήσας*.

1147. *ἀμπελουργεῖν* var. lect. ap. schol.

1148. *τυντλάζειν*] Fort. *κλαστάζειν* (Eq. 116).

1149. Cf. Eccl. 744. *καὶ τὼ τρίποδ' ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον*. Vesp. 860. *ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω — ἔνδοθεν*. Sed Th. 238. *ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν δᾷδ' ἢ λύχνον*.

1154. Cf. Etym. M. p. 40, 7. *Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς ὁ τραγῳδοποιός. παρὰ τὸ* (*παρὰ τὸ* om. cod. Ox.) *αἶσχος αἰσχύλος, ὡς σιμὸς σιμύλος, παρ' ὃ Αἰσχίνης* (*Αἴσχρων* add. Va.) *Αἰσχινάδης, παρὰ τὸ εἶναι αἰδήμονα. Αἰσχίνης Αἰσχίνου*. Similiter Etym. Gud. p. 22, 55. — *σιμύλος, καὶ*

παρ' αἰσχύνης (*καὶ παρὰ τὸ αἰσχύνη* Mein.) *αἰσχυνάδης, παρὰ τὸ εἶναι αἰδήμονα.* Quae ad Aristophanis locum refert Meinekius. Scripturam *Αἰσχινάδης* grammatico alicui deberi videtur qui de nomine pervulgato *Αἰσχίνης* cogitaret. Cum nomine *Αἰσχυνάδης* confer *Δημάδης*. Fort. *Εὐσχινάδου*, ut lateat in nomine vox *σχῖνος*.

1163. *πεπαίνουσιν*] Qu. *πέπονές εἰσιν.*

1174. V. Ruhnken. ad Xen. Mem. II. 1. 30.

1183. Cf. Aesch. Pers. 203. *βωμῷ προσέστην.* Cf. Theophr. Char. 11. *καὶ διηγεῖσθαι προσστὰς* (*προστὰς* vulg.) *πρὸς κουρεῖον ἢ μυροπώλιον* (*μυροπωλεῖον*?) *ὅτι μεθύσκεσθαι μέλλει.*

1194. Pro "*ὄφελος ἔστ'*" corr. "*ὄφελός ἐστ'*".

1195. Lege *ἐπίφερε* aut *ἐπιφόρει*. Cf. Mnesim. III. 577. *ἐντεῦθεν εὐθὺς ἐπιφέρει τραγήματα* | *ἡμῖν ὁ παῖς μετὰ δεῖπνον.*

1201. Pro "Epicrat. com. III." corr. "Sosicrat. com. IV. 591."

Qu. *νυνὶ δ' ἐγὼ μὲν πέντε δραχμῶν αὔτ' ἐμπολῶ.* Vel *νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν αὔτ' ἐμπολῶ.* Cf. 1263. 1259.

De producta priori syllaba in *δραχμὴ* v. Elmsl. ad Med. 147.

1202. Qu. *ὁδεδὶ τριδράχμους* (aut *τριδάρχμους*) etc.

1210. *Λοφοποιὸν, ξιφουργὸν, δρεπανουργὸν* et *δορυξὸν* distinguunt Mercurius et Trygaeus 545—549. DIND.

1224. "Cum etiam v. 1210 *προθέλυμνος* ex Homero petitum sit, probabile est librum Ravennatem, qui *θώρηκος* habet, genuinam servasse lectionem. Cf. Mein. Vind. Arist. p. 48." (Bakh.)

1225. Qu. *εἰργασμένῳ.*

1235. Qu. *ἐπὶ δεκάμνου.* Ach. 82. *κἄχεζεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.*

1237. *με* om. B. *μοι* S.

1240. Qu. *τί δῆτα —;* ut in v. 230.

1242. Pro "*εἰς*" corr. "*ἐς*."

1244. Cf. Eccl. 405. *τιθύμαλλον ἐμβάλοντα τοῦ Λακωνικοῦ.* Pherecr. II. 281. *ἰσχάδας — τῶν πεφωγμένων.* Eubul. com. III. 214. *θύμον τε τῶν Ὑμηττίων.*

1266. Qu. *μινυρόμενα μέλη τὰ τῶν κλητῶν.* (Exciderat, ut videtur, *μέλη* post simile — *μενα*, postea locus metri sustinendi causa correctus fuit.) Vel *μινυρόμενα τὰ τῶν κεκλημένων.* Ita corruptum fuerit *κεκλημένων* in *ἐπικλήτων*, deinde metri gratia invectum *δεῦρ'*. Cf. Eccl. 880. *μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος.* Av. 1414. *ὅδ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.* Vesp. 219. *μινυρίζοντες μέλη* etc. Th. 100. *μύρμηκος ἀτραποὺς ἢ τί διαμινύρεται;* Vel *μινυρόμενα τὰ δεῦρο τῶν κλητῶν.* Cf. 1305. *ὑμῶν — ἐνταῦθα τῶν μενόντων.* Vulgata *οὐρησόμενα* plane mendosa est: non enim exeunt pueri isti ut mingant, sed ut canant. Scilicet *μινυριζόμενα* vocem suam ad canendum praeparant. Ἐκ *τοῦ μινύρεσθαι προαναβαλεῖσθαι* pueros conjicit Trygaeus.

1267. Qu. *προαναβάληθ', ὥς μοι δοκεῖ.*

1284. *εἶεν*] Qu. *εὖ γ' εὖ γ'.*

1285. *κεκορημένοι*] Forma Ionica et epica. Vide comm.

1292. ἢ γάρ] Mendosum hoc videtur. Qu. οὐ γὰρ —;

1302. Dicebant εὖ οἶδα et σαφῶς οἶδα, non item, opinor, εὖ καὶ σαφῶς οἶδα. Cf. Av. 83. οἶδα μὲν σαφῶς etc.

1304. Dele virgulam post ποτ'.

1307. Paullo infra v. 1312. ἐμβάλλεσθε legitur media voce, sed alio, ut videtur, sensu.

1320. κἀπευξαμένους τοῖσι θεοῖσιν Elmsl. in Ed. Rev. XIX. 94.

1329 sqq. De hujus carminis compositione consulenda H. Schraderi commentatio in Mus. Rhen. XXI. 93—108. a. 1866. Constat ex septem quinorum versuum strophis, interpositis post stropham secundam versibus 1339—1342, quos in libris quibusdam non lectos fuisse annotavit scholiasta p. 141, 16. ἔν τισιν οὐ φέρεται τὰ δ' μέτρα. Non est tamen verisimile duas chorum cecinisse strophas, nulla interposita stropha Trygaei: quamobrem vereor ne post v. 1336 quinque exciderint versus Trygaei, quorum loco nunc quattuor illi leguntur 1337—1339, quos ab libris quibusdam abesse annotavit scholiasta. DIND.

1332. Post h. v. alterum Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ addunt Schrader. et Dind. ("Legerat haud dubie Heliodorus, qui de strophis πενταχώλοις loquitur in verbis ab scholiasta excerptis." Dind.)

1335—1339. Haec alternis hemichoriis tribuenda videntur.

1335. Post h. v. versus unius (— ⏑́ ⏑ ⏑ — ⏑) defectum indicant Schrader. et Dind.

1341. Non omnes qui in primo ordine stabant choreutae Trygaeum portaturi erant: duo tantum ad id opus sufficiebant. Itaque οὑπιτεταγμένοι potius quam οἱ προτεταγμένοι reponendum duxi. Cf. Xen. An. II. 3. 11. τῶν πρὸς τοῦτο τεταγμένων.

1343. Hic et in seqq. Ὑμὴν ὦ Ὑμέναι' ἰὼ (aut fortasse Ὑμήν), | Ὑμὴν ὦ Ὑμέναιε reponendum censet Dind.

1348. Post παχὺ versum unum (— ⏑́ ⏑ ⏑ — ⏑ ⏑́) excidisse statuunt Dawes. Misc. Crit. p. 292. et Dind.

1349. Post h. v. Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ bis ponunt Schrader. et Dind.

1351. Post h. v. unius versus (— ⏑́ ⏑ ⏑ — —) defectum indicat Dind.

COMMENTARIUS.

1. Plin. H. N. XI. 28. 'Aliud rursus scarabaeorum genus, qui e fimo ingentes pilas aversi pedibus volutant parvosque in iis — fetus suos nidulantur.'

10. εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιιδεῖν] Cf. Eccl. 367. ὦ πότνι' Εἰλείθυια, μή με περιίδῃς | διαρραγέντα. 1054. μηδαμῶς με περιίδῃς | ἑλκόμενον etc.

30. τηδί] Cf. 78.

32. Cf. 63. λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.

34. ὥσπερ παλαιστής] Refer ad κύψας.

39. Adde Eur. Fr. Inc. 192. σαυτῇ προσβαλεῖν ἀλάστορα. [Aesch.] Epist. I. p. 659. ἐκ τούτου προσβαλεῖν αὐτοῖς τὸν θεὸν τὴν νόσον ταύτην ὑπελάμβανον.

51. Pro "τυ" corr. "τὺ".

59. Ambigue dictum. Loquitur enim de Hellade tanquam de puella.

69. κλιμάκια] Anglice perches. Cf. Theophr. Char. 21. κολοιῷ ἔνδον τρεφομένῳ δεινὸς κλιμάκιον πρίασθαι etc.

100. Cf. Dem. p. 1273, 6. ἀποικοδομουμένην τὴν χαράδραν. p. 1277, 12. ἁμαξιαίους λίθους προσκομίσας ἀποικοδομεῖ.

121. Confer πρόπαν Eur. Phoen. 1509.

124. Sic πόρος χρημάτων Athen. III. 2. Dem. 14, 19.

131. Dele "Sup."

132. In nota pro "ὅπως μουν." corr. "ὅπως μουν."

215. Transpone notam "215. ἀττικωνικοὶ — πράττων." post notam 215 sq.

221. εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι — ὄψεσθ'] Cf. ad Ach. 232.

225. Cf. 1196. τῶν λαγῴων πολλά.

230. Cf. 1240. τί δ' ἄρα τῇ σάλπιγγι ταύτῃ χρήσομαι —;

250. καὶ σὺ δ'] Anglice, and you too. Cf. 523.

Post "Palmerius" adde "BE."

256. Cf. Ach. 585. τουτὶ πτίλον σοι.

258. Cf. 123.

260. Pro "cane" corr. "came."

272. Cf. Com. inc. IV. 690. ληρεῖς ἐν οὐ δέοντι καιρῷ φιλοσοφῶν.

275. In nota pro "ὦθις" corr. "αὖθις."

ἀνύσας τι] Cf. ad Nub. 506. Vesp. 202.

Plene Lys. 507. ταῦτα ποιήσω.

288. Cf. Pl. 710. ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυείδιον | παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κιβώτιον. Vesp. 938. Eq. 984.

303. Cf. Epicharm. Fr. 24, 1. γαύλοισιν ἐν Φοινικικοῖς.

323. In nota post "Cycl. 220." adde "ἥκιστ'· ἐπεὶ τᾶν."

347. Cf. Eur. Orest. 319. ποτνιάδες θεαί, ἀβάκχευτον αἳ θίασον ἐλάχετ' ἐν δάκρυσι καὶ γόοις. Eccl. 999.

349. Scilicet non amplius studia rustica colentes et in urbe conclusi ad res forenses ac lites animos vertebant.

361. Cf. 427. τοὺς λίθους ἀφέλκετε.

386. Adde Plat. Cf. Soph. 218. πᾶσι κεχαρισμένος ἔσει.

429. δημιουργικῶς] Ut μαγειρικῶς, τεκτονικῶς, μαντικῶς, etc.

431. ὅπως —] Anglice, so as we shall set to work.

432. Hesychius ἐφίαλεν per ἐπεχείρησεν explicat.

437. ξυλλάβοι] Optativus ponitur quasi secuturum esset οὗτος ὁ ἀνὴρ λάβοι etc.

453. ἡμῖν] I. e. Ἕλλησι πᾶσι (436). Cf. 435—436.

459. ὤ εἶα] Cf. 461. 463. 468. 486. 488. 495. 517. 518. 519. Lys. 1303. ὤ εἶα, μάλ' ἔμβη, | ὤ εἶα, κοῦφα πάλλων (παδῶν?).

469. *σφώ*] Mercurium et Trygaeum alloquitur Chorus.

470. Haec adhuc supra in pluteo stans dicit Trygaeus: infra enim demum ad scenam descendit v. 725.

ἐξαρτῶμαι] Hinc per trochleam Pacis statuam sursum trahere Trygaeum suspicari licet.

479. *ὅσοι — ἔχονται τοῦ ξύλου*] Ambigue dictum, nam *ἔχεσθαι τοῦ ξύλου* significare potest Anglice aut to lay hold of the wood (the wooden portion of the machinery used in drawing up the goddess) aut to keep to wood (to work in wood). Sed hoc sensu, ni fallor, articulus omittendus fuisset. "There is probably a double meaning, by which the trades of peace and war are contrasted, as in 1200 sq." (Pal.)

504. *ἐντεῦθεν ἐχομένοις*] Cf. ad 479. *ὅσοι γ' ἔχονται τοῦ ξύλου.*

505. Cf. Nub. 208. Eq. 1317. Lucian. Icar. 16.

508. *αὐτοὶ δὴ μόνοι*] I. e. *μόνοι δὴ αὐτοί*, ipsi soli.

509. Cf. 472. *πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοὔργον;*

513. *ὁμοῦ*] Cf. Eq. 245. Lucian. Conv. 43. *ὁμοῦ γάρ ἐσμεν ἤδη τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραχθέντων.*

521. Similiter Cratet. com. II. 241. *ἔπη τριπήχη.*

522. Cf. Plat. Euth. 12. *οὐκ ἔχω ἔγωγε ὅπως σοι εἴπω ὃ νοῶ.*

523. Cf. Eur. Alc. 570. *Ἄδμητε, καὶ σὺ χαῖρε, Θεσσαλῶν ἄναξ.*

551. In nota pro "*ἀπίεναι* et *ἀπίεν*'" corr. "*ἀπιέναι* et *ἀπιέν*'."

566. Cf. Virg. G. I. 46. sulco attritus splendescere vomer.

623. In nota post "Plautus" adde "Trin. I. 2. 63."

696. Cf. Vesp. 818. *ἓν ἔτι ποθῶ — ΒΔ. τὸ τί;*

699. *κέρδους ἕκατι*] Rarum apud comicos *ἕκατι*. Cf. Lys. 306. Telecl. com. II. 371.

725. *καταβήσομαι*] Sc. ab pluteo sive summo muro postscenii in scenam.

727. Cf. Pl. 823. Eur. Tro. 946. *ἅμ' ἑσπόμην | ξένῳ*. 1009.

729. Haec parabasis, ut monet scholiasta, non integra (*οὐ τελεία*) est. Si conferas Eq. 507—610. Nub. 518—616. Vesp. 1015—1121, constabit duo carmina (775 sq. 797 sq.) sequi oportere *ῥῆσιν* trochaicam. "Whether this deficien cyis due to the caprice of early editors, or to the poet himself, or even to the compilation from two editions, we have no evidence. It is remarkable that the deficiency is in a manner supplied below 1127—1190." (Pal.)

744. Cf. 1278.

761. Cf. Vesp. 1347. *ὧν εἵνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῳδὶ χάριν.*

775. Cf. 1090. *νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο.*

868. Cf. Eur. Phoen. 1202. *καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει.* Iph. T. 467. *τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχῃ* (*ἕξει καλῶς*?) | *φροντιστέον μοι.* Iph. A. 1404. *τὸ τῆς τύχης δὲ καὶ τὸ τῆς θεοῦ νοσεῖ.* Hel. 1648. *τὰ τῶν θεῶν τιμῶσα.* Tro. 608. Men. IV. 162.

872. Cf. 275. *οὔκουν ἕτερον τιν' — μέτει | ἀνύσας τι;*

897. *ὑπαλειψαμένοις*] Cf. Fr. 181.

909. Cf. Th. 832. *ἄνδρα χρηστὸν τῇ πόλει.*

916. *λεπαστήν*] Sub. *φιάλην*. Anaxandr. III. 183. *φιάλην τε λεπαστήν*.

923. *ἱδρυτέον*] Anglice, we must install (dedicate, consecrate).

945. Cf. Eur. El. 1147. Aesch. Pers. 947.

956 sq. Cf. Iph. A. 1471. *κανᾶ δ' ἐναρχέσθω τις, αἰθέσθω δὲ πῦρ | προχύταις καθαρσίοισι, καὶ πατὴρ ἐμὸς | ἐνδεξιούσθω βωμόν.*

956. Adde Philem. IV. 16. *τὸ κανοῦν ὁ παῖς περίεισι τηνάλλως ἔχων*.

991. Alia forma *βορβορυγὴ* memoratur ab Hesychio s. h. v.

996. Cf. Plut. Nic. 9. *εἰς φιλίαν τὰς πόλεις συναγαγών*.

997. *πάλιν ἐξ ἀρχῆς*] Cf. 1327. Pl. 221. *ἐξ ἀρχῆς πάλιν*.

1002. Cf. Soph. Fr. 753. *σμικροῖσιν αὐλίσκοις*.

1003. *ἰδεῖν*] Sub. *ἡμᾶς*.

1021. *ἐξελών*] Cf. Soph. Tr. 245.

1072. *ἐξώλης ἀπόλοι'*] Cf. Menand. IV. 263. *ἐξώλης ἀπόλοιθ'*.

1083. Cf. Eccl. 995. *ἐξὸν καθέντα* (*καθέντι*?) *γρᾴδιον τοιουτονὶ — ξυλλαμβάνειν*. Eubul. Athen. 568 F. *ἐξὸν θεωρήσαντι — μικροῦ πρίασθαι κέρματος τὴν ἡδονήν*. Baton. Athen. 279 C. *ἐξὸν γυναῖκ' ἔχοντα* (*ἔχοντι*?) *κατακεῖσθαι καλήν*. Eur. Alc. 890. *ἐξὸν ἀτέκνοις ἀγάμοις τ' εἶναι*. Soph. El. 365. *ἐξὸν πατρὸς | πάντων ἀρίστου παῖδα* (*παιδὶ*?) *κεκλῆσθαι καλοῦ | τῆς μητρός*.

1090. Cf. 775. *πολέμους ἀπωσαμένη*.

1154. Adde Fr. 93. *Λαμπτρεὺς — τῶν κάτω*. Plat. com. II. 644. *ἄρτους — μὴ τῶν καθαρύλλων*. Soph. Fr. 173. *κάνθαρος τῶν Αἰτναίων*.

1187. Cf. Eur. Alc. 732. *δίκας δὲ δώσεις σοῖσι κηδεσταῖς ἔτι*.

1240. Cf. 230. *τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυείᾳ χρήσεται;* et Eur. Iph. T. 472. *τίς ἆρα μήτηρ ἡ τεκοῦσ' ὑμᾶς ποτε —;*

1259. Cf. 448. *ἵν' ἐμπολᾷ βέλτιον*.

1279. *οἵστισι*] Sic *ἥτινι* Nub. 960. *ἥστινος* Ag. 1329. *ᾧτινι* Oed. C. 1673.

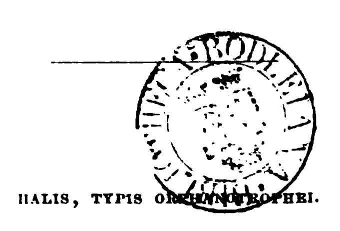
1284. *εἶεν· ἐχόρεσθεν*] Spondeus hic est *εἶεν*. Cf. ad 663.

1305. *ὑμῶν*] Chorum dicit.

1306. Cf. ad 319. Eq. 99. *ἢν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω | βουλευματίων*.

1313. Cf. Pher. II. 299. *ὀπταὶ κίχλαι γὰρ εἰς ἀνάβραστ' ἠρτυμέναι | περὶ τὸ στόμ' ἐπέτοντ' ἀντιβολοῦσαι καταπιεῖν*. Teleclid. II. 361. *ὀπταὶ δὲ κίχλαι μετ' ἀμητίσκων εἰς τὸν φάρυγ' εἰσεπέτοντο· | τῶν δὲ πλακούντων ὠστιζομένων περὶ τὴν γνάθον ἦν ἀλαλητός*. Ibid. *μᾶζαι δ' ἄρτοις ἐμάχοντο | περὶ τοῖς στόμασιν τῶν ἀνθρώπων ἱκετεύουσαι καταπίνειν*.

1315. Diphil. IV. 395. *τὰ πατρῷα βρύκει καὶ σπαθᾷ*. Av. 26. Lys. 367.

HALIS, TYPIS ORPHANOTROPHEI.

[illegible] Anaxand. III. [illegible] ... we must install [illegible] ... conse[illegible]

[illegible] Aesch. Pers. [illegible]

[illegible]

ARISTOPHANIS COMOEDIAE QUAE SUPERSUNT.

EDIDIT F. H. M. BLAYDES.

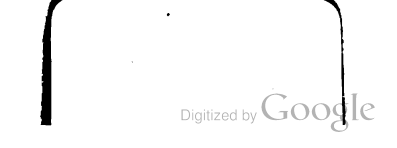
THESMOPHORIAZUSAE (Pars I.)	. . . .	5 ℳ
LYSISTRATA (Pars II.)	. . . .	6 ℳ
ECCLESIAZUSAE (Pars III.)	. . . .	4 ℳ
AVES (Pars IV.)	. . . .	10 ℳ

Mox prodibit eodem modo instructa

PLUTUS,

et deinceps reliquae Aristophanis comoediae.

Halis, Typis Orphanotrophei.

ARISTOPHANIS COMOEDIAE QUAE SUPERSUNT.

EDIDIT F. H. M. BLAYDES.

THESMOPHORIAZUSAE (Pars I.) . . . . 5 ℳ
LYSISTRATA (Pars II.) . . . . 6 ℳ
ECCLESIAZUSAE (Pars III.) . . . . 4 ℳ
AVES (Pars IV.) . . . . 10 ℳ

Mox prodibit eodem modo instructa

PLUTUS,

et deinceps reliquae Aristophanis comoediae.

Halis, Typis Orphanotrophei.